

जैनधर्म-जैनधर्मदिवाकर-पूज्य श्री-वासोीललजी-महाराज-
विरचितया अनगारधर्मीयतवर्षिण्या लव्यव्याख्यया समलङ्कृतं

हिन्दी-गुर्जर-भाषाऽनुवादसहितम्-

श्री-ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रम्

SHREE GNĀTĀDHARAMA
KATHANGA SŪTRAM

(प्रथमो भागः)

नियोजकः

संस्कृत-ग्राह्य-जैनगमनिष्णात-प्रियव्याख्यानि-
पण्डितमुनि-श्रीकन्हैयालालजी-महाराजः

प्रकाशकः

संभातनिवासी, ग्रामात् श्रेष्ठि-श्री-हरिलाल-अनूपचंद-
शाह, तत्पदत-द्रव्यसाहाय्येन

अ० मा० थे० स्था० जैनशास्त्रोद्धारसमितिप्रमुखः

श्रेष्ठि-श्रीशान्तिलाल-मङ्गलदासभाई-महोदयः

मु० राजकोट

प्रथमा-वास्तुति
प्रति १२००

वीर संवत्
२४८२

विक्रम संवत्
२०२०

ईसवीसन्
१९६६

मूल्य-रु. २५-००

जैनाचार्य-जैनधर्मदिवाकर-पूज्यश्री-घासीलालजी-महाराज
विरचितया अनगारधर्मांमृतवर्षिण्याख्यया व्याख्यया समलङ्कृतं
हिन्दी-गुर्जर-भाषाऽनुवादसहितम्—

श्री ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रम्

SHREE GNATADHARAMA

KATHANGA SUTRAM

प्रथमोभागः

—:नियोजक:—

संस्कृत-प्राकृतज्ञ-जैनागमनिष्णात-प्रियव्याख्यानि-
पण्डितमुनि-श्रीकन्हैयालालजी-महाराजः

: प्रकाशक :

संभावनिवासी, श्रीमान् श्रेष्ठि-श्री हरिलाल अनोपचंद

शाह-प्रदत्त-द्रव्यसाहाय्येन

अ० भा० श्वे० स्था० जैनशास्त्रोद्धारसमितिप्रमुखः

श्रेष्ठि-श्रीशान्तिलाल-मङ्गलदासभाई-महोदयः

मु० राजकोट

प्रथमा-आवृत्तिः
प्रति १२००

वीर संवत्
२४८९

विमक संवत्
२०२०

इसवीसन
१९६३

मूल्यम्-रु० २५-०-०

भगवानुं देहाष्टुं :
 श्री अ. ला. श्वे. स्थानकवासी
 जैनशस्त्रोद्धार, समिति
 ६. गरेडिया कुवा रोड, श्रीन लाज पास,
 राजकोट, (सौराष्ट्र).

Published by :
 Shri Akbila Bharat S. S.
 Jain Shastroddhara Samiti,
 Garedia Kuva Road, RAJKOT.
 (Saurashtra), W. Ry. India

ये नाम केचिदिह नः प्रथयन्त्यवज्ञां
 जानन्ति ते किमपि तान्प्रति नैष यतनः
 उत्पत्स्यतेऽस्ति मम कोऽपि समानधर्मा
 कालोद्भयं निरवधिर्विपुला च पृथ्वी ॥१॥

(हरीगीतिकाछंद)

करते अवज्ञा जो हमारी यत्न ना उनके लिये
 जो जानते हैं तत्त्व कुछ फिर यत्न ना उनके लिये ।
 जनमेगा मुझसा व्यक्ति कोई तत्त्व इससे पायगा
 है काल निरवधि विपुल पृथ्वी ध्यानमें यह लायगा ॥१॥

प्रथम आवृत्ति : प्रत १२००
 वीर संवत् : २४८८
 विक्रम संवत् : २०२०
 धर्मवीरस्य : १६६३

: मुद्रक :
 भास्कर मोहनलाल शाह
 नीलकमल प्रिन्टरी
 बीकानेर रोड, : अभयवाह.

ज्ञाताधर्मकथाङ्ग सूत्र भा. पहले की विषयानुक्रमणिका

अनुक्रमाङ्क	विषय	पृष्ठाङ्क
प्रथम अध्ययन		
१	मङ्गलाचरण	१-२
२	अवतरणिका	३-४
३	चम्पानगरी आदिका निरूपण	५-६
४	सुधर्मास्वामी का चम्पानगरी में समवसरण	७-५१
५	जम्बूस्वामी और सुधर्मास्वामी के प्रश्नोत्तर	५२-७२
६	अभयकुमार के चरित्र का निरूपण	७३-७७
७	धारिणीदेवीका वर्णन	७८-८२
८	धारिणीदेवीके स्वप्नो का वर्णन	८३-९४
९	धारिणीदेवी के स्वप्न के फलका निरूपण	९५-१०९
१०	स्वप्न के फलके रक्षणके उपाय का निरूपण	११०-११६
११	उपस्थानशाला के सज्ज करने का निरूपण	११७-१३५
१२	स्वप्नविषयक प्रश्नोत्तर का निरूपण	१३६-१५५
१३	अकालमेघके दोहद का निरूपण	१५६-२३७
१४	मेघकुमार के जन्मका निरूपण	२३७-२५३
१५	मेघकुमार के पालन आदिका निरूपण	२५४-३०२
१६	श्रमण भगवान् महावीरके समवसरण का वर्णन	३०३-३१६
१७	मेघकुमार के भगवद्दर्शन आदिका निरूपण	३१६-३३५
१८	मातापिताके साथ मेघकुमार का संवाद	३३५-३७७
१९	मेघकुमार के दीक्षोत्सव का निरूपण	३७८-४४२
२०	मेघकुमार के आर्त्तध्यान का वर्णन	४४२-४६२
२१	मेघमुनि के हस्तिभवनका वर्णन	४६२-५०९
२२	मेघमुनि के प्रति भगवान् का उपदेश	५०९-५१९
२३	मेघमुनिका प्रतिपादि तप का स्वीकार करना	५२०-५३०

अनुक्रमाङ्क	विषय	पृष्ठाङ्क
२४	मेघमुनि के तपः शरीर का वर्णन	५३१-५३७
२५	मेघमुनि के संलेखना के विचार का वर्णन	५३७-५४४
२६	मेघमुनि के संलेखना धारण करने का वर्णन	५४४-५५४
२७	मेघमुनि की गतिका निरूपण	५५४-५६१
२८	उपालम्भ का कथन	५६२-५६५

दूसरा अध्ययन

२९	राजगृहके जीर्णोद्धान का वर्णन	५६६-५७०
३०	भद्राभार्या का वर्णन	५७१-५७५
३१	विजयतस्कर का वर्णन	५७६-५८७
३२	भद्रासार्थवाही के विचार का वर्णन	५८८-६०२
३३	भद्रासार्थवाही के दोहद का वर्णन	६०२-६०९
३४	देवदत्त दासचेटक का वर्णन	६१०-६३०
३५	धन्यसेठ का विजय चौर के साथ हडिबन्धनादिका वर्णन	६३१-६५९
३६	धन्यसेठ के मोक्षगमन का वर्णन	६६०-६६४
३७	श्रमणों के प्रति भगवान का उपदेश	६६४-६७०

तीसरा अध्ययन

३८	तीसरे अध्ययन का उपक्रम	६७१-
३९	मयूर के अण्डे का वर्णन	६७२-६७४
४०	विजयदत्त और सागरदत्त के चरित्रका वर्णन	६७५-७२०

चौथा अध्ययन

४१	गुप्तेन्द्रिय के विषयमें कच्छप और शृगालोंका द्रष्टांत	७२१-७४९
----	---	---------

समाप्त

ખંભાત નિવાસી શેઠ શ્રી. હરિલાલ અનુપચંદ શાહ નો ટુંક જીવન પરિચય

ખંભાતના આગેવાન નાગરિક અને ઉદ્યોગપતિ શેઠ શ્રી. હરિલાલ અનુપચંદ સાહીવાળા નો જન્મ સં. ૧૯૫૨ તા. ૪-૬-૧૯૬૬ ના રોજ થયો હતો તેઓ સાધારણ સ્થિતિમાંથી આપ બળે આગળ વધ્યા હતા તેઓ કુનેડબાજ વેપારી હોવા ઉપરાંત વિચારવાન સામાજિક કાર્યકર પણ હતા. સમાજ સેવાના આદર્શ પાછળ એમનું જીવન સતત કાર્યક્ષમ રહેતું અને ૧૯૪૭ માં આઝાદી વખતે ખંભાત શહેરની કટોકટી વખતે તેઓની હિંમત-ધગથ-અને ઉદારતાએ પ્રગળે પ્રેરણા આપી હતી.

ખંભાતના જાહેર જીવનમાં તેઓ પહેલેથી જ રસ લેતા આવ્યા હતા તેઓ ખંભાત સેવા સંઘના સભ્ય હતા અને પ્રજા મંડળની કારોબારીના તેઓ મેમ્બર હતા અને ગાંધીજીની અસહકારની ચળવળમાં તેમણે સક્રિય રસ લીધો હતો.

આ ઉપરાંત ખંભાતના-મેટરનીટી હોમ અને ધી કેમ્પે જનરલ હોસ્પિટલના ઉત્પાદક હતા. આ હોસ્પિટલને તેમણે મોટી રકમની સખાવત કરી હતી આ સંસ્થામાં આરંભથી જ વરસો સુધી તેમણે મંત્રી તરીકેની સેવા આપી હતી—પોતાની રકમ ઉપરાંત અને શ્રીમંતો પાસેથી નાણાં મેળવી આ સંસ્થાને ખૂબજ વિકસાવવામાં તેમનો તન-મન અને ધન નો ફાળો હોવાથી આજે આ સંસ્થા સુંદર પ્રગતિને પથે ચાલી રહેલ છે સં. ૧૯૪૭ માં તેમના ઉપર લકવાનો હુમલો થયેલ અને તેઓ પથારી વશ બન્યા છતાં સામાજિક ધાર્મિક આદિ સેવા કાર્યોમાં તેમની સલાહ સૂચન માર્ગદર્શક પ્રેરણા દાવી હતા.

અનેક વિધ ક્ષેત્રની સામાજિક સેવાઓ ઉપરાંત તેમની ધાર્મિક સેવાઓ અને દાન વૃત્તિ પણ એટલી જ પ્રશંસનીય અને મોંઘ યાત્ર છે

સ્થા. જૈન સાધુ સાધ્વીજીઓની સેવા કરવી એ તેમનો જીવન મંત્ર હતો. ખંભાતમાં દર વરસે ચાતુર્માસ યાત્ર એ માટે તેમનો પ્રયત્ન રહેતો અને ચાતુર્માસ કરાવી—ધાર્મિક ક્રિયાઓને ઉત્તેજન આપવામાં દ્રવ્યનો સદુપયોગ કરતા

એકવાર સ્થા. જૈન સમાજના બા. પ્ર. વિદુષી મહાસતીજી લીલાવતીબાઈ સ્વામી ખંભાતમાં પધારેલા થોડા જ દીવસમાં વિહાર કરવાનો નિર્ણય મહાસતીજી એ શ્રી સંઘને જણાવ્યો શ્રી સંઘે થોડા દિવસ વધુ રોકાઈ જવા (સંઘને તેમની અમૃત વાણીનો વધુ લાભ મળે તે હેતુથી) વિનંતી કરી પૂ. મહાસતીજીએ એક શરત મૂકી કે કોઈપણ દંપતી આજીવન બ્રહ્મચર્ય વૃત સ્વીકારે તો તમારી એટલે શ્રી સંઘની વિનંતી માન્ય રહે.

ખંભાતમાં આ પ્રસંગ પહેલો જ હતો એટલે શ્રી સંઘ વિચારમાં પડ્યો. શ્રી હરીભાઈ અને તેમના ધર્મપત્ની હીરાબેન રાત્રેજ બિનિમય કરીને આજીવન બ્રહ્મચર્ય વ્રત સ્વીકારવાનો નિર્ણય કરી લીધો અને સવારે જ સતીજીને ખબર આપ્યા શ્રીસંઘમાં આનંદનું પૂર આગ્યું અને બીજે દિવસે પ્રતિજ્ઞાઓ લેવાઈ અને પૂ. મહાસતીજી થોડા વધુ દિવસ રોકાઈ શ્રી સંઘને વાણીનો લાભ આપ્યો.

ધંધાકીય કાર્યક્ષેત્રે તેઓ પ્રમાણિક પણે વર્તિ ક્રમશઃ આગળ વધ્યા હતા તેમણે ખંભાતમાં લોકમાન્ય વિવિંગ ફેક્ટરી ઉભી કરી હતી તેમજ મુંબઈમાં પણ સાડી વેચાણ વિભાગની શાખા ખોલી સારી પ્રતિષ્ઠા મેળવી હતી.

આમ વ્યાપારિક-સામાજિક-આર્થિક-રાજકીય અને ધાર્મિક ક્ષેત્રોમાં તેમણે પોતાની સુરાસ ફેલાવી હતી—

આ ઉપરાંત તેઓશ્રી અ. ભા. મં. સ્થા. જૈન શાસ્ત્રોદ્ધાર સમીતીના (રાજકોટ-અમદાવાદ) તેઓશ્રી મંત્રી હતા અને તેમણે આ સંસ્થાના વિકાસમાં ખૂબજ ઉત્સાહ દર્શાવી રૂ. ૫૦૦૦/આપી પેટ્રન બન્યા હતા તેમજ પોતાની નાદુરસ્તી તબીયત હોવા છતાં મુશ્કેલી વેડીને પણ નેવો સમીતીની દરેક મીટીંગમાં હાજરી આપતા અને અન્ય સભ્યોમાં ઉત્સાહ પ્રેરતા—

સ્થા. જૈન સંઘ ખંભાતના પ્રમુખ પદે તેમણે વરો સુધી તન-મન-ધનથી શ્રી સંઘની સેવા બજાવી છે.

ખંભાતમાં કેળવણી ક્ષેત્રે પણ તેમણે કોલેજ હાઈસ્કુલ અને ધાર્મિક પાઠશાળાઓમાં સારી રકમ ખર્ચીને તેમજ ખંભાતની સ્થા. જૈન શાંતિની હાઈસ્કુલમાં ભણતા વિદ્યાર્થીઓને પેતાના તથા તેમના નાના ભાઈ સ્વ. શ્રી. વાડીલાલ ભાઈના નામથી કાયમને માટે પુસ્તકો ફ્રી અપવા માટે વિચાર દર્શાવેલો પણ તે બાબત વાટાઘાટો થઈ અનલમાં આવે તે પહેલાં તેઓ શ્રી સદ્ગત થયા અને તેમના વિચાર મુજબ તેમના સુપુત્રોએ રૂ. ૧૧૫૫૧૭ તે માટે આપી મહુમના વિચારને અમલમાં મૂકેલો છે.

આવા ખાહોશ ગંભીર ઉત્સાહી અને ધાર્મિક ભાવના શીંગ ગૃહસ્થનું દુઃખદ અવસાન તા. ૧૫-૩-૬૩ સં. ૨૦૧૬ ના રૂઝાણ વહી પ. ને શનિવારે રાત્રે કલાક ૧૨-૧૫ મીનીટે ૬૫ વર્ષની વયે લકવાની લાંબી બીમારી ભોગવ્યા બાદ થયું છે. તેમના સ્વર્ગવાસથી સ્થાનકનાસી સન્નજ અને ખંભાત-સ્થા. જૈન સંઘને ખારે ખોટ પડી છે.

તેઓશ્રી પોતાની પાછળ ત્રણ પુત્રો અને એક પુત્રી અને બહોળું કુટુંબ મૂકી ગયા છે તેમના પુત્રોમાં સદ્ગતના ધાર્મિક સંસ્કારોનું બીજારોપણ થયું હોઈ તેઓ પણ પિતાને પગલે ચાલવા ચક્રિચિત્ પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે.....

સદ્ગતના આત્માને પ્રભુ ચિર શાંતિ અર્પે એ જ પ્રાર્થના—

આદ્યમુરખીશ્રી

સ્વ. શ્રી હરિલાલભાઈ અનુપચંદ શાહ
ખંભાત

આધ્યમુરખીશ્રીઓ

(સ્વ.) શેઠશ્રી હરખચંદ કાલીદાસ વારિયા
ભાણુવડ.

કોઠારી હરગોવિંદ જયંદભાઈ
રાજકોટ.

શેઠશ્રી શાંતિલાલ મંગળદાસભાઈ
અમદાવાદ

(સ્વ.) શેઠશ્રી ધારશીભાઈ જીવણલાલ આરસી.

(સ્વ.) શેઠશ્રી છગનલાલ શામળદાસ ભાવસાર
અમદાવાદ.

આત્મ-

-મુરખીશ્રીઓ

(સ્વ.) શેઠશ્રી શામજીભાઈ વેલજીભાઈ વીરાણી
રાજકોટ.

શેઠશ્રી રામજીભાઈ શામજીભાઈ વીરાણી
રાજકોટ

(સ્વ.) વિનોદકુમાર વીરાણી
રાજકોટ
(દીક્ષા લીધા પહેલાં શાસ્ત્રાભ્યાસ કરતા)

શેઠશ્રી મિશ્રીલાલજી લાલચંદજી સા. હુણિયા
તથા શેઠશ્રી જ્યેષ્ઠરાજ લાલચંદજી સા.

A black and white portrait of a man, likely a religious leader, wearing a white turban. He is looking slightly to the left with a serious expression. The image is grainy and appears to be a photocopy or a scan of a photograph.

A black and white portrait of a man with dark hair, wearing a suit jacket, white shirt, and dark tie. He is looking directly at the camera with a slight smile. The background is a textured, mottled grey.A black and white portrait of a man with a mustache, wearing a white turban and a white shirt. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is dark and textured.A black and white portrait of a man with a serious expression, wearing a dark cap and a white clerical collar over a dark garment. The image is grainy and appears to be a reproduction from a document.

For Private and Personal Use Only

આવમુરખીશ્રીઓ

શેઠ સાહેબ શ્રી કીશનચંદ્ર સાહેબ
બેલરી દિલ્હી

શેઠ સાહેબશ્રી તારાચંદ્ર સાહેબ. ગેલડા
મદ્રાસ

૧ વચ્ચે બેઠેલા મોટાભાઈ શ્રીમાન
મૂલચંદ્ર જવાહરલાલજી બરડિયા
૨ બાજુમાં બેઠેલા મીશ્રીલાલજી
બરડિયા
૩ ઉભેલા સૌથી નાના પૂનમચંદ
બરડિયા

શ્રી વૃજલાલ દુર્લભજી પારેખ
રાજકોટ

श्री. वीतरागाय नमः ॥
 श्री जैनाचार्य जैनधर्मद्विराकर-पूज्यश्री घासीनाल-
 व्रतिविरचितया अनगारधर्मामृतवर्षिण्याख्यया
 व्याख्यया समलङ्कृतं

श्री ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रम्

प्रथमो भागः

॥ अथ मङ्गलाचरणम् ॥

(उपजातिभेद बुद्धिच्छन्दः)

श्री सिद्धराजं स्थिरसिद्धिराज्य—

प्रदं गतं सिद्धिगतिं विशुद्धम् ।

निरञ्जनं शाश्वतसौधमध्ये,—

विराजमानं सततं नमामि ॥ १ ॥

ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रका हिन्दी अनुवाद

भव्य जीवों को जिनकी सच्चे मनसे आराधना करने से सिद्धि-
 रूपा अविचल राश्वकी प्राप्ति ध्रुवरूप में हो जाती है। तथा जो स्वयं अ-
 ष्टकर्मरूप बहिरंग मलसे सर्वथा विनिर्मुक्त होने के कारण विशुद्ध बन
 चुके हैं। और इसीलिये रागद्वेषरूप अन्तरंग मल जिनका बिल्कुल नष्ट
 हो गया है तथा अन्तरंग और बहिरंग में विशुद्ध होने की वजह से ही
 जिन्होंने सिद्धि गति को पा लिया है और इसी कारण जो शाश्वत धाम
 मुक्तिरूप महल में विराज रहे हैं ऐसे सिद्धरूप राजा को मैं सदा
 नमस्कार करता हूँ ॥-१॥

ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रको गुजराती अनुवाद

जेभनी साथी भनथी आराधना करवाथी लब्धलुको ने सिद्धिरूप अविचल
 राश्वकी प्राप्ति निश्चितइये थाय छे, अने तेओ पोते अष्टकर्मरूप मलथी अधी रीते
 विनिर्मुक्त थवाने वीधि विशुद्ध भन्या छे, अने ओटला भाटे रागद्वेषरूप अन्तरंगमल
 जेओको सर्वप्रकारे नाश पाभ्यो छे, तथा अन्तरंग (अंदर) अने बहिरंग (बहार)भां
 विशुद्ध थवाना कारणथी जे जेओओ सिद्धिगति भेगवी छे, अने ओटला भाटे जेओ
 शाश्वतधाम मुक्तिरूप महलमां गिराजे छे, अने ओवा सिद्धरूप राजा (सिद्ध लंगवानने
 ने हुं सदा नमस्कार करूं छुं. ॥ १ ॥

(उपजाति भेद कीर्तिछन्दः)

व्यधायि पैर्मव्यजनाय बोधिः

कर्मापनोदाय ददे विशोधिः ।

ध्यात्वा ननास्तीर्थकृतो मया ते,

ज्ञातार्थबोधे प्रदिशन्तु सिद्धिम् ॥ २ ॥

(उपजाति भेद रामाछन्दः)

यो वायुकायादि सुरक्षणार्थ,

धत्ते सरोरां मुखवस्त्रिकां तम् ।

गुरुं प्रणम्य क्रियते सुबोधा-

ऽनगारधर्माभृतवर्षिणीयम् ॥ ३ ॥

જિન્હોને अपनी दिव्यध्वनिद्वारा भव्य जीशों को संसाररूप समुद्र से पार होने के लिये बोधि सम्यक्त्व धारण करने का उपदेश दिया, एवं अष्ट कर्मोंको नष्ट करने के लिये विशोधिरूप शस्त्र प्रदान किया ऐसे उनचतुर्विंशति तीर्थंकर महाप्रभुओं का मैं अपने अन्तःकरण में ध्यान करता हुआ उन्हें करबद्ध होकर नमन करता हूँ। वे मुझे इस ज्ञाता धर्मकथाज्ञसूत्र की टीका करने में अपूर्व शक्तिरूप सिद्धि प्रदान करें ॥ २ ॥

जो वायुकाय आदि जीवों की समुचित रक्षा करने के लिये मुख पर सदा सरोरकमुखवस्त्रिका बांधे रहते हैं, ऐसे उन महापुरुष गुरुदेव को मनःवचन काय से नमस्कार करता हुआ मैं यह अनगार धर्माभृत-वर्षिणी नाम की टीका की जिससे जीवों को सम्यग् ज्ञान की प्राप्ति होती है बनाता हूँ ॥ ३ ॥

જેમણે પોતાનાં દિવ્યધ્વનિ વડે ભવ્યજીવોને સસારરૂપ સમુદ્ર તારવા માટે બોધિ સમ્યક્ત્વ ધારણ કરવાનો બોધ આપ્યો, અને આઠકર્મોને નષ્ટ કરવા માટે વિશેષોધિ રૂપ શસ્ત્ર આપ્યું, એવા ચોવીસ તીર્થંકર મહાપ્રભુઓને સ્મરણ કરતો હું બંને હાથ બેઠીને નમસ્કાર કરું છું. તેઓ મને આ 'જ્ઞાતાધર્મકથાજ્ઞ સૂત્ર' ની ટીકા કરવા માટે અપૂર્વ શક્તિરૂપ સિદ્ધિ આપે. ॥૨॥

જે વાયુકાય વગેરે જીવોનું સારી રીતે રક્ષણ કરના માટે મોં ઉપર દરરોજ મુખવસ્ત્રિકા બાંધે છે. એવા ને મહાપુરુષ ગુરુદેવને મન, વચન અને કાયાથી નમન કરતો હું જેના વડે જીવોને સમ્યક્ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય છે. એવી આ 'અનગાર ધર્માભૂતવર્ષિણી' ટીકા લખું છું. ॥૩॥

अनगारधर्मासृतवर्षिणी टीका. अचतरणिका

३

अथात्रास्मिन्नगाधपयोनिधिरूपे जैनागमे तरणिरूपाश्चत्वारोऽनुयोगाः सन्ति, तथाहि (१) चरणकरणानुयोगः, (२) धर्मकथानुयोगः, (३) गणितानुयोगः (४) द्रव्यानुयोगः। एतु धर्मकथानुयोगमाश्रित्य प्रवृत्तमिदं ज्ञाताधर्मकथाङ्गनामकं सूत्रम्। वाक्यार्थबोधे पदार्थबोधस्य कारणतया मितैः पदैर्धर्मकथानुयोगस्य पदार्थकथयामि-दुर्गती प्रपतन्तं प्राणिसंघातं धारयति शुभे स्थाने च धत्तेऽसौ धर्मं प्रबन्ध

यह जैनगम अगाध समुद्र जैसा है। इसे पार करने के लिये गणधरादि देवोंने नौकारूप चार अनुयोग कहे हैं। उनमें पहिला चरण करणानुयोग है, दूसरा धर्मकथानुयोग है, तीसरा गणितानुयोग है और चौथा द्रव्यानुयोग है। उन में से दूसरे धर्मकथानुयोग को लेकर उस ज्ञाता धर्मकथाङ्ग सूत्रकी प्ररूपणा हुई है।

ऐसा नियम है कि वाक्य के अर्थको समझने के लिये उस वाक्यगत पदों का अर्थावबोध होना आवश्यक है। अतः “ज्ञाता धर्मकथानुयोग” उन पदों का सर्व प्रथम क्या अर्थ है यह बात परिमित पदों द्वारा स्पष्ट का देना चाहते हैं दुर्गति-में जीवों को जाने से जो रोकता है और सुगति की ओर झुकाता है उसका नाम धर्म है। यह धर्म अहिंसा आदि रूप है। उस धर्म की जो कथा की जाती है-अर्थात् प्रबन्धरूप से जो उसका कथन किया जाता है उसका नाम कथा है। उस कथा में अहिंसा आदि-रूप धर्म का प्ररूपण होता है, और साथ में यह स्पष्ट विवेचन रहता है कि इसलोक और परलोक में आत्मा अपने द्वारा कृत शुभाशुभ कर्मों का

जैनगाम अगाध समुद्र जैसा छे अने पार पाववा भाटे गजुधर वगेरे देवोंने नौकारूप चार अनुयोग कहा छे। तेओभां पड़ेवे चरण करणानुयोग छे, ओने धर्मकथानुयोग छे, तीजे गणितानुयोग छे, अने ओथो द्रव्यानुयोग छे। तेओभांथी ओन ओटवे के धर्मकथानुयोगने अनुवक्षीने ज्ञाताधर्मकथांग सूत्रनी प्ररूपणा भई छे।

नियम आ प्रमाणे छे के वाक्यना अर्थने नजुवा भाटे ते वाक्यभां वापरेव पढ़ोने अर्थावबोध थवो जरूरी छे। ओटवा भाटे ‘ज्ञाताधर्मकथानुयोग’ ते पढ़ोने ओथी पड़ेवां शे अर्थ छे, ओ बात ‘परिमित पदोवडे स्पष्ट करवा भई छे दुर्गतिमां एगेने नवाथी के रोके छे अने सुगतिनी तरङ्ग वागे छे, ते ‘धर्म’ छे। आ धर्म अहिंसा वगेरे रूपमां छे ते धर्मनी कथा कहेवाभां आवे छे-अर्थात् प्रबन्ध रूपे के तेमनु कथा करवाभां आवे छे। ते ‘कथा’ छे। ते कथाभां अहिंसा आदि रूपमां धर्मनी प्ररूपणा थाय छे, अने साथे साथे स्पष्ट रीते विवेचन करवाभां आवे छे छड़वोक अने परवोकमां आत्मा पीतानी भेजे करेवां शुभाशुभ कर्मोने विपाक

કથનં કથા, ધર્મેસ્ય કથા ધર્મકથા=અહિંસાદિધર્મપ્રરૂપિકા इह परब्राह्मणश्च कर्म
विषाकप्रदर्शनरूपा च कथा धर्मोपदेशरूपवाक्यसमूहसंविधानरूपेत्यर्थः,
ઉત્તચ્ચ-“દયાદાનક્ષમાયેષુ ધર્માંગેષુ પ્રતિષ્ઠિતા ।

ધર્મોપાદેયતાગર્ભી સુધૈર્ધર્મકથોચ્યતે ॥૧૧.૨”

ધર્મકથાયા અનુયોગઃ અનુ=ઈત્યમ્માત્રેણ ભગવદુક્તાર્થપ્રકારેણ યોગઃ કથનમનુયોગો-
ધર્મકથાનુયોગઃ । એકાદશાંગેષુ-(૧) જ્ઞાતાધર્મકથાઙ્ગમ્ (૨) ઉપાસકદશાઙ્ગમ્,
(૩) અન્તકૃદશાઙ્ગમ્, (૪) અનુત્તરોપપાતિકદશાઙ્ગમ્ (૫) વિષાકમૂત્રમ્ इमानि
ધર્મકથાપ્રતિપાદકાનિ પञ्चानि અત્ર જ્ઞાતાધર્મકથાઙ્ગે પ્રાચુર્યેનાડઽરુચ્યાયિકાદિ વર્ણન
વિધતે । इदं हि धर्मबोधमभिलषतो मत्पथियां धर्मस्वरूपप्रतिपादकतयाऽनल्पमुप,

વિષાક કિસ કિમ તરહ સે મોગતા હૈ । उस अशुभ से निवृत्ति और
शुभ में प्रवृत्ति कराने रूप जो धर्म का उपदेश है वह धर्मकथा है यही
उसका निष्कर्षार्थ है । यही वात “दयादान” आदि उस २ लोक द्वारा प्रकट
की गई है । दया, दान और क्षमा आदि ये धर्म के अंग हैं । उन-
अंगों को लेकर धर्मकथा चलती है । धर्मकथा में धर्म का ही उपादेय
रूप से वर्णन किया जाता है । भगवानने जिस अर्थ का जिस रूपसे
कथन किया है, उस अर्थका उसी रूपसे प्रतिपादन करना उसका
नाम अनुयोग है (१) ज्ञाताधर्मकथाङ्ग (२) उपासकदशाङ्ग (३)
अन्तकृदशाङ्ग (४) अनुत्तरोपपातिकदशाङ्ग (५) विषाकमूत्र ये पाँच
अंग ग्यारह अंगों में से धर्मकथा के प्रतिपादक माने गये हैं । उस
ज्ञाताधर्मकथाङ्ग में आरुचयायिका आदिका वर्णन अधिक रूप में किया
गया है । जो मन्द बुद्धिवाले हैं-और-धर्म स्वरूपको जाननेकी इच्छावाले
हैं उनके लिये यह सूत्र धर्म के स्वरूप का प्रतिपादन करने वाला होने

કેવી રીતે ભોગવે છે. તેમજ અશુભથી નિવૃત્તિ અને શુભમાં પ્રવૃત્તિ કરાવવા ૩૫
જે ધર્મોપદેશ છે, એ ‘ધર્મકથા’ છે. એજ તેનો સાર છે. એજ વાત ‘દયાદાન’ આદિ
શ્લોકવડે સ્પષ્ટ કરવામાં આવી છે. દયા દાન અને ક્ષમા વગેરે ધર્મનાં અંગો છે. આ
અંગોના આધારે ધર્મકથા ચાલે છે. ધર્મકથામાં ધર્મને જ ઉપાદેયરૂપથી વર્ણન કર-
વામાં આવે છે. ભગવાને જે અર્થને જે રીતે વર્ણવ્યો છે, તે અર્થતું તેજ પ્રમાણે
પ્રતિપાદન કરવું તે અનુયોગ કહેવાય છે. (૧) જ્ઞાતાધર્મકથાઙ્ગ (૨) ઉપાસકદશાઙ્ગ,
(૩) અન્તકૃદશાઙ્ગ, (૪) અનુત્તરોપપાતિકદશાઙ્ગ (૫) વિષાકમૂત્ર આ પાંચ અંગોને
અગિયાર અંગોમાંથી ધર્મકથાનાં પ્રતિપાદક માનવામાં આવ્યા છે. જ્ઞાતાધર્મકથાંગમાં
આરુચ્યાયિકા વગેરેનું વર્ણન વધારેમાં વધારે કરવામાં આવ્યું છે. જે મન્દ બુદ્ધિવાળા
છે, અને ધર્મના સ્વરૂપની જાણના શક્તિ છે, તેમના માટે આ સૂત્ર ધર્મસ્વરૂપનું

अनगरधर्मासृतवर्षिणीटीका. सू. १ चम्पानगर्यादिनिष्पणम्

५

करोति, अत एव स्वाध्यायाभिरेतत्सूत्रानुगमनेनात्मन अगण गोचकारं, तदनु त-
नुवममतीनामागमभाववबोधविधुराणां सौलभ्यं चोद्दिश्य तदेतत्सूत्रे वृत्त्यापरिष्कृतं
परत्वं । तत्रेदमादिमं सूत्रम्—‘तेणं कालेणं’ इत्यादि ।

मूलम्—तेणं कालेणं तेणं समएणं चंपा नामं नयरी होत्था
वण्णओ । तीसे णं चंपाए नयरीए बहिया उत्तरपुरत्थिमे दिस्सीभाए
पुण्णभदे नामं चेइए होत्था । वण्णओ० । तत्थ चंपाए नयरीए
कोणिए नामं राया होत्था वण्णओ ॥ सू० १ ॥

टीका—अत्र समग्र्यर्थे तृतीया प्राकृतत्वात् । तस्मिन्काले तस्मिन् समये चम्पा
नाम नगरी असीत् । ननु काल-समययोरत्र को भेदः ? उच्यते—कालइति सामान्य
से महान् उपकारी है । अतः स्वाध्याय आदिद्वारा उभय सूत्र का अनुशीलन
कर उभके अनुसार चलनेवाले आत्माओं को अपार उपकार होता है
तथा जो अल्पबुद्धि वाले हैं, और उसी से आगम के भाव को समझने
के लिये जो असमर्थ बने हुए हैं उनको भी गति उभय सूत्र में हो सकती
है इस सब बातों का ख्यालकर मैं इस सूत्र पर टीका रख रहा हूँ ।
इस सूत्र का सर्व प्रथम सूत्र यह हैः—कालेणं तेणं समएणं इत्यादि ।

टीकार्थ—तेणं कालेणं तेणं समएणं—चंपा नामं नयरी होत्था
वण्णओ) उसकाल में और उस समयमें चम्पा नामकी नगरीयो ।
काल शब्द से अवसर्पिणीकाल का चौथा आरा यहां ब्रूयित हुआ
है कारण इसी काल में तीर्थंकर आदि महापुरुषों का जन्म होता
प्रतिपादन करना ही अत्यन्त उपकारक छे. येदला भाटे स्वाध्याय वगेरेशी ते
सूत्रनु अनुशीलन करीने तथा तेने अनुसरीने खालनारा आत्माओंनो बहुत उपकार
थाय छे. तेभन ओओ अवपणुद्धिवाणो छे, तेभनी येदवे के आगमना आवने ज्ञानुवाभां
असमर्थ छे. तेनी पणु गति ते सूत्रभां थळ शके छे आबधी वानेने ध्यानभां राणीने
हुं आ सूत्र उपर टीका लणी रह्यो छुं. आ सूत्रनुं सौथी पढेहुं सूत्र आ छेः—
‘तेणं कालेणं तेणं समएणं इत्यादि

टीकार्थः—(तेणं कालेणं तेणं समएणं चंपा नामं नयरी होत्था व-
ण्णओ) ते काले अने ते समये चम्पा नामे नगरी હતી. કાળ શબ્દ વડે અવ-
સર્પિણી-કાળનો ચોથો આરા અહીં અહણુ કંવામાં આવ્યો છે. કેમકે એજ કાળે
તીર્થંકર વગેરે મહાપુરુષોનો જન્મ થાય છે. ‘સમય’ શબ્દ વડે તે કાળનો વિભાગ

है। समय शब्द से वह कालांश लिया गया है कि जिस में वह चम्पानगरी तथा वह राजा एवं सुधर्मा स्वामी विद्यमान थे। जिस प्रकार बहियों में संवत् और मिति डाली जाती है उसी प्रकार यहां भी काल और समय में कथनकी अपेक्षा भिन्नता जाननी चाहिये। संवत् के स्थानापन्न काल और मिति के स्थानापन्न सप्तको कहा गया है। सूत्र में जो “वर्णयो” यह पद रखा है उसका भाव यह है कि चम्पानगरी के विषय में अन्य शास्त्रों में विशेष वर्णन किया गया है। वह वर्णन उन शास्त्रों से यहां पर भी जान लेना चाहिये। यहां उस विषय की केवल सूचना ही दी गई है वर्णन जो सूत्रकार ने चम्पानगरी का यहां नहीं किया है उसका कारण विस्तार हो जाने का लक्ष्य है। जिज्ञासु व्यक्ति औपपातिक सूत्र से उस बात को स्पष्ट सकते हैं।

(नीमण चपाण नयरीए बहिया उत्तरपुरस्थिते दिस्सीभाण-पुण्य-भदे नामं चेइए होत्था वण्णओ) उस नगरी के बाहर उत्तर पूर्व की ओर अर्थात् ईशानकोणमें पूर्णभद्र नाम का चैत्य था अर्थात् वरन्तरायन था।

લેવામાં આવ્યો છે જેમાં તે ચંપાતથા તે નગરી રાજ અને સુધમાં સ્વામી હયાત હતાં. જે રીતે ચોપાઈઓમાં સંવત અને તિથિ લખાય છે, તે જ પ્રમાણે અહીં પણ કાળ અને સમયમાં કરનની દૃષ્ટિએ ભિન્નતા સમજી લેવી. સંવતના સ્થાને કાળ અને તિથિના સ્થાને સમયનો નિર્દેશ કરવામાં આવ્યો છે. સૂત્રમાં જે ‘વજ્રા’ પદ આવ્યું છે, તેનો અર્થ છે કે ચમ્પાનગરીની બાબતમાં બીજા શાસ્ત્રોમાં વિશેષ વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. તે શાસ્ત્રોમાંથી અહીં પણ તે પ્રમાણેનું વર્ણન સમજવું જોઈએ અહીં તે બાબતની ફક્ત સૂચના જ આપવામાં આવી છે. સૂત્રકારે જે ચમ્પા નગરીનું અહીં વર્ણન કર્યું નથી વિસ્તાર ભય જ તેનું કારણ છે. ઔપચારિક સૂત્રમાંથી જિજ્ઞાસુઓ તે વાતને બહારી શકે છે.

(तीसेणं चंयाए नयरीए बहिया उत्तरपुरत्थिमे दिसीभाए पुण्ण-
 भे नामं चेइए होत्या वण्णभो) ते नगरीनी भट्टार उत्तर पूर्वानीतरइ अर्थात्
 प्रशान्तकेशभां पुष्पभद्र नामे चैत्य इत्तुं, अर्थात् व्यनशयत इत्तुं. तेत्तुं वसुध्नि

अनगरधर्मासृतवर्षिणी टीका. पृ. २ सुधर्मस्वामिनः चरमानगयो समचरणम् ७

मूलम्—तेणं कालेणं तेणं समएणं समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतेवासी अज्ज सुहम्मे नामं थेरे जाइसंपन्ने बलरूवविणयणाणं दंसण चरित्ताघवसंपन्ने ओयसी जसंसी जियकोहे जियमाणे जियमाणे जिय इंदिए जियनिदो जियपगिस्सहे जीवियाससरणभयक्किप्पमुक्के तक्कप्पहाणे, गुणप्पहाणे, एवं करणचरण—निग्गहणिच्छय—अज्जव—मइव—लाघव—खंति—मुत्ति १० विज्जासंत—वंभ—वेय—नय—नियम—सच्च—सोय—णाणदंसण २० चारित्त ओराले—घोरे घोरव्वए घोरतवस्सी घोरवंभचेरवासी उच्छुद्ध—सरीरे संखित्तविउलतेयलेस्से चोदसपुव्वी चउणाणोवगए पंचहिं अणगारसएहिं सद्धि संपरिवुडे पुव्वानुपुव्वि चरे माणे गामाणुगामं दूइज्जमाणे सुहं सुहेणं विहरमाणे जेणेव चंपानयरीजेणेव पुण्णभदे चेइए तेणेव उवागच्छइ उवागच्छित्ता अहापडिरूवं ओगाहं ओगिण्हित्ता संजमेण तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ ॥सू० २॥

टीका—‘तेणं कालेणं’ इत्यादि । तस्मिन् काले तस्मिन् समये श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अन्तेवामी=शिष्यः आर्यमुत्तर्मा, आर्यः—भारत=सर्वदेय-उसका वर्णन भी अन्य शास्त्रों में (औपपातिक सूत्रों) विशेषरूप से किया गया है, वहाँ से जान लेना चाहिये । (तत्थ चंपाए नयरीए कोणिए नामं राया—होत्था वण्णओ) उस चम्पानगरीका कोणिक इस नामका राजा था । उसका वर्णन भी विशेषरूप से अन्य शास्त्रों में किया गया है । ॥पृ० १॥

‘तेणं कालेणं तेणं समएणं समणस्स भगवओ’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तेणं कालेणं तेणं समएणं भगवओ महावीरस्स अंतेवासी अज्ज सुहम्मे नामं थेरे) उस काल और उस समय में श्रमण भगवान महावीरके पञ्च ऋषी शास्त्रों में (औपपातिक सूत्रों में) विशेषरूप में करवाओं आये हैं । त्यांथी नाली देवुं (तत्थ चंपाए नयरीए कोणिए नामं राया होत्था वण्णओ) केवलिक नामे ते अम्मा नगरीना राजा हुतो तेसुं तेसुं पञ्च विशेषरूपथी ऋषी शास्त्रों में करवाओं आये हैं । ॥ सू० १ ॥

‘तेणं कालेणं तेणं समएणं समणस्स भगवओ’ इत्यादि

टीकार्थ—(तेणं कालेणं तेणं समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतेवासी अज्ज सुहम्मे नामं थेरे) ते काले अने ते समये श्रमण भगवान महा-

ધર્મેધ્યા દૂરં યાતઃ=ગતઃ સકલાપાદેયગુણમધિગતઃ સ આર્યઃ, ઉક્તઃ

“પ્રમાદમિથ્યાત્વકષાયદોષા, -દારાદગતઃ સદ્ગુણરાશિમાસઃ ।

બુદ્ધઃ પરેષાં પ્રતિબોધકો ય, -સ્તમાહુરાર્યં વિબુધા ગુણજ્ઞાઃ ॥૧૧॥”

‘સુધર્મા’ હિમિ નામકઃ સ્થવિરઃ=તપઃસંયમાદિષુ સીદતઃ સાધુન્ હલોકપરલો-
કાપાયમદર્શનપૂર્વકં સારણાવારણાભ્યાં સ્થિરીકરોતીતિ સ તથોક્તઃ, સ્થવિરગુણ-
સંપન્નહત્યર્થઃ, ઉક્તઃ--

રત્નત્રયે વર્તમનોડનગારાન્, સ્થિરીકરોત્યત્ર વિષીદતઃ ।

મૂર્ત્યર્થયુક્તો ગણનાયકઃ, સચ્છત્તિમાન્ સ સ્થવિરો વિભાતિ ॥૧૧॥

શિષ્ય આર્ય સુધર્મા સ્વામી નામકે સ્થાવિર થે । સમસ્ત હેય ધર્મોસે દૂર
રહના ઔર સકલ ઉપાદેય ગુણોં સે भरपूर होना उसको नाम आर्य है ।
कहा भी है प्रमाद मिथ्यात्व अविरति कषाय ये सब दोष हैं-हेयधर्म हैं-
उनसे रहित होना तथा सद्गुण राशिसे युक्त होना स्वयंबुद्ध होना पर को
प्रतिबोधित करना-ये धर्म आर्य के लक्षण हैं । ये लक्षण सुधर्मास्वामी
में था । इसलिये उन्हें आर्य कहा है । तप तथा संयम आदि गुणोंसे जो
साधुजन शिथिल हो रहे हों उन्हें इसलोक तथा परलोक संवन्धी भय
प्रदर्शनपूर्वक सारणावारणाद्वारा तप संयम में स्थिर करनेवाला जो होता है
उसका नाम स्थविर है । अथ सुधर्मास्वामी स्थविर के इन गुणों से सम्पन्न
थे इसीलिये सूत्रकारने उन्हें स्थविर नाम से कहा है । कहा भी है-रत्नत्रय
में वर्तमान जो अनगार उससे च्युत हो रहे हों उसमें दृढ करनेवाला
सूत्र और उसके अर्थका विशेषबोध रखने वाला गणका नेता तथा विशि

વીરના શિષ્ય આર્ય સુધર્મા સ્વામી નામે સ્થવિર હતા. બધા હેય ધર્મોથી દૂર રહેવું
અને સંપૂર્ણ ઉપદેય ગુણોથી યુક્ત થવું તેનું નામ ‘આર્ય’ છે કહ્યું પણ છે કે
પ્રમાદ, મિથ્યાત્વ આવિ-તિ, અને કષાય આ બધા દોષો છે, હેય-ત્યાગવા થોડ્ય
એનાથી રહિત થવું સદ્ગુણ-રાશિથી યુક્ત થવું સ્વયં બુદ્ધ થવું, બીજાને પ્રતિ-
બોધિત કરવો આ ધર્મો આર્યનાં લક્ષણો છે. સુધર્માસ્વામીમાં આ તમામ લક્ષણો હતાં.
એથી જ તેઓ આર્ય કહેવામાં આવ્યા છે. તપ અને સંયમ વગેરે ગુણોથી જે
સાધુઓ શિથિલ થઈ રહ્યા છે, તેઓને ઇહલોક અને પરલોકને ભય બતાવીને
સારણા-વારણા વડે તપ અને સંયમમાં સ્થિર કરનાર જે હોય છે, તેનું નામ
સ્થવિર છે. સ્થવિરના આ બધા ગુણોથી આર્ય સુધર્મા સ્વામી સંપન્ન હતા,
એથી જ સૂત્રકારે તેઓને ‘સ્થવિર’ કહ્યા છે. કહ્યું પણ છે કે ત્રણમાં જે
અનગાર વિદ્યમાન છે. તેનાથી ચ્યુત થયેલ ને તેમા દૃઢ કરનાર ‘સૂત્ર’ અને તેના
અર્થનો વિશેષ બોધ રાખનાર ગણનો નેતા તેમજ જે સવિશેષ શક્તિ સંપન્ન હોય

अनगारधर्माभूतवर्षिणी टीका. सू. २ सुधर्मस्वामिनःचम्पानगर्यां समवसरणम् ९

पुनः स कीदृशः ? इत्याह—‘जाइसंपन्ने’ इति—जातिसम्पन्नः=स विशुद्धमातृवंशयुक्तः। ‘कुलसंपन्ने’ कुलसम्पन्नः=पितृवंशविशुद्धः, मातृवंशो जातिः, पितृवंशःकुल इ. इत्थ-
नयोर्भेदः। बल-रूप-विनय-ज्ञान-दर्शन-चारित्र-लाघवसम्पन्नः तत्र बलं=शरीर-
संहननविशेषजन्यः पराक्रमः, रूपं=प्रभूतशरीरसौन्दर्यम्, विनयः=अभ्युत्थानादि
गुरुसेवालक्षणः, ज्ञानं=वस्तुपरिच्छेदलक्षणम्, दर्शनं=जिनवचनाभिरुचिररूपम्, चारित्र
=विरतिभक्षणम्, लाघवं=द्रव्यतोऽल्पोपधित्वं, भावतो गौरवत्रयत्यागः, तैःसम्पन्नः

पृथक् शक्ति शाला जो होता है उसे स्थविर शास्त्रकारोंने कहा है। (जाति
संपन्ने कुल संपन्ने बलरूपविनयणाणदंसणचरित्तलाघवसंपन्ने) इनके मातृपक्ष
और पितृपक्ष दोनों कुल परम विशुद्ध थे इसलिये इन्हें सूत्रकारने जाति
संपन्न और कुलसंपन्न प्रकट किया है। माता के वंश को जाति और
पिता के वंशको कुल कहा जाता है। संहनन विशेष के उदय से इनके
शरीर में अद्भुत शक्ति का भंडार सा भरा हुआ था इसलिये बलशाली
थे। प्रभूत सौंदर्य का सरोवर इनमें सदा लहराया करता था इसलिये
रूपशाली थे। अपने गुरुजनों की सेवाभक्ति उपासना आदि करने में ये
सर्वदा कटिबद्ध रहा करते थे—इस लिये ये विनयशील थे। जिस वस्तु का
जैसा स्वरूप होता था उस वस्तु को उसी स्वरूप से ये जानने वाले थे इसलिये
ये—ज्ञानसंपन्न थे। जिन वचनों में इनकी पूर्ण अभिरुचि थी इसलिये ये
दर्शन संपन्न थे। हिंसादिक पापों से विरक्तिरूप चारित्र इनमें अपनी पूर्ण
कलाओं से प्रकाशित होता रहता था इसलिये ये चारित्रसंपन्न थे। अल्प

छे तेने शास्त्रकारोंने ‘स्थविर’ कहा छे. जातिसंपन्ने कुलसंपन्ने बलरूप
विनयणाणदंसणचरित्तलाघवसंपन्ने) ऐमना मातृपक्ष अने पितृपक्ष अन्ने कुल
परम विशुद्ध हुता. ऐतला भटे सूत्रकारे ऐमने जाति संपन्न अने कुलसंपन्न कहा छे.
माताने वंश जाति अने पिताने वंश कुल कहेवाय छे. संहनन विशेषना उदयथी
ऐमना शरीरमां अद्भुत शक्तिनो भंडार भरेल हुतो. ऐथी न बलशाली हुता.
प्रभूत सौंदर्यनो सागर ऐमनामां लहेरातो हुतो, ऐथी न रूपवान हुता. पिताना
गुरुओंनी सेवा, भक्ति, उपासना वगेरे करवामां तेओ सदा तत्पर रहेता हुता, ऐथी न
ऐ विनयशील हुता. ऐ वस्तुनं ऐकुं स्वइप हुतं, ते वस्तुने ते न स्वइपे जाणुनार
ऐ हुता, ऐथी न ऐ ज्ञान संपन्न हुता. जिनलगवानना वचनोमां ऐमनी संपूर्ण
पछे अभिरुचि हुती, ऐथी न ऐ दर्शन संपन्न हुता. हिंसा वगेरे पापेथी विर-
क्तिइप आरिअ ऐमनामां पोतानी संपूर्ण कलाओथी प्रकाशमान रहेतुं हुतं, ऐथी न
ऐ आरिअ संपन्न हुता. स्वल्प उपधि संपु, आ द्रव्यनी दृष्टिओ लाघव छे,

=संयुक्तः । 'ओयंसी' ओजस्वी=ओजः=तपः प्रभृतिप्रभावसमुत्थं तद्वान् । 'तेयंसी' तेजस्वी=तेजः=अन्तर्बाह्येदेदीप्यमानत्वं, तेजोलेख्यादि वा तद्वान् । वचंसी वचस्वी=वचः=लब्धिजन्यप्रभावः तदस्यास्तीतिवचस्वी । 'वयंसी' इति पक्षे वचस्वीतिच्छाया, तत्र वचो वचनम्=आदेयवचनं सकलप्राणिगणहितावहं निरवद्य च, तदस्यास्तीति वचस्वी । 'जसंसी' यशस्वी=यशः=तपःसंयमाराधनख्यातिस्तद्वान् । 'जियकोहे' 'जितक्रोधः उदयपाप्मक्रोधविफलीकारकः । "जियमाए" जितमायः

उपाधि रखना यह द्रव्य की अपेक्षा लाघव है तथा गौरवत्रय का त्याग करना यह भाव की अपेक्षा लाघव है । ये दोनों प्रकार का लाघव इनमें वर्तमान था इसलिये ये लाघवसंपन्न थे । (ओयंसी तेयंसी वचंसी जसंसी जियकोहे जियमाणे जियमाए जियलोहे जियइदिए जियनिहे जियपरिसहे) तपस्या आदिके प्रभाव से इनके शरीर पर एक विशेष प्रकार का तेज था इसलिये ये ओजस्वी थे । भीतर में तथा बाहिरमें इनमें एक तरह की चमक थी इसलिये ये तेजस्वी थे । अथवा ये तेजोलेख्या से विराजित थे इसलिये भी ये तेजस्वी थे । लब्धिजन्य प्रभाव से ये युक्त थे इसलिये वचस्वी थे । "वयंसी" इस प्रकार के पाठ में सकल प्राणियोंका जिनसे हित दोसके ऐसे निरवद्य वचन ये बोलते थे इसलिये आदेयवचनवाले होने से ये वचस्वी थे । तप और संयम की आराधना में एकाग्रचित्त होने के कारण इनका यश चारों ओर फैल रहा था-इसलिये ये यशस्वी थे । क्रोधकषाय के उदय को इन्होंने सर्वथा विफल बना दिया था इसलिये ये जितक्रोध थे । उदय पास कपटकार्य के विजेता होने के कारण ये जिन-

अने गौरव-वचने त्यज्जुं, आ लावनी दृष्टिये लाघव छे. आ अन्ने नतनी लघुता अमनामा विद्यमान हत्ती, अेटला माटे अे लाघव संपन्न हत्ता. (ओयंसी तेयंसी वचंसी जसंसी जियकोहे जियमाणे जियलोहे जियमाए जियइदिए जियनिहे जिय परिसहे) तप वगेरेना प्रभावथी अेमना शरीर उपर अेक विशेष नतनेा प्रभाव हत्ता, अेथी न अे ओजस्वी हत्ता. अंदर अने गहार अेमनामा अेक नतनी चमक हत्ती, अेथी न अे तेजस्वी हत्ता. अथवा तेअे तेजोलेख्याथी युक्त हत्ता, अेटला माटे पाणु अे तेजस्वी हत्ता. लब्धिजन्य प्रभावथी अे युक्त हत्ता, अेटले न अे वचस्वी हत्ता. "वयंसी" आ पाठमां अे समस्त प्राणियोनुं जेनाथी हित संभवे अेवां निरवद्य वचन अे बोलता हत्ता. अेटला माटे आदेय वचनवाणा होवाथी अे वचस्वी हत्ता. तप अने संयमने आराधनामां तस्वीन होवाने लीधे अेमनी क्रीति अेमरे प्रसरी रही हत्ती, अेटला माटे न अे यशस्वी हत्ता. क्रोध कषायना उदयने अेमालु संपूर्ण रीते निष्कण अन्नाअे हत्ता. अेथी न अे लुतक्रोध हत्ता. उद्वलपेला कपट

अनगारधर्माभूतवर्षिणी टीका सू. २ सुधर्मस्वामिनः सम्पानगर्था समवसरणम् ११

==उद्यप्राप्तकपटकर्मविजेता । 'जियमाणे' जितमानः- दूरीकृताहङ्कारः । 'जियलोहे' जितलोभः=जिताभिलाषः । 'जियइंदिए' जितेन्द्रियः=जितानि =स स्व विषयप्रवृत्तिनिषेधेन वशीकृतानि इन्द्रियाणि येन सः, यद्वा जितानि=स्वरूपोपयोगीकृतानि पौद्गलिकवर्णादिष्वगमनाद् इन्द्रियाणि येन स तथोक्तः । 'जितनिद्रः'-जिता=वशीकृता निद्रा येन स तथोक्तः--अल्पनिद्रावान् असौ रात्रौ सूत्रमर्थं परिचिन्त्यन् निद्रया न बाध्यतेइति भावः । 'जियपरिसहे' जितपरीषदाः=क्षुधादिपरिवहविजेता । 'जीवियासमरणभयविप्पमुक्के' जीविताशामरणभयविप्पमुक्ताः-जीविताशा=जीवनस्याभिलाषः 'चिरमहं जीवेयम्' इत्येतद्रूपा, इयं जीविताशा प्राणिनां गुरुतरा निसर्गतो भवति, तथा मरणस्य भयं मरणभयम्, एतदपि

मायं ये । अपने अपने विषय में इन्द्रियों की प्रवृत्ति पर इन्होंने रोक लगा दी थी इसलिये ये जितेन्द्रिय थे । अथवा पौद्गलिक रूपादि में इन्द्रियों की प्रवृत्ति का निषेध करने से और उन्हें अपने अपने स्वरूप में ही उपयोगी बनाने से भी ये जितेन्द्रिय थे । इनका समय निद्रा में अधिक व्यतीत न हो कर केवल थोड़ासा व्यतीत होताथा इसलिये अथवा ये अल्प निद्रा लेते थे कारण रात्रि में भी सूत्र और उसके अर्थ का गहन चिन्तन किया करते थे अतः इन्हें निद्रा बाधित नहीं करती थी इसलिये भी ये जितेन्द्रिय थे । क्षुधा आदि परीषदों पर इन्होंने विजय कर रक्खा था-उन्हें इन्होंने जीत लिया था-इसलिये ये जित परीषद थे । (जीवियासमरणभयविप्पमुक्के तवप्पहाणे गुणप्पहाणे) जीवन की आशा से और मरण के भय से ये रहित थे । प्राणियों में "मैं" बहुत दिन तक जीऊँ" इस प्रकारकी जीवन की आशा गुरुतर हुआ करती है तथा मरण का भय भी होता है ।

કાર્યોના વિજેતા હોવાથી એ જિતમાય હતા. ઇન્દ્રિયોની પોતપોતાની પ્રવૃત્તિ ઉપર એમણે અંકુશ રાખ્યો હતો, એથી જ એ જિતેન્દ્રિય હતા. અથવા પૌદ્ગલિક રૂપ વગેરેમાં ઇન્દ્રિયોની પ્રવૃત્તિનો નિષેધ કરવાથી અને તેઓને પોતપોતાના સ્વરૂપમાં જ ઉપયોગી બનાવવાથી એ જિતેન્દ્રિય હતા. એમનો વખત નિદ્રામાં વધારે પડતો પસાર નહોતો થતો ફક્ત જૂજ પસાર થતો હતો, એટલા માટે જ એ અલ્પનિદ્રા વાળા હતા. કારણ કે રાત્રિમાં પણ એ સૂત્ર અને તેના અર્થ ઉપર ગહન ચિન્તન કરતા રહેતા હતા. એટલે એમને નિદ્રા આધિત કરતી ન હતી, એટલા માટે પણ એ જિતેન્દ્રિય હતા. ભૂખ વગેરે પરીષદો ઉપર એમણે કાબૂ મેળવેલો હતો, તેમને એમણે જીતી લીધા હતાં; એટલે એ જિત પરીષદ હતા. (જીવિયાસમરણભયવિપ્પમુક્કે તવપ્પહાણે ગુણપ્પહાણે) જીવનની આશાથી અને મૃત્યુના ભયથી એ રહિત હતા. પ્રાણિઓમાં "હું ચિરંજીવી થાઉં" આ જાતની જીવવાની આશા તીવ્ર રૂપમાં થતી રહે છે. તેમજ મરણનો ભય

મયેષૂચ્ચતરમ્. એતદુભયત્રિપ્રમુક્તઃ=જીવીતાશામરણમયરહિતાઃ । ‘તવપ્પહાણે’ તપઃપ્રધાનઃ—તપસ્ય પ્રધાનં કર્મ યસ્ય સતથા, શેષમુનિજનાપેક્ષયા શ્રેષ્ઠતપઃશાસ્ત્રી! ‘ગુણપ્પહાણે’ ગુણપ્રધાનઃ—ગુણા =સંયમગુણાસ્તૈઃપ્રધાનઃ । એતેન વિશેષણદ્વયેનાય-મર્થોઽભિવ્યજ્યતે તપસા પૂર્વે સશ્ચિતત્ત્વમ્મર્મણો નિર્જરણં, સંયમેન ચ નૂતનકર્મબંધનિરોધો ભવત્યતપ્ત્વ તૌ મોક્ષાભિલાષીણાં મોક્ષસાધનેઽતીવોપાદેયૌ કથિતૌ । એવં કરણ-ચરણ-નિગ્રહ-નિશ્ચયા-ઽઽર્જવ-માર્દવ-લાઘવ-ક્ષાન્તિ-મુક્તિ-મુક્તિ-વિદ્યા-મન્ત્ર-બ્રહ્મ-વેદ-નય-નિયમ-સત્ય-શૌચ-જ્ઞાન ચારિત્રપ્રધાનઃ ।

અત્રમુત્રે ‘એવં’ શબ્દેન કરણચરણાદૌ સર્વત્ર ‘પ્રધાન’ શબ્દઃ સંયોજનીયઃ, તથાદિ-કરણપ્રધાનઃ—કરણં=પિંડચિથુદ્ધિચતુત્તરગુણરૂપં, તત્પ્રધાનઃ

પરંતુ યે હસ પ્રકાર કી આશા ઓર મય સે સર્વથા રહિત થે । અન્યમુનિ-જનોંકી અપેક્ષા યે તપશ્ચરણ કરને મેં વિશેષશૂર થે હસલિયે યે તપપ્રધાન થે સંયમગુણોં સે યે પ્રધાન માને જાતે થે । હસલિયે—સંયમપ્રધાન થે । હન દોનોં વિશેષણો સે સૂત્રકાર કા યહ પ્રકટ કરને કા આશય હૈ કિ સંચિત કર્મોંકી નિર્જરા તપ સે હોતી હૈ ઓર નૂતન કર્મોં કે બંધ કા અભાવ સંયમ સે હોતા હૈ હસલિયે જો મોક્ષાભિલાષી જન હૈં ઝન્હે યે દોનોં હી જાતે ઉપાદેય હૈં ।—કોણ હન સે હી મુક્તિ કી પ્રાપ્તિ હોતી હૈ । (એવં કરણચરણ નિગ્રહ-નિશ્ચય અર્જવ-માર્દવ-લાઘવ-શ્વંતિ ગુત્તિ-મુક્તિ ૧૦, વિજ્ઞામંત, બંધવેય-નય-નિયમ-સત્ત્વ સોય જાણદંસણ ૨૦ ચારિત્ત ઓરાલે) યહાં જો “એવં” શબ્દ કા પ્રયોગ આયા હૈં ઝસસે યહ જાના જાતા હૈં કિ—પૂર્વોક્તપ્રધાન શબ્દ કા પ્રયોગ હન કરણ-ચરણ આદિ પદોં મેં લગાલેના જાહિયે । પિંડચિથુદ્ધિ આદિ ઉત્તર ગુણ રૂપ જો કરણ

પણુ હોય તો પણુ એ આ જાતનાં આશા અને ભયથી સંપૂર્ણ રીતે રહિત હતા. બીજા મુનિઓ કરતાં એ તપશ્ચરણ કરવામાં વિશેષ શૂર હતા. એટલા માટે એ તપ-પ્રધાન હતા. સંયમશુભોધી એઓ પ્રધાન માનવામાં આવતા હતા. એથી જ એઓ સંયમ પ્રધાન હતા. આ અને વિશેષશુભોધી સૂત્રકારનો એ આશય છે કે તપથી જ સંચિત કર્મોની નિર્જરા થાય છે. અને નવીન કર્મોના બંધનો અભાવ સંયમથી જ થાય છે. એટલા માટે જ તેઓ મોક્ષાભિલાષી છે તેમના માટે આ અને વાતો ઉપાદેય છે. કારણ કે એમનાથી જ મુક્તિની પ્રાપ્તિ થાય છે. (એવં કરણચરણનિગ્રહનિશ્ચય અર્જવ-માર્દવ-લાઘવ-શ્વંતિ ગુત્તિ મુનિ ૧૦, વિજ્ઞામંત, બંધવેયનયનિયમ, સત્ત્વસોયજાણદંસણ, ૨૦, ચરિત્તઓરાલે) અહીં જે “એવં” શબ્દનો પ્રયોગ આવેલ છે. તેનાથી એ જણાય છે કે પૂર્વોક્ત પ્રધાન શબ્દનો પ્રયોગ આ કરણ ચરણ વગેરે પદોમાં લગાડવો જોઈએ. પિંડચિથુદ્ધિ વગેરે ઉત્તર ગુણ રૂપ જે કરણ સિતેરી

અનગારધર્મામૃતવર્ષિણીટીકા સૂ. ૨ સુધર્માસ્વામિનઃચમ્પાનગર્યાસમ્ભવ સરણમ્ ૧૩

કારણસમ્પતિયુક્ત इत्यर्थः । चरणप्रधानः, चरण=महाव्रतनाद मूलगुणरूपं, तत्प्रधानः, चरणसम્पतियुक्त इत्यर्थः । निग्रहः=इन्द्रिय नो इन्द्रियनिरोधकरणेन स्वात्मनोऽपूर्ववीर्यपरिष्फोटनं, तत्प्रधानः । निश्चयप्रधानः-निश्चयः=जीवाजीवादि-तत्त्वानां निर्णयः-गृहीताभिग्रहापूर्त्तौ दाढर्चवा, तत्प्रधानः । आर्जवप्रधानः-

ऋजोर्भाव आर्जवं=मायाराहित्यं, तत्प्रधानः स्फटिकवर्जिमल-हृदय इत्यर्थः । मार्दवप्रधानः-मृदोर्भावो मार्दवं=નિરહઙ્કારતા, તત્પ્રધાનઃ જાત્યા-દૃવિધમદરહિત-इत्यर्थः । लाघवप्रधानः=लघोर्भावो लाघवं=द्रव्यतः स्वल्पोपपत्तित्वं

સસતિ શાસ્ત્રો મેં પ્રકટ કરી ગઈ છે વહાં તેમાં પ્રધાન થી-અર્થાત્ કારણ સસતિ સે યે યુક્ત થે અતઃ ચે કારણ પ્રધાન થે મહા વ્રતાદિકરૂપ જો ચરણસમ્પતિ હૈ વહાં ઐ તેમાં પ્રધાન થી અતઃચરણ પ્રધાન થો ઇન્દ્રિય ઓર નો ઇન્દ્રિય રૂપ જો મન હે તેનકા ઇન્દ્રિયોને નિરોધકર દિયા થા ઇસસે શાસ્ત્ર ચિાર્યોં મેં તેનકી પ્રવૃત્તિ ન હો સકને કે કારણ તેનકી આત્મા મેં અપૂર્વ વીર્યોંલાસ પ્રકટ હો ચુકા થા ઇસસે યે પ્રધાનરૂપ સે વિરાજિત હો રહે થે અતઃનિગ્રહપ્રધાન થો । જીવા દિ તત્ત્વોંકા નિર્ણય કરના-અથવા જો અભિગ્રહ લેલિયા હૈ તેનકા દહત્તા કે સાથ પાલન કરના-યહ નિશ્ચય શબ્દકા વાચ્યર્થ હૈ । યહ નિશ્ચયમી તેમાં પ્રધાન રૂપ સે રહતા થા અતઃ યે નિશ્ચય પ્રધાન થો માયાચારી સે રહિત હોના ઇસકા નામ આર્જવ હૈ । યે ઇસ ગુણ સે યુક્ત થે । અર્થાત્ નિસ પ્રકાર સ્ફટિક નિર્મલ હોતા હૈ તેમ પ્રકાર તેનકા હૃદય મી નિર્મલ થા । અતઃ આર્જવ પ્રધાન થો જાતિ આદિકા જો અહંકાર ભાવ હોતા હૈ વહાં મદ કહલાતા હૈ-યે ઇસ તરહ કે મદ વિનિર્મુક્તિ થે-ઇસલિયે માર્દવ ભાવ-

શાસ્ત્રોમાં પ્રકટ કરેલ છે. તેના એ ધરનાર હતા અર્થાત્ તે એમનામાં પ્રધાન હતી. અર્થાત્ કરણ સિત્તેરીથી યુક્ત હતા. તેથી તેઓ કરણપ્રધાન હતા મહાવ્રતાદિરૂપ જે ચરણ સમ્પતિ છે તે પણ તેઓ ચોમુખ્યરૂપે હતી માટે ચરણ પ્રધાન હતાં. એ બન્ને ગુણથી યુક્ત હતા. ઇન્દ્રિય અને નો ઇન્દ્રિયરૂપ જે મન છે, તેનો એમણે નિરોધ કર્યો હતો. એથી બાહ્ય-વિષયોમાં એમની પ્રવૃત્તિ નહિ થવાને લીધે એમના આત્મામાં અપૂર્વ વિર્યોંલાસ પ્રકટ થયો હતો. એથી એ પ્રધાનરૂપથી શોભિત થતા હતા, એટલા માટે એ નિગ્રહ પ્રધાન હતા. જીવ વગેરે તત્ત્વોનો નિર્ણય કરવો અથવા જે અભિગ્રહ લીધો છે, તેનું નિશ્ચિતપણે પાલન કરવું, આ નિશ્ચય શબ્દનો વાચ્યર્થ છે, આ નિશ્ચય પણ એમનામાં મુખ્ય રૂપે રહેતો હતો તેથી એ નિશ્ચયપ્રધાન હતા. માયાચારીથી રહિત થવું તેનું નામ આર્જવ છે. આ ગુણથી યુક્ત હતા. અર્થાત્ જેમ સ્ફટિક સ્વચ્છ હોય છે, તેમજ એમનું હૈયું નિર્મલ હતું. એટલા માટે એ આર્જવપ્રધાન હતા. જાતિ વગેરેનો જે અહંકાર ભાવ હોય છે, તેને મદ કહેવામાં આવે છે, એ આ પ્રકારના મદથી રહિત હતા, એટલે કે બીજાને કુળમદ વગેરેથી એ રહિત હતા. એથી જ માર્દવ પ્રધાન હતા. દ્રવ્ય

भावतो गौरवत्रयवर्जनं, तत्प्रधानः क्षान्तिप्रधानः-क्षान्तिः=परुषभाषणादिसहनम्, उदयावलिक्लामविष्टक्रोधनिरोध इत्यर्थः, तत्प्रधानः । गुप्तिप्रधानः । गोपनं गुप्तिः= अकुशलमनोवाक्कायानां निवर्तनं, तत्प्रधानः । मुक्तिप्रधानः-मुक्तिः-निर्लोभता बाह्याभ्यन्तरवस्तुममत्वपरित्याग इत्यर्थः, तत्प्रधानः । विद्याप्रधानः-विद्याः=देवी-समाधिष्ठिताः समाधना वर्णानुपूर्व्यः=गौरी गान्धारी रोहिणी-प्रज्ञप्त्यादिलक्षणा-स्तत्प्रधानः, तपः संयमप्रभाववशीकृतगौर्यादिविद्य इत्यर्थः । मन्त्रप्रधानः-मन्त्रः-देवाधिष्ठिता जपमात्र-सिद्धा वर्णपद्धतयस्तत्प्रधानः । ब्रह्मप्रधानः-ब्रह्म=ब्रह्मचर्यम्, आत्मज्ञान वा तत्प्रधानः । वेदप्रधानः-वेदः=वेद्यते=ज्ञायते जीवा=जीवादिस्वरूपमने-

प्रधान थे । लाघव द्रव्य और भाव की अपेक्षा दो प्रकार की कहा गया है । अथ उपधि रखना यह द्रव्य की अपेक्षा लाघव है-तथा गौरवत्रय का त्याग करना यह भाव की अपेक्षा लाघव है, वह लाघव गुण भी इन में प्रधान रूप से था । जो कोई इन से कठोर वचन कहता था, वह सब ये सहन कर लेते थे इसलिये ये क्षान्ति प्रधान थे । अर्थात् उदयावलि में पविष्ट हुए उस क्रोध का ये निरोध कर देते थे ये गुप्ति प्रधान भी थे । कारण अकुशल मन वचन और काय की निवृत्ति इनमें थी । बाह्य और आभ्यन्तर रूप में किसी भी वस्तु के प्राप्ति में ममत्व परिणाम नहीं था-अर्थात् निर्लोभवृत्ति थी-इसलिये ये मुक्ति प्रधान भी थे । देवी समाधिष्ठित गौरी, गान्धारी, रोहिणी, प्रज्ञप्ति आदि विद्याएँ कहलानी हैं, तप के प्रभाव से ये विद्याएँ स्वयं इनके वशीभूत बन गई थी इसलिये ये विद्या-प्रधान भी थे । देवाधिष्ठित जो हो वे मंत्र कहे गये हैं । ये मंत्र भी सुधर्मा स्वामी को सिद्ध थे-अतः-इन्हें मंत्र प्रधान भी माना गया है । ब्रह्म शब्द

अने लावनी दृष्टिसे लाघव से ज्ञातुं अतावतामां आव्युं छे । अथ उपधि राखी आ द्रव्यनी अपेक्षासे लाघव छे, तथा गौरवत्रय (ऋद्धि, रस अने शातगौरव)नो त्याग करवो आ लावनी अपेक्षासे लाघवपणु पणु ऐमनामां मुप्य इपे छेतो । जमे ते ऐमने कठोर वचन कहेतुं, ते अयुं से सहन करता छता । ऐथी न से क्षान्ति प्रधान छता । अर्थात् उदयावलिमां प्रविष्ट थयेस क्रोधनो से निरोध करता छता, से गुप्तिप्रधान पणु छता । ऐमके अकुशल मन वचन अने कायनी निवृत्ति ऐमनामां छती । बाह्य अने आभ्यन्तर रूपमां जमे ते पदार्थ माटे ऐमनामां ममत्व परिणाम नछेतुं । अर्थात् ऐमनी निर्लोभवृत्ति छती, ऐटला माटे से मुक्तिप्रधान पणु छता । देवी समाधिष्ठित गौरी गान्धारी, रोहिणी, प्रज्ञप्ति वगेरे विद्याओ कहेवाय छे । तपना प्रभावे से विद्याओ पोते ऐमने वश थयेस छती, ऐटला माटे से 'विद्याप्रधान' पणु छता । से देवाधिष्ठित होय छे, ते मंत्र कहेवाय छे । से मंत्र पणु सुधर्मा स्वामीने, सिद्ध छता । ऐटले ऐमने 'मंत्रप्रधान'

અનગારધર્મામૃતવર્ષિણી ટીકા. સૂ. ૨ સુધર્મસ્વામિનઃચમ્પાનગર્યાસમવહરણમ્ ૧૫

નેતિ સ તથોક્ત આગમઃ, સ્વસમય-પરસમય-જ્ઞાન વા, તત્પ્રધાનઃ । નયપ્રધાનઃ-
નયાઃ=નયન્તિ=બોધ પ્રાપ્ત્યન્તિ અનેક ધર્માત્મકવસ્તુનુ એકાંશમિતિ તે તથોક્તાઃ-
અનેકધર્માત્મકવસ્ત્વેકાંશપરિચ્છેત્તારઃ, તે નૈગમાદયઃસમ્, તત્પ્રધાનઃ । નિયમ-
પ્રધાનઃ-નિયમાઃ=દ્રવ્યક્ષેત્રકાલભાવેન વિવિધાભિગ્રહગ્રહણં, તત્પ્રધાનઃ । સત્ય-
પ્રધાનઃ-સત્યં=જીવાજીવાદિપદાર્થાનાં યથાવસ્થિતસ્વરૂપ=કથનં, તત્પ્રધાનઃ । શૌચ-
પ્રધાનઃ-શુચેર્ભાવઃ શૌચમ્=અન્તરકરણશુદ્ધિરૂપં, તત્પ્રધાનઃ । જ્ઞાનપ્રધાનઃ-જ્ઞાનં=
જિનોક્તતત્ત્વેષુ યથાર્થબોધરૂપં, તત્પ્રધાનઃ । દર્શનપ્રધાનઃ-દર્શનં=જિનોક્તં તત્વા

કા અર્થ હૈ બ્રહ્મચર્ય અથવા આત્મજ્ઞાન। इनमें ये दोनों बातें थी इसलिये
ये ब्रह्म प्रधान भी थे। इन्हें स्वसमय और पर समय का पूर्णज्ञान था-
इस अपेक्षा ये वेद 'प्रधान भी थे। नैगम संग्रह आदि सात नय शास्त्र-
कारोंने कहे हुए हैं। नयका तात्पर्य उस ज्ञान से है जो अनंतधैर्यात्मक
वस्तु के एक धर्म को ग्रहण करता है। ये इस नयात्मक ज्ञान से विराजित
थे-इसलिये नय प्रधान भी थे। द्रव्यक्षेत्र काल और भावकी अपेक्षा ये
अनेक प्रकार के नियमों का ग्रहण करते थे। और उनका निर्वाह भी करते
थे इसलिये ये नियम प्रधान भी थे। जीव अजीव आदि पदार्थों के स्वरूप का
ये यथार्थ प्रतिपादन करने वाले थे इसलिये ये सत्यप्रधान भी थे अन्तः-
करण की शुद्धि का नाम शौच है-यह शुद्धि इनमें थी-इसलिये ये शौच
प्रधान भी थे। जिनेन्द्र द्वारा प्रतिपादित तत्त्वों का संशय आदि से रहित जो
यथार्थ बोध होता है उसका नाम ज्ञान है। यह ज्ञान इनमें था इसलिये

પણ માનવામાં આવ્યા છે. બ્રહ્મશબ્દ નું તાત્પર્ય બ્રહ્મચર્ય અથવા આત્મજ્ઞાન છે. એમનામાં
એ બંને વિશેષતાઓ હતી, એટલા માટે એ બ્રહ્મપ્રધાન પણ હતા. એમને સ્વસમય
(સ્વશાસ્ત્ર) અને પરસમય (અન્યશાસ્ત્ર)નું સંપૂર્ણપણે જ્ઞાન હતું, એ અપેક્ષાએ એ
વેદપ્રધાન પણ હતા. નૈગમ સંગ્રહ વગેરે સાત નય શાસ્ત્રકારોએ કહેલા છે. નયનો અર્થ
તે જ્ઞાનથી છે, જે અનંત ધૈર્યાત્મક વસ્તુના એક ધર્મને ગ્રહણ કરે છે. એ આ નયા-
ત્મક જ્ઞાનથી શ્રેણિત હતા, એટલા માટે નયપ્રધાન પણ હતા. દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને
ભાવની અપેક્ષા એ અનેકવિધ નિયમોનું ગ્રહણ કરતા હતા, અને તેમનો નિર્વાહ પણ કરતા હતા.
એટલા માટે એ નિયમપ્રધાન પણ હતા. જીવ અજીવ વગેરે પદાર્થોના સ્વરૂપનું એ
યથાર્થ પ્રતિપાદન કરનાર હતા, એટલા માટે એ સત્ય પ્રધાન પણ હતા. અન્તઃકરણની
શુદ્ધિનું નામ શૌચ છે, આ શુદ્ધિ એમનામાં હતી, એટલા માટે એ શૌચપ્રધાન પણ
હતા. જિનેન્દ્ર વડે પ્રતિપાદિત તત્ત્વોનો સંશય વગેરેથી રહિત જે યથાર્થ બોધ થાય
છે, તેમનું નામ જ્ઞાન છે. આ જ્ઞાન એમનામાં હતું, એટલે તેઓ જ્ઞાનપ્રધાન પણ

भिरुचिलक्षणं, तत्प्रधानः—चारित्र्यं=सर्वसावधयोगपरिहारपूर्वकं निरवद्यानुष्ठानम् ।

अत्राऽऽर्जवादीनां करणान्तर्गतत्वेऽपि तेषां प्राधान्यव्यापनार्थं पुनःकथम् । अत्र कश्चित् शङ्कते—यत् जितक्रोधादिभ्य आर्जवप्रधानत्वादीनां को भेदः ? अत्रोच्यते—जितक्रोधादिभिर्विशेषणैरुदयावलीप्रविष्टस्य क्रोधादेर्विफलीकरणं मुक्तं भवति आर्जवप्रधानादिभिरुदयनिरोध उच्यते । अथवा यतएव जितक्रोधादिरत एव आर्जवादिप्रधानः, एवं कार्यकारणभावाद्विशेषः । एवं 'ज्ञानसंपन्नः' इत्यादौ ज्ञाना-ज्ञानादियुक्तत्वमात्रं बोध्यते, 'ज्ञानप्रधानः' इत्यादौ तु ज्ञानादिमत्सु प्राधान्यमिति, एवमन्यत्राप्यपौनरुक्त्यं बोध्यम् । 'ओगले' उदारः=जितक्रोधादिविशेषण-

ये ज्ञान प्रधान भी थे । दर्शन प्रधान भी थे । सर्वसावधयोगों का परित्याग कर देने वाले होने से तथा निरवद्य अनुष्ठान करने वाले होने से चारित्र्य प्रधान भी थे

यह इन आर्जव आदि भावों का करण चरण सत्तरी में अन्तर्भाव होने पर भी जो अलग कथन किया है वह इनकी प्रधानता स्थापित करने के अभिप्राय से ही किया है।

शंका—सूत्र में पहिले 'जियकोहे जियमाए' आदिपद सूत्रकारने लिखे है और फिर आर्जव मार्दव आदि पद लिखे हैं सो जो उनका भाव होता है वही इनका होता है सो इस तरह इनमें जब कोई अर्थ भेद नहीं है तो फिर पुनरुक्ति करने का क्या कारण है।

उत्तर—जितक्रोधादिक पदों द्वारा यह समझना चाहिये कि वे सुधर्मा स्वामी महाराज उदयावली में प्रविष्ट हुए क्रोध को विफल कर देते थे—कारण क्रोध का तात्पर्य यही है—कि उदय में आये हुए क्रोध का विफल बनाना। तब आर्जव आदि शब्दों से यह बात नहीं कही जाती है—इनसे तो यह बात प्रवृत्त होती है कि वे क्रोध के उदय का भी निरोध कर

हुता. दर्शन प्रधान पण हुता. सर्व सावधयोगेनो परित्याग करनार होवाथी तेमज निरवद्य अनुष्ठान करनार होवाथी ये चारित्र्य प्रधान पण हुता.

अहिं आर्जव वगेरे भावेनो करणचरण सत्तरीमां अन्तर्भाव होवाछतां जे नुहुं कथन कथुं छि, ते जेमनी प्रधानता स्थापनाना प्रयोजननथी न करवामां आन्युं छि.

शंका—सूत्रमां पढेलां 'जियकोहे जियमाए' वगेरे पद सूत्रकारे लप्यां छे. जेने पछी आर्जव मार्दव वगेरे पद लप्यां छि, पण जे अर्थ तेमने थाय छे ते न जेमने पण थाय छि. हुवे आ प्रमाणे जेमनामां ज्यारे कथपण बातने अर्थमां तक्षवत नथी तो इरी पुनरुक्ति करवानो अभिप्राय शुं छे?

उत्तर—जितक्रोध वगेरे पदो वडे जे समज्जुं जेधजे छे ते सुधर्मास्वामी महाराज उदयावलीमां प्रविष्ट थयेल कोधने निष्कण करता हुता. कारण छे जितक्रोधने अर्थ जेम छे छे उदयमां आवेल कोध ने अक्षय बनाववो. त्यारे आर्जव वगेरे शब्दो वडे आ बात कहेवामां नथी आवती. जेमनाथी तो जे बात सूचित थाय छे छे तेजो कोध वगेरेना उदयने पण निरोध करता हुता. कोध वगेरे उपायेना

અનગારધર્મામૃતવર્ષિનીટીકા. સૂ. ૨ સુધર્મસ્વામિનઃચમ્પાનગર્યાસમવસરણમ્ ૧૭

વરિષ્ઠત્વાત્સર્વથા શ્રેષ્ઠઃ । ઘોરે' ઘોરઃ=દુષ્કરતપશ્ચરણશીલત્વાત્ । 'ઘોરબ્વ' ઘોરવ્રતઃ=ઘોરાણિ=કઠિનાનિ અલ્પસત્ત્વૈર્દુરનુષ્ઠેયાનિ વ્રતાનિ=સર્વપ્રાણાતિપાતાદિ વિરતિલક્ષણાનિ મહાવ્રતાનિ યસ્ય સ તથોક્તઃ । 'ઘોરતવસ્તી' ઘોરતપસ્વી=દુષ્કર તપશ્ચરણશીલઃ, પારણાદૌ નાનાવિધાભિગ્રહધારકત્વાત્ । 'ઘોરવંભચેરવાસી' ઘોર બ્રહ્મચર્યવાસી-બ્રહ્મ=કામપરિષેવણત્યાગસ્તત્ર ચરણં બ્રહ્મચર્ય, ઘોરં ચ તદ્ બ્રહ્મચર્ય ચ ઘોરબ્રહ્મચર્ય તત્ર વસ્તું શીલમસ્યેતિ તથોક્તઃ=નવવાટિકાયુક્તબ્રહ્મચર્યપાલક इत्यर्थः । 'उच्छृङ्खलसरीरे' उत्क्षिप्तशरीरः-उत्क्षिप्तमिव=परित्यक्तमिव, उत्क्षिप्तं संस्कारपरित्यागाच्छरीरं येन स तथोक्तः-सर्वथा शरीरसंस्कारवर्जित इत्यर्थः । 'संखिच्चिउलतेउलेस्से' सङ्खिप्तःविपुलः तेजोलेइयः-संक्षिप्ता=सङ्कोचिता विपुला=विशाला अनेकयोजनगतवस्तुसमૂह भस्मीकरणसमर्थोऽपि तेजोलेइया=तेजः शरीरपरिणतिरूपा पत्तरतपःप्रभावजनितऋद्धिविशेषप्रभवा महाज्वालासदृशा आत्मतेजोलक्षणा

દેતે થે । ક્રોધ આદિ કષાયોં કે ઉદય કા નિરોધ કરના યે આર્જવાદિ ભાવ હૈ ।

અથવા યહ વાત મી ઇસસે લક્ષિત હોતી હૈ કિ જિસ કારણ યે જિતક્રોધ થે ઇસલિયે આર્જવાદિભાવોં સે પ્રધાન થે । ઇસ તરહ કાર્ય કારણ ભાવ કી અપેક્ષા સે ઇનમૈં અન્તર આજાતા હૈ । ઇસી તરહ “જ્ઞાન સંપન્ન ઓર જ્ઞાનપ્રધાન” ઇન દો વિશેષણોં મૈં મી અન્તર સમજ્ઞ લેના ચાહિયે કારણ જ્ઞાન પ્રધાન શબ્દ કેવલ જ્ઞાન યુક્તતા કા વહોં બોધ કરતા હૈ તથા કિ જ્ઞાનપ્રધાન શબ્દ જ્ઞાનાદિગુણ વાલોં મૈં ઇન કી પ્રધાનતા કહતા હૈ । ઓરાલ શબ્દ કા અર્થ ઉદાર હોતા હૈ ।-જો ઇસ વાત કો કહતા હૈ યે સુધર્માસ્વામી જિત ક્રોધ આદિ વિશેષણોં સે વિશિષ્ટ હોને કે કારણ સર્વથા શ્રેષ્ઠ થે । (ઘોરે ઘોરબ્વ ઘોરતવસ્તી ઘોરવં-મચેરવાસી-ઉચ્છ્રદસરીરે સંખિચ્ચિઉલતેયલેસ્સે ચોદસપુન્વી ચઝાણો

ઉદયનો નિરોધ કરવો એ આર્જવ વગેરે ભાવો છે. અથવા આ વાત એનાથી પણ સૂચિત થાય છે કે જે કારણથી એ જિતક્રોધ હતા, એટલા માટે આર્જવ વગેરે ભાવો વડે એ પ્રધાન હતા. આ પ્રમાણે કાર્ય-કારણ ભાવની અપેક્ષાએ એમનામાં તફાવત આવી જાય છે. એ રીતે ‘જ્ઞાનસંપન્ન અને જ્ઞાનપ્રધાન’ આ એ વિશેષણોનો તફાવત પણ જાણવો જોઈએ. કારણકે જ્ઞાન સંપન્ન શબ્દથી ફક્ત જ્ઞાન યુક્તતાનો આધ થાય છે, ત્યારે જ્ઞાનપ્રધાન શબ્દ જ્ઞાનાદિ ગુણવર્તનામાં એમની પ્રધાનતા કહે છે. ઓરાલ શબ્દનો અર્થ ઉદાર થાય છે. જે આ વાત કહે છે. એ સુધર્માસ્વામી જિતક્રોધ વગેરે વિશેષણોથી યુક્ત હોવાને લીધે સંપૂર્ણ રીતે શ્રેષ્ઠ હતા. (ઘોરે ઘોરબ્વ ઘોરત વસ્તી ઘોરવંમચેરવાસી ઉચ્છ્રદ-સરીરે સંખિચ્ચિ ઉલતેયલેસ્સે ચોદસ પુન્વી

ચગણ પંચહિં અળગારસણિં સદિં સંપરિવુઢે પુઠ્ઠાણુપુઠ્ઠિં ચરેમાણે ગામાનુગામં દૂઝ્જમાણે સુહં સુહેણં વિહરમાણે) દુષ્કરતપોં કોતપને વાલે દોને સે યે સ્વયં દુષ્કર-ધોર-વને હુણ થે। અત્પસસ્ત્ર વાલે માણિજન જિન પ્રાણાતિપાત આદિ વિરતિ રૂપ વ્રતોં કા અનુષ્ઠાન કરને સે સર્વથા અક્ષમ (અસમર્થ) રહ્યા કરતે હેં ઉન વ્રતોં કા પાલન યે કિયા કરતે થે હસલિયે યે ધોરવ્રત થે। પારણાઆદિ મેં નાના પ્રકાર કે અભિગ્રહોં કા યે પાલનકરતે થે હસલિયે યે ધોર તપસ્વી થે। કામભોગ કે પરિસેવન કરને કા ત્યાગ કરના હસકા નામ બ્રહ્મ હૈ। હસ બ્રહ્મ કા આચરણ કરના હસકાનામ બ્રહ્મચર્ય હૈ। બ્રહ્મચર્ય કા નવ વાઢ સે પરિપાલન કરના યહ ધોર બ્રહ્મચર્ય હૈ। હસ ધોર બ્રહ્મચર્ય મેં નિમગ્ન રહને કા જિસકા સ્વભાવ હોતા હૈ વહ ધોર બ્રહ્મચર્યવાસી કહ-લાતા હૈ। શ્રી સુધર્માસ્વામી હસ બ્રહ્મચર્ય કે આરાધક થે અતઃ વે ધોર બ્રહ્મચર્યવાસી થે। ઉન મેં શારીરિક સંસ્કાર કા નામોનિશાન તક મી નહીં થા। હસલિયે વે ઉક્ષિપ્ત શરીર થે। ઉનમેં યદ્યપિ કઈ યોજન ગત વસ્તુ કો ભસ્મ કરને કી શક્તિ થી તૌ મી યહ શક્તિરૂપ વિપુલ તેજોલેશ્યા ઉન્હોને સંક્ષિપ્ત કરલી થી-સંકુચિત કર લી થી હસલિયે યે સંક્ષિપ્ત વિપુલલેશ્યા

ચઝ ણાણોચગણ પંચહિં અળગારસણિં સદિં સંપરિવુઢે પુઠ્ઠાણુપુઠ્ઠિં ચરેમાણે ગામાનુગામં દૂઝ્જમાણે સુહંસુહેણં વિહરમાણે) કહેર તપ આચરનાર હોવાથી એ પોતે દુષ્કર-ધોર બનેલા હતા. જે જે પ્રાણાતિપાત વગેરે વિરતિરૂપ વ્રતોનું અનુષ્ઠાન કરવામાં સ્વેચ્છશક્તિવાળા પ્રાણિઓ બધી રીતે અક્ષમ (અસમર્થ) રહ્યાં કરે છે, તે તે વ્રતોનું એ આચરણ કરતા હતા, એટલા માટે એ ધોરવ્રત હતા. પારણાં વગેરેમાં અનેકવિધ અભિગ્રહોનું એ પાલન કરતા હતા. એટલા માટે એ ધોર તપસ્વી હતા. ઇન્દ્રિયમુગ્ધ (કામભોગ)ના સેવનનો ત્યાગ કરવો તેનું નામ બ્રહ્મ છે. આ બ્રહ્મનું આચરણ કરવું તેનું નામ બ્રહ્મચર્ય છે. આ બ્રહ્મચર્યનું નવવાઢ વડે પાલન કરવું આ ધોર બ્રહ્મચર્ય છે. આ કહેર બ્રહ્મચર્યમાં નિવાસ કરવાની જોએને દેવ હોય છે, તે ધોર બ્રહ્મચર્યવાસી કહેવાય છે. શ્રી સુધર્મા સ્વામી આ ધોર બ્રહ્મચર્યના આરાધક હતા, એટલા માટે તેઓ ધોર બ્રહ્મચર્યવાસી હતા. એમનામાં શારીરિક સંસ્કારનો સંપૂર્ણ પછે અભાવ હતો. એટલા માટે તેઓ ઉક્ષિપ્ત શરીર હતા. એમનામાં જે કે અનેક યોજન દૂરની વસ્તુને ભસ્મ કરવાની તાકાત હતી, છતાં પણ આ શક્તિરૂપ વિપુલ તેજોલેશ્યા એમણે સંક્ષિપ્ત (ટૂંકી) કરી લીધી હતી. એટલા માટે એ સંક્ષિપ્ત

अनगरचर्मामृतवर्णिणीटीकाः सू. २ सुधर्मस्वामिनः चम्पानगर्या समवसरणम् १९

यस्य स तथोक्तः—सङ्गोपितविपुलात्मतेजाइत्यर्थः, अन्यथा प्रखरमार्त्तण्डमण्डल-
मित्र दुर्दर्शः स्यादिति भावः । चौदसपुत्रो' चतुर्दशपूर्वी=चतुर्दशपूर्ववरः । 'चउणा-
णांअण' चतुर्ज्ञानोपगतः केवलार्जितमत्यादिचतुर्ज्ञानवान् पञ्चभिरनगरशतैः सार्धं
संपरिवृतः पूर्वानुपूर्व्या=क्रमेण तीर्थङ्करपरम्परापरिपाटीया वा चरन्=पादविहारेण
चञ्चन ग्रामानुग्रामं द्रवन्=एकग्रामादनन्तरमन्यं विहारक्रमागतं ग्राममनुलङ्घ्य त
संस्पर्शेन मुखमुखेन=निराबाधसंयमयात्रानिर्वहणपूर्वकं ग्रामनगरादि शोभानिरी-

चाले थे। यह तेजोलेख्या शरीर परिणतिरूप होती है तथा प्रखरतप के
प्रभाव से उद्भूत जो लब्धि होती है उससे यह उत्पन्न होती है और
महाज्वाला जैसी होती है। एक प्रकार से यह आत्मा का ही तेज होना
है जो संगोपित रहा करता है। यदि यह संगोपित न हो तो जिस प्रकार
प्रखर तेज से सूर्य दुर्दर्शनीय होता है उसी प्रकार इसके फैलाव में
वह व्यक्ति भी दुर्दर्श हो जाता है। चतुर्दशपूर्व के ये पाठी थे इसलिये
ये चतुर्दशपूर्वी थे। मतिज्ञान श्रुतज्ञान अवधिज्ञान एवं मनःपर्ययज्ञान इन
चार ज्ञानों के धारक होने से ये चतुः ज्ञानोपगत थे। उनके ५००) पाँचसौ
शिष्य परिवार था इसलिये "पञ्चभिः अनगरशतैः सार्धं संपरिवृतः" पाँचसौ
अनगारोसे युक्त थे। इस प्रकार इन समस्तपूर्वोक्त विशेषणों से विशिष्ट वे सुधर्मा
स्वामी अपनी ५०० पाँचसौ अनगर शिष्य मंडली के साथ साथ क्रमशः
अथवा तीर्थंकरों की परंपरा से चली आई हुई परिपाटी की परिपालना के अनुसार
एक ग्राम से दूसरे ग्राम में निराबाध संयम यात्रा का निर्वाह करते हुए पैदल

विपुल तेजोलेखावाला होता. आ तेजोलेखा शरीर परिशुति (पुष्टि) रूप होय छि,
तेमज कठोर तपना प्रभावशी उद्भवेल ने लब्धि (सिद्धि) होय छि, तेनाथी आ
उत्पन्न थाय छि, अने महाज्वाला जेवी होय छि. ऐक रीते आ आत्मानुं न तेज
होय छि. ने संगोपित (गुप्त) रह्यां करे छि. ने ऐ संगोपित न होय तो नेम
प्रखर तेजने लीधे सूर्य दुर्दर्शनीय थाय छि, तेमज अना प्रसारमां ते व्यक्ति यणुं
दुर्दर्श थर्ध भय छि. चतुर्दश पूर्वना ऐ पाठी हुता. ऐटला भाटे ऐ चतुर्दश पूर्वी
हुता. मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञान अने मनःपर्ययज्ञान आ चार ज्ञानो ने ऐ
धारणु करनार हुता. ऐटला भाटे ऐ चतुःज्ञानोपगत हुता. तेमनो पांचसो (५००)
शिष्योना परिवार हुतो. ऐटला भाटे "पञ्चभिः अनगरशतैः सार्धं संपरिवृतः"

पांचसो अनगारोशी ऐ युक्त हुता. आ रीते आ अथा पूर्वोक्त विशेषणुथी युक्त ते सुधर्मास्वामी
पोतानीपांचसो (५००) अनगार शिष्य मंडलीनी साथे साथे ऐक पछी ऐक आम कुमथी
अथवा तीर्थंकरोनी परंपरागत प्रधानी परिपालना मुज्ज्य ऐक गामथी गीज गाममां

सणाद्यौत्सुक्यराहित्येनेत्यर्थः, विहरमाणः सन् यत्रैव चम्पा नाम नगरी आसीत् यत्रैव पूर्णभद्रं चैत्यं तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य यथा प्रतिरूपं=मुनिजनोचितम् अवग्रहं=वसतेराज्ञानं अवगृह्य=गृहीत्वा संयमेन तपसा चात्मानं भावयन्=विहरति=अवतिष्ठते

विहार करते करते (जेणेव चंपानगरीजेणेव पुण्णभदे चेइए तेणेव उवागच्छइ) जहाँ वह चम्पानगरी थी और जहाँ वह पूर्णभद्र नामका चैत्य था वहाँ आये (उवागच्छित्ता अहापडिरुवं ओग्गहं ओगिण्हित्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ) आकर उन्होंने वहाँ मुनिजनों के अनुरूप वसति की आज्ञा प्राप्त की बाद में संयम और तप से आत्माको वासित करते हुए वे वहाँ ठहर गये ।

भावार्थ—उस चंपानगरी में ग्रामानुग्राम विहार करते हुए श्री सुधर्मास्वामी अपनी ५०० शिष्य अनगार मंडली के साथ साथ जहाँ वह पूर्णभद्र नाम का चैत्य था वहाँ आये । ये भगवान महावीर के अंतेवासी थे । जाति एवं वंश से विशुद्ध थे । बल एवंरूपादि-से संपन्न थे । ओजस्वी तेजस्वी वर्चस्वी तथा यशस्वी थे । चारों कषायों को इन्होंने अपने वश में कर लिया था । इन्द्रियां इन की वश में थी । निद्रा इन्हें सता नहीं सकती थी परीषहों की यह शक्ति नहीं थी जो इन्हें अपने ध्येय से विचलित कर सकें । जीवन की आशा

निराशा संयम यात्राओं निर्वाह करता पगपाणा विहार करता (जेणेव चंपानगरी जेणेव पुण्णभदे चेइए तेणेव उवागच्छइ) न्यां चंपानगरी હતી અને ન્યાં પૂર્ણ-ભદ્ર નામે તે ચૈત્ય હતું ત્યાં પધાર્યા. (ઉવાગચ્છિત્તા અહાપડિરુવં ઓગ્ગહં ઓગિણ્હિત્તા સંજમેણં તવસા અપ્પાણં ભાવે માણે વિહરइ) ત્યાં આવીને તેઓએ મુનીઓની જેમ વનપાળની આજ્ઞા લઈને ત્યાં વસ્તીમાં શેકાયા પછી સંયમ અને તપ વડે આત્માને ભાવિત કરતા થકા તે ત્યાં વિચરવા લાગ્યા.

ભાવાર્થ—તે ચંપાનગરીમાં કેક ગામથી બીજે ગામ પગપાળા વિહાર કરતા કરતા પાંચસો (૫૦૦) અનગાર શિષ્ય મંડલીની સાથે શ્રી સુધર્માસ્વામી ન્યાં તે પૂર્ણભદ્ર નામે ચૈત્ય હતું ત્યાં પધાર્યા. એ ભગવાન મહાવીર સ્વામીના અંતેવાસી (શિષ્ય) હતા. જાતિ અને વંશથી એ વિશુદ્ધ હતા. બળ અને રૂપ વગેરેથી એ સંપન્ન હતા. એ ઓજસ્વી, તેજસ્વી, વર્ચસ્વી અને યશસ્વી હતા. ચારે ચાર કષાયો ને એમણે પોતાના વશમાં કરી લીધા હતા. ઇન્દ્રિયો એમની વશવર્તી હતી. ઉંઘ એમને સતાવી નહોતી શકતી. અર્થાત્ અહપનિદ્રા લેતા હતા. પરીષદોની એ તાકાત નહોતી કે જે એમને પોતાના ધ્યેયથી વિચલિત કરી શકે. જીવવાની આશા અને

अनगारधर्माभूतवर्णिणीटीकासूः सुधर्मस्वामिनः चम्पानगर्यां समवसरणम् २१

सुधर्मस्वामिपरिचयश्चर्यम्—वाणिजकग्रामसमीपे कोलाकसंनिवेशो बभूव। तत्र धम्मिल्लनामको विप्रः, तस्य भार्या भदिला, तयोः पुत्रश्चतुर्दशविद्यापारंगतः सुधर्मानामासीत्। वीरनिर्वाणाद् द्वादशवर्षान्ते, जन्मतश्च द्विनवतिवर्षान्ते केवली जातः। ततोऽष्टौ—वर्षाणि केवलपर्यायं परिपाल्य जम्बूस्वामिनं स्वपदे संस्थाप्य वीरनिर्वाणाद् विंशतिवर्षे शतवर्षपरिमितं पूर्णमायुः समाप्य मोक्षप्राप्तवान् ॥सू० २॥

और मरण का भय इन्होंने सर्वदा के लिये दूर कर दिया था। तपस्या में ही इनके जीवन के दिन आनन्द के साथ व्यतीत हो रहे थे। करण-चरण सत्तरी आदि सद्गुणोंने इन्हें अपना निवासस्थान बना लिया था। तेजोलेखा के ये अधिपति थे। चौदहपूर्व के पाठी थे। चार ज्ञान के धारी थे। पूर्णभद्र चैत्य में मुनिजनोचित वनपालसे वसति की आज्ञा प्राप्त कर ये अपने परिवार के साथ ठहर गये।

श्री सुधर्मस्वामी का परिचय इस प्रकार है—वाणिजक ग्राम के पास कोलाक नामका संनिवेश-नगर के बाहर रहने का प्रदेश था। वहाँ धम्मिल्ल नाम का ब्राह्मण रहता था। उसकी भार्याका नाम भदिला था। पुत्र का नाम सुधर्मा था। यह चौदह विद्याओं का पारगामि था। जब वीर भगवान मोक्ष पथार चुके थे। तब १२ बारह वर्षके बाद जन्मतिथि से ९२ बानवे वर्ष के बाद श्री सुधर्मस्वामी को केवलज्ञान की प्राप्ति हुई। ८ आठ वर्ष तक केवली पर्याय में रहकर बाद जंबूस्वामी को अब ने पाट पर स्थापित कर वीर निर्वाण से २०वें वर्ष में १०० वर्ष की आयु भोगकर ये मोक्ष में चले गये। ॥मूर॥

मृत्युना लयनो अभिषे आयम ने भाटे त्याग कथो हुतो. तपस्याथीअ अभिना लय-नना द्विपसे आनन्दभां पसार थरु रह्या हुता. यरलुसत्तरी वगेरे सारा गुणोअ अभिनाभां निवासस्थान अनायुं हुतुं. तेजोलेखा संक्षिप्त करवावाणा हुता. चौदपूर्वना पाठी हुता. चार ज्ञानने धारलु करनार हुता. पूर्णभद्र चैत्यभां मुनिजनोचित आज्ञा भेजवीने अ पाताना परिवार साथे त्यां शेकाया.

श्री सुधर्मस्वामीनी ओणभाणु आ प्रभाणु छि—वाणिजक ग्रामनी पासो कोलाक नामे अेक संनिवेश-नगरनी अहार रहेवानुं स्थान-हुतुं. त्यां धम्मिल्ल नामे अेक ब्राह्मणु निवास करतां हुता. तेनी भार्यानुं नाम भदिला हुतुं. पुत्रनुं नाम सुधर्मा हुतुं. अे चौद विद्याओभां पारंगत हुता. न्यारे वीर भगवान मोक्ष पाभ्या, तेना आर वर्ष पछी अने जन्मतिथिथी आलुं(६२) वर्ष पछी श्री सुधर्मस्वामीने केवला ज्ञाननी प्रप्ति थरु. आठ (८) वर्ष भुधी केवलीपर्यायभां रहीने ते पछी जम्बूस्वामीने पाताना पाट उपर स्थापित करीने वीरनिर्वाणुना वीसभा वर्षे सो वर्षनुं आयुप्य भोगवी ने अे मोक्ष पाभ्या. ॥सूत्र २॥

मूलम्—तएणं चंपाए नयरिए परिसा निग्गया, कोणिओ निग्गओ,
 धम्मो कहिओ, परिसा जामेव दिसं पाउब्भूया तामेव दिसं पडि-
 गया । तेणं कालेणं तेणं समएणं अज्जसुहम्मस्स अणगारस्स जेट्ठे
 अंतेवासी अज्ज जंबूणामं अणगारे कासवगोत्तेणं सत्तुस्सेहे जाव अज्ज-
 सुहम्मस्स थेरस्स अदूरसामंते उड्डंजाणू अहोसिरे झाणकोट्टोवगए
 संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ । तएणं से अज्जजंबूणामे
 अणगारे जायसड्डे जायसंसए जायकोउहल्ले, संजायसड्डे संजायसं-
 सए संजायकोउहल्ले, उप्पन्नसड्डे उप्पन्नसंसए उप्पन्नकोउहल्ले, समु-
 प्पन्नसड्डे, समुप्पन्नसंसए समुप्पन्नकोउहल्ले उट्ठाए उट्ठेइ, उट्ठाए
 उट्ठित्ता जेणामेव अज्जसुहम्मं थेरे तेणामेव उवागच्छइ, उवाग-
 च्छित्तो अज्जसुहम्मं थेरं तिकखुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेइ, करित्ता
 वंदइ नमंसइ, वंदित्ता नमंसित्ता अज्जसुहम्मस्स थेरस्स णच्चासन्ने
 णाइदूरे सुस्सूसमाणे णमंसमाणे अभिमुहं पंजलिउडे विणएणं पज्जु-
 वासमाणे एवं वयासी—जइणं भंते! समणेणं भगवया महावीरेणं
 आइगरेणं तित्थगरेणं सयं संबुद्धेणं पुरिसुत्तमेणं पुरिससीहेणं पुरिसव-
 रपुंडरीएणं पुरिसवरगंधहत्थिणा लोगुत्तमेणं लोगनाहेणं लोगहिएणं
 लोगपईवेणं लोगपज्जोयगरेणं अभयदएणं चक्खुदएणं मग्गदएणं
 सरणदएणं बोहिदएणं धम्मदएणं धम्मदेसगेणं धम्मनायगेणं धम्म-
 सारहिणा धम्मवरचाउरंतचक्कवट्ठिणा दीवो ताणं सरणगइपइट्ठाणं
 अप्पडिहयवरनाणदंसणधरेणं वियट्ठउमेणं जिणेणं जावएणं तिन्नेणं
 तारएणं बुद्धेणं बोहएणं मुत्तेणं मोयगेणं सव्वण्णुणा सव्वदरिसिणा

अनगरधर्मासुतवर्षिणीटीका सू. ३ सुधर्मस्वामिनः चम्पानगर्या समवसरणम् २३

सिवमयलमरुयमणंतमकखयमठ्वावाहमपुणरावित्तियं सासयं ठाण-
सुवगएणं पंचमस्स अंगस्स विवाहपणत्तीए अयमट्ठे पणत्ते, छट्ठ-
स्स णं भंते! अंगस्स णायाधम्मकहाणं के अट्ठे पणत्ते? । जंबू-त्ति,
तएणं अज्जमुहम्मि थेरे अज्जजंबूणामं अणगारं एवं वयासी-
एवं खलु जम्बू! समणेणं भगवया महावीरेणं जाव संप-
त्तेणं छट्ठस्स अंगस्स दो सुयक्खंधा पणत्ता, तं जहा-णायाणि य
धम्मकहाओ य। जइणं भंते! समणेणं भगवया महावीरेणं जाव-
संपत्तेणं छट्ठस्स दो सुयक्खंधा पणत्ता-तं जहा-णायाणि य धम्म-
कहाओ य। पढमस्स णं भंते! सुयक्खंधस्स समणेणं जाव संपत्तेणं
णायाणं कइ अज्झयणा पणत्ता? एवं खलु जंबू! समणेणं जाव
संपत्तेणं णायाणं एगूणवीसं अज्झयणा पणत्ता तं जहा-उत्तिवत्त-
णाए १ संघाडे २ अंडे ३ कुम्मे य ४ सेलगे ५। तुंवे ६ य रोहिणी ७ मल्ली ८
मायंदी ९ चंदिणा इय १० ॥१॥ दावइवे ११ उदगणाए १२, मंडुक्के १३
तेयली १४ विय। नंदीफले १५ अवर का १६ आइन्ने १७ सुंसुमा १८
इय ॥२॥ अवरे य पुंडरीयणाए १९ एगूणवीसइमे ॥सू० ३॥

टीका—‘तएणं’ इत्यादि। ततः=श्रीसुधर्मास्वामिसमवसरणानन्तरं चम्पाया
नगर्याः परिषद्=पौरजनसमूहरूपा सभा निर्गता=श्रीसुधर्मस्वामिवन्दनार्थं निःसृता।
कृणिकः=कृणिकराजोऽपि निर्गतः। धर्मः कथितः=श्रीसुधर्मस्वामिना धर्मोपदेशो

‘तएणं चंपाए नयरीए’ इत्यादि सूत्र ॥३॥

टीकार्थ—जब की सुधर्मास्वामी चंपानगरी में पधारे तब (चंपाए नयरीए)
चंपानगरी से (परिसा निगगया) पौरजन समूहरूप सभा श्री सुधर्मास्वामी
को वन्दन करने के लिये निकले । (कोणिओ निगगओ) कोणिक राजा

‘तएणं चंपाए नयरीए’ इत्यादि सूत्र ॥३॥

टीकार्थ—ज्यारे सुधर्मास्वामी चंपानगरीमां पधायी त्यारे (चंपाए नयरीए) चंपानगरीथी
(परिसा निगगया) नागरिकजन श्री सुधर्मा स्वामीने वन्दन करवा नीकज्या। (कोणिओ

દત્તઃ। ધર્મકથાં શ્રુત્વા પરિપદ યસ્યા દિશઃ ‘પાઠ્ઠભૂયા’ પ્રાદુર્ભૂતા=યસ્માદિગ્નિ-
ભાગાત્સમાગતા તામેવ દિશં ‘પઢિગયા’ પ્રતિગતા=પરાવૃત્યગતા । પરિપદો-
રાજશ્વાગમનિર્ગમૌ યથાક્રમં જ્ઞાતવ્યૌ। ‘તેળં’ ઇત્યાદિ । તસ્મિન્ કાલે તસ્મિન્
સમયે કૂળિકભૂપાદિગમનાનન્તરકાલે આર્યસુધર્મણોઽનગારસ્ય ‘જેઢે અંતેવાસી’
જ્યેષ્ઠોઽન્તેવાસી=પર્યાયજ્યેષ્ઠઃશિષ્ય આર્ય જંબૂનામાઽનગારઃ ‘કાસવગોત્તે’
કાશ્યપગોત્ર જાતઃ ‘સત્તુસ્સેહે’ સપ્તોત્સેધ=સપ્તહસ્તોન્નતઃ, કનકપુલકનિકપવગ્ન-
ગૌરઃ, ઉગ્રતપાઃ, તપ્તવપાઃ, દીપ્તવપાઃ, ઉદારઃ, ધોરઃ, ધોરવ્રતઃ, સંક્ષિપ્તવિપુલ-
તેજોલેહ્યઃ, અસૌ જંબૂસ્વામી આર્ય સુધર્મણઃ સ્થવિરસ્ય અદૂરસામન્તે=નાતિદૂરે

બી નિકલે। (ધમ્મોકહિઓ) ભગવાન્ સુધર્માસ્વામીને આઈ હુઈ પરિપદ
કો ધર્મ કા ઉપદેશ દિયા। ધર્મદેશના સુનકર (પરિસા) સમસ્ત જનતા
(જામેવ દિસં પાઠ્ઠભૂયા તામેવ દિસં પઢિગયા) જિસ દિશા કી તરફ સે આઈ
થી ઉસી દિશા કી ઓર વાપિસ ચલી ગઈ। (તેળં કાલેળં તેળં સમણં
અજ્ઞ મુહમ્મસ્સ અણગારસ્સ જેઢે અંતેવાસી અજ્ઞ જંબૂનામં અણગારે કાસવ
ગોત્તેળં સત્તુસ્સેહે જાવ) ઉસ કાલ મેં ઓર ઉસ સમય મેં જવ ફી કોણિક
રાજા ઓર સમસ્ત પુરવાસી જન જા ચુકે થે આર્ય સુધર્મા સ્વામી કે દીક્ષા
પર્યાય કી અપેક્ષા પ્રધાન શિષ્ય આર્ય જંબૂ સ્વામી અનગાર જો કાશ્યપ
ગોત્ર કે થે ઓર જિનકા શરીર સાત હાથ ઉંચા થા (ચહાં યાવત્ શબ્દ
સે “સમચતુરસ્ર સંસ્થાનસંસ્થિતઃ વજ્રર્ષભનારાચસંહનનઃ કનકપુલક નિકલ

ણિગગ્ગો) કોણિક રાજા પશુ આવ્યા. (ધમ્મો કહિઓ) ભગવાન્ સુધર્માસ્વામીએ
પરિપદને ઉપદેશ આપ્યો. ધર્મદેશના સાંભળીને (પરિસા) બધા સભાજનો (જામેવ
દિસં પાઠ્ઠભૂયા તામેવદિસં પઢિગયા) જે દિશા તરફથી આવેલ હતા, તેજ દિશા
તરફ પાછા વળ્યા. (તેળંકાલેળં તેળં સમણં અજ્ઞ મુહમ્મસ્સ અણગારસ્સ જેઢે
અંતેવાસી અજ્ઞ જંબૂનામં અણગારે કાસવગોત્તેળં સત્તુસ્સેહે જાવ) તે કાળે અને
તે સમયે બ્યારે કોણિક રાજા અને બધા પુરવાસી માણસો જતા રહ્યા, ત્યારે
આર્ય સુધર્માસ્વામીના દીક્ષા અનુક્રમની અપેક્ષાએ પ્રધાનશિષ્ય આર્ય જંબૂ સ્વામી
અનગાર-જેઓ કાશ્યપ ગોત્રના હતા અને જેમનો ઢેહ સાત હાથ જોડો હતો,-
(અહીં ‘યાવત્ શબ્દ વડે “સમચતુરસ્રસંસ્થાનસંસ્થિતઃ વજ્રર્ષભનારાચ-
સંહનનઃ કનકપુલકનિકપવગ્નગૌરઃ ઉગ્રતપાઃ તપ્તવપાઃ દીપ્તવપાઃ ઉદારઃ ધોરઃ
ધોરવ્રતઃ સંક્ષિપ્તવિપુલતેજોલેહ્યઃ” એટલા પાંદતું ચહણુ થયું છે. આ બધા શબ્દો

अनगारधर्मासृतवर्षिणीटीकासू ३. सुधम स्वामिनः चम्पानगयोंसमवसरणम् २५

नातिसमीपे उचितदेशे 'उड्डंजाणू' उर्ध्वजानुः—उर्ध्वजानुनो यस्य स तथोक्तः—
उत्कुटुकासनोपविष्ट इत्यर्थः, 'अहोसिरे' अपःशिरा=नोर्ध्वं न तिर्यक्क्षिप्तदृष्टः किन्तु
नियतभूभागनियमितनयन इति भावः। ज्ञाणकोट्योगए ध्यानकोष्ठोपगतः—ध्यायते=
चिन्त्यते वस्त्वनेनेति ध्यानम्=एकस्मिन् वस्तुनि तदेकाग्रतया चित्तस्यावस्थापनम्,
ध्यानं कोष्ठ इव ध्यानकोष्ठस्तमुपगतः। यथा कोष्ठगतं धान्यं विकीर्णं न भवति
तथैव ध्यानगता इन्द्रियान्तःकरणवृत्तयो—बहिर्न यान्तीति भावः, नियन्त्रितचि-
त्तवृत्तिमानित्यर्थः। संयमेन तपसाऽऽत्मनं भावयन्=वासयन् विहरति। ततः=तद-

पद्मगीरः उग्रतपाः तप्ततपाः दीप्ततपाः उदारः घोरः घोरव्रतः संक्षिप्त विपुल-
तेजोलेइयः" इतने पाठ का ग्रहण हुआ है इन समस्त शब्दों का अर्थ मेरी
लिखिहुइ औपपातिक सूत्र की पियूषवर्षिणी टीका में लिखा जा चुका है (अज्ज-
सुहमस्स थेरस्स अदूरसामंते उड्डंजाणू अहोसिरे ज्ञाणकोट्योगए संजमेणं
तवसा अप्पाणं भावे माणे विहरइ) श्री आर्यसुधर्मास्वामी स्थविर के पास न
अधिक दूर और न अधिक समीप उर्ध्वजानु होकर बैठे हुए थे। उस समय
उनका मस्तक नीचे की ओर झुका हुआ था। सूत्रकार इस पद द्वारा
यह प्रदर्शित कर रहे हैं कि इस स्थिति में उनकी दृष्टि न ऊपर थी और न
तिरछी किन्तु नियत भू भाग में नियमित थी। वे ध्यान रूपी कोष्ठ में ठहरे
हुए थे—इस पद के रखने का यह अभिप्राय है—कि जिस प्रकार कोठे में
रखा हुआ अनाज इधर उधर नहीं फैल (बिखर) सकता है उसी प्रकार ध्यानगत
इन्द्रियों और अन्तःकरण की वृत्ति बाहिर की ओर नहीं फैलती है
आत्मस्थ रहती हैं। तात्पर्य यह कि वे उस समय नियन्त्रित चित्तवृत्ति
वाले थे। तप और संयम द्वारा आत्मनिरीक्षण करने की ये सदा भावना

नो अर्थ औपपातिक सूत्रनी टीकाभां लपवाभां आब्यो छे) (अज्जसुहमस्स थेरस्स
अदूरसामंते उड्डंजाणू अहोसिरे ज्ञाणकोट्योगए संजमेणं तवसा अप्पाणं भावे
माणे विहरइ) श्री आर्य सुधर्मास्वामी स्थविरनी पासे न वधाइ दूर अने न वधाइ
नल्लुक जिर्ध्वन्तनु थधने जेडा डता. ते वणते तेमनुं माथुं नीथेनी तरइ नभेखुं डतुं.
सूत्रकार आ पद वडे जे जतावी रइया छे के आ स्थितिभां जेमनी नजर न उपर
हुती अने न नीची हुती पणु जे लू भागभां नियतइपे डोवी जेठ जे.
त्यां न नियमित हुती. तेज्यो ध्यानइपी कोष्ठभां अवस्थित हुता, आ पदथी
जे स्पष्ट थाय छे के जे प्रमाखे कोठभां भूडेखुं अनाज आभतेम विजेषाथ
जतुं नथी, ते न रीते ध्यानगत इन्द्रियो अने अन्तःकरणनी वृत्ति जडारनी तरइ
देवाती नथी. आत्मस्थ रहे छे. तात्पर्य जे छे के तेज्यो ते समये नियन्त्रित चित्त
वृत्तिवाणा हुता. तप अने संयमवडे आत्मनिरीक्षण करवानी लावनाथी तेज्यो डभेधने

નન્તરં ધ્યાનાનન્તરં સ આર્ય જમ્બૂનામાડનગારઃ ‘ઉત્થયોત્તિષ્ઠતી’ તિક્રિયયાડન્વેતિ।
 કિમ્ભૂત આર્યજમ્બૂનામાડનગારઃ? ઇત્યાહ-‘જાયસહ્દે’ ઇત્યાદિ, જાતશ્રદ્ધઃ-જાતા=
 પ્રવૃત્તા સામાન્યેન તત્ત્વ-નિર્ણયરૂપા વાઠછા યસ્યેતિ સ તથોક્તઃ=વક્ષ્યમાણવિષયક-
 તત્ત્વપરિજ્ઞાનેચ્છાવાનિત્યર્થઃ। ‘જાયસંસર્’ જાતસંશયઃ-જાતઃ=પ્રવૃત્તસંશયઃ-‘યથા
 ભગવતા લોકાલોકાવલોકિકેવલલોકેન દૃષ્ટ્વા પંચમાઙ્ગે વ્યાખ્યાપ્રજ્ઞસૌ યે ભાવાઃ
 પ્રરૂપિતાસ્તથૈવાત્ર ષષ્ઠાઙ્ગેઽપિ કથિતા ઉતાન્યથા વા?’ ઇત્યેવંરૂપઃસન્દેહો યસ્ય
 સ તથોક્તઃ ‘જાયકોઽહલ્લે’ જાતકુતૂહલઃ-જાતં=પ્રવૃત્તં કુતૂહલં-‘પંચમાઙ્ગે સમસ્તતસ્તુ-
 જાતસ્વરૂપસ્ય પ્રતિપાદિતત્ત્વાત્કોડન્યોડપૂર્વોડર્થોડવશિષ્ઠોડસ્તિ યદ્ ભગવતા ષષ્ઠાઙ્ગે
 કથયિષ્યતે’ ઇત્યેવં રૂપમૌત્સુક્યં યસ્ય સ તથોક્તઃ। નાત્ર કુતૂહલશબ્દઃકૌતૂહલવા-

સંપન્ન બને રહતે થે। આર્ય મુધર્માસ્વામી કે પાસે બેઠે હુણ હોને પર ખી ચે તપ
 ઔર સંયમ કે આચરણ સે રહિત નહીં ચે-(તણં સે અજ્ઞ જંબૂનામે અણગારે
 જાયસહ્દે જાયસંસર્ જાયકોઽહલ્લે સંજાયસહ્દે સંજાયસંસર્, સંજાયકો-
 ઽહલ્લે) જબ ચે ધ્યાન સે નિવૃત્ત હુણ તબ ડનકે ચિત્ત મેં તત્ત્વનિર્ણય કરને કી
 ઇચ્છા સામાન્યરૂપ સે જગી-કારણ ડનકે મનમેં એસા સંદેહરૂપ વિચાર આયા
 કિ જૈસે પ્રભુને કેવલજ્ઞાનરૂપી આલોક(પ્રકાશ)દ્વારા લોક ઔર અલોક કો
 દેખ કર પંચમાઙ્ગ વ્યાખ્યા પ્રજ્ઞસિ (ભગવતી) મેં જો ભાવ પ્રરૂપિત કિયે
 હૈં કયા ડસી તરહ વેભાવ ડન્હૈંને છઠવે અંગ મેં ખી પ્રરૂપિત કિયે હૈં યા
 અન્યરૂપ સે કિયે હૈં? તથા ડસ પ્રકારકા ડન્હે કુતૂહલ ખી હુઆ-કિ પ્રભુ-
 ને પંચમાઙ્ગ મેં સમસ્ત વસ્તુઓંકા સ્વરૂપ તો કહ હી દિયા હૈ-અબ એસા
 ઔર કૌન સા અપૂર્વ અર્થ બાકી બચ રહા હૈ કિ જિસે વે છઠ્ઠે અંગ મેં
 કહૈંગે। યહાં કુતૂહલપદ કૌતૂહલ અર્થકા વાચક નહીં હૈ કિન્તુ ઔત્સુક્ય

માટે સંપન્ન રહેતા હતા. મુધર્માસ્વામીની પાસે બેઠેલા હોવા છતાં એ તપ અને
 સંયમના આચરણથી રહિત નહોતા. (તણં સે અજ્ઞજંબૂનામે અણગારે જાયસહ્દે
 જાયસંસર્ જાયકોઽહલ્લે સંજાયસહ્દે સંજાયસંસર્, સંજાયકોઽહલ્લે) ત્યારે એ ધ્યાન
 નિવૃત્ત થયા ત્યારે તેમના ચિત્તમાં તત્ત્વ નિર્ણય કરવાની ઇચ્છા સાધારણ રીતે
 ઉત્પન્ન થઈ. કારણકે એમના મનમાં શંકાકોપે વિચાર આવ્યો કે જેમ પ્રભુએ કેવળ
 જ્ઞાનરૂપી આલોકવડે લોક અને અલોકને જોઈને પંચમાંગ વ્યાખ્યા પ્રજ્ઞસિ (ભગવતી)
 માં જે ભાવ પ્રરૂપિત કર્યા છે, શું તેજ પ્રમાણે તે ભાવ તેમણે છઠા અંગમાં પણ
 નિરૂપિત કર્યા છે, અથવા બીજી રીતે કર્યા છે. અને આ બાતનું એમને કુતૂહલ
 પણ થયું કે પ્રભુએ પંચમાંગમાં બધી વસ્તુઓનાં સ્વરૂપ તો કહ્યાં છે, હવે એવો
 કયો અપૂર્વ અર્થ શેષ રહ્યો છે કે જેને તેઓ છઠા અંગમાં કહેશે. અહીં ‘કુતૂહલ’

अनगारधर्माभूतवर्षिणीटीका. सू. ३ सुधर्मस्वामिनः चम्पानगरीयसमवसरणम् २९

चकः, किन्तु औत्सुक्यवाचकः। एवं संजातश्रद्धः, संजातसंशयः, संजातकुतूहलः, अत्र 'सं' शब्दो विशेषार्थद्योतकस्तेन सं विशेषेण भिन्नभिन्नवस्तुस्वरूपनिर्णये रूढारूपेण जाता=प्रवृत्ता श्रद्धा यस्य स तथोक्तः एवमग्रेऽपि। उत्पन्नश्रद्धः-उत्पन्ना उत्कृष्टेन संजाता-श्रद्धा यस्य स तथोक्तः। एवम्-उत्पन्नसंशयः, उत्पन्नकुतूहल इति। समुत्पन्नश्रद्धः-सं=सम्यक् स्फुटतया कालान्तराधिः सृतिरूपयः।

भाव उत्कंठा का वाचक है। "संजातश्रद्धः संजातसंशयः संजातकुतूहलः" इन पदों में जो "सं" शब्द आया हुआ है वह इस बात को प्रकट करता है कि उन्हें जो सामान्यरूप से तत्त्वों को निर्णय करनेकी जो इच्छा उत्पन्न हुई थी वह भिन्न भिन्न वस्तुओंके विशेष स्वरूप के निर्णय के लिये-हुई थी। इसी तरह संजात संशय में भी जान लेना चाहिये-अर्थात् जो उन्हें संशय उत्पन्न हुआ वह यद्यपि एक ही वस्तु विषयक नहीं था अनेक वस्तु विषयक ही था फिरभी पहिले की अपेक्षा विशेष कहनेवाला था। संजात कुतूहल में भी भही बात समझना चाहिये।-इस तरह जात श्रद्धादि पदों द्वारा सामान्यरूप से तत्त्वनिर्णय करनेकी इच्छा आदि उनके चित्तमें उद्भूत हुई यह बात प्रकटकी गई है-तब संजातश्रद्धा आदि द्वारा यह कहा गया है कि जो उन्हें श्रद्धा आदि भाव उद्भूत हुए वे पहिले भावों की अपेक्षा विशेषता लिये हुए थे। (उत्पन्नसङ्घे उत्पन्नसंसर्ग उत्पन्नकोउहल्ले) इसी तरह उत्पन्न श्रद्धा, उत्पन्न संशय और उत्पन्न कुतूहल इन पदों में भी भिन्नता आती है। कारण जो संजात

पद 'कुतूहल' अर्थमे वाचक नहीं પણ औत्सुक्य भावमे वाचक छे. **संजातश्रद्धः संजातसंशयः संजातकुतूहलः** आ पदोभां के 'सं' उपसर्ग भूकवाभां आय्ये छे, ते अये अतावे छे के तेअने के सामान्यरूपभां तत्त्वोने निरुथि करवानी भूथि उद्भवती ते बुदीबुदी वस्तुअोना विशिष्ट स्वरूपनां निरुथि भाटे थछु छती. अेअ प्रभाळे संजात संशयभां પણ समजवुं जेछुअे, अर्थात् के तेमने शंका उत्पन्न थछु. ते जे के अेक वस्तुने लछने न नहोती, अनेक विषयक छती, छतां ते पछेलांनी अपेक्षाअे विशेषता अतावनारी छती. संजात कुतूहलभां પણ आ प्रभाळे समजवुं जेछुअे. अे रीते जातश्रद्धा वगेरे पदो वडे सामान्यरूपथी तत्त्व निरुथि करवानी भूथि वगेरे तेमना चित्तभां उत्पन्न थछु, आ बात प्रकट करवामां आवी छे. त्थारे संजात श्रद्धा वगेरे पदो वडे अेम अताववामां आय्युं छे के तेमनाभां श्रद्धा वगेरे भाव उत्पन्न थया ते पछेला भावोनी अपेक्षाअे विशेषता लछने जनअ्या. (उत्पन्नसङ्घे उत्पन्नसंसर्ग उत्पन्नकोउहल्ले) आ रीते उत्पन्नश्रद्धा उत्पन्न संशय अने उत्पन्न कुतूहल अे पदोभां પણ भिन्नता आवे छे. केअेके के संजात-

ઉત્પન્ના શ્રદ્ધા યસ્ય સ તથોક્તઃ। एवं समुत्पन्नसंशयः, समुत्पन्नकुतूहल इति।
ન ચાત્ર જાત શ્રદ્ધાદયઃ શબ્દાઃ સમાનાર્થાં इति वाच्यम्, तेषामवग्रहे-हाऽवाय-
धारणापेदमिन्नत्वात्, तथा हि-जातश्रद्धत्वस्यावग्रहरूपत्वात्संजातश्रद्धत्वस्येद्वारूपत्वात्

શ્રદ્ધા આદિ ભાવ દ્વસરે નંબર પર હુણ યે વે હી કાલક્રમાનુસાર આગે
ઔર અધિકરૂપ મેં પુષ્ટ હોતે ગયે । इस तरह उनके चित्त में अब उत्कृष्ट
रूप से अनेक तत्त्वों को निर्णय करने की श्रद्धा रूप भावना आदि भाव जाग्रत
हुए । (समुत्पन्नसंहृदे समुत्पन्नसंसर्ग समुत्पन्नकोउहल्ले) इन समुत्पन्न श्रद्धा
आदि पदों द्वारा यह भाव शोधित होता है कि ये भाव उनमें इसरूप में जगे
कि जबतक उनका पूर्ण निर्णय नहीं किया जा सकेगा-तबतक कालान्तर
में भी उन बातों की विस्मृति नहीं हो सकेगी । अतः तीसरे नंबर के भावों
की अपेक्षा इन भावों में और अधिक स्थायिता कही गई है । इन जात
श्रद्धा आदि पदों में समर्थता है ऐसी आशंका नहीं होनी चाहिये कारण
ये जो पद यहां चार जगह रखे गये हैं वे अवग्रह ज्ञान के रूप में प्रयुक्त
हुवे हैं । कारण यहाँ पर सामान्यरूप से ही श्रद्धा का उद्भव हुआ है ।

સંજાત શ્રદ્ધા યહ પદ ર્હજ્ઞાન કે રૂપ મેં પ્રયુક્ત હુઆઈ-કર્ચોં કિ
પહિલે શ્રદ્ધા કી અપેક્ષા ઇસ શ્રદ્ધા મેં કુછ વિશેષતા-આઈ છે । ઉત્પન્ન
શ્રદ્ધા યહ પદ અવાયજ્ઞાન કે રૂપ મેં પ્રયુક્ત હુઆ છે-કારણ દ્વસરે નંબર

શ્રદ્ધા વગેરે લાવો બીજા નંબરે થયા હતા તેજ કાલક્રમાનુસાર આગળ એના કરતાં
વધારે રૂપમાં પુષ્ટ થતા ગયા. આ રીતે તેમના ચિત્તમાં હવે ઉત્કૃષ્ટરૂપથી અनेक
तत्त्वोन्तो निर्णय करवानી श्रद्धा रूप लावना वगेरे लावना. (समुत्पन्नसंहृदे
समुत्पन्नसंसर्ग समुत्पन्नकोउहल्ले) आ समुत्पन्न श्रद्धा वगेरे पदो वडे ये
भाव समन्वय छे के ये भाव तेमनामां आ रूपमां उत्पन्न थया के न्यां लगी
तेमोना संपूर्णपक्षे निर्णय करवामां नहि आवे त्यां लगी कालान्तरमां पक्ष ते
वातोनी विस्मृति नहि थई थके. એટલા માટે ત્રીજા નંબરેના લાવોની અપેક્ષાએ
આ લાવોમાં એના કરતાં વધારે સ્થાયિત્વ બતાવવામાં આવ્યું છે. આ જાતશ્રદ્ધા
વગેરે પદોમાં અર્થની અપેક્ષાએ સમાનતા છે, આ જાતની શંકા ન થવી જોઈએ.
કેમકે એ પદ અહીં ચાર સ્થાને મૂકવામાં આવ્યાં છે, તે અવગ્રહજ્ઞાનના રૂપમાં
પ્રયુક્ત થયેલ છે. કારણકે અહીં સામાન્યરૂપથી જ શ્રદ્ધાનો ભાવ ઉદય થાય છે.
સંજાતશ્રદ્ધા આ પદ ઈહાજ્ઞાનના રૂપમાં પ્રયુક્ત થયેલ છે, કેમકે પહેલાની શ્રદ્ધાની
અપેક્ષાએ આ શ્રદ્ધામાં કંઈક વિશેષતા આવી છે. ઉત્પન્ન શ્રદ્ધા આ પદ અવાય
જ્ઞાનનારૂપમાં પ્રયુક્ત થયેલ છે કેમકે બીજા નંબરની શ્રદ્ધાની અપેક્ષા આ શ્રદ્ધામાં

અનગારધર્માનુત્તરવર્ષિણી ટીકા. સૂ. ૩ સુધર્મસ્વામિનઃચમ્પાનિગર્યોસમવસરણમ્ ૨૯

ઉત્પન્નશ્રદ્ધત્વસ્યાવાયરૂપત્વાત્, સમુત્પન્નશ્રદ્ધત્વસ્ય ચ ધારણારૂપત્વાત્, એવમગ્રે-
ષીતિ ભાવઃ। અગ્રેદમુક્તે ભવતિ—

અવગ્રહઃ—નામં સ્વરૂપાદિવિશેષણકલ્પનારહિતસામાન્યાર્થાવગ્રહણમ્। યથા—
'પશ્ચમાદ્જ્ઞાનન્તરં વષ્ઠમપ્યજ્ઞમસ્તીતિ સામાન્યાવબોધઃ।

કી શ્રદ્ધાકી અપેક્ષા હસ શ્રદ્ધા મેં નિશ્ચયરૂપતા હૈ। સમુત્પન્નશ્રદ્ધા યહ પદ ધારણા જ્ઞાન કે સ્થાનાપન્ન રહ્યા ગયા હૈ। કારણ તીસરે નંબર કી શ્રદ્ધા કી અપેક્ષા યહ શ્રદ્ધા કાલાન્તર મેં બી વિસ્મરણ નહીં હો સકતી હૈ। હસી તરહ કા ભાવ જાતસંશય સંજાતસંશય ઉત્પન્નસંશયએ સમુ-
ત્પન્નસંશય આદિ પદોં મેં બી જાનના ચાહિયે।

જિસ જ્ઞાન મેં નામ સ્વરૂપ આદિ વિશેષણ વિશિષ્ટ કલ્પના નહીં
હોતી કેવલ પદાર્થકા સામાન્યરૂપ હી બોધ રહતા હૈ—ઉસ જ્ઞાનકા નામ
અવગ્રહજ્ઞાન હૈજેસે એસા બોધ હોના કી પંચમ અંગ કે બાદ છદ્ધા બી અંગ હૈ।

અવગ્રહ દ્વારા જો પદાર્થ સામાન્યરૂપ સે ગૃહીત હુઆ હૈ। ઉસ વિષય
કો વિશેષ નિર્ણય કરને કી ઓર વદતા હુઆ જો વિચાર હોતા હૈ ઉસકા
નામ હૈહા હૈ। જૈસે છદ્ધે અંગકી સત્તારૂપ સામાન્યજ્ઞાન કે બાદ ઉસમેં
રહે હુએ અર્થ વિશેષ કા વિચાર કરના। વહ હસ પ્રકાર સે કિ હસ અંગ
મેં બી નગર ઉદ્યાન સમવસરણ ધર્મકથા, ક્રુદ્ધિ વિશેષ, ભોગપરિત્યાગ,
પ્રવ્રજ્યા, પર્યાય, શ્રુતપરિગ્રહ—તપશ્ચરણ, સંલેખના ભક્તપ્રત્યાખ્યાન પાદપોષ-
ગમન, દેવલોકગમન, સુકુલપ્રત્યાયાત, પુનર્બોધિલાભ અન્તઃ ક્રિયા આદિ

નિશ્ચયાત્મકતા છે. સમુત્પન્ન શ્રદ્ધા આ પદ ધારણા જ્ઞાનને સ્થાને મૂકવામાં આવ્યું
છે. કારણકે ત્રીજા નંબરની શ્રદ્ધાની અપેક્ષાએ આ શ્રદ્ધા કાલાન્તરમાં પણ ભૂતી
શકાશે નહિ. આ પ્રકારનો જ ભાવ જાત સંશય, સંજાત સંશય, ઉત્પન્ન સંશય
અને સમુત્પન્ન સંશય વગેરે પદોમાં પણ જાણવો જોઈએ.

જે જ્ઞાનમાં નામ સ્વરૂપ વગેરે વિશેષણ-વિશિષ્ટ કલ્પના નથી થતી, ફક્ત
પદાર્થના સામાન્યરૂપનું જ જ્ઞાન રહે છે, તે જ્ઞાનનું નામ અવગ્રહ જ્ઞાન છે. જેમકે
આત્મજ્ઞાન થતું કે પાંચમાં અંગ પછી છઠ્ઠું અંગ પણ છે.

અવગ્રહ વડે જે પદાર્થ સામાન્યરૂપથી ગ્રહીત હોય છે. તે વિષયના માટે
વિશેષ નિર્ણય કરવાની તરફ વૃદ્ધિ પામેલો જે વિચાર છે, તેનું નામ છદ્ધા છે. જેમકે
છદ્ધા અંગના સત્તારૂપ સામાન્ય જ્ઞાન પછી તેમાં રહેલ અર્થ વિશેષનો વિચાર કરવો.
તે આ પ્રમાણે કે આ અંગમાં પણ નગર, ઉદ્યાન, સમવસરણ, ધર્મકથા ક્રુદ્ધિ
વિશેષ, ભોગપરિત્યાગ, પ્રવ્રજ્યા, પર્યાય, શ્રુત પરિગ્રહ તપશ્ચરણ, સંલેખના ભક્ત
પ્રત્યાખ્યાન, પાદપોષગમન, દેવલોકગમન, સુકુલ પ્રત્યાયાત, પુનર્બોધિલાભ અન્તઃક્રિયા

ईहा—अवगृहीतविषयनिर्णयतर्कणा, षष्ठाङ्गसत्तारूप सामान्यज्ञानानन्तरं तद्ग-
सद्भूतार्थविशेषविचारणेत्यर्थः, यथा—‘अत्रापि नगरीद्यानसमवसरण—धर्मकथा—
ऋद्विविशेष—भोगपरित्यागप्रव्रज्या—पर्याय श्रुतपरिग्रह—तपश्चरण—संलेखना—भक्तप्र-
त्याख्यानपादपोषणम—देवलोकगमन—सुकुलप्रत्यायातपुनर्बोधिलाभाऽन्त—क्रियादयो
विषयाः आख्याताः सन्ति! तथाऽत्र=उद्देशनकालाः, समुद्देशनकालाः, पदानि,
अक्षराणि, गमाः, पर्यायाः, त्रसाः, स्थावराः, जिनप्रज्ञप्ताः भावाः, आत्मा, चरण-
करणप्ररूपणा वा केषां कीदृशाः कया रीत्या वर्णिताः सन्ति?’ इत्यादि विकल्पनम् ।

अवायः—ईहितविषयनिर्णयात्मकं ज्ञानम्, यथा—‘अत्र नगरपभृतीनां चरण-
करणप्ररूपणापर्यन्तानां सर्वेषां समावेशोऽवश्यं वर्त्तते’ इति निश्चयकरणम् ।

धारणा—निश्चितार्थस्य कालान्तरेऽप्यविस्मरणम् यथा—‘षष्ठाङ्गवर्णित सर्व-
पदार्थजातं परमदयालु श्रीमुधर्मस्वामिमुखान्छूत्वा कालान्तरेऽप्यविस्मरणेन
धारयिष्यामीति।

विषयोका वर्णन है या नहीं—? तथा उद्देशनकाल. समुद्देशनकाल
पद अक्षर, गम, पर्याय, त्रस स्थावर जिन प्रज्ञप्तभाव, आत्मा, करण
सत्तरी एवं चरणसत्तरी इन सबकी प्ररूपणामें से किन किन की प्ररूपणा
हुई है किस रीति से हुई है। इस प्रकार से इस तरह का जो आत्मा
में विकल्प उठता है वह ईहा ज्ञान है ।

ईहा ज्ञान के विषयभूत बने हुए पदार्थ का निर्णय रूप जो बोध
होता है उसका नाम अवाय ज्ञान है—जैसे यह निश्चितरूप विचार रह होता है—
कि इस अंग में नगर आदि समस्त पदार्थों का निर्णय अवश्य २ किया गया है ।

अवायज्ञान से निश्चित किये गये पदार्थ को कालान्तर में भी नहीं
भूलना इसका नाम धारणा है जैसे जम्बूस्वामी के हृदय में ऐसा विचार

વગેરે વિષયોનું વર્ણન છે ? કે નહિં ? તેમજ ઉદ્દેશનકાળ, સમુદ્દેશનકાળપદ, અક્ષર,
ગમ, પર્યાય, ત્રસ, સ્થાવર, જિન પ્રજ્ઞપ્તભાવ, આત્મા, કરણસત્તરી અને ચરણ સત્તરી
આ બધાની પ્રવૃત્તિ થઈ છે, કેવી થઈ છે, કયા પ્રકારે થઈ છે. આ પ્રમાણે આત્મામાં
જે વિકલ્પ ઉદ્ભવે છે, તે ઇહા જ્ઞાન છે,

ઇહા જ્ઞાનના વિષયભૂત અનેક પદાર્થોનું નિર્ણયરૂપ જે જ્ઞાન થાય છે, તેનું
નામ અવાય જ્ઞાન છે. જેમ નિશ્ચિત પણે આ વિચાર મક્કમ હોય છે કે આ અંગમાં
નગર વગેરે બધા પદાર્થોનો નિર્ણય ચોક્કસ કરવામાં આવ્યો છે.

અવાયજ્ઞાનથી નક્કી કરેલા પદાર્થોને કાળાન્તરમાં પણ ન ભૂલી જવું એનું નામ
ધારણા છે. જેમકે જમ્બૂ સ્વામીના હૃદયમાં એવો વિચાર થયો કે છઠ્ઠા અંગમાં વર્ણવેલા
બધા પદાર્થોને શ્રી સુધર્મા સ્વામી મહારાજના મુખકમલમાંથી શ્રવણ કરીને હું

अनगारधर्माभूतवर्षिणी टीका. सू. २ सुधर्मस्वामिनःचम्पानगर्यासमवसरणम् ३१

एतादृश आर्यजम्बूनामाऽनगारः 'उट्टाए' उत्थया=उत्थानम् उत्था, तथा ऊर्ध्वीभवनेन ऊर्ध्वीभूयेत्यर्थः, 'उट्टेइ' उत्तिष्ठति उत्थितो भवति, उत्थाय यत्रवा-ऽऽर्य सुधर्मास्थविराजते तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य आर्यसुधर्मणः स्थविरस्य 'सूत्रे षष्ठ्यर्थे द्वितीया प्राकृतशैलीवशात्, 'तिक्खुतो' त्रिःकृत्वः=त्रिवारम् आदक्षिणप्रदक्षिणम्-अञ्जलिपुटं स्वदक्षिणकर्णादारभ्य दक्षिणावर्त्तगोलाकारेण भ्रामयन् पुनर्दक्षिणकर्णं यावदानीय तस्य ललाटप्रदेशे स्थापनं करोति, कृत्वा 'वंदइ' वन्दते=

उठा कि छट्टे अंग में वर्णित समस्त पदार्थों को श्रीसुधर्मास्वामी महाराज के मुखारविन्द से सुनकर मैं उनका ऐसा अवधारण करूंगा कि जिससे वे पदार्थ कालान्तर में भी नहीं भुलाये जा सकें।

(उट्टाए उट्टेइ) इस तरह श्री सुधर्मास्वामी से कुछ दूर पर बैठे हुए वे जम्बूस्वामी वहाँ से जब उठे तो झुककर के ही उठे। "उट्टाए" इस पद से सूत्रकार उनमें अतिशय विनय संपन्नता प्रकट करते हैं। (उट्ठित्ता-जेणामेव अज्जसुहम्मं तेणामेव उवागच्छइ) उठकर वे जहाँ श्री आर्य सुधर्मास्वामी विराजमान थे वहाँ आये। (उवागच्छित्ता अज्जसुहम्मं थेरे तिक्खुतो आया-हिणपयाहिणं करेइ) आकर उन्होंने आर्य सुधर्मा स्थविर को तीन तरफ अञ्जलिपुट-बनाकर वंदन किया। "आदक्षिणप्रदक्षिण" का तात्पर्य यह है कि दोनों हाथों को अंजलि रूप में करके अपने दक्षिण कर्ण से लेकर उस अंजलि को गोलाकार घुमाते हुए पुनः दक्षिण कर्ण तक ले जाना और उसे फिर मस्तक पर लगाना। (करित्ता वंदइ नमंसइ)

अेभनी अेवी रीते अवधारणा करीश डे तेथी ते पदार्थनुं कालान्तरमां पणु विस्मरण न थई थडे.

(उट्टाए उट्टेइ) आ प्रभाणु श्री सुधर्मास्वामीथी थोडे दूर भेडेला ते जम्बू स्वामी त्यांथी न्यारे जिला थया त्यारे नमीने ज जिला थया. 'उट्टाए' आ पढ वडे सूत्रकार तेभनामां अत्यन्त विनय संपन्नता अत्तावे छि. (उट्ठित्ता जेणामेव अज्ज-सुहम्मं तेणामेव उवागच्छइ) जिला थईने तेथो श्री सुधर्मास्वामी न्यां विरा-जमान अत्ता त्यां आव्या. (उवागच्छित्ता अज्ज सुहम्मं थेरे तिक्खुतो आया-हिणपयाहिणं करेइ) तेथोथे आवीने आर्य सुधर्मा स्थविरने तणु वणत्त अंजलि पूर्वड प्रणाम कर्था. 'आदक्षिण प्रदक्षिणम्'ने अर्थ अे थाय छे डे जन्ने हाथोने अंजलि आकारे जनावीने पोताना जमणु कानथी लईने ते अंजलिने गोणाकारे हेरवतां इरीथी जमणु कान सुधी लावपुं अने इरी तेने माथा उपर लगावपुं. (करित्ता वंदइ नमंसइ) वंदना करी ते पछी वाणीथी स्तुति करी इरी पांचे अंग नमावीने वंदन करी.

वाचा रतीति, 'नमंसइ' नमस्यति=पञ्चाङ्गनमनपूर्वकं प्रणमति, वान्दत्त्वा नमस्यित्वा आर्य-सुधर्मणः स्थविरस्य नात्यासन्ने नातिदूरे-समुचितदेशे 'सुस्मृसमाणे' शुश्रूष-माणः=विनयसमाचरणादिरूपां सेवां कुर्वन् 'णमंसमाणे' नमस्यन्=नम्रीभवन् 'अभिमुहं' अभिमुखं सम्मुखं 'पंजलिउडे' प्राञ्जलिपुटः=कृताञ्जलिः सन् विनयेन=विनम्रभावेन 'पञ्जुवासमाणे' पर्युपासीनः=सविधिपर्युपासनां कुर्वाणः एवं=वक्ष्य-माणप्रकारमवादीत्। यदवादीत्तदाह-'जइ' इत्यादि। यदि भदन्त! श्रमणेन भग-

वन्दनकर फिर वचन से स्तुतिकी। पुनः पाँच अंगों को झुकाकर वंदना की (वंदित्ता नमंसित्ता अज्जसुहम्मस्स थेरस्स णच्चासन्ने णाइदरे सुस्मृसमाणे-णमंसमाणे अभिमुहं पंजलिउडे विणएणं पञ्जुवासमाणे एवं वयासी) वंदना एवं नमस्कार करके वे फिर आर्य सुधर्मास्वामीके पास इसतरह से बैठे कि जिससे वे न उनसे अतिदूर बैठे और न अनि समीप ही अर्थात् उचित स्थानपर बैठे वहाँ बैठ कर उनकी विनय समाचरणा-दिरूप सेवा करते हुए नम्रीभूत होकर संमुख हाथ जोड़कर बड़े ही नम्रभाव से उन्होंने सविधिपर्युपासना कर उनसे इसतरह कहा। (जइणं भंते समणेणं भगवया महावीरेणं आइगरेणं तित्थगरेणं सयं संबुद्धेणं पुरिसु-मेणं पुरिससीहेणं पुरिसवरपुंडरीएणं पुरिसवरगंधहत्थिणा लोगुत्तमेणं लोगनाहेणं लोगहिएणं लोगपईवेणं लोगपज्जोयगरेणं अभयदएणं चक्रवुदएणं मग्गदएणं सरणदएणं) इत्यादि भदन्त। यदि श्रमण भगवान् महावीरने व्याख्या प्रज्ञप्ति नामक पांचवें अंग का अर्थ इस प्रकार कहा है तो इस छठवें अंग ज्ञाता

(वंदित्ता नमंसित्ता अज्जसुहम्मस्स थेरस्स णच्चासन्ने णाइदरे सुस्मृसमाणे-णमंस-माणे अभिमुहं पंजलिउडे विणएणं पञ्जुवासमाणे एवं वयासी) वंदना अने नमस्कार करीने तेज्जो इरी आर्य सुधर्मास्वामीनी नल्लक आ प्रमाणे भेसी गया के जेथी तेज्जो भेमनाथी वधारे दूर पणु नहीँ अने वधारे नल्लक पणु नहीँ. अर्थात् तेज्जो उचित स्थाने भेसी गया. त्यां भेसीने तेमनी विनय समाचरणादिना इपमां सेवा करता तेज्जो अति विनम्र थरुने सामे हाथ जोडीने अत्यन्त नम्रभावे तेमले विधिपूर्वक पर्युपासना करता थका तेमने आ प्रमाणे कहुं-(जइणं भंते समणेणं भगवया महावीरेणं आइगरेणं तित्थगरेणं सयं संबुद्धेणं पुरिसु-तमेणं पुरिस-सीहेणं पुरिसवरपुंडरीएणं पुरिसवरगंधहत्थिणा लोगुत्तमेणं लोगनाहेणं लोगहिएणं लोगपईवेणं लोगपज्जोयगरेणं अभयदएणं चक्रवुदएणं मग्गदएणं सरणदएणं इत्यादि)। डेलगवन् श्रमणु भगवान् महावीर स्वामीज्य व्याख्या प्रज्ञप्ति नामक पांचवें अंगेने अर्थ जे आ रीते कह्यो छे, आ छठ अंग 'ज्ञाताधर्म'

अनगरधर्मांमृतवर्षिणी टीका. सू. ३ सुधर्मस्वामिनःचम्पानगर्यो समवसरणम् ३३
 वता=समग्रैश्वर्यवता महावीरेण, कीदृशेन? इत्याह—‘आइगरेण’ इत्यादि, ‘आइ-
 गरेण’ आदिकरेण—आदी=प्रथमतः स्वशासनापेक्षया श्रुतचारित्रधर्मप्ररूपणं कार्य-
 करोतीति आदिकरस्तेन। ‘तित्थगरेण’ तीर्थकरेण—तीर्थते=पार्यते संसारमोहमहो-
 दधिर्वेन तत्तीर्थ=चतुर्विधः सङ्घः तत्संस्थापकत्वात्तीर्थकरस्तेन। ‘सयंसंबुद्धेण’ स्वयं-
 सम्बुद्धेन—स्वयं=परोपदेशमन्तरेण सम्बुद्धः=सम्यक् तथा बोधं प्राप्तस्तेन। ‘पुरि-
 सुत्तमेण’ पुरुषोत्तमेन—पुरुषोत्तमः= श्रेष्ठः—ज्ञानाद्यनन्तगुणवत्त्वात्, तेन ‘पुरिस-
 धर्मकथांगका क्या अर्थ कहा है। इस प्रकार जंबूस्वामीने आर्य सुधर्मा
 स्वामी से प्रश्न किया। इनका संबन्ध “ठाणमुवागणं” यहीं तक है।
 इनविशेषणोंका अर्थ इस प्रकार है—समग्र ऐश्वर्यसंपन्नव्यक्तिको भगवान्
 कहते हैं। महावीर इस तरह के—“भगवान्” थे। भगवान् महावीरने
 अपने शासनकी अपेक्षा सर्व प्रथम श्रुत चारित्र्यरूप धर्म की प्ररूपणाकी है
 इसलिये उन्हें सूत्रकारने “आइगरेण” इस विशेषण से युक्त किया है।
 संसाररूप महोदधि जिसके द्वारा पारकिया जाना है वह तीर्थ है—ऐसा
 बड़ तीर्थ चतुर्विधसंघ है। इसकी स्थापना प्रभुने की अतः वे “तीर्थकर”
 कहलाये। परोपदेश से जो बुद्ध होता है वह स्वयं संबुद्ध नहीं होता
 है। प्रभु जो बुद्ध हुए वे पर के उपदेश से नहीं हुए किन्तु स्वतः
 हुए इसीलिये वे स्वयं संबुद्धकहलाये। प्रभु में ज्ञानादिक
 अनन्त गुणोंने अपना स्थान बनाया था इसलिये वे “पुरुषोत्तम” इस
 कथांग”नेा शेा अर्थ कह्यो छे. आ प्रभाण्ण सुधर्मस्वामीने जंबूस्वामीअे प्रश्न कथेा.
 आ विशेषण्णोनेा संघंघ ‘ठाणमुवागणं’ अईी सुधी छे. आ विशेषण्णोनेा अर्थ
 आ प्रभाण्ण छे—डे समग्र ऐश्वर्य संपन्न व्यक्तिते ‘भगवान्’ कहैवांमां आवे छे. महावीर
 प्रभु आ प्रकारना ‘भगवान्’ हुता. भगवान् महावीरे पाताना शासन (आका)नी अपेक्षाअे
 सौथी पहिलां श्रुत चारित्र्य धर्मांनुं निरूपण कथुं, अेटला माटे तेभने सूत्रकारे
 ‘आइगरेण’ आ विशेषण्णथी विशिष्ट गनाव्या छे. संसाररूप महासागर जेना वटे
 पार कराय छे, ते तीर्थ छे. अेवुं ते तीर्थ चतुर्विध संघ छे. अेनी प्रभुअे स्थापना
 करी अेथी न तेअे ‘तीर्थकर’ कहैवाया. पारकाना उपदेशथी जे बुद्ध (ज्ञानसंपन्न)
 होय छे, ते स्वयंसंबुद्ध नथी होतो. प्रभु जे बुद्ध थया ते पारकाना उपदेशथी
 नहोता थया, पणु पातानी भेजे थया तेथी न तेअेअे स्वयंसंबुद्ध कहैवांमां आव्या
 छे. ज्ञान वजेरे अनेक गुण्णोअे प्रभुमां पातानुं स्थान गनाव्युं हुतुं अेथी तेअे
 पुरुषोत्तम’ विशेषण्णथी अलंकृत थया. रागद्वेष वजेरे अन्तरंग शत्रुअेअे डराववांमां
 प्रभुअे पातानुं अवनवुं पराक्रम प्रकट कथुं छे, अेटला माटे न तेभने पुरुषोमां

સીદ્ધેણ' પુરુષસિદ્ધેન પુરુષેષુ સિદ્ધ ઇવ રાગદ્વેષાદિશત્રુપરાજયે દૃષ્ટાદ્ભુતપરાક્રમત્વાત્, તેન 'પુરિસવરપુંડરીક' પુરુષવરપુંડરીકેણ=પુંડરીકં કમલં, વરં ચ તત્પુંડરીકં વરપુંડરીકં પ્રધાનકમલં, પુરુષો વરપુંડરીકમિવેત્યુપમિતસમાસે પુરુષવરપુંડરીકં તેન । મગવતો વરપુંડરીકોપમા ચ વિનિર્ગતાશ્વિલાશુભમલીમસત્ત્વાત્, સર્વૈઃ શુભાનુભાવૈઃ પરિશુદ્ધત્વાચ્ચ । યદ્વા-યથા કમલં પદ્માજ્ઞાતમ્પિ સલિલે વર્દિતમપિ-ચોભયસમ્બન્ધમપહાય નિર્લેપઃસદા જલોપરિ વર્તતે, નિજાનુપમગુણગણવલ્લેન સુરાસુરનરનિકરશિરોધારણીભૂતવાઽતિમહનીયપરમસુસ્વાસ્પદં ચ ભવતિ તથા-ઽયં મગવાન્ કર્મપદ્માજ્ઞાતો ભોગામ્ભોવર્દિતોઽપિ નિર્લેપસ્તદુભયમતિવર્તતે, ગુણ-સમ્પદાસ્પદતયા ચ કેવલજ્ઞાનાદિગુણભાવાદશ્વિલભગ્વજનશિરોધારણીયો ભવતીતિ ।

વિશેષણ સે યુક્ત હુણ હૈં । રાગદ્વેષ આદિ અન્તરંગ શત્રુઓં કો પરાજિત કરને મેં પ્રભુને અપના અદ્ભુત પરાક્રમ પ્રકટ કિયા હૈં । ફસલિયે ઉન્ પુરુષોં મેં સિદ્ધ જૈસા કહા ગયા હૈં । મગવાન "ઉત્તમ પુંડરીક (કમલ) જૈસે પુરુષ થે, કારણ ઉનકો આત્મા સે અશ્વિલ અશુભરૂપ મલીનતા સર્વથા નિકલ ચુકી થી-તથા સમસ્ત શુભાનુભાવરૂપ નિર્મલતાપૂર્ણરૂપ સે વદ ચુકી થી । અથવા-જિસ પ્રકાર કમલ પંકસે ઉત્પન્ન હોતા હૈં ઓર જલ સે વદતા હૈં ફિર ખી વદ ઇન દોનોં સે અસંવન્ધિત હોતા હુઆ બિલકુલ નિર્લિસબનકર સદા જલ કે હી ઉપર રહતા હૈં-

તથા અપને અનુપમગુણગણ કે બલ સે સુર, અસુર ઇવં નર નિકરોં દ્વારા શિરોધાર્ય હોકર અતિમાનનીય ગિના જાતા હૈં ઓર પરમસુખ કા સ્થાન માના જાતા હૈં, ઉસી તરહ મગવાન ખી કર્મરૂપ પંક સે ઉત્પન્ન હુણ ઓર ભોગરૂપ જલ સે વદે-ફિર ખી ઇન સે નિર્લિસ હોકર વે ઇનસે સદા દૂર હી રહે । ઓર અન્ત મેં કેવલ જ્ઞાનાદિ ગુણોં કે આવિર્ભાવ સે વે સકલ ભવ્યજનોં કે શિરોધાર્ય બન ગયે ।

સિદ્ધ બેવા કહેવામાં આવ્યા છે. ભગવાન 'ઉત્તમ પુંડરીક' (શ્રેષ્ઠ કમળ) બેવા પુરુષ હતા. કેમકે તેમના આત્મામાંથી સંપૂર્ણ અશુભરૂપ માલિન્ય સર્વથા નીકળી ગયું હતું, તેમજ સકલ શુભાનુભાવરૂપ નિર્મળતા સંપૂર્ણરૂપમાં વૃદ્ધિ પામી હતી. અથવા જેમ કમળ કાદવમાંથી હટીબયે છે, જળથી વધે છે, છતાં તે આ બન્નેથી અસંવન્ધિત થઈને સર્વથા નિર્લિપ બનીને હંમેશાં પાણીની ઉપર જ રહ્યા કહે છે તેમજ પાતાના શ્રેષ્ઠ ગુણોના ગળવડે સુર, અસુર અને નર સમૂહાવડે શિરોધાર્ય થઈને બહુજ સન્માનનીય ગણવામાં આવે છે, અને અતિ સુખનું સ્થાન મનાય છે, એ જ રીતે ભગવાન પણ કર્મરૂપ કાદવમાંથી અવતર્યા, અને ભોગરૂપ પાણીથી વૃદ્ધિ પામ્યા, છતાં પણ તેઓ એમનાથી નિર્લિપ થઈને એમનાથી હંમેશાં દૂર જ રહ્યા અને અતે કેવળજ્ઞાન વગેરે ગુણોના આવિર્ભાવથી તેઓ બધા ભવ્યજનોના શિરોધાર્ય બન્યા.

અનગારધર્મામૃતવર્ષિણીટીકા સ્. ૩ સુધર્મસ્વામિનઃચમ્પાનગર્યાસમવસરણમ્ ૩૫

અથવા પુંડરીકં=શ્વેતાતપત્રં, પુરુષાણાં વરપુંડરીકમિવ=શ્રેષ્ઠશ્વેતાતપત્રમિવ પુરુ-
ષવરપુંડરીકં, તેન । યથાહિ લોકે છત્રમાતાપમપનયતિ તથા ભગવાનપિ-અનન્ત-
જન્મજરામરણાદિ દુઃખદાયકં કર્મજનિતસન્તાપં નિવારયતીતિ । ‘પુરિસવરગંધ-
હતિથિના પુરુષવરગન્ધહસ્તિના ગન્ધયુક્તો હસ્તી ગન્ધહસ્તી, વરશ્ચાસૌગન્ધહસ્તી
વરગન્ધહસ્તી, પુરુષો વરગન્ધહસ્તીવ પુરુષવરગન્ધહસ્તી, તેન । ગન્ધહસ્તિલક્ષણં યથા

“યસ્ય ગન્ધં સમાધાય, પલાયન્તે પરે ગજાઃ ।

તં ગન્ધહસ્તિનં વિદ્યાન્નૃપતે વિજયાવહમ્ ॥૧૧॥” ઇતિ ।

અથવા—પુંડરીક શબ્દ કા અર્થ શ્વેત છત્ર મ્હી હોતા હૈ । જિસ પ્રકાર
છત્ર આતપ કો દૂર કરતા હૈ ડસીતરહ્ ભગવાન મ્હી અવ્યજનોં કૈ અનન્ત
જન્મ જરા એવં મરણાદિ દુઃખદાયક કર્મ કૈ સંતાપ કો દૂર કર દેતે-હૈ
ઇસલિયે વે પુરુષોં મેં વરપુંડરીક જૈસે કહલાતે હૈ । ગંધ હસ્તી કૈ ગંધ
કો સૂંઘકર અન્ય હસ્તી ઇસ તરહસે ભાગકર અન્ય સ્થાન મેં છિપ જાતે
હૈં કિ ઉનકા પતા તક નહીં પડતા ડસીતરહ્ ભગવાન કા જહાં જહાં વિહાર
હોતા હૈ વહાં કા વાયુ મંડલ ઉનકે અચિન્ત્ય અતિશય પ્રભાવ સે વાસિત
બનકર જહાં પહુંચ જાતા હૈ વહાં ૨ કા ઈતિ-ડમર ઉપદ્રવ-મરકી આદિ
કા ભય શાંત હો જાતા હૈ ગંધહસ્તી કા લક્ષણ ઇસ તરહ્ કહા ગયા
હૈ-કિ જિસકી ગંધ સે અન્ય હાથી દૂર ભાગ જાતે હૈ તથા જો
અપને રાજા કૈ વિજય કા કારણ બનતા હૈ । ઇસીલિયે “ભગવાન
રૂપી પુરુષ વરગંધ હસ્તી” કી ઉપમા સે ઉપમિત કિયે ગયે હૈં । કયોંકિ

અથવા-પુંડરીક શબ્દનો અર્થ ધોળું છત્ર એમ પણ થાય છે. જેમ છત્ર
તાપને દૂર કરે છે, તેમજ ભગવાન પણ ભવ્યજનોના અનેક જન્મ જરા અને મૃત્યુ
વગેરે દુઃખ આપનાર કર્મના સંતાપને દૂર કરે છે, એથી જ તેઓ પુરુષોમાં શ્રેષ્ઠ
પુંડરીકની જેમ વળણાય છે. ગંધ હસ્તીના ગંધને સૂંઘીને બીજા હાથીઓ નાસીને
કોઈ બીજા સ્થાને સંતાઈ બંધ છે કે તેમનો પત્તો પણ નથી લાગતો, તેમજ ભગવાનનો
બ્યાં બ્યાં વિહાર હોય છે, ત્યાંનું વાયુમંડળ તેમના અચિન્ત્ય અને અત્યંત પ્રભાવ-
થી સુવાસિત થઈને બ્યાં બ્યાં પહોંચે છે ત્યાં ત્યાંના ‘ઈતિ ડમર મરક’ વગેરે
ઉપદ્રવો એ રીતે શાંત થઈ બંધ છે કે તેમનું કોઈ ચિહ્ન પણ નથી રહેતું. ગંધ
હસ્તીનું લક્ષણ આ પ્રમાણે કહેવામાં આવ્યું છે કે જેના ગંધથી બીજા હાથીઓ દૂર
નાસી બંધ, અને જે પોતાના રાજના વિજયનું કારણ બને છે. એટલા માટે
જ ભગવાનને ‘પુરુષવર ગંધ હસ્તી’ની ઉપમા વડે ઉપમિત કરવામાં આવ્યા છે. કેમકે

અતઃ એવ યથા ગન્ધ હાસેતના ગન્ધમાત્રાયાન્યે ગજાઃ ક્વાપિ પ્રપલાયન્તે તથા ભગવદ્ ચિન્ત્યાતિશયમભાવવશાત્તદ્વિદ્વરણસમીરણગન્ધસમ્બન્ધગન્ધતોઽપિ-ઈતિ-હમર-મરકાદય ઉપદ્રવા સ્તત્ર ન તિષ્ઠન્તીતિ, ગન્ધગજાશ્રિતરાજવદ્ ભગવદાશ્રિતો ભવ્યગણઃ સર્વદા વિજયવાન્ ભવતીતિ ચ ભવત્યુભયોર્યુક્તં સાદૃશ્યમ્ । ‘લોગુત્તમેણ’ લોકોત્તમેન-લોકેષુ=ઝઘ્વાધસ્તિત્યર્થપ્રેષુ ઉત્તમઃ=શ્રેષ્ઠઃ, યદ્વા-લોકસ્ય=ભવ્યલોકસ્ય કલ્યાણ કારિત્વાદુત્તમસ્તેન । ‘લોગનાહેણ’ લોકનાથેન-લોકસ્ય=ભવ્યસમૂહસ્ય નાથઃ=યોગક્ષેમ કારિત્વાત્પ્રમુસ્તેન । ‘લોગહિણં’ લોકહિતેન-લોકસ્ય=પટ્તજીવનિકાયરૂપસ્ય હિતઃ= સર્વથા તદ્રક્ષણપ્રરૂપણેન સ્વયં રક્ષણેન હિતકરસ્તેન । ‘લોગપદીવેણ’ લોકપ્રદીપેન-લોકસ્ય =ભવ્યરૂપવિશિષ્ટલોકસ્ય આન્તરમિધ્યાત્વતિમિરનિકરનિરાકરણપુરસ્સરં જીવાજીવાદિ પદાર્થસ્વરૂપપ્રકાશકત્વાત્પ્રદીપસ્તેન, નદ્વિ જન્માન્ધઃ પ્રદીપે સત્યપિ વસ્તું પश्यति,

ગંધ ગજારૂઢ નરેશ કી તરહ ભગવદાશ્રિત, “ભવ્ય ગણ” ખી સર્વદા વિજયી હોતા હૈ । “લોકોત્તમ” પ્રમુ કો હસલિયે કહા ગયા હૈ કિ ઉર્ધ્વ અધો એવં મધ્યલોક મેં ઉન જૈસા ઉત્તમ શ્રેષ્ઠ ઓર કોઈ નહીં હૈ-ન હુ ખા હૈ-ઔર ન હોગા । અથવા-લોક શબ્દ કા અર્થ ભવ્યજન ખી હોતા હૈ-ઉનકા કલ્યાણ પ્રમુદ્ધારા હી હોતા હૈ-હસલિયે ખી ઉન્હેં “લોકોત્તમ કહા હૈ ।

ભવ્યસમૂહ કે યે યોગક્ષેમકારી હોને સે નાથ હૈં હસલિયે “લોક-નાથ” ઇન્હેં કહા ગયા હૈ । પટ્તજીવનિકાયરૂપ હસલોક કે રક્ષણ કરને કે પ્રરૂપક હોને સે યે “લોકહિત” હસ શબ્દ કે વાચ્ય હુએ હૈં । લોક પ્રદીપ-ભવ્યરૂપ-વિશિષ્ટ લોકોં કો યે, ઉનકે આન્તર મિધ્યાત્વરૂપ તિમિર નિકર અન્ધકારસમૂહ) કે નિરાકરણ કરનેવાલે હોને સે ઓર સાથ સાથ મેં ઉન્હેં જીવ અજીવ આદિપદાર્થોં કે યથાર્થ સ્વરૂપ કા પ્રકાશ દેને વાલે હોને સે પ્રદીપ જૈસે કહે ગયે હૈં ।

ગંધ હાથી ઉપર એસનાર રાજાની જેમ ‘ભગવદાશ્રિત’ ‘ભવ્યગણ’ પણ કાયમને માટે વિજયી થાય છે. પ્રભુને ‘લોકોત્તમ’ એટલા માટે કહેવામાં આવ્યા છે કે ઉર્ધ્વ, અધો અને મધ્યલોકમાં એમના જેવો ઉત્તમ અને શ્રેષ્ઠ બીજો કોઈ છે નહિ, થયો નથી અને થશે નહિ. અથવા-લોક શબ્દનો અર્થ ભવ્યજન પણ થાય છે-તેમનું શ્રેય પ્રભુ વડે જ થાય છે, એટલા માટે પણ તેમને ‘લોકોત્તમ’ કહ્યા છે. ભવ્યસમૂહના એ યોગક્ષેમ કરનાર હોવાથી ‘નાથ’ છે, એટલા માટે જ એમને ‘લોકનાથ’ કહ્યા છે. પણ જીવનિકાયરૂપ આલોકના રક્ષણ કરવાના નિરૂપક હોવાથી એઓને ‘લોકહિત’ આ શબ્દથી સંબોધવામાં આવ્યા છે. લોકપ્રદીપ-ભવ્યરૂપથી વિશિષ્ટ લોકોને એ તેમના અન્તરના મિધ્યાત્વરૂપ તિમિર નિકટ (અન્ધકાર) સમૂહને દૂર કરનારા હોવાથી અને સાથે સાથે તેમને જીવ-અજીવ વગેરે પદાર્થોના સાચારૂપનો પ્રકાશ આપનાર (સાચા રૂપને બતાવનાર) હોવાથી પ્રદીપના જેમ તેઓને ‘પ્રદીપ’ કહેવામાં આવ્યા છે.

અનગારધર્મામૃતવર્ષિનીટીકા:સૂ.૩ સુધર્મસ્વામિનઃચમ્પાનગ્યાં સમવસમરણમ્ ૩૭

કિન્તુ તસ્મૈ પ્રદીપોઽપ્રદીપ એવ, તથૈવ ભગવાનપ્યભવ્યાયેતિ લોકશબ્દેન ભગ્ન-લોકગ્રહણમ્ । ‘લોગપજ્જોયગરેણ’ લોકપ્રદ્યોતકરેણ-લોક્યત્ત્વમ્ એતિ લોકઃ, એતિ વ્યુ-ત્પત્ત્યા લોકાલોકરૂપસ્ય સમસ્તવસ્તુજાતસ્ય ભાવસ્યાત્વજ્ઞમાર્ત્તજ્ઞમજ્ઞલમિવ પ્રદ્યોતં પ્રકાશં કરોતીત્યેવં શીલો લોકપ્રદ્યોતકરઃ, તેન । ‘અભયદણ્’ અભયદયેન-અભયમ્=આત્મનો વિશિષ્ટસ્વાસ્થ્યં દયતે=દદાતીત્યભયદઃ=વિકટકર્મકોટિસંકટ-મોચન-નિઃશ્રેયસસાધનભૂતસમ્યગ્દર્શનાદિ લક્ષણપરમધૃતિ દાયક ઇત્યર્થઃ, તેન । ‘વચ્ચુ-

યહાં જો લોક પદ સે અભ્યરૂપ વિશિષ્ટ લોકકા ગ્રહણ કિયા ગયા હૈ-ઉસકા કારણ યહ હૈ કિ જિસ પ્રકાર દીપક કે હોને પર ખી જન્માન્ધ વસ્તુકા અવલોકન નહીં કર સકતા હૈ-ઉસી તરહ ભગવાન કે સદ્ભાવ મેં ખી અભવ્યજન યથાર્થ વસ્તુ કે સ્વરૂપ અવલોકન સે રહિત હી બને રહતે હૈ-અનકે દ્વારા ઉસકા કુછ ખી કલ્યાણ નહીં હો સકતા હૈ-જિસ પ્રકાર દીપક જન્માન્ધ કે લિયે અદીપક હૈ-ઉસી પ્રકાર અભવ્યજન ભગ-વાન સે લાભ નહીં પ્રાપ્ત કર સકતે હૈ । લોકપ્રદ્યોતકર-જો દેખને મેં આતા હૈ ઉસકા નામ લોક હૈ-હસ વ્યુત્પત્તિ કે અનુસાર લોક ઔર અલોકરૂપ સમસ્ત વસ્તુ સમૂહ કે અત્વજ્ઞ રવિમાર્ત્તજ્ઞમંડલ કી તરહ યે પ્રકાશ કરને વાલે હૈ ઇસલિયે લોકપ્રદ્યોતકર હૈ । અભયદય-આત્મા કે વિશિષ્ટ સ્વાસ્થ્ય કા નામ અભય હૈ । ઇસ અભય કો જો દેતા હૈ વહ અભયદય-કહલાતા હૈ । એસે અભયદય પ્રભુ હી હૈ-કારણ અન્હોને ભગ્ન જીવોં કો વિકટ કર્મોં કે કોટિકોટિ સંકટો સે છુડાયા હૈ ઔર અન્હે નિઃશ્રેયસ કે સાધનભૂત એસે-સમ્યગ્દર્શનાદિરૂપ પરમ ધૈર્ય કો પ્રદાન કિયા હૈ ।

અહીં જે લોક પદ વડે અભ્યરૂપ વિશિષ્ટ લોકકા ગ્રહણ કરવામાં આવ્યું છે. તેમનું કારણ આ છે કે જેમ દીપક હોવા છતાં પણ જન્માન્ધ, વસ્તુને જોઈ શકતો નથી, તેમ ભગવાનના સદ્ભાવમાં પણ (ભગવાનની મોજૂદગીમાં પણ) અભવ્યજન યથાર્થ વસ્તુના સ્વરૂપને જોવામાં અક્ષમ જ બની રહે છે. જેમ દીપક જન્માન્ધ માટે અદીપક છે, તેમ અભવ્ય ભગવાન પાસેથી લાભ મેળવી શકતો નથી. ‘લોક-પ્રદ્યોતકર’-જે જોવામાં આવે છે તેમનું નામ લોક છે. આ વ્યુત્પત્તિ મુજબ લોક અને અલોકરૂપ સંપૂર્ણ-સમૂહના અખંડ સૂર્ય મંડળની જેમ એ પ્રકાશ કરનાર છે, એટલા માટે એ લોક પ્રદ્યોતકર છે. અભયદય-આત્માના વિશિષ્ટ સ્વાસ્થ્યનું નામ અભય છે. એ અભયને જે આપે છે, તે ‘અભયદય’ કહેવાય છે. એવા અભયદય પ્રભુ જ છે. કેમકે તેમણે અભ્યજીવોને (પાતાના) વિકટ (ધાર) કર્મોના કોટિ કોટિ સંકટોમાંથી મુક્ત કરાવ્યા છે, અને તેમને નિઃશ્રેયસના (કલ્યાણના) સાધનભૂત એવા સમ્યગ્દર્શન વગેરે રૂપ પરમ ધૈર્ય આપ્યું છે.

દણ' ચક્ષુદયેન પડ્યતીતિ ચક્ષુઃ, હેયોપાદેયવસ્તુવિભાગકારિત્વેન ચક્ષુરિવ ચક્ષુઃ= શ્રુતજ્ઞાને તસ્ય દયોદાયકચક્ષુર્દયસ્તેન । 'મગ્ગદણ' માર્ગદયેન-મૃગ્યતે=અન્વિષ્યતે સ્વામીષ્ઠસ્થાનમનેનેતિમાર્ગઃ=નિશ્ચયવ્યવહારલક્ષણઃ શિવપુરપથસ્તસ્ય દયેન । 'સર-ણદણ' શરણદયેન-શરણં=સંસારદુઃસ્વસન્તપ્રાણિગણસ્ય રક્ષાસ્થાનં તત્ત્વતો નિર્વા-ણપદં દયતિતિ શરણદયસ્તેન, સંસારકાન્તારે પરિભ્રમતાં રામપશ્ચાન્નન-દ્વેષવ્યાપ્ર

ચક્ષુર્દય-“પડ્યતીતિચક્ષુઃ” હસ વ્યુત્પત્તિ કે અનુસાર યહાં ચક્ષુ શબ્દ કા અર્થ શ્રુતજ્ઞાન હૈ ક્યોંકિ વહી હેય ઓર ઉપાદેય વસ્તુકા વિભાગ-કારી માના ગયા હૈ ।—

હસ ચક્ષુ કી પ્રાપ્તિ મન્યજીવોં કો પ્રભુ સે હી હોતી હૈ-અતઃ વે ચક્ષુર્દય હૈ । મગ્ગદય-માર્ગદય-“મૃગ્યતે સ્વામીષ્ઠસ્થાનં-અનેન ઇતિ માર્ગઃ” હસ વ્યુત્પત્તિ કે અનુસાર માર્ગ કો અર્થ-મોક્ષપુર કા રાસ્તા હોતા હૈ । ક્યોં કિ માર્ગ સે હી પચિક અપને અમીષ્ઠ સ્થાન કી સ્વોજ કરતે હૈં । યહ રાસ્તા નિશ્ચય ઓર વ્યવહારકી અપેક્ષા દો તરહ કા કહા હુઆ હૈ । મોક્ષરૂપ અમીષ્ઠ-સ્થાનકી પ્રાપ્તિ કરાનેવાલે હસ માર્ગ કી પ્રાપ્તિ મોક્ષા મિલાપીજનોં કો પ્રભુ કે ઉપદેશ સે હી હુઈ હૈ । અતઃ ઉન્હેં “માર્ગદય” સૂત્રકારને પ્રકટ કિયા હૈ । શરણદય- સાંસારિક દુઃખોં સે સન્તપ્ત હુઈ પ્રાણિયોં કે લિયે રક્ષા કા જો સર્વોત્તમ સ્થાન હૈ ઉસકા નામ શરણ હૈ । ઁમા સ્થાન-કેવલ ઁક મોક્ષ હી હૈ । હસ પદ કે પ્રદાતા પ્રભુ હૈં અતઃ વે શરણદય હૈ । યહ સંસાર ઁક મયંકર કાન્તાર હૈ । હસમેં પરિભ્રમણ કરનેવાલે પ્રાણી રાગરૂપી પંચાન્નન (તિંહ)

ચક્ષુર્દય-“પડ્યતીતિચક્ષુઃ” આ વ્યુત્પત્તિ મુજબ અહીં ચક્ષુ શબ્દનો અર્થ શ્રુતજ્ઞાન છે. કેમકે તેજ હેય ઉપાદેય (અસ્વીકાર કરવા યોગ્ય અને સ્વીકાર કરવા યોગ્ય) પદાર્થને વિચકત કરનાર માનવામાં આવ્યો છે. ભવ્યભુવોને આ ચક્ષુની પ્રાપ્તિ પ્રભુથી જ થાય છે, એટલા માટે તેઓ ચક્ષુર્દય છે. મગ્ગદય-માર્ગદય-“મૃગ્યતે અન્વિષ્યતે સ્વામીષ્ઠસ્થાનં અનેન ઇતિ માર્ગઃ” આ વ્યુત્પત્તિ મુજબ માર્ગનો અર્થ મોક્ષપુરનો માર્ગ એ પ્રમાણે થાય છે. કેમકે માર્ગથી જ મુચ્છાદર પાતાના ઇચ્છિત સ્થાનની શોધ કરે છે. આ માર્ગ નિશ્ચય અને વ્યવહારની અપેક્ષાએ એ બાતનો બતાવવામાં આવ્યો છે. મોક્ષરૂપ ઇચ્છિત સ્થાનની પ્રાપ્તિ મોક્ષામિલાપીઓને પ્રભુના ઉપદેશથી જ થઈ છે. એટલા માટે તેમને ‘માર્ગદય’ સૂત્રકારે કહ્યા છે.

‘શરણદય’ જગતના દુઃખોથી સન્તપ્ત થયેલ પ્રાણીઓને માટે રક્ષણનું જે ઓછી સાડ સ્થાન છે, તેનું નામ શરણ છે. એવું સ્થાન ફક્ત એક મોક્ષ જ છે. આ (મોક્ષ) પદને આપનારા પ્રભુ જ છે, એટલા માટે તેઓ શરણદય છે. આ સંસાર એક મયંકર ‘કાન્તાર’ (અટવી) છે. આમાં વિચરનારા પ્રાણીઓ રાગરૂપી પંચાન્નન

अनगरधर्मावृतवर्षिणीटीका. सू. ३ सुधर्मास्वामिनःवम्पानगर्यासम्बसरणम् ३९

क्रोधदावानल-मानमहागिरि-मायापिशाची-लोभमहाजगर-विषयावलीविषवली-
कुगुरुतस्करकर्म प्रकृतिवृक्षाली-मिथ्यात्वमहान्धकारचतुर्गतिदीर्घाध्वतृष्णामहासरि-
दास्रवजल-कुश्रद्धाप्रवाह कुत्सितप्ररूपणा-तरङ्ग-कुशीलतटे-न्द्रियगणमकर-संयोग-
वियोगकण्टक नरकनिगोद महावर्त्ताभिमुख वह नानाविधदुःखपरम्परासंक्लेशसंवस्ता-
नां प्राणिनां निरुपद्रवमचलमरुजमव्यावाधमपुनरावृत्तिक सुरक्षास्थानं ददातीति भावः।

अत्र-‘अभयदयेन, चक्षुर्दयेन, मार्गदयेन, शरणदयेन’ इत्येतत्पदचतुष्ट-
स्यायमभिप्रायः—

यथा कोऽपिकारुणिकः पुरुषोऽनेकविधभ्वापदादिकीर्णं महारण्ये तस्वरनिक-

से, द्वेष रूपी व्याघ्र से क्रोध रूपी दावानल से मानरूपी महागिरि से,
मायारूपी महापिशाची से, लोभ रूपी महा अजगर से, विषयावली रूपी
विषवल्ली से, कुगुरु रूपी तस्कर से कर्मप्रवृत्ति रूपी वृक्ष पंक्ति से, मिथ्यात्व
रूपी महाअन्धकार से चतुर्गति रूपी विकट लम्बे मार्ग से, तृष्णा रूपी
महानदी से आस्रव रूपी जल से व्रस्त कुश्रद्धा रूपी प्रवाह से कुत्सित प्ररूपणा-
तरङ्गो से कुशील रूपी तट से इन्द्रियगण रूपी मकर से संयोग वियोगरूपी
कंटकों से नरक एवं निगोद रूपी महा आवर्तों में परिभ्रमण जन्य अनेक
विध दुःख परम्परा के संक्लेशों से हो रहे हैं। उन्हें इस संसार कान्ता-
के दुःखों से छुड़ाकर निरुपद्रव, अचल, अरुज, अव्यावाध एवं अपुन-
रावृत्तिक सिद्धिनाम का सुरक्षित स्थान देने वाले यदि कोई हैं तो वे
एक भगवान् ही हैं। इसीलिये वे “शरणदय” कहलाये हैं। अभयदय चक्षु-
र्दय मार्गदय तथा शरणदय इन चार पदों का यह अभिप्राय है कि—जिस

(अिं)थी, द्वेषइपी व्याघ्रथी, क्रोधइपी दावानलथी, मानइपी महा पर्वतथी, मायाइपी
महापिशाचीथी, लोभइपी महा अजगरथी विषयावलीइपी विषनी वेलथी, कुगुरु (अराण्य
गुः) इपी त्सारथी, कर्मनी प्रवृत्तिइपी आडनी पांतीथी, मिथ्यात्व (मिथ्यापणु)इपी
घोर अन्धकारथी, चतुर्गतिइपी विकट लांजा रस्ताथी, तृष्णाइपी महा नदीथी, आस्रव
(कर्मनुं आत्मां दाणल थपुं ते)इपी पाणीथी, कुश्रद्धाइपी प्रवाहथी, कुत्सित प्र पणु-
इपी भोजन्येथी, कुशीलइपी किनाराथी, इन्द्रियोना अभूइपी मगरथी, संयोग वियोग
इपी कंटकाथी तर्क अने निगोदइपी महा आवर्तो (थकरी अथवा पाणीनी कभरी)
मां परिभ्रमणुथी उत्पन्न अनेकविध दुःखनी परंपराना संक्लेशाथी व्रस्त थर्क रक्षा
छे. तेमने आ संसार अन्तार (निर्जन्त जंगल)ना दुःखेथी मुक्त करावीने निरुपद्रव,
अचल, अरुज, अव्यावाध अने अपुनरावृत्तिक-सिद्धिनामनुं सुरक्षित स्थान आपनार
ने कोर्थ छे तो ते एक भगवान् छे. अटला भाटे तेअा ‘शरणदय’ कहलायां आव्वा छे.
अभयदय, चक्षुर्दय मार्गदय तथा शरणदय आ चार पदोना अे अर्थ छे ई-जेवी रीते कोर्थ

રાપહૃતસર્વસ્વં ભયસ્થાનપતિતં પટ્ટિકાદૃઢવદ્ધચક્ષુષં પુરુષં નિરીક્ષ્ય તમભયરૂપમધુરાલા પાદિના સંતોષ્ય પટ્ટિકાપનોદેન ચક્ષુર્દત્વા માર્ગમર્દર્શનપૂર્વકં નિરુપદ્રવં સ્થાનં પ્રાપયતિ, તથૈવ ભગવાનપિનાનાત્રિધવલેશસન્તાપસંકુલે ત્રિપુલે ભવારણ્યે કર્મતસ્કરાપહૃતાત્મગુણ સર્વસ્વં મોહાચ્છાદિતનેત્રં ભવ્યજનં 'મો ભવ્ય ! મા મૈષીઃ, બુધ્યસ્વ નિજાત્મ-સ્વરૂપમ્' इति सम्बोधनपुरस्सरं सन्तोष्य ज्ञानचक्षुर्दानेन सम्यग्दर्शनादिलक्षणं मोक्षमार्गं प्रदर्श्य निर्वाणरूपं शरणं ददातीति ।

પ્રકાર કોઈ કારુણિક (દયાળુ) પુરુષ અનેક વિધ દિલ્લજન્ટુઓં સે આકીર્ણ હુપ મહારણ્ય મેં ચોરોં દ્વારા જિસકા સર્વસ્વ હરણ કર લિયા ગયા હૈ ઓર જિસે ભયસ્થાન મેં ઢાલ દિયા ગયા હૈ-તથા દોનોં ઑલે જિસકી દૃઢ પટ્ટી સે બાંધ કર જકડ દી ગઈ હૈં એસે પુરુષ કો દેલકર કરુણાભાવ સે ઉસે અભયપદ મધુર મધુર સ્નેહોત્પાદક આલાપોં સે ધૈર્ય બંધાતા હૈ-આંલોં સે પટ્ટી ઁલકર ઉસે ચક્ષુ પ્રદાન કરતા હૈ ઓર અન્ત મેં માર્ગ દિલાકર ઉસે નિરુપદ્રવસ્થાન મેં પહુંચા દેતા હૈ, ઉસી તરહ પ્રભુ મો નાનાવિધ વલેશ ઓર સન્તાપ સે સંકુલ (ધિરે) હુપ હસ વિસ્તૃત ભવારણ્ય મેં કર્મ રૂપી લુટેરોં દ્વારા જિસકા આત્મગુણ સર્વસ્વરૂપ લૂટ લિયા ગયા હૈ તથા જિસકે આન્તર જ્ઞાનરૂપ ચક્ષુઓં પર મોહરૂપી પટ્ટી બાંધ દી ગઈ હૈં એસે ભવ્યજન કો હૈ ભવ્યો તુમ મત ડરો, અપને આત્મ સ્વરૂપ કો સમજો “इन वचनो द्वारा संतोषित कर उसे ज्ञान रूपी चक्षु प्रदानकर सम्यग्दर्शनादिप मोक्षमार्ग को दिखा कर निर्वाणरूप अभय-स्थान में पहुँचा देते हैं।

કારુણિક (દયાળુ) પુરુષ અનેક જાતના હિંસક પશુઓથી આકાંત મોટા જંગલમાં ચોરોએ જેનું સર્વસ્વ હરી લીધું છે, અને જેને ભયસ્થાનમાં ફેંકવામાં આવ્યો છે, તેમજ તેની બન્ને આંખો મજબૂત પટ્ટીથી બાંધીને કસવામાં આવી છે, એવા પુરુષને કરુણભાવથી તેને નિર્ભય બનાવનાર મીઠા મીઠા વચનોથી ધીરજ આપે છે, આંખોની પટ્ટી ખોલીને તેને દૃષ્ટિ અર્પે છે અને અંતે તેને રસ્તો બતાવીને નિરુપદ્રવ સ્થાનમાં પહોંચાડે છે, તેમજ પ્રભુ પણ અનેક જાતના કલેશ અને સન્તાપથી ઘેરાયેલા આ વિશાલ ભવારણ્યમાં કર્મરૂપી લુટારાઓવડે જેનું સર્વસ્વરૂપ આત્મગુણ લુટાર્ક ગયું છે, તેમજ જેમના આન્તરજ્ઞાનરૂપ ચક્ષુઓ ઉપર મોહ (અજ્ઞાન)રૂપી પટ્ટી બાંધવામાં આવી છે, એવા ભવ્યજનને “હે ભવ્યો તમે મા બીશો, પોતાના આત્મસ્વરૂપને સમજો,” આ પ્રકારના વચનો વડે સંતુષ્ટ કરીને તેમને જ્ઞાનરૂપી ચક્ષુ અર્પીને સમ્યગ્દર્શનાદિરૂપ મોક્ષમાર્ગને બતાવીને નિર્વાણરૂપ અભયસ્થાનમાં પહોંચાડે છે.

અનગારધર્મામૃતવર્ષિનીટીકા: સૂ. ૩ સુધર્મસ્વામિનઃ ચમ્પાનગર્યા સમવસમરણમ્ ૪૧

જીવદયેન-જીવેષુ દયતે इति जीवदयः, यद्वा-जीवन्ति मुनयो येन स जीवः= संयमजीवितं, तं दयत इति जीवदयस्तेन । ‘बोहिदणं’ बोधिदयेन-बोधनं बोधि= जिनधर्मप्राप्तिः, प्रशमसंवेगनिर्वेदानुकम्पाऽऽस्तिक्यानां पश्चानुपूर्व्यां प्रादुर्भावोवा, तं दयते इति बोधिदयस्तेन । ‘धम्मदणं’ धर्मदयेन-धर्मः=श्रुतचारित्रलक्षणस्तस्य दयेन ‘धम्मदेशणं’ धर्मदेशकेन-धर्मः=अगारानगाररूपस्तस्य देशकः=प्ररूपकस्तेन ‘धम्मनायकेण’ धर्मनायकेण धर्मः=क्षायिकज्ञानदर्शनचारित्रात्मकस्तस्य । नायकः=स्वामी-यथावत्परिपालनेन तत्फलपरिभोगात्, यद्वा-धर्मः=श्रुतचारित्रलक्षणस्तस्य नायकः स्वशासनापेक्षया तत्प्ररूपकत्वात्, तेन । ‘धम्मसारहिणा’ धर्मसार-

‘जीवदय’ जीवों पर दया करने वाले होने से अथवा संयमरूप जीवन प्रदान करने वाले होने से प्रभु में जीवदय यह विशेषण सार्थक है । बोधिदय-जिनधर्म की प्राप्ति होने का नाम बोधि है-अथवा पश्चानुपूर्वी से प्रशम संवेग निर्वेद अनुकम्पा तथा अस्तिक्य इन भावों का प्रादुर्भाव होना इसका नाम भी बोधि है, यह बोधि प्रभु द्वारा ही जीवों को प्राप्त होती है । इसलिये उन्हें बोधिदय कहा गया है । श्रुतचारित्ररूप धर्म का उपदेश जीवों को प्रभु से मिलता है-इसलिये उन्हें धर्मदय, तथा अगार श्रावक और अनगारमुनि रूप धर्म की प्ररूपणा प्रभु द्वारा ही हुई है इसलिये उन्हें धर्मदेशक कहा गया है । तथा वे क्षायिक ज्ञान क्षायिक दर्शन, और क्षायिक चारित्र रूप धर्म के स्वामी हैं क्योंकि वे इनका यथावत् पालन करते हैं और उनके सुखों का परिभोग करते हैं इसलिये वे धर्मनायक हैं अथवा श्रुतचारित्ररूप धर्म की उन्होंने प्ररूपणा अपने शासन की अपेक्षा

‘જીવદય’ જીવો ઉપર દયા કરનાર હોવાથી અથવા સંયમરૂપ જીવન આપનાર હોવાથી પ્રભુ માટે ‘જીવદય’ આ વિશેષણ સાર્થક છે. ‘બોધિદય’ જિનધર્મ મેળાવવો તેનું નામ બોધિ છે, અથવા પશ્ચાનુપૂર્વો વડે પ્રશમ, સંવેગ, નિર્વેદ, અનુકમ્પા અને આસ્તિક્ય લાવોના જન્મ થવો એનું નામ પણ બોધિ છે. આ બોધિ પ્રભુવડે જ જીવોને મળે છે. એટલા માટે તેમને બોધિદય કહેવામાં આવ્યા છે. જીવોને શ્રુત ચારિત્ર્યરૂપ ધર્મના ઉપદેશ પ્રભુથી જ મળે છે, એથી જ તેઓ ધર્મદય નામે પ્રસિદ્ધિ પામ્યા છે. તેમજ અંગાર શ્રાવક અને અનગાર મુનિરૂપ ધર્મની પ્રરૂપણા પ્રભુવડે જ થઈ છે, એથી જ તેમને ધર્મદેશક કહેલ છે. તેમજ તેઓ ક્ષાયિકજ્ઞાન, ક્ષાયિકદર્શન અને ક્ષાયિક ચારિત્ર્યરૂપ ધર્મના સ્વામી છે, કેમકે તેઓ તેને સારી રીતે પાષે છે, અને તેઓના કૃપાને તેઓ સારી રીતે ભોગવે છે, એટલા માટે જ તેઓ ધર્મનાયક છે. અથવા પાતાના શાસનની અપેક્ષાથી જ શ્રુતચારિત્ર્યરૂપ ધર્મની તેઓએ પ્રરૂપણા કરી છે, એટલા માટે પણ તે તેના (ધર્મના) નાયક છે. ‘ધર્મસારથી’ સારથીની એ ફરજ

થિના-ધર્મસ્ય સારથિઃ=સંચાલકઃ-ધર્મસારથિસ્તેન ! યથા સારથિરુન્માર્ગે ગચ્છન્તે
 રથં સન્માર્ગમાનયતિ તથા ભગવાનપિ શ્રુતચારિત્રધર્મસ્થલિતાન્ તદ્રક્ષણોપદેશેન
 પુનર્ધર્મમાર્ગે સ્થાપયતીતિ ! 'ધર્મવરચાતુરંતચક્રવર્તિ-
 ના=દાનશીલતપોભાવૈશ્વતૃષ્ણાં નરકાદિગતીનાં ચતુર્ણાં વા કષાયાણામન્તો નાશો
 યરમાત્ સ ચતુરન્તઃ, ચતુરન્ત એવ ચાતુરન્તઃ, ચક્રમિવચક્રમ્, ચાતુરન્ત એવ-
 ચક્રમ્=ચાતુરન્તચક્રમ્ જન્મજરામરણોચ્છેદકત્વેન ચક્રતુલ્યત્વાત્, વરંચ તચ્ચાતુરન્ત-
 ચક્રમ્=વરચાતુરન્તચક્રમ્, વરપદેન રાજચક્રાપેક્ષયાઽસ્ય શ્રેષ્ઠત્વં વ્યજ્યતે છોકદ્વય-
 સાધકત્વાત્ ધર્મએવ વરચાતુરન્તચક્રં=ધર્મવરચાતુરન્તચક્રમ્, તેન વર્તિતું શીલમસ્યેતિ

કી હૈ ફલિયે મી વે ઉસકે નાંયક હૈ। ધર્મસારથી-સારથી કા યહ
 કર્તવ્ય હોતા હૈ કિ વહ રથકા સંચાલન ઠીકરે રૂપ સે કરેં યદિ વહ
 ઉન્માર્ગ પર જા રહ્યા હૈ-તો ઉસે સન્માર્ગ પર લે આવેં। અતઃ ફસ અપને
 કર્તવ્ય કા પાલક જૈસે સારથી હોતા હૈ, ઉસી પ્રકાર પ્રભુને મી ધર્મરૂપી
 રથ કા અચ્છી તરહ સે સંચાલન કિયા હૈ। યદિ કોઈ પ્રાણી ધર્મરૂપી રથ
 કો ઉન્માર્ગ મેં લે જાતા હૈ-અર્થાત્ શ્રુતચારિત્રરૂપ ધર્મ સ્થલિત હોતા હૈ
 તો પ્રભુ ઉસકી રક્ષા કરને કે ઉપદેશ સે પુનઃ ઉસ ધર્મ મેં સંસ્થાપિત કર
 દેતે હૈ। ધર્મવરચાતુરન્તચક્રવર્તી દાન શીલ તપ એવં ભાવોં દ્વારા નરકાદિ
 ચાર ગતિયોં કા અથવા ક્રોધાદિ ચાર કષાયોં કા યહ ધર્મ નાશક હોતા
 હૈ ફસ લિયે વહ ચતુરન્ત હૈ। જન્મ, જરા એવં મારણ કા ઉચ્છેદક હોને
 સે ધર્મકો ચક્ર કે સમાન પ્રકટ કિયા ગયા હૈ। વર શબ્દ કા
 અર્થ શ્રેષ્ઠ હૈ ફસસે યહ બોધ હોતા હૈ કિ રાજ ચક્ર કી અપેક્ષા
 મી યહ ધર્મરૂપી ચક્ર શ્રેષ્ઠ હૈ। ક્યોં કિ ફસસે જીવ કે દોનોં લોક

હોય છે કે તે સારી પેઠે રથને હાંકે, જો તે ઉન્માર્ગ (ખોટા રસ્તો) જતો હોય તો
 તેને સન્માર્ગ (સારા રસ્તા) તરફ વાળે. માટે જેમ આ સારથી પોતાની ફરજને પાળનાર
 હોય છે. તે પ્રમાણે જ પ્રભુએ પણ ધર્મરૂપી રથને સારી પેઠે હાંક્યો છે. જો જામે તે
 પ્રાણી ધર્મરૂપી રથને ઉન્માર્ગ (ખોટા રસ્તા) તરફ લઈ જવાને પ્રયત્ન કરે અર્થાત્ શ્રુતચારિ-
 ત્રવિરૂધ્ધ ધર્મનું સ્ખનન થાય એ રીતનું વર્તન કરે તો પ્રભુ તેના રક્ષક થાય, એટલે કે ધર્મના
 ઉપદેશથી તેને ફરી ધર્મમાં સંસ્થાપિત કરે છે. ધર્મવરચાતુરન્ત ચક્રવર્તી દાન, શીલ,
 તપ અને ભાવો વગેરે નરક વગેરે ચાર ગતિયોને અથવા ક્રોધ વગેરે ચાર કષાયોને આ ધર્મ
 નાશ કરનાર હોવાથી ધર્મને ચક્રના આકારે બતાવ્યો છે. વર શબ્દનો અર્થ શ્રેષ્ઠ છે.
 એનાથી જેમ જણાય છે કે 'રાજચક્ર' કરતાં પણ ધર્મચક્ર અધિયાતું છે. કેમકે

અનગારધર્મામૃતવર્ષિણી ટીકા. સૂ. ૩ સુધર્મસ્વામિનઃચમ્પાનગયૌ સમવસરણમ્ ૫૩

ધર્મવરચાતુરન્તચક્રવર્તી=લોકોત્તર ધર્મપ્રવર્તકસ્તેન ધર્મવરચાતુરન્તચક્રવર્તિના ।
 ‘દીવો’ દ્વીપઃ સંસારસમુદ્રે નિમજ્જતાં દ્વીપ ‘તુલ્યઃ’, ‘તાણં’ ત્રાણં=કર્મકર્થિતાનાં
 ભવ્યાનાં રક્ષણસક્ષણઃ, અતएव તેવાં ‘સરણગર્હ’ શરણગતિઃ=આશ્રયસ્થાનમ્,
 ‘પદ્મઢાણં’ મતિષ્ઠાનં=કાલત્રયેઽપ્યવિનાશિત્વેન સ્થિતઃ, તેન, અત્ર તૃતીયાર્થે પ્રથમા ।
 ‘અપ્પહિદયવરનાણદંસણધરેણ’ અપ્રતિહતવરજ્ઞાનદર્શનધરેણ-પ્રતિહતં-ભિત્યાઘા-
 વરણસ્થલિતં ન પ્રતિહતમ્અપ્રતિહતં, જ્ઞાનશ્ચદર્શનશ્ચેતિ જ્ઞાનદર્શને, અપ્રતિહતે
 વરજ્ઞાનદર્શને અપ્રતિહતવરજ્ઞાનદર્શને, ધરતીતિધરઃ-અપ્રતિહતવરજ્ઞાનદર્શનયોધરઃ,

સુખાવહ બનતે હૈં. ધર્મરૂપી શ્રેષ્ઠ ચાતુરન્ત ચક્ર સે વર્તન કરને કા પ્રભુ કા
 સ્વભાવ હૈ અતઃ વે ધર્મવરચાતુરન્ત ચક્રવર્તી હૈં. ઇસ કા નિષ્કર્ષાર્થ યહ
 હૈ કિ પ્રભુને જિસ ધર્મ કી પ્રરૂપણા કી હૈ વહ લોકોત્તર હૈ. એસે લોકોત્તર
 ધર્મ કૈ પ્રવર્તક પ્રભુ કૈ સિવાય ઓર દુસરા કોઈ નહીં હો સકતા હૈ. પ્રભુ
 દ્વીપ તુલ્ય ઇસલિયે પ્રકટ કિયે ગયે હૈં કિ વે સંસારરૂપી સમુદ્ર મૈં
 ડૂબતે હુए પ્રાણિયૌ કો ઇક દ્વીપ કૈ સમાન સહારા પ્રદાન કરને વાલે
 હૈ. “ત્રાણ” પ્રભુ કર્મો સે કર્થિત હુए ભવ્ય જીવો કો રક્ષણ કરને મૈં
 સમર્થ હૈં ઇસલિયે ત્રાણરૂપ હૈં. ઇસલિયે “શરણગતિઃ” ઉન્હેં આશ્રયસ્થાન
 હૈં. કાલત્રય મૈં ભી અવિનાશીરૂપ સે સ્થિત રહને કૈ કારણ
 પ્રભુ પ્રતિષ્ઠાન સ્વરૂપ હૈં અપ્રતિહત વરજ્ઞાનદર્શન ધર-પ્રભુ કૈ અનન્તજ્ઞાન
 ઓર અનન્ત દર્શન ત્રિકાલ મૈં ભી કિસી ભી પદાર્થ દ્વારા પ્રતિહત નહીં
 હો સકતે હૈં-ઇસલિયે ઉન્હેં અપ્રતિહત કહા ગયા હૈ. અપ્રતિહતજ્ઞાન ઓર
 દર્શન કો ધારણ કરને વાલે કેવલ ઇક પ્રભુ હૈં ઇસલિયે વે ઉસ વિશે-

એનાથી જીવના બનને લોક [છઠ્ઠલોક અને પરલોક] સુખી બને છે. ધર્મરૂપી શ્રેષ્ઠ
 ચાતુરન્ત ચક્રવર્તે વર્તવાની પ્રભુની ટેવ છે. એટલા માટે તેઓ ધર્મવર ચાતુરન્ત
 ચક્રવર્તી છે. એનો નિષ્કર્ષરૂપે આ અર્થ છે કે પ્રભુએ જે ધર્મની પ્રરૂપણા
 કરી છે, તે [ધર્મ] લોકોત્તર [અલૌકિક અથવા અસાધારણ] છે. એવા લોકોત્તર ધર્મને
 પ્રવર્તનાર પ્રભુ વિના અન્ય બીજો કોઈ પણ ન થઈ શકે. પ્રભુને દ્વીપ (એટ)ના જેવા
 એટલા માટે બતાવવામાં આવ્યા છે કે તેઓ સંસારરૂપી સમુદ્રમાં ડૂબનારા પ્રાણિઓને
 એક દ્વીપની જેમ સહારો આપનાર છે. ‘ત્રાણ’ કર્મો વડે કર્થિત [દુઃખિત] થયેલ
 જીવોનું રક્ષણ કરવામાં પ્રભુ સમર્થ છે, એટલા માટે ત્રાણરૂપ છે. એથી જ ‘શરણ
 ગતિઃ’ તેઓનું આશ્રય આપનારું સ્થાન છે. ત્રણે કાળમાં પણ અવિનાશીરૂપે [એક-
 રૂપે] સ્થિત રહેવાને લીધે પ્રભુ પ્રતિષ્ઠાન સ્વરૂપ છે. ‘અપ્રતિહતવરજ્ઞાનદર્શનધર’
 પ્રભુનું અનન્તજ્ઞાન અને અનન્તદર્શન ત્રણે કાળોમાં પણ જામે તે પદાર્થ વડે પ્રતિહત
 [પ્રતિબંધ પામેલું] થઈ શકતું નથી, એથી જ તેમને અપ્રતિહત કહેવામાં આવ્યા
 છે. ફક્ત એક પ્રભુ જ અપ્રતિહતજ્ઞાન અને દર્શનને ધારણ કરનાર છે. એટલા માટે તેઓને આ

તેન આવરણ રહિત કેવલજ્ઞાન કેવલદર્શનધારણા । ‘વિષદૃષ્ટઽમર્ણ’ વ્યાવૃત્ત-
ચ્છન્નના-છાદ્યતે-આવ્રિયતે કેવલજ્ઞાન કેવલદર્શનાદ્યાત્મનોડનેતિ-છન્ન=પ્રાતિક
કર્મવૃન્દં જ્ઞાનાડડવરણીયાદિરૂપં વા કર્મજાતમ્ વ્યાવૃત્ત-નિવૃત્તં-છન્ન યસ્માત્ સ
વ્યાવૃત્તચ્છન્ન, તેન વ્યાવૃત્તચ્છન્નના । જિણેણ’ જિનેન-રાગદ્વેષાદિશત્રુવિજય-
શીલેન । ‘જાવણં’ જાપકેન-રાગદ્વેષરિપું જયન્તં ભવ્યજીવગર્ણં પ્રતિધર્મદેશના-
દિના પ્રેરકેણ, ‘જિ જયે’ ઇતિધાતોર્ણિચિ-‘કીહ્જીનાં ણૌ’ ઇત્યાત્વે પુકિ ણ્ણુ ।
‘તિણ્ણેણ’ તીર્ણેન-સ્વયં સંસારૌઘાદ્ ઉત્તીર્ણેન । ‘તારણં’ તારકેણ-તારયતિ-
-તરતોડન્યાન્ ભવ્યજીવાન્ પ્રેરયતીતિ તારકસ્તેન । ‘બુદ્ધેણ’ બુદ્ધેન-સ્વયંબોધં

ષણ સે કહે ગયે હૈં । તાત્પર્ય આવરણ રહિત કેવલજ્ઞાન ઔર કેવલ
દર્શન કો પ્રભુ ધારણ કરતે હૈં । હસલિયે વે અપ્રતિહત વરજ્ઞાનદર્શન વાલે
હૈં । વ્યાવૃત્તચ્છન્ન-છન્ન શબ્દ કા અર્થ આવરણ કરના હોતા હૈ-કેવલજ્ઞાન
કેવલદર્શન આદિરૂપ આત્મા નિન કે દ્વારા આવ્રિત કી જાતી હૈ એમે
જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ, મોહનીય તથા અન્તરાય રૂપ ઘાતકકર્મ યા
આઠોં કર્મ યહાં છન્ન શબ્દ સે કથિત હૂણ હૈં । યહ છન્ન પ્રભુ કી આત્મા
સે નિવૃત્ત હો ચુકા હૈ અતઃ વે વ્યાવૃત્ત છન્ન હૈં રાગદ્વેષ આદિ શત્રુઓં
કે વિજેતા હોને સે પ્રભુ જિન હૈં તથા इन रागद्वेष रूपी शत्रुओं को
जीतने की प्रेरणा भव्य जीवों को प्रभुने अपनी धर्मदेशना द्वारा प्रदान
की अतः प्रभु जापक हूँ स्वयं संसार समुद्र से प्रभु पार तिर चुके हूँ
हसलिये तीર્ण हूँ, तथा अन्य जीवों को तरने की उन्होंने प्रेरणा की-अतः
तारक हूँ, स्वयंबोध को प्राप्त हो जाने के कारण प्रभु बुद्ध हूँ तथा अन्य

વિશેષણોથી યુક્ત કહેવામાં આવ્યા છે. તાત્પર્ય એ છે કે આવરણ રહિત કેવલજ્ઞાન અને
કેવલદર્શનને પ્રભુ ધારણ કરે છે. એટલા માટે તેઓ અપ્રતિહતવરજ્ઞાનદર્શનવાળા છે.
‘વ્યાવૃત્તચ્છન્ન’ છન્ન શબ્દનો અર્થ આવરણ, કરણ હોય છે. કેવલજ્ઞાન કેવલદર્શન વગેરેરૂપ
આત્મા જેઓ વડે આવૃત્ત (આચ્છાદિત) કરવામાં આવે છે, એવા જ્ઞાનાવરણ, દર્શના-
વરણ, મોહનીય તેમજ વિનિરૂપ દ્વાર ઘાતકકર્મ અથવા આઠે કર્મ અહીં છન્ન શબ્દ
વડે કહેવામાં આવ્યાં છે. આ છન્ન પ્રભુના આત્માથી નિવૃત્ત થઈ ગયું છે, એટલા
માટે તેઓ વ્યાવૃત્ત છન્ન છે. રાગદ્વેષ વગેરે શત્રુઓ ઉપર વિજય મેળવનાર હોવાથી
પ્રભુ જિન છે, તેમજ આ રાગદ્વેષરૂપી શત્રુઓને છૂતવાની પ્રેરણા ભવ્ય છવાને
પ્રાતાની ધર્મ દેશના વડે પ્રભુએ જ આપી છે, એટલા માટે પ્રભુ જાપક છે. પ્રભુ
પ્રાતે આ સંસારસમુદ્રને પાર તરી ગયા છે, એટલા માટે તેઓ તીર્ણ છે, તેમજ
બીજા છવાને તરવાની તેમણે પ્રેરણા આપી એટલા માટે તેઓ તારક છે. જાને
બોધ (જ્ઞાન) મેળવનાર હોવાને લીધે પ્રભુ બુદ્ધ છે, તેમજ બીજા છવાને પ્રભુએ

अनमारचमांस्तुनवर्विणीटीका. सू. ३ सुधर्मास्वामिनःवम्पानगयांसम्बसरणम् ४५

प्राप्तेन । 'बोद्धेण' बोधकेन-बुध्यमानान् अग्यान् भव्यजीवान् प्रेरयतीति बोधकस्तेन । 'मुक्तेण' मुक्तेन-अमोचि स्वयंकर्मपञ्जरादिति मुक्तस्तेन । 'मोयगेण' मोचकेन-मुच्यमानान्-अव्यजीवान् प्रेरयतीति मोचकस्तेन । 'सव्वणुणा' सर्वज्ञेन-सर्वसकलद्रव्यगुणपर्यायलक्षणं वस्तुजातं याथातथ्येन जानातीति सर्वज्ञः, तेन । 'सव्वदरिसिणा' सर्वदर्शिना-सर्व-समस्तं पदार्थस्वरूपं सामान्येन द्रष्टुं शीलमस्याऽमौ सर्वदर्शी तेन । 'सिवं' शिवं-निखिलोपद्रवरहितत्वात्, शिवं कल्याणमयं, 'स्थानं' इत्यस्य विशेषणमिदम्, शिवादीनां सर्वेषां द्वितीयान्तानामग्रेतनेन 'उपगतनेन'-इत्यनेनाऽन्वयः । 'अचलं' अचलं-स्वाभाविक-प्रायोगिक-चलनक्रि

जीवों को प्रभुने बोध प्राप्त करने की प्रेरणा प्रदान की इसलिये वे बोधक हैं, कर्म पंजर से प्रभु स्वयं छूटे इसलिये मुक्त, तथा अन्य भव्य जीवों को कर्म पंजर से छूटने की प्रेरणा की इसलिये मोचक हैं। समस्त द्रव्य और उनके गुण पर्यायों के गथार्थ ज्ञाता होने से प्रभु सर्वज्ञ हैं तथा समस्त पदार्थों का स्वरूप वे सामान्य रूप से जानते हैं इसलिये सर्वदर्शी हैं (सिवमयलमरुयमणंतमक्खयमन्वावाहमपुणरवित्तिं साससंठाणं उवागएणं पंचमस्स अंगस्स विवाहपण्णत्तीय अयमट्ठे पण्णत्ते छट्ठस्स णं भंते अंगस्स णायधम्मकहाणं के अट्ठे पण्णत्ते) शिव अचल अरुज अणंत अक्षय, अव्याबाध एवं अपुनरावृत्तिरूप ऐसे शाश्वत स्थान को प्रभुने प्राप्त किया है। यह स्थान समस्त उपद्रवों से रहित होने के कारण कल्याण मय कहा गया है-इसलिये शिवरूप हैं, इसमें स्वभाविक तथा प्रायोगिक किसी भी तरह की चलन क्रिया नहीं है इसलिये अचलरूप हैं, इसमें

बोध प्राप्त करवानी प्रेरणा आपी ऐटला भाटे तेज्जे बोधक छे. कर्मना पांजरभांथी प्रभु जते मुक्त थया, ऐटला भाटे मुक्त तेमज्ज पीज्ज लव्य लुवेने कर्मना पांजरभांथी मुक्ति भणववानी प्रेरणा आपी ऐटले तेज्जे मोचक छे. यथा द्रव्य अने तेमना गुणपर्यायो (पदार्थना गुण अथवा धर्मो)नां साथा ज्ञाता होवाथी प्रभु सर्वज्ञ छे. तेमज्ज यथा पदार्थोनां स्वइप्पने तेज्जे सामान्यइप्पमां समजे छे. ऐटला भाटे सर्वदर्शी छे. (सिव मलय मरुय मणंत मक्खयमन्वावाहमपुणरावित्तिं साससंठाणं उवागएणं पंचमस्स अंगस्स विवाहपण्णत्तीय अयमट्ठे पण्णत्ते छट्ठस्स-णं भंते अंगस्स णायधम्मकहाणं के अट्ठे पण्णत्ते) शिव, अक्षय, अरुज, अणंत, अक्षय, अव्याबाध अने अपुनरावृत्तिइप्प जेवा शाश्वत स्थानने प्रभुजे भणववुं छे. आ स्थान यथा उपद्रवो वजर होवाने कारणे कल्याणमय अताववामां आवुं छे. ऐटला भाटे शिवइप्प छे. आमां स्वाभाविक तेमज्ज प्रायोगिक कोष्ठ पण्णत्तनी जसवानी किया [चलित थवानी किया] नथी, ऐटला भाटे न अव्यजइप्प छे.

યારહિતમ્ । ‘અરુચં’ અરુજમ્—અવિદ્યમાના રુજા યસ્ય તત્, અવિદ્યમાનશરીર-
મનસ્કત્વાત્, આધિવ્યાધિરહિતમિત્યર્થઃ । ‘અણતં’ અનન્તમ્—અવિદ્યમાનોઽન્તો=
નાશો યસ્ય તત્, અતઃપૃથ ‘અક્ષયં’ અક્ષયં—નાસ્તિ લેશતોઽપિ ક્ષયો યસ્ય તત્, અવિ-
નાશિ—इत्यर्थः, ‘અવ્યાવાહં’ ‘અવ્યાવાધમ્—ન વિદ્યતે વ્યાવાધા-પીડા દ્રવ્યતો
ભાવતશ્ચ યત્ તત્ । ‘અપુનરાવિત્તિયં’ અપુનરાવૃત્તિકમ્—અવિદ્યમાના પુનરાવૃત્તિઃ=
સંસારે પુનરાવર્તનં યસ્માત્ તત્, યત્ ગત્વા ન કદાચિદપ્યાત્મા વિનિવર્તતે । इत्य-
શુક્તશિવત્વાદિ વિશેષણવિશિષ્ટં. ‘સાસયં’ શાશ્વતં—નિત્યં ‘ઠાણં’ સ્થાનમ્—
સ્થાયીયતેઽસ્મિન્—इति स्थानं लोकाऽग्रलक्षणम्, ‘ઉવગમણં’ ઉપગતેન—પ્રાપ્તેન શ્રમણેન
ભગવતા મહાવીરેણ પञ्चमस्याङ्गस्य=व्याख्यापञ्चसिरूपस्य अयमर्थः—अनन्त-
रोदितत्वेन बुद्ध्या सन्निधावानीतत्वात्प्रत्यक्षं प्रज्ञप्तः—કથિતઃ, તતઃ પદ્મસ્યાઙ્ગસ્ય—

પહુંચે હુણ જીવોં કો શરીર ઓર મન સે રહિત હોને કે કારણ આધિ-
વ્યાધિરૂપ દુઃખોં કો ભોગના નહીં પડતાં इसलिये यह अरुजरूप हैं त्रिकाल
में भी इस स्थान का नाश नहीं होता है इसलिये यह अनन्तरूप हैं
और इसलिये अविनाशी होने से अक्षयरूप है। द्रव्यपीडा तथा भावपीडा
का इसमें लेशतः भी सम्बन्ध नहीं है, इसलिये व्यावाधा-पीडा से
रहित होने के कारण यह अव्यावाध रूप है। इस स्थान पर पहुँचे हुए
जीवों का पुनः संसार में कभी भी आगमन नहीं होता है इसलिये यह अपु-
नरावृत्तिरूप है। शाश्वत होने के कारण यह स्थान नित्य है और लोक
के अग्र भाग में यह स्थित है। ऐसे स्थान को भगवान महावीर ने प्राप्त
किया है। अतः जम्बूस्वामीने सुधर्मास्वामी से ऐसा पूछा कि ऐसे स्थान-
को प्राप्त हुए तथा आदिकर आदि विशेषणों से युक्त हुए श्रमण भग-
वान् महावीर प्रभुने व्याख्याप्रज्ञसिरूप पंचम अंग का अर्थ इस प्रकार

અહીં પહોંચેલ જીવોને શરીર અને મનથી રહિત હોવાને લીધે આધિવ્યાધિરૂપ દુઃખોં
ભોગવવાનાં રહેતાં નથી, એટલા માટે એ અરુજરૂપ છે. ત્રણે કાળોમાં પણ આ સ્થાન
નો નાશ થતો નથી, એટલા માટે આ અનન્તરૂપ છે. અને એથી અવિનાશી હોવા બદલ
અક્ષયરૂપ છે, દ્રવ્ય પીડા અને ભાવપીડાનો એનાથી થોડો પણ સંબંધ નથી, એટલા
માટે વ્યાવાધા પીડાથી રહિત હોવાને કારણે આ અવ્યાવાધ રૂપ છે. આ સ્થાને
પહોંચેલ જીવોને ફરીથી સંસારમાં ક્યારેય પણ પાછા ફરવાનું થતું નથી, એટલા
માટે એ આ અપુનરાવૃત્તિરૂપ છે. શાશ્વત હોવાને લીધે આ સ્થાન નિત્ય છે, અને
લોકના અગ્રભાગમાં આ અવસ્થિત છે. એવા સ્થાનને ભગવાન મહાવીરે મેળવ્યું છે.
માટે જંબૂસ્વામીએ સુધર્માસ્વામીને એવું પૂછ્યું કે એવા સ્થાનને પ્રાપ્ત થયેલ તેમજ
આદિકર વગેરે વિશેષણોથી યુક્ત શ્રમણ ભગવાન મહાવીર પ્રભુએ વ્યાખ્યાપ્રજ્ઞાનિ

અનગારધર્મકથાજ્ઞાનીટીકા. સૂત્ર સુવર્મસ્વામિનઃચમ્પાનગર્યોત્તમવત્સરણમ્ ૪૭

અસ્ય જ્ઞાતાધર્મકથાજ્ઞસ્ય કોડર્યઃ પ્રજ્ઞમઃ ? ઇતિ પ્રશ્નવાક્યમ્ । અથ ઉત્તરદાનાથ શિષ્યં સમ્બોધયતિ—હે જંબૂઃ । ઇતિ—ઈત્યં પ્રકારેણાઽઽમન્ત્રણવાક્યેનાઽઽમન્ત્ર્ય આર્ય સુધર્મા સ્થવિરઃ—આર્યજંબૂનામાનમનગારમેવમવાદીત્—અકથયત્—હે જંબૂઃ । સ્વલુ નિશ્ચયેન—એવમ્—અમુના પ્રકારેણ શ્રમણેન ભગવતા મહાવીરેણ યાવત્ સંપાત્તેન સિદ્ધિગતિસ્થાનમુપગતેન પ્લઠસ્યાઽજ્ઞસ્ય—જ્ઞાતાધર્મકથાજ્ઞસ્ય દ્વૌ શ્રુતસ્કન્ધૌ મજ્ઞતૌ, તથાજ્ઞાતાનિચ ધર્મકથાશ્ચ, ઇતદ્વૌ દ્વૌ શ્રુતસ્કન્ધૌ કથિતૌ ઇત્યુત્તરમ્ પુનર્જંબૂનામાઽનગારઃ પ્લઠું પ્રસ્તૌતિ ‘જઙ્ઘં ભંતે’ ઇત્યાદિ—હે ભગવન્ ! યદિ શ્રમણેન ભગવતા મહાવીરેણ પ્લઠસ્યાઽજ્ઞસ્ય દ્વૌ શ્રુતસ્કન્ધૌ મજ્ઞતૌ—જ્ઞાતાનિ ચ

કહ્યા હૈ તો જ્ઞાતા ધર્મકથાજ્ઞ નામક છદ્દે અંગ કા કયા ભાવ કહ્યા હૈ ? હસ તરહ અપને શિષ્ય જંબૂસ્વામી કે પ્રશ્ન કો સુનકર સુધર્માસ્વામી હસ પ્રશ્ન કા ઉત્તર દેતે હુએ કહતે હૈં કિ—(જંબૂત્તિત્તણં અજ્ઞ મુહમ્મે થેરે અજ્ઞ જંબૂનામં અણગારં એવં વયંસી) હે જંબૂ હસ પ્રકાર સમ્બોધન વાક્ય દ્વારા સમ્બોધિતકર આર્ય સુધર્મા સ્વામીને આર્ય જંબૂનામક અનગાર સે હસ પ્રકાર કહ્યા—(એવં સ્વલુ જંબૂ સમણેણં ભગવયા મહાવીરેણં જાવ સંપાત્તેણં છદ્દસ્સ અંગસ્સ દો સુયવસ્થા પણ્ણત્તા) હે જંબૂ ! શ્રમણ ભગવાન મહાવીર ને જો કિ પૂર્વોક્ત આદિકરાદિ વિશેષણોં સે વિશિષ્ટ હૈં એવં શિવરૂપ આદિ વિશેષણ સંપન્ન સિદ્ધિગતિ નામક સ્થાન કો પ્રાપ્ત હો ચુકે હૈં ડઁહોંને છદ્દે જ્ઞાતાધર્મકથાજ્ઞ કે દો શ્રુતસ્કન્ધ પ્રરૂપિત કિયે હૈં (તં જહા ણાયાણિય ધમ્મકહાઓય) વે વે હૈં—૧ જ્ઞાતા ઓર દૂસરા ધર્મકથા । (જઙ્ઘં ભંતે સમણેણં ભગવયા મહાવીરેણં જાવ સંપાત્તેણં છદ્દસ્સ

૩૫ પાંચમા અંગનો અર્થ કહ્યો છે તે જ્ઞાતાધર્મકથાંગ નામના છદ્દા અંગનો શો અર્થ કહ્યો છે. પોતાના પ્રધાન શિષ્ય જંબૂસ્વામીના આ પ્રશ્નને સાંભળીને સુધર્મા સ્વામી આ પ્રશ્નનો જવાબ આપતાં કહે છે (જંબૂતિ તણં અજ્ઞમુહમ્મે થેરે અજ્ઞ જંબૂનામં અણગારં એવં વયાસી) હે જંબૂ ! આ જાતના સંબોધન વચ્ચે વડે સંબોધતા આર્ય સુધર્માસ્વામીએ આર્ય જંબૂ નામક અણગારને આ પ્રમાણે કહ્યું— (એવં સ્વલુ જંબૂ સમણેણં ભગવયા મહાવીરેણં જાવ સંપાત્તેણં છદ્દસ્સ અંગસ્સ દો સુયવસ્થા પણ્ણત્તા) હે જંબૂ ! શ્રમણ ભગવાન મહાવીર વડે—જેઓ પૂર્વે કહેલ આદિકરાદિ વિશેષણથી યુક્ત છે અને શિવરૂપ વિગેરે વિશેષણ સંપન્ન સિદ્ધિગતિ નામના સ્થાનને પ્રાપ્ત થઈ ગયા છે તેમણે—છદ્દા જ્ઞાતાધર્મકથાંગના બે શ્રુતસ્કન્ધ નિરૂપિત કર્યા છે. (તં જહા ણાયાણિય ધમ્મકહાઓય) તે આ પ્રમાણે છે. પહેલો—જ્ઞાતા [૧] અને બીજો ધર્મકથા. [૨] (જઙ્ઘં ભંતે સમણેણં ભગવયા મહાવીરેણં જાવ સંપાત્તેણ

ધર્મકથાશ્ચ, અતયોઃ શ્રુતસ્કન્ધયોર્મધ્યે પ્રથમસ્ય-જ્ઞાતારૂપસ્ય સ્વલુ ભગવન્ ! શ્રુત-સ્કન્ધસ્ય શ્રમણેન યાવન્સમ્પાપ્તેન=શાશ્વતસ્થાનમુપગતેન ભગવતા મહાવીરેણ જ્ઞાતાનાં કતિ અધ્યયનાનિ પ્રજ્ઞપ્તાનિ-કથિતાનિ, એવં પ્રશ્ને કૃત્તે સુધર્માસ્વામી-ઉત્તરમાહ-એવં સ્વલુ જંબૂઃ ! સ્વલુ-નિશ્ચયેન એવમ્=એતન્નામકપ્રથમાશ્રુતસ્કન્ધસ્ય ઇકોનવિંશતિરધ્યયનાનિ પ્રજ્ઞપ્તાનિ, તદ્યથા તાનિ સાર્દ્ધશ્લોકદ્વયેન દર્શયતિ-‘ઉક્તિ-ચ્છના’ ઇત્યાદિ ।

અંગસ દો સુયક્ષ્વંધા પળ્લતા તં જહા ણાયાણીય ધમ્મકહાઓ ય । પઢમસ્સ ણં-મંતે ! સુયક્ષ્વંધસ્સ સમણેણં જાવ સંપત્તેણં ણાયાણં કહ અજ્ઞયણા પળ્લતા?) પુનઃ જંબૂ પૂછતે હૈં મદન્ત ? યદિ શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને કિ જો આદિ-કરાદિ વિશેષણોવાલે એવં શિવ આદિ વિશેષણ સંપન્ન સિદ્ધિગતિ નામક સ્થાન પર પહુંચ ચુકે હૈં છટ્ટે અગકે યે દો શ્રુતસ્કંધ પ્રરૂપિત કિયે હૈં- ૧ જ્ઞાતા ઓર દૂસરા ધર્મકથા-તો મદન્ત ! પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધ જ્ઞાતા કે ઓન શ્રમણભગવાન મહાવીરને કિ જો પૂર્વોક્ત વિશેષણ વાલે હૈં એવં શિવ આદિ વિશેષણ યુક્ત સ્થાન પર વિરાજમાન હો ચુકે હૈં ઓન્હોને કિતને અધ્ય-યનપ્રરૂપિત કિયે હૈં ? (એવં સ્વલુ જંબૂ ? સમણેણં જાવ સંપત્તેણં ણાયાણં ઇગૂળવીસં અજ્ઞયણા પળ્લતા તં જહા ઉક્તિચ્છના ૧ સંઘાડે ૨, અંહે ૩, કુમ્મે ૪, સેલગે ૫, તુબે ૬, ય રોહિણી ૭ મલ્લી ૮ માયંદી ૯, ચંદિમાહય ૧૦ ॥૧॥ દાવહવે ૧૧, ઉદગણા ૧૨ મુંડકકે ૧૩, તેયલી ૧૪, વિય । નંદી ફલે ૧૫, અવરકંકા ૧૬, આહન્ને ૧૭, સુસમા ૧૮ ઇય । અવરે ય પુંડરીય ણાય

છટ્ટસ અંગસ દો સુયક્ષ્વંધા પળ્લતા તં જહા ણાયાણીય ધમ્મકહાઓ ય । પઢ-મસ્સ ણં મંતે ! સુયક્ષ્વંધસ્સ સમણેણં જાવ સંપત્તેણં ણાયાણં કહ અજ્ઞયણા પળ્લતા ?) ફરી જંબૂ પૂછે છે કે હે ભદન્ત ? જે શ્રમણ ભગવાન મહાવીર-જેઓ આદિકરાદિ વિશેષણોથી યુક્ત અને શિવ વગેરે વિશેષણોથી સંપન્ન સિદ્ધ ગતિ નામના સ્થાને પહોંચ્યા છે-તેઓએ છઠ્ઠા અંગના આ બે શ્રુતસ્કંધ નિરૂપિત કર્યા છે-[૧] જ્ઞાતા અને બીજો ધર્મકથા તો હે ભદન્ત ! પ્રથમ શ્રુતસ્કંધ જ્ઞાતાના તે શ્રમણ ભગવાન મહાવીર-જેઓ પૂર્વે કહેવામાં આવેલા બધા વિશેષણોથી યુક્ત છે અને શિવ વગેરે વિશેષણ યુક્તસ્થાને વિરાજમાન થયેલ છે, તેમણે કેટલા અધ્યયનો નિરૂપિત કર્યા છે ? (એવં સ્વલુ જંબૂ ? સમણેણં જાવ સંપત્તેણં ઇગૂળવીસં અજ્ઞયણા પળ્લતા તં જહા ઉક્તિચ્છના ૧, સંઘાડે ૨, અંહે ૩, કુમ્મે ૪, સેલગે ૫, તુબે ૬, ય રોહિણી ૭, મલ્લી ૮, માયંદી ૯, ચંદિમાહય ૧૦ ॥૧॥ દાવહવે ૧૧ ઉદગણા ૧૨, મુંડકકે ૧૩, તેયલી ૧૪, વિય । નંદી ફલે ૧૫, અવર-કંકા ૧૬, આહન્ને ૧૭ સુસમા ૧૮, ઇય । અવરે ય પુંડરીય ણાય ૧૯,

अनगरधर्मासृतवर्षिणी टीका. सू. ३ सुधर्मस्वामिनःचम्पानगयीसमवसरणम् ४९

(१) उत्क्षिप्तज्ञातम्—मेघकुमारजीवेन स्व हस्तिभवे दावदहमानशशक जीवरक्षायै पाद उत्क्षिप्तः=ऊर्ध्वीकृत एवं धृत इति तदुपलक्षितमिदं प्रथममध्ययन-मुत्क्षिप्तज्ञातम् । ज्ञातमित्युदाहरम्—तदेवाधीयमानत्वादध्ययनम् । एवमग्रेऽपि ।

(२) सङ्घाटकः—धन्यश्रेष्ठि—विजयतस्करयोरेकबन्धन बद्धत्वार्थाभिधायकं ज्ञातं सङ्घाटकज्ञातम् ।

१९ एगूणवीसइमे ॥

जंबू के इस प्रश्नका उत्तर देते हुए श्री सुधर्मास्वामी कहते हैं—जंबू ! श्रमण भगवान महावीरने जो कि आदिकर आदि विशेषणों से युक्त हैं और शिव आदि रूप सिद्धिगति नामक स्थान पर विराजमान हो चुके हैं उन्होंने ज्ञाता नामक प्रथम श्रुतस्वर्ग के इस प्रकार १९ अध्ययन प्ररूपित दिये हैं—वे ये हैं—उत्क्षिप्तज्ञात १, संघाटक २, अंड ३, कूर्म ४, शैलक ५, तुंब ६, रोहिणी ७, मल्लि ८, मार्कंदी ९, चान्द्रिक १०, दावद्रव ११, उदकज्ञात १२, मंडूक १३, तेतलि १४, नंदिकल १५, अपरकंका १६ आकीर्ण १७ सुंसमा १८, पुंडरीकज्ञात १९। ज्ञात शब्द का अर्थ उदाहरण है। उत्क्षिप्तज्ञात में यह कहा गया है कि मेघकुमार के जीवने जब कि यह हस्ती के भव में था दावाग्नि से दहमान (जलता हुआ) एक शशक की रक्षा करने के लिये अपने चरण को ऊँचा किया था—सो वह उसे ऊँचा ही किये रहा।

इस उत्क्षिप्त उदाहण से युक्त होने के कारण इस अध्ययन का नाम भी उत्क्षिप्त ज्ञात पड़ गया है । संघाटकज्ञात में धन्य श्रेष्ठि और विजय एगूणवीसइमे ।

जंबूना आ प्रश्नने ज्ञाता आपता श्री सुधर्मास्वामी के कहे हैं—जंबू ! श्रमण भगवान महावीर—के जेव्हा आदिकर वगेरे विशेषणोथी विशिष्ट छे, अने शिव वगेरे रूप सिद्धि गति नामना स्थाने विराजमान थ्या छे, तेव्हां ज्ञाता नामना प्रथमश्रुतना आ रीते ओगणणीस [१६] अध्ययने प्ररूपित कया छे, ते आ प्रमाणे छेः—उत्क्षिप्तज्ञात १, संघाटक २, अंड ३, कूर्म ४, शैलक ५, तुंब ६, रोहिणी ७, मल्लि ८, मार्कंदी ९, चान्द्रिक १०, दावद्रव ११, उदकज्ञात १२, मंडूक १३, तेतलि १४, नंदिकल १५, अपरकंका १६, आकीर्ण १७, सुंसमा १८, पुंडरीकज्ञात १९, ज्ञात शब्दने अर्थ उदाहरण छे. उत्क्षिप्तमतमां ओ गतावव मां आ वुं छे के मेघकुमारने एव ज्यारे ते डाथीना जव (स्वप्न) मां छते, त्यारे दवाग्निथी जलता ससल नी रक्षा कइवा माटे पोताना पगने अद्वर कथी छते, ते तेने अद्वरज राखता रह्या.

आ उत्क्षिप्त उदाहरणथी युक्त होवाने कारणे आ अध्ययननुं नाम पण उत्क्षिप्त ज्ञात पड्युं छे. १, संघाटकज्ञातमां धन्य श्रेष्ठि अने विजय वारने लगती कथा छे,

(३) अण्डम्—सूचनात्मूत्रमिति न्यायादत्र—‘अण्ड’ मिति मयूराण्डम्, तदुपलक्षितमध्ययनम्—अण्डकज्ञातम् ।

(४) कूर्मः—कूर्म इति कच्छपः, तदुदाहरणेन गुफ्यगुप्तिगुणदोषप्रतिपादकत्वादिदं कूर्मज्ञातम् ।

(५) शैलकः—शैलकराजर्षिवत्कन्यताविषयकमध्ययनं शैलकज्ञातम् ।

(६) तुम्बम्—अलाबू, तदुदाहरणप्रतिपादकत्वेन तन्नाम्ना प्रसिद्धं तुम्बज्ञातम् ।

(७) रोहिणी—धन्यसार्थवाहपुत्रस्य धनरक्षणतत्परा भार्या, तस्याः शालिकणसुरक्षणवर्धनोदाहरणेन समुपलक्षितं रोहिणीज्ञातम् ।

(८) मल्लीः—एतन्नाम्नी कुम्भकराजपुत्री—एकोनविंशतितम—तीर्थंकरपदधारिणी तदुदाहरणोपलक्षितं मल्लीज्ञातम् ।

(९) माकन्दी—अत्र माकन्दी शब्देन माकन्दीदारको गृह्यते, तन्नाम्ना प्रसिद्धं माकन्दीज्ञातमिति माकन्दीदारकज्ञातमित्यर्थः ।

(१०) चान्द्रिकः—चन्द्रोदाहरणप्रतिपादकत्वाच्चान्द्रिकज्ञातम् ।

(११) दावद्रवः—स्वनामन्यातः समुद्रतटस्थो वृक्षविशेषः, तदुपलक्षितं दावद्रवज्ञातम् ।

चौर के संबन्ध की कथा है२। अण्डाध्ययन में मयूराण्ड की ३। कूर्माध्ययन में कूर्म के उदाहरण को लेकर गुप्ति और अगुप्ति के गुण दोषों का वर्णन किया गया है४। शैलकज्ञात में शैलकराजर्षि के संबन्ध की कथा है। तुम्बज्ञात में अलाबू—तुमडी—का उदाहरण प्रतिपादित किया गया है ६। रोहिणी ज्ञात में धन्य सार्थवाह के पुत्रवहू की कथा है जो धनके रक्षण और उसके वर्धन करने में विशेष चतुर थी ७। मल्लीज्ञात में १९वें भगवान श्री मल्लीनाथ की कथा कही गई है। ये कुम्भकराज की पुत्री थीं८, माकंदीज्ञात में माकंदी दारक की कथा कही हुई है९। चान्द्रिकज्ञात में चंद्रमा का उदाहरण दिखाया गया है१०। दावद्रवज्ञात में—समुद्र तट पर रहे हुए दावद्रव विशेष का दृष्टान्त दिया गया है११। उदकज्ञात में परिस्रा

२. अण्डाध्ययनमां मयूराण्डकनी ३. कूर्माध्ययनमां कूर्म (काचयो) ने। दाण्ढे। लक्ष्मि शुभि अने अगुप्तिना गुण दोषोनुं वर्णन क्युं छे ४. शैलकज्ञातमां शैलक राजर्षिना संभ-धनी कथा छे. ५. तुम्बज्ञातमां अलाबू (तुम्बी)नुं उदाहरण आव्युं छे ६. रोहिणी-ज्ञातमां धन्यसार्थवाहनी पुत्रवधूयोनी कथा छे. ७. धननुं रक्षण अने तेनुं वर्धन करवामां गुरु अतुर इती ८. मल्लीज्ञातमां मोजणीसमा (१८) भगवान श्री मल्लिनाथनी कथा कहेवामां आवी छे ८. ये कुम्भकराजना पुत्री इता. माकंदी ज्ञातमां माकंदी दार-कनी कथा वर्णववामां आवी छे ९. चान्द्रिका ज्ञातमां चंद्रनुं उदाहरण आपवामां आव्युं छे १०. दावद्रवज्ञातमां समुद्रना किनारे रहिल दावद्रव विशेषने दाण्ढे। आपवामां आव्यो छे

અનગારભર્મામૃતવર્ષિણી ટીકા. સૂ. ૩ સુધર્મસ્વામિનઃચમ્પાનગર્યાંસમવસરણમ્ ૫૧

(૧૨) ઉદકજ્ઞાતમ્-ઉદકં=નગરપરિસ્થાજલં, તદુદાહરણેન પુદ્ગલસ્વભાવ પ્રતિપાદકત્વાદ્જ્ઞાતમ્ ઉદકજ્ઞાતમ્ ।

(૧૩) મણ્ડૂકઃ-મંકઃ-નન્દિમણિકાર શ્રેષ્ઠિજીવઃ, તચ્ચરિત્રોપલક્ષિતં મણ્ડૂકજ્ઞાતમ્

(૧૪) તેતલિઃ-તેતલિરિતિ તેતલિપુત્રઃ સુચામાત્રત્વાત્સૂત્રસ્ય, સ કનકસ્થરાજા-માત્યઃ, તદુપલક્ષિતં તેતલિજ્ઞાતં તેતલિપુત્રજ્ઞાતમિત્યર્થઃ ।

(૧૫) નન્દિફલમ્-નન્દિફલાભિધાના આપાતભદ્રાઃ પરિણામદારુણાવૃક્ષાઃ, તદુદાહરણપ્રતિપાદકમધ્યયનં નન્દિફલજ્ઞાતમ્ ।

(૧૬) અપરકઙ્કા-ધાતકીચ્ચંડ-ભરતક્ષેત્ર રાજધાની, તત્ર પરિહૃતદ્રૌપદ્યા-નયનર્થ કૃષ્ણ વાસુદેવ ગમનરૂપાશ્ચર્યાદિ પ્રરૂપકં જ્ઞાતમ્ અપરકઙ્કાજ્ઞાતમ્ ।

(૧૭) આકીર્ણઃ-આકીર્ણાઃ-કાલિકદ્વીપવર્તિનો જાત્યાશ્વાઃ, તદુદાહરણો-પલક્ષિતમ્ આકીર્ણજ્ઞાતમ્ ।

(૧૮) સુંસુમા-સુંસુમાનામ્ની ધન્યશ્રેષ્ઠિદુહિતા, તચ્ચરિત્રવિષયકમધ્યયનં સુંસુમાજ્ઞાતમ્ ।

(સ્વાઈ) કે જલ કે દૃષ્ટાન્ત દ્વારા પુદ્ગલ કે સ્વભાવ કા પ્રતિપાદન કિયા ગયો હૈ ૧૨, મંડૂકજ્ઞાત મેં નંદિમણિકારસેઠ કા જીવ જો મંડૂક હુઆ થાઉસકા જીવનચરિત્ર કહા ગયા હૈ ૧૩ તેતલિજ્ઞાત મેં કનકસ્થરાજા કે શ્રમાત્ય તેતલિ કા જીવન ચારિત્ર લિખા ગયા હૈ ૧૪ નંદીફલજ્ઞાત મેં નંદિફલ-જો દેખને મેં તો વડા સુન્દર હોતા હૈ પરન્તુ ઉસકા પરિણામ વડા હી દારુણ હોતા હૈ- યદ-વાત સ્પષ્ટ કી ગઈ હૈ ૧૫ અપરકંકાજ્ઞાત મેં ધાતકી ચંડસ્થ ભરતક્ષેત્ર કી રાજધાની અપરકંકા મેં પરિહૃત દ્રૌપદી કો લાને કે લિયે ગયે હુઅ કૃષ્ણ વાસુદેવ-કા વર્ણન કિયા હૈ ૧૬ આકીર્ણજ્ઞાત મેં કાલિક દ્વીપ મેં રહે હુઅ જાત્યશ્વો (જાતિમાન અશ્વો) કા ઉદાહરણ પ્રદર્શિત કિયા ગયા હૈ ૧૭ સુંસુમાજ્ઞાત મેં ધન્ય શ્રેષ્ઠી કી પુત્રી કા ચરિત્ર લિખા ગયા

૧૧, ઉદકજ્ઞાતમાં પરિણા (ખાઈ)ના પાણીના ઉદાહરણ વડે પુદ્ગલના સ્વભાવનું નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે. ૧૨ મંડૂકજ્ઞાતમાં નંદિ મણિકાર સેઠના જીવ બે મેડૂક (દિડકો) થયો, તેના જીવનની કથા કહેવામાં આવી છે ૧૩, તેતલીજ્ઞાતમાં કનકસ્થ રાજાના મંત્રી તેતલીનું જીવન ચરિત્ર લખવામાં આવ્યું છે ૧૪, નંદીફળજ્ઞાતમાં નંદીફળ બે જોવામાં બહુ જ સાફ હોય છે, પણ તેનું પરિણામ બહુ જ ખરાબ હોય છે, આ વાત સ્પષ્ટ કરવામાં આવી છે. અપરકંકાજ્ઞાતમાં ધાતકી ખંડ ક્ષેત્રની રાજધાની અપરકંકામાં પરિહૃત દ્રૌપદીને લાવવા માટે ગયેલ કૃષ્ણ-વાસુદેવનું વર્ણન કરાયું છે ૧૬. આકીર્ણજ્ઞાતમાં કાલિકદ્વીપમાં રહેતા જાત્યશ્વો (જાતિમાન અશ્વો)નું દૃષ્ટાન્ત બતાવવામાં આવ્યું છે ૧૭. સુંસુમાજ્ઞાતમાં ધન્ય શ્રેષ્ઠીની પુત્રીનું ચરિત્ર લખાયું છે. ૧૮. પુંડરીકજ્ઞાતમાં

अपरं च अन्यत्—एकोनविंशतिनमं—

(१९) पुण्डरीकज्ञातम्—पुण्डरीकः=पुष्कलावतीविजयमध्यवर्तिपुण्डरीकिणी नगर्यामेतन्नामको राजा, तद्वक्तव्यता प्रतिबद्धत्वादिदं पुण्डरीकज्ञातम् ।

इत्थं सङ्कलनया प्रथमश्रुतस्कन्धे ज्ञातानामके एकोनविंशतिसंख्यकानि ज्ञातानि—उत्क्षिप्तादीनि सन्ति ॥सू० ३॥

मूलम्—जड़णं भंते समणेणं जाव संपत्तेणं एगूणवीसा अज्झ यणा पणत्ता तं जहा—उक्खित्तणाए जाव पुंडरीए त्ति य, पढमस्स णं भंते अज्झयणस्स के अट्ठे पन्नत्ते ? एवं खलु जंबू ! तेणं कालेणं तेणं समएणं इहेव जंबुदीवे दीवे भारहे वासे दाहिणद्वे भरहे राय-गिहे णामं नयरे होत्था वण्णओ, गुणसिलए चेइए वन्नओ । तत्थणं रायगिहे नयरे सेणिए नामं राया होत्था, महयाहिमवंतं वण्णओ । तस्स णं सेणियस्स रन्नो नंदा नामं देवी होत्था सुकुमालपाणिपाया वण्णओ ।

तस्स णं सेणियस्स रन्नो पुत्ते नंदाए देवीए अत्तए अभए नामं कुमारे होत्था, अहीण जाव सुरूवे साम—दंड—भेय—उवप्पयाणणीति—सुप्पउत्तणयविहिन्नू ईहा—वूह—मगगण—गवेसण—अत्थसत्थ—मइविसारए उप्पत्तियाए वेणइयाए कम्मियाए पारिणा-मियाए चउव्विहाए बुद्धिए उव्वेए सेणियस्स रण्णो बहुसु कज्जेसु य कुडुंवेसु य मंतेसु य गुज्जेसु य रहस्सेसु य निच्छएसु य आपु-च्छणिज्जे पडिपुच्छणिज्जे मेढीपमाणं आहारे आलंबणं चक्खू मेढी-भूए पमाणभूए आहारभूए आलंबणभूए चक्खूभूए सव्वकज्जेसु

हे १८। पुण्डरीकज्ञात में पुष्कलावती विजय के मध्य में रही हुई पुण्डरी किणी नाम की नगरी में पुण्डरीक राजा की कथा दिखलाई गई है १९ ॥३॥

पुण्डरीकानी विजयना मध्यमां आवेदी पुण्डरीकिणी नामनी नगरीमां पुण्डरीक राजानी
इथा ज्ञातव्यामां आयी छे १८. ॥३॥

अनगारधर्मासुतवर्णिणीटीका सू ३ प्रश्नादितिरूपम्

१३

सर्वभूमियासु लक्षपञ्चए विडणवियारे रजधुरचित्तए यावि होत्था,
सेणियस्स रन्नो रजं च रहं च कोसं च कोट्टागारं बलं च वाहनं च
पुरं च अंतेउरं च समयमेव समुवेक्खमाणे समुवेक्खमाणे विहरइसू, ४।

टीका—‘जइणं भंते !’ इत्यादि । जम्बूस्वामी भगवन्तमार्यसुधर्मस्वामिनं
पृच्छति—यदि खलु भगवन् ! श्रमणेन यावत्सम्प्राप्तेन ज्ञातानां=ज्ञाताख्य-
स्य प्रथमश्रुतस्कन्धस्यैकोनविंशतिरध्ययनानि-प्रज्ञप्तानि, तद्यथा-उत्क्षिप्तज्ञातादीनि
यावत्=पुण्डरीकज्ञातान्तानि च, एतेषु प्रथमस्य खलु भगवन् ! अध्ययनस्य=
उत्क्षिप्तज्ञाताख्यस्य कोऽर्थः प्रज्ञप्तः ? । इति प्रश्ने कृते सति-आर्यसुधर्मास्वामी पाह-
एवम्=अमुना प्रकारेण खलु=निश्चयेन हे जम्बू ! तस्मिन् काले तस्मिन्
समये इहैव=निवासाधारतया प्रत्यक्षाऽऽसन्ने न तु जम्बूद्वीपानामसङ्ख्यतया-य-

❀ जइणं भंते ! समयेणं जाव इत्यादि ❀

जंबूस्वामी-आर्य सुधर्मास्वामी से पुनः यह पूछते हैं कि (जाव
संपत्तेणं समयेणं) आदि करआदि विशेषणों से लेकर-सिद्धिगति को प्राप्त ।
हुए विशेषणों वाले श्रमण भगवान्-महावीरने (णायणं एगूणवीसा अज्झ-
यणा पणत्ता) ज्ञाता नामक-प्रथम श्रुतस्कन्ध के ये १९ उन्नीस अध्ययन कहे
हैं (तं जहा) जैसे (उत्क्षिप्तणाए जाव पुंडरीएत्ति) उत्क्षिप्तज्ञात से लगाकर-
पुण्डरीकज्ञात तक । तो इनमें (पहमस्स णं भंते । अज्झयणस्स के-अट्टे पणत्ते)
प्रथम अध्ययन जो उत्क्षिप्तज्ञात है उसका क्या अर्थ उन्होंने प्रतिपादित
किया है । इसप्रकार जंबूस्वामी का वक्तव्य सुनकर श्री सुधर्मास्वामी उत्तर
रूप में यह कहते हैं कि-(एवं खलु जंबू ! तेणं कालेणं तेणं समयेणं इहैव

“जंबूणं भंते ! समयेणं जाव इत्यादि”

जंबूस्वामी आर्य सुधर्मास्वामीने इरी आ प्रभाण्णे पूछे छे के (जाव संपत्तेणं समयेणं)
आदि कर आदि विशेषणोथी लक्ष्णे सिद्धिगतिने प्राप्त करेल विशेषणोवाणा श्रमण
भगवान् महावीरे (णायणं एगूणवीसा अज्झयणा पणत्ता) ज्ञाता नामना प्रथम
श्रुतस्कन्धना ओ ओगणीस (१९) अध्ययना कहां छे. (तं जहा) जेभ के
(उत्क्षिप्तणाए जावपुंडरीएत्ति) उत्क्षिप्तज्ञातथी लक्ष्णे पुंडरीकज्ञात सुधी तो
जेभनामां (पहमस्स णं भंते ! अज्झयणस्स के अट्टे पणत्ते) प्रथम अध्ययन जे
उत्क्षिप्तज्ञात छे, तेना शो अर्थ तेओओ अताओओ छे ? आ रीते जंबूस्वामीना
वचना ओगणीने श्री सुधर्मास्वामी उत्तरमां आ प्रभाण्णे छे छे के-(एवं खलु
जंबू ! तेणं कालेणं तेणं समयेणं जंबू दीवे दीवे भारहे वासे दाहिणइहे भ हे

સ્મિન્ જમ્બૂદ્વીપે, જમ્બૂદ્વીપનામકે દ્વીપે ભારતે=ભારતનામકે વર્ષે=ક્ષેત્રે દક્ષિણા-
ર્ધભરતે ભરતક્ષેત્રસ્ય દક્ષિણાર્ધે રાજગૃહં નામકં નગરમાસીત્, 'વર્ણઓ' વર્ણકઃ=વર્ણન-
ગ્રન્થોડત્ર વસ્તવ્યઃ, સ ચ ચમ્પાવર્ણનાત્મકઔપપાતિકમૂત્ર વર્ત્તે, સોડત્ર નપુંસકલિ-
ઙ્ગનિર્દેશેન દ્રષ્ટવ્યઃ, વ્યાખ્યાતોડપ્યસૌ તસ્ય પીયૂષવર્ષિણ્યાં ટીકાયાં મયેતિ । ગુણ-
શિલકં ચૈત્યમ્ વર્ણકઃ=ઔપપાતિકમૂત્રકૃતવર્ણનવદેવાત્રજ્ઞાતવ્યઃ । તત્ર સ્વત્તુ રાજગૃહે
નગરે શ્રેણિકો નામ રાજાડસીત્ । સ કીદશઃ ? इत्यत्राह—‘महयाहिमवंतं’ इत्यनेन
'महयाहिमवंतमहंतमलयमंदरमहिंदसारे' इत्येवं विज्ञेयम् महाहिमवन्महामलय-
मन्दरमहेन्द्रसारः=तत्र महाहिमवानिव=एतन्नामकवर्षधरपर्वतइव, यथा महाहिमवान्

જંબુદીવે દીવે-ભારતે વાસે દાહિળદ્વિભરતે રાયગિહે નામં નયરે હોત્યા) જંબુ ।
તુમ્હારે પ્રશ્ન કા ઉત્તર ઇસ પ્રકાર હૈ-ઉસકાલ મેં ઓર ઉસ સમય મેં ઇસી
જંબુ દ્વીપ નામકે દ્વીપ મેં ભરત નામ કા ક્ષેત્ર હૈ । ઇસ ભરત ક્ષેત્ર કે દક્ષિ-
ણાર્ધ મેં રાજગૃહ નામકા નગર થા । યહાં જો (વર્ણઓ) યહ પદ આયા હૈ
ઉસકા તાત્પર્ય યહ હૈ કિ ઔપપાતિક મૂત્ર મેં ચમ્પાનગરી કા જૈસા વર્ણન
ક્રિયા ગયા હૈ વૈસા હી વર્ણન ઇસ રાજગૃહ નગર કા બી જાનના ચાહિયે ।

ઉસ વર્ણનકા અનુવાદ ઔપપાતિક મૂત્રકી પીયૂષવર્ષિણી નામકી ટીકા મેં
કર દિયા હૈ । જિજ્ઞાસુઓ કો વહાં સે યહ વિષય સમજ લેનાં ચાહિયે । (ગુણ-
સિલપ્ત ચેટ્ટવ વન્નઓ) ઉસ નગર મેં ગુણ શિલક નામકા-ચૈત્ય થા । ઇસકા
વર્ણન બી ઔપપાતિક મૂત્ર મેં ક્રિયા ગયા હૈ વહાં સે જાન લેના ચાહિયે ।
(તત્થ ણં રાયગિહે નયરે સેણિય નામં રાયા હોત્યા મહયા હિમવંત વર્ણઓ) ઉસ
રાજગૃહ નામ નગર મેં શ્રેણિક ઇસ નામ કા રાજા રાજ્ય કરતા થા । યહ મહાં
હિમવાન પર્વત-જૈસા મહામલય પર્વત જૈસા, મંદરાચલ જૈસા, ઓર મહેન્દ્ર

રાયગિહે નામં નયરે હોત્યા) જબ્બુ! તમારા પ્રશ્નનો જવાબ આ પ્રમાણે છે-તે
કાળે અને તે વખતે જ્યેજ જંબુદ્વીપ નામના દ્વીપમાં ભરત નામે ક્ષેત્ર હતું. આ
ક્ષેત્રના દક્ષિણાર્ધમાં રાજગૃહ નામે નગર હતું. અહીં જે (વર્ણઓ) આ પદ આવ્યું
છે. તેનો અભિપ્રાય આ પ્રમાણે છે કે ઔપપાતિક સૂત્રમાં ચંપાનગરીનું જેવું વર્ણન
કરવામાં આવ્યું છે, તેવું જ વર્ણન આ રાજગૃહ નગરનું પણ સમજવું જોઈએ.

તે વર્ણનનો અનુવાદ પીયૂષવર્ષિણી નામની ટીકામાં કરવામાં આવ્યો છે. જિજ્ઞા-
સુઓએ ત્યાંથી આ વિષયને સમજવો જોઈએ. (ગુણસિલપ્ત ચેટ્ટવ વન્નઓ) તે નગરમાં
ગુણશિલક નામે ચૈત્ય હતું. આનું વર્ણન પણ ઔપપાતિક સૂત્રમાં કરવામાં આવ્યું છે.
ત્યાંથી જાણવું જોઈએ. (તત્થ ણં રાયગિહે નયરે સેણિય નામં રાયા હોત્યા મહયા
હિમવંત વર્ણઓ) તે રાજગૃહ નગરમાં શ્રેણિક નામે રાજા રાજ્ય કરતા હતા. તે
મહા હિમાલય પર્વતના જેવા મહામલય પર્વત જેવા, મંદરાચલ જેવા અને મહેન્દ્રના

પર્વતઃ શુભિમવત્પર્વતાપેક્ષયા—ઉચ્ચત્વાયામોદ્વેષ (ગામ્ભીર્ય) વિષ્કમ્બપરિક્ષેપાદિના રત્નમયપદ્મચરવેદિકા નાનામણિરત્નમયકૂટ=કલ્પતરુત્રેણિપ્રભૃતિના ક્ષેત્રમર્યાદાકારિત્વેન ચ મહાન્ તથા શ્રેણિકભૂપોઽપિ શેપરાજાપેક્ષયા જાતિકુલનીતિન્યાયાદિના વિપુલધનકનકરત્નમણિમૌક્તિકશશ્વશિલાપ્રવાલ—રાજ્યરાષ્ટ્રવલવાહનકોશકોષ્ટાગારાદિના જાતિકુલધર્મમર્યાદાકારિત્વેન ચ મહાન્ વરીવર્તિ, તથા સર્વજનમનોમોદકતથા વિસ્તૃતયશઃ કીર્તિરૂપસુગન્ધતથા ચ મહામલયવત્, ઔદાર્યધૈર્ય-ગામ્ભીર્યાદિગુણૈર્મન્દરવત્, ભૂપટ્ટન્દે દિવ્યર્દિ-દિવ્યદ્યુતિ-દિવ્યપ્રભાવાદિભિર્મહેન્દ્રવત્

કે—જેસા શ્રેષ્ઠ થા । જેસે મહા હિમવાન પર્વત અન્ય છોટે ૨ પર્વતોંકી અપેક્ષા ઉચ્ચતા આયામ (દીર્ઘતા) एवं उद्वेध (गाम्भीर्य) तथा विष्कम्ब और परिक्षेप आदि द्वारा रत्नमय पद्म की चरवेदिकाद्वारा नानामणि मय एवं रत्नमय कूटों द्वारा तथा कल्पवृक्षोंकी पंक्तियोंद्वारा क्षेत्र की मर्यादकारी होने से महान् माना जाता है उसी प्रकार श्रेणिक राजा भी अन्य राजाओं की—अपेक्षा, जाति, कुल नीति, न्याय आदिद्वारा विपुल धन, कनक, रत्न, मणि मौक्तिक, शंख शिला—प्रवाल द्वारा, राज्य, राष्ट्रवल, वाहन कोश, कोषागार आदि द्वारा, जाति कुल, धर्म की मर्यादा करनेवाला होने से महा हिमवान् जैसा कहा गया है । समस्त जनता के मन को प्रपन्न करनेवाला होनेसे तथा विस्तृत यश एवं कीर्तिरूप सुगंधवाला होनेसे महामलयकी तरह वह श्रेष्ठ माना गया है ।—औदार्य धैर्य तथा गाम्भीर्य आदि गुणों से युक्त होने के कारण वह—राजामन्दर की तरह उत्तम कहा

જેવા શ્રેષ્ઠ હતા. જેમ મહાન્ હિમવાન્ પર્વત બીજા નાના પર્વતોની અપેક્ષા ઉચ્ચતા આયામ (દીર્ઘતા) ઉદ્વેધ (ગાંભીરતા) તેમજ વિષ્કંબ અને પરિક્ષેપ વડે રત્નમય પદ્મની ઉત્તમ વેદિકાવડે અનેક મણિમય અને રત્નમય કૂટો (શિખરો) વડે, તેમજ કલ્પવૃક્ષની હારમાળાઓ વડે ક્ષેત્રની મર્યાદા કરનાર હોવાથી મહાન્ માનવામાં આવે છે, તેમજ શ્રણિક રાજા પણ બીજા રાજાઓ કરતાં બળિ, કુળ, નીતિ ન્યાય વગેરે વડે પુષ્કળ ધન, કનક, રત્ન, મણિ, મૌકિક, શંખ, શિલા પ્રવાલવડે રાજ્ય, રાષ્ટ્ર, બળ, વાહન, કોશ, કોષાગારવડે બલિકુળ અને ધર્મની મર્યાદા કરનાર હોવાથી મહા હિમવાન્ જેવા કહેવામાં આવ્યા છે. સંપૂર્ણ જનસમાજના મનને પ્રપન્ન કરનાર હોવાથી તેમજ વિસ્તૃત યશ અને કીર્તિરૂપ સુગંધવાળા હોવાથી મહા મલયની જેમ તેમને શ્રેષ્ઠ માનવામાં આવ્યા છે. ઉદારતા ધીરજ, તેમજ ગાંભીરતા વગેરે ગુણોથી સંપન્ન હોવાને લીધે તે રાજાને મેરુપર્વતની જેમ ઉત્તમ કહેવામાં આવ્યા છે. રાજાઓના

જ્ઞાતાધર્મકથાફલુચ્ચ

સારઃ=શ્રેષ્ઠઃ, इत्यादि । ‘वण्णओ’ वर्णकः=भूपवर्णनप्रकरणमौपपातिकमूत्राद् विज्ञेयम्, तस्य खलु श्रेणिकस्य राज्ञः नन्दानाम्नी देव्यासीत् । सा कीदृशी ? इत्यत्राह-‘सुकुमालपाणिपाया’ सुकुमारपाणिपादा=पाणी च पादौ च पाणिपादं=करचरणं, सुकुमारम्=अतिकोमलं पाणिपादं यस्याः सा तथोक्ता=अतिकोमलकरचरणवतीत्यर्थः, ‘वण्णओ’ वर्णकः=राज्ञीवर्णन औपपातिकमूत्रादवसेयम् ।

तस्य खलु श्रेणिकस्य पुत्रः ‘नंदाए देवीए अत्तए’ नन्दाया देव्या आत्मजः=तद्गर्भज इत्यर्थः अभयनामा कुमारऽआसीत् । स कीदृशः ? इत्याह-‘अहीण जाव सुरूवे’ अहीन यावत्सुरूपः, अवत्ययावच्छब्देन-‘अहीणपडिपुण्णपंचिदियसरीरे, गया है । राजाओं के समूह में दिव्यक्रुद्धि, दिव्यद्युति, तथा दिव्यप्रभाव आदिद्वारा वह महेन्द्रकी तरह उत्तम प्रकट किया गया है । यहां पर भी जो यह “वण्णओ” शब्द आया है वह यह प्रकट करता है कि इस राजा-के विषय में और भी अधिक वर्णन अन्य ग्रन्थों में किया गया है, सो वह वर्णन औपपातिक सूत्र से जाना जा सकता है ।

(तस्स णं सेणियस्स रन्नो नંदा नामં देવી होत्था सुकुमार पाणिपाया वण्णओ) उस श्रेणिक राजा की रानी का नाम नंदा था । इसके हाथ पाँव बहुत ही सुकुमार थे । यह कितनी-अधिक सुन्दर थी-और किस स्वभाव आदि की थी यह सब विषय का वर्णन औपपातिक सूत्र में दिया गया है । (तस्स णं सेणियस्सरन्नो पुत्ते नंदाए अत्तए अभयनामं कुमारे होत्था) उस श्रेणिक राजा के एक पुत्र था जिसका नाम अभयकुमार था । यह नंदा देवी की कुक्षि से अवतरित हुआ था । (अहीण जाव सुरूवे) यहां यावत् शब्द से यह पाठ-ग्रहीत हुआ है-इसका शरीर लक्षण से अन्यून समूहમાં દિવ્યક્રુદ્ધિ, દિવ્યદ્યુતિ તેમજ દિવ્યપ્રભાવ વગેરેથી તેને મહેન્દ્રની જેમ ઉત્તમ બતાવવામાં આવ્યા છે. અહીં પણ જે ‘વણ્ણઓ’ શબ્દ આવ્યો છે, તે આમ બતાવે છે કે આ રાજાના વિષે એના કરતાં બીજાં વધુ વર્ણન બીજાં શાસ્ત્રોમાં કરવામાં આવ્યું છે. માટે તે વર્ણન ઔપપાતિક સૂત્રવડે સમજી શકાય છે.

તસ્સ ણં સેણિયસ્સ રન્નો નંદા નામં દેવી હોત્થા સુકુમાર પાણિપાયા વણ્ણઓ) તે શ્રેણિક રાજાની રાણીનું નામ નંદા હતું. તેના હાથપગ બહુ જ સુકોમળ હતા. તે કેટલી બધી રૂપવતી હતી તેનો સ્વભાવ વગેરે કેવો હતો, આ બતાવના બધા વિષયોનું વર્ણન ઔપપાતિક સૂત્રમાં આપવામાં આવ્યું છે. (તસ્સ ણં સેણિયસ્સ રન્નો પુત્તે નંદાએ દેવીએ અત્તએ અભયનામં કુમારે હોત્થા) તે શ્રેણિક રાજાના એક પુત્ર હતા. તેનું નામ અભયકુમાર હતું. તે નંદાદેવીની કૃપમાંથી અવતર્યા હતા. (અહીં જાવ સુરૂવે) અહીં યાવત્ શબ્દથી એ પાઠ ગ્રહણ કરવામાં

અનગાર્થમામૃતવર્ષિણીટીકા. સૂ ૪ પ્રશ્નાદિનિરૂપણમ

૧૭

લક્ષણ—વંજણગુણોચ્ચે, માણુસ્માણપ્રમાણપટિપુણસુજાત્યસવંગસુદરંગે, સસિ-
સોમાકારે, કંતે, પિયદંસણે મુરુવે' ઈતિ સંગ્રહઃ । વ્યાખ્યા—અહીનપ્રતિપૂર્ણપદ્ધે
ન્દ્રિયશરીરઃ—અહીનાનિ=લક્ષણતોડન્યુનાનિ પ્રતિપૂર્ણાનિ=સ્વરૂપતોડસ્વણ્ડિતાનિ
પશ્ચાપીન્દ્રિયાણિ યસ્મિન્ તત્તથાવિધં શરીરં યસ્ય સ તથોક્તઃ । લક્ષણવ્યજ્ઞનગુણો-
પપેતઃ—લક્ષણાનિ=સ્વસ્તિકચક્રચમત્સ્યાદીનિ, વ્યજ્ઞનાનિ=મપતિલાદીનિ,
તેષાં ગુણઃ=પ્રશસ્તત્ત્વરૂપાસ્તૈઃ ઉપપેતઃ=યુક્તઃ । અત્ર—‘ઉપ’ ‘અપ’ અનયોરુપ-
સર્ગયોઃ શકન્ધ્વાદિત્વાત્પરરૂપે ‘ઉપપદ્તઃ’ અનયોર્ગુણે ‘ઉપપેતઃ’ ઈતિ સિદ્ધમ્ ।
માનોન્માનપ્રમાણપ્રતિપૂર્ણસુજાતસર્વાંગસુન્દરાઙ્ગઃ—અત્ર માનં=જલેન પરિપૂર્ણ કુંડે
યસ્મિન્ પુરુષે પ્રવિષ્ટે સતિ યજ્જલં કુંડાદ્વદિનિસ્સરતિ તજ્જલં યદિ દ્રોણપરિ-
માણ ભવતિ તદા તસ્ય શરીરાવગાહના માનમુચ્યતે । તુલાદળેન સન્તુલિતઃ
પુરુષો યદર્ધભારપરિમાણો ભવતિ તદા તસ્ય અર્ધભારપરિમાણમ્ ઉન્માનમુચ્યતે ।
સ્વામૈલેનાષ્ટોત્તરશતોન્નતતા પ્રમાણં કથ્યતે તતઃ—માનં ચ ઉન્માનં ચ પ્રમાણં
ચ માનોન્માનપ્રમાણાનિ, તૈઃ પ્રતિપૂર્ણાનિ સુજાતાનિ સર્વાંગાણિ, તૈઃ
સુન્દરાઙ્ગઃ—સર્વથા પ્રમાણપ્રતિપૂર્ણસુજાતતયા સર્વાંગીણ સુન્દર ઈતિ ભાવઃ । ‘સસિ-

તથા સ્વરૂપ સે પરિપૂર્ણ પાંચો ઈન્દ્રિયોં સે યુક્ત થા ।’ લક્ષણોં—સ્વસ્તિક—ચક્ર
ચવ એવં મત્સ્ય આદિ કે ચિહ્નો—સે—તથા મષા તિલ—આદિરૂપ વ્યજ્ઞનોં સે
મરપૂર થા । ‘માન’ ઉન્માન, તથા ‘પ્રમાણ’ સે શરીર કા પ્રત્યેક અવયવ

આવ્યો છે કે એમનું શરીર લક્ષણોથી અન્યૂન (સંપૂર્ણ) તેમજ સ્વરૂપ (સૌંદર્ય)થી
પરિપૂર્ણ પાંચે ઈન્દ્રિયોથી યુક્ત હતું. લક્ષણો—સ્વસ્તિક ચક્ર, ચવ અને મત્સ્ય વગેરે
ચિહ્નોથી તેમજ મષાતિલ વગેરે વ્યજ્ઞનોથી સંપૂર્ણ રીતે ભરેલું હતું. માન, (૧)
ઉન્માન, (૨) તેમજ પ્રમાણવડે (૩) શરીરનો દરેક દરેક અવયવ પરિપૂર્ણ હતો.

(૧) જલ સે પરિપૂર્ણ મરે હુણ કુંડ મેં મનુષ્ય કો બેઠાને પર ઉસ
કુંડ સે જિતના પાની બાહર—નિકલ આતા હૈ વહ પાની તૌલને પર યદિ
એક દ્રોણ પ્રમાણ હોતા હૈ તો વહ જલ ઉસ પુરુષ કી શરીરાવગાહના કા
માન માના જાતા હૈ । (૨) તરાજૂ પર સન્તુલિત હોને પર પુરુષ કા જો અર્ધ
માર હોગા વહ ઉન્માન માના જાવેગા । (૩) ૧૦૮ અંગુલ કી જો ઝૂંચાઈ હોતી

વિશેષઃ—(૧) પાણીથી પૂર્ણ ભરેલ કુંડમા માણસને બેસાડ્યા પછી તે કુંડમાંથી
બેટલું પાણી બહાર નિકળી આવે છે, તે પાણીને બે તોલવામાં આવે, અને તે એક
દ્રોણ પ્રમાણ તોલમાં ઉતરે તો તે પાણીને તે પુરુષની શરીરાવગાહનાનું ‘માન’ માન-
વામાં આવે છે.

(૨) ત્રાજવા ઉપર તોલવામાં પુરુષનું જે અર્ધું વજન થાય તેને ‘ઉન્માન’ માનવામાં આવે છે.

(૩) એકસો આઠ (૧૦૮) આંગળની જે બે આઠ હાથ છે તેને ‘પ્રમાણ’ કહેવામાં આવે છે.

સોમાગારે' શશિસૌમ્યાકાર:-શશી=ચંદ્રસ્તકટ્ સૌમ્ય:=રમણીય:, આકાર:= સ્વરૂપં यस્ય સ તથોક્ત: । 'કંતે' કાન્ત:=કમનીય: । 'પિયદંસણે' પ્રિયદર્શન:- પ્રિયં=દર્શકજનમનોહલાદકં દર્શનમ્=અવલોકનં यस્ય સ તથોક્ત: । 'સુરુવે' સુરૂપ:=સર્વાતિશાયિરૂપલાવણ્યવાન્ । 'સામદંડભેદુવપ્પયાણની' સુપ્પઉત્તણ-યવિહિણ્ણુ' સામદંડભેદોપપ્રદાનનીતિ સુપ્પુક્તનયવિધિજ્ઞ:-તત્ર સામ='વયં યુષ્મા-કં યૂયમસ્માકં કો ભેદોઽસ્માકમ્' इत्यादि मधुरवाक्यै: शत्रुपक्षवशीकरणम्, दण्ड: दण्डयते-धनाद्यपहरणेन निस्सारी क्रियते जनो येन स तथोक्त:=क्लेशोत्पादेन

परिपूर्ण था । चंद्रमाके जैसा इसका सौम्य आकार था । देखने वालों को यह बहुत अधिक प्रिय लगता था । कमनीय था । रूप लावण्य इसके प्रत्येक अंग से टपकसा रहा था ।

यहाँ “अहीणजावसुरूवे” में जो यावत् पद रखा है-उस से इस पाठ का यहाँ ग्रहण किया गया है-अहीणपडिपुण्ण-पंचेन्द्रियसरीरे लक्खणवंजणगुणोववेए, माणुस्माणप्पमाणपडिपुण्ण -सुजायसव्वंगसुदरंगे, ससिसोमागारे, कंते, पियदंसणे सुरूवे । (सामदंडभेदुवपपयाणणी-तिसुप्पउत्तणयविहिन्नु ईहा-बूहमगगणगवेसणअत्थसत्थमइविसामए) हम आपके हैं आप हमारे हैं हम में और आप में कोई भेद नहीं है इत्यादिमधुर वचनों द्वाराशत्रुपक्ष को वश में करना यह साम उपाय है, क्लेश उत्पन्न करके अथवा काष आदि का अपहरण करके शत्रु को वश में करना-या उसे विलकुलकम-जोर बना देना यह दण्डनीति है, शत्रु पक्ष के स्वामी-तथा सेवक में जो परस्पर में स्नेह होता है उसमें भेद करना-उनके चित्त में ऐसी बात जमा देना कि जिससे दोनों आपसमें एक दूसरे का विश्वास न कर सकें इसका नाम भेदनीति है । यह भेदनीति ३ तीन प्रकार की कही गई है-

ચન્દ્રના જેવો એમનો સૌમ્ય આકાર હતો. એનારને એ બહુજ વધારે ગમતો હતો. એ કમનીય હતા. રૂપ અને લાવણ્ય એમના દરેકે દરેક અંગમાંથી નીતારતું હતું.

અહીં 'અહીણ જાવ સુરુવે' માં જે યાવત્ પદ મુકામાં આવ્યું છે, તેનાથી આ પાઠનું અહીં અહણ કરવામાં આવ્યો છે-અહીણપડિપુણ્ણપંચેદિયસરીરે લક્કણવંજનગુણોવવેए માણુસ્માણપ્પમાણપડિપુણ્ણસુજાયસવ્વંગસુદરંગે સસિસોમાગારે, કંતે. પ્રિયદંસણે સુરુવે ।" સામદંડભેદુવપ્પયાણ ણીતિસુપ્પઉત્તણયવિહિન્નુ. ઈહા બૂહમગગણગવેસણઅત્થસત્થમइविसामए) અમે તમારા છીએ; તમે અમારા છો; આપણામાં કોઈ પણ વતનો ભેદ નથી, વગેરે મીઠા વચ્ચનાથી શત્રુપક્ષને વશ કરવો આ સામ ઉપાય છે. પીડિત કરીને અથવા તેા ધન-ભંડારનું હરણ કરીને દુશ્મન ઉપર કાબૂ મેળવવો અગરતો તેને સાવ નિર્બળ બનાવવો આ દણ્ડનીતિ છે. શત્રુપક્ષના સ્વામી તેમજ સેવકમાં જે એક બીજા તરફ

है वह प्रमाण कही गई है ।

અનગારશ્રમામૃતઘર્ષિણી ટીકા. સૂ. ૪ પ્રશ્નાદિનિરૂપણમ્

૫૯

કોષાદ્યપદરણેન વા. શત્રોરનુશાસનમ્ । મેદઃ=શત્રુપક્ષે સ્નેહાપનયનપુરસ્સરં સ્વામિ સેવકયોશ્ચિત્તમેદકરણં, સ ત્રિવિધઃ, ।

ઉક્તશ્ચ-“પરોપ્પરં જેહમંગો, કલહુપ્પાયણં તદ્વા ।

તઝ્જણં સત્તુપક્ખેસુ, મેયણીઈ પકિત્તિયા ॥૧” ઇતિ ।

અસ્ય છાયા-પરસ્પરં સ્નેહમદ્ભઃ, કલહોત્પાદન તથા ।

તર્જનં શત્રુપક્ષેષુ, મેદનીતિઃ પ્રકીર્તિતા ॥૧॥ ઇતિ ।

ઉપપ્રદાનમ્=પૂર્વગૃહીતવસ્તુપ્રતિપ્રદાનમ્, અભિમતાર્થદાનં વા, એતદ્દૂપા ચતુર્વિધા નીતિઃ-નીયતે=સ્થાનુકૂલ્યં પ્રાપ્યતે રિપુરનયેતિ સા તથોક્તા તથા સામાદિ ચતુર્વિધયા નીત્યા સુ=મુઘ્ઠુ પ્રયુક્તં=પ્રયોગો વ્યાપારો યત્ર સસુપ્રયુક્તઃ, એતાદૃશો નયઃ=ન્યાયસ્તસ્ય વિધિઃ=વિધાનં, તં જાનાતીતિ સ તથોક્તઃ-યથાયોગ્યનીતિન્યાય કુશલ ઇત્યર્થઃ । નીતિં પ્રયોગો યથા-‘ઉત્તમં પ્રણિપાતેન, શૂરં મેદેન યોજયેત્ ।

‘પરોપ્પરં જેહમંગો, કલહુપ્પાયણં તદ્વા ।’

તઝ્જણં સત્તુપક્ખેસુ મેયણીઈ પકિત્તિયા ॥૧॥

શત્રુ પક્ષમે સ્વામી સેવકમે સ્નેહ કા મંગ કરવાના ઉનમે આપસમે લડાઈ જગડા કરવા દેના-એવં પરસ્પર મે તર્જન-હાટ-હપટ-આદિ કરવાના । પૂર્વમે ગૃહીત કો હુઈ વસ્તુ કા દેના અથવા અભિમત અર્થકા દેના હસ કા નામ ઉપપ્રદાન હૈ સામ, દ્વંડ મેદ એવં ઉપપ્રદાન હસ તરહ ૪ ચાર પ્રકાર કો નીતિ કે પ્રયોગરૂપ ન્યાય કે વિધાનમેં યહ અમય-કુમાર નિષ્ણાત થા-યથા યોગ્યનીતિ ન્યાય મેં કુશલ થા-નીતિ કા પ્રયોગ હસ પ્રકાર કહા ગયા હૈ-(ઉત્તમં પ્રણિપાતેન) ઉત્તમ જનકો યદિ

સ્નેહભાવ હોય છે, તેમાં ફૂટ પાડવી, તેમના મનમાં એવી વાત ઠસાવવી કે જેથી બન્ને એક બીજાનો વિશ્વાસ ન કરે, તેનું નામ લેહ-નિતી છે. આ લેહ નીતિ ત્રણ પ્રકારની બતાવવામાં આવી છે.

પરોપ્પરં જેહમંગો, કલહુપ્પાયણં તદ્વા ।

તઝ્જણં સત્તુપક્ખેસુ મેયણીઈ પકિત્તિયા ॥૧॥”

શત્રુપક્ષમાં સ્વામી સેવકના સ્નેહમાં ફૂટ પડાવવી, તેમનામાં પરસ્પર કલહ કરાવવો અને પરસ્પર તર્જન (તિરસ્કાર) દમદાટી વગેરે કરાવવાં. પૂર્વે કોઈ પાસેથી લીધેલ પદાર્થને આપવો અથવા અભિમત (ઈષ્ટ) અર્થને આપવો તેનું નામ ઉપપ્રદાન છે. સામ, દ્વંડ, લેહ અને ઉપપ્રદાન આ પ્રમાણે ચાર પ્રકારની નીતિના પ્રયોગ કરતાં ન્યાય આપવામાં અમયકુમાર નિષ્ણાત હતા. નીતિના સમુચિત માર્ગને અનુસરતાં ન્યાય આપવામાં તે કુશળ હતા. નીતિનો યથાયોગ્ય વ્યવહાર આ રીતે બતાવવામાં આવ્યો છે:-‘ઉત્તમં પ્રણિપાતેન, સારા માણસને વશ કરવો હોય તો તેની સામે નમ્ર થઈને વર્તન

નીચમલ્પપ્રદાનેન, સમં તુલ્યપરાક્રમૈઃ॥૧૧॥”ઈતિ, અન્યચ્ચ—“લુબ્ધમર્થેન ગૃહ્ણીયાત્, સાધુમઝ્જલિકર્મણાં મૂર્ધ્વં છન્દાનુરોધેન, તત્ત્વાર્થેન ચ પણ્ડિતમ્ ॥”ઈતિ। ‘ઈહાવોહ મઃગ્ગગવેસણઅત્થસત્થમઙ્ગવિસારણ’ ઈહાડવોહમાર્ગગવેષણાર્થશાસ્ત્રમતિવિશારદઃ— તત્ત્વ ઈહા=કસ્યાપિવસ્તુનોડનાલોચિતવિલોકનજન્યસંશયનિરાશાય બુદ્ધિચેષ્ટા, યથા દૂરત ઉચ્ચેસ્ત્વયુક્તસ્ય કસ્યચિદર્શને ‘સ્થાણુ વાં પુરુષો વા’ઈતિ વિવેકાય બુદ્ધિચેષ્ટનમ્।

વશ મેં કરના હોવે તો उसके સાથ નમ્રતા का व्यवहार रखना चाहिये। (शूरं भेदेन योजयेत्) किसी शूरवीर को यदि वश में करना है तो उसके साथ भेदनीति का प्रयोग करना चाहिये। (नीचमल्पप्रदानेन) यदि किसी नीचजन को वश में करना है, तो उसे कुछ न कुछ थोड़ा बहुत अवश्य दे देना चाहिये।

(સમં તુલ્યપરાક્રમૈઃ) બરાબરી વાળે શત્રુ को यदि वश में करना है तो उसके तो उसके साथ बराबरी का पराक्रम करना चाहिये। यही बात अन्यत्र इस प्रकार से गई है—

‘लुब्धमर्थेन गृह्णीयात् साधुमञ्जलि, कर्मणा,
‘मूर्ध्वं छन्दानुरोधेन तत्त्वार्थेन च पण्डितम्’”।

સામાન્ય રુપ સે વસ્તુ કે વાદ જો ઉસમેં સંયશ હોતા હે ઉસ સંશય કોં દૂર કરને કી જો એક પ્રકાર કી બુદ્ધિ ચેષ્ટા હોતી હે ઉસકા નામ ઈહા હે। જૈસે દૂર સે કિસી કૈંસી વસ્તુ કા જબ હમે દર્શન હોતા હે તબ યહ કુછ હે એસા સામાન્ય વોધ હોતા હે અબ ઇસ સામાન્ય વોધ કે વાદ ફિર એસા જો વિચાર આતા હે કિ યહ સ્થાણુ હે યા પુરુષ હે

કરવું નેઈએ ‘શૂરં ભેદેન યોજયેત્’ વીર પુરુષને વશ કરવો હોય તો તેની સાથે ભેદનીતિનો પ્રયોગ કરવો નેઈએ. ‘નીચમલ્પપ્રદાનેન’ નીચ માણસને વશ કરવો હોય તો કંઈકને કંઈક—થોડું થોડકસ આપવું નેઈએ. ‘સમં તુલ્યપરાક્રમૈઃ’ સરખી શક્તિવાળા દુશ્મનને વશ કરવો હોય તો તેની સાથે બરાબરીનું શૂરાતન બતાવવું નેઈએ એજ વાત બીજે સ્થાને આ રીતે બતાવવામાં આવી છે:—

લુબ્ધમર્થેન ગૃહ્ણીયાત્ સાધુમઝ્જલિકર્મણાં ।

મૂર્ધ્વં છન્દાનુરોધેન તત્ત્વાર્થેન ચ પણ્ડિતમ્ ॥૧૧॥,

સામાન્ય રૂપમાં વસ્તુના બોધ પછી જે તેમાં સંશય ઉદ્ભવે છે તેને દૂર કરવાની એક પ્રકારની બુદ્ધિનીચેષ્ટા હોય છે, તેનું નામ ‘ઇહા’ છે. દા. ત. દૂરથી કોઈ બિંબી વસ્તુનું ન્યારે દર્શન થાય છે, ત્યારે આ કંઈક છે, એવું સામાન્ય જ્ઞાન આપણને થાય છે. આ સામાન્ય જ્ઞાન પછી ફરી એમ વિચાર થાય કે આ સ્થાણું (કુડું) છે કે પુરુષ છે, આનું નામ સંશય છે. આ સંશય પછી આ સ્થાણું હોવું નેઈએ અથવા પુરુષ હોવો નેઈએ,

અનગાર્ધમામૃતવર્ષિનીટીકા સુ. ૪ પ્રશ્નાદિનિરૂપણમ્

૬૧

અપોહ:-અપોહ્યતે=નિવાર્યતે સ્વાકારાદ્વિપરીત આકારોડનેનેતિ સ તથોક્તઃ=નિજા-
કારનિર્ણયજ્ઞાનં યથા-‘સ્થાણુરેવાય’ મિતિ। માર્ગણં-માર્ગ્યતે=અન્વિષ્યતે વસ્ત-
નેનેતિ તત્તથોક્તમ્=અપોહ્યતે સદ્ભૂતાર્થવિશેષજ્ઞાનાભિમુખમેવ ‘તત્સત્ત્વે તત્સ-
ત્ત્વમન્વયઃ’ इत्यन्वयधर्मान्वेषणं, यथा वल्लीलताद्यारोहणं स्थाणुधर्म एवात्र घटते
इति। स्थाणुमेवाश्रित्य वल्लीलताद्यारोहणं भवति, अतः स्थाणु धर्मत्वेन वल्लीलता-
द्यारोहणं व्यवदिश्यते। गवेषणं-गवेष्यते=विशेषतो निश्चियते वस्तुवनेनेति तत्त-

“इसी का नाम संशय है। इस संशयके होने पर यह स्थाणु होना चाहिये
अथवा पुरुष होना चाहिये इसतरह किसी एक तरफ झुकती हुई जो
बुद्धि की चेष्टा होती है यही ईहा है।

ईहा के बाद जो विशेष ज्ञान होता है उसका नाम अवाय है-
अपोह है-। अपने आकार से विपरीत आकार जहां दूर किया जाता है
वह ‘अपोह’ है ऐसी अपोह शब्द की व्युत्पत्ति है। जैसे जब यह
बोध हुआ कि यह स्थाणु होना चाहिये तब ऐसा जो बोध
होता है कि यह स्थाणु ही है इसी का नाम अपोह है मार्गण शब्द
का अर्थ होता है-अन्वेषण- यह स्थाणु ही है ऐसा जो अपोह नामक
बोध हो रहा है वह इस वान को लेकर हो रहा है कि यहाँ पर वल्ली
आरोहण आदि जो स्थाणुगत धर्म है वे ही घटित हो रहे हैं। इसी का
नाम अन्वय है ‘तत्सत्त्वे तत्सत्त्वमन्वयः’ यह अन्वय का लक्षण है। स्थाणु
को अश्रित करके ही वल्ली लता आदि का वहाँ आरोहण होता है-
इसलिये ये स्थाणु के धर्म तरी के प्रकट किये जाते हैं। मार्गणा में अन्वय
धर्म की पर्यालोचना होती है। गवेषणा में व्यतिरेक धर्म का विचार चलता

આ પ્રમાણે કોઈ એક તરફ વળતી બુદ્ધિની ચેષ્ટા થાય છે, તેનું નામ ઇહા છે.

ઇહા પછી જે વિશેષજ્ઞાન હોય તેનું નામ અવાય છે-અપોહ-છે. પોતાના
આકારથી ભિન્ન આકારને જ્યાં દૂર કરવામાં આવે તેને અપોહ કહે છે. એ રીતે અપોહ શબ્દની
વ્યુત્પત્તિ છે. દા. ત. જ્યારે એ જ્ઞાન થયું કે આ સ્થાણુ (કુંડ) હોયું બોધ્યું. ત્યારે
એવું નિશ્ચયરૂપે જે જ્ઞાન થાય છે કે આ સ્થાણુ (કુંડ) જ છે, આનું જ નામ અપોહ છે.
માર્ગણ શબ્દનો અર્થ ‘અન્વેષણ’ થાય છે. આ સ્થાણુ જ છે, આ પ્રકારનું અપોહ
નામે જે જ્ઞાન થઈ રહ્યું છે, તે આને લઈને જ થઈ રહ્યું છે કે આહી વડ્ડી (વેલ)
આરોહણ વગેરે જે સ્થાણુમાં રહેનારા ધર્મો છે, તે જ ઘટિત થઈ રહ્યા છે. આનું નામ
અન્વય છે. “તત્સત્ત્વે તત્સત્ત્વમન્વયઃ” આ અન્વયનું લક્ષણ છે. ‘સ્થાણુ (કુંડ) ના
આધારે જ લતા વગેરેનું આરોહણ થાય છે. માટે જ એ સ્થાણુના ધર્મ બતાવવામાં
આવ્યા છે. માર્ગણમાં ‘અન્વય’ ધર્મની પર્યાલોચના થાય છે. ગવેષણામાં કે વ્યતિરેક

થોક્તં-માર્ગણાદૃષ્વે સદ્ભૂતાર્થવિશેષ નિર્ણયાભિમુખમેવાન્યધર્મપરિત્યાગેન 'તદસત્ત્વે તદસત્ત્વં વ્યતિરેકઃ' ઇતિ વ્યતિરેક ધર્માધ્યાસ સમાલોચને યથા- 'અસ્મિનશિરઃ શરીર કણ્ઠ્યનાદયઃ પુરુષધર્મા ન દૃશ્યન્તે' ઇતિ। એતેષાં સમાહારે ઈદાપોહમાર્ગણગવેષણાનિ, તૈરર્થશાસ્ત્રે=અર્થોપાર્જનનિમિત્તં શાસ્ત્રમર્થશાસ્ત્રં, તત્ર યા મતિઃ=મનનં તયા વિશારદઃ=નિપુણઃ સ તથોક્તઃ। તથા 'ઉપ્પત્તિયાણ વેણક્યાણ કમ્મયાણ પારિણામિયાણ ચઽવિહાણ બુદ્ધીણ ઉવ્વેણ' ઔત્પત્તિકયા, વૈનયિકયા, કર્મજયા, પારિણામિકયા, ચતુર્વિધયા બુદ્ધયા ઉપપેતઃ, તત્ર-ઔત્પત્તિકયા-ઉત્પત્તિરેવ-શાસ્ત્રાભ્યાસકર્મપરિશીલનાદિકં વિહાય પ્રયોજનં યસ્યા સા ઔત્પત્તિકી-પૂર્વમદૃષ્ટાશ્રુતાનુભૂતવિષયતયાપ્યકસ્માદુદ્ભવનશીલા, તયા, અત્ર રોહકદૃષ્ટાન્તઃપ્રસિદ્ધ એવા

હૈ જૈસે એસા વિચાર હોના-કિ યહ સ્થાણુ હી હૈ- પુરુષ નહીં-કારણ પુરુષગત જો શિરઃ કણ્ઠ્યન આદિ ધર્મ હૈં વે યહાં પ્રતીત નહીં હો રહે હૈં। 'તદસત્ત્વે તદસત્ત્વમ્' યહ વ્યતિરેક કા લક્ષણ હૈ। અભયકુમાર જિસ તરહ સામઆદિ નીતિ કે પ્રયોગ કરને મેં વિશેષ પદુ થે ઉસી પ્રકાર વે ઈદા અપોહ માર્ગણ, ગવેષણ દ્વારા અર્થશાસ્ત્ર કે વિચાર કરને મેં બી વિશેષ વિશારદ થો (ઉપ્પત્તિયાણ વેણક્યાણ કમ્મયાણ પારિણામિયાણ ચઽવિહાણ બુદ્ધીણ ઉવ્વેણ) ઔત્પત્તિ કી, વૈનયિકી કર્મ જા તથા, પરિણામિકી, હસ તરહ ચાર પ્રકાર કી બુદ્ધિ સે વે અભયકુમાર યુક્ત થે। જો બુદ્ધિ સ્વતઃ હસ જીવ કો વિના કિસી શાસ્ત્રાભ્યાસ આદિ કે ઉત્પન્ન હોતી હૈવહ ઔત્પત્તિ કી બુદ્ધિ હૈ। યહ બુદ્ધિ પૂર્વ મેં અદૃષ્ટ અશ્રુત તથા અનનુભૂત હુણ વિષય કો અકસ્માત્ જાન લેતી હૈ। હસ વિષય મેં રોહક કા દૃષ્ટાન્ત પ્રસિદ્ધ હી

[અભ્યાસ] ધર્મ ઉપર વિચાર કરવામાં આવે છે. દા. ત. એમ વિચાર થયો કે આ સ્થાણુ જ છે, પુરુષ નથી. કારણ કે પુરુષગત જે શિર કણ્ઠ્યન વગેરે ધર્મો છે, તેઓની અહીં પ્રતીતિ થતી નથી. 'તદસત્ત્વે તદસત્ત્વમ્' આ વ્યતિરેકનું લક્ષણ છે. એમ અભયકુમાર સામ વગેરે નીતિનો પ્રયોગ કરવામાં વિશેષ કુશળ હતા, તેમજ ઈડા, અપોહ. માર્ગણ, ગવેષણ વડે અર્થશાસ્ત્ર ઉપર વિચાર કરવામાં પણ વિશેષ હોશિયાર હતા. (ઉપ્પત્તિયાણ વેણક્યાણ કમ્મયાણ પરિણામિયાણ ચઽવિહાણ બુદ્ધિણ ઉવ્વેણ) ઔત્પત્તિકી, વૈનયિકી કર્મજ અને પરિણામિકી આ રીતે ચાર પ્રકારની બુદ્ધિથી અભયકુમાર સંપન્ન હતા. જીવને પોતાની મેળે કેઈ પણ જાતના શાસ્ત્રાભ્યાસ વગર જે બુદ્ધિ ઉદ્ભવે છે તે ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ છે. આ બુદ્ધિપદ્ધતિ કેઈપણુ વળત જોવામાં નહિ આવેલા, સાંભળવામાં નહીં આવેલા તેમજ અનુભૂતિના વિષયમાં નહિ આવેલા વિષયને અનાયાસ સમજી લે છે. આ જાગૃતમાં રોહકનું દૃષ્ટાન્ત પ્રસિદ્ધ થયેલ જ છે.

અનગારધર્મામૃતવર્ષિણીટીકા:સૂ. ૪ પ્રશ્નાદિનિરૂપણમ્

૧૩

વૈનયિક્યા-વિનયેન જાતા વૈનયિકી=ગુર્વાદિવિનયમાત્રશાસ્ત્રાર્થ સંસ્કારજન્યા, તયા, અત્ર નૈમિત્તિકશિષ્યદ્વયોદાહરણ સંક્ષેપતઃ પ્રદર્શયતે—

एकस्मिन्ननगरे समकक्षवयस्कौ द्वौ शिष्यौ निमित्तशास्त्रं पठितुं कस्यापि नैमित्तिकस्य समीपे गतवन्तौ। तयोरेको विनयशीलो यद् यथा गुरुरुपदिशति तत्तथैव बहुमानपुरस्सरं विनयावनतमस्तकोऽधीते, गुरुपाठितं मुहुर्मुहुर्विमृशति, शङ्कास्पदं स्थलं गुरुसमीपमुपेत्य सविनयं निर्णयति च। अपरस्तु न तथा विनयेन पठति, न पृच्छति, नापि विमृशति च। अर्थात्तशास्त्राबुभौ कालान्तरे जीविकार्थं देशान्तरं गतौ। क्वचि-

હૈ। ગુરુ આદિ કે વિનય સે પ્રાપ્ત હુણ શાસ્ત્રી અર્થ કે સંસ્કાર સે જો બુદ્ધિ પ્રાપ્ત હોતી હૈ વહ વૈનયિકી બુદ્ધિ હૈ।

इस विषय में दो नैमित्तिक शिष्यों का उदाहरण इस प्रकार है— किसी नगर में समान अवस्था वाले दो शिष्य किसी निमित्तज्ञ के पास निमित्त शास्त्र को पढ़ने के लिये गये। उनमें एक शिष्य विनयशील था। गुरुमहाराज उसे जिस प्रकार जिस बात को पढ़ाते थे वह उस बात को बहुमान पुरस्सर बड़े भारी विनय के साथ पढ़ता था। विद्या गुरु जिस विषय को उसे समझाया करते थे वह उस विषय को बार बार विचार में लाया करता था। जिस विषय में उसे किसी भी तरह का संदेह होता तो वह गुरु के पास जा कर विनय के साथ उसका निर्णय करता। दूसरा शिष्य ऐसा कुछ अविनयी था कि वह न तो कुछ पढ़ता न कुछ लिखता और न गुरु से कुछ पूछता और न कुछ विचार ही करता। अब उन दोनों के लिये ऐसा अवसर आया कि उन्हें आजी

ગુરુ વગેરેના વિનયથી પ્રાપ્ત કરેલ શાસ્ત્રીય અર્થના સંસ્કાર વડે જે બુદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે, તેવૈનાયિકી બુદ્ધિ છે. આ વિષયને લગતા બે નૈમિત્તિક શિષ્યોના દષ્ટાન્ત આ પ્રમાણે છે—

કોઈ નગરમાં સરખી ઉમરના બે વિદ્યાર્થીઓ કોઈ નિમિત્તજ્ઞની પાસે નિમિત્ત-શાસ્ત્રના અભ્યાસાર્થે ગયા. તેઓમાં એક શિષ્ય વિનયી હતો. ગુરુ તેને જે વાત શીખવતા તે તે વાતને બહુજ માનપૂર્વક ઘણા વિનય સાથે તે શીખતો હતો. વિદ્યા આપનારા ગુરુ જે વિષય તેને સમજાવતા તે તે વિષય ઉપર વારંવાર મનન કરતો હતો. તે વિષયમાં તેને કોઈ પણ બાતની શંકા હોય તો તે ગુરુની પાસે બઝને અવિનય તેનું અમાધાન કરતો હતો. બીજો શિષ્ય કંઈક અવિનયી હતો ન તો તે કંઈ વાંચતો અને ન તે કંઈ લખતો તેમજ ન ગુરુને તે કંઈ પૂછતો અને ન તે કોઈપણ બાતના વિચાર કરતો. હવે વિદ્યાઅભ્યાસ કરી રહ્યા પછી આ બંનેને

नगरनिकटे सरस्तीरे विश्वमनुः । 'एतावुभौ विद्वांसौ' इति ज्ञात्वा मस्तकन्यस्त-
जलभृतघटा काचिद्वृद्धा विदेशगतस्वसुतकुशलिनीं वार्तां पप्रच्छ । प्रश्नसमकालमेव
तन्मस्तकाद् घटो न्यपतत्, तद्वृद्धा सोऽविमृश्यकारी झटिति प्राह—'वृद्धे ।=मृतस्तव-
पुत्रः' इत्यादि । कर्णकठोरं प्राणापहारकं वज्रमिवाऽऽपतत् पुत्रमरणरूपं तद्वचनं
श्रुत्वा यावत्सा मूर्छा प्राप्नोति तावदपरो विमर्शशीलो नैमित्तको न्यगदत् भोभ्रात-
मैव ब्रूहि, अस्याः पुत्रः साम्प्रतमेव स्वगृहमागतो वर्त्तते, मातः ! गच्छ शीघ्रं गृहं
पुत्रमुखवाक्लोकनजनितममन्दपरमानन्दमनुभवेत्यादि । तच्छ्रुत्वा प्रत्युज्जीवितेव

विका संपादन के लिये परदेश में जाना पड़ा । जब ये बाहर जा रहे थे तो
किसी एक नगर के पास के सरोवर के किनारे ये दोनों ठहर गये । इतने में
एक वृद्धाने कि जिसका पुत्र बहुत समय से परदेश गया हुआ था और अभी तक
वापिस नहीं आया था उन्हें देखा-वह मस्तक पर घड़ा रखकर वहाँ
जल भरने को आई थी । उसने विद्वान समझ कर इनसे अपने पुत्र की
कुशल वार्ता पूछी तो अविनीत शिष्यने यह देखकर कि उसके मस्तक
से प्रश्न पूछने के साथ साथ घड़ा गिर गया है जल्दी से ऐसा कहा
कि हे वृद्धे ? तेरा पुत्र तो परदेश में ही मर गया है—तू अब किस की
कुशल वार्ता पूछ रही है। ऐसा उसका कर्णकठोर वज्र के प्रहार जैसा
तीक्ष्ण मर्मभेदक पुत्र का मरण रूप वचन सुनकर वह मूर्च्छित होने
वाली ही थी इतने में दूसरे विनयशील शिष्यने विचार कर कहा भाई
ऐसा मत कहो—इसका पुत्र तो इस समय घर पर ही आ पहुँचा है ऐसा
कहकर फिर उसने उस वृद्धा से कहा ! तुम जल्दी से जल्दी घर जाओ ।

पोतानी आलुविद्धा यथावया माटे परदेशे गवानुं थयुं, न्यारे तेथ्यो गडार गच्छरह्या
हुता त्पारे भागमांठाछिनगर पास सरोवरना काठे आ गन्ने शेकाया. येटलाभां येक डोशीये-
के येनो पुत्र धण्डा समय पडेलां विदेश गये हुतो अने हुल पोताने घेर पाछो इथो
न हुतो—तेथ्योने जेया, ते धडो माथा उपर भूझीने पाछी करवा आनी हुती. ते
डोशीये तेथ्योने विद्वान समझने जेभने पोताना पुत्रनुं कुशल पूछयुं प्रश्न पूछतानी
साथे ग वृद्धाना माथा उपरथीपाछीना घडो पडी गयेछे,—जे जेने अविनीत शिष्ये ऊपरी
कहुं के हे वृद्धे ! तारे पुत्र तो विदेशमां भरलु पाग्यो छे, तुं हुवे डोना
कुशलनी बात पूछे छे, आ प्रभाणु तेनुं वज्रप्रहार जेवुं काण्डकु, तीक्ष्ण, अन्तःकरणने
वीधनाइं, पुत्रमरण इपवचन सांखणीने ते जेलान थवानी ग हुती तेटलाभां गीज विनयशील
शिष्ये विचारीने कहुं के लाछाआवुं न जेखो जेनो पुत्र तो आत्यारे घेर आनी पडेलां छे.
आम कडिने पछी तेणु ते डोशीने कहुं के मा ! तमे अत्परे घेर गथ्यो. तमारो पुत्र

अनगारथमामृतवर्षिणीटीका. सू. ४ प्रश्नादिनिरूपणम्

६५

सा गता गृहं, मिलितो लब्धलक्ष्म्यामः पुत्रः, हर्षमकर्ममुपागता । तस्मिन् सा बहुमूल्यं पारितोषिकमादाय सरस्तीरमामृत्युं तौ पृथ्वतीकथं ज्ञातमेतद्वृत्तमिति । अविमृश्य-
कारी ब्रूते-प्रश्नसमये तव मस्तकान्निपत्य कुम्भः स्फुटितस्तेन मया ज्ञातं—‘मृतस्तव पुत्रः’ इति । तत्पश्चाद् विमृश्यकारी प्रवक्ति—प्रश्नसमकालमेव तव घटाऽथो भूमौ निपतितस्तज्जलं च सरोजलेन साकं मिलितं तेन मया ज्ञातं—‘यस्य यज्जलं तत्तेन

तुम्हारा पुत्र घर पर आ गया है। उसके सुखावलोकन से तुम परम हर्ष का अनुभव करो। इस प्रकार उस विनयशील विचारक शिष्य के वचन सुनकर उसे मानो नई चेतना मी प्राप्त हो गई हो इस तरह बनकर वह अपने घर पहुँची। पहुँचते ही वहाँ उसने एक लाख रुपयों को कमाकर साथ में लाये हुए अपने पुत्र को देखा-देखते हो उसे परम आनन्द का अनुभव हुआ हर्ष प्रकर्ष से युक्त हो कर वह बहुमूल्य पारितोषिक लेकर पुनः उस तालाब के किनारे पर वह आई। आते ही उन दोनों से उसने पूछा—भाई बतलाओ तुमने यह सब कैसे जाना। सुनकर अविमृश्यकारी शिष्यने उससे कहा—मा! प्रश्न पूछने के साथ ही जब तुम्हारे मस्तक से घड़ा गिर कर फूट गया—तो मैंने विचार किया कि जिस प्रकार यह घड़ा अचानक गिरकर फूट गया है उसी प्रकार तुम्हारा पुत्र भी मर गया है। विमृश्यकारीने अपनी बात के समर्थन में उसे कहा—कि मातः? प्रश्न करने के समकाल में ही जब आप का घड़ा जमीन पर गिर पड़ा और उसमें का जल सरोवर के साथ मिल गया

घर आवी गयो छे. तेनुं मे ओछने तमे भूषण आनन्द अनुभवो. आ रीते विनयी अने विचारक शिष्यना वचन सांलणीने तेणे ज्ञाणे के नवी चेतना न भेजवी डोय, तेम ते तस्तज पोताने घेर गछ अने घेर पछोयतां न त्यां तेणे ओक लाख रुपिया कमाई आवेल पोताना पुत्रने जेयो. ओतांनी साथे न तेनुं ‘हेयु’ आनन्दही तरणोण थई गयुं. प्रसन्न थती ते बहु क्षीमती बेट लछने तेन तणावने कठि कूरी आवी आवीने तेन्ना जन्नेने तेणे पूछयुं ‘लाई. तमे आ जयुं’ केवी रीते ज्ञाणयुं?’ ओ सांलणीने अविमृष्यकारी [अविचारी] शिष्ये कहुं—‘मा! प्रश्न करतानी साथे न तमारे माथा उपरथी धडो पडीने कूटी गयो, त्वारे भने थयुं’ के ओ रीते आ धडो ओयितो पडीने कूटी गयो, ते रीते तमारे पुत्र पणु भरण पाग्यो छे. “विमृश्यकारीओ [विचारके] पोतानी वातना समर्थनभां कहुं’ के ‘मा! प्रश्न करती वजते तमारे धडो जमीन पर पडयो अने तेनुं पाणी सरोवरना पाणीनी साथे भणी गयुं’ ते ओ उपरथी भे ज्ञाणयुं’ के ओ प्रमाणे आ धडानुं पाणी आ सरोवरना पाणीनी साथे भणी गयुं छे, तेन प्रमाणे तमारे पुत्र पणु तमने जल्दी भणयो जेअओ. आ

મિલિતમિત તતોઽસ્યાઃપુત્રેઽપ્યનયા સહદુતમેવ મિલિષ્યતી' ત્યાદિ । તસ્મિન્નત્યા તમવિમૃશ્યકારિણં દુર્વચનૈર્નિર્મતસ્ય વિમૃશ્યકારિણે बहुपूत्यं पारितोषिकं समर्प्या-
शीर्वादशतानि ददौ । अथासावविमृश्यकारी खेदविन्नो भूत्वा स्वचेतसि चिन्तया-
मास-‘मया गुरुजन विनयाभावेन शास्त्रमभ्यस्तं तस्मान्मे विद्या न फलवती जाते’
त्यादिना मनःसंतापं संप्राप । विनयशीलो विमृश्यकारी तु गुरोरुपकारं मुहुर्मुहु-
रनुस्मरन् विद्याप्रचारं कुर्वन् आत्मिन् लोके जनरमृतमिव पूजितः-क्रमश आत्म-
विद्यां संप्राप्य कल्याणमार्गं साधितवान् । सहाध्ययने कृतेऽपि विनीते एव

તો હસ પર સે મૈને જાના કિ જિસ પ્રકાર યહ જલ હસ જલ કે સાથ
મિલ જુલ ગયા હૈ-ઉસી પ્રકાર આપકા પુત્ર બી આપકે સાથ શીઘ્ર હી
મિલ જાના ચાહિયો । હસ પ્રકાર હસ વિમૃશ્યકારી કે ખૂરિ ખૂરિ પ્રશંસા
કરતી હૈઈ હસ વૃદ્ધાને હસ અવિમૃશ્યકારી વ્યક્તિ કો બુરા ભલા કહ કર
તથા હસ વિચારશીલ વ્યક્તિ કો बहुमूल्य पारितोषिक प्रदान कर अन्त
में सैकड़ों आशीर्वाद वचनों से बधाया । अपने साथी को इस प्रकार देव
दुर्लभ सम्मान देखकर अविमृश्यकारी बहुत अधिक खेद खिन्न हुआ ।
उसने अपने चित्त में सोचा मैंने विद्यागुरुके पास विद्या का अध्ययन तो
કિયા હૈ-પરન્તુ વિનયાભાવ કે કારણ વહ મુદ્ધ મેં ફલવતી નહીં હૈઈ
હૈ । વિનયશીલ વિમૃશ્યકારીને ‘વિનયાદિ સંપન્ન બનકર જો બી વિદ્યા
મૈને વિદ્યા ગુરુ સે પઢી વહ મુદ્ધ મેં વિશેષ રીતિ સે પ્રસ્ફુટિત હૈઈ હૈઅતઃ
મેરે ઉપર વિદ્યાગુરુ કા બડા ભારી ઉપકાર હુઆ હૈ-’હસ પ્રકાર બાર
બાર વિદ્યા ગુરુ કે ઉપકાર કા સ્મરણ કરતે હુએ વિદ્યા કા પ્રચાર અચ્છી
તરહ સે કિયા હસ પ્રચારસે લોગો મેં હસકી અમૃત જૈસી માન્યતા વઢી ।
क्रमशः जब वह आत्मविद्या की साधना करते-र कल्याणमार्ग का पथिक बन

પ્રમાણે વાતબાણી તે ડોશીએ અવિમૃશ્યકારીના જ્ઞાનની ખૂબ ઝાટકણી કાઢી. અને તે પછી
વિચારશીલને ખૂબ કીમતી ભેટ અને સેંકડો આશીર્વાચનો આપ્યાં. પોતાના સાથીનું આ
રીતે દેવ દુર્લભ સન્માન જોઈને અવિમૃશ્યકારી ખૂબ જ દુઃખી થયો અને તેણે
પોતાનાં મનમાં વિચાર કર્યો કે ‘મેં વિદ્યાગુરુ પાસેથી વિદ્યાભ્યાસ તો કર્યો છે પણ
વિનય રહિત હોવાને લીધે વિદ્યા સારી પેઠે મારામાં ફળવતી થઈ નથી.’ વિનય-
શીલ વિમૃશ્યકારી શિષ્યે વિચાર કર્યો કે ‘વિનયાદિથી જે વિદ્યા ગુરુ પાસેથી મેળવી
છે, તે મારામાં સવિશેષ વિકાસ પામી છે. ખરેખર મારા ઉપર વિદ્યાગુરુનો અહુ ભારે
ઉપકાર થયો છે.’ આ રીતે વારંવાર વિદ્યાગુરુના ઉપકારનું સ્મરણ કરતાં સારી પેઠે
વિદ્યાપ્રચાર કર્યો. આ પ્રચારથી લોકોમાં અમૃત જેવી તેની ખ્યાતી વધી. અનુક્રમે ન્યાયે
તે આત્મવિદ્યાની સાધના કરતાં કરતાં કલ્યાણપથનો પથિક બન્યો ત્યારે અનન્ત જનમ-

अनगारधर्माभृतवर्णिणीटीका सू ४ प्रश्नादितिरूपणम्

१७

विद्या सकलशास्त्ररहस्यं प्रकटयति। सुविनीतस्तद् विद्या प्रभावेणास्मिन् लोके स्व रचनया शास्त्रादिरहस्यं प्रकटयन् आत्मविद्यां समवाप्य स्वपर कल्याणाय प्रभवति। इतिवैनयिकी बुद्धि दृष्टान्तः। अत्रानेकशो दृष्टान्ताः सन्तीति विस्तरभयाद् विरम्यते।

कार्मिक्या=कर्मणः=कृषिवाणिज्यादि व्यवसायात् जाता कार्मिकी=तत्तत्कर्मभ्यासप्रकर्षजनितेत्यर्थः तथा। अत्र तस्करकृषीवलोदाहरणम्—

कश्चित्तस्करो वाणिजग्रामे कस्यचिद्वणिजो गृहे कमलाकारं खातं खनितवान्। प्रभाते जना एकत्रीभूतास्तत्खातं दृष्ट्वा भूयो भूयः प्रशंसां कृतवन्तः—अहो ! चौरस्य

गया तो अनन्त संसार का भी अंत उसने कर दिया। इस दृष्टान्त लिखने का तात्पर्य यह है कि साथर अध्ययन करने पर भी विनीत जनमें ही विद्या फलवती बनती है तथा सकल शास्त्रों का रहस्य भी आत्मा में प्रकट होता है जो आत्मा विनीत होता है। विनीत जन ही विद्या के प्रभाव से इस लोक में अपनी रचना द्वारा शास्त्रादि के रहस्य को प्रकट करते हैं—और आत्मविद्या को प्राप्त कर अन्त में वे स्व और पर के कल्याण करने में समर्थ बन जाते हैं। इस बुद्धि के ऊपर और भी अनेक प्रकार दृष्टान्त हैं जो यहां ग्रन्थ विस्तृत हो जाने के भय से नहीं लिखे गये हैं। कृषि वाणिज्य आदि व्यवसायरूप कर्म से जो बुद्धि उत्पन्न होती है वह कार्मिकी बुद्धि है।

इसके ऊपर कृषिवल (किशान) और चोर का उदाहरण इस प्रकार है—

एक चोर ने वाणिज गाँव में किसी एक वणिक् के घर में रात्रि के समय कमल के आकार जैसा खात—ओँडा किया।—प्रभातकाल जब हुआ तो लोगोंने इसे देख कर चोर की बड़ी भारी प्रशंसा की। कहने

મરણુનો પણ તેણે અંત કર્યો. આ દ્રષ્ટાન્ત લખવાનું પ્રયોજન એ છે કે એક સાથે અભ્યાસ કરવા છતાં પણ વિનીત માણસમાં જ વિદ્યા સફળ થાય છે, અને બધા શાસ્ત્રોનું રહસ્ય પણ તે જ આત્મામાં પ્રકટે છે, કે જે આત્મા વિનમ્ર હોય છે. નમ્ર માણસ જ વિદ્યાના પ્રભાવથી આ લોકમાં પોતાની રચના વડે શાસ્ત્ર વગેરેનું રહસ્ય ખતાવે છે, અને આત્મવિદ્યાને મેળવીને અંતે સ્વ [પોતાનું] અને પર [પારકાનું] કલ્યાણ સાધવામાં સમર્થ થાય છે. આ બુદ્ધિ વિષે બીજાપણ એનેક દ્રષ્ટાન્તો છે. જે અહીં ગ્રન્થ વિસ્તારના ભયથી લખ્યા નથી. કૃષિ, વાણિજ્ય વગેરે વ્યવસાયના કર્મોથી જે બુદ્ધિ ઉત્પન્ન થાય છે. તે કાર્મિકી બુદ્ધિ છે.

એના માટે કૃષીવલ [ખેડૂત] અને ચોરનું ઉદાહરણ આ પ્રમાણે છે—

વાણિજ ગામમાં કોઈ એક વાણિયાના ઘેર રાતના વખતે એક ચોરે કમળના આકાર જેવું બાકોડું [ખાતર] પાડ્યું. સવારે લોકોએ એ જોઈને ચોરના બહુ ભારે

हस्तकौशलं ? कीदृशं सुन्दरं स्वातं खनित ? मिति । तत्रालक्षितत्वेन स्थितश्चौरः स्वप्रशंसां श्रुत्वा परममोदमाप । तत्र कश्चित्कर्षकोऽवदत्-नात्र कोऽपि विस्मयः, यस्य यत्राभ्यासस्तस्य तत्र न किमपि दुष्करम्-अपि तु सर्वं सुकरमेवेति निश्चयं तत्करोऽन्तः क्रोधाध्मातः क्षेत्रे गत्वा सुप्तं तं कृषीवलमवादीत्-रे दुष्ट । त्वां मारयितुमागतोऽस्मि यच्चया मम स्वातं न प्रशंसितम् । कर्षको वदति-किं मया-ऽनुचितं कथितं यस्य यत्राभ्यासपकर्षस्तस्य तत्सुलभमेव, पश्य तव कथनानुसारेण मुद्गान् अघोमुखान् तिर्यङ्मुखान् ध्वमुखान् वा भूमौ पातयामि । तत्करो

लगे-देखो तो सही-चोरने इसमें कैसी अच्छी अपनी हस्त कुशलता दिखलाई है क्या चढ़िया कमलाकार स्वात खोदा है । प्रशंसा करनेवाले लोगों के बीच में चोर भी छुपा हुआ था जो अपनी इस प्रकार प्रशंसा सुनकर बड़ा खुश हो रहा था । इस जनसमूह में एक किसान भी संमिलित था । जो इस प्रकार कह रहा था-इसमें अचरज करने की कोई बात नहीं है-जिसे जहां अभ्यास होता है-वहां उसे कुछ भी दुष्कर नहीं होता है सर्व उसे सहज होता है । किसान की इस प्रकार बातचीत करने की पद्धति देखकर चोर की भीतर २ बड़ा क्रोध आया-वह रात्रि में उस किसान के पास खेत में जाकर बोला रे दुष्ट ? मैं तुझे मारने के लिये यहां आया हूँ-कारण तूने मेरे कमलाकार स्वात की प्रशंसा नहीं की है । चोर की इस बात को सुनकर किसान ने कहा-भाई मैंने क्या अनुचित कहा-मैंने तो यही कहा है कि जिसका जिस विषयमें अधिक अभ्यास होता है वह उसे सुलभ ही होता है-उस कार्य करने में उसे कोई कठिनाई नहीं

वर्णाणु कथा. तेजो कडेवा लाज्या-‘जुज्यो, ચોરે આમાં કેવી હાથકારીગરી બતાવી છે. કમળના આકાર જેવું કેવું સરસ આકાર [ખાતર] પાડ્યું છે. “વર્ણાણુ કરનારાઓની વચ્ચે ચોર પણ છુપાઈ રહ્યો હતો. પોતાના આ બાતના વર્ણાણુ સાંભળીને તે બહુ ભારે ખુશ થઈ રહ્યો હતો. આ ટોળામાં એક ખેડૂત પણ હતો. જે આ પ્રમાણે કહે . લાજ્યો કે-“આમાં નવઈની શી વાત છે. જેને ત્યાં અભ્યાસ હોય છે, ત્યાં તેને કંઈ પણ અઘરું હોતું નથી. બધું તેને માટે સરળ હોય છે, ખેડૂતની આ પ્રમાણે વાત સાંભળીને ચોરના હૃદયમાં ભારે રોષ પ્રકટયો, અને રાત્રે ચોર ખેતરમાં ખેડૂતની પાસે જઈને બોલ્યો કે-“દુષ્ટ ! અહીં હું તને મારવા આવ્યો છું. કેમકે તેં મારા કમળના જેવા આકારવાળા આકાર ના વર્ણાણુ નથી કર્યાં. ખેડૂતે ચોરની આ વાત સાંભળીને કહ્યું-“ભાઈ ! તને મેં શું ખોટું કહ્યું મેં તો તને એમજ કહ્યું કે જે વિષયમાં જેનો સારો અભ્યાસ હોય તે વિષય તેને માટે સરળ હોય છે. તે વિષયની બાબતના ગમે તે કામમાં તેને કંઈ પણ બાતની મુશ્કેલી નડતી નથી. જુજ્યો,

वस्त्रमास्तीर्य वदति—अस्योपरिसर्वानधोमुखान् पातय । तेन तथैव पातिताः । चौरः प्रसन्नो जातः । तयोः कर्मजाबुद्धिः । एवं रत्नपरीक्षको रात्रौ घोरान्धकारे रत्नपरीक्षाममर्थो भवति । रजको रात्रावन्धकारेऽपि यानि यस्य वस्त्राणि तानि तस्मै हस्तस्पर्शमात्रे परीक्ष्य ददातीत्यादीनि बह्व्युदाहरणानि सन्ति ।

पारिणामिक्या—परि=समन्तान्नमनं परिणामः=वयःपरिणामजनित आत्म-परिणाम जनितो वा धर्मः, स प्रयोजनमस्या इति पारिणामिकी-अभ्युदय-मोक्ष फलवतीत्यर्थः, तथा । अत्र स्थविरोदाहरणम्—

होती है। देखोतुम कहो जैसे ही रूप में मैं इन मुद्ग के दानों को ऊँचे उछाल कर गिरा सकता हूँ। कहो किस रूप में मैं इन्हें गिराऊँ इनका मुख ऊँचा रहे इस रूप में अथवा नीचा रहे इस रूप में या तिरछा रहे इस रूपमें गिराऊँ? किसान की बात सुनकर चोरने अपना वस्त्र नीचे फैलाकर कहा—इस पर इन मुंग के दानों को इस रूप से गिराओ कि जिससे सबके सब दाने अधोमुख रहे। चोर की इस बात को सुनकर कृषकने वैसा ही किया। चोर इससे बड़ा प्रसन्न हुआ इस तरह दोनों को जो अपने २ कार्य में विशेष सफलता मिली वह कर्म जा बुद्धि का ही प्रभाव है। इसी तरह जो रत्न परीक्षण हुआ करता है वह घोरान्धकार रहने पर भी रात्रि के समय रत्न की परीक्षा कर दिया करता है। धोबी रात्रि भी जिस का जो कपडा होता है वह उसे छूकर जान लेता है कि यह इसका कपडा है और उसे दे देता है। इसी तरह और भी कई उदाहरण इस बुद्धि के ऊपर कहे गये हैं—जैसे जैसे अवस्था बढ़ती जाती

आ भगना दाण्डाने तमे कडे ते प्रमाणे हुं जाये उछाणीने पाडी शकुं छुं. गोबो, ओभने हुं केवी रीते पाडुं. ओभनुं में जायुं रहे ओवी रीते अथवा नीयुं रहे ओवी रीते, अथवा त्रांसुं रहे ओवी रीते पाडुं?” ओडूतनी वात सांभणीने येरे पोतानुं वस्त्र नीचे पाथरीने कछुं—“आना उपर भगना दाण्डाने तुं ओवी रीते पाड ” ओवी अथा दाण्डानुं में नीचे रहे.” येरनी आ वात सांभणीने ओडूते ते न प्रमाणे कथुं. आथी येर लारे पुश थयो. अन्नेने पोतपोताना काममां आ प्रमाणे सङ्गता भणी ते कर्मज बुद्धिना प्रभावथी न. ओ न रीते न्यां रत्नपरीक्षण थाय छे. त्यां साव अंधाडं होवा छतां रातना समये (रत्नपरीक्षक) रत्ननी परीक्षा करी आपे छे. रात होवा छतां घोणी नेनुं ने लुगडुं होय छे, तेने स्पर्शाने न जाणी जाय छे के आ आनुं दूराडुं छे. अने तेने आपी हे छे. ओ न रीते पीजां हेटवांक उदाहरणो आ बुद्धि विषे कहेलां छे.

एकस्मिन्नगरे कश्चिन्मणिधरो भुजङ्गस्तस्मात्कृत्वा स्वमणिं वृक्षैकदेशे संस्थाप्य तत्प्रकाशवलेन प्रतिदिनं पक्षिणामण्डशावकान् भक्षति । एकदा पक्षिभिः समील्य चञ्चु चरणादिना तं निहत्य तथास्थित एवाधोऽनिपातितो मृतः । वृक्षस्थितमणिप्रभया तदधोवर्तिकूपगतं सर्वं जलं रक्तीभूतमिवाभासते, कूपादाकूटं तु तत्र श्वेत्मेव । तद्दृष्ट्वा केनचिद्बालेनाविलम्बितं स्थविराय निजजनकाय तत्सर्वं निवे-

દે-અથવા આત્મપરિણતિ વધતી જાતી છે વૈસે ૨ અભ્યુદય ઓર મોક્ષ કી તરફ જીવ કા જો બુદ્ધિ પૂર્વક શુકાવ દેતા છે ઉસ બુદ્ધિ કા નામ પારિણામિકી બુદ્ધિ છે.

इस बुद्धि के उपरि स्थविरका दृष्टान्त इस प्रकार है—

एक नगरमें मणिधर भुजंग रहता था । वह अपने कणास्थमणि को जब वृक्ष पर चढ़ता था तो उसके एक कोने में रख देता था और फिर उसके प्रकाश में वह वृक्ष पर इधर उधर फिर कर प्रतिदिन पक्षियों के अंडों को देखकर खाता रहता था । एक दिन की बात है कि पक्षियोंने मिलकर इसका सामना किया । परस्पर में छिडकर युद्ध हुआ । अन्तमें पक्षियों ने चञ्चु और पैरों के आघात से उसे आहत कर वृक्ष से नीचे गिरा दिया । गिरते ही वह मर गया । वृक्ष के नीचे एक कूप था । सो उसका जल उस वृक्ष स्थित मणि की प्रभा से रक्त दिखलाई देता था । परन्तु जब वह जल कूप से बाहर निकाला जाता तो सफेद ही प्रतीत होता था । इस बात को देखकर किसी बालकने अपने बुद्धि पिता से यह सब

જેમ જેમ આયુષ્ય વધતું જાય છે, અથવા આત્મપરિણતિ વધતી જાય છે, તેમ તેમ અભ્યુદય અને મોક્ષની તરફ જીવની જે બુદ્ધિ પૂર્વક પ્રવૃત્તિ હોય છે, તે બુદ્ધિનું નામ ‘પરિણામિકી’ બુદ્ધિ છે.

આ બુદ્ધિ વિષે સ્થવિરનું દૃષ્ટાંત આ પ્રમાણે છે.

એક નગરમાં મણિધર (સાપ) રહેતો હતો. તે જ્યારે ઝાડ ઉપર ચઢતો હતો, ત્યારે પોતાનાકણના મણિને ઝાડના એક ખૂણામાં મૂકતો, અને પછી તેના અજવાળામાં ઝાડ ઉપર ચારે બાજુ ફરીને પક્ષીઓના ઈંડાઓનું દરરોજ લક્ષણ કરતો હતો. એક દિવસ પક્ષીઓએ સંપીને તેના સામનો કર્યો. બન્ને પક્ષમાં ધમસાણુયુદ્ધ જામ્યું. આખરે પક્ષીઓએ ચાંચ અને પગના પ્રહારથી તેને ઘાયલ કરીને ઝાડ ઉપરથી નીચે પાડ્યો. પડતાની સાથે જ તે મરણ પામ્યો. ઝાડ નીચે એક કૂવો હતો. તેનું પાણી ઝાડ ઉપર મૂકેલા મણિના પ્રકાશવદે લાલરંગવાળું લાગતું હતું; પણ જ્યારે તે પાણી કૂવામાંથી બહાર કાઢવામાં આવતું ત્યારે તે ધોળું જ લાગતું હતું. આ જોઈને કોઈ છોકરાએ પોતાના ઘરડા પિતાને આ બધું કહ્યું. તે સાંભળીને તરતજ તે ઘરડો પિતા ત્યાં આવ્યો અને

अनगारधर्मांमृतवर्षिणी टीका. ७ प्रश्नादिनिष्पण्ण

७१

दितम् । स तत्रागत्य स्वबुद्ध्या निर्णयं मणिं गृहीत्वा ऐहिकाभ्युदयवान् बभूव ।
स्थविरस्य वयः परिणामजन्या पारिणामिकीबुद्धिः ।

मोक्षफलविषये खङ्गिहृष्टान्तमाह—

एकस्मिन् ग्रामे कश्चित् श्रावको धर्मगुरुणा मुहुर्मुहुः—पेरितोऽपि
संसारमोहमुग्धो धर्ममकृत्वा मरणानन्तरमरण्ये खङ्गी जातः । 'गेडा' इति
भाषायाम् । असौ मार्गमावर्त्य तिष्ठति, पथिकान् शृङ्गेण निहन्ति च ।
अन्यदा तेन पथा समागच्छन्तं सुचारुमुनिवेषं धृतरजोहरणं करधृतपात्रं
कह दिया । सुनते ही वह वहाँ आया—और अपनी बुद्धि से इसका निर्णय
कर वह इस निष्कर्ष पर पहुँचा कि वृक्ष के किसी एक कोने पर मणि
रखा हुआ है। झट से उसने वह मणि वहाँ से उठा लिया। इस तरह
उसे ऐहिक सम्पत्ति शाली बनते हुए देर नहीं लगी।—

मोक्ष के ऊपर खङ्गिहृष्टान्त इस प्रकार हैः—एक ग्राम में कोई एक
श्रावक रहता था। धर्मगुरुने उसे चार २ धर्म करने की और झुकाने का
उपदेश दिया—परन्तु वह इतना मोहमुग्ध बना हुआ था कि
धर्मका नाम सुनकर चकराता था। अन्त में वह मरा और जंगल में गेडा
की पर्याय से उत्पन्न हो गया। उस जंगल में होकर जो कोई पथिक
आ निकलता उसे यह घेर कर सींगों द्वारा मार डालना
सदा यह मार्ग को रोक कर ही अपनी शिकार की तलाश में बैठा रहा
करता था। किसी समय उस जंगली रास्ते से होकर धर्मशर्म नामके
आचार्य अपनी शिष्यमंडली सहित जा रहे थे। रजोहरण उनकी कक्षा में

पोतानी बुद्धि बडे अनेना निर्णय करीने ते अने निश्चय उपर आयेये के आ कुयानी नञ्ज-
ना प्रदेशमां भण्डि भूडेव छे. तेण्ण शीघ्र भण्डि त्याथी उपाडी वीधि. आ रीते पोतानी
बुद्धिन् प्रलवथी अैडिक्क वैलवथादी (भादद्वार) थतां तेने वार न लागी.

भोक्ष्णना विषे अडगि दृष्टांत आ प्रमाणे छेः—

अेक गाभमां केाँ अेक श्रावक रहेतो હતો. ધર્મશુરુએ વારંવાર તેને ધર્માચરણ
તરફ વાળવા માટે ઉપદેશ આપ્યો, પણ એટલો તે મોહાંધ હતો કે ધર્મનું નામ
સાંકળીને તેને ગભરાટ થતો હતો. અંતે તે મરણ પામ્યો, અને જંગલમાં ગેડાના
પર્યાયથી જન્મ પામ્યો. જંગલમાં જ્યારે કેાઇ પણ મુસાફર પસાર થતો ત્યારે તેને તે
ચારે બાજુથી ઘેરીને શિંગવડે ભારી નાખતો હતો, અને શિકારને શોધતો. દરરોજ
તે રસ્તો શેડીને જ પોતાના શિકારની ધ્યાનમાં બેસી રહેતો હતો. કેાઇ વખતે તે
જંગલના રસ્તેથી ધર્મશર્મ નામે આચાર્ય પોતાની શિષ્યમંડળી સાથે પસાર થતા હતા
તેમની બગલમાં રજોહરણ હતું. પાત્રોની ઓળી હાથમાં હતી. સદોરક મુખવાસિકા મોં

मुखोपरिवद्धसदोरकमुखवस्त्रिकं षट्कायरक्षकं मुनिगणपरिवृतं धर्मशर्मनामानमाचार्यं बिलोकय तत्तपः प्रभावात्सः तत्रैव स्थितः हन्तुं न शक्नाक। अनिमेष-दृष्ट्या सादरं बिलोकयतस्तस्य जातिस्मरणं प्रादुरभूत्-अहो ! एष एव मम गुरुः समागतः, अनेन मुहर्मुहुः प्रेरितोऽप्यहं पूर्वभवे धर्मं न कृतवान तेनेदृशीं दशां प्राप्तः। इति विचिन्त्य भक्तप्रत्याख्यानं विधाय कालं कृत्वा देवो जातः।

दबा हुआ था। पात्रों की झोली हाथमें थी। मुख पर सदोरकमुख-वस्त्र का बंधी हुई थी। षट्काय के जीवों की रक्षा करने में ये सदा तत्पर थे। जंगली रास्ते से आते हुए इन आचार्यवर्य को ज्यों ही इस खड़ी ने देखा कि वह इकदम उनके तप के प्रभाव से वही पर स्तंभित हो गया। मारने में सर्वथा असमर्थ बन गया। अपनी इस प्रकार की असमर्थता देख कर वह अनिमेष नयनों से मुनिराज की ओर देखता हुआ वहीं पर खड़ा रहा। खड़े २ वहीं उसे जातिस्मरण ज्ञान प्रकट हो गया। उसने विचारा—यही मेरे पूर्वभव के गुरु हैं। यद्यपि इन्होंने मुझे उस भव में चार २ धर्म कर्तव्य की और प्रेरित किया फिर भी मैं इतना—अभागा निकला कि मैंने अपने जीवन में धर्म की शरण नहीं गही। यही कारण है कि आज मैं इस निकृष्ट पर्याय में उत्पन्न हुआ-हूँ। इस प्रकार विचार कर अपनी दुर्दशा सुधारने के निमित्त उसने भक्तप्रत्याख्यान नामक संधारा की शरण स्वीकार की। अन्तमें जब वह मरा तो उस भक्तप्रत्याख्यान रूप तप के प्रभाव से स्वर्ग में देव हो गया।

ऊपर गांधेजी होती. षट्काय लपेना रक्षाणु माटे तेणो सदा तैयार रहेता हुता. अउगीये (गे'डाये) न'गलना रस्तेथी आवता आचार्यने जेया के तरत न तेमना तपना प्रलावथी ते त्यां न शकाई गयो, अने तेमने भारवामां असमर्थ बनी गयो. आ प्रमाणे पोतानुं असमर्थ जेधने—ते जेक नजरे मुनि तरत जेतां त्यां न जेले रह्यो. त्यां जेबां जेबां न तेने जति स्मरण ज्ञान थयुं. तेणे विचार कर्यो—'आ भारा पूर्वभवना शुरु छे. जेभणु मने ते जन्ममां बारवार धर्माचरणनी प्रेरणां आपी छतां हुं' जेटवो जयो कमनसीण हुतो के भारा लवनकाणमां हुं धर्मने शरणे थयो नथी. आ करणुने दीधे न हुं आजे आ निकृष्ट (भरण) पर्याय (यित्ति)मां जन्मयो छुं. आ रीते विचार करीने पोतानी दुरवस्था सुधारवा माटे तेणे लकत प्रत्याख्यान संधारा-नुं शरणु स्वीकार्युं. आअरे ज्यारे ते भरणा पाभ्यो त्यारे ते लकत प्रत्याख्यानरूप तपना प्रलावथी स्वर्गमां देव थयो. त्यांनी स्थिति पूरी करीने ते त्यांथी यधीने

अनंगारघर्मांमृतवर्षिणीटीका. सू. ४ अभयकुमारचरितनिरूपणम्

७३

ततश्च्युतो मनुष्यभवे तपःसंयमपाराध्य मोक्षसुखमप्राप्त। तस्यात्मपरिणाम जन्या पारिणामिकी बुद्धिः। अत्राप्यनेकानि सन्त्युदाहरणानि।

एतया पूर्वोक्त्या चतुर्विधया बुद्ध्या उपपेतः सोऽभयकुमारः श्रेणिकस्य राज्ञो बहुषु=प्रचुरेषु 'कज्जेसु य' कार्येषु=च सैन्यकोषकोष्ठागारादि सम्बन्धिनाना-विधकर्तव्येषु तथा 'कुटुंबेसु'=कुटुम्बेषु=स्वपरपरिवारेषु। 'मंतेसु य' मंत्रेषु च=कर्तव्यनिश्चयार्थं गुप्तविचारेषु। 'गुज्जेसु य' गुह्येषु च=लज्जया गोपनीयव्यवहारेषु, 'रहस्सेसु य' रहस्येषु च=रहसि भवा रहस्यास्तेषु=प्रच्छन्नव्यवहारेषु। 'निच्छ-एसु य' निश्चयेषु च=पूर्णनिश्चयेषु। विषयसप्तम्या 'एतेषु विषये' इत्यर्थः। चकाराः

वहां की स्थिति समाप्त कर जब वहां से चक्कर मनुष्यभव प्राप्त कर तप एवं संयम की आराधना करके उसने मोक्ष सुख को भी प्राप्त कर लिया। इस बुद्धि के ऊपर-अनेक दृष्टान्त और भी प्रसिद्ध हैं।

इन चार प्रकार की बुद्धियों से युक्त हुआ अभयकुमार-(सेणियस्स रण्णो बहुसु कज्जेसु य कुटुंबेसु य मंतेसु य गुज्जेसु य रहस्सेसु य निच्छएसु य आपुच्छणिज्जे पडिपुच्छणिज्जे मेढोपमाणं-आहारे आलं वणं चक्खुमेढीभूए पमाणभूए आहारभूए आलं वणभूए चक्खुभूए सव्वकज्जेसु सव्वभूमियासु लद्धपच्चए विइण्णविआरे रज्जधुराचितए यावि होत्था) श्रेणिक राजा को प्रचुरकार्यों में-सैन्य कोश कोष्ठागार आदि संबंधि नाना विध कर्तव्यों में-कुटुम्बों में-स्व एवं परपरिवारों के विषय में-मंत्रों में कर्तव्य को निश्चय करने के लिये किये गये गुप्त विचारों के विषय में-गुह्यों में-लज्जाद्वारा गोपनीय व्यवहारों में, रहस्यों में-प्रच्छन्न व्यवहारों में निश्चय में-उन कर्तव्यों में-कि जो करने के लिये पूर्णरूप से

मनुष्यजन्म पाये। आ जन्ममां तेषो तप-संयमने आराधीने अंत मोक्ष सुख भेजन्थुं। आ बुद्धिने लगतां अनेक भीष्मं दृष्टान्तो पण प्रसिद्ध छे।

आ प्रकारनी बुद्धिओथी संपन्न थयेल ते अलयकुमार (सेणियस्स रण्णो बहुसु कज्जेसु कुटुंबेसु य मंतेसु य गुज्जेसु य रहस्सेसु य निच्छएसु य आपुच्छणिज्जे पडिपुच्छणिज्जे मेढोपमाणं आहारे आलं वणं चक्खु मेढी-भूए पमाणभूए आहारभूए आलं वणभूए चक्खुभूए सव्वकज्जेसु सव्व-भूमियासु लद्धपच्चए विइण्णविआरे रज्जधुराचितए यावि होत्था) श्रेणिक राजा प्रचुर (पुच्छ) कार्यमां, सेना, कोष, कोष्ठागार वगेरे संपन्धी अनेक प्रकारना कर्तव्योमां, कुटुम्बमां स्व (पितामां) अने पर (पारकानां) ना परिवारोनी जणतमां मंत्रोमां कर्तव्यना निश्चय भाटे करेल गुप्तमंत्रणाना विषयमां, गुह्योमां, लज्जवडे छुपाववा थोअ व्यवहारोमां रहस्येमां प्रच्छन्न वडेवारोमां, निश्चयोमां, ने करव

સમુચ્ચયાર્થોઃ। ‘આપુચ્છણિજ્ઞે’ આપચ્છનીયઃ આ=ઈપદ્ એકવારં પ્રવૃત્ત્યઃ, ‘પરિ-
પુચ્છણિજ્ઞે’ પરિપ્રચ્છનીયઃ=પરિ=સર્વતોભાવેન-વારં વારં પ્રવૃત્ત્યઃ।

ન ચ ‘મન્ત્રેષુ’ ‘ગુહ્યેષુ’ રહસ્યેષુ’ इत्येकार्थकाः शब्दा इति वाच्यं, त्रया-
णामपि पदानां भिन्नार्थकत्वात् तथाहि—देशहितचिन्तनार्थं राज्यादिहितचिन्तनार्थं
वैकान्तविचारो मन्त्रः, परस्त्रीगमनादिरूपनिकृष्टगृहच्छिद्रप्रतिकारचिन्तनार्थमेका-
निश्चित करलिये गये हैं, आ प्रच्छनीयमें—एक बार पूछने योग्य कार्य में
परिप्रच्छनीय में—बार २ पूछने योग्य कार्यमें मेढीस्वरूप था प्रमाणस्वरूप
था, आधारस्वरूप था, आलम्बणस्वरूप था, चक्षुस्वरूप था, मेढी जैसा
था प्रमाण जैसा था, आधार जैसा था, आलम्बन जैसा था, चक्षु जैसा था।
तथा आवश्यक करने योग्य कार्यों में एवं समस्त राज्य कार्य के संपादक
था संचालकदूत आदि से लेकर न्यायाधीश तक के प्रत्येक जनों में इसने
आधिक से अधिक विश्वास संपादन कर लिया था। यह बिलकुल
विश्वासपात्र बन चुका था। सब ही राज्य के पदाधिकारी इससे अपने
२ प्रत्येक विषय में सलाह लिया करते थे। अधिक और क्या कहा जाय—यह
एक तरह से राज्य का संचालक ही माना जाने लगा था। “मंत्र गुप्त
तथा रहस्य” इन पदों में एकार्थता नहीं है भिन्नार्थताही है और वह
इस तरह से जाननी चाहिये—जिन विचारों में देश के तथा राज्य आदि
के हित की चिन्ता एकान्त में की जाती है वे विचार मंत्र हैं। जिन
विचारों में परस्त्रीगमन आदि जैसे निकृष्ट कार्यों का तथा गृहच्छिद्र का

માટે સારી રીતે નિશ્ચિત કરેલ કર્તવ્યો છે તેમાં, આ પ્રચ્છનીયમાં, એકવખત પૂછવા
યોગ્ય ૩ મમાં, પરિપ્રચ્છનીયમાં, વારંવાર પૂછવા યોગ્ય કામમાં (તે) મેઢીસ્વરૂપ હતો એટલે
કે આધારસ્તંભ જેવો હતો, પ્રમાણસ્વરૂપ હતો, આધારસ્વરૂપ હતો, આલંબન
સ્વરૂપ હતો, ચક્ષુસ્વરૂપ હતો, મેઢી જેવો હતો, પ્રમાણ જેવો હતો, આધાર જેવો
હતો, આલંબન જેવો હતો, ચક્ષુ જેવો હતો. તેમજ નિશ્ચિતપણે કરવા યોગ્ય
કામોમાં અને સંપૂર્ણ કાર્યોને સંપાદક અથવા સંચાલક અને દૂત વગેરેથી માંડીને
ન્યાયાધીશ સુધી દરેક માણસમાં એણે વધારેમાં વધારે વિશ્વાસ જમાવ્યો હતો. એ
સારી રીતે વિશ્વાસુ બની ગયો હતો. રાજ્યના બધા વહીવટ કરનારાઓ પોતાપોતાના
વિષયમાં એની સલાહ લેતા હતા, બીજી વધારે શું કહી શકાય. તે એક રીતે
રાજ્યના વહીવટ કરનાર જ માનવામાં આવતા હતા. “મંત્ર ગુપ્ત અને રહસ્ય” આ
પદોના અર્થમાં સમાનતા નથી અર્થમાં તફાવત છે. તે આ પ્રમાણે છે;—જે વિચારોમાં
દેશ અને રાજ્ય વગેરેના માટે હિતનું ચિન્તન એકાન્તમાં કરવામાં આવે છે, તે
વિચારો ‘મંત્ર’ છે. જે વિચારોમાં પરસ્ત્રીગમન વગેરે ખરાબ કામો તેમજ ઘરના

ન્તવિચારો ગુહ્યમ્, ધર્મ લોકનીતિવિરુદ્ધનિકૃષ્ટતમવ્યવહારપ્રતોકારચિન્તનાર્થ-
મેકાન્ત-વિચારો રહસ્યમિતિ તેજસ્તિમિરવદેષાં મહદન્તરમસ્તીતિ ।

‘મેઢી’ મેધિ=ગ્રીહિ-યવ-ગોધૂમાદિ મર્દનાર્થે સ્વલે નિશ્ચાય સ્થાપિતો
દાર્શનિકમયઃ પશુવન્ધનસ્તમ્ભો યત્ર પક્ષિશો વદ્ધા વલોવર્દાદયો ગ્રીહાદિમર્દનાય
પરિતો આમ્યન્તિ તત્સાદૃશ્યાદયમપિ મેધિઃ, અર્થાદેતદમ્બલમ્બેનૈવ સર્વસ્યાપિ
રાજકુટુમ્બ્યાવસ્થાનમિતિ । ‘પમાણ’ પ્રમાણમ્=પ્રત્યક્ષાદિ પ્રમાણવદ્ હેયોપાદેય-

અકાન્ત સ્થાન મેં પ્રતીકાર ચિન્તન કરિયા જાતા હૈ વે વિચાર ગુહ્ય હૈ ।
ધર્મ, લોક એવં નીતિ સે વિરુદ્ધ જો નિકૃષ્ટતમ વ્યવહાર હૈ ઉસ વ્યવહાર
કે પ્રતિકાર કે લિયે જો વિચારધારા અકાન્ત મેં કી જાતી હૈં ઉસ વિચાર
ધારા કા નામ રહસ્ય હૈ ।

મેઢી-મેધિ કિસાનજન ગોધૂમ આદિ અનાજ કી ઢાંચ કરને કે લિયે
જબ પ્રવૃત્ત હોતે હૈં તબ વે અનાજ કે ઢેર કે બીચ મેં અક લકડી કા
સ્તમ્ભ ગાઢતે હૈં ઓર ઉસમેં પંક્તિ વદ્ધ બૈલોં કો બાંધકર ફિર ઉન્હેં ઉસ
ઢેર પર ચલાતે હૈં હસસે ગેહૂ ઓર ખૂસાદોનોં મર્દિત હોઠર અલગર
હો જાતે હૈં । તો જિસ પ્રકાર ઉન પશુઓં કે ચલને મેં અવલંબન ભૂત
વહ મેધિ હોતા હૈ—હસી તરહ યહ અમ્બકુમાર મી રાજા કે લિયે અપને
રાજકુટુમ્બ કે અવસ્થાન મેં આલંબનરૂપ થા । અર્થાત્ હસકે સહારે સમસ્ત
રાજ કુટુમ્બ કા અવસ્થાન થા । પ્રમાણ સ્વરૂપ થા । હસકા તાત્પર્ય યહ હૈ
કિ જિસ પ્રકાર પ્રત્યક્ષ આદિ પ્રમાણ ઉપાદેય પદાર્થોં મેં પ્રવૃત્તિ ઓર હેય
પદાર્થોં સે નિવૃત્તિ કરાતે હૈં તથા સંશયાદિ સે રહિત હોકર જૈસે વે પરિ-

દોષોને દૂર કરવા માટે એકાંતમાં જે ચર્ચા કરવામાં આવે છે, તે વિચાર ગુહ્ય છે.
ધર્મ, લોક અને નીતિ વિરુદ્ધ જે સૌથી ખરાબ વ્યવહાર છે, તે વ્યવહારની સામે
પ્રતિકારના માટે જે વિચારો એકાંતમાં કરાય છે, તે વિચારો ‘રહસ્ય’ કહેવાય છે.

મેઢી-(મેધિ-) ખેડૂતો ઘઉં વગેરે અનાજ ઉપર હાલણ કરે છે, ત્યારે તેઓ
અનાજના ઢગલાની વચ્ચે એક લાકડીનો થાંભલો રાખે છે અને તેમાં હરણમાં બળદો
બેઢીને તે ઢગલા ઉપર ચલાવે છે. તેથી ઘણાં અને ‘ભૂસો’ બંને ખૂંદાર્થને બુદ્ધાબુદ્ધ
થઈ જાય છે. તે બેમ પશુઓને ફરવામાં ખાસ અવલંબ તે મેધિ (થાંભલો) હોય
છે, તેજ પ્રમાણે આ અમ્બકુમાર પણ રાજાને માટે પોતાના રાજકુટુંબરૂપ સ્થાનમાં
આલંબન (આધાર)રૂપ હતા. મતલબ એ છે કે એના આધારે જ આખા રાજકુટુંબની
સ્થિતિ હતી. એ પ્રમાણ સ્વરૂપ હતા, એનો અર્થ એ છે કે જેમ પ્રત્યક્ષ વગેરે
પ્રમાણ ઉપાદેય પદાર્થોમાં પ્રવૃત્તિ અને હેય પદાર્થોથી નિવૃત્તિ કરાવે છે, તેમજ સંશય
વગેરેથી મુક્ત થઈને જેમ તે પદાર્થોના પરિચ્છેદક હોય છે, તેજ રીતે અમ્બકુમાર

પ્રવૃત્તિનિવૃત્તિરૂપતયા સંશયરાહિત્યેન પદાર્થસાર્થપરિચ્છેદકઃ। ‘આહારે’ આધારઃ= આધારવત્સર્વેષામાશ્રયભૂતઃ। ‘આલંબણં’ આલમ્બનમ્=રજ્જુસ્તંભાદિવદ્ વિપદગતપત-
જ્જનોદ્ધારકતયાઽવલમ્બનમ્ । નનુ કોઽનયો મેદઃ? इति चेदाह-यमधिष्ठाय जन
उन्नतिं गच्छति, स्वरूपावस्थो वा वर्तते स आधारः, यदवलम्बनेन च विपदो
विनिवर्त्तते तदालम्बनमिति। ‘ચક્ષુ’ ચક્ષુઃ=પરિચ્છેદકઃ ચક્ષુઃ=નેત્રં, તદ્વત્સ-
ર્વેષાં સકલાર્થપ્રદર્શકઃ । યદુક્તમ્—‘મેધિઃ, પ્રમાણમ્, આધારઃ, આલમ્બનં, ચક્ષુઃ’
इति, तदेव स्पष्टप्रतिपत्तये औपम्यवाचि ‘भूत’ शब्द सम्मेलनेन पुनरावर्त्तयति—
‘मेढीभूए’ इत्यादि, ‘मेढीभूए’ मेढीभूतः=मेढीसदृशः, ‘प्रमाणभूए’ प्रमाणभूतः=
प्रमाणसदृशः, ‘आहारभूए’ आधारभूतः=आधारतुल्यः, ‘आलंबण भूए’ आलाम्बनभूतः=
अलम्बनसमानः, ‘चक्षूभूए’ चक्षुभूतः=चक्षुः सदृशः । तथा—‘सर्वकज्जेसु’ सर्वकार्येषु:

ચ્છેદક હોતે હૈં ઉસી તરહ યહ અભયકુમાર મી ઉપાદેય પદાર્થોં મેં પ્રવૃત્તિ
કરતા થા ઔર હેય પદાર્થોં સે સદા દૂર રહતા થા। તથા રાજ્ય સંબન્ધી
પ્રત્યેક વિષય મેં યહ નિઃસંદિગ્ધ હોકર પ્રવૃત્તિ હોતા થા। યહ આલમ્બન
સ્વરૂપ થા—ઇસ કા ભાવ યહ હૈં કિ રજ્જુસ્તંભ આદિ કી તરહ યહ
વિપત્તિરૂપ કૂપ મેં પતિત હુણ જનોં કા ઉદ્ધારક થા। યહ આધારસ્વરૂપ થા
હમકા તાત્પર્ય યહ હૈં કિ યહ આધારભૂત પદાર્થ કી તરહ સમસ્ત જનોં કો
લિયે આશ્રયભૂત થા। આધાર ઔર અવલમ્બન મેં મેદ ઇસ પ્રકાર હૈ—
जिसका सहारा पाकर मनुष्य अपनी उन्नति कर लेता है अथवा स्वरू
पावस्था बन जाता है वह आधार है तथा जिस के सहारे से मनुष्य
विपत्तियों को पार कर देता है वह अवलम्बन है। समस्त मनुष्यों को यह
सकलार्थ का प्रदर्शक था इसलिये इसे—चक्षुस्वरूप कहा गया है। इन्हीं
पांच बातों को सूत्रकारने स्पष्ट करने के लिये उपमावाचक भूतपद आगे

પણ ઉપાદેય પદાર્થોંમાં પ્રવૃત્તિ કરાવતા હતા અને હેય (ત્યજવા યોગ્ય) પદાર્થોંથી
હમેશાં દૂર રહેતા હતા. અને રાજ્ય સંબન્ધી દરેક બાબતમાં તે નિઃશંક થઈને વર્તતા
હતા. એ ‘આલમ્બન’ સ્વરૂપ હતા. એનો અર્થ એ છે કે દોરી થાંભલા વગેરેની
જેમ આ આદિતરૂપ રૂપમાં પડેલા માણસોનો ઉદ્ધાર કરનાર હતા. એ આધાર સ્વરૂપ
હતા. એનો અર્થ એ થાય છે કે એ આધાર બનેલ હતા. આધાર અને અવલમ્બન
બન્નેમાં તફાવત છે. જેની મદદવડે માણસ પોતાની ઉન્નતિ સાધે છે, તથા સ્વરૂપા-
વસ્થા મેળવે છે, તે આધાર છે, અને જેની મદદથી માણસ આદિતોને તરી બચ
છે, તે અવલમ્બન છે. બધા માણસોના સંપૂર્ણ વ્યવહારોને બતાવનાર હતા, માટે
જ એ ચક્ષુસ્વરૂપે કહેવામાં આવ્યા છે. આ પાંચ બાબતોને સ્પષ્ટ કરવા માટે જ

अनगारधर्माभूतवर्षिणीटीकाःसू. ४ अभयकुमारचरितनिरूपणम्

७७

सर्वेष्ववश्यकर्तव्येषु, 'सर्वभूमियासु' 'सर्वभूमिकासु' इत्यादावभ्य यावद्व्यायाधीशादि सम्बन्धि सर्वस्थानेषु 'लद्धपच्चए' लब्धप्रत्ययः=सम्प्राप्तविश्वासः, विश्वासरात्रमित्यर्थः विष्णुचिन्तारे' वितीर्णविचारः=वितीर्णः-दत्तः विचारः=अभिप्रायो येन स तथोक्तः सर्वेषां मार्गदर्शक इत्यर्थः, च=पुनः किं बहुना सः 'रज्जधुराचितएअवि' राज्यधुरा चिन्तकोऽपि=राज्यभारनिर्वाहकोऽपि राज्यसञ्चालक इत्यर्थः 'होत्था' आसीत् । तथा पुनः सोऽभयकुमारः श्रेणिकस्य राज्ञः राज्यं=सप्ताङ्गसमुदायलक्षणं 'समुत्प्रेक्षमाणः २ विहरती'त्यन्तस्थ-क्रिययाऽन्वयः । सप्ताङ्गमाह-(१) 'रट्ठं' राष्ट्रं=देशं, (२) 'कोसं' कोषं=लक्ष्मीभण्डारम्, (३) 'कोट्टागारं' कोष्ठागारं=धान्यगृहं, (४) 'बलं' बलं=हस्त्यश्वरथपदाति समूहात्मकं सैन्यम् (५) 'वाहनं' वाहनं=शिविकादिकं, भारवाहकवेसरादिकं वा, 'खच्चर' इति भाषायाम्, (६) 'पुरं' पुरं=नगरम्, उपलक्षणाद् ग्रामखेटकादिकम्, (७) 'अन्तेउरं' अन्तः-पुरं=राजस्त्री निवासस्थानं च, चकाराः सर्वे प्रकारसूचकाः, एतत्प्रकारकं सप्ताङ्गलक्षणं राज्यं 'सयमेव' स्वयमेव=

के इन्हीं पदों में इसीलिये प्रयुक्त किया है। (सेणियस्स रण्णो रज्जं च रट्ठं च कोसं च कोट्टागारं बलं च वाहनं च पुरं च अन्तेउरं च सयमेव समवेक्खमाणे २ विहरइ) यह अभयकुमार श्रेणिकराजा के राष्ट्र, कोष, कोष्ठागार, बल वाहन पुर, अन्तःपुर, इस तरह सप्ताङ्ग समुदायरूप राज्य का अच्छी तरह स्वयं निरीक्षण करता हुआ अपने समय को व्यतीत करता था । राष्ट्र शब्द का अर्थ देश है । कोश शब्द का अर्थ लक्ष्मी का भण्डार है । धान्य गृह का नाम कोष्ठागार है । हस्ती, अश्व, रथ, एवं पदातियों के समुदाय का नाम सैन्य है । शिविका आदि का नाम तथा भार को ढोने वाले खच्चर-गधा आदि का नाम वाहन है । राजस्त्रीजन जहाँ निवास

सूत्रकारे उपमा वाचक 'लूत' पद दरेकपदानी आगण भूक्यो छि. (सेणियस्सरण्णो रज्जं च रट्ठं च कोसं च कोट्टागारं बलं च वाहनं च पुरं च अन्तेउरं च सयमेव समवेक्खमाणे २ विहरइ) आ अल्लयकुमार श्रेणिक राजाना राष्ट्र, कोश, कोष्ठागार, बल (सिना), वाहन, पुर, अन्तःपुर (राष्ट्रीवास) आ अभाण्णु सप्ताङ्ग समुदायरूप राज्यानी सारी पेठे पोतानी जते देण्णेषु राजता अने पोताने वण्णत पसार करता छत्ता. 'राष्ट्र' शब्दने अर्थ देश छे. कोष शब्दने अलिप्राय धनने लोडार छे. अनाजना कोशारेतुं नाम 'कोष्ठागार' छे. हाथी, घोडा, रथ अने पाय-दणना समूहने नाम 'सैन्य' छे. पादानी वगेरेना भारने उठावनारा अन्त्यर गघेडा वगेरेतुं नाम 'वाहन' छे. 'राजकुटुम्बानी स्त्रीयो-राष्ट्रीयो-न्यां रडे छि, ते जण्णानुं

આત્મનૈવ 'સમુવ્વેક્ષમાણે' સમુત્પેક્ષમાણઃ ૨=પુનઃપુનર્નિરીક્ષમાણઃ સર્વે યથા-સ્થાનં
વ્યાપારયન્નિત્યર્થઃ વિહરતિ અવતિષ્ઠતે ॥સૂ. ૪॥

મૂલમ—તસ્સ ણં સેણિયસ્સ રન્નો ધારિણી નામં દેવી હોત્થા જાવ
સેણિયસ્સ રણ્ણો ઇટ્ઠા જાવ વિહરઈ ॥સૂ. ૫॥

ટીકા—‘તસ્સ ણં’ इत्यादि । तस्य खलु श्रेणिकस्य राज्ञा धारिणी नाम
देवी=द्वितीया राज्ञी ‘होत्था’ आसीत् । सा कीदृशी ? इत्याह—‘जाव’ यावत्,
यावच्छब्देन—‘सुकुमालपाणिपाया अहीणपंचिदियसरीरा लक्खणवंजणगुणोववेया
माणुम्माणपमाणसुजायसव्वंगसुंदरंगी ससिसोमागारा कंता पियदंसणा सुख्वा
करयलपरिमियतिवलयिमज्झा कोमुईरयणियरविमलपडिपुण्णसोमवयणा कुंड-
लुल्लिहियगंडलेहा सिंगारागारचारुवेसा संगययहसियमणियविहियविलास-
सल्लियसंज्ञावनिउणजुत्तोवयारकुसला पासईया दंसणिज्जा अभिख्वा पडिक्खा’
इति पाठस्य संग्रहः । सुकुमारपाणिपादा=सुकुमलकरचरणा, अहीनपञ्चेन्द्रिय-

करती हैं उस स्थान का नाम अन्तःपुर है। यहाँ जो “च” शब्द पडा
है वह राज्य के और भी जो अनेक प्रकार होते हैं उन सबका सूचक है ॥सू. ४॥

“तस्स ણં સેણિયસ્સ રન્નો” इत्यादि—

ટીકાર્થ—(તસ્સ ણં સેણિયસ્સ રન્નો) उस श्रेणिक राजा के (धारिणीनामं
देवी होत्था) धारिणी नाम की पट्टरानी थी। (जाव सेणिस्स रण्णो इट्ठा
जाव विहरई) यहाँ जो यह “यावत्” शब्द का प्रयोग हुआ है वह रानी के
स्वरूप वर्णनरूप इस पाठ को सूचित करता है—वह पाठान्तर इस प्रकार
के है “सुकुमालपाणिपाया अहीणपंचिदियसरीरा लक्खणवंजणगुणोव-
वेया माणुम्माणपमाणसुजायसव्वंगसुंदरंगी ससिसोमागारा कंता” आदि
“इस का अर्थ इस तरह से है—रानी के दोनों हाथ और पैर विशेष

નામ અન્તઃપુર છે. અહીં જે ‘ચ’ શબ્દ આવેલ છે, તે રાજ્યના બીજા અનેક પ્રકારે
હોય છે, તે બધાનો સૂચક છે ॥સૂ. ૪॥

“તસ્સ ણં સેણિયસ્સ રન્નો” इत्यादि—

ટીકાર્થ—(તસ્સ ણં સેણિયસ્સ રન્નો) તે શ્રેણિક રાજાને (ધારિણી નામં દેવી હોત્થા)
ધારિણીનામે પટરાણી હતી. (જાવ સેણિસ્સરણ્ણો ઇટ્ઠા જાવ વિહરઈ) અહીં જે ‘યાવત્’
શબ્દનો પ્રયોગ થયેલ છે, તે રાણીના રૂપવર્ણન રૂપ જે આ પાઠાન્તર છે, તેને સૂચવે
છે. તે પાઠાન્તર આ પ્રમાણે છે—સુકુમાલપાણિપાયા અહીંણપંચિદિયસરીરા
લક્ખણવંજણગુણોવવેયા માણુમ્માણપમાણસુજાયસવ્વંગસુંદરંગી સસિ
સોમાગારા કંતા ‘આદિ’ આનો અર્થ આ રીતે છે કે રાણીના હાથ પગ બન્ને

शरीरा=लक्षणतः स्वरूपतश्च परिपूर्णञ्चेन्द्रिय शरीरवती, लक्षणव्यञ्जनगुणोपपेता=
धनजीवितादि शुभरेखाप्रशस्तमशतिलाद्युपेता, 'मानोन्मानप्रमाणसुजातसर्वाङ्गसुन्दराङ्गी'
=मानोन्मानप्रमाणैः शोभनाङ्गी, शशिसौम्याकारा=चन्द्रवदाहादकस्वरूपा, कान्ता=
निर्मलदीप्तिमती, प्रियदर्शना=प्रेमजनक-दर्शनवती, सुरूपा=रमणीयरूपा, करत-
लपरिमितत्रिवलिवलितमध्या=मुष्टिग्राह्यरेखात्रययुक्तमध्यभागा, कौमुदी रजनीकर-
विमलप्रतिपूर्णसौम्यवदना=शारदचन्द्रसमाननिर्मलपरिपूर्णसौम्यानना, कुण्डलोत्ति-
वितगण्डलेखा=चलत्कुण्डलयुगलसंघर्षणपरिमृष्टकपोलस्थितकस्तूरिकादि रेखा-
वती, शृङ्गारागारचारुवेपा=योडशशृङ्गारसुशोभितसुन्दरवेपवती, संगतगत-

सुकुमार ये । लक्षण और स्वरूप से युक्त थी।—धन की सूचक तथा आयुष्य
आदि की सूचक शुभरेखाओं से तथा प्रशस्त मशा तिल आदि चिह्नों से
वह संपन्न थी। मान उन्मान तथा प्रमाण युक्त थी। चन्द्रमा के समान
वह रानी राजा के मनको सन्तुष्ट करती थी। उसके शरीर की कांति
निर्मल थी। उसका दर्शन हृदय में प्रेमोत्पादक था। रूप उसका रमणीय
था। मुष्टि गुह्य उसका मध्यभाग तीन रेखा संपन्न था। मुख शरत्कालीन
चन्द्रमाके जैसा सौम्य तथा निर्मल था। कपोल मंडल कुंडलोंकी रगड़ से
सदा विराजित था। कपोलपाली पर जो वह कस्तूरिका आदि की रेखा
लगाती थी वह इन कुंडलोंकी रगड़ से पूछ जाती थी इस से कपोलों
पर और अधिक लावण्यकी रूपरेखा झलकने लगती थी इस से
वह विशेष रूप में आकर्षक बन जाती थी। सदा वह सोलह
शृंगारों को धारण किये हुए रहती थी इससे उसका वेष और

सविशेष कामल होता. ते अधा लक्षणोत्थी पूर्ण अने स्वइपवती होती. धन
आयुष्य वगेरेने सूचवनारी शुभरेखाओवडे तेमज उच्चम मशा तल विगेरे चिन्हे
वडे ते संपन्न होती. ते मान, उन्मान तेमज प्रमाण युक्त होती. तेना शरीरनी
कांति निर्मल होती. तेनुं दर्शन हृदयमां प्रेम प्रकटावनाइं हुतुं. तेनुं रूप रमणीय
हुतुं. सुक्रीमां माय तेठवेा त्रल्य रेखावाणे तेना कटि भाग (किंड) हुतो. तेनुं मुख
शरत्कालीन चन्द्र जेवुं सौम्य तेमज निर्मल हुतुं. कपोल मंडल कुंडलोनी
अथशमल्य वडे हुमेथां शोभता हुतां, कपोल उपर ते कस्तूरी वगेरेनी
रेखाओ अनावती ते कुंडलोनी अथशमल्यथी दुंछाईजती होती, तेथी कपोल उपर
वधारे लावण्यनी उपरेखा प्रकाशती होती, अथी ते वधु आकर्षनारी थईजती होती.
ते हुमेथ सोण शणुगारे (गरेणुओ) पडेरिने रहेती होती, तेथी तेना वेश (रूप)
अत्याधिक सुंदर लागतो हुतो. सुंदर गतिथी हसवाथी, ओसवालथी, आंभोनी

हसितभणितविदितशिलासमुल्लितसंलापनिपुणयुक्तोपचारकुशला = प्रशस्तगमनहसनभणनकृतनेत्रचेष्टायुक्त सुललितसंभाषणनिपुणा उचितलोकव्यवहारकुशला च, प्रासादीया=चित्तप्रसादजनिका, दर्शनीया=चक्षुराह्लादकारिणी, अभिरूपा=अमिमतसौन्दर्या, प्रतिरूपा=असाधारणरूपलाभ्यवती, सा श्रेणिकस्य राज्ञः इष्टा=अभिलषणीया मनोऽनुकूलव्यवहर्त्रीत्वाद्बलभा 'जाव' यावत् 'यावच्छब्देन-कंता प्रिया मणुन्ना मणामा नामभेज्जा वेसासिया सम्मया बहुमया भणुमया भंडकरंडगसमाणा तेलुकेलाइव सुसंगोत्रिया चेलपेडा इव सुसंपरिगृहीया रयणकरंडगात्रिव सुसारविद्या मा णं सीयं मा णं उहं मा णं दंसा माणं मसगा माणं नाला मा णं चोरा माणं वाइयपित्तिय सिंभियसन्निवाइय विविहरोगायंका फुसंतु' चि कट्टु, सेणिएणं रन्ना सद्धिं विउलाइं भोगभोगाइं भुंजमाणा' इति संग्रहः, 'विहरइ' इत्यग्रेणान्वयः ।

तत्र-कान्ता=मनोहरा, प्रिया=प्रीतिजनिका-अखण्डप्रेमविषयत्वात्, मनोज्ञा=मनोविनोदिनी, मनोऽमा मनोगता मनसि स्मरणीया मनोऽनुकूलेत्यर्थः, नामधेया=प्रशस्तनामवती, वैश्वासिकी=विश्वासयोग्या, सम्मता=समान्या तत्कृतकार्यस्य संम-

अधिक सौन्दर्यशाली बना रहता था सुन्दर गति से हँसी से बोलचाल से नेत्र चेष्टा युक्त सुललित संभाषण से, वह ऐसी पुनीत होती थी कि इसके समान लोक व्यवहार में और कोई विशेष पटु नहीं है। दर्शनीय थी। प्रतिरूप थी। राजा को बड़ी अधिक प्रिय थी। यहाँ पर भी जो यह दूसरा यावत् शब्द आया है वह इस पाठ का सूचक है--

कंता प्रिया मणुन्ना इत्यादि-इन शब्दों का अर्थ इस प्रकार है-मन को हरण करने वाली होने से राजा के वह कान्त थी, अखण्ड प्रेम की विषयभूत होने से राजाको वह प्रिय थी, राजा के मन को विनोद करने वाली होने से वह मनोज्ञ थी, राजा के मनके अनुकूल होने से वह मनोगत थी, सुन्दर नामशाली होने से सुनाम धेया थी, विश्वास योग्य होने

चेष्टाओं साथे सरस संभाषण थी तो ऐसी पुनीत होती के तेना नेवी डोकवडेवारभां थीलु डोई पणु पटु नडि डती. ते दृश्यनीय डती, अभिरूप डती, प्रतिरूप डती, अने राजने सौथी वधु प्रिय डती, अर्द्धी पणु ने आ थीने 'यावत्' शब्द आव्यो छि, ते आ पाठने सूचवे छि-कंता प्रिया मणुन्ना इत्यादि-आ शब्दोने अर्थ आ प्रभावे छि-मनने आकर्षक होवाथी राजने ते कान्त डती. अणउ प्रेमनी ते विषयभूत होवाथी राजने प्रिय डती, राजना मनने ते प्रसन्न करनारी होवाथी ते मनोज्ञ डती. राजना मनने ते अनुकूल होवाथी ते मनोगत डती. सुंदर नामवाणी होवाथी ते सुनामधेया डती. विश्वास भूकवा योअ होवाथी ते वैश्वासिकी डती.

अनगरधर्माभूतवर्णिणीटीका सू ५ चारिणीदेवीवर्णनम्

८१

तत्नात्, बहुमता=बहुजनमान्या सर्वकार्येषु पृष्ठव्यत्वात् अनुमता=अनुमोदिता सर्व-
कार्यानुमतिप्रदत्तात् यद्वा-अनु=पश्चाद् मता=स्व पतिना विप्रियकरणेऽपि प्रत्यनुकूला,
भण्डकरण्डकसमाना=बहुमूल्यभूषणादि करण्डकतुल्या, तैलकेला इव=सौराष्ट्रदेशप्रसिद्ध
तैलपात्रवत् सुसंगोपिता=सावधानतया रक्षिता, चोलपेटेव=बहुमूल्यवस्त्रमञ्जुषेव,
सुसंपरिगृहीता=मुष्टु परिग्रहत्वेन स्थापिता, रत्नकरण्डकमिव=इन्द्रनीलादिरत्न
संभृतमञ्जुषेव सुसमारचिता=अन्तःपुरे सम्यक् संगोपिता। किमर्थ ?-मित्याह-
से वह वैश्वासिकी थी, उसके द्वारा जो भी कोई कार्य संपादित होता था
वह सभी को मान्य होता था इसलिये वह संमान्या थी अनेक जन प्रत्येक
कार्य करने के लिये उससे पूछा करते थे इसलिये वह बहुमता थी।
उचित कार्यो में वह अनुमति देती थी उससे वह अनुमत थी, अथवा पति
के अनुकूल थी-पति कदाचित् उसको अप्रिय भी कर देते थे तौ भी
वह उनसे विरुद्ध नहीं होती थी। बहुमूल्य भूषण आदि वाले करण्ड
के समान यह मानी जाती थी-कारण इसमें अनेक सद्गुणों
की राशि भरी हुई थी। जिस प्रकार तैलपात्र विशेष सावधानी से सुर-
क्षित रखा जाता है उभी तरह से यह भी सदा राजा से सुरक्षित
थी। बहुमूल्य वस्त्रों से भरी हुई मंजूषा जिस तरह अच्छे रूप
में परिगृहीत होती है उसी तरह से यह भी सार संभाल पूर्वक राजा से
परिगृहीत रहा करती थी। इन्द्रनील आदि रत्नों से भरी हुई मंजूषा
जैसे सुरक्षित अच्छे स्थान पर रखी जाती है उसी तरह यह रानी भी
अन्तःपुर में अच्छी तरह से देखरेख में रहा करती थी। कारण इसे शीत,

तेना वडे जमे ते काम धनुं, ते जधाने मान्य गणुतुं हुतुं, ओटला भाटे ते संभा-
न्या हुती. धणा भाणुसो दरेक काम करवा भाटे तेने पूछता हुता, ओटला भाटे ते
जहुमता हुती. थोथ्य अने सारा कामोमां ते अनुमति आपती हुती, तेथी ते अनुमत
हुती, अथवा ते पतिने अनुकूल हुती, कदाच पति तेने नाराज पणु करता हुता,
छतां ते तेमना विरुद्ध थती न हुती. जहु किंमती धरेणुओ वगेरेना ऊरडियाना
जेवी ओ गणुती हुती, कैमके ओनामां अनेक महान सद्गुणुओ लंडार लरेवो हुतो.
जेम तेदनुं वासणु जधावे सावथेतीथी सुरक्षित राजवामां आवे छे, तेमज ते पणु
राजथी जमेसां रक्षाओली रहेती हुती. धणा कीमती वस्त्रोथी लराओली पेटी जेम
सारी रीते स्वीकारवामां आवे छे तेमज राज वडे ओ पणु सारी रीते संभालथी
परिगृहित रहेती हुती. इन्द्रनील वगेरे रत्नोथी लरेवी पेटी जेम सुरक्षित तेमज
सारा स्थाने मुकाय छे, तेमज आ राष्ट्री पणु राष्ट्रीवासमां सारी रीत देणरेणमां

‘माणं’ इत्यादि, ‘णं’=इमां शीतमुष्णं दंशा मशका व्यालाः=सर्पादिविषजन्तवः, तथा-वातिक-पैत्तिक-श्लैष्मिक-सन्निपातिकाः=वात-पित्त-श्लेष्म-सन्निपात-विकारसमुद्भवा विविधाः=नानाप्रकाराः रोगाः=चिरघातिनः, आतङ्का=सद्यो-घातिनः, मा स्पृशन्तु=मा पीडयन्तु, इति कृत्वा=इति विचिन्त्य सुसंगोपितेत्यादि पूर्वैण सम्बन्धः । ‘णं’ इति सर्वत्र ‘इदम्’ शब्दस्य द्वितीयैकवचनम् । एवंविधा सा धारिणीदेवी श्रेणिकेन राज्ञा साद्धं त्रिपुलान्=नानाविधान् प्रचुरान् भोग-भोगान्=कामभोगान् भुञ्जाना=सेवमाना ‘विहरति=आस्ते ॥सू० ५ ॥

मूलम्—तएणं सा धारिणी देवी अन्नया कयाइं तंसि तारिस-
गंसि सुसिलिट्ठ छक्कट्टग-लट्ठ-मट्ठ-संठिय-खंभुगय-पवर वर सालभंजिय
उज्जलमणिकणग रयण थूभियविडंकजालद्ध-चंदणिज्जूहकंतर-कणिया
लि चंदसालिया विभत्तिकलिए सरसच्छधाउवलवण्णरइए बाहिरओ
दूमियघट्टुमट्टे, अब्भितरओ पसत्थसुविलिहियचित्तकम्मे णाणाविह-
पंचवण्णमणिरयणकुट्टिमतले पउमलया फुल्लवल्लिवरपुप्फजाइउल्लो-
यचित्तियतले वंदणवरकणगकलससुविणिम्मिय — पडिपुंजियसरस-
पउमसोहंतदारभाए पयरगालंबंतमणिमुत्तदामसुविरइयदारसोहे
सुगंधवरकुसुममउयपम्हलसयणोवयारे मणहिययनिव्वुइयरे
कप्पूरलवंगमलयचंदणकालागुरुपवरकुंदुस्सकतुस्सकधूवडज्जंतसुरभिमघ-

उष्ण भादि जन्य बाधा न हो जावे दंश, मशक, व्याल सर्प आदि विषैले जन्तु इसे कष्ट न पहुँचा सके, वातिक, पैत्तिक श्लैष्मिक तथा सान्निपातिक अनेक विध रोग और आतंक इसे पीडित न कर सकें इस खयाल से राजा से अन्तःपुर में रक्षित थी । इस तरह के विशेषणों से युक्त वह धारिणी देवी श्रेणिक राजा के साथ आनन्द के साथ समय व्यतीत करती थी । ॥सू. ५॥

रहेती હતી. કારણકે એ ઠંડી, ગરમી વગેરેથી બાધિત ન થઈ જાય. એને દંશ, મશક, સાપ વગેરે ઝેરીલા જન્તુઓ કષ્ટ ન આપે. વાતિક, પૈત્તિક, શ્લૈષ્મિક તેમજ સાન્નિપાતિક વગેરે અનેક જાતના રોગ અને આતંક (શૂલ વગેરે) એને પીડિત ન કરે આ વિચારથી એ રાજા વડે રાણીવાસમાં રક્ષાએલી હતી. આ જાતના વિશેષણોથી સંપન્ન તે ધારિણી દેવી શ્રેણિક રાજાની સાથે પ્રસન્ન થઈને સમય પસાર કરતી હતી. ॥સૂ. ૫॥

અનગારધર્મામૃતવાર્ષીની ટીકા. ૬ ધારિણીદેવીસ્વપ્નસ્વરૂપનિરૂપણમ્

૮૩

મધંતંગંધુદ્રૂયાભિરામે સુગંધવરગધિષ્ઠ ગંધવદ્વિભૂષ મણિકિરણ-
પણાસિયંધયારે કિંવહુણા ? જુહુગુણેહિં સુરવરવિમાણવેલંબિષ્ઠ વર-
ઘરણ તંસિ તારિસંગંસિ સયણિજ્ઞંસિ સાલંગણવદ્વિષ્ઠ ઉભઓ વિવ્વો-
યણે દુહઓ ઉન્નણ મજ્ઞેણ ય ગંભીરે ગંગાપુલિણવાલુઆહાલસાલિ-
સણ ઉયચિય સ્વોમ દુગુહ્લપટ્ટપડિચ્છણે અચ્છરયમલયનયતય કુસ-
ત્તલિંવસીહકેસરપચ્ચુત્થણ સુવિરહય રયત્તાણે રત્તંસુયસંવુણ સુરમ્મે આઈ
ગગરૂયવૂરણવળીયતુલ્લપાસે પુચ્ચરત્તાવરત્તકાલસમયંસિ સુત્ત જાગરા
ઓહીરમાણી ઓહીરમાણી ઇગં મહં સત્તુસ્સેહં રયયકૂહસન્નિહં સોમા
ગારં લીલાયંતં જંભાયમાણં ગગણયલાઓ ઓયરંતં મુહમતિગયં
ગયં પાસિત્તા ણં પડિબુદ્ધા ॥ સૂ. ૬ ॥

ટીકા—‘તણ’ં’ ઇત્યાદિ । તતઃ=તદનન્તરં સા પૂર્વોક્તા ધારિણી નામ્ની
દેવી=રાજ્ઞી અન્યદા કદાચિત્=કસ્મિંશ્ચિદન્યસ્મિન્ કાલે તસ્મિન્-તાદૃશે=યત્પૂર્વ-
મવોપાર્જિતપુણ્યપુજ્ઞાનાં પ્રાણિનાં યોગ્યં તસ્મિન્ ‘વરગૃહે’ ઇત્યનેન વિશેષ્યેણ
સમ્બન્ધઃ । કીદૃશે વરગૃહે ? ઇત્યાદિ—સુસિલિટ્ઠકકટ્ઠગલ્લટ્ઠમટ્ઠસંઠિયસ્વંભુગાયપવર-
વરસાલભંજિયઉજ્જલમણિક્કગરયણધૂમિયવિહંકજાલદ્વચંદણિજ્જૂહકંતરકણિયાલિ-
ચંદ સાલિયાવિભત્તિકલિષ્ઠ’ સુશ્લિષ્ઠપટ્કાષ્ઠક-લ્લટ્ઠ-મટ્ઠ-સંઠિયતસ્તમ્મોદ્ગત-

તણં સા ધારિણી દેવી ઇત્યાદિ ॥

ટીકાર્થ—(તણં) ઇસકે વાદ (સા ધારિણી દેવી) ઉસ ધારિણી દેવીને (અન્નયા
કયાઈ) કિસી સમય (વરઘરણ) શ્રેષ્ઠ મહલ મેં (તંસિ તારિસગંસિ) જો
પુણ્યવાન્ કે સોને લાયક કાચ્યા મેં સોઈ હુઈ રાની નેગજ (હાથી) કા
સ્વપ્ના દેલા । વે મહલ (સુસિલિટ્ઠ-લ્લકકટ્ઠગ-લ્લટ્ઠ-મટ્ઠ-સંઠિય સંભુગાય-
પવરવરસાલભંજિયઉજ્જલમણિક્કગરયણધૂમિયવિહંકજાલદ્વચંદણિજ્જૂહકંતરકણિયાલિ-

તણં સા ધારિણી દેવી ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—(તણં) ત્યારબાદ (સા ધારિણી દેવી) તે ધારિણી દેવીએ (અન્નયા કયાઈ)
કોઈ વખતે (વરઘરણ) ઉત્તમ મહેલમાં (તંસિ તારિસગંસિ) જે થય્યા પુણ્યશાલી
પુરુષોને સૂચા થોડા ડોચ છે, તેમાં સૂતેલી રાણીએ ગજ [હાથી]નું સ્વપ્ન
બોધું. તે મહેલ (સુસિલિટ્ઠકકટ્ઠગલ્લટ્ઠમટ્ઠસંઠિયસ્વંભુગાયપવરવરસાલ-
ભંજિય ઉજ્જલમણિક્કગરયણધૂમિયવિહંકજાલદ્વચંદણિજ્જૂહકંતરકણિયાલિ-
ચંદસાલિયાવિભત્તિકલિષ્ઠ) મજબૂતી અને સ્થૂલતા માટે શ્લેષ પદાર્થ

મવરવરશાલ ભક્તિકોજ્જ્વલમણિકનકરત્નસ્તૂપિકા - વિટકુજાલાર્દ્ધચન્દ્રનિર્યૂહકાન્તાર
 કનકાલિચન્દ્રશાલિકા-વિભક્તિકલિતે, તત્ર સુશ્લિષ્ટાનિ=શ્લેષદ્રવ્યેણ
 સુષ્ટુતયા સંયોજિતાનિ ષટ્=ષટ્ સંખ્યકાનિ કાષ્ઠાનિ યેષુ (સ્તમ્બેષુ) તે
 સુશ્લિષ્ટ ષટ્ કાષ્ઠકા, સ્તમ્ભાનાં સ્થૂલતાયૈ સુન્દરતાયૈ દૃઢતાયૈ ચ તત્ર ષટ્
 કાષ્ઠાનિ યોજ્યન્તે, તથા લઘ્ઠા=મનોજ્ઞાઃ, મૃષ્ટાઃ=સુષ્ટુષ્ટત્વેન ચિક્ષ્ણાઃ, સંસ્થિતાઃ
 યથાસ્થાનં સમ્યક્ સ્થાપિતાઃ, વિશિષ્ટાકારમન્તો વા સ્તમ્ભાઃ, તેભ્યઃ ઉદ્ગતાઃ=
 ચર્હિર્નિસ્સરન્ત્યૈવ દૃશ્યમાનાઃ પ્રવર વરઃ=ઉત્તમોત્તમા યાઃ શાલભક્તિકાઃ=ક્રીડા-
 પુત્તલિકાઃ, તથા ઉજ્જ્વલાનાં=ચાકચિવયયુક્તાનાં મળોનાં=ચન્દ્રકાન્તપ્રભૃતીનાં
 કનકસ્ય=સુવર્ણસ્ય રત્નનાં=મરકતવજ્રેન્દ્રનીલવૈદૂર્યદિનાં યાઃ સ્તૂપિકાઃ=ક્રા-
 કારાણિ લઘુશિસ્ત્રાણિ 'છત્રી' ઇતિ ભાષાયામ્, તેષુ યે વિટકુઃ=કપોતપાલિકા
 'છજ્ઞા' ઇતિ ભાષાયામ્, તથા જાલાનિ=સચ્છિદ્રા ગવાક્ષવિશેષાઃ, અર્દ્ધચન્દ્રાણિ=
 અર્દ્ધચન્દ્રાકારાણિ સોપાનાનિ, નિર્યૂહકાણિ=દ્વારવામદક્ષિણભાગેષુ ચર્હિર્નિર્ગતાઃ
 સુવર્ણપટિત-રત્ન-જટિતતુરગમુસ્વાધાકારા ભવનદ્વારવર્ધિર્ભાગા 'દ્વારઘોડલા'

યાલિચંદસાલિયા વિભક્તિકલિ) મજ્જૂતી एवं स्थूलता लाने के
 लिये श्लेष द्रव्य द्वारा अच्छी तरह ६-६ काष्ठ के खंडों से युक्त किये
 हुए हैं तथा जो बड़े मनोज्ञ है, घिसे हुए होने के कारण जिन पर अच्छी
 चिकनाई है यथा स्थान पर उचित रीति से जिन की रचना की गयी है-
 अथवा जो विशिष्ट आकार संपन्न हैं। इन स्तंभों के ऊपर जो उत्तमोत्तम
 पुत्तलिकाएँ उकेरी गई हैं वे ऐसी मालूम-पडती हैं कि मोनों वहां से
 वे बाहर ही निकल सी रही हैं। यहां जो छोटीर छत्रिया बनी हुई है
 वे उज्ज्वलमणियों की सुवर्ण की एवं मरकत, वज्र, इन्द्रनील वैदूर्य आदि
 रत्नों की हैं। इसमें कपोत पालिकाएँ एवं सच्छिद्र गवाक्ष विशेष भी बने
 हुए हैं। इसकी अर्द्धचन्द्राकार वाली सोपान पंक्ति है। निर्यूहक-द्वार के
 वाम तथा दक्षिण भाग की ओर बाहर, निकले हुए इसमें द्वार घोडले

વડે સારી રીતે છ છ કાષ્ઠ ખડેથી સંયુક્ત કરેલ છે, તેમજ તે ખૂબ મનોરમ છે,
 ઘસેલા હોવાથી તે સરસ વાળા છે, યથા સ્થાને તેમની સારી રીતે રચના કરવામાં
 આવી છે, અને તે વિશેષ આકાર પ્રકારથી સંપન્ન છે. આ થાંભલાઓ ઉપર પૂતળીઓ
 એવી ઉત્તમોત્તમ રીતે કોતરેલી છે કે બહુ તેઓ તેમથી બહાર નીકળતી હોય.
 અહીં જે નાની છત્રીઓ છે, તે સ્વચ્છ મણિ, વજ્ર, મરકત, વજ્ર, ઈન્દ્રનીલ, વૈદૂર્ય
 વગેરે રત્નોની છે. આમાં કપોત પાલિકાઓ તેમજ છિદ્રવાળા વિશેષ પ્રકારના ગવાક્ષો
 (ગોખલા) પણ બનેલા છે. એના પગથિયા અર્ધચન્દ્રાકારવાળા છે. નિર્યૂહક-

અતઃનાગર્યમીમૃતત્રવિઙ્ણીટીકા. સૂ. ૬ ઘારિજીદેવાંસ્વપ્તસ્વરૂપનિરૂપણમ્

૮૫

इति भाषायाम्, अन्तराणि=जलनिर्गमद्वाराणि 'नालि' इति भाषायाम्, यद्वा-‘निर्यूहकान्तराणि’ इत्येकपदं, तत्र-सिंहादि मुखपुच्छाद्याकारवन्ति जल निर्गमद्वाराणीत्यर्थः, तथा कणिकालिः=कणिकाः=मीनमकरा जलजन्तु विशेषास्ते पाम् आलयः=पङ्क्तयः=तदाकाररचना विशेषा यत्र स कणिकालिः=मीन मकराकार-विचित्रचित्रचित्रितभवनान्तरालभाग इत्यर्थः, चन्द्रशालिका=भवनोपरिभवनं च, एतेषां भवनविभागानां विभक्तिः=विभागशो रचना, तथा कलिते=युक्ते । ‘सरस-च्छधाऊवलवण्णरइए’ सरसाच्छधातूपलवर्णरचिते-सरसैः=अतिशयरङ्गयुक्तैः, अच्छैः=स्वच्छैः, धातूपलैः धातवः=गैरिक सेटिका हरितालादयः उपलः=दग्धपाषाणः ‘चूना-कली’ इति भाषायाम्, वर्णः=पीतमृत्तिकाविशेषः, तैः रचितं=विचित्र रचनाविशेषेण युक्तं-नानारङ्गरञ्जितम्-इत्यर्थस्तस्मिन्, ‘बाहिरओ दूमियघट्टमट्टे’ बाह्यतो धवलितघृष्टमृष्टे बाह्यतः=बहिर्भागे सर्वतः धवलितं=स्वच्छसेटिकादि-मृदुलेपेन-स्वेतीकृतम्, ततो घृष्टं=चकणपाषाणादिना घर्षितम्, अत एव मृष्टं=दर्पणवत्सुनिर्मलीकृतं, तस्मिन् । ‘अभिभतरओ पसत्थ सुविलिहियचित्तकम्मे’ अभ्य-

हैं जिन के मुख रत्न जड़ित हैं। इसमें जो पानी निकालने के लिये नाली बनी हुई है वह सिंह आदि के मुख एवं पुच्छों के आकार जैसी है। जगहूर पर यहाँ मीन मकर आदि की रचना करने में आई हुई है। अर्थात् शयनागार के भीतर मीन मकराकार वाले विचित्र चित्र अंकित किये हुए हैं। इसके ऊपर चन्द्रशाला बनी हुई है। (सरसच्छधाऊवलवण्णरइए) शयनागार की पुताई सरस-अत्यंत रंग सम्पन्न-एवं स्वच्छ गैरी-कादि धातुओं से, उपल से-दग्धपाषाण चूने से वर्ण पीली मिट्टी-से हो रही हैं (बाहिरओ दूमियघट्टमट्टे) बाहर से यह शयनागार स्वच्छ से टिका (बडि) आदि के मृदुलेप से सफेद हो रहा है। चिकने पत्थर आदि के द्वारा घर्षित किया हुआ होने के कारण बहुत अधिक दर्पण के जैसा

અર્થાત્ દરવાજાની ડાબી અને જમણી બાજુ બહાર નીકળેલા દ્વાર ઘોડલાં છે, જેમના મુખ રત્નજડિત છે. આમાં પાણી બહાર કાઢવા માટે જે નાલી (મોરી) છે, તે સિંહ વગેરેના મોં અને પૂંછના આકાર જેવી છે. દરેક જગ્યાએ અહીં માછલી મગર વગેરે ચીતરવામાં આવેલાં છે. અર્થાત્ આ શયનકક્ષમાં માછલી અને મગરના આકારવાળા વિચિત્ર ચિત્રો દોરેલાં છે. તેના ઉપર ચન્દ્રશાળા છે. (સરસચ્છધાઉવલવણ્ણરઇ) શયનાગારની ઘોળાઈ સરસ, બદતબતના રંગ યુક્ત અને સ્વચ્છ ગૈરિક વગેરે ધાતુઓ; ઉપલ, દગ્ધપાષાણુ અને પીળી માટીથી થઈ રહી છે. (બાહિરઓ દૂમિયઘટ્ટમટ્ટે) બહારથી આ શયનાગાર સાફ સફેદ માટી વગેરેના મૃદુલેપ વડે શ્વેત થઈ રહ્યો છે. લીસા પથ્થર વગેરેથી ઘસાએલું હોવાથી એ ખૂબ જ ચમકતા અરીસા જેવું અનેલું છે.

નતરતઃ પ્રશસ્ત સુવિલિખિતચિત્રકર્માણિ-આખ્યનતરતઃ=પાસાદસ્યાખ્યનતરભાગે સર્વત્ર પ્રશસ્તાનિ=દર્શકજનમનો નેત્રાહ્લાદકાનિ સુ=નાનાવિધસ્વરૂપાપાર પરત્વેન સુષ્ટુ વિલિખિતાનિ=વિશેષરૂપેણ ચિત્રિતાનિ ચિત્રકર્માણિ=પશુપક્ષિમાનવા-ધાકારાણિ યસ્મિન્ તત્તસ્મિન્ । 'નાનાવિદ્યપંચવર્ણમણિરયણકોટ્ટિમતલે' નાના વિદ્યપશ્ચવર્ણમણિરત્નકુટ્ટિમતલે-નાનાવિધાનિ=અનેકપ્રકારાણિ પશ્ચવર્ણાનિ=કૃષ્ણનીલપીતરક્તશ્વેતરૂપાણિ મણિરત્નાનિ, મણયઃ=ચન્દ્રકાન્તસૂર્યકાન્તાદયઃ, રત્નાનિ=ઇન્દ્રનીલ-મરકત-વજ્ર-વૈદૂર્યાદીનિ, તેષાં, કુટ્ટનં કુટ્ટઃ, તેન નિર્ટૃતં કુટ્ટિમં તલપ્=અઙ્ગણં યસ્ય તત્તસ્મિન્-નાનામાણિ-વિવિધરત્નચિત્રભૂમિતલે इत्यर्थः । 'પડમલયા ફુલ્લવલ્લીવર પુષ્પજાઈ ઉલ્લોચચિત્તિયતલે' પદ્મલતા પુષ્પવલ્લી વરપુષ્પ જાત્યુલ્લીચચિત્રિતતલે-પદ્મલતાઃ=પદ્માધારા લતાઃ, પુષ્પવલ્લયઃ=પુષ્પપ્રધાના લતાઃ, વરાઃ=શ્રેષ્ઠાઃ, પુષ્પજાતા યઃ=માલતી પ્રભૃતયો લતાઃ, તામિઃ તદાકારૈ-રિત્યર્થઃ, ચિત્રિતમ્=ખાલેખિતમ્ ઉલ્લોચતલં=વિતાનતલં 'ચંદરવા' इति भाषा-मसिद्धम् यस्य तत्तस्मिन्, गजदन्तादित्वात् परनिपातः । 'વંદળવરકળગકલસ

ચમકીલા વના હુઆ હૈ (અર્ધિમતરઓ પસત્થસુવિલિહિયચિત્તકમ્મે) इस के भीतर भाग में सर्वत्र दर्शकजनों के मन और नेत्रों को अह्लादकारक चित्रपशु पक्षि तथा मनुष्य आदि के आकार बने हुए है (નાના-વિદ્ય પંચવર્ણમણિરયણકોટ્ટિમતલે) इस शयनागार की जो अंगण भूमि है वह अनेक प्रकार के कृष्ण, नील, पीत, रक्त तथा श्वेत रूप पंचवर्ण वाले चन्द्रकान्त सूर्यकान्त आदि मणियों की एवं इन्द्रनील मरकत, वज्र वैदूर्य आदि रत्नों की बनी हुई है (પડમલયાફુલ્લવલ્લીવરપુષ્પજાઈ-ઉલ્લોચચિત્તિયતલે) इसमें जो चंदरवा बना हुआ है वह पद्माकार लताओं से पुष्प प्रधानवल्लरियों से (लताओं से) एवं उत्तमर मालती आदि की वेलों से चित्रित हो रहा है (વંદળવરકળગકલસસુવિણિમ્મિયપડિપુંજિય-

(અર્ધિમતરઓ પસત્થસુવિલિહિયચિત્તકમ્મે) આ મહેલમાં બધે પ્રેક્ષકોના મન અને આંખોને ગમે એવા ચિત્ર-પશુપક્ષી તેમજ માણસ વગેરેની આકૃતિઓ અનેલી છે. (નાનાવિદ્યપંચવર્ણમણિરયણકોટ્ટિમતલે) આ શયનાગારનું આંગણું અનેક જાતના કૃષ્ણ, નીલ, પીત, રક્ત તેમજ શ્વેતરંગના ચન્દ્રકાન્ત સૂર્યકાન્ત વગેરે મણિઓ અને ઈન્દ્રનીલ, મરકત વજ્ર, વૈદૂર્ય વગેરે રત્નોનું અનેલું છે. (પડમલયાફુલ્લ-વલ્લી વરપુષ્પજાઈઉલ્લોચચિત્તિયતલે) આમાં જે તાણેલા ચંદરવા છે, તે કમળના જેવા આધારવાળી લતાઓ, પુષ્પ પ્રધાન વલ્લરીઓ અને ઉત્તમોત્તમ ચમેલી વગેરેની લતાઓથી ચિત્રિત થઈ રહ્યો છે. (વંદળ-વર-કળગકલસ-સુવિણિમ્મિય

सुविणिम्मियपडिपुंजिय सरसपउम सोहंतदारभाए' वन्दनवरकनककलशसुविनि-
 म्मितप्रतिपुञ्जितसरसपद्मशोभमानद्वारभागे-वन्दन्त इतिवन्दनाः=मङ्गलजनकाः,
 एतादृशा ये वरकनकस्य=श्रेष्ठसुवर्णस्य कलशाः, तेषु सुविनिर्मितानि=सुष्ठुतया
 स्थापितानि, प्रतिपुञ्जितानि=उपर्युपरि रचितानि, सरसानि=विकसितानि पद्मानि=
 कलशमुखस्थगनकमलानि, तैः शोभमानो द्वारभागो यस्य तत्तस्मिन्-विकसित-
 कमलपुञ्जस्थगितमञ्जुलमङ्गलजनककनक-कलशकृतशोभासम्पन्नद्वारभागे-इत्यर्थः।
 'पयरगालंबंतमणिमुत्तदामसुविरइयदारसोहे' प्रतरकालम्बमानमणिमुक्तादामसु-
 विरचितद्वारशोभे-प्रतरकाणि-प्रतलसुवर्णमूत्राणि तेषु पलम्बमानानि मणिमुक्ता-
 नां दामानि=मालाः तैः सुष्ठु विरचिता द्वारशोभा यस्य तत्तथा तस्मिन्-सुवर्ण-
 मूत्रग्रथितलम्बमानमणिमुक्तामाला शोभितद्वारे-इत्यर्थः। 'सुगंधवरकुसुममउय-
 पम्हलसयणोवयारे' सुगन्धवरकुसुममृदुकपक्ष्मलशयनोपचारे-सुगन्धैः=सुरभिगन्ध-
 युक्तैः, वरकुसुमैः=विविधवर्णश्रेष्ठ पुष्पैः, तथा मृदुकैः=सुकोमलैः पक्ष्मलैः=पक्ष्म-
 वद्भिर्कतूलैर्दिभिः शयनीयस्य=शय्यायाः, उपचारः=रचनाविशेषो यत्र तत्तस्मिन्।
 यद्वा-सुगन्धवरकुसुमानां मृदुकपक्ष्मलानां=कोमलार्कतूलादीनां च शयनं=शय्या,
 तस्योपचारो यत्र तस्मिन्, 'मणहिययनिव्वुइयरे' मनोहितदनिर्घृतिकरे-हितं ददा-
 तीति हितदं, मनसो हितदं मनोहितदं, तच्च निर्घृतिकरं=सुखकरं चेति तथा-

सरस पउमसोहंतदारभाए) इसके द्वारभाग में जो मांगलिक कलश
 स्थापित किये गये हैं वे श्रेष्ठ सुवर्ण के बने हुए हैं तथा उन के मुख
 पर अच्छीतरह से विकसित करके ऊपर कमल रखे हुए हैं। (पयरगा-
 लंबंतमणिमुत्तदाम सुविरइयदारसोहे) इसके द्वार की शोभा अत्यन्तपतले
 सुवर्ण मूत्रों में लटकते हुए मणिमुक्ताओं की मालाओं से करने में आई
 है। (सुगंधवर कुसुममउयपम्हलसयणोवयारे) इसमें शय्या की रचना सुर-
 भिगंध युक्त विविधवर्ण वाले पुष्पों द्वारा तथा सुकोमल अर्कतूल आदि
 द्वारा की हुई है। (मणहिययनिव्वुइयरे) यह शयनागार इतना अधिक

पडिपुंजियसरसपउमसोहंतदारभाए) ऐना द्वारभागमां भूकेला मांगलिक
 कलशो उत्तम सुवर्णना भनेला छे, तेभज तेभना मां उपर सारी रीते विकसित
 करेला कमला भूकेला मां आव्यां छे. (पयरगालंबंतमणिमुत्तदामसुविरइयदारसोहे)
 ऐनी द्वारशोला भूभज जीष्वा सोनाना सूत्रमां झूलती भणि मुक्ताऐनी भालाऐवडे
 करवामां आवी छे. (सुगंधवरकुसुममउयपम्हलसयणोवयारे) ऐमां शय्यानी
 रचना सुवासित अनेक प्रकारना रंगवाणा झूला वडे तेभज सुकोमल अर्कतूल (आकडानुं
 ३) वगेरेथी करवामां आवी छे. (मणहियय निव्वुइयरे) आ शयनधर ऐटलुं भधुं

तस्मिन् । 'कपूरलवंगमलयचंदनकालागुरुप्रवरकुंदुरुक्कधूपडञ्जंतसुरभि-
मघमघंतगंधुर्दूयाभिरामे' कपूरलवङ्गमलयचन्दनकालागुरुप्रवरकुन्दुरुक्कतुरुक्क
धूपदह्यमानसुरभिप्रसरद्गन्धोर्दूयाभिरामे=कर्पूरश्च-लवङ्गानि च, मलयचन्दनं=
श्राखण्डं च, कालागुरुः=कृष्णागुरुश्च, प्रवरकुन्दुरुक्कश्च=गन्धद्रव्यविशेषः,
तुरुक्कश्च सिल्हकः 'लोवान' इति भाषायाम्, धूपश्च=गन्धद्रव्य संयोगजन्यः पदार्थः,
एतेषामितरेतरयोगद्वन्द्वे-कर्पूरलवङ्गमलयचन्दनकालागुरुप्रवरकुन्दुरुक्कतुरुक्कधूपाः,
ते च दह्यमानाः=अग्नौ प्रक्षिप्यमाणाः, तेषां सुरभिः=मनोज्ञः, स च प्रसरन्-
परितः प्रसरन् गन्धः उर्द्धतः=उपरिगतः, तेन अभिरामं=मनोहरं तस्मिन्, 'सुगंध-
वग्गंधिए' सुगन्ध वरगन्धिते-नानाविधपुष्पसम्पादितगन्धद्रव्यैः सुवासिते । 'गंध-
वट्टिभूए' गन्धवर्तितभूते-गन्धद्रव्यगुटिकासदृशे=सौरभ्यातिशयाद् गन्धद्रव्यनिर्मितवद्
'भासमाने । 'मणिकिरणपणासियंधयारे' मणिकिरणपणाशितान्धकारे भास्कर-
मणिप्रभया दूरीकृततिमिरे, 'किं बहुणा' किं बहुना=अधिकवर्णनेन किम् ? 'जुइगुणेहि'

आनन्द का धाम बना हुआ है कि जहाँ पर बैठ कर चिन्तन को एका-
न्ततः सुख हो सुख मिलता है (कपूरलवंगमलयचंदनकालागुरुप्रवरकुंदु-
रुक्कतुरुक्कधूपडञ्जंतसुरभिप्रसरद्गन्धोर्दूयाभिरामे) यहाँ का समग्र वायु
मंडल सदा अग्नि में जलाये गये कपूर, लवंग, मलय चंदन, कालागुरु
प्रवरकुन्दुरुक्क-गन्ध द्रव्य विशेष, तुरुक्क-लोवान तथा धूप, इनसे तर
रहा करता है। (सुगंधवरगंधिए) अत एव यह शयनागार ऐसा प्रतीत
होता है कि मानों नानाविध पुष्पों से संपादित किये गये गंध द्रव्यों
से ही सुवासित हो रहा है। और इसलिये यह (गंधवट्टिभूए) गंध द्रव्य
की गोली जैसा बना हुआ जान पड़ता है। (मणिकिरणपणासियंधयारे)
अंधकार वहाँ बिलकुल नहीं है-कारण वह नाना विध मणियों की किरणों
से सदा प्रकाशित बना हुआ है (किं बहुणा) इसके विषय में अधिक

आनंदनुं स्थणभय दागतुं' इतुं' के, ज्यों जेसवाथी मनने परम सुणनी न प्राप्ति
थाय छे. (कपूरलवंगमलयचंदनकालागुरुप्रवरकुंदुरुक्कतुरुक्कधूपडञ्जंतसुरभि-
प्रसरद्गन्धोर्दूयाभिरामे) अहाँनुं वायुमंडण हमेशा जाणवामा आवेल कपूर
लवंग, मलय चंदन, कालागुरु, प्रवर कुन्दुरुक्क (येक गन्ध द्रव्य विशेष) तुरुक्क,
लोवान अने धूपथी सुगंधित रहेतुं' इतुं. (सुगंधवरगंधिए) आथी आ शयना-
गार अनेक जतना पुष्पो अने सुवासित द्रव्यो वडे सुगंधित थयेलुं' जणुतुं
इतुं अने जेथी न आ शयनगृह सुगंधित पदार्थनी जोणीना जेवुं' दागतुं
इतुं. (मणिकिरणपणासियंधयारे) त्यां तदन अंधाई नथी, अरएके ते अनेक
जतना मणिओना प्रकाशवडे हमेशा प्रकाशमान न जनेलुं' छे. (किं बहुणा) जेना

અનનારધર્મામૃતવર્ષિનીટીકા સુ. ૬ ધારિણીદેવીસ્વપ્નસ્વરૂપનિરૂપણમ્ ૮૯

દ્યુતિગુણૈઃ-દ્યુતિભિઃ=સ્વસ્ય સર્વદિક્ પ્રસરચ્ચાકચિત્ર્યપ્રકાશપુંજરૂપાભિઃ કાન્તા-
ભિઃ, ગુણૈઃ=સૌન્દર્યાદિભિઃ 'સુરવરવિમાનવેલંચિ' સુરવરવિમાનવિદમ્બકે-
સુરવરવિમાનસ્ય=મહદ્દિકદેવવિમાનસ્યાપિ વિદમ્બકં=વિદમ્બનાજન્મકં તિર-
સ્કારકર-મિત્યર્થઃ, તસ્મિન્, સ્વકોયપરમશોભયા વિમાનતોઽપ્યુત્કર્ષતયા વર્ત-
માને-इतिभावः, एतादृशे 'वरघरे' वरगृहे=रम्यप्रासादे। अथ शय्यावर्णनमाह-
'तंसि' इत्यादि, 'तंसि' तस्मिन्=वक्ष्यमाणगुणयुक्ते 'तारिसगंसि' तादृशके पूर्वो-
पार्जितपरमपुण्यप्रकर्षवताप्राणिनामुचिते 'सयणिज्जंसि' शयनीये-शय्यायाम्, कीदृशे
शयनीये? इति विशेषणान्याह-'सालिंगणवट्टिए' इत्यादि, 'सालिंगणवट्टिए'
सालिङ्गनवर्तिके-आलिङ्गनवर्तिः=शरीरप्रमाणोपधानं, तथा सह वर्त्तते यत्तत्सालि-
ङ्गनवर्तिकं, तस्मिन् शरीरप्रमाणायतोपधानसहिते। 'उभओ विब्बोयणे' उभयतो
बिम्बोयणे-उभयत=शिरश्चरणस्थापनस्थानद्वये 'बिम्बोयणे' इतिदेशीयशब्दः
उपधानार्थकस्तेन बिम्बोयणे=उपधाने यत्र तत्तस्मिन् उपर्यधउपधानमण्डिते, अत
एव 'दुहओ उन्नए' द्विधात उन्नते-द्विधात=मस्तकभागे चरणभागे च उन्नते=

और क्या कहें (जुइगुणेहिं सुरवरविमानवेलंविए) यह शयनागार
अपने सर्व दिशाओं में फैले हुए चाक चित्र्यप्रसारीरूप पुंजद्वारा तथा सौन्दर्य
आदि गुणों द्वारा महद्विक देव विमान की भी तिरस्कार कर रहा था अर्थात्
जो अपनी परम शोभा से देवों के विमान से भी अधिक शोभा वाला
है (ऐसे शयनागार में) (तारिसगंसि) पुण्यवान के सोनेलायकशय्या में
(तंसि) उस (सयणिज्जंसि) शय्या पर (शय्या का वर्णन इस प्रकार है)
(सालिंगणवट्टिए) कि जो शरीरकी लंबाई के बराबर लंबे तकिया से युक्त
है (उभओ विब्बोयणे) तथा जिसके दोनों तरफ-शिर और पैरों की
तरफ-दो तकिये और छोटे २ रखे हुए हैं इस लिये जो (दुहओ उन्नए)

भाટે વધારે શું કહીએ. (જુઇગુણેહિં સુરવરં વિમાનવેલંચિ) આ શયનાગાર બધી
દિશાઓમાં એકેર પ્રસારેલા ચમકતા પ્રકાશ પુંજથી તેમજ સૌંદર્ય વગેરે પોતાની વિશેષ-
તાઓથી મહદ્દિક [બહુજ કીર્તી] દેવ વિમાનની પણ અવગણના કરતું હતું. અર્થાત્
તે પોતાની પરમ શોભાથી દેવોના વિમાનો કરતાં પણ વધારે સુંદર શોભતું હતું. એવા
શયનાગારમાં (તારિસગંસિ) પુણ્યશાલીઓને શયન થોડી શય્યામાં (તંસિ) તે
(સયણિજ્જંસિ) શય્યા ઉપર-સૂઇ રહી હતી. (શય્યાતું વર્ણન આ પ્રમાણે છે.)
(સાલિંગણવટ્ટિય) કે જે શરીરની લંબાઈના પ્રમાણના ઓશીકાવાળી છે, (ઉભઓ
વિબ્બોયણે) અને જેમની બન્ને બાજુએ-માથા અને પગની તરફ-નાના બે ઓશીકા
મૂકેલાં છે, એથી જે (દુહઓ ઉન્નય) બન્ને બાજુથી કંઈક ઊંચી છે. અને (મજ્ઞે

‘મઝ્જે ણયગંઘીરે’ મધ્યે નતગમ્મીરે—મધ્યે=મધ્યમાગે નતં=કિશ્ચિન્નપ્રીભૂતં ગમ્મીરં નિમ્નં ચ તસ્મિન્ । ‘ગંગાપુલ્લિનવાલુયાઉદાલસાલસ’ ગંગાપુલ્લિનવાલુકા-દાલસદૃશકે—ગંગાનદીતટસ્થ યા વાલુકાસ્તાસામ્ અવદાલઃ=પાદન્યાસેડધોગમનં, તત્સદૃશકે=તદુપમે, યથા વાલુકાયાં તથા તૂલગર્ભે શયનીયેડપિ પાદન્યાસે નિમ્નોન્ન-તત્ત્વં ભવતીત્યાશયઃ । ‘ઉવચિયલોમદુગુલ્લપટ્ટપટ્ટિચ્છણ્ણે’ ઉપચિતક્ષોમદુકૂલપટ્ટ પ્રતિચ્છન્ને—ઉપચિતં=નાનારાગરઙ્ગિતવિવિધચિત્રાલઙ્કૃતં યત્ ક્ષોમં=સામ્પ્રતિક-જનમ્યૈકકેશેન તન્તુશતં જાયતે તાદૃશમૂક્ષમકાર્પાસતન્તુવિનિર્મિતં વસ્ત્રમ્, દુકૂલમ્=અતસીમયં વિશિષ્ટં વસ્ત્રં, તાન્યાં સઙ્ગાતઃ પટ્ટઃ=શિલ્પકલયા સીવનેન યુગલાપેશ્ચ-યૈકીકૃતં શર્યાપરિમિતં વસ્ત્રં ‘લ્હોલ’ इति भाषायां, તેન પ્રતિચ્છન્ને=ઉપર્યંધ આવૃતે । ‘અત્થરય—મલય—નવતય—કુસત્ત—લિમ્બસીહ કેસરપચ્ચુત્થ’ અસ્તરજસ્ક—

दोनों ओर से कुछ २ ऊँची बनी हुई है । तथा (मज्जेयणगंभीरे) मध्य भाग में जो कुछ २ गहराई लिये हुए हैं (गंगापुल्लिणवालुया उदाल-सालसए) गंगा नदी की बालुका की तरह पैर रखते ही जो नीचे की ओर कुछ थोड़ी २ धस जाती है (उवचियलोमदुगुल्लपट्टपट्टिचछण्णे) अनेक रंगों से बनाये गये नाना प्रकार के चित्रों से अलंकृत क्षौम और दु कूल के पट्ट से ऊपर से लेकर नीचे तक जो ढकी हुई है । इस समय के मनुष्य के एक बाल से १०० तन्तु बनते हैं—ऐसे सूक्ष्म कार्पासिक तन्तु से बने हुए वस्त्र का नाम—क्षौम है । अलसी आदि से बने हुए वस्त्र का नाम दुकूल हैं । इन दोनों वस्त्रों को सीकर जो एक वस्त्र बना लिया जाता है उसका नाम पट्ट है । हिन्दी में उसे खोल कहते हैं । यह शर्या पर ऊपर से नीचे तक लटकती हुई बिछी रहती है । (अत्थ-रय, मलय, नव तय—कुसत्ति—लिम्बसीह केसरपचुत्थए) धूली विहीन

યણ ગંઘીરે) વચ્ચેના ભાગ થોડો જડો છે. (ગંગાપુલ્લિણવાલુયા ઉદાલસાલસ) ગંગા નદીની રેતીની જેમ પગ મૂકતાંની સાથે જ તે થોડી નીચે દબાઈ જાય છે. આ પ્રમાણે એના ઉપર પગ મૂકવાથી એ પણ દબાઈ જાય છે. (ઉવચિય લોમ દુગુલ્લ પટ્ટપટ્ટિચ્છણ્ણે) ઉપરથી નીચે સુધી જે જતજતના રંગોથી બનાવવામાં આવેલાં અનેક પ્રકારના ચિત્રોથી શણગારેલાં ક્ષોમ અને હુકૂલના પટ્ટ (કપડા)થી ઢાંકેલી છે અત્યારના માણસના એક વાળથી સો (૧૦૦) તન્તુ બને છે, એવા ઝીણા રૂના તન્તુવડે બનાવવામાં આવેલા વસ્ત્રનું નામ ‘ક્ષોમ’ છે. અળસી વગેરેથી બનાવવામાં આવેલા વસ્ત્રનું નામ હુકૂલ છે, આ બન્ને વસ્ત્રોને સાથે સીવીને જે એક જતજતું વસ્ત્ર તૈયાર કરવામાં આવે છે, તેનું નામ ‘પટ્ટ’ છે. શુભરાત્રી ભાષામાં એને બોળિયુ’ કહે છે. આ (અત્થરય, મલય, નવતય, કુસત્ત, લિમ્બસીહ

अनपारधमांशुतवर्णिणो टीका. सू. ६ चारिणीदेवीस्वप्नस्वरूपनिरूपणम् ९१

मलय=नवतक-कुशक्तलिम्ब-सिंहकेशर प्रत्यवस्तुते अस्तरजस्कैः=अपगतजः कणैः
निर्मलैः मलय नवतक-कुशक्त लिम्बसिंह केशरैरास्तरणविशेषैः अवस्तुते क्रमेणाच्छा-
दिते, तत्र मलयदेशोत्पन्न सूक्ष्ममूत्रनिर्मित आस्तरणविशेषः, नवतकः=विशिष्टोर्णा
निर्मितः, कुशक्तः=देशविशेषोत्पन्नः, लिम्ब=लघुवयस्कोरभ्रलूनोर्णानिर्मितः,
सिंहकेशरः=सिंहसटासदृशो जटिलः 'गलीचा' इति भाषायाम् एतेषामितरेतर-
द्वन्द्वः । 'सुविरइयरयत्ताणे' सुविरचितरज्ज्वाणे-सु=सुष्ठु सम्यग्रूपेण विरचितं=
विस्तारितं रज्ज्वाणं=रजोनिवारक उपरितनाच्छादन विशेषो यस्मिन् तेतथा तस्मिन्
'रत्तंसुयसंबुए' रत्तांशुकसंवृते दंशमंशकनिवारकरक्तवस्त्रावृते 'मच्छरदानी' इति
भाषायाम्, 'सुरम्मे' सुरम्ये=मनोरमे । 'आङ्णगसूयबूरणवणीयतुल्लाफासे' आ-
मलय से, नवतक से, कुशक्त से, लिम्ब से, एवं सिंह केशर से जो
कमश ढकी हुई है । मलयदेशोत्पन्न सूक्ष्मडोरी से निर्मित वस्त्र
का नाम मलय है । विशिष्टप्रकार की ऊन से बने हुए वस्त्र का नाम नव-
तक है । देश विशेष में बने हुए वस्त्र का नाम कुशक्त है । सिंह सटाके
सदृश जटिल वस्त्र का नाम सिंह केशर है । इसे हिन्दी में गलीचा कहते
हैं । ये सब वस्त्र उसके ऊपर एक २ करके तरा ऊपर बिछे हुए थे ।
(सुविरइयरयत्ताणे) धूली आकार सेज को मलिन न करदे इस ख्याल से
उसके ऊपर एक और धूलिनिवारक वस्त्र बिछा हुआ था । (रत्तंसुय-
संबुए) सोने वाले को दंश मंशक बाधा न पहुँचासके इसलिये उस
शय्या पर लालरंग की एक मच्छरदानी भी तनी हुई थी । (सुरम्मे) यह
शय्या बड़ी सुन्दर होने के कारण मनको ह्राण करनेवाली थी । (आङ्ण-

केशर पञ्चवृत्तम् अनुक्रमे णे शय्या धूण वगरना मलय नवतक कुशक्त
लिम्ब अने सिंह केशरवडे आवेष्टित थयेली छे. मलय देशमां उत्पन्न थयेला जीष्वा
होराओ वडे अनाववामां आवेला वस्त्रतुं नाम 'मलय' छे. विशेष प्रकारना जिन वडे
अनाववामां आवेला वस्त्रतुं नाम 'नवतक' छे. ओक देश विशेषमां अनाववामां आवेला
वस्त्रतुं नाम कुशक्त छे. सिंह सटाना जेवा जटावाणा [जटिला] वस्त्रतुं नाम सिंह
केशर छे. अने क्षरसीमां 'गलीचा' कहे छे. आ अथा वस्त्रो तेना उपर ओक उपर
ओक पाथरवामां आवेलां छतां. (सुविरइयरयत्ताणे) धूणथी सेज मलिन न थध
अथ अना भाटे ओक जीणुं स्त्रोनिवारक वस्त्र ढांकवामां आवेलां छतुं. (रत्तंसुयसंबुए)
सूक्ष्म जनारने डांस-मच्छर आधित न करे ओटला भाटे ते सेज उपर लालरंगनी ओक
मच्छरदानी पण ताखेवी छती. (सुरम्मे) गहुज सरस होवाथी आ शय्या मनने
आकर्षनारी छती. (आङ्णगसूयबूरणवणीय तुल्लाफासे) हरण वगेरेना आभगथी

जिनकरूतबूरनवनीततूलस्पर्शे-आजिनकं=मृगादिचर्मनिर्मितवस्त्रं, रूतं=परिकर्मित कपासः, बूरः=श्लक्ष्णवनस्पतिविशेषः नवनीतं='मवखन' इति प्रसिद्धं, तूलम्-अर्कशालमल्यादिरूतं, तत्स्पर्शवत्स्पर्शो यस्य तत् तस्मिन्-निरतिशयमार्दवगुणोपेते, एतादृशे शयनीये 'पुर्वरात्रापरत्रकालसमयंसि' पूर्वरात्रापरत्रकालसमये पूर्वरात्रात्=रात्रेः प्रथमप्रहरात् अपरत्रकालः=अनन्तरकालोपलक्षितः समयः=अवसरः, तस्मिन् रात्रेः प्रथम-प्रहरादनन्तरं तत्कालमेवेत्यर्थः । यतः रात्रः प्रथमप्रहरदृष्टः स्वप्नो वर्षेण फलति, द्वितीयप्रहरजातश्चमासाष्टकेनेत्यादि, सन्तति प्रसवश्च सार्द्धसप्त-रात्रिन्दिवाधिकेषु नवसु मासेषु व्यतिक्रान्तेषु संजायते, इति कृत्वा सूत्रे 'पूर्व-रात्रापरत्रकालसमये' इत्युक्तम् उक्तञ्च स्वप्नशास्त्रे—

‘रात्रेः प्रथमे यामे, दृष्टः स्वप्नश्च फलति वर्षेण ।

स्वप्नो द्वितीययामे, फलति च मासाष्टकेन नियमेन ॥१॥

जातस्तृतीययामे, षण्मासान्तुर्ययाम संदृष्टः ।

पक्षेण फलति प्रातः,—दृष्टः स्वप्नश्च तत्कालम् ॥२॥’

‘सुत्तजागरा’ सुप्तजागरा=किञ्चिन्निद्राणां किञ्चिज्जाग्रतीति न केवलं सुप्तावस्थायां जाग्रदवस्थायां वा स्वप्नदर्शने भवतीति ‘सुप्तजागरे’—त्युक्तम् । ‘ओहीरमाणी’

गुरुयबूरणवणीयतुलफासे) मृगादिके चर्म से निर्मित वस्त्र का नाम आजिनक, परिकर्मित कपास का नामरूत चिकनी विशेष वनस्पतिका नाम बूर मवखन का नाम नवनीत तथा अर्क (आकरा) आदि की रुई का नाम तूल है। शय्या का स्पर्श इन सब के स्पर्श के समान मृदु (कोमल) थी—अर्थात्—यह शय्यानिरतिशय मार्दव गुण से युक्त थी। (ऐसी शय्या पर वह धारिणीदेवी सो रही थी) (पुर्वरात्रापरत्रकालसमयंसि) रात्रि के प्रथम प्रहर के बाद के काल में अर्थात् रात्रि के प्रथम प्रहर के व्यनीत होते ही—(सुत्तजागरा) कुछ २ सोती हुई कुछ २ जागती हुई अवस्था में ‘ओहीरमाणी’ बार बार निद्रा के झोंकों का अनुभव करती

जनाववाभां आवेला वस्त्रतुं नाम आजिनक, इथी जनाववाभां आवेला वस्त्रतुं नाम ‘इत’ ओक जतनी विशेष प्रकारनी सुवाणी वनस्पतितुं नाम ‘बूर,’ भाषणुतुं न म ‘नवनीत’ अने अर्क (आकडा) वगेरेना इतुं नाम ‘तूल’ छे. शय्याने स्पर्श आ जधाना जेवे मृदु (कोमल) हुतो, अर्थात् आ शय्या अनतिशय मार्दव गुणवाणी हुती. (पुर्वरात्रापरत्रकालसमयंसि) रात्रिना पहेला पडोर पछी अर्थात् रात्रिना पहेला पडोर पूरे थलां न (सुत्तजागरा) अर्द्ध निद्रावस्थाभां (ओहीरमाणी) बारं बार

અનગારધર્મામૃતવર્ષિणीटीका, मू. ६ धारिणीदेवीस्वप्नस्वरूपनिरूपणम्

૧૩

નિદ્રાણા—પુનઃપુનરીષન્નિદ્રામનુભવન્તી સતી ‘एगं महं’ एकं महान्तम्=અતિ વિશાલ ‘सत्तुस्सेहं’ सम्प्रोत्सेधं=સમૃદ્ધસ્તોછૂંચ ‘रययकूडसन्निहं’ रजतकूटसन्निभं—રૌપ્યશિખર સદૃશમ્ અતિશ્વેતમિત્યર્થઃ ‘सोमं’ सौम्यं=પ્રશસ્તં ‘सोमागारं’ सौम्या-कारं=સર્વાङ्ગસુન્દરં લીલાયંતં લીલાયન્તં=ક્રીડન્તં ‘जंभायमाणं’ जृम्भमाणं=કૃતજૃમ્ભં ‘नहयलाजो ओयरंतं’ नभस्तलादवतरन्तम्=આકાશાદાગચ્છન્તં ‘मुह-मइगयं’ मुखमतिगतं=મુખે પ્રવિશન્તં ‘गयं’ गजं=इस्तिनं धर्मकर्मपभावप्रभवं

હુઈ ડસ ધારિણી દેવીને (एगं महं) एक अति विशाल (सत्तुस्सेहं) सात हाथ ऊँचे (रययकूडसन्निहं) चांदी के पर्वत के शिखर के समान अति श्वेत (सोमं) प्रशस्त (सोमागारं) सर्वाङ्ग सुन्दर (लीलायंतं) क्रीडा करते हुए (जंभायमाणं) जंभाते हुए तथा (गगणयलाओ ओयरंतं) आकाशतल से उतरने हुए (गयं) हाथीको (मुहमइगयं) मुख में प्रवेश करते हुए देखा। सूत्रार्थ “पूर्वरात्रापरकालसमय” पद यह प्रकट करता है। कि रात्रि के प्रथम प्रहर में देखा गया स्वप्न १ वर्ष में फल देता है। द्वितीय प्रहर में देखा गया स्वप्न आठ मास में फल देता है—तथा नव माह और ७॥ दिन रात जब समाप्त हो जाती—है तब सन्ततिका प्रसव होता है। स्वप्नशास्त्र में यही बात उक्तं च करके कही हुई है:—

રાત્રેઃ પ્રથમે યામે इत्यादि—इसका भाव इस प्रकार है—रात्रि के प्रथम प्रहर तथा द्वितीय प्रहर में देखा गया स्वप्न क्रमशः १ वर्ष तथा मास में जैसे फल देता है वैसे ही तीसरे प्रहर में देखा हुआ स्वप्न छ माह में तथा चतुर्थ प्रहर में देखा हुआ स्वप्न १ पक्ष में फलित होता है।—

ઉઘનના ઝેડાં ખાતી તે ધારિણી દેવીએ (एगं महं) એક ખૂબ વિશાળ (सत्तुस्सेहं) सात हाथ ऊँचा (रययकूडसन्निहं) चांदीना दुर्गरता शिखर जेवा ખૂબ ધોળા (सोमं) प्रशस्त (सोमागारं) सर्वाङ्ग सुन्दर (लीलायंतं) क्रीडा करता (जंभायमाणं) जंभायुं ખાતા તેમજ (गगणयलाओ ओयरंतं) आकाशभांथी उतरता (गयं) हाथीने (मुहमइगयं) भां भां प्रवेशतो जेयो सूत्रभां आवेला “पूर्वरात्रापरत्रकालसमय” આ પદ એમ ખતાવે છે કે રાતના પહેલા પહોરમાં જોયેલું સ્વપ્ન એક વર્ષમાં ફળ આપે છે અને બીજા પહોરમાં જોયેલું સ્વપ્ન આઠ માસમાં ફળ આપે છે, તથા નવમાસ અને સાડા સાત (૭॥) દિવસ રાત ન્યારે પૂરા થાય છે. ત્યારે સંતતિનો પ્રસવ થાય છે. સ્વપ્નશાસ્ત્રમાં એજ વાત ‘उक्तं च’ કરીને કહેવામાં આવે છે:—

“રાત્રેઃ પ્રથમે યામે इत्यादि” એનો આશય આ પ્રમાણે છે—રાત્રિનાં પહેલા બીજા પહોરમાં જોયેલું સ્વપ્ન અનુક્રમે એક વર્ષ અને આઠ માસમાં ફળ આપે છે, તેમજ ત્રીજા પહોરમાં જોયેલું સ્વપ્ન છ માસમાં અને ચોથા પહોરમાં જોયેલું સ્વપ્ન

मुखमविष्ट्वेतगजरूपं स्वप्नमितिभावः' 'पासिच्छाणं' दृष्ट्वा 'पडिबुद्धा' प्रतिबुद्धा= जागरिता । स्वप्नो नवधा भवति, उक्तञ्च—“ (१) अनुभूतः (२) श्रुतो (३) दृष्टः (४) प्रकृतेश्च विकारजः ' स्वभावतः समुद्भूत, (५) चिन्तासन्तति सम्भवः (६) ॥१॥ देवताद्युपदेशोत्थो (७) धर्मकर्म प्रभावजः । (८) पापोद्रेकसमुत्थश्च (९) स्वप्नःस्यान्नवधानृणाम् ॥२॥ प्रकारैरादिमैःपरिङ्गैः—रशुभश्च शुभोऽपिवा । दृष्टो निरर्थकः स्वप्नः, सत्यस्तु त्रिभिरुत्तरैः ॥३॥ मालास्वप्नोहि दृष्टश्च, तथाऽऽधिग्याधिसंभवः । मलमूत्रादि पीडोत्थः, स्वप्न सर्वो निरर्थकः । ४ । धर्मरतः समधातु, -र्यः स्थिरचित्तो जितेन्द्रियः सद्यः । प्रायस्तस्य प्रार्थितमर्थं स्वप्नः प्रसाधयति ॥५॥” इत्यादि ॥सू० ६॥

પ્રાતઃકાલ દેખા ગયા સ્વપ્ન તત્કાલ અપના ફલ દેતા હૈ। ‘મુત્તજાગરા’ પદ યદ્ પ્રકટ કરતા હૈ કિ કેવલ સોતી હુઈ અવસ્થા મેં અથવા જાગતી હુઈ અવસ્થા મેં સ્વપ્ન નહીં આતા હૈ કિન્તુ કુછર જાગતી ઇવં કુછર સોતી હુઈ અવસ્થા મેં હી સ્વપ્ન આયા કરતા હૈ—

(પાસિચ્છાણં) સ્વપ્ન દેશ્વકર (પડિબુદ્ધા) વહ ધારિણી દેવી ઉમ્મી સમય પ્રતિબુદ્ધ હો ગઈ-જગ ગઈ। સ્વપ્ન ૯ નવ પ્રકાર કે હોતે હૈ—અનુભૂત ૧ શ્રુત ૨ દૃષ્ટ ૩ પ્રકૃતિ વિકારજ ૪ સ્વભાવતઃ સમુદ્ભૂત ૫ ચિન્તા સમુદ્ભૂત ૬ દેવતાદિ ઉપદેશોત્થ ૭ ધર્મ કર્મ પ્રભાવજ ૮ તથા પાપોદ્રેક સમુત્થ ૯। ઇનમેં આદિ કે ૬ પ્રકારોં કો લેકર જો શુભ ઔર અશુભ સ્વપ્ન આતે હૈ—વે નિરર્થક-નિષ્ફલ હોતે હૈ। અન્ત કે ત્રીન પ્રકારોં કો લેકર જો સ્વપ્ન આતે હૈ વે સત્ય હોતે હૈ। માલા કા સ્વપ્ન આધિગ્યાધિજન્ય સ્વપ્ન મલ-મૂત્ર આદિ કી વાધા જન્ય સ્વપ્ન યે સર્વ નિરર્થક કહે ગયે હૈ। જો

એક પખવાડિયામાં ફળ આપે છે. સવારે જોયેલું સ્વપ્ન તરતજ ફળ આપે છે. ‘મુત્તજાગરા’એ પદ એમ બતાવે છે કે ફક્ત સુષુપ્તા અવસ્થા અથવા બાહ્ય અવસ્થામાં સ્વપ્ન નથી આવતા, પણ થોડી બાહ્ય અને થોડી સુષુપ્ત અવસ્થામાં જ સ્વપ્ન આવે છે.

(પાસિચ્છાણં) સ્વપ્ન જોઈને (પડિબુદ્ધા) તે ધારિણી દેવી તરતજ બાગી ગઈ. સ્વપ્ન નવ પ્રકારના થાય છેઃ જે નીચે પ્રમાણે છે—૧ અનુભૂત, ૨ શ્રુત, ૩ દૃષ્ટ ૪ પ્રકૃતિ વિકારજ ૫ સ્વભાવતઃ સમુદ્ભૂત ૬ ચિન્તા સમુદ્ભૂત ૭ દેવતાદિ ઉપદેશોત્થ ૮ ધર્મકર્મ પ્રભાવજ ૯ પાપોદ્રેક સમુત્થ, આ બધામાં પહેલા છ પ્રકારોને લીધે જે શુભ અને અશુભ સ્વપ્ન આવે છે, તે નિરર્થક-નિષ્ફળ હોય છે. બાકીના ત્રણ પ્રકારોને લીધે જે સ્વપ્નો આવે છે તે બધાં સત્ય હોય છે. માળાતું સ્વપ્ન, [અનેક જાતના સ્વપ્નો આવવા] આધિગ્યાધિજન્ય સ્વપ્ન, મળમૂત્ર વગેરેની બાધા જન્ય સ્વપ્ન, આ બધાં અર્થ વગરના

મૂલ્ય—તણં સા ધારિણીદેવી અયમેયારૂવં ઊરાલં કઢાણં સિવં
 ધનનં મંગલં સસ્તિરીયં મહાસુમિણં પાસિત્તાણં પડિવુદ્ધા સમાળી હઢ-
 તુટ્ટા ચિત્તમાણંદિયા પીઢમણા પરમસોમણસ્તિયા હરિસવસવિસપ્પ-
 માણહિયયા ધારાહયકલંવપુપ્ફગં પિવ સમૂસસિયરોમકૂવા તં સુમિણં
 ઓગિણ્હઇ, ઓગિણિહત્તા સયણિજ્ઞાઓ ઉદ્દેઇ, ઉદ્દિત્તા પાયપીઢાઓ
 પચ્છોરુહઇ, પચ્છોરુહિત્તા અતુરિયમચ્ચલમસંભંતાણ અવલંબિયાણ રાય-
 હંસસરિસીણ ગર્હણ જેનામેવ સેણિણ રાયા તેનામેવ ઉવાગચ્છઇ,
 ઉવાગચ્છિત્તા સેણિયં રાયં તાહિં ઇટ્ટાહિં કંતાહિં પિયાહિં મણુન્નાહિં
 મણામાહિં ઊરાલાહિં કઢાણાહિં સિવાહિં ધન્નાહિં મંગલ્લાહિં સસ્તિ-
 રીયાહિં હિયયગમણિજ્ઞાહિં હિયયપલ્લહાયણિજ્ઞાહિં મિયમહુરરિભિય-
 ગંભીરસસ્તિરીયાહિં ગિરાહિં સંલવમાળી ૨ પડિવોહેઇ, પડિવોહિત્તા
 સેણિણં રન્ના અઢ્ઢમણુન્નાયા સમાળી ણાણામણિકણગરયણમત્તિચિત્તંસિ

પ્રાણી ધર્મ મેં રત હોતા હૈ, જિસકી ધાતુ ઉપધાતુ સમ હોતી હૈ, જો
 સ્થિરચિત્ત હોતા હૈ, જિતેન્દ્રિય હોતા હૈ, સદય હોતા હૈ, પ્રાયઃ ઉસકે દ્વારા
 દેખા ગયા સ્વપ્ન સફલ હોતા હૈ.

ભાવાર્થ—એક દિન કી બાત હૈ કિ ધારિણી દેવીને—ઉત્તમ શયન
 ગૃહ મેં બિછી શય્યા પર સુત જાગરા અવસ્થા મેં રાત્રિ કે પિછલે પ્રહર
 મેં ઉત્તરતે હુણ એક વિશાલ ગજરાજ કો અપને મુખ મેં પ્રવેશ કરતે
 હુણ સ્વપ્ન મેં દેખા । ॥સૂત્ર ૧૬॥

કહેવામાં આવ્યાં છે. જે પ્રાણી ધર્મરત હોય છે, જેની ધાતુ ઉપધાતુ સમ હોય છે, જે
 સ્થિરચિત્ત હોય છે, જે જિતેન્દ્રિય હોય છે, જે દયાળુ હોય છે, ઘણું કરીને તેના વડે
 જોવાયેલું સ્વપ્ન સફળ હોય છે.

ભાવાર્થ—એક દિવસની વાત છે કે ધારિણી દેવીએ ઉત્તમ શયનાગારમાં પાદ-
 શેલી શય્યા ઉપર સુત જાગરા અવસ્થામાં રાત્રિના છેલ્લા પહોરમાં આકાશમાંથી ઉતરતા
 એક વિશાળ ગજરાજને પોતાના મોંમાં પ્રવેશતો સ્વપ્નમાં જોયો ॥સૂત્ર ૧૬॥

भद्रासणंसि निसीयइ, निसीइत्ता आसत्था विसत्था सुहासणवरगया
करयलपरिगहियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु सेणियं रायं एवं
वयासी—एवं खलु अहं देवाणुप्पिया ! अज्ज तंसि तारिसगंसि सयणि-
ज्जंसि सालिंगणवट्टिए जावनियगवयणमइवयंतं गयं सुमिणे पासि-
त्ताणं पडिबुद्धा, तं एयस्स णं देवाणुप्पिया ! उरालस्स जाव सुमि-
णस्स के मन्ने कल्लाणे फलवित्तिविसेसे भविस्सइ ॥सू० ७॥

टीका—‘तएणं सा’ इत्यादि । ‘तएणं’ ततः खलु=तदनन्तरं सा धारिणी देवी
‘अयमेवास्व’ इममेतद्वृषं=पुत्रप्रद्विष्टुर्वेनगजरूपम्, ‘उरालं’ उदारं=प्रधानं, ‘कल्लाणं’
कल्लयाणं=मुखकरं, ‘सिवं’=शिवम्=उपद्रवोपशमकं ‘धन्नं’ धन्यं=प्रशंसनीयं ‘मंगलं’
माङ्गल्यं=मङ्गलसूचकं ‘सस्मिरीयं’ सश्रीकं=सुशोभनं ‘महासुमिणं’ महास्वप्नं=महा-
फलसूचकं स्वप्नं पासित्ताणं’ दृष्ट्वा ‘पडिबुद्धा’ प्रतिबुद्धा=जागरिता सती ‘हट्ठ-
तुट्ठा’ हट्ठतुष्टा-हट्ठा=हर्षप्रकर्षप्राप्ता तुष्टा=मनःसन्तोषमापन्ना ‘चित्तमणंदिया’
चित्तानन्दिता=मनोपुदं प्राप्ता, मकारः प्राकृतत्वात्, ‘पीडमणा’ प्रीतिमनाः-प्रीतिः=
प्रीणनं तृप्तिरित्यर्थः, मनसि यस्या सा तथोक्ता तृप्तमनस्का, ‘परमसोमणस्सिया’

तएणं सा धारिणी देवी इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) इसके अनन्तर (सा धारिणी देवी) यह धारिणी देवी
(अयमेवास्व) जब इस तरह के (उराल) प्रधान (कल्लाणं) मुखका (सिवं)
उपद्रवो का उपशम करने वाला (धन्नं) प्रशंसनीय (मंगलं) मंगल सूचक
तथा (सस्मिरीयं) सुशोभन (महास्वप्न को (पासित्ता णं) देखकर (पडिबुद्धा)
जग गई और (हट्ठतुट्ठा) जब हर्ष के प्रकर्ष को प्राप्त कर मनस्तोष को
धारण करती (चित्तमाणंदिया) चित्त में अतिप्रसन्न हुई । और (पीडमणा)
फिर मन में तृप्ति को धारण कर जब वह (परमसोमणस्सिया) अति

तएणं सा धारिणीदेवी इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) त्पार बाद (सा धारिणीदेवी) ते धारिणीदेवी (अयमेवास्व) न्यारे
आयुं (उरालं) प्रधान (कल्लाणं) मुख (सिवं) उपद्रवोने शांत करना (धन्नं)
वयालुवा योग्य (मंगलं) मंगलने सूचकनार तेमज (सस्मिरीयं) सुशोभन (महा-
सुमिणं) महा स्वप्न जेधने जअत थई गछ अने (हट्ठ तुट्ठा) पूजज हर्ष सुकत)
अनीने मनस्तोष धारण करती (चित्तमाणंदिया) मनमां अत्यन्त प्रसन्न थई
अने मनमां तृप्ति भेजवती (परम सोमणस्सिया) अतिशय शुभ मनोभाववाणी

अनगारधर्मांमृतवर्षिणी टीका. सू. ७ स्वप्नफलनिरूपणम्

२७

परमसौमनस्यता=अत्युत्कृष्टशुभमनोभावयुक्ता, हरिसवसविसप्पमाणद्वियया' हर्षव-
शविमर्षहृदया=आनन्दोल्लासप्रफुल्लितहृदया 'धाराहयकलंवपुष्पांगं पिव समूससिय-
रोमकूपा'-धाराहतकदम्बपुष्पमिव समुच्छ्वसितरोमकूपा-धारहतं=जलधर-जल-
धाराताडितं कदम्बपुष्पमिव समुच्छ्वसिताः=स्थूलतां गता रोमकूपाः=रोमनिर्गम
स्थानानि यस्याः सा तथोक्ता, यथा जलधर-धाराभिराहतं कदम्बकुसुमं विक-
सितकेसरव्याप्तं भवति तथा स्वप्नदर्शनेन साऽपि समुद्गतरोमकूपा जाता, एव-
म्भूता सा तं स्वप्नम् 'ओगिण्हइ' अवगृह्णाति-अवग्रहादिना मनोविषयीकरोति,
अवगृह्य=संस्मृत्य 'सयणिज्जाओ उट्ठेइ' शयनीयत उत्तिष्ठति, उत्थाय 'पाय-
पीढाओ पच्चोरुहइ' पादपीठात्प्रत्यवरोहति=चरणनिक्षेपपट्टादधस्तादवतरति, प्रत्य-
वरुह्य 'अतुरियमचवलमसंभेताए' अत्वरितमचपलमसम्भ्रान्तया अत्वरितं=शीघ्रता
रहितम्, अचपलं=देहचाञ्चल्यवर्जितं, यथास्यात्तथा अतएव असम्भ्रान्तया=
अत्रस्तया सखलनाहीनया 'अविलंबियाए' अविलम्बितया=अनवरुद्धया 'रायहंससरि-

उत्कृष्ट शुभ मनोभाव से युक्त हो (हरिसवसविसप्पमाणद्वियया)
अन्यन्त हर्ष के उल्लास से प्रफुल्लित हृदय वाली हो कर (धाराहय
कलंवपुष्पांगं पिव समूससियरोमकूपा) मेघ की धारा से आहत कदम्ब
पुष्प की तरह अनिस्थूल रोमकूप वाली वन चुकी तब उसने (तं मुमिणं
ओगिण्हइ) उस स्वप्न का अवग्रहरूप से विचार किया। फिर ईहा अवाय
आदि रूप से उसका विशेषर और भी चिन्तन किया। (ओगिण्हिता)
चिन्तन कर पश्चात् वह-(पायपीढाओ सयणिज्जाओ) शय्या से (उट्ठेइ) उठ
गई। (उट्ठिता) उठकर फिरवह (पायपीढाओ पच्चोरुहइ) पादपीठ से
नीचे उतरी (पच्चोरुहिता) नीचे उतर कर बाद में वह (अतुरियमचवल
मसंभेताए-अविलंबियाए रायहंससरिसीए गईए) शीघ्रता एवं देह
की चपलता से रहित होकर बिना किसी द्विचक्रिचाट के अनवरुद्ध

थईने भूणञ्ज दुधेइलासथी प्रफुल्लित हृदयवाणी थईने (धाराहयकलंवपुष्पांगंपिव-
समूससियरोमकूपा) मेघनी जणधाराओपडे आहुत कइअ पुष्पनी जेम भूणञ्ज
स्थूल रोमकूपवाणी (रोमांचित) थईगअ. त्यारे तेजे (तं मुमिणं ओगिण्हइ) ते स्वप्न
उपर अवग्रइइथी विचार कथी. पछी छुडि अवाय वगेरे इपथी सविशेष तेजुं चितन
कथुं. (ओगिण्हिता) चितन कथी पछी ते (सयणिज्जाओ) शय्या उपरथी (उट्ठेइ)
ठहीने भेसी गअ. (उट्ठिता) भेसीने ते (पायपीढाओ पच्चोरुहइ) पादपीठ उपरथी
नीचे उतरी, (पच्चोरुहिता) नीचे उतरीने ते (अतुरियमचवलमसंभेताए-
अविलंबियाए रायहंससरिसीए गईए) देहनी अचणता, रहित थईने धीमिधीमे
संकेत वगर ते अनवरुद्ध राजडसीनी जेवी आलथी (जेणामेवसेणिण राया-

सीए' राजहंसीसदृश्या=सलीलप्रशस्तगत्येत्यर्थः यत्रैव श्रेणिको राजा तत्रैवोपा-
गच्छति-भूपसमीपमायाति, उपागत्य श्रेणिकं राजानं 'ताहि' ताभिः=वक्ष्य-
माणगुणयुक्ताभिः, 'इट्ठाहि' इष्टाभिः=इष्टार्थाभिधायिकाभिः, कंताहि' कान्ताभिः
=अभिलषणीयाभिः 'पियाहि' प्रियाभिः=प्रेमोत्पादिकाभिः 'मणुन्नाहि' मनोज्ञाभिः
=हृदयङ्गमाभिः 'मणामाहि' मनोऽमाभिः=मनोरथसाधिकाभिः 'उरालाहि' उदा-
राभिः=श्रेष्ठार्थसमन्विताभिः 'कल्लाणाहि' कल्याणीभिः=हितावहाभिः 'सिवाहि'
शिवाभिः=निरुपद्रवाभिः, 'धन्नाहि' धन्याभिः=प्रशंसनीयाभिः, 'मंगलाहि' माङ्ग-
ल्याभिः=विघ्नविनाशिकाभिः, 'सस्मिरियाहि' सस्त्रीकाभिः=प्रसादमाधुर्यादिसकल-
वाणीगुणयुक्ताभिः 'हिययगमणिज्जाहि' हृदयगमनीयाभिः=सुबोधत्वेन हृदय

राजहंसी की सी गति से (जेणामेव सेणिए राया तेणामेव उवागच्छइ,
जहां श्रेणिक राजा थे वहां जा पहुँची (उवागच्छिता) पहुँचकर (इट्ठाहि)
इष्ट अर्थ को सिद्ध करने वाली (कंताहि) सुन्दर (पियाहि) प्रेम उत्पन्न
करने वाली (मणुन्नाहि) हृदय को हरण करने वाली (मणामाहि) मनोरथ
का सिद्ध करने वाली (उरालाहि) श्रेष्ठ अर्थ से युक्त (कल्लाणाहि) हित
दायक (सिवाहि) उपद्रव रहित (धन्नाहि) प्रशंसनीय (मंगलाहि) विघ्न-
नाशक (सस्मिरियाहि) प्रसादमाधुर्य आदिसहित गुण (हिययगमणिज्जाहि)
हृदय प्राप्ती (हिययपल्लवाणिज्जाहि) हृदय को प्रमोद उत्पन्न करने वाली
(मियमहुररिमियगंभीरसस्मिरियाहि) मित-परिमित, मधुर-कर्ण-सुख-
कारी, रिभीत-आलापगर्भित गंभीर-मेघ की ध्वनि के समान गंभीर
(सस्मिरियाहि) प्रसाद आदि गुण विशिष्ट होने से परम शोभा वाली
(गिराहि) उपरोक्त गुण विशिष्टवाणी से (सेणियं) श्रेणिक राजा को (सेलव-

तेणामेव उवागच्छइ) ज्यों श्रेणिक राजा होता त्यों गच्छ (उवागच्छिता) त्यों गच्छने
(इट्ठाहि) इष्ट अर्थने सिद्ध करनेारी, (कंताहि) सुन्दर (पियाहि) प्रेम उत्पन्नने
करनेारी, (मणुन्नाहि) हृदयने आकर्षणारी, (मणामाहि) मनोरथने पूर्ण करनेारी,
(उरालाहि) उत्तम अर्थवाणी, (कल्लाणाहि) हित करनेारी (सिवाहि) उपद्रव वगैरनी
(धन्नाहि) वञ्छाशुवा लायक (मंगलाहि) विघ्नो नष्ट करनेारी, (सस्मिरियाहि)
प्रसाद, माधुर्य वगैरे शुद्धवाणी (हिययगमणिज्जाहि) हृदयआधी (हिययपल्लवाणि-
ज्जाहि) हृदयभां दुर्ष उत्पन्न करनेारी (मियमहुररिमियगंभीरसस्मिरियाहि)
मित, परिमित, मीठी, कर्ण सुखद-रहित आलाप-गर्भित गंभीर मेघनी ध्वनि
वैवी गंभीर, (सस्मिरियाहि) प्रसाद वगैरे शुद्धाधी युक्त होवाधी सरस शोभावाणी
(गिराहि) (उपर कहेला अधा शुद्धवाणी वाणीधी) (सेणियं रायं) श्रेणिक राजाने

अनगारधर्मासृतवर्षिणी टीका. सू. ७ स्वप्नफलनिरूपणम्

२९

ग्राहिणीभिः, ह्रिययपल्हायणिज्जार्हि' हृदयप्रह्लादनीयाभिः=हृदयगतकोपशोका-
दिनिवारणेन मनःप्रमोदकारिणीभिः, 'मियमहुररिभियगंभीर ससिरियाहि' मित-
मधुररिभितगम्भीरसश्रीकाभिः=मिता=अल्पशब्दा बहुधा, मधुरा=कर्णसुखकरी,
रिभिता=आलापगर्भितत्वेन सङ्गीतरूपा, गम्भीरा=मेघशब्दवदनुच्छस्वरा, सश्रीका
=अनुप्रासाद्यलङ्कारयुक्तत्वात्परमशोभासंपन्ना, ताभिः, मितादिपञ्चपदानां कर्म
धारयः, गिरार्हि' गीर्भिः=बाणीभिः संलपन्ती-संलपन्ती=पुनःजल्पन्ती, 'पडि-
बोहेइ' प्रतिबोधयति=राजानं जागरयति, 'पडिबोहेत्ता' प्रतिबोध्य श्रेणिकेन
राज्ञा 'अवमणुन्नाया समाणी' अभ्यनुज्ञाता सती=प्राप्तनिदेशा सती 'णाणामणि-
कणगरयणभक्तचित्ते' नानामणिकरत्न भक्ति चित्रे=त्रिविधरफटिकादिमणि सुवर्ण-
रत्नानां भक्तिभिः=रचनाभिः, चित्रे=विचित्रे 'भद्रासणंसि' भद्रासन=सुवर्णमिहा-
सने दस्त्राधोभागे पीठिकाबन्धो भवति निसीयइ'-निषीदति=उपविशति, निषय
'आसत्था' आश्वास्ता=गतिजनितश्रमापनयनेन विश्रामप्राप्ता तथा 'वीसत्था' विश्व-
स्ता=मनःप्रसन्नतया क्षोभवर्जिता 'सुहासणवरगया' सुखासनवरगता=सुखानि=सुख
कराणि च तानि आसनानि च सुखामनानि, तेषु वरं=प्रधानं, सर्वश्रेष्ठमित्यर्थः,
तस्मिन्=तदुपरिगता=उपविष्टा 'करयलपरिगहियं' करतलपरिशुद्धीतं-करतलाभ्यां
मांणीर वारर संवोधित कर (पडिबोहेइ) जगाया। पडिबोहेत्ता जगाकर
(सेणिएणं रन्ना) श्रेणिक राजाने जब उसे (अवमणुन्नायासमाणी) आज्ञा
प्रदान की तब वह (णाणामणिकणगरयणभक्तचित्ते) अनेक विध स्फटिक
आदि मणियों, सुवर्ण तथा रत्नों की रचनाओं से विचित्र (भद्रासणंसि)
सुवर्ण के भद्रासन पर (निसीयइ) बैठ गई। (निसीइत्ता) बैठकर
(आसत्था वीसत्थासुहासणवरगया) जब वह आगमन जनित थकावट से
और क्षोभ से रहित हो चुकी तब मनकी प्रसन्नता से उसी सर्व श्रेष्ठ
सुखामन पर बैठी २ उसने (करयलपरिगहियं) दोनों हाथों को संपुटरूप में
(संलवमाणी २) वार-वार संवोधित करीने [पडिबोहेइ] जगाया. [पडिबोहेत्ता]
जगाडीने-[सेणिएणं रन्ना] श्रेणिक शब्दसे न्यारे तेने (अवमणुन्नायासमाणी)
आज्ञा आपी न्यारे ते (णाणामणिकणगरयणभक्तचित्ते) अनेक प्रकारना स्फटिक
वगेरे भण्डियो, सुवर्ण तेमज रत्नोथी रचित विचित्र (भद्रासणंसि) भद्रासन उपर
(निसीयइ) बैसी गई. (निसीइत्ता) बैसीने (आसत्था वीसत्था सुहासणवरगया)
न्यारे ते आडीने आववाना थाक, अने क्षोभ वगरनी थध तेमज प्रसन्न मनवाणी थध न्यारे
तेज सर्वोत्तम सुखासन उपर बैसतां बैसतां ज तेण्णे (करयलपरिगहियं) अन्ने हाथने

परिगुहातं=संपुटीकृतं 'सिरसावत्तं' शिरसावत्तं-शिरास आवर्त्तों यस्य स शिर
 आवर्त्तः, तं तादृशम् अञ्जलिं=मुकुलितकरतलपुटं 'मत्थए कट्टु' मस्तकं कृत्वा श्रेणिकं
 राजानमेवमवादीतु=वक्ष्यमाणप्रकारेणाचीकथतु-हे देवानुप्रियाः ! एवं खलु अहम्
 'अज्ज' अद्य तस्मिन् तादृशे=तथाप्रकारे शयनीये 'सालिंगणवट्टिए' सालिङ्गवर्तिके
 क्षरीरप्रमाणोपधानसहिते, इत्यादि पूर्वसूत्रवर्णितविशेषणविशिष्टे 'जाव' यावत्
 'णियगवयणमइवयंतं' निजकवदनमतिपतन्तं=गगनतलादवतरन्तं मम मुखे प्राक्-
 शन्तं गजं स्वप्नेदृष्ट्वा प्रतिबुद्धा=जागरिताऽस्मि तत्=तस्मात्कारणात् एतस्य खलु
 उदारस्य यावत्-महास्वप्नस्य कः 'किप्रकारकः' 'कल्लणे' कल्याणः=शुभपरिणाम
 करके (सिरसावत्तं) पश्चात् उन्हे मस्तक पर घुमाते हुए (अंजलि मत्थए
 कट्टु) अपनी उस अंजलि को अपने माथे पर रखकर (सेणियं रायं एवं वयासी)
 श्रेणिक राजा से इस प्रकार कहा-(एवं खलु अहं देवाणुप्पिया !)
 हे देवानुप्रिय ! मैं आपके समीप इसलिये आई हूँ-सुनिये—(अज्ज तंमि ता-
 रिसगंसि सयणिज्जंसि सालिंगणवट्टिए जाव नियगवयणमइवयंतं गयं
 सुमिणे पासित्ताणं पडिबुद्धा) आज मैं उस पूर्वोपाजित परम पुण्य के प्रकर्ष
 से प्राणिगो को प्राप्त होने योग्य शय्यापर कि जो शरीर की लंबाई प्रमाण
 लंबे तकिये से युक्त आदि पूर्वसूत्रवर्णित विशेषणों वाली श्री उसपर सोई
 हुई थीं । उस समय में न अधिक निद्रा में थी और न जाग्रत अवस्था में हूँ ।
 ऐसी स्थिति में मैंने रात्रि के पिछले प्रहर में गगनतल से उतरते हुए गज
 को अपने मुख में प्रवेश करते हुए स्वप्न में देखा है । स्वप्न देखने के
 अनन्तर ही मैं विलकुल जग गई । (तं एयस्स णं देवाणुप्पिया ! उरालस्स
 संपुटाकारं जतावीनि (सिरसावत्तं) पछी तेमने मस्तकं उपरं हेस्वतां (अंजलि मत्थए
 कट्टु) पोतानी अंजलिने पोताना माथा उपरं राणीने (सेणियं रायं एवं वयासी)
 श्रेणिक राबने आ प्रमाणे कहुं-(एवं खलु अं देवाणुप्पिया ! हे देवानुप्रिय ! आंलणे
 हुं तमारी पासि ओटला भाटे आवी छुं के—(अज्जहंसितारिसगंसि सयणिज्जंसि-
 सालिंगणवट्टिए जाव नियगवयणमइवयंतं गयं सुमिणे पासित्ताणं पडिबुद्धा)
 आज हे हुं ते शय्या उपरं सूती डती के—हे पूर्वकाणमां अत्यन्त पुण्य प्रकर्षवटेज
 माणसेने प्राप्त थाय छे, अने हे शरीरनी लंभाधना नेटला लांभा ओशीकावाणी
 छे-वगेरे आ सूत्रना पूर्व सूत्रमां वणुवेलां जधां विशेषणोथी युक्त डती हुं ते वणते
 निद्राभां न डती तेमज्ज जाग्रत अवस्थाभां पणु न डती. ओवी स्थितिमां रात्रिना पाछला
 पछिरमां आकाशमांथी नीचे उतरता डथी ने स्वप्नमां भे भासा भांमां प्रवेशतो जेथो छे.
 स्वप्न जेथो पछी तस्सज्ज हुं जगी जछं. (तं एयस्स णं देवाणुप्पिया ! उरालस्स जाव

अनगरधर्माभ्युत्थविर्णीटीका सू. ८ स्वप्नफलनिरूपणम्

१०१

जनकः 'फलवित्तिविसेसे' फलवृत्तीविशेषः=फलप्रवृत्तीर्भवीत्यति ? इति 'मन्ने' मन्ने=अहं तर्कयामि । धारीणीदेवी श्रेणीकस्य राज्ञो मुखाद्स्वप्नस्य विशेषफलं श्रोतुमिच्छति स्मेति भावः ॥सू० ७।

मूलम्--तएणं सेणिए राया धारिणीए देवीए अंतिए एयमट्ठं सोच्चा णिसम्म हट्ठ जाव हियए धाराहय नीय सुरभि कुसुम चंचु-मालइय तण ऊसवियरोमकूवे तं सुमिणं ओगिण्हिए ओगिण्हित्ता ईहं पविसइ पविसित्ता अत्पणोसाभाविणं मइपुठ्वएणं बुद्धिविण्णा-णेणं तस्स सुमिणस्स अत्थोग्गहं करेइ करित्ता, धारिणीदेवीं ताहिं जावहियय पट्ठि। एणिएज्जहिं मिउमहुररिभिय गंभीरसस्सिसरीयाहिं वग्गूहिं अणुवूहेमाणे २ एवं वयासी-उराणे णं तुमे देवाणुप्पिए ! सुमिणे दिट्ठे, कल्लाणे णं तुमे देवाणुप्पिए । सुमिणे दिट्ठे सिवे धन्ने मंगल्ले सस्सिसरीए णं तुमे देवाणुप्पिए ! सुमिणे दिट्ठ आरोग्गातुट्ठि दीहा-उयकल्लाणमंगलकारेणं तुमे देवी ! सुमिणे दिट्ठे, अत्थलाभो ते देवाणुप्पिए ! पुत्तलाभो ते देवाणुप्पिए ! रज्जलाभो, भोगसोक्खलाभो ते देवाणुप्पिए ! एवं खलु तुमं देवाणुप्पिए ! नवण्हं मासा गं बहुपडिपुण्णाणं अद्धट्ठमाण य राइं दियाणं विड्ढं ताणं अम्हं कुल-केउ कुलदीवं कुलपठ्वयं कुलवडंसयं कुलतिलकं कुलकित्तिकरं कुल-वित्तिकरं कुलणंदिकरं कुलजसकरं कुलाधारं कुलपायवं कुलविवद्ध-णकरं सुकुमालपाणिपायं जावदारयं पयाहिसि, से वि य णं दारए उम्मुक्कवालभावे विन्नाय परिणयमेत्ते सूरे वीरे विक्कंते विच्छिन्न

जाव सुमिणस्स के मन्ने कल्लाणे फलवित्तिविसेसे भविस्सइ) हे नाथ ? इस शुभ महास्वप्न का क्या फल होगा । ॥सूत्र ७॥

सुमिणस्स के मन्ने कल्लाणे फलवित्तिविसेसे भविस्सइ) हे स्वामि ! आ भद्रा शुभ स्वप्नं शुं क्षणं थसे ? ॥सूत्र ७॥

विपुल बलवाहणे रज्जवती राया भविस्सइ । तं उराले णं तुमे देवी
सुमिणे दिट्ठे जाव आरोग्गतुट्ठिदीहाउयकल्लाण कारण णं तुमे देवी !
सुमिणे दिट्ठे त्ति कहुं भुज्जोअणुवूहेइ ॥सू० ८॥

टीका—‘तएणं सेणिए’ इत्यादि । ‘तएणं’ ततः=देव्याः=स्वदृष्ट स्वप्न
कथनानन्तरं खलु=निश्चयेन श्रेणिको राजा धारिण्या देव्याः अंतिए’ अन्तिके=
समीपे तन्मुखवादित्यर्थः, ‘एयमट्ठं’ एतमर्थं=दृष्टस्वप्नस्वरूपं ‘सोच्चा’ श्रुत्या=कर्णपथे
कृत्वा ‘णिसम्म’ निश्चय=हृदिभूत्वा ‘हट्ठतुट्ठे’ हृष्टतुष्टः, ‘जाव’ यावत्-हर्षवशाविस-
र्षद् हृदयः ‘धाराहयनीवसुरभिकुसुमचंचुमालइयतणुअसवियरोमकूवे’ धाराहतनी-
पसुरभिकुसुमचंचुमालइयतनूच्छतरोमकूपः-धाराया=दृष्टिधारयाहतानि=आहतानि
यानि नीपस्य=कदम्बस्य सुरभिकुसुमानि=सुगन्धितपुष्पाणि तानीव चंचुमालइया=
पुलकि तार्थक ‘देशीयोऽयं शब्दः’ पुलकिता तनुः=शरीरं, तस्मिन् उल्लि-
ताः=स्थूलतां गता रोम्णां कूपाः=रोमनिर्गमस्थानानि यस्य स तथोक्तः, तथ सू०
भूयोऽसौ तं स्वप्नं ‘ओमिण्हइ’ अवगृह्णाति=स्वप्नार्थमशेषनिरपेक्ष सामान्यरूपार्था-

तएणं सेणिए राया इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) धारिणीदेवीने जब अपना दृष्ट महास्वप्न कह दिया तब
(सेणिए राया) श्रेणिक राजा (देशीए अंतिए) उस देवी के मुख से (एयमट्ठं
सोच्चा) इस महा स्वप्नरूप अर्थको—सुनकर (णिसम्म) तथा हृदय में धारणकर
(हट्ठतुट्ठे) हर्षसे अपार संतुष्ट हुए । यहाँ यावत् पद “चित्तमाणंदिए पीइ-
मणे—परमसोमणास्सिये हरिसवसविसप्पमाणहियये” इस पाठका ग्रहण
होआ है । (धाराहयनीवसुरभिकुसुमचंचुमालइयतणुअसविय रोमकूवे)
जिस प्रकार दृष्टि की धारा से कदम्बके पुष्प विकसित होते हैं । उसी
प्रकार रानीके रोम विकसित हो गये । राजाने उसी समय (तं सुमिणं-

तएणं सेणिए राया इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) न्यारे धारिणी देवीअे पोते जेयेछुं महा स्वप्न कछुं त्यारे (सेणिए
राया) श्रेणिक राजा (देवीए अंतिए) ते देवीना सुभथी (एयमट्ठं सोच्चा) आ
महास्वप्नइय अर्थ सांलणीने (णिसम्म) तेमअे हुइयभां धारण करीने (हट्ठ तुट्ठे-
हृषथी भूअअ संतुष्ट थया. अहाँ यावत् पदवडे “चित्तमाणंदिए पीइमणे परम
सोमणास्सिये हरिसवसविसप्पमाणहियये” आ पाठ स्वीकारवाभां आअये छे.
(धाराहयनीव सुरभिकुसुम चंचुमालइयतणुअसवियरोमकूवे) जेभ वषांनी
धाराअेथी कदंबनां पुष्पो भीडे छे, तेवी रीते राणीना रुवाटां विकसित थयां. राजाअे
ते समये अ (तंसुमिणं ओमिण्हइ) अवग्रह ज्ञानवडे सामान्य रूपे ते स्वप्न विषे

ચગ્રહેણ જાનાતિ, અવગૃહ્ય=અર્થાવગૃહતા નિર્ણય 'ઈહં' ઈદાં=સદર્થપર્યાલોચનાભિ-
 મુખાં મતિચેષ્ટામ્ 'અણુપવિસહ' અણુપવિસતિ=અન્તોઽવતરતિ સ્વાન્તઃ-કરણં
 વિચારસરણી પ્રવેશયતીત્યર્થઃ, અણુપવિસય 'અપ્પણો' આત્મનઃ=સ્વસ્ય 'સામા-
 વિણં' સ્વામાવિકેન=સ્વામાર્ગસિદ્ધેન 'મહપુલ્લવણં' મતિપૂર્વકેણ-સૂક્ષ્મધર્મા-
 લોચનરૂપો માનસો વ્યાપારઃ, તત્પૂર્વકેણ-સૂક્ષ્માર્થપર્યાલોચનપૂર્વકેણ બુદ્ધિવિષ્ણા-
 ણેણં' બુદ્ધિવિજ્ઞાનેન=ગૃહીતાર્થપરિચ્છેદપૂર્વકવિશિષ્ટક્ષયોપશમજનિતોપયોગવિ-
 શેષેણ તસ્ય સ્વપ્નસ્ય 'અત્યોગ્ગહં' અર્થાવગ્રહં=સ્વમાર્થનિર્ણયં કરોતિ, કૃત્વા
 ધારિણીદેવીં તામિઃ=વક્ષ્યમાણરૂપામિઃ 'જાવ' યાવત્, 'ઈષ્ટામિઃ' इत्यारभ्य યાવત્
 હૃદય મહંલાદનીયામિઃ=હૃદયાનન્દજનનયોગ્યામિઃ 'મિઝમહુરરિભિયગંભીરસ-
 સ્મિરિયાહિં' મૃદુમધુરરિભિતગમ્ભીરસશ્રીકામિઃ-મૃદુમધુરામિઃ=સુકોમલવર્ણપદમ-

ઓગિણિહિ) ઉસ સ્વપ્ન કા અવગ્રહ જ્ઞાનદ્વારા સામાન્યરૂપ સે વિચાર કિયા
 (ઓગિણિહિતા) ફિર સામાન્ય વિચારરૂપ અર્થ અવગ્રહજ્ઞાન-જ્ઞાન કરનેકે વાદ
 (ઈહં પવિસહ) વે સદર્થ કે પર્યાલોચનકે અભિમુખ હુણેઈદા જ્ઞાન મેં પ્રવિષ્ટ
 હુણે અર્થાત્ ઉસ મહોસ્વપ્ન કા ચિન્તવન ફિર ઉન્હોને ઈદાજ્ઞાન સે કિયા
 (પવિસિત્તા અપ્પણોસામાવિણં મહ પુલ્લવણંબુદ્ધિવિષ્ણાણે ણં તસ્સ સુમિણસ્સ
 અત્યોગ્ગહં કરેહ) ઈદા જ્ઞાન સે જય વે ઉસ મહારવપ્ન કા વિચાર કર ચુકે તવ
 ફિર અપને સ્વામાવિક મતિપૂર્વક બુદ્ધિ વિજ્ઞાનદ્વારા ઉસ મહા સ્વપ્ન કે
 અર્થ કા ઉન્હોને નિર્ણય કિયા। સૂક્ષ્મ ધર્મ કે આલોચનરૂપ જો માનસિક
 વ્યાપાર હોતા હૈ ઉસકા નામ મતિ હૈ। તથા ગૃહીત અર્થ કે પરિચ્છેદ
 પૂર્વક જો વિશિષ્ટ ક્ષયોપશમ હોતા હૈ ઓર ઉસ ક્ષયોપશમ સે જો
 ઉપયોગ વિશેષ હોતા હૈ ઉસકા નામ બુદ્ધિ વિજ્ઞાન હૈ। (કરિત્તા) ઇમ
 વિચાર કરકે (ધારિણીં દેવી તાહિં જાવ હિયય પલ્લાયણિજ્ઞાહિં મિઝમહુર-

વિચારુ". (ઓગિણિહિતા) સામાન્ય વિચારથી અર્થાવગ્રહજ્ઞાન મેળવ્યા પછી
 (ઈહં પવિસહ) તે સદર્થના પર્યાલોચન તરફ અભિમુખ થતા ઈદાજ્ઞાનમાં પ્રવિષ્ટ થયા,
 અર્થાત્ તે મહા સ્વપ્નનું ચિંતન તેઓએ ઈદા જ્ઞાનવડે કર્યું. (પવિસિત્તા અપ્પણો સામા-
 વિણં મહપુલ્લવણં બુદ્ધિવિષ્ણાણે ણં તસ્સ સુમિણસ્સ અત્યોગ્ગહં કરેહ) ઈદાજ્ઞાન-
 વડે ન્યાયે તેઓએ તે મહાસ્વપ્ન વિષે વિચાર કરી લીધા ત્યારે ફરી પોતાની સહજ
 મતિપૂર્વક બુદ્ધિ વિજ્ઞાનવડે તે મહાસ્વપ્નના અર્થનો નિર્ણય કર્યો. સૂક્ષ્મ ધર્મની
 આલોચનારૂપે જે માનસિક વ્યાપાર હોય છે, તે મતિ છે. તેમજ ગ્રહણ કરાયેલા
 અર્થના પરિચ્છેદપૂર્વક જે વિશિષ્ટ ક્ષયોપશમ થાય છે, અને તે ક્ષયોપશમવડે જે
 ઉપયોગ વિશેષ હોય છે તે બુદ્ધિવિજ્ઞાન છે. (કરિત્તા) આ રીતે વિચારીને (ધારિણીં
 દેવી તાહિં જાવ હિયયપલ્લાયણિજ્ઞાહિં મિઝમહુરરિભિય ગંભીરસસ્મિરીયાહિં

મિતત્વેન શ્રુતિસુખદામિઃ, રિમિતામિઃ=મધુરસ્વરાલાપનેન સંગીતસદ્કામિઃ
ગમ્ભીરામિઃ અર્થગૌરવવતીમિઃ સશ્રીકામિઃ=શોભાસંપન્નામિઃ ‘વગ્મૂહિ’ વાગ્મિઃ
‘અણુબૂહેમાણે ૨’ અણુવૂંઠયન્ ૨ મુદુર્મુદુઃ પ્રશંસયન્ ઉત્સાહયન્નિત્યર્થઃ એવં=વશ્ય-
માણપ્રકારેણ અધાદીત્, તદેવાહ-હે દેવાણપ્રિયે ! ઉદારઃસ્વલ્પ ત્વયા સ્વપ્નોદ્દૃષ્ટઃ,
કલ્યાણઃ સ્વલ્પ ત્વયા હે દેવાણુપ્રિયે ! સ્વપ્નો દૃષ્ટઃ, એવં શિવઃ=નિરુપદ્રવઃ સુસ્વરૂપ
इत्यर्थः, धन्यः=प्रशंसनीयः, माङ्गल्यः=मङ्गलमयः, सश्रीकः=शोभासंपन्नः स्वल्

રિમિયગમ્ભીર સસિસરીયાહિં વગ્મૂહિ અણુબૂહેમાણે ૨ એવં વચાસી) રાજાને
ધારિણી દેવી કી ઇષ્ટ આદિ વિશેષગોંવાલી વાણી દ્વારા ચાર ચાર પ્રશંસા
કી। યહાં જો ‘યાવત્’ પદ આપા હૈં ઉમસે ‘ઈદ્રાહિં કંતાહિં પિયાહિં મણુ-
ન્નાહિં, મળામાહિં, ડરાલાહિં, કલ્લાળાહિં સિવાહિં, ધન્નાહિં, મંગલ્લાહિં,
સસિસરીયાહિં,’ હતને ઓર પીછે કે પાઠકા સંગ્રહ હુઆ હૈં। ઇન પદોં
કા અર્થ ૭વેં મૂત્રકી વ્યાખ્યામાં કિયા જા ચુકા હૈં। રાજાને જિય વાણી
દ્વારા રાની કી પ્રશંસા કી થી વહ પૂર્વોક્ત વિશેષગોં વાલી હોને કે સ્થાવર
સુકોમલ વર્ણ તથા પદોં સે યુક્ત હોને કે કારણ શ્રુતિ સુસ્વદ મધુરસ્વર ઓર
આલાપવાલી હોને કે કારણ સંગીત સદૃશ એવં અર્થ ગૌરવવાલી હોને
કે કારણ સશ્રીક-શોભા સંપન્ન થી। ચાર ચાર પ્રશંસા કરના અથવા
ઉત્સાહિત કરના યહ ‘અણુબૂહેમાણે’ પદ કા અર્થ હૈં। રાજાને કહા
(ડરાલેણં તુમે દેવાણુપિણ સુમિણે દિદ્ધે) હે દેવાણુ પ્રિયે ? તુમને વહુન
હી ઉદાર સ્વપ્ન દેસ્વા હૈં। (કલ્લાણેણં તુમે દેવાણુપિણ સુમિણે દિદ્ધે સિવં

વગ્મૂહિ અણુબૂહેમાણે ૨ એવં વચાસી) શબ્દએ ધારિણીદેવીના ઇષ્ટ વગેરે વિશેષણો-
વાણી વાણી વડે ચારંચાર વખાણુ કર્યાં. અહીં ને ‘યાવત્’ પદ આવ્યું છે, તેનાથી
“ઈદ્રાહિં, કંતાહિં, પિયાહિં, મણુન્નાહિં, મળામાહિં, ડરાલાહિં, કલ્લાળાહિં, સિવા-
હિં, ધન્નાહિં મંગલ્લાહિં, સસિસરીયાહિં” આટલો વધારાનો પાછળના પાઠનો
સંગ્રહ થયો છે. આ પદોનો અર્થ સાતમાં સૂત્રની વ્યાખ્યામાં કરવામાં આવ્યો છે.
ત્યાંથી બાણી લેવો જોઈએ. ને વાણીવડે શબ્દએ શાણીનાં વખાણુ કર્યાં હતાં, તે પૂર્વે
કહેલાં વિશેષણોથી યુક્ત હોવાની સાથેસાથે તે સુકોમળ વર્ણ તથા પદવાણી હોવાને
કારણે, કણું સુખદ મધુરસ્વર અને આલાપવાણી હોવાને કારણે, સંગીતની જેમ અને
અર્થ ગૌરવવતી હોવા અદલ શોભા-સંપન્ન હતી. ચારંચાર વખાણુ કરવા અથવા તો
ઉત્સાહિત કરવું “અણુબૂહે માણે” એવો આ પદનો અર્થ છે. શબ્દએ કહ્યું-
(ડરાલેણં તુમે દેવાણુપિણ સુમિણે દિદ્ધે) હે દેવાણુ પ્રિયે ! તેં અહુજ આશ્ચર્યકારક
સ્વપ્ન જોયું છે. (કલ્લાણેણં તુમે દેવાણુપિણ સુમિણે દિદ્ધે સિવં ધન્ને, મંગલે,

अनगारधर्मास्तवर्षिणीटीका सू. ८ स्वप्नफलनिरूपणम्

१०५

त्वया हे देवानुप्रिये । स्वप्नोदष्टः, तथा 'आरोग्यतुष्टि दीहाउयकल्लाणमंगलकारण' आरोग्यतुष्टि दीर्घायुष्क कल्याणमाङ्गल्यकारकः-आरोग्यं=नैरुज्यं, तुष्टिः=सन्तोषः दीर्घायुष्कं=चिरजीवनकालः, कल्याणं=शुभं, माङ्गल्यं=मङ्गलमयम् एतेषां कारकः=उत्पादकोऽयं स्वप्नः हे देवि ! त्वया दृष्टः, तेन कारणेन विपुलसंपत्तिलक्षण अर्थलाभस्ते=तव हे देवानुप्रिये । पुत्रलाभस्ते देवानुप्रिये ।, राज्यलाभः, भोग-सौख्यलाभः भोगः=शब्दादिविषयः, सौख्यम्=इष्ट शब्दादिप्राप्तिजनितसुखम्, एतयोर्लाभस्ते भविष्यति हे देवानुप्रिये ! । एवम् अस्य स्वप्नस्य प्रभावेण खलु=निश्चयेन त्वं 'नवणं मासाणं बहुपडिपुण्णाणं' नवसु मासेषु बहुप्रतिपूर्णेषु=पूर्णतया संपन्नेषु 'अद्दहमाणं' अर्द्धाष्टमेषु=अर्द्धमष्टमं येषु तानि-अर्द्धाष्टमानि तेषु सार्द्धसप्तसु 'राइंदियाणं' रात्रिन्दिवेषु 'विइकंताणं' व्यतिक्रान्तेषु=व्यतीतेषु-सार्द्धसप्तराज्य-धिकेषु नवसु मासेषु परिपूर्णे सत्सु-इत्यर्थः, अत्र सप्तम्यर्थे षष्ठी प्राकृतत्वात्, अध्वने, मंगलले सस्सिरीएणं तुमे देवाणुप्पिए सुमिणे दिट्ठे) हे देवानुप्रिये ? तुमने बहुत अच्छा शुभ परिणामजनक स्वप्न देखा है । बहुत अच्छा सुखरूप, बहुत अधिक प्रशंसनीय, अत्यन्त मंगलमय तथा अतिशय शोभा संपन्न स्वप्न हे देवानुप्रिये देवि ? तुमने देखा है । (आरोग्यतुष्टिदीहाउयकल्लाणमंगलकारणं तुमे देवी सुमिणे दिट्ठे) देवी ? जो स्वप्न तुमने देखा है वह आरोग्य सूचक, सन्तोषप्रद, दीर्घ आयु कारक, शुभदायक, तथा मंगल दाता देखा है । (अर्थलाभो ते देवाणुप्पिए, पुत्रलाभो ते देवाणुप्पिए ? रज्जलाभो, भोगसौख्यलाभो ते देवाणुप्पिए) हे देवानुप्रिये ? यह देखा हुआ स्वप्न विपुल संपत्तिरूप अर्थलाभ, पुत्रलाभ राज्यलाभ, भोग तथा सौख्यलाभ तुम्हें होगा इसका सूचक है । (एवं खलु तुमं देवाणुप्पिए नवणं मासाणं बहुपडिपुण्णाणं अद्दहमाणं य राइं दियाणं

सस्सिरीएणं तुमे देवाणुप्पिए सुमिणे दिट्ठे) तें अतिशय शुभ परिणाम आपनाईं जलु न साईं सुभइय, अत्यंत वज्जालुवा योअ, भूअज मंगलमय तेमज भूअज शोभायुक्त हे देवानु प्रिये ! आ स्वप्न जेयुं छि । (आरोग्यतुष्टिदीहाउय कल्लाण-मंगलकारणं तुमे देवी सुमिणे दिट्ठे) हे देवि ! तमे जे स्वप्न जेयुं छि ते आरोग्यने सूखनार, सन्तोष आपनार, आयुष्य वधारनार, शुभदायक तेमज मंगल-कारी छि । (अर्थलाभो ते देवाणुप्पिए, पुत्रलाभो ते देवाणुप्पिए ! रज्जलाभो, भोगसौख्यलाभो ते देवाणुप्पिए) हे देवानुप्रिये ! तें जेथेलां आ स्वप्नथी पुष्कण संपत्तिइय अर्थ लाभ, पुत्रलाभ, राज्यलाभ, भोग तथा सौख्य लाभ तमने थशे-आ अधानुं सूचक आ स्वप्न छि । (एवं खलु तुमं देवाणुप्पिए नवणं मासाणं बहु

स्माकं 'कुलकेतुं' कुलकेतुं=कुलस्य केतुरिव केतुस्तं कुलध्वजं-यशः कीर्त्यादिना केतुवदूरतोऽपि प्रसिद्धत्वात् अद्भुतकार्यकारित्वाच्च वंशपताकावदुलसन्तम्, 'कुल-दीवं' कुलदीपं=कुलस्य दीप इव दीपः 'कुलक्रमागत महत्त्वप्रकाशकत्वात्, तं कुलो-द्योतकम्, अस्य 'कुलद्वीपः' इत्यपि छाया, तत्र कुलस्य द्वीप इव द्वीपः आधारकत्वात्, 'कुलपञ्चयं' कुलपर्वतं=कुलस्य स्थिराश्रयत्वात्, परैरपरिभवनीयत्वाच्च पर्वत इव पर्वतस्तम्, कुलवर्डिसयं' कुलावतंसकं=कुलमुकुटरूपं सर्वश्रेष्ठत्वात्, 'कुलतिलकं' कुलतिलकं=कुलस्य शोभाऽऽधायकत्वात्तिलकरूपम्, कुलकिञ्चिकरं' कुलकीर्त्तिकरं=कुलस्य कीर्त्तिः=प्रख्यातिस्तस्याः करः, यस्य जन्मना कुलस्य ख्यातिर्भवति तम्, 'कुलवित्तिकरं' कुलवृत्तिकरं=कुलस्य वृत्तिः=मर्यादा तस्याः करस्तम्, 'कुल-णंदिकरं' कुलनन्दिकरं=कुलस्य नन्दिः=धनधान्यादि वृद्धिः, तस्याः करस्तम्, 'कुलजसकरं' कुलयशस्करं=कुलस्य यशः=सर्वदिक्प्रसिद्धिस्तस्य करस्तम्, 'कुला-धारं' कुलाधारं=सकलकुलजनस्याधारभूतम्, 'कुलपायवं' कुलपादपम्=आश्रय-णीयप्राणिगणोपकारित्वेन वृक्षतुल्यम् 'कुलविवद्वर्णकरं' कुलविवर्द्धनकरं=कुलोन्न-

विष्कंताणं) इस तरह हे देवानुग्रहे देवि ? इस देखे हुए स्वप्न के प्रभाव से नियमतः साढेसात रात्रि अधिक नव मास व्यतीत होने पर (अम्हंकुलकेतुं) हमारे कुलका केतुरूप (कुलदीवं) कुलका दीपक स्वरूप, (कुलपञ्चयं) कुल का पर्वत स्वरूप, (कुलवर्डिसयं) कुल का आभूषण स्वरूप (कुलतिलकं) कुल का तिलक स्वरूप, (कुलकिञ्चिकरं) कुल की कीर्ति कारक, (कुलवित्तिकरं) कुल की मर्यादा कारक (कुलणंदिकरं) कुल में धन धान्यादि को वृद्धिकारक (कुलजसकरं) कुल की सर्व दिशाओं प्रसिद्धिकारक (कुलाधारं) कुलका आधारभूत (कुलपायवं) कुल का पादप (वृक्ष) स्वरूप (कुलविवद्वर्ण करं) कुल की उन्नति कारक, (सुकुमाल पाणि-पायं जावदारयं पयाहिसि) ऐसा कोमल कर और चरणवाले पुत्र को तुम

पडिपुण्णाणं अद्भुत्तमाणां य राइंदियाणं विष्कंताणं) ऐवी रीते छे देवानुग्रहे ! ज्येथेवा आ स्वप्नना प्रभावथी नियमपूर्वक नव मास उपर साढे सात रात्रि पत्तार थतां (अम्हंकुलकेतुं) अभास दुणनी धवइय (कुलदीवं) दुणदीपक स्वइय, (कुलपञ्चयं) दुणना पर्वत स्वइय (कुलवर्डिसयं) दुणना आभूषण स्वइय (कुलतिलकं) दुण-तिलक स्वइय (कुलकीर्त्तिकरं) दुणने प्रसिद्धि पभाउनार, (कुलवित्तिकरं) दुणमर्यादा-धारक, (कुलणंदिएणं) दुणमां धनधान्य वजरेनी वृद्धि करनार (कुलजसकरं) सर्व दिशाओमां दुणने यश आपनार, (कुलाधारं) दुणना आधारइय, (कुलपायवं) दुणने माटे उत्तम वृक्ष स्वइय, (कुलविवद्वर्णकरं) दुणने प्रगतिना पथे होरनार, (सुकुलमालपाणिपायं जाव दारयं पयाहिसि) ऐवा सुकोमल लुधपयवाणा पुत्रने

तिकारकम्, सुकुमालपाणिपायं सुकुमारपाणिपादं=कोमलकरचरणम् 'जाव' यावत्-यावच्छब्देन 'अहीनपञ्चेन्द्रियशरीरं, लक्षणव्यञ्जनगुणोपपेतं, मानोन्मान-प्रमाणप्रतिपूर्णसुजातसर्वाङ्गसुन्दराङ्गं शशिसौम्याकारं, कान्तं, प्रियदर्शनं, सुरूपम् एतादृशं 'दारुणं' दारुणं=पुत्रं 'पयाहिसि' त्वं प्रजनिष्यसि, इदमेव स्वप्नस्यास्य फलमवेहीति भावः। पुनः किम्? इत्याह-'से वि य' इत्यादि, सोऽपि च खलु

जन्म दो गी। पुत्र को जो कुलकेतुरूप कहा गया है उसका तात्पर्य यह है कि जिस प्रकार ध्वजा दूर तक दिखलाई देती है उसी प्रकार यह पुत्र भी अपने यश और कीर्ति द्वारा दूर तक जनता में प्रसिद्ध होगा। अथवा जिस प्रकार वंशपरंपरागत पताका फहराती रहती है उसी प्रकार यह भी अद्भुत कार्य कारी होने से अपने कुल में चमकता रहेगा। दीपक की उपमा देने का यह प्रयोजन है कि जैसे दीपक घटपटादिक पदार्थों का प्रकाशक होता है उसी तरह यह भी कुलक्रम से आये हुए महत्त्व का प्रकाशक होगा। अथवा 'कुलदीप' की छाया कुलद्वीप भी हो सकती है। इसका भाव यह होता है कि जिस प्रकार द्वीप जनता का आधारभूत होता है उसी तरह यह भी अपने कुल का एक आधार-भूत होगा। पर्वत की उपमा इसमें इसलिये घटित होती है कि जिस प्रकार पर्वत एक स्थिर आश्रय माना जाता है और वह बड़ी आंधी के झकोरों से भी अपरिभ्रंशनीय होता है। उसी प्रकार यह पुत्र भी अपने कुल का एक स्थिरभूत भूत आश्रय होगा और अन्य व्यक्तियों

જે કુળની ધબ્બ (કિતુ) રૂપે કહેવામાં આવ્યો છે, તેનું તાત્પર્ય એ છે કે જેમ ધબ્બ બહુ દૂર સુધી જોવામાં આવે છે, તેમજ આ પુત્ર પણ તેમના યશ અને કીર્તિ વડે બહુ દૂર સુધી પ્રબલમાં પ્રસિદ્ધિ પામશે. અથવા જેમ વંશ પરંપરાગત પતાકા લહેરાતી રહે છે, તેમજ આ પણ અવનવા કાર્યો કરનાર હોવાથી પોતાના કુળમાં પ્રકાશતો રહેશે. દીપકની ઉપમા આપવાનો આ આશય છે કે જેમ દીપક 'ઘટપટ' વગેરે પદાર્થોના પ્રકાશક હોય છે, તેમજ આ પણ કુળક્રમે આવેલ 'મહત્ત્વ'નો પ્રકાશક થશે. અથવા 'કુલદીપ'ની છાયા (નીચે અર્થ) કુલદ્વીપ પણ થઈ શકે છે. એનો આશય આ પ્રમાણે છે કે જેમ દ્વીપ (ખેટ) સમાજનો આધાર હોય છે, તેમજ આ પણ પોતાના કુળનો એક આધાર થશે. પર્વતની ઉપમા એને એટલા માટે આપવામાં આવી છે કે જેમ પર્વત એક સ્થિર (અડગ) આશ્રય (આધાર) મનાય છે અને તે ભયંકર વાવા ઓડાના આઘાતોથી પણ અજેય હોય છે તેમજ આ

દ્વારા યહ અપરિભવનીય હોગા। મુકુટ યા આભૂષણ કી ઉપમા દેને કા માય યહ હૈ કિ જૈસે મુકુટ આભૂષણ સર્વ શ્રેષ્ઠ માને જાતે હૈં વૈસે હી યહ પુત્ર ભી અપને કુલમેં સર્વશ્રેષ્ઠ માના જાવેગા। તિલક કી ઉપમા હસે હસલિયે દી ગઈ હૈ કિ જિસ પ્રકાર મસ્તક કી શોભા તિલક સે હોતી હૈ ઉસી પ્રકાર યહ ભી અપને કુલ કી શોભા કારક બનેગા। હસકે જન્મ સે કુલ કી કીર્તિ-લ્ખ્યાતિ-હોગી હસલિયે હસે સૂત્રકારને કુલકીર્તિ-કર કહા હૈ। કુલ કી મર્યાદા કારક હોને સે યહ કુલવૃત્તિ કર રૂપ સે પ્રકટ કિયા ગયા હૈ। ધન ધાન્યાદિ કી યહ કુલમેં વૃદ્ધિ કરને વાલા હોગા અતઃ હસે કુલ નંદિરૂપ કહા ગયા હૈ। સર્વ દિશાઓં મેં અપને કુલ કી પ્રસિદ્ધિ કરને વાલા બનેગા હસલિયે હસકો કુલજસકર કહા હૈ। સમસ્ત કુલજનો કા યહ આધાર ભૂત હોગા અતઃ કુલાધાર, તથા આશ્રયણીય પ્રાણિજનોં કા ઉપકારક હોને સે કુલ પાદપરૂપ કહા ગયા હૈ। ‘યાવત્’ શબ્દ આયા હૈ ઉસસે હસ પાઠ કા સંગ્રહ હુઆ હૈ—‘અહીનપંચેન્દ્રિયશરીરં, લક્ષણવ્યંજનગુણોપપેતં, —માનોન્માન પ્રમાણપ્રતિપૂર્ણસુજાતસર્વાઙ્ગ શશિસૌમ્યાકારં, કાન્તં, પ્રિયદર્શનં, સુરૂપમ્’ હન સમસ્ત પદોં કા વ્યાખ્યા અમયકુમાર કે વર્ણન કરને વાલે ચતુર્થ સૂત્ર મેં કી ચુકી હૈ। હસ પ્રકાર રાજાને રાની કો સમજાતે હુઅ કહા કિ હે દેવિ ? યહી હસ દૃષ્ટ સ્વપ્ન

પુત્ર પણુ પોતાના કુળને એક સ્થિર આશ્રય બનશે અને બીજા માણસો વડે આ અશ્રેય થશે. મુકુટ અથવા આભૂષણની ઉપમા આપવાનો આશય આ પ્રમાણે છે કે જેમ મુકુટ અથવા આભૂષણ સર્વોત્તમ મનાય છે, તેમજ આ પુત્ર પણુ પોતાના કુળમાં સર્વોત્તમ મનાશે. તિલકની ઉપમા એને એટલા માટે અપાઈ છે કે જેમ માથાની શોભા તિલકથી થાય છે તેમજ આ પુત્ર પણુ પોતાના કુળને શોભાવનાર થશે. એના જન્મથી કુળ યશસ્વી બનશે એટલા માટે સૂત્રકારે એને ‘કુળકીર્તિકર’ કહ્યો છે. કુળની એ મર્યાદા કરનાર હોવાથી એ કુળવૃત્તિરૂપે બતાવવામાં આવ્યો છે. આ પુત્ર કુળમાં ધનધાન્ય વગેરેની વૃદ્ધિ કરનાર થશે. એથી એને કુળ નંદીરૂપ કહેવામાં આવ્યો છે. બધી દિશાઓમાં એ પોતાના કુળને પ્રખ્યાત કરનાર બનશે એથી એને ‘કુળજ-સકર’ કહ્યો છે. બધાકુળના માણસોના એ આધાર થશે, એથી એ કુળાધાર તથા આશ્રિત પ્રાણીઓનો ઉપકારક હોવાથી કુળપાદપરૂપે કહેવામાં આવ્યો છે, તેથી આ પાઠનો સંબંધ થયો છે—“અહીનપંચેન્દ્રિયશરીરં લક્ષણવ્યંજનગુણોપપેતં

માનોન્માનપ્રમાણપ્રતિપૂર્ણસુજાતસર્વાઙ્ગમુન્દરાઙ્ગ શશિસૌમ્યાકારં, કાન્તં, પ્રિયદર્શનં, સુરૂપમ્”। આ બધાં પદોની વ્યાખ્યા અભયકુમારના વર્ણન પ્રસંગે એથા સૂત્રમાં કરવામાં આવી છે. ત્માંથી બાણી લેવું આ પ્રમાણે સબંધે શણીને સમ-

अनगारधर्माभृतवर्षिणीटीका सू ८ स्वप्नफलनिरूपणम्

१०२

दारकः=असौ पुत्रः 'उम्मुक्कबालभावे' उम्मुक्कबालभावः=शैशववयसो बहिर्भूतः
'विन्नायपरिणयमेत्ते' विज्ञातपरिणतमात्रः-विज्ञाता=परिशीलिता परिणतमात्रा=
कलादिषु परिपक्वदशा यस्य स तथोक्तः, 'जोव्वणगमणुप्पत्ते' यौवनकमनुप्राप्तः
=अधिगतयौवनः 'सूरे' शूरः=दानशीलत्वात्, प्रतिज्ञापालकत्वात्, शरणागत-
रक्षकत्वाच्च सर्वविजयी, 'वीरे' वीरः=सङ्ग्रामादौ पराक्रमशीलः विक्कंते' विक्रान्तः
=स्वभुजबलेन परबलविजेता, 'वित्थिण्णविउलबलवाहणे' विस्तीर्णविपुलबल-
वाहनः=विस्तीर्ण=विस्तारयुक्ते विपुले=प्रचुरे बलवाहने-बलं च=पदात्यादि सैन्यं
वाहनं च=रथशकटादिकं ते यस्य स तथोक्तः, 'रज्जवई' राज्यपतिः=अनेकराज्या-
धिपतिः राजाभविष्यति 'तं' तत्=तस्मात्कारणात् हे देवि। त्वया उदारः खलु
स्वप्नो दृष्टः, यावत्-कल्याणः, शिवः, धन्यः, माङ्गल्यः, सश्रीकः, आरोग्यतुष्टि-
दीर्घायुष्ककल्याणमाङ्गल्यकारकः खलु त्वया हे देवि। स्वप्नो दृष्टः, 'इतिकट्टु'

का फल तुम समझो। (से वि य णं दारए उम्मुक्कबालभावे विन्नायपरिण-
यमेत्ते) जब तुम्हारा यह पुत्र बाल्यावस्था से बहिर्भूत होगा तो कलादिकों
में परिपक्वदशा का परिशीलन करनेवाला होगा और (जोव्वणगमणुप्पत्ते)
यौवन अवस्थाको प्राप्त कर दानशील, प्रतिज्ञापालक, तथा शरणागतों की
रक्षा करने वाला होने के कारण (सूरे) सर्व विजयी होगा (वीरे) संग्राम
आदि में पराक्रमशील होगा (विक्कंते) स्वभुजबल से परबल का विजेता
होगा। (वित्थिण्णविउलबलवाहणे) विस्तीर्ण विपुलबल-पदाति आदि सैन्य
-वाहन-रथशकट आदि-वाला होगा। (रज्जवई राया भविस्सइ) तथा अनेक
राज्यों का अधिपति राजा होगा। (तं उरालेणं तुमेदेवी-सुमिणे दिट्ठे
त्तिकट्टु २ अणुवूहेइ) इसालये हे देवि ? तुमने बहुत उदार आदि

जपतां कलुं के छे देवि ! आ ज्येवेवा स्वप्ननुं क्खं तमारि आ रीते ज समज्जपुं,
(से वि य णं दारए उम्मुक्कबालभावे विन्नायपरिणयमेत्ते) के तमारि आ पुत्र
शैशवकाण पठावी वेशे त्थारि क्खं वगेरेमां परिपक्व थधने तेभनुं परिशीलन करनार
थशे, अने (जोव्वणगमणुप्पत्ते) युवावस्थां दान, शील, प्रतिज्ञापालनार, तथा
शरणे आवेदानी रक्षा करनार छेवाथी (सूरे) सर्व विजयी थशे, (वीरे) युद्धवगे-
रेमां पराक्रमी थशे. (विक्कंते) पोताना आलुण्ण वडे शत्रुभण्णो विज्जेता थशे.
(वित्थिण्णविउलबलवाहणे) विस्तीर्ण विपुलभण-पायदण वगेरे सैन्य, -वाहन-
रथशकट वगेरे-वाणे थशे. (रज्जवई राया भविस्सइ) तथा अधिपतिरूपे ते अनेक
राज्योनो राजा थशे. (तं उरालेणं तुमे देवी सुमिणे दिट्ठे त्तिकट्टुमुज्जो २

इतिकृत्वा=इत्युक्त्वा 'भुज्जो भुज्जो अणुबूहेइ' भूयो भूयोऽनुबृंहयति=स्वप्नफल-
वर्णनपूर्वकं पुनः पुनः प्रशंसयति ॥सू० ८॥

मूलम्—तएणं सा धारिणी देवी सेणिएणं रन्ना एवंवुत्ता
समाणी हट्टुत्ता जाव हियया करयलपरिगहियं जाव अंजलिं कट्टु
एवं वयासी—एवमेयं देवाणुप्पिया । तहमेयं देवाणुप्पिया । अवित-
हमेयं देवाणुप्पिया !, असंदिद्धमेयं देवाणुप्पिया ! इच्छियमेयं देवा-
णुप्पिया । पडिच्छियमेयं देवाणुप्पिया । सच्चेणं एसमट्ठे जं णं तुब्भे
वदह त्ति कट्टु तं सुमिणं सम्मं पडिच्छइ, पडिच्छित्ता सेणिएणंरन्ना
अब्भणुण्णाया समाणी णाणामणिकणगरयणभत्तिचित्ताओ भद्दास-
णाओ अब्भुट्ठेइ, अब्भुट्ठित्ता जेणेव सए सयणिज्जे तेणेव उवागच्छइ,
उवागच्छित्ता सयंसि सयणिज्जंसि निसीयइ, निसीइत्ता एवं वयासी
मा मे से उत्तमे पहाणे मंगल्लेसुमिणे अन्नेहिं पावसुमिणेहिं पडिह-
मिहित्ति कट्टु देवयगुरुजणसंवद्धाहिं पसत्थाहिं धम्मियाहिं कहाहिं
सुमिणजागएयं पडिजागरमाणी विहरइ ॥सू० ९॥

टीका—‘तएणं सा’ इत्यादि । ‘तएणं’ ततः खलु=तदनु सा धारिणीदेवी=
राज्ञी श्रेणिकेन राज्ञा एवम्=पूर्वोक्तरीत्या उक्ता=कथिता सती ‘हट्टुत्ता’ हृष्ट-

विशेषणों वाला यह स्वप्न देखा है । ऐसा कहकर राजाने स्वप्नफल
वर्णनपूर्वक रानी की बार २ प्रशंसा की । ॥सूत्र ८॥

तएणं सा धारिणी देवी इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (सा धारिणीदेवी) उस धारिणीदेवीने—
(सेणिएणं रन्ना एवं वुत्ता समाणी) जब श्रेणिक राजाने उससे पूर्वोक्तरूप से

अणुबूहेइ’ माटे छे देवि ! तमे ‘उद्धार’ वगेरे विशेषणुधी युक्त स्वप्न जेथुं
छे, आभ कड्डीने सज्जये स्वप्न कण्ठुं वण्णुं करतां राज्ञीनां बारंवार वभाणु कथां, ॥सूत्र ८॥

तएणं सा धारिणी देवी इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) त्थारणाह (सा धारिणी देवी) धारिणी देवीये—(सेणिएणं रन्ना
एवं वुत्ता समाणी)—न्यारे श्रेणिक सज्जये तेने पूर्वोक्त रूपे आ प्रभाणु कड्डी त्थारे—

અનગારધર્મામૃતવર્ષિણી ટોકા. સૂ. ૧ સ્વપ્નફલરક્ષણોપાયનિરૂપણમ્

૧૧૧

તુષ્ટા યાવત્-હર્ષવશવિસર્પદ્વદયા 'કરતલપરિગ્રહિયં' કરતલપરિગ્રહાતં=કરત-
લાખ્યાં સંપુટીકૃતં 'જાવ' યાવત્-શિર આવતં મસ્તકે અંજલિ=હસ્તસંયોજનં
કૃત્વા એવમવાદીત્=ઇત્યમુક્તવતી-હે દેવાનુપ્રિયાઃ ! 'એવમેયં' એવમેતત્-એતત્=
સ્વપ્નફલં એવમેવ=યથાભવતોક્તં તત્તથૈવ, 'તદ્દમેયં' તદ્દમેતત્=સત્યમેતત્સ્વપ્ન-
ફલમ્, 'અવિતદ્દમેયં' અવિતથમેતત્=નાનૃતમેતત્ સર્વથા સત્યમિત્યર્થઃ 'અસંદિદ્ધ-
મેયં' અસંદિધમેતત્=સન્દેહરહિતમેતત્-અત્ર સ્વપ્નફલે ન સંશયલેશોઽપીતિ ભાવઃ,
'ઈચ્છિયમેયં' ઈષ્પિતમેતત્=ચાઠ્ઠનીયમેતત્ 'પદિચ્છિયમેયં' પ્રતીષ્પિતમેતત્=

ऐसा कहा तब (हृदतुष्टाजावहियया) हर्षित-हृदयवाली होकर (परिग्राहियं
जाव अंजलि कहु) दोनों हाथों की अंजलि बनाकर और उन्हें मस्तक पर
रखकर-अर्थात् नमस्कार कर (एवं वयासी) ऐसा कहा । (हृदतुष्टा) जाव
हियया) यहां जो यह “यावत्” पद आया है वह इस “चित्तमाणंदिया
पीडमण परमसोमणस्सिया हरिसवसविसप्पमाणहियया” पाठका संग्राहक
है । इन पदोंका अर्थ इसी अध्ययन के ७वें सूत्रकी व्याख्या में लिखा जा चुका
है । इसी तरह “करतलपरिग्राहियं जाव” यहां जो यह यावत् पद आया है
सिरसावत्तं मत्थए” इन दो पदोंका आमर्षक है । (एवमेयं देवानुप्पिया)
हे देवानुप्रिय ? आपने जैसा स्वप्न का-फल कहा है वह वैसा ही है ।
(तद्दमेयं देवानुप्पिया अविताहमेयं देवानुप्पिया) हे देवानुप्रिय-आपके द्वारा
प्रकाशित-किया गया स्वप्नका फल बिलकुल सत्य है इस में किसी भी
प्रकारकी वितथता-असत्यता-नहीं है । [असंदिद्धमेयं देवानुप्पिया] हे
देवानुप्रिय ! आपने जो स्वप्नका फल कहा है उसमें हे देवानुप्रिय

(हृदतुष्टा जाव हियया) प्रसन्न हृदयवाणी થઈને (કરતલપરિગ્રહિયં જાવ
અંજલિ કહુ) બન્ને હાથોની અંજલિ બનાવીને અને તેને મસ્તક ઉપર લગાડીને-
અર્થાત્ નમન કરીને-[એવં વયાસી] આ પ્રમાણે કહ્યું. [હૃદતુષ્ટા જાવ હિયયા
અહીં જે 'યાવત્' પદ આવ્યું છે, તે “ચિત્તમાણંદિયા પીડમણપરણસોમણ-
સ્સિયા હરિસવસવિસપ્પમાણ હિયયા ।” આ પાઠનો સંગ્રાહક છે. આ પદોનો
અર્થ ૭મા સૂત્રની વ્યાખ્યામાં લખાયો છે. આ રીતે જ “કરતલપરિગ્રહિયં જાવ”
અહીં જે યાવત્ પદ આવ્યું છે. તે “સિરસાવત્તં મત્થએ” આ બે પદોનો આમ-
ર્ષક છે. (એવમેયં દેવાનુપ્પિયા) દેવાનુપ્રિય ! તમે જે સ્વપ્નફળ કહ્યું છે, તે તેમજ છે.
(તદ્દમેયં દેવાનુપ્પિયા અવિતાહમેયં દેવાનુપ્પિયા) હે દેવાનુપ્રિય ! ખતાવેલા સ્વ-
પ્નનું ફળ એકદમ સાચું છે, એમાં કશીયું ખતની વિતથતા-અસત્યતા-નથી.
(અસંદિદ્ધમેયં દેવાનુપ્પિયા) હે દેવાનુપ્રિય ! તમે જે સ્વપ્નનું ફળ લખ્યું છે
તેમાં હે દેવાનુપ્રિય ! સંશયનો લગીરે છાંટે નથી. (ઈચ્છિયમેયં દેવાનુપ્પિયા)

વિશેરતો વાઙ્છનીયમેતત્ 'ઈચ્છિયપડિચ્છિયમેયં' ઈષિત-પતીષિતમેતત્=સર્વથા વાઙ્છનીયમેતત્ 'જં ણં તુભે વદહ' યત્વલુ યૂયં વદથ, 'ઈતિ કદુ' ઇતિકૃત્વા=ઇત્યુ-વત્ત્વા સા તં સ્વપ્નં 'સમ્મં પડિચ્છઈ' સમ્યક્ પ્રતીચ્છતિ=ઈષિતતયા સ્વીકરોતિ પ્રતિષ્ઠ્ય=સ્વીકૃત્ય શ્રેણિકેન રાજા 'અબ્બણુન્નાયા સમાણી' અભ્યનુજ્ઞાતા સતી= આજ્ઞાસતી પતિનિદેશમાદાયેત્યર્થઃ, 'નાનામણિકળગરયણભત્તિચિત્તાઓ મદ્દાસ-ણાઓ' નાનામણિકનકરત્વભત્તિચિત્તાદ્=નાનાવિધમણિકનકરત્વરચનાચિત્રિ-તાદ્ મદ્દાસનાત્ 'અબ્બુદ્દેઈ' અભ્યુત્પિષ્ઠતિ, અભ્યુત્થાય યત્રેવ સ્વીયં શયનીયં=નિજા શય્યા તત્રૈવોપાગચ્છતિ, ઉપાગત્ય સ્વકીયે શયનીયે 'નિસીયઈ' નિષીદતિ= ઉપવિશતિ, નિષય=ઉપવિષ્ય એવમવાદીત=વક્તવ્યમાણપ્રકારેણ સ્વમનસ્યુક્તવતી-

સંશયકા લેશ મી નહીં છે. (ઈચ્છિયમેયં દેવાણુપ્પિયા) હે દેવાનુપ્રિય ! યહ સ્વપ્ન ફલ વાઙ્છનીય છે. [પડિચ્છિયમેયં દેવાણુપ્પિયા] હે દેવાનુ-પ્રિય ! યહ વિશેષરૂપ સે વાઙ્છનીય છે. (સચ્ચેણં ઇસમદ્દે જં ણં તુભે વદહ ત્તિકદુ તં સુમિણં સમ્મં પડિચ્છઈ) નાથ-જો વાત આપ કહ રહે છે વહ સર્વથા સત્ય છે એસા કહકર વહ રાની મુજે સર્વોત્તમ સ્વપ્ન આયા છે. ઇસ વાત કો સ્વીકાર કરતી છે (પડિચ્છિત્તા સેણિણં રન્ના અબ્બણુણાયા સમાણી) સ્વીકાર કરકે ફિર વહ શ્રેણિક રાજા સે આજ્ઞાપિત હોકર (નાનામણિકળગરયણભત્તિચિત્તાઓ મદ્દાસણાઓ) ઉસ અનેક વિધમણિ, કનક એવંરત્નોંકી રચના સે વિચિત્ર બને હુપ મદ્દાસન સે (અબ્બુદ્દેઈ) ઉઠી-ઓર (અબ્બુદ્દિત્તા) ઉઠકર (જેણેવ સપ્પ સયણિજ્જે તેણેવ ઉવાગચ્છઈ) ઉઠકર જહાં અપની શય્યા થી વહાં પર ગઈ. (ઉવાગચ્છિત્તા સયંસિ સય-ણિજ્જંસિ નિસીયઈ) જાકર વહ અપની ઉસ શય્યા પર બેઠ ગઈ. [નિસી-

હે દેવાનુપ્રિય ! આ સ્વપ્ન' ઇણ ઈચ્છનીય છે. (પડિચ્છિયમેયં દેવાણુપ્પિયા) હે દેવાનુપ્રિય ! આ સવિશેષરૂપે ઈચ્છનીય છે. (સચ્ચેણં ઇસમદ્દે જં ણં તુભે વદહત્તિ કદુ તં સુમિણં સમ્મં પડિચ્છઈ) હે નાથ ! જે વાત તમે કહી રહ્યા છે તે એકદમ સાચી છે, આમ કહીને રાણીએ પોતે બેયેહુ સ્વપ્ન સાચું છે, એ વાત સ્વીકારે છે. (પડિચ્છિત્તા સેણિણં રન્ના અબ્બણુણાયા સમાણી) સ્વીકાર કરીને તે શ્રેણિક રાજા પાસે આજ્ઞા લઈને (નાનામણિકળગરયણભત્તિચિત્તાઓ મદ્દાસણાઓ) અનેક પ્રકારના મણિ સુવર્ણ અને રત્નની રચનાથી વિચિત્ર લાગતા મદ્દાસન ઉપરથી (અબ્બુદ્દેઈ) ઊભી થઈ, અને (અબ્બુદ્દિત્તા) ઊભી થઈને (જેણેવ સપ્પ સયણિજ્જે તેણેવ ઉવાગચ્છઈ) બધાં પોતાની શય્યા હટી ત્યાં ગઈ. (ઉવાગચ્છિત્તા સયંસિ સયણિજ્જંસિ નિસીયઈ) બઈને તે પોતાની શય્યા ઉપર બેસી ગઈ. (નિસી-

अनगरधर्मसूत्रवर्षिणीटीका. सू. ९ स्वप्नफलरक्षणोपायनिरूपणम्

११३

मे=नम सः=असौ उत्तमः=श्रेष्ठः, प्रधानः=प्रवरः, माङ्गल्यः=मङ्गलमयः स्वप्नः
'अण्णेहि' अन्यैः=एतत्स्वप्नभिन्नैः पावसुमिणेहि' पापस्वप्नैः=अशुभफलजनकैः
स्वप्नैः 'मा पडिहमिहि' मा प्रतिहन्येत=प्रतिहतो न भवेत्, परस्वप्नेन पूर्वस्वप्नो
विफलो भवतीति स्वप्नशास्त्रम्, उक्तञ्च—

‘इष्टं दृष्ट्वा स्वप्नं, न सुप्यते प्राप्यते फलं तस्य ।

नेथा निशा सुधीभि—रहद्गुरुधर्मं संस्तवतः ॥१॥ इति ।

‘इतिकर्तु’ इति कृत्वा=इति स्वमनसि विचार्य ‘देवयगुरुजनसंबद्धाहि’ दैवतगुरु-
जन संबद्धाभिः=देवसम्बन्धिनीभिः, गुरुजनसम्बन्धिनीभिश्च ‘पसत्थाहि’ प्रशस्ता-
भिः=उत्तमाभिः, ‘धम्मियाहि’ धार्मिकाभिः=धर्मयुक्ताभिः ‘कहाहि’ कथाभिः=
तन्नामोच्चारण—तद्गुणोत्कीर्त्तन—तच्चरित्र वणनादिरूप वचनपद्धतिभिः, तथाहि—

इत्ता एवं वयासी) बैठकर उसने अपने मनमें ऐसा कहा—(मा मे से
उत्तमे पहाणे मंगल्ले सुमिणे अन्नेहिं याव सुमिणेहिं पडिहमिहित्ति
कर्तु) मेरा यह उत्तम प्रधान मंगलमय स्वप्न अन्य किन्दि पाप स्वप्नों
से—अशुभफलजनक स्वप्नों से—प्रतिहत न हो जावे ऐसा चिन्ता में चिन्त-
वनकर (देवयगुरुजनसंबद्धाहिं पसत्थाहिं धम्मियाहिं—कहाहिं) वह देव-
संबन्धि गुरुजन संबन्धि कथाओं तथा प्रशस्त धर्म युक्त कथाओंद्वारा
(सुमिणं जागरियं पडिजागरमाणीविहरइ) स्वप्न संरक्षण के निमित्त निद्रा
को निवारण करती हुई जागती रही। वह फिर नहीं सोई ऐसा जो
कहा है—उसका कारण यह है कि पूर्वदृष्ट शुभ स्वप्न सोजाने पर
यदि अशुभ स्वप्न आ जाता है तो विफल होजाता है। स्वप्न शास्त्रमें ऐसा
ही कहा है—इष्टं स्वप्नं को देखकर यदि प्राणी नहीं सोता है तो वह

इत्ता एवं वयासी) ऐसीने तेण्णं चोत्ताना मनमां आमं क्खुं—(मा मे से उत्तमे
पहाणे मंगल्ले सुमिणे अन्नेहिंं जाव सुमिणेहिंं पडिहमिहित्ति कर्तु) भाइं आ
उत्तम, प्रधान, मंगलकारी स्वप्न नीला केहि पाप स्वप्नोवडे—अशुल इण आपनार
स्वप्नोवडे—प्रतिहत न थय नय मनमां आमं चित्तन करीने (देवयगुरुजनसंब-
द्धाहिं पसत्थाहिं धम्मियाहिं कहाहिं) ते देवता संणंधी, गुरुजन संणंधी कथाओ
तेमं प्रशस्त धर्मावाणी कथाओ वडे (सुमिणं जागरियं पडिजागरमाणी विहरइ)
स्वप्न संरक्षणुने भाटे निद्रातु निवारण करतां नगती रही. ते पछी निद्रावश थय
नछाती” आम ने कडेवामां आव्युं छे, तेनुं कारण ओ छे के,—पूर्वसाइं स्वप्न जेथा
पछी निद्रावश थतां अशुल स्वप्न आवे तो शुल स्वप्ननुं इण निष्ण नीवडे छे. स्वप्न
शास्त्रमां ओमं क्खुं छे. के जे दंष्टित स्वप्न जेवा पछी माणुस निद्रावश

દેવકથા—

“દાણાઙ્ગઅંતરાયા, પંચ ણ જસસત્થિ હાસરઈઅરઈ ।
મયં તદેવ ચ સોમો, તમહં સરણં પવજ્ઞામિ ॥૧॥
જસસ ન હોઈ દુગુંછા કામો મિચ્છત્તમેવ મન્નાણં ।
ધમ્મસસ સત્થવાહં, તમહં સરણં પવજ્ઞામિ ॥૨॥
અવિરઈ નિદા રાગો, દોસો એઈ વિપ્પમુક્કો જો ।
અહિદેવં અરિહંતં, તમહં સરણં પવજ્ઞામિ ॥૩॥ ઇત્યાદિ ।

ઉસકા ફલ પ્રાપ્ત કર લેતા હૈ । અતઃઅવશિષ્ટ રાત્રિ કો વ્યતીત કરને કે લિયે બુદ્ધિમાનોં કા કર્તવ્ય હૈ કિ વે અહંત દેવ ગુરુઔર ધર્મ કો કથા કરતે રહેં ।

દેવાદિકથા વિષયક જો યે ગાથાઈ લિખી હૈ ઉનકા ભાવાર્થ હસ પ્રકાર હૈ— જો પાંચ દાનાદિક અન્તરાયોં સે રહિત હૈ હાસ્ય રતિ અરતિ એવં ભય તથા શોક જિનસે સદા કે લિયે દૂર હો ગયે હૈ એસે દેવ કી મૈં શરણ લેતા હું । ॥૧॥

જિસે કિસી ભી સાંસારિક પદાર્થ કે પ્રતિ દુગંછા નહીં હોતી હૈ કામ તથા મિથ્યાત્વ જિનકે વિલીન હો ગયા હૈ જો ધર્મ કા સાર્થવાહ પાર કરાને વાલા હૈ એસે દેવકી મૈંશરણ લેતા હું । ॥૨॥

અવિરતિ નિદ્રા, રાગ તથા દ્રેષ સે જો વિપ્રમુક્ત હૈ—તથા ચાર ઘાતિયા કર્મ જિનહોંને નષ્ટ કર દિયે હૈ એસે દેવ કી મૈં શરણ લેતા હું ।—॥૩॥ ઇત્યાદિ

થતો નથી તો તેનું ક્ષણ તે મેળવે છે. માટે સમન્તુ માણસોએ અહંત શુરુ અને ધર્મની કથા કરતા રહેવું બેઠ્યો.

દેવ વગેરેની કથા વિષે જે ગાથાઓ લખી છે, તેનો ભાવાર્થ આ પ્રમાણે છે કે જે દાન વગેરે પાંચ અન્તરાયોથી રહિત છે, હાસ્ય, રતિ, અરતિ અને ભય તેમજ શોક જેનાથી હૃમેશોંને માટે ભુદા થઈ ગયા છે, એવા દેવને હું શરણે બંઉ છું. ॥૧॥

જેને કોઈપણ સાંસારિક પદાર્થ તરફ દુગંછા (ધૂણા) થતી નથી. કામ અને મિથ્યાત્વ જેનાં નાશ પામ્યાં છે. જે ધર્મના સાર્થવાહ—પાર ઉતારનાર—છે, એવા દેવને હું શરણે બંઉ છું. ॥૨॥

જે અવિરતિ, નિદ્રા, રાગ, તથા દ્રેષથી મુક્ત છે, અને ચાર ઘાતિ અથવા કર્મ જેમણે નાશ કર્યો છે. એવા દેવને હું શરણે બંઉ છું ॥૩॥ ઇત્યાદિ.

ગુરુકથા—

જો ગરહ મોક્ષમગ્નં, હવડ સમિદ્ગુત્તિ ધારઓ સંતો ।
 સંતો દંતો ચાઈ, સરણ મે સો ગુરુ હોડ ॥૧॥
 જયણટં મુહપત્તિ, સદોરગં વંધણ મુહે નિચ્ચં ।
 જો મુકરાગદોસો, સરણ મે સો ગુરુ હોડ ॥૨॥
 પજ્જસિયતકમિસિસય, ચણાઈ અન્નં ય મોયગં જો ડ ।
 સમભાવૈણં મુંજડ, સરણ મે સો ગુરુ હોડ ॥૩॥
 મિયમાણજીવરવ્હો, -વણસગો ધમ્મકમલમત્તંડો ।
 હવડય પાયવિહારી, સરણ મે સો ગુરુ હોડ ॥૪॥

જો દૂસરે પ્રાણિયોં કો મોક્ષ કે માર્ગ કા ઉપદેશ દેતે હૈ । પાંચ સમિતિ एवं ત્રીન ગુણિયોં કો ધારણ કરતે હૈ પ્રતિકૂલતા હોને પર મી જો સદા શાંત ભાવ સ્વતે હૈ । અપરાધી જીવોં પર મી જિસકે હૃદય સે સદા ક્ષમા ભાવ વહતા રહતા હૈ જો દાંત ઔર પરિગ્રહ કે ત્યાગી હોતે હૈ એસે ગુરુજનોં કી મૈ શરણ સ્વીકારતા હું ॥૧॥

જીવોં કી જતના કે લિયે જો સદા અપને મુખ પર સદોરક મુખવસ્ત્રિકો બાંધે રહતે હૈ તથા કિસી મી જીવ પર જિનકે અન્તરંગ મૈ રાગ ઔર દ્વેષ કા ઉદય નહીં હોતા હૈ વહી મેરે પરમ ગુરુ હૈ ઔર અન્હોં કી મૈ શરણ સ્વીકાર કરતા હું । ॥૨॥

જો પર્યુષિત, તથા તક્રમિશ્રિત ચના આદિ અન્ન કો તથા મોદક કો વિના કિસી ભેદ કે સમભાવ સે खाते હૈ વે હી મેરે ગુરુ હૈ ઔર અન્હોં કી મૈ શરણ લેતા હું । ॥૩॥

જે બીજા પ્રાણીઓને મોક્ષમાર્ગના ઉપદેશ આપે છે, પાંચ સમિતિ અને અને ત્રણ ગુણિઓને જે ધારણ કરે છે, પ્રતિકૂળતા હોવા છતાં જે હમેશાં શાંત ભાવ રાખે છે, અપરાધ કરનાર છવો પ્રત્યે પણ જેના હૃદયથી દરરોજ ક્ષમાભાવ વહેતો રહે છે, જે દાંત અને પરિગ્રહના ત્યાગી હોય છે, એવા ગુરુજનોની હું શરણ સ્વીકારું છું. ॥૧॥

છવોના રક્ષણ માટે જે દરરોજ પોતાના મોં ઉપર સદોરક મુખવાસ્ત્રિકા બાંધીને રાખે છે, તથા કોઈપણ છવ ઉપર જેના હૃદયમાં રાગ અને દ્વેષ ઉત્પન્ન થતા નથી, તે જ મારા ગુરુ છે અને હું તેમને શરણ બાઉં છું. ॥૨॥

જે પર્યુષિત, અને છાશ મિશ્રિત ચણા વગેરે અનાજ તથા મોદકને કોઈપણ બાતના લેહભાવ વગર સમભાવવડે ખાય છે, તે જ મારા ગુરુ છે, હું તેમને શરણ બાઉં છું. ॥૩॥

ધર્મકથા--

તિથ્યપરેણુવદ્ધો, સુદ્ધદયામયપવત્તિરૂવો જો ।

હવડ ય સુદ્ધપરિણામો, સો ધર્મો અત્થિ અમ્હાણં ॥૧॥

સગપવગતાલય-પુગ્ધાહણ કુંજિયા ય જો નિચ્ચં ।

વોહીવીજનિયાણં, સો ધર્મો અત્થિ અમ્હાણં ॥૨॥

કિંચદુણા જં જં જો, ઇચ્છડ તસ્સાસ્થિલસ્સ સંપુત્તો ।

જેણં હવડ સમંતા, સો ધર્મો અત્થિ અમ્હાણં”

इत्यादि रूपाभिर्देवगुरुधर्मसम्बन्धिकथाभिः स्वप्न जागरिकां=स्वप्न संरक्षणाय जागरिका=निद्रा निवारणं स्वप्न जागरिका तां प्रतिजाग्रती=कुर्वती जाग्रदवस्थामनुभवन्तीत्यर्थः विहरति=अवतिष्ठते ॥सू० ९॥

જો મરતે હુએ જીવોં કી રક્ષા કરને કા સદા જીવોં કો ઉપદેશ દેતે રહતે હૈં તથા ધર્મરૂપી કમલ કો પ્રફુલ્લિત કરને કે લિયે જો સૂર્ય કે જૈસે હૈ, જો સદા પૈદલ-પાંચોં સે વિહાર કરતે હૈં વે હી મેરે લિયે શરણ સ્વરૂપ હૈ । ॥૪॥

ધર્મકથા—જો તીર્થકરોં દ્વારા ઉપદિષ્ટ હૈ, શુદ્ધ દયા રૂપ અમૃત કી પ્રવૃત્તિરૂપ હૈ—જિસકે સેવન કરને સે જીવોં મેં શુભ પરિણામોં કા ઉદય હોતા હૈ—વહી હમારા ધર્મ હૈ । ॥૧॥

સ્વર્ગ ઓર અપવર્ગ મોક્ષ કી અર્ગલા કો ઉદ્ધાટિત કરને કે લિયે જો કુઞ્ચિકા સ્વરૂપ હૈ બોધિરૂપ બીજ કા જો નિદાન (કારણ) હૈ—વહી હમારા ધર્મ હૈ । ॥૨॥

અધિક વ્યા કહા જાવે—જીવ જિસર વસ્તુકી ચાહના કરતે હૈં

જે મરતા હોયોની રક્ષા કરવાનો બીજા હોયોને હરહંમેશ ઉપદેશ આપતા રહે છે, તથા ધર્મરૂપી કમળને ખિલવવા માટે જે સૂર્ય જેવા છે, જે હરહંમેશ પ્રગપાળા વિહાર કરે છે, તે જ મારા ગુરુ છે, અને તે જ મારા માટે શરણગ્રસ્ત છે. ॥૪॥

ધર્મકથા—જે તીર્થકરે વડે ઉપદિષ્ટ છે, શુદ્ધદયારૂપ અમૃતની પ્રવૃત્તિરૂપ છે, જેને સેવવાથી પ્રાણીઓમાં શુભ પરિણામો ઉદય પામે છે—તે જ અમારો ધર્મ છે. ॥૧॥

સ્વર્ગ અને અપવર્ગ (મોક્ષ)ની અર્ગલા (આગળીયા)ને ખોલવા માટે જે કુન્ચિકા સ્વરૂપ છે, બોધિરૂપ બીજનું જે નિદાન (મૂળ કારણ) છે તે જ અમારો ધર્મ છે. ॥૨॥

વધારે શું કહીએ. હવે જે જે વસ્તુની ઇચ્છા કરે છે, તે બધી વસ્તુઓ જેના પ્રભાવથી તેમને ચારે બાજુથી મળે છે, તે જ અમારો ધર્મ છે. ॥૬॥

अनगारधर्माभृतवर्षिणी टीका.सू.१०३पस्थानशालासज्जीकरणातिरूपणम् ११७

मूलम्—तएणं सेणिए राया पद्मसकालसमयंसि कोडुवियपुरिसे
सद्धेवेइ सदावित्ता एवं वयासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! बाहि-
रियं उवट्ठाणसालं अज्ज सविसेसं परमरम्मं गंधोदगसित्तसुइयसंमज्जि
ओवलित्तं पंचवन्नसरससुरभिमुक्कपुप्फपुंजोवयारकलियं कालागरु-
पवरकुंदरुद्धतुरुक्कधूवडज्जंतमघमघंत गंधुधुयाभिरामं सुगंधवर गंधियं
गंधवट्ठिभूयं करेह य कारवेह य करित्ता कारवित्ता य ऐयमाणत्तियं
पच्चप्पिणह । तएणं ते कोडुंवियपुरिसा सेणिएणं रन्ता एवं उत्ता
समाणा हट्ठुट्ठा जाव पच्चप्पिणंति । तएणं सेणिए राया कल्लं पाउ-
प्पभायाए रयणीए फुल्लप्पलकमलकोमलुम्मिलियंमि अहापंडुरे
पभाएरत्तासोगपगासक्किसुयसुयमुह गुंजद्वारागबंधुजीवगपारावयचलण-
नयणपरसुय सुरत्तलणजासुयण कुसुम जलिय जलण तवणिज्जकलस-
हिंदुलयनिगर रुवाइरंगरेहन्तसस्सिरीए दिवागरे अहकमेण उदिए
तस्स दिणकरपरंपरावयारपारद्धंमि अंधयारे बालातवकुंकुमेण खइयव्व
जीवलोए लोयणविसआणु आसविगसंतविसददंसियंमि लोए कम-
छारसंडबोहए उट्ठियंमिसूरे सहस्सरस्सिमि दिणयरे तेयसा जलंते
सयणिज्जाओ उट्ठेइ उट्ठित्ता जेणेव अट्ठणसाला तेणेव उवागच्छइ
उवागच्छित्ता अट्ठणसालं अणुपविसइ अणुपविसित्ता अणेगवायाम-
जोगवग्गणवामइणमल्लजुद्धकरणेहिं संते परिस्संते सयपागेहिं सह-
स्सपागेहिं सुगंधवरतेल्लमादिएहिं पीणणिज्जेहिं दीवणिज्जेहिं दप्पणिज्जेहिं
मदणिज्जेहिं विंहणिज्जेहिं सव्विंदियगायपल्लहायणिज्जेहिं अब्भं-

समस्त यह २ वस्तु जिसके प्रभाव से उन्हें सब तरफ से प्राप्त हो जाती
है वही हमारा धर्म है। ॥९॥

गेहिं अब्भंगिए समाणे तेह्चम्मंसि पडिपुण्णपाणिपायसुकुमाल को-
मलतलेहिं पुरिसेहिं छेएहिं दक्खेहिं पट्टेहिं कुसलेहिं मेहावीहिं निउणे-
निउणसिप्पोवगतेहिं जियपरिस्समेहिं अब्भंगणपरिमद्दुवल्लणकरण-
गुणनिम्माएहिं अट्टिसुहाए मंससुहाए तयामुहाए रोमसुहाए चउ-
व्विहाए संवाहणाए संवाहिए समाणे अवगयपरिस्समे नरिंदे अट्ट-
णसालाओ पडिनिक्खमइ पडिनिक्खमित्ता जेणेव मज्जणघरे तेणेव
उवागच्छइ उवागच्छित्ता मज्जणघरं अणुपविसइ अणुपविसित्ता समुत्त-
जालाभिरामे विचित्तमणिरयणकोट्टिमतले रमणिजे पहाणमंडवंसि
णाणामणिरयणभत्तिचित्तंसि पहाणपीढांसि सुहनिसन्ने सुहोदएहिं
पुप्फोदएहिं गंधोदएहिं सुद्धोदएहिं य पुणो पुणो कल्लाणगपवरमज्जण-
विहीए मज्जिए तत्थ कोउयसएहिं बहुविहेहिं कल्लाणगपवरमज्जणा-
वसाणे पम्हलसुकुमालगंधकासाईयलूहियंगे अहतसुमहग्घदूसरयण
सुसंबुए सरससुरभिगोसीसचंदणाणुलित्तगत्ते सुइमालावन्नगविले-
वणे आविद्धमणिसुवन्ने कप्पियहारद्धहारतिसरयपालंवपलंवमाण-
कडिसुत्तसुकयसोहे पिणद्धगेवज्जंगुलेज्जगललियकयाभरणे णाणामाण-
कडगतुडियथंभियभुए अहियरूवसस्सिरीए कुंडलुज्जोइयाणणे मउड-
दित्तसिए हारोत्थयसुकयरइयवच्छे पालंवपलंवमाण सुकयपडउत्तरेजे
मुद्धियापिंगलंगुलीए णाणामणिकणगरयणविमलमहरिहनिउणोवि य
मिसिमिसंतविरइयसुसिलिट्ठविसिट्ठलट्ठसंठियपसत्थआविद्धवीरवलए,
किंवहुणा ?, कप्परुक्खएचेव सुअलंकियविभूसिए नरिंदे सकोरंटमल्लदा-
मेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं उभओचउचाप्परवालावीइयंगे मंगलजयसइकया

अनगरघर्मामृतवर्षिणीटीका, सू.१० उपस्थानशालासज्जीकरणदिनिरूपणम् ११९

लोए मज्जणघराओ पडिनिक्खमइ, पडिनिक्खमिता अणेगगणनायगदंड
णायगराईसरतलवरमाडं वियकोडुवियमंतिमहामंतिगणदोवारिय अम-
च्चचेडपीढमइनगरणिगमइब्भ सेडिसेणावइसरथवाहदूयसंधिवाल-
सद्धिं संपरिवुडे धवलमहामेहनिग्गए विव गहगणादिप्पंतरिक्खतारा
गणाणमज्जे ससिब्ब पिअदंसणे नरवई जेणेव बाहिरिया उवट्ठाण-
साला तेणेव उवागच्छइ उवागच्छित्ता सीहासणवरगए पुरत्थाभि-
मुहे सनिसण्णे ॥सू० १०॥

टीका—‘तएणं सेणिण राया’ इत्यादि। ‘पच्चूमकालसमयंसि’ प्रत्युषकाल-
समये—प्रभातलक्षणे ‘समये’ अवसरे कौटुम्बिकपुरुषान् शब्दयति=आर्हयति, शब्द
यित्वा एवमवदत् भो देवानुप्रियाः ! ‘बाहिरियं उवट्ठाणसालां’ बाह्यां वदिर्भूतां
जनानामुपवेशनाय उपस्थान शालाम् आस्थानमण्डपं इत्यर्थः ‘अज्ज’ अथ सविशेषां=
वक्ष्यमाणविशेषणविशिष्टां परमरम्याम्, उत्कृष्टशोभासहितां ‘गंधोदगसित्त-
सुइयसंमज्जिओवलित्तं’ गन्धोदकसिक्तशुचिकसंमार्जितोपलिप्तां, तत्र गन्धोदकेन

तएणं सेणिण राया इत्यादि सूत्र ॥१०॥

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद [सेणिण राया] श्रेणिक राजाने (पच्चूमकाल
समयंसि) प्रातःकाल के समय (कोडुवियपुरिसे) कौटुम्बिक पुरुषों को
(सहावेइ) बुलाया। (सहावित्ता) बुलाकर उनसे (एवं वयासी) ऐसा कहा—
‘भो देवानुप्पिया) हैं देवानुप्रिय! आप लोग (खिप्पामेव) शीघ्र ही (बाहि-
रियं) नगर के बाहर—(अज्ज) (उवट्ठाणसालं) आस्थान मंडप को (सविसेसां)
विशेष रूप से (परमरम्मं) अत्यंत रमणीय—उत्कृष्ट शोभा सहित सजाओ
(गंधोदगसित्तसुइयं संमज्जिओवलित्तं) तथा उसे गंधोदक से सिक्त

तएणं सेणिण राया इत्यादि ॥सूत्र १०॥

टीकार्थ—(तएणं) त्वात्प्रभात (सेणिण राया) श्रेष्ठिक समयमें (पच्चूमकाल
समयंसि) सवा:ना वधते (कोडुवियपुरिसे) कुटुम्बना भाणुसोने (सहावेइ)
आवाच्या. (सहावित्ता) आवाचीने तेभने (एवं वयासी) आ प्रभाणु कहुं—(भो
देवानुप्पिया) हे देवानुप्रिय! तमे (खिप्पामेव) जल्दी (बाहिरियं) नगरनी अडार
(अज्ज) आजे (उवट्ठाणसालं) आस्थान—मंडपने (सविसेसां) विशेषरूपमां
(परमरम्मं) भूणज मनोहर—अतीव शोभा युक्त थाणुआरे. (गंधोदगसित्तसुइयं
संमज्जिओवलित्तं) तथा गंधोदकपडे तेनुं सिंथन करे अने पवित्र बनावे.

सुगन्धिजलेन सिक्ता, शुचिका पवित्रा अपवित्रवस्तु निःसारणेन, संमार्जिता कचवरादि परिशोधनेन, उपलिप्ता गोमयादिना या, तां तथोक्तां 'पंचवन्न-सरससुरभिमुक्कपुष्पपुंजोवयारकलियं' पञ्चवर्णसरससुरभिमुक्कपुष्पपुंजोपचार-कलितां तत्र-पञ्चवर्णानि सरसानि=आर्द्राणि, सुरभीणि=सुगन्धीनि, मुक्तानि=स्वयंच्युतानि यानि पुष्पाणि तेषां पुञ्जः=समूहः, तेन उपचारः=विविध शिल्पकला-रचना तेन कलितां युक्तां, कालागुरुपवरकुंदुरुक्कतुरुक्कधूपवड्डञ्जंतमघमघंतं गंधु-द्वेयाभिरामं' कालागुरुपवरकुंदुरुक्क तुरुक्क धूपदह्यमानप्रसरद् गन्धोद्भूताभिरामा, तत्र-'कालागुरु' कृष्णागुरुः तथा प्रवरः=प्रधानः कुंदुरुक्कः तुरुक्कश्च एतन्नामा धूपः, तेन 'वड्डञ्जंत' दह्यमानेन प्रसरन् यो गन्धः, तेन उद्धृता=प्रसृता युक्ता, अत एव अभिरामा, घ्राणेन्द्रियसुखदा तां तथोक्तां, 'सुगंधवरगंधियं' सुगन्धवरगन्धि-तां श्रेष्ठगन्धयुक्तां 'गंधवट्टिभूयं' गन्धवर्तिभूताम् अग्रादिवर्तियुक्ताम् करेह य'

सिंचन करो और शुचि कराओ-अपवित्र वस्तु की सफाई से उसे पवित्र करो और कराओ कूड़ा करकट से साफ और गोमय (गोबर) आदि से लीपपोतकर उसे बिलकूल साफ बनाओ और बनवाओ। (पंचवर्णसरससुरभिमुक्कपुष्पपुंजोवयारकलियं) पंचवर्ण के ताजे, सुगंधित तथा स्वयं गिरे हुए पुष्पों की विविध प्रकार की रचना से उसे खूब सजो और सजाओ। (कालागुरुपवरकुंदुरुक्कतुरुक्कधूपवड्डञ्जंतमघमघंतं गंधुद्वेयाभिरामं) वहाँ कृष्णागुरु धूप, उत्तम कुन्दुरुक्क धूप तथा तुरुक्क धूप जलाकर उनकी गंध से उसे घ्राणेन्द्रिय सुखकर बनाओ तथा बनवाओ। (सुगंधवरगंधियं) उसमें सब से श्रेष्ठ गंध जलाकर उसे सर्वोत्तम गंध से युक्त करो और कराओ कि जिससे वह (गन्धवट्टिभू-यं) गंध की बत्ती भूत बन जावे। इस तरह की सजावट उसमें तुम

अपवित्र वस्तुनी साक्षुक्षी करीने तेने पवित्र करे अने (पवित्र) करावअये। मेला-क्यरा-ने सावरेण्णी वडे साक्षु करवे अने छाणु वगेरेशी दीपनि तेने ओकेहम स्वच्छ बनावे अने बनावअये। (पंचवर्णसरससुरभिमुक्कपुष्पपुंजोवयारकलियं) पंचवर्णना ताजा सुवासित अने पोतानी भेगे णरी पडेलां हूवेनी नतनतनी स्थनावडे तेने पूण शणुगारे अने शणुगारवअये। (कालागुरुपवरकुंदुरुक्क तुरुक्क धूपवड्डञ्जंतमघमघंतं गंधुद्वेयाभिरामं) त्यां कृष्णागुरु धूप, उत्तम कुन्दुरुक्क अने तुरुक्कना धूप करावे अने तेनी सुवासती घ्राणेन्द्रिय (नाक)ने सुण आपो अने अपावे। (सुगंधवरगंधियं) त्यां सौथी श्रेष्ठ सुगंधी द्रव्यने धूप करीने ते स्थानने ओषुं सर्वोत्तम सुवासित बनावे अने बनावअये। के नेथी ते (गन्धवट्टि भूयं) सुगंध-

अनगारभर्मस्मृतवर्षिणी टीका.सू.१०उपस्थानशालासज्जीकरणदिनिरूपणम् १२१

कुरुत 'कारवेह य' कारयत च, कृत्वा कोरयित्वा च एताम्=उपवेशनशाला सज्जीकरणरूपाम् 'आणित्तियं' आज्ञप्तिकाम्=आज्ञां 'पच्चप्पिणह' प्रत्यर्पयत=उपस्थानशालां सुसज्जीकृत्य सूचयत । 'तएणं' तदनु 'ते कौटुम्बियपुरिसा' ते कौटुम्बिकपुरुषाः=राजाज्ञाकारिणः, 'सेणिएणं रन्ना' श्रेणिकेन राज्ञा 'एवंवुत्तासमाणा' एवम्=पूर्वाभिहित प्रकारेण उक्ताः-आज्ञप्ताःसन्तः 'हट्टतुट्ठा' हट्टतुट्ठाः=आनन्दितसंतुष्टा 'जाव' यावत्-आदेशानुसारं कार्यम्=आस्थानशालायां सुसज्जितकरणरूपं विधाय तस्य राज्ञादेशं समर्पयन्ति । 'तएणं सेणिए राया' तदनु=तत्पश्चात् श्रेणिको राजा 'कल्लं' कल्ले-प्रभातकाले 'पाउप्पभायाए' पादुःप्रभातायां 'रयणीए' रजन्यां रात्रौ 'फुल्लुप्पलकमल्लकोमलुम्मिलियंमि' फुल्लोत्पलकमल्ललोग स्वयं (करेहय) करो तथा (कारवेहय) दूसरो से करवाओ । (करित्ता कारवित्ताय) जब इस प्रकार की उसकी सजावट पूर्ण रूप से तुम कर चुको और करा चुको तब (एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह) हमने आपकी आज्ञानुसार आस्थान मंडप सुसज्जित कर दिया है इस बात की सूचना हमें दो (तएणं ते कौटुम्बिय पुरिसा सेणिएणं रन्ना एवं वुत्ता समाणा) इस तरह श्रेणिक राजा द्वारा आज्ञापित किये गये वे कौटुम्बिक पुरुष (हट्टतुट्ठा जाव पच्चप्पिणति) बहुत अधिक आनन्दित एवं परम संतुष्ट हुए । और राजा के आदेशानुसार आस्थान शाला को सुसज्जित करने रूप कार्य को अच्छी तरह करके पीछे नाथ, आपकी आज्ञानुसार सब कार्य हो चुका है 'ऐसी सूचना राजा को आकर दि । (तएणं सेणिए राया कल्लं पाउप्पभायाए रयणीए) इसके बाद जब कि रजनी प्रभात प्राय हो चुकी थी और

वाणी धूपसणीनी जेम थड जय. तेम जते आ रीते तेनी सज्जवट (करेहय) डरे अने (कारवेहय) जीज भाणुसे पासेथी डरावडावे. (करित्ता कारवित्ताय) न्यारे तमे ते स्थणनी आ प्रभाण्णे सज्जवट संपूर्ण रीते पतावी हो, अने पतावडावी हो न्यारे (एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह) "अमे आपनी आज्ञा प्रभाण्णे आस्थानमंडप सुंदर रीते सज्जवी दीधा छे, ये वातनी सूचना मने आपो. (त एणं ते कौटुम्बियपुरिसा सेणिएणं रन्ना एवंवुत्तासमाणा) आ प्रभाण्णे श्रेणिक राजाजी आज्ञा पावेदा ते कौटुम्बिक पुरुषो अर्थात्-राजाना आज्ञाकारी पुरुषो (हट्टतुट्ठा जाव पच्चप्पिणति) अत्यंत प्रसन्न अने संतुष्ट थया. अने राजनी आज्ञानुसार-आस्थानमंडपने सुंदर रीते शणुगाथी पछी "हे स्वामि ! आपनी आज्ञा प्रभाण्णे जधुं डाम संपूर्ण थड गयुं छे." खेदी जगद तेओओ राजने आपी. (त एणं सेणिए राया कल्लं पाउप्पभायाए रयणीए) न्यारे न्यारे रात्री पूरी थड अने परोड थयुं, न्यारे

कोमलोन्मीलने, फुल्लं च तत् उत्पलं—पद्मं, फुल्लोत्पलं, कमलश्च हरिणविशेषः, तयोर्द्वन्द्वे फुल्लोत्पलकमलौ, तयोः कोमलं मुकुमारं उन्मीलनं दल-नयन विकाशो यस्मिन् तस्मिन्, कमलपत्र हरिणनेत्रयोर्विकाशे जाते—इत्यर्थः 'अहा' अथ रात्रि गमनानन्तरं 'पंडुरे' पांडुरे शुक्लीभूते 'पभाए' प्रभाते, प्रातःकाले 'रत्ता-सोगपगासकिंसुयसुयमुहगुंजद्वारागबन्धुजीवगपारावयचलणनयणपरहूय सुरत्त लोयण जासुयण कुसुमजलियजलणतवणिज्जकलसिंहगुलयनिगररूवाइरेगरेहन्तसस्सिरीए' रक्ताशोकप्रकाशकिंशुकशुकमुखगुजार्द्धरागबन्धुजीवगपारावतचरणनयनपरभृतसुरत्तलोचन-जपाकुसुम-ज्वलितज्वलनतपनीयकलशहिङ्गुलकनिकररूपातिरेक्रेहत-राजितस्वश्रीके=रक्ताशोकस्य प्रकाशः कान्तिः, किंशुकं=पलाशपुष्पं च, शुकस्य मुखं च, गुजार्द्धरागं च बन्धुजीवगं च पारावतस्य=कपोतस्य चरणनयने च, परभृतस्य=कोकिलस्य सुरत्तं लोचनं च, जपाकुसुमं च, ज्वलितज्वलनः अदीप्ताग्निश्च, तपनीयकलशः=सौवर्णघटश्च, हिङ्गुलको वर्णविशेषः, तस्य निकरश्च=समूहः, एतेषां रूपातिरेकेण रूपसादृश्येन राजमाना स्वा स्वक्रीया श्रीवर्ण लक्ष्मीर्यस्य स तथा तस्मिन्, रक्तमण्डल-

(फुल्लुत्पलकमलकोमलुम्मिलियंमि)—हरिण विशेष के—नेत्र अच्छी तरह से खिल चुके थे (अहा) रात्रि हटने के बाद (पंडुरे पभाए) जब धीरे धीरे प्रातः काल बिलकुल पंडुरस (फेवद) स्पष्टरूप से चमकने लगा था और जब (रत्तासोग-पगास किंसुय, सुय मुह गुंजद्वाराग, बंधुजीवग, पारावयचलणनयण, परहूत सुरत्त लोयण जासुयण कुसुम, जलिय जलण, तवणिज्जकलय हिंगुलय निगर रूवाइरेगरेहंत सस्सिरीयए) रक्त अंजोक की कान्ति के, पलाश पुष्प किंशुक के मुख के गुजार्द्ध के राग के बंधुजीवक के, पारावत (कबूतर के चरण और नयन के, कोयल के सुरत्त लोचन के, जपाकुसुम के प्रदिप्त अग्नि के, सौवर्ण कलश के, तथा हिंगुल के समूह के रूप के

(फुल्लुत्पल कमल कोमलुम्मिलियंमि) तथा हरिण विशेषना—नेत्र सुंदर रीति जोड्यां डतां, (अहा) रात्रि पसार थतां (पंडुरे पभाए) न्यारे धीमेधीमे स्पष्टरूपे प्रलात प्रकाशन थयुं, अने (रत्तासोगपगास, किंसुय, सुय मुह गुंजद्वाराग, बंधुजीवग, पारावय चलणनयण, परहन्त—सुरत्त लोयण जासुयण—कुसुम, जलिय—जलण, तवणिज्ज—कलस—हिंगुलय निगर रूवाइरेगरेहंत सस्सिरीए) न्यारे रक्त अशोकनी कान्ति जेवुं, डेसुडा जेवुं, गुंजार्द्ध रंग जेवुं बंधुजीवक जेवुं कबूतरना चरण अने आंभ जेवुं, डेयलनी पूण लाल आंभ जेवुं, जपा पुष्प जेवुं, प्रज्वालित आंभ जेवुं, सोनाना कण्ठ जेवुं

अनगारधर्माभूतवर्षिणीटीका. सू. १० उपस्थानशालासज्जीकरणादिनिरूपणम् १२३

मण्डिते इत्यर्थः 'दिवागरे' दिवाकरे—सूर्ये 'अहाकमेण' यथाक्रमेण=अतीतायां रजण्यां शनैश्शनैः 'उदिष्ट' उदिते प्रकाशिते सति 'तस्स' तस्य समुदित सूर्य-स्य 'दिणकरपरंपरावयारपारद्धमि अंधयारे' दिवसनिमित्तं यः करः किरण-समूहः तस्य परस्परावतारः परस्पस्या=अविरलगत्या अवतारः अवतरणं प्रसरः तेन अभिभवितुं प्रारब्धम् तस्मिन् अंधकारे सतीत्यर्थः 'बालातवकुंकुमेण-खड्यव्व जीवलोए' बालातपकुंकुमेन खचिते इव जीवलोके बालातप एव कुंकुमे बालातपकुंकुमम्, अत्र कर्मधारायः, तेन बालातपकुंकुमेन खचित इव शोभि-तइव जीवलोके मनुष्यलोके, नायकरूपलोकस्य भाले गोलाकार कुंकुमतिलक इव रवौ प्रतिभासिते सतीत्यर्थः । 'लोयण विसयाणुआसविगसंतविसददंसियम्मि' लोचनविषयानुकाशविकसद् विशददर्शिते, तथा च लोचनस्य चक्षुषः विषयः, तस्य चक्षुः प्रत्यक्षस्य यः अनुकाशः=विकाशः, ते विकसन् विशदः=स्वच्छश्च दर्शितश्चेति तथारूपे लोके-लोचनयोः प्रकाशेन प्रत्यक्षं दृश्यमाने लोके । 'कमलागरसंडबोहए' कमलाकरखण्डबोधके कमलाकराः सरोचरादयः तेषु खण्डानि पद्मिनी खण्डानि पद्मिनीवनानि तेषां बोधकः=विकाशकः, तस्मिन् ।

समान कान्तिवाला (दिवायरे अहकमेण उदिष्ट) दिनको करनेवाला सूर्यमंडल कमशः उदित हो चुका था (तस्स दिणकरपरंपरावयारपारद्धमि अंधयारे) और उस समुदित सूर्य की किरण परंपरा के अवतार से अंधकार का निराकरण जब हो चुका था (बालातवकुंकुमेण खड्यव्व जीवलोए) तथा बालातपरूप कुंकुम से जब जीवलोक मनुष्यलोक-अच्छीतरह खचित हो चुका अर्थात् दिशारूपी नायिका के भाल पर गोलाकार कुंकुम के तिलक समान सूर्य मंडल जब प्रतिभासित हो चुका था (लोयणविसयाणुआस विगसंतविसद दंसियम्मि) और जब लोचन के प्रकाश से लोक अच्छी तरह स्पष्टरूप से नजर पड़ने लग गया था (कमलागरसंडबोहए) तथा कमलों के समूह को अच्छी तरह से सरोचरों में विकसित करनेवाला एवं (सहस्सर-

तेमअ डिण्णोना समूहना जेवी कान्तिवाणुं (दिवायरे अहकमेण उदिष्ट) सूर्यमंडल अतुक्के उण्णुं उतुं. (तस्स दिणकरपरंपरावयारपारद्धमि अंधयारे) अने संपूर्ण रीते उदय पावेला सूर्यना किरणोथी अंधकारने न्यारे नाश थयो उतो. (बालातव कुंकुमेण खड्यव्वजीवलोए) तेमअ भालसूर्यना आतपइय कुंकुमथी न्यारे लवलोड सुंदर रीते व्याप्त थइ गयुं उतुं ओठवे डे दिशारूपी नायिकाना कपाण उपर गोलाकार कुंकुमना तिलक जेवो सूर्य न्यारे प्रकाशित थयो. (लोयण विसयाणुआस विगसंतविसददंसियम्मि) अने न्यारे नेत्रना प्रकाशथी लव-लोड सुंदर रीते अने स्पष्ट हेभावा लाय्हुं उतुं. (कमलागरसंडबोहए) वणी

‘सहस्ररस्सिमि’ सहस्ररस्मौ, सहस्रकिरणधारिणि ‘दिणयरे’ दिनकरे=दिवस्-करणशीले। ‘तेयसा’ तेजसा=दीप्त्या ‘जलंते’ ज्वलति-दीप्यमाने ‘सूरे’ सूर्ये ‘उट्ठियंमि’ उत्थिते उद्यानन्तरावस्थां प्राप्ते, असी श्रेणिकः ‘सयणिज्जाओ’ शयनीयतः शय्यातः ‘उट्ठेइ’ उत्तिष्ठति। उत्थाय च ‘जेणेव अट्ठणसाला’ यत्रैव अट्ठणसाला=व्यायामशाला ‘तेणेव उवागच्छइ’ तत्रैव उपागच्छति, उपागत्य च ‘अट्ठणसालं अणुपविसइ’ अट्ठणशालां अनुप्रविशति, अनुप्रविश्य ‘अणेगवायामजोगवगणवामइणमल्लजुद्धकरणेहि’ अनेकव्यायामयोग्यबलानव्यामर्दनमल्लयुद्धकरणैः-अनेके ये व्यायामाः=शारीरिकपरिश्रमाः, तद्योग्यं=तदनुकूलं यद्वलानं च=कूर्दनं व्यामर्दनं च=परस्परं बाह्याघ्नमोटनं, मल्लयुद्धं च=मल्लक्रीडनं करणानि च=मुद्गरादि चालनानि, तैः सर्वैः ‘संते’ श्रान्तः सामान्यतः, ‘परि-

स्सिमि’ हजार किरणों का धारक (दिणयरे) ऐसा दिन को करनेवाला (सूरे) सूर्य जब (तेयसा जलंते) दीप्ति से जाज्वल्यमान होता हुआ (उट्ठियंमि) उदय के बाद की अवस्था को प्राप्त कर चुका था तब श्रेणिक राजा (सयणिज्जाओ उट्ठेइ) अपनी शय्या से उठे (उट्ठिन्ना) और उठकर वे (जेणेव अट्ठण साला तेणेव उवागच्छइ) जहाँ व्यायामशाला थी उस ओर गये। (उवागच्छिन्ना अट्ठणसालं पविसइ) वहाँ जाकर वे उस व्यायामशाला में प्रविष्ट हुए। (अणुपविसिन्ना अणेगवायामजोगवगणवामइणमल्ल जुद्ध करणेहि) प्रविष्ट होकर वहाँ उन्होंने अनेक व्यायाम के योग्य, बलान-कूर्दना, शरीर का मोड़ना मल्ल युद्ध करना और मुद्गर आदि का फेरना प्रारम्भ किया।

जब वे इन क्रियाओं से (संते परिस्संते) श्रान्त और परिश्रान्त हो कमणोना समूहने सुंदर रीते सरोवरोमां विकसावनार अने (सहस्ररस्सिमि) हजारे किरणोने धारण करनेार (दिणयरे) दिनकर (सूरे) सूर्य ज्यारे (तेयसा जलंते) प्रकाशशी अणुहणतो (उट्ठियंमि) उदय पछीनी अवस्थाने भेगवी चूक्यो हुतो, त्यारे श्रेणिक राजा (सयणिज्जाओ) पोतानी शय्यामांशी उठ्या (उट्ठिन्ना) अने उठीने तेओ (जेणेव अट्ठणसाला तेणेव उवागच्छइ) ज्यो व्यायामशाळा हुती ते तरइ गया. (उवागच्छिन्ना अट्ठणसालं पविसइ) त्यां ज्धने तेओओ ते व्यायाम-शाळांमां प्रवेश क्यो. (अणुपविसिन्ना अणेगवायामजोगवगणवामइणमल्ल जुद्धकरणेहि) ते व्यायामशाळांमां ज्धने त्यां तेभणे धल्ला व्यायाम ने येओय वदजन (घाडने ये पगे यल्लायवु) कूडवुं, शरीरने बाणवुं मल्लयुद्ध करवुं अने भगइण वगेरेने इशववानुं शरुं क्युं.

ज्यारे तेओओ आ क्रियाओशी (संते परिस्संते) श्रान्त अने परिश्रान्त थया

अनगरधर्मासृतर्वाषणी टीका. सू.१० उपस्थानशालासज्जीकरणादिनिरूपणम् १२५

स्संते' परिश्रान्तः=अङ्गप्रत्यङ्गावेक्षया, 'सद्यपागेहिं सहस्सपागेहिं' शतवाराम् पक्वानि औषधिशतसंमिश्रणेन पक्वानि च कार्षापणानां शतैर्वा पक्वानि तैः एवं सहस्रपाकैः। 'सुगंधवरतेलमाहहिं' सुगन्धिवरतैलादिकैः अन्यैरपि लक्षपाकादि सुगन्धिप्रधानतैलैः 'पीणणिज्जेहिं' पीणनीयैः=रसरक्तमांसमेदोऽस्थिमज्जशुक्राणां सप्तधातूनां साम्यजनकैः 'दीवणिज्जेहिं' दीपनीयैः=जठराग्निवर्द्धकैः 'विहणि ज्जेहिं' बृहणीयैः बलपुष्टिकारकैः सत्त्वद्विद्यगायपल्ल्यायणिज्जेहिं' सर्वेन्द्रियगात्रपल्ल्यादनीयैः समस्तेन्द्रियसम्पूर्णगात्रसुखजनकैः, 'अब्भंगएहिं' अभ्यङ्गैः=रिन्गधतैलादिभिः 'अब्भंगिए समाणे' अभ्यङ्गितः सन्=उक्ततैलादिभिः लिप्तः 'तेलचम्मंसि' तैलचर्मणा, सूत्रे तृतीयार्थे सप्तमी, तैलानुलिप्तशरीरस्य मर्दनसाधनरूपं चर्म 'तैलचर्म' इत्युच्यते तेन 'संवाहिए समाणे' संवाहितः सन्, इत्यग्रेण सम्बन्धः। कैःसंवाहितः ? इत्याह—'पडिपुण्णपाणिपायसुकुमालकोमलतलेहिं' प्रतिपूर्णपाणिपादसुकुमारकोमलतलैः=प्रतिपूर्णस्य पाणिपादस्य सुकुमारकोमलानि=अतिकोमलानि तलानि येषां ते तथा, तैः 'छेएहिं' छेकैः=सकलमर्दनकलानिपुणैः, अवसरज्ञैर्वा, 'दवखेहिं' दक्षैः अविलम्बितकारिभिः शीघ्रकारिभिरि

चुके तव (सद्यपागेहिं सहस्सपागेहिं सुगंधवरतेलमाहहिं) फिर शत पाक वाले सहस्रपालकवाले सुगंधित उत्तमोत्तम तेल आदि से तथा (पीणणिज्जेहिं दीवणिज्जेहिं दप्पणिज्जेहिं, मदणिज्जेहिं विणिज्जेहिं सत्त्वद्विद्यगायपल्ल्यायणिज्जेहिं अब्भंगएहिं अब्भंगिए) पीणनीय, रस, रक्तमस, भेद, अस्थि, मज्जा तथा शुक्र इन सात धातुओं में समता जनक, दीपनीय=जठराग्नि वर्धक, तर्पणीय=बलकारक, मदनीय कामवर्द्धक, बृहणीय=बलपुष्टिकारक, और समस्त इन्द्रियों में तथा समस्त शरीर में सुखजनक ऐसे उबटनों=स्निग्ध तेल आदिकों से लिप्त होते हुए उन्होंने (तेलचम्मंसि) तैलानुलिप्त शरीर के मर्दन के साधनरूप तैलचर्म द्वारा (पडिपुण्णपाणिपायसुकुमालतलेहिं) परिपूर्ण पाणिपाद के सुकुमालतवाले (छेएहिं)

(सद्यपागेहिं सहस्सपागेहिं सुगंधवरतेलमाहहिं) त्याख्याद शत अने सहस्र (छत्तर पाकवाला सुगंधित सर्वोत्तम तेल वगैरेही तेमअ (पीणणिज्जेहिं दीवणिज्जेहिं, दप्पणिज्जेहिं, मदणिज्जेहिं, विहणिज्जेहिं, सत्त्वद्विद्यगाय पल्ल्यायणिज्जाहिं अब्भंगेहिं अब्भंगिए) पीणनीय, रस, रक्तमांस, भेद, अस्थि, मज्जा अने शुक्र (वीथी) आ सात धातुओंमां समता उत्पन्न करनार उहीपक [जठराग्नि ने वधारनार], तर्पणीय, [बलकारक], मदनीय (क्राम ने जगावनार), बृहणीय, [बल अने पुष्टि करनार] अने जमी ज इन्द्रियोंमां तेमअ आप्पा शरीरमां सुख उत्पन्न करनार उपलब्धे [स्निग्ध तेल] येणीने तेमअ (तेल चम्मंसि) तेल बाण्डा शरीरना साधनअप "तैल चर्म" वडे (पडिपुण्णपाणिपायसुकुमालतलेहिं) संपूर्णपणे

त्यर्थः 'पट्टेहिं' प्रष्टैः मर्दनकार्याग्रेसरैः 'कुसलेहिं कुशलैः मर्दनाविधिज्ञैः 'मेहा-
विहिं' मेधाविभिः=प्रतिभाशालिभिः 'निउणेहिं' निपुणैः=निपुणव्यापारगामि-
भिः 'निउणसिप्पोवगएहिं' निपुणशिल्पोपगतैः, निपुणानि=मूर्क्षमानि यानि
शिल्पानि=अङ्गमर्दनादीनि तान्युपगतानि=अधिगतानि येस्ते तथा तैः, अङ्गमर्दन
क्रियाज्ञानसम्पन्नैरित्यर्थः । 'जियपरिस्समेहिं' जितपरिश्रमैः भूयो भूयः कृत
परिश्रमेऽपि अस्वेदितैः, 'अब्भंगणपरिमदणुव्वलणकरणगुणनिम्माएहिं' अभ्यङ्गनपरि-
मर्दनोद्वेलनकरणगुणनिर्मातृभिः तत्र-अभ्यङ्गनम् अभ्यङ्गः=शरीरे तैलादिलेपः,
परिमर्दनं=श्रमापनोदाय हस्तादिना तत्परिघर्षणम् 'मालिश' इति भाषायाम्-
उद्वेलनम्-उद्वर्तनं पिष्टद्रव्येण शरीरपरिशोधनम्, तेषां करणेन ये गुणाः=शरीर-
स्वास्थ्यकान्तितुष्टिपुष्टिस्फूर्त्यादिरूपाः तेषां निर्मातृभिः=विधायकैः 'अट्ठिसुहाए'
अस्थिसुखया=अस्थनां सुखोत्पादककारणत्वेन, अथवा अस्थीनि सुखयतीति
अस्थिसुखा, तथा अस्थिसुखया 'मंससुहाए' मांससुखजनिकया 'तयासुहाए'
त्वक् सुखया=चर्मसुखोत्पादिकया 'रोमसुहाए' रोमसुखया=रोमराजिषु हर्षाऽति
रेकाऽऽविष्कारिकया 'चउव्विहाए' चतुर्विधया चतस्रो विधाः यस्याः तथा=

समस्त मर्दन की कला में निपुण अथवा अवसर के ज्ञाता (दक्खेहिं) शीघ्र-
कारी (पट्टेहिं) मर्दन कार्य में अग्रेसर (कुसलेहिं) मर्दन की विधि के ज्ञाता
(मेहाविहिं) प्रतिभाशाली (निउणेहिं) निपुण (निपुण सिप्पोवगएहिं) मूर्क्ष
अंगमर्दनादिरूप शिल्प क्रिया के ज्ञाता (जियपरिस्समेहिं) थकावट नहीं
मानने वाले (अब्भंगणपरिमदणुव्वलण करणनिम्माएहिं) अभ्यंग, परिमर्दन,
उद्वेलन करने के गुणों विधायक ऐसे (पुरिसेहिं) पुरुषों से (अट्ठिसुहाए मंससु-
हाए, तयासुहाए, रोमसुहाए) अस्थि सुखकारक, मांस सुखकारक, त्वक् सुख-
कारक एवं रोम सुखकारक. ऐसी (चउव्विहाए) चार प्रकार की (संवा-

सुकोभण डाय अने पगना तजियावाणा (जेएहिं) मालिश करवानी अधी न क्खामां
छांशियार अने थोअ अवसर ने जाणुनार (दक्खेहिं) अति अण, (पट्टेहिं) मालिश
करवामां अग्रेसर, (कुसलेहिं) मालिशनी रीतोना जाणुनार, (मेहाविहिं) बुद्धिमान,
(निउणेहिं) निपुण, (निपुण सिप्पोवगएहिं) जीलुमां जीलु अंगनी मालिशनी
क्खाने जाणुनार (जियपरिस्समेहिं) कोथ वणत नहि थाकनार, (अब्भंगणप-
रिमदणुव्वलणकरणगुणनिम्माएहिं) अभ्यंग, परिमर्दन उद्वेलन करवानी गुणोने
जाणुनार (पुरिसेहिं) माणुसे पासेथी (अट्ठिसुहाए, मंससुहाए, तयासुहाए, रोम
सुहाए) डाडका [अस्थि]ने सुण आपनार, आभडीने सुण आपनार, अने रुंवाडाने
सुण आपनार (चउव्विहाए) आर प्रकारनी (संवाहणाए) अंगने पीडवानी डिया

अनगारघर्मांमृतवर्षिणीटीका, सू.१० उपस्थानशालासज्जीकरणदिनरूपणम् १२७

उक्तविधया 'संवाहणाए' संवाहनया अङ्गसंमर्दनक्रियया 'संवाहिण समाने' सम्ब-
हितः सन् 'अवगयपरिस्समे' अपगतपरिश्रमः अपगतः परिश्रमो यस्मात् स तथाः
विनाशितखेदः इत्यर्थः 'नरिंदे' नरेन्द्रः 'अट्टणसालाओ पडिनिक्खमइ' अट्टण-
शालातः प्रतिनिष्क्रामति=निस्सरति प्रतिनिष्क्रम्य=निःसृत्य 'जेणेव मज्जनघरे
तेणेव उवागच्छइ' यत्रैव मज्जनगृहं तत्रैव उवागच्छति उवागत्य च 'मज्जनघरं
अणुपविसइ' मज्जनगृहं अनुप्रविशति, अनुप्रविश्य तत्र स्नानमण्डपे, कथम्भूते
स्नानमण्डपे ? इत्याह—'समुत्तजालाभिरामे—समुत्तानि=मुक्ता सहितानि जालानि,
गवाक्षाः, तैः अभिरामः=सुन्दरः, तस्मिन् 'विचित्तमणिरयणकोट्टिमतले' विचित्त
मणिरत्नकुट्टिमतले, विचित्राणि=पञ्चवर्णानि मणिरत्नानि मणयः=ईन्द्रनीलादयः
करकेतनादयश्च, रत्नानि=माणिक्यादीनि, तैः खचितं कुट्टिमतलं=भूभागो यस्य
स तस्मिन् अतएव 'रमणिज्जे' रमणीये=मनोरमे ण्हाणमंडवंसि' स्नानमण्डपे=
हणाए) अंग संमर्दरूप क्रिया पूर्वक (संवाहिण समाने) अपने शरीर
की खूब मालिश करवाई। मालिश करवातेर जब वे (नरिंदे) राजा
[अवगयपरिस्समे] परिश्रम रहित हो चुके—अर्थात् उनका शरीर जब हल्का
हो गया—तब वे (अट्टणसालाओ) उसन्यायामशाला से [पडिनिक्खमइ]
बाहिर निकले और [पडिनिक्खमिता] बाहर निकलकर [जेणेव मज्जन
घरे तेणेव उवागच्छइ] जहाँ स्नान घर था वहाँ गये। [उवागच्छिता] वहाँ
जाकर वे (मज्जनघरंअणुपविसइ) स्नानघर में प्रविष्ट हुए (अणुपविसिता)
प्रविष्ट होकर [समुत्तजालाभिरामे] मुक्ताओं के गवाक्षों से सुन्दर [विचित्त
मणिरयणकोट्टिमतले] पंचवर्ण के मणि एवं रत्नों से खचित भूमिवाले
अतएव (रमणिज्जे) [रमणीय ऐसे (ण्हाणमंडवंसी) स्नानमंडप में—मालती,—चंपक,
तथा माधवी की लताओं से परिवेष्टित स्नानस्थान में रखे हुए [जाणामजि-
वडे तेण्हे (संवाहिण समाने) पोताना शरीरनी भूषणसरसरीते मालिश करावडवी
मालिश करावतां न्याहे ते (नरिंदे) राजा (अवगयपरिस्समे) परिश्रम रहित
थथा ओठले के न्याहे तेभनुं शरीर हणवुं गनी गयुं, त्याहे तेओ (अट्टणसालाओ)
न्यायामशालाभांथी (पडिनिक्खमइ) बाहर आया अने (पडिनिक्खमिता) बाहर
आयीने (जेणेव मज्जनघरे तेणेव उवागच्छइ) तेओ जथा स्नानागार हतुं
त्यां गया. (उवागच्छिता) त्यां ज्जने तेओ (मज्जनघरं अणुपविसइ) स्नानागार-
भां गया. (अणुपविसिता) अने त्यां प्रवेशीने (समुत्त जालाभिरामे) मोती जडेला
गवाक्षाथी सुंदर (विचित्तमणिरयणकोट्टिमतले) पांथ रंगना मण्णि अने रत्नजडित
भूमिवाला ओठले के (रमणिज्जे) रमणीय (ण्हाणमंडवंसि) स्नानमंडपभां न्यां

मालती चम्पकमाधवीभिर्वल्लीभिः परिवेष्टितस्नानस्थाने 'णाणामणिरयणभत्ति-
चिचंसि' नानामणिरत्नभक्तिचित्रे विविधमणिरत्नानां भक्त्या=सिंहगजादिरूपया
चित्रं यस्मिन् एवम्भूते 'ण्हाणपीढंसि' स्नानपीठे स्नानार्थं स्थापितासने 'सुहृन्सण्णे
सुखलिप्पणः सुखोपविण्ठो भूपः 'सुहोदण्हि' सुहोदकैः=नातिशीतोष्णजलैः
'पुप्फोदण्हि' पुप्फोःकैः=पुष्परससमन्वितैः, 'गंधोदण्हि' गंधोदकैः श्रीखण्डादिमि-
श्रितजलैः, 'सुद्धोदण्हि' शुद्धोदकैः=निरवद्यजलैः। 'पुणो पुणो' पुनःपुनः=वारं
वारं 'कल्लाणगपवरमज्जनविहीए' कल्याणकपवरमज्जनविधिना सुखजनकनिपातित-
वारिधारा परम्पराभिर्माङ्गलिकमज्जनविधिना=स्नानप्रकारेण 'मज्जितः=स्ना-
पितः। 'तत्थ' तत्र स्नानकाले 'कोउयसण्हि' कौतुकशतैःकौतुकानां शतानि
कौतुकशतानि शरीररक्षायै दृष्टिदोषनिवारणार्थं कज्जलतिलकादीनि क्रीडा-
शतानि तैः, 'बहुविहेहि' बहुविधैर्युक्त 'कल्लाणगपवरमज्जणावसाणे' कल्याण

रयणभत्तिचिचंसि] अनेक मणि तथा रत्नों की रचना द्वारा जिसमें सिंह गज आदि
के चित्र बने हुए हैं ऐसे (ण्हाणपीढंसि) स्नान पीठ पर स्नान करने के लिये
स्थापित आसन पर-(सुहृन्सण्णे) सुखपूर्वक बैठकर (सुहोदण्हि) न
अधिक गरम न अधिक शीतल ऐसे जल से, (पुप्फोदण्हि) पुष्परससम-
न्वित जल से, (गंधोदण्हि) श्रीखंड आदि मिश्रित जल से (शुद्धोदकैः)
और शुद्ध जल से उन्होंने (पुणोपुणो) बार २ (कल्लाणगपवरमज्जनवि-
हीए) शरीर में सुखप्रतीत हो इस रूप से छोड़ी गई जल की
धारा से मांगलिक मंजन विधि के अनुसार (मज्जिए) स्नान किया (तत्थ-
बहुविहेहि कोउयसण्हि) फिर बहुविध कौतुकशतों से युक्त हुए-शरीर रक्षा
के लिये दृष्टि दोष निवारणार्थ कज्जल तिलक आदि रूप सैकड़ों कौतुक
से समन्वित हुए उन राजाने (कल्लाणगपवरमज्जणावसाणे) उस मांग-

मालती यथा, तेमञ्ज माधवीनी वतायेथी परिवेष्टित अने बुद्धानुद्धान् स्थाने भूकेला
(णाणामणिरयणभत्तिचिचंसि) अनेक जलतना मणि रत्नोनी स्थाना वडे जेमां सिंह,
हाथी वगेरेनां चित्रो जताव्यां छि, जेवा (ण्हाणपीढंसि) न्हावाना ज्ञाणठ उपर
न्हावा माटे (सुहृन्सण्णे) आरामथी जेसीने (सुहोदण्हि) डेकरवसण्ण (पुप्फोदण्हि)
डूलेना रसवाण्ण (गंधोदण्हि) श्रीखंड (यंहन) वगेरेथी मिश्रित, (शुद्धोदकैः)
अने निर्माण पाणीवडे तेमण्णे (पुणो पुणो) वारं वर (कल्लाणगपवर मज्जण विहिण्ण)
शरीरने सुण्ण आपे जेवी जलधारथी मंगणमज्जन विधि प्रमाण्णे (मज्जिए) स्नान
कथुं. (तत्थबहुविहेहि कोउयसण्हि) त्याशण्ण अनेक जलतना सेकंडो कौतुक जेटवे
डे शरीरनी, दृष्टिदोष [नजर] वगेरेथी रक्षा करवा माटे कल्लण तिलकश्च सेकंडो
कौतुक युक्त थयेला ते राजाज्जे (कल्लाणगपवरमज्जणावसाणं) ते सुण्ण मांग-

अनगारधर्मासृतवर्षिणी टीका.सू.१०उपस्थानशालासज्जीकरणादिनिरूपणम् १२९

प्रवरमज्जनावसाने=माङ्गलिकप्रधानस्नानानन्तरम्, 'पम्हलसुकुमालगंधकसाइयलूहियंगे' पक्ष्मलसुकुमारगन्धकपायलूषिताङ्गः। पक्ष्मला-उत्थितसूक्ष्मतन्तुसमूहयुक्ता सा च सुकुमारा सुकोमला गन्धवर्ती च, एतादृशी या काषायिका कषायरक्तशटिका=अङ्गप्रोच्छनिका, 'दुवाल' इति भाषाप्रसिद्धवस्त्रविशेषः तथा, रुक्षितं=पोच्छितं निर्जलीकृतम्, अङ्गं यस्य स तथा। 'अहतसुमहग्धदूसरणसुसंवुण' अहतसुमहार्घदूष्यरत्नसुसंवृतः, अहतम्=अखण्डितं कीटमूषिकादिभिरकर्तितं, नूतनमित्यर्थः, सुमहार्घं=बहुमूल्यं यद् दूष्यरत्नं=प्रधानवस्त्रं तेन सुसंवृतः सुष्ठु आच्छादितः परिधृतनूतनबहुमूल्यवस्त्र इत्यर्थः। 'सरससुरभिगोसीसचंदणाणुलित्तगत्ते' सरसा सुरभिगोशीर्षचन्दनानुलित्तगात्रः-सरसं=श्रेष्ठं सुगन्धियुक्तं गोशीर्षाख्यं चन्दनं, तेन अनुलित्तं गात्रं शरीरं यस्य सः 'सुइमालावन्नगविलेवणे' शुचिमालावर्णकविलेपनः शुचिनी पवित्रे माला=पुष्पमाला च वर्णकः अङ्गरागविशेषः, तस्य विलेपनं=कुङ्कुमादि माङ्गलिकद्रव्यचर्चनं च, इमे उभे यस्य सः। आविद्धमणिसुवन्ने' आविद्धमणिसुवर्णः आविद्धानि=परिधृतानि मणयो=हीरकादयःसुवर्णानि येन सः 'कप्पियहारद्वहारतिसरयपालंबपलंबमाणकडिसुत्तसुकयसोहे' कल्पितहारार्धहारत्रिसरक मालम्बपलम्बमानकटिसुत्रसुकृतशोभः,-कल्पितः-विरचितः, हारः=अष्टादशसरिकः, अर्धहारः

लिक प्रधान स्नान के बाद (पम्हल सुकुमालगंधकसाइयलूहियंगे) जिनका शरीर उत्थित सूक्ष्म तन्तु समूह से युक्त तथा कोमल ऐसी सुगंधित तोलिया-दुवाल से पोछा गया है (अहतसुमहग्धदूसरणसुसंवुण) अहत-अखण्डित-कीटमूषिक आदि से अकर्तित-नूतन, तथा बहुमूल्य ऐसा प्रधान वस्त्रपहिरा पश्चात् (सरससुरभि गोसीस चंदणाणुलित्तगत्ते) श्रेष्ठ सुगंधियुक्त गोशीर्षचंदन से अनुलित्तशरीर होकर (सुइमाला वन्नग विलेवणे) उन्होंने पवित्र पुष्प माला पहिरी औरवर्णक का अंग राग विशेष का-विलेपन किया। (आविद्धमणिसुवन्ने, कप्पियहारद्वहारतिसरयपालंबमाणकडिसुत्तसुकयसोहे,

लिक स्नान, (पम्हलसुकुमालगंधकसाइयलूहियंग) जीष्वा डोमड तन्तु समूहवाणा सुवासित दुवालथी शरीर छुछीने (अहतसुमहग्धदूसरणसुसंवुण) अप्रक्षित-कीट उद्धर वगेरेशी अकर्तित-नवुं तेमन्न बहु डिमिती प्रधान वस्त्र धारणु क्युं. त्यार पछी (सरससुरभिगोसीसचंदणाणुलित्तगत्ते) उत्तम सुगंधवाणा (गोशेयन्न) ने शरीर उपर देग छरीने (सुइमाला वन्नग विलेवणे) तेमन्ने पवित्र पुष्प माणा पछेरी अने वलुकि [अङ्ग अङ्गराग विशेष] तुं विवेपन क्युं (आविद्ध मणिसुवन्ने, कप्पियहारद्वहारतिसरयपालंबपलंबमाणकडिसुत्तसुकयसोहे, पिणद्धगेवज्जंगुलज्जगललियंगललियकयाभरणे) विवेपन क्युं पछी उत्तम अथवा हीरा

नवसरिकः, त्रिसरिकः=प्रसिद्धः पालम्बः=शुम्बनकम्, एतत्सर्वं प्रलम्बमान कटि-
सूत्रं चेति द्वन्द्वः, 'कन्दौरा' इति भाषाप्रसिद्धं, तैः सुकृता=शोभनतया कृता=
रचिता शोभा यस्य सः तथाभूतः-द्वारादि धारणेन परमशोभासम्पन्नः,
'पिण्डगेवज्जंगुलेज्जगललियंगललियकयाभरणे' पिण्ड ग्रैवेयकान्मुलीयकल-
लिताङ्गललितकृताभरणः, पिण्डानि ग्रैवेयकान्मुलीयकानि येन स तथा, तत्र ग्रैवे-
यकं 'कण्ठीति' भाषायाम्, ललिताङ्गके=सुन्दरशरीरे ललितं यथास्यात्तथा,
कृतानि=विन्यस्तानि आभरणानि=भूषणानि येन स तथा, ततस्तयोःकर्मधारयः,
'णानामणिकडगतुडियथंभियभुए' नानामणिकटकट्टिकस्तम्भितभुजः, नाना-
मणिभिः=अनेकविधमणिभिः, रचितैःकटकैः=हस्ताभरणैः, त्रुटिकैर्भुजरक्षकभूषणैः
स्तम्भितौ=निबद्धौ भूषितौ भुजौ यस्य स तथा, अत एव 'अहियरुवसस्सि-
रीए' अधिकरूपसश्रीकः शरीरसम्पत्त्याभूषणसम्पत्त्या च परम शोभासम्पन्नः,

पिण्डगेवज्जंगुलेज्जगललियंगललियकयाभरणे) हीरकादिमणि और सुवर्ण के
आभूषणों को पहिन कर फिर उन्होंने १८ अटारह लरका, द्वार, नौलरका अर्ध-
द्वार, तीनलरका द्वार तथा शुम्बनक-सूत्रका पहिरे तथा कमर में लटकता हुआ
कंदोरा भी पहिरा। इन सब से उनका सुहावना शरीर और अधिक शोभा
संपन्न बन गया। गले में कंठी पहिरी अंगुलियों मुद्रिकाएं पहिरीं और
सुन्दर शरीर पर अच्छी तरह से आभरणों को भी पहिरा (णानामणि-
कडगतुडियथंभियभुए अहियरुवसस्सिरीए, कुंडुलुज्जोइयाणणे, मउडदित्त-
सिरए, द्वारोत्थयसुकयरइयवच्छे पालंबपलंमाणसुकयपडउत्तरिज्जे, मुह-
यापिगलंगुलीए)। नानामणियों के बने हुए कटकों को-कडों को पहना तथा
भुजरक्षक भूषणों को हाथों में पहना। इस तरह शरीरसंपत्ति और

वजरे भण्डियो अने सोनानां धरेणुंओ पडेरीने अटार (१८) लडीने द्वार, नव
(९) लडीने अर्धद्वार, पणु [३] लडीने द्वार तेमज्ज शुम्भनकंओटवे के शुभणांओ
पडेयां, तथा डेउमां लटकता कंदोरा पणु पडेयां. आ जधां धरेणुंओथी तेमनुं
सुंदर शरीर वधारे शोली ठहयुं. जणामां कंठी, आंगणीओमां वीटीओ अने सुंदर
शरीर उपर तेले सारी रीते अ.अरखे पणु पडेयां. (णानामणिकडगतुडिय-
थंभियभुए अहिय रुवसस्सिरीए, कुंडुलुज्जोइयाणणे मउडदित्तसिरए, द्वारो
त्थयसुकयरइयवच्छे पालंबपलंमाणसुकयपडउत्तरिज्जे, मुहियापिगलंगुलीए)
अनेक जतना भण्डियोना जनाववामां आवेदा कडांओ हाथमां पडेयां तेमज्ज
भयरक्षक आभूषणो हाथोमां पडेयां. आ रीते सुंदर शरीर संपत्ति अने

अनगरधर्मासृतवर्षिणी टीका. सू.१० उपस्थानशालासज्जीकरणादिनिरूपणम् १३१

कुंडलज्जोदयाणणे' कुण्डलोद्योतिताननः—कुण्डलाभ्याम् उद्योतितम् आननं मुखं यस्य स कुण्डलज्जोतिषा प्रकाशितमुख इत्यर्थः, 'मउडदित्तसिरण' मुकुटदीप्तशिरः—मुकुटेन दीप्तं शिरो यस्य सः, मुकुटप्रभादीप्तमस्तक इत्यर्थः, 'हारोत्थयसु-कयरइयवच्छे' हारावस्तुतमुकुतरतिदवक्षाः=हारेण अवस्तुतम्—अच्छादितं मुकुतं=शोभनीकृतं रतिदं=दृष्टिमुखदं वक्षः=उरो यस्य स तथा अपूर्वं चाकविक्रयशोभा-सम्पन्नवक्षस्थल इत्यर्थः। 'पालंषपलंषमाणपडमुकयउत्तरिज्जे' मालम्बप्रलम्ब-मानपटमुकुतोत्तरीयः, मालम्बेन=दीर्घेण प्रलम्बमानेन पटेन मुकुतं=सुविन्यस्तं उत्तरीयम्=उत्तरासङ्गवस्त्रं येन स तथा, 'मुद्रियापिगलंगुलिण' मुद्रिकापिङ्गलाङ्गुलिकः—मुद्रिकाभिः=अङ्गुलीयकैः—पिङ्गला=पीतवर्णा अङ्गुल्यो यस्य स तथा 'णा-णामणिकणगरयणविमलमहरिदनिउणोवियमिसिमिसंतविरइयसुसिलिद्विसिद्वलद्व-संठियपसत्थआविद्धवीरवलण' नानामणिकनकरत्नविमिलमहार्धनिपुणो विय मिसिमिसंतविरचितमुश्लिष्टविशिष्टलष्टसंस्थितप्रशस्ताविद्धवीरवलयः—तत्र —ना-नामणिकनकरत्नैः, तैः कथम्भूतैः? विमलैः, महार्हैः=महतां योग्यैः, निपुणेन=शिल्पिना 'उविय' इति परिकर्मतः=प्राप्तसंस्कारः, उज्ज्वलीकृतः, अत-

भूषण संपत्ति से उनकी शोभा अपूर्व बन गई थी। मुख भी उनका पहिरे हुए कुंडलों की आभा—(कान्ति) से चमक रहा था, मस्तक मुकुट की प्रभा से प्रकाशित हो रहा था—वक्षस्थल पर जो हार पहिरा था उससे वह विशेष शोभास्पद एवं दृष्टि सुखद बन गया था। दीर्घ लंबे पट को उन्होंने उत्तरा संगवस्त्ररूप से धारण कर रखा था। अंगुलियों में जो उन्होंने मुद्रिकाएं पहिन रक्खीं थी उनसे उनकी वे अंगुलियां पीतवर्ण से लिस जैसी मालूम पड़ती थी (णाणा मणिकणगरयणविमलमहरिय—निउणो विय मिसिमि-संत विरइयसुसिलिद्व—विसिद्वलद्व संठिय पसत्थ आविद्धवीरवलण) उन्होंने जो वीरवलय धारण कर रक्खा था वह विमल तथा महार्ह ऐसे नाना मणिभों से और कनकरत्नों से चतुर कारीगर द्वारा बनाया गया था,

आलूपायोथी तेमनी शोला अपूर्व थर्ध गर्ध पड़ेरेदां कुंउणोनी यमकथी तेमनुं भो दीर्घं रल्लुं इतुं, तथा मुकुटनी प्रभाथी तेमनुं मस्तक प्रकाशतुं इतुं, वक्षस्थल उपर पड़ेरेदा डारथी तेमो राविशेष शोला संपन्न तेमज्ज दृष्टि सुपण्ड जन्था इता. लांणा वस्त्रने तेमोअ 'उत्तरासंगवस्त्र'ना इपमां धारणुं कथुं इतुं, आंगणीओमां पड़ेरेदी वीटीओथी तेमनी आंगणीथो पीणा रंअथी रंअी डोय तेवी देणाती इती. (णाणामणिकणग रयण—विमल—महरियनिउणो वियमिसिमिसंत—विरइय—सुसिलिद्व—विसिद्व—लद्व—संठिय—पसत्थआविद्धवीरवलण) तेमण्णे पड़ेरेदेा वीरवलय [कुडु] निर्माण अने अहु डिंभती मण्णियो तेमज्ज सुवर्ण रत्नोअी अनावेद डार डोशियार डारीअरेअे अनावेदेा इतो. तेना

एव 'मिसिमिसंत' इति देदीप्यमानः. विरचित=निर्मितः-सुश्लिष्टः= सुस-
 न्धिकः, विश्लिष्टः=उत्कृष्टः, लष्टः=मनोहरः, संस्थितः=संस्थानयुक्तः-सुन्दरः।
 कृतिकः, तथा प्रशस्तः,=प्रशंसनीयः एतादृशाः आविद्धः=परिधृतः वीरवलयः=
 विजयवलयो येन स तथा। यं वलयं धृत्वा विजयते तादृशवलयधारक
 इत्यर्थः। यद्वा-‘यदि कश्चिदस्ति वीरस्तदाऽसौ मां विजित्य मम हस्ताब्दहिष्क-
 रोत्स्वेतं वलयम्’ इति स्पर्धयन् यं कटकं हस्ते परिधत्तो सः, ‘वीरवलयः’
 इत्युच्यते। किं बहुणा’ किं बहुना किमधिकेन वर्णनेन ‘कल्पवृक्षएवैव सुअलं-
 कियविभूषिए’ कल्पवृक्ष इव-स्वलंकृतविभूषितः कल्पवृक्ष इव अलङ्कृतो मणि-
 रत्नभूषणैः, विभूषितो महार्हविचित्र परिधानीयादि वसनैः, नरेन्द्रः=श्रेणिको राजा
 साक्षात् कल्पवृक्ष इव शोभते इति भावः। सकोरंटमल्लदामेणं-छत्तेण धरिज्जमा-
 णेणं’ सकोरंटमाल्यदाम्ना छत्रेण ध्रियमाणेन कोरंटस्य माल्यानि=पुष्पाणि

उस की संधियां सुश्लिष्ट (अच्छी जुड़ी हुई) थीं-वह चमकीला था-
 बड़ा उत्तम था, चित्ताकर्षक था, और आकृति से सुन्दर तथा प्रशंस-
 नीय था। वलय (कड़ा) को धारण करके राजा विजय को प्राप्त करना है
 उसका नाम वीरवलय है। अथवा इस प्रकार की स्पर्धा के यदि
 कोई वीर हो तो यह वलय मेरे हाथ से मुझे जीत कर ले लेवे?
 वशवर्ती हो कर जो वलय हाथमें पहिरा जाता है उसका
 नाम भी वीरवलय है। (किं बहुना-कल्पवृक्षएवैव सुअलं-
 किय विभूषिए नरिंदे) अधिक और क्या कहें मणिरत्ननिर्मित आभू-
 षणों से अलंकृत हुए तथा महार्ह विचित्र परिधानी आदि वस्त्रों से विभू-
 षित बने हुए थे राजा उस समय कल्प वृक्ष जैसे शोभित हो रहे थे।
 (स कोरंटमल्लदामेणं छत्तेण धरिज्जमाणेणं) भृत्यजनने जो इनके ऊपर

સંધિભાગ(બેડ) સુશ્લિષ્ટ હતો. તે ચમકીલો હતો, ઉત્તમ હતો, ચિત્તને આકર્ષનારો હતો અને
 દેખાવમાં સુંદર તેમજ વખાણવા યોગ્ય હતો. જે વલયને ધારણ કરીને રાજા વિજય
 મેળવે છે, તેનું નામ ‘વીરવલય’ છે. અથવા તો આ જાતની હરિક્ષામાં ઉતરનાર
 કોઈ વીર છે તો મને જીતીને મારા હાથમાંથી આ વલયા મેળવી લે. આ રીતે પણ
 એનો અર્થ સમજી શકાય. વશવર્તી થઈને જે વલય હાથમાં પહેરવામાં આવે છે તે
 પણ ‘વીરવલય’ છે. (કિંવહુના-કલ્પવૃક્ષએવૈવ સુઅલંકયિયવિભૂષિય નરિંદે)
 વધારે શું કહેવું-મણિરત્નોથી બનાવવામાં આવેલાં ઘરેણાંઓથી અલંકૃત થયેલાં તેમજ
 બહુ કિંમતી રંગબેરંગી પહેરેલાં વસ્ત્રોથી વિભૂષિત થયેલા રાજા તે સમયે કલ્પવૃક્ષની
 જેમ શોભતા હતા. (સકોરંટમલ્લદામેણં છત્તેણં ધરિજ્જમાણેણં) તેમના

अनगरधर्मावृत्तवर्षिणी टीका-सू. १० उपस्थ. नशालासज्जीकरणादिनिष्पणम् १३३

तेषां दामानि=मालाः, तैः सहितेन छत्रेण भृत्येन ध्रियमाणेन शोभमानः
'उभओ' उभयतः=दक्षिणवामपार्श्वयोः 'चउचामरवालवीइयंगे' चतुश्चामर
वालवीजिताङ्गः, चतुर्णां चामराणां बालैः=केशैः वीजितान्यङ्गानि यस्य स तथा,
'मंगलजयसदकयालोए' मंगलजयशब्दकृतालोकः, मंगलजयशब्दः कृतो अनेन
आलोके=दर्शने यस्य स तथा, मज्जनगृहात्प्रतिनिष्क्रामति, प्रतिनिष्क्रम्य 'अणेग-
गणनायगदंडणायगराईसरतलवरमांडबिय कोडुबिय मंति महामंति गणगदोवारिय-
अमच्चवेडपीढमदनगरणिगमइब्भसेट्टिसेणावइसत्थवाहइयसंधिवालसद्धि संपरिवुडे'
अनेक गणनायक दंडनायकराजेश्वरतलवरमांडविककोडुम्भिकमंत्रिमहामन्त्रिगणक-
दोवारिकामात्पचेट्टपीढमदनगरणिगमेभ्यश्चेष्टिसेनापतिसार्थवाहदूतसंधिपालैः सार्थ
सम्पत्तितः। नत्र गणनायकाः सामन्तभूपाः, दंडनायकाः-अपराधिषु यथायोग्य
दण्डप्रदानशीलाः कोट्टपाला इत्यर्थः राजानः=माण्डलिकाः नरपत्यः,

छत्रतान रखाथा वह कोरण्ट के पुष्पों की मोला से युक्त था-(उभओ
चउचामरवालवीइयंगे मंगलजयसदकयालोए) दक्षिण और वाम पार्श्व
में जो इनके ऊपर चमर ढोले जा रहे थे। उनके बालों से इनके अंग विजित हो रहे
थे। इनके देखते ही लोग जय हो इस प्रकार का मंगलकारी शब्द बोलने
लग जाते थे। (मज्जनघराओपडिनिक्खमइ) जब थे राजा उस रान
घर से बाहर निकले और (पडिनिक्खमिता) निकल कर-(अणेगगण
नायक दंडणायगराईसरतलवरमांडबियकोडुबियमंतिमहामंतिगणगदोवारिय
अमच्च वेडपीढमदनगरणिगम इब्भसेट्टिसेणावइ सत्थवाहइयसंधिवाल
सद्धि संपरिवुडे) अनेक गण नायकों से-सामंत भूपों से अपराधियों को
यथा योग्यदंड देने वाले अनेक दंडनाय को से अर्थात् कोट्टपालों से मांड-

उपर नोडरे ताण्हेणुं छत्र कोरण्ट (अेक पुष्पविशेष) ना इलानी भाणाथी शोभतुं हुतुं.
(उभओ चउचामरवालवीइयंगे मंगलजयसदकयालोए) उभओ अने
अणी भावुअे अेभना उपर ढोणवाभां आवेला अमरेना वागथी अेभनां अंग विजित
थरु रह्यां हुतां. अेभने जेतां अ लोको 'अय थाओ, अय थाओ' अेवा मंगल सूचक
शब्दो उच्यारवा भांडता हुतां. (मज्जनघराओ पडिनिक्खमइ) न्यारे ते राज
रानाआरमांथी गडार आव्या अने [पडिनिक्खमिता] आवीने (अणेगगण
नायकदंडणायगराईसरतलवरमांडबियकोडुबियमंतिमहामंतिगणगदोवारिय अ-
मच्चवेडपीढमदनगरणिगमइब्भसेट्टिसेणावइसत्थवाहइयसंधिवालसद्धि संपरिवुडे)
अनेक गणनायकोथी, सामंत भूपोथी, अनेक दंडनायकोथी अेटले के
कोटवाणोथी, मांडलिक नरपतिइय अनेक राज्ञोथी, अैश्वर्यवान अनेक पुरुषोथी,

हंश्वराः=ऐश्वर्यसम्पन्नाः, तलवराः=संतुष्टभूपालदत्तपट्टबन्धभूषिता राजसदृशाः, मांडविकाः=छिन्नभिन्नजनाशयविशेषो मंडवः, तत्राधिकृताः । 'मांडविकाः' इति छायापक्षेत्तु ग्रामपञ्चशतस्वामिनः, यद्वा-सार्धक्रोशद्वयपरिमितपाः नैराछिद्य विच्छद्य स्थितानां ग्रामाणामधिपतयः । कौटुम्बिकाः=कुटुम्बमतिपालका, मन्त्रिणः=प्रधानमन्त्रिणः, गणकाः=ज्योतिर्विदः, भाण्डागारिकाः वा, दौवारिकाः=द्वारपालाः, अमात्याः=क्षीरनीरविवेकि हंसवत् न्यायान्यायविवेकिनः, चेटाभ्रत्याः, पीठमर्दाः=सहायकाः, आत्मरक्षका इत्यर्थः । नगरं=नगरशब्देन नगरनिवासिनो लक्ष्यन्ते तेन नगरजनसमूह इत्यर्थः । निगमः=व्यापारिणां ग्रामः अत्रापि निगमशब्देन तद्ग्रामवासिषु लक्षणया 'वणिक्समूह' इति बोध्यते-इभ्याः=हस्तिप्रमाणधनस्वामिनः, श्रेष्ठिनः=लक्ष्मीपट्टबन्धनिभूषितमस्तकाः, सेनापतयः=चतुरंगसेनानायकाः, सार्धवाहाः=सार्धः=व्यापारि समूहस्तं वहन्तीति सार्धवाहाः, व्यापारिणो देशान्तरं नीत्वा लाभमापका इत्यर्थः=दूताः संदेशहारका, संधिपालाः

लिक नरपतिरूप अनेक राजाओं से ऐश्वर्य संपन्न अनेक पुरुषों से, संतुष्ट हुए राजा द्वारा प्रदत्त पट्टबन्ध वाले राजा सदृश अनेक नगर रक्षकों से पांचसौ ग्राम के स्वामी ऐसे अनेक मांडविकों से अथवा.... कुटुम्बमतिपालक अनेकजनों से, अनेक प्रधानमंत्रियों से, अनेक ज्योतिषियों अथवा भंडारियों से, अनेक द्वारपालों से, क्षीरनीरका विवेक करने वाले हंसकी तरह न्याय और अन्याय का निर्णय करनेवाले अनेक अमात्याओं से अनेक भृत्यों से, आत्मरक्षक अनेक पीठमर्दकों से, नगर निवासी अनेक मनुष्यों से, अनेक व्यापारी मंडल से, हस्तिप्रमाण धन के अधिपति अनेक इभ्यों से, लक्ष्मी के पट्टबन्ध से विभूषितभाल वाले अनेक श्रेष्ठि मनों से, चतुरंग सेना के नायक अनेक सेनापतियों से, व्यापारियों को देशान्तर ले जा कर उन्हें लाभान्वित करनेवाले अनेक सार्धवाहकों से, अनेक संदेश

प्रसन्न थे। वेला राजा वडे आपवामां आपेला 'पट्टबन्ध' राजा जेवा धाणु नगर रक्षकोंथी पांचसौ ग्रामना स्वामि जेवा अनेक मांडविकोंथी अथवा ..... कुटुम्बनुं करणुपाणु करनार अनेक जनोथी, अनेक प्रधान मंत्रीओथी, अनेक ज्योतिषीओथी अथवा भंडारीओथी, अनेक द्वाररक्षकोंथी, क्षीरनीर विवेकी हुंसनी जेम न्याय अने अन्यायने समजनाश अनेक अमात्योथी, अनेक नोडरोथी, आंगरक्षक अनेक पीठमर्दों (राजना अधिकारी विशेष) अनेक नागरीओथी, अनेक वेपारीओना भंडोथी; हस्ति प्रमाण धनना अधिपति अने इभ्योथी, लक्ष्मीना पट्टबन्धथी विभूषित ललाटवाणा अनेक श्रेष्ठोथी, चतुरंगिणी सेनाना नायक अनेक सेनानायकोथी वेपारीओने देशान्तरे लक्ष जठने तेमने लाभ अपावनाश सार्धवाहुओथी, अनेक संदेश वाहुओथी अने

अनगरधर्मांशुतवर्षिणीटीका सू. १० उपस्थानशालासज्जीकृष्णादितिरूपणम् १३५

उभयपक्षसंधिरक्षणशीलाः । एतेषां गणनायकादिशब्दानां द्वन्द्वे, पश्चादनेकशब्देन कर्मधारयः, ते तथा तैः, सार्धं सम्परिवृतः=सम्यक् प्रकारेण परिवृतः अत्र 'संधिवाल' इति लुप्ततृतीयान्तं पदम्, मज्जनगृहान्निष्क्रान्तो नरेन्द्रः कइव शोभते ? इत्याह-धवल इत्यादि धवलमहाधवलं निर्मलं महः=ज्योति रस्य स तथा इदं 'शशी' तस्य विशेषणम्, 'मेघनिग्गए' मेघनिर्गतः=मेघावरणनिर्मुक्तः 'विव' इव, अस्य 'शशी' तत्रान्वयः । यद्वा धवल महामेघ-निर्गत इव=शारदश्वेत वर्दल वहिर्निस्सृतइव, 'महगणदिप्पंतरिक्खतारागणानमज्जे ससिच्च' ग्रहगणदीप्यमानऋक्षतारागणानां मध्ये शशीव, अत्र 'इव' इति 'मध्ये' इत्यस्यानन्तरं द्रष्टव्यम् । ग्रहगणादीनां मध्ये इव वर्तमानः शशीव-चन्द्र इव, 'पियदंसणे नरवई' प्रियदर्शनो नरपतिः=यथाश्वेतमेघनिर्मुक्त-श्चन्द्रमाग्रहनक्षत्रतारागणेषु शोभते तथैवानेकगणनायकादि परिवारेषु शोभमानः श्रेणिको राजा यत्रैव बाह्या उपस्थानशाला=बहिर्देशे उपवेशनशाला तत्रैव उपा-गच्छति उपागत्य 'सीहासणवरगए' सिंहासनवरगतः=श्रेष्ठसिंहासनासीनः 'पुर-त्थाभिमुहे' पौरस्त्याभिमुखः=पूर्वाभिमुखः 'सनिसन्ने' सन्निपणः सम्यग् उपविष्टः ॥१०॥मृ०॥

चाहकों से और उभय पक्ष से संधि की रक्षा कराने वाले अनेक संधि-पालकों से, घीरे हुए वे (नरवई) श्रेणिकराजा (धवल महामेघनिग्गए विव महगणदिप्पंतरिक्खतारागणानमज्जे ससिच्च पियदंसणे) धवल कान्तिवाले तथा मेघों के आवरण से विमुक्त और ग्रहगणों से देदीप्यमान ऋक्ष तथा तारागणों के मध्य में वर्तमान ऐसे चंद्रमंडल की तरह शोभित होते हुए 'जेणेव बाहिरिया उवट्ठाणसाला तेणेव उवागच्छइ' जहां वह आस्थान मंडप था उस और आये । (उवागच्छत्ता सीहासणवरगए पुर-त्थाभिमुहे सनिसण्णे) वहां जाकर वे पूर्व की तरफ मुख करके उत्तम सिंहासन पर बैठ गये । मृ० १०॥

जन्ने पक्षमां संधिनी रक्षा करवनाः अनेक संधिपालकोथी घेरयेला ते (नरवई) श्रेष्ठिक राजा धवलमहामेघनिग्गए विव महगणदिप्पंतरिक्खतारागणानमज्जे ससिच्च पियदंसणे) धवल कान्तिवाला तेमज बाह्यांओना आवरणथी विमुक्त अने अदीप्यमानता ऋक्ष तेमज तारा गणोथी मध्यमां रहेला चंद्रमंडलनी जेम शोभता (जेणेव बाहिरिया उवट्ठाणसाला तेणे व उवागच्छइ) तेओ आस्थानमंड-पनी तरफ आव्या. (उवागच्छत्ता सीहासणवरगए पुरत्थाभिमुहे सनिसज्जे) अने त्यां तेओ पूर्वाभिमुख धर्धने उत्तम सिंहासन उपर भिराजमान थया. ॥सू. १०॥

मूलम्— तएणं से सेणिए राया अप्पणो अदूरसामन्ते उत्तरपुर-
 त्थिमे दिसिभाए अट्ट भद्दासणाइं सेयवत्थपच्चुत्थुयाइं सिद्धत्थमं-
 गलोवयारकयसंतिकम्माइं रयावेइ, रयावित्ता णाणामणिरयणमंडियं
 अहियपेच्छणिज्जरूवं, महग्घवरपट्टणुग्गयं सण्हबहुभत्तिसयचित्तट्ठाणं,
 ईहा—मिय—उसभतुरय—णर—मगर—विहग—वालग—किंनर—रुरु—सरभ-
 चमर—कुंजर—वणलय—पउमलय—भत्तिचित्तं, सुखचिय—वरकणग—पवरपेरंत
 देसभागं, अब्भितरियं जवणियं अंछावेइ, अंछावित्ता अत्थरय—मउअ
 मसूरग—उच्छइयं धवलवत्थपच्चुत्थुयं विसिट्ठं अंग सुहफासयं सुमउयं
 धारिणीए देवीए भद्दासणं रयावेइ रयावित्ता कोडुंबियपुरिसे सद्दावेइ
 सद्दावित्ता एवं वयासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! अट्ठंगमहानि-
 मित्तसुत्तत्थपाढए विविहसत्थकुसले सुमिणपाढए, सद्दावेह सद्दावित्ता
 एयमाणत्तियं खिप्पामेव पच्चप्पिणहा तएणं ते कोडुंबियपुरिसा
 सेणिएणं रन्ना एवंवुत्ता समाणा हट्ट जाव हियया करयलपरिग्गहियं
 दसनहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्टु ‘एवं देवो तहत्ति’ आणाए
 विणएणं पडिसुणेइ, पडिसुणेत्ता सेणियस्स रन्नो अंतियाओ पडि-
 निक्खमंति, पडिनिक्खमित्ता रायगिहस्स नगरस्स मज्झमज्जेणं जेणेव
 सुमिणपाढगगिहाणि तेणेव उवागच्छंति, उवागच्छित्ता सुमिणपा-
 ढए सद्दावेति। तएणं ते सुमिणपाढगा सेणियस्स रन्नो कोडुंबि-
 यपुरिसेहिं सद्दाविया समाणा हट्ट जाव हियया ण्हाया कयबलिकम्मा
 जाव पायच्छित्ता अप्पमहग्घाभरणालंकियसरीरा हरियालियसिद्धत्थ-
 यकयमुद्धाणा सएहिं सएहिं गिहेहिंलो पडिनिक्खमंति पडिनिक्खमित्ता
 रायगिहस्स मज्झमज्जेणं जेणेव सेणियस्स रन्नो भवणवडेंसगदुवारे
 तेणेव उवागच्छंति, उवागच्छित्ता एगयओ मिलंति, मिलित्ता सेणि-
 यस्स रन्नो भवणवडेंसगदुवारेणं अणुपविसित्ता जेणेवहवाहिरया

अननारधर्पासृतवर्षिणीटीका सू.११ स्वप्नविषयकप्रश्नोत्तरनिरूपणम्

१३७

उवट्ठाणसाला जेणेव सेणिए राया तेणेव उवागच्छंति, उवागच्छित्ता सेणियं रायं जएणं विजएणं वद्धावैति, सेणिएणं रन्ना अच्चिय वंदिय पूइय माणिय सक्कारिय सम्माणिया, समाणा पत्तेयं२ पुढवन्न-
त्थेसु भद्दासणेसु निसीयंति। तएणं सेणिए राया जवणियंतस्सियं
धारिणीं देवीं ठवेइ ठवित्ता पुप्फफलपडिपुण्णहत्थे परेणं विणएणं
ते सुमिणपाढए एवं वयासी एवं खलु देवाणुप्पिया ! धारिणी देवी
अज्जतंसि सयणिज्जंसि जाव महासुमिणं पासित्ता णं पडिबुद्धा, तं
एयस्स णं देवाणुप्पिया ! उरालस्स जाव सस्सिरीयस्स महासुमि-
णस्स के मन्ने कल्लाणे फलवित्तिविसेसे भविस्सइ ?। तएणं ते सुमि-
णपाढगा सेणियस्स रन्नो अंतिए एयमट्ठं सोच्चा णिसम्महट्ठ जाव
हिया तं सुमिणं सम्मं ओगिण्हंति, ओगिण्हित्ता ईहं अणुपवि-
संति, ईहं अणुपविसित्ता अन्नमन्नेण सोद्धं संचालति, संचालित्ता,
तस्स सुमिणस्स लद्धट्ठा गहियट्ठा पुच्छियट्ठा विणिच्छियट्ठा अहिगयट्ठा
सेणियस्स रन्नो पुरओ सुमिणसत्थाइं उच्चारमाणार एवं वयासी-
एवं खलु अम्हं सामी ! सुमिणसत्थंसि बायालीसं सुमिणा तीसं
महासुमिणा वावत्तरिं सब्ब सुमिणा दिट्ठा, तत्थणं सामी ! अरहंत
मायरो वा चक्कवट्ठिमायरो वा अरहंतंसि वा चक्कवट्ठिसि वा गब्भं
वक्कममाणंसि एएसिं तीसाए महासुमिणाणं इमे चोदस महासुमिणे
पासित्ताणं पडिबुज्झंति, तंजहा—“गर्यं-उसभं-सीहं-अभिसौर्यं-दामं
—सत्तिं-दिणयरं-झयं-कुंभं । पउम-सर-सागर-विमाण-भवण-
रयणुच्चय-सिंहं च ॥१॥

वासुदेवमायरो वा वासुदेवंसि गब्भं वक्कम माणंसि एएसिं चोदसण्हं
महासुमिणाणं अन्नयरे सत्त महासुमिणे पासित्ता णं पडिबुज्झंति,
बलदेवमायरो वा बलदेवंसि गब्भं वक्कममाणंसि एएसिं चोदसण्हं
महासुमिणाणं अण्णत्तरे चत्तारि महासुमिणे पासित्ताणं पडिबुज्झंति,

मंडलियमायरो वा मंडलियंसि गब्भं वक्कममाणंसि एएसि चोदस
 ण्हं महासुमिणाणं अन्नतरं एयं सहासुमिणं पासित्ताणं पडिबुज्झंति,
 इमे य णं सामी ! धारणीए देवीए एगे महासुमिणे दिट्ठे, तं उराले
 णं सामी । धारिणीए देवीए सुमिणे दिट्ठे, जाव आरोग्गत्तुट्ठिदीहाउ-
 कल्लाणमंगल्लकारेण णं सामी ! धारिणीए देवीए सुमिणे दिट्ठे, अत्थ
 लाभो सामी ! सोक्खलाभो सामी ! भोगलाभो सामी ! पुत्तलाभो,
 रज्जलाभो एवं खल्लु सामी ! धारिणी देवी नवण्हं मासाणं बहुपडि-
 पुन्नाणं जाव दारगं पयाहिइ, सेवि य णं दारए उम्मुक्कवालभावे
 विन्नायपरिणयमित्ते जोवणगमणुप्पत्ते सूरे वीरे विक्कंते विच्छन्न-
 विउलवलवाहणे रज्जवई राया भविस्सइ, अणगारे वा भावियप्पा,
 तं उरालेणं सामी ! धारिणीए देवीए सुमिणे दिट्ठे, जाव आरोग्ग
 तुट्ठि जाव दिट्ठेत्तिकहुं भुज्जो२ अणु बूहंति । तएणं सेणिए राया तेसिं
 सुमिणपाणपाढगाणं अंतिए एयमट्ठं सोच्चा णिसम्म हट्ठ जाव हियए
 करयल जाव एवं वयासी—एवमेयं देवाणुप्पिया । जाव जन्नं तुब्भे
 वयहत्तिकहुं तं सुमिणं सम्मं पडिच्छइ पडिच्छित्ता ते सुमिणपाढए
 विउलेणं असणपाणखाइमसाइमेणं वत्थगंधमल्लालंकारेण य सक्का-
 रेइ सम्माणेइ सक्कारित्ता सम्माणित्ता विउलं जीवियारिहं पीइदाणं
 दलयइ, दलइत्ता पडिविसज्जइ । तएणं से सेणिए राया सीहासणाओ
 अब्भुट्ठेइ अब्भुट्ठित्ता जेणेव धारिणी देवी तेणेव उवागच्छइ, उवा-
 गच्छित्ता धारिणीं देवीं एवं वयासी—एवं खल्लु देवाणुप्पिए ! सुमि-
 णस्तथंसि बायालीसं सुमिणा जाव एगं महासुमिणं जाव भुज्जो२
 अणुबूहइ । तएणं धारिणी देवी सेणियस्स रन्नो अंतिए एयमट्ठं
 सोच्चा णिसम्म हट्ठ जाव हियया तं सुमिणं सम्मं पडिच्छइ पडि-
 च्छित्ता जेणेव सए वासघरे तेणेव उवागच्छइ, उवापच्छित्ता णहाया
 कयबलिकम्मा जाव विपुलाइं जाव विहरइ ॥११॥ सू०॥

अनगरधर्माभूतवर्षिणो टीका.सू.११ स्वप्नविषयकप्रश्नोत्तरनिरूपणम्

१३९

टीका—‘तएणं से सेणिए राया’ इत्यादि । ततः खलु स श्रेणिको राजा ‘अप्पणो’ आत्मनः ‘आदूरसामंते’ नातिदूरे नातिसमीपे समुचितस्थाने ‘उत्तर पुरत्थिमे दिसीमाए’ उत्तर पौरस्त्ये दिग्भागे-ईशानकोणे इत्यर्थः ‘अट्टभद्रास-णाइं’ अट्टभद्रासनानि=अष्टसंख्यकानि मंगलसूचकश्रेष्ठसिंहासनानि ‘रयावेइ’ रचयति इति सम्बन्धः भृत्येन स्थापयति, तानि कीदृशानीत्याह—‘सेयक्खपच्चु-त्थुयाइं’ श्वेतवस्त्रप्रत्यवस्तृतानि, धवलवस्त्रसमाच्छादितानि ‘सिद्धत्थमंगलोवयार-कयसंतिकम्माइं’ सिद्धार्थमङ्गलोपचारकृतशान्तिकर्माणि, सिद्धार्थमङ्गलोप-चारैः कृतानि शान्ति कर्माणि येषु—उपवेशकानां विघ्नोपशमनायावस्थापिताः धवल सर्षपा येषु तानि—तथाविधानीत्यर्थः । रचयति=स्थापयति रचयित्वा ‘जवणियं अंछावेइ’ इत्युत्तरेण सम्बन्धः । जवनिकाम् आच्छादयति, पातयति, जवनिका—‘पर्दा’ इति भाषायाम्, महोराइयर्थे भृत्यैः बन्धयतीत्यर्थः । कीदृशी जवनिका ? मित्याह—‘णाणामणि-रयण-मंडियं’ नानामणि-रत्न-मंडितां, विवि-धैर्माणिक्यादिभिः, रत्नैश्च सुशोभिताम्, ‘अहिय पेच्छणिज्जरूवं’ अधिक

तएण से सेणिए राया इत्यादि ॥मूत्र ॥११॥

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (से सेणिए राया) उस श्रेणिक राजाने (अप्प-णो अदूरसामंते) अपने पास समुचित स्थान में (उत्तरपुरत्थिमे दिसी-माए) ईशान कोण की ओर (अट्टभद्रासणाइं) आठ भद्रासन—मंगल सूचक श्रेष्ठ आसन (रयावेइ) भृत्यों से स्थापित करवाये (सेयक्खपच्चुत्थुयाइं सिद्धत्थमंगलोवयारकयसंतिकम्माइं) ये आसन श्वेतवस्त्र से ढके हुए थे तथा इन पर बैठनेवालों के विघ्नोपशमनार्थ धवल सर्षप इन के ऊपर रखे गये थे। (रयावित्ता णाणामणिरयणमंडियं, अहियपेच्छणिज्जरूवं मह-ग्गवरपट्टणुग्गयं, सण्हवहुभत्तिसयच्चित्तट्ठाणं ईहामियउसभ, तुरयणर,

तएणं से सेणिए राया इत्यादि ॥मूत्र ११॥

टीकार्थ—(तएणं) त्याग्याह (से सेणिए राया) ते श्रेणिक राजाने (अप्पणो-अदूरसामंते) पासानी पास पास स्थान उपर (उत्तर पुरत्थिमे दिसीमाए) ईशान पुरुषाभां (अट्टभद्रासणाइं) आठ भद्रासनो—मंगल सूचक उत्तम आसनो—(रयावेइ) नोकरी पास भूकव्यां. (सेयक्खपच्चुत्थुयाइं सिद्धत्थमंगलोवयार कयसंतिकम्माइं) आ आसनो सईह पुणअथी दां दां हुतां अभेना उपर भेसनारा-ओना विघ्नो इर थाय ओटला माटे सईह सरसव तेभना उपर भूकव्यां आव्या हुता. (रयावित्ता णाणामणिरयणमंडियं अहियपेच्छणिज्जरूवं महग्गवरपट्ट-णुग्गयं सण्हवहुभत्तिसयच्चित्तट्ठाणं ईहामिय—उसभ—तुरद—णर, मगर, विहग,

પ્રેક્ષણીયરૂપાં, અધિકં-બહુ પ્રકારકં યથાસ્માત્તથા પ્રેક્ષણીયાનિ=દર્શનીયાનિ રૂપાણિ=શ્વેતપીતાદયો વર્ણા યસ્યાં સા તથા તામ્, અધિક મનોહરતયા દર્શન યોગ્યામિત્યર્થઃ 'મહમ્થ-વર-પટ્ટણુભયં' મહાર્થ-પત્તનોદ્ગતાં, વરપત્તને ઉદ્ગતા इति वरपत्तनोद्गता, महार्थ चासौ वरपत्तनोद्गता इति सा तां श्रेष्ठ नगरे उत्पन्नां तत्रैव सीवितां बहुमूल्यामित्यर्थः। 'सहबहुभक्तिसयचित्त-द्वानं' श्लक्ष्ण बहुभक्ति शतचित्रस्थानां, श्लक्ष्णानि-मनोहराणि-बहुभक्तिशतानि-बहुप्रकाराणि विन्यासशतयुक्तानि यानि चित्राणि तेषां स्थानं=स्थितिः सत्ता यस्यां सा तथा तां विचित्रचित्रचित्रितामित्यर्थः, 'ईहा-मिय-उसभ-तुरय-गर-मगर-विहग-वालग-किन्नर-रुह-सरभ-चमर-कुंजर-वणलय-पउमलय-भक्ति चित्तं' ईहा-मृग-ऋषभ-तुरग-नर-मकर-विहग-व्यालक-किन्नर-रुह-सरभ-चमर-कुंजर-वनलता-पद्मलता भक्तिचित्रां, तत्र-'ईहामृगाः'=वृकाः 'भेडिया' इति भाषायाम्, ऋषभाः=बलीवर्दाः, तुरगाः=अश्वाः, नराः=मनुष्याः मकराः=जलजन्तु-विशेषाः, विहगाः=पक्षिणः, व्यालकाः=सर्पाः, किन्नराः=व्यन्तर-

મગર, વિહગ, વાલગ, કિન્નર, રુહ, સરભ, ચમર, કુંજર, વણલય, પડમલય 'મક્તિચિત્ત' જબ મૃત્યજન (નૌકર) હન આસનોં કો સ્થાપિત કર ચુકે તથ રાજાને હન પર (જવણિયં અંછાવેડ) જવનિકા (પર્દા) ઢલવાદિયા। યદ્ પર્દા નાનામાણિક્ય આદિ મણિયોં સે ઓર રત્નોં સે સુશોભિત થા। અધિક પ્રેક્ષણીય રૂપવાલા થા। શ્રેષ્ઠ નગર સે બના કર યદ્ મંગાયા ગયા થા તથા વહીં પર હસે સિલાયા થા। હસમેં મનોહર તથા અનેક પ્રકાર કી રચના વાલે ચિત્ર બને હુણ થે। અર્થાત્ યદ્ વિચિત્ર ચિત્રોં સે મંદિત થા। 'ઈહામૃગ-મેડિયા-ઋષભ-વૈલ-તુરગ-ઘોડા નર-મનુષ્ય મકર-જલજન્તુ વિશેષ વિહગ પક્ષી વ્યાલક-સર્પ કિન્નર-વ્યન્તર જાતિ કે દેવ રુહ-મૃગ

વાલગ, કિન્નર, રુહ, સારભ, ચમર, જર, વણલય, પડમલય, 'મક્તિચિત્ત' ત્યારે નોકરીએ આ બધા આસનો ગોઠવી દીધાં ત્યારે રાજાએ તેના ઉપર પડદો (જવનિકા) નાંખાવી દીધા. આ પડદો અનેક બાતના માણેક, મણિઓ અને રત્નોથી શોભતો હતો. તે પ્રેક્ષણીય તેમજ સુંદર હતો. ઉત્તમ નગરમાંથી તે બનાવડાવી મંગાવ્યો હતો અને ત્યાંજ તેને સિવડાવરાવ્યો હતો. આ પડદા ઉપર ચિત્તને આકર્ષનારા તેમજ અનેક બાતની રચનાવાળા ચિત્રો હતાં એટલે કે તે રંગબેરંગી ચિત્રોથી શોભતો હતો. તે પડદો ઇંડામૃગ, વરુ, ઋષભ-અર્ધ-ઘોડો, નર-માણસ, મકર-એક જળ તન્તુ વિશેષ, વિહગ-પક્ષી, વ્યાલક-સાપ, કિન્નર-વ્યન્તર બાતનાદેવ, રુહ-મૃગ

अनगरधर्माभूतवर्षिणी टीका.सू.११ स्वप्नविषयकप्रश्नोत्तरनिरूपणम्

१४१

विशेषाः, शरभो=मृगविशेषाः, शरभाः=मृष्टापदाः, चमराः=आरण्या गावः
कुंजराः=हस्तिनः, वनलता=अशोकचम्पकादिलताः, पद्मलताः=गन्धिन्यः ।
आमां याः भक्तयो रचनाः तामिश्वित्राणि यस्यां सा तथा ताम्. 'सुखचिय-
वर-कणग-पतर-पेरंत-देसभागं' सु-खचित वर-कनक-प्रवर-पर्यन्त-देशभागां
सुष्ठु खचिता, वरकनकैः=श्रेष्ठसुवर्णैः, प्रवरपर्यन्तानां मनोज्ञवस्त्रान्तानां देशभा-
गाः=अवयवा यस्यां सा ताम् स्वर्णखचितपर्यन्तभागयुक्ताम् 'अभिमतारियं'
आभ्यन्तरिकां=सभामण्डपस्य रहस्येकदेशवर्तिनीम् उक्तविशेषणविशिष्टां जव-
निकाम्-अच्छावेइ' आच्छादयति धारिणी देव्या उपवेशनस्थाने भृत्यैर्वन्धयतीत्यर्थः ।
तदनन्तरं 'अच्छावित्ता' आच्छाद्य, अस्य 'धारिणीए देवीए भद्रासनं रयावेइ'
इत्युत्तरेण सम्बन्धः, धारिण्यै देव्यै भद्रासनं रचयति, भृत्येन स्थापयति,
कीदृशं भद्रासनमित्याह 'अत्थरयमउयममूरगउच्छइयं' अस्तरजस्क-मृदुक
ममूरकोच्छादितम् अस्तरजस्केण=निर्मलेन मृदुना=कोमलेन-ममूरकेण=उप-

विशेष शरभ-अष्टापद-चमर-जंगली गाय कुंजर-हस्तो वनलता अशोक
चम्पक आदिलताएं और पद्मलता-कमललता इन चित्रोंसे चित्रित थीं। (सुख-
चियवरकणगपतरपेरंतदेसभागं) इसके किनारों के अवयव-डोरे-श्रेष्ठ
सुवर्ण के बने हुए थे-अर्थात्-इसमें जो आतान वितानीभूत किनारों पर
डोरे पड़े हुए थे वे सब सुवर्ण के तारों से निष्पन्न हुए थे। तथा यह
(अभिमतारियं) उस आस्थान मंडप के एक तरफ तनवाया गया था। (अच्छा
वित्ता अत्थरयमउय, ममूरग उच्छइयं धवलवन्धपच्चुत्थुयं विसिद्धं अंग
सुइफामयं सुमउयं धारिणीए देवीए भद्रासनं रयावेइ) पर्दा तनवाकर
राजाने एक और अतीव कोमल भद्रासन धारिणी देवीके लिये स्थापित करवाया।
यह भद्रासन निर्मल तथा कोमल ममूरक-उपधान (तकिपा)से उन्नत

विशेष, शरभ-आठ पगवाणुं एक प्राणी, चमर जंगली गाय, कुंजर-हाथी, वनलता-
अशोक, चंपो, पद्मलता, कमललता वगैरे चित्रोवडे चितरेला हुतो। (सुखचियवर
कणगपतरपेरंतदेसभागं) आ पडहानी किनारीना दोरा उत्तम सोनाथी अनावेला हुता.
अटडे के तेमां जे ताणुवाणुना इपमां किनारीमां दोरा गुंथायेला हुता, ते अथा
सोनेरी तारेथी युक्त हुता. तेमज आ पडहो (अभिमतारियं) ते आस्थान मंडपनी
अक आणुअये ताणुवामां आण्यो हुतो। (अच्छावित्ता अत्थरयमउयममूरगउच्छइयं-
धवलवन्धपच्चुत्थुयं अंग सुइफामयं सुमउयं धारिणीए देवीए भद्रासनं रयावेइ)
त्यां पडहो ताणुने राजअये अक तरइ पूणज डोमण भद्रासन धारिणीदेवी माटे
भूकाणुं. आ भद्रासन निर्मल तेमज डोमण ममूरक-ओशीकाथी जंथु हुतुं अइह

धानेन उच्छ्रायितम् उन्नतम् 'धवलवस्त्रपञ्चतयुयं' धवलवस्त्रप्रत्यवस्तृतं-शुक्ल-
वस्त्रसमाच्छादितं, 'विसिद्धं' विशिष्टं=श्रेष्ठं 'अंगमुदकासयं' अङ्गमुखस्पर्शम्,
अङ्गस्य=शरीरस्य मुखः मुखयतीति मुखः मुखजनकः स्पर्शो यस्य तत् 'सुम-
उयं' सुमदुकम्=अतीव कोमलं भद्रासनं, धारिण्यै देव्यै रचयति=कारयति, रच
यित्वा तदनन्तरं श्रेणिको भूपः 'कोडुंघियपुरिसे' कौटुम्बिकपुरुषान् 'सदा-
वेह' शब्दयति=आह्वयति 'सदावित्ता' शब्दयित्वा=आहूय 'एवं वयासी' एवम-
वादीत् क्षिप्रमेव भो देवानुप्रियाः। 'अद्वंगमहानिमित्तसुत्तत्थपाढए' अष्टाङ्ग-
महानिमित्तसूत्रार्थपाठकान्-अष्टौ भूकम्पोत्पातस्वप्नोत्कापाताङ्गस्फुरणस्वर
व्यञ्जनलक्षणरूपाणि अङ्गानि यस्य तादृशं महानिमित्तं तस्य सूत्रार्थैः=शब्दार्थैः,
तयोः पाठकास्तान् ज्योतिःशास्त्रनिपुणान्, 'विविहसत्थकुसले' विविधशास्त्र-
कुशलान्=अनेकशास्त्राभिज्ञान 'सुमिणपाढए' स्वप्नपाठकान्=स्वप्नार्थप्रतिबोध-
कान् 'सदावेह' शब्दयत=आह्वयत 'सदावित्ता' आहूय च 'एयमाणत्तियं' एता-

धवलवस्त्र से यह आच्छादित (ढका हुआ था) इसका स्पर्श शरीर को सुखका-
रक था। (रयावित्ता कोडुंघियपुरिसे सदावेह) भद्रासन स्थापित करवा
देने के बाद राजाने उसी समय कौटुम्बिक पुरुषों को बुलावाया (सदावित्ता
एवं वयासी) बुलाकर उनसे ऐसा कहा-('खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया अद्वं
गमहानिमित्तसुत्तत्थपाढए विविहसत्थकुसले सुमिणपाढए सदावेह) भो दे-
वानुप्रिय? आपलोग शीघ्र ही भूकम्प उत्पात स्वप्न, उत्कापात, अङ्गस्फुरण,
स्वर व्यञ्जनरूप आठ अंगवाले महानिमित्त शास्त्र के अर्थ को कहने वाले
अर्थात्-ज्योति शास्त्र के, ज्ञाता तथा विविधशास्त्रों में कुशल मति संपन्न
ऐसे स्वप्न के अर्थ को समझाने वाले जनों को बुलाओ (सदावित्ता एय-
माणत्तियं खिप्पामेव पञ्चप्पिणह) और बुलाकर हमें इस बात की खबर

पस्त्रपडे ते ढांकेलु' હતું. તેનો સ્પર્શ શરીરને સુખદ હતો. (રયાવિત્તા કોડુંઘિય-
પુરિસે સદાવેહ) ભદ્રાસન સ્થાપ્યા પછી કુટુંબના બધા માણસોને રાખએ બોલાવ્યા,
(સદાવિત્તા એવં વયાસી) બોલાવીને તેઓને આ પ્રમાણે કહ્યું. (ખિપ્પામેવ ભો
દેવાણુપ્પિયા અદ્વંગમહાનિમિત્તસુત્તત્થપાઢए વિવિહસત્થકુસલે સુમિણ
પાઢए સદાવેહ) હે દેવાનુપ્રિય! તમે જલદીથી ભૂકંપ (ધસ્તીકંપ) ઉત્પાત સ્વપ્ન,
ઉત્કાપાત, અંગસ્ફુરણ, સ્વરવ્યંજનરૂપ આઠ અંગોવાળાં, 'મહાનિમિત્તશાસ્ત્ર'ના અર્થને
કહેનાર એટલે કે જ્યોતિષ શાસ્ત્રને બાણનારા તથા અનેક શાસ્ત્રોમાં પારંગત, મતિ
સંપન્ન એવા સ્વપ્નના અર્થને સમજાવનાર માણસોને બોલાવો, સદાવિત્તા એયમા-
ણતિયં ખિપ્પામેવ પચ્છપ્પિણહ) અને બોલાવીને અમને આ વાતની તરત બાણ કરો.

अनगरधर्मासूतवर्षिणीटीका. सू.११ स्वप्नविषयद्वयप्रश्नोत्तरनिरूपणम्

१४३

माज्ञासिकां=मदीयाऽऽज्ञां क्षिप्रमेव प्रत्यर्पयत । ततस्ते खलु कौटुम्बिक पुरुषाः श्रेणिकेन राज्ञा एवम् उक्ताः सन्तः हृष्ट यावत् हृदयाः करतलपरिगृहीतं दशनखं शिरमावर्तं मस्तकेऽजलिं कृत्वा हे देव ! 'तद्वन्ति' तथेति=एवमेव करिष्यामः इति 'आणाए' आज्ञायाः=भूपाज्ञायाः वचनं विनयेन प्रतिश्रवन्ति=स्वीकृवेन्तीत्यर्थः । प्रतिश्रुत्य श्रेणिकस्य राज्ञः अन्तिकात् प्रतिनिष्क्रामन्ति प्रतिनिष्क्रम्य राजगृहस्य नगरस्य मध्यमध्येन यत्रैव स्वप्नपाठकगृहास्तत्रैवोपागच्छन्ति

पीछे शीघ्र दो । (तएण ते कोडुंविषयपुरिसा सेणियएणं रन्ना एवं वुत्ता समाणा हृद जाव हिमया करयलपरिग्गहियं दसनहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ट) इस प्रकार उनकौटुम्बिक पुरुषोंने श्रेणिक राजा क आज्ञा प्राप्त कर अधिक आनन्द माना । आनन्द से युक्त हृदय होकर उन्होंने राजा को दशनख संपन्न अंजलि मस्तक पर घुमाकर शिर पर रखी-अर्थात्-उसी समय उन्हें करबद्ध होकर मस्तक झुकाकर नमस्कार किया-और कहा (एवं देवो तद्वन्ति आणाए विणएणं वयणं पडिसुणेह ! जैसी आपकी आज्ञा है हम वैसा ही काम करेंगे इस तरह उन्होंने राजा का आज्ञाका बड़ी विनय के साथ स्वीकार किया। 'हृदतुद जाव हिमया' मैं जो यह 'यावत्' पद पडा है वह ७ सात वें सूत्र में कहे गये 'चित्तमाणंदिया पीडमणा, परमसोमणस्सिया हरिसवसविमप्पमाण' इन पदों का संग्राहक है। (पडिसुणेत्ता सेणियस्स रन्नो अंतियाओ पडिनिक्खमंति) आज्ञा स्वीकार करके फिर वे श्रेणिक राजाके पास से चले आए (पडिणिक्खमित्ता रायगिहस्स नगरस्स मज्झं मज्झेणं जेणेव सुमिणपादकगिहाणि तेणेव उवागच्छंति) आकर

(तएणं ते कोडुविषयपुरिसा सेणियएणं रन्ना एवं वुत्ता समाणा हृद जाव हिमया करयलपरिग्गहियं दसनहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ट) आ प्रमाणे देविक राज्ञानी आज्ञा सेणवेला ते कुट्टरणना पुरुषो भूष प्रसन्न थया । हृदयथी प्रसन्न थयेला तेओओ राज्ञने दश नथ युक्त अंजलिने मस्तक उपर ईश्वरीने शिर उपर भूई, ओटवे के ते न समये करबद्ध थछिने शिर नभावीने तेओओ प्रणाम कर्या, अने कह्युं-(एवं देवो तद्वन्ति आणाए विणएण वयण पडिसुणेह) भद्रा राज ! जेवी आपनी आज्ञा, अमे ते न प्रमाणे करीशुं. आ रीते तेओओ राज्ञनी आज्ञा अहु न विनयनी साथे स्वीकारी, "हृद तुद जाव हिमया" मां जे आ 'यावत्' पद छे, ते सातमा सूत्रमां कहेला 'चित्तमाणंदिया पीडमणा, परमसोमणस्स या हरिसवसविमप्पमाण' आ पदोनुं संग्राहक छे. (पडिसुणेत्ता सेणियस्स रन्नो अंतियाओ पडि निक्खमंति) आज्ञा स्वीकारीने तेओ श्रेष्ठिक राज पासेथी जत्ता रत्ता. (पडिणिक्खमित्ता रायगिहस्स नगरस्स मज्झमज्जेणं जेणेव सुमिणपादकगिहाणि तेणेव उवागच्छंति)

उपागत्य स्वप्नपाठकान् शब्दयन्ति। ततः=तदनन्तरं खलु ते स्वप्नपाठकाः—
श्रेणिकस्यराज्ञः कौटुम्बिकपुरूपैः 'सद्दाविद्या' शब्दिताः=आहूताः सन्तो दृष्ट
तुष्टाः यावद्दहद्याः स्नाताः 'कयबलिकम्मा' कृतश्चिकिर्माणः=कृतं पशुपक्ष्या-
द्यर्थं बलिकर्म=अन्नादिविभागो यैः ते तथा 'जाव पायच्छित्ता' यावत्प्रायश्चित्ताः=
दुःखस्वप्नादि रोमनिवारणार्थं कृतकौतुकमङ्गलप्रायश्चित्ताः 'अप्पमहग्घाभरणालंकि-
यसरीरा' अल्पमहग्घाभरणालंकृतशरीराः, अल्पानि=भारेण लघुनि महा-

वे राज गृह नगर के ठीक बीच मार्ग से होकर वहाँ गये जहाँ स्वप्न
पाठको के घर थे। (उच्चागच्छित्ता सुमिणपादए सदावेति) वहाँ पहुँच
कर उन्होंने स्वप्न पाठकजनोंको बुलाया (नएणं ते सुमिणपादगा सेणियस्स
रन्नो कोटुंबिय पुरिसेहिं सदाविद्यासमणा हट्ट जाव हियया ण्हाया कयबलि-
कम्मा जाव पायच्छित्ता अप्पमहग्घाभरणालंकि यसरीरा हरियालिय सिद्धत्थ-
यकयमुद्धाणा सएहिं सएहिं गिहेहिंतो पडिणिवखमंति) श्रेणिक राजा के
पुरुषों द्वारा अपने को बुलाया जानकर वे स्वप्न पाठकजन बहुत अधिक
प्रसन्न हुए और स्नान करके उन्होंने बलिकर्म किया—पशु पक्षी आदि
के अन्नादिक का विभाग किया—तथा दुःस्वप्न आदि दोषों के निवारणार्थ
कौतुक मंगल एवं प्रायश्चित्त आदि कर्म किये। जब ये सब क्रियाएँ उनकी स
विधि समाप्त हो चुकी तब फिर उन्होंने भार की अपेक्षा लघु—और मूल्य की
अपेक्षा बहुमूल्य ऐसे आभरणों से अपने शरीरको विभूषित किया और
मन्नक पर हरितालिक—दूर्वाएँ सफेद सरसों को मंगलार्थ धारण किया।

त्यांथी नीळ नि तेओ डीक सज्जुळ नगरना भागिमां थधने 'स्वप्न पाठको'नां न्यां
घर हुतां त्यां पछोन्था (उच्चागच्छित्ता सुमिणपादए सदावेति) त्यां पछोन्थीने
तेओओ स्वप्नपाठकोने भूम पाडी. (त एणं ते सुमिणपादगा सेणियस्स रन्नो
कोटुंबियपुरिसेहिं सदाविद्या समाणा हट्ट जाव हियया ण्हाया कयबलिकम्मा जाव
पायच्छित्ता अप्पमहग्घाभरणालंकि यसरीरा हरियालिय सिद्धत्थयकयमुद्धाणा
सएहिं सएहिं गिहेहिंतो पडिणिवखमंति) श्रेणिक राजना पुत्रोवडे पोताने
ओलाव्यानुं ओण्णीने ते स्वप्नपाठके भूण्ण प्रसन्न थया. नडाधने तेओओ ओल्लि कर्म
कथुं ओटवे के पशुपक्षी वगेरे भाटे अन्न वगेरेनुं विणाज्जन् कथुं—तेभज्ज पाराज
स्वप्नोना दोषोने हर करवा भाटे कौतुक, मंगण अने प्रायश्चित्त वगेरे कर्मो कथ्यां.
न्यारे तेओनी आ ओधीडियाओ समाप्त थधं त्यारे तेओओ ओहु ओळा वज्जनाणा
तथा ओहुज्ज किमती धरेण्णाओ धारणु कथ्यां अने मंगणनी अपेक्षा राणता
तेओओ माथा उपर हुरितालिक दूर्वा अने सदेह सरसव धारणु कथ्यां. त्यारण्णा ते
ओथा पोतपोताना घेरथी ओडार नीळव्या. (पडिणिवखमिन्ता रायगिहस्स मज्झं

अनगारधर्मासृतवर्षिणीटीका सू.११ स्वप्नविषयकप्रश्नोत्तरनिरूपणम्

१४१

घाणि=मूलेन गरिष्ठानि, आभरणानि तैरलङ्कितशरीराः 'हरियालियसिद्धस्थकय-
मुद्राणा' हरितालिकासिद्धार्थकृतमूर्धानः-हरितालिकाः=दूर्वाः, सिद्धार्थाः=श्वेत-
सर्पपाः कृता मूर्धसु=मस्तकेषु यैः ते मङ्गलार्थं दूर्वासर्पधारिणः स्वकेभ्यो स्व-
केभ्यो गृहेभ्यः प्रतिनिष्क्रामन्ति=निस्सरन्ति, प्रतिनिष्क्रम्य=निःसृत्य राजगृ-
हस्य मध्यमध्येन यत्रैव श्रेणिकस्य राज्ञो भवनावतंसकद्वारं=भवनमुद्द्वारं तत्रैवो-
पागच्छन्ति=समायन्ति, उपागत्य 'एगयओ' एकताः=एकत्र मिलन्ति, मिलित्वा
श्रेणिकस्य राज्ञो भवनावतंसकद्वारे अनुप्रविशन्ति, अनुप्रविश्य यत्रैव बाह्या उप-
स्थानशाला यत्रैव श्रेणिको राजा तत्रैव उपागच्छन्ति, उपागत्य स्वप्नपाठकाः
श्रेणिकं राजानं 'जएणं' जयेन=जयशब्देन 'विजएणं' विजयेन=विजयशब्देन
वर्द्धयन्ति=अभिनन्दयति, तथा-श्रेणिकेन राज्ञा अर्चित-वन्दित-पूजित-मानित

बाद में ये सब के सब अपने-अपने घर से बाहर निकले। (पड्डिक्खमिता
रायगिहस्स मज्झं मज्झेणं-जेणेव सेणियस्स रन्नो भवणवड्डेसकदुवारे-
तेणेव उवागच्छन्ति, उवागच्छिता एगयओ मिलन्ति, मिलित्वा सेणियस्स
रन्नो भवणवड्डेसकदुवारेणं अणुपविसन्ति) निकल कर राजगृह के ठीक
बीचके मार्ग से होकर जहां श्रेणिक राजा के भवन का मुख्यद्वार था उस
ओर गये। वहां पहुँचकर वे सबके सब एकत्रित हो गये और एकत्रित
होकर श्रेणिक राजा के भवन के मुख्यद्वार में प्रविष्ट हुए। (अणुपविमिता
जेणेव बाहिरिया उवट्ठाणसाला जेणेव सेणिए राया तेणेव उवागच्छन्ति,
उवागच्छिता सेणियं रायं जएणं विजएणं वट्ठावेति) प्रविष्ट होकर फिर वे
यहां गये जहां बाहर में वह उपस्थान शाला और श्रेणिक राजा
थे। वहां जाकर उन्होंने श्रेणिक राजा का जय विजय शब्दों द्वारा बधाई
दी। (सेणिएवं रन्ना अच्चियवन्दिय-पूईय-माणिय-सक्कारियसम्माणिया

मज्झेण जेणेव सेणियस्स रन्नो भवणवड्डेसकदुवारे तेणेव उवागच्छन्ति,
उवागच्छिता एगयओ मिलन्ति, मिलित्वा सेणियस्स रन्नो भवणवड्डे-
सकदुवारेणं अणुपविसन्ति) नीकणीने तेओ राजगृहना मध्यभागे थडनं श्रेणिके
राजाना भड्डेसना मुण्य द्वार तरङ्ग गथां, त्यां पड्डांथीने तेओ अधा लेणा थडने राज
भड्डेसना मुण्यद्वारमां प्रविष्ट थया, (अणुपविसित्ता जेणेव बाहिरिया उवट्ठाण-
साला जेणेव सेणिए राया तेणेव उवागच्छन्ति, उवागच्छिता सेणियं रायं जएणं
विजएणं वट्ठावेति) प्रविष्ट थडने तेओ अड्डारज्जां उपस्थानशाला अने श्रेणिक राज
हता त्यां गथां, त्यां पड्डांथीने तेओओ श्रेणिक राजाने 'जय विजय' शब्दों द्वारा बधाव्या
(सेणिएणं रन्ना अच्चियवन्दिय-पूईय-माणिय-सक्कारिय सम्माणिया, समा-

सत्कारित-संमानिताः सन्तः तत्र-अर्चिताः-वन्दनादिभिः, वन्दिताः-नमस्कारेण पूजिताः, -वस्त्रादिभिः मानिताः गुणोत्कीर्तनेन, सत्कारिताः-आसनदिना, संमानिताः-पुरस्कारादिना, 'पत्तेयंर' प्रत्येकंर एक एकं मति-प्रतिव्यक्तिकं सर्वेषामुपवेशनाय पूर्वग्यस्तेषु=आगमनात् पूर्वं स्थापितेषु भद्रासनेषु निषीदन्ति, स्व स्वस्थानेषु यथाक्रममुपविशन्ति। तदनु श्रेणिको राजा जवणिकान्तरितां धारिणीं देवीं स्थापयति-उपवेशनार्थमाज्ञां करोतीत्यर्थः। स्थापययित्वा 'पुष्पफलपडिपुष्णहृत्थे' पुष्पफलप्रतिपूर्णहस्तः=पुष्पैः फलैश्च प्रतिपूर्णो हस्तो यस्य स राजा 'परेण विण-एणं' परेण विनयेन=उत्कृष्टविनयेन तान् स्वप्नपाठकान् एवं=वक्ष्यमाणप्रकारेण अवादीत=स्वप्नार्थमपृच्छदित्यर्थः। पृच्छाप्रकारमाह 'एवं खलु हे देवानुप्पियाः।=

समाणा पत्तेयंर पुव्वन्नत्थेसु भद्रासणेसु निसीयन्ति) श्रेणिक राजाने आगत उन स्वप्न पाठकजनों की चदनादि द्वारा अर्वाकी। नमस्कार किया उनकी वंदना की। वस्त्रादिप्रदान द्वारा सत्कार किया और गुणोत्कीर्तन द्वारा उन्हें संमानित किया। आसन आदि देने द्वारा उन्हें सत्कारित किया तथा पुरस्कार आदि द्वारा उनका अच्छी तरह सन्मान किया। इस तरह राजा द्वारा-अर्चित, वंदित, पूजित, सत्कारित और सन्मानित हुए वे प्रत्येक स्वप्न पाठक अपने आने से पूर्व में स्थापित किये हुए भद्रासनों पर आकर बैठ गये। (तएणं सेणिए राया जवणियंतरियं धारिणीदेवीं ठवेइ, ठवित्ता पुष्पफलपडिपुष्णहृत्थे परेणं विणएणं ते सुमिणपाठए एवं वयासी) इसके बाद श्रेणिक राजाने धारिणीदेवी को पदों के भीतर बैठने की आज्ञा दी। जब धारिकीदेवी पदों के भीतर अच्छी तरह बैठ चुकी तब श्रेणिक राजाने पुष्प फल आदि से प्रतिपूर्ण हस्त लेकर बड़े विनय के साथ उन स्वप्नपाठकों से इस प्रकार कहा-(एवं खलु देवा-

णा पत्तेयंर पुव्वन्नत्थेसु भद्रासणेसु निसीयन्ति) श्रेणिक राजाने आवेला ते स्वप्नपाठकजनोंनी अदंन वगेरेथी अर्थना करी. अर्थना करीने तेमने वदंन कथी. वस्त्र वगेरे अर्थणु करीने तेमोना अठार कथी अने गुणु कीर्तन करीने तेमोने सन्मान आप्थुं. आ प्रमाणे राजाथी अर्चित, वंदित, पूजित, मानित, सत्कारित अने सन्मान पावेला ते हरेक स्वप्नपाठक पोताना आवता पडिलां भुडिलां भद्रासने। उपर आवीने भेडा. (न एणं सेणिए राया जवणियंतरियं धारिणीं देवीं ठवेइ

ठवित्ता पुष्पफलपडिपुष्णहृत्थे परेणं विणएणं ते सुमिणपाठए एवं वयासी) त्थारमाह श्रेणिक राजाने धारिणी देवीने पडदामां भेसवानी आज्ञा आपी. धारिणी देवी न्याये सारी रीते पडदामां भेसी जयां त्याये श्रेणिक राजाने पुष्पफल छायमां लधने पूण न विनय साथे ते स्वप्नपाठकाने आ प्रमाणे कलुं-(एवं खलु देवानुप्पिया?

भो स्वप्नपाठकाः ! धारिणी देवी अद्य तस्मिन् तादृशे=पुण्यपुञ्जभाजां शरीरिणां शयितुं योग्ये शयनीये=शय्यायां पूर्वापररात्रे यावन्महास्वप्नं दृष्ट्वा खलु 'पडिबुद्धा' प्रतिबुद्धा-जागरिता तत् एतस्य खलु हे देवानुप्रियाः ! उदारस्य यावत् सश्रीकस्य महास्वप्नस्य कः=कीदृशः, कल्याणः=कल्याणजनकः 'फल-वित्तिविसेसे' फलवृत्तिविशेषो=महाफलं भविष्यति ? इति 'तएणं' ततः= राजप्रश्नानन्तरं खलु ते स्वप्नपाठकाः श्रेणिकस्य राज्ञोऽन्तिके एतं=स्वप्नवृत्तान्तरूपमर्थं श्रुत्वा 'णिसम्म' निश्चय्य हृद्यवधार्थं, हृद्ययावत् हृदयास्तं स्वप्नं सम्यग् गुण्णिया ? देवी अज्ज तंसि तारिसयंसि सयणिज्जांसि जाव महासुमिणं पासित्ताणं पडिबुद्धा) भो देवानु प्रिय ? आज धारिणी देवी महापुण्यशाली प्राणियों को सोने योग्य शय्या पर सो रही थी, उस समय एक महास्वप्न उन्होंने देखा है। देखते ही वे प्रतिबुद्ध हो गई (जग गई) यहाँ यावत् शब्द से स्वप्न संबन्धी पूर्ववर्ती पाठका संग्रह हुआ है। (तं एयस्स णं देवा-गुण्णिया ? उरालस्स जाव सस्सिसरीयस्स महासुमिणस्स णं के मन्ने कल्लाणे फलवित्तिविसेसे भविस्सई) तो हे देवानुप्रियो ? उदार आदिपूर्वोक्त विशेषण से लेकर सश्रीक विशेषणवाले इस महास्वप्न का कल्याण जनक क्या महाफल होगा यह मैं आपसे जानना चाहता हूँ। (तएणं ते सुमिणपा-ठगा सेणियस्स रन्नो अंतिए एयमद्द सोच्चा णिसम्म हद्द जाव हियया तं सुमिणं सम्मं ओगिण्हति) इस प्रकार श्रेणिक राजा के मुख से स्वप्नवृत्तान्तरूप अर्थ को कानों से सुनकर और मन से उसे धारणकर आनन्द से अतिशय प्रफुल्लित मन वाले हुए और फिर स्वप्नको उन्होंने अव-

देवी अज्जतंसि तारिसयंसि सयणिज्जांसि जाव महासुमिणं पासित्ताणं पडिबुद्धा) हे देवानुप्रिय ! भूषण पुण्यवान प्राणीयाने प्राप्त थाय तेवी शय्या उपर आजे धारिणी देवी सूतां डतां, तेभण्णे ते समये ओक महास्वप्न भेयुं, भेतानी साथे न तेय्या नगी गयां, अही 'यावत्' शब्दही स्वप्न संबंधी पड़ेला वणुववाभां आवेला पाठेना संग्रह थाय छे। (तं एयस्स णं देवागुण्णिया ! उरालस्स जाव सस्सिसरीयस्स महामुमिणस्स णं के मन्ने कल्लाणे फलवित्तिविसेसे भविस्सई) उद्धार वगेरे पूर्वे कहेलां विशेषण्णैथी भांडीने सश्रीक सुधीनां जथां विशेषण्णो वाणुं आ महास्वप्न भंगणकारी कयुं महादण आपसे, आपनी पासेथी हुं ते नणुवानी छय्छा राणुं छुं, (त एणं ते सुमिणपाठगा सेणियस्स रन्नो अंतिए एयमद्द सोच्चा णिसम्म हद्द जाव हियया तं सुमिणं सम्मं ओगिण्हति, आ रीते श्रेणिक राजाना मुण्णथी स्वप्नवृत्तान्तरूप अर्थने जानथी सांखणी अने मनभां तेने धारण करीने ते स्वप्न-पाठके। भूषण आ आनंदथी प्रसन्न मनवाणा थया अने त्यार पछी तेय्याओ सामान्य

‘ओगिण्हंति-अवग्रहंति-अवग्रहविषयी कुर्वन्ति सामान्येन स्मृतिपथे स्थापयन्तीत्यर्थः, अवग्रह ‘ईहं’ ईहाम्, अनुपविशन्ति-विचारयन्तीत्यर्थः, विचार्य अन्योन्यैःसार्थं=परस्परं मिलित्वा ‘संचालेति’ संचालयन्ति=पर्यालोचयन्ति-स्वप्नार्थं निर्णयन्तीत्यर्थः संचाल्य=निर्णीय, तस्य स्वप्नस्य ‘लद्धट्टा’ लब्धार्थः=स्वप्न विचारतः, गहियट्टा’ गृहीतार्थाः=तर्कवितर्कतः ‘पुच्छियट्टा’ पृष्ठार्थाः संशये पराभिप्रायग्रहणतः ‘विणिच्छियट्टा’ विनिश्चितार्थाः यथार्थस्वरूपपरिज्ञानतः, ‘अहिगयट्टा’ अधिगतार्थाः=कालान्तरधारणारूपतःपरिज्ञातार्थाः सन्तः श्रेणिकस्य गङ्गापुरतः

ग्रहज्ञान द्वारा सामान्यरूप से स्मृति पथमें रखलिया। (ओगिण्हत्ता ईहं अनुपविसंति ईहं अनुपविसित्ता अन्नमग्नेण सद्धिं संचालंति, संचालित्ता तस्स सुमिणस्स लद्धट्टा गहियट्टा पुच्छियट्टा विणिच्छियट्टा अहिगयट्टा सेणियस्सरन्नो पुरओ सुमिणस्सत्थाइं उच्चारमाणार एवं सयासी) बाद में ईहाज्ञान से उसका अवग्रहज्ञान की अपेक्षा और अधिक विचार किया। जब वे ईहाज्ञान से उसका पूर्ण विचार कर चुके तब उन्होंने फिर परस्पर मिलकर उस स्वप्न के अर्थ की पर्यालोचना की। जब वे उसका पूर्व निर्णय कर चुके तब इस स्वप्न का अर्थ यह है यह अपनेर विचारों के अनुसार उन्होंने जानलिया। इस विषय में उन सबका बहुत देरतक ऊहापाह हुआ। संशय अवस्थामें पराभिप्राय लिया गया। अच्छी तरह स्वप्न के अर्थ का यथार्थ-स्वरूप परिज्ञान हो चुका-तो फिर उन्होंने उसे धारणारूप ज्ञान से अपनेर हृदय में इस तरह जमा लिया कि जिससे कालान्तर में भी उसकी विस्मृ-
 इपथी अवग्रहज्ञान द्वारा स्मृतिपथमा भूयुं। (ओगिण्हत्ता ईहं अनुपविसंति ईहं अनुपविसित्ता अन्नमग्नेण सद्धिं संचालंति, संचालित्ता तस्स सुमिणस्स लद्धट्टा गहियट्टा पुच्छियट्टा विणिच्छियट्टा अहिगयट्टा सेणियस्सरन्नो पुरओ सुमिण-
 सत्थाइं उच्चारमाणार एवं वयासी) त्यार आह तेओओ अवग्रहज्ञान करतां पणु वधारे सरस ‘छडाज्ञान’थी विचार कथो. न्यारे छडाज्ञानथी तेओओ ते स्वप्नविशे संपूर्णपणु विचार करी लीधा त्यारे तेओओ गधा भेणीने ते स्वप्नना इण उयर पर्यालोचना करी. न्यारे तेओओ आ रीते निर्णय उयर आव्या त्यारे ‘आ स्वप्न इण आ छे ओम पोतानाविचारिने अनुरस्तां तेओओ सभल गथा. आ गायतने लडने गहुवर सुधी तेओओमां छिडापोह-तर्कवितर्क-आड्यो. संशयनी गायतमां तेओओ ओमिओना अभिप्रायो पणु लीधा. आ प्रमाणु न्यारे सारी रीते स्वप्नना इणनुं सायुं ज्ञान थयुं, त्यारे तेओओ धारणारूप ज्ञानथी पोतपोताना हृदयमां ते ज्ञानने ओवी रीते धारणु कथुं छे नथी कालान्तरमां पणु तेनुं विस्मरणु न थई थई. आ

अनगारधर्मासृतवर्षणी टीका. सू.११ स्वप्नविषयकप्रश्नोत्तरनिरूपणम्

१४९

‘सुमिणसत्थाइ’ स्वप्नशास्त्राणि ‘उच्चारमाणान्’ उच्चार्यमाणान्; २ पुनःपुनः कथयन्तः एवं वक्ष्यमाणरीत्या ‘वयासी’ अवादिषुः=सम्पद्य अकथयन्-एवं खलु हे स्वामिन् ! अस्माकं स्वप्नशास्त्रे द्विचत्वारिंशत् स्वप्नाः, त्रिंशत् महास्वप्नाः, द्विसप्ततिः सर्वस्वप्ना दृष्टाः अस्मामि दर्शयिष्यमानीताः, तत्र खलु हे स्वामिन् ! अर्हन्मातरो वा चक्रवर्तिमातरो वा अर्हति वा चक्रवर्तिनि वा गर्भं ‘वक्कममाणंसि’ व्युत्क्रमति सति एतेषां त्रिंशतो महास्वप्नानां मध्ये इमान् चतुर्दशमहास्वप्नान् दृष्ट्वा प्रतिबुध्यन्ते, तद्यथा-गय-१ उसभ-२ सीह-३ अभिसेय-४ दाम-५ ससि-६ दिणयरं-७ झयं-८ कुंभं-९ पउमसर-१० सागर-विमाण-भवण-१२ रयणुच्चय-१३ सिद्धिं च ॥१॥

ति न होसकें। इस तरह जब स्वप्नार्थ अपनी निर्णीत अवस्था की चरम सीमा पर पहुँच चुका-तब उन्होंने उसे-श्रेणिक महाराजा के समक्ष स्वप्न शास्त्रों का पुनःपुनः प्रमाण उपस्थित करते हुए इस प्रकार कहा-(एवं खलु अम्हं सामो सुमिणसत्थंसि वयालीसं सुमिणा तीसं महा सुमिणा वावत्तरि सव्वसुमिणा दिट्ठा) हे स्वामिन् ? हमने स्वप्नशास्त्र में ४२ वयालीस स्वप्न ३० तीस महास्वप्न इसतरह कुल ७२ बहत्तरसर्व स्वप्न देखे हैं। (तत्थणं सामी ! अरहंतमायरो वा चक्कवट्ठिमायरो वा अरहंतंसि वा चक्कवट्ठिसि वा गम्भ वक्कममाणंसि एएसि तीसाए महासुमिणाणं इमे चोदसमहासुमिणे पासित्ताणं पडिबुज्झंति) इनमें अर्हंत प्रभु की माता तथा चक्रवर्ती की माता जब अर्हंत प्रभु के तथा चक्रवर्ती के गर्भ में आने पर इन ३० तीस महास्वप्नों में से इन ५४ चोपन महास्वप्नों को देख कर प्रतिबुद्ध (जाग्रत) हो जाती है। (तं जहा-गय उसभ, सीह-अभिसेय-दाम-ससिदिणयरं-झयं-कुंभं पउम-सर-सागर-विमाण-भवण-रयणुच्चय सिद्धिं च ॥१॥-) वे महा-

प्रमाण न्याये स्वप्नार्थ पोताना निष्ठुयनी छेदली कक्षाये पछोन्थे त्थारे तेओओये स्वप्नशास्त्रोना वारंवार प्रमाण आपतां श्रेणिक राजने आ प्रमाणे कछु-(एवं खलु अम्हं सामी सुमिणसत्थंसि वयालीसं सुमिणा तीसं महासुमिणा वावत्तरि सव्वसुमिणा दिट्ठा) हे स्वामिन् ! ओओओये स्वप्नशास्त्रमां ४२ भंतालीस स्वप्न, ३० तीस महास्वप्न आभ जथांथरने ७२ ओतेर स्वप्न विशेषे जेथुं छे. तत्थणं सामी ! अरहंत मायरो वा चक्कवट्ठिमायरो वा अरहंतंसि वा चक्कवट्ठिसि वा गम्भवक्कममाणंसि एएसि तीसाए महासुमिणाणं इमे चोदसमहासुमिणे पासित्ताणं पडिबुज्झंति) आमा अर्हंत प्रभुनी माता तेभज चक्रवर्तीनी माता अर्हंत प्रभु तथा चक्रवर्तीने जल्ममां आव्या पछी आ तीस (३०) महास्वप्नोआंधी आ ओद (५४) महास्वप्नोने जेथने प्रतिबुद्ध थरन्थ छे ओटवे डे जगी जथ छे. (तं जहा-गयउसभसीह, अभिसेय, दाम, ससिदिणयरं झयं, कुंभं। पउमसर,सागर,

छाया-गज१-वृषभ२ सिंहा३-भिषेक४-दाम५-शशी६-दिनकर७ ध्वज८ कुम्भ९।

पद्मसर१० सागर११ विमान-भवन१२-रत्नोच्चय१३-शिखिनश्च१४।१।

वासुदेव मातरो वा वासुदेवे गर्भं व्युत्क्रामति सति एतेषां चतुर्दशानां महास्वप्नानाम् अन्यतरान् सप्त महास्वप्नान् दृष्ट्वा खलु प्रतिबुध्यन्ते।

बलदेवमातरो वा बलदेवे गर्भं व्युत्क्रामति सति एतेषां चतुर्दशानां महास्वप्नानाम् अन्यतरान् चतुरो महास्वप्नान् दृष्ट्वा प्रतिबुध्यन्ते।? माण्डलिकमातरो वा माण्डलिके गर्भं व्युत्क्रामति सति एतेषां चतुर्दशानां महास्वप्नानामन्यतममेकं

स्वप्न ये हैं-गज१, वृषभ२, सिंह३, अभिषेक४, दाम५, शशी (चन्द्र)६, दिनकर (सूर्य)७, ध्वजा८, कुम्भ (कलश)९, पद्मसरोवर१०, समुद्र११, विमान तथा भवन१२, रत्नराशि१३, निर्धूमशिखी (अग्नि) (वासुदेवमायरो वा वासुदेवसि गर्भं वक्कममाणंसि एएसि चोदसण्हं महासुमिणाणं अन्नयरे सत्त-महासुमिणे पासित्ता णं पडिबुज्जंति) वासुदेव को माता जब उनके—गर्भ में वासुदेव का अवतरण होता है तो इन पूर्वोक्त १४ चौदह महास्वप्नों को देखकर प्रतिबुद्ध हो जाया करती हैं। (बलदेवमायरो वा बलदेवसि गर्भं वक्कममाणंसि एएसि चोदसण्हं महासुमिणाणं अणंतरं चत्तारि-महासुमिणे पासित्ताणं पडिबुज्जंति) इसी तरह बलदेव की माता जब-बलदेव गर्भ में आते हैं तब इन महा स्वप्नों में से किन्हीं ४ चार महास्वप्नों को देखकर प्रतिबुद्ध हो जाया करती है। (मंडलियमायरो वा मंडलियंसि गर्भं वक्कममाणंसि एएसि चोदसण्हं महासुमिणाणं अन्नतरं एयं महा-

विमाण, भवण, रथणुच्चयसिंहि च ॥१॥) तेथोद स्वप्नो आ प्रमाणे छि-छाथी१, अणहर, सिंहुउ, अभिषेक४, दाम (भाणा)५, शशी (चन्द्र)६, दिनकर (सूर्य)७, ध्वज८, कुम्भ (कलश)९, पद्मसरोवर१०, समुद्र११, विमान तेमन् भवन१२, रत्नराशि१३, निर्धूमशिखी (धूमरहित प्रज्वलित थयेला अग्निनी ज्वाला)१४, (वासुदेव मायरो वा वासुदेवसि गर्भं वक्कममाणंसि एएसि चोदसण्हं महासुमिणाणं अन्नयरे सत्त-महासुमिणे पासित्ताणं पडिबुज्जंति) वासुदेवनी माताना जर्भां न्यारे वासुदेव अवतरे छि, त्यारे आ पूर्वे उहेला थोद (१४) महास्वप्नोमांशी डोअ पणु सात (७) महास्वप्नो जेधने न्त्थत थध न्त्थ छि. (बलदेवमायरो वा बलदेवसि गर्भं वक्कम-माणंसि एएसि चोदसण्हं महासुमिणाणं अणयरे चत्तारि महासुमिणे पासित्ताणं पडिबुज्जंति) आ रीते अणदेवनी माता न्यारे अणदेव जर्भां आवे त्यारे आ महास्वप्नोमांशी डोअ पणु थार (४) महास्वप्नोने जेधने न्त्थत थध न्त्थ छि. (मंडलियमायरो वा मंडलियंसि गर्भं वक्कममाणंसि एएसि चोदसण्हं महासुमिणाणं

અનગારધર્મામૃતવર્ષિનીટીકા સૂ. ૧૧ સ્વપ્નવિષયકપ્રશ્નોત્તરનિરૂપણમ્

૧૫૧

મહાસ્વપ્નં દૃષ્ટ્વા પ્રતિબુદ્ધ્યન્તે અયંચ સ્વલુ હે સ્વામિન્ ! =હે રાજન્ ધારિણ્યા દેવ્યા ઇકો મહાસ્વપ્નો દૃષ્ટ્, ઉદારઃ સ્વલુ હે સ્વામિન્ ! ધારિણ્યા દેવ્યા સ્વપ્નો દૃષ્ટઃ, યાવત્ આરોગ્ય તુષ્ટિ દીર્ઘાયુઃ કલ્યાણમંગલકારકઃ, તત્ર-આરોગ્યં=નીરોગતા, તુષ્ટિઃ=આનન્દઃ, દીર્ઘાયુઃ=દીર્ઘકાલિકજીવનં, કલ્યાણં=સુખમંગલં=દિતમ્, એતેષાં કારકઃ સ્વપ્નો દૃષ્ટઃ, તેન હે સ્વામિન્ ! અર્થલાભો ભવિષ્યતિ, સૌખ્યલાભઃ હે સ્વામિન્ ! ભોગ-લાભઃ હે સ્વામિન્ ! પુત્રલાભો રાજ્યલાભો ભવિષ્યતિ. એવં સ્વલુ હે સ્વામિન્ ! ધારિણી દેવી નવસુ માસેષુ વહુપ્રતિપૂર્ણેષુ યાવત્ શુભલક્ષણસમ્પન્નં નિરોગ-સુમિણં પાસિત્તાણં પઢિવુજ્જન્તિ) માંડલિક કી માતા જબ उनके गर्भ में मांडलिक का अवतरण होता है तब इन चतुर्दश महास्वप्नों में से किसी एक महास्વપ્ન का अवलोकन कर जागृत हो जाया करती हैं। (इमेय णं सामी धारिणीए देवीए रन्ने महासुमिणे दिट्ठे तं उरालेणं सामी ! धारिणीए देवीए सुमिणे दिट्ठे जाव आरोगगतुट्ठिदीहाउकल्लाण मंगल्लकारेण णं सामी ! धारिणीदेवीए सुमिणे दिट्ठे अत्थलाभो सामी ! सोक्खलाभो सामी ! भोग लाभो सामी ! पुत्तलाभो रज्जलाभो एवं सल्लु सामी ! धारिणी देवी नवहं मासाणं बहुपडिपुष्णाणं जाव दारगं पयाहिइ) हे स्वा-मिन् ! धारिणीदेवीने जो यह रात्रिमें महा स्वप्न देखा है वह नाथ ! बड़ा उदार है आरोग्य तुष्टि दीर्घायु-मंगल तथा कल्याणकारक है। अतः हे स्वामिन् इससे यह पूर्ण निश्चय है कि आपको अर्थलाभ होगा-सुखलाभ होगा भोगलाभ-पुत्रलाभ होगा और राज्यलाभ होगा। धारिणीदेवी अब जब नव मास पूर्णरूप से समाप्त हो जावेंगे तब शुभ लक्षण सम्पन्न तथा निरो-

અનનતરં એયં મહાસુમિણં પાસિત્તા ણ પઢિવુજ્જન્તિ) માંડલિકની માતા જ્યારે તેઓના ગર્ભમાં માંડલિકનું અવતરણ થાય છે ત્યારે આ ચૌદ મહાસ્વપ્નોમાંથી કોઈએક મહાસ્વપ્નને જોઈને જાગૃત થઈ જાય છે. (इमेयणं सामी धारिणीए देवीए रन्ने महासुमिणे दिट्ठे तं उरालेणं सामी। धारिणीए देवीए सुमिणे दिट्ठे जाव आरोगगतुट्ठिदीहाउ कल्लाणमंगल्लकारेण णंसामी ! धारिणीदेवीए सुमिणे दिट्ठे अत्थलाभो सामी ! सोक्खलाभो सामि ! भोगलाभो सामी ! पुत्तलाभो रज्जलाभो एवं सल्लु सामी ! धारिणीदेवी नवहं मासाणं बहुपडिपुष्णाणं जाव दारगं पयाहिइ) હે સ્વામિન્ ! ધારિણી દેવીએ જે આ મહાસ્વપ્ન જોયું છે, તે હે નાથ ખુબ જ ઉદાર, આરોગ્ય, તુષ્ટિ, દીર્ઘાયુ, મંગળ તેમજ કલ્યાણ કરનાર છે, એટલા માટે હે સ્વામિન્ ! આ નિશ્ચિતપણે કહી શકાય કે આપને અર્થલાભ, સુખલાભ, ભોગલાભ, પુત્રલાભ અને રાજ્યલાભ થશે. હવે નવ માસ પૂરા થશે, ત્યારે ધારિણી દેવી શુભ-

तादि गुणयुक्तं दारकं=पुत्रं जनयिष्यति, सोऽपि च खलु दारकः 'उम्मुक्कबाल-
भावे' उन्मुक्तबालभावः=त्यक्तबाल्यावस्थः, विन्नायपरिणयमित्ते' विज्ञातपरिण-
तमात्रः-परिणतमेव परिणतमात्रं परिणतमात्रं परिणतस्वरूपमित्यर्थः, विज्ञातम्=
अवबुद्धं परिणतमात्रं अवस्थान्तरं येन स तथा, बाल्यावस्थामतिक्रम्य परिज्ञात
यौवनारम्भ इत्यर्थः। 'जोव्वणगमणुप्पत्ते' यौवनकमनुप्राप्तः=सुन्दरतारुण्यावस्था
सम्पन्नः सन् 'सूरे' शूरः=पराक्रमी 'वीरे'=^१शत्रुनिवारकः, 'विककंते' विक्रान्तः=
अप्रतिहतपराक्रमः, 'वित्थिन्नविउलबलवाहणे' विस्तीर्णविपुलबलवाहनः=विस्तीर्ण
=चतुर्दिक्षु प्रसृतं विपुलम्=अतिशयं बलं=सैन्यं वाहनं=अश्वगजराधादिरूपं यस्य स तथा,
प्रभूतातिशयबलवाहनसम्पन्नः, 'रज्जवई' राज्यपतिः=राज्यस्वामी राजा अनेकभूप-
स्वामी-इहक्षप्रतापी भविष्यति। अथवा-अणगारे' अनगारः 'भावियप्पा' भावि-
तात्मा=भावितः आत्मा येन स वशीकृतेन्द्रियः आत्मार्थी मुनिर्वा भविष्यति। 'तं
उरालेणं-सामी!' तत्=तस्माद् उदारः खलु हे स्वामिन्! धारिण्या देव्या

गता आदि गुण युक्त पुत्र को जन्म देगी। (से वि य णं दारण उम्मुक्कबाल
भावे विन्नायपरिणयमित्ते जोव्वणगमणुप्पत्ते सूरे वीरे विककंते विच्छन्न
विउलबलवाहणे रज्जवई राया भविस्सई अणगारे वा भावियप्पा) वह बालक
भी जब अपनी बाल्य अवस्था से परित्यक्त हो जावेगा और अपनी अव-
स्थान्तर का परिज्ञायक हो चुकेगा अर्थात् जब उसे यह भान हो जावेगा
कि मेरी बाल्य अवस्था निकल चुकी है और यौवन अवस्था का प्रारंभ
हो गया है तब वह यौवन से हराभरा होकर बड़ा भारी पराक्रमी वीर
होगा। इसका पराक्रम अप्रतिहत गतिवाला होगा यह विस्तीर्ण विपुल
बल वाहन का अधिपति होगा राज्यका पति और अनेक भूस्वामियों का
भी स्वामी होगा। अथवा-इन्द्रियों को वश में करके आत्मार्थी मुनि होगा।

लक्षणावाणा नीरोगी वगेरे शुष्णावाणा पुत्रने जन्म आप्थे। (से वि य णं दारण उम्मुक्क-
बाल भावे विन्नायपरिणयमित्ते जोव्वणगमणुप्पत्ते सूरे वीरे विककंते विच्छन्न
विउलबलवाहणे रज्जवई राया भविस्सई अणगारे वा भावियप्पा) ते जाणके
ज्यारे जाण अवस्थाने पटावी देशे अने पोटानी अवस्थान्तर ऐठवे डे थुवावस्थाने
समजतो थशे ऐठवे डे ज्यारे तेने ऐभ लागवा भांउशे डे भाइं जाण-
पणु पसार थडं गथुं छे अने हुं थौवनना उंअरे जिलेा छुं त्यारे ते लर गुवानीभां
आनीने लारे भोटो पराक्रमी वीर थशे. ऐनुं शरातन अप्रतिहत गतिवाणुं थशे. ते
विश्राण, विपुण जाण अने वाहुननेो स्वामी थशे. ते राज्यनेो पीत अने धण्णा राज-
नेो पणु राज थशे. अथवा तो ते धन्द्रिये उपर काणू भेणवीने आत्मार्थी मुनि थशे.

अनगरधर्मासृतवर्षिणीटीका सू.११ स्वप्नविषयकप्रश्नोत्तरनिरूपणम्

१५३

स्वप्नो दृष्टः, यावत् अरोग्यतुष्टि यावत् दृष्टः, इति कृत्वा=इति स्वप्नार्थं विज्ञाय भूयो भूयो=वारम्बारम् 'अणुबूहेति' अनुबूहयन्ति स्वप्नार्थं शुभफल-प्रदर्शनेन श्रेणिकराजं भृशं वर्द्धयन्ति-प्रसादयन्तीत्यर्थः। ततःखलु श्रेणिको राजा तेषां स्वप्नपाठकानामन्तिके एतमर्थं श्रुत्वा निश्चय्य दृष्ट यावद्दृढयः कर तलं यावद् एवमवादीत-एवमेतत् हे देवानुप्रिया ! यावत् यत् खलु यूयं वदथ, इति कृत्वा तं स्वप्नं सम्यक् प्रतीच्छति=यथार्थरूपेण स्वीकरोति प्रतीक्ष्य, तान्

(तं उरालेणं सामी धारिणीए देवीए सुमिणे दिट्ठे जाव आरोग्य तुष्टि जाव दिट्ठे इतिक दृमुज्जोर अणुबूहेति) इसलिये हे स्वामिन ! धारिणीदेवी ने जो यह स्वप्न देखा है वह बड़ा ही उदार देखा है। यह आरोग्य तुष्टि आदिका प्रदाता है। इस प्रकार स्वप्नार्थ को जानकर उनलोगोंने उस स्वप्न के फल प्रदर्शन से श्रेणिक राजाको वार २ या-उन्हें खूब प्रसन्न किया। (तएणं सेणिए राया) इसके बाद उन श्रेणिक राजाने (सुमिण-पाठगाणं) उन स्वप्न से अर्थ को यथार्थ रूप में प्रदर्शित करनेवाले स्वप्न पाठकों के (अंतिए) मुख से (एयमदं सोच्चा) इस स्वप्नार्थ रूप बात को कानों से सुनकर तथा (णिसम्म) उसको चित्तमें जमा कर (दृदुतुद जाव हियए) हर्षोत्कर्ष से प्रफुल्लित हृदय हो (करयलजाव एवं वयासी) दोनों हाथों को जोड़कर इस प्रकार कहा—यहाँ यावत् शब्द से पीछे का पाठ संग्रहीत हुआ-है। (एवमेयं देवानुप्रिया जाव जन्नं तुव्मे वयहत्तिकदु तं सुमिणं सम्मं पडिच्छइ) हे देवानुप्रियो ! जैसा आपलोग कहते हैं वह बिल्कुल ठीक है ऐसा कह कर राजाने उनके द्वारा प्रकाशित उस स्वप्नार्थ

(तं उरालेणं सामी धारिणीए देवीए सुमिणे दिट्ठे जाव आरोग्य तुष्टि जाव दिट्ठे इति कदु मुज्जोर अणुबूहेति) अटला भाटे हे स्वामिन ! धारिणी देवीअ नेयेखुं आ स्वप्न अहुं उदार छे. ते आरोग्य तुष्टि वगेरेने आपनाइ छे. आ प्रभाणु स्वप्नना इणने जणुनि ते बोडेअ ने ते स्वप्नना इणने अतावतां श्रेणिक राजने वारंवार वधामणी आपी, अने तेअने प्रण अ प्रसन्न कयां. (तएणं सेणिए राया) त्थारआद ते श्रेणिक राजअ (सुमिणपाठगेणं) ते स्वप्नना अर्थने साआ इपमां अता-वनारा ते स्वप्न पाठके (अंतिए) ना भोढेथी (एयमदं सोच्चा) आ स्वप्नार्थ इप बातने ज्ञानथी सांभणीने तेमअ (णिसम्म) तेने चित्तमां धारणु करीने (दृदुतुद जाव हियए) अहुं हर्षथी प्रसन्न हृदय थयने (करयलजाव एवं वयासी) अने हाथ नेडीने आ प्रभाणु कहुं—अही 'यावत्' शब्दथी पूर्वे कहेला पाडेना संग्रह थये छे. (एवमेयं दे नेप्रिया जाव जन्नं तुव्मे वयहत्तिकदु तं सुमिणं सम्मं पडिच्छइ) हे देवानुप्रियो ! ने तमे कहे छे ते तहन साअुं छे, आभ कहीने राजअ स्वप्न

स्वप्नपाठकान् विपुलेन अशनपानखाद्यस्वाद्येन वस्त्रगंधमाल्यालंकारेण च सत्करोति, संमानयति, सत्कृत्य सम्मान्य, विपुलं जीवितार्हं प्रीतिदानं ददाति, दत्त्वा प्रतिविसर्जयति। ततः खलु स श्रेणिको राजा सिंहासनादुत्तिष्ठति, उत्थाय यत्रैव धारिणी देवी तत्रैव उपागच्छति, उपागत्य धारिणीं देवीमेवमवादीत—एवं खलु हे देवानुभिषे ! स्वप्नशास्त्रे द्विचत्वारिंशत् स्वप्नाः

को यथार्थरूप से मान्य कर लिया। (पडिच्छित्ता ते सुमिणपाढए विउलेणं) मान्य कर चुकते के पश्चात् उन श्रेणिक राजाने फिर स्वप्नपाठकों का विस्तृत-विपुल-(असणपाणखाइमसाइमेणं वत्थगंधमल्लालंकारेणं य सक्कारेइ) अशन, पान, खाद्य, रूप चार प्रकार के आहार से तथा वस्त्र, गंध, माल्य, एवं अलंकारों से खूबर सत्कार किया। (संमाणेइ) सन्मान किया। (सक्कारित्ता संमानित्ता विउलं जीवियारिहं पीइदाणं दयइ) सत्कार और सन्मान करने के बाद बहुत अधिक आजीविका के योग्य उन्हें प्रीतिदान दिया। (दलइत्ता पडिविसज्जइ) और देकर विसर्जित कर दिया। (तएणं से सेणिए राया सीहासणाओ अब्भुट्ठेइ) इसके बाद श्रेणिक राजा अपने सिंहासन से उठे (उट्ठित्ता) उठकर (जेणेव धारिणीदेवी तेणेव उवागच्छइ) जहां धारिणीदेवी थी वहां गये। उवागच्छित्ता) जाकर (धारिणी देविए एवं वयासी) उस धारिणीदेवी से ऐसा कहा—(एवं खलु देवानुप्पिए सुमिणसत्थंसि बायालीसं सुमिणा जाव एगं पाठ्ठेअमे क्खेत्ता स्वप्नइणने साया इपमां स्वीकारुं)। (पडिच्छित्ता ते सुमिणपाढए विउलेणं) स्वीकार्या पछी ते श्रेणिक राज्ञे स्वप्नपाठ्ठेअमेअणु प्रमाणमां (अ नग पाणखाइमसाइमेणं वत्थगंधमल्लालंकारेणं य सक्कारेइ) अशन, पान, खाद्य, स्वाद्य, इप चार प्रकारना आहारथी तेमज्ज वस्त्र, गंध, माल्य अने घरेणुंअथी भूषण सत्कार कथी, (संमाणेइ) सन्मान कथुं, (सक्कारित्ता सम्मानित्ता विउलं जीवियारिहं पीइदाणं दयइ) सत्कार अने सन्मान कथी पछी तेमने पुष्कण आजीविका थोअ प्रीतिदान आय्थुं। (दलइत्ता पडिविसज्जइ) अने आप्थीने तेअने विदाय कथी—(तएणं से सेणिए राया सीहासणाओ अब्भुट्ठेइ) त्थारणाइ श्रेणिक राजा पोताना सिंहासन उपरथी जिला थथा अने (उट्ठित्ता) जाल थथने (जेणेव धारिणीदेवी तेणेव उवागच्छइ) न्थां धारिणीदेवी हत्ती त्यां गथां। (उवागच्छित्ता) त्यां जथने (धारिणी देवि एवं वयासी) धारिणीदेवीने आ प्रमाणे क्खुं—के (एवं खलु देवानुप्पिए सुमिणसत्थंसि बायालीसं सुमिणा जाव एगं महासुमिणं जाव

अनगारधर्मामृतवर्षणी टीका. सू.११ स्वप्नविषयकप्रश्नोत्तरनिरूपणम्

१५५

यावत् एवं महास्वप्नं दृष्ट्वा त्वं प्रतिबुद्धाऽसि, इति कृत्वा श्रेणिको राजा धारिणीं देवीं भूयो भूयः अनुब्रूयति । ततः खलु धारिणी देवी श्रेणिकस्य राज्ञोऽन्तिके एतमर्थं श्रुत्वा निशम्य हृष्टः । यावत् हृदया तं स्वप्नं सम्यक् प्रतीच्छति, प्रतीप्य यत्रैव स्वकं वासगृहं तत्रैव उपागच्छति, उपागत्य स्नाता कृतबलिकर्मा यावत् विपुलान् यावत् मानुष्यकान् भोगभोगान् भुञ्जाना विहरति ॥ सू० ११ ॥

महासुमिणं जाव भुज्जोरे अणुबूहेइ) हे देवानुमिय ! स्वप्नशास्त्र में ४२ बघालीस स्वप्न और तीस-महास्वप्न कहे गये हैं । इनमें महापुरुषों की माताएँ इतने २ स्वप्नों को देखकर प्रतिबुद्ध होती हैं तुम भी एक महास्वप्न देखकर प्रतिबुद्ध हुई हो ऐसा कहकर राजा श्रेणिक ने उस धारिणीदेवी को बार२ बघाई दी- उसकी बार२ सराहना की । (तएणं धारिणीदेवी सेणियस्स रन्नो अंतिण एयमट्ठं सोच्चा णिसम्म हट्ठ जाव हियया तं सुमिणं सम्मं पडिच्छइ, पडि-च्छित्ता जेणेव सए वासघरे तेणेव उवागच्छइ उवागच्छित्ता ण्हाया कय-बलिकम्मा जाव विपुलाइं जाव विहरइ) बाद में धारिणी देवीने श्रेणिक राजा से अपने इस महास्वप्न का फल सुनकर बड़ा हर्ष मनाया और उस स्वप्न को बड़ा भला मानकर फिर वे जहाँ अपना वासगृह था वहाँ गई । जाकर उन्होंने स्नान किया । बलिकर्म आदि का आचरण कर फिर वे आनन्द के साथ रहने लगी । और मनुष्य भव संबन्धी अनेक विध कामभोगों को भोगती हुई वे अपने समय को बड़ी शान्ति के साथ व्यतीत करने लगीं । सूत्र ॥ ११ ॥

भुज्जोरे २ अणुबूहेइ) हे देवानुमिये ! स्वप्नशास्त्रमां भेतालीस (४२) स्वप्न तेभज्ज त्रीस (३०) महास्वप्न कहेलां छे. महापुरुषोनी माताओ अेटलां अेटलां स्वप्नो जेठने जगे छे. तमे पणु अेक महास्वप्न जेठने जग्यां छे. आम कहीने श्रेणिक राजाओ धारिणीदेवीने बारंवार भंगण वाक्येशी वधाच्यां. अने बारंवार वभाणु क्यो. (त-एणं धारिणीदेवी सेणियस्स रन्नो अंतिण एयमट्ठं सोच्चा णिसम्म हट्ठजाव हियया तं सुमिणं सम्मं पडिच्छइ. पडिच्छित्ता जेणेव सए वासघरे तेणेव उवागच्छइ. उवागच्छित्ता ण्हाया कयबलिकम्मा जाव विपुलाइं जाव विहरइ) त्थारपणी धारिणीदेवीओ श्रेणिक राज पासेथी महास्वप्नतुं इण सांभणीने भूष ज प्रसन्नता अनुभवी, अने महा स्वप्नने णहुण सारुं मान्युं. मान्य करीने तेओ न्यां पोतानुं निवासगृह छतुं त्यां गया. त्यां जठने तेओओ स्नान कथुं. बलिकर्म वगेरे (कागडा वगेरेने अन्न लाग आपवो) विधिओ पतावीने ते पछी तेओ प्रसन्न थठने रहेवा लाग्या. आ रीते तेओओ मनुष्य संबंधी अनेक लोगो लोगवतां पोताना वधतने घण्टी शान्तिथी पसार क्यो. ॥ सूत्र “११” ॥

मूलम्—तएणं तीसे धारिणीए देवीए दोसु मासेसु वीइकं
 तासु तइए मासे वट्टमाणे तस्स गब्भस्स दोहलकालसमयंसि अय
 मेयारूवे अकालमेहेसु दोहले पाउब्भवित्था—धन्नाओ णं ताओ अम्म-
 याओ, सपुन्नाओ णं ताओ अम्मयाओ, कयत्थाओ णं ताओ
 कयपुन्नाओ कयल्लक्खणाओ कयविहवाओ, सुलद्धेणं तासिं माणु-
 स्सए जम्मजीवियफले जाओ णं मेहेसु अब्भुगएसु अब्भुज्जुएसु
 अब्भुन्नएसु अब्भुट्ठिएसु सगजिएसु सविज्जुएसु सफुसिएसु सथ-
 णिएसु धंतधोतरुप्पपट्ट—अंक—संखचंदकुंदसालिपिट्ठरासिसमप्प
 भेसु चिउरहरियालभेयचंपगसणकोरंटसरिसयपउमरयसमप्पभेसु
 लक्खारससरसत्तकिंसुयजासुमणरत्तबंधुजीवगजाइहिंयुलयसरसकुं-
 कुमउरब्भससरुहिरइंदगोवगसमप्पभेसु बरहिणनीलगुलियसुग-
 चासपिच्छभिगपत्तसासगनीलुप्पलनियर—णव सिरीस कुसुमणवस-
 इलसमप्पभेसु जच्चंजणभिगभेयरिट्ठगभमरावल्लिगवल्लुलियक-
 ज्जलसमप्पभेसु फुरंतविज्जुतसगजिएसु वायवसविपुलगगणच-
 वलपरिसक्किरेसु निम्मलवरवारिधारापगलियपयंडमारुयसमाहय
 संमोत्थरंतउवरिउवरि तुरियवासंपवासिएसु धाराप्पहकरणिवाय-
 निव्वाविमेइणितले हरियगणकंचुए पल्लवियपायवगणेसु वल्लिविया-
 णेसु पसरिएसु उन्नएसु सोभग्गसुवागएसु नगेसु नएसु वा वेभार
 गिरिप्पवायतडकडकविमुक्केसु उज्झरेसु तुरियपहावियपलोद्धे-
 णाउलंसकल्लुसं जलं वहंतीसुं गिरिनीदीसु सज्जज्जुणनीवकुडयकंदल
 सिलिंधकल्लिएसु उववणेसु, मेहरसियहट्टुतुट्टुचिट्ठियहरिसवसपमुक्ककं

ठकेकारवं मुयंतेषु बरहिणेषु उउवसभयजणियतरुणसहयरिपणच्चि-
 एषु नवसुरभिसिलिघकुडयकंदलकलंबगंधदुणि मुयंतेषु उववणेषु, पर
 हुयसुरभितसंकुलेषु उदायंतरत्तइंदगोवयथोवयकारुन्नविलविषसओ
 णयतणमंडिएषु दूरैरपयंपिएषु संपिडियदरियभमरमहुकरिपहकरपरि-
 लितमत्तछप्पयकुसुमासवलोलमहुरगुंजंतदेसभाएषु उववणेषु, परिसा-
 मियचंदसूरगहगणपणट्टनक्खत्तारगपहे इंदाउहवच्चिंधपट्टंसि अंब-
 रतले उड्डीणबलागपंतिसोभंतमेहविंदे कारंडगचक्कवायक्कलहंस उ-
 सउयकरे संपत्ते पाउसंमि काले णहायाओ कयवलिकम्माओ कयको
 उयमंगलपायच्छित्ताओ कित्ते वरपायपत्तणे उरमणिमेहलहारइयक-
 डगखुडुयविचित्तवरवलयथंभियभुयाओ कुंडलउज्जोवियाणणाओ रय-
 णभूसियंगाओ नासानीसासवायवोज्झं चक्खुहरं वण्णफरिससंजुत्तं
 हयलालापेलवाइरेयं धवलकणयखचियंतकम्मं आगासफलिहसरि-
 प्पभं अंसुयंपवरपरिहियाओ दुगुल्लसुकुमालउत्तरिज्जाओ सव्वोउय-
 सुरभिकुसुमपवरमल्लसोभियसिराओ कालागरुधूवधूवियाओ सिरिसमा-
 णवेसाओ सेयणयगंधहत्थिरयणं दूरुढाओ समाणीओ सकोरिटम-
 ल्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं चंदप्पभवइरवेसलियविमलदंडसंख-
 कुंददगरयअभयमहियफेणपुंजसन्निगासचउचामरवालवीजियंगाओ
 सेणिएणं रन्ना सद्धिं हत्थिखंधवरगएणं पिट्ठओ समणुगच्छमाणीओ
 चाउरंगिणीए सेणाए महयाहयाणीएणं, १ गयाणीएणं, २ रहाणीएणं, ३
 पायत्ताणीएणं, ४ सव्विड्ढीए सव्वज्जुईए जाव निग्घोसणादियरवेणं
 रायगिहं नगरंसिंघाडगतियचउक्कचच्चरचउम्मुहमहापहपहेषु आसि

१५८

ज्ञाताधर्मकथासूत्रे

त्तसित्तसुविचयसंमज्जिओवलित्तं जाव सुगंधवरगंधियं गंधवट्टीभूयं अव
लोएमाणीओ नागरजणेणंअभिणंदिज्जमाणीओ गुच्छलयाख्खगुम्म-
वल्लिगुच्छओच्छाइयं सुरम्मं वेभारगिरिकडगपायमूलं सव्वओ समंता
आहिंडेमाणीओ२ दोहलं विणियंति तं जइणं अहमवि मेहेसु अब्भु
वगएमु जाव दोहलंविणिज्जामि ॥१२॥सू०॥

टीका—‘तएणं तीसे’ इत्यादि। ततः खलु=तदनन्तरं गर्भधारणान-
न्तरं तस्या धारिण्या देव्या द्वयोर्मासयोर्व्यतिक्रान्तयोः तृतीये मासे वर्तमाने
तस्य गर्भस्य दोहदकालसमये, ‘अयमेयारूवे’ अयमेतद्रूपः वक्ष्यमाणलक्षणः
‘दोहले’ दोहदः ‘पाउब्भविस्था’ प्रादुरभूत, दोहदस्वरूपमाह—‘धन्नाओ णं’
इत्यादि, ‘धन्नाओ णं ताओ अम्मयाओ’ धन्याः खलु ता अम्बा, ताः=वक्ष्य-
माणस्वरूपाः अम्बाः=मातरः धन्याः=धन्यवादयोग्याः ‘स पुन्नाओ णं ताओ
अम्मयाओ’ सपुण्याः खलु ता अम्बा, खलु इति निश्चयेन ता अम्बा=मातरः
स पुण्याः=पुण्येन युक्ताः, ‘कयत्था णं ता’ कृतार्थाः खलु ताः, कृतः अर्थः=

तएणं तीसे धारिणीए देवीए इत्यादि ॥सूत्र॥१२॥

टीकार्थ—(तएणं) गर्भ धारण करने के बाद जब (तीसे धारिणीए देवीए) उस
धारिणीदेवी के दोसु मासेसु) दो मास (वइक्कंतेसु) व्यतीत हो चुके और
(तइए मासे वट्टमाणे) तीसरा मास आ चुका—तब (तस्स गव्वम्मस दोह-
लकाल समयंसि) उस गर्भ के दोहद काल के समय में (अयमेयारूवे) वक्ष्य
माणरूप से उसे इस प्रकार का (दोहले) दोहला (पाउब्भविस्था) उत्पन्न
हुआ—(धन्नाओ णं ताओ) वे माताएँ धन्य हैं धन्यवाद की पात्र हैं—
(सपुन्नाओ णं ताओ अम्मयाओ) वे माताएँ कृत पुण्य हैं—पुण्य युक्त हैं—
(कयत्थाणं ताओ) वे कृतार्थ हैं—जन्मान्तर में अष्ट सिद्धिरूप प्रयोजन उन्हीं

तएणं तीसे धारिणीए देवीए इत्यादि ॥सूत्र “१२”॥

टीकार्थ—(तएणं) गर्भ धारण पछी ज्यारे (तीसे धारिणीए देवीए) धारिणी-
देवीने (दोसु मासेसु) ओ महीना (वइक्कंतेसु) पसार थ्या. अने (तइए मासे
वट्टमाणे) तीजे महीना ओओ ज्यारे (तस्स गव्वम्मस दोहलकालसमयंसि) ते
गर्भना दोहद काल वणते (अयमेयारूवे) वक्ष्यमाण रूपमां ओटवे के आज ॥ इहीशुं
ते भुज्ज तेने आ जततुं (दोहले) दोहद (पाउब्भविस्था) थयुं. (धन्नाओ-
णं ताओ अम्मयाओ) ते माताओने धन्य छे. (सपुन्नाओ णं ताओ अम्मयाओ)
ते माताओ पुण्यशाणी छे—पुण्य युक्त छे (कयत्थाणं ताओ) कृतार्थ छे, आऽ

અનગાર્ધનામૃતવર્ષિનીટીકા સુ. ૧૨ અકાલમેઘદોહદનરૂપણમ

૧૫૨

જન્માન્તરેષ્ટ સિદ્ધિરૂપં પ્રયોજનં યામિસ્તાઃ કૃતવાચ્છિતકાર્યાઃ, 'કયપુન્નાઓ' કૃતપુણ્યાઃ, પૂર્વમેવ કૃતં પુણ્યં=સુખજનકં કર્મ યામિસ્તાઃ, 'કયલક્ષણાઓ' કૃતલક્ષણાઃ=કૃતં=ફલયુક્તં લક્ષણં સુખજીવનરેલાદિરૂપં યામિસ્તાઃ, 'કયવિહવાઓ' કૃતવિભવાઃ કૃતઃ=સફલીકૃતઃ દાનાદિશુભકાર્યયોગેન, વિભવઃ=એશ્વર્યસંપત્તિરૂપો યામિસ્તાઃ, 'સુલદ્રેણં તાસિં માણુસ્સણં જમ્મજીવીયફલે' સુલબ્ધં તાસાં માણુયકં જન્મજીવિતફલં-સુલબ્ધં=શોભનપ્રકારેણ પ્રાપ્તં સ્વલુ=નિશ્ચયેન તાસાં માર્તૃણાં માણુપકં=મનુષ્ય સમ્બન્ધિ જન્મજીવિતફલં-જન્મનો જીવિતસ્ય ચ ફલં 'જાઓ ણં' યાઃસ્વલુ માતરઃ 'મેહેસુ' મેઘેષુ, કીદૃશેષુ મેઘેષુ? इत्याह--'अब्भुगणसु' इत्यादि - 'अब्भुगणसु' - 'अभ्युदगतेषु' उत्पन्नेषु 'अब्भुज्जुएसु' अभ्युद्यतेषु=वर्षणाय उद्यतेषु, 'अब्भुन्नएसु' अभ्युन्नतेषु, उच्चः परिसमागतेषु, 'अब्भुट्ठिएसु' अभ्युत्थितेषु=वर्षितुं सज्जीभूतेषु 'सगज्जिएसु' सगर्जितेषु=गर्जनारवं कुर्वत्सु 'सविज्जुएसु' सविद्युत्सु=प्रस्फुरितविद्युल्लतेषु 'सफुसिएसु' सपृष्ठत्सु=प्रवृत्तप्रवर्षणचिन्दुषु, 'सथणिएसु' सस्तनितेषु=गम्भीरगर्जनं कुर्वत्सु।

ને ક્રિયા છે (કયપુન્નાઓ કયલક્ષણાઓ કયવિહવાઓ) પૂર્વભવ મેં ઉન્હીને સુખજનક કર્મ ક્રિયે હૈં-સુખ જીવન રેલાદિરૂપ લક્ષણ ઉન્હીને ફલ યુક્ત ક્રિયે હૈં દાનાદિક શુભ કાર્ય કે યોગ સે ઉન્હીને અપના એશ્વર્ય સંપત્તિરૂપ વિભવ સફલિત ક્રિયા છે (સુલદ્રેણં તાસિં માણુસ્સણં જમ્મજીવીયફલે) ઉન્હીને અપની મનુષ્ય પર્યાય કે જન્મ ઓર જીવન કે ફલકો અઠ્ઠી તરફ સે પા લિયા છે (જાઓ ણં મેહેસુ અબ્ભુગણસુ અબ્ભુજ્જુણસુ અબ્ભુન્નણસુ, અબ્ભુટ્ઠિણસુ, સગજ્જિણસુ, સવિજ્જુણસુ સફુસિણસુ, સથણિણસુ, ધંતધોતરૂપપટ્ટઅંકસંસ્વચંદકુંદસાલિપિટ્ટરાશિસમપ્પમેસુ) જો અભ્યુદગત-ઉત્પન્ન હુણ અભ્યુદગત-વાસને કે લિયે ઉદ્યત હુણ અભ્યુન્નત-બહુત

આદિઓ રૂપ પ્રયોજન પૂર્વજન્મમાં તેમણે જ કર્યું છે, (કયપુન્નાઓ કયલક્ષણાઓ કયવિહવાઓ) તેમણે જ પૂર્વલવમાં સુખકારી કર્યો કર્યો છે, તેમજ આમુદ્રિક શાસ્ત્રમાં કહેલાં શુભ લક્ષણોને સફળ બનાવ્યાં છે. તેમણે જ પોતાના એશ્વર્ય અને સંપત્તિને દાન વગેરે શુભ કર્મોમાં ખર્ચીને સફળ બનાવ્યાં છે. (સુલદ્રેણં તાસિં માણુસ્સણં જમ્મજીવીયફલે) તેમણે જ પોતાના માણુસ તરીકેના જન્મ અને જીવનના રૂપને સારી રીતે મેળવ્યું છે. (જાઓ ણં મેહેસુ અબ્ભુગણસુ અબ્ભુજ્જુણસુ અબ્ભુન્નણસુ અબ્ભુટ્ઠિણસુ સગજ્જિણસુ સવિજ્જુણસુ, સફુસિણસુ, સથણિણસુ, ધંતધોતરૂપપટ્ટઅંકસંસ્વચંદકુંદસાલિપિટ્ટરાશિસમપ્પમેસુ) કે જેઓ અભ્યુદગત-ઉત્પન્ન થયેલા, અભ્યુદગત-વસવા માટે સજ્જ થયેલા, સગર્જિત-

अथ मेघानां श्वेतादिवर्णोपमा प्रदर्श्यते-तत्र पूर्वं तेषां श्वेतवर्णोपमा कथ्यते-‘धंत’ इत्यादि-‘धंतधोतरुपपट्टअंकसंखचंद्रकुंदशालिपिट्टराशिसमपभेषु’ ध्मातधौतरुपपट्टाङ्कशंखचन्द्रकुन्दशालिपिट्टराशिसमपभेषु, तत्र-ध्मातः-वह्निसंयोगेन प्रतापितः, अत एव धौतः=शोधितः निर्मलीकृतः, रूपपट्टः=रजतपत्रम्, तथा अङ्कः=स्फटिकरत्नं, शंखश्च चन्द्रश्च शंखचन्द्रौ प्रसिद्धौ, कुन्दः=श्वेतसर्गपुष्पविशेषः शालिपिट्टराशिः तण्डुलचूर्णपुञ्जः एतेषां समाः=सदृशः प्रभाः=कान्तयो येषां ते तथा तेषु तथोक्तेषु, श्वेतवर्णेष्वित्यर्थः ।

अथ मेघानां पीतवर्णोपमा कथ्यते-‘चिउरहरियालभेय चंपगसणकोरंटसरिसयपउमरयसमपभेषु’ चिकुरहरितालभेदचम्पकसनकोरंटसर्षपपधरजः समप्रभेषु, चिकुरः=पीत रंगद्रव्यविशेषः, हरितालभेदः=हरितालखण्डं, चंपकं=चम्पकपुष्पम्, सनं=क्षणपुष्पम्, कोरंटपुष्पं ‘हजारीफूल’ इति भाषायाम्, सर्षपं=सर्षपपुष्पं, पधरजः=कमलकेसरः, एतेषां समा प्रभा येषां तेषु पीतवर्णेष्वित्यर्थः ।

ઉંચે રહે હુણ અભ્યુજિત વરસને કે લિયે સજ્જિભૂત હુણ સર્ગનિત-ગર્જનારવ વિશિષ્ટ હુણ સવિધુત-ચમકતી હુઈ વિજલી યુક્ત હુણ વરસતી હુઈ જલ કી છોટીર બિન્દુઓં સે સંપન્ન હુણ એવં સસ્તનિત-ગંભીર ગર્જનારવ યુક્ત હુણ એસે મેઘોં મેં વિચરણ કરતી હુઈ “અપને દોહદ કી પૂર્તિ કરતી હૈં” હિસ પ્રકાર યહાં સમ્બન્ધ લગાલેના ચાહિયે । અબ સૂત્રકાર હન્નીં મેઘોં કા વર્ણન કરતે હૈં હિસ મેં સર્વ પ્રથમ હનમેં કે શ્વેતવર્ણ કી ઉપમા ‘ધંત-ધોત’ ઇત્યાદિ પદ દ્વારા હિસ પ્રકાર કહતે હૈં જિનકી પ્રભા અગ્નિસંયોગ સે તાપિત હોને કે કારણ નિર્મલીકૃત રજતપટ્ટ કે સમાન તથા સ્ફટિક-મણિ, શંખ, ચંદ્ર, કુંદ પુષ્પ એવં ચાવલ કે ચૂર્ણ પુંજ કે સમાન શુભ્ર હૈ (ચિઉર હરિયાલ ભેયચંપગં સણકોરંટ સરિસય પઉમરય સમપભેસુ) ચિકુર-પીતરંગવાલે દ્રવ્ય વિશેષ-હરિતાલખંડ, ચંપકપુષ્પ, સનપુષ્પ, કોરંટપુષ્પ, સર્ષવ પુષ્પ, ઔર કમલ કેસર કે સમાન જિનકી પ્રભા પીતવર્ણવાલી હૈ,

ગર્જના, સવિધુત-ચમકતી વીજળીવાળા, વરસતાં નાનાં નાનાં પાણીનાં ટીપાંવાળા, સસ્તનિત-ગંભીર ગર્જન કરતા, મેઘોમાં વિહરતી તે પોતાના દોહદ (મનોરથ) ની પૂર્તિ કરે છે. હવે સૂત્રકાર એ જ મેઘોનાં વર્ણન કરે છે. આ વર્ણનમાં વર્ષાઋતુની શોભાનાં વર્ણન કરે છે. જે ‘ધંતધાંત’ પદો વડે તેમાં સૌ પહેલા સદૈવ રંગના વાદળોની ઉપમા આપે છે.) જે મેઘોની ક્રાંતિ અગ્નિમાં તપાવેલા અને નિર્મળ ચાંદીના પદ્મ જેવી તેમજ સ્ફટિક મણિ, શંખ, ચંદ્ર, કુંદપુષ્પ, અને ચોખ્ખાના લોટ જેવી સ્વચ્છ છે. ચિઉર-હરિયાલભેયચંપગં સણકોરંટસરિસયપઉમરયસમપભેસુ) અને ચિકુર-પીતરંગવાળા દ્રવ્ય વિશેષ, હરિતાલખંડ, ચંપકપુષ્પ, સનપુષ્પ, કોરંટપુષ્પ સરસવતી પુષ્પ અને

અથ મેઘાનાં રક્તવર્ણોપમા પ્રદર્શયતે—‘લક્ષ્વારસસરસરત્તર્ક્કિસુ-
ચજાસુમળરત્તબંધુજીવગજાઈદિગુલયસરસકુંકુમરરવ્મસસરુહિરંદગોવગમપ્પમેસુ’
સરસરત્તર્ક્કિશુકજપાકુસુમરત્તવંધુજીવકજાતિદિર્ઘૈલકસરસકુંકુમોરભ્રશશરુધિરેન્દ્ર-
ગોપકમમપ્રમેષુ, તત્ર—લાક્ષારસ: ‘લાલ્લ’ ઇતિ ભાષા પ્રસિદ્ધ: સરસરત્તર્ક્કિશુક—
અત્યન્તલાલિમ્નાયુક્તં રક્તપલાસપુષ્પમ્, જપાસુમન:—જપાકુસુમં, રક્તવંધુજીવકં
‘વંધુજીવ’ ઇતિ ‘મધુરી ફૂલ’ ઇતિચ વિહારદેશપ્રસિદ્ધં, જાતિદિર્ઘૈલ:—શ્રેષ્ઠ-
દિર્ઘૈલ:, સરસકુંકુમ:—જલાર્દ્રકુંકુમ:, તથા ઉરભ્રો—મેષ:, શશ:—શશકઃ તથો
રુધિરમ્, ઉરભ્રશશકયો: રુધિરમત્યન્તરત્તં મવતીતિતયોર્ગ્રહણમ્, ઇન્દ્રગોપક:—વર્ષાક્રતુ
સમુત્પન્નો રક્તકીટવિશેષ:, એતૈ: સમા પ્રમા યેષાં તે તથા તેષુ રક્તવર્ણોષ્વિત્યર્થ: ।

અથ મેઘાનાં નીલવર્ણોપમાવર્ણયતે—‘ચરહિણનીલગુલિયસુગચાસપિ
ચ્છર્મિગપત્તસાસગનીલુપ્પલનિયરનવસિરીસકુસુમળવસદ્દલસમપ્પમેસુ’ ચરહિણની-
લગુલિકશુકચાષપિચ્છર્મદ્વૃપત્રસાસકનીલોત્પલનિકરનવસિરીસકુસુમનવશાઙ્ગૈલસમપ-
મેષુ, તત્ર—ચરહિણ:—મયૂર:, નીલં—મણિ—નીલમ’ ઇતિ પ્રસિદ્ધ:, ગુલિકા—
‘ગુલી’ ઇતિ પ્રસિદ્ધો નીલવર્ણકદ્રવ્યવિશેષ:, અથવા ‘નીલગુલિકે’ ત્યેકં

(લક્ષ્વારસસરસરત્તર્ક્કિસુચજાસુમળરત્તબંધુજીવગજાઈદિગુલયં સરસકુંકુમ-
રરવ્મસસરુહિરંદગોવગમપ્પમેસુ) લાક્ષારસ—લાલ, અત્યન્ત લાલિમા
સંપન્ન રક્ત પલાસ પુષ્પ, જપાકુસુમ, રક્તવંધુજીવક પુષ્પ—વિહાર દેશ પ્રસિદ્ધ-
મધુરીફૂલ—શ્રેષ્ઠ દિર્ઘૈલ, સરસ કુંકુમ જલ સે ગીલા ક્રિયા ગયા કુંકુમ
તથા ઉરભ્ર—મેષ એવં શશક—સ્વરગોશા અને રુધિર કે સમાન એવં ઇન્દ્ર-
ગોપક—વર્ષાક્રતુ મેં સમુત્પન્નલાલ કીડા અને કે સમાન જિનકી પ્રમા લાલ
વર્ણવાલી છે (ચરહિણનીલગુલિયસુગચાસપિચ્છર્મિગપત્તસાસગનીલુપ્પલ
નિયરનવસિરીસકુસુમળવસદ્દલસમપ્પમેસુ) ચરહિણ—મયૂર—નીલ—નીલમણિ—
નીલમગુલિકા—ગુલી—નીલવર્ણ વાળા દ્રવ્ય વિશેષ અથવા નીલરંગ કી ગોલી

ક્રમળ કેસરની જેમ જે મેઘાની કાંતિ પીળા રંગની છે. (લક્ષ્વારસસરસરત્ત
ર્ક્કિસુચજાસુમળરત્તબંધુજીવગજાઈદિગુલયસરસકુંકુમરરવ્મસસરુહિરંદગોવ-
ગમપ્પમેસુ) લાખ, ખૂબ જ લાલ રંગવાળું આખરાનાફૂલ, જપા-
પુષ્પ, રક્તવંધુલવકપુષ્પ, બિહાર દેશમાં પ્રસિદ્ધ મધુરીફૂલ, ઉત્તમ હિંદુલ, પાણીમાં
મિશ્રિત કરેલા સરસ કુંકુમ થેટા અને સસલાના લોડીની જેમ તેમજ ઇન્દ્ર ગોપક
(ચામાસાનું લાલરંગનું એક લવડું) ની જેમ જે મેઘની પ્રભા લાલરંગની છે.
(ચરહિણનીલગુલિયસુગચાસપિચ્છર્મિગપત્તસાસગનીલુપ્પલનિયરનવસિરીસ -
કુસુમળવસદ્દલસમપ્પમેસુ) મોર, નીલમણિ, ગુલિકા જેવી તેમજ (નીલારંગનો
દ્રવ્ય વિશેષ અથવા નીલા રંગની ગોળી) પોપટ, અને નીલકંઠની પાંખો

પદં, તત્ર નીલગુલિકા=નીલરંગગુટિકા, શુક્રચાષયોઃ=પક્ષિશેષયોઃ પિચ્છં, શુક્રપત્રં=શુક્રઃ કીટવિશેષઃ 'મિંગોડી' इति प्रसिद्धः तस्य पत्रं=पक्षः, सासकः=वीयक नामा नीलवर्णवृक्षविशेषः, नीलोत्पलनिकरः=नीलकमलसमूहः, नवशिरीष कुसुमः=नवशिरीषपुष्पं, नवशाङ्गुलं=नूतनहरितघासः, एतैः समा प्रभा येषां ते तथा तेषु नीलवर्णेष्वित्यर्थः ।

अथ मेघानां श्यामवर्णोपमा वर्ण्यते—“जच्चञ्जणभिगमेयरिट्ठगभमरावलि-
गवलगुलियकज्जलममप्पमेसु”, जात्यञ्जनशुभ्रमे इष्टिकभ्रमरावलिगवलगुलियक-
कज्जलसमप्रभेषु=तत्र जात्यञ्जनं=सौवीरदेशोत्पन्नाञ्जनं 'सुरमा' इति भाषाप्रसिद्धं,
शुभ्र भेदः=भ्रमरविशेषः, यद्वा-विचूर्णिताङ्गारः 'कोलसा' इति प्रसिद्धः, रिष्टकं=
श्यामरत्नविशेषः, भ्रमरावलिगः=भ्रमरपंक्तिः, गवलगुलिकाः=महिष शङ्ख
सारभागः, कज्जलं=प्रसिद्धं, तत्तुल्यप्रभा येषां ते तथा तेषु कृष्णवर्णेष्वित्यर्थः,

एवं नानाविधवर्णयुक्तेषु मेघेषु, तथा-“फुरंतविज्जुतसगज्जिएसु” स्फुर-
द्विद्युत्सगर्जितेषु=स्फुरन्त्यो विद्युतःयेषु ते तथा, ते च सगर्जिताश्चेति कर्मधा-
रयस्तेषु। 'वायवसविउल्लगगणचवलपरिसकिरेसु' वातवશ્ચિપુલ્લગગનચલ-

શુક-તોતા ચાષ-નીલકંઠ इन दोनों पक्षियों के पंख मृग-मिंगोडी के पांख,
सासक-वीयक नामका वृक्ष कि जिसका वर्ण पीला होता है, नीलोत्पल
निकर-नीलेकमलों का समूह, नवशिरीष कुसुम नवीन शिरीष वृक्ष का
पुष्प नवशाङ्गुल-नवीनहरीघास इनके समान जिनकी प्रभा नीलवर्ण की
है (जच्चञ्जणभिगमेयरिट्ठगभमरावलिगवलगुलियकज्जलममप्पमेसु) जात्यं-
जन-सौवीर देश में उत्पन्न हुआ कज्जल-सुरमा मृगभेद भ्रमर विशेष अथवा-
चूर २ हुआ अंगार कोलसा,-रिष्टक-श्यामरत्न, भ्रमरावलि-भ्रमरों की
पंक्ति, गवलगुलिका- भैस-के सींग का सार भाग और कज्जल-काजल-
इनके समान जिनकी प्रभा श्यामवर्ण की है, (फुरंत विज्जुतसगज्जिएसु)

તથા ભૂગ (એક પક્ષી વિશેષ) ની પાંખો, સાસક અને વીયક નામના વૃક્ષો-૧ જેનો રંગ
પીળો હોય છે, જેવી તેમજ નીલકમળોના સમૂહ, નવા શિરીષના પુષ્પ, નવા લીલા
ઘાસ જેવી જે મેઘોની કાંતિ નીલવર્ણની છે. (જચ્ચંજણભિગમેયરિટ્ઠગભરાવલિ
ગવલ ગુલિયકજ્જલસમપ્પમેસુ) (અળા વાદળનું વર્ણન છે) જાત્યંજન, સૌવીર
દેશમાં ઉત્પન્ન કાજળ, સુરમા ભૂંગભેદ (ભ્રમરાની એક જાત વિશેષ) ભૂકો થયેલા
કોલસા; રિષ્ટક-શ્યામ-રત્ન, ભ્રમરાવલિ-ભ્રમરાઓની પંક્તી, ગવલ, ગુલિકા-ભેંસના
શિંગડાનો સાર ભાગ અને મેઘના જેવી જે મેઘોની પ્રભા શ્યામ રંગની છે,
(ફુરંતવિજ્જુતસગજ્જિએસુ) જે મેઘોમાં વીજળી અબકી રહી છે જે ગરજી રહ્યા છે.

અનગારધર્મામૃતવર્ષિણીટીકા સૂ.૧૨ અકાલમેઘદોહદનરૂપણમ્

૧૬૩

પરિષ્ક્રિતેષુ=વાતસ્ય=વાયોર્વશેન વિપુલે ગગને ચપલં યથા સ્યાત્તથા પરિ-
ષ્ક્રિતાઃ=ચતુર્દિશુ ગમનક્રિયાપરિણતાસ્તેષુ, 'નિમ્મલવરવારિધારાપગલિ
યપયંડમારુયસમાહયસમોત્થરંતઁઉવરિઉવરિતુરિયવાસંપવાસિણ્ણુ' નિર્મલવરવારિ-
ધારાપગલિતપ્રચંડમારુતસમાહતસમવસ્તૃણદ્ ઉપર્યુપરિત્વરિતવર્ષપટ્ટેષુ, નિર્મલા=
ઉજ્વલા, વરા=શ્રેષ્ઠા નિરુપદ્રવા, વારિધારા=જલધારાસ્તામિઃપ્રગલિતં=પ્રચલિતં
પ્રચંડેન=સવેગેન મારુતેન=વાયુના સમાહતં=પ્રેરિતમ્ અતઃ સમવસ્તૃણત્ પૃથ્વી
આચ્છાદયત્ ઉપર્યુપરિ=સાતત્યેન ત્વરિતં=શીઘ્રં યદર્ષે તત્પ્રટ્ટેષુ=વર્ષિતુમાર-
વ્ધેષુ મેવેષુ, ઇતિ પૂર્વેણ સમ્બન્ધઃ, 'ધારાપહકરણિવાયનિવાવિય' ધારા પહ-
કર (પ્રકર) નિપાતનિર્વાપિતે, ધારાણાં=જલધારાણાં પહકર=સમૂહઃ, તસ્ય
નિપાતેન નિર્વાપિતે=શીતલીકૃતે, 'નિર્વાપિતે' ત્યજ પ્રાકૃતત્વાત્સમસ્યેકવચન-
લોપઃ 'મેઙ્ગિતલે' મેદિનીતલે=મૂતલે, પુનઃ કોદશે મેદિનીતલે ઇત્યાહ-
'હરિયગ્ગણકંચુર' હરિતગ્ગણકંચુરે, હરિતાનાં=તૃણાનાં યો ગ્ગણઃ=સમૂહઃસ એવ
કઠ્ચુરો યસ્ય તસ્મિન્, 'પલ્લવિયપાયવગ્ગણેષુ' પલ્લવિતપાદપગ્ગણેષુ=સપત્રિતવૃક્ષ-
તથા-જિન મેં વિજલી ચમક રહી હૈ ઓર જો ગર્જનારાવ [શબ્દ] સે વિશિષ્ટ
હો રહે હૈં (વાયવસત્રિઉલગ્ગણચલપરિસંકિરેસુ) વાયુ કે વશ સે
જિનકા વિપુલ આકાશ મેં ચારોં દિશાઓં કી ઓર ચપલતા લિયે હુણ
ગમન હો રહા હૈ (નિમ્મલવરવારિધારાપગલિયપયંડમારુયસમાહય-
સમોત્થરંત ઁવરિ ઁવરિ તુરિયવાસંપવાસિણ્ણુ) નિર્મલ જલ કી ધારા સે
પ્રચલિત તથા પ્રચંડ વાયુ કે વેગસે પ્રેરિત એસી તરાઝપર નિરન્તર ગીરતી
હુઈ વૃષ્ટિ કો કિ જિસ સે સમસ્ત પૃથ્વી મંડલ હકદમ આચ્છાદિત
હો જાય જો વરસા રહે હોં એસે મેઘોં મેં વિચરણ કરતી હુઈ જો અપને
દોહદ કી પૂર્તિ કરતી હૈં. (ધારાપહકર નિવાયણિવાવિય મેઙ્ગિતલે) તથા
જલધારા કે સમૂહ કે નિપાત સે શીતલ હુણ મૂમિતલ પર કિ જો-
(હરિયગ્ગણકંચુર) હરિતાકુંડરૂપી વચ્ચ ચાલા બન રહા હૈ-(પલ્લવિયપાયવ-

(વાયવસત્રિઉલગ્ગણચલપરિસંકિરેસુ) જે મેઘા પવનદ્વારા વિસ્તૃત
આકાશ અને ચારે દિશાઓમાં ગતિશીલ થઈ રહ્યા છે. (નિમ્મલવરવારિધારા-
પગલિયપચંડમારુયસમાહય સમોત્થરંત-ઉવરિ-ઉવરિ તુરિયવાસંપવાસિણ્ણુ)
જે મેઘો પ્રચંડ વાયુ વેગથી પ્રેરણાને નિર્માણ જલધારાઓ વરસાવી રહ્યા છે, જેના
દ્વારા સંપૂર્ણ પૃથ્વી એકદમ ઢંકાઈ જાય છે, એવા મેઘો દ્વારા પોતાનાં ઉપર પડતી
સતત વર્ષા ધારામાં જે (માતા) પોતાના દોહડની પૂર્તિ કરે છે, (ધારાપહકર
નિવાયણિવાવિયમેઙ્ગિતલે) તેમજ જળધારાઓના વર્ષાણુથી શીતળ થયેલી
પૃથ્વી ઉપર-કે જે (હરિયગ્ગણકંચુર) લીલા અંકુરોના કંચુકવાળી થઈ ગઈ છે.

समूहेषु, 'बलीविषाणेषु' बलीविषाणेषु=वृक्षगतलतादिषु 'पसरिणसु' प्रसृतेषु-जात विस्तारेषु 'उन्नणसु' उन्नतेषु=उच्चेषु 'सौभाग्यमुवागणसु' सौभाग्यमुपागतेषु= सतत जलत्वेनाऽकर्दमत्वात्सौन्दर्यं प्राप्तेषु=, नगेषु=पर्वतेषु 'नणसु' नदेषु=अनेक- नदासंगमरूपेषु, यद्वा-हृदेषु 'वैभारगिरिप्पवायतडकडगविमुक्केसु' वैभारगिरि- प्रपाततटकटकविमुक्तेषु='वैभारे' ति नाम्नो गिरेः ये प्रपाततटाः गर्ततटाः, कटकाः=उक्तपर्वतस्य एकभागाः, तेभ्यो ये त्रिमुक्ताः प्रवृत्तास्तेषु 'उज्झरेसु' उज्झरेषु=पर्वतपतितजलप्रवाहेषु निझरेषु इत्यर्थः, 'झरना' इति भाषायाप, 'तुरियपहावियपलोद्वफेणाउलं' त्वरितमध्यावितप्रत्यागतफेनाकुलम्, इदं जल- विशेषणम्-त्वरितं=शीघ्रं प्रधावितेन=अधः पतितेन 'पलोद्वे' ति प्रत्यागतेन=पाषा- णादीं संघट्टं प्राप्य पुनरुत्पतितेन समुत्पन्नो यः फेनस्तेन-आकुलं=व्याप्तम् अत एव सकलुषं=मलिनं जलं वहन्तीषु, 'गिरिणईसु' गिरिणदीपुः=पर्वतनदीषु 'सज्ज- ज्जुणनीवकुडयकंदलसिलिंधकलिणसु' सज्जज्जुननीपकुटजनकंदलशिली- न्धकलितेषु-सर्जज्जुननोपाकुटजनामकवृक्षाणां ये कन्दलाः=अर्जुराः शिली- न्धाश्च=छत्रका भूमि स्फोटका भूफोडा' इति भाषायां तैरैतैः कलितेषु=युक्तेषु

गणेषु) पलावत पादपों के और (बलिविषाणेषु) बलीविषानों के [पसरिणसु] विस्तृत होने पर (उन्नणसु सौभाग्यमुवागणसु नगेषु नणसु वा) तथा उन्नत पर्वतों एवं नदों के निरन्तर जल की टाँट की वजह से किचड आदि रहित होने के कारण सुहावने लगने पर (वैभारगिरिप्पवायतडकडग- विमुक्केसु) तथा वैभार पर्वत के गर्त तटों एवं उसके किसी एक भाग प्रवृत्त ऐसे (उज्झरेसु) निर्झरनों के होने पर तथा (तुरियपहावियपलोद्वफे- णाउलसकलुषं जल वहन्तीसु गिरिणदीसु) शीघ्र नीचे गिने से और बाद में ऊँचे उछलने से उत्पन्न हुए फेनो से आकुलित अत एव सकलुष ऐसे जलको बहाती हुई गिरिणदियों के होने पर (सज्जज्जुणनीवकुडय कंदलसिलिंधकलिणसु उववणेषु) सर्ज, अर्जुन, नीप, कुटज नामक वृक्षों

(पल्लवियपायवगणेषु) न्यारे पल्लवित वृक्ष अने (बलिविषाणेषु) बलायो (पसरिणसु) विस्तार पाभी, (उन्नणसु सौभाग्यमुवागणसु नगेषु नणसु वा) न्यारे उन्ना पर्वतो तेभ्यो नदो सतत वर्षाने दीधि काहः वगर धर्म्मे शोभितयथा, (वैभारगिरिप्पवायतडकडगविमुक्केसु) न्यारे वैभार पर्वतना गर्ततटोभांथी (उज्झरेसु) अश्लुंओ वहेवा लाअ्यां, (तुरियपहावियपलोद्वफेणाउलसकलुषं जलं वहन्तीसु गिरिणदीसु) पर्वतनी नदीओ नलदी नीचे पडीने उवे उछणवाथी उद्वलवेला शीघ्र द्वारा आकुलित अने उछाणाओला पाणीने वहावती थध, (सज्जज्जुण- नीवकुडयकंदल सिलिंधकलिणसु उववणेषु) अगीआओ सज्ज, अर्जुन, नीप, कुटज

अनगरधर्मासुतवर्षिणी टीका.सू.१२ अकालमेघदोहदनिरूपणम्

१६५

‘उववणेसु’ उपवनेषु=उद्यानेषु।=अत्रोपवनस्य गिरिनदीलघुवृक्षयुक्तत्वं दर्शितम् । ‘मेहरसियद्वतुद्वचिद्वियहरिसवसपमुक्ककंठकेकारवं’ मेघरमितद्वतु-
द्वस्थितहर्षवशप्रमुक्तकंठकेकारवं, मेघस्य=जलधरस्य, रसितेन=गर्जितेन, द्वष्टः
तथाश्च वृक्षादिषु स्थिताः, अत एव हर्षवशेन प्रमुक्तः=विकसितः कण्ठो यस्मिन्
स तथा, स चासौ केकारवः=मयूरेषु, तं मुयंतेसु’ सुश्रुत्सु=कुर्वत्सु ‘वर-
हिणेसु’ बर्हिषु=मयूरेषु, पुनः कीदृशेषु? इत्याह-‘उवसमयजणियतरुण
सहयरिपणच्चिएसु’ ऋतुवशमदजनिततरुणसहचरीप्रवृत्तेषु, ऋतुवशेन=वर्षाका-
लवशेन यो मदः=उन्मत्तभावस्तेन जनितां=प्रवृत्तं तरुणसहचरीभिः=युवतिम-
मयूरीभिः सह प्रवृत्तं=नर्तनं यैः ते तथा तेषु=वर्षतोर्वशेन मयूरीभिः सह नृत्य-
मानेषु पुनः ‘णवसुरद्विसिलिंधकुडयकंदलकलंबगंधदुणि’ नवसुरभिसिली-
ध्रं कुटजकंदलकदम्बगन्धघ्राणि, नवसुरभिसिलीन्ध्रकुटजकंदलकदम्बपुष्पाणां
ये गन्धाः, तैः घ्राणि=स्तुप्तिः, तां ‘मुयंतेसु’ सुश्रुत्सु=धातुनामनेकार्थत्वात् कुर्व-
त्सु, ‘उववणेसु’ उपवनेषु । अत्रोपवनस्य मयूरसुरभिवृक्षयुक्तत्वं दर्शितम् । तथा
‘परहुयस्यारिभियसंकुलेसु’ परभृतरुतरिभितसंकुलेषु=परभृतानां=कोकिलानां
रुतेन=मधुरशब्देन, रिभितेन=स्वरघोलनायुक्तेन संकुलेषु=व्याप्तेषु ‘उदायंत

के अंकुरों से तथा लवत्रकों भूमिस्फोटकोंसे उपवनों के व्याप्त हो जाने पर (मेहरसियद्वतुद्वचिद्वियहरिसवसपमुक्ककंठकेकारवं मुयंतेसु बरहि-
णेसु) तथा मेघ की गर्जनासे हर्षोत्कर्ष वशावर्ती हुए मयूरों द्वारा केकारव
जोर जोर से आवाज करने पर तथा (उवस-मय जणिय तरुण सहयरि
पणच्चिएसु) वर्षा काल के वश से उत्पन्न उन्मत्त भाव के कारण तरुण
सहचरियों के साथ उन मयूरों के नृत्य करने पर, तथा (नव सुरभिसि-
लिंध कुडयकंदलकलंबगंधदुणिमुयंतेसु उववणेसु) नवीन सुगंधिसम-
न्वित शिलीघ्र कुटज, कंदल और कदम्ब के पुष्पों की सुगंध द्वारा उपवनो
के तृप्ति काण्ठ होने पर (परहुयस्यारिभियसंकुलेसु) तथा कोकिलों के
स्वरघोलना युक्त मधुर शब्दों से उन उपवनों के व्याप्त होने पर तथा

वृक्षानां आंकुराः अने छत्रके-भूमिस्फोटकेष्वपि व्याप्तं तथा, (मेहरसिय-द्वतुद्व-चिद्विय
हरिसवसपमुक्ककंठकेकारवं मुयंतेसु बरहिणेसु) वाह्यांशोना गज्जनने साल-
णीने दुर्धवेला धयेला मोर जेरथी टड्डुक्वा भांडयां, (उवसमयजणियतरुणसह-
यरिपणच्चिएसु) वर्षाणे वीधि उन्मत्त धयेला मोर पोतानी नुवान डेलो साथे नृत्य
करता थया, (नवसुरभिसिलिंधकुडयकंदलकलंबगंधदुणिमुयंतेसु उववणेसु)
अजीयाओ नवी सुगन्धवाणा शिलीघ्र कुटज कंदल अने कंदमना कूबोनी सुवास द्वारा तृप्तं थया,
(परहुयस्यारिभियसंकुलेसु) अजीयाओ डायलोना मधुर स्वरथी व्याप्तं थया, (उदायंत

रत्त इंद गोवयथोवय कारुन्नविलविण्णु' उदायंत रत्तेन्द्रगोपक स्तोकाक कारुण्य-
विलपितेषु, तत्र 'उदायंत' इति शोभमाना ये रक्ता इन्द्र गोपकाः कीटविशेषाः,
स्तोकाका=चक्रवाका तेषां कारुण्यं=करुणाजनकं विलपितं यत्र तेषु 'ओयण
तणमंडिएसु' अवनततृणमण्डितेषु=अवनतानि=अत्युन्नतस्यान्नम्रीभूतानि यानि
तृणानि तैःमण्डितेषु=शोभितेषु रमणीयहरिततृणावलिशोभासम्पन्नेषु 'दु-
रपयंपिण्णु' दुर्गमजलपितेषु= दुर्गमः=मण्डूकाः, तैःशब्दितेषु 'संपिण्डियदरि-
यभमर-महुकरि-पहकरपरिलितमत्तछप्पय कुसुमासवलोलमहुरगुंजंतदेसभाण्णु'
संपिण्डितदरिपितभ्रमरमधुकरीप्रकरपरिलीयमानमत्तपटपदकुसुमासवलोलमधुरगुञ्ज-
देशभागेषु=संपिण्डिताः=एकत्रीभूताः हसाः=गर्विताः ये भ्रमरा मधुकर्ष-
तेषां प्रकाराः=समूहाः येषु ते तथा परिलीयमानाः=संश्लिष्यमाणाः मत्ता ये
पटपदाः=भ्रमरास्ते, कुसुमासवलोलश्चेति तयोःकर्मधारयः, तैः मधुरं यथा
स्यात्तथा गुञ्जन्तः=शब्दायमाना देशभागा यत्र तेषु उपवनेषु। अत्रोपवनं
कोकिलादि शब्दविशिष्टत्वं प्रदर्शितम्। 'परिसामियचंदसूरगहगणपणट्ट
नक्खत्त तारगपहे' परिश्यामित चंद्रसूर्यग्रहगणपणट्टनक्षत्रतारकपमे, इदमम्बर-

(उदायंतरत्तइंदगोवयथोवयकारुन्नविलविण्णु) उदायंत-सुन्दर-इन्द्रगोप-
नामक कीट विशेष एवं स्तोकाको-चक्रवाको-के करुणा जनक विलापो से
उनके विशिष्ट होने पर, (ओयण तण मंडिएसु) तथा अतिउन्नत होने
के कारण नम्रीभूत हुए तृणों से उनके शोभा संपन्न होने पर (दु-
रपयंपिण्णु) तथा दुर्गमों (मंडूक) के आरावों से-उनके युक्तहोने पर
(संपिण्डियदरियभमरमहुकरिपहकरपरिलितमत्तछप्पयकुसुमासवलोलमहुरगुंजंत
देसभाण्णु) तथा मदोन्मत्त भ्रमर और भ्रमरियों के समूह से एवं
कुसुमामय के पान में चंचल बने हुए उन्मत्त भ्रमरों को झंकार से उत उपवनों
के प्रदेश शब्दायमान होने पर (परिसामियचंदसूरगहगणपणट्टन-
क्खत्ततारगपहे) तथा श्याम मेघ से अच्छादित होने के कारण जिसमें

तरत्तइंदगोवयथोवयकारुन्नविलविण्णु) सुंदर इन्द्रगोपो (एक कीट विशेष) द्वारा
तेमन् करणु विलाप करता थकेवाडे द्वारा गगीयाओ युक्त था, (ओयणतणमंडिएसु)
पूष उ'या डोवाने दीधि नीये नमेदा तृणोथी तेओ शोभित था (दु-रपयंपिण्णु) देउकांओन
अवाजथीशब्दित था (संपिण्डियदरियभमरमहुकरिपहकरपरिलितमत्तछप्पयकुसु-
मासवलोलमहुरगुंजंतदेसभाण्णु) गगीयाओ महोन्मत्त लभरा अने लभ-
रीओ तथा पुणपरसना यान करवाथी थ'यण तेमन् उन्मत्त लभराओना गुंजरय द्वारा
शब्दायमान था, (परिसामियचंद सूरगहगणपणट्टनक्खत्ततारगपहे) अने आकाश
प्रदेश श्याम मेघद्वारा ढंकाओलो डोवाने कारणे नेमां सूर्य चन्द्र अने

अनगारधर्मासूतवर्षिणीटीका सू. १२ अकालमेघदोहदनिरूपणम्

१६७

तलस्य विशेषणम्, परिश्यामिताः=इयाममेघाच्छादनेन कृष्णवर्णीकृताः चन्द्र सूर्य-
ग्रहगणाः, पुनः प्रणष्टा नक्षत्र तारका प्रभा यत्र तस्मिन्, अतिकृष्णमेघाच्छादनेन
चन्द्रसूर्यग्रहनक्षत्रप्रभारहिते, 'इदाउह बद्धविधपटंसि' इन्द्रायुषबद्धविहपटे-इन्द्रा-
युधः=इन्द्रधनुरेवचद्धः विहपटो=ध्वजपटो यत्र तस्मिन् इन्द्रधनुयुक्ते, अंवरतले=
आकाशतले, पुनः कीदृशोऽभ्यरतले? इत्याह-‘उड्डीणबलागपंतिसोभंतमेहविदे’
उड्डीणबलाकापहृत्ति-शोभमानमेघवृन्दे=उड्डीणाभिः=धलपंक्तिभिः शोभमानं मेघ-
वृन्दं यस्मिन् तस्मिन्गगनतले, प्रावृट्कालस्य विशेषणमाह-तथा-‘कारंडगवक्क-
वायकलहंसउस्सुयकरे’कारण्डकचक्रवाककलहंसौत्सुयकरे=कारण्डकाः=भारद्वाजप-
क्षिणः, चक्रवाकाः ‘चक्रवा’ इति भाषायां, कलहंसाः=राजहंसा तेषां मानससरोवर-
ममनं प्रति औत्सुयकरे ‘पाउसंमिकाले’ प्रावृषिकाले=वर्षासमये सम्पाप्ते
सति या मातरः ‘ण्हाया’ स्नाताः=कृतस्नानाः ‘कयबलिकम्मा’ कृतबलिकर्माणः,
दुःखस्वप्नदोषनिवारणाय कृतकौतुकमंगलप्रायश्चित्ताः ‘किं तत्=किमधिकेन

पहिले चन्द्र सूर्य एवं ग्रहगण इयामवर्ण से विशिष्ट जैसे बने और पश्चात्
जिसमें नक्षत्र एवं तारकों की प्रभा प्रणष्ट हो गई-अर्थात् अत्यन्त मेघों
से आवृत होने के कारण चन्द्र, सूर्य, ग्रह-और नक्षत्रों की प्रभा जहां
बिलकुल नहीं दिखलाई पड़ती है-(उड्डीणबलागपंतिसोभंतमेहविदे)
तथा उड़ते हुए बलाका (बगले) पक्षियों की पंक्ति से जिसमें मेघवृन्द
शोभायमान हो रहा है ऐसे (अंवरतले) आकाश प्रदेश के होने पर
(भारंडगवक्कवायकलहंसउस्सुयकरे) तथा जिसमें भारंड पक्षी, चक्रवाक
और राजहंसों में मानस सरोवर में जाने का भाव भर दिया गया है
ऐसे (पाउसंमि काले संपत्ते) वर्षाकाल के आजाने पर (ण्हायाओ कयब-
लिकम्माओ कयकोउयमंगलप्रायच्छित्ताओ) जो माताएँ स्नानकर तथा
दुःस्वप्न दोष के निवारणार्थ कौतुक मंगल एवं प्रायश्चित्त कर्म आवरित

अहो पहले तो श्यामवर्ण विशिष्ट तथा अने तारकाएं नक्षत्रों अने ताराओं की प्रभा
संपूर्णपणे नाश पायी ओटले के श्याम मेघद्वारा ढंकायेला होवाने कीधे सूर्य, चन्द्र
अने अहोनी प्रभा न्यां तदन देखाती नथी. [उड्डीय बलागपंतिसोभंतमेहविदे]
उडता अगलाओं की पंक्तिथी घेरयेला वाहणाओं वडे शैलतुं [अवरतले] सुंदर
आकाश थयुं त्यारे. [भारंडगवक्कवायकलहंसउस्सुयकरे] भारंड, चक्रवाक
अने राजहंसों में मानसरोवर तरङ्ग जवाना लावे उत्पन्न करना [पाउसंमिका
ले संपत्ते] वर्षाकाल आव्यो. (ण्हायाओ कयबलिकम्माओ कयकोउयमंगल
प्रायच्छित्ताओ) आवा समये जे माताओं स्नान करीने अरण स्वप्नथी उत्पन्न
होवना निवारण भाटे कौतुक मंगल अने प्रायश्चित्त करे छे. अने तेथी (किंते) वधारे शुं

વર્ણનેન 'વરપાયપત્તણે' ઉરમણિમેહલહારરઘ્યકઢગસુહુયવિચિત્તવરવલયથંભિય-
 મુયાઓ' વરપાદપાત્ર નૂપુરમાણિ મેઘલાહાર રચિત કટકવિચિત્ર વરવલયસ્તમ્ભિ-
 તંમુજાઃ=તત્ર વરોપાદયોઃ પ્રાપ્નો=સ્થિતો નૂપુરો યાસાં તાઃ, તથા મણિમેઘલા=
 મણિકાઞ્ચી, હારથ ચાસાં તા, તથા રચિતાનિ=ન્યસ્તાનિ કટકાનિ=કંકણાનિ,
 સુહુકાનિ=મૃદુલી ભૂષણાનિ, વિચિત્રા=નાનાવિધશોભાસ્પન્ના વરાઃ=શ્રેષ્ઠા વલ-
 યાથ તૈ સ્તમ્ભિતૌ=સ્તમ્ભાભૂતૌ સંયુક્તૌ મુજૌ યાસાં તાઃ, અત્ર પદવચસ્ય કર્મ-
 ધારયઃ, 'કુંડલ ઉજ્જો વિયાણણાઓ' કુંડલો ઘોતિતાનનાઃ=કુંડલાભ્યાં ઉધો-
 તિતાનનાઃ=પ્રકાશિતમુખાઃ 'રયણભૂસિયંગાઓ' રત્નભૂષિતાઙ્ગા=રત્નજટિતભૂષણ-
 ભૂષિતશરીરાઃ। અથ તાસાં વસ્ત્રં વર્ણયેતે-'નાસાનીસાસવાયવોજ્ઞં' નાસા
 નિશ્વાસવાતોહ્યં=નાસિકા નિશ્વાસવાયુના ઉહ્યં=ધાર્યં તદ્ગત્યા-પ્રચાલ્યમિત્યર્થઃ
 મધ્વમતન્તુમયાત્વાદતિ લધુઈતિ, 'ચક્ષુઃ હરં' ચક્ષુઃશરં શોભનરૂપસન્વન્નં 'વળ્લણ-
 ફરિસંજુત્તં' વર્ણસ્પર્શ સંયુક્તં=તત્ર વર્ણઃ=સુન્દર મનોહરિલાલપીતાદિરૂપઃ, સ્પર્શઃ=
 સુકોમલાદિરૂપઃતાભ્યાં સંયુક્તં 'હયલાલા પેલવાઈરેયં, હયલાલા પેલવાતિરેકં તત્ર

કરતી હૈં (કિંતે) અધિક વર્ણનસે તો કયા (વરપાયપત્તણે ઉરમણિમેહલહાર-
 રઘ્યકઢગસુહુય વિચિત્તવરવલયથંભિયમુયાઓ) અપને દોનોં પૈરો મેં નુપૂર
 કટિ પ્રદેશ મેં મણિમેઘલા ગલે મેં હાર હાથોં મેં કટક-કંકણ એવં અંગુ-
 લિયોં મેં મુદ્રિકાઈ ધારણ કરતી હૈં તથા મુજોં મેં મુજવન્ધ ઘાંધની હૈં
 (કુંડલઉજ્જોવિયાણણાઓ) તથા કુંડલ કી પ્રભા સે જિનકા મુખ મંડલ-ઔર
 અધિક કાંતિવાલા બન રહા હૈ (રયણભૂસિયાંગો) ઔર રત્નજટિત આભૂ-
 ણોં સે જિનકા શરીર ભૂષિત હો રહા હૈં (નાસાનીસાસવાયવોજ્ઞં) તથા
 (અંમુયં) વસ્ત્ર કો કિ જો નાસિકા કે નિશ્વાસ સે ભી કંપિત હો જાતા હો (ચક્ષુ-
 હરં) દેઘ્વને મેં બઢા મુદ્દાવના હો (વળ્લણફરિસંજુત્તં) સુંદર રંગવાલાહો સ્પર્શ જિસકા
 વઢા કોમલ હો (હયલાલાપેલવાઈરેયં) અપની કોમલતા સે જો ઘોડે કી

(વરપાયપત્તણે ઉરમણિમેહલહારરઘ્યકઢગસુહુયવિચિત્તવરવલયથંભિયમુયાઓ)
 જે માતાઓ બન્ને પગેમાં ઝાંઝર, કેડે મણિઓનો કંદોરો, ગળામાં હાર,
 હાથોમાં કડાં અને આંગળિયોમાં વીંટીઓ પહેરે અને બાહુમાં બાહુબધ બાંધે (કુંડલ
 ઉજ્જોવિયાણણાઓ) અને કુંડળોની કાંતિદ્વારા જેમનું મોં વધારે દીપ્તિ ઉઠે
 (રયણભૂસિયાંગો) રત્ન જેડાધરેણુંઓથી જેમનું શરીર શોભાયમાનછેએવા નાસાની
 માસવાયવોજ્ઞં તેમજ એવું (અંમુયં) વસ્ત્ર કે જે નિશ્વાસથી પણ હાલવા માંડે
 (ચક્ષુહરં) મનોહર (વળ્લણફરિસંજુત્તં) સુંદર રંગે રંગેલું અને સ્પર્શમાં
 અત્યંત કોમળ કે જે [હયલાલાપેલવાઈરેયં] કોમળતામાં ઘોડાની લાળને પણ

अनगारधर्माभूतवर्षिणी टीका. सू.१२ अकालमेघदोहदनिरूपणम्

११९

द्वयस्य=अश्वस्य लाला तस्याः सकाशात् तदपेक्षया—पेलवत्वेन=कोमलत्वेन अतिरेकः= अधिक्यं यत्र तत्तथा अतिशयकोमलमित्यर्थः, तथा 'धवलकणयस्त्रयितकम्मं' धवलतलकवचितान्तकर्म=तत्र धवलं च तत् कनकेन=कनकमयमूत्रेण 'जरी' इति प्रसिद्धेन खचितम्=रचितम् अन्तेषु=प्रान्तभागेषु कर्म=तन्तु योजनरूपवानकर्म यस्य तत्तथा, सुवर्णमूत्रजटितश्वेतकोरकयुक्तम्, 'आगासफलिहसरिसप्पभं' आकाशस्फटिकसदृशमभम्=आकाशस्य स्फटिकरत्नस्य च सदृशी अतिस्वच्छत्वात्पभा यस्य तत्तथा स्वच्छधवलं तादृशं 'अंमुयं' अंशुकं=वस्त्रं, पवरपरियाओ' पवरपरिधनाः, पवरं=पकृष्टं सुशोभनं यथास्यात्तथापृताः=परिधृतवत्यः, आर्ष-त्वात्कर्त्तरिक्तः, 'दुगुल्लसुकुमालउत्तरिज्जाओ' दुगुल्लसुकुमारोत्तरीयाः, दुगुल्लं=वृक्षविशेषः तस्य वल्कलाज्जातं वस्त्रविशेषस्तस्य सुकुमारं सुकोमलम् उत्तरीयम्=उत्तरासङ्गवस्त्रं यासां ता उत्तमवस्त्रशाटिका सम्पन्नाः, 'सव्वोउयसुरभिकुसुमपवरमल्लसोभियसिराओ' सर्वर्तु सुरभिकुसुम पवरमाल्यशोभितशिरसः, सर्वर्तु सुरभिकुसुमैः=सर्वऋतुसम्बन्धिसुगन्धपुष्पैः पवरमाल्यैः=श्रेष्ठग्रथितपुष्पैश्च शोभितं शिरो=मस्तकं यासां ताः तथा कालागुरु धूवधूवियाओ' कालागुरुधू-धूपिताः=कालागुरुः=कृष्णागुरुः, तस्यधूपेन धूपिताः=सुगन्धिशरीराः 'सिरी

लार को करता हो (धवलकणयस्त्रयितकम्मं) सुवर्ण के मूत्र से जड़ो हुई जिस की श्वेत कोर हो (आगासफलिहसरिसप्पभं) प्रमाकृति-जिसकी आकाश एवं स्फटिक मणि जैसी अति स्वच्छ दिखलाई दे रही हो (पवरपरिहियाओ) अच्छी तरह धारण करती हैं—पहिरती हैं—(दुगुल्लसुकुमारउत्तरिज्जाओ) जिनका उत्तरासंगवस्त्र—ओडनी—दुकुल नामक वृक्ष विशेष भी छालका अति कोमलबना हुआ हो (सव्वोउयसुरभिकुसुमपवरमल्लसोभियसिराओ) मस्तक जिनका समस्तऋतु संबन्धि सुगन्धि सुगन्ध-पुष्प वाली श्रेष्ठमालाओं से विराजित हो रहा हो (कालागुरुधूवधूवियाओ

आंभी पाउतुं होय [धवलकणयस्त्रयितकम्मं] सोनाना दोराधी अनेली सहेह कीनारीवाणुं. (आगासफलिहसरिसप्पभं) जेनी प्रभा आकाश अने स्फटिक भण्णि जेवी भूअ न स्वच्छ लागती होय, (पवरपरिहियाओ) अने तेने जेओ ससस रीते पडेरे, (दुगुल्लसुकुमारउत्तरिज्जाओ) उत्तरासंगवस्त्र—ओडणी भूअ न कोमल अने दुगुल नामना वृक्षनी छालनी होय (सव्वोउयसुरभिकुसुमपवरमल्लसोभियसिराओ) जे माताओतुं मस्तक सुवासित अधी ऋतुओनां इओनी उत्तम भाणाओथी शोली रह्युं होय, (कालागुरुधूवधूवियाओ) सिरिसमाणवेसाओ सेय

समानवेसाओ' श्री समानवेसाः=साक्षालक्ष्मीसमानरूपाः, 'सेयणगंधहृत्थिरयणं दुरूढाओ समानीओ' सेचनक गन्धिहस्तिरत्नं दुरूढाः, सेचनक नामा भूपस्य पट्टहस्ती स एव रत्नं तदुपरि आरूढाः=समुपरिष्ठाः मत्स्यः 'सकोरंटमल्लदामेणं' सकोरंटमाल्यदाम्ना, कोरंटकमाल्यदाम्ना सह वर्तते इति सकोरंटमाल्य दाम तेन 'छत्तेणं' छत्रेण 'धरिज्जमाणेणं' धियमाणेन, युक्ताः 'चंदप्पभवइ वेरुलियविमलदंडसंखकुंददगरयअमयफेणपुंजसन्निगासचउचामरवालवीजियंगीओ' चन्द्रप्रभवज्वैडूर्यविमलदण्डशंखकुंददकरजोऽमृतमथितफेनपुञ्जसंनिकाशचतुश्चामर-वालवीजिताङ्ग्यः, शारदीयचन्द्रवदुज्ज्वलवज्रवैडूर्यवद् विमलदण्डवन्तः, शंख कुन्ददकरजोऽमृतमथितफेनसमूहसदृशाः ये चत्वारश्चामरास्तेषां वाचाः केशाः तैर्वीजितान्यद्भानि यासां ता स्तथा, श्रेणिकेन राज्ञा मार्ध निरिस्रमाणवेसाओ सेयणयगंधहृत्थिरयणं दुरूढाओ समानीओ) शरीर जिनका कालागुरुधूप से धूपित होने के कारण सुगंधियुक्त बन रहा हो देखने में जो साक्षात् लक्ष्मी जैसी मालूम दे रही हों सेचनक नामके गंध हस्तीरत्न पर जो आरूढ हो रही हों (सकोरंट मल्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं चंदप्पभवहरवेरुलियविमलदंडसंखकुंददगरयअमयमहि-यफेणपुंजसन्निगासचउचामरवालवीजियंगाओ) और जिनके ऊपर कोरंटकपुष्पों की गुंथी गई माला से विराजित छत्र छत्रधारियों द्वारा ताना गया है-और जिन परऐसे चार चमर ढोले जा रहे हैं कि जिनके दंड शारदीय चन्द्र के समान उज्ज्वल, तथा वज्र वैडूर्य के समान विमल हैं और जो स्वयं, शंख, कुंद, दक रज जल बिन्दु अमृत, तथा मथितफेन समूह के समान शुभ्र हैं ऐसे ढोरे गये चारचमरों के बालों से जिनका अंग वीजित हो रहा हों. वे माताएँ धन्य हैं इसतरह मैं भी (सेणियणं रत्नासदिं)

णयगंधहृत्थिरयणं दुरूढाओ समानीओ) અને જે માતાઓનું શરીર કાલાગુરુ ધૂપદ્વારા ધૂપિત હોવાને લીધે સુવાસિત થયું હોય, દેખાવમાં તે લક્ષ્મી જેવી હોય અને સેચનક નામના ગંધ હાથી ઉપર જે સવાર થયેલી હોય, (સેકોરંટ મલ્લદામેણં છત્તેણં ધારિજ્જમાણેણં ચંદપ્પભવહરવેસવિયવિમલદંડસંખ કુંદદગરયઅમયમહિયફેણપુંજસન્નિગાસચામરવાલવીજિયંગાઓ) અને છત્ર ધારીઓથી તાણેલા છત્ર ઉપર ગૂંથેલી કોરંટક પુષ્પની માળથી શોભતો હોય શરદ્દના ચન્દ્ર જેવી સ્વચ્છ હીરા અને વૈડૂર્યના જેવી નિર્મળ, શંખ, કુંદ દરકળ, પાણીના ટીપાં, અમૃત અને મથાએલા કીણુના સમૂહ જેવી પ્રવેત દાંડીવાળા ચાર ચમરો જેમના ઉપર ઢોળાઈ રહ્યા હોય, અને તેમના વાળથી જેમના અંગો વીજિત થઈ રહ્યા હોય તે માતાઓ ખરેખર ધન્ય છે. આ પ્રમાણે તે ધારિણી દેવી

अनर्गलधर्मांमृतवर्षिणीटीका सू. १२ अकालमेघदोहदनिरूपणम्

१७१

‘हस्तिखंघवरगणं’ हस्तिस्कन्धवरगतेन, इदं राज्ञो विशेषणम्, हस्तिरत्न स्कन्धमारूढेन राज्ञेति भावः ‘पिङ्गओ’ पृष्ठतः=पृष्ठदेशे, ‘समणुगच्छमाणीओ’ समणुगम्यमानाः पृष्ठदेशे समणुगम्यमाननृपसहिता इत्यर्थः, ‘चाउरंगिणीए सेणाए’ चतुरङ्गिण्या सेनया, चतुरङ्गिणीं सेनां वर्णयति-‘महयाहयाणीएणं’ महता हयानीकेन=विशालतुरगबलेन, महच्छब्दः सर्वत्र योजनीयः, तेन ‘गयाणीएणं’ गजानीकेन=विशालगजबलेन ‘रहाणीएणं’ रथानीकेन=विशालरथबलेन, ‘पायत्ताणीएणं’ पदात्यनीकेन=प्रभूतपदातिबलेन, एवं भूतया चतुरङ्गिण्या सेनया समणुगम्यमानाः इति पूर्वेण सम्बन्धः, तथा ‘सव्विङ्कीए’ सर्वकुट्टया=सकलराजविभवरूपया ‘सव्वज्जुईए’ सर्वधुहया=वस्त्रालङ्कारादि सकलप्रभया ‘जाव’ यावत् ‘निग्घोसणादियरवेणं’ निर्घोषनादितरवेण, -तन्न-निर्घोषः=शंखवाद्यादीनामव्यक्तो महाशब्दः, नादितः=मनुष्यकृतमंगलशुभशब्दः जयविजयादिरूपः,

श्रेणिक राजा के साथ कि जो (हस्तिखंघवरगणं) हस्तिरत्न पर आरूढ हैं (पिङ्गओ समणुगच्छमाणिओ) पीछे से अनुगम्यमान हैं-अर्थात् हस्तिरत्न पर आरूढ हुए श्रेणिक के साथ अन्य बैठकर चल रही हों-(महया हयाणीएणं, गयाणीएणं, रहाणीएणं पायत्ताणीएणं चाउरंगिणीए सेणाए) तथा जिनके पीछे घोड़ोंवाली, हाथीयोंवाली, रथोंवाली पदातियोंवाली विशाल चातुरंगिण चल रही हो, तथा (सव्विङ्कीए, सव्वज्जुईए जाव निग्घोसणादियरवेणं रायगिहं नगरं) और जो अपनी सकल राज विभवरूपकुट्टि से वस्त्र अलंकार आदिरूप सकल धुति से, निर्घोषरव से शंख, वाद्य आदिकों के अव्यक्त महान् शब्दों से एवं नादितरव से-मनुष्यों द्वारा उच्चरितजय-विजय रूप मांगलिक शुभ शब्दों से राजगृह नगर को ढेर नहीं हुई कि जो

पोते विचारै छे के आरीते हुं पणु (सेणिएणं रन्ना सदिं) श्रेणिक राजनी साथे-के जेओ (हस्तिखंघवरगणं) उत्तम हाथी उपर सवार होय, (पिङ्गओ समणुगच्छमाणीओ) अने तेमनी पाछण पाछण भीन सेवके पणु अनुगमन करता होय ओटले के भीन सेवके पाछण पाछण ओठ हाथीओ उपर सवार थधने आवता होय, (महया हयाणीएणं, गयाणीएणं, रहाणीएणं पायत्ताणीएणं चाउरंगिणीए सेणाए) तेमनी पाछण हाथी, घोडा, रथ अने पायहोनी विशाल चतुरंगिणी सेना आवती होय, (सव्विङ्कीए सव्वज्जुईए जाव निग्घोसणादियरवेणं रायगिहं नगरं) अने जे पोतानी संपूर्ण राजबैभवइय ऋद्धिथी, वस्त्र अने धरेशुंओनी प्रभाथी, निर्घोषथी, शंभ अने वाज्य वगेरेना अव्यक्त घोघाटथी, नादितरवथी, मनुष्ये द्वारा उच्चरित यत्ता मांगलिक ‘जय जयकारेथी’ राजगृहनअने ओती के जे (सिधांडगतिचउक्कचच्चरमहापइपहेसु श्रंगाटकभां-

તાદૃશેન રવેણોદ્ધોષઞ્ઞારૂપેણ 'રાયમિહં નયરં' રાજયુદ્ધં નગરં, 'સિંધાઢ-
ગતિય ચરકચચ્ચરચમ્મુદ્ધમહાપહપહેસુ' શ્રંગારટકત્રિકચતુષ્કચત્વરચતુર્મુલ્લ
મહાપથપથેષુ તત્ર શ્રંગારટકં=ત્રિકોણમાર્ગઃ, ત્રિકં=ત્રિપથયુક્તં સ્થાનં.
ચતુષ્કં=ચતુષ્પથયુક્તં ચત્વરમ્=અનેકમાર્ગમીલિતસ્થાનં, ચતુર્મુલ્લં=ચતુર્દારયુક્તં
ગોપુરાદિકં, મહાપથો=રાજમાર્ગઃ, પન્થોઃ=સામાન્યમાર્ગઃ, તેષુ 'આસિત્તસિત્ત-
સુચિયસંમજ્જિઓવલિત્તં આસિત્તસિત્તશુચિકસમ્માર્જિતોપલિપ્તં, તત્ર-આમિત્તં=
ગન્ધોદ્કાદિના સકૃત્, સિત્તમ્=અનેકવારં, શુચિકં=પવિત્રીકૃતં=સંમાર્જિતં-
સંમાર્જન્યાપનીતકચરમ્, ઉપલિપ્તં=ગોમયાદિના 'જાષ' સુગંધવરગંધિયં' યાવત્
સુગન્ધવરગન્ધિતં=પ્રધાનગન્ધયુક્તં, ગંધવટ્ટીભૂયં' ગમ્ધવર્તિભૂતમ્, 'અલ્લોપમા-
ળીઓ' અલ્લોકયન્ત્યઃ=પડયન્ત્યઃ 'નાગરજણેણ' નાગરજનેન=પુરુષાસિના
'અમિણંદિજ્જમાળીયો' અમિનન્ધમાનાઃપ્રશસ્યમાનાઃ-ધન્યવાદાદિ શબ્દેન, 'ગુચ્છ-

(સિંધાઢગતિયચરકચચ્ચરચમ્મુદ્ધમહાપહપહેસુ) શ્રંગારટક મેં-ત્રિકોણ
વાલે માર્ગ મેં-ત્રિક મેં-ત્રીન રાસ્તે વાલે માર્ગ મેં, ચતુષ્ક મેં-ચાર રસ્તેવાલે
માર્ગ મેં ચત્વર મેં-અનેક રસ્તેવાલે માર્ગ મેં ચતુર્મુલ્લ ચાર ઢાર વાલે ગોપુર આદિ
મેં મહાપથ મેં-રાજમાર્ગ મેં એવં પથ મેં-સાધારણમાર્ગ મેં (આસિત્તસિત્ત-
સુચિયસંમજ્જિઓવલિત્તં જાવ સુગંધવરગંધિયં ગંધવટ્ટીભૂયં અલ્લોપમાળીઓ)
આસિત્તકૈ-એક હી વાર સુગંધિત જલોદિ દ્વારા સીંચા ગયા હૈ, સિત્તકૈ-અનેક
વાર સુગંધિત જલોદિ દ્વારા સીંચા ગયા હૈ-શુચિકૈ-પવિત્રકર દિયા ગયા
હૈ, સંમાર્જિત કૈ-બુહારી દ્વારા કૂઢાકરકટ સાફ કરને સે જો બચ્ચકુલ સાફ
સુથરા હૈ-ઉપલિપ્ત કૈ-ગોમય આદિ દ્વારા જો લીપ દિયા ગયા હૈ, તથા
અગુરુ આદિ ધૂપોં સે ધૂપિત હોને કે કારણ જો સુગંધ સે સુગંધિત બન
રહા હૈ ઓર હસી લિયે જો ગંધ કી વર્તિભૂત જૈસા હોરહા હૈ 'દેવની

ત્રિકોણવાળા માર્ગમાં-ત્રણ રસ્તાઓવાળા માર્ગમાં, ચતુષ્કમાં-ચાર રસ્તાવાળા
માર્ગમાં ચત્વરમાં-ઘણા રસ્તાવાળા માર્ગમાં, ચતુર્મુલ્લમાં-ચાર ઢારવાળા ગોપુર વગેરેમાં,
મહાપથમાં-ધારીરસ્તામાં, અને પથમાં-સાધારણ રસ્તામાં (આસિત્તસિત્ત સુચિય સં-
મજ્જિઓવલિત્તં જાવ સુગંધવરગંધિયં ગંધવટ્ટીભૂયં અલ્લોપ માળીઓ) આસિત્ત
છે-ન્યાં સુવાસિત પાણી વગેરે એક જ વાર છોટવામાં આવ્યું છે, સિત્તછે-ન્યાં
સુવાસિત પાણી ઘણીવાર છંટાયું છે, શુચિક છે-જેને ન્યાં પવિત્ર કરવામાં આવ્યું છે,
સંમાર્જિત છે-જેને સાવરણીથી એકદમ સ્વચ્છ બનાવવામાં આવ્યું છે, ઉપલિપ્ત છે-
ન્યાં છાણુ વગેરેથી લીપવામાં આવ્યું છે, અગુરુ વગેરે ધૂપોથી ધૂપિત હોવાને લીધે
સુવાસિત થયેલું છે અને એથી જ તે સુગંધની ધૂપસળી જેવું થઈ રહ્યું છે, નગરનાં

લયારુક્ષ્વગુમ્મવલ્લિગુચ્છાઓચ્છાદ્યં' ગુચ્છલતાવૃક્ષગુન્મલીગુચ્છાવચ્છાદિતં,
તન્ન ગુચ્છાઃ=વૃન્તાકીપશૃતીનાં લતાઃ=વમ્પાદિરૂપાઃ, વૃક્ષાઃ=આમ્રાદયઃ,
ગુન્માઃ=વતુર્દિક્ પ્રસૂતશાખાદિરૂપાઃ,વલયઃ=વૃક્ષોપરિસમારોહણસ્વભાવા લતાઃ,
एतेषां गुच्छाः=समूहाः, तैरवच्छादितम्, 'सुरम्भं' सुरम्भं 'वैभारगिरिकडग-
पायमूलं' वैभारगिरिकडगपादमूलम्, वैभारगिरेः ये कटकाः=प्रदेशाः, तेषां ये
पादाः=अधोभागाः तेषां यन्मूलं=समीपभागस्तत् 'सन्वओ'=सर्वतः=
सर्वदिक्षु, 'समंता' समन्तात् मनोभिलापानुसारमितस्तः 'आहिंहेमाणीओ'
'आहिण्डयमानाः=भ्रमन्त्यः२ 'दोहलं विणियंति' दोहदं विनयन्ति=पूरयन्ति,
तद् यदि खलु अहमपि 'मेहेसु' मेघेषु=अकालमेघेषु 'अभ्युगएसु' अभ्युदगतेषु
उत्तरीत्या यावद्दोहदं 'विणिज्जामि' विनयेयं=पूरयेयं तदाश्रेयः इत्यभिप्रायः ॥सू.१२॥

હુર્દ તથા (નાગરજળેળં અભિર્ણંદિજ્ઞમાણીઓ) નગર નિવાસિ મનુષ્યો દ્વારા
અભિનન્દિત હોતી હુર્દ-(ગુચ્છલયારુક્ષ્વગુમ્મવલ્લિગુચ્છાઓચ્છાદ્યં) ગુચ્છો
સે લતાઓ સે આમ્રાદિક વૃક્ષો સે દિશાઓ મેં શાખાઈ ફેલી હુર્દ હૈં પેસે
ગુલ્મો સે તથા વૃક્ષો કે ઉપર ચઢને કે સ્વભાવ ઘાલી વેલો સે આચ્છાદિત
હુઈ (સુરમ્મ વૈભારગિરિકડગપાયમૂલં) રમણીય વૈભાર પર્વત કે પ્રદેશો
કે અધોભાગ કે સમીપ ભાગ મેં (સન્વઓ સમંતા આહિંહેમાણીઓ ૨
દોહલં વિણિયંતિ) સમસ્ત દિશાઓં કી તરફ ઇધર ઉધર ઘૂમ ૨ કર અપમે
દોહદરૂપ મનોરથ કી પૂર્તિ કરતી હૈં। (તં જણં અહમવિ મેહેસુ અભ્યુવ-
ગएसु जाव दोहलं विणिज्जामि) તો યદિ મૈં બી અભ્યુદગત આદિ વિશેષણોં
વાલે મેંઘોં મેં વિવરણ કર અપને દોહદ કી પૂર્તિ કરૂં તો વહુત અચ્છા હો ॥સૂ.૧૨॥

એવાં દ્રશ્યોને જોતી તેમજ (નાગરજળેળં અભિર્ણંદિજ્ઞમાણીઓ) તે ધારિણીદેવી
નાગરિકો દ્વારા અભિનંદિત થતી (ગુચ્છલયારુક્ષ્વગુમ્મવલ્લિગુચ્છાઓચ્છાદ્યં)
અને પછી તે ગુચ્છો, લતાઓ, આંખા વગેરે વૃક્ષો, જેમની શાખાઓ ચારે દિશાઓમાં
પ્રસરી રહી છે એવા ગુદ્ધો અને વૃક્ષો ઉપર ચઢીને પ્રસરીલી લતાઓ વડે ઢંકાએલા
(સુરમ્મવૈભારગિરિકડગપાયમૂલં) રમણીય વૈભાર પર્વતના નિકટ સ્થાનોમાં
(સન્વઓસમંતા આહિંહેમાણીઓ ૨ દોહલં વિણિયંતિ) અને બધી દિશાઓમાં ફરી-
ફરીને પોતાના દોહદની પૂર્તિ કરે છે. (તં જણં અહમવિ મેહેસુ અભ્યુવગएसु जाव
दोहलं विणिज्जामि) તો હું પણ ઉપર વર્ણન કરવામાં આવેલા અભ્યુદગત વગેરે
વિશેષણોવા ૧ મેઘોમાં વિચરણ કરીને મારા દોહદની પૂર્તિ કરું તો બહુ સારું થાય. ॥સૂ.૧૨॥

मूलम्--तएणं सा धारिणी देवी तंसि दोहलंसि अविणिज्जमाणंसि
 असंपन्नदोहला असंपुन्नदोहला असंमाणियदोहला सुक्का भुक्खा णि-
 म्मंसा ओलुग्गा ओलुग्गा सरीरा पमइलदुब्बला किलंता ओमंथिय
 वयणनयणकमला पंडुइयमुहा करयलमलियव्व चंपगमाला णित्तेया
 दीणविवणवयणा जहोचियपुप्फगंधमल्लालंकारहारं अणभिलसमाणी
 कीडारमणकिरियं च परिहावेमाणी दीणा दुम्मणा निराणंदा भूमिगय
 दिट्ठिया ओहयमणसंकप्पा जाव झियायइ । तएणं तीसे धारिणीए
 देवीए अंगपडियाओ अब्भितरियाओ दासचेडियाओ धारिणीं देवीं
 ओलुग्गं जाव झियायणिं पासंति पासित्ता एवं वयासी--किण्णं तुमे
 देवाणुप्पिए ! ओलुग्गा ओलुग्गसरीरा जाव झियायसि ?, तएणं
 सा धारिणीदेवी ताहिं अंगपडियारियाहिं अब्भितरियाहिं दासचेडि-
 याहिं एवं वुत्ता समाणी ताओ दासचेडियाओ नो आढाइ णो परि-
 याणाइ अणाढायमाणी अपरियाणमाणी तुसिणीया संचिट्ठइ । तएणं
 ताओ अंगपरियारियाओ अब्भितरियाओ दासचेडियाओ धारिणीं
 देवीं दोच्चंपि तच्चंपि एवं वयासी--किन्नं तुमे देवाणुप्पिए ! ओलुग्गा
 ओलुग्गसरीरा जाव झियायसि ? । तएणं सा धारिणी देवी ताहिं
 अंगपडियारियाहिं अब्भितरियाहिं दासचेडियाहिं दोच्चंपि तच्चंपि एवं
 वुत्ता समाणी णो अढाइ णो परियाणाइ अणाढायमाणी अपरिजा-
 णमाणी तुसिणीया संचिट्ठइ । तएणं ताओ अंगपडियारियाओ दास-

अनगाग्धर्मामृतवर्षिणी टीका.पू.१३ अकालमेषद्रोहद्वनिरूपणम्

१७१

चेडियाओ धारिणीए देवीए अणाढइज्जमाणीओ अपरिजाणिज्जमा-
णीओ तहेव संभंताओ समाणीओ धारिणीए देवीए अंतियाओ पडि-
निक्खमंति पडिनिक्खमित्ता जेणेव सेणिए राया तेणेव उवागच्छंति,
उवागच्छित्ता करयलपरिग्गहियं जाव कट्ठुं जएणं विजएणं वद्धावेंति,
वद्धावित्ता एवं वयासी—एवं खलु सामी ! किंपि अज्ज धारिणी देवी
ओलुग्गा ओलुग्गसरीरा जाव अट्ठझाणोवयगया झियायइ । तएणं
से सेणिए राया तासिं अंगपाडियारियाणं अंतिए यमट्ठं सोच्चा
णिसम्म तहेव संभंते समाणेसिंभं तुरियंचवलं वेइयं जेणेव धारिणी
देवी तेणेव उवागच्छइ उवागच्छित्ता धारिणीं देवीं ओलुग्गं ओलु-
ग्गसरीरं जाव अट्ठझाणोवगयं झियायमाणिं पासइ पासित्ता एवं वयासी-
किन्नं तुमे देवाणुप्पिए । ओलुग्गा ओलुग्गसरीरा जाव अट्ठझाणोवगया
झियायसि ? । तएणं सा धारिणीदेवी सेणिएणं रन्ना एवं वुत्ता
समाणी नो आढाइ जाव तुसिणीया संचिट्ठइ । तएणं से सेणिए
राया धारिणीं देवीं दोच्चंपि तच्चंपि एवं वयासी—किन्नं तुमे देवाणु-
प्पिए । ओलुग्गा जाव झियायसि ? । तएणं सा धारिणीदेवी सेणि-
एणं रन्ना दोच्चंपि तच्चंपि एवंवुत्ता समाणी णो आढाइ णो परिजाणाइ
तुसिणीया संचिट्ठइ । तएणं सेणिए राया धारिणीं देवीं सवहसावियं
करेइ, करित्ता एवं वयासी—किण्णं तुमं देवाणुप्पिए । अहमेयरस्स अट्ठ-
स्स अणरिहे सवणयाए ताणं तुमं ममं अयमेयारूवं मणोमाणसियं-

दुक्खं रहस्सी करेसि ?। तएणं सा धारिणीदेवी सेणिएणं रन्ना सवहं
 साविया समाणी सेणियं रायं एवं वयासी—एवं खलु सामी ! मम
 तस्स उरालस्स जाव महासुमिणस्स तिण्हं मासाणं बहुपडिपुन्नाणं
 अयमेयारूवे अकालमेहेसु दोहले पाउवभूए—धन्नाओ णं ताओ ।
 अम्मयाओ कयत्थाओ णं ताओ अम्मयाओ, जाव वेभारगारेपाय-
 मूलं आहिडमाणीओ दोहलं विणिंति, तं जइणं अहमवि जाव दोहलं
 विणिज्जामि, तएणं हं सामी ! अयमेयारूवेसि अकालदोहलंसि अवि-
 णिज्जमाणंसि ओलुग्गा जाव अट्टझाणोवगया झियायामि । तएणं से
 सेणिए राया धारिणीए देवीए अंतिए एयमट्ठं सोच्चा णिसम्म धारिणीं
 देवीं एयं वयासी—माणं तुमं देवाणुप्पिए ! ओलुग्गा जाव झियाहि,
 अहंणं तहा करिस्सामि जहाणं तुब्भं अयमेयारूवस्स अकालदोह-
 लस्स मणोरहसंपत्ती भविस्सइ-त्तिकट्टु धारिणीं देवीं इट्ठहिं कंताहिं पियाहिं
 मणुन्ताहिं मणामाहिं वग्गूहिं समासासेइ समासासेत्ता जेणेव बाहि-
 रिया उवट्ठाणसाला तेणामेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता सीहासणवर-
 गए पुरत्थाभिमुहे सन्निसन्ने धारिणीए देवीए एयं अकालदोहलं
 बहूहिं आएहि य, उवाएहि य, ठिईहि य, उप्पत्तीहि य, वेणइयाहि
 य, कम्मियाहि य, पारिणामियाहि य, चउव्विहार्हि बुद्धीहिं अणु-
 चित्तेमाणेर तस्स दोहलस्स आयं वा उवायं वा ठिइं वा उप्पत्ति वा
 अविदमाणेओहयमणसंकप्पे जाव झियायइ ॥ सू० १३ ॥

अनगारधर्मांमृतवर्षिणी टीका. स.१३ अकालमेघदोहद्वनिरूपणम्

१७७

टीका—तएणं सा इत्यादि । ततः=दोहदसमुत्पन्नयनन्तरम्, सा धारिणी राज्ञी 'तंसि' तस्मिन् अकालमेघवर्षणरूपे, 'दोहलंसि' दोहदे 'अविणिज्जमाणंसि' अविनीयमाने=अपर्यमाणे, सा कीदृशी जातेत्याह—'असंपन्नदोहला' असंपन्न दोहदा=अकालमेघवर्षणाभावात् असंपाप्तदोहदा, 'असंपुन्नदोहला' असंपूर्ण दोहदा=मेघवर्षणाभावेन दोहदस्याऽसंपूर्णत्वात्, 'असंमाणियदोहला' असंमानितदोहदा=अकालमेघवर्षणजनितानन्दसद्भावाभावात् 'सुक्का' शुष्का=मनसः संतापेन शुष्कशोणितत्वात्, 'भुक्खा' बुभुक्षान्वतीवदोहदस्या सम्पूर्णत्वेनार्त ध्यानतया क्षुधाक्लान्तावदुर्बला, अत एव 'णिम्मंसा' निर्मासा-शुष्कमांसा 'ओलुग्गा' अवरुग्गा=चिन्तारोगग्रसितत्वाज्जीर्णा 'ओलुग्गसरीरा' अवरुग्गशरीरा=चिन्ता-तिशयात् जीर्णशरीरा, 'पम्मइलदुब्बला' पमलिनदुर्बला प्रकर्षेण मलिना कान्ति-

तएणं सा धारिणी देवी इत्यादि ॥

टीकार्थ—(तएणं) दोहला उत्पन्न होने के बाद (सा धारिणी देवी) वह धारिणी देवी जब (तंसि दोहलंसि) अकाल में मेघ वर्षणरूप वह अपना दोहला (अविणिज्जमाणंसि) पूर्ण नहीं हुआ तब (असंपन्नदोहला) असमय में मेघवर्षण के अभाव से दोहद की पूर्ति प्राप्त नहीं कर सकने के कारण (असंपन्नदोहला) दोहद की असंपूर्णता होने के कारण, (असंमाणिय दोहदा) दोहद संमानित (पूर्ण) नहीं होने के कारण, (सुक्का) मन में अतिशय संतापवाली हुई और इस कारण शोणित शुष्क हो जाने से वह सूक गई (भुक्खा) बुभुक्षित व्यक्ति की तरह वह दुर्बल हो गई (णिम्मंसा) मांस भी उसका शुष्क जैसा हो गया। (ओलुग्गा) चिन्ता से रोग से ग्रसित होने के कारण जीर्ण जैसी बन गई। (ओलुग्गसरीरा) चिन्ता की अतिशयता से वह जीर्ण शरीर हो गई (पम्मइल दुब्बला) कान्तिरहित होकर

तएणं सा धारिणीदेवी इत्यादि "मग्न
टीकार्थ—(त एणं) दोहद उत्पन्न तथा पछी (सा धारिणीदेवी)न्यारे धारिणीदेवीनुं
(तं सि दोहलंसि) असमये मेघवर्षणु दोहद (अविणिज्जमाणंसि) पूर्ण नहि थयुं त्यारे
(असंपन्नदोहला) असमये मेघवर्षणुना अभावे पोत्तानुं दोहदनी पूर्ति नहि थवाथी
(असंपुन्नदोहला) दोहद सन्मानित (पूर्ण) नहि होवाने वीधि, (सुक्का) ते मनमां
पूण हुःपी थध अने शरीरमांथी दोहदी सूकाध जवाथी दूषणी थध गध, (भुक्का) भूभी
व्यक्तिनी जेम ते दुर्बल थध गध, (णिम्मंसा) तेनुं मांस पय सुकाध गथुं (ओलुग्गा)
चिन्ता अने शैगथी पीडायेवी ते लुण्ठुं जेवी बनी गध. (ओलुग्गसरीरा)
अतिशय चिन्ताना लारथी लुण्ठुं शरीरवाणी थध गध. (पम्मइलदुब्बला) निस्तेज

१७८

हाताधर्मकथासूत्रे

वर्जिता अत एव दुर्बला भोजनादित्यागात्, 'किलंता' क्लान्ता=परमक्लान्ति
 संपन्ना, 'ओमंथियवयणनयणकमला' ओमंथियवदननयनकमला, 'ओमंथिय'
 इति अधः कृतं=नीचैः कृतं वदननयनकमलं यथा सा, 'पंडुरियमुदा'
 पाण्डुरितमुखा=पीतवर्णवदना, अत एव 'करयलमलियव चंपगमाला पित्तिया'
 करतलमलिता इव चम्पकम्पमाला निस्तेजाः हस्ततलमर्दितचम्पकपुष्प
 मालेव तेजो वर्जिता, तस्मात् 'दीणविवणवयणा दीनविवर्णवदना, तत्र
 दीनं=दुःखितं, विवर्णं=शोभारहितं मुखं यस्याः सा, तथा—'जहोचियपुष्पगंध-
 मलालंकारहारं अणभिलसमाणी' यथोचितपुष्पगन्धमालालंकारहारं अनभि-
 लपन्ती, तत्र यथोचितं=यथायोग्यं राज्ञीधारणयोग्यं यथास्यात्तथा पुष्पाणि मालती
 प्रभृतीनां, गन्धं कोष्ठपुटादीनां, माल्यं जान्यादि पुष्पाणां, अलंकारं=कटक
 कुण्डलादिरूपं, हारम्=अष्टादशसरिकादिलक्षणं तत्सर्वम् अनभिलपन्ती=अनि-
 च्छन्ती 'क्रीडारमणकिरीयं च परिहावेमाणी' क्रीडारमणकिरीयं च परिहाव-

वह बहुत अधिक दुर्बल हो गई (किलंता) खानेपीने में भी उसे अरुचि
 आ गई (ओमंथियवयणनयणकमला) मुख और नेत्र उसके नीचे रहने
 लग गये (पंडुरियमुदा) शरीर की कांति फीकी पड़ जाने के कारण उसका
 मुख पीला पड़ गया (करयलमलियव चंपगमाला पित्तिया) हस्त तल से
 मर्दित चंपक पुष्प की माला के समान वह तेज रहित हो गई—(दाण-
 विवणवयणा) इसीलिये उसके मुखपर दीनता और—शोभा रहितता स्पष्ट
 प्रतीत होने लग गई। (जहोचियपुष्पगंधमलालंकारहारं अणभिलसमाणी)
 उस राती के धारण करने योग्य मालती आदि पुष्पों में कोष्ठपुट आदि
 के गंध में जान्यादि पुष्पों की माला में कटककुण्डल आदि रूप अलंकार
 में तथा १८ अष्टादश लरवाले हार आदि में कोई रुचि नहीं रही—(क्रीडारमण
 किरीयं च परिहावेमाणी) मखियों के साथ हारमय विनोद करना आदिरूप

यहने तो भूल डमजेर थई गछ. (किलंता) आवापीवानी आगतभां पण ने अरुचि
 अताववा लागी, (ओमंथियवयणनयणकमला) तेनां भां अने नेत्र नीचां रहवा लायां,
 (पंडुरियमुदा) शरीरनी कानि झीझी थई गछ, तेथी तेनुं भां पीछुं पड़ी गथुं इतुं.
 (करयलमलियव चंपगमाला पित्तिया) हथेलीभां आणाछ गथेला अंपाना पुष्पाणी
 भाणानी जेभ ते झीझी थई गछ. (दीणविवणवयणा) तेथीदैन्य अने शोभा रहितता
 तेना भां उपर स्पष्ट रीते देखातां इतां. (जहोचियपुष्पगंधमलालंकारहारं अण-
 भिलसमाणी) थमेझी वगेरे झूला, कोष्ठपुट वगेरेनी सुवास, जाल्यादि पुष्पाणी भाणा
 इडापुंण वगेरे जेवां धरेणुंआ, अहार (१८) लडीवाणा हारे वगेरे कोष्ठपणु धारण
 करवा थोअ उताम वस्तुभां तेनी छिछां न रही. (क्रीडारमणकिरीयं च परिहावेमाणी)

અનગાર્ધમામૃતવર્ષિણી ટીકા.સૂ.૧૩ અકાલમેઘદોઢદનિરૂપણમ્

૧૭૧

યન્તી, તત્ર-ક્રીડા=સહહાસ્ય વિનોદાદિરૂપા રમણં=સખિભિઃ સહ સ્વેચ્છનં, તયો ક્રીડા રમણયાઃ ક્રિયા, તાં પરિહાપયન્તી=પરિત્યજન્તો, 'દીના દીના=દુઃખિતા, 'દુર્મના' દુર્મના=અદ્વિગ્નચિત્તા, નિરાણંદા' નિરાનન્દા=હર્ષસુખવર્જિતા, 'ભૂમિ-ગયદિદ્વિયા' ભૂમિગયદિદ્વિકા=ધરાધૃતદૃષ્ટિકા 'ઓહયમણસંકળ્પા' અપહતમનઃ સંકળ્પા=તત્ર-અપહતો=નદ્વો મનસઃ સંકલ્પઃ=કર્તવ્યાકર્તવ્યવિવેચનરૂપો યસ્યાઃ સા, 'જાવ શ્રિયાયઈ' યાવત્ ધ્યાયતિ-યાવચ્છબ્દેન-કરચલપલ્હત્યમુદ્દી, અદૃઙ્જા-ણોવગયા' इति संग्रहः, તેન કરતલપર્યસ્તમુખી, અર્તધ્યાનોપગતા, ઇતિચ્છાયા, તત્ર કરતલે=હસ્તતલે 'હયેલી'તિ ભાષાયાં પર્યસ્તં=નિશ્ચિન્તં મુખં યયા સા તથા, અર્તધ્યાનોપગતા=અકાલમેઘવર્ષણ જનિતાનન્દાનનુભવાત્ શોકક્રાન્તા 'શ્રિયાયઈ' ધ્યાયતિ-અર્તધ્યાનં કરોતીત્યર્થઃ, 'તણં' તતઃસ્વલુ 'તીસે' તસ્માઃ ધારિણ્યા

ક્રીડા તથા અનેક સાથ સ્વેચ્છના અને દોનો ક્રિયાઓ કો અનેકે ઓછ દિવા ઓર કેવલ (દીના દુર્મના) વહ દુઃખિત એવં દુર્મના રહને લગી (નિરાણંદા ભૂમિગયદિદ્વિકા ઓહયમણસંકળ્પા જાવ શ્રિયાયઈ) હય તરહ હર્ષમુલ્લેસે વર્જિત બની હુઈ વહ સદા નીચે કી ઓર હી અપની દૃષ્ટિ રાખે રહતી ઓર કર્તવ્યા કર્તવ્ય વિવેચનરૂપ માનસસંકલ્પ જિસકા નષ્ટ હો જુકા હોગેસે વહ ધારિણી દેવી રાતદિન આર્ત ધ્યાન રૂપ ચિન્તા મેં મગ્ન બન ગઈ. યદાં યાવત્ પદ સે 'કરચલપલ્હત્યમુદ્દી, અદૃઙ્જાણોવગયા' અને પદોકા સંગ્રહ હુઆ હૈ। જિવ સમય મનુષ્ય અધિક ચિન્તા મગ્ન રહને લગતા હૈ અને સમય વહ હયેલી પર મુખ ધર કર બેઠા હુઆ નિઃસ્વલોઈ પડતા હૈ-ઓર રાતદિન આર્ત-ધ્યાન ક્રિયા કરતા હૈ। યહી સ્થિતિ અને રાત્રીકી ખી રહને લગી થી યહી વાત અને પદો દ્વારા વ્યક્ત કી ગઈ હૈ। (તણં) અનેકે વાદ (તીસે)

સખીઓની સાથેના હાસ-પરિહાસ, વિનોદ, ક્રીડાઓ અને રમત ગમત આ બધા એણે ત્યજી દીધાં હતાં, અને તે કંઈ (દીના દુર્મના) દીન અને અન્યમનસ્ક થઈને દિનસો પસાર કરવા લાગી. (નિરાણંદા ભૂમિગયદિદ્વિકા ઓહયમણસંકળ્પા જાવ શ્રિયાયઈ) આરતે વિપ્રાદયુક્ત થઈને તે હંમેશાં પોતાની નજર નીચે જ રાખતી અને ધીમે ધીમે શું કરવું અને શું નહિ કરવું આ બંનેનો વિવેક એટલે કે કર્તવ્યાકર્તવ્ય રૂપ મનસ સંકલ્પ જ નષ્ટ થઈ ગયો. અને આ રીતે તે ચિંતામાં ફૂળી ગઈ. અહીં 'યાવત્' પદથી 'કરચલપલ્હત્યમુદ્દી અદૃઙ્જાણોવગયા' આ પદનો સંગ્રહ થાય છે. માણસ વધારે ચિન્તિત થાય છે, તે વખતે હથેલી ઉપર મોં રાખીને બેસી રહે છે અને સતદિવસ આર્તધ્યાન-ચિન્તા-માં જ ફૂળી રહે છે. ધારિણીદેવીની એજ હાલત થઈ ગઈ. આ પદોથી એ જ વાત સ્પષ્ટ કરવામાં આવી છે. (તણં) ત્યાર પછી

देव्याः 'अंगपडियारियाओ' अङ्गपरिचारिकाः=आत्मरक्षिकाः, 'अङ्घिमतरियाओ' आभ्यन्तरिकाः=अन्तःपुरनिवासिन्यः समये२ समुचितविचारदायिका इत्यर्थः। तथा 'दासचेडियाओ' दासचेटिकाः-दास्यश्चताश्रेटिका इति दासचेटिकाः स्वकर्मधारयेत्यादिना दासी शब्दस्य पुंवद्भावः, तत्र दास्यः=मर्दनादि कार्यकारिण्य, ता एव चेटयश्च रहस्यवार्ताकारिण्यः, एताः सर्वाः धारिणीं देवीं 'ओलुगं' अवरुणां=ग्लानां 'जाव झियायमाणि' यावद् ध्यायन्तीम्=आर्तध्यानां कुर्वन्तीं पश्यन्ति, दृष्ट्वा एवमवादिषुः-किं=किमर्थं=कस्मात् कारणात् खलु हे देवानुप्रिये अवरुणा, अवरुणशरीरा, यावद् ध्यायसि=आर्तध्यानां करोषि?। ततः खलु सा धारिणीदेवी ताभिरङ्गपरिचारिकाभिः आभ्यन्तरिकाभिः दासचेटिकाभिः एवमुक्ता सती ता दासचेटयः नो आढाई नो आद्रियते, 'णो परिया-उस रानी की जों (अंग पडियारियाओ) अंगपरिचारिकाएँ थीं कि जो (अङ्घिमतरियाओ) अन्तःपुरमें ही सदा उसके साथ रहती करती थीं और समय२ पर उसे उचित सुजाव दिया करती थीं तथा (दास चेडियाओ) दासीरूप चेटिकाएँ थीं कि जो उसके शरीर का मर्दनादिकार्य करनेके लिये नियुक्त थीं उन्होंने (धारिणीदेवीं ओलुगं जाव झियायमाणि पासति) उस धारिणी देवी को चिन्ता मग्न एवं दुर्बलशरीर वाली जब देखा तब (पासित्वा) देखकर (एवं वयासी) इस प्रकार कहा (किण्णं तुमे देवानुप्पिए ओलुगमा ओलुगसरीरा जाव झियायसि) हे देवानुप्रिये? क्या कारण है जो तुम रात दिन कृश शरीर हो रही हैं और आर्तध्यान किया करती हो? (तएणं मा धारिणीदेवीं ताहिं अंगपडियारियाहिं-अङ्घिमतरियाहिं दास चेडियाहिं एवंवुत्ता ममाणी नाओ दासचेडियाओ नो आढाई णो परियाणाह) (नी से) राणीनी (अंगपडियारियाओ) अंग सेविकाओ-ओओ (अङ्घिमतरियाओ) तेनी साथे सदा रणवासमां ज रहैती हुती अने अनुकूल समये तेने थोअ सलाह आपती हुती-(दासचेडियाओ) दासीरूप चेटिकाओ-ओओ तेना शरीरे भासिय बगेरे भाटे निशुद्ध क कामां आवी हुती-तेओओ(धारिणीं देवीं ओलुगं जाव झियायमाणि पासति) क्याहे धारिणीदेवीने कृश शरीरवाणी तेमज चिन्तातुं ओओ त्याहे (पासित्वा) ओओने (एवं वयासी) कहुं छे (किण्णे तुमे देवानुप्पिए ओलुगमा ओलुगसरीरा जाव झियायसि) हे देवानुप्रिये! रातदिनसे हेम आर्तध्यानशी दृग्गता थला ओओ छे? अने चिन्तामां मज्ज छे। (तएणं मा धारिणी देवीं ताहिं अंगपडियारियाहिं अङ्घिमतरियाहिं दास चेडियाहिं एवं वुत्ता ममाणी नाओ दास चेडियाओ नो आढाई णो परियाणाह) अंगपरिचारिकाओ, दासचेटिकाओ आ रीते

अनगारधर्माभूतवर्षिणीटीका सू. १३ अकालमेघदोहदनिरूपणम्

१८१

णाइ' नो परिजानाति, एताः काः सन्ति मत्पुरतः इत्यपि नावबुध्यते, अनाद्वि-
यमाणा=तासामादरमकुर्वाणा, अपरिजानाना तदुपस्थिति मनवबुध्यमाना तूष्णीका
संतिष्ठते=भौनमवलम्ब्य तिष्ठतिस्म। ततः खलु ताः अङ्गपरिचारिका आभ्य-
न्तरिकादासचेटयः धारिणीं देवीं 'दोच्चंपि तच्चंपि' द्वितीयवारमपि तृतीयवा-
रमपि, एवमवादिषुः, 'किन्नं' किंखलु-किमर्थं हे देवानुप्रिये ! त्वम् अवरुग्णा
अवरुग्णशरीरा यावद् ध्यायसि=आर्तध्यानं करोषि। ततःखलु सा ताभिरङ्ग-
परिचारिकाभिः आभ्यन्तरिकाभिः दासचेटिकाभिर्द्वितीयवारमपि तृतीयवारमपि

इस तरह उन आभ्यन्तरिक अंगपरिचारिकाओं एवं दासचेटियों द्वारा पूछी
जाने परभी उस धारिणी देवी ने प्रत्युत्तर देकर उनका कुछ भी आदर
नहीं किया और न उसे यह भी भान रहा कि ये मेरे समक्ष कौन
गड्ढोर बोलरही हैं। इस प्रकार (अणाढायमाणी अपरियाणमाणी तुसिणीया
संचिद्वह) उनका अनादर करती हुई और उनकी उपस्थिति को नहीं जानती
हुई वह धारिणी देवी उस समय केवल चुप ही रही। (तएणं ताओ-
अंगपरियासियाओ अङ्गिभतरियाओ दासचेडियाओ धारिणीं देवीं दोच्चंपि
तच्चंपि एवं वयासी किन्नं तुमे देवाणुप्पिए ओलुग्गा ओलुग्गसरीरा झिया-
यसि ?) धारिणी देवी को इस तरह जब उन्होंने मौनाश्रित देखा तां
पुनः अभ्यन्तरिक परिचारिकाओं ने तथा दास चेटिकाओं ने उस धारिणीदेवी
से दुवारा और तिवारा भी ऐसा ही कहा हे देवानुप्रिये ? तुम कृश शरीर
होकर क्यों आर्तध्यान में मग्न बनी हुई बैठी रहती हो ? तुम्हें क्या
चिन्ता है कहो (तएणं सा धारिणीं देवा ताहिं अंगपडियारियाहिं अङ्गिभत-
रियाहिं दासचेडियाहिं दोच्चंपि तच्चंपि एवं वुत्ता समानी णो अढाइ णो

पूछयुं' पणु धारिणी देवीએ જવાબ આપીને તેઓને આવકાર આપ્યો નહિ તેને આટલી
પણુ સુધણુધ રહી નહિ કે અમારી સામે કોણુ ઉભું છે અને મને કંઈક પૂછી રહ્યું
છે. આ રીતે (અણાઢાયમાણી અપરિયાણમાણી તુસિણીયા સંચિદ્વહ) તેઓને
જરાપણુ આવકાર આપ્યા વગર અને તેઓની ઉપસ્થિતિને પણ નહિ બાણુતી ધારિણી-
દેવી તે સમયે મૌન જ સેવતી રહી. (તएणं ताओ अंगपरिचारियाओ अङ्गिभतरिया
ओ धारिणीदेवीं दोच्चंपि तच्चंपि एवं वयासी किन्नं तुमे देवाणुप्पिए ओलु-
ग्गा ओलुग्गसरीरा झियायसि ?) આ પ્રમાણે ધારિણીદેવીને મૌન બેઠને રણુવાસની
પરિચારિકાઓ અને દાસચેટિકાઓએ ફરી બે વાર ત્રણવાર એમ જ કહ્યું કે હે દેવાનુ
પ્રિયે ! દુર્બળ થયેલા તમે ચિંતામગ્ન શા માટે રહો છો ? તમને શું ચિન્તા છે ?
અમને કહેા. [તएणं सा धारिणीदेवी ताहिं अंगपडियारियाहिं अङ्गिभतरियाहिं

एवमुक्तासतीर्णो आद्रियते नो परिजानाति अनाद्रिमाणा=अनादरं कुर्वती, अपरि-
जानाना=अनवबुध्यमाना धारिणी देवी तूष्णीका संतिष्ठते। ततःअङ्गपरिचा-
रिका दासचेटयो धारिण्या देव्या अनाद्रियमाणाः=अनादरं प्राप्ताः अपरिज्ञा-
यमानाः=परिचयमप्राप्ताः 'तद्देव' तथैव 'संभंताओ' संभ्रान्ताः, धारिणी देवी-
ममसन्नां विलोक्य भयोद्विग्नाः सत्यः, धारिण्या देव्या अंतिकात् प्रतिनिष्का-
मन्ति=निर्गच्छन्ति। प्रतिनिष्क्रम्य=निर्गत्य, यत्रैव श्रेणिको राजा तत्रैवोपाग-
च्छन्ति, उपागत्य करयलपरिगृहीतं 'जाव' यावत्-दशनखं शिर आवर्त मस्तकेऽ

परिघाणाइ) इस तरह उन आभ्यन्तरिक अंगपरिचारिकाओ तथा दास
चेटियों द्वारा दो तीन बार पूछने परभी उस धारिणी देवीने उनकी
बात का कोई उत्तर नहीं दिया और न उनकी ओर कुछ ध्यान दिया
(अणादायमाणी अपरिजानमाणी तुसिणीया संचिट्टइ) केवल अपेक्षा किये
हुए अपरिचित हुई जैसी चुपचाप ही बैठी रही (नएणं नाओ अंगपडियारि-
याओ दासचेडियाओ धारिणीए देवीए अणादाइज्जमाणीओ अपरिजानिज्जमा-
णीओ तद्देव समंताओ समाणीओ धारिणीए देवीए अंतियाओ पडिनि-
क्खमंति) इस तरह की उस धारिणीदेवी की स्थिति जब उन अंगपरि-
चारिकाओं तथा दासचेटियोंने देखी तो वे उसके पास अपनेको अनादर
देखती हुई बिना कुछ कहे ही अपरिज्ञान अवस्था में भय से व्रत होकर
बाहर चली आई (पडिनिक्खमिस्सा जेणेव सेणिए राया तेणेव उवागच्छइ)
और बाहर आकर वे वहां गई जहां राजा श्रेणिक थे। (उवागच्छिता
करयलपरिगहियं जाव कट्टु जएणं विजएणं वट्ठवेति) आकर उन्होंने

दास चीटियादि दीक्षेपि तच्छेपि एवंकुत्ता समाणी णो अदाइ णो परिघाणाइ)
आम ये वल्लु वणत पूछ्वा छातां पल्लु ते धारिणीदेवीये तेमने कंछं पल्लु जवाअ
आये नहि अने जरापल्लु गल्लुकार्युं नहि. (अणादायमाणी अपरिजानमाणी
तुसिणीया संचिट्टइ) अल्लु यधने तेओनी उपेक्षा करती ते चुपचाप ऐसी रही
(नएणं नाओ अंगपडियारियाओ दासचेडियाओ धारिणीए देवीए अणादाइज्ज-
माणीओ अपरिजानिज्जमाणीओ तद्देव समंताओ समाणीओ धारिणीए देवीए अति-
याओ पडिनिक्खमंति) धारिणीदेवीनी आवी विचित्र स्थिति जेधने अंगपरिचा-
रिकाओ अने दास चेटिकाओ पोतानी जतने उपेक्षित थयोली अल्लुने कंछं पल्लु कइया
वगर शालीनी दुर्गजताना दारल्लुने अल्लुया वगर लयवस्त थती जहोर आवती रही.
(पडिनिक्खमिस्सा जेणेव सेणिए राया तेणेव उवागच्छइ) जहोर आवीने
तेओ ट्रेष्टि राग पामे जछं. (उवागच्छिता करयलपरिगहियं जाव कट्टु

अनगारधर्मासृतवर्षिणीटीका सू. १३ अकालमेघबोहवनिर्दपणम्

१८३

ऊलि 'कटू' कृत्वा, जयेन-जयशब्देन, विजयेन=विजयशब्देन 'वद्धावेति' वर्ष-
यन्ति=भेणिकमभिनन्दयन्ति, 'वद्धावित्ता' वर्षयित्वा, एवमवदन्-एवं खलु हे
स्वामिन्! 'किपि' किमपि अभि यद् 'अज्ज' अद्य=अस्मिन् दिवसे धारिणी
देवी अवरुणा अवरुणशरीरा यावद् आर्तध्यानोपगता ध्यायति=आर्तध्यानं
करोति। ततः खलु स श्रेणिको राजा तासामङ्गपरिचारिकाणामन्तिके इममर्थ=
धारिणी देव्या-आर्तध्यानरूपं श्रुत्वा निशम्य=हृद्यवधार्य 'तदेव' तथैव, संभ्रान्तः
सन् 'सिग्धं' शीघ्रं=मनोगतिसहितं, 'तुरियं' त्वरितम्='अधुनैव गम्यते' इति
वा व्यापारयुक्तं, 'चवलं' चपलं=कायवेष्टासहितं 'वेगियं' वेगितं=गत्यबरोध
रहितम्, यत्रैव धारिणीदेवी तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य धारिणीं दवीमवरुणा-

दीनों हाथों को अंजलिबद्धकर और उन्हें मस्तक पर रखकर राजा को
प्रणाम किया। बाद में जब विजय शब्दों द्वारा उन्हें बधाई दी। (वद्धा-
वित्ता एवं वयामी) बधाई के बाद फिर उन्होंने राजा से ऐसा कहा-(एवं खलु
स्वामी किं पि अज्ज धारिणीदेवी ओलुग्गा ओलुग्गसरीरा जाव अट्टझाणो-
वगया झियावइ) हे स्वामिन्? आज हम आपके पास कुछ कहनेको
आई हैं-धारिणीदेवी आज अवरुण एवं अवरुण शरीर वाली होकर
अवमनी बैठी हुई हैं और आर्तध्यान में मग्न हैं आदिर (नएंगं से सेणिए
राया तामि अंगपडियारियाणं अतिए एयमट्टं मोच्चा णिसम्म तदेव
संभंते समाणे सिग्धं तुरियं चवलं वेयं जेणेव धारिणी देवी तेणेव
उवागच्छइ। श्रेणिक राजा उन अंतर्परिचारिकाओं के मुख से इस बात
को सुनकर और अच्छी तरह उसे हृदय में आधारित कर उसी तरह
संभ्रान्त होकर शीघ्र ही अभी जाता हूं इस तरह वचन कहते हुए
चपलरूप से बिना किसी रुकावट के जहां वह धारिणी देवी भी वहां

जणं विजणं वद्धावेति) शब्दे तेजोव्ये अंजलि मस्तके लगातीने नमस्कार कथां.
त्यारभाइ जयविजय शब्दोत्थी तेभने वधाव्यां. (वद्धावित्ता एवं वयामी) वधाव्या
जाइ तेजोव्ये गज्जने कछुं के (एव खलु स्वामी किं पि अज्ज धारिणीदेवी ओलु-
ग्गा ओलुग्गसरीरा जाव अट्टझाणोवगया झियावइ) हे स्वामिन्! अब मैं आपने
कथक निवेदन करवा भाटे आव्यां छीये. धारिणीदेवी अवरुणु अने दुःखशरीरवाणी
शब्दे अन्वयमनस्कनी जेभ ओहां छे, अने ओकहम चिंताभजन शब्दे आर्तध्यान करे छे.

(नएंगं से सेणिए राया तामि अंग पडियारियाणं अतिए एयमट्टं मोच्चा णिसम्म तदेव
संभंते समाणे सिग्धं तुरियं चवलं वेहयं जेणेव धारिणी देवी तेणेव उवागच्छइ)
अंग परिचारिकाओंना मोदेथी आ बात सांलगतां तो व श्रेष्ठिक राजव्ये ते बातने
मनमां सारी पेडे धारणु करीने व्याकुलताथी डोर्पणु स्थाने रोकाया वगर धारिणी-

मवरुग्ण शरीरां यावद् आर्त्तध्यानोपगतां ध्यायन्तीं=आर्त्तध्यानं कुर्वतीं पश्यति।
दृष्ट्वा एवं=वक्ष्यमाणरीत्या, अवादीत्=श्रेणिकः पृष्ठवान् इत्यर्थः। किं=कस्मात्
कारणात्, खलु हे देवानुप्रिये ! अवरुग्णा अवरुग्णशरीरा यावद् आर्त्तध्यानो-
पगता ध्यायसि ?। ततःखलु सा धारिणीदेवी श्रेणिकेन राज्ञा एवमुक्ता सती नो
आद्रियते यावत् तूष्णिका संतिष्ठते। ततः खलु स श्रेणिको राजा धारिणी-
देवीं द्वितीयवारमपि तृतीयवारमपि एवमवदत्-किं खलु त्वं हे देवानुप्रिये !
अवरुग्णा यावद् ध्यायसि। ततःखलु सा धारिणीदेवी श्रेणिकेन राज्ञा द्विती-
यवारमपि तृतीयवारमपि एवमुक्ता सती नो आद्रियते नो परिजानति, तूष्णिका
संतिष्ठते। ततःखलु श्रेणिको राजा धारिणीदेवीं 'सर्वहमात्रियं करेइ' शपथशापितां

गये। (उवागच्छित्ता धारिणीं देवीं ओलुगं ओलुगसरीरं जाव अट्टझा
णोवगयं झियायमारिं पासइ) जाकर उसने धारिणी देवी को अवरुग्णा
और अवरुग्ण शरीरा तथा आर्त्तध्यान में लीन हुई बैठी देखा (पासित्ता
एवं वयासी) देख कर उससे उनने ऐसा कहा (किन्नं तुमे देवानुप्रिये ?
ओलुग्गा ओलुगसरीरा जाव अट्टझाणोवगया झियायसि) देवानुप्रिये ?
क्यों तुम अवरुग्णा तथा अवरुग्ण शरीरा हो और क्यों आर्त्तध्यान में
मग्न बन रही हो। (तएणं सा धारिणीदेवी सेणिएणं रन्ना एवं बुत्ता समा-
णी नो आढाइं जाव तुसिणीया संचिद्धइ) इस तरह राजा श्रेणिक द्वारा पूछी
गई उस धारिणी देवीने उन्हें कुछ भी उत्तर नहीं दिया और न उसे
यही ज्ञात हो सका कि ये पूछने वाले कौन मेरे समक्ष खड़े हुए हैं।
केवल वह पुरुष की भांति चुपचाप ही बैठा रही। (तएणं से सेणिए राया
धारिणीं देवीं दोच्चंपि तच्चंपि एवं वयासी) रानीधारिणी देवी की ऐसी स्थिति
देखकर श्रेणिक राजा से नहीं रहा गया और वे पुनः उससे दुबारा तिजारा

देवीनी पासो गया। (उवागच्छित्ता धारिणीं देवीं ओलुगं ओलुगसरीरं जाव
अट्टझाणोवगयं झियायमारिं पासइ) त्यां जधने तेओओ धारिणीदेवीने रुज्झा अने
रुज्झु शरीरानी जेम चिन्तामज्ज जेयां। (पासित्ता एवं वयासी) तेभने जधने तेभले आ
प्रभांले कहु (किन्नं तुमे देवानुप्रिये ! ओलुग्गा ओलुगसरीरा जाव अट्टझाणोवगया
झियायसि) देवानुप्रिये ! शा भाटे तेमे शेजनी जेम शेज युक्त शरीरवाणा यधने चिन्तामज्ज
थर रह्यां छे। (तएणं सा धारिणीदेवी सेणिएणं रन्ना एवं बुत्तासमाणी नो आढाइं
जाव तुसिणीया संचिद्धइ) आ रीते श्रेणिक राजाये धारिणीदेवीने पृष्ठयुं पण तेले
कंठं जवाण आप्थे नहि अने तेने आटयुं ओ लान रह्युं नहि के ओणु सामे उलु
छे अने तेने कंठकं पूछी रह्युं छे, धारिणीदेवी ते वणते पडेलानी जेम जेमी न रह्यां।
(तएणं से सेणिए राया धारिणीं देवीं दोच्चंपि तच्चंपि एवं वयासी) राजा नीआवी

अनगरधर्मामृतवर्षिणीटीका स. १३ अकालमेघदोहदनिरूपणम्

१८५

करोति, शपथः=वौगन' इति भाषायां तेन शपितां युक्तां, करोति, कृत्वा शपथं दत्त्वा एवमवादीह—किं खलु हे देवानुप्रिये ! 'तुमं' त्वैतस्यार्थस्य 'सव-
णयाए' श्रवणतायै श्रोतुम् अडम् 'अगरिहे' 'अगरिहे' अनर्हः=अयोग्यः? योग्यो
नास्मि? 'ता' तत्=तस्मात् खलु 'तुमं' त्वम् 'अयमेयारूवं' इदमेतद्रूपं, 'मणो-
माणसियं' मनो मानसिकं दुःखं 'ममं, ममात्रे' 'रहस्सी करेसि' रहस्सी—करोपि=

भी ऐसा ही पूछने लगे (किन्ने तुमे देवानुप्पिए ओलुग्गा जाव झियायसि)
हे देवानु प्रिये? क्यों तुम अवस्था और अरुणशरीरा बनी हुई आर्तध्यान
कर रही हो? (तएणं सा धारिणी देवी सेणिएणं रत्ता दोच्चंपि तच्चंपि
एवं बुत्ता समाणी णो आढाइ णो परिजाणाइ तुमिणीया संचिट्ठइ) इस तरह
श्रेणिक राजा द्वारा दो तीन बार पूछने पर भी उस धारिणी देवीने उनके
कहने पर कुछ भी ध्याय नहीं दिया और न उनकी तरफ उसने कुछ
लक्ष्य ही किया—केवल अनमनो बनी हुई चुपचाप ही बैठी रही—
(तएणं सेणिएणं राया धारिणी देवीं सवहसावियं करेइ—करित्ता एवं वयासी)
जब "धारिणी देवी मेरी बात का कुछ भी उत्तर नहीं दे रही है" ऐसा जब-
श्रेणिक राजा ने देखा तो उन्होंने उसे शपथ (सोगंद) दिलाई और दिला-
कर इस प्रकार बोले—(किणं तुमं देवानुप्पिए ! अहमेयस्स अट्ठस्स अण-
रिं सवणयाए ताणं तुमं ममं अयमेयारूवं मणोमाणसियं दुक्खं रहस्सी
करेसि?) देवानुप्रिये? क्या मैं तुम्हारे इस अर्थ को सुनने के लिये
योग्य नहीं हूँ? जो तुम मुझसे इस अपने मानसिक दुःख को छुपा-

नेधने राजथी 'हेवायु' नहि अने तेओ इरी णीलु अने त्रीलुवार आ प्रभाओ
पूछता रखा. (किन्ने तुमे देवानुप्पिए ओलुग्गा जाव झियायसि) देवानुप्रिये!
तमे शा भाटे इण्णु अने इण्णु शरीरा थधने चिंतामज्ज थधने आर्तध्यान करे छि ?
(तएणं सा धारिणीदेवी सेणिएणं रत्ता दोच्चंपि तच्चंपि एवं बुत्ता समाणी णो आढा-
इ णो परिजाणाइ तुमिणीया संचिट्ठइ) धारिणीदेवीने राजेओ बारंवार ओ त्रणु वण्णत
पूछथुं छतां तेणे कंठं ध्यान आप्थुं नहि अने ते तरइ लक्ष्य आप्था वज- इकत
अन्यमनस्कणी ओम थुप थधने ओसी ज रखां. (तएणं सेणिएणं राया धारिणीदेवी
सवहसावियं करेइ—करित्ता एवं वयासी) राजने न्यारे ओम दाण्थुं के धारिणीदेवी
भारी बातने कंठं जवाग आपतां नथी त्पारे श्रेणिक राजेओ तेने सोगंद आपीने
पूछथुं के किणं तुमं देवानुप्पिए ! अहमेयस्स अट्ठस्स अणरिं सवणयाए ताणे-
तुमं ममं अयमेयारूवं मणोमाणसियं दुक्खं रहस्सी करेसि?) हे देवानु प्रिये!
तमारा मनोरथने हुं सांखणवा आयोज्य थुं के ओ तमे भारथी पणु तमारा मानसिक

गोपयसि। ततः खलु सा धारिणीदेवी श्रेणिकेन राज्ञा शपथशापता सतां श्रेणिकं राजानमेवमवादीत्-एवं खलु हे स्वामिन्! मम तस्योदारस्य महास्त्र-
मस्य त्रिषु मासेषु बहुभर्तृपूर्णेणु-मायः पूर्णेणु ईषदनेणु इत्यर्थः, अयमेतदूयः अकाल
मेवेषु=अकालमेघविषये दोहदः प्रादुर्भूतः-स कीदृशो दोहदः प्रादुर्भूतः? इत्याह-
धन्याः खलु ता अम्बाः, कृतार्थाः खलु ता अम्बाः, यावद् पूर्वोक्तविशेषणविशिष्टा
वैभारगिरिपादमूले=वैभारगिरिममीपे आदिष्ठमानाः=क्रीडापूर्वकमकालमेघवर्षण-
जनितशोभाविलोकनपूर्वकं क्रीडन्त्यः, दोहदं विगितिं विनयन्ति पुरयन्ति,
हे स्वामिन् तद् यदि खलु अहमपि यावत् दोहदं 'विणिज्जामि' विनयेयं=

रहो हो। (तएणं सा धारिणीदेवी सेणिएणं रन्ना सबहमाविद्या समाणी
से णिएणं रायं एवं वयासी) इस प्रकार श्रेणिक राजा द्वारा शपथ (सोमदं)
युक्त की जाने पर धारिणीदेवीने उनसे ऐसा कहा-(एवं खलु सामी ?
मम तस्स उरालस्स जाव महासुमिणस्स तिहं मासाणं बहुपडिपुन्नाणं अय
मेघाख्वे अकालमेहेसु दोहले पाउब्भूण) स्वामिन् मुझे उस उदार
आदि विशेषण संपन्न महास्वप्न के ३ मास परिपूर्णमाय होने पर अर्थात्
तीसरे मास के कुछ कप्त रहने पर असमय में प्रातृष काल के मेघों
में स्नान करने रूप ऐसा दोहला उत्पन्न हुआ है कि (धन्नाओ णं ताओ
अम्मयाओ कयत्थाओ णं ताओ अम्मयाओ जाव वैभारगिरिपायमूलं
आदिष्ठमाणीओ दोहलं विगितिं तं जइणं अहमपि जाव दोहलं विणिज्जामि)
वे माताएँ धन्य हैं वे माताएँ कृतार्थ हैं जो पूर्वोक्त विशेषण विशिष्ट
होकर वैभार गिरिके समीप में क्रीडा करती हैं-अकाल मेघवर्षण से जनित
शोभा को देखती हुई विविध प्रकार की क्रीडा में निमग्न होती हैं-

हुःअने छुपायी रह्या छि। (त एणं सा धारिणीदेवी सेणिएणं रन्ना सबहमाविद्या
समाणी सेणिएणं रायं एवं वियासी) आ प्रभावे श्रेणिकरालये सागंदपूर्वकं पूछवायी
धारिणीदेवीओ कहुं-(एवं खलु सामी ! मम तस्म उरालस्म जाव महासुमिणस्स
तिहं मासाणं बहुपडिपुन्नाणं अयमेवाख्वे अकालमेहेसु दोहले पाउब्भूण) हे
स्वामि! उदार वगेरे विशेषणवाणा पूर्व जेयेला महास्वप्नना लगलग वग भास पूरा थये
ओटवे हे तीन भासमां थोडा दिवसो पाडी लता ते वणते असभये वपीकाण होरद थयुं.
(धन्नाओ णं ताओ अम्मयाओ कयत्थाओ णं ताओ अम्मयाओ जाव वैभारगि-
रिपायमूलं आदिष्ठमाणीओ दोहलं विगितिं तं जइणं अहमपि जाव दोहलं विणि
ज्जामि) ते माताओनुं एवन धन्य छि अने कृतार्थ छि के तेओ (पूर्व वषुवेला
विशेषओ सुकत) वैभारगिरिनी नल्लु कीडा करे छि, अने अकाणे मेघवर्षणथी उत्पन्न

अनारधामृतवर्षिणी टीका. सू.१३ अकालमेघदोहदनिरूपणम्

१८७

पूरयेयम्, तदा शोभनम् इति, ततः=नेन कारणेन खलु अहं हे स्वामिन् ! अस्मिन्नेतद्गो अकालदोहदे=अकालमेघदोहदे 'अविणिज्जमाणमि' अविनीयमाने= अपूर्यमाणे अवरुणा यावत् आर्तध्यानोपगता ध्यायामि । ततःखलु स श्रेणिको राजा धारिण्या देव्या अन्निके एतमर्थं श्रुत्वा निश्चय्य धारिणीं देवीमेवम- वादीत=मा खलु त्वं देवानुप्रिये ! अवरुणा यावद्ध्याय=आर्तध्यानं मा कुरु इत्यर्थः, अहं खलु तथा करिष्यामि, यथा खलु तव अस्यैतद्रूपस्य अकालदो- हस्य मनोरथसंपाप्तिर्भविष्यति, इति कृत्वा धारिणीं देवीं 'इट्ठाहिं इट्ठाभिः=

और अपने दोहद की पूर्ति करती हैं। यदि इसी तरह की अवस्था-विशिष्ट होकर मैं भी अपने दोहद की पूर्ति करूँ तो उत्तम हो (तएणं हं सामी अयमे- यारूवंसि अकालदोहलंसि अविणिज्जमाणमि ओलुग्गा जाव अट्ठाणोवगया- झियायामि) इस तरह हे स्वामिन् ! अकाल मेघों में स्नान करनेरूप मेरा दोहला अभीतक पूरा नहीं हो रहा है-इसलिये मैं अवरुण शरीरवाली होकर आर्तध्यान से चिन्तित हो रही हूँ। (तएणं सेसेणिराया धारिणीए देवीए अंतिए एयमट्ठं सोच्चा णिसम्म धारिणीं देवीं एवं वयासी) श्रेणिक राजाने ज्योंही धारिणी देवी के मुख से इस बात सुना तो उसे हृदय में अवधारणकर उन्होंने धारिणी देवी से इस प्रकार कहा-(माणं तुमं देवाणुप्पिए ओलुग्गा जाव झियाहिं) देवानुप्रिये ? तुम अवरुण एवं अवरुण शरीर वाली बनकर आर्तध्यान मत करो (अहणं तथा करिस्सामि जहाणं तुब्भं अयमेवारूवस्स अकालदोहलस्स मणोरहसंपत्ती भविस्सइ) तुम निश्चय रखो मैं ऐसा उपाय करूँगा कि जिससे तुम्हारे इस अकाल दोहले की मनोरथ सिद्धि हो जावेगी [निकट धारिणी देवीं इट्ठाहिं पियाहिं मणुन्नाहिं

शोभाने नेती विविध झीडाओ करे छे तेभज पोताना दोहद पुइं करे छे, ने आम हुं पञ्च भारा दोहदने पुइं करी थकुं तो अहुं साइं थाय, (त एणं हं सामी अयमे- यारूवंसि अकालदोहलंसि अविणिज्जमाणमि ओलुग्गा जाव अट्ठाणोवगया झियायामि) हे स्वामि ! असभये मेघवर्षाभां नडावातुं भाइं दोहद छलु पुइं थकुं नहीं, ओथी न इच्छा अनेइच्छुशरीरा थधने चिन्ताभां पडीछुं, (त एणं सेसेणिराया धारिणीए देवीए अंतिए एयमट्ठं सोच्चा णिसम्म धारिणीं देवीं एवं वयासी) धारिणीदेवीना भोदेथी दोहदनी वात सांभणतां न तेने हृदयभां धारण करीने सन्नओ छलुं-(माणं तुमं देवाणुप्पिए ओलुग्गा जाव झियाहिं) हे देवानुप्रिये ! तमे इच्छा अने इच्छुशरीरा थधने चिन्ता न करे। (एहणं तथा करिस्सामि जहाणं तुब्भं अयमेवारूवस्स अकालदोहलस्स मणोरहसंपत्ती भविस्सइ) तमेविश्वास राओ हुं सत्तरे ओ प्रभाओ यत्न करीशे के नेथी तभारा अकाल दोहदनी मनोरथ सिद्धि थाय,

इष्टकारिणीभिः 'कन्ताभिः अभिलषणीयाभिः 'पियाहिं' प्रियाभिः=प्रोतिकरोभिः, 'मणुन्नाहिं' मनोज्ञाभिः, श्रवणसुखदाभिः, 'मणामाहिं' मन आमाभिः=मनः समाकर्षिणीभिः 'वग्गूहिं' वोग्भिः=वाणीभिः 'समासासेइ' समाश्वासयति= 'सर्वं भविष्यति देवगुरुधर्मप्रसादेन' इति धैर्यं ददाति, इत्याशयः 'समासा-सित्ता' समाश्वास्य यत्रैव बाह्या उपस्थानशाला तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य सिंहासनवरगतः पौरस्त्याभिमुखः संनिषण्णः धारिण्या देव्या एवम् अकाल-दोहदं बहुभिः 'आएहिंय' आयेश्च=कारणैश्च 'उवाएहिं य' उपायेश्च=साधनैश्च, 'ठिईहिय' स्थितिभिः=कार्यसंपादनरूपदिशाभिः, 'उप्पत्तीहिय' उत्पत्तिभिः=

मणामाहिं वग्गूहिं समासासेइ) ऐसा कह कर उन राजाने धारिणी देवी को इष्ट, कान्त, प्रिय, मनोज्ञ एवं चित्ताकर्षक वचनों से समझाते हुए धैर्यबंधाया-देव गुरु तथा धर्म के प्रसाद से सब ठीक हो जावेगा इस तरह कहकर उसे चित्त में सांत्वना बंधाई। (समासासेत्ता जेणेव बाहिरिया उवट्ठाणशाला तेणामेव उवागच्छइ) सांत्वना बंधाकर फिर वे वहां से बाहर जहां उपस्थानशाला (समा मंडप) थी, वहां चले आये। (उवागच्छित्ता सीहा सणवरगए पुरत्थाभिमुखे सन्निसन्ने धारिणीए देवीए एयं अकाल दोहलं बहुहिं आएहिं उवाएहिय, ठिईहिय, उप्पत्तीहिय, उप्पत्तियाहिय, वेणइया हि य कम्मयाहि य पारिणामियाहिय, चउत्विहाहिं बुद्धिहि अणु चित्तेमाणेर तस्स दोहलस्स आयं वा उवायं वा ठिइं वा उप्पत्तिं वा अब्बिदमाणे ओदयमणसंकप्पे जाव ज्जियायइ) वहां आकर वे पूर्व की तरफ मुखकर उत्तम सिंहासन पर बैठ गये और धारिणी देवी के इस पूर्वोक्त अकाल दोहले की अनेक

(नितट्ठ धारिणीं देवीं इट्ठाहिं कन्ताहिं प्रियाहिं मणुन्नाहिं मणामाहिं वग्गूहिं समासा-सेइ) आभ कहीने ते राजाने धारिणीदेवीने इष्ट. कान्त, प्रिय, मनोज्ञ अने मनज-भता वयनेा द्वारा धीरज सणवा भाटे कथुं. देव गुरु अने धर्मनी कृपाशी गधु झीइ थसे आ रीते तेना मनने आश्वासन आप्पुं, (समासासेत्ता जेणेव बाहिरिया उवट्ठाणशाला तेणामेव उवागच्छइ) आश्वासन आपीने तेआ उपस्थानशालां आआ (उवागच्छित्ता सीहा सणवरगए पुरत्थाभिमुखे सन्निसन्ने धारिणीए देवीए एयं अकालदोहलं बहुहिं उवाएहिं य, ठिईहिय, उप्पत्तीहिय' उत्पत्ति याहिय, वेणइयाहिय, कम्मयाहि य, पारिणामियाहि य चउत्विहाहिं, बुद्धि हि अणुचित्तेमाणेर तस्स दोहलस्स आयं वा उवायं वा ठिइं वा उप्पत्तिं वा अब्बिदमाणे ओदयमणसंकप्पे जाव ज्जियायइ) त्यां तेआ पूर्वाभिभूष थधने उत्तम सिंहासन उपर विशज्जमान थया अने धारिणीदेवीना अकाल दोहद पुइं करवा भाटे

अनगारब्धमामृतवर्षिणी टीका. अ.१ सू. १४ अकालमेघदोहदनिर्मुक्तम्

१८९

साधनहेतुकार्यपादुर्भावरूपाभिः, तथा 'उत्पत्तियाहि य' औत्पत्तिकीभिः=
वेणइयाहि य' वैनायिकीभिः, कार्मिकीभिः, पारिणामिकीभिश्च चतुर्विधाभिः
बुद्धिभिः अनुचिन्तयन्=दोहदपूर्तिं वारंवारं विचारयन् तस्य दोहदस्य आयं वा
उपायं वा स्थितिं वा, उत्पत्तिं वा अविन्दन्-अप्राप्नुवन् अपहतमनःसंकल्पः=
हतोत्साहः यावत् ध्यायति=आर्तध्यानं करोति ॥सू० १३॥

मूलम्-तयाणंतरं अभयकुमारे ण्हाए कयवलिकम्मे सव्वालं-
कारविभूसिए पायवंदए पहारेत्थ गमणाए, तएणं से अभयकुमारे
जेणेव सेणिए राया तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता सेणियं रायं ओह-
यमणसंकप्पं जाव झियायमाणं पासइ, पासित्ता अयमेयारूवे अज्झत्थिए
चित्थिए कप्पिए पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था-अन्नया य
ममं सेणिए राया एज्जमाणं पासइ, पासित्ता आढाइ, परिजाणाइ, सक्कारेइ
सम्माणेइ, आलवइ, संलवइ, अच्चासणेणं उवणिमंतेइ, मत्थयंसि अग्धाइ
इयाणि ममं सेणिए राया णो आढाइ णो परियाणाइ, णो सक्कारेइ, णो
सम्माणेइ, णो इट्ठाहिं कंताहिं पियाहिं मणुन्नाहिं ओरालाहिं वग्गूहिं
आलवेइ, संलवेइ, नो अच्चासणेणं उवणिमंतेइ, णो मत्थयंसि अ-
ग्धाइ य, किंपि ओहयमणसंकप्पे झियायइ, तं भवियव्वं णं एत्थ

कारणो से अनेक उपायो से अनेक कार्य संपादन रूप दिशाओं से अनेक
उत्पत्तिरूप युक्तियों से तथा औत्पत्तिकी वैनायिकी, कार्मिकी, तथा
पारिणामिकीरूप चार प्रकार की बुद्धियों से पूर्ति करने का बार-बार विचार
करने लगे। परन्तु उन्हें इसकी पूर्ति का जब कोई कारण-उपाय विनि-
या युक्ति नहीं सुझी तो वे स्वयं हतोत्साह होकर चिन्तातुर हो गये ॥सू॥ १३॥

अनेक कारणों, उपायों, कार्यसिद्धि ध्वनी विविध दृष्टियों, अनेक युक्तियों, औत्प-
त्तिकी, वैनायिकी, कार्मिकी अने पारिणामिकी आभ आर प्रकारनी बुद्धि द्वारा बार-बार
विचरवा लाया. अन्ते क्यारे तेभने दोहद पुङ् करवा भाटे कोष्ठ उपाय अथवा
कोष्ठ युक्ति ध्यानमां न आवी त्यारे तेओ हतोत्साह थधने चिन्तातुर भनी गया. ॥सू. १३॥

कारणेणं, तं सेयं खलु मे सेणियं रायं एयमट्ठं पुच्छित्तए, एवं संपे-
हेइ संपेहिता जेणामेव सेणिए राया तेणामेव उवागच्छइ, उवाग-
च्छित्ता करयलपरिग्गहियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु जएणं
विजएणं वद्धावेइ वद्धावित्ता एवं वयासी तुब्भेणं ताओ ! अन्नया ममं
एज्जमाणं पासित्ता भाढाइ, परिजाणह, जाव मत्थयंसि अग्घायह,
आसणेणं उवणिमंतेह, इयाणिं ताओ ! तुब्भे ममं नो आढाह, जाव
नो आसणेणं उवणिमंतेह, किंपि ओहयमणसंकप्पा जाव झियायइ,
तं भवियव्वं ताओ ! एत्थ कारणेणं तओ तुब्भे मम ताओ ! एयं
कारणं अगूहेमाणा, असंकेमाणा, अनिणहवेमाणा, अप्पच्छाएमाणा
जहा भूयमवित्तहमसंदिद्धे एयमट्ठमाइक्खह, तएणं हं तस्स कार-
णस्स अंतगमणं गमिस्सामि। से सेणिए राया अभएणं कुमारेणं एवं
वुत्ते समाणे अभयकुमारं एवं वयासी—एवं खलु, पुत्ता ! तव चुल्लमाउ-
याए धारिणीए देवीए तस्स गब्भस्स दोसु मासेसु अइक्कंतेसु
तइए मासे वट्ठमाणे दोहलकालसमयंसि अयमेयारूवे दोहले पाउ-
ब्भवित्था—धन्नाओ णं ताओ अम्मयाओ तहेव निरवसेसं भाणि-
यव्वं जाव विणिंति, तएणं अहं पुत्ता धारिणीए देवीए तस्स अकाल-
दोहलस्स बहूहिं आएहिं य उवाएहिं जाव उप्पत्तिं अविंदमाणे ओहयमण
संकप्पे जाव झियामि, तुमं आगयंपि न जाणामि। तएणं से अभ-
यकुमारे सेणियस्स रन्नो अंतिए एयमं सोच्चा णिसम्म हट्ठु जाव
हियए सेणियं रायं एवं वयासी—माणं तुब्भे ताओ ! ओहयमणं
जाव झियायह अइएणं तहा करिस्सामि जहाणं मम चुल्लमायाए

जनगरधर्मासूत्रवर्णिणीटीका अ.१ सू. १४ अकालमेघदोहदनिरूपणम्

१०१

भारिणीए देवीए अयमेयारूवस्स अकालदोहलस्स मणोरहसंपत्ती
भविस्सइ त्तिक्कुं सेणियं रायं ताहिं इट्ठाहिं कंताहिं जाव समासा-
संइ। तएणं सेणिए रायाअभएणं कुमारणं एवं वुत्ते समाणे हट्ठुत्तु
जाव अभयकुमारं सक्कारेइ सम्माणेइ सक्कारित्ता सम्माणित्ता षांढे-
विसज्जेइ ॥१४॥ सू०॥

टीका—‘तथाणंतरं’ इत्यादि ! तदनन्तरम् अभयकुमारः स्नातः कृतबलिकर्म
यावत् सर्वालङ्कारविभूषितः ‘पायवंदए’ ‘पादवन्दकः=पितृपादलन्दनार्थी’ ‘पहारे-
त्यगमणाए’ माधारयद् गमनाय=नृपचरणवन्दनाय अया गन्तव्यमिति निश्चयं
कृतवान्। ततःखलु सोऽभयकुमारो यत्रैव श्रेणिको राजा तत्रैवोपागच्छति,
उपागत्य श्रेणिकं राजानम् अपहतमनःसंकल्पं यावत् पश्यति। दृष्ट्वा अयमे-
तद्रूपः=वक्ष्यमाणस्वरूपः अध्यात्मिकः=अत्मगतः, चिन्तितः, कल्पितः, प्रार्थितः,
मनोगतः संकल्पः ‘समुप्पज्जित्था’ समुदपद्यत=समुत्पन्नः=कीदृशः संकल्पः

‘तथाणंतरं अभयकुमारे’ इत्यादि

टीकार्थ—(तथाणंतरं) इस के बाद (पहाए) स्नान करके (कयबलिकम्मे) जिमन
बलिकर्म कौवे आदि को अन्नादि भाग देने रूप क्रिया कर लिया है
और जो (सर्ववालंकारविभूषिए) समस्त अलंकारों से विभूषित हो चुके हैं
ऐसे (अभय कुमारे) अभयकुमारने (पायवंदए गमणए पहारेत्य) उस समय
पिता के चरणों की वंदना करने का निश्चय किया। (तएणं से अभयकुमारे
जेणेव सेणिए राया तेणेव उवागच्छइ) निश्चयानुसार वे जहाँ अपने पिता
श्रेणिक राजा थे) वहाँ आये (उवागच्छित्ता सेणियं रायं ओहयमणसंकल्पं
जाव झियायमाणं पासइ) आते ही उन्होंने श्रेणिक राजा को अपहतमन
संकल्पवाला और चिन्तातुर देखा—(पासित्ता अयमेयारूवे अज्झत्थिए चि-

‘तथाणंतरं अभयकुमारे’ इत्यादि”

टीकार्थ—(तथाणंतरं) त्थारआढ (पहाए) स्नान करीने (कयबलिकम्मे) कणडा
वजेदने अन्नपणन अपीने जेगळे बलिकर्म पुइं कथुं छि, अने जेओ (सर्ववालंकार
विभूषिए) समस्त अलंकारों द्वारा शोणी रह्या छि, अने (अभयकुमारे) अभयकुमारे
पायवंदए गमणए पहारेत्य) पिताना चरणोंमां वंदन करवाने निश्चय कयो

(तएणं से अभयकुमारे जेणेव सेणिए राया तेणेव उवागच्छइ)
पिताना निश्चय प्रमाणे अभयकुमार न्यां श्रेणिकराज हता त्यां गया. (उवागच्छित्ता
सेणियं रायं ओहयमणं रूपं जाव झियायमाणं पासइ) त्यां गधने तेओओ श्रेणिक
राजने हतासाही थडने संकल्पविकल्पांमां चिंतामज्ज जेया. (पासित्ता अयमेयारूवे

समुत्पन्नः ? इत्याह—‘अन्नयाय’ इत्यादि। अन्यदा अन्यस्मिन् समयं च मां श्रेणिको राजा ‘एज्जमाणं’ एजमानम्=आगच्छन्तं पश्यति दृष्ट्वा आद्रियने परि-
 जानानि, सत्करोति, समानयति, आलपति, संलपति, अधीसनेन उपनिम-
 न्त्रयति, मस्तके आजिघ्रति च, इदानीं मां श्रेणिको राजा नो आद्रियने, ‘णो
 परिजाणाइ’ नो परिजानाति=‘को ममाग्रे तिष्ठतीत्यपि नावबुध्यत इत्यर्थः,
 ‘णो सकारेइ’ नो सत्करोति मृदुवचनतः ‘णो सम्माणेइ’ न सम्मानयति, आसने
 उपवेशनार्थं नाज्ञापयति, ‘णो’ न=न च ‘इद्दार्हि’ इष्टाभिः=इष्टकारिणीभिः,
 कान्ताभिः=अभिलषणीयाभिः, प्रियाभिः=प्रीतिकरीभिः, मनोदाभिः=प्रवणसुख-
 निण कपिण पत्थिण मणोगण संकप्पे समुपपज्जित्था) देखकर उन को इस
 वक्ष्यमाण रूप से आत्मगत, चिन्तित, कल्पित एवं प्रार्थित मनोगत संकल्प
 उत्पन्न हुआ। (अन्नयाय ममं सेणिएराया एज्जमाणं पासइ, पासित्ता
 आढाइ, परिजाणाइ, सकारेइ सम्माणेइ आलवइ, संलवइ, अद्दासणेण उव-
 णिमंतेइ) जब भी कभी श्रेणिक राजा मुझे आते देखते थे तो वे मेरा
 आदरकरते थे, मुझे जान लेते थे, मेरा सत्कार करते थे सम्मान करते थे मुझ से
 बोलते चालते थे और आगे आसन पर बैठो इस प्रकार से कहते थे (मत्थयंमि
 अग्धाइ) तथा मेरे मस्तक को सूंघते थे। (इयार्हि ममं सेणिए राया णो आढाइ
 णो परिजाणइ णो सकारेइ, णो सम्माणेइ, णो इद्दार्हि, कंतार्हि, प्रियार्हि,, मणु-
 न्नाहिं, ओरालाहिं वग्गूहिं आलवेइ संलवेइ णो अद्दासणेणं उवणिमंतेइ)
 पर अब इस समय वे न मेरा आदर करते हैं, और न मुझे पहिंचानते है,
 न मेरा सत्कार करते हैं, न सम्मान करते हैं, और न इष्ट, कान्त प्रिय
 अज्झत्थिए चिनिण कपिण पत्थिण मणोगण संकप्पे समुपपज्जित्था अने जेधने
 तेमने पोतानी भेजे चिंतित, कल्पित अने प्रार्थित मनोगत आरीते संकल्प उत्पन्न
 थ्यो के (अन्नयाय ममं सेणिए राया एज्जमाणं पासइ पासित्ता आढाइ परि-
 जाणाइ सकारेइ, सम्माणेइ, आलवइ, संलवइ, अद्दासणेण उवणिमंतेइ)
 अने त्यारे षुक्क राज्ज भने आयवो जेतो हुता त्यारे तेओ भारो आदर करता
 हुता, भने ओ भता हुता भारो सत्कार करता हुता, सम्मान करता हुता, भारी साथे
 वातथीत करता हुता अने भने पोतानी पासो अग्धा जिंहासन उपर ओझाडीने कंछक
 कहेता हुता (मत्थयंमि अग्धाइ) भाइ भस्तक सूंघता हुता। (इयार्हि ममं सेणिए
 राया णो आढाइ णो परिजाणइ णो सकारेइ, णो सम्माणेइ, णो इद्दार्हि, कंतार्हि,
 प्रियार्हि, मणुन्नाहिं, ओरालाहिं, वग्गूहिं आलवेइ संलवेइ, णो अद्दासणेणं
 उवणिमंतेइ) पणु हुवे अत्थारे तेओ भारो आदर करता नथी, भने ओणभता नथी अने

અનગારધર્મામૃતવર્ષીનીટીકા:અ ૧ સૂ. ૧૪ અકાલમેઘદોહદનિરૂપણમ્

૧૯૩

દામિઃ=વાતસલ્યપૂર્ણામિઃ, 'અમ્ગૂઠિ' વામિઃ=વાણીમિઃ 'આલવહ્' આલપતિ, એક વાર ન પૃચ્છતિ, 'સંલવહ્' સંલપતિ=પુનઃપુનર્ન પૃચ્છતિ, નો અર્ધાસનેનોપનિમગ્ન-યતિ, નો મસ્તકે આજ્ઞપ્રતિ=નો માં મસ્તકે=ચુમ્બતિ ચ કિમપિ અપત્તમનઃ સંકલ્પો ધ્યાયતિ=આર્તધ્યાને કરોતિ તદ્ ભવિતવ્યં સ્વલુ અત્ર કારણેન,, 'તં' તત્=તસ્માત્ શ્રેયઃ સ્વલુ શ્રેણિકં રાજાનમ્ એતમર્થં ધટ્ટુમ્। એવં સંપ્રેક્ષતે=વિચારયતિ, સંપ્રેક્ષ્ય=વિચાર્ય યત્રૈવ શ્રેણિકો રાજા, તત્રૈવોપાગચ્છતિ, ઉપાગમ્ય કરતલપરિગૃહીતં શિર આવર્તે મસ્તકે અંજલિ કૃત્વા જયેન વિજયેન વર્ધયતિ,

નથા મન ભાવિની ઉદાર વાણી સે મુઝ્ઝ સે આલાપ કરતે હૈં ન સંલાપ કરતે હૈં ઓર ન એમા હાં કહતે હૈં કિ આઓ આધે આસન પર બેઠ જાઓ। (જો મત્થયંસિ અગ્ધાઇ ય) ઓર ન મેરા મસ્તક હી સૂંચતે હૈં। કિન્તુ (કિપિ ઓહ્યમણસંકપ્પે હિયાયહ) મનોરથકી પૂર્તિ સે નિરાશ હોકર વે કિમ ભાવમેં કિન વિચારોં મેં મગ્ન હો રહે હૈં-ચયોં ચિન્તાતુર બને હુણ બેઠે હૈં-(તં ભવિ-યદ્વં ણં એત્થ કારણેણ) અતઃ ઇસ મેં કોઈ ન કોઈ કારણ અવશ્ય હોના ચાહિયે। અતઃ(તં સેયં સ્વલુ મે સેણિયં રાયા એયમટ્ટં પુચ્છિત્તણ) તો મુઝ્ઝે અબ યહી શ્રેયસ્કરહૈં કિ મેં શ્રેણિક રાજા સે ઇસ વિષય કો પૂછ। (એવં સંપેહેઇ) અભયકુમાર ને એસા વિચાર કિયા। (સંપેહિત્તા જેનામેઘ સેણિય રાયા તેનામેઘ ઉવાગચ્છઈ) વિચાર કરકે ફિર વે શ્રેણિક રાજા કે બિલકુલ નજદીક ગયે (ઉવાગચ્છિત્તા કરયલપરિગ્ગહિયં શિરસાવત્તં મત્થણ અંજલિ કટ્ટુ જણં વિજણં વદ્ધાવેહ) જાકર ઉન્હોંને સર્વ પ્રથમ શ્રેણિક રાજા કો કરબદ્દ હોકર નમસ્કાર કિયા ઓર જય વિજય શબ્દ સે उनका अभिनंदन किया।

તેઓ ઇષ્ટ, કાંત, પ્રિય તેમજ મનગમતી સરસ બાણી દ્વારા ભારી સાથે વાતચીત કરતા નથી. સંતાપ કરતા નથી અને આવ ભારી સાથે જ અડધા આસન ઉપર બેસ એમ પણ કહેતા નથી. જો મત્થયંસિ અગ્ધાઇ ય અને માઈ મસ્તક પણ સૂંધતા નથી પરંતુ (કિપિ ઓહ્યમણસંકપ્પે હિયાયહ) હુઃખી મને તેઓ ચિંતામગ્ન થઈને કયા વિચારોમાં ડૂબી રહ્યા છે. (તં ભવિદ્વં ણં) આતું કંઈક કારણ તો ચોક્કસ હોવું જોઈએ. (તં સેયં સ્વલુ મે સેણિયં રાયા એયમટ્ટં પુચ્છિત્તણ) તો હવે માઈ શ્રેય શ્રેણિકરાજાને આ વિષે પૂછવામાં જ છે. પેહેઈ અભયકુમારે આ રીતે વિચાર કર્યો. (સંપેહિત્તા જેનામેઘ સેણિય રાયા તેનામેઘ ઉવાગચ્છઈ) વિચાર કરીને તેઓ શ્રેણિક રાજાની એકદમ પાસે ગયા. (ઉવાગચ્છિત્તા કરયલપરિગ્ગહિયશિરસાવત્તં મત્થણ અંજલિ કટ્ટુજણં વિજણં વદ્ધાવેહ) પાસે જઈને સૌ પ્રથમ તેઓએ કરબદ્ધ થઈને શ્રિક રાજાને નમસ્કાર કર્યો. અને જયવિજય શબ્દથી તેમને વધાવ્યા.

वर्धयित्वा एवमवादीत—युयं न्वलु हे तात । अन्यदा माम् एजमानं=आगच्छन्त
 दृष्ट्वा 'अडाइ' आद्रियध्वे, 'परिजाणइ' परिजानीथ. यावद् मस्तके आनिध्रय,
 आसनेन उपनिमन्त्रयथ, उदानीं हे तात ! यूयं मां नो आद्रियध्वे यावत् नो
 आसनेनोपनिमन्त्रयथ, किमपि अपहत मनः संकल्पा यावत् ध्यायथ=भक्तध्यानं
 कुरुथ । तद् भवितव्यं हे तात ! अत्र कारणेन, ततः=तस्माद् यूयं मम हे
 तात ! एतत् कारणम् 'अगूहेमाणा' अगूहमानाः=अगोपयन्तः 'असंकेमाणा'
 अशङ्कमानाः='हृदिस्थं वहिः—स्थं वक्तव्य' मिति शङ्कामपनयन्तः 'अनिध्रवेमाणा'
 अनिध्रुवानाः=मनोमतार्थं प्रकटने मौनमनालम्बमाना इत्यर्थः, 'अप्यच्छाएमाणा'
 अप्यच्छाद्यन्तः=चिन्तितमर्थं प्रच्छन्नमकुर्वाणाः सन्तः 'जहाभूयम्' यथाभूतम्=
 अविपरीतम्, 'अवितहं' अवितथं=सद्भूतम्, 'असंदिद्धं' असंदिग्धम्=संदेहरहि-
 तम्, 'एयमइ' एतमर्थम्, 'आइक्खइ' आख्यात=कथयत, ततः खलु अहं

(वद्धावित्ता एव वयासी) अभिनन्दन करने के बाद फिर उन्होंने ने उन
 से ऐसा कहा—(अन्नया ममं एज्जमाणं पासित्ता अडाइ परिजाणाइ जाव
 मत्थयंसि अग्घायइ आसणेणं उवणिमंतेइ, किं पि ओइयमणसंकप्पा जाव
 झियायइ तं भवियव्वताओ एत्थ कारणेणं) हे तात जब आप मुझे आना-
 हुआ देखते थे, तो मेरा आदर करते थे, मुझे पहिंचान लेते थे
 मुदुवचनों द्वारा मेरा सम्कार करते, आसन पर बैठ जाओ इस प्रकार
 कहकर मेरा सम्मान करते थे, मस्तक पर हाथ फेरकर उसे सूते थे।
 परन्तु अब तो आप ऐसा कुछ भी मेरे विषय में नहीं कर रहे—हैं—
 केवल अपहत मन संकल्प बाड़े होकर एक मात्र चिन्तातुर बने हुए हैं।
 इमस्मिंहे हे पिताजी ! आपकी इस स्थिति का कोई न कोई कारण अवश्य
 होना चाहिये (तओ तुम्हे मम ताओ एयं कारणं अगूहेमाणा असंकेमाणा

(वद्धावित्ता एवं वयासी) वधावीनि तेज्याओ आम षड्धु—(अन्नया ममं एज्ज मा-
 णं पासित्ता अडाइ परिजाणाइ जाव मत्थयंसि अग्घायइ आसणेणं
 उवणिमंतेइ, किं पि ओइयमणसंकप्पा जाव झियायइ तं भवियव्वताओ
 एत्थकारणेणं) हे तात ! यहेलां तमे न्यारे मने आवतो जेता हुता त्यारे भारे
 अइर करता हुता, मने ओणाणी सेता हुता, भीडी वाण्णी द्वारा भारे सत्कार करता
 हुता, 'आसन पर जेसो' आम षड्धीने साइं सम्मान करता हुता, मस्तक ऊपर पहास
 पूर्वक हाथ ईश्वरीने सूंघता हुता, परन्तु अत्यारे भारा भारे आपुं इंधं क्युं नथी.
 उक्त तमे दुःखी मने चिंतातुर धर्षने भेडा छ। हे पिता ! तमारी आ हासतहुं
 थुं करथ छ। (तओ तुम्हे मम ताओ एयं कारणं अगूहेमाणा असंकेमाणा अनि-

अनमरधर्माभ्युत्पत्तिणीटीका अ. १ सू. १४ अकालमेघदोहदतिरूपणम्

१९५

तस्य कारणस्य, अन्तगमनं गमिष्यामि=पारं प्राप्स्यामि। ततः खलु स श्रेणिको राजा अभयेन कुमारैवमुक्तः सन् अद्य कुमारमेवमवदत्-एवं खलु हे पुत्र! तव 'चुल्लमाउयाए' लघुमातुः धारिण्या देव्या तस्य गर्भस्य द्वयोर्मासयोरपि कान्तयोस्तृतीये मासे वर्तमाने दोहदकालसमयेऽयमेतद्रूपः= वक्ष्यमाणस्वरूपः,

अनहवेमाणा, अपच्छाएमाणा जहाभूयमवितहमसंदिद्धं एयमट्टमावत्तह) इसलिये हे तात? आप मुझसे अपनी इस स्थितिका कारण न छुपायें, बिना किसी संकोच के आप उसे प्रकट कर दीजिये। मैं "इसे अभय-कुमार से कैसे कहूँ" इस शंका को आप अपने भय से निकाल दीजिये। मनोगतार्थ प्रकट करने में मौन धारण मन कीजिये। चिन्तित अर्थको गुप्त मत रखिये। किन्तु जो कुछ भी इस स्थिति का कारण हो उसे यथार्थ अवितथ रूप से बिना किसी सन्देह के आप स्पष्ट कह दीजिये। (तएणं हं तस्स कारणस्स अंतगमणं गमिस्सामि) तो मैं उस कारण की खोज करूँगा। (तएणं से सेणिए राया अभयएणं कुमारेणं एवं वुत्ते समाणे अभयकुमारं एवं वयासी) इस तरह अभयकुमार के द्वारा कहे गये उन श्रेणिक राजाने अभयकुमार से ऐसा कहा-(एवं खलु पुत्ता तव चुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए तस्स गव्वमस्स दोसु मासेसु अइक्कंतेसु तइए मासे वट्टमाणे दोहलकाल समयंसि अयमेया रूपे दोहले पाउव्वमवित्था) हे पुत्र? मेरे चिन्तातुर होने का कारण इस प्रकार है-तम्हारी छोटी माता धारिणीदेवी उसके गर्भ के दो मास व्यतीत होने पर अब तीसरा मास चल रहा

अहवेमाणा, अपच्छाएमाणा जहाभूयमवितहमसंदिद्धं एयमट्टमावत्तह) हे तात! तमे आ स्थितितुं कारणु न छुपावो। निःसंकोचपणु तमे भारी सामे आ स्थितितुं कारणु प्रकट करो। "हुं आ वात अल्लयकुमारने देवी रीते कहुं" आ नतना संकोचने तमे मनमां स्थान न आपो। मननी छच्छाने प्रकट करवामां मौन सेवपुं सारुं नहि। चिन्तित मनोरथने छुपावो नहि। परंतु आ स्थितितुं जमे ते कारणु होय तेने वगर संकोचे साआ स्वइयमा भारी सामे स्पष्ट करो। (तएणं हं तस्स कारणस्स अंतगमणं गमिस्सामि) हुं ते कारणु पार करवानो प्रयत्न करीश, (तएणं से सेणिए राया अभयएणं कुमारेणं एवं वुत्ते समाणे अभयकुमारं एवं वयासी) आ रीते अल्लयकुमार वडे कहेवायेदा श्रेष्ठिक्क सम्भवे तेने आ प्रभाणु कहुं— (एवं खलु पुत्ता तव चुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए तस्स गव्वमस्स दोसु मासेसु अइक्कंतेसु तइए मासे वट्टमाणे दोहलकालसमयंसि अयमेयारूपे दोहले पाउव्वमवित्था) हे पुत्र! भारी चिन्तानुं कारणु आ प्रभाणु छे के तमारा नाना (अपर) माता धारिणीदेवीने गर्भना जे भडिना पूरा थया छे अने अत्यारे त्रीन्ति

દોહદ: માદુરભવત્-ધન્યાઃ સ્વલુ તા અમ્બા=માતાઃ, તથૈવ નિરવશેષં
 મણિતવ્યં યાવદ્ વિનયન્તિ તતઃ સ્વલુ અહં હે પુત્ર ! ધારિણ્યા દેવ્યાં
 તમ્ય અકાલદોહદસ્ય વહુભિઃ આયૈશ્વ ઉપાયૈઃ યાવત્ ઉત્પત્તિ મનોરથસંપાદિ
 ચ 'અર્ધિમાણે' અવિમ્દન=અભમાનોઽહં અપદ્મતમનઃસંકલ્પો યાવદ્ ધ્યાયામિ
 તેન ત્વામાગતમપિ ન જાનામિ । તતઃ સ્વલુ સોઽમયકુમારઃ શ્રેણિકસ્ય રાજ્ઞોઽ
 હૈ એસે હસ માસ મેં દોહલ કાલ કે સમય મેં દમ પકાર વા દોહલ્યા
 ઉત્પન્ન હુઆ હૈ—ધન્નાઓ ણં અમ્મયાઓ તદેવ નિરવશેસેં મણિયવ્વં જાવ
 વિગિતિ) વે માતાઁ ધન્ય હૈં હત્યાદિરૂપ સે સચ દોહલે કા વિપય રાજાને
 અમયકુમાર કો "વિગિતિ" તક કે પાઠ મેં કહા ગયા સુના દિયા
 (તણં પુત્તા ધારિણીએ દેવીએ તમ્સ અકાલદોહલસસ વહુદિં આયેદિં ઉવાપદિં
 જાવ ઉત્પત્તિ અર્ધિમાણે ઓહમણસંકલ્પે જાવ જિયાયામિ) ઓર કહા કિ
 મેંને હમ દોહલે કી પૂર્તિ અનેક કારણોં અનેક ઉપાયોં આદિ સે કરને
 કા વિચાર કિયા થા પરન્તુ મુઝે એસા કોઈ ણોં કારણ નહીં સુઝાઈ દે
 રહા હૈ કિ જિસ સે એસ દોહલે કિ પૂર્તિ કરને મેં સફલ પ્રયત્ન હો-
 વકુ । અતઃ મેરા સમસ્ત માનસિક સંકલ્પ વ્યર્થ હો રહા હૈ હસ લિયે મેં
 ચિન્તાતુર હો રહા હું ઓર એસ ચિન્તા કા મુઝ પર ઇતના પ્રભાવ પડા હૈ
 કિ મેં (તુમં આગયંપિ ન જાણામિ) તુમ્હારે આગમન કો ણોં નહીં જાન
 સકા હું । (તણં સે અમયકુમારે સેણિયસ્મ રન્નો અંતિએ એમદં સોચ્વા
 ગિસમ્મ હદ્ધ જાવ હિયએ સેણિયં રાયં એવં વયાસી) શ્રેણિક રાજા સે હસ
 સમાવાચરૂપ અર્થ કો સુનકર ઓર એસે મન મેં અવધારિત કર અમયકુમાર

મહિનો ચાલે છે. હમણાં તેઓને આ રીતે દોહદ ઉત્પન્ન થયું છે કે—(ધન્નાઓ
 ણં અમ્મયાઓ તદેવ નિરવશેસેં મણિયવ્વં જાવ વિગિતિ) તે માતાઓ ધન્ય
 છે. વગેરે પૂર્વે કહેલા "વિગિતિ" સુધિપાઠનું વર્ણન રાજાએ અભયકુમારને કરી
 સાંભળાવ્યું. (તણં પુત્તા ધારિણીએ દેવીએ તમ્સ અકાલદોહલસસ વહુદિં આયેદિં
 ઉવાપદિં જાવ ઉત્પત્તિ અર્ધિમાણે ઓહમણસંકલ્પે જાવ જિયાયામિ)
 અને આગળ જણાવતાં કહ્યું કે મેં આ દોહદની પૂર્તિ માટે અનેક કારણો અને ઉપાયો
 વિચાર્યા છે, પણ આની પૂર્તિ થઈ શકે એવો કોઈ ઉપાય ધ્યાનમાં આવતો નથી.
 એથી મારા બધા મનોગત સંકલ્પો નકામા થઈ રહ્યા છે, અને હું ચિંતામાં ડૂબી રહ્યો
 છું. આ ચિંતાની અસર મારા ઉપર એટલી બધી છે કે (તુમં આગયંપિ ન જાણામિ)
 તમારા આવવાની પણ જાણ મને થઈ નહિ (તણં સે અમયકુમારે સેણિયસ્મ
 રન્નો અંતિએ એમદં સોચ્વા ગિસમ્મ હદ્ધ જાવ હિયએ સેણિયં રાયં એવં વયાસી)
 શ્રેણિકરાજાના મોઢથી આ વાત સાંભળીને તેને મનમાં સરસ રીતે ધારણ કરીને પ્રસન્ન

अनगरधर्मांमृतवर्षिणीटीका अ १ म १४ अकालमेघदोहद्वनिरूपणम्

१९७

नितिके एतमर्थं श्रुत्वा निश्चयं हृष्टः यावत् हृदयः श्रेणिकं राजानमेवमवदत्-
मा खलु यूयं हे तात ! अपहतमनःसंकल्पा यावद् ध्यायत=आर्तध्यानं मा-
कुरुत, अहं खलु तथा करिष्यामि. यथा खलु मम लघुमातुर्धारिण्या देव्या
अस्यैतद्रूपम्याकालदोहदस्य मनोरथसंपत्तिर्भविष्यति, इति कृत्वा श्रेणिकं राजानं
ताभिः इष्टाभिः यावत् 'समाप्तासेइ' समाश्वासयति=श्रेणिकनृपस्य विश्वासमु-
त्पादयति। ततः स श्रेणिको राजा अभयेन कुमारेण एवमुक्तः सन् हृष्टतुष्टो
यावद् अभयकुमारं सत्करोति संमानयति, सत्कृत्य संमान्य प्रतिविसर्जयति। १४ मः।

ने बहुत अधिक हर्षित हृदय होकर उनसे इस प्रकार कहा—(माणं तुब्भ
ताओ ? ओहयमणं जाव झियायह अहणं तथा करिस्सामि जइणं मम खुल्ल
माउयाए धारिणीए देवीए अयमेयारुवस्स अकालदोहलस्स मणोरहसंपत्ति
भविस्सइत्तिकइ सेणियं रायं ताहिं इट्ठाहिं कंताहिं जाव समाप्तासेइ)ते तात ?
आप अपहत मनः संकल्प आदि वाले मत दोओ और न किसी प्रकार
का आर्तध्यान ही करो—मैं ऐसा उपाय करूंगा कि जिस से मेरी छोटी
माता धारिणीदेवी के इस अकालोद्भूत दोहद की मनोरथ संपत्ति
संपन्न हो सके ऐसा कहकर अभयकुमारने श्रेणिकराजा को कांत, इष्ट,
आदि विशेषणों वाले वचनों से आश्वासन बंधाया—उन्हें विश्वास पदा
कराया—(तएणं सेणिए राया अभएणं कुमारेणं एवं वुत्ते समाणे हइ तुइ
जाव हियए अभयकुमारं सक्कारेइ सन्नागेइ सक्कारित्ता सम्मानित्ता पडि
विसज्जेइ) १४ अभयकुमार के द्वारा इस प्रकार कहे गये वे श्रेणिक राजा
बहुत अधिक हर्षित हृदय आदि हुए और फिर उन्होंने अभयकुमार
का सत्कार और सम्मान किया। सत्कृत और सम्मानित कर बाद में उन्हें

थता अल्लयकुमारो पिताने कलुं—(माणं तुब्भताओ ? ओहयमणं जाव झियायह
अहणं तथा करिस्सामि जइणं मम खुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए अयमे-
यारुवस्स अकालदोहलस्स मणोरहसंपत्ति भविस्सइत्तिकइ सेणियं रायं ताहिं
इट्ठाहिं कंताहिं जाव समाप्तासेइ) हे तात ! तमे दुःखी—न थाओ अने डोछ पणु
भलत्ती चिंता न करे. हुं खेवी रीते प्रयत्न करीश के खेवी भास (अपर) नाना
भाता धारिणीदेवीतुं अकाण दोहद—मनोरथ—पुरुं थाय, आ प्रभाण्णे अल्लयकुमारो उण्ट-
कांत वजेरे विशेषणोवाणा वयनोथी त्रेल्लिके अने आश्वासन आभ्युं अने हृदयमां
विश्वास उत्पन्न करे. (तएणं सेणिए राया अभएणं कुमारेणं एवं वुत्ते समाणे
हइतुइ जाव हियए अभयकुमारं सक्कारेइ समाणेइ सक्कारित्ता सम्मानित्ता
पडिविसज्जेइ) आ प्रभाण्णे अल्लयकुमार वडे डेहेवाभां आवेला राअ भइअ प्रसन्न

५४५—तएणं से अभयकुमारे सक्कारिय सम्माणिय पडिविस-
जियए समाणे सेणियस्स रन्नो अंतियाओ पडिनिक्खमइ पडिनि-
क्खमिन्ता जेणामेव सए भवणे तेणामेव उवागच्छइ उवागच्छित्ता
सीहासणे निसन्ने। तएणं तस्स अभयकुमारस्स अयमेयारूवे अज्झ-
त्थिए जाव सम्मुप्पज्जित्था—नो खलु सक्का माणुस्सएणं उवाएणं मम
चुट्ठमाउयाए धारिणीए देवीए अकालडोहलमणोरहसंपत्तिं करित्तए
णन्नतथ दिव्वेणं उवाएणं, अत्थिणं मज्ज सोहम्मकप्पवासी पुव्व-
संगइए देवे महिहिंए जाव महोसोक्खे, तं सेयं खलु मम पोसह-
सालाए पोसहियस्स वंभयारिस्स उम्मुक्कमणिसुवन्नस्स ववगयमाला
वन्नगविलेवणस्स निक्खित्तसत्थमुसलस्स एगस्स अवीयस्स दब्भ-
संथारोवगयस्स अट्टमभत्तं परिणिहिन्ता पुव्वसंगइयं देवं मणसि
करेमाणस्स विहरित्तए, तएणं पुव्वसंगइए देवे मम चुट्ठमाउयाए
धारिणीए देवीए अयमेयारूवं अकालमेहेसु डोहलं विणेहिइ। एवं
संपेहेइ संपेहित्ता जेणेव पोसहसाला तेणामेव उवागच्छइ उवाग-
च्छित्ता पोसहसालं पमज्जइ पमज्जित्ता उच्चारपोसवणभूमिं पडिलेहेइ,
पडिलेत्ता दब्भसंथारणं दुरुहइ, दुरुहित्ता अट्टमभत्तं परिणिहइ, परि-
णिहिन्ता, पोसहसालाए पोसहिए वंभयारी जाव पुव्वसंगइयं देवं
मणसि करेमाणे२ चिट्ठइ। तएणं तस्स अभयकुमारस्स अट्टमभत्ते

विर्माजित कर दिया। यहाँ सूत्र में जहाँ२ “यावत् पद आया है वह जहाँ
२ इस प्रकार का पाठ कहा गया है उसका संग्राहक है ॥सू. १४॥

थया अने राज्ञे अलयकुमारो सरस सत्ता अने सन्मान इयां, सन्मान आध्या-
पत्री राज्ञे तेभने विदाय आपी ॥सू. १४॥

अनगारधर्मासृत्तवर्षिणी टीका. अ १ सू. १४ अकालमेघदोहदनिरूपणम्

१९९

परिणममाणे पुव्वसंगइअस्स देवस्स आसणं चलइ। तएणं पुव्वसंगइए सोहम्मकप्पवासी देवे आसणं चलयं पासइ पासित्ता ओहि पउंजइ, तएणं तस्स पुव्वसंगइयस्स देवस्स अयमेयारूवे अज्झत्थिण जाव सम्मुप्पजित्था—एवं खलु मम पुव्वसंगइए जंबूद्वीवे२ भारहे वासे दाहिण्डुभरहेवासे रायगिहे नयरे पोसहसालाए पोसहिए अभए नामं कुम्भारे अट्टमभत्तं परिगिण्हित्ता ममं मणसि करेमाणे२ चिट्ठइ तं सेयं खलु मम अभययस्स कुमारस्स अंतिए पाउब्भूए तए एवं संपेहेइ संपेहित्ता उत्तरपुरत्थिमं दिसीभागं अवक्कमइ अवक्कमित्ता वेउट्ठियसमुग्धाएणं समोहणइ समोहणित्ता संखेज्जाइं जायाणाइं दंडं निसिरइ, तं जहा—रयणाणं१, वइराणं२, वेरुलियाणं३, लोहियक्खवाणं४, मसारगल्लाणं५, हंसगम्भाणं६, पुलगाणं७, सोगंधियाणं८, जोइरयणाणं९, अंकाणं१०, अंजणाणं११, रयणाणं१२, जायरूवाणं१३, अंजणपुलगाणं१४, फलिहाणं१५, रिट्ठाणं१६, अहाबायरे पोग्गले परिसाडेइ, परिसाडित्ता अहामुट्ठुमे पोग्गणे परिगिण्हइ परिगिण्हित्ता अभयं कुमारमणुकंपमाणे देवे पुव्वभवजणियनेहपीइबहुमाणजायसोगे तओ विमाणवरपुंडरीयाओ रयणुत्तमाओ धरणियलगमणतुरियसंजणिअ गमणपयारे वाघुणिणय वमलकणग पयरगवडिसगमडुक्कडाड वदंसणिज्जे, अणेगमणिकणगरय पहकरपरमंडिय भत्तिचित्तविणिउत्तगमणुगुणजणिय हरिसे पेखोलमाणवरललिय कुंडलुंजलियवयणगुणजणिय सोम्मरूवे उदितोविव कोमुई निसाए सणिच्छरंगारउज्जलिय मज्झभागत्थ

पायणाणंदे सरयचंदे दिव्वोसहि पज्जलुज्जलिय दंसणाभिरामे उउलच्छा
समत्तजायसोहे पड्डुगंधुदुयाभिरामे मेरुलिय नगवरे विगुट्ठियवि-
चित्तवेसे दीवसमुद्दाणं असंखपरिमाणनामधेज्जाणं मज्झं कारेणं वीइ-
वयमाणे उज्जोयंते पभाए विमलाए जीवलोगं रायगिहं पुरवरं च
अभयस्स य तस्स पासं ओवयइ दिव्वरूपधारी ॥१५॥ सू०॥

टीका—‘तएणं से’ इत्यादि । ततः खलु स अभयकुमारः सत्कृतः संमा-
नितः प्रतिचित्सर्जितः सन् श्रेणिकस्य राज्ञोऽन्तिकात् प्रतिनिष्कामति, प्रतिनि-
ष्क्रम्य यत्रैव स्वकं भवनं तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य सिंहासने निषण्णः ।
ततः खलु तस्य अभयकुमारस्य अयमेतद्रूपः=वक्ष्यमाणस्वरूपः ‘अज्झत्थिए’
आध्यात्मिकः=आत्मगतो विचारः यावत्-समुत्पद्यत—‘नो खलु सका’नो खलु
सक्यं=मानुष्येण उपायेन मम लघुमातुः धारिण्या देव्याः अकाल दोहद मनो-

‘तएणं से अभयकुमारे’ इत्यादि ॥

टीकार्थ—(तएणं से अभयकुमारे) जब पिता द्वारा वे अनयकुमार
सत्कारित एवं सम्मानित होकर (सेणियस्स रन्नो अंतियाओ
पडि निक्खमइ) वे श्रेणिक राजा के पास से चले आये (पडि-
निक्खमिन्ता) और आकर के (जेणामेव एए भवणे तेणामेव उवागच्छइ)
जहाँ अपना भवन था वहाँ आ गये । (उवागच्छिता सीहासणे निषण्णे) आकर
अपने सिंहासन पर बैठ गये (तएणं तस्स अभयकुमारस्स अयमेयारूवे
अज्झत्थिए जाव समुप्पज्जित्था) बैठने के कुछ देर बाद उनके चित्त में
ऐसा विचार उत्पन्न हुआ—(नो खलु सकका माणुस्सएणं उवाएणं

‘तएणं से अभयकुमारे’ इत्यादि’

टीकार्थ—(तएणं से अभयकुमारे) पिताना पासेथी सत्कार अने सम्मान प्राप्त करीने
अलयकुमार विहाय थया. (सेणियस्स रन्नो अंतियाओ पडिनिक्खमइ) अने
श्रेणिक-राजानी पासेथी आवता रह्या, (पडिनिक्खमिन्ता) आवीने (जेणामेवसए
भवणे तेणामेव उवागच्छइ) पिताना महेलमां पधायो, (उवागच्छिता सीहासणे
निषण्णे) अने सिंहासन उपर विसज्जुन थया. (तएणं तस्स अभयकुमारस्स
अयमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पज्जित्था) थोडा वणत पछी अमेना मनमां
विचार खुथी के (नो खलु सकका माणुस्सएणं उवाएणं मम चुल्लमाउयाए
धारिणीए देवीए अकालदोहलमणोरहसंपत्ति करित्तए) भारा नाना (अपर) भाता

અનગારધર્મામૃતવર્ષિટીકા. અ ૧. ૧૫ અકાલમેઘદોહલનિરૂપણમ્

૨૦૧

રથસંપત્તિ કર્તુ, 'ળન્નત્ય' નાન્યત્ર દિવ્યેન ઉપાયેન, દિવ્યોપાયેન વિના મદી-
યલ્લધુમાતુર્ધારિણી દેવ્યા મનોરથસિદ્ધિ ન સંભવતીત્યર્થઃ। અસ્તિ સ્વલુ મમ સૌધ-
ર્મકલ્પવાસી 'પુન્નસંગદ્વ' પૂર્વસંગતિકઃ=પૂર્વ=પૂર્વકાલે સંગતિઃ-મિત્રત્વં યેન
સહ સ પૂર્વસંગતિકઃ, દેવઃ મહર્થિકઃ=વિમાનપરિવારાદિસંપત્સદિતઃ, જાવ-
મહાસોવલે' યાવત્-મહાસૌખ્યઃ, અત્ર યાવચ્છલ્લદેનેદં દ્રષ્ટવ્યમ્-મહાધુતિકઃ=
મહતીધુતિર્થસ્ય સઃ=શરીરાભરણાદિ દીપ્તિમાનિત્યર્થઃ, મહાનુભાગઃ=વૈક્રિયાદિ-
કરણશક્તિયુક્તઃ, મહાયશઃ=સત્કીર્તિયુક્તઃ, મહાબલઃ=પર્વતાદ્યુત્પાટનસામર્થ્ય
વાન મહાસૌખ્યઃ=વિશિષ્ટસુખયુક્તઃ। 'તં' તત્=તસ્માત્ 'સેયં' શ્રેયઃ સ્વલુ મમ

મમ સુલ્લમાડયાપ ધારિણી દેવી અકાલદોહલમળારહસંપત્તિ કરિ-
ત્તપ) માનનીય ઉપાય સે તો મેરી છોટી માતા ધારિણીદેવી કી અકાલો-
દ્ભૂત મનોરથ સંપત્તિ કી પૂર્તિ હોના અશક્ય હૈ (ળન્નત્ય દિવ્વેણ) એક
દિવ્ય ઉપાય હી ઇસકી પૂર્તિ કર સકતા હૈ। જવ એસી વાત હૈ તો
(અત્થિણં મજ્ઞ સોહમ્મકલ્પવાસી પુન્નસંગદ્વ દેવે મહિઠ્ઠિં જાવ મહાસોવલે) મેરા પૂર્વભવ કા મિત્ર સૌધર્મ કલ્પવાસી દેવ હૈ જો વિમાન
પરિવાર આદિ મહાક્રુદ્ધિ સપન્ન હૈ। યહાં યાવત્ પદ સે ઇસ પાઠ કા સંગ્રહ
હુઆ હૈ-મહાધુતિકઃ મહાનુભાગઃ મહાયશઃ મહાબલઃ મહાસૌખ્યઃ-ઇન પદો
કા અર્થ ઇસ પ્રકાર હૈ-શરીર આભરણ આદિ કી દીપ્તિ જિસકી મહાન્
હૈ, વૈક્રિયાદિ કરને કી શક્તિ સે જો યુક્ત હૈ, સમીચીન કીર્તિ સે જો
વિશિષ્ટ હૈ, પર્વત આદિ જૈસે મહાન્ પદાર્થો કા ભી જો જડમૂલ સે
ઉત્પાદને કા સામર્થ્ય રચતા હૈ વિશિષ્ટ સુખ સે જો સદા સુખી રહતા
તા હૈ। (તં સેયં સ્વલુ મમ પોસહસાલાપ પોસહિયસ્સ ચંભગારિસ્સ ઝમ્મુ-

ધારિણીદેવીના અકાળ દોહલની પૂર્તિ માનવીય શક્તિ દ્વારા અવી સુરકેલ છે. (ળન્ન-
ત્યદિવ્વેણ ઉપાણં) ફક્ત દિવ્ય શક્તિ જ તેની પૂર્તિમાં સમર્થ છે. તો હવે
(અત્થિણં મજ્ઞસોહમ્મકલ્પવાસી પુન્નસંગદ્વ દેવે મહિઠ્ઠિં જાવ મહાસોવલે)
મારા પૂર્વભવનો મિત્ર સૌધર્મ કલ્પવાસી દેવ છે. જે વિમાન વગેરેની મહાક્રુદ્ધિ
સંપન્ન છે. અહીં 'યાવત્' પદ દ્વારા આ પાઠનો સંગ્રહ થયો છે મહાધુતિકઃ, મહા-
નુભાગઃ, મહાયશઃ મહાબલઃ, મહાસૌખ્યઃ, અનુક્રમે આ બધાનો અર્થ અહીં સ્પષ્ટ
કરવામાં આવે છે-કે જેમની આલુષણો અને શરીરની કાંતિ ખૂબજ સમુગ્ધવલ છે,
વૈક્રિયાદિ કરવાની જે શક્તિ ધરાવે છે, જે સુયશસ્વી છે, પર્વત વગેરે મોટા પદાર્થોને
પણ જે મૂળથી ઉપાડવામાં સમર્થ છે, અને જે અસાધારણ સુખી છે. તે ઉપર કહેલા
પાંચે વિશેષણોયુક્ત કહેવાય છે. (તં સેયં સ્વલુ મમ પોસહસાલાપ પોસહિયસ્સ

‘પોસહસાલાણ’ પૌષધશાલાયાં=પર્વદિવસકર્તવ્યમુપવાસાદિરૂપં પૌષધં તસ્ય શાલા=
 ગૃહવિશેષઃ પૌષધશાલાં, તસ્યાં ‘પોસહિયસ્સ’ પૌષધિકસ્ય=કૃતપૌષધસ્ય,
 ‘વંભયારિસ્સ’ બ્રહ્મચારિણઃ=બ્રહ્મચર્યવ્રતધારિણઃ, ‘ઉમ્મુક્કમણિસુવન્નસ્સ’ ઉન્મુ-
 ક્કમણિસુવર્ણસ્ય=ઉન્મુક્તાનિ=ત્યક્તાનિ મણિસુવર્ણાનિ=ચન્દ્રકાન્તાદિ મણિસ્તન-
 જાટિતસ્વર્ણાભરણાનિ येन તસ્ય, ‘વવગયમાલાવન્નગવિલેવણસ્સ’ વ્યવગત-
 માલાવર્ણકવિલેપનસ્ય=વ્યવગતે દ્રીકૃતે માલા ચ-પુષ્પમાલા, વર્ણકવિલેપનં=
 ચન્દનાદિ વિલેપનં ચ येन તસ્ય, તથા, ‘નિવિસ્વત્તસત્થમુસલસ્સ’ નિશ્પિન્નશ-
 લ્લમુશલસ્ય, તત્ર શસ્ત્રમ્=અસિપુત્ર-હુરિકાદિકં, મુશલં=ધાન્યાદિકણ્ડકપદાર્થઃ,
 નિશ્પિન્નં=નિવારિતં શસ્ત્રં મુશલં ચ येन તસ્ય, ‘એગસ્સ અબીયસ્સ’ એકસ્યાકિ-
 તીયસ્ય એકાકિનિત્યર્થઃ, ‘દઠ્ઠમસંથારોવગયસ્સ’ દર્ભસંસ્તારોપગતસ્ય=દર્ભઃ-
 ત્વણવિશેષઃ, તસ્ય સંસ્તારઃ=સાર્ધહસ્તદ્વયપરિમિતમ્ આસનં, તત્રોપગતસ્ય ‘અટ્ટમ-
 મત્તં’ અષ્ટમમત્તમ્=ઉપવાસત્રયં પરિગિણ્હિતાં પરિગૃહ્ય-પૂર્વસંગતિકં દેવં મનસિ-
 કુર્વતો વિહર્તુ મમ શ્રેય ઇતિ પૂર્વેણ સમ્બન્ધઃ। તતઃ=એવં કરણેન ચત્તુર્વ-

ક્કમણિસુવન્નસ્સ વવગયમાલાવન્નગવિલેવણસ્સ નિવિસ્વત્તસત્થમુસલસ્સ
 અબીયસ્સ દઠ્ઠમસંથારોવગયસ્સ અટ્ટમમત્તં પરિગિણ્હિતા પુવ્વસંગહયં દેવં
 મગસિ કરેમાણે વિહરિત્તે) મુજે અબ યહી યોગ્ય હૈ કિ મૈ પૌષધશાલા
 મૈ પૌષધવ્રત લેકર કે, વ્રહ્મચર્યવ્રત ધારણ કરકે. ચન્દ્રકાન્ત આદિ મણિયો
 સે જડે હુણ સ્વર્ણાભરણોં કા પરિત્યાગ કરકે, પુષ્પમાલા એવં ચન્દનાદિ
 વિલેપનોં કા દૂ કરકે અભિ. ક્ષુરોં આદિ શસ્ત્રોં કા તથા મુશલ ઓ
 છોડ કરકે અક્લા-એકાકી હોણ દર્ભસંથારે પર બેઠ કર ઉમ દેવ કા
 વારં સ્મરણ કરના હુમા અષ્ટમમત્ત-ત્રીત ઉપવાસ-કરું. દર્ભસંથારે કા
 તાત્પર્ય યાગ કા વિસ્તર હૈ. યદ્ યા-અઠાઈ હાથ પ્રમાણ મૈ હોના હૈ.
 (તર્ણ પુન્નસંગહય દેવે સમ ચુલ્લમાડયાણ ધારિણીણ અગમેશરુવં પ્રકાલ-

વંભયારિસ્સ, ઉમ્મુક્કમણિસુવન્નસ્ય વવગયમાલાવન્નગવિલેવણસ્સ નિવિસ્વત્ત
 સત્થમુસલસ્સ એગસ્સ અબીયસ્સ દઠ્ઠમસંથારોવગયસ્સ અટ્ટમમત્તં પરિગિણ્હિતા
 પુવ્વસંગહયં દેવં મગસિ કરેમાણે વિહરિત્તે) તે હવે મારે પૌષધશાળામાં પૌષધ-
 વ્રત લઈને બ્રહ્મચર્યવ્રત ધારણ કરીને, ચન્દ્રકાન્ત વગેરે મણિઓ જડેલા સુવર્ણના
 આયુષ્ણો, પુષ્પમાળાઓ અને ચન્દનવગેરેના લેપને તેમજ તલવાર, છરી વગેરે શસ્ત્રો
 અને મૂશળનો ત્યાગ કરીને એકલો દર્ભ સંથારા ઉપર બેસીને સુધમાં દેવલોકવાસી દેવકું
 વારંવાર સ્મરણ કરતાં અષ્ટમભક્ત (ત્રણ ઉપવાસ) કરવો ભઈએ. દર્ભ સંથારાનો
 અર્થ ધાસની પથારી છે. તે અહીં હાથના પ્રમાણમાં હોય છે. (તર્ણ પુન્નસંગહય

संगतियो देवो मम लघुमातुर्धारिण्या देव्या इममेतद्रूपम् 'अकालमेहेसु' अकालमेघेषु अकालमेघविषयकं दोहदं 'विणेहिइ' विनेष्यति=पूरयिष्यतीत्यर्थः। एवं संपेक्षते=विचारयति, सं क्ष्य यत्रैव पौषधशाला तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य पौषधशालां प्रमार्जयति, प्रमार्ज्य, उच्चारप्रसवणभूमिं प्रतिलेखयति, प्रतिः लेख्य दर्भसंस्तारकं प्रतिलेखयति, प्रतिलेख्य दर्भसंस्तारकं दुरुहइ' द्रोहति=दर्भासनोपरि समुपविशतीत्यर्थः, दुरुह=समुपविश्य, अष्टमभक्तं प्रतिगृह्णाति, प्रतिगृह्य पौषधशालायां पौषधिकः ब्रह्मचारी यावत् पूर्वसंगतिकं देवं मनसि कुर्वन् २ मेहेसु दोहलं विणेहिइ) इस तरह पूर्व संगतिक देव मेरीछोटी माता धारीणीदेवी के इस अकाल मेघों में स्नान करने रूप दोहले की पूर्ति कर देगा। (एवं संपेहेइ) इस प्रकार अभयकुमारने विचार किया—(संपेहिता जेणेव पोसहसाला तेणामेव उवागच्छइ उवागच्छिता पोसहसालं पमज्जई पमज्जिता उच्चारपासवणभूमिपडिलेहेइ) और विचार करके फिर वे जहां पौषध शाला थी वहां गये—जाकर उन्होंने पौषध शाला को साफ करके फिर उन्होंने उच्चार और पासवणभूमि की प्रतिलेखना की अर्थात् लघुनीत और बड़ी नीत की भूमि की प्रतिलेखना की (पडिलेहिता दम्भ संथारणं दुरुहइ) प्रतिलेखना करके वे दर्भ संथारे पर बैठ गये (दुरुहिता अष्टमभक्तं पडिगिहइ) बैठ कर वहां उन्होंने अष्टमभक्त धारण कर लिया। (परिगिहिता पोसहसालाप पोसहिणं बंभयारी जाव पुनवसंगइयं देव मणसि करेमाणेरचिट्ठइ) इस तरह अष्टमभक्त धारण कर वे अभयकुमारपौषधव्रती तथा ब्रह्मचारी आदि होकर उस पूर्व संगतिक देव का बार २ स्मरण

देवे ममचुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए अग्रमेघारुवं अकालमेहेसु दोहलं विणेहिइ) आ रीते पूर्व संगतिकदेव (पूर्वमेघ भित्रदेव) भारा नाना (अपर) माता धारिणीदेवीनुं अकाणे मेघाभां नहावानुं दोहइ पुरुं करे। (एवं संपेहेइ) अलयकुमारि आभ विथायुं. (सं जेव पोसहसाला तेणामेव उवागच्छइ उवागच्छिता पोसहसालं पमज्जइ पमज्जिता उच्चारपासवणभूमि पडिलेहेइ) विचार करीने तेओ पौषधशालाभां गया, त्यां ज्झने तेओओ पौषधशालाने स्वच्छ भनावी. स्वच्छ भनावीने पछी तेओओ छत्थार अने पासवणभूमिनी प्रतिलेखना करी ओटले के लघुथंका अने जडी थंकांना स्थानने जेथुं. (पडिलेहिता दम्भसंथारणं दुरुहइ) प्रतिलेखना करीने ओ दर्भ संथारा उपर जेसी गया. दुरुहिता अष्टमभक्तं पडिगिहइ) जेसीने तेओओ अष्टमभक्त धारण थ्युं! (परिगिहिता पोसहसालाप बंभयारी जाव पुनवसंगइयं देवं मणसि करेमाणेर चिट्ठइ) अष्टमभक्त धारण करीने अलयकुमार पौषधव्रती अने ब्रह्मचारी वगेरे थ्झने पूर्वलेखना भित्र

बारंबारं तत्स्मरणं कुर्वन् तिष्ठति । ततः खलु तस्य अभयकुमारस्याष्टमभक्ते
'परिणममाणे' परिणमति=पस्तिपूर्णमाये सति पूर्वसंगतिकस्य देवस्याऽऽसनं चळति।
ततः खलु पूर्वसंगतिकः सौधर्मकल्पवासी देवः चलितं पश्यति, दृष्ट्वा 'ओर्हि'
अवधिम्=अवधिज्ञानं 'पउंजइ' प्रयुंक्ते । ततः खलु तस्य पूर्वसंगतिकस्य देवस्य,
अयमेतद्दृष्ट्वा 'अज्झत्थिए' आध्यात्मिकः यावत् समुदपद्यत-एवं खलु मम पूर्व-
संगतिको जम्बू द्वीपे द्वीपे भारते वर्षे दक्षिणार्धभरते वर्षे राजगृहे नगरे
पौषधशालायां पौषधिकः अभयनामको कुमारः अष्टमभक्तः परिगृह्य खलु मां मनसि
कुर्वन् २ तिष्ठति, तत् श्रेयःखलु मम अभयस्य कुमारस्यान्तिके प्रादुर्भवितुम्।

करते દ્રુષ્ટ ઉસ પૌષધશાલા મેં રહે । (તર્ણ તસ્મ અભયકુમારસ્સ અષ્ટમભક્તે
પરિણમમાણે પુન્નસંગઇયસ્સ દેવસ્સ આસણં ચલઇ) ઇસ કે બાદ ઉસ અભય-
કુમાર કા અષ્ટમભક્ત જવ પૂર્ણમાય હોને કો આયા તથ ઉસ પૂર્વ સંગતિક
દેવ કા આસન ચલાયમાન હુઆ (તર્ણ પુન્નસંગઇય સોહમ્મકપ્પવાસી
દેવે આસણં ચલિયં પાસઇ) આસન કો ચલાયમાન હોતા હુઆ જથ ઉસ
પૂર્વ સંગતિક સૌધર્મવાસી દેવને દેલ્લા તો (પાસિત્તા ઓર્હિ પંડંજઇ) દેલ્લ-
કર ઉસને અવધિજ્ઞાન કો લગાયા (તર્ણ તસ્મ પુન્નસંગઇયસ્સ દેવસ્મ અય-
મેયારુવે અજ્ઞત્થિય જાવ સમ્મુપ્પજિત્થા) લગાને કે બાદ ઉસ પૂર્વ સંગતિક
દેવ કે મન મેં (એવં સપેહેઇ) ઇસા વિવાર ઉત્પન્ન હુઆ કિ (એવં સ્વલુ મમ
પુન્નસંગઇય જંબૂદી વેરે મારહે વાસે દાહિળઠ્ઠે મરહે વાસે રાયગિહે નગરે પો-

સુધર્મા દેવલોકવાસીભિન્ન દેવતું વારંવાર સ્મરણ કરતા પૌષધશાળામાં રહ્યા.
(તર્ણ તસ્મ અભયકુમારસ્સ અષ્ટમભક્તે પરિણમમાણે પુન્નસંગઇયસ્સ દેવસ્મ
આસણં ચલઇ) ત્યારબાદ અભયકુમારતું અષ્ટમભક્ત ન્યારે લગભગ પુરું થતા
આવ્યું, ત્યારે પૂર્વ સંગતિકદેવતું આસન ચલાયમાન થયું (તર્ણ પુન્નસંગઇય
સોહમ્મકપ્પવાસી દેવે આસણં ચલિયં પાસઇ) ન્યારે પોતાના આસનને ચક્ષિત
થતાં બેયું ત્યારે પૂર્વસંગતિક સૌધર્મવાસી દેવે (પાસિત્તા ઓર્હિ પંડંજઇ) તે બેઠને
તેમણે અવધિજ્ઞાન વડે ધિરૂં (તર્ણ તસ્મ પુન્નસંગઇયસ્સ અયમેયારુવે અજ્ઞત્થિય
જાવ સમ્મુપ્પજિત્થા) વિચાર્યા બાદ પૂર્વસંગતિક દેવને અધ્યાત્મિક વિચાર સ્કુથો (એવં
સપેહેઇ) તે આ પ્રમાણે વિચારવા લાગ્યા (એવં સ્વલુ મમ પુન્નસંગઇય જંબૂદી વેરે
મારહે વાસે દાહિળઠ્ઠે મરહે વાસે રાયગિહે નગરે પોસહસાલાય પોસહિય અભયનામં કુમારે
અષ્ટમમત્તં પરિગિઠ્ઠિત્તા ણં મમ મળસિકરેમાણે ૨ ચિટ્ઠઇ) મારા પૂર્વસંગ-
તિક અભયકુમાર નામે એક રાજકુમાર છે, તેઓ અત્યારે જંબૂદ્વીપના દક્ષિણાર્ધ
ભસ્તપંડની રાજગૃહનગરીની પૌષધશાળામાં પૌષધવત્તીની સ્થિતિમાં અષ્ટમભક્તવતની
સાથે મારું સતત સ્મરણ કરતા બેઠા છે. (તંસેયં સ્વલુ મમ અભયસ્સ કુમારસ્સ

अनगारधर्मासृतवर्षिणीटीका अ. १ सू. १५ अकालमेषवोहदनिरूपणम्

२०५

एवं संप्रेक्षते=विचारयति संप्रेक्ष्य उत्तरपौरस्त्यं दिग्भागम् अवक्रामति=निर्गच्छ, ति अवक्रम्य 'वेउन्वियसमुग्धाएणं' वैक्रियसमुद्घातेन, विविधं स्वरूपं विविधां क्रियां च कर्तुं समर्थं यच्छरीरं तद्वैक्रिय, तेनान्यद् वैक्रियशरीरमुत्पादयितुं स्वात्मप्रदेशानां बहिर्निःसारण समुद्घातः, तेन 'समोहणइ' समवहन्ति=स्वात्मप्रदेशान् प्रसार्य बहिर्निःसारयतीत्यर्थः, समवहत्य सख्यातानि योजनानि

सहसालाए पोसहिए अभय नाम कुमारे अट्टमभक्तं परिगणिहत्ता जं मम मणसिकरेमाणेर चिह्णइ) मेरा पूर्व संगतिक अभयकुमार नामका कुमार जंबूद्वीपनामके द्वीप में स्थित दक्षिणार्ध भरतक्षेत्र में रही हुई राजगृह नाम की नगरी में वर्तमान पौषधशाला में पौषधव्रती बनकर अष्टमभक्त लेकर मेरा बार२ स्मरण करता हुआ बैठा है-(तं सेयं खलु मम अभयस्म कुमारस्स अंतिए पाउब्भविक्खए) तो मुझे अब यही योग्य है कि मैं अभयकुमार के पास में प्रकट हो जाऊँ (संपेहिता उत्तरपुरस्थिमं दिसिभागं अवक्कमइ) ऐसा विचार कर वह देव उत्तरपौरस्त्य दिग्दिग्भाग की और अर्थात् ईशान कोण की तरफ चला (अवक्कमिता वेउन्वियस मुग्धाएणं समो हणइ) चलकर वैक्रियिक समुद्घात से उसने अपने आत्मप्रदेशों को फैला कर बाहर निकाला। जो विविध प्रकार के स्वरूप एवं विविध प्रकार की क्रिया के करने में समर्थ होता है उस शरीर का नाम वैक्रिय शरीर है जो अपने आत्मप्रदेशों का बाहिर निकलना होता है इसका नाम वैक्रिय समुद्घात है। (समोहणित्ता संखेज्जाइ जोणाइं दंडं निसारेइ) आत्म प्रदेशों को बाहर निकालकर उस देवने संख्यात् योजन पर्यन्त उन प्रदेशों को

अंतिए पाउब्भविक्खए) तो डूबे भारे अबयकुमारनी साथे प्रगट थवुं जेधये, (संपेहिता उत्तरपुरस्थिमंदिसि मागं अवक्कमइ) आभ विचार करीने ते देव उत्तरपौरस्त्यदिशा तरइ जेटले डे धिश्चानकोण तरइ आत्था. (अवक्कमिता वेउन्वियसमुग्धाएणं समोहणइ) आलीने तेआये वैक्रियिक समुद्घात द्वारा पोताना आत्म प्रदेशो विस्तार करीने अहार प्रगट कयो. [जे विविध जतना स्वइपो तेमज्ज अनेक प्रकारनी क्रियाओ करवानुं सामर्थ्य राजे छे. ते शरीर "वैक्रिय" शरीर कहेवाय छे, अने जे पोताना आत्म प्रदेशोने अहार प्रगट करे छे ते वैक्रिय समुद्घात छे.] (समोहणित्ता संखेज्जाइं जोणयाइं दंडं निसारेइ) आत्मप्रदेशोने अहार प्रकट करीने देवे संख्यात् योजन सुधी ते प्रदेशोने दंडाका इपो विस्तृत कयां. आ प्रभाओ उत्कृष्टनी अपेक्षाओ संख्यात् योजन सुधी आत्म-

दण्ड 'निसारेइ' निःसायति=स्वात्मप्रदेशानां षडाकारं करोति, संख्यातयोजन-
प्रमाणमुत्कर्षतो दण्डमारचयन् तावति प्रदेशे तैजसादिशरीरपुद्गलान् आत्म-
प्रदेशेभ्यो विक्षिपति। स दण्डः कीदृशान् पुद्गलान् गृह्णातीत्याह—तद्यथा—(१)
'रयणाणं' रत्नानां करकेतनादि लक्षणानाम् (२) 'वडराणं' वज्राणां हीरकादिरू-
पाणाम्, (३) 'वेरुल्लियाणं' वैडूर्यणाम्, (४) 'लोहियक्खाणं' लेहिताक्षानाम्,
(५) 'मसारगल्लणं' मसारगल्लानाम्, (६) 'हंसगम्भाणं' हंसगम्भाणाम्, (७)
'पुलगाणं' पुलकानाम्, (८) 'सोगंधियाणं' सौगन्धिकानाम्, (९) 'जोइरयणाणं'
ज्योतीरत्नानाम्, (१०) 'अंकाणं' अङ्कानाम्, (११) 'रयणाणं' (१२) रजतानाम्,
'चान्दी' इति प्रसिद्धानाम्, (१३) 'जायरूवाणं' जातरूपाणां=सुवार्णानाम्,
(१४) 'अंजणपुलगाणं' अञ्जनपुलकानाम्, (१५) 'फलिहाणं' स्फटिकानाम्, (१६)
'रिट्ठाणं' रिष्टानां=श्यामरत्नानां 'अहा वायरे' यथा बादरान्=मारहितान्
पुद्गलान् 'परिसाडेइ' परिशायति रत्नादीनां षोडशविधानां निःसारपु-
दण्डाकाररूप में परिणमाया। इस प्रकार से उत्कृष्ट की अपेक्षा संख्यात
योजन पर्यन्त आत्मप्रदेशों को दंडाकार रूप में परिणमाने वाले उस देवने
उन प्रदेशों में आत्म प्रदेशस्थ तैजसादि पुद्गलों को प्रक्षिप्त किया तद्
यथा—सूत्रकार यह कहते हैं कि उस देवने दण्डाकार से परिणमाये गये
उन प्रदेशों में कैसे पुद्गलों को ग्रहण किया (रयणाणं वडराणं वेरुल्लियाणं
लोहियक्खाणं मसारगल्लणं हंसगम्भाणं पुलगाणं सोगंधियाणं, जोइरयणाणं,
अंकाणं, अंजणाणं, रयणाणं, जायरूवाणं, अंजणपुलगाणं, फलिहाणं, रिट्ठाणं अहा-
वायरे, पोगगले पारिसाडेइ) करकेतनादि रूप रत्नों के हीरकादिरूप वज्रों के,
लोहिताक्षों के मसारगल्लों के, हंसगम्भों के, पुलकों के, सौगंधिकों के, ज्योतिरत्नों
के, अंकों के, अंजनों के, चांदी के, सोने के, अंजन फूलकों के, स्फटिकों के,
और श्याम रत्नों के स्फटिक रत्नों के, रिष्ट रत्नों के बादर पुद्गलों को
प्रदेशोने दंडाकार-इये पणिष्ठत करुनास इवे ते प्रदेशोमां आत्मप्रदेशस्थ तेजस्य वगेरे
पुद्गलो प्रक्षिप्त कथां। 'तद्यथा' इवे सूत्रकारः अथ कडे, छिडे दंडाकार पणिष्ठत
करुना देवता प्रदेशोमे कथा पुद्गलो प्रक्षिष्टः । इत्ता। (रयणाणं वडराणं वेरुल्लियाणं
लोहियक्खाणं मसारगल्लणं हंसगम्भाणं पुलगाणं सोगंधियाणं जोइरयणाणं अंकाणं
अंजणाणं रयणाणं जायरूवाणं अंजणपुलगाणं फलिहाणं अहावायरे पोगगले पारिसाडेइ
करकेतन वगेरे रत्नोने हीरक वगेरे वज्रोने, लेहिताक्षोने' मया गद्धोने, हंसगम्भोने,
पुलकोने, सौगन्धिकोने, ज्योतिरत्नोने, अङ्कोने अंज्जोने चान्दीने, सोनोने अंज्जन-
पुलकोने, स्फटिको, श्यामरत्नोने, स्फटिकरत्नोने, अने रिष्ट रत्नोना आदःपुद्गलोने

अनगरधर्मासृतवर्षिणीटीका:अ.१ सू. १४ अकालमेघदोहदनिरूपणम्

२०९

दग्गलान् परित्यजतीत्यर्थः, परिशाल्य=परियज्य 'अहामुहुमे पोगगले' यथा-
सूक्ष्मान् सारभूतान् पुद्गलान् तेषामेव षोडशविधानां मध्यत इति भावः,
'परिगिण्हइ' परिगृह्णाति, परिगृह्य, अभयकुमारमनुकम्पमानः='अहो ! अभय-
कुमारो मृदुशरीरेण दुष्करम् अष्टमभक्तरूपं तपः कुर्वन् मामनुस्मरन् वर्तते तस्माद्
यथासाध्यं तस्य कष्टं हरिष्यामी' ति दयां कुर्वन् 'देवे' देवः=पूर्वसंगतिको
मित्रदेवः, 'पुण्वभवजणियणेहपीइबहुमाणजायसोगे' पूर्वभवजनितस्नेहप्रीति-
बहुमानजातशोकः, पूर्वस्मिन् जन्मनि सह निवासेन जनितः=समुत्पन्नः यः
स्नेहः तस्माद् दया प्रीतिः=स्वाभावतः परमानुरागरूपान तु कार्यवशात् इत्यर्थः,
बहुमानः=गुणानुरागश्च ताभ्यां जातः=समुत्पन्नः शोको=मित्रकष्टजनितदुःख-
रूपः, यस्य सः 'तओ विमाणवरपुंडरीयाओ रयणुत्तमाओ' तस्मात्
विमानवरपुण्डरीकात् रत्नोत्तमात् तत्र रत्नोत्तमात् वैक्रियशक्त्या श्रेष्ठरत्न
निर्मितत्वात् प्रधानविमानपुण्डरीकात्, धरणितल गमणतुरियसंजणियगमणपयारे'

तो उसने छोड़ दिया और (पडिसाडित्ता अहामुहुमे पोगगले परिगिण्हइ)
और इन्ही १६ प्रकार के जो सारभूतसूक्ष्म पुद्गल थे उन्हें उसने ग्रहण
कर लिया (पडिगिण्हित्ता अभयं कुमारं अणुकंपमाणे देवे पुण्वभवजणि-
यनेह पीइवहुमाण जायसोगे तओ विमाणवरपुंडरीयाओ रयणुत्तमाओ)-
बाद में फिर वह देव, अभयकुमार के ऊपर ऐसे विचार से कि अहो !
अभयकुमार ननुकुमार शरीर से दुष्कर अष्टमभक्तरूप तप कर रहे हैं और
मेरी बात २ बाद कर रहे हैं इसलिए मैं यथासाध्य उनके कष्ट को दूर
करूंगा इस तरह की कष्ट निवारणरूप दयालु हुए तथा पूर्वभवमें साथ-
रहने से स्वाभाविक प्रीति एवं बहुमान-गुणानुराग-से अभयकुमार के दुःख
से दुःखित होना हुआ उत्तमरत्ननिर्मित उस प्रधान पुंडरीक से (धा-

तेमणे जइअ प्रक्षिप्त थ्यां अने (पडिसाडित्ता अहामुहुमे पोगगले परिगिण्हइ)
योग (१६) प्रकार के रत्नोंना सारभूत के सूक्ष्म पुद्गलोंवा होता तेओने ते देवे अडणु कथो.
(पडिगिण्हित्ता अभयकुमारं अणुकंपमाणे देवे पुण्वभवजणियनेहपीइ-
बहुमाणजायसोगे तओ विमाणवरपुंडरीयाओ रयणुत्तमाओ) त्याख्याइ
देव अलयकुमार विषे विचारया लाओ के आडो ! सुडोभण देडथी अलयकुमार दुष्कर
अष्टमभक्त तप करी रखा छे, अने अने बारबार स्मरी रखा छे. ओथी जेअ अने
तेम तेमनुं कष्ट दूर करीश. आ रीते ते देवना हृदयमां भूणज हया लाव जाओ.
पूर्वभवमां तेओ अने साथे रखा हुता ओथी यणु ते देवना हृदयमां स्वाभाविकरूपे
प्रेम अने बहुमान उत्पन्न थयां. ते अलयकुमारना गुणानुरागवश थअने तेना दुःखथी
भूणज दुःखी थयो अने उत्तम रत्नो वडे निर्मित ओवा उत्तम पुंडरीक विमानद्वारा

ધરણીતલગમનત્વરિતસંજનિતગમનપ્રકારઃ ધરણીતલે પૃથ્વીતલે આગમનાય-
ગન્તું ત્વરિતં=શીઘ્રં સંજનિતઃ ગમનપ્રકારો यस્ય સઃ મિત્રસ્નેહાત્
ધરણીતલઆગન્તુમના સ કીદશઃ ! इत्याह-‘વાયુણિયવિમલ-
કળગપયરગવડિંસગમઉદુકકડાડોવદંસણિજ્જે’ વ્યાઘૂર્ણિતવિમલકનકપતરકા-
વતંસકમુકુટોત્કટાટોપદર્શનીયઃ, વ્યાઘૂર્ણિતૌ=આકમ્પિતૌ વિમલકનક-
પતરકસ્ય અવતંસકૌ=કર્ણપૂરૌ તથા મુકુટં ચ, તેષાં ય ઉત્કટઃ=ઉત્કુષ્ટ
આટોપઃ=ચિત્તાર્કર્ષકચ્છટારૂપઃ આહમ્બરઃ, તેન દર્શનીયઃ-દ્રઃ યોગ્યઃ,
‘અણેગમણિકળગરયણપહકરપરિમંડિયમત્તિચિત્તવિણિઉત્તગમણુગુણજણિ
યહરિસે’ અનેકમણિકનકરત્નપ્રકરપરિમંડિતમત્તિચિત્તવિનિયુક્તકાનુગુણ જનિત-
ર્ષઃ, અનેકેર્ષા મણિકનકરત્નાનાં યઃ પ્રકરઃ=સમૂહઃ, તેન પરિમંડિતઃ=પરિ-
શોભિતો યો મત્તિમિશ્રિતઃ=વિવિધશિલ્પરચનામિશ્રિતઃ આશ્ચર્યકારિશોભા-
સમ્પન્નઃ, વિનિયુક્તકઃ કટયાં નિવેશિતોઽનુરૂપો ગુણઃ=કટિસૂત્રં તેન જનિતો
ર્ષો यस્ય સ તથા, અનુપમ વિશિષ્ટશોભાસમ્પન્ન રત્નમય શબ્દાયમાન કટિ-
સૂત્ર જનિત ર્ષયુક્તઃ इत्यर्थः, ‘પેશ્વોલમાણવરલલિય કુંડલુજ્જલિયવયણગુણ

ણિતલગમણતુરિયસંજણિયગમણપયારે) મિત્ર સ્નેહ કે વશ હો કર પૃથ્વી-
તલ પર શીઘ્રાતિશીઘ્ર આને કે લિયે ઇચ્છુક બન ગયા। (વાયુણિય
વિમલકળગપયરગવડિંસકમઉદુકકડાડોવદંસણિજ્જે) ઇસને જો કાનો
મેં કર્ણ ફૂલ પહિરે હુણ થે વે નિર્મલ સુવર્ણ પતરોં કે બને હુણ થે ઓર
ઉપર-ઉપર હિલ્તે હુણ દિગ્વલાઈ પડતે થે। મસ્તક પર ઉસને મુકુટ મો લગા
રચ્ચા થા। इन दोनों की चित्तार्कर्षकरूप छटा से यह बहुत अधिक सुहावनालग
रहा था। (અણેગમણિકળગરયણ પહકરપરિમંડિયમત્તિચિત્તવિણિઉત્તગમણુગુણ
જણિયહરિસે) તથા इनके जो कटिभाग में कटिसूत्र पहिना हुआ था वह
अनेक मणि, कनक, रत्नों के समूह से शोभित विविध रचनाओं से
शोभित था। इस से यह विशेष प्रसन्न मुद्रा में मग्न हो रहा था। (પેશ્વોલ

(ધરણિતલગમણતુરિયસંજણિયગમણપયારે) મિત્રના સ્નેહને વશ થઈને સત્વરે
પૃથ્વી ઉપર પહોંચવાની ઇચ્છા કરી. (વાયુણિયવિમલકળ ગપયરગવડિંસક મઉ-
દુકકડાડોવદંસણિજ્જે) દેવે કાનોમાં પહેરેલાં કુંડળો નિર્મળ સુવર્ણના બનેલાં હતાં.
તે આમ તેમ ડોલવાથી સુંદર દર્શનીય બજાતા હતાં. તેણે મસ્તક ઉપર સુગટ પણ
પહેર્યો હતો. આ બન્નેના ચિત્તાર્કર્ષકરૂપ સૌંદર્યવડે દેવ ખૂબ જ રમ્ય લાગતો હતો.
(અણેગમણિકળગરયણપહકરપરિમંડિયમત્તિચિત્તવિણિઉત્તગમણુગુણજણિય-
હરિસે) તેમજ તે દેવે કેડમાં વિવિધ મણિઓ અને રત્નો બહેલો સોનાનો
કંદોરો પહેર્યો હતો તે અનેક કલામય રચનાઓથી શોભતો હતો. એથી તે સવિશેષ

अनगरधर्माश्रितवर्षिटीका अ. १ सू. १५ अकालमे घदोहदनिरूपणम्

२०९

जणियसोम्मरूवे' प्रेङ्खोलमानवरललितकुण्डलोज्ज्वलितवदनगुणजनितसौम्य-
रूपः, तत्र प्रेङ्खोलमाने=दोलायमाने ये वरललितकुण्डले=श्रेष्ठ सुन्दरकुण्डले
ताभ्याम् उज्ज्वलितं=प्रकाशमान वदनं=मुखं तस्य यो गुणः=कान्तिविशेषरूपः,
तेन जनितं=संजात सौम्यं=शोभनरूपं यस्य सः। पुनरपि स सुरः शरच्चन्द्रेणो-
पमीयते। 'उदिओविच कोमुईनिसाए' उदित इव कौमुदीनिशायां=कार्ति-
कपौर्णमास्याम्, सणिच्छरंगारउज्ज्वलियमज्झभागत्थे' शनैश्वराङ्गारो-
ज्ज्वलितमध्यभागस्यः शनैश्वरमङ्गयोः उज्ज्वलितः=दीप्यमानः सन् यो
मध्यभागे तिष्ठतीति सः, शनिमङ्गलयोर्मध्ये प्रकाशमानः, 'णयणाणंदे'
नयनानंदः=नेत्रतृप्तिकरः, 'सरयचंदे' शरच्चन्द्रः=शारदीय चन्द्र इव, तत्र
कुण्डलद्वयमध्यगतं मुखमण्डलं शनैश्वर मङ्गलमध्यगतः कार्तिक पौर्णमास्या-
मुदितश्चन्द्रश्च नयनाऽऽनन्दकारीत्यर्थः। साम्प्रतं मेरुणोपमीयते-' दिव्वोसहि-

माणवरललियकुण्डलुज्जलियवयणगुणजणियसोम्मरूवे) कानों में जो
इसके कुण्डल थे वे श्रेष्ठ और अधिक सुन्दर थे। तथा हिलाते हुए नजर
आ रहे थे। गादोला जैसे प्रतीत होते थे। इन दोनों से इसका मुखमं-
डल प्रकाशमान था। हमलिये उसकी कान्ति विशेष से इसका रूप विशेष
सौम्य हो गया था। (उदिओ कोमुई निसाए) अतः इसका मुखमंडल
(कार्तिक की पूर्णिमा में उदित हुए तथा (सणिच्छरंगारउज्ज्वलियमज्झ-
भागत्थे) शनैश्वर और मंगलग्रह के बीच में प्रकाशमान (णयणाणंदे) नेत्र-
तृप्ति कारक (सरयचंदे इव) शारत्काशीन चन्द्रमा के जैसा आनन्दकारी था।
नामार्थ इसका यह है कि जिस प्रकार शनैश्वर और मंगल ग्रह के मध्य
में रहा हुआ कार्तिक पौर्णमासी का चन्द्रमा नयनानन्दकारी होता है उसी
तरह दोनों कुण्डलों के मध्य में रहा हुआ इसका मुखमंडल भी नेत्रों को

आनंदमां भजन थई रह्यो हुतो. पें खोलमाणवरललियकुण्डलुज्जलियवयण
गुणजणियसोम्मरूवे) कानोमां पड़ेरेला कुंडलो श्रेष्ठ अने पूण सरस हुतां. ते
ओलतां हुतां. ऐथी ते डीयका जेवा लागता हुता. तेतुं मुणमंडण अन्ने कुंडणोथी
हीपी उठयुं हुतुं. ऐनाथी विशेष कान्तिवाणा हेवतुं इप विशेष सौम्य लागतुं हुतुं.
(उदिओ कोमुई निसाए) ऐटला माटे तेतुं मुणमंडण कार्तिक पूणिमाणा दिवसे
उदय पायेला (सणिच्छरंगारउज्ज्वलियमज्झभागत्थे) शनि अने मंगल अछोनी
मध्ये प्रकाशता (सरयचंदे इव) शरदकाशीन चंद्रनी जेम [णयणाणंदे] नेत्रोने तृप्ति
आपनार अने आनंद पमाउनार हुतुं. तात्पर्य ऐ छि के जेम शनि अने मंगल
अछोनी वच्चे कार्तिक पूणिमानो चंद्रनयनोने आनंद आपनार होय छि तेभज अन्ने
कुंडणोनी वच्चे रहेतुं तेतुं मुणमंडण नेत्रोने आनंद आपनार हुतुं. (दिव्वोसहि-

‘જ્જલ્લુજ્જલિય દંમણાભિરામે’ દિવ્યૌષધિપ્રજાલોજ તલિતદર્શનાભિરામઃ, દિવ્યૌષધયઃ= જ્યોતિર્વર્દક સોમલતાદયઃ, તાસાં પ્રજ્વલેનેર=પ્રકાશેનેવ મુકુટાદિ જ્યોતિષા ઉજ્જલિતં=પ્રકાશયુક્તં યદ્ દર્શનં તેનાભિરામઃ=સુન્દરઃ, તથા-‘ઉત્તલચ્છીસમત્ત જાયસોહે’ ઋતુલક્ષ્મી સમસ્તજાતશોભઃ=ઋતવઃ=વસન્તગ્રીષ્મવર્ષાશરદ્ શિશિર હેમન્તાઃ, એતેષાં યા લક્ષ્મીઃ=શોભા તથા સમસ્તા જાતા શોભાદય સઃ, ‘પઙ્કઠગંધુદ્યુગાભિરામઃ, પ્રકૃષ્ટગન્ધોદ્દૃતાભિરામઃ તત્ર પ્રકૃષ્ટગન્ધેન=મુગન્ધેન, ઉદ્દૂતેન=સર્વતઃ પ્રસૂતેન, અભિરામે=મનોહરઃ, નગવરઃ=સકલપર્વતશ્રેષ્ઠઃ મેરુરિવ=મેરુગિરિરિવ કુહલ મુકુટાદિ સકલાભરણતેજસા દીપ્યમાનઃ સમસ્તશોભા-સમ્પન્નઃ પરમમુગન્ધિત શરીરાભિરામ इत्यर्थः। ‘વિઉન્વિય વિચિત્તવેસે’ વિકુર્ચિતવિચિત્રવેપઃ= વૈક્રિયશક્તયાऽऽશ્ચર્યજનકરૂપલાવણ્યાદિસમ્પન્નઃ, ‘દીવમમુદાણં’ દીવ સમુ-

આનન્દદાયી થા। (દિવ્યોસાદિપજ્જલુજ્જલિયદંમણાભિરામે-ઉત્તલચ્છી સમત્ત જાયસોહે, પઙ્કઠ ગંધુદ્યુગાભિરામે) તથા દિવ્ય ઔષધિરૂપ સોમલતા આદિકોં કે પ્રકાશ કે તુલ્ય મુકુટ આદિ કી કાન્તિ સે યદ્ વિશેષ પ્રકાશ યુક્ત થા, અતઃ દેખને મેં વડા સુન્દર લગતા થા। વસન્ત ગ્રીષ્મ, વર્ષા શરદ, શિશિર એવં હેમન્ત ઇન છદ્ધ ઋતુઓં કી સમસ્ત શોભા જિમ મેં હે તથા સર્વતઃ પ્રસૂત મુગંધ સે જો અભિરામ હેં એસે (નગવરે) પર્વતોં મેં શ્રેષ્ઠ (મેરુવિય) મેરુ પર્વત કે સમાન જો કુહલ, મુકુટ આદિ સમસ્ત આભરણોં કે તેજ સે દીપ્યમાન, સમસ્ત શોભા સંપન્ન એવં પરમ મુગંધિત શરીર સે અભિરામ થા। એસા વદ્ દેવ (વિઉન્વિય વિચિત્તવેસે) વૈક્રિયિક શક્તિ સે આશ્ચર્ય જનકરૂપ લાવણ્ય આદિ સે સંપન્ન બના હુયા (દીવમમુદાણં અસંત્વપરિમણનામધેજ્ઞાણં મજ્ઞકારેણં વીદ્વયમાણે ઉજ્જોયંતે પમાણ

પજ્જલુજ્જલિય દંમણાભિરામે ઉત્તલચ્છી સમત્ત જાયસોહે પઙ્કઠ ગંધુદ્યુગાભિરામે) અને સોમલતા વગેરે દિવ્ય ઔષધિયોના પ્રકાશની જેમ મુકુટ વગેરેની પ્રકાશથી તે વિશેષ પ્રકાશમાન હોતો, એથી દેખાવમાં પણ તે અત્યન્ત ચરસ લાગતો હોતો. વસન્ત, ગ્રીષ્મ, વર્ષા, શરદ, શિશિર અને હેમન્ત આ છઠ્ઠે છઠ્ઠઃ ઋતુઓની સમસ્ત શોભા જેમનામાં વિદ્યમાન છે, તેમજ સર્વત્ર વ્યાપ્ત થયેલી મુગંધથી જે અભિરામ છે, એવા (નગવરે) પર્વત શ્રેષ્ઠ (મેરુવિય) મેરુપર્વતની જેમ જે કુહલ, મુકુટ વગેરે બધા આભરણોના પ્રકાશથી દીપ્તિમાન સમસ્ત શોભા યુક્ત અને પરમ મુગંધિત શરીરથી જે સુન્દર હોતા. એવા તે દેવ (વિઉન્વિય વિચિત્તવેસે) વૈક્રિય શક્તિથી નવાઈ પમાડે તેવા રૂપ લાવણ્ય યુક્ત થઈ ગયા હતા. (દીવમમુદાણં અસંત્વપરિમણનામધેજ્ઞાણં મજ્ઞકારેણં વીદ્વયમાણે ઉજ્જોયંતે પમાણ વિમલાણ જીવ-

अनगारधर्माभूतवर्षिणीटीका अ १ सू १५ अक्षालमेघदोहृद्वनिरूपणम्

२११

द्राणाम्, 'असंख्यपरिमाणनामधेज्जाणं' असंख्यपरिमाणनामधेयानाम्=नामधारिणा मसंख्यातानां द्वीपसमुद्राणां, 'मञ्जकारेण' मध्यकारेण=मध्यभागेन 'विईवयमाणे' व्यतिव्रजन=समुल्लङ्घयन्-दिव्यगत्या गच्छन्निर्त्यर्थः, 'उज्जोयंते पभाए विमलाए जीवलोगे' उद्योतयन् प्रभयाऽऽविमलया जीवलोकं=विमलया=निमलया प्रभया=निजतेजसा जीवलोकं=तिर्यक्लोकं उद्योतयन्=प्रकाशयन् 'रायगिहं पुरवरं च' राजगृहं पुरवरं च=सकलनगरश्रेष्ठं राजगृहनगरं प्रकाशयुक्तं कुर्वन्, 'अभयस्स तस्म पासं ओवयइ दिव्वरूपधारी' तस्य अभयस्य पौषधशालायां कृतपौषधस्य पार्श्वे=समीपे 'ओवयति=अवतरति दिव्यरूपधारी देवः, उपागत इत्यर्थः ॥१५॥सू०॥

मूलम्—तएणं से देवे अंतलिक्खपडिवन्ने दसद्धवन्नाइं सखि-
खिणियाइं पवरवत्थाइं परिहिए एक्को ताव एसो गमो, अण्णोऽवि-
गमो ताए उक्किट्ठाए तुरियाए चवलाए चंडाए सीहाए उद्धुयाए जइ-
णीए छेयाए दिव्वाए देवगईए जेणामेव जंबूदीवेर भारहे वासे जेणा
मेव दोहिणद्धभरहे रायागिहे नयरे पोसहसालाए अभये कुमारो तेणामेव
उवागच्छइ, उवागच्छित्ता अंतलिक्खपडिवन्ने दसद्धवन्नाइं सखिखिणि-
याइं पवरवत्थाइं परिहिए अभयं कुमारं एवं वयासी—अहन्नं देवाणुप्पिया!
पुव्वसंगइए सोहम्मकप्पावसी देवे महड्डिंए नण्णं तुमं पोसहसालाए
अट्टमभत्तं पणिण्हित्ताणं ममं मणसि करेमाणे चिट्ठसि तं एसणं

विमलाए जीवलोकं रायगिहं पुरवरं च अभयस्सय तस्म पासं ओवयइ दिव्वरूप-
धारी) असंख्यात द्वीप समुद्रों के होता हुआ तथा अपनी निर्मल प्रभा
से तिर्यक् लोक को एवं समस्त नगरों में श्रेष्ठ राजगृह नगर को प्रका-
शित करता हुआ उस अभयकुमार के पास पौषधशाला में आया ।मृ.११५।

लोग रायगिहं पुरवरं च अभयस्सय तस्म पास ओवयई दिव्वरूपधारी)
असंख्यातद्वीप समुद्रनी वन्ने पसार थता अने पोतानी निर्मल अन्तिथी तिर्यक्लोक
अने समस्त नगरोंमें उत्तम ओया राजगृह नगरने प्रकाशित करता ते देव अलसकु-
भारनी पास पौषधशालांमें आया ॥सूत्र ॥१५॥

देवाणुप्पिया ! अहं इहं हव्वमागए, संदिसाहिणं, देवाणुप्पिया !
 किं करेमि ? किं दलयामि ? किं पयच्छामि ? किं वा ते हियइच्छि
 यं ? तएणं से अभयकुमारे तं पुव्वसंगइयं देवं अंतलिकखण्डि-
 वन्नं पासित्ता हट्ठतुट्ठे पोसहं पारेइ, पारित्ता करयल संपरिगहियं
 अंजलिकट्ठु एवंवयासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! मम चुल्लमाउयाए
 धारिणीए देवीए अयमेयारूवे अकालडोहले पाउव्वभूए धन्नाओ णं
 ताओ अम्मयाओ तहेव पुव्वगमेणं जाव विणिज्जामि । तन्नं तुमं देवा-
 णुप्पिया ! मम चुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए अयमेयारूवं अकाल-
 डोहलं विणेहि । तएणं से देवे अभएणं कुमारेणं एवं वुत्ते समाणे
 हट्ठतुट्ठुं अभयकुमारं एवं वयासी—तुमणं देवाणुप्पिया ! सुणिव्वुय
 वीसत्थे अच्छाहि, अहणं तव चुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए अय-
 मेयारूवं दोहलं विणेभि—त्तिकहुं अभयस्स कुमारस्स अंतियाओ प
 डिणिकखमइ, पडिणिकखमित्ता उत्तरपुरत्थिमेणं वेभारपव्वए वेउ-
 विवय समुग्घाएणं समोहणइ, समोहणित्ता संखेज्जाइं जोयणाइं दंडं
 निस्सरइ । जाव देवंपि वेउविवयसमुग्घाएणं समोहणइ समोहणित्ता
 खिप्पामेव सगज्जियं सविज्जुयं सफुसियं तं पंचवन्नमेहणिणाओवसोहियं
 दिव्वं पाउससिरिं विउव्वेइ, विउवित्ता जेणेव अभए कुमारे तेणामेव
 उवागच्छइ, उवागच्छित्ता अभयं कुमारं एवं वयासी—एवं खलु देवा-
 णुप्पिया ! मए तव पियट्ठयाए सगज्जिया सविज्जुया सफुसिया दिव्वा
 पाउससिरी विउव्विया, तं विणेउणं देवाणुप्पिया । तव चुल्लमाउया
 धारिणि देवी अयमेयारूवं अकालडोहलं । तएणं से अभयकुमारे

तस्स पुव्वसंगइयस्स देवस्स सोहम्मकप्पवासिस्स अंतिए एयमट्ठं सोच्चा-
 णिसम्म हट्ठुट्ठे सयाओ भवणाओ पडिनिक्खमइ पडिनिक्खमिच्चा जेणा-
 मेव सेणिए राया तेणामेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता करयल० अंजलिं
 कट्ठु एवं वयासी—एवं खलु ताओ! मम पुव्वसंगइएणं सोहम्मकप्प-
 वासिणा देवेणं खिप्पामेव सगज्जिया सविज्जुया पंचवन्नमेहनिनाओ-
 वसोहिया दिव्वा पाउससिरी विउ व्वया, तं विउलेणं मम चुल्लम। उया
 धारिणी देवी अकालदोहलं। तएणं से सेणिए राया अभयस्स कु-
 मारस्स अंतिए एयमट्ठं सोच्चा णिसम्म हट्ठुट्ठु कोडुंबियपुरिमे
 सदावेइ, सदावित्ता एवं वयासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया! राय-
 गिहं नयरं सिंघाडगतिय चउक्कं चच्चर० आसित्तसित्त जाव सुगंधव-
 रगंधियं गंधवट्ठिभूयं करेह य, कारवेह य, करित्ता य कारवित्ता य
 मम एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह। तएणं ते कोडुंबियपुरिसा जाव
 पच्चप्पिणंति। तएणं से सेणिए राया दोच्चं पि कोडुंबियपुरिसे सदा-
 वेइ, सदावित्ता एवं वयासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया! हयगय
 रहजोह पवरकलियं चाउरंगिणिसेन्नं सन्नाहेह, सेयणयं च गंध-
 हत्थिं परिकप्पेह। तेवि तहेव जाव पच्चप्पिणंति। तएणं से सेणिए
 राया जेणेव धारिणी देवी तेणामेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता
 धारिणीं देवीं एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिए! सगज्जिया जाव
 पाउससिरी पाउब्भूया, तुमं देवाणुप्पिए! एये अकाल दोहलं
 विणेहि ॥१६॥सू०॥

ટીકા—‘તણં’ इत्यादि । ततःखलु अभयकुमारसमीपे मित्रदेवस्य समागमनानन्तरं ‘से देवे’ अमौ मित्रदेवः अंतलिक्खपडिवन्ने’ अन्तरिक्षपति-
पन्नः आकाशस्थः । ननु कथमसौ गगनस्थ एवे ? ति श्रृणु देवाः स्वभावतो भूमिं
न स्पृशन्ति भूमितश्चतुरङ्गुलसूध्वमेवावतिष्ठन्ते, तथा ते निमेष रहिता मनसैव
सर्वकार्यं साधका अम्लानपुष्पमालाधारिणो भवन्ति । अथ सूत्रत्वं वर्ण्यते—
‘दसद्धवन्नाइ’ दशार्द्धवर्णानि=पञ्चवर्णानि ‘सखिखिणियाई ?’ सखिङ्किणिकानि=
क्षुद्रघंटिकायुक्तानि ‘पवरवत्थाइ’ पवरवस्त्राणि=तादृशानि श्रेष्ठवस्त्राणि ‘परि-
हिए’ परिधृतः ‘एक्को ताव एसो गमो’ एकस्तावत् एषःगमः=प्रथमो बोधः अभय-
कुमारस्य पूर्वसंगतिकदेवदर्शनं जातमित्यर्थः । ‘अण्णोवि गमो’ अन्योऽपि गमः

‘તણં સે દેવે’ इत्यादि ॥

ટીકાર્થ—(તણં સે દેવે) ईसके बाद कि यह देव पौषधशाला में अभयकु-
मार के पास आया—सो वह वहां भूमि पर नहीं उतरा किन्तु (अंतलिक्ख
पडिवन्ने) भूमि से ४ अंगुल ऊपर आकाश में ही स्थित रहा । कारण देवों
का ऐसा स्वभाव होता है कि वे भूमि का स्पर्श नहीं करते । भूमि से ४
अंगुल ऊपर अधर ही रहते हैं । उनकी आंखों के पलक नहीं गिरते—
किन्तु वे निर्निमेष होते हैं । तथा अपने भक्तों के कार्य की सिद्धि वे
मन से ही कर दीया करते हैं (सदा इनके कंठ में अम्लान पुष्पों की माला
रहा करती है । (दसद्धवन्नाइ सखिखिणियाई पवरवत्थाई परिहिए) इस
देवने जो वस्त्राधारे हुए थे वे ५ पंचवर्णवाले एवं क्षुद्रघंटिकाओं से युक्त
थे । और बहुत ही उत्तम थे । (एक्को ताव एसो गमो) इसतरह अभय-
कुमार को पूर्वसंगतिक उग देव के दर्शन हुए (अण्णो वि गमः) तथा उसके

‘તણં સે દેવે’ इत्यादि

ટીકાર્થ—(તણં સે દેવે) त्याग्याद ते देव पौषधशालाभां अभयकुमारनी पास आये।
त्यां ते भूमि उपर उतये नडि पणु (अंतलिक्खपडिवन्ने) भूमिथी यार आंगण
उपर आकाशभां ४ अदर स्थिर रह्यो. डेमडे देवोनो स्वभाव येवो होय छे डे तेओ।
भूमिने स्पर्शता नथी. भूमिथी यार आंगण उपर अदर ४ रहे छे. आंगण पलकारा
थता नथी. तेओ निनिमेष होय छे. पोताना भडतोनी धार्यसिद्धि तेओ मन द्वारा
४ करे छे. अम्लान पुष्पानी भाणा डुमेशां येमना डडे शीलती रहे छे. (दसद्ध-
वन्नाइ सखिखिणियाइ पवरवत्थाइ परिहिए) आ देवे पछेरेला वस्त्रो पांथ
रंगना तेमज्झ क्षुद्र (नानी) सुद्धर सूधरीओवाणा हुता. ते पूं ४ उत्तम हुता.
(एक्को ताव एसो गमो) आ रीत पूर्व संगतिक देवना अभयकुमारने दर्शन थयां.
(अण्णो वि गमः) देवना आगमननुं वणुन थील रीते पणु करवाभां आण्युं छे.

अनगारभर्मासृतवर्षिटीका. अ १. १६ अकालमेघदोहवनिर्लपणम्

२१५

देवागमनस्य द्वितीयप्रकारोऽपि वर्ण्यते—‘ताए उक्किट्टाए’ तथा उत्कृष्टया= उत्कर्षयुक्तया प्रसिद्धोत्तमगत्येत्यर्थः, ‘तुरियाए’ त्वरितया=‘मम मित्रं किमर्थ-
मां स्मरति’ इति व्याकुलता युक्तया ‘चवलाए’ चपलया=‘निजमित्रकार्यं द्रुततरं
करिष्यामी’ ति कायतोऽपि ‘चवलाए’ चंचलया, ‘चंडाए’ चण्डया=पबलया मित्र-
विरहस्य दुःसह रूपतया पबलया, ‘सीहाए’ सिंहया=सिंहवत् पबलबलयुक्तया ‘उड्ड्याए’
उड्डेतया=‘श्रद्धिति मित्रमिलनं भवेत्’ इत्युद्भावमानया ‘जइणीए’ जयिन्या=मित्र
आगमन का दूसरा प्रकार इसतरह से भी वर्णित हुआ है—(ताए उक्कि-
ट्टाए तुरियाए चवलाए चंडाए सीहाए उड्ड्याए जइणीए जेयाए दिव्याए
देवगइए) जब वह देव अभयकुमार के पास आया था—तो उसकी वह
दिव्य गति कैसी थी—इसीका वर्णन इस सूत्रांश द्वारा किया गया है—
सूत्रकार कहते हैं—कि उसकी वह दिव्यगति उत्कृष्ट, त्वरित, चपल, चंड,
सिंह, जैसी उड्डेत जयिनी, छेक एवं दिव्य थी। क्यों कि देवके मनमें
ऐसा पबल भावना उठ रही थी कि मैं कब, जाकर अभयकुमार को
देखलूँ—अतः वह गति उत्कर्ष युक्त थी। मेरा मित्र मुझे क्यों स्मरण
कर रहा है—क्या कारण है इस तरह की विचार से उसकी गति में त्वरा
आ गई थी मैं अपने मित्र का कार्य बहुत शीघ्र ही कर दूँगा—वहाँ
पहुँच तो पाऊँ—इस तरह की भावना से उस के शरीर में भी चंचलता
आजाने के कारण वह गति भी चंचल हो गई थी। अभयकुमार की
स्थितिका ख्याल कर उस देव को उधरा विरह अमल हो रहा था।
अतः उसकी गति में पबलता आ गई थी। सिंह की जैसी गति बलविशिष्ट

(ताए उक्किट्टाए तुरियाए चवलाए चंडाए सीहाए उड्ड्याए जइणीए जेया
दिव्याए देवगइए) अलखकुमारनी सामे प्रकटथती वणते देवनी दिव्यगति केवी
हुती जेअ वर्णुन सूत्रकार आ सूत्रांशद्वारा करे छे—तेआ कहे छे के—देवनी दिव्य-
गति उत्कृष्ट, त्वरित, चपल, चंड, सिंह जेवी उड्डेत, जयिनी (जयशीला) छेक अने
दिव्य हुती. देवना मनमां जेवी प्रणज भावना जगी हुती के क्यारे . अलखकुमारने भणुं
जेठना भाटेज ते गति ‘उत्कृष्ट’ हुती. मासे मित्रभाइ केम स्मरण करी रखे छे जेवा विचारेने
झीधे तेनी गतिमां त्वरा (शीघ्रता) आवी गछ हुती. त्यां जतांज हुं मारा गिअनुं
काम जडपथी करी आपीश. आ जतना विचारेथी तेनी भावनामां स्फूर्तिनुं संयरण
थयुं हुतुं तेथीज तेनी गति पणु संयण थय गछ हुती. अलखकुमारनी छालतने
विचारेतांज देवने तेना विरह असह्य यछ पडये हुतो, जेथीज तेनी गतिमां प्रणजता
आवी गछ हुती. सिंह जेवी गति जणशाली हाय छे, तेनी गति पणु सिंह

दुःखविजयशालया द्रुतया 'छेयाए' छेया=आगमने विघ्नबाधाविवर्जितत्वेन विजुगया, 'दिव्याए' दिव्या= उत्तमत्वेन मनोहरया, 'देवगइए' देवगत्या= देवसम्बन्धिष्येष्ठ गत्या, 'जेणामेवजंवृहीनेर' इत्यादि, यत्रैव जम्बूद्वीपो द्वीपः= मध्यजम्बूद्वीप इत्यर्थः' भारतवर्ष यत्रैव दक्षिणार्द्धभरतक्षेत्रं राजगृहं नगरं पौषधशालायामभयकुमारः अष्टमभक्तं कुर्वाणश्च तिष्ठति तत्रोपागच्छति, उपागत्यान्तरिक्षमतिपन्नः दशार्धवर्णानि सकिङ्किणिकानि प्रवरवस्त्राणि परिधृतः सर्वालंकारसम्पन्नः, अभयकुमारम् एवमवदत्-हे देवानुप्रिय ! अहं खलु सौषमेकलवामी तव पूर्वसंगतिको देवो महर्द्धिकोऽस्मि, 'जण्णं' यत्=यस्मात् खलु

हुआ करता है उसी तरह की उसकी वह गति भी बलको लिये हुई थी इसलिये उसे सिंह जैसी यहां प्रकट किया है। शोध मुझे मित्र का मिलाप हो जावे ऐसी भावना उस देव के भीतर काम कर रही थी अतः उसकी गति में उद्भूतता आ गई थी। मैं अपने मित्र के दुःखपर विजय पालूंगा ऐसा आत्मविश्वास उस देव के हृदय में जम चुका था-अतः उसकी गति में जयशीलता आ गई थी। उस देव के आगमन में किसी भी प्रकार की विघ्नबाधा नहीं थी इसलिये उसकी गति छेका रूप थी। दिव्य बल इसलिये थी कि वह मन को हरण करती थी। (उवागच्छित्ता) अभयकुमार के पास आकर और (अंतलिक्खपडिवन्ने दसद्धवन्नाइं स खिखिणिद्याइं पवरवत्थाइं परिहिण्णं अभयकुमारं एवं वयासी) आकाश में ही स्थित रह कर तथा वे ही पंचवर्ण के क्षुद्रघंटिकाओं से युक्त श्रेष्ठवस्त्र पहिरे हुए उस देवने उस अभयकुमार से ऐसा कहा-(अहन्नं देवानुप्पिया पुण्वसंगइए सोहम्मकप्पवासी देवे महर्द्धिण्णं) हे अभयकुमार? मैं तुम्हारा पूर्वभव का

जैवी जलवान हुती ओटवे ज तेने सिद्ध जैवी जताववामा आवी छि. मित्रने मिलाप भवरे थाय जेवा विद्यासे तेना मनमां उत्पन्न थछ रह्या हुता, जेथी तेनी गतिमां 'उद्भूतता' आवी गछ हुती. मारा मित्रनुं कार्य हुं सिद्ध करीथ जेवो आत्मविश्वास तेना मनमां उत्पन्न थछ गये हुतो, तेथी तेनी गतिमां जयशीलता आवी गछ हुती. देवने प्रकट भवामां के आववामां कोषपिण्ण जतना अन्तराय के विघ्नो वच्चे नउतां न हुतां तेथी तेनी गति छेका (यातुर्थ) रूप हुती. ते मनने आकर्षणारी हुती ओटला माटेज तेगति दिव्य हुती. (उवागच्छित्ता) अभयकुमारनी पासे जधने (अंतलिक्खपडिवन्ने दसद्धवन्नाइं स खिखिणिद्याइं पवरवत्थाइं परिहिण्णं अभयकुमारं एवं वयासी) आकाशमांज अद्धर गहेता जने पांय रंगना क्षुद्र घंटिकाओवाणा उत्तम वस्त्रो धारणु करेला देवे अभयकुमारने कथुं के-(अहन्नं देवानुप्पिया पुण्वसंगइए सोहम्मकप्पवासी देवे महर्द्धिण्णं) हे-अभयकुमार हुं तारा पूर्वभवनेा मित्र सौधर्म कप्पवासी महर्द्धिक देव छुं.

अनगरधर्ममृतवर्णिणीटीका अ १६ सू १ अकालमेवदोहदतिरूपणम्

२१७

त्वं पौषधशालाग्रामष्टमभक्तुपरिवृष्ट खलु मां मनसि कुर्वन् तिष्ठसि, 'तंतस्मात् एष खलु हे देवानुप्रिय ! अहम् इह हव्यमागतः', 'संदिसाहि' संदिश=कथय खलु हे देवानुप्रिय ! किं करोमि ? किं दलयामि ? किं वा तुभ्यं ददामि, किं पयच्छामि=किमन्यस्मै भवन्मान्याय ददामि ?, किं वा ते तव 'हियइच्छितं' हृदयेप्सितं=मनोऽभिलषितं वर्तते ?। ततः खलु स अभयकुमारस्तं पूर्वसंगतिकं देवं अन्तरिक्षपतिपन्नं दृष्ट्वा दृष्टतुष्टः पौषधं पारयति, पारयित्वा करतलपरि-
गृहीतं शिर आवर्तं मस्तकेऽञ्जलिं कृत्वा एवमवादीत् एवं खलु हे देवानुप्रिय ! मम लघुमातुर्धारिण्या देव्या अयमेतद्रूपः=वक्ष्यमाणस्वरूपः अकालदोहदः मादु-

मित्र सौधर्मकल्पवासी महर्द्धिक देव हूँ—(जण्णं तुमं पोसहसालाए अट्टम भत्तं परिगिण्हित्ताणं ममं मणसि करेमाणे च्चिट्ठसि) तुम पौषधशालामें मेरा लक्ष्य कर अष्टमभक्त की तपस्या कर रहे हो—इसलिये हे देवानुप्रिय ? मैं यहाँ तुम्हारे पास शोध आया हूँ (संदिसाहि णं देवानुप्पिया ? किं करेमि ? किं दलयामि किं पयच्छामि ? किं वा ते हियइच्छियं ?) तो हे देवानुप्रिये ? तुम कहो मैं तुम्हारा क्या कार्य करू ? किसे क्या दूं ? और विशेष करके क्या अर्पण करू ? अथवा जो आपके लिये वह मान्य व्यक्ति हो—उसके लिये क्या सिद्ध करू ?—अर्थात् तुम्हारा मनोऽभिलषित क्या है ? (तएणं से अभय-कुमारे तं पुव्वसंगइयं देवं अंतलिक्खपडिवन्नं पसित्ता हट्ट तुदे पोसहं पारेह) देवकी इस प्रकार बात सुनकर उस अभयकुमारने उस पूर्वसंगतिक देव को आकाश में स्थित देखकर इर्षित होते हुए अपने पौषध का पालन किया—(पारित्ता करयलसंपरिगहियं अंजलिं कट्ट एवंवयासी) पौषध पालन करके फिर उन्होंने दोनों हाथों को अंजलि बद्ध कर देव से इस

(जण्णं तुमं पोसहसालाए अट्टमभत्तं परिगिहित्ताणं ममं मणसि करेमाणे च्चिट्ठसि भाइं ध्यान करता तमे पौषधशालामें अष्टम भक्तनी तपस्या करी रक्खा छ। हे देवानुप्रिय ! ओधी न हूँ अथाहे तमारी पासे सत्वरे आव्यो छुं। (संदिसाहि णं देवानुप्पिया ? किं करेमि ? किं दलयामि ? किं पयच्छामि किं वा ते हिय इच्छियं ?) तो हे देवानुप्रिय ! ओलो, हूँ तमाइं शुं काम कइं ? केने शुं आपुं ! अथवा कछ विशेष वस्तु तमने अर्पण कइं ! अथवा तमारा सन्मान भाटे शुं सिद्ध करी आपुं ? अथवा तमाहे मनोस्थ शुं छ ? (त एणं से अभयकुमारे तं पुव्वसंगइयं देवं अंतलिक्खपडिवन्नं पसित्ता हट्टतुदे पोसहं पारेह) देवनी आवात सांलणीने पूर्व-संगतिकदेवने आकाशमां स्थित जेधने प्रसन्न थता तेओओ पौषध पाळ्युं। (परित्ता-करयलसंपरिगहियं अंजलिं कट्ट एवं वयासी) पौषध पाणीने अंजलि बद्ध

भूतः—धन्याः खलु ता अम्बाः तथैव 'पुत्रगमेणं' पूर्वगमेन=पूर्वोक्तपाठेन यावत्
'विजिज्ञामि' विनयामि=पूरयामि । 'तन्नं' तत्=वममात् खलु त्वं हे देवानुप्रिय!
मम लघुमातृधारिण्या देव्या इममेतद्रूपमकालदोहदं 'विणेहि' विनय=पूरय ।
ततः खलु स देवः अभयेन कुमारेणैवमुक्तः सन् हृष्टतुष्टः अभयकुमारमे-
वमवादीत्—त्वं खलु हे देवानुप्रिय! 'सुणिब्बुयवीसत्थे' सुनिर्वृतविश्वस्तः=सृष्ट
निर्वृतः=स्वस्थ विश्वस्तः=विश्वासयुक्तः 'अच्छाहि' आम्स्व=तिष्ठ, तपोऽनुष्ठानादि-
रूपं कष्टं मा कुरु इति भावः, 'अहणं' अहं खलु तव लघुमातु धारिण्या

तरह कहा—(एवं खलु देवानुप्रिया ! मम चुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए
अपमेयारूवे अकालडोहले पाउभूए) हे देवानुप्रिय ! आपसे यह काम
है कि मेरी छोटी माता जो धारिणी देवी है उसे ऐसा अकाल
दोहला उत्पन्न हुआ है जो इस तरह है (धन्नाओणं ताओ अम्मयाओ
तद्देव पुत्रगमेणं जाव विजिज्ञामि) कि वे माताएँ धन्य हैं आदि। यह सब
पहिले कह दिया गया है। इस प्रकार अभयकुमारने उस देव की अपनी
छोटी माता धारिणीदेवी के समस्त दोहले को यहाँ दुहरा कर सुना दिया।
(तन्नं तुमं देवानुप्रिया ? मम चुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए अपमेया
रूवे अकालडोहलं विणेहि) इसलिये हे देवानुप्रिय ? मेरा मनोमिलपित
यही है कि तुम मेरी छोटी माता धारिणी देवी के इस अकालोद्भूत दोहले
की पूर्ति करो। (तएणं से देवे अभएणं कुमारेणं एवं वुणे ममाणे हृष्टतुष्ट
अभयकुमारे एवं वयासी) इस प्रकार अभयकुमार के द्वारा कहे गये
उस देवने हर्षित हृदय होकर अभयकुमार से ऐसा कहा—(तुमणं देवा-
णुप्रिया ? सुणिब्बुयवीसत्थे अच्छाहि, अहणं तव चुल्लमाउयाए धारिणीए

थयेला अलयधुमारे देवने उछुं डे—(एवं खलु देवानुप्रिया ! मम चुल्लमाउयाए
धारिणीए देवीए अपमेयारूवे अकालडोहले पाउभूए) हे देवानु प्रिय ! मेरा
नाना (अपर) माताने ओक दोहल उत्पन्न थयुं छे। (धन्नाओ, णं ताओ अम्म
याओ तद्देव पुत्रगमेणं जाव विजिज्ञामि) डे ते माताओ धन्य छे, आम पूवे
वर्षयवामां आवेला दोहदनी अथी वात् देवने उछी संलणावी। (तन्नं तुमं देवानु-
प्रिया ? मम चुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए अपमेयारूवे अकालडोहलं
विणेहि) माटे छे देवानुप्रिय ! मेरी अलिहाया ओल छे डे तेने मेरा (अपर) माता
धारिणीदेवीना अऊण दोहदनी पूर्ति करे। (तएणं से देवे अभएणं कुमारेणं एवं
वुणे ममाणे हृष्टतुष्ट अभयकुमारं एवं वयासी) आ प्रभाणे अलयधुमारी
वात् सांशणीने प्रसन्न थयेला देवे तेने उछुं डे—तुमणं देवानुप्रिया ? सुणिब्बुय
वीसत्थे अच्छाहि, अहणं तव चुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए अपमेयारूवं

देव्या इममेन्द्रपं दोहदं विनयामि पूरयामि। इति कृत्वा अभयस्य कुमारस्या-
न्तिकात् प्रतिनिष्क्रामति=गच्छति, प्रतिनिष्क्राम्य=गत्वा उत्तरपौरस्थे=ईशान-
कोणे खलु वैभारपर्वते 'वेउन्वियसमुग्धाएणं समोहणइ' वैक्रियसमुद्धातेन
समवहन्ति=वैक्रियसमुद्धातं करोति, समवहन्त्य=कृत्वा संख्यातानि योजनानि दण्डं
'निस्सारइ' निःसारयति यावद् द्वितीयवारमपि वैक्रियसमुद्धातेन समवहन्ति समवहन्त्य
'सगज्जियं' सगर्जितां=मेघध्वनिसहितां, 'सविज्जुयं' सविद्युतं, 'सफुसियं' सफु-

देवीए अयमेयारूवं दोहलं विणेमिच्छि कट्टु अभयस्स कुमारस्स अति-
याओ पडिणिक्खमइ) हे देवानुप्रिय! आप स्वस्थ हों और विश्वासयुक्त
रहे? अर्थात् यह तपोनुष्ठानरूप जो आप कष्ट कर रहे हो थक वह
न करो मैं निश्चयतः तुम्हारी छोटी माता धारिणी देवी के इस कथित
अकाल दोहले की पूर्ति कर दूंगा। इस प्रकार कह कर वह देव अभय-
कुमार के पास से निकला और (पडिणिक्खमिच्छा उत्तरपुरस्थिमेणं वैभार-
पन्वण वेउन्वियसमुग्धाएणं समोहणइ) निकल कर ईशानकोण में वैभार
पर्वत के ऊपर वैक्रियसमुद्धात से उसने अपने आत्मप्रदेशों को फैला-
कर बाहर निकाला (समोहणित्ता संखेज्जाइं जोगणाइं दण्डं निस्सारइ जाव
दोच्छंप्पि वेउन्वियसमुग्धाएणं समोहणइ) निकल कर उन आत्म प्रदेशों
के फिर उसने संख्यात योजन तक दंडरूप से रचा-इसी तरह दुबारा
भी उसने इसी तरह से वैक्रिय समुद्धात से आत्मप्रदेशों को फैला कर
बाहर निकाला और उन्हें संख्यात योजन तक दंडाकार से परिणमाया
(समोहणित्ता खिप्पामेव सगज्जियं सफुसियं तं पंचवन्न मेहणित्ताओवसो-
हियं दिक्वं पाउससिर्णि विउव्वेइ) परिणमाकर फिर उसने शीघ्र ही मनो-

दोहलं विणेमिच्छि कट्टु अभयस्स कुमारस्स अतियाओ पडिणिक्खमइ)
हे देवानुप्रिय! तमै स्वस्थ थाओ अने विश्वास राओ. ओटवे हे आ नदतनुं कळु
तप करीने शरी.ने कष्ट आपी रह्या छै तो डवे आपुं न करे. ओकसपळे हुं
तमने पात्री आपुं छुं डेतभास नाना (अपर) माता धारिणी देवीना अकाण दोहदनी
पूर्ति केम तमे कळुं तेमज करी आपीश. आम कळीने ते देव अलखकुमारनी
पासेथी विहाय थयो अने (पडिणिक्खमिच्छा उत्तरपुरस्थिमेणं वैभारपन्वण
वेउन्वियसमुग्धाएणं समोहणइ) विहाय थईने ईशान कोणुमां वैभार पर्वतना उपर
वैक्रिय समुद्धात द्वारा तेमळे पोताना आत्मस्थ प्रदेशोने ईलावीने अडार प्रकट क्यो.
(समोहणित्ता संखेज्जाइं जोगणाइं दण्डं निस्सारइ जाव दोच्छंप्पि वेउन्विय
समुग्धाएणं समोहणइ) अडार प्रकटने करी तेमळे आत्मप्रदेशोने इरी संध्यात

पत=प्रवृत्तवर्षणाचन्द्रसहितां, पञ्चवर्णमेघनिनादोपशोभितां, दिव्यां=मनोहरां 'पाउससिरी' प्रादृष्ट्रियं वर्षाकालसम्बन्धिनीं शोभां विकुर्वते=प्रकटी-करोति, विकुर्वित्वा=यत्रैवाभयकुमारस्तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य अभयकुमार-मेवमवदत्-एवं खलु हे देवानुप्रिय! मया तव 'पियट्टयाए' प्रीत्यर्थं सगज्जिता सविधुत संपुपत् दिव्या प्रादृष्ट्रयीः 'विउव्विया' विकुर्विता=प्रकटीकृता, 'तं' तत्=तस्मात् विनयतु=पूरयतु खलु हे देवानुप्रिय! तव लघुमाता धारिणीदेवी इममेतद्रूपमकालदोहदम्। ततः खलु स अभयकुमारस्तस्य पूर्वसंगतिकस्य देवस्य

हर वर्षाकाल संबन्धी शोभाको कि जिस में महान् मेघों की ध्वनि हो रही है और जो पंचवर्णवाले मेघों के निनाद से तथा छोटीर बिन्दुओं के वर्षण से शोभित है, प्रकट किया। (विउव्वित्ताजेणेव अभयकुमारे तेणामेव उवागच्छइ उवागच्छित्ता अभयकुमारं एवं वयासी) प्रकट करके फिर वह जहां अभयकुमार था वहां पहुँचा-पहुँच कर उसने अभयकुमार से ऐसा कहा (एवं खलु देवानुप्रिया? मए तवपियट्टयाए सगज्जिया सविज्जुया सफुसिया दिव्वा पाउससिरी विउव्विया) हे देवानुप्रिय! मैंने तुम्हारी प्रीति के लिये सगज्जित, सविधुत एवं छोटीर बिन्दुओं के वर्षण से युक्त वर्षाकृत की शोभा प्रकट कर दी है (तं विणेउणं देवानुप्रिया? तव चुल्लमाउया धारिणी देवी अयमेयारुवं अकालदोहल) तो हे देवानुप्रिय! आपकी छाती माता धारिणीदेवी अपने उम अकाल दोहद को अब पूर्ति योजन सुधी दंडना आकारे अनाव्या. आ प्रभांखु जीलु वणत तेभांखु वैज्जि समुदात द्वारा आत्मप्रदेशोने ईलावीने जलार प्रकट कयां अने संख्यात योजन सुधी दंडना आकारे परिणुत कयां. (समोदाणत्ता खिप्पामेव सगज्जियं सविज्जुयं सफु-मियं तं पंचवर्णमेघनिनादोपशोभितां दिव्यं पाउससिरी विउव्वेइ) परिणुत करीने तेभांखु सत्तरे महान मेघोनी जण्णनाओ वाणी, अने पंचवर्णवाणा वाह म्भोना अवाजनी तेमअ नाना नानां टीपांओना वर्षणुथी शोभती मनोहर वर्षा कण्णनी शोभाने प्रकटावी. (विउव्वित्ता जेणे. अभयकुमारे तेणामेव उवागच्छइ उवागच्छित्ता अभयकुमार एवं वयासी) आभ शोभाने प्रकटावीने देवे अलभ-कुमा नी पासे जधरे क्खुं-(एवं खलु देवानुप्रिया! मए तव पियट्टयाए सग-ज्जिया सविज्जुया सफुसिया दिव्वा पाउससिरी विउव्विया) हे देवानुप्रिय! मैं तमारी प्रीतिने दीधि सगज्जित, सविधुत अने नानां टीपांओवाणी वर्षाकृतनी शोभाने प्रकटावी छे (तं विणेउणं देवानुप्रिया? तव चुल्लमाउया धारिणी देवी अयमेयारुवं अकालदोहल) तो हे देवानुप्रिय! तमारा नाना (अपर) माता धरिणी देवी पोताना अकाण दंडदनी डवे पूर्ति करे आभ (त एणं से

अनगरधर्मामृतवर्षिटीका अ. १ सू. १: अकालमेघदोहदनिरूपणम्

२२१

सौधर्मकल्पवासिनोऽन्तिके इममर्थं श्रुत्वा निश्चयं हृष्टतुष्टः स्वकात् भवनात् प्रतिनिष्कामति=निःसरति, प्रतिनिष्क्रम्य, यत्रैव श्रेणिको राजा तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य करतलपरिगृहीतं शिर आवर्तं मस्तकेऽञ्जलिं कृत्वा एवमवदत्-एवं खलु हे तात ! मम पूर्वसंगतिकेन सौधर्मकल्पवासिना देवेन सिप्रमेव सगर्जिता सविद्युत् पञ्चवर्णमेघनिनादोपशोभिता दिव्या प्रावृष्टश्रीः विकुर्विता=वैक्रियशक्त्या प्रकटीकृता। 'तं' तत्=तस्मात् विनयतु=पूरयतु मम लघुमाता धारिणीदेवी अकाल

कर लेवे ! (तर्पणं से अभयकुमारे तस्म पुण्वसंगइयस्स देवस्स सोहम्मकप्पवासिस्स अंति ए एयमट्ठं सोच्चा णिसम्म द्दुत्तुट्ठे सयाओ भवणाओ पडिनिक्खमइ) इसके बाद उस पूर्वसंगतिक सौधर्मकल्पवासी देव के इस कथन को सुनकर तथा हृदय में धारण कर वह अभयकुमार हर्षित-होता हुआ अपने मकान से निकला (पडिनिक्खमिता जेणामेव सेणिए राया तेणामेव उवागच्छइ) और निकलकर जहाँ श्रणिक महाराज थे वहाँ पहुँचा। (उवागच्छित्ता करयल अंजलिं कट्ठु एवं वयासी) पहुँचकर उसने दोनों हाथों को अंजलिरूप में करके और उसे मस्तक पर बढ़ाकरके राजाको नमस्कार किया और इस प्रकार कहा-(एवं खलु ताओ ? मम पुच्च सं गइणं सोहम्मकप्पवासिणा देवेणं सिप्पामेव सगज्जिया सविज्जुया पंचवन्नमेहनिनाओवसोहिया दिव्वा पाउससिरी विउच्चिया) हे तात ? मेरे पूर्व-भव के मित्र सौधर्मकल्पवासी देवने शीघ्र ही सगर्जित सविद्युत् तथा पंच वर्णवाले मेघों के निनाद से उपशोभित दिव्य प्रावृष्टश्रीप्रकटकरदी है (तं विण्णुण मम लघुमाता धारिणीदेवी अकालदोहलं) अतः मेरी लंटी म ता

अभयकुमारे तस्म पुण्वसंगइयस्स देवस्स सोहम्मकप्पवासिस्स अंति ए एयमट्ठं सोच्चा णिसम्म द्दुत्तुट्ठे सयाओ भवणाओ पडिनिक्खमइ) त्थारआह सौधर्म कल्पवासी देवतुं आ कथन सांलगिने तेनी वात जरेणर हृदयमां धारणु करिने अलयकुमार हर्षित भने पोताना भलेलथी जहार नीकण्था (पडिनिक्खमिता जेणामेव सेणिए राया तेणामेव उवागच्छइ) अने जहार नीकणीने श्रेणिके जा पासो गया. (उवागच्छित्ता करयल अंजलिं कट्ठु एवं वयासी) त्थां जधने अने हाथनी अंजलि जनावीने तेने मस्तक उपर भूझीने नमस्कार कथां अने कहुं— (एवं खलु ताओ ? मम पुच्च संगइणं सोहम्मकप्पवासिणा देवेणं सिप्पामेव सगज्जिया सविज्जुया पंचवन्नमेहनिनाओवसोहिया दिव्वा पाउससिरी विउच्चिया) हे तात ! मारा पूर्वभवना सौधर्मकल्पवासी देवे जलही सगर्जित,, सविद्युत तेम ज पांथर गवाणा मेघाना गज्जनी सुशोभित दिव्य वर्षाकाणनी शोला प्रकटावी छे

हृदयम्। ततःखलु स श्रेणिको राजा अभयस्य कुमारस्यान्तिके एवमर्थं श्रुत्वा निश्चय्य हृष्टतुष्टः सन् कौटुम्बिकपुरुषान् शब्दयति, शब्दयित्वा एवमवदत्-श्रिम-
भेव भो देवानुप्रिय ! राजगृहं नगरं शृंगाटकत्रिकचतुष्पञ्चत्वरचतुर्ध्वजमहापथ-
पथेषु आसित्तसित्तं सुविद्य सम्मार्जितोपविष्टं सुगन्धवरगन्धितं गन्धवर्तिभूतं
'करेह य' कुरुत 'कारवेह' कारयत च, कृत्वा च कारयित्वा च एतामाज्ञासिकां प्रत्य-
पयत । ततःखलु ते कौटुम्बिक पुरुषा यावत् प्रत्यर्पयन्ति=राजाज्ञया सर्वकार्यं
कृत्वा कारयित्वा च राज्ञः समीपे सर्वं निवेदयन्ति स्म । ततःखलु स श्रेणिको

धारिणीदेवी-अपने अकाल दोहले की पूर्ति करलेवे । (तएणं से सेणिए
राया अभयस्स कुमारस्स अंतिए एयमट्ठं सोच्चा णिसम्म हट्ठतुट्ठकौटुम्बियपुरिसे
सदावेइ) अभयकुमारद्वारा प्रकाशितइस बात को सुनकर और उसे हृदय में
अवधारितकर वे श्रेणिक राजा बहुत अधिक हर्षोत्फुल्लचित्त हुए । बादमें-
उन्होंने कौटुम्बिक पुरुषों को बुलाया (सदावित्ता एवं वयासी) बुलाकर
उनसे ऐसा कहा-(विप्पामेव भो देवानुप्पिया रायगिहं नयरं सिंघाडग,
तियचउक्क, चच्चर आसित्तसित्तं जाव सुगंधवरगंधियं, गंधवट्ठिभूयं करेह य
कारवेह य) भो देवानुप्रिय ? तुमलोग बहुतशीघ्र राजगृहनगर को त्रिकोण-
वाले मार्ग में तीन मार्गवाले स्थान में चारमार्गों का जहां मिलान होता-
है ऐसे चत्वर में तथा चार द्वारवाले गोपुर आदि में आसित्त सित्त आदि
कर-श्रेष्ठ सुगन्धितद्रव्यों से गंध की वर्त्तीभूत बनाओ अथवा-बनवाओ ।
(करित्ता य कारवित्ता य मम एयमाणत्तियं पच्चप्पणह) जब वह इस प्रकार
से हो जावे तो मुझे पीछे खबर दो । (तएणं ते कौटुम्बियपुरिमा जाव पच्च-
पिण्णति) राजा की ऐसी आज्ञा पाकर उन राजापुरुषोंने वैसा ही किया

(तं विणेउण मम खुल्लमाउया धारिणीदेवी अकालदोहलं) तेथी भारा नाना
(अपर) माता धारिणीदेवी तेमना अउण दोहदनी पूर्ति करी दे. (त एणं से सेणिए
राया अभयस्स कुमारस्स अंतिए एयमट्ठं सोच्चा णिसम्म हट्ठ तुट्ठ कौटुम्बिय
पुरिसे सदावेइ) अब कुमारनी बात सोलणीने तेने हृदयमां धारण करीने श्रेष्ठिक
राजा पूण ४ उर्ध्व पाभ्या. त्यारआह तेमण्णे कौटुम्बिक पुरुषोने बोलाव्या. (सदावित्ता)
एवं वयासी) बोलावीने कहुं के (विप्पामेव भो देवानुप्पिया रायगिहं नयरं
सिंघाडगति य, चउक्क, चच्चर, आसित्त, सित्त जाव सुगंधवरगंधियं गंधवट्ठिभूयं
करेह य कारवेह य) हे देवानुप्रियो ! अथा जलदी राजगृह नगरने त्रिकोणवाणा
स्थानमां, चार मार्गवाणा रस्तामां, धणा रस्तामां लेगा थता होय तेवा चत्वर
(चउक्का)मां तेमज चार द्वारवाणा गोपुर वगेरेमां आसित्त सित्त वगेरे करीने उराम

अनगरधर्माभूतवर्षिणीटीकाः अ १ सू. १३ अकालसेघदोहदनिरूपणम्

२२३

राजा द्वितीयवारमपि कौटुम्बिकपुरुषान् शब्दयति, शब्दयित्वा एवमवदत्-
क्षिप्रमेव भो देवानुषिय ! हयगजस्थं घप्रवरकलितं चतुरङ्गिणीं सेनां 'मन्ना-
हेह' सज्जयत=सज्जीकुरुत । सेचनकं च गन्धहस्तिनं 'परिकल्पेह' परिकल्पयत=
सज्जीकुरुत । तेऽपि=कौटुम्बिकपुरुषास्तथैव यावत् प्रत्यर्पयन्ति । ततः खलु य
श्रेणिका राजा यत्रैव धारणी देवी तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य भारिणीं देवी-
मेवमवादीत्-एवं खलु हे देवानुप्रिये ! सगर्जिता यावत् पादुश्रीः पादुभूता

और आपकी आज्ञानुसार हम सब काम कर चुके हैं पीछे इसकी खबर
राजा को आकर के दे दी । (तएणं से सेणिए राया दोच्चंपि कौटुंबिय
पुरिसे सदावेइ, सदावित्ता एवं वयासी) इस के बाद-श्रेणिक राजाने दुबारा
भी कौटुम्बिक पुरुषों को बुलाया-और बुलाकर उन से ऐसा कहा-‘खिप्पा
मेव भो देवानुषिया ? हयगजरहजोह पवर कलियं चाउरंगिणिं सेनं सन्नाहेह
सेयणयं च गंधहस्तिं परिकल्पेह’ भो देवानुप्रियो ? तुमलोग भीघ्र ही हय-
गजरथ तथा श्रेष्ठ घोधाओं से युक्त चतुरंगिणी सेना को सजाओ और
सेचनक नामकगंधहस्ती को भी सजाओ । (ते वि तहेव जाव पच्चप्पि-
णंति) राजा की इस आज्ञा को सुनकर उन लोगों ने वैसा ही किया
और पीछे राजा को इनकी खबर दी (तएणं से सेणिए राया जेणेव
धारिणीदेवी तेणामेव उवागच्छइ उवागच्छित्ता भारिणीं देवीं एवं वयासी)
खबर सुनते ही श्रेणिक-राजा जहाँ धारणी देवी थी वहाँ गये-और

सुगंधवाणा पहार्यों द्वारा सुगंधनी सणी (अजरजत्ती) नी जेम जनावो अने जनावडावो.
(करित्ताय कारवित्ताय मम एयमाणत्तिये पच्चप्पिणह) ज्यारे आ प्रमाणे थाय
त्यारे मने जणर आपो. (न एणं ते कौटुंबियपुरिमा जाव पच्चप्पिणंति)
राजानी आ रीते आज्ञा सांलणीने तेज्योअे राजनी आज्ञा प्रमाणे ज कथुं अने थोडा
वणत पछी आवीने राजने जणर आपी के अमेअे जधुं काम पतावी दीधुं छे.
(न एणं से सेणिए राया दोच्चंपि कौटुंबियपुरिसे सदावेइ, सदावित्ता
एवं वयासी) तयार आह जीछ वणत कौटुम्बिक पुरुषोने. ओझावीने राजअे कहुं के
खिप्पामेव भो देवानुषिया ! हयगज रहजोह पवरकलियचाउरंगिणिं सेन
सन्नावेह सेयणयंच गंधहस्तिं परिकल्पेह) हे देवानुप्रियो ! तमे सत्वरे घोडा,
हाथी, रथ अने उत्तम घोडाओवाणी अतुरंगी सेना तैयार करे अने सेचनक नामक
गंध हुस्तीने पछु सज्ज करे. (ते वि तहेव जाव पच्चप्पिणंति) राजनी आज्ञा
सांलणीने तेभण्णे ते ज प्रमाणे कथुं अने तयार पछी राजने काम पुरुं थधं जवानी
जणर आपी. (तएणं सेसेणिए राया जेणेव धारिणीदेवी तेणामेव उवागच्छइ
उवागच्छित्ता धारिणीं देवी एवंवयासी) जणर सांलणीने श्रेष्ठिक राज धारणी-

‘तण्णं’ तत्त=तस्मात् खलु त्वं हे देवानुप्रिये ! एतम् अकालदोहदं ‘विणेहि’
विनय=पूरय ॥१६॥सू०॥

मूलम्—तएणं सा धारिणी देवी सेणिएणं रन्ना एवं वुत्ता
समाणी हट्टुट्टा जेणामेव मज्जणघरे तेणेव उवागच्छइ उवागच्छिता
मज्जणघरं अणुपविसइ अणुपविसिता अंतो अंते उरंसं पहाया कय-
वलिकम्मा कयकोउयमंगलपाएच्छिता कि ते वरपोयपत्तणेउर जाव
आगासफालिय समपभं, अंसुयं वियत्था सेयणयं गंधहत्थि दुरूढा
समाणी अमयमहियफेणपुंजसण्णिगासाहिं सेयचामरवालवीयणीहिं
वीइज्जमाणीर संपत्थिया। तएणं से सेणिए राया पहाए जाव सस्सिरीए-
हत्थिखंधवरगए सकोरंटमल्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं चउचाम
राहिं वीइज्जमाणाहिं धारिणीं देवीं पिट्ठओ अणुगच्छइ। तएणं सा
धारिणी देवी सेणिएणं रन्ना हत्थिखंधवरगएणं पिट्ठओ पिट्ठओ सम-
णुगम्ममाणमग्गा हयगयरहजोहकलियाए चाउंरंगिणीए सेणाए
सद्धि संपरिवुए महया भडचडगरविंदपरिक्खिता सट्ठिवड्ढाए सट्ठवज्जईए
जाव दुंदुभिनिग्घोसनादियरवेणं रागिहे नयरे सिंगाडगतिगचउक्क-
चच्चर जाव महापहेसु नगर जणेणं अभिनंदिज्जमाणां जेणामेव वे-

जाकर उससे इस प्रकार कहने लगे—(एवं खलु देवानुप्पिए सगज्जिया जाव
पाउमसिरी पाउब्भूया, तण्णं तुमं देवाणुप्पिए ?—एयं अकाल दोहलं विणेहि)
देवानुप्रिये ! सगर्जित आदि पूर्वोक्त विशेषणोंवाली प्रावृषश्री (वर्षाकृत)
प्रकट हो गई है। सो हे देवानुप्रिये ? अब तुम अपने अकालोद्भूत
दोहले की पूर्ति करो। “सूत्र १६”

देवीनी पासे गया, अने कडेवा लाया है—(एवं खलु देवानुप्पिए, सगज्जिया
जाव पाउमसिरी पाउब्भूया, तण्णं तुमे देवाणुप्पिए ! एयं अकालदोहलं विणेहि)
हे देवानु प्रिये ! सगर्जित वगेरे पूर्वोक्त विशेषणोंवाणी वर्षाकृतुनी शोभा प्रकट
थयगच्छि. भाटे हे देवानुप्रिये ! तमे हुवे तमारा अकालदोहलनी पूर्ति करे. ॥सूत्र“१६”॥

अनंगारधर्मासूत्रवर्णिणी टीका अ.१ १७ अकालमेघबोहदनिरूपणम्

२२५

भारगिरिपठव तेणामेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता वेभारगिरिकडगतड-
पायमूले आरामेसु य उज्जाणेषु य काणणेषु य धणेषु य वणसंडे-
सु य रुक्खेषु य गुच्छेषु य गुम्मेसु य लयासु य वल्लीसु य कंदरासु
य दरीसु य चुण्ढीसु य दहे य जूहेसु य कच्छेषु य नईसु य नईसंगमेसु
य विवरेसु य अच्छमाणी य पेच्छमाणी य मज्जमाणी य पत्ताणिय
पुप्फाणि य फलाणी य पल्लवाणि गिण्हमाणी य गिण्होवेमाणी य माणे-
माणी य अग्घायमाणी य परिभुंजमाणी य परिभाएमाणी य वेभारगिरिपाय
मूले दोहलं विणेमाणी सव्वओ समंता आहिंडइ। तएणं धारिणीदेवी
विणीयदोहला सपन्नदोहला संपुन्न दोहला संमाणिय दोहला जाया
यवि होत्था। तएणं से धारिणी देवी सेयणयगंधहत्थि दूरुढा समाणा
सेणिणं रन्ना हत्थिखंधवरगएणं पिट्ठओ पिट्ठओ समणुगम्ममाण-
मग्गा हयगय जाव रवेण जेणेव रायगिहे नयरे तेणेव उवागच्छइ
उवागच्छित्ता रायगिहं नयरं मज्झमज्झेणं जेणामेव सए भवणे तेणा-
मेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता विउलाइं माणुस्साइं भोगभोगाइं जाव
विहरइ ॥१७॥सू०॥

टीका--‘तएणं सा’ इत्यादि । ततः खलु सा धारिणी देवी श्रेणिकेन
राज्ञा एवमुक्ता सती हृष्टतुष्टा यत्रैव मज्जनगृहं=स्नानगृहं तत्रैवोपागच्छति,

‘तएणं सा धारिणी देवी’ इत्यादि

टीकार्थ--(तएणं सा धारिणी देवी सेणिणं रन्ना एवं वृत्ता समाणी) इसके
बाद वह धारिणी देवी श्रेणिक महाराज के इस प्रकार कहने पर बहुत
अधिक प्रसुदित मनवाली होती हुई (जेणामेव मज्जणघरे तेणेव उवागच्छइ)

‘तएणं सा धारिणी देवी’ इत्यादि

टीकार्थ--(त एणं सा धारिणी देवी सोणिणं रन्ना एवं वृत्ता समाणी)
त्यारपणी धारिणीदेवी श्रेणिक राजना आ वयने सांभणीने अत्यन्त प्रसन्न तथा, अने
जेणामेव मज्जणघरे तेणेव उवागच्छइ) न्यां स्नानगृहं इत्तुं त्यां पडोन्था (उवागच्छित्ता)

જપાગત્ય મજ્જનગૃહં અનુપવિશતિ, અનુપવિશ્ય 'અંતોઅંતેરંસિ' અન્તઃ-અન્તઃ પુરે, અન્તઃ પુરામ્યન્તરે इत्यर्थः, સ્નાતા કૃતચલિકર્મા કૃતકૌતુકમંગલપાયશ્ચિતા 'કિં તે' કિં તત્, કિમધિકં તદ્ વર્ણયામીત્યર્થઃ, 'વરપાયપત્તણેર જાવ' વર પાદપાસનૂપુરા અત્ર યાવચ્છબ્દેનેદં દ્રષ્ટવ્યમ્-મણિમેખલા કટયાં ધૃતા, કંઠે દારાઃ સ્થાપિતા, અંગુલીષુ મુદ્રિકા પરિહિતા, તથા કુંડલોઘોતિતાનના, રત્નવિભૂષિતાક્ત્રીઃ इति । 'આગાસફલિયસમપ્પમં' આકાશસ્ફટિકસમપમમ્=નિર્મલં શ્વેતવર્ણમિત્યર્થઃ 'અંસુયં' અંશુકં=વસ્ત્રં 'ણિયત્થા' દેશીશબ્દોડયં, પરિધૃતા=ધૃતવતીત્યર્થઃ । તથા-સેચનકં ગન્ધહસ્તિનં 'દુરુઢાં' દૂરુઢા=સમારુઢા સતી 'અમયમહિયકેળ-

જહાં સ્નાનગૃહ તથા વહાં પહુંઘી-(અવાગચ્છિત્તા) પહુંચકર (મજ્જનઘરં) સ્નાન ગૃહમં (અણુપવિસઙ્) પ્રવિષ્ટ હુઈ (અણુપવિસિત્તા) પ્રવિષ્ટ હોકર (અંતો અંતે રંસિ) ઉસને વહાં અંતઃપુરકે ખીતર (જ્ઞાયા કય ચલિકમ્મા કય કોઉયમંગલ પાયચ્છિત્તા) સ્નાન ક્રિયા ચલિ કર્મ ક્રિયા, તથા કૌતુક મંગલપવં પ્રાયશ્ચિત્ત આદિ ક્રિયાણં કી । (કિંતે) અધિક ઓર કયા કહેં (વરપાયપત્તણેર જાવ આગાસફલિયસમપ્પમં અંસુયં ણિયત્થા) ચરણોં મેં ઉસને સુન્દર નૂપુર પહિરે । યાવત્ શબ્દ મેં યહાં હતના ઓર સમજ્ઞ લેના ચાહિયે-કિં ઉસને કટિ મેં મણિયોં કી મેખલા પહિની, કંઠ મેં દાર પહિના અંગુલિયો મેં મુદ્રિકાણં પહિનિ કાનોં મેં કુંડલ પહિને । કુંડલોં કે પહિરને સે ઇસકે મુખ કી અધિક શોભા હો રહી થી । રત્નોં કી ક્ષલમલાહટસે ઇસકા સમસ્ત અંગ ચમકતા હુઆ ઉસ સમય દિખલાઈ દે રહા થા । આકાશ ઓર સ્ફટિકમણિકી પ્રમા કે સમાન ઇસને વસ્ત્ર પહિરરખે થે । "ણિયત્થા" યહ દેશીય શબ્દ હૈ ઓર ઇસકા અર્થ પહિરના હોતા હૈ । (સેળણયં ગંધહસ્થિ દુરુઢાસમાણી)

પહોંચીને (મજ્જનઘરં) સ્નાનગૃહમા (અણુપવિસઙ્) પ્રવિષ્ટ થયા. (અણુપવિસિત્તા પ્રવિષ્ટ થઈને (અંતો અંતે રંસિ) તેમણે ત્યાં રણુવાસમાં (જ્ઞાયા કય ચલિકમ્મા કય કોઉયમંગલપાયચ્છિત્તા) સ્નાન, ચલિકર્મ, કૌતુકમંગલ અને પ્રાયશ્ચિત વગેરે કર્મો કર્યાં. (કિંતે) વધારે શું કહી શકાય. (વરપાયપત્તણેર જાવ આગાસ ફલિયસમપ્પમં અંસુયં ણિયત્થા) તેમણે પગમાં સરસ ઝાંઝર પહેધો. અહીં 'યાવત્' પદ દ્વારા બાણુવું બોધાયે કે તેમણે કેડે મણિમેખલા પહેરી, ગળામાં હાર પહેધો, આંગળીઓમાં વીંટીઓ પહેરી અને કાનોમાં કુંડળો પારણુ કર્યાં. કુંડળોની શોભાથી તેમનું મોં તેજથી વ્યાપક થઈ રહ્યું હતું. રત્નોના પ્રકાશદ્વારા તેમનાં બધાં અંગો ચમકી રહ્યાં હતાં. આકાશ અને સ્ફટિક મણિની ક્રાંતિ જેવા તેમણે વસ્ત્રો ધારણુ કર્યાં હતાં. "ણિયત્થા" આ દેશી શબ્દ છે અને તેનો અર્થ 'પહે-ડું' થાય છે. (સેળણયં ગંધહસ્થિ દુરુઢા સમાણી) બ્યારે તેમનો શૃંગાર પૂરો થયો ત્યારે

अनगरधर्मामृतवर्षिणी अ.१ टीका. सू.१७ अकालमेघदोहदनिरूपणम् २२७

पुंजसणिगासाहिं' अमृतमथितफेनपुञ्जसन्निकाशः श्वेतचामरबालव्य
जनैर्वीज्यमाना २ 'संपत्थिया' संपत्थिता प्रचलिता । ततःपल्लु स
श्रेणिको राजा स्नातः (वायसादिभ्यो दत्तात्रयागादिरूप कृतवत्तिकर्मा
'जावसस्सिरीए' यावत् सश्रीकः जत्र यावत्करणादिदंष्ट्रव्यम्-मर्वाळ-
ङ्कारविभूषितः कृतशरीरशोभः इति, सश्रीकः=श्रिया=शोभया सम्पन्नः, हस्ति-
स्कन्धवरगतः=हस्तिस्कन्धे समुपविष्टः, सकोरण्टमाल्यदाम्ना=कोरण्टपुष्पमाला
युक्तेन छत्रेण ध्रियमाणेन भृत्यधृतेनेत्यर्थः युक्तः, चतुर्भिश्चामरैर्वीज्यमानैर्युक्तः,

जब यह पूर्ण रूप से अपना श्रृंगार कर चुकी-तब राजा की सवारी का
जो पट्टहरती था कि जिसका नाम सेचनक था और जिसकी गंधको
संघकर दूसरे हाथी उसके समक्ष ठहर नहीं सकते थे उसपर वह चढ़ी ।
(अमयमद्विधफेनपुंजसणिगासाहिं सेयचामरबालवीयणीहिं वीइज्जमाणी २
संपत्थिया) उससमय उसके ऊपर जो श्वेतचमरोंके बालरूपी पंखेढोरे
जा रहे थे वे अमृत के मथित हुए फेन पुंज के समान सुन्दर थे ।
तात्पर्य इसका यही है कि जब यह सेचनक हस्ती पर सवार हुई तब
इसके ऊपर-चमर ढोरने वालोंने आजूबाजू में चमर ढोरना प्रारम्भ
कर दिया । वे चमर अमृत के फेन पुंज जैसे बिलकुल उज्ज्वल थे । इस
तरह राजसी ठाटबाट से सु सज्जित होकर यह वहां से चली । (तएणं
से सेणिए राया ण्णाए जाव सस्सिरीए हत्थि खंधवरगए सकोरंटमल्लदामेणं
छत्तेणं धारिज्जमाणे णं चउचामराहिं वीइज्जमाणाहिं धारिणीं देवीं पिट्ठओ
अणुगच्छइ) श्रेणिक राजा भी उस समय दूसरे हाथी पर बैठकर इसके
पीछे २ चल रहे थे । वह भी पहिले से ही स्नान आदि क्रियाओं

राजनी सवारीने आस सेचनक नामे छाथी हुतो के जेनी गंध सूंधीने जीव छाथी
तेनी आसे उला रडी शकता न हुता-ते छाथी उपर धारिणी देवी सवार थया.
(अमयमद्विधफेनपुंजसणिगासाहिं सेयचामरबालवीयणीहिं वीइज्जमाणी २
संपत्थिया) ते वपथे तेमना उपर सकेह आमरोना पांणा ढाणाछ रह्या हुता तेओ
मथित थयेला अभुतना झीणु समूह जेवा सुन्दर हुता, कडेवानो डेतु ये छे के ब्यारे
धारिणीदेवी छाथी उपर विराजमान थयां त्यारे जन्ने जाम्नुथी चमरो ढाणावा लाय्या.
ते चमरो अभुतना झीणुना समूह जेवा ओकदम उज्ज्वल हुता, आ रीते राजसी
छाथी सुशोषित थयने तेओ त्यांथी-याह्यां. (तएणं से सेणिए राया ण्णाए जाव
सस्सिरीए हत्थिखंधवरगए सकोरंटमल्लदामेणं छत्तेणं धारिज्जमाणेणं
चउचामराहिं वीइज्जमाणाहिं धारिणीदेवीं पिट्ठओ अणुगच्छइ) श्रेणिक राजा
पणु जीव छाथी उपर सवार थयने पाछणं जइरह्या हुता. तेओये पणु पडेवेथी स्नान वजरे

ધારિણીં દેવીં પૃષ્ઠતોડનુગચ્છતિ । તતઃ સ્વલુ સા ધારિણી દેવી શ્રેણકેન રાજા હસ્તિસ્કન્ધવરગતેન પૃષ્ઠતઃ પૃષ્ઠતઃ સમનુગમ્યમાનમાર્ગાં હયગજરથયોધ-કલિતયા ચતુરંગિણ્યા સેનયા સાર્ધં સંપરિવૃતા 'મહયાભટ્ચડગરવિંદપરિવિસ્ત્રતા' મહાભટ્ચડગરવન્દપરિસ્થિતા, તત્ર-મહાભટાનાં ચડગરાઃ=સમૂહાઃ, યુથા इत्यर्थः, સે નિવૃત્ત હો ગયે થે । વાયસ આદિકો અન્નાદિભાગ દેને રૂપ વલિ કર્મ આદિ કાર્ય યે સ્વ કર ચુકે થે । યહાં જો યાવત્ શબ્દ-આયા હૈ-વહ હસ પાટ કા સંગ્રાહક હૈ-કી રાજા જબ ધારિણી દેવી કે સાથ ચલ રહે થે-તબ ઉન્હોને ભી અપને શરીર પર સમસ્ત આભૂષણોં કો ધારણ કર રક્ષા થાઃ વિશિષ્ટ શોભા સે યે ઉસ સમય શોભિત હો રહે થે । (હત્થિસ્વંધવરગણ સકોરંટમલ્લદામેણં છત્તેણં ધરિજ્ઞમાણેણં ચઉ ચામરાદિં વીજ્ઞમાણાદિં ધારિણીં દેવીં પિટ્ઠો અણુગચ્છહ) દૂસરે હાથી પર બેઠે હુણ થે, નૌકર ને इनके ऊपर राजचिह्नरूप शुभ्र छत्र जो कोरण्टपुष्पों कौ माला से युक्त था तान रखा था ढोरते हुए चार चमरों से ये विरा-जित होते हुए रानी के पीछे पीछे चल रहे थे । (તણં સા ધારિણો દેવી સેણિણં રન્ના હત્થિસ્વંધવરગણં પિટ્ઠો પિટ્ઠો સમણુગમ્મમાણમગ્ગા-હયગજરહજોહકલિયાણ ચાઉરંગિણિ સેનાણસદ્ધિં સંપરિવુણ) હસ તરહ હસ્તિ કે મુન્દર સ્કંધ પર આસીન હુણ-શ્રેણિક રાજા જિસ કે પીછે માર્ગ પર ચલે જા રહે હૈ-એસી વહ ધારિણી દેવી કિ જો ઘોડે હાથી, રથ ઓર યોધાઓં સે યુક્ત ચતુરંગિણી સેના સે ધિરી હૂઈ હૈ-તથા (મહયા ભટ્ચડગરવિંદ

ક્રિયા પતાયી દીધી હતી, અલિ કર્મ વગેરે કાર્ય પણુ તેઓએ પૂરા કર્યાં હતાં. અહીં જે 'યાવત' શબ્દ છે, તે સૂચવે છે કે રાજા જ્યારે ધારિણીદેવીની સાથે જઈ રહ્યા હતા ત્યારે તેમણે પણુ પોતાના શરીરે બધાં આભૂષણો પહેર્યાં હતાં. એક બદતની સવિશેષ શોભાથી તેઓ શોભિત થઈ રહ્યા હતા. (હત્થિસ્વંધવરગણ સકોરંટ-મલ્લદામેણં છત્તેણં ધરિજ્ઞમાણેણં ચઉ ચામરાદિં વીજ્ઞમાણાદિં ધારિણીં દેવીં પિટ્ઠો અણુગચ્છહ) તેઓ બીજા હાથી ઉપર બેઠા હતા. કોરંટ પુષ્પોની માળાથી શોભતા રાજચિહ્નરૂપ સફેદ છત્ર નોકરાએ તેમના ઉપર તાણી રાખ્યો હતો. ઢોળાઈ રહેલાં શ્વેત ચમરોથી તેઓ શોભતા હતા. આ રીતે તેઓ રાણીની પાછળ પાછળ જઈ રહ્યા હતા. (તણં સા ધારિણી દેવી સેણિણં રન્ના હત્થિસ્વંધવરગણં પિટ્ઠો સમણુગમ્મમાણમગ્ગા હયગજરહજોહકલિયાણ ચાઉરંગિણિ સેનાણસદ્ધિં સંપરિવુણ) આ પ્રમાણે હાથીના મુન્દર સ્કંધ ઉપર બેઠેલા શ્રેણિક રાજા જેની પાછળ જઈ રહ્યા છે, હાથી, ઘોડા, રથ અને પાયદલ આમ જે ચતુર-ંગિણી સેનાઓથી ઘેરાયેલી છે, (મહયા ભટ્ચડગરવિંદ પરિવિસ્ત્રતા) મહાયોદ્ધાઓના

अनगरधर्मावृत्तवर्षिणीटीका अ. १ सू. १७ अकालमेघदोहदनिरूपणम् २२९

‘चङ्गर’ इति देशीयः शब्दः, तेषां वृद्धैः समृद्धैः, परिलिप्ता=संवेष्टिता, सञ्चिद्धीए’ सर्वद्वयं=छत्रादिकया राजचिह्नरूपया, सञ्चजुईए’ सर्वद्युता=आभरणादिना दीप्त्या, ‘जाव’ यावत्=अत्र यावत् करणादिदं दृश्यम्—सर्वबलेन सर्वसमुदायेन=पुरवासिसमूहेन सर्वादरेण सर्वविभूत्या समस्तधोमया इति । ‘हुंदु-भिनिग्योसनादियरवेण’ हुंदुभिनिर्घोषनादितरवेण=अत्र हुंदुभि इत्युपलक्षणम् अन्येषामपि वाद्यानाम् निर्घोषः वाद्यवाद्यप्रयत्नजनितः शब्दः, नादितं=ध्वनिमात्रं, तद्गुणो रवः=शब्दस्तेन सहिता, राजगृहे नगरे शृङ्गाटकत्रिकचतुष्कचत्वर० यावन्महापथेषु नागरजनेन अभिनन्द्यमानो २ यत्रैव वैभारगिरिपर्वतस्तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य ‘वैभारगिरिकडगतडपायमूले’ वैभारगिरिकटकतटपादमूले=तत्र वैभारगिरेः कटकतटानि=एकदेशतटानि, पादाश्च=तत्समीपवर्तिनो लघुपर्वताः तेषां यन्मूलं=वृक्षलतादि परिश्रुतरमणीयप्रदेशाः तत्रारामेषु=आरमन्ति=क्रीडां कुर्वन्ति जना माभवी वासन्तीलतागृहादिषु यत्र ते

परिविस्वत्ता) महा भटोंकापुथ वृन्द जिसे संवेष्टित किये हुए हैं और जो अपनी (सञ्चिद्धीए सञ्चजुईए जाव हुदंभिनिग्योसनादियरवेण) समस्त राज्य चिह्नादिरूप छत्रादिकद्वि से आभरण आदिकों की दीप्ति से तथा यावत् शब्द से सूचित किये गये समस्त बल से पुरवासिजनों के समूह से समस्त प्रकार की शोभा से हुंदुभि आदिसम्पन्न प्रकार के निर्घोष से—निनाद से (रायगिहे नगरे सिघोडगतिगचउक्कचच्चर जाव महापहेसु नगर जणेण अभिनंदिज्जमाणार) राजगृह नगर में शृङ्गाटक त्रिक, चतुष्क, चत्वर आदि महापथों में नगर निवासी मनुष्यों द्वारा वारं वार अभिनंदित होती हुई (जेणामेव वैभारगिरिपव्वए तेणामेव डपायमूले) जहां वैभार गिरिपर्वत था वहां पहुँची (उपागच्छिता वैभार गिरिकडगतडपायमूले आरामेषु य,

समूह लेनी आरे तरइ छे अने ले पोतानी (सञ्चिद्धीए सञ्चजुईए जाव हुदंभि निग्योसनादियरवेण) समस्त राज्यचिह्नरूप छत्र वगेरे ऋद्धिथी, आलरखु वगेरेनी द्वीप्तिथी तेभञ्ज ‘यावत्’ यह वडे सूचवायेला समस्त बलथी नगरजनाना समूहोथी, सकणशेलाथी हुंदुभि वगेरेना अधां निर्घोषथी निदानथी, (रायगिहे नगरे सिंघा डगतिगवउक्कचच्चर जाव महापहेसु नगरजणेण अभिनंदिज्जमाणार) राजगृहनगरमां शृङ्गाटक त्रिक, चतुष्क, चत्वर वगेरे सहापथेमां (राजभागोमां) नागरिके द्वारा वारं वार अभिनंदित थतां धाणिदीवी (जेणामेव वैभारगिरिपव्वए तेणामेव उपागच्छिता) ज्थां वैभार पर्वत डतो त्यां पहुँच्यां, उपागच्छिता वैभारगिरिकडगतडपायमूले आरामेषु, य उज्जाणेषु य, काणणेषु य वणेसु य,

આરામાઃ, તત્ર 'ઉજ્જાણેસુ' ઉદ્યાનેષુ=પુષ્પપ્રધાનવૃક્ષલતાદિરૂપેષુ ચ તથા 'કાળણેસુ' કાનનેષુ=નગાસન્નસામાન્યવૃક્ષવૃન્દયુક્તેષુ 'વણેસુ' વણેષુ=નગરાત્ દૂરસ્થરમણીયવૃક્ષસમૂહેષુ ચ 'વણસંઢેસુ' વનસંઢેસુ ચ=અકજાતીયાડડાદિ વૃક્ષસમુદાયયુક્તેષુ તથા 'રુક્ષેસુ' વૃક્ષેષુ=અકૈકાજ્ઞાંકાદિવૃક્ષેષુ 'ગુચ્છેસુ' વૃન્તાકી પ્રભૃતિષુ ગુચ્છાકારપુષ્પપત્રફલદિયુક્તેષુ 'ગુમ્મેસુ' ગુમ્મેસુ=વંશજાલી પ્રભૃતિષુ

ઉજ્જાણેસુ ય, કાળણેસુ ય, વણેસુ ય, વણસંઢેસુ ય, રુક્ષેસુ ય, ગુચ્છેસુ ય, ગુમ્મેસુ ય, લયાસુ ય, વલ્લીસુ ય, કંદરાસુ ય, દરીસુ ય, જુઠ્ઠીસુ ય, દહેસુ ય, જૂહેસુ ય, કચ્છેસુ ય, નર્દસુ ય, નર્દસંગમેસુ ય, ત્રિવરેસુ ય અચ્છમાણી ય, પેચ્છમાણીય, મજ્જમાણી ય પત્તાણિ ય પુષ્પાણિ ય, ફલાણિય, પલ્લવાણિ ગિણ્હમાણી ય, ગિણ્હાવેમાણી ય, માણેમાણી ય, અગ્ચાયમાણી ય, પરિશુંન-માણી ય, પરિમાણમાણી ય, વેમારગિરિણાયમૂલે દોઢલં વિણેમાણી સચ્ચઓ સમંતા અઢિંઢે) વહાં પહૂંચ કર વહ વૈમારગિરિ કે કટકતટ કે અક ઔર કીતલહટી કે તથા પારોં કે-તત્સમીપર્વતી છોટેર પર્વતોં કે-મૂલ ભાગ મેં-વૃક્ષલતા આદિ સે સઘન રમણીય પ્રદેશોં-મેં આરામોં મેં-જહાં મનુષ્ય વને હુણ માધવી-વાસન્તીલતા ગૃહાદિ કોં મેં ક્રીડા કરતે હૈં અન પ્રદેશો મેં, ઉદ્યાનોં મેં જહાં પુષ્પ પ્રધાન વૃક્ષ અંબલતાઈ આદિ હોતે હૈં અન સ્થાનોં મેં- કાનનો મેં-પર્વત કે સમીપર્વતી અન પ્રદેશોં મેં કિ જો સાધારણવૃક્ષા-વલિ સે યુક્ત રહતે હૈં-વનોંમેં-નગર સે દૂરવર્તી સ્થાનોં મેં જો રમણીય વૃક્ષ વૃન્દ સે આકીર્ણ હોતે હૈં-વૃક્ષોં મેં-અક જાતિકે વૃક્ષોં કે અનક પંક્તિયોં

વણસંઢેસુ ય, રુક્ષેસુ ય, ગુચ્છેસુ ય, ગુમ્મેસુ ય, લયાસુ ય, વલ્લીસુ ય, કંદરાસુ ય, દરીસુ ય, જુઠ્ઠીસુ ય, દહેસુ ય, જૂહેસુ ય, કચ્છેસુ ય, નર્દસુ ય, નર્દસંગમેસુ ય, ત્રિવરેસુ ય, અચ્છમાણી ય પેચ્છમાણીય, મજ્જમાણીય, પત્તા-ણિય, પુષ્પાણિય, ફલાણિય, પલ્લવાણિ ય, ગિણ્હમાણી ય, ગિણ્હાવેમાણીય, માણેમાણીય, અગ્ચાયમાણી ય, પરિશુંનમાણીય, પરિમાણમાણી ય, વેમાર-ગિરિપાવમૂલે દોઢલં વિણેમાણી સચ્ચઓ સમંતા અઢિંઢે) ત્યાં પહોંચીને ધાણિહિર્વી વૈમારપર્વત પ્રદેશની એક તાંદની તળેટીના તેમજ વૃક્ષોના, તેની પાસેના નાના પર્વતોના ભૂ ભાગમાં, વૃક્ષલતા વગેરેથી સઘન અને મનોહર પ્રદેશોમાં. આરામોમાં (ખજીયાઓમાં) કે જ્યાં માણસો માધવી અને વાસન્તી લતાગુહોમાં ક્રીડાઓ કરે છે, તેવા પ્રદેશોમાં, ઉદ્યાનોમાં જ્યાં પુષ્પ પ્રધાનવૃક્ષો અને લતઓ વગેરે શોભે છે-તેવાં સ્થાનોમાં, કાનનોમાં, (જંગલોમાં) અર્થાત્ પર્વતની પાસેના તે પ્રદેશો કે જ્યાં સાધારણ વૃક્ષાવલિ હોય છે. વનોમાં અર્થાત્ નગરથી દૂર કે જે રમણીય વૃક્ષોથી આવેશિત રહે છે, વૃક્ષોમાં. અર્થાત્ એક જાતના પંક્તિબદ્ધ ઊભેલા અનેક વૃક્ષોમાં,

अनगारधर्मासृतवर्षिणी टीका. अ.१ सू. १७ अकालमेघदोहदनिर्गणम्

२३१

मंडपाद्याकार परिणतलतागुहेषु 'लतासु' लतासु=चंपकादिवृतामंडपेषु 'बलीसु' बलीषु नागबल्लीयादिषु 'कंदरासु' कन्दरासु=महागुहासु='दरीसु' दरीषु=लघुगुहासु 'बुंहीसु' बुंहीषु=अल्पोदकजलाशयेषु 'दरीसु' हृदेषु 'होद' होत मापायाम् 'जूहेसु' यूथेषु=गजमर्कटादियूथेषु 'कच्छेषु' कच्छेषु=नदी तीरेषु 'बईसु' नदीषु=सरित्सु 'नईसंगमेसु' नदी संगमेषु=मिलितानेकनदीषु 'चित्रेषु=स्वाभाविकनिर्झरादिना पूरितगर्तेषु चकाराः सर्वत्र समुच्चये चाकालङ्कारे च उक्तसर्वस्थानेषु 'अच्छमाणीय' तिष्ठन्ती च=चकारात् अमापयोदाय क्षणमुपविशन्ती च 'पेच्छमाणीय' प्रेक्षमाणा=पश्यन्ती चारामादि शोभाम् 'मज्जमाणीय' मज्जन्ती च=नद्यादिजलेषु स्नान्ती पत्राणि पुष्पाणि फलानि च 'पल्लवाणि य' पल्लवान्=किसलयानि सुकोमलपत्राणि 'गिण्ढावेमाणीय' गृह्णन्ती=मनोविनोदाद्यर्थपत्र-

में गुच्छाकार पुष्प पत्र एवं फल आदि समन्वित गुच्छों में, गुल्मों में—मंडपादि आकार में परिणत हुए लतागुहों में,—जनाओं में—चंपकआदिलताओं के मंडपों में, बलियों में—नागबल्ली आदि बेलों में—कंदराओं में—बड़ीर गुफाओं में दरियों में—छोटी छोटी गुफाओं में बुंछियों में—छोटेर जलाशयों में हृदों में—होदों में, यूथों में—हाथी आदि के झुंडों में कच्छों में नदी के तीरों में, नदियों में तथा अनेक नदियों के संगमरूप स्थानों में तथा चित्रों में—उन स्थानों में कि जहां झरनों के पड़ने से खड़े बन जाते हैं खड़ी रूखी-क्षगणक अपने श्रम को दूर करने के लिये वह बैठी भी। आराम आदि इन स्थानों की उमने शोभा भी देखी। नदों आदिजलाशय प्रदेशों में उमने स्नान भी किया। पत्रों, पुष्पों, फलों तथा किसलयों—कोमलपत्रों—कुपलों को उमने मनोविनोद गुच्छाकार पुष्प पत्र अने क्षोभा समन्वित गुच्छेमां गुल्मेमां, मंडप वगेरेना आकारमां परिणत यथेवा लतागुहोमां, लताओमां—चंपक वगेरे लताओमां मंडपोमां, बल्लिओमां—नागबल्ली वगेरे बेलोमां, कंदराओमां—मोटी गुफाओमां—दरियोमां—नानी नानी गुफाओमां, बुंछिओमां—नाना ज्वाशयोमां हृदोमां, पाण्डिना डोडा (द्रोडा) पाण्डोमां, यूथोमां—हाथी वगेरेना टोणाओमां, कच्छोमां—नदीना तटवर्ती प्रदेशोमां, तेमज विपदेशोमां—अर्थात् ते स्थानोमां के ज्वां ज्वांओ पडवाथी डोडा पांडा धर्ध ज्वां के—डोडां रखां. ओकशेषु पोताना थाकने भटाडवा भाटे तेओ त्यां जेठां. आराम (जगीया)वगेरे स्थानोनी तेमखे शोभा पखु जेठ. नदी वगेरे जलाशयोमां तेमखे स्नान पखु, कर्था, पत्र, पुष्प, क्षण, किसलय अने हृंपणोने तेमखे मनो विनोद भाटे अडखु कर्था अने तेज प्रभाखे संपीजनोद्वारा पखु अडखु करावडव्यां. लता वगेरेना स्पर्श द्वारा तेमखे स्पर्श सुण

पुष्पादि गृह्णन्ती 'गिण्हावेमाणी य' ग्राहयन्ती सखीद्वारा 'माणेमाणी य' मानयन्ती-लतादि स्पर्शादीनां सुखमनुभवन्ती 'अग्घायमाणी' जिघ्रन्ती च पुष्पादिकम् 'परिभुञ्जमाणी' परिभुञ्जाना फलादिकम् सखीभिः सह 'परिभाय-माणी' परिभाजयन्ती फलादि खाद्यवस्तूनां यथायोगं विभागं कुर्वाणा, वैभार गिरिपादमूले एवं दोहदं 'विणेमाणी' विनयन्ती=पूरयन्ती 'सव्वओ' सर्वतः सर्वप्रकारेण 'समंता' समन्तात् सर्वदिक्षु 'आहिंइइ' 'आहिंण्डते'=इतरततो गच्छति । ततः खलु सा धारिणी देवी अकालमेघदोहदे पूर्ण सतिविनीतदोहदा=पूरित-दोहदा अकालमेघप्रादुर्भावोत्, संपन्नदोहदा=अकालमेघदर्शनात्, सम्पूर्णदोहदा=अकालमेघवर्षणशोभावलोकनपूर्वकयथेच्छक्रीडाकरणात्, संमानितदोहदा-स्वमनो रथानुकूलसकलवस्तुलाभात् जाताचाप्यभवत् । ततः खलु सा धारिणीदेवीसेच-

के निमित्त ग्रहण किया और सखियों द्वारा भी उन्हें ग्रहण कराया । लतादिकों के स्पर्श आदि से उसने सुखका अनुभव भी किया पुष्पों को वहाँ उसने सूँघा भी । सखियों के साथ उसने फलादिकों को खाया भी । तथा उनका वहाँ उसने विभाग भी किया । इस तरह विविध क्रीडाओं द्वारा उसने वैभारगिरिके तलहट्टी में अपने दोहद की पूर्ति की । और सर्व प्रकार से वह वहाँ समस्त दिशाओं में इधर से उधर घूमी । (तएवं सा धारिणीदेवी विणीय दोहला संपन्न दोहला संपुन्न दोहला संमा-णिय दोहला जाया यावि होत्था) इस प्रकार वह धारिणी देवी अकाल मेघ दोहद के पूर्ण होने पर अकाल मेघ के प्रादुर्भाव से पूरित दोहदा अकाल मेघके दर्शन से संपन्न दोहदा अकाल मेघ के प्रादुर्भाव से पूरित दोहदा, अकाल मेघके दर्शन से संपन्न दोहदा, अकाल मेघ के वर्षण से शोभा का निरीक्षण कानी हुई यथेच्छ क्रीडा के करने से सम्पूर्ण दोहदा और अपने मनोरथ के अनुकूल सकल वस्तुओं के लाभ से संमानित दोहदा बन गई । (तएवं से धारिणी देवीं सेयणयगंधहत्थि

भेणव्युं. तेभल्ले त्यां पु.पोनी सुवास लीधी, अने सणीज्जेना साथे तेभल्ले क्षण वगेरे नी त्यां तेभल्ले वड्डेअल्लु पञ्च डी. आ.प्रभाल्ले अनेक जतनी डीडाओ द्वारा तेभल्ले वैभार पर्वतनी तणेटीभां पोताना दोहदनी पूर्ति डी. ते त्यां सर्व रीते आभतेम इरी (तएवं सा धारिणी देवी विणीय दोहलासंपन्न दोहलासंपुन्न दोहला-संमाणिय दोहलाजाया यावि होत्था) आ प्रभाल्ले धाणिणी देवी अकाण मेघ दोहद पूर्ण थया पछी, अकाण मेघना प्रादुर्भावथी पूरित दोहदा, अकाणे मेघदर्शनथी संपन्न दोहदा अकाणे मेघवर्षणथी, -शोभानुं निरीक्षण करती पोतानी छिछा मुज्ज डीडाओ करवाथी संपूर्ण दोहदा अने पोताना मनोरथने अनुकूल जधी वस्तुओ

अनगारधर्माभूतवर्णिणीटीका अ१ सू१७ अकालमैघदोहद्विनिरूपणम्

२३३

नकगन्धहस्तिनं दुरूढा=समारूढासती श्रेणिकेन राज्ञा हस्तिकगन्धवरगतेन पृष्ठतः
२ समनुगम्यमानमार्गा, हयगज ग्राहद्वयेण यत्रैव राजमुहं नगरं तत्रैवोपागच्छति,
उपागत्य राजगृहस्य नगरस्य मध्यमध्येन यत्रैव स्वकं भवनं तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य
विपुलान् मानुष्यकान् भोगभोगान्=रुद्धादि विषयान् वाचद् विहरति ॥१७॥

दुरूढा समाणी सेणीएणं रन्ना हत्थिगन्धवरगणं पिट्ठो समनुगम्यमानमग्गा हयगजजाव रवेणं जेणेव रायगिहे नयरे तेणेव उवागच्छइ) इसके बाद वह धारिणी देवी सेचनकगन्धहत्थी पर आरूढ होकर श्रेणिक राजा से पीछे अनुगम्यमान होती हुई तथा हयगज आदि चतुरंगिणी सेना से युक्त होती हुई राजगृहनगर की ओर वहां से रवाना हुई। जाने समय जिस प्रकार विविध प्रकार के बाजों की ध्वनि आदि के साथ-साथ प्रस्थित (रवाना) हुई थी-उसी प्रकार वह वहां से वापिस आते समय भी उसी ठाट से बाजों की ध्वनि के साथ नगर में आई। (उवागच्छिता रायगि नगरं मज्झमज्झेणं जेणामेव सए भवणे तेणामेव उवागच्छइ) आकर के वह राजगृहनगर के बीचो-बीचवाले मार्ग से होती हुई जहां अपना भवन था वहां आई। (उवागच्छिता विउलाइं माणुस्साइं भोगभोगाइं जाव विहरइ) वहां आकर वह विपुल मनुष्यभवं संश्रद्धी रुद्धादि विषयोंको भोगती हुई अपना गर्भ कालका समय सुख पूर्वक बिताने लगी। सूत्र ॥१७॥

सन्मानित दोहदा थं. (नएणं सा धारिणी देवी सेणयगन्धहत्थि दुरूढा समाणी सेणीएणं रन्ना हत्थिगन्धवरगणं पिट्ठो ? समनुगम्यमानमग्गा हयगज जाव रवेणं जेणेव रायगिहे नयरे तेणेव उवागच्छइ) तयारणाह धारिणी देवी सेचनक नामना जंथे हस्ती उपर सवार थंने श्रेणिक राजा जेनी पाछण पाछण जंथे रह्या छे तेमज्ज चतुरंगिणी सेनाथी के आवेणित थयेली छे ओवी ते राजगृह नगर लणी रवाना थं जती वणते जेम ते अनेक जतनां वाज्जोना मंजण ध्वनि साथे रवाना थं इती, तेमज्ज त्यांथी आवती वणते पण तेज्ज हाइली वाज्जोना भधुर ध्वनि साथे नगरमां प्रविष्ट थं. (उवागच्छिता रायगिहं नगरं मज्झमज्झेणं जेणामेव सए भवणे तेणामेव उवागच्छइ) प्रविष्ट थंने तेज्जो राजगृह नगरना मध्यभाजं थंने पातानां महेलमां गछं. (उवागच्छिता विउला माणुस्सा भोगभोगाइं जाव विहरइ) अने मनुष्य संश्रद्धी सभस्त शब्दादि काम-लोगो लोगवतां पातानां गल्लिणना सभथने राणी सुअपूर्वक पसार करवा लाव्यां ॥सूत्र १७॥

मूलम्—तएणं से अभयकुमारे जेणामेव पोसहसाला तेणामेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता पुव्वसंगइयं देवं सक्कारेइ सम्माणेइ सक्कारित्ता सम्माणित्ता पडिविसज्जइ । तएणं से देवे सगज्जियं पंचवन्नं मेहनिनाओवसोहियं दिव्वं पाउससिरिं पडिसाहरइ, पडिसाहरित्ता जामेव दिसिं पाउब्भूए तामेव दिसिं पडिगए ॥१८ सू०॥

टीका—‘तएणं से इत्यादि । ततः खलु स अभयकुमारः, यत्रैव पौषधशाला तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य पूर्वसंगतिकं देवं सत्करोति नमस्कारादिना, संमानयति=मधुरवचनादिना, सत्कृत्य संमान्य, प्रतिविसर्जयति=अनुगमनादिना । ततः खलु स पूर्वसंगतिको देवः स गर्जितां पञ्चवर्णमेघनिनादोपशोभितां दिव्यां प्रादृष्टश्रियं प्रतिसंहरति=अन्तर्हितां करोति, प्रतिसंहत्य यस्या एव दिशः प्रादुर्भूतस्तामेवदिशं प्रतिगतः ॥सू० १८॥

‘तएणं से अभयकुमारे’ इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (से अभयकुमारे) वह अभयकुमार (जेणामेव पोसहसाला तेणामेव उवागच्छइ) जहां पौषधशाला थी वहां आया (उवागच्छित्ता पुव्वसंगइयं देवं सक्कारेइ सम्माणेइ)—जाकर उसने उस पूर्व संगतिक देव का सत्कार और सन्मान किया (सक्कारित्ता सम्माणित्ता पडिविसज्जइ) सत्कार और सन्मान करने के बाद फिर उसने उसे बिदा दी—(तएणं से देवे सगज्जियं पंचवन्नं मेहनिनाओवसोहियं दिव्वं पाउससिरिं पडिसाहरइ) इसके बाद उस देवने सगर्जित, पंचवर्ण विशिष्ट तथा मेघों किगर्जना से उपशोभित उस दिव्य प्रादृष्टश्री वर्षाकाल की शोभा को अन्तर्हित कर दिया। (पडिसाहरित्ता जामेव दिसिं पाउब्भूए तामेव दिसिं पडिगए)

‘तएणं से अभयकुमारे’ इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) त्पारपछी (से अभयकुमारे) अभयकुमार (जेणामेव पोसहसाला तेणामेव उवागच्छइ) ज्थां पौषधशाला छती त्यां गया. (उवागच्छित्ता पुव्वसंगइयं देवं सक्कारेइ सम्माणेइ) ज्धने तेमणे पुर्वसंगतिक देवतुं सन्मान अने सत्कार क्यो. (सक्कारित्ता सम्माणित्ता पडिविसज्जइ) सत्कार अने सन्मान क्यो पछी तेज्जाये तेमने विदाय क्यो. (तएणं से देवे सगज्जियं पंचवन्नं मेहनिनाओवसोहियं दिव्वं पाउससिरिं पडिसाहरइ) त्पारणाइ देवे सगर्जित, पांचवर्ण वाणा तेमज् मेघगर्जनाथी उपशोभित ते प्रादृष्टश्रीने अन्तर्हित करी दीधी. (पडि-

अनगारधर्मास्तवर्षिटीका. अ १ सू १९ अकालमेघदोहदनिरूपणम्

२३५

सूत्रम्—तएणं सा धारिणी देवी तंसि अकालदोहलंसि विणी-
यंसि जाव सम्माणिय डोहला तस्स गब्भस्स अणुकम्पणट्टाए जयं
चिट्ठइ, जयं आसयइ, जयंसुवइ, आहारं पि य णं आहारेमाणी
णाइ तित्तं णाइ कट्ठयं णाइकसायं णाइ अंबिलं णाइ महुरं जं तस्स
गब्भस्स हियं मियं पत्थयं देसे य काले य आहारं आहारेमाणी
णाइ चित्तं णाइ सोगं णाइ देणं णाइमोहं णाइ भयं णाइ परितासं भोय-
णच्छायणगंधमल्लालंकारेहि तं गब्भं सुह सुहेणं परिवहइ॥१९सू॥

टीका—‘तएणं सा’ इत्यादि । ततः खलु सा धारिणी देवी तस्मिन्
अकालदोहदे=अकालमेघदोहदे ‘विणीयंसि’ विनीते=पूरिते सति यावत् सम्मा-
नितदोहदा, तस्य गर्भस्य ‘अणुकम्पणट्टाए’ अनुकम्पनार्थम्=अनुकम्पार्थ
‘जयंचिट्ठइ’ यत्तं=यत्तनापूर्वकं तिष्ठति यथा गर्भबाधा न भवतीति भावः,
‘जयं आसयइ’ यत्तमास्ते=यत्तनापूर्वकमुपविशति, ‘जयं सुवइ’ यत्तं स्वपिति=

अन्तर्हित करने के बाद फिर वह देव जिस दिशा से प्रकट हुआ था उसी
ही तरफ चला गया । ॥सूत्र॥१८॥

‘तएणं सा धारिणी देवी’ इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (साधारिणी देवी) वह धारिणी
देवी (तंसि अकालदोहलंसि विणीयंसि) उस अकाल मेघ
दोहले के पूर्ति हो जाने पर सन्मानित दोहदवाली हुई (तस्स
गब्भस्स अणुकम्पणट्टाए) उस गर्भ की अनुकंपानिमित्त (जयंचिट्ठइ)
यत्तना से खड़ी रहने लगी (जयं आसयइ) यत्तना से बैठने लगी

साहरित्ता जामेव दिसि पाउब्भूए तामेव दिसिं पड्डिगए) अदृश्य कथा पछी देव
ने दिशाथी प्रकट थयेवो हुतो तेज तरङ्ग पाछी गये। ॥ सूत्र १८ ॥

‘तएणं सा धारिणी देवी’ इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) त्यागनाह (सा धारिणी देवी) धारिणी देवी (तंसि अकाल
दोहलंसि विणीयंसि) ते अकाल मेघ दोहदनी पूतिं थया पछी सन्मानित दोहदा
थधने (तस्स गब्भस्स अणुकम्पणट्टाए) ते गर्भनी अनुकम्पा भाटे (जयं चिट्ठइ)
यत्तपूर्वकं खिणी थया लागी. (जयं आसयइ) यत्तपूर्वकं भेसवा लागी. (जयं सुवइ)
यत्तपूर्वकं सूवा लागी. (आहारं पि यणं आहारेमाणी णाइ तित्तं णाइ कट्ठं यं णाइ

यतनापूर्वकं निद्राति, आहारमपि च खलु आहारयन्ती=चतुर्विधमहारं कुर्वती, केन प्रकारेणाहारं करोति? इत्याह—‘णाइत्तिचं’ नातितित्तं अतितित्तं मरिचादिकं न भुङ्क्ते ‘णाइकडुयं’ नातिकडुकं कारवेलादिकं ‘णाइकसायं’ नातिकपायं—आमलकादिकं ‘णाइ अंबिलं’ नात्यम्लं अम्लिकादिकम् ‘णाइमहुरं’ नाति-मधुरं मिष्टान्नकुरादिकं ‘जं तस्स गब्भस्स हियं’ यत् तस्य गर्भस्य हितं=हितकरं मेघायुरादिदृष्टिं कारणत्वाद् भवेत् तत् ‘मियं’ मितं=परिमितं—गर्भानुकूलत्वात् ‘पत्थयं’ पथ्यम्=आरोग्यकरं देशे च=कालेच आहारम् आहारयन्ती देशेच=देशानुसारेण पथ्यापथ्यं वस्तु तथा काले= कालानुसारेण यस्मिन्काले च शरदादि ऋतुप्रवृत्तिकाले पथ्यमपथ्यं वा सर्वं निर्णय गर्भाय हिचकरमाहारं भुञ्जाना ‘णाइचित्तं’ नाति चिन्तं—विशिष्ट चिन्तारहितं ‘णाइसोयं’ नातिशोकं=कदाचिदिष्टानिष्टांयोगेऽपि अतिखेद रहितं ‘णाइदेन्नं’ नाति दैन्यं ‘णाइमोहं’ नातिमोहं विशिष्ट कामानिष्टापरहितां, ‘णाइभयं’ नातिभयम्—अत्रभयं भीतिमात्रं ‘णाइपरितासं’ नातिपरित्रासम्,

(जय सुवइ) यतना पूर्वकं सोत्ती थी (आहारं यि यं आहारेमाणी णाइ तित्तं णाइकडुयं णाइकसायं णाइअंबिलं णाइ महुरं जं तस्स गब्भस्स हियं मियं पत्थयं) आहार भी जो वह करती थी सो ऐसा ही करती थी कि जो अतितित्त नहीं होता था अति कटुक नहीं होता था—अतिकसायला नहीं होता था, एति अम्ल (खट्टा) नहीं होता था और न अति मीठा होता था। किन्तु देश और काल के अनुसार उसका निर्णय करके वह गर्भ के लिये जो हित, मित, एवं पथ्यरूप होता ऐसा आहार को करती। (णाइ चित्तं णाइ सोयं णाइ देणं णाइ मोहं णाइ भयं णाइ परितासं ववगयच्चितासोगदेन्नमोहभयपरित्तासा) वह न अति चिन्ता करती, न अति शोक करती, न अति दीनभाव करती, न अति मोह करती, न अति भय करती, न अति परित्रास—अकस्मात् भय करती

कसायं णाइ अंबिलं णाइ महुरं जं तस्स गब्भस्स हियं मियं पत्थयं) धारिणी देवी ने आहार करती હતી તે વધારે તીખો પણ નહિ વધારે કડવો પણ નહિ વધારે કસાયેલ નહિ વધારે અમ્લ (ખાટો) પણ નહિ અને વધારે ગળ્યો પણ નહિ પણ દેશકાળને યોગ્ય તેના ઉપર વિચાર કરીને ગર્ભને માટે જે હિતકારી, મિત અને પથ્ય રૂપ ગણાતો તેવો જ આહાર તે કરતાં હતાં. (णाइ चित्तं णाइ सोयं णाइ देणं णાइ મોહં णાइ ભયં णાइ પરિતાસં વવગયચ્ચિતાસોગદેન્નમોહભયપરિત્તાસા) તે વધારે ચિંતા ન કરતાં, વધારે શોક ન કરતાં. વધારે દીનતાથી ન રહેતાં અને વધારે મોહ ન કરતાં, વધારે લયલીત ન થતાં અને વધારે પરિત્રાસ—એકદમ—

अनर्गलधर्मोत्तवर्षिणी अ.१ टीका. सू.१७ अकालमेघदोहदनिरूपणम्

२३७

अत्र परित्रासोऽवरोमाद्भवम् यथास्यात्तथा अतएव 'भोग्यच्छायण-
गंधमल्लालंकारेहि' भोजनाच्छादनगन्धमाल्यालङ्कारैः तं गर्भं सुखं
सुखेन परिवहति, तत्र भोजनं=चतुर्दिग्धाहारः, आच्छादनं=
वस्त्रं, गन्धः=चन्दनादि, माल्यं=मालापुष्प रचिता माला, अलङ्कारः=वटक
कुण्डलादिकः, तैः=इच्छानुकूल सेवनेनेत्यर्थः, तं गर्भं सुखं सुखेन=सुखपूर्वकं
परिवहति=सां परिपालयतीत्यर्थः ॥१९॥

मूलम्—तएणं सा धारिणी देवी नवण्हं मासाणं बहुपडिपुन्नाणं
अद्धुमाणं राईदियाणं वीडकंताणं अद्धरत्तकालसमयंसि सुकुमाल-
पाणिपायं जाव सव्वंग सुंदरंगं दारगं पयाया । तएणं ताओ अंगपडि-
यारियाओ धारिणीं देवीं नवण्हं मासाणं जाव दारगं पयायं पासंति,
पासित्ता—सिग्धं तुरियं चवलं वेइयं जेणेव सेणिए राया तेणेव
उवागच्छंति, उवागच्छित्ता सेणियं रायं जएणं विजएणं वद्धावेति वद्धा
वित्ता करयलपरिग्गहियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्टु एवं वयासी-
एवं खलु देवाणुप्पिया । धारिणी देवी णवण्हं मासाणं जाव दारगं
पयाया तन्नं अम्हे देवाणुप्पियाणं पियं णिवेदेसो पियं मे भवउ ।
तएणं से सेणिए राया तासिं अंगपडियारियाणं अंतिए एयमट्ठं सोच्चा
णिसम्म हट्ठुट्ठु ताओ अंगपडियारियाओ महुरेहिं वयणेहिं विउलेण
य पुक्कगंधमल्लालंकारेणं सव्वारेइ सम्माणेइ, सक्कैरित्ता सम्माणित्ता

थी । इसलिये वह चिन्ता, शोक, दैन्य मोह, भय एवं परित्रास रहित होकर
(भोग्यच्छायण गंधमल्लालंकारेहिं तं गर्भं सुखं सुखेन परिवहति) इच्छानुकूल
भोजन आच्छादन, गंध, माल्य और अलंकार आदिकों के सेवन से उस
गर्भ का सुखपूर्वक परिपालन करने में एक चित्त रहने लगी । ॥सूत्र॥१९॥

अथपीत—यतां नहि ओटदा भाटे ते चिंता, शोक, दैन्य, मोह, भय अने परित्रास—वगर थछने
भोग्यच्छायण गंध मल्लालंकारेहिं तं गर्भं सुखं सुखेन परिवहति) इच्छा सुख
भोजन, आच्छादन, (वस्त्र) गंध, माल्य अने अलंकार वगेरेना सेवनथी ते पोतांना
गर्भतुं सुखेथी पोषणु करवामां तद्धीन थछने रहवा लाय्या. ॥ सूत्र १९ ॥

मत्थयधोयाओ करेइ, पुत्ताणुपुत्तियं वित्तिं कप्पेइ, कप्पित्ता पडिविस-
जेइ । तएणं से सेणिए राया कोडुंवियपुरिसे सदावेइ, सदावित्ता एवं
वयासी-खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया । रायगिहं नयरं आसिय जाव
परिगीयं करेह, करित्ता चारगपरिसोहणं करेह करित्ता माणुम्माणबद्धणं
करेह, करित्ता एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह जाव पच्चप्पिणंति । तएणं से
सेणिए राया अट्टारससेणीप्पसेणीओ सदावेइ, सदावित्ता एवं वयासी-
गच्छह णं तुब्भे देवाणुप्पिया । रायगिहे नयरे अत्तिभत्तरवाहिरिए उस्सुकं
उक्करं अभडप्पवेसं अदंडिमकुदंडिमं अधरिमं आधारणिज्जं अणुद्धूय-
मुइगं अभिलायमल्लदामं गणियावरणाडइज्जकलियं अणेगतालाय-
राणुचरियं पमुइयपक्कीलियाभिरामं जहारिहं ठिईवडियं दसदिवसियं
करेह करित्ता एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह । तेवि करेंति, करित्ता तहेव
पच्चप्पिणंति । तएणं से सेणिए राया बाहिरियाए उवट्ठाणसालाए
सीहासणवरगए पुरत्थाभिमुहे सन्निसन्ने सइएहि १ साहस्सिएहिय
सयसाहस्सेहि य जाएहिं दाएहिं भाएहिं दलयमाणे २ पडिच्छेमाणे
२ एवं च णं विहरइ । तएणं तस्स दारगस्स अम्मापियरो पढमे
दिवसे जायकम्मं करेंति, करित्ता विइयदिवसे जायरियं करेंति करित्ता
तइएदिवसे चंदसूरदंसणं कारेंति, एवामेव निव्वत्ते असुइजाय-
कम्मकरणे संपत्ते बारसाह दिवसे विउलं असणं पाणं खाइमं
साइमं उवक्खडावेंति, उवक्खडावित्ता मित्तणाइणियगसयणसंबंधि
परिजणे बलं च वहवे गणणायग दंडणायग जाव 'आमंतेति' तओ
पच्छा पहाया कयबलिकम्मा कय कोउय जाव सव्वालंकारविभूसिया

महइमहालयंसि भोयणमंडवंसि तं विउलं असणं पाणं खाइमसाइमं
मित्तनाइ गणणायग जाव सद्धि आसाएमाणा विसाएमाणा परि-
भाएमाणा परिभुंजेमाणा एवं च णं विहरंति । जिमियमुत्ततराग
याव य णं समाणा आर्यता चोक्खा परमसूइभूया तं मित्तणाइ
नियगसयणसंबंधिपरिजणगणणायग० विउलेणं पुप्फवत्थगंधमल्लालं-
कारेणं सक्कारेति, सक्कारित्ता सम्भाणित्ता एवं वयासी-जम्हा णं
अम्हं इमस्स दारगस्स गवभत्थस्स चेव सम्माणस्स अकालमेहे सुडोहले
पाउब्भूए, तं होउ णं अम्हं दारए मेहेनामेणं मेहकुमारे, तस्स
दारगस्स अम्मापियरो अयमेयारूवं गोणं गुणानिप्फन्नं नामधेज्जं
करेति ॥२० सू॥

टीका--‘तएणं सा’ इत्यादि । ततः खलु सा धारिणी देवी सुख-
पूर्वकं गर्भपरिपालनानन्तरं ‘नवण्हं मासाणं बहुपडिपुण्णं’ नवसु मासेसु बहु-
मतिपूर्णेषु सर्वथा पूर्णेषु इत्यर्थः । ‘अद्धट्टमाणं’ अर्धाष्टमेषु अर्धे अष्टमे येषु तानि
अर्धाष्टमानि तेषु, राईदियाणं’ रात्रिन्दित्रेषु ‘विइक्कंताणं’ व्यतिक्रान्तेषु सार्धे
नवमासोपरिसप्ताहोरात्रेषु व्यतीतेषु इत्यर्थः । अत्र सप्तम्यर्थे षष्ठी प्राकृतत्वात् ।
‘अद्धरत्तकालसमयंसि’ अर्धरात्रिकालसमये मध्यरात्रे ‘जा’ यावत् ‘सुकुमालपाणिपायं
सुकुमारपाणिपादम्, सुकुमारौ पाणिपादौ यस्य तम् अतिकोमलकरचरणवन्तं

‘तएणं सा धारिणी देवी’ इत्यादि

टीकार्थ--(तएणं) इसके बाद-अर्थात्-सुखपूर्वक गर्भ परिपालन के बाद (नव-
ण्हंमासाणं) नौ महिने जब (बहुपडिपुण्णं) अच्छी तरह पूर्णरूप से व्यतीत हो
चुके तथा इनके ऊपर (अद्धट्टमाणं राईदियाणं) साठे सात दिन और निकल
चुके तब उस धारिणी देवीने (अद्धरत्तकालसमयंसि) अर्धरात्रि के समय में

‘तएणं सा धारिणी देवी’ इत्यादि

टीकार्थ--(तएणं) त्पारभाह अष्टके के सुखपूर्वक गर्भना पोषण पछी (नवण्हं
मासाणं) नव मास ब्यारे (बहुपडिपुण्णं) सारी रीते पसार थल गया डता
तेमज्ज अना उपर (अद्धट्टमाणं राईदियाणं) साठ सात दिवस बीना पसार गया
त्यारे धारिणी देवीने (अद्धरत्तकालसमयंसि) अर्ध रात्रिना बधते (सुकुमाल

‘જાવ’ યાવત્ ‘સવ્વંગ સુદરંગ’ સર્વાંગ સુન્દરાન્ન તત્ર-સર્વાંગિ=સમસ્તાનિ અઙ્ગાનિ= શીર્ષોદર પૃષ્ઠોરુદયમુજદ્વયોરૂપાણિ ઉપલક્ષણાત્ કર્ણનાસિકા ચક્ષુર્હસ્તપાદજંઘા નલ્લકેશમાંસંસ્પાન્નુપાઙ્ગાનિ, તૈઃ સુન્દરમ્ અઙ્ગં શરીરં યસ્ય તં, યદ્વા-સુન્દરાણિ અઙ્ગાનિ=શરીરાવયવાઃ હસ્તાદયો યસ્ય તં સકલશરીરાવયવસૌન્દર્યસમ્પન્નં ‘દારગં’ દારકં-દારયતિ=વિદારયતિ વિત્રાદિ ચિન્તાં યઃ સ દારકઃ=પુત્રઃ તં ‘પયાયા’ પ્રજાતા=પ્રાજનયત્ । ‘તર્ણ’ તતઃ સ્વલુ બાલક જન્માનન્તરં, ‘તાઓ’ તાઃધારિણ્યાઙ્ગાકારિણ્યસ્તદભિપ્રાયઙ્ગાશ્ચ, ‘અંગપડિયારિઓ’ અઙ્ગપરિચારિકાઃ= સેવિકાઃ ધારિણીં દેવીં ‘નવવ્ઠં મસાણં’ નવસુ માસેષુ ‘જાવ’ યાવત્ ‘દારગં પયાયાં’ દારકં પ્રજનિતાં=દારકજન્મદાત્રીં ‘પાસંતિ’ પશ્યન્તિ ‘પાસિતા’ દૃષ્ટ્વા

મધ્યરાત્રી કે સમય મેં-(સુકુમાલપાણિપાયં જાવ સવ્વંગં સુદરં દારગં પાયાયા) સુકુમાર હાથ ઓર પૈર વાલે એસે સર્વાંગ સુન્દર પુત્ર કો જન્મ દિયા । મસ્તક ઉદર છાતી પૃષ્ઠ, દો જાંઘે, દો મુજા કર્ણ નાસિકા યે આઠ અઙ્ગ હૈં, ચક્ષુ, હસ્ત, પાદ જંઘા, નલ્લ, કેશ, ઓર માંસ યે ઉપાઙ્ગ હૈં । યે અંગ ઓર ઉપાંગ દોનોં હી ઉસ બાલક કે ચતિ કોમલ થો યહાં જો યાવત્ શબ્દ આયા હૈં વહ પૂર્વ મેં કથિત પાઠ કા સૂચક હૈ । દારક શબ્દ કા યહ વ્યુત્પત્તિલભ્ય અર્થ હૈ કિ જો પિતા માતા આદિ કી ચિન્તા કો દૂર કરેં વહ દારક હૈ । (તર્ણ તાઓ અંગપડિયારિયાઓ ધારિણીં દેવીં નવવ્ઠ માસાણં જાવદારગં પાસંતિ, પાસિતા સિમ્ધં, તુરિયં, ચત્વરં, વેદ્યં જેજેવ-સેણિય રાયા તેજેવ ઉવાગચ્છંતિ) હસકે વાદ નવમાસ પૂર્ણ હોને પર દારક (પુત્ર) કો જન્મ દેને વાલી ઉસ ધારિણીદેવી કો જવ ઉસકી અંગપરિચારિકાઓને દેખા તો દેખ કર વે શીઘ્ર હી ઉસ પુત્ર જન્મ કે વૃત્ત કો

પાણિપાયં જાવ સવ્વંગં સુદરં દારગં પાયાયા) સુકોમલ હાથપગવાળા અને સર્વાંગ સુંદર એવા પુત્રને જન્મ આપ્યો. માથું ઉદર, છાતી, પીઠ, બે જંઘાઓ, અને બે ભુજા આ આઠ અંગો છે. કાન, નાક, આંખો, હસ્ત, પાદ, જંઘા, નળ, કેશ, અને માંસ આ ઉપાંગો છે. તે બાળકના આ અંગો અને ઉપાંગો બંને સુંદર હતાં. અહીં જે ‘યાવત્’ શબ્દ આવ્યો છે તે પૂર્વ કથિત પાઠનો સૂચક છે. દારક શબ્દની વ્યુત્પત્તિલભ્ય અર્થ એ છે કે જે માતા પિતા વગેરેની ચિન્તા મટાડે તે દારક છે. (નવવ્ઠ તાઓ અંગપડિયારિયાઓ ધારિણીં દેવીં નવવ્ઠં માસાણં જાવદારગં પાયાયાં પાસંતિ, પાસિતા, સિમ્ધં તુરિયં, ચત્વરં, વેદ્યં જેજેવ સેણિય રાયા તેજેવ ઉવાગચ્છંતિ) ત્યારબાદ નવ માસ અને સાડસાત રાત્રિ પૂરી થયા પછી બ્યારે ધારિણી દેવીએ દારક (પુત્ર)નો જન્મ આપ્યો ત્યારે તેમની અંગ પારચારિકાઓએ તે બેઠને સત્વરે આ પુત્ર

अनंगारधर्माभूतवर्षिणी टीका अ.१ २० मेघकुमारजन्मनिरूपणम्

२४१

ताः तथाभूतां देवीं दृष्ट्वा सिग्धं शीघ्रं 'पुत्रजन्मवृत्तं श्रुति निवेदितव्य' मित्यभिप्रायात् 'तुरियां' त्वरितां, अत्र विलम्बो न कर्तव्यः' इति निश्चयात्, 'चलं चलं भूपं प्रतिदुततरं निवेदयिष्यामः' इति चिन्तनात् 'वेगियां' वेगितं= अतिशीघ्रं प्रियं वृत्तं निवेद्य भूपं तोषयिष्यामः' इति हेतोः कायव्यापार सद्भावात्, यत्रैव श्रेणिको राजा तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य श्रेणिकं राजानं जयेन विजयेन वर्द्धयन्ति, वर्द्धयित्वा 'करयलपरिगृह्यं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कटु' करतलपरिगृहीतं=वद्ध करतलद्वयं शिर आवर्तं=शिरसि=ललाटप्रदेशे आवर्तनं-

राजा से कहना चाहिये इस विचार (रुघाल) से जल्दी जहाँ श्रेणिक राजा थे वहाँ पहुँची। सूत्रकारने जो यहाँ त्वरित आदि शब्दों को किया विशेषण परक रक्खा है उनका अभिप्राय ऐसा है कि उन अंगपरिचारिकाओंने ऐसा विचार किया-इस समाचार के पहुँचाने में जरा भी विलम्ब नहीं करना चाहिये इसलिये उनकी चालमें त्वरा आ गई थी। चलते समय उनकी गति बहुत अधिक दुततर बन गई थी कारण राजाको इस वृत्तान्त की खबर हम बहुत जल्दी करे ऐसा निश्चय उनके हृदय में काम कर रहा था। अतिशीघ्रयह प्रिय बात राजा से कहकर उन्हें हम संतुष्ट करें इस अभिप्राय से उनका शरीर विशेष चंचलनारूप वेग से युक्त हो रहा था। (उवागच्छित्ता सेणियं रायं जणं वद्धावैति) ज्यों ही वे राजा के पास पहुँचीं तो उन्होंने सब से पहिले उन्हें जय विजय शब्दों से बधाया (वद्धावित्ता करयलपरिगृह्यं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कटु एवं वयासी) बधाने के बाद दोनों हाथों को अंजलिरूप में

जन्मना समाचार राज्ञानी पासे पड़ोयाडवा नेधये आभ विचारिने तेओ जलदी श्रेणिक राज्ञानी पासे गध. सूत्रकारे अही ने 'त्वरित' वगेरे शब्दोने क्रियाविशेषणुना रूपमां प्रयुक्त कया छे तेना भाव ये छे के ते अंगपरिचारिकाओओ विचारु' के आ समाचार राज्ञानी पासे अविलम्ब पड़ोयाडवा नेधये, ओथी न तेमनी बाल मां 'त्वर' (उडप) आवी गध हुती. बालती वणते तेमनी गति भूषण 'दुततर' थध गध हुती, केमके तेमना मनमां निश्चितपणु आ विचारो उद्भव्या के आ समाचारनी नणु राज्ञने जलदी करीओ तो साइ. अतिशीघ्र आ प्रिय समाचार राज्ञने आपी तेमने संतुष्ट करीओ आ हेतुथी ते अधी अंगपरिचारिकाओनुं शरीर विशेष अंशणताइय वेगथी युक्त थध रहुं हुतु. (उवागच्छित्ता सेणियं रायं जणं विजणं वद्धावैति) राज्ञानी साभे पड़ोयतानी साथे न सौथी पड़ेलां ते अंग परिचारिकाओओ 'जय' 'विजय' नेवा शब्दोथी तेमने वधाव्या. (वद्धावित्ता करयलपरिगृह्यं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कटु एवं वयासी) वधाव्या

कुर्वन्, मस्तकेऽञ्जलिं कृत्वा, भाले बद्धाञ्जलिपुटं धृत्वा, 'एवं वयासी' एवमवदत्-
एवं खलु हे देवानुप्रिया! धारिणी देवी नवसु मासेषु यावत् दारकं प्रजाता-
पुत्रमजनयत् 'तण्णं' तत् खलु वयं देवानुप्रियाणां युष्माकं प्रियं निवेदयामः,
'मे' युष्माकं प्रियं=कल्याणं-जयो विजयश्च भवतु। ततःखलु स श्रेणिको राजा
तासामङ्गपरिचारिकाणामन्तिके एतमर्थं=पुत्रजन्मरूपं, श्रुत्वा=कर्णगोचरं कृत्वा,
निशम्य हृद्यवधार्य हृष्टतुष्टः ताः अङ्गपरिचारिकाः मधुरैः=प्रियैर्वचनैः=वाक्यैः,
विपुलेन=बहुलेन=, पुष्पगन्धमाल्यालंकारेण 'सत्कारेइ संमाणेइ' सत्करोति,
सम्मानयति, सत्कृत्य संमान्य, 'मन्थयधोयाओ करेइ' मस्तकप्रोताः करोति,

बान्धकर उन्हें मस्तक पर लगाया-लगाकर फिर इस प्रकार कहा-(एवं
खलु देवानुप्रिया? धारिणी देवी नवण्हं मासाणं जाव दारगं पायाया तन्नं
अम्हे देवानुप्रियाणं प्रियं निवेदेमो प्रियं मे भवउ) हे देवानुप्रिय? धारिणी-
देवीने नवमास पूर्ण होने पर पुत्र रत्न को जन्म दिया है इसलिये हम
देवानुप्रिय आपको प्रिय निवेदित करती हैं। आपका जय विजय रूप
कल्याण हो। (तण्णं से सेणिए राया तामि अंगपडियारियाणं अंतिए एय
मट्ठं सोच्चा णिसम्म हट्ठतुट्ठ ताओ अंगपडियारियाओ महुरेहिं वयणेहिं
विउत्थेणं पुष्प गंध मल्लालंकारेण सत्कारेइ सम्माणेइ) इसके बाद
श्रेणिक राजाने इन अंगपरिचारिकाओं के पास से पुत्र जन्मरूप इस
अर्थको कर्णगोचर करके और उसे हृदय में अवधारित कर के हर्षित
चित्त होकर उन अंगपरिचारिकाओं का मधुर वचनों से तथा विपुल पुष्प,
गंध, माल्य एवं अलंकारों से खूब सत्कार किया-सम्मान किया।

पछी अने हाथोनी अञ्जलि अनावीने पोताना भस्तके भूकीने कहुं के:-एवं खलु
देवानुप्रिया! धारिणी देवी नवण्हं मासाणं जाव दारगं पायाया तन्नं अम्हे
देवानुप्रियाणं प्रियं निवेदेमो प्रियं मे भवउ) हे देवानुप्रिय! नवमास अने
साक्षात् रात्रि पूरी तथा पछी पारिष्ठी देवीये पुत्ररत्नने जन्म आप्थो छे. ओ
शुभ समाचार अमे हे देवानुप्रिय तमने निवेदित करी रह्या छीये. तभारे 'ज्य'
'विज्य' इपे कल्याण थायो। (तण्णं से सेणिए राया तामि अंगपडियारियाणं
अंतिए एयमट्ठं सोच्चा णिसम्म हट्ठतुट्ठ ताओ अंगपडियारियाओ महुरेहिं वय-
णेहिं विउत्थेणं पुष्प गंध मल्लालंकारेण सत्कारेइ सम्माणेइ) तयारणाइ श्रेष्ठिक
राज्ये ते अंगपरिचारीकाओ द्वारा पुत्र जन्मनी बात सांझणीने तेने हृदयमां भरि-
अर धारण करीने दुर्घयुक्त धर्मे अंगपरिचारीकाओने भीक्ष वचनेा द्वारा तेभज
पुष्प पुष्प, गंधमाणाओ अने अलंकारे द्वारा पूज ज सत्कार अने सम्मान करीने

अनंतर धर्मोन्मत्तवर्षिणीटीका अ. १ सू. २० मेघकुमारजन्मनिरूपणम्

२४३

तासां दागीत्यमपनीतवान् इत्यर्थः, तथा 'पुत्ताणुपुत्तियं वित्तिं कप्पेइ' पुत्रानु-
पुत्रिकां वृत्तिं कल्पयति=पुत्रपौत्रभोगयोग्यां जीविकां ददातीत्यर्थः, कल्पयित्वा=
कृत्वा 'पडि विसज्जइ' प्रतिविमर्जयति। ततः खलु स श्रेणिको राजा कौटु-
म्बिक-पुरुषान् शब्दयति=आह्वयति, शब्दयित्वा=आहूय एवमवदत्=वक्ष्यमाण-
रीत्या पुत्रजन्मोत्सवार्थं कथितवान्-भो देवानुप्रियाः। राजगृहं नगरम् 'आसिय
जाव परिगीयं' आसिक्तं यावत् परिगीतम् इह यावच्छब्देन 'आसिय संमज्जि-
ओवलिनं' इत्यादि, द्रष्टव्यम्, आसिक्तसंमार्जितोपलितम्-आसिक्तं=जलसे-
चनेन, संमार्जितं-कचवरापनयनेन, उपलितं-गोमयादिना, इत्यादि तथा

(सक्करित्ता सम्माणित्ता मत्थयधोयाओ करेइ) सत्कार सन्मान करके फिर उसने
उन्हें मस्तकधौन किया-अर्थात् दासीपने के कृत्य से मुक्त कर दिया और
(पुत्ताणुपुत्तियं वित्तिं कप्पेइ) पुत्र पौत्र भोग्ययोग्य आजीविका से युक्त
कर दिया। अर्थात् उन्हें इस तरह की जीविका लगादी कि जिससे उनके
पुत्र पौत्र तक भी बैठे खा सकें। (कप्पित्ता पडिविसज्जेइ) इस तरह
की उनकी व्यवस्था करके फिर राजाने उन्हें वहां से विसर्जित कर दिया।
(तएणं से सेणिए राया कौटुबियपुरिसे सदावेइ) पश्चात् उन श्रेणिक
राजाने कौटुम्बिक पुरुषों को बुलाया (सदावित्ता एवं वयासी) और बुला-
कर उनसे ऐसा कहा-(खिप्पामेव भो देवानुप्रिया? रायगिहं नयरं आसिय
जाव परिगीयं करेइ) हे देवानुप्रियो? तुम लोग शीघ्र से शीघ्र राजगृह
नगर को आसिक्त, संमार्जित तथा उपलित करो-अर्थात् जल सींचकर उसे
आसिक्त करो कूड़ा करकट दटाकर उसे संमार्जित करो और गोमय

ते अंगपरिव्यान्धिकाओने 'मस्तक धौत करी' ओटले के दासीपणुना कामथी मुक्त करी अने
(पुत्ताणु पुत्तियं वित्तिं कप्पेइ) पुत्र अने पौत्र कोअ आलुविका जनावी दीधी.
ओटले के तेभने ओवी आलुविका करी आपी के तेथी तेभना पुत्र अने पौत्र सुद्धां
आनंद पूर्वक जेहां जेहां लुवन पसार करी थके. (कप्पित्ता पडिविसज्जेइ)
आ जलनी व्यवस्था करीने राजाओ तेभने विदाय आपी. (तएणं से सेणिए राया
कौटुबियपुरिसे सदावेइ) त्याग्याद श्रेष्ठिक राजाओ कौटुम्बिक पुरुषोने जोलाव्या.
(सदावित्ता एवं वयासी) अने जोलावीने कहुं के (खिप्पामेव भो देवानु
प्रिया? रायगिहं नयरं आसिय जाव परिगीयं करेइ) हे देवानुप्रियो? तने
जसदी राजगृहनगरने आसिक्त संमार्जित तेभज उपलित करे ओटले के पाणी
छांटीने तेने सिंचित करे, क्यरे साइ करीने तेने संमार्जित करे अने छाणु वगेरेथी

नृत्यवाद्यगीतादिभिः परिगीतं=गीतध्वनियुक्तं 'करेह' कुरुत, इदमत्र बोध्यम्—
 शृङ्गाटकत्रिकचतुष्क चतुर्मुख राजमार्गादिषु कचवराद्यपनयनेन परिशोधितं कुरुत,
 दर्शकजनोपवेशनार्थं मञ्चोपरिमञ्चयुक्तं गोशीर्षरक्तचन्दनादिना प्रतिभित्ति
 चपेटाकारयुक्तं योग्यस्थले स्थापितमंगलकलशम् प्रतिद्वारतोरणयुक्तं पुष्पमाला-
 सहितं च उपचितपुष्पोपचारं नानाविधसुगन्धि धूपैश्च धपितं नृत्यगानवाद्यादि-
 युक्तांश्च कुरुत, कृत्वा 'चारगपरिसोदणं' चारगपरिशोधनं 'चार' इति देशीयः
 शब्दः, चार एव चारकः बन्धनस्थानम् तस्य परिशोधनम्—कारागारवद्धानां
 मोचनं कुरुतेत्यर्थः, कृत्वा 'माणुम्माणवद्धणं' मनोन्मानवर्द्धनं, तत्र—मानं—
 धान्यमानं सेटकादिना तोलनं, उन्मानं—कर्पादिकं तयोर्वर्द्धनं कुरुत—विक्रियवस्तु
 आदि से लीप पोतकर उसे उपलिप्त करो। तथा गीत-नृत्य एवं बाजों
 की तुमुल ध्वनि (उच्च स्वर) से उसे परिगीत करो गीतध्वनि से युक्त करो।
 तात्पर्य इसका यह है कि शृङ्गाटक, त्रिक' चतुष्क, चतुर्मुख एवं राजमार्ग
 आदि में जो कुछ भी कचवर आदि पड़ा हो उसे हटाकर बिलकुल सफाई
 करो। दर्शकजनों को बैठने के लिये मञ्चों के ऊपर मञ्चों को सजाओं।
 गोशीर्ष एवं चन्दन आदि से नगर की प्रत्येक भित्ति को लिप्त कर सुन्दर
 बनाओ, योग्य स्थल में मंगल कलश रखो दर एक द्वार में तोरण
 बान्धो मालाएँ लटकाओ जगह-र फूलों को बिखेरो तथा अनेक प्रकार की
 सुगन्धित धूपों से नगर को सुगन्धित करो। (करित्ता चारगपरिसोदणं करेह,
 करित्ता माणुम्माणवद्धणं करेह, करित्ता एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह जाव
 पच्चप्पिणंति) इस प्रकारके फिर कारागार में जितने नीव कैद में हो उन्हें
 मुक्त करदो और मानउन्मान का वर्द्धन करो—विक्रिय वस्तु का मूल्य
 लीपीने तेने उपलिप्त करो. गीत नृत्य अने बान्धोनी तुमुल ध्वनि द्वारा तेने
 'परिगीत' करो अर्थात् गीत ध्वनियुक्त बनावो. अटले के शृङ्गाटक, त्रिक,
 चतुष्क, चतुर्मुख अने राजमार्ग वगैरे स्थानोभां के कंठ पणु कचरो वगैरे होय
 तेने छटावीने अेकदम सझुई करावो. दर्शकने जेसवा भाटे अेक पछी अेक भंथोनी
 गोडवणु करो. गोशीर्ष अने चन्दन वगैरेथी नगरनी दरेक लीतने लीपी अने तेने
 सरस बनावो. योअ्य स्थाने मंगणकणश पधरावो, दरेक द्वार उपर तोरण
 बंधावो, लटकावो प्रत्येक स्थान उपर पुष्पो पाथरी दो तेमअ नतनतना सुगन्धित
 धूपो द्वारा नगरने सुवासित बनावो. (करित्ता चारगपरिसोदणं करेह करित्ता
 माणुम्माणवद्धणं करेह, करित्ता एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह जाव पच्चप्पिणंति)
 त्थारभाह केदधानाभां अेटला केदीओ छे ते अधाने मुक्त करो अने मान उन्माननी

स्वल्पमूल्येन देयमिति भावः । एतां ममाज्ञां प्रत्यर्पयत=उक्तकार्यं कृत्वा निवेदयत, यावत् प्रत्यर्पयन्ति=तेऽपिकौटुम्बिकपुरुषाः सर्वं कार्यं कृत्वा 'सर्वं साधितमस्माभिरिति निवेदयन्ति । ततः स श्रेणिको राजा अष्टादश श्रेणीः प्रश्रेणीः, तत्र-श्रेणयः=कुम्भकारादि जातयः, प्रश्रेणयः=उज्जालिभेदरूपा, ता सर्वाः शब्दयति=आह्वयति, आहूय, एवं=वक्ष्यमाणरीत्या अवादीत्-किमवादीत्? इत्याह 'गच्छणं' इत्यादि-हे देवानुप्रियाः ! गच्छत यूयम् राजगृहे नगरे अर्द्धिभर वाहिरिण' अभ्यन्तरे वाह्यं दशदिवसिकास्थितिपतितां=पुत्रजन्मोत्सवसम्बन्धिकुलमर्यादाप्राप्तप्रक्रियां कुरुतेति सम्बन्धः । तां प्रक्रियां वर्णयति-'उत्सुकं' इत्यादि । उच्छुल्कां उन्मुक्त शुल्कां=विक्रयार्थमानीत वस्तुनि राज्ञे देयं द्रव्यं शुल्कमुच्यते, 'दसदिवस-पर्यन्तं युष्माभिः सर्वैः शुल्कं न दातव्यमिति भावः । 'उत्करं' उत्क-

घटा दो-इस प्रकार हमारी इस आज्ञा के अनुसार सब कार्य करके पीछे इस की खबर दो । इस प्रकार उन कौटुम्बिक पुरुषों से राजाने कहा-उन्होंने भी राजाज्ञानुसार सब कार्य करके पीछे राजा को खबर दी कि हमने आपकी आज्ञानुसार सब कार्य कर दिये हैं । (तपणं से सेणिए राया अट्टारससेणीप्पसेणीओ सदावेइ सदाविचा एवं वयासी-गच्छहणं तुम्हे देवाणुप्पिया) इसके बाद श्रेणिक राजाने कुम्भार आदि अटारह जाति रूप श्रेणियों को तथा उन की जाति भेद रूप प्रश्रेणियों को बुलाया बुलाकर उनसे ऐसा कहा हे देवानुप्रियो ? तुम सब जाओ और (रायगिहे नगरे अर्द्धिभर वाहिरिण दस दिवसियं जहारियं ठिइयडियं करेह) राजगृह नगर में भीतर बाहर दस दिवस तक धर्मनीति युक्त पुत्र जन्मोत्सव सम्बन्ध कुल मर्यादा प्राप्त प्रक्रिया को करो अर्थात् पुत्र जन्म के उत्सव से सम्बन्ध

वृद्धि करो, पेयाती वस्तुनी किंमत घटाओ, आ रीते अमारी आज्ञा सुगुण काम पुइं करीने अमने इसी भणर आपो. आ प्रभाणु राज्ञे कौटुम्बिक पुरुषोने क्खुं. तेओ पणु राज्ञनी आज्ञा सुगुण काम संपूर्णपणु पतावीने श्रेणिक राज्ञने भणर आपी के तमारी आज्ञा सुगुण काम पुइं थरिअयुं छे. (नदणं से सेणिए राया अट्टारस सेणीप्पसेणीओ सदावेइ सदाविचा एवं वयासी गच्छहणं तुम्हे देवाणुप्पिया) त्थारणाइ श्रेणिक राज्ञने कुम्भार वगेरे अटार जाति इय श्रेणियोने तेमज तेमनी पेदावति इय प्रश्रेणियोने गोदाव्या. गोदावीने क्खुं के हे देवानुप्रियो ! तमे पथा ज्ञेओ अने (रायगिहे नगरे अर्द्धिभर वाहिरिण दसदिवसियं जहारियं ठिइयडियं करेह) राजगृह नगरनी बाहर अने पहार धर्मनीतिने अनुसरता पुत्रजन्मोत्सवनी धुणमर्यादाथी यावती आवेदी विधिओ पूरी करे जेटवे के पुत्र जन्मना उत्सवथी सम्बन्ध धरावती जेटवी विधिओ छे तेमनी सबवड करे. जेम के

રામ્ ઉન્મુક્તઃ પરિત્યક્તઃ કરો યસ્યાં તાં સર્વથા કરરહિતાં કુરુત, ગૃહક્ષેત્રા-
દુપભોગે રાજ્ઞેદેયં દ્રવ્યં 'કર' હત્યુચ્યતે 'દશદિવસપર્યન્તં યુષ્માભિઃ સર્વેઃ
કરો ન દેયઃ' ઇતિ ભાવઃ । એવમન્યત્રાપિ બોધ્યમ્ । 'અમહાપ્પવેસં' અમટપ્ર-
વેશાં-અવિઘ્નમાનઃ મટાનાં રાજાઽજ્ઞા નિવેદકાનાં રાજપુરુષાણાં પ્રવેશઃકુદ્-
મ્બિ ગૃહેષુ યસ્યાં સા તથોક્તા તામ્ દશદિવસપર્યન્તં નૂતના નૃપાજ્ઞા ન ભવિષ્ય-
તીતિ ભાવઃ । 'અદંડિમકુદંડિમં' અદંડિમકુદંડિમાં, દળ્હેન નિર્વૃત્તં લભ્યં
દ્રવ્યં દળ્હિમં, કુદળ્હેન નિર્વૃત્તં દ્રવ્યં કુદળ્હિમં તત્ નાસ્તિ યસ્યાં સા, તથા,
તામ્, તત્ર-દળ્હોઽપરાધાનુસારેણ રાંજગ્રાહ્યં દ્રવ્યં, કુદંડસ્તુ યેન કેનાપિ કારણેન
જાતે મહાપરાધે સ્વલ્પં રાંજગ્રાહ્યં દ્રવ્યમ્, અત્ર કુ શબ્દઃ અલ્પાર્થવાચકઃ નતુ

રત્ને વાલી જિતની વાતે હૈં उन सबकी व्यवस्था करो जैसे-(उत्सुकं उक्करं)बेचने
के लिये जो वस्तु बाजार में आती है उस पर राजा के लिये जो द्रव्य
देय होता है वह अब १० दिन तक तक भोग नहीं देना। इसी तरह
गृह, क्षेत्र आदि रूप उपभोग वस्तु पर जो राज्य की तरफ से टेक्स
नियत रहा करता है वह अब १० दिन तक तुम सब पर माफ किया जाता
है। (अमहपपवेसं) राजा की क्या नवीन आज्ञा जारी हुई है इस बात
को घरर में पहुँचाने के लिये राज्य की ओर से भट नियुक्त रहा करते
हैं। सो अब १० दिवस पर्यन्त कोई नवीन आज्ञा राज्य की तरफ से
नहीं की जावेगी अतः तुम सब १० दिन तक की छुट्टी मनाओ।
(अदंडिमकुदंडिमं) अपराधियों के अपराधानुसार जो जुर्माना राज्य में
लिया जाता है उसका नाम दंड है तथा जिस किसी कारण से
जो मनुष्यों द्वारा अपराध बन जाता है उस पर जो राज्य की ओर से
थोड़ा सा जुर्माना लिया जाता है उसका नाम कुदंड है। यहाँ “कु” शब्द

(उत्सुकं उक्करं) બજારમાં વેચાણ માટે જે વસ્તુ તમે લાવો તે વસ્તુના ઉપરનો
કર (ટેક્સ) દસ દિવસ સુધી તમારે નહિ આપવો. આ પ્રમાણે જ ઘર, ખેતર વગે-
રેની જે ઉપભોગમાં આવનારી વસ્તુઓ છે તેમના ઉપર રાજ્ય કર નિયત કરેલો છે
તે દસ દિવસ સુધી બધાને માટે માફ કરવામાં આવે છે. (અમહાપ્પવેસં) રાજાની
નવીન આજ્ઞા શરુ થાય ત્યારે તેને દરેક ઘરમાં પહોંચાડવા માટે રાજ્ય તરફથી ભેટ
નિયુક્ત કરવામાં આવે છે, તો હવે દસ દિવસ સુધી કોઈ પણ નવી આજ્ઞા રાજ્ય
તરફથી બહાર પડશે નહિ, એથી તમે બધા દસ દિવસની રજાઓ ગાળો. (અદંડિમ-
કુદંડિમ) અપરાધોની પાસેથી ગુના બદલ જે દંડ રાજ્યમાં લેવાય છે તે 'દંડ' છે
તેમજ ગમે તે કાણ દ્વારા માંગુસોથી મોટો અપરાધ થઈ બન્યો છે તે બદલ રાજ્ય
તરફથી તેની પાસેથી એછા દંડ લેવાય છે તેનું નામ 'કુદંડ' છે. અહીં 'કુ' શબ્દ

અનગારધર્મામૃતવર્ષિટીકા અ. ૧ ૨૦ મેઘકુમારજન્મનિરૂપણમ્

૨૨૭

કૃત્સિતાર્થકઃ, કુદ્દણ્ડકરણસ્ય રાજધર્માભાવાત્, 'અઘરિમં' અઘરિમાં-અવિધ-
માનાં ધરિમં=ઋણદ્રવ્યં યસ્યાં સા તાં, ઉત્તમર્ણાધમર્ણાભ્યાં પરસ્પરં તદ્દળ
નિવારણાર્થં ન કલ્હનીયં કિન્તુ તદ્દ્રવ્યં રાજા દેયં મવિધ્યતીતિ ભાવઃ।
અધારણિજ્ઞં' અધારણીયાપ્-અવિધ્યમાનો ધારણીયોઽધમર્ણો યસ્યાં સા, તાં-
કેનાપિ પુરુષેણ કસ્માદપિ ઋણં ન ગ્રાહ્યં, તસ્મૈ ઋણગ્રાહકાય રાજા ધનમપુન
ગ્રેહણાય દાસ્યતે ઇતિ ભાવઃ। 'અણુદુયમુદંગં' અણુદૂતાઃ-અણુ=અનુક્રમેણ અવિ
ચ્છેદેન ઉદૂતાઃ=ઉત્સાહપૂર્વકં વાદિતાઃમૃદઙ્ગા વાદકૈઃ યસ્યાં સા તાં તથોક્તામ્,
'અમિલાયમલ્લદામં' અમ્લાનમાલ્યદામાં-તોરણાદિ યથાયોગ્ય સ્થાનેષુ વિવિધવર્ગં

કૃત્સિત અર્થ કા વાચક નહીં હૈં-કિન્તુ અલ્પ અર્થ કા વાચક હૈં ૧૦
દિવસ તક દંડઔરકુદંડ દોનોં માફ કિયે જાતે હૈં। (અઘરિમં) ૧૦ દિવસ
પર્યન્ત રાજ્ય કી તરફ સે એસી વ્યવસ્થા કર દી ગઈ હૈ કિ કર્જદાર
ઔર કર્જ દેને વાલે દોનોં વ્યક્તિ પરસ્પર ન લહેં। કર્જદાર કે ઉપર
જિતના ભી કર્જ દેને વાલે કા કર્જા હોગા-વહ રાજ્ય કી તરફ સે ઉસે
અદા કર દિયા જાવેગા। (અધારણિજ્ઞં) કિસી મી પ્રજાજન કો
ચદિ પૈસે કી જરૂરત પડતી હૈં તો વહ કિસી ભી સાહુકાર સે ઋણ ન લે।
૧૦ દિવસ તક એસી વ્યવસ્થા રાજ્ય કી ઔર સે કી ગઈ હૈ કિ ઉસે
આવશ્યકતાનુસાર દ્રવ્ય રાજ્ય દેગા। ઔર ઉસે વહ પુનઃ વાપિસ ન લેગા
(અણુદુયમુદંગં) તથા ૧૦ દિવસ પર્યન્ત એસી ભી વ્યવસ્થા કર દી જાવે
કિ જિસસે ઉત્સાહ પૂર્વક નિરન્તર બાજે બજાને વાલે બાજે બજાને રહૈં
(અમિલાયમલ્લદામં) તથા જો તોરણાદિ વાન્ધને કે સ્થાન હૈં ઉનમં વિવિધ

કૃત્સિત અર્થને સૂચવનારો નથી, પણ અલ્પ (થોડું) અર્થને સૂચવનાર છે. આજથી
હસ દિવસ સુધી દંડ અને કુદંડ બન્ને માફ કરવામાં આવે છે. (અઘરિમં) દશ-
દિવસ સુધી રાજ્ય તરફથી આ બતની વ્યવસ્થા પણ કરવામાં આવે છે. ઋણ લેનાર
અને ઋણ આપનાર બંને વ્યક્તિ એક બીજાથી લડે નહિ. ઋણ લેનાર ઉપર બેટલું
ઋણ આપનારનું હશે તે બધું રાજ્ય તરફથી ચૂકવવામાં આવશે. (અધારણિજ્ઞં)
કોઈ પણ પ્રજાના માણસને જે પૈસાની જરૂર જણાય તો તે કોઈ સાહુકાર પાસેથી
ઋણ ન લે, પણ હસ દિવસ સુધી એવી વ્યવસ્થા કરવામાં આવી છે કે તેને આવશ્યકતા
મુજબ ધન રાજ્ય તરફથી આપવામાં આવશે. અને તે ફરી પાછું નહિ લેવામાં આવે.
(અણુદુયમુદંગં) તેમજ હસ દિવસ સુધી આ બતની વ્યવસ્થા પણ કરવામાં આવે છે કે બેથી
ઉત્સાહપૂર્વક વાજાંવાજાઓ સતત વાજાંઓ વગાડતાં જ રહે. (અમિલાયમલ્લદામં) તેમજ
તોરણ વગેરે બાંધવાની જગ્યાએ અનેક બતના સુવાસિત પુષ્પોની માળાઓ લટકાવવામાં આવે

सरस सुगन्धिपुष्पमालाभ्रियन्ताम्, इति भावः, 'गणियावरणाडइज्जकलियं' गणिकावर नाटकीयकलितां, वेद्याप्रधाननृत्ययुक्ताम्, अणेगतालायराणुचरियं' अनेक तालाचराणुचरिताम्=अनेके ये तालाचराः=तालप्रदानेन प्रेक्षाकारिणः, तैः अनुचरिता आसेदिता या सा तथोक्ता, यत्र नृत्यादौ तालपूरकतया बहवः सहायकाः सन्तीति भावः, यद्वा-अनेके च ये तालाः उपलक्षणात् स्वरग्राममूर्च्छनादयः तेषामाचारः आचरणं तेनानुचरितां=युक्तां 'पमुइयपक्कीलियाभिरामं' प्रमुदितमक्कीडिताभिरामां प्रमोदयुक्ताः क्रीडायुक्ताजनाः, तैरभिरामो=मनोहराम्, 'जहारिहं' यथाही=धर्मनीति यथायोग्यां 'हिइवडियं' स्थितिपतितां,

वर्णके सरस सुगन्धित पुष्पों की मालाएँ चान्धी जावे। (गणियावरणाडइज्जकलियं) १० दिवस तक वेद्याजनों का सुन्दर नृत्यकला होती रहे। (अणेगतालायराणुचरियं) तथाउस नृत्य कला देखने में ऐसे व्यक्तियों का विशेष रूप से समावेष्टा रहे जो ताल देने में पटु हों। अथवा-बहु नृत्य कला की व्यवस्था वाली प्रक्रिया ऐसी हो कि जिसमें स्वर, ग्राम एवं मूर्च्छनादि को सद्भाव क्रियारूप-खूब हों। (पमुइयपक्कीलियाभिरामं) जो मनुष्य इस १०दस दिवसीयउत्सव में सम्मिलित होकर विविध प्रकार की क्रीडाओं से जनता का मनोरंजन करे उन पर यह ध्यान रखना जावे कि वे किसी भी तरह से हताश न हों किन्तु सदाप्रमुदित ही रहें। करिन्ता एयमाणान्तियं पच्चप्पिणह) इस प्रकार पुत्रोत्पत्ति के उत्सव में क्रियमाण १०दिवस पर्यन्त की इस व्यवस्था को सफलता का रूप देने के लिये जो पूर्वोक्तरूप से आज्ञा दी गई है उसे मनोहर बनाने में किसी भी बात की

(गणियावरणाडइज्जकलियं) इस दिवस सुधीवेद्यायोगीनां सुंदर नृत्योत्थांज रहे। (अणेग तालायराणु चरियं) तेम न नृत्यकलायोगीने जेनारायोगीमां आवा व्यक्ति वधाये पडता होय के जेयोगी नृत्य वणते ताल आपणमां यतुर होय अथवा तो नृत्यकलाणी व्यवस्था जेवी होय के जेमां स्वर, ग्राम जने मूर्च्छना वगेरेना किया इपे सरस सुमेण होय. (पमुइय पक्कीलियाभिरामं) जे कलाकरे इस दिवस सुधी उत्सवमां सम्मिलित थछ ने अनेक क्रीडायोगी द्वारा प्रजननोतुं मनोरंजन करे तेयोगी उपर भास मनोरंजन करे तेयोगी उपर भास आ रीते तडैहारी राणवामां आवे के तेयोगी कोछ पणु रीते हुतोत्साही न थछ जय तेयोगी प्रयत्न न रहे. (करिन्ता एयमाणान्तियं पच्चप्पिणह) आ प्रमाणे पुत्रजन्मोत्सवमां इस दिवस सुधीना आ व्यवस्थाने सक्षण जनाववा माटे जे पडेलां आज्ञा अपाछ छ तेने सरस इप आपवामां कोछ पणु तनी कसर न रहेवी जेछयोगी. न्यारे आ जधी व्यवस्था पूरी थाय

अनगरधर्माभूतवर्षाटीका अ, १, २० मेघकुमारजन्मनिरूपणम्

२६२

स्थितः=कुलनर्यादा 'तत्र पतिता धानूतामनेकार्थत्वात् पचयिता यो पुत्र जन्मो
त्सवहेतुका क्रिया यस्यां सा तथोक्ता तां, 'दम दिवसियं' दशदिवसितां-दशा-
हिकीं पुत्रजन्मोत्सवसम्बधिक्रियां कुरुत, कृत्वा इमां आज्ञासिकां=ममाज्ञां
प्रत्यर्पयन्त । तेऽपि राजाज्ञाकारिणः कुर्वन्ति=उत्सवक्रियां भूपनिदेशानुसारेण
संपादयन्ति । कृत्वा=संपाद्य 'तदेव पचयिष्यन्ति' तथैव प्रत्यर्पयन्ति=भूपाय
निवेदयन्ति । ततः खलु स श्रेणिको राजा बाह्यायां उपस्थानशालायां सिंहासन-
वरगतः पौरस्त्वाभिमुखः सन्निषण्णः=उपविष्टः । तदनु किं करोतीत्याह-
'सइएहिय' शतकैश्च-शतमूल्यकैः शतसंख्यकैश्च, 'साहस्सिएहिय' साहस्रिकैश्च-
महस्रमूल्यकैः सहस्रसंख्यकैश्च, 'सयसाहस्सेहिय' शतमाहस्रिकैश्च-लक्षमूल्यकै-
लक्षसंख्यकैश्च, 'जाएहिं' जातैः=द्रव्यसमूहैरित्यर्थः, 'दाएहिं भाएहिं' दायैर्मगैः=

कमी आप लोग न करे-जब यह सब व्यवस्था ठीक हो जावे तो आप
लोग हमे इसकी सूचना दें । (जाव पचयिष्यन्ति) इस तरह राजा की आज्ञा को
शिरोधार्य कर उनलोगोने वैसाही किया-और पीछे इस की खबर राजा
को दे दी । (तएणं सेणिए राया बाहिरियाए उवट्ठाणसालाए सीहासणवर-
गए पुरत्याभिमुहे सन्निसन्ने) इसके बाद वे श्रेणिक राजा बाहिरी उपस्थान
शाला में पूर्व दिशा की तरफ मुख करके उत्तम सिंहासन पर जाकर विराजमान
हो गये । (सइएहिय, साहस्सिएहिय, सयसाहस्सेहिय जाएहिं दाएहिं य
भाएहिं य, दलयमाणे१ पडिच्छेमाणे१ एवं चणं विहरइ) और वहां उन्होंने
पुत्रजन्म के उत्सव के उपलक्ष्य में शतमूल्य वाले सौ, सहस्र मूल्य वाले
हजार, तथा एकलक्षमूल्य वाले १लाख द्रव्यों को कि जिनका संविभाग
योग्यतानुसार याचक जनों के लिये किया गया था वितरित किया तथा

त्यारे तमे आनी अणर अभने सत्वर आपो (जाव पचयिष्यन्ति) आ प्रमाणे राब्बनी
आज्ञाने भाथे चढावीने ते लोकेअ ते प्रमाणेअ कथुं" त्याख्याह राब्बने तेनी अणर आपी.
(तएणं से सेणिए राया बाहिरियाए उवट्ठाणसालाए सीहासणवरगए पुर-
त्याभिमुहे सन्निसन्ने) त्याख्याह श्रेणिकराब्ब अणरनी कयेरीभां उत्तम सिंहासन
उपर पूर्वदिशा तरङ्ग में करीने विराजमान थ्या. (सइएहिय, साहस्सिएहिय,
सयसाहस्सेहिय, जाएहिं दाएहिं, दलयमाणे१ पडिच्छेमाणे१ एवं चणं
विहरइ) अने त्यां श्रेणिक राब्बअ पुत्रजन्मोत्सवनी पुशालीभां ओकसोनी डिंमतना
'सो, ओक हुंनरनी डिंमतना हुंनर, तेमअ ओक लाणनी डिंमतना द्रव्यो ने-डेवेटु'
विलाज्जन यायडेनी योय्यता मुज्ज कदवाभां आव्युं हुतु'-वहे'त्या. उत्सवभां निमं-

दान-योग्यभागैः-योग्यतानुसारेण दातुं कृतसंविभागेरित्यर्थः, 'दत्तमाणे दत्तमाणे' ददत् ददत् पुत्रजन्मोत्सवे याचकादिभ्यो यथायोग्यं विभज्य बहुविधानि द्रव्यजातानि वितरन्मित्यर्थः । 'पडिच्छेमाणे' प्रतीच्छन् पुत्रजन्मोत्सवे निमन्त्रिता ये नृपास्तैरानीतानि दत्तानि हस्तिरन्नादीनि द्रव्यजातानि सादरं गृह्णान्, 'एवं च णं विहरइ' एवं च खलु विहरति=सानन्दं तिष्ठति । ततः खलु तस्मै दारकस्य मातापितरौ प्रथमे दिवसे जायकम्मं करेंति' जातकर्म=जातकर्माख्यसंस्कारं कुरुतः, द्वितीयादिवसे जागरिवां=रात्रिजागणं कुरुतः तृतीयादिवसे चन्द्रसूर्यदर्शनं कारयतः, एवमेव निव्वत्ते असुइ जायकम्मकरणे' एवमेव निव्वत्ते अशुचि जातकर्मकरणे, एवमुक्तरीत्या अशुचिजातकर्मकरणे निव्वत्ते=समाप्ते सति 'संपत्ते' संप्राप्ते 'बारसाहदिवसे' द्वादशाह दिवसे=द्वादश दिवसरूपे समये-द्वादशे दिवसे इत्यर्थः, अत्र दिवस शब्दः कालसामान्यबोधकः अन्नशब्दसान्निध्यात्, विपुलम् अशनं पानं खाद्यं स्वाद्यं 'उवक्खडावेति' उप-

इम उत्सव में निमंत्रित हुए राजाओं द्वारा जो भेट में हाथी घोड़े रत्नादि पदार्थ आये हुए थे उनका अच्छी तरह सादर निरीक्षण किया । (तएणं तस्स दारगस्स अम्मापियरो पढमे दिवसे जायकम्मं करेंति) बाद में राजा और रानीने मिलकर उस दारक का प्रथम दिवस जातकर्म नामका संस्कार किया । (करित्ता विइयदिवसे जागरियं करेंति करित्ता तइए दिवसे चंदसूरदंसणियं कारेंति, एवमेव निव्वत्ते असुइ जायकम्मकरणे संपत्ते बारसाहे दिवसे विउलं असणं पाणं खाइमं साइमं उवक्खडावेति) दूसरे दिन रात्रि जागरण किया, तीसरे दिन बालकको चन्द्रमा और सूर्य के दर्शन कराये । इस प्रकार उक्त रीति के अनुसार अशुचिजातकर्म रूप कर्तव्य समाप्त हो जाने पर जब १२ वां दिवस प्रारम्भ हुआ तब उन्होंने विपुल अशन पान, खाद्य एवं स्वाद्य इन चार प्रकार के आहार की तैयारी करवाई ।

त्रित राज्ञो द्वारा भेटरूपमां आवेत्ता हाथी घोडा रत्न वगैरे पदार्थानां सरस सन्मान पूर्व निरीक्षणं कर्तुं. (तएणं तस्स दारगस्स अम्मापियरो पढमे दिवसे जाय कम्मं करेंति) त्दारसाह राजशाही अन्ने मणीने पुत्रने जातकर्म नामक संस्कारं कर्तुं. (कारित्ता विइयदिवसे जागरियं करेंति, करित्ता तइए दिवसे चंदसूर दंसणियं कारेंति), एवमेव निव्वत्ते असुइ जाय कम्मकरणे संपत्ते बारसाहे दिवसे विउलं असणं पाणं खाइमं साइमं उवक्खडावेति) त्रीणा दिवसे रात्रि जागरणं कर्तुं. त्रीणा दिवसे पाणकने चन्द्र अने सूर्यना दर्शनं करवायां. आ प्रभाणे उपर कक्षां भुञ्ज अशुचि, जातकर्म पूरा थया जाह न्यारे बारसा दिवस शरु थये त्यारे तेजोये भूण न अशन, पान, आद्य, अने स्वाद्य आम बार प्रकारना आहा-

સ્કામ્યતઃ=નિષ્પાદયઃ, 'ઉવક્ષ્વડાવિત્તા' ઉપસ્કાર્ય-નિષ્પાદ્ય, મિત્રજ્ઞાતિ નિજક સ્વજનસમ્બન્ધિપરિજનં, તત્ર મિત્રાણિ=હિતકારકાઃ, સુહૃદઃ=હિતોપદેશકારિ-
ણશ્ચ, જ્ઞાતયઃ=માતાપિતૃભ્રાત્રાદયઃ, નિજવાઃ=પુત્રાદયઃ, સ્વજનાઃ=પિતૃભ્રા-
દયઃ, સમ્બન્ધિનઃ. શ્વશુરકુળાદયઃ, પરિજનોદાસીદાસાદિઃ, તાન્ ચ=પુનઃ
બલં=સેનાં 'બહવે' બહૂન્=સર્વાન્ સામન્તભૂપાન્, ગણનાયકાન્ દંડનાયકાન્
'આમંતેતિ' આમંત્રયતઃ, તતઃપશ્ચાત્ માતાપિતરૌ સ્નાતૌ કૃતચલિકર્માણૌ કૃત
કૌતુકયાત્સર્વાલંકારવિભૂષિતૌ 'મહદ્મહાલયંસિ' મહાતિમહાલયે-અતિમહાલયે

(ઉવક્ષ્વડાવિત્તા મિત્તણાઈણિયગમયણસંબંધિપરિજનેબલં ચ બહવે ગણ-
નાયગદંડનાયગ જાત્ર આમંતેતિ) જાત્ર ચારૌં મકાર કા મોજન બન કર
તૈયાર હો ચુકા-તચ મિત્રજન, જ્ઞાતિજન નિજકજન સ્વજન, સમ્બન્ધિ
જન પરિજન યે સચ, તથા સેના ઓર સામન્ત ભૂપ, ગણનાયક, દંડનાયક યે
સચ આમંત્રિત કિયે ગયે । જો હિતકારક હોતે હૈં વે મિત્રૌં મેં, હિતકા
જો ઉપદેશ દેતે હૈં સુહૃદો મેં, માતાપિતા માઈ આપ્તજનજ્ઞાતિ જનોં મેં પુત્રાદિ
નિજનનોં મેં, વાચા આદિ સ્વજનોં મેં, સાસ, સસુર, સાલા આદિ સંબંધિ
જનોં મેં દાસી દાસ આદિ પરિજનોં મેં પરિગણિત કિયે ગયે હૈં । (તઓ
પચ્છા જ્ઞાયા કચલિકમ્મા કચકોડય જાત્ર સવ્વાલંકારવિભૂસિયા મહદ્-
મહાલયંસિભોયણ મંડવંસિ તં વિડલં અસણં પાણં સ્વાઈમં સાઈમં મિત્તણાઈગણ-
નાયગ જાત્ર સદ્ધિં આસાણા વિસાણા પરિભાણા પરિશુંજેમાણા एवं
ચળં વિહરંતિ) હસકે વાદ રાજા ઓર રાની જો કિ પહિલે સે હી મ્નાન
ચલિકર્મ કૌતુક આદિ ક્રિયાઓં સે નિવટકર નિશ્ચિત્ત હો ચુકે હૈં તથા

રની તૈયારી કરાવડાવી. (ઉવક્ષ્વડાવિત્તા મિત્તણાઈ ણિયગ મયણ સંબંધિ પરિ-
જનબલં ચ બહવે ગણનાયગ દંડનાયગ જાત્ર આમંતેતિ) જ્યારે વાનગીએ
તૈયાર થઈ ગઈ ત્યારે, મિત્રજન, જ્ઞાતિજન, નિજકજન, સ્વજન, સંબંધિજન, પરિજન
આ બધા તેમજ સેના, સામન્તભૂપ, ગણનાયક, દંડનાયક આ સર્વેને આમંત્રણ
આપવામાં આવ્યું. જે હિત કરનાર હોય છે. તે મિત્ર, હિતનો ઉપદેશ આપનાર
હોય છે તે સુહૃદ, માતાપિતા ભાઈ વગેરે આસજન, જ્ઞાતિજન, પુત્ર વગેરે નિજજન
કાકા વગેરે સ્વજન, સાસુ સસરા સાગા વગેરે સંબંધિજન, દાસદાસી વગેરે પરિજન
કહેવાય છે. (તઓ પચ્છા જ્ઞાયા કચલિકમ્મા કચકોડય જાત્ર સવ્વાલંકાર
વિભૂસિયા મહદ્મહાલયંસિ ભોયણમંડવંસિ તં વિડલં અસણં પાણં સ્વાઈમં
સાઈમં મિત્તણાઈ ગણનાયગ જાત્ર સદ્ધિં આસાણા વિસાણા પરિ-
ભાણા પરિશુંજેમાણા एवं ચળં વિહરંતિ) ત્યારબાદ રાજા અને રાણીએ સ્નાન કરી
આદિ પક્ષિઓને અન્નાદલાગ આપવારૂપ બલિકર્મ, કૌતુક વગેરે ક્રિયાઓ પહેલેથી જ

અતિવિશાલે મોજનમંડપે=મોજનશાલાયાં તત્ત્વ વિપુલમ્ અજાનં પાનં સ્વાદ્યં સ્વાદ્યં
 ચતુર્વિધાહારં મિત્રજ્ઞાતિગણનાયકૈઃસાર્થં 'આસાપમાણા' આસ્વાદયન્તો=મોઝ્ય-
 પદાર્થાન્સ્વરુચિપૂર્વકમાહરયન્તો, 'વિસાપમાણા' વિસ્વાદયન્તો=વિશેષેણાઃવા-
 દયન્તો સન્તો 'પરિમાપમાણા' પરિમાજયન્તો=ઉદારતાપૂર્વકં સર્વેભ્યો યથારુચિ
 પ્રતિપૂર્ણમ્ અજનાદિકં દદતો 'પરિશુન્દમાણા' પરિશુન્દનો=સ્વાદન્તો 'એવં ચ ણં
 વિહરતિ' એવંચ ચલત્ત્વિહરતઃસ્મ । જિમિયશુત્તરાગયાવિયં જિમિત મુક્તોત્ત-
 રાગતો અપિચ=પૂર્વે જિમિતૌ પશ્ચાત્ શુક્તોત્તરકાલમ્ગતૌ, અપિ ચ મિત્રજ્ઞાતિ-
 ગણનાયકાદિભિઃ સાર્થં શુત્તવા મોજનસ્થાનાદન્યજાગતૌ, ચ સન્તો ઇત્યર્થઃ
 'આયંતા' આચાન્તો=શુદ્ધોદકેન કૃતચુલ્કૌ, 'ચોવસ્વા' ચોશ્વો=અપનીતાન્ન-
 લેપૌ 'પરમસુદ્ભૂયા' પરમશુચિભૂતૌ=કરાદિમક્ષાલનેન પરમપવિત્રૌ, તં મિત્ર-
 સમસ્ત અલંકારોં સે જિનકા શરીર વિભૂષિત દો રહા હૈ અતિ વિશાલ
 મોજનમંડપ મેં ઉસ વિપુલ અજાન, પાન, સ્વાદ્ય, સ્વાદ્ય, રૂપ ચતુર્વિધ
 આહાર કો મિત્ર, જ્ઞાતિ, ગણનાયક આદિ જનોં કે સાથ સ્ત્રૂવ રુચિ
 પૂર્વક ચાવા, સ્ત્રૂવ ઉસકા આસ્વાદ લિયા ઔર સાથર મેં ઉસે ઉદા-
 રતા પૂર્વક ઘડી પ્રીતિ સે ઔર દૂસરોં કે લિયે દિયા-વરોસા-ફિર સ્વયં
 ગ્વાયા । (જિમિયશુત્તરાગ યા વિય ણં સમાણા આયંત ચોવસ્વા પરમ સુદ્ભૂયા તં
 મિત્તજ્ઞાનિયમસયણ સંબંધિપરિજનગણનાયક વિઝલેણં પુષ્કરત્થગંધ મલ્લા-
 લં કારેણ સવકારેંતિ) જોમને કે બાદ ફિર વે દોનોં મિત્ર, જ્ઞાતિ ગણનાયક
 આદિજનોં કે સાથ ઉસ મોજનસ્થાન સે દૂસરી જગહ પર આયે ઔર વહાં
 પાની સે કુલ્લા કિયા ચોચે હુએ મોજન કે સીત જો કહીં લગે
 હુએ થે ઉન્હેં દૂર કિયા પરમ શુચિભૂત-હાથ આદિ ધોકર ચિલકુલ માક
 પતાવી દીધી છે. અને સમસ્ત અલંકારથી જેમનું શરીર દીધી નહું છે-તે અતિ વિશાળ
 મંડપમાં આવ્યાં અને તે પુષ્કળ પ્રમાણમાં તૈયાર કરવામાં આવેલાં અજાન, પાન, ખાદ્ય,
 અને સ્વાદ્ય આ ચાર પ્રકારના આહારને મિત્ર, જ્ઞાતિજન, ગણનાયક વગેરેની સાથે
 જેસીને ખૂબજ રુચિપૂર્વક આપ્યાં, તેનો સારી પેઠે આસ્વાદ લીધો અને બહુજ ઉદારતાની
 સાથે પ્રેમભાવ બતાવતાં તેઓએ બીજાઓને પિરસ્થુ અને બાતે પણ જમ્યા.
 (જિમિયશુત્તરાગયા વિય ણં સમાણા આયંત ચોવસ્વા પરમ સુદ્ભૂયા તં
 મિત્તજ્ઞાનિયમસયણ સંબંધિપરિજનગણનાયક વિઝલેણં પુષ્કરત્થગંધ
 મલ્લા લંકારેણ સવકારેંતિ) જમ્યા પછી પાન રાણી બન્ને મિત્ર, જ્ઞાતિ અને
 ગણનાયક વગેરેની સાથે તે ભોજન સ્થાનને છાડીને બીજા સ્થાને પધાર્યા, અને શુદ્ધ
 પાણીથી તેઓએ ડોગળા કર્યા. કંઈ પણ એકું ન રહીજાય એવી સાવચેતીથી મોં

अनमारधर्मासुतवर्षिणी टीका अ.१ २० मेघकुमारजननिरूपणम्

२५३

ज्ञातिनिजकस्वजनसम्बन्धपरिजनगणनायकादिकं विपुलेन पुष्पवस्त्रगन्धमाला-
ङ्कारेण 'सत्कारेणे सम्मानेति' सत्कुरुतः संमानयतः सत्कृत्य, संमान्य, तौ
मातापितरौ एवमवादिष्टाम्—'जम्हाणं' यस्मात्फलं अस्मात् अस्म्य दारकस्य
गर्भस्थस्य चैव सतः अकालमेघेषु दोहदः प्रादुर्भूतः 'तं' तत्=तस्मात् भवतु खलु
अस्माकं दारकः पुत्रः नाम्ना मेघः मेघकुमार इति, तस्य दारकस्य माता-
पितरौ इममेतद्वै 'गोणं' गोणं गुणप्राप्तं, 'गुणनिष्पन्नं' गुणनिष्पन्नं=गुणै-
रौदार्यधैर्यादिभिः निष्पन्नं=संजातं, 'नामधेजं करेति' नामधेयं कुरुतः ॥सू०२०॥

मृगम—तएणं से मेहकुमारे पंचधाईपरिगहिण, तं जहा-
खीरधाईए, मंडणधाईए, मज्जणधाईए, कीलावणधाईए, अंकधाईए,

सुथरे बने-और फिर उन मित्र ज्ञाति, निजकस्वजन, सम्बन्ध परिजन,
गणनायक आदिका विपुल पुष्प, वस्त्र, गन्ध माला तथा अलंकारों से
सत्कार किया सम्मान किया। (सत्कारित्ता संमानित्ता एवं वयासी)
सत्कार सम्मान करके फिर ऐसा कहा—(जम्हाणं अस्महं इमस्स दारगस्स-
गवमत्थस्स चैव सम्माणस्स अकाल मेहेसु डोहले पाउब्भूए तं डोउणं अस्महं
दारए मेहेनामेणं मेहकुमारे) हमलोगों को यह बालक जब गर्भ में स्थित था
तब अकाल मेघ का दोहद उत्पन्न हुआ था इसलिये हमारा यह बालक
नाम से मेघकुमार हो। (तस्स दारगस्स अम्मपियरो अयमेवारुवं गोणं
गुणनिष्पन्नं नामधेजं करेति) इस तरह उस दारक का यह नाम जो माता
पिताने रखा वह गोण था-गुणप्राप्त था-गुणनिष्पन्न था-औदार्य धैर्य
आदि गुणों से युक्त था। ॥सूत्रा॥२०॥

साक्ष कथुं. आ प्रभाणु तेअो शुद्ध थया. हाथ वगेरे स्वच्छ करीने ऐकहम शुद्ध
जन्थां. त्थारपछी ते मित्र, ज्ञातिनिजक, स्वजन, संजंधी परिजन, गणनायक वगेरेने
पुष्पेण पुष्प; वस्त्र, गन्ध, भाणा तेमज्ज अलंकारे द्वारा सत्कार अने सन्मान कया.
(सत्कारित्ता, संमानित्ता एवं वयासी) सत्कार अने सन्मान करीने कथुं डे
जम्हाणं हं इमस्स दारगस्स गवमत्थस्स चैव सम्माणस्स अकालमेहेसु
डोहले पाउब्भूए तं डोउणं अस्महं दारए मेहे नामेणं मेहकुमारे) न्थारे
आ जाणक गर्भमां हतो त्थारे ऐभने अकाण मेघतुं दोहद उत्पन्न थयुं हतुं.
ऐकहा भाटे आ अभासे पुत्र मेघकुमार नामे प्रसिद्ध थाय. (तस्स दारगस्स
अम्मपियरो अयमेवारुवं गोणं गुणनिष्पन्नं नामधेजं करेति) आ प्रभाणु
मातापिता द्वारा राणवाभां आवेळुं: ते नामगौणु हतुं-गुणयुक्त हतुं-गुण निष्पन्न
हतुं.-उदाहरता धैर्य वगेरे गुणयुक्त हतुं. ॥ "सूत्र" २०॥

अन्नाहिय बहूहिं रुज्जाहिं चिलाइयाहिं वामणि-वडभि-बड्वरि-
 बउसि-जोणियं पल्हविणं-इसिणिया-धोरुगिणिं-लासियं-लउसियं
 दमिलिं-सिंहलिं-आरविं-पुलिदिं-पक्काणिं-बर्हाल-मुसुंदिं-सब्रिं-
 पारसीहिं-णाणादेसीहिं विदेसवेसपरिमंडियाहिं इंगियचितियपत्थिय
 वियाणियाहिं सदेसणेवत्थगहियवेसाहिं निउणकुसलाहिं विणीयाहिं
 चेडियाचक्कवालवरिसघरकंचुइमहयरगविंदपरिक्खित्ते, हत्थाओ
 हत्थं संहरिजमाणे, अंकाओ अंकं परिमुज्जमाणे परिगिज्जमाणे चालि-
 जमाणे उवलालिजमाणे रम्मंसि मणिकोटिमतलंसि परिमिज्जमाणे २
 णिठ्वायंसि णिठ्वायंसि गिरिकंदरमल्लीणेव चंपगपायवे सुहं-
 सुहेणं बहुइ । तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स अम्मोपियरो अणु-
 पुव्वेणं नामकरणं च पजेमणं च एवं चंकमणगं च चोलोवणयं च
 महया महया इट्ठीसक्कारसमुदएणं करिसु । तएणं से मेहकुमारं अम्मा-
 पियरो साइरेगट्टवासजायगंचेव गव्वभट्टमे वासे सोहणंसि तिहिकरण
 दिवस नक्खत्त मुहुत्तंसि कलायरियस्स उवणत्ति । तएणं से कलायरिए-
 मेहंकुमारं लेहाइयाओ गणियप्पहाणाओ सउणरुयपज्जवसाणाओ बाव-
 त्ति कलाओ सुत्तओ य अत्थओ य करणओ य सेहावेइ । सिक्खावेइ
 तं जहा-लेहं १, गणियं २, रूवं ३, नट्टं ४, गीयं ५, वाइय ६, सरगयं ७,
 पोक्खरगयं ८, समतालं ९, जूयं १०, जणवायं ११, पासयं १२, अट्टावयं १३,
 पोरेकव्वं १४, दगमट्टियं १५, अन्नविहिं १६, पाणविहिं १७, वत्थविहिं
 १८, विलेवणविहिं १९, आभरणविहिं २०, सयणविहिं २१, अज्जं २२, पहे-
 लियं २३, मागहियं २४, गाहं २५, गीइयं २६, सिलोयं २७, हिरण्ण-
 जुत्ति २८, सुवन्नजुत्ति २९, चुन्नजुत्ति ३०, तरुणापडिकम्मं ३१, इत्थि-

अनगारधर्माभूतवर्णिणीटीका अ१ सू २० मेघकुमारपालनादिवर्णनम्

२५५

लक्खणं३२, पुरिसलक्खणं३३, हयलक्खणं३४, गयलक्खणं३५, गोण-
लक्खणं३६, कुकुडलक्खणं३७, छत्तलक्खणं३८, दंडलक्खणं३९,
असिलक्खणं४०, मणिलक्खणं४१, कागणिलक्खणं ४२, वत्थुविज्जं
४३, खंधावारमाणं४४, नगरमाणं४५, चारं४६, पडिच्चारं४७, वूहं४८,
पडिवूहं४९, चक्कवूहं५०, गरूलवूहं५१, सगडवूहं५२, जुद्धं५३, नियुद्धं
५४, जुद्धाडिजुद्धं५५, अट्टिजुद्धं५६, मुट्टिजुद्धं५७, बाहुजुद्धं५८, लया-
जुद्धं५९, ईसत्थं६०, छरुप्पवाय६१, धणुव्वेयं६२, हिरन्नपागं६३, सुव-
न्नपागं६४, सुत्तखेडं६५, वट्टखेडं६६, नालियाखेडं६७, पत्तच्छेज्जं६८,
कडच्छेज्जं६९, सज्जीवं७०, निज्जीवं७१, सउणरूयं ॥२१ सू०॥

टीका—‘तएणं’ इत्यादि । ततः=नाम करणानन्तरं खलु स मेघकुमारः
‘पञ्चधाईपरिग्गहिण’ पञ्चधात्रीपरिगृहीतः=पञ्चचैताधात्र्यः पञ्चधात्र्यः, ताभिः
परिगृहीतः, तत्र धात्र्यो=बालकपालिका मातृसदृश्यः, ताभिः परिगृहीतः,
पञ्चभिर्धात्रीभिः सुरक्षित इत्यर्थः कास्ताः पञ्चधात्र्यः ? इति दर्शयितुमाह—
‘तं जहा’ इत्यादि—‘खीरधाईए’ क्षीरधात्र्या=स्तन्यदायिन्या ? ‘मंडनधाईए’
मण्डनधात्र्या=अलंकारकारिण्या २ ‘मज्जनधाईए’ मज्जनधात्र्या=स्नापिकया

‘तएणं से मेहकुमारे’ इत्यादि ।

टीका—(तएणं) नाम संस्कार होने के बाद (से मेहकुमारे) वह मेघ-
कुमार (पंचधाइपरिग्गहिण) पांच धायों से सुरक्षित किया गया । (तं जहा) वे
पांच धाये ये हैं (खीरधाइए, मंडनधाइए मज्जनधाइए, कीलावणधाइए, अंक-
धाइए) १ क्षीरधात्री, मंडनधात्री, मज्जनधात्री, कीलावणधात्री, अंकधात्री ।

त एणं से मेहकुमारे इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) नाम संस्कारणाद (से मेहकुमारे) मेघकुमार पंचधा-
इ परिग्गहिण) ने सुभ, सगवड अने सुरक्षा भाटे पांच धात्रीयो (धाध मातायो)
शेकवाभां आवी. (तं जहा) ते पांच धात्री आ प्रमाणे छे—(खीरधाइए, मंड-
नधाइए, मज्जनधाइए, कीलावण धाइए, अंकधाइए) (१) क्षीरधात्री (२) मंडन-
धात्री, (३) मज्जनधात्री, (४) कीलनधात्री, (५) अंकधात्री. आभां दूध पीबडावनार

‘ક્રીડનધાત્રી’ ક્રીડનધાત્રી—ક્રીડનં खेलन कारयति या, सा क्रीडनधात्री, तथा३ ‘अरुधातृ’ अरुधातृया—अरुः=उत्सङ्गः ‘गोद’इति भाषायाम् तत्र दधाति=स्थापयति या सा—अरुधात्री, पञ्चमी, तथा४ ‘परिगृहिण’ इत्यनेन सम्बन्धः । एवं च एकैका धात्रीकरणकारणभेदेन द्वि प्रकारा भवति तद्यथा—या स्वयं स्तन्यं पाययति सा करणरूपा प्रथमा, रोगादिकारणे सति याऽन्यधात्रीद्वारेण स्तन्यं पाययति सा कारणरूपा द्वितीया, रोगावस्थायां दुग्धपाने बालकस्य शरीरबुद्धिः प्रभृतीनां महतीक्षानिर्भवति, एवं मण्डनधातृयादिषु सर्वत्र विभावनीयम् । अन्धाभिश्च बहुभिः=अनेकाभिः, ‘सुजाहि’ कुञ्जाभिः, ‘चिलाइयाहि’ किराति-
इन में जो दूधपिलानेवाली धाय थी वह क्षीरधात्री, अलंकार पहिराने वाली जो धाय थी वह मंडन धात्री, स्नान कराने वाली जो धाय थी वह मज्जनधात्री, खेलखिलाने वाली जो धાય थी वह ક્રીડનધાત્રી તથા મોદ મેં લેને વાલી જો ધાય થી વહ અંકધાત્રી થી । ये पांच धाये मेघकुमार की लालन पालन पोषण के लिये श्रेणिक राजाने नियुक्त की थी । कारण और कारण के भेद से ये पांचों धाये दो दो प्रकार की कही गई हैं । जैसे—जो बालक को स्वयं अपने स्तनों का दूध पिलानो है वह कारणरूप प्रथम धात्री है—तथा रोग आदि अवस्था में जो स्वयं का दूध तो पिलाती नहीं है किन्तु दूसरी धाय से दूध पिलवाती है वह कारणरूप द्वितीय क्षीरधाय है हैं । रोग आदि में बालक को दूध पीलाना उसकी बुद्धी आदि की हानि का एक बड़ा भारी कारण माना जाता है । इसलिये वह स्वयं का उस अवस्था में दूध नहीं पिलाती है किन्तु दूसरी धाय से उसके लिये दूध पिलवाती हैं । इसी तरह मंडनधात्री आदिके भी धेड़ों का विवरण जानना चाहिये । यह मेघकुमार (अन्नाहिं य चहुहिं खुज्जाहिं, चिलाइयाहिं

ધાત્રી હતી તે ક્ષીરધાત્રી, સ્નાન કરાવનાર ધાત્રી મજ્જનધાત્રી, રમતો રમાડનાર ધાત્રી ક્રીડનધાત્રી તેમજ અંકમાં લેનાર ધાત્રી અંકધાત્રી હતી. એ પાંચ ધાત્રીઓ શ્રેણિક રાજાએ મેઘકુમારના પાળવા પોષવા માટે નિયુક્ત કરી હતી. કારણ અને કારણના ભેદ દ્વારા આ પાંચ ધાત્રીઓ બળે પ્રકારની કહેવામાં આવી છે. જેમ કે—જે વખતે બાળકને પોતાના સ્તનોનું દૂધ પીવડાવે છે તે કારણરૂપ પ્રથમ ધાત્રી છે. તેમજ બીમાર અવસ્થામાં જે પોતાનું દૂધ પીવડાવતી નથી, પણ બીજી ધાત્રીથી દૂધ પીવડાવે છે તે કારણરૂપ બીજી ક્ષીરધાત્રી છે. બિમાર અવસ્થામાં બાળકને દૂધ પીવડાવવું એ બાળકની બુદ્ધિ વગેરેના માટે હાનિકારક ગણાય છે, તેથી એવા સમયે તે પોતાનું દૂધ પીવડાવતી નથી પણ બીજી ધાત્રીથી તેને દૂધ પીવડાવે છે. આ પ્રમાણે જ મંડન ધાત્રી વગેરેનો ભેદ અને ઉપલેદોનું વિવરણ બાળકનું જોઈએ. મેઘકુમાર (અન્નાહિં ય

अनगारधर्मासूतवर्षिणी टाका. अ.१ २० मेघकुमारपालनादिवर्णनम्

२५७

काभिः=किरातदेशोत्पन्नाभिः१, “वामणी-वडभी२, बन्वरी२, वउसी३, जोणिया४, पल्हविया५, इमिणिया६, धोरुगिणी७, लासिया८, लउसिया९, दमिलो१०, मिहली११, आरबी१२, पुलिंदी१३, पक्कणी१४, बहली१५, मुरुंडी१६, सवरी१७, पारसीहिं१८” वामनी-वडभी-बन्वरी२, वकुसी३, योनिका४, पल्हविका५, ईशिनिका६, धोरुकिनिका७, लासिका८, लकुसिका९, द्राविडी१० सिंहली११, आरबी१२, पुलिन्दी१३, पक्कणी१४, बहली१५, मुरुण्डी१६, सवरी१७, पारसीभिः१८, ‘वामणी’ वामनीभिः=हस्वसरीराभिः, ‘वडभी’ वडभीभिः=एकपार्श्वहीनाभिः एतादृशीभिः ‘बन्वरी’ बन्वरीभिः=वर्बर-देशसंभवाभिः२, ‘वउसी’ वकुभिकाभिः३ ‘जोणिया’ योनिकाभिः=योन-देशोद्भवाभिः४, पल्हविया’ पल्हविकाभिः५ इमिणिया’ ईशिनिकाभिः६, ‘धोरुगिणी’ धोरुकिनिकाभिः७, ‘लासिया’ लासिकाभिः८, ‘लउसिया’ लकु-

वामणि-वडभि-बन्वरि वडभि-जोणिय-पल्हविण-इमिणिया-धोरुगणि-
लासिय-वउसिय-उसिय-दमिलि-मिहलि-आरबि-पुलिदि-पक्कणि-बहलि-
मुरुंडि-सवरि-पारसीहिं णाणादेसीहिं विदेसवेसपरिमंडियाहिं इंगियचितिय
पत्थिय त्रिपाणियाहिं सदेसणेत्थगहियवेसाहिं निउणकुसलाहिं विणीयाहिं
चेडिया चक्कवालवारिसधरकंचुइ महरगविंदपरिक्खत्ते) अन्य अनेक कुब्जक
शरीर वाली किरात देश की स्त्रियों से (यौना) वामन शरीर वाली तथा
एकपार्श्व से विहीन ऐसी वर्वर देश की दासीयों से वकुश देश की
दासियों से यौनदेश की दासियों से पल्हविकाओं से ईशिनिकाओं से-
ईशान देशकी दासियों से धोरुनिकाओं से धोरुनकदेश की
दासियों से, लामिकाओं से-लामकदेश की दासियों से, लकुशदेश की

बहूहिं खुज्जाहिं, चिलाइहिं वारणि वर्णडभि-बन्वरि-वडभि-जोणिय-पल्हवि-
इमिणिया-धोरुगणि-लानिय-लउसिय-उसिय-दमिलि-मिहली-आरबि-
पुलिदि-पक्कणि-बहलि-मुरुंडि-सवरि पारसीहिं णाणादेसीहिं विदेसवेस
परिमंडियाहिं इंगिय चितिय पत्थिय त्रिपाणियाहिं सदेसणेत्थगहिय
वेसाहिं निउणकुसलाहिं विणीयाहिं चेडियाचक्कवालवारिसधरकंचुइ
महरगविंदपरिक्खत्ते) अने णील घण्डी कुब्ज शरीरानी किरात देशनी स्त्रीओथी,
डीजलु शरीरनी तेमज्ज अेक तरइना पार्श्वनी जअर देशनी दासीओथी, कुशदेशनी
दासीओथी, यौनदेशनी दासीओथी, पल्हविकाओथी-पल्हवदेशनी दासीओथी, धशिभि-
काओथी-धशानदेशनी दासीओथी, धोरुनिकाओथी-धोरुनकदेशनी दासीओथी लकुशओथी-
लकुशदेशनी दासीओथी, द्राविडीओथी-द्राविडदेशनी दासीओथी, सिंडलीओथी-सिंडल-

शिकाभिः९, 'दमिली' द्राविडीभिः१०, सिंहली' सिंहलीभिः११, 'आरबी' आरबीभिः१२, 'पुलिन्दी' पुलिन्दीभिः१३, 'पक्कणी' पक्कणीभिः१४, 'बहली' बहलीभिः१५, 'मुरुडी' मुरुडीभिः१६, 'शबरी' शबरीभिः१७, 'पारसी' पारसीभिः१८, 'गणनादेशीहि' नानादेशीयाभिः अनार्यदेशोत्पन्नाभिः विदेश-चेसपरिमंडियाहि' विदेशवेषपरिमण्डिताभिः नानादेशीयानां तामां स्व स्व-देशीय एव वेष आसीदित्यर्थः । 'इगित्यचित्तिग्रपत्थिय विजाणियाहि' इद्वित-

दासियों से, द्राविडियों से—द्रविडदेश की दासियों से, सिंहलीयों से—सिंह-लदेश की दासियों से आरवियों से—आरबदेश की दासियों से, पुलन्द-नियों से—पुलिन्द देश की दासियों से, पक्कणियों से—पक्कणदेश की दासियों से बहु-बहलदेश की दासियों से मुरुंडी-मुरुंडदेश की दासियों से शबरी-शबरदेश की दासियों से पारसी-पारसदेश की दासियों से इन नाना अनार्यदेश की दासियों से सदा सुरक्षित रहा करता था । ये सब भिन्न-देश की दासियाँ अपने-देश के अनुसार वेषभूषा से सदैव सुसज्जित रहती थीं । इगित, चिन्तित, तथा प्रार्थित, विषय को ये जानने में बड़ी निपुण थीं । अभिप्राय के अनुसार जो चेष्टा की जाती है उसका नाम इगित है । जैसे झूका चलाना शिरका हिलाना आदि । भोजनादि के समय में मन में जो विचार आता है उसका नाम चिन्तित है । अंग आदि मोडना इसका नाम प्रार्थित है । इनमें कितनीक स्त्रियों ऐसी भी थीं जो अपने ही देश के अनुरूप पोशाक पहिने रहा करती थीं । अन्य देश की पोशाक नहीं पहिनती थीं । ये सब बड़ी निपुण थीं कार्य संपादन करने

देशनी दासीओधी, आरणीओधी—आरबदेशनी दासीओधी, पुलन्दनीओधी—पुलिन्ददेशनी दासीओधी, पक्कणुओधी—पक्कणुदेशनी दासीओधी, मुरुंडी-मुरुंडदेशनी दासीओधी, शबरी-शबरदेशनी दासीओधी, पारसी-पारसदेशनी दासीओधी आरबी अनेक अनार्यदेशनी दासीओधी ते इमेथां सु-क्षित रहैतो हतो. आ ओधी विभिन्न देशानी दासीओ पोतपोताना देशनी वेषभूषामां सदा सुसज्जित रहैती हती. इगित, चिन्तित तेमज प्रार्थित विषयेने बुद्धिबलामां तेओ भूषण यतुर हती. अभि-प्राय मुग्ध-के चेष्टा करवामां आवे छे ते इगित कहेवाय छे. तेम के भूषणालन, कर्पुं, माथुं हलावपुं वगेरे. लोअन-वगेरेना समये के विचारो उद्भवे छे तेनुं नाम चिन्तित छे. अंग-वगेरे वाणपुं ते प्रार्थित कहेवाय छे. आमां केटसीक स्त्रीओ ओधी पाणु हती के तेओ पोताना देशना पहरेवेश मुग्ध वओ पहरेरीने रहैती हती. गीण देशना पहरेवेश तेमने पसंद न हतो. आ ओधी दरेक कार्यमां अत्यन्त निपुण हती. काम

अनगरधर्मांस्तुतवर्णिणीटीका अ१ सू २० मेघकुमारपालनादिवर्णनम्

२५९

चिन्ततप्रार्थितविज्ञाताभिः तत्र इक्षितम्=अभिमायानुरूपवेष्टा ईषद्भूशिरः कम्प-
नादिका, चिन्तितं=भोजनादि समये मनसि विचारितं, प्रार्थितं=अभिलषितं
अङ्गमोटनादिना, तानि विज्ञातानि याभिस्तास्तथा, ताभिः, इक्षितादीनां
विज्ञापिकाभिरित्यर्थः । 'सदेशणेवन्थगद्विषवेसाहि' स्वदेशनेपथ्यगृहीतवेषाभिः
स्वदेशस्य-आर्यदेशस्य यानि नेपथ्यानि वस्त्रभूषणधारणीतयः, ताभिः गृहिता
वेषाः याभिस्तास्तथोक्ताः, ताभिः स्वदेशवेषसम्पन्नाभिः, निउणकुशलाहि'
निपुणकुशलाभिः तत्र निपुणाः=कार्यं सम्पादनचतुराः, कुशलाः=कार्यकारणीति-

में बहुत चतुर थी। कुशल थी-कार्यकरने की पति को बड़ी अच्छी
तरह जानती थी। विनीत थी-अपने स्वामी के मन के अनुकूल कार्य
क्रिया करती थीं। जिस तरह वह मेघकुमार पूर्वोक्त इन भिन्न देश
की स्त्रियों से सदा सुरक्षित बना रहता था-उसी तरह वह चेष्टिका
चक्रवाल-दासियों के समूह से वर्षधरों-नपुंसक मनुष्यों-से जो अंतः
पुर की रक्षा करने में नियुक्त होते हैं, कंचुकियों से-अंतःपुर में रहे हुए
वृद्ध मनुष्यों से तथा महत्तरों से-अंतःपुर के कार्य चिन्तकों से भी सदा
वेष्टित रहता था। इसका तात्पर्य यह है कि राजाने जो अनार्य देशो-
त्पन्न किराती आदि स्त्रियों को उसकी लालन पालन करने में नियुक्त
कर रखवा था वह इसलिये था कि प्रारंभ से उनके सहवास से तत्
तत् देश की भाषाओं आदि का ज्ञान हो जावे और विदेश के वृत्तान्त
से वह परिचित होता रहे कि जिससे वह अपने देशकी रक्षा करने में
समर्थ बने। इसी तरह जो यह कहा गया है कि वह स्वदेशोत्पन्न

क कामों चतु होती। कुशल होती, काम करवानी रीत सारी पड़े जाणुती होती। तेओ नम्र
होती,-पोताना स्वामीना मनने चतुक्षण काम करती होती। मेघकुमार नेम पूर्वोक्त
जुहा जुहा देशोनी स्त्रीओधी सुरक्षित रहेतो होतो तेम चेष्टिका चक्रवाल-दासीओना
समूहधी वर्षधरे-नपुंसक भाणुसोधी के नेओ अंतःपुरनी रक्षा भाटे नियुक्त करायेला
होता, कंचुकीओधी-रखवासमां रहनेनारा वृद्ध भाणुसोधी तेम न महत्तरओधी रखवासना
कार्यचिन्तकोधी दुभेशां धराओलो रहेतो होतो कहेवानो हेतु ओ छे के राजाधी तेना पालन-
पोषण भाटे अनार्य देशनी किराती वगेरे स्त्रीओ नियुक्त करवामां आवी होती ते ओटला
भाटे के शरआतधी न तेमना सहवास द्वारा जुहा जुहा देशोनी भाषाओ वगेरेतुं
ज्ञान थर्ध जय अने विदेशोना दिलयालधी पण ते परिचित थतो रहे के नेथी
लविष्यमां ते पोताना देशनी रक्षा करवानुं सामर्थ्य धरावी शके. ओ रीते ने नेम
कहेवामां आव्युं छे के ते स्वदेशोत्पन्न स्त्रीओधी वीटणाओ रहेतो होतो, तेनुं प्रयो-

ज्ञानसंपन्नाः, ताभिः 'विणीयाहि' विनीताभिः=स्वामिमनोऽनुकूलकार्यकरण
शीलाभिः, 'चेडियाचक्रवालवरिसघरकंचुइमहयरगविंदपरिविखत्ते' चेडिकाच-
क्रवालवर्षधरकंचुकिमहत्तरकवृन्दपरिक्षिप्तः तत्र चेडिकाः दास्यः, तासां चक्र-
वालं=समूहः, वर्षधराः नपुंसकीकृताः अन्तःपुररक्षकाः, कंचुकिनः=अन्तपुर
चारिणोवृद्धाः, उक्तं च—

“अन्तःपुरचरोवृद्धो, विमो'गुणगणान्वितः ।

सर्वकार्यार्थं कुशलः, कंचुकीत्यभिधीयते ॥१॥”

महत्तरकाः—अन्तःपुरकार्यचिन्तकाः, तेषां वृन्दं—समूहः तेन परिक्षिप्तः युक्ताः।
अत्रायं विवेकः अनार्यदेशोत्पन्नानां किराती प्रभृतीनां ग्रहणं तत्तद्देशीयभाषा
परिज्ञानेन विदेशवृत्तान्तपरिज्ञानेन च स्वदेशरसादिव्योतनम्, स्वदेशग्रहणात्
स्वभाषा—स्व सदाचार—परिक्षणेन इह परत्रकार्यं सिद्धिर्जायते । 'हत्थाओ हत्थं
संहरिज्जमाणे' हस्तात् हस्तं संह्रियमाणः एकस्या'हस्तादपरस्या'हस्ते संह्रिय-
माणाः, 'अंकाओ अंकं परिभुज्जमाणे' अङ्कादङ्कं परिभुज्यमानः=एकस्याः क्रोडतः
अपरक्रोडे परिपाल्यमानः, मुखानुभवं कुर्वाणः 'परिगिज्जमाणे' परिगीयमानः=
शिशुप्रसादार्थं दयादाक्षिण्यशौर्यार्थं गीतं विशेपैर्गीयमानः, 'उवलालिज्जमाणे'

स्त्रियों से घिरा रहता था उसका कारण यह है कि उसे उनके द्वारा
अपनी भाषा तथा अपने देशका आचार विचार ज्ञात होता रहे ताकि
वह अपने देश में और परदेश में भी कार्य की सिद्धि करने में सार्थ
बना रहे। (हत्थाओ हत्थं संहरिज्जमाणे) यह मेघकुमार एक स्त्री के
हाथ से दूसरी स्त्री के हाथ में सदा रहता था (अंकाओ अंकं परिभुज्जमाणे)
एक की गोदी से दूसरी की गोदी में मुखानुभव करना था। (परिगि-
ज्जमाणे) इसे प्रसन्न रखने के लिये दानियाँ पैसेर गीत गाती रहती थी—
कि जिन गीतों में दया दाक्षिण्य एवं शौर्य आदिवाक्य भरपूर रहते थे
(उवलालिज्जमाणे) यह 'धात्री आदिकों की कांगुली पकड़ कर चलता था

जब ये छे डे तेमना द्वारा पीतानी भाषा तेमन पीताना आचार—विचार, रहेछी—
करछीनी जालु थती रहे, तेथी ते देश विदेशमां पीताना कार्यनी सिद्धि सहेलाथी करी थके.
(हत्थाओ हत्थं संहरिज्जमाणे) मेघकुमार येक स्त्रीना हाथथी गीलु स्त्रीना हाथमां
डंभेथां डतो. (अंकाओ अंकं परिभुज्जमाणे) येकना जोजाभांथी गीलुना जोजाभां
सुभानुभव मेणवतो डतो. (परिगिज्जमाणे) मेघकुमारने प्रसन्न राखवा माटे दासीव्या
हथा, दक्षिण्य अने वीर रसथी परिपूर्ण गीतो गाती डती. (उवलालिज्जमाणे) मेघकुमार
घायभाता वगेरे नी हाथनी आंगणी पकडीने चलतो डतो. (उवलालिज्जमाणे)

अनगारधर्माभूतवर्षिणी टीका अ.२ सू. २० मेघकुमारपालनादिवर्णनम् २६२

उपलाल्यमानः=क्रीडनकवस्तुभिः क्रीडायमानः. 'चाल्यमानः=चाल्यमानः= धाव्यादिभिः कराङ्गुलि धृत्वा गम्यमानः. 'रम्मंसि' रम्भे=सुन्दरे 'मणिकोटि-मतलंसि' मणिबद्धभवनान्गणे 'परिमीजमाणे' परीमीयमानः धातूनामनेकार्थत्वात् क्रीडायमानः, 'णिन्वायंसि' निर्वातिके=वायुवर्जिते, 'णिन्वाघायंसि' निन्वाघानके=शीतोष्णायुद्रवरहिते, गिरिकंदरमल्लीणेव' गिरिकन्दरे=गिरिग-ङ्गरे अलीनहव, 'चंपगपायवे'=चम्पकपादयः-चम्पकवृक्षश्च, 'सुहं सुहेणं वड्डुइ' सुखं सुखेन वर्द्धते=मेघकुमारः सर्वथा सुखपूर्वकं वृद्धिं प्राप्नोतीत्यर्थः । 'तएणं तस्स मेघकुमारस्स अम्मापियरो' ततःखलु तस्य मेघस्य कुमारस्य मातापितरौ आणुपुव्वेणं' आनुपूर्व्वेण क्रमेण, नामकरणं च 'पजेमणं' 'पजेमनम्' पजेमनम्=अन्नप्राशनं च एवं 'चंक्रमणं च' चंक्रमणकम्-इतस्ततश्चलनं 'चौलोवणं च' चौलोवणं=शिलाधारणं, मुण्डनाब्जसंस्कारविशेषं, 'महया इड्डो सक्कारसमुदणं'

(उपलाल्यमाणे) इसके समक्ष नाना प्रकार के खिलौने मनोविनोद के लिये रखे रहते थे। (रम्मंसि मणिकोटिमतलंसि परिमिजमाणे) सुरम्य मणि निर्मित भवन की भूमि-में-प्रांगण में-यह क्रीडा किया करता था। (णिन्वायंसि निन्वाघायंसि गिरि कंदरमल्लीणेव चंपगपायवे सुहं सुहेणं वड्डुइ) जिस प्रकार वायु वर्जित तथा शीत उष्ण आदि के उपद्रव से रहित पर्वत गुफा में उत्पन्न चंपक का वृक्ष निर्विघ्नरूप से बढ़ता है उसी प्रकार यह मेघकुमार भी सुखचैन से वृद्धि को प्राप्त होने लगा। (तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स अम्मापियरो अनुपुव्वेणं नामकरणं च पजेमणं च चंक्रमणं च चौलोवणं च महया इड्डो सक्कारसमुदणं करिंसु) इसके बाद उस मेघकुमार के माना पिताने उसका संस्कार किया। अन्नप्राशन किया करवाई। चंक्रमणविधि एवं मुंडनसंस्कार करवाया। ये सब संस्कार जो करवाये

येनी आभे जतजतना रभउंओ मनेविनोद भाटे भूइवाभां आवतां डतां (रम्मं-सिमणिकोटिमतलंसि परिमिजमाणे) मनेडर मणिमय भवननी भूमिभां, प्रांग-णभां, मेघकुमार रभतो डतो (णिन्वायंसि निन्वाघायंसि गिरिकंदरमल्लीणेव चंपगपायवे सुहं सुहेणं वड्डुइ) जेभ वायु रहित तेभज ङंडी, गरभीना उपद्रव पगरनी पर्वतनी शुक्ष्माभां उत्पन्न चंपकवृक्ष निर्विघ्न इपे वृद्धि पाभे छि, तेभज आ मेघकुमार यण सुजेथी भोटो थवा लाओ. (त एणं तस्स मेहस्स अम्मापियरो अनुपुव्वेणं नामकरणं च पजेमणं च चंक्रमणं च महया इड्डो सक्कारसमुद-णं करिंसु) तयारभाद मेघकुमारने भातापिताओ नामउरखु संस्कार कथी अने अन्न प्राशन विधि संपन्न करी. त्या बाद थंडुमणुविधि तेभज मुंडन संस्कार कंओ.

महर्द्धिमत्कारममुदयेन=महत्या क्रुद्धया यः सत्काराणां समुदयस्तेन, जनानां नानाविधसत्कारैरित्यर्थः, 'करिंसु' कुरुत । ततः खलु तं मेघकुमारं मातापितरौ 'साइरेगट्टवासजावगंचेव' सातिरेकाऽष्टवर्षजातकं चैव-सातिरेकाणि=किंचिदधिकसहितानि अष्टौवर्षाणि जातानि यस्य तं, गर्भकालमादाय किंचिदधिक-काष्टवर्षपरिमितवयस्कमित्यर्थः, तेन जन्मकालतः मासत्रयाधिक सप्तवर्ष वयस्क मिति-फलीतं भवती, तदेवस्पष्टोक्तुंवाह 'गम्भट्टमे वासे' गम्भाष्टमे वर्षे-गम्भतः=गर्भकालमादायाष्टमे वर्षे पूर्णे सती स्तोककालानन्तरमीत्यर्थः । 'सोढणंसी' शोभने तीडोकरण दिवस नख हुत्तंसी' तीर्थोकरण दिवसनक्षत्र मुहूर्त=शुभतीर्थौ शुभकरणे शुभमुहूर्तेच 'कलायरियस्स उवणंति, कलाचायस्स उपनयतः-कलाध्यापकस्य समीपे कला अध्येतुं प्राप यतइत्यर्थः । ततः खलु स कलाचार्यः मेघकुमारं द्वास्मर्त्ति कलाः मेहा वइ सिकखावेइ' इति सम्बन्धः । 'मेहावइ' सेवयति=प्रापयति, उपदिशतीत्यर्थः

गये वे साधारण स्थिति से नहीं करवाये गये किन्तु इनके करते समय उन लोभोंने साधर्मीजनों का अपनी बड़ी भारी क्रुद्धि के द्वारा नाना प्रकार आदर सत्कार किया । (तएवं से मेघकुमारं अम्मापियरो साइरे गट्टवास जावगं चैव गम्भट्टमे वासे सोढणंसि तिहिकरणदिवसनखसि मुहुत्तंसि कलायरियस्स उवणंति) धीरे-मेघकुमार के जब कुछ अधिक आठ वर्ष निकल चुके अर्थात् जन्मकाल से लेकर तीन मास अधिक मात वर्ष जब समाप्त हो चुके गर्भकाल से लगाकर जब ठीक आठ वर्ष का वह हो गया तब शुभतिथि, शुभकरण, शुभदिवस शुभ नक्षत्र शुभमुहूर्तमें उसे उसके मातापिताने कला-पढ़ाने के लिये कलाचार्य के पास बैठा दिया । (तएवं से कलायरि मेह कुमारं लेहाइयाओ गणियप्पहाणाओ सउणरूपज्जवसाणाओ वावत्तरिं कलाओ ग सुत्तओ य अत्थओ य काओ ग सेहावेइ सिकखावेइ) कलाचार्य ने

आ गया संस्कारों साधनाशुभे पू । तथा नहि पणु आ संस्कारो उ ती वणते ते कोनाये साधर्मीजनेना पोत्तानी पूण न क्रुद्धि द्वारा अनेक रीते सत्कार क्यो । (त एव से मेघकुमारं अम्मापियरो साइरेगट्टवासजावगं चैव गम्भट्टमे वासे सोढणंसि तिहिकरणमुहुत्तंसि कलायरियस्स उवणंति) धीमे धीमे आभ न्यारे मेघकुमार आठ वर्षो पसार क्यो । ओठवे के जन्मप्राणध्री मांडीने सात वर्ष अने त्रय मास पू । तथा त्वारे शुभतिथि शुभकःणु अने शुभमुहूर्तमां तेने माता-पिताये कणाओना अब्यास भाटे कणाचार्य पासे येमाउये । (त एव से कलाय-रि मेह कुमारं लेहाइयाओ गणियप्पहाणाओ सउणरूपज्जवसाणाओ वावत्तरिं कलाओ सुत्तओ य अत्थओ य करणओ य सेहावेइ सिकखावेइ)

‘सिखावेड’ शिक्षयति=अभ्यासयतीत्यर्थः। कीदृश्यस्ता कलाः इत्याकाङ्-
क्षायामाह-‘लेहाइयाओ’ इत्यादि ‘लेहाइयाओ’ लेखादिकाः-तत्र लेखने लेखः=
अक्षरविन्यासः तद्विषया कला लेख इत्युच्यते, स आदिर्वासां तास्तथा, लेखो
लिपिः, सा चाष्टादशधा=हंसलिपिः १, भूतलिपिः २, यक्षलिपि ३, राक्षसीलिपिः ४,
ओडोलिपिः ५, याविनी ६, तुरुष्की ७, कीरदेशोत्पन्नलिपिः कीरिः ८, द्राविडी=
द्रविडदेशोत्पन्नलिपिः ९, सिन्धवी=सिन्धुदेशोत्पन्नलिपिः १०, मालविनी=अव-
न्तीदेशोद्भवा ११ नाटीलिपि १२, नागरी १३, लाटी १४, पारसी १५, अनि-
मिती १६, चाणकी १७, मूलदेवी च १८, इति, ‘गणितप्रधानाओ’ गणितप्रधानाः=
एकद्वित्र्यादि संख्याप्रधानाः, ‘सकृणरूपपञ्जवसानाओ’ शकुनरूपपर्यवसानाः,
शकुनरूपपर्यन्ताः ‘बावत्तारि कलाओ’ द्विसप्तति कलाः, ‘सुत्तओय’ सूत्रतश्च=ग्रथि-
तमूलरूपात्, ‘अत्थओय’ अर्थतः=व्याख्यानतश्च, ‘करणओय’ करणतः=प्रयो-

भी मेघकुमार को लेखादिकला गणित प्रधानकला और शकुनरूप (शब्द)
पर्यन्त तक की समस्त ७२ कलाओं का उपदेश दिया और उन्हें सिखाया।
अक्षर लिखने की कला का नाम लेख, कला है-अक्षरलिपि १८ अठारह प्रकार
की होती है (१) हंसलिपि (२) भूतलिपि, (३) यक्षलिपि (४) राक्षसी-
लिपि (५) ओडोलिपि, (६) याविनीलिपि, (७) तुरुष्कीलिपि, (८) कीर-
देश में उत्पन्न हुई कीरिलिपि, (९) द्राविडीलिपि, (१०) सिन्धुदेश की लिपि,
(११) अवन्ति देशकीलिपि, मालविनी, (१२) नाटीलिपि (१३) नागरीलिपि,
(१४) लाटीलिपि, (१५) पारसीलिपि, (१६) अनिमिती, लिपी (१७) चाणकी
लिपि, (१८) मूलदेवीलिपि। एक दो, तीन आदि संख्या प्रधान कला
का नाम ये सब कलाएं मेघकुमार को मूलरूप से सुनाई गई और
सिखलाई गई। अर्थ की अपेक्षा भी ये सब कलाएँ उसे सुनाई गई।
तथा कथाप्रयोगरूप व्यापार द्वारा ये सब कलाएँ उसे सुनाई गई और समझाई

कणाशीघ्रनारआयथे पणु मेघकुमारने लेखवगेरेनी कणा, गणितप्रधानकणा अने शकुनरूप
(शब्द) सुधीनी गधी ओत्तोर कणानो उपदेश आयथो अने शिणवाडी. अक्षर लपवानी
कणानुं नाम ‘लेखनकणा’ छे. अक्षरलिपि अठार (१८) प्रकारनी होय छे (१) हंस-
लिपि, (२) भूतलिपि. (३) यक्षलिपि, (४) राक्षसी लिपि, (५) ओडोलिपि, (६)
याविनीलिपि, (७) तुरुष्कीलिपि, (८) कीरदेशमां प्रचलित कीरीलिपि, (९) द्राविडीलिपि,
(१०) सिन्धुदेशनी लिपि (११) अवान्तिदेशनी लिपि, मालविनी, (१२) नाटीलिपि,
(१३) नागरीलिपि, (१४) लाटीलिपि, (१५) पारसीलिपि, (१६) अनिमित्तिलिपि,
(१७) चाणुकीलिपि, (१८) मूलदेवी लिपि. ओक, ओ, तणु वगेरे संख्या प्रधानकला छे. आ
गधी कणाओ मेघकुमारने मूल रूपमां संलगवावी अने शिणवाडवामां आवी.

गतश्च, कलाव्यापारप्रदर्शनादित्यर्थः, तद्यथा=द्विपक्षतिकलानामानिदर्शयति-
 'लेहं' लेखः १, गणियं-गणितम्=एकद्वित्र्यादि संख्यालक्षणम् २, एवं 'रुवं'
 रूपं=मणिवस्त्रादिषु चित्रकरणलक्षणम् ३, 'नटं' नाटयं=साभिनयनिरभिनयपूर्वकं
 नर्तनम् ४, 'गीयं' गीतं=गन्धर्वकलाज्ञानविज्ञानलक्षणम् ५, 'वाड्यं' वादित्रं=
 वीणापट्टादिकम् ६, 'सरगयं' स्वरगतं=गीतमूलभूतानां षड्जकृषभादिस्वराणां
 परिज्ञानं ७, 'पोक्खरगयं' पुष्करगतं=मृदङ्गविषयकं विज्ञानम्, वाद्यान्तर्गतत्वेति-
 मृदङ्गदेः पृथक् कथनं परम संगीताङ्गत्वबोधनार्थम् ९, 'समतालं'=गीतादिमान-
 कालमालः, 'ससमः'=न्यूनाधिकमात्रातो ज्ञायते यस्मात् तत् समतालविज्ञान-
 नम् ९, 'जूयं' द्यूतम्-'जुगार'जूवा' इतिभाषायाम् १०, 'जणवायं' जानवादं=
 जनेषु वाद प्रतिवाद वादकरणरूपं द्यूतविशेषरूपं वा ११, 'पाशयं' पाशकं=द्यूतोः

गई और सिखलाई गई (नंजहा) वे ७२ कलाएँ ये हैं—(१ लेह २ गणियं
 ३, रुवं ४, नटं ५ गीयं, ६ वाड्य, ७ पोक्खरगयं ८, सरगयं, ९ समतालं ७२
 सउणरुयं) लेख कला १ गणितकला २ मणिवस्त्रादिकों में चित्र काढनारूप
 रूपकला ३, नाटयकला, अभिनय दिखलाकर या नहीं दिखलाकर नाचना ४,
 गीतकला—गाते की विशेष निपुणता ५, वादित्रकला—वीणा पट्ट आदि
 का ढंगसर बजाना ६, स्वर गतकला—गीत के मूलकारण षड्ज कृषभ
 आदि स्वरों का ज्ञात होना ७, पुष्करगत कलामृदंग के बजाने का विशेष
 ज्ञान ८, समतालकला गीतादि के प्रमाणः या काल सम हैं न्यूनाधिक
 नहीं है ऐसा जानना ९, द्यूतकला—जुआ खेलने में विशेष निपुण होना १०,
 जनवादकला—मनुष्यों के साथ वाद-विवाद करने का निपुणता का होना ११,

अर्थानी अपेक्षाओं पक्ष आ जमी कणाओं तेने संलग्नावी अने समगतवी. तेमज
 कणा प्रयोगइय कार्यद्वारा आ जमी कणाओं तेने संलग्नावी अने शिष्यादी. (नं जहा)
 ये तेर कणाओं आ प्रमाण छे (१ लेहं, २ गणियं, ३, रुवं, ४ ; नटं ५,
 गीयं, ६, वाड्य, ७ सरगयं ८, पोक्खरगयं, ९; समतालं ७२ सउणरुयं)
 लेखकला (१) गणितकणा. (२) मणिवस्त्र वगेरेमां यित्र केत-वांइय, इयकणा (३)
 नाटयकणा अभिनय सहित अथवा अभिनय वगर नाचवुं. (४) गीतकणा. (५) वादि-
 त्रकणा, वगेरेने सारी रीते वगाडवां (६) स्वरगतकणा—गीताना भूण कारण षड्ज
 कृषभ वगेरे स्वरोंतुं ज्ञान थवुं (७) पुष्कर गतकणा—मृदंग जलोदवातुं सविशेष
 ज्ञान थवुं. (८) समतालकणा. गीत वगेरेना प्रमाणकण सम छे, विषम नहि, येवुं
 ज्ञान थवुं, (९) द्यूतकणा—जुगार रमवामां सविशेष निपुण थवुं. (१०) जनवादकणा—
 भाणुसोनी साथे वाद-विवाद के-अर्थामां छंशियार थवुं. (११) पाशककणा—पाशा रम-

अनगरभ्रमामृतवर्षिटीका. अ १ सू २० मेघकुमारपालनादितिरूपणम्

२६५

पकरणविशेषः 'पाशा' इति भाषायां १२, 'अष्टापदं' अष्टापदं=दूतविशेषं खेल
नम् १३, 'पुरःकाव्यं' पुरःकाव्यं, पुरतः पुरतःकाव्यं, काव्यरूपवाणी निस्सारणं
शीघ्र कवित्वमित्यर्थः १४, 'दगमृत्तिकाम्' दगमृत्तिकाम्, उदक युक्तमृत्तिकामययोग-
विधिः, उदकमिश्रितमृत्तिकामययोगज्ञानम्, कुंभकार विद्येत्यर्थः, ताम् १५, 'अन्न-
विहिं' अन्यविधिम्=अन्ननिष्पादनविज्ञानम्, अन्नविहिं' इत्यत्र समवायाद्भो-
क्तस्य 'महुस्तिथं' इत्यस्य समावेशः १६, 'पाणविहिं' पानविधिम् १७, 'वस्त्र-
विहिं'=वस्त्रनिर्माणधारण विज्ञानम् १८, 'विलेपणविहिं' विलेपनविधि=चन्दना-
दिवर्चनविधिम् १९, 'आभरणविहिं' आभरणविधि=भूषणनिर्माणधारणवि-
धिम् २०, 'शयनविहिं' शयनविधि=शय्या पर्यङ्कादिविधिविज्ञानम् २१, 'अर्जं'
आर्यां=मात्राछन्दोरूपां-मात्रा सम्मेलन छन्दोनिर्माणविज्ञानम् २२, 'पहेलिकां'
प्रहेलिकां=गूढाशय गद्यपद्यमयीरचनाम् २३, 'मागधिकां' मागधिकां=मगधदेशीय-
भाषाकाव्यम् २४, 'गाथं' गाथां=संस्कृतेतरभाषानियन्तामार्यामेव कलिङ्गादि-

पाशकलां-पाशा खेलने की निपुणता का होना १२, अष्टापदकला विशेष
जूआ का खेलना १३, पुरःकाव्यकला-शीघ्रकवि होना १४, दगमृत्तिका-
कला-कुंभकार की विद्या में निपुण होना १५, अन्न विधिकला-अन्न
पैदा करने की रीति का जानना १६, पान विधिकला-पेयपदार्थ के विषय
में जानना १७, वस्त्रविधिकला-वस्त्रके बनाने तथा उसके पहिरने की रीति
का जानना १८, विलेपन विधिकला-चन्दन आदि चर्चने योग्य पदार्थ
की विधि का जानना १९, आभरण विधिकला-भूषणों के बनाने और
धारण करने की विधि का जानना २०, शयन विधिकला-शय्या, पर्यङ्क
आदि के विषय की जानकारी होना २१, आर्यकला-आर्याछन्द के बनाने
की रीति का जानना अर्थात् मात्राओं के मिलाप से छन्द बनाने का ज्ञान
होना २२, प्रहेलिका-गूढभाषावाली गद्यपद्य रचना करना २३, मागधिका-
मगधदेश की भाषा में कविता करना २४, गाथा संस्कृत अथवा इतर

वार्ता निपुणं यत् (१२) अष्टापद कला-विशेष पकरणनी जुगारनी रमत (१३) पुरः
काव्यकला-शीघ्र कवि यत् (१४) दगमृत्तिका कला-कुंभारनी विद्यामां निपुणं यत्
(१५) अन्नविधिकला-अन्नः उपजयसनी रीतं ज्ञायवी (१६) पानविधि कला-पेय-
पदार्थ विशेष ज्ञायुं (१७) वस्त्रविधिकला-वस्त्र बनानेवां तेजः तेने पहिरवानी रीत
ज्ञायवी (१८) विलेपन विधिकला-चन्दन वगैरे विलेपन पदार्थोने लगाववानी विधि ज्ञायवी.
(१९) आभरण विधिकला-आभूषणोने बनानेवां अने धारण करवानी विधि ज्ञायवी.
(२०) शयनविधि कला शय्या पर्यङ्क वगैरेनी ज्ञायतुं ज्ञानं यत्, (२१) आर्यकला-
आर्या छन्दने बनानेवानी रीति ज्ञायवी अटले के मात्राओंना भेजापशी छन्द बना-
वयानुं ज्ञानं यत् (२२) प्रहेलिका-गंभीर अर्थ धरावती गद्य-पद्यनी रचना करवी
(२३) मागधिका-मगधदेशनी भाषामां कविता करवी (२४) गाथा-संस्कृत अथवा

देशभाषानिबद्धकवित्वविज्ञानम् २५, 'गीहयं, गीतिका' = पूर्वार्धसदृशोत्तरार्धलक्षण-
रूपां गाथा मेव २६, 'सिलोयं श्लोकम् = अनुष्टुप् आदि लक्षणम् २७, 'हिरण्यमुक्ति'
हिरण्यमुक्ति = रजत निर्माणविधिम् २८, 'सुवर्णमुक्ति' सुवर्णमुक्ति = सुवर्णनिर्माणो-
पायम् २९, 'चूर्णमुक्ति' चूर्णमुक्ति, चूर्ण = काष्ठादि सुगन्धिद्रव्यं चूर्णीकृतं, तत्र
तत्तदुचितद्रव्यसंयोजनम् । अत्र औपपातिकसूत्रोक्तस्य 'गंधमुक्ति' इत्यस्य समा-
वेशः ३०, 'तरुणीपरिकर्म' तरुणी परिकर्म = युवतीरूपादिपरिवर्धनविधिम् ३१,
'इत्थिलक्वणं' स्त्रीलक्षणं = सामुद्रिकशास्त्रोक्तस्त्रीलक्षणविज्ञानम् ३२, 'पुरिसल-
क्वणं' पुरुषलक्षणं = उत्तममध्यमादि पुरुषाणां सामुद्रिकशास्त्रानुसारलक्षणविज्ञा-
नम् ३३, 'हयलक्वणं' हयलक्षणं = दीर्धग्रीवादितुरगलक्षणम् 'हयलक्वणं' इत्यत्र
समवायाज्ञोक्तस्य 'आससिक्वणं' इत्यस्य समावेशः ३४, 'गजलक्वणं' गजलक्ष-
णम् = दीर्धत्वपरिणाद्वादिलक्षणम्, 'गजलक्वणं' इत्यत्र समवायाज्ञोक्तस्य 'दृत्थि-
सिक्वणं' इत्यस्य समावेशः ३५, 'गोलक्वणं' गोलक्षणं = मूषिका नेत्रो बलीवर्दी न

भाषा में निबद्ध हुई आर्या को ही कलिङ्ग आदि भाषा में रचने रूप क-
वित्व का बोध होना २५, गीतिका-पूर्वार्ध के सदृश उत्तरार्ध लक्षणरू-
पा गाथा का निर्माण करना २६, श्लोक-अनुष्टुप् आदि छंदों का बनाना २७,
हिरण्यमुक्ति-चांदी बनाने की विधि का जानना २८, सुवर्णमुक्ति-सोना
बनाने की रीति का जानना २९, चूर्णमुक्ति सुगन्धित काष्ठ आदि का
चूर्ण बनाकर उस-तत् तत् उचित द्रव्य को मिलाने की विधि जानना ३०,
तरुणी परिकर्म-युवत स्त्रियों के रूपादिक बढ़ाने की विधि का जानना ३१,
स्त्रीलक्षण-स्त्रियों के सामुद्रिक शास्त्र प्रतिपादित लक्षणों का ज्ञान होना
३२, पुरुषलक्षण-सामुद्रिक शास्त्रानुसार उत्तम मध्यम आदि पुरुषों के
लक्षणों का जानना ३३, हयलक्षण-घोड़ा के दीर्घ ग्रीवा आदिलक्षणों का
जानना ३४, गजलक्षण-हाथी के दीर्धत्वादिलक्षणों का जानना ३५,

गीत भाषामां रचित 'आर्या'ने न कलिङ्ग देश वगेरेनी भाषाओंमां रचवा लेवा
कवित्व बोध थवो (२५), गीतिका, पूर्वार्धनी लेम उत्तरार्ध लक्षणे रूप गाथा रचवी,
(२६), श्लोक-अनुष्टुप् वगेरे छन्द रचना करवी, (२७), हिरण्य मुक्ति-चांदी
बनाववानी विधि जानुवी (२८); सुवर्ण मुक्ति सुवासित काष्ठ वगेरेने लूके बनानीने
तेमां लुहा लुहा पहाथीना मिश्रणुनी रीत जानुवी (३०), तरुणी परिकर्म-जवान
स्त्रीओना ३५ सौंदर्य ने वृद्धि पमावानी कणा जानुवी (३१), स्त्री लक्षण-स्त्रीओना
सामुद्रिक शास्त्रमां कहेलां लक्षणेनुं ज्ञान थवुं. (३२), पुरुष लक्षण-सामुद्रिक शास्त्र
अनुसार उत्तम मध्यम वगेरे पुरुषोना लक्षणे जानुवां (३३) हय लक्षण-घोडानी दांणी
छेद वगेरेना दीर्घत्व वगेरे लक्षणे जानुवां (३४) गजलक्षण हाथी वगेरेना दीर्घत्व वगेरे

अनशारधर्मांस्तवर्षिणीटीकाः अ. १ सू. २० मेघकुमारपालनादिनिरूपणम्

२६७

शुभदः इत्यादि विचारविज्ञानम् ३६, 'कुकुडलक्षणं' कुकुडलक्षणं=चक्रनखरस्त-
चूडादिलक्षणज्ञानम्, 'कुकुडलक्षणं' इत्यत्र समवायाङ्गोक्तस्य 'मिंदयलक्षणं'
इत्यस्य समावेशः ३७, 'छत्रलक्षणं=छत्रलक्षणं=छत्रस्य शुभाशुभपरिज्ञानम् ३८,
दंडलक्षणं' दंडलक्षणम्='इयदङ्गुलो दण्डः शुभदः' इत्यादि लक्षणविज्ञानम् ३९,
'असिललक्षणं' असिलक्षणम्=अङ्गुलीशतार्धउत्तम खड्गः' इतिविज्ञानम् औपपातिक-
समवायाङ्गोक्तस्य 'चम्मलक्षणं' इत्यस्य 'असिललक्षणं' इत्यत्र समावेशः ४०,
मणिलक्षणं' मणिलक्षणम्=मणीनां गुणदोषविज्ञानम् ४१, 'कागणलक्षणं'
कागणिलक्षणं कागणिः=चक्रवर्त्तिनोरत्नविशेषः, तस्य लक्षणं=विषापहरणादि
योगवचनैर्विज्ञानम् औपपातिकसमवायाङ्गोक्तस्य 'चक्रलक्षणं' इत्यस्य 'काग-
णिलक्षणं' इत्यत्र समावेशः ४२, 'वत्थुविज्जं' वास्तुविद्यां=वास्तुशास्त्रविज्ञानं,
गोपुर्विदग्धुविज्जं इति शुभाशुभपरिज्ञानम्, 'वत्थुविज्जं' इत्यत्र समवायाङ्गो
क्तस्य वत्थुमाणं' इत्यस्य 'वत्थुनिवेशं' इत्यस्यच समावेशः ४३, 'खंधावारमाणं'
गोलक्षणं सृष्टिका के नेत्रों जैसा नेत्रवाला बैल शुभ नहीं होता है ऐसे
गोलक्षणों का जानना ३६, कुकुड लक्षण-मुर्गे के लक्षणों का जानना-
३७, छत्रलक्षण-ऐसे लक्षणों वाला शुभ और ऐसेलक्षणोंवाला अशुभहोता है इमतरह
छत्र के शुभअशुभ लक्षणों का जानना ३८, दण्डलक्षण-इतने अंगुल का दंड
शुभ होता है इतनेका अशुभ ऐसा जानना ३९, असिलक्षण-तलवार के लक्षणों का
जानना ४०, मणि के लक्षणों का जानना, अर्थात् मणिके गुण दोषों का
विचारना मणिलक्षण ४१, चक्रवर्ती के पास के काकणिरत्न के लक्षणों का
जानना काकणिलक्षण ४२ वास्तुविद्या-घर के शुभाशुभ का विचार करना
४३, जैसा गोकु के मुख जैसा अथवा सिंह के मुख जैसा घर शुभ होता
है या अशुभ होता है इस तरह का विचार वास्तु विद्या में आता है।

क्षेत्रे नक्ष १. (३५) गोलक्षण-दंडरडीनीआणि जेवाआणवाणि नणदशुलनथी जेवा गोलक्षणो
नक्षुवां (३७), छत्र लक्षण-अशुलनतना लक्षणवाणि छत्र शुल अने अशुल लक्षणवाणि अशुल
होयछे. आमछत्रना शुल अशुल लक्षणोनी नक्षुधनी. (३८), दंड लक्षण-आटला आंगलाने दंड
शुल होय छे अने आटलाने अशुल आम नक्षुपुं (३९) असि लक्षण-तलवारना
लक्षणो नक्षुवां (४०), मणि लक्षण-मणिना लक्षणो नक्षुवांअथत मणिना शुलदोषो
समज्जा (४१), काकणि लक्षण-चक्रवर्तिना काकणि रत्नना लक्षणो नक्षु १ (४२),
वास्तु विद्या-घर वगेरेना संधर्मां शुल अशुल विचार करवो (४३), (जेम डे गायना
मों जेपुं अथवा तो सिंहाना मों जेपुं घर शुल होय छे अथवा अशुल होय छे
आ नतनो विचार वास्तुविद्यामां करवामां आवे छे). स्तंभावार मान-शत्रुने दणाववा

स्वंधावारमानं=शत्रुं विजेतुं कदा कियत् परिमितं सैन्यमुपनिवेशनीयमिति प्रमाण-
विज्ञानम्, 'स्वंधावारमाणं' इत्यत्र समवायाङ्गोक्तस्य 'स्वंधावारनिवेशं' इत्यस्य
समावेशः ४४, 'नगरमाणं' नगरमानम्=अस्मिन् प्रदेशे कीदृशमायामदैर्घ्योपल-
क्षितं येन विजयशाली भवेयं? कस्य वर्षस्य कस्मिन् कस्मिन् स्थाने निवेशः
श्रेष्ठः? इति विज्ञानम्, 'नगरमाणं' इत्यत्र समवायाङ्गोक्त 'नगरनिवेशं' इत्यस्य
समावेशः ४५, 'चारं' चारः=ज्योतिश्चारस्तस्य विज्ञानम्, 'चारं' इत्यत्र सम-
वायाङ्गोक्तानां 'चंदलकवणं' मृगचरियं' राहुचरियं' राहुचरियं' गहचरियं' इत्येषां
चतुर्णां समावेशः ४६, 'पडिचारं' प्रतिचारं=प्रतिवर्तितश्चारं इष्टानिष्टफलजनक
शान्तिकर्मादि क्रियाविशेष-विज्ञानम् 'पडिचारं' इत्यत्र 'सोभागकरं' दो भागकरं।
विज्ञागयं' मंतगयं' रहस्मगयं' समासंचारं' इत्येतेषां समवायाङ्गोक्तानां पण्णां
समावेशः ४७, 'व्यूहं' व्यूहं=शकटाद्याकृतिकं सैन्यरचनम् ४८, 'पडिव्यूहं'
प्रतिव्यूहं=प्रति=प्रतिद्वन्द्विनां व्यूहभङ्गार्थं व्यूहं स्वरक्षणाय सैन्यरचनम् ४९,
'चक्रव्यूहं' चक्रव्यूहं=चक्राकृति सैन्यनिवेशपरिज्ञानं ५०, 'गरुडव्यूहं' गरुडव्यूहं=

स्वंधावारमानं-शत्रु को परास्त करने के लिये किस समय कितना सैन्य स्थापित
करना चाहिये इस तरह सैन्य के परिमाण का विचार करना ४४.
नगरमानं-इस प्रदेश में कितना लम्बा चौड़ा नगर बसाना चाहिये कि
जिसमें मैं विजयशाली बने तथा किसवर्ष को किस स्थान में बसाना
अच्छा होता है इत्यादि विचार करना ४५, चार ज्योतिषचक्र का विचार
४६, प्रतिचार-इष्टानिष्ट फल जनक शान्तिकर्म आदि क्रिया विशेष का
विचार करना ४७, व्यूह-शकट आदि की आकृति में सैन्य का स्थापना
करना ४८, प्रतिव्यूह शत्रुओं के व्यूहको खंग करने के लिये और अपनी
रक्षा करने के लिये सैन्य की स्थापना करना ४९, चक्रव्यूह चक्र के आकार
में सैन्य स्थापित करने की विधि का जानना ५०, गरुड की आकृति के अनु-

भाटे ध्यारे डेटरी सेना जेधये आ रीते सेनाना परिभाषुनो विचार करवो (४४),
नगर मान आ प्रदेशमां डेटरा प्रभाषुनुं नगर सावपुं जेधये डे जेथी हुं विजयी
धाडं तेमज्ज कया वरुणा भाषुसेने कथं ज्ञाये वसावपुं साडं छे वगेरे उपर
विचार करवो. (४५) चार, ज्योतिष चक्र विशेष विचार करवो. (४६), प्रति चार-
इष्ट-अनिष्ट इष्ट आपनारा शान्ति कर्म वगेरे किया विशेषनो विचार करवो (४७),
व्यूह-शकट वगेरेना आकारमां सेनानी स्थापना करवी (४८), प्रतिव्यूह-शत्रुना
व्यूहने तोडीने पोतानी रक्षा करवा भाटे अभुक्त रीते सेना जोडववी. (४९), चक्र-
व्यूह-वाडना आधारे सेना जोडववानी विधि ज्ञावुवी (५०), गरुड व्यूह-गरुडना

अनगारधर्माभूतवर्षिणीटीका अ १ सू २० मेघकुमारपालनादिनिरूपणम् २६९

गरुडाकृति सेनानिवेशनपरिज्ञानम् ५, 'सगडव्यूहं' शकटव्यूहं-शकटाकृति सैन्य रचनम् ५२, 'जुद्धं' युद्धं=कुक्कुटादिवद् युद्धकरणम् 'जुद्धं' इत्यत्र समायाप्तोक्तस्य 'दंडजुद्धं' इत्यस्य तथा जम्बूद्वीपमण्डलसिक्थितस्य 'दिट्टिजुद्धं' इत्यस्य च समावेशः ५३, निजुद्धं' नियुद्धं मल्लवत् युद्धकरणम् ५४, 'जुद्धातिजुद्धं' युद्धाति युद्धं=खड्गादि प्रहारपूर्वक महायुद्धम् ५५, 'अस्थियुद्धं' अस्थियुद्धं=अस्थियुद्धकरण कलाज्ञानम् ५६, 'मुष्टियुद्धं' मुष्टियुद्धं=गोधप्रतियोधयोः परस्परं मुष्टयाहननम् ५७, 'बाहुजुद्धं' बाहुयुद्धं=गोधप्रतियोधयोः परस्परं भुजाभ्यामाघातकरणम् ५९, 'लतायुद्धं' लतायुद्धं=द्वद्विपति द्वन्द्विनोः परस्परं लताभिः परिताडनम् ५९, 'ईसत्थं' इषुशास्त्रं=नागबाणादि दिव्यशस्त्रमूचकं शास्त्रज्ञानम् ६०, 'त्सरुप्रपातं' त्सरुप्रपातं=त्सरु=खड्गमुष्टिः, यद्यपि त्सरुः खड्गमुष्टिः स्यात् तथापि अवयवग्रहणान् ग्रहणेऽवयवविग्रहणान् खड्गादणम्, तस्य प्रपातः प्रहरणं, तमित्यर्थः ६१, 'धनुज्वेपं' धनुर्वेदं=धनुर्विद्यां ६२, 'द्विरन्तपागं' द्विरन्तपागं=रजत रसायनपरिज्ञा-

सार सैन्य का स्थापना करना ५१, शकटव्यूह-गाडी के आकार में सैन्य का स्थापना करना ५२, युद्ध कुक्कुट आदि की तरह युद्ध करना ५३, नियुद्धमल्लों की तरह परस्पर में युद्ध करना ५४, युद्धातियुद्ध-खड्ग आदि द्वारा प्रहार करते हुए महा युद्ध करना ५५, अस्थियुद्ध-अस्थियों से युद्ध करने की तरीका जानना ५६, मुष्टियुद्ध-मुष्टियों से परस्पर में प्रहार करना ५७, बाहु युद्ध-मुभटों और प्रतियुभटों का आपस में हाथों से युद्ध होना ५८, लतायुद्ध-द्वन्द्वी प्रतिद्वन्द्वियों का परस्पर में लताओं द्वारा युद्ध होना ५९, इषुशास्त्र नागबाण आदि दिव्यशस्त्र मूचकशास्त्रों का ज्ञान होना ६०, त्सरुप्रपात-खड्ग से प्रहार करना, ६१, यद्यपि त्सरु शब्द का अर्थ खड्गमुष्टि होता है फिर भी अवयवके ग्रहण से अवयवी का ग्रहण होता है। इस नियमके अनुसार यहाँ 'त्सरु' से खड्ग

आकार मुख्य सेना गोलवली, (५१), शकट व्यूह-गाडीना आकारमा सेनानी स्थापना करवी, (५२), युद्ध कुक्कुट वगेरेनी जेभ युद्ध करवुं (५३), नियुद्ध-पडेलवानोनी जेभ जेक भीजानी साथे लडवुं (५४), युद्धातियुद्ध, णडग वगेरेना घा करतां महायुद्ध करवुं. (५५), अस्थि युद्ध-अस्थियों द्वारा युद्ध करवानी रीत जणुवी (५६), मुष्टि युद्ध मुठीज्योथी प्रहार करीने लडवुं. (५७) बाहु युद्ध-मुभटो अने प्रति मुभटोनुं जेक भीजानी साथे युद्ध थवुं (५८), लतायुद्ध द्वन्द्वी प्रतिद्वन्द्वीज्योमां परस्पर लताज्यो द्वारा युद्ध थवुं, (५९), इषुशास्त्र-नागबाण वगेरे दिव्यशस्त्र सूत्रक शास्त्रोनुं ज्ञान थवुं (६०), त्सरु प्रपात-णडग द्वारा प्रहार करवो, (६१), जे के त्सरु-शब्दने। अर्थ णडग मुष्टि होय छे, छतां जे अवयवना अलङ्घणी अवयवीनुं अलङ्घ होय न छे" आ नियम मुख्य अहाँ 'त्सरु' द्वारा णडग अलङ्घ करवामां आण्युं छे. धनुर्वेद-धनुष थलाववानी विद्या जणुवी. (६२), द्विरन्त पाक खांदी द्वारा रसायनो

न० ६३, 'सुवर्णपाकं' सुवर्णपाकं-सुवर्णरसापनविज्ञानम् ६४ 'सुत्तखेडं' सूत्र-
खेडं=सूत्रक्रीडाविशेषम् ६५, 'वृत्तखेडं' वृत्तखेडं=वृत्ताकारभ्रमणेन क्रीडाविशेषम्,
'वृत्तखेडं' इत्यत्र समावायाङ्गोक्तस्य चम्पखेडे 'इत्यस्य समावेशः-चर्महात' इति
प्रतिपत्तिरुक्तम् ६६, 'नालिकाखेडं' नालिकाखेडम्=इष्टसिद्ध्याभावे विपरीतपात्रक-
पातनम् ६७, 'पत्रच्छेदं' पत्रच्छेदम्=अष्टोत्तरशतपत्राणां शतपत्राणां मध्ये विवक्षित
पत्रच्छेदने हस्तलाघवम् ६८, 'कडच्छेदं' 'कडच्छेदं=कलाविशेषः, ६९, 'सजीवं'
सजीवं=सजीवकणं मृतमनुष्यस्य जीवितवह्शानिर्माणम्, मृत सुवर्णादि धातूनां
पूर्वस्वरूपमस्मादनं वा ७०, 'निर्जीवं' निर्जीवं पारदादि धातूनां मारणम् ७१,
'मकुनरुतमिति' शकुनरुतम्=शुभाशुभमन्त्रकपक्षिशब्दज्ञानम् ७२ ॥ मू० २०॥

का ग्रहण किया गया है। धनुर्वेद-धनुष चलाने की विधि की सीखना ६२,
हिरण्यपाक चांदी से रसायन बनाने की विधि सीखना ६३, सुवर्णपाक
सुवर्ण के पाक बनाने की विधि सीखना ६४, सूत्र खेल-डोरो से खेल करना सीखना
६५, वृत्त खेल गोलाकार भ्रमण करने हुए खेल करना ६६, नालिका खेल-
ईष्ट सिद्धि के अभाव में विपरीतरूप से पार्श्वों का डालना ६७, पत्रच्छेद-
१०८ पत्तों के बीच में किसी एक बताये हुए पत्ते को छेद देना ६८, वृत्तच्छेद
६९, सजाव-भरे हुए मनुष्य को जीवित मनुष्य के समान बनाने की
विधि में निपुण होना ७० अथवा मारी गई सुवर्ण आदि धातुओं को उनके
पूर्वरूपमें दिखला देना, निर्जीव-पारद आदि धातुओं को मारने की
विधि जानना ७१, शकुनरुत-पक्षियों के शब्दों से शुभ
और अशुभ का ज्ञान जानना ७२, इनमें अन्नविधिनामकी १६ वीं कला
में समावायाङ्ग कथित 'महुमित्थ' इसका समावेश किया गया है इस तरह
अन्तावधानी विधि श्रीगवी (६३), सुवर्ण पाक-सोताना पाक अन्तावधानी कथा श्रीगवी.
(६४) सूत्र खेल दोराओं द्वारा भ्रमण श्रीगवी (६५) वृत्त खेल-गोलाकार भ्रमण
करता रमण (६६), नालिका खेल-छष्ट सिद्धिना अन्तावधानी विपरीत स्थिती पाशाओं
द्वारा (६७) पत्रच्छेद एकसे आठ (१०८) पत्ताओं की वृत्ति को छेद पत्ताने छेद (६८) कर
च्छेद-६९ सजान-भरे हुए मनुष्य को जीवित मनुष्य के समान अन्तावधानी कथा में निपुण धनु
(७०) अथवा मारी गई, सुवर्ण वगेरे धातुओं ने तेमना पूर्वरूप में अन्तावधानी,
अर्थात् सुवर्ण लस्मने श्री सुवर्णतुं इय आपतुं निर्जीव-पारद वगेरे धातुओं ने
मारवानी विधि गजगवी (७१), शकुनरुत-पक्षियों के अथवा उपर्युक्त शुभाशुभ
गजगुं (७२).

आ कथाओं में 'अन्नविधि' नामकी १६ वीं कथा में समावायाङ्ग कथित

अनगरधर्मासृतवर्षिटीका अ. १ २० मेघकुमारपालनादिनिरूपणम्

२७६

चूर्ण युक्ति नाम की कला में औपपातिक सूत्रोक्त गंधयुक्ति का हृत्पलक्षण नाम की ३४वीं कला में समवायाङ्ग कथित 'आमसिक्ख' का गजलक्षण नाम की ३५वीं कला में, समवायाङ्ग कथित 'हत्थिसिक्ख' का कुक्कुडलक्षण नाम की ६७वीं कला में, समवायाङ्ग कथित कला में समावेश किया गया है 'मिठयलक्खण' का असिलक्षण नाम की ४०वीं कला में औपपातिक तथा समवायाङ्ग में कथित 'चम्पलक्खण' का काकणिलक्षण नाम की ४२वीं कला में 'चक्कलक्खण' का वास्तुविद्या नाम की ४३वीं कला में, समवायाङ्ग प्रतिपादित 'जंघावारनिवेश' का नगरमान नाम की ४५वीं कला में, समवायाङ्ग में कही हुई नगरनिवेश का चार नाम की ४६वीं कला में, समवायाङ्ग में कही हुई 'चंदलक्खण, मूरचरियं राहचरियं गहवरियं इन चार कलाओं का प्रतिचार नाम की ४७वीं कला में, समवायाङ्ग कथित 'भोभागकरं, दो भागकरं, विज्जागय, मंत गयं, रहस्सगयं सभासंवारं' इन ६ कलाओं का युद्धनाम की ५३वीं कला में, समवायाङ्ग कथित 'दंडयुद्ध' तथा जंबूद्वीपप्रज्ञप्ति कथित 'दिट्ठिजुद्ध' का तथा वृत्त खेल नाम की ६६वीं कला में, समवायाङ्ग कथित 'चम्पखेड चर्महल' का समावेश किया गया है ॥ सूत्र २० ॥

"महत्तित्थ"ना समावेश करवाया आया है, आ प्रमाण 'चूर्ण युक्ति' नाम की ३० भी कलाओं, औपपातिक सूत्रोक्त 'गंध युक्ति'ना हृत्पलक्षण नाम की ३४ भी कलाओं, समवायांग कथित "आमसिक्ख"ना गजलक्षण नाम की ३५ भी कलाओं, समवायांग कथित "हत्थिसिक्ख"ना कुक्कुडलक्षण नाम की ३७ भी कलाओं, समवायांग कथित "मिठयलक्खण"ना असिलक्षण नाम की ४० भी कलाओं, औपपातिक तेमज समवायांगमां कथित "चम्पलक्खण"ना काकणिलक्षण नाम की ४२ भी कलाओं "चक्कलक्खण"ना वास्तु विद्या नाम की ४३ भी कलाओं, समवायांग प्रतिपादित "जंघावार निवेश"ना नगरमान नाम की ४५ भी कलाओं, समवायांगमां कहेवायेवी 'नगर निवेश'ना चार नाम की ४६ भी कलाओं, समवायांग कथित 'चंदलक्खण मूर चरियं, राहु चरियं, गह चरियं, चार' कलाओं तो 'प्रतिचार' नाम की ४७ भी कलाओं, समवायांग कथित 'सो लाग करं, दो लाग करं विज्जागयं, मंत गयं, रहस्स गयं सभा संवारं' आ ६ कलाओंना युद्ध नाम की ५३ भी कलाओं, समवायांग कथित 'दंड युद्ध'ना तेमज जंबूद्वीपप्रज्ञप्ति कथित 'दिट्ठिजुद्ध'ना तेमज वृत्तखेल नाम की ६६ भी कलाओं, समवायांग कथित 'चम्पखेड चर्महल'ना समावेश करवाया आया है ॥ सूत्र २० ॥

मूलम्—तएणं से कलायरिए मेहंकुमारं लेहाइयाओ गणिय-
प्पहाणाओ सउणरुय पज्जवसाणाओ बावतरि कलाओ सुत्तओय अ-
त्थओ य करणओ य सिहावेति सिक्खावेति सिहावेत्ता सिक्खा-
वेत्ता अम्मापिउणं उवणेंति । तएणं मेहस्स कुमारस्स अम्मापियरो
कलायरियं महुरेहिं महुरेहिं वयणेहिं, विउलेणं वत्थगंधमल्लालंकारेण
सक्कारेंति, सम्माणति, सक्कारित्ता सम्माणित्ता विउलं जीवियारिहं
पीइदाणं दलयंति दलइत्ता पडिविसज्जति ॥सू०२१॥

टीका—‘तएणं’ इत्यादि । ततः खलु स कलाचार्यः मेघकुमारं लेखा-
दिकाः गणितप्रधानाः शकुनरुतपर्यवसानाः=शकुनरुतपर्यन्ताः द्विसप्तति कलाः
सूत्रतश्चार्थतश्च करणतश्च ‘सिहावेइ’ सेधयति=प्रापयति, उपदिशति, ‘सिक्खा-
वेइ’ शिक्षयति=अभ्यासयति । ‘सिहावेत्ता’ सेधयित्वा=उपदिश्य, सिक्खावेत्ता=
शिक्षयित्वा=आभ्यासं कारयित्वा, लेखादिद्वासप्ततिकलानिपुणं कृत्वा,
इत्यर्थः, मातापित्रोरुपनयति, श्रेयिकस्य रात्रो धारिणी देव्याश्च समीपे

‘तएणं से कलायरिए’ इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (से कलायरिए) वे कलाचार्य (मेहंकु-
मारं) मेघकुमार को (लेहाइयाओ) लेख आदि (गणियप्पहाणाओ) गणित
प्रधानकलाओं से लेकर (सउणरुयपज्जवसाणाओ) शकुनिकृत (पक्षिके शब्द)
पर्यन्त (बावतरि कलाओ) ७२ कलाओं को (सुत्तओय) सूत्र से (अत्थओय)
अर्थ से और (करणओय) करणरूप प्रयोग से (सिहावेति सिक्खावेति)
जब समझा चुके तथा पढा चुके (सिहावेत्ता सिक्खावेत्ता) तब समझा
चुक्ने के बाद और पढा चुक्ने के बाद (अम्मापिउणं उवणेंति) उन्होंने उस

त एणं से कलायरिए इत्यादि ॥

टीकार्थ—(तएणं) त्थार आह (से कलायरिए) कलाचार्य (मेहंकुमारं) मेघकुमारने
(लेहाइयाओ) लेख वगेरे (गणियप्पहाणाओ) गणित प्रधान कलाओशी भांडीने
(सउणरुयपज्जवसाणाओ) शकुनि रुत (पक्षीओना शब्द) सुधी (बावतरि
कलाओ) आंतरे कलाओ (सुत्त ओय) सूत्र द्वारा (अत्थ ओय) अर्थ द्वारा अने
(करणओय) कश्छु इय प्रयोग द्वारा (सिहावेति सिक्खावेति) समझवी दीधी
अने लण्णावी दीधी (सिहावेत्ता सिक्खावेत्ता) समझव्या अने लण्णाव्या पद्धी
(अम्मापिउणं उवणेंति) तेभण्णे मेघकुमारने दावीने मातापिताने सोंपी दीधो।

अनगारधर्मासृतवर्षिणी टीका. अ.१ २१ मेघकुमारपालनादिवर्णनम्

२७३

समानयतीत्यर्थः । ततः खलु मेघस्य कुमारस्य मातापितरौ तं कलाचार्यं मधुरैर्वचनैर्विपुलेन वस्त्रगन्धमाल्यालंकारेण सत्कुरुतः, समानयतः, सत्कृत्य सम्मान्य विपुलं 'जीवियारिहं' जीवितार्हं यावज्जीवनयोग्यं प्रीतिदानं दत्तः, दत्त्वा प्रति विमर्जयतः मृ. ॥२१॥

मूल—तएणं से मेहे कुमारे बावत्तरिकलापंडिए णवंगसुत्त-
पडिबोहिए अट्टारसावहिप्पगारदेसीभासाविसारए गीइरइगंधव्वनट्टकु-
सले हयजोही गयजोही रहजोही बाहुजोही बाहुप्पमहों अलं भोग-
समत्थे साहसिए वियालचारी जाए यावि होत्था, तएणं तस्स मेह-
कुमारस्स अम्मापियरो मेहं कुमारं बावत्तरिकलापंडियं जाव वियाल-
चारिं जायं पासंति पोसित्ता अट्टपासायवडिंसए कारेंति, अब्भूग्ग-
यमूसियपहसिय विव मणिकणगरयणभत्तिचिने वाउद्धूय विजय वेज-
यंतिपडागच्छत्ताइच्छत्तकलिए तुंगे गगणतलमभिलंघमाणसिहरे जालं-
तररयणपंजरुम्मिलियव्वमणिकणगथूभियाए वियसियसयपत्तपुंडरीए
तिलयरयणद्धयचंदच्चिए नानामणिमयदामालंकिए अंतोवहिं च

मेघकुमार को लाकर उसके मातापिता को सौंप दिया । (तएणं मेहस्स अम्मा-
पियरो त कलायसियं) इसके बाद मेघकुमार के मातापिताने उस कलाचार्य
का (महुरेहिं वयणेहिं) मिष्ट वचनों से और (विउलेणं वत्थगंध मल्ला
लंकारेणं) विपुल वस्त्र गंध माला, अलंकार से (सक्कारेंति सम्माणेंति)
सत्कार किया सम्मान किया (सक्कारित्ता सम्माणित्ता विउलं जीवियारिहं
पीइदाणं दलयंति सत्कार सम्मान करके विपुल प्रीतिदान जीवन पर्यंत निर्वाह
होसके उतना उन्हें दिया । (दलयित्ता पडिविमज्जंति) देकर फिर विदा
कर दिया । सूत्र २१।

(तएणं मेहस्स कुमारस्स अम्मापियरो तं कलायसियं) त्थार आह मेघ-
कुमारनां मातापिताये ते कलाचार्येना (महुरेहिं वयणेहिं) भीष्माचार्येना द्वारा अने
(विउलेणं वत्थगंधमल्लालंकारेणं) पुष्कण प्रमाणुमां वज्रो, गंध भाण्ड अने
अलंकारे। द्वारा (सक्कारेंति सम्माणेंति) सत्कार कथों अने सम्मान कथुं.
(सक्कारित्ता सम्माणित्ता विउलं जीवियारिह पीइदाणं दलयंति) सत्कार अने
सम्मान आपीने आलपन सुधीनुं विपुल प्रमाणुमां प्रीतिदान आप्थुं. (दल-
यित्ता पडिविमज्जंति) आपीने तेभने विहाय कथों. ॥ सूत्र २१ ॥

સપ્હે તવણિજ્જરુહલવાલુયાપત્થરે સુહફાસે સસિસરીયરૂવે પાસાઈ-
 જાવ પઢિરૂવે એગં ચ ણં મહં ભવણં કારેંતિ, અણેગલ્લંભસયસન્નિ-
 વિટ્ઠં લીલટ્ટિયસાલભંજિયં અબ્ભુગય સુકયવરેવેદ્યાઓ તોરણવર
 રહયસાલભંજિયા સુસિલિટ્ટુ વિસિટ્ટુલટ્ટુસંઠિયપસત્થવેરુલિયલ્લંભના-
 ણામણિકળગરયણલ્લચિયઉજ્જલં, વહુસમસુવિભત્તનિચિયરમણિજ્જ-
 ભૂમિભાગં રૂહામિય જાવ ભત્તિચિત્તંલ્લંભુગ્ગવયર વેદ્યાં ભરામં વિજ્ઞા-
 હર જમલજુયલજુત્તંપિવ અહીસહસ્સમાલણીયં રૂવગસહસ્સકલિયં
 ભિસમાણં ભિન્નિભસમાણં ચક્રુહોયણલેસં સુહફાસં સસિસરીયરૂવં
 કંચળમણિરયણયૂભિયાગં નાણાવિહ પંચવન્નઘંટાપડાગપરિમંહિયગ્ગ-
 સિરં ધવલમરીદ્ધકવયં વિણિમ્મુયંતં લાઠહોયમહિયં જાવ ગંધવટ્ઠિ-
 ભૂયં પાસાઈયં દરિસણિજ્જં અભિરૂવં પઢિરૂવં ॥૨૨॥ સૂ.૦॥

ટીકા---‘તણં’ इत्यादि । ततः=तदनन्तरं खलु स मेघकुमारः ‘चायत्तरि
 कलापेडिए’ द्वासप्ततिकलापण्डितः=द्वासप्ततिकलामर्मज्ञः ‘णवंगमुत्तपडिचोहिए’
 नवाङ्गमुप्रतिबोधितः=नवाङ्गानि-द्वे श्रोत्रे नयने द्वे नासिके, जिह्वैवैका त्वगेका,
 मनश्चैकम्, सुप्तानीव सुप्तानि बाल्याद्यव्यक्तचेतनारहितानि, तानि प्रबोध-

‘तણં સે મેહેકુમારે’ इत्यादि ।

ટીકાર્થ—(તણં) इमके बाद (से मेहेकुमारे) वह मेघकुमार जो कि
 (चायत्तरिकला पंडिए) ७२ कलाओं को अच्छी तरह सीख चुका था जब
 (नवंगमुत्तपडिचोहिए) अपने सुप्त नव अंगों का प्रतिबोधक बन गया—
 अर्थात् बाल्यावस्था में दो, कान दो नेत्र, एक जिह्वा, एक स्पर्शन इन्द्रिय

‘તણં સે મેહેકુમારે’ इत्यादि ॥

ટીકાર્થ—(તણં) त्पार बाद (से मेहेकुमारे) मेघकुमार के जेभणें (चायत्तरिकला
 पंडिए) जेतेर कल-आणुं सारी रीते ज्ञान भेजव्युं छि-आवा ते मेघकुमारने न्यारे
 (णवंगमुत्तपडिचोहिए) जेताना सुप्त नव अंगेना प्रतिबोधक थये अटले
 के जाणपणुमां जे कान, जे आंणो, जे नाक (नासा छिट्रो) जेक छल, जेक स्पर्श
 इन्द्रिय तेमज्ज जेक मन आ नव अंगो सुप्त जेवा रहे छि, पणु न्यारे युवावस्था

अनगारधर्मास्तवर्षिटीका अ. १ २२ मेघकुमारपालनादिनिरूपणम्

२७५

तानि यौवनवयसा जागरितानि व्यक्त चेतनावन्ति कृतानि येन स तथोक्तः
'अष्टारसविहिष्यगारदेसीभासाविसारण' अष्टादशविधिप्रकारदेशीयभाषा-
विशारदः अष्टादशविधिप्रकाराः=प्रवृत्तिभेदाः यस्याः सा तथा तस्यां, देशी-
यभाषायां देशभेदेन वर्णाविरूपाणां विशारदो निपुणः, 'गीडरइगंधवनट्ट-
कुमले' गीतस्तिगन्धर्वनाट्यकुशलः गीतिरति गन्धर्वइव नाट्ये कुशलः-
गन्धर्वइवगीतनाट्यमर्मज्ञ इत्यर्थः, 'हयजोही' हययोधी=अश्वमारुह्य युद्धशील-
एव- 'गयजोही' गजयोधी 'रहजोही' रथयोधी, 'बाहुजोही' बाहुयोधी,
तथा 'बाहुपमदी' बाहुपमदी=बाहुभ्यां प्रमदनशीलः, 'अलंभोगसमर्थे' अलं-
भोगमर्थः सकलभोगसामर्थ्यवान्, 'साहसिए' साहसिकः=महापराक्रमशाली,
'वियालचारी' विकालचारी=विकालेपि=रात्रावपि चरतीति विकालचारीपरम
साहसिकवान्, 'जाएवावि होत्था' जातश्चाप्यभवत् चकारोऽनुक्तसमुच्चयार्थी-

तथा १ एक मन ये ९ अंग सुस जैसे बने रहते हैं- परंतु जब
यौवन अवस्था आ जाती है तब ये सब जग जाते हैं-इनकी
चेतना व्यक्त हो जाती हैं-कहने का तात्पर्य यह है कि वह मेघकुमार
यौवनावस्था में प्रवृत्त हो गया-और (अष्टारसविहिष्यगारदेसीभासाविसा-
रण) देश भेद से १८ प्रकार का प्रवृत्ति भेदवाली देशी भाषा के जानने
में विशारद बन गया (गीडरइगंधवनकुमले) गंधर्व की तरह गीत नाट्य
का मर्मज्ञ हो गया (हयजोही, गयजोही, रहजोही, बाहुजोही, बाहुप-
मदी अलंभोगसमर्थे, साहसिए, वियालचारी, जाए याविहोत्था) घोड़े पर
चढ़ कर युद्ध करने में अभ्यस्त हो चुका, गज पर चढ़कर युद्ध करने में
अभ्यस्त हो चुका, रथ पर चढ़कर युद्ध करने में अभ्यस्त हो चुका, केवल
बाहुओं से ही युद्ध करने में समर्थ हो चुका, बाहुओं से ही शत्रुओं के
आगे छे ल्यारे आ गंधां अंगो वद्वत्त थर्ध वदथ छे, अमनी चेतना व्यक्त थर्ध
वदथ छे, कड़ेवानो लाव अे छे डे मेघकुमार लुवान थर्ध जये अने (अष्टारस
विहिष्यगारदेसीभासाविसारण) देश भेदथी १८ प्रकारनी व्यवडा भां प्रयुक्त
थती देशी भाषाअोने वलुवाभां निपुण थर्ध जये (गीडरइगंधवनट्टकुमले)
गंधर्वनी जेम संगीत अने नाट्यनो मर्मज्ञ थर्ध जये, (हय जोही, गयजोही,
रहजोही; बाहुजोही, बाहुपमदी, अलंभोगसमर्थे, साहसिए, वियालचारी,
जाए वावि होत्था) घोडा उपर गेसीने जंग जेदवानो अभ्यस्त थर्ध जये,
छाथी उपर गेसीने युद्ध करवाभां कुशल थर्ध जये, लुल्लयो भां ज युद्ध
करवाभां स-र्थ थर्ध जये, बाहुयो द्वारा ज शत्रुयोना मर्दनभां शक्तिशाली थर्ध

સ્તેન ધર્મગાંભીર્યાદિવાનિતિગમ્યતે, અપિ શબ્દો નિશ્ચયાર્થકઃ, અલૌકિક ગુણ-
ગણસંપન્ન આસીદિતિભાવઃ। તતઃસ્વલુ તસ્ય મેઘકુમારસ્ય માતાપિતરૌ
મેઘકુમારં દ્રાસમ્પતિ કલાપંડિતં યાચત્ વિકાલ ચારિણં જાતં પશ્યતઃ,
દૃષ્ટ્વા ‘અદ્ર અઢ-અઢસંહલ્યકાન્ પીસાયવહિસૅ’ અઢપ્રાસાદાવતંસકાન્
પ્રાસાદેષુ અવતંસકાઃ પ્રાસાદાવતંસકાઃ=પ્રાસાદશ્રેષ્ઠાઃતાન્ ‘કારેંતિ=માતાપિતરૌ
કારયતઃ, કીદશાન્ કારયતઃ’ इत्याकाङ्क्षायामाह-‘અબ્ધુગમય’ इत्यादि।
‘અબ્ધુગમયમુસિય’ અબ્ધુદગતોચ્છિતાન્=અતિશયોચ્છાન્ इत्यर्थઃ, અન્ન ઠિતીયાવહુ-
વચનલોપઃ આર્પવાત્, ‘પહસિૅ, વિવ’ પ્રહસિતાન્ इव, પ્રકુષ્ટહાસયુક્તાનિવ
શ્વેતપ્રમયા હસત इवेत्यर्थઃ। ‘મણિકળગરયણમત્તિચિત્તે’ મણિકનકરસ્તનમત્તિચિ-
ત્ત્વાન્=પશ્ચવર્ણરસ્નાનાં મત્તિભિઃ=વિચ્છિત્તિવિશેષૈઃ ચિત્રાણિ યન્ન તાન્ ‘વાડૂય

મર્દન કરને મેં શક્તિ સંપન્ન હો ચુકા, સકલ ભોગોં કો ભોગને કી શક્તિ
જવ્ ઇસમેં પૂર્ણરૂપ સે પ્રકટ હો ચુકો, મહા પરાક્રમશાલી જવ્ યહ બન ગયા,
ઑર જવ્ યહ વિકાલચારી અસમય મેં મી-રાત્રી મેં મી જવ્ વહ નિર્ભય
હોઈર વિચરણ કરને લગ ગયા-ધૈર્ય ગાંભીર્ય આદિ તથા ઑર મી અનેક
અલૌકિક ગુણ જવ્ ઇસમેં અછી તરહ આ ચુકે-(તર્ણ) તચ (તસ્સ મેહ-
કુમારસ્સ) ઉસ મેઘકુમાર કે (અમ્માપિયરો) માતા પિતાને (મેહં કુમારં
વાત્તરિકલાપંડિં જાવ વિયાલચારિં જાયં પાસંતિ) મેઘકુમાર ૭૨ કલાપોં મેં
નિષ્ણાત આદિ વિકાલચારિ બન ચુકા હૈ ેસા દેસાતો (પાસિસ્તા) દેવ-
કર (અદ્ર પાસાયવહિસૅ કારેંતિ) ઉન્હોને આઠ ઘડેર શ્રેષ્ઠ પ્રાસાદ બનવાયો
(અબ્ધુગમયમુસિય પહસિૅ વિવ મણિકળગરયણમત્તિચિત્તે) યે બહુત
ક્રુષ્ટે થે। ઇનકી આમા શ્વેત થી ઇમલિયે યે દેસને પર ઈસે પ્રતીત હોતે

ગયો, બધા ભોગો ને ભોગવવાની શક્તિ જ્યારે સંપૂર્ણ કળાએ તેનામાં ખીલી ઉઠી,
જ્યારે તે મહા પરાક્રમી થઈ ગયો અને જ્યારે તે વિકાલચારી એટલે કે અસમયમાં
રાત્રિમાં પણ નિર્ભય થઈને વિચરણ કરવા લાગ્યો, ધૈર્ય, ગાંભીર્ય વગેરે તેમજ
ખીલત પણ ઘણા અદ્ભુત ગુણો જ્યારે તેનામાં સારી પેઠે આવી ગયા (તર્ણ)
ત્યારબાદ (તસ્સ મેહકુમારસ્સ) મેઘકુમારનાં (અમ્મા પિયરો) માતાપિતાએ (મેહં
કુમારં વાત્તરિકલાપંડિયં જાવ વિયાલચારિં જાયં પાસંતિ) મેઘકુમારને
બોલેર કળાઓમાં નિષ્ણાત અને વિકાલચારી બનેલો બોલ્યો તો (પાસિસ્તા) બોલેને
(અદ્રપાસાયવહિસૅ કારેંતિ) તેમણે આઠ મોટા મોટાશ્રેષ્ઠ મહેલ બનાવડાવ્યા.
(અબ્ધુગમયમુસિય પહસિૅ વિવ મણિકળગરયણમત્તિચિત્તે) આ મહેલો ખૂબજ
ઊંચા હતા. આ મહેલોની આલા સફેદ હતી. બહુ કે હસી જ રહ્યા છે. એમના
ઉપર જે ભીંત (ચત્રો) બનાવવામાં આવ્યાં હતાં તે પાંચ રંગના રત્નોની સવિશેષ

২৬৭

રચનાથી અંકિત હતાં. (વારુદ્ધયવિજયવેજયંતી પડાગચ્છતાઈચ્છત્તકલિય)
આ મહેલો ઉપર વિજય સૂચક વૈજયન્તી નામની પતાકાઓ હતી તે પવનથી લહે-
રાઈ રહી હતી. તેમજ એમના ઉપર જે છત્રો હતાં તે પણ વેત્રના ઉપર તાણેલાં હતાં.
(તુંગે) આ બધા મહેલો ખૂબ ઊંચા હતા. (ગગનતલમભિલંઘમાણસિંહરે)
આ મહેલોના શિખરો એટલા બધા ઊંચા હતા કે બાણે આકાશતલનું પણ ઉલ્લંઘન
કરતા હતા. જાલં તરરચળવંજરુમ્મિલિગન્ધવમણિકળગથૂમિયાણ) આના ઝરુ-
ખાઓમાં રત્નો જડેલાં હતાં, અને ચોતરાઓ સંદ્રકાંત વગેરે મણિઓ તેમજ સોનાના
બનેલા હતા. (વિયસિયપત્તંડરીયાણ) નીલ વગેરે મણિઓના કમળો અને

रीकान नीलादिमणिविरचितानि विकसितशतपत्राणि—प्रफुल्लितकमलानि स्फटिक
रत्न निर्मितानि पुण्डरीकाणि श्वेतकमलानि येषु तान्, 'तिलपरयणद्वयचंद्रच्चिण्'
तिलकरत्नार्धकचन्द्रावितान्, तिलक शब्दोऽत्रवृक्षविशेष वाचकः, तेन शोभा
स्वास्थ्यविबर्धक दृक्षेण कर्केतनादिभोरन्तैः, अर्धचंद्रैः अर्धचन्द्राकारवत्सोपान
विशेषैश्च, अर्धितान्=युक्तान् 'णाणामणिमयदामालंकिए' नानामणिमयदामा-
कृतान् विविधमणिभिश्चन्द्रकान्तादिभिः रचितदामाभिर्मालाभिः अंकृतान् शोभि-
तान् चतुर्दिक्षु योग्ययोग्य स्थलेषु मालाममूहैः सुशोभितान् इत्यर्थः, 'अंतोवर्हि-
च सण्हे' अन्तं बहिश्च श्लक्ष्णान्= आभ्यन्तरे बाह्ये च चिकणकान्तियुक्तान्,
'तवणिज्जरुइलवालुयापत्थरे' तपनीय रुचिरावलुका प्रत्तरान्—तपनीयस्य=सुव-
र्णस्य या रुचिरा=मनोहरा,वालुका=पांशुः, 'रेती' इति भाषायां प्रस्तरेषु-
प्राङ्गणेषु येषां ते तथा तान् अनएव 'सुहफासे' पुत्रसार्शान्, 'मम्मिरोयख्वे'

स्फटिक रत्नों के बने थे। और ये वहां प्रफुल्लितरूप में ही अंकित किये
गये थे। (तिलपरयणद्वयचंद्रच्चिण्) ये सब महल तिलक वृक्ष जो कि शोभा
एवं स्वास्थ्य आदि का वर्धक था—तथा कर्केतन आदि रत्नों से एवं अर्ध
चंद्राकार वत् सोपान पंक्तियों से युक्त थे। (णाणामणिमयदामालंकिए)
इन महलों की मालाएँ विविध चन्द्रकान्त आदिमणियों से निर्मित थीं—
अर्थात् इन महलों की चारों दिशाओं में योग्य योग्य स्थलों पर चन्द्र
कान्त आदि मणियों से निर्मित मालाएँ लटक रही थीं इससे इनकी
शोभा में मानो चन्द्रमा लगे हुए हे ऐसे मालूम पड़ते थे। (अंतो बहि-
च सण्हे) इनकी भीतरी बाह्यी कांति विशेष चिकण गुण युक्त थी। (तव-
णिज्जरुइल वालुयापत्थरे) इनके प्रांगण में सुवर्ण की मनोहर रेती बिछी
हुई थी। (सुहफासे) इसीलिये इनका स्पर्श विशेषरूप में सुखप्रद था।

स्फटिक रत्नानां पुण्डरीक (श्वेत कमल) अनेकां हुतां, अने ते गंधां विकसित आकारना
अंकित थयेलां हुतां. (तिलपरयणद्वयचंद्रच्चिण्) आ गंधां महेंदा शोभा अने
स्वास्थ्य वगेरेनी पुष्टि करनार तिलकवृक्ष अने कर्केतन वगेरे रत्नोथी तथा अर्ध
चन्द्राकार सोपानश्रेणिथी शोभता हुतां. (णाणा मणिमयदामालंकिए) आ महेंदोनी
भाणाओ विविध चन्द्रकान्त वगेरे मणियो द्वारा निर्मित थयेली हुती. अंतो बहि च स
महेंदोनी ओभेर थोअ स्थानो उपर चन्द्रकान्त वगेरे मणियो द्वारा अनाववामां आवेली
भाणाओ लटकती हुती अथी जाणे के ओभनी शोभाभां वृद्धि करवा भाटे चन्द्र
लागेला छे ओभ लागतुं हुतुं. (अंतो बहि च सण्हे) आ महेंदोनी अंदर अने
गडारनी शोभा सुविधेषु हुती (तवणिज्जरुइलवालुयापत्थरे) ओभना ओकभां
सोनानी सुंदर रेत पाथरेली हुती. (सुहफासे) अथी अ ओभनो स्पर्श विशेष सुगुह हुतो.

अनंगारधर्माभूतवर्णिणी टीका अ.१ सू. २२ मेघकुमारपालनादिवर्णनम्

२७९

मश्रीकरूपान् परमशोभासम्पन्नान् 'पासाईए' प्रसादीयान्=चित्तानन्द जनकान् 'जाव' यावत् शब्देन 'दंसगिज्जे-अभिरूवे' इत्यनयोः संग्रहः 'दंसगिज्जे' दर्शनीयान् पश्यतां चक्षुर्न श्राम्यतीति भावः, 'अभिरूवे' अभिरूपान् मनोज्ञरूपान् दर्शकजन मनोह्रादकानित्यर्थः, 'पडिरूवे' प्रतिरूपान् सुन्दराकृतिकान्, तादृशानप्रासादान् कारयत इति भावः। तेषामष्टमहापासादानां मध्ये एकं महद्भवनं कारयतः, तत्स्वरूपमाह—'एगं चणं महं भवणं कारेंति, एकं च खलु महद् भवनं कारयतः' तत्र—एकम् संख्यया अद्वितीयं च शोभादि गुणतः, चकारोऽत्र समुच्चयार्थः, तेन जयविजयारोग्यतुष्टिपुष्टिकरादि शुभलक्षणोपेतम्, पुनः कादृशं भवनं? 'महत्=अतिविशालं प्रधान पङ्क्तुसम्बन्धि सौख्यसंपन्नं सोत्सवंवा, भवनं=अभय सुपात्रदानादि समुपार्जितपुण्यपुञ्जानां पुण्योपभोगाय भवतीति भवनम् 'कारेंति' कारयतः=निर्मापयतः। ननु किं नाम भवनं कथं प्रासादः? उच्यते—भवनं दैर्घ्यापेक्षया किञ्चिद्वृत्तच्छायकं, प्रासादस्तु—दैर्घ्यापेक्षया द्विगुणोच्चैः एक इति। अन्योऽपि विशेषस्तयोः—एकभूमिकं भवनं, द्विभूमिकं त्रिभूमादिः प्रासाद इति। भवनस्य वर्णनमाह—'अणेगखंभसयसण्णिविट्ठं'

(सस्मिरीयरूवे) ये सब महल परम शोभा संपन्न थे। (पासाईए) चित्तानन्दजनक थे। यहाँ यावत् शब्द से 'दंसगिज्जे अभिरूवे' इन पदों का ग्रहण हुआ है—देखने वालों के चक्षु इन्हें देखते रहते नहीं थे, यह बात दर्शनीय पद से तथा ये दशक जनों के मनको आल्हादित करते थे यह यान अभिरूप पद से प्रकट की गई है। (पडिरूवे) इन की आकृति-रचना चडो सुन्दर थी यह प्रतिरूप शब्द से बतलाया गया है। इस प्रकार के जब आठ महल बन चुके—तब उन्होंने (एगं चणं महं भवणं कारेंति) १ और बड़ा भारी महल बनवाया। इसकी शोभा कैसी थी यह बात सूत्रकार अब प्रकट करते हैं—(अणेगखंभसयसण्णिविट्ठं) यह महल अनेक

(सस्मिरीयरूवे) आ अथा भडेलो सुथ्री संपन्न हुआ। (पासाईए) चित्तानन्द आनन्द आपनारा हुआ। अर्द्धी 'यावत्' शब्दद्वारा 'दंसगिज्जे अभिरूवे' आ पढेतुं अडल्लु थयुं छि, जेनागंओनी आंओ आ भडेलोने जेतां जेतां थाक अतुलवती न हुती आ वात 'दृश्यनीय' पद द्वारा तेभय आ भडेलो दृश्यकीना मनने आहुलादित करता हुता, आ वात 'अलिइय' पद द्वारा प्रकट करवाभां आवी छि। (पडिरूवे) ओमनी आकृति—(आकार) अहुअ सुंदर हुती, आ प्रतिइय पद द्वारा स्पष्ट करवाभां आव्युं छि। ओवा ज्यारे आठ भडेल जनी गया त्यारे तेभले (एगं चणं महं भवणं कारेंति) ओक विशाल लव्य जीजे भडेल जनावडायो, तेनीशोभा सूत्रकार अर्द्धी प्रकट करे छि—(अणेगखंभ सयसण्णिविट्ठं) आ भडेल सेंकडो थांललाओ उपर जिलो करवाभां

अनेकस्तम्भशतसंनिविष्टं-तद्वद्वनार्थं अनेकानि स्तम्भशतानि संनिविष्टानि यत्र तत्, 'लीलाद्विद्यसालभंजियं' लीलास्थितशालभञ्जिकं, लीलास्थिताः=नृत्यन्त्य इव स्थिताः शालभञ्जिकाः=पुत्तलिका यस्मिन् तत्, 'अब्भुग्गय मुकयवहर वेइया तोरणवररइयसालभंजिया सुमिलिद्धविसिद्धलद्धसंठियं पसत्थवेरु लियखंभ, णाणामणिकणगरयणखचियउज्जलं, अभ्युद्गत सुकृतवज्रवेदिका तोरण वररचित शालभंजिकानुश्लिष्ट, विशिष्ट लघु संस्थित पशस्त वैडूर्य स्तंभ, नानामणिकनक रत्नखचितोज्जलं, तत्र-अभ्युद्गता=उर्वीभूता सुकृता=सुपटुरीत्या कृता=निर्मापिता वज्रवेदिका=वज्ररत्नस्य वेदिका, द्वारस्य दक्षिणवामभागो, द्वारोपरि तोरणानि च यत्र तत्, वराः श्रेष्ठा रचिता मनोहरा शालभंजिकाः कृत्रिम पुत्तलिकाः सुश्लिष्टाः=सुसम्बद्धा विशिष्टलघुसंस्थिताः=विशिष्टा लघ्वाः सुन्दराः सस्थिताः, संस्थानवन्तः-यद्वा-संस्थिताः=संलग्ना, पशस्ता मनोहरा वैडूर्यरत्नानां स्तम्भाः यत्र तत् तथा, नानामणयः=चन्द्रकान्तसूर्यकान्तादयः, कनकं शुद्ध सुवर्णं तद्वत् देदीप्यमानानि रत्नानि कर्केतनादीनि तैः खचितं=जटितम् अतएव

सैकडो खंभोपर खडा किया गया था। (लीलाद्विद्यसालभंजियं) इसके ऊपर नव पुत्तलिकाएँ उकेरी गई थीं वे ऐसी मालू पड़ती थीं जैसे मानों नाच रही हों। (अब्भुग्गयमुकयवहरवेइया तोरणवररइयसालभंजिया सुमिलिद्धविसिद्धलद्धसंठियं पसत्थवेरुलियखंभणाणामणिकणगरयणखचियउज्जलं) द्वार के वाम भाग में जो वज्र रत्न की वेदिका बनाई गई थी वह बहुत ऊँची थी तथा बहुत मजबूत थी साथ में द्वार के ऊपर तोरण भी बनाने में आये थे। इसमें जो स्तंभ लगे थे वे सुन्दर उत्कीर्ण (खोदी-गई) शालभंजिकाओं पुत्तलियों से सुश्लिष्ट थे-सुसंबद्ध थे-तथा विशिष्ट मनोहर संस्थान वाले थे। और सुन्दर वैडूर्यरत्नों के बने हुए थे। चन्द्रकान्त सूर्यकान्त आदिमणियों से तथा शुद्ध सुवर्ण के समान देदीप्यमान कर्केतनादि

आव्यो હતો. (લીલાદ્વિયસાલભંજિયં) એ થાંભલાઓ ઉપર ને પૂતળીઓ કોતરેલી હતી, બાણે તેઓ નાચી રહી હોય એમ લાગતી હતી. (અબ્ભુગ્ગય મુકયવરરવેઇયા તોરણવરરઇયસાલભંજિયા સુસિલિદ્ધ વિસિદ્ધલદ્ધમેઠિયં પસત્થ વેરુલિયખંભણાણામણિકણગરયણખચિયઉજ્જલં) દરવાજાની ડાબી બાજુએ હીરા અને રત્નોની જે બેઠેલા બનાવવામાં આવી હતી તે બહુજ ઊંચી તેમજ અત્યંત મજબૂત હતી. દરવાજા ઉપર તોરણ પણ બનાવવામાં આવ્યાં હતાં. એમાં જે સ્તંભો હતા તે સુંદર રીતે કોતરવામાં આવેલી શાલ ભંજિકાઓથી સુશ્લિષ્ટ હતા, સુસંબદ્ધ તેમજ સર્વિશેષ મનોહર સંસ્થાનવાળા હતા, અને સુંદર વૈડૂર્ય રત્નોના બનેલા હતા. ચન્દ્રકાંત સૂર્યકાંત વગેરે મણિઓ દ્વારા તેમજ શુદ્ધ સોનાના જેવા ચમકતા કર્કેતના

અનગારધર્મામૃતવર્ષિણીટીકા અ ૧ સુ ૨૦ મેઘકુમારપાલનાદિનિરૂપણમ્ ૨૮૧

उज्ज्वलं=निर्मलं कान्तिभिर्द्दीप्तमानं यत् तत्तथा, ततः पदत्रयस्य कर्त्तव्यारयः, 'बहुसमसुविभक्तनिचियर गिज्जभूमिभागं' बहुसमसुविभक्तनिचितरमणीयभूमि-भागं=बहुसमः=अतिशयसमः, सुविभक्तः=यथास्थानस्थितसर्वावयवः, निचितः=सुभूतः, रमणीयः मनोहरः भूमिभागो=भूपदेशो यस्य तत्, 'ईहामिय जाव भत्तिचित्तं' ईहामृग-यावद् भक्तिचित्रं-तत्र-ईहामृगाःवृकाः, यावच्छब्देन-वृषभतुरगनरमकरपक्षिसर्पकिन्नररुहसरभचमरकुंजरवनलता पद्मलताः इत्येतेषां संग्रहः, तेन तेषां भक्त्या=शिल्पिद्वाराचित्ररचनया चित्राणि यत्र तत्, 'स्वंभुग्गय वयरवेइयापरिगयाभिरामं' स्तम्भोद्गतवज्रवेदिकापरिगताभिरामं, तत्र-स्तम्भोद्गता=स्तम्भोपरिगता या वज्रेण=वज्ररत्नेन निर्मिता वेदिकाः ताभिः परिगतं=ज्याप्तम् अत एवाभिरामं परमशोभासम्पन्नं, 'विज्जाहरजमलजुयलजंतजुत्तं पिव' विद्याधरयमलयुगलयन्त्रयुत्तमिव=विद्याधरयोःस्त्री पुरुषयोः यद् यमलं समश्रेणिकं युगलं=द्वयं तत् शिल्पकला नैपुण्येन यन्त्र=यन्त्रस्थितं संचरिष्णुत्वेन तैर्युक्तमिव बभ्रम्यमाण विद्याधरयुगलवद्दृश्यते इत्यर्थः 'अच्चि-

रत्नों से जड़े हुए थे इसलिये बड़े उज्ज्वल थे। कान्ति से चमकीले थे (बहुसमसुविभक्तनिचियरमणिज्जभूमिभागं) इसका भूमि भाग बहुत ही अधिक सम था सुविभक्त था, निचित-भरा हुआ था। और रमणीय था। (इहामिय जाव भत्तिचित्तं) ईहामृगवृक, वृषभ, तुरग-घोड़ा, नर, मकर, पक्षी, सर्प, किन्नर रुह, सरभ, चमर, कुंजर, वनलता पद्मलता इन सबके उसमें शिल्पिद्वारा चित्र अंकित किये गये थे। (स्वंभुग्गय वयर वेइया परिगयाभिरामं) स्तम्भो पर वज्ररत्न से वेदिकाएँ बनाई थीं। इससे यह परम शोभा बना हुआ था। (विज्जाहरजमलजुयलजंतजुत्तं पिव) देखने वालों को यह अत्यन्त चलते हुए विद्याधर युगल (जोड़े) के जैसा

વગેરે રત્નોથી જડેલા હતા એથી બહુજ ઉજ્જવલ હતા અને કાન્તિથી ચમકતા હતા. (બહુસમસુવિભક્તનિચિયરમણિજ્જભૂમિભાગં) આનો ભૂમિભાગ બહુ જ સમ (એક સરખો) હતો, સુવિભક્ત હતો, નિચિત-ભરેલો અને મનોહર હતો. (ઇહામિય જાવ ભનિચિત્તં) ઈહામૃગ, વરુ. બળદ, ઘોડા, માણસ, મગર, પક્ષી, સાપ, કિન્નર, રુહ, સરભ, (અષ્ટપદ) ચમર, હાથી, વનલતા પદ્મલતા, આ બધાનાં ચિત્રો શિલ્પીઓ દ્વારા તેમાં ચિત્રિત કરેલાં હતાં. (સ્વંભુગ્ગય વયર વેઇયા પરિગયાભિરામે) થાંભલાઓ ઉપર હીરાં અને રત્નો દ્વારા વેદિકાઓ બનાવવામાં આવી હતી. એથી તેઓ અત્યંત શોભાસંપન્ન લાગતા હતા. (વિજ્જાહર જમલજુયલજંતજુત્તં પિવ) બેનારને તે મહેલ વેગપૂર્વક ચાલતા વિદ્યાધરના યુગલ

સહસ્સમાલનીયં' અર્થિઃ મહસ્સનાઝનીયં-અર્થિવાં=વિવિધરત્નાનાં સહસ્રૈઃ માલનીયં-'માલનીય' इति देशीयशब्दः, 'शोभितामत्यर्थः, 'रुक्मसहस्रकलियं' रूपक सहस्रकलितं=नानाविधचित्ताकर्षक प्रशस्तरूपसहस्रयुक्तम् 'मिसमाणं'भासमानं-रत्नकान्त्या 'भिडिभसमाणं' विभावमानं=उत्कृष्ट नानावर्णपरमरत्नज्योतिषा देदीप्यमानम्, चक्रखुल्लोयणलेस्सं' चक्षुर्लोचनलेश्यं चक्षुभ्यां लोकने=अवलोकने सति लेश्यं दर्शनीयत्वातिशयतः श्लेष्यं यत् तत्तथा, यत् पश्यतश्चक्षुर्द्वयं तत्र श्लिष्यतीत्य न कदाचिदपि विरमतीति भावः 'सुहफासं' सुखस्पर्श=अतिचिकणत्वात् कोमलस्पर्श, 'सस्मिरीयरूवं' सश्रीकरूपं श्रिया सह वर्तन्ते इति सश्रीकाणि रूपाणि यत्र तत्सश्रीकरूपं-अतिशयशोभासम्पन्ननानाचित्रयुक्तम् इत्यर्थः 'कंचणमणिरयणथूमिगागं' काञ्चनमणिरत्नस्तूपिकं-काञ्चनं=शुद्धसुवर्ण, मणयः=चन्द्रकान्तसूर्यकान्तादयः, रत्नानि=कर्केतनादीनि तेषां निर्मितेत्यर्थः तै

દીપ્તતા થા। (અચ્ચિસહસ્સમાલનીય) અનેક પ્રકાર કે રત્નોં કી હજારો કિરણોં સે યહ શોભિત થા। (રુક્મસહસ્સકલિયં) ચિત્તાકર્ષક સુંદર અનેક વિધ રૂપ સહસ્ર સે યહ યુક્ત થા। (મિસમાણં) રત્નોં કી કાંતિ સે પ્રકાશિત ઓર (ભિડિભસમાણં) નાના વર્ણ વાલે પરમોત્કૃષ્ટ રત્નોં કી ચમક સે દેદીપ્યમાન એસે ઇસ મહલ કો દેખને વાલે દર્શક જનોં કે લોચન ઉસે દેખતેર અઘાતેનહી। ક્યોં કિ ઉસે દેખતે હી વે એસે બન જાતે થે કિ માનોં ઉસમેં ચિપક સે ગયે હૈં યહી બાત સૂત્રકારને (ચક્રખુલ્લોયણ-લેસ્સં) પદ દ્વારા પ્રદર્શિત કી હૈ। (સુહફાસં) ઇસ કા સ્પર્શ સુખકારી (સસ્મિરીયરૂવં) ઓર મનોહર થા। રૂપ શબ્દ કા અર્થચિત્ર મી હોતા હૈ। ઇસમેં જિતને મી ચિત્ર બને થે વે અતિશય શોભા સંપન્ન થે યહ અર્થ મી મશ્રીકરૂપ પદ કા હો સકતા હૈ। (કંચનમણિરયણથૂમિગાગં) શુદ્ધસુવર્ણ

(જોડા) જેવો લાગતો હતો: (અચ્ચિસહસ્સમાલનીય) અનેક પ્રકારના રત્નોના હબરો કિરણો દ્વારા આ મહેલ શોભતો હતો (રુક્મસહસ્સ કલિયં) ચિત્તાકર્ષક સુંદર અને વિવિધ-રૂપ સહસ્રથી તે સંપન્ન હતો. (મિસમાણં) રત્નોની કાંતિ દ્વારા પ્રકાશતો અને ભિડિભસમાણં) અનેક રંગના ઉત્તમ રત્નોની પ્રભાથી ઝળહળતા તે મહેલને જોતાં જોતાં જોનારાઓની આંખો તૃપ્ત થતી ન હતી. કેમકે તેને જોતાની સાથે જ તેઓ બહુ થોંટી ગયા હોય એમ લાગતા હતાએજ વાત સૂત્રકાર (ચક્રખુલ્લોયલેસ્સં) આ પદ દ્વારા પ્રદર્શિત કરી છે. (સુહફાસં) આનો અર્થ સુખદ, (સસ્મિરીયરૂવં) અને રૂપે તે મનોહર હતો. રૂપ શબ્દનો અર્થ ચિત્ર પણ થાય છે. આમાં જેટલાં ચિત્રો હતાં તે બધાં અત્યંત શોભા સંપન્ન હતાં આ અર્થ પણ 'સશ્રીક' પદનો થઈ શકે છે.

अनगारधर्मासृतवर्षिटीका. अ १ सू २० मेघकुमारपालनादिनिरूपणम्

२८३

स्तूपिका=लघुशिखरम् उपरिभागो यस्य तत् तथा, 'णाणाविह पंचवन्न घंटापडा-
गपरिमंडियग्गमिरं' नानाविधपंचवर्णघंटापटाकापरिमण्डिताग्रशिरस्कं=नानावि-
धाभिः, पंचवर्णाभिः घंटाप्रधानपटाकाभिः=ध्वजाभिः परिमण्डितं=शोभितम्
अग्रशिखः शिखरोपरिभागो यस्य तत् 'धवल मरीइकवयं' विणिम्भुयंतं धवलम-
रीचिकवचं विनिर्मुञ्चन्तं, स्वटिकाद्युपलेपनछटाभिः प्रतिस्थलसंलग्नस्फटिकरत्न-
प्रभाभिश्च जनितं श्वेतकिरणरूपं कवचं-कङ्कटंतत्समूहमित्यर्थः विनिर्मुञ्चत्=चतुर्दिक्षु
प्रसारयत् 'लाउल्लोयमहियं' अलावूल्लोकोक्तिमहितं अलावू शब्दोऽत्रलता सामान्य
वाचकः तेन नानावर्णकुसुमसुगन्ध सम्पन्नरमणीयलताभि उल्लोकितम्=उपरि-
भागे समाच्छादितम् अतएव महितं=सुन्दरं, यावद् गन्धवर्तिभूतं इह याव-
च्छब्देन-कालागुरुपरकुन्दुरुष्कादि-सुगन्धरगन्धिधतम् इति बोध्यम्, गन्ध-
वर्तिभूतं=सुगन्धद्रव्यवर्तिकासदृशं सुगन्धातिशयवत्त्वादित्यर्थः। 'पासाइयं' मसा-

से चन्द्रकान्त सूर्यकान्त मणियों आदि से और कर्केतन आदि रत्नों
इसकी लघु शिखर-ऊपर का भाग निर्मित था। (णाणाविह पंचवन्न घंटा-
पडागपरिमंडियग्गमिरं) इस के शिखरों के ऊपर का भाग अनेक प्रकार
पंचवर्ण वाली घंटा प्रधान पटाकाओं से शोभित किया था (धवलमरीइ-
कवयं विणिम्भुयंतं) स्वडिया मिट्टी के उपलेप की तथा प्रतिस्थल में संलग्न
स्फटिकरत्न की कांति के समूहरूप कवच को यह चारों दिशाओं में फैला
रहा था। (लाउल्लोयमहियं) नाना वर्ण के कुसुमों की सुगंधि से सम-
न्वित अनेक विध बेलाओं से यह उपरितन भाग में आच्छादित हो रहा
था। इसलिये बड़ा सुहावना लगता था। (जाव गंधवट्टिभूयं) ऐसा मालूम
पड़ता था कि मानों गंध की वह वर्तीरूप ही है। यहां "यावत्" शब्द
से काला गुरु आदि सुगंधित द्रव्य का संग्रह किया गया है। (पासाइयं,

(कंवगमणिरयग यूप्पियागं) शुद्ध सुवर्ण, चन्द्रकान्त सूर्यकान्त मणियों वगैरेशी
अने कर्केतन वगैरे रत्नों द्वारा तेनो लघुशिखर-ऊपरी भाग अनेको हुतो.
(णाणाविह पंचवन्न घंटापडागपरिमंडियग्गमिरं) शिखरनी उपरनो भाग अनेक घंटी
ओवाणी पटाकाओथी सुशोभित करवाभां आव्यो हुतो, (धवल मरीइकवयं विणिम्भु-
यंतं) अनी अनीना उपलेपथी तेमज प्रतिस्थलभां संलग्न स्फटिकरत्ननी कांति समूह
इपी कवचने ते ओमेर इलावी रइयो हुतो. (लाउल्लोय महियं) अनेक रंगना पुष्पोनी
सुवास युक्त अनेक लताओ द्वारा आ भेलेनो उपरनो भाग ढंकाओलो हुतो. ओथी
ते अन्यन्त रमणीय लागतो हुतो. (जाव गंधवट्टिभूयं) ते भेले गंधनी सलाका
(अगरअत्ती)नी जेम ज लागतो हुतो. अही 'यावत्' शब्द द्वारा कालागुरु वगैरे
सुगंध द्रव्यनो संग्रह करवाभां आव्यो छे. (पासाइयं, दरिसणिज्जं, अभिरूवं

૨૮૪

જ્ઞાતાધર્મકથાઙ્ગસૂત્રે

દીર્ઘ=ચિત્તાહ્લાદકં 'દરિસણિજ્જં' દર્શનોયં=દર્શકજનમનોહરમ્. 'અભિરૂવં' અભિરૂપં=મનોજ્ઞસ્વરૂપં, 'પ્રતિરૂવં' પ્રતિરૂપં દર્શકજનપ્રતિચિમ્બયુક્તમ્. 'ઈદં' ભવનં માતાપિતરૌ કારિતવન્તૌ ઇતિ ભાવઃ ॥મૂ० ૨૨॥

મૂલમ્—તથા તસ્સ મેહકુમારસ્સ અમ્માપિયરો મેહંકુમારં સોહ
ણંસિ તિહિકરણ દિવસ નક્કવત્તમુદ્ધુતંસિ સરિસિયાણં સરિસવ્વયાણં સરિ
સત્તયાણં સરિસલાવન્નરૂવજોવ્વણગુણોવવેયાણં સરિસેહિંતો રાયકુલે-
હિંતો આણિહિયાણં પસાહણટુંગ અવિહવવદ્ધુઓ વયણમંગલસુજં-

દરિસણિજ્જં, અભિરૂવં, પહિરૂવં) यह चित्ताह्लादक था। दर्शक जनो के मनका मोहक था, मनोज्ञस्वरूप था, और दर्शक जनो के प्रतिचिम्ब से युक्त था। इस प्रकार का यह भवन भेद्यकुमार के माता पिताने बनवाया। यह भवन जय, विजय; आरोग्य तुष्टि; पुष्टिकारक आदि शुभ लक्षणों से युक्त था अतिविशाल था। षट् ऋतु संबंधि विविध सुखों से तथा नाना प्रकार के उत्सवों से समन्वित था। भवन शब्द का व्युत्पत्ति लभ्य अर्थ भी यह होता है कि जो अभयदान से अथवा सुपात्र दान करुणा दान से समुपार्जित पुण्यवाले पुरुषों को पुण्योपभोग के लिये प्राप्त होता है वही भवन है। भवन और प्रासाद में अन्तर यह है कि भवन दीर्घता की अपेक्षा कुछ कम विस्तारवाला होता है। प्रासाद की अपेक्षा दूने विस्तारवाला होता है। भवन एक खंडवाला तथा प्रासाद अनेक खंडवाला होता है। “सूत्र” २२॥

પહિરૂવં) આ મહેલ ચિત્તાહ્લાદક હતો, અને દર્શકોના મનને મોહપમાડનાર હતો, મનોજ્ઞ સ્વરૂપ હતો, અને દર્શકજનોના પ્રતિચિંબથી યુક્ત હતો. આ પ્રમાણે આ મહેલ ભેદ્યકુમારનાં માતાપિતાએ બનાવડાવ્યો હતો. આ મહેલ જય, વિજય આરોગ્ય, તુષ્ટિ, પુષ્ટિ કરનાર વગેરે શુભલક્ષણ સંપન્ન હતો અને તે અતિવિશાળ હતો. છ ઋતુઓ સંબંધી બધી સુખ સગવડો તેમજ અનેક જાતના ઉત્સવોથી તે યુક્ત હતો. ભવન (મહેલ) શબ્દનો વ્યુત્પત્તિ લભ્ય અર્થ પણ એજ થાય છે કે જે અભયદાનથી અથવા સુપાત્ર દાન, કરુણા દાનથી ઉપાર્જિત પુણ્યશાળી પુરુષોને પુણ્યોપભોગ માટે મળે છે તે જ ભવન છે. ભવન અને પ્રાસાદમાં આટલો જ તફાવત છે કે દીર્ઘતા (લાંબાઈ)ની દૃષ્ટિએ ભવન પ્રાસાદ કરતાં થોડા વિસ્તારવાળું હોય છે. પ્રાસાદની અપેક્ષાએ બમણા વિસ્તારવાળું હોય છે. ભવન એક મજલાવાળું તેમજ પ્રાસાદ અનેક મજલાવાળો હોય છે।સૂત્ર ૨૨।

अनगरधर्मांमृतवर्षिणीटीकाः अ १ सू. २२ मेघकुमारपालनादिनिरूपणम्

२८१

पियाणं अट्टण्हं रायवरकण्णणं सद्धि एगदिवसेणं पाणिं गिण्हा-
विंसु। तएणं तस्स मेहस्स अम्मापियरो इमं एयारूवं पीइदाणं
दलेति अट्ट हिरण्णकोडीओ अट्ट सुवण्णकोडीओ गाहाणुसारेणं
भाणियव्वं, जाव पेसणकारियाओ। अन्नं च विपुलं धणकणगरयण-
माणमोत्तियसंखसिलप्पवाल रत्तरयण संतसारसावतेज्जं अलाहिं जाव
आसत्तमाओ कुलवंसाओ पकामं दाउं पकामं भोत्तुं पकामं परिभा-
एउं। तएणंसे मेहे कुमारे एगमेगाए भारियाए एगमेगं हिरण्ण
कोडिंदलयइ, एगमेगं सुवन्नकोडिं दलयइ, जाव एग मेगं पेसणकारिं
दलयइ, अन्नं च विपुलं धणकणग जाव परिभाएउं दलयइ। तएणं
से मेहे कुमारे उप्पि पासायवरगये फुट्टमाणेहिं मुइंगमत्थएहिं वरतरुणि
संपउत्तेहिं बत्तीसविहेहिं नाडएहिं उवगिज्जमाणे उवगिज्जमाणे उव-
लालिज्जमाणेः सद्धफरिसरसरूवगंधे विउले माणुस्सए कामभोगे
पच्चणुभवमाणे विहरइ ॥२३॥ सू॥

टीका — 'तएणं तस्स' इत्यादि। ततः खलु तस्य मेघकुमारस्य मातापितरौ
मेघं कुमारं शोभने=श्रेष्ठे तिथि करण दिवस नक्षत्रमुहूर्ते 'सरिसियाणं' सदृशानां=
समानानां 'सरिसव्वयाणं' सदृशवयस्कानां=समानवयस्कानां, 'सरिसत्तयाणं'

'तएणं तस्स मेहकुमारस्स' इत्यादि

टीका— (तएणं) इसके बाद (तस्स मेहकुमारस्स) उस मेघकुमार के
(अम्मापियरो) मातापिताने (मेहं कुमारं) उस मेघकुमार का (सोइणंसि
निहिकरण दिवस नकवत्त मुहुत्तंसि) शोभन-श्रेष्ठ-तिथिकरण दिवसनक्षत्र एवं
मुहूर्त में (सरसियाणं) अपने समान (सरिसव्वयाणं) अपने समान वयवालीं

'तएणं तस्स मेहकुमारस्स' इत्यादि।

टीका— (तएणं) त्पारभा (तस्स मेह कुमारस्स) मेघकुमारना मातापिताये
(मेहकुमारं) मेघकुमारतु (सोइणंसि तिहिकरणदिवसनकारवत्तमुहुत्तंसि) शोभन
श्रेष्ठ-तिथिकरण दिवसनक्षत्र-अने मुहूर्त-भां (सरसियाणं) पोताना जेदी समान धर्म-
वाणी (समानशीला) (सरिसव्वयाणं) मेघकुमारना समान आयुष्यवाणी (सरि-

સદશ ત્વચાં=સમાનત્વચાં સુકુમારશરીરાનામત્યર્થઃ, ‘સરિસલાવન્નરૂવજોન્ન
ગુણોવવેયાણં’ સદશલાવણ્યરૂપયૌવનગુણોપપેતાનાં=સદશા યે લાવણ્યરૂપયૌ-
વનગુણાઃ, તત્ર લાવણ્યં=મુક્તાફલવત્ દેદોપ્યમાનકાન્તિવિશેષસ્વરૂપં, ઉક્તં ચ-

“મુક્તાફલેષુ ચ્છાયાયાસ્તરત્ત્વમિવાન્તરા ।

પ્રતિભાતિ યદક્ષેષુ, તલ્લાવણ્યમિહોચ્યતે ॥૧૮॥”

રૂપમ્=આકારઃ સ્વભાવી વા, યૌવનં-તારૂણ્યં ગુણાઃ-પરીપકારાદયઃ, ઉક્તં ચ-

“પરીપકારૈરકરતિર્દયાલુતા, વિનીતભાવો ગુરુદેવ ભક્તતા ।

સત્યં ક્ષમાર્થૈર્મુદારતા ચ, ગુણા ઇમે સત્ત્વચર્તા ભવન્તિ ॥૧૯॥”

તૈરૂપપેતાનાં યુક્તાનાં ‘સરિસેહિતો’ સદશેષ્યઃ=સદાચારાદિગુણૈઃ સમા-
નેષ્યઃ, ‘રાયકુલેહિતો’ રાજકુલેષ્યઃ શુદ્ધમાતૃપિતૃ-પિતામહાદિવંશેષ્યઃ, ‘આણિ
હિયાણં’ આનીતાનાં ‘પસાદ્ગણદ્વંગ અવિદ્વચ્છુઓચયણમંગલસુજંપિયાણં’ પ્રસા-
ધનાષ્ટાક્ષાવિધવાવધ્વપતનમંગલસુજલ્પિતાનાં, તત્ર પ્રસાધનાનિ=મખ્ડનાનિ
શુભલક્ષણરૂપાણિ અષ્ટાક્ષેષુ=મસ્તકવક્ષસ્થઓદરપૃષ્ઠચાહુદ્વયોરુદ્વય પેષુ યાસાં
તાસ્તથા તા એવ અવિધવાવધ્વઃ=સમર્થકાઃહિયઃ, અત્ર-પદદ્વયસ્ય કર્મધારયઃ,
તામિઃ અવપતનં=મોહસ્વનકં ‘પુંસ્વળ’ ઇતિ ભાષાયાં, તત્ત્વ=મંગલં દધ્યક્ષતાદિ
મંગલેંગીતં વ, તથા સુજલ્પિતં=શુભવચનં શુભાશીર્વાદરૂપં યામ્યસ્તથા તાસામ્

ઉપરવાળી(મરિસત્તયાણં) અપને સમાન સુકુમાર ત્વચા-શરીરવાળી(મરિસ-
લાવન્ન રૂવજોન્નગુણોવવેયાણં) અપને હી સમાન લાવણ્ય રૂપ, યૌવન એવં
ગુણો વાળી(સરિસેહિતો રાયકુલેહિતો આણિ અહિયાણં) તથા સદાચાર
આદિ ગુણો વાલે રાજકુલોં સે લાઈ ગઈ (પસાયણદ્વંગ અવિદ્વચ્છુઓ ચય-
મંગલસુજંપિયાણં) ઓર મસ્તક વક્ષઃસ્થલ, ઉદર, પૃષ્ઠ, ચાહુદ્વય, એવં
ઉરુદ્વય રૂપ આઠ અંગોં મેં શુભ લક્ષણ રૂપ પ્રસાધનોં સે જો યુક્ત હેં એમો
સૌભાગ્યવતી સ્ત્રિયોં કે દ્વારા જિનકા પુંસ્વળ દધિ, અક્ષતિ આદિ કા ઉતારના
રૂપ માંગલિક કર્મ ક્રિયા હેં ઓર જિન પર શુભાશીર્વાદ કી વર્ણા હો

સત્તયાણં) પોતાના જેવા સુકુમાર શરીરવાળી, (સરિસલાવન્નરૂવજોન્નગુણો
વવેયાણં) પોતાની જેમજ લાવણ્ય, રૂપ, યૌવન અને ગુણ સંપન્ના, (સરિસેહિતો
રાયકુલેહિતો આણિ અહિયાણં) તેમજ સદાચાર વગેરે ગુણસંપન્ન રાજકુ-
ળોરવાળી આવેલી (પસાયણદ્વંગ અવિદ્વચ્છુઓ ચયણમંગલસુજંપિયાણં)
અને માથું, વક્ષઃ સ્થળ, ઉદર પૃષ્ઠ, બે બાહુ, અને બે જંઘાઓ રૂપ આઠ અંગોથી
શુભ લક્ષણવાળાં પ્રસાધનોથી જે મુક્ત છે એવી સધવા સ્ત્રીઓ દ્વારા જેમનું પુંખણ
દધિ અક્ષત વગેરેને ઉતારીને માંગલિક કર્મ કરવામાં આવ્યું છે, અને જેમના

અનગાર્ધમામૃતવર્ષિણી ટીકા. અ.૧ ૨૧ મેઘકુમારગલતાદિવર્ણન

૨૮૭

અષ્ટાનાં 'રાયવરકળ્પાણં' રાજવરકન્યાનાં 'સંદ્ધિ' સાદે=સહેવ 'एगदिवसेणं' અવ સપ્તમ્યથે તૃતીયા, તેન એકદિવસે=એકસ્મિન્ દિને 'पाणिं गिण्हाविंसु' પાણિ ગ્રાહયતઃ=વિવાહં કારયત ઇત્યર્થઃ । તતઃ=નદનન્તરં પાણિગ્રાહણાનન્તરં સ્વલુ તસ્મૈ મેઘાય=મેઘકુમારાય 'अम्मापियरो' માતાપિતરો 'मेहस्स' ઇત્યવ કુમારશબ્દપ્રહણેન અષ્ટાનાં રાજવરકન્યકાનાં સ્વકીયો સ્વકીયો માતાપિતરાવિ-ત્યર્થઃ, લભ્યન્તે, 'इमं एयाख्वं' इदमेतद्वपं=વક્ષ્યમાણસ્વરૂપ પ્રીતિદાનં, 'दलेति' રહો છે એવી (અટ્ટુહં રાયવરકળ્પાણં) આઠ રાજવર કન્યાઓ કે (સંદ્ધિ) સાથે (एगदिवसेणं पाणिं गिण्हाविंसु) એક હી દિન મેં પાણિ ગ્રહણ કરવા દિયા । વિશેષ મુક્તાફલ કી તરહ દેદીપ્યમાન કાન્તિ વિશેષ હોતા હૈં ઉસના નામ લાવળ્ય હૈં । કહાં ખી હૈં-

‘मुक्ताफलेषु छायायास्तरलत्वमिवान्तरा,

प्रतिभाति यदङ्गेषु तल्लावण्यमिहोच्यते ” । રૂપ શબ્દ કા અર્થ આકાર અથવા સ્વભાવ યૌવન શબ્દ કા અર્થ તારુણ્ય, ઔર પરીપકાર આદિ કન્યોકા નામ ગુણ હૈં । - કહાં ખી હૈં

परोपकारैकरतिर्दयालुता, विनीतभावो गुरुदेव भक्तता ।

सत्यं क्षमा धैर्यं सुदारता च गुणा इमे सत्त्ववर्ता भवन्ति ” ।

પરીપકાર કરને મેં રતિકા હોના, હૃદય મેં દયાભાવ કા હોના, નમ્રતા કા સદ્ભાવ હોના, ગુરુ તથા દેવોં કે પ્રતિ ભક્તિ કા હોના સત્ય, ક્ષમા, ધૈર્ય, ઉદારતા ચા હોના યે સર્વ ગુણ સત્ત્વશાલી પ્રાણિયોં મેં પાવે જાતે હૈં । (तएणं तस्स मेहस्स) इस के बाद उस मेघकुमार

ઉપર શુભાશીર્વાહોની વર્ષા થઈ રહી છે, એવી (अट्टुहं રાયવરકળ્પાણં) આઠ રાજકન્યાઓની (સંદ્ધિ) સાથે (एक दिवसेणं पाणिं गिण्हाविंसु) એકદિવસે લગ્ન કરાવ્યાં. મોતીઓની જેમ કાંતિ ઝળહળતી હોય છે, તેનું નામ લાવ-લ્ય છે. કહ્યું પણ છે કે-

“ मुक्ताफलेषु छायायास्तरलत्वमिवान्तरा ।

प्रतिभाति यदङ्गेषु तल्लावण्यमिहोच्यते ॥ ૩૫ શબ્દનો અર્થ આકાર અથવા સ્વભાવ હોય છે. યૌવન શબ્દનો અર્થ ‘તારુણ્ય’ અને પરીપકાર વગેરે સારા કામોનું નામ ‘શુભ’ છે. કહ્યું છે કે

“परोपकारैकरतिर्दयालुता, विनीतभावो गुरुदेवभक्तता ।

सत्यक्षमाधैर्यसुदारता च गुणा इमे सत्त्ववर्ता भवन्ति । ”

પરીપકાર પ્રત્યે સહજ પ્રેમ થવો, હૃદયમાં દયાલાવ થવો નમ્રતાનો સદ્ભાવ થવો, ગુરુ તેમજ દેવ પ્રત્યે ભક્તિ થવી, સત્ય, ક્ષમા, ધૈર્ય

दत्तः, किं किं दत्तस्तत्राह—‘अद्दहिरण्यकोडीओ’ अष्ट हिरण्य कोटीः, अष्टौ= अष्टसंख्याका हिरण्यानां=रुप्यकाणां कोटीः, ‘अद्दसुवण्ण कोडीओ’ अष्टसुवर्ण कोटीः, अष्टौ=अष्टसंख्याकाःहेम्नां सुवर्णानां=सुवर्णमुद्राणां ‘मुद्दर’ इतिभाषा-पसिद्धानां कोटीः॥

‘गाहाणुसारेण भाणियव्वं जाव पेसणकारियाओ’ गाथानुसारेण भणि-तव्वं यावत् प्रेषणकारिकाः, अत्र वक्तव्या गाथाअन्यथोक्ताः, ता इमाः—

अद्द हिरण्य सुवन्नय, कोडीओ मउडकुंडला हारा ।

अद्दद्धहार एगावली उ मुत्तावली अद्द ॥१॥

‘अद्द हिरण्य सुवन्नय कोडीओ’ अष्ट हिरण्य सुवर्ण कोटयः=हिरण्यानां-रौप्याणामष्टकोटयः १, सुवर्णानां चाष्टकोटयः २, ‘मउड’ मुकुटानि अष्ट ३, ‘कुंडला’ कुण्डलानि=कुण्डलयुग्मकानि अष्ट ४, ‘हारा’ हारा अष्ट ५, ‘अद्दद्धहार’ अष्टोऽर्धहाराः ६, अष्टादशसरिको हार इत्युच्यते, नवसरिक स्तु अर्धहार इति । ‘एक्कावली’ एकावलीः=नानामणिनिर्मिता माला अष्ट ७, तथा ‘मुत्तावली’ मुक्तावलीः—मौक्तिकमालाः ‘अष्ट’ अष्ट=अष्टसंख्याकाः ८, ॥१॥

के लिये (अम्मापियरो) उन आठ कन्याओं के मातपिताने (इमंण्याख्वं पीइदाणं दलेंति) इस प्रकारका प्रीति दान (दहेज) दिया—(अद्द हिरण्य कोडीओ अद्द सुवण्णकोडीओ गाहाणुसारेण भाणियव्वं) आठ हिरण्य की कोटि, आठ सुवर्ण की कोटि, (आठ करोड सुवर्ण की मुद्दरें) दीं । इस विषय की प्रदर्शिका गाथाए इस प्रकार हैं

‘अद्द हिरण्यसुवन्नय’ इत्यादि

आठ करोड रूपया और आठ करोड सुवर्ण मुद्रिकाएँ तथा मुकुट

उद्धारता थवी आ अथा गुल्लो सत्त्वशाणी प्राणीओमांज भणे छि. (त एणं तस्स मेहस्स) त्थारणाड मेघकुमार भाटे (अम्मा पियरो) आठ कन्याओनां माता पिताओओ (इमं ण्याख्वं पीइदाणं दलेंति) प्रीतिदानमां (दहेजमां) (अद्दहिरण्यकोडीओ अद्द सुवण्णकोडीओ गाहाणुसारेण भाणियव्वं) (आठ कोटि हिरण्य (चांदी) आठ कोटि सुवर्ण (आठ करोड सोना भंडारे) आभी. आ पातने स्पष्ट करनारी गाथाओ आ प्रमाणे छि—

‘अद्द हिरण्यसुवन्नय’ इत्यादि

आठ करोड रुपिया, आठ करोड सोना भंडारे, मुकुट, कुंडाण, हार, अर्ध-

अनगरधर्माश्रुतवर्षाटीका अ. १ सू. २३ मेघकुमारपालनादिनिरूपणम्

२८९

कणगावलि रत्नगावलि, कणगजुगा तुडिय जुग खोमजुगा ।

वड जुग पट्टजुगाइं दुकूलजुगलाइं अट्ट ॥२॥

‘कणगावलि’ कनकावलयः=स्वर्णमालाः ९, ‘रत्नगावलि’ रत्नमालाः १०, ‘कडमजुगा’ कटकयुगानि=वलययुग्मकानि, वलयं=करभूजा ११, ‘तुडियजुगा’ तुदिकयुग्मानि=तुदिकानां बाहुरसिकाणां युगलानि, ‘खोमवन्ध’ इति प्रसिद्धः १२, ‘खोमजुगा’ क्षोमयुगानि=क्षोम-कार्पासिकस्य भतसीमयं वा चक्रं तस्य युगानि=युगलानि १३, ‘वडजुग’ पट्टयुगानि=पट्टं वसरीमयं वस्त्रं ‘तसर’ इति भाषाप्रसिद्धं, तस्य युगानि १४, ‘पट्टजुगाइं’ पट्टयुगानि=पट्टं=पट्टवस्त्रमयं वसनं ‘रेशमी’ इति प्रसिद्धं तस्य युगानि १५, ‘दुकूलजुगलाइं’ दुकूलयुगलानि=सूक्ष्मवस्त्रयुगलानि १६, ‘अट्ट’ अष्टाष्ट=कनकावलयोदय पदार्थाः प्रत्येकमष्टसंख्यका इत्यर्थः ॥२॥

सिद्धि हिरिभीइ किच्चीउ बुद्धी लच्छीय होंति अट्ट ॥

नदा भदा य तला, अयवय नाडाइं आसा य ॥३॥

‘सिरि’ श्रीः १७, ‘हिरि’ ह्रीः १८, ‘भीइ’ धृतिः १९, ‘किच्चीउ’ कीर्तिः २०, ‘बुद्धी’ बुद्धिः २१, ‘लच्छीय’ लक्ष्मीश्च २२, ‘होंति’ भवन्ति=प्रदत्ता भवन्ति, ‘अट्ट’ अष्टाष्ट=भवनशोभार्थं श्री प्रभृतीनां षण्णां देवीनां पुत्तलिका

कुंडल, हार, अर्धहार, एकारली, मुक्तावली ये सब आठ २ दीं । अठारह लरें जिसमें होती है वह हार तथा ९ लरे जिसमें होती है वह अर्ध हार माना जाता है । अनेक भणियो से निर्मित जो माला होती है वह एकारली कहलातीहैं

कणगावलि इत्यादि

आठ कनकावली आठ रत्नमालाएँ, आठ वलययुग्म (आठ जोड़ी कडोकी) आठ भुजवन्ध, आठ क्षोम युग्म, आठ टसर वस्त्र के युग्म आठ रेशमी वस्त्र के युग्म, आठ पतले वस्त्रों का युग्म ।

सिरी हिरि भीइ इत्यादि

भवन शोभा निमित्त उन कन्याओं के माता पिताने आठ श्री देवी

हार, श्रेष्ठावली, मुक्तावली आ गंधी आठ आठ आपी. अठार सेर जेमां होय छे ते हार तेमज नव सेर जेमां होय छे ते अर्धहार कहेवाय छे. अनेक भणि निर्मित माणा श्रेष्ठावली कहेवाय छे.

कणगावलि इत्यादि ।

आठ कनकावली-आठ रत्न-माणाओ, आठ वलय युग्म (आठ कडाओनी जोड) आठ भुज गंध, आठ क्षोम युग्म, आठ टसार वस्त्रना युग्म, आठ रेशमी वस्त्रना जोडा, आठ जीणा वस्त्रोना युग्म.

सिरि हिरि इत्यादि ।

भवननी शोभा माटे ते कन्याओना माता पिताओओ आठ श्री (लक्ष्मी) देवीनी पूतणीओ, आठ ह्री देवीनी पूतणीओ, आठ धृति देवीनी पूतणीओ आठ कीर्ति

आप प्रत्येकमष्टसंख्यका भवन्तीत्यर्थः । तथा-नन्दाः २३, भद्रा य' भद्राश्च २४, तलाः २५, नन्दादयो भवनशोभार्थं मङ्गलार्थं च स्वस्तिक विशेषाः प्रत्येकमष्टसंख्यका भवन्ति । तथा-‘अय’ ध्वजः २६, ‘वय’ व्रजः=गोकुलं, गर्वा दशसहस्रेकं गोकुलं भवति २७, ‘नाडाडं’ नाटकानि-नाटकसाधनानि द्वाविंशत्प्रकाराणि २८, ‘आसाय’ अश्वश्च २९, ध्वजादयोऽपि प्रत्येकमष्टसंख्यकाः ॥३॥

हत्थी जाणोजुगा उ, सीयाह तदसंदमाणी गिल्लीओ ।

थिल्ली य त्रियडजाणा, रह गामा दाम दासीओ ॥४॥

‘हत्थी’ हस्तिनः ३०, ‘जाणा’ यानानि=शकटादीनि ३१, ‘जुगाय’ युगानि-यानविशेषाः ‘तामजाम’ इति भाषायाम् ३२, ‘सीया’ शिविकाः ३३, ‘तह’ तथा-‘संदमाणी’ स्यन्दमानिकाः शिविका विशेषाः ‘पाल्खी’ इति प्रसिद्धाः ३४, ‘गिल्लीओ’ गिल्लयः=हस्तिन उपरि धार्यमाणा आन्तरणविशेषाः ‘अल, अम्बावाडी’ इत्यादयः प्रसिद्धाः ३५, तथा-‘थिल्लीय’ थिल्लयश्च=अश्वद्वयवाह्या यानविशेषाः ‘वग्गी’ इति प्रसिद्धाः ३६, ‘त्रियडजाणा’ वितटयानानि=अना-

की पुत्तलिकायें, आठ ली देवी की पुत्तलिकाएँ आठ धृतिदेवी की पुत्तलिकाएँ, आठ कीर्तिदेवी की पुत्तलिकाएँ, आठ बुद्धिदेवी की पुत्तलिकाएँ, आठ लक्ष्मी देवी की पुत्तलिकाएँ उस मेघकुमार को दी । तथा भवन शोभा के निमित्त अथवा मंगल के निमित्त आठ आठ स्वस्तिक विशेष नन्दा, भद्रा तलाये तथा आठ २ ध्वजगोकुल, नाटक एवं घोड़ा ये दिये । दश हजार गाये का १ एक गोकुल होता है तथा नाटक से ३२ वत्तीस प्रकार के नाटकों के साधन यहां ग्रहण किये गये हैं ।

हात्थि जाणा, जुगा इत्यादि

आठ हाथी, आठ शकट आदि, आठ आठ नाम जाम आठ आठ शिविका आठ आठ छोटी शिविका-पाल्खी-वग्गियाँ, आठ आठ विकटयान-तुमें यान कि जिन पर कोई आवरण नहीं होता है। आठ रथ-युद्धोपक-

देवीनी पूतणीओ, आठ बुद्धि देवीनी पूतणीओ, आठ लक्ष्मी देवीनी पूतणीओ, मेघकुमार ने आपी, लवन शोभा अथवा तो मंगल थवा भाटे आठ आठ स्वस्तिक विशेष नन्दा, भद्रा, तलायें तेमज आठ आठ ध्वनी, गोकुल, नाटक अने घोड़ा आप्या दश हजार गायेतुं एक गोकुल होय छे तेमज नाटक द्वारा अहीं पत्नीस जतनां नाटकाना साधनो अहीं ग्रहण करवाभां आव्यां छे—

हत्थी जाणा, जुगा इत्यादि ।

आठ हाथी, आठ शकट वगैरे, आठ आठ तामज्जम (पाल्खीओ) आठ आठ शिविकाओ, आठ आठ नानी शिविकाओ, वग्गीओ, आठ आठ विकटयान ओवी गाडीओ छे जेनी उपर आवरण होतुं नथी. आठ रथ-युद्धभां काम लागे

अनगरधर्मासूतवर्षिणी टीका. अ.१ २३ मेघकुमारपालनादिवर्णन २

२९१

वृत्तयानानि-अच्छादन रहितयानानि ३७, 'रह' रथाः द्विविधाः-संग्रामिकाः-
युद्धोपकरणरूपाः, परियानिकाः-इतस्ततः पर्यटनोपयोगिन इत्यर्थः ३८, तथा
'ग्रामा' ग्रामाः ३९, 'दास' दासाः ४०, दासीभ्यो' दास्यः ४१, हस्त्यादयः
पःयकमष्ट संख्याका ॥४२

किंकर कंचुइ महयर, वरिसधरे तिविह दीव थाळे य।

पायी थासग पळंगं, कइविघ अवण्ड अवपका ॥५॥

'किंकर' किङ्करा=प्रतिकर्मपृच्छाकारिणः ४२, 'कंचुइ' कञ्चुकिनः-
अन्तःपुरप्रयोजननिवेदकाः ४३, 'महयर' महत्तराः-अन्तःपुर कार्यचिन्तकाः
४४, 'वरिसधरे' वर्षधरा-नपुंसकाः ४५, 'तिविहदीव' त्रिविधा दीपाः-अवलम्बनदीपा, उत्कम्पनदीपाः, पञ्जरदीपाश्चेति। तत्र बलम्बनदीपाः-शृङ्खलाबद्धा,
उत्कम्पनदीपाः-ऊर्ध्वदण्डवन्तः, पञ्जरदीपाः-अभ्रपटलादि पञ्जरयुक्ताः, त्रयो-

रणरूप रथ, तथा जिन पर बैठकर प्राणी इधर उधर घूमा करते हैं ऐसे
पर्यटनोपयोगी रथ आठ आठ ग्राम आठ आठ दास आठ आठ दासी
किंकर कंचुई इत्यादि

आठ आठ किंकर-हर एक काम के लिये जो पूछा करते हैं ऐसे
नोकर, आठ आठ कंचुकी-अन्तपुरमें जो वहां के प्रयोजन को निवेदन
करने के लिये रहा करते हैं ऐसे व्यक्ति-आठ आठ महत्तर-अन्तःपुर में
बया २ कार्य होना चाहिए इस बातकी जो विचारणा किया करते हैं वे,
आठ वर्ष घर-नपुंसक, आठ आठ त्रिविध दीप-अवलंबन दीप, उत्कंपन
दीप, पंजर दीप। जो सांकरों में बन्धे रहते हैं वे अवलंबन दीप हैं, जिन
के ऊपर दण्ड होता है वे उत्कंपन दीप हैं-जो अभ्र पटल आदि के पींजड़े

तेवा रथ, तेमज नेना उपर सवार थडने भाणुसो आभतेम इरवा न्ह शडे येवा
पर्यटनोपयोगी रथ, आठ आठ ग्राम, आठ आठ दास अने आठ आठ दासीये।

किंकर कंचुइ इत्यादि।

आठ आठ किंकर-हरैक काम भाटे ने पूछता रहे छ तेवा नोकर आठ आठ
कंचुकीजन-राणीवासमां कामनी पूछताज अने जाणु भाटे ने पुरुषो नियुक्त होय
छ-आठ आठ महत्तर-राणीवासमां शुं शुं थवुं जेधये ये वातनी ताकेदारी राख-
नाराये-आठ वर्ष घर-नपुंसक, आठ आठ त्रिविध दीप जेठले के अवलंबन दीप,
उत्कंपन दीप, अने पंजर दीप, ने अभ्रपटलायेमां अंधाय छ ते अवलंबन दीप,

ડપ્પેતે પ્રત્યેકં ત્રિવિધાઃ—સુવર્ણમયાઃ, રુપ્યમયાઃ, તદુભયમયાશ્રેતિ, एवं दीपा नवविधा भवन्ति। तेन पूर्वसंख्यायां—पञ्चवत्वांशिति नवसंख्या योजने चतुःपञ्चाशत् (४६-५४) संख्या भवन्ति। 'थाले य' स्थालाश्च, त्रिविधाः—स्वर्णमयाः, रुप्यमयाः तदुभयमयाश्रेति (५५-५७)। 'पाई' पात्र्यः='कटोरा' इति प्रसिद्धाः, एता अपि स्वर्णस्यादि भेदात् त्रिविधाः (५८-६०)। रत्न-जटिताः। 'थासग' स्थासकाः=दर्पणाः ६१, 'पल्लंग' पर्यङ्काः—'पलंग' इति प्रसिद्धाः ६२, 'कडविय' कलाविकाः—केशमार्जिका केशशोभनोत्पत्त्यर्थः, 'कुची' इति विहारदेशे प्रसिद्धा ६३, 'अवण्ड' तापिका हस्तकाःअपूपादिपाक साधनानि, 'झारा' इति प्रसिद्धानि ६४, 'अवपक्का' अवपाक्या—तापिका, 'कडाही' इति प्रसिद्धाः, ६५, किङ्करादयः सर्वे प्रत्येकमष्टसंख्यका इत्यर्थः ॥गा. ५॥

મેરહા કરતે હે પંજર દીપ હે। જે ત્રીનો પકાર કે દીપક સુવર્ણમય, રુપ્ય-મય તથા તદુભયમય હોને કે કારણ ૮ પ્રકાર કે કહે ગયે હે—હસ તરહ યદા તક ઇન સવ પદાર્થોં કી જો પ્રીતિદાન મેં દિયે ગયે હે સંખ્યા ૪૫, પૈતાલીસ હો જાતી હે। ઇસ મેં દીપકોં કો ૯ સંખ્યા કોં ઓર જોડ દેને સે સવ સંખ્યા ૫૪, આજાતી હે। (થાલા) આઠ આઠ થાલ જે ભી સુવર્ણમય રુપ્યમય एवं તદુભયમય હોને સે ૩ ત્રીન પ્રકાર કે હોતે હે ઇસ તરહ યદાં તક ૬૭ સંખ્યા દિયે હુયે પદાર્થોં કી હો જાતી હે। (પાઈ)—આઠ આઠ કટોરા-જે ભી પૂર્વોક્ત રુપ સે ત્રીન તરહ કે હોતે હે। ઓર જે કટોરે રત્નજટિત હોતે હે। (થાસગ) આઠ ૮ દર્પણ, (પલ્લંગ) આઠ ૮ પર્યાંગ (કડાવય) આઠ કલ્હી (અવણડ) અપૂપાદિ પાક કી સાધનભૂત આઠ ૮ જારી (અવપકા) આઠ ૮ કડાહી।

એના ઉપર હહડ હોય છે, તે ઉકંપન દીપ, અને જે અબ્રપટલ વગેરેના પાંજરામાં છે તે પંજર દીપ કહેવાય છે. આ ત્રણે બતાવના દીપકો સુવર્ણમય, રુપ્યમય (ચાંદીના અનેલા) તેમજ સુવર્ણ અને રુપ્ય બનેલા હતા. તે પણ નવ પ્રકારના અહીં બતાવવામાં આવે છે.

આ પ્રમાણે પ્રીતિદાનમાં આપેલા બધા પદાર્થોની અત્યાર સુધી ગણતરી મુજબ ૪૫ સંખ્યા થાય છે. એમાં નવ દીપોની સંખ્યા વધારાની મૂકવાથી બધી થઈને ૫૪ થઈ જાય છે. ((થાલા) આઠ આઠ થાળ, આ પણ સુવર્ણ ચાંદી અને બનેલા હોવાથી ત્રણ પ્રકારના થાય છે, આ પ્રમાણે અહીં સુધીની સંખ્યા ૫૭ થાય છે. (પાઈ) આઠ આઠ વાડકા પણ પૂર્વોક્ત રૂપે ત્રણ પ્રકારના હોય છે, અને આ વાડકાઓ રત્નો જડેલા હોય છે. (થાસગ) આઠ આઠ અરીસાઓ, (પલ્લંગ) આઠ આઠ પર્યાંગ, (કડાવય) આઠ આઠ કાંસડીઓ, (અવણડ) અપૂપ (માલપુઆ) વગેરે તે બતાવવા માટે આઠ આઠ જારીઓ, (અવપકા) આઠ આઠ કડાહીઓ.

अनगारधर्मास्तवर्षिटीका. अ १ सू २३ मेघकुमारपालनादितिरूपणम्

२९३

पावोढ १ भिसिय करोडियाओ ३ पल्लकभु ४ य पडिसिज्जा ५ !

हंसाईहिं विसिद्धा, आसनभेया ७ अट्ट ॥६॥

‘पावोढ’ पादपीठानि=चरणस्थापनार्थमासनानि ‘भिसिय’ वृषिकाः=धर्म-
ध्यानोपकरणरूपा आसनविशेषाः, ‘करोडियाओ’ करोटिकाः=आसनविशेषाः
‘पल्लक’ पर्यङ्काः ‘पडिसिज्जा’ प्रतिशय्याः लघुशय्याः ‘हंसाईहिं विसिद्धा आसन-
भेया’ हंसादिभिर्विशिष्टा आसनभेदाः=हंसादिविशिष्टा आसनविशेषाः,
एते पादपीठा इयं प्रत्येकं त्रिविधाः=स्वर्णमया रूप्यमयास्तदुभयमयाश्चेति ।
एवं पादपीठादि-प्रतिशय्यान्तानां पञ्चानां त्रैविध्यात् पञ्चदशसंख्या भवन्ति
(६६-८०), ते सर्वे प्रत्येकमष्टसंख्यका इति ॥६॥

हंसे कुंचे गरुडे, उन्नय पणए य दीहभदे य ।

पक्खे मयरे पउमे, होइ दिसा सोत्थियकारे ॥७॥

‘हंसे’ हंसः=हंसाकार आसनविशेषः, ‘कुंचे’ कौञ्चः=कौञ्चपक्षिममाना-

‘पावोढ भिसिय करोडियाओ’ इत्यादि ।

आठ आठ ८ (पावोढ) पाद पीठ(भिसिय) ८ आठ आठ वृषिका
धर्मध्यान के उपाकरणभूत आसन विशेष (करोडियाओ) आठ आठ
करोटिका-और दूसरे आसन विशेष, (पल्लकए) आठ आठ पर्यङ्क,
(पडिसिज्जा) आठ आठ लघुशय्या (हंसाईहिं विसिद्धा) हंसादिकोंके चित्रों
से युक्त (आसन भेया) आठ आठ आसन विशेष । ये पादपीठ
आदि पदार्थ स्वर्णमय रूप्यमय तथा तदुभयमय के भेद से तीनतीन
प्रकार के होते हैं । - इस प्रकार यहां तक सब की संख्या ८० (अस्सी)
हो जाती है । - हंसे कुंचे गरुडे इत्यादि ।

(हंसे) हंसाकार आठ आठ आसन विशेष, (कुंचे) कौंच पक्षी के
समान आठ आठ आसन विशेष, (गरुडे) गरुड पक्षी के समान आठ

पावोढ भिसिय इत्यादि ।

आठ आठ (पावोढ) पादपीठ, (भिसिय) आठ आठ वृषिकाओ, ओटले के
धर्मध्यान भाटे आसन विशेष, (करोडियाओ) आठ आठ करोटिका-पीछे जतनां
आसनो, (पल्लकए) आठ आठ पर्यङ्क, (पलंग) (पडिसिज्जा) आठ आठ नानी शय्याओ,
(हंसाईहिं विसिद्धा) हंस वगेरेना चित्रोवाणा (आसन भेया) आठ आठ आसन
विशेष. आ जधी पादपीठा वगेरे वस्तुओ सोना थांही अने अनेनी हती तेथी त्रलु
त्रलु प्रकारनी समजवी. आ रीते आडीं सुधी जधानी संख्या ८० थाय छि.

हंसे कुंचे इत्यादि ।

(हंसे) हंसाकार आठ आठ आसन विशेष, (कुंचे) कौंच पक्षीना आकार

૨૧૪

જ્ઞાતાધર્મકથાસંગ્રહ

કારક આસનવિશેષ:; ગરુડ:==ગરુડપક્ષિસમાનાકારક આસનવિશેષ:; ઉન્નય' ઉન્નત:==ઉન્નતાકારઆસનવિશેષ:; 'પણ ય' મળત:==નમ્રીભૂતાસનવિશેષ:; 'દીહે' દીર્ઘાસનવિશેષ:; 'મદે' મદ્ર:==મદ્રાસનવિશેષ: 'પક્ષે, પક્ષ:==પક્ષાસન-મયૂરાદીનાં સ્વભાવત: પતિત: પક્ષૈર્નિર્મિત આસનવિશેષ इत्यर्थ:। મયરે' મકર:==મકરાસન મકરાકાર નિર્મિતાસનવિશેષ:; પડમે' પદ્મ:==પદ્માસન 'હોડ' ભવતિ। 'દિસાસોત્થિયકારે' દિશા સ્વસ્તિકાકાર:==સ્વસ્તિકવિશેષ-કૃત્તિકાસનવિશેષ:। હંસાદીન્યેકાદશાસનાનિ સ્વર્ણમયાદિ ભેદેન ત્રિવિધાનિ, તેન હંસાદીનામેકાદશનાં ત્રૈવિધ્યાત્ ત્રયલ્લિશત્ (૩૩) સંખ્યા ભવન્તિ, (૮૧-૧૧૩)। एते सर्वे प्रत्येकमष्टसंख्यकानि प्रदत्तानीति भावः ॥७॥

તેલકોટ્ટસમુદ્ધા, પત્તે ચોણ તગરણા ય।

હરિયાલે હિંગુલણ, મળોસિલા સરિસવ સમુગ્ગે ॥૮॥

આઠ આસન વિશેષ, (ઉન્નય) ઉન્નત આકારવાળે આઠ આઠ આસન વિશેષ, (પણય) નમ્રીભૂત બને હુણ આઠ આઠ આસન વિશેષ, (દીહે) દીર્ઘઆકારવાળે આઠ આઠ આસન વિશેષ, (મદે) આઠ આઠ મદ્રાસન વિશેષ, (પક્ષે) સ્વભાવત : પતિત હુણ મયૂરાદિકોં કે પંજો સે બને હુણ પક્ષાસન વિશેષ, (મયરે) મકરાકાર નિર્મિત આઠ આઠ આસન વિશેષ, (પડમે) આઠ આઠ પદ્માસન વિશેષ, (દિસાસોત્થિયકારે) આઠ આઠ કૃત્તિકાસન વિશેષ, એ સર્વ ૧૧ ગ્યારહ પ્રકાર કે આસન સ્વર્ણમય રૂપ સે ત્રીન ત્રીન પ્રકાર કે હોતે હૈં। इस प्रकार इन की संख्या ३३ होनी है। ८१ में ३३ जोड़ देने पर ११४ संख्या दी गई वस्तुओं की यहां तक की आ जाती है।

જેવા આઠ આઠ આસન આસનવિશેષ, (ગરુડે) ગરુડપક્ષી જેવા આઠ આઠ આસન-વિશેષ, (ઉન્નય) ઉન્નત આકારવાળા આઠ આઠ આસનવિશેષ, (દીહે) દીર્ઘ આકાર-વાળા આઠ આઠ આસનવિશેષ, (મદે) આઠ આઠ મદ્રાસન વિશેષ, (પક્ષે) પોતાની ભેળે સ્વાભાવિક રીતે ખરી પડેલા મોરના પીંછાઓના બનેલા 'પક્ષાસન' વિશેષ, (મયરે) મગરના આકારના આઠ આઠ આસનવિશેષ, (પડમે) આઠ આઠ પદ્માસનવિશેષ, (દિસાસોત્થિયકારે) આઠ આઠ કૃત્તિકાસન વિશેષ, આ બધા ૧૧ પ્રકારના આસનો સુવર્ણ વગેરેના લેહથી ત્રણ ત્રણ પ્રકારના થાય છે. આ પ્રમાણે એમની સંખ્યા ૩૩ થાય છે. (૧ અને ૩૩નો સરવાળો ૧૧૪ થાય છે. અહીં સુધી બધી વસ્તુઓની સંખ્યા ૧૧૪ સમજવી.

अतगारधर्मासुतवर्णिणी टीका अ.१ सू. २३ मेघकुमारपालनादिवर्णनम्

२१५

‘तेल कोट्टसमुग्गा’ तैल कुष्ठसमुद्गाः—सुगन्धितैलसमुद्गाः, कुष्ठं—सुगन्धिचूर्णं तस्य समुद्गकाः, ‘पत्ते’ पत्राणि=नागत्रयादीनि तेषां संपुटकाः, ‘चोए’ चोआ=गन्धद्रव्यविशेषः, चोए’ इति देशी शब्दः। तगरः पसिद्धः, एला=‘इलायची’ इति प्रसिद्धा। हरियाले’ हरितालः=स्वनामख्यातपीतवर्णकद्रव्यविशेषः, ‘हिंगुल’ हिङ्गुलकः प्रसिद्धः, ‘मगोसिला’ मनःशिला प्रसिद्ध, ‘सरिसव’ सर्पपः एषां ‘समुग्गे’ समुद्गाः—संपुटकाः, तैलादीनां दशानां संपुटकाः स्वर्णमयादि भेदेन त्रिविधाः, तेन तेषां त्रिंशत् संख्या ३०, भवन्ति (११४-१४३)। आदितः संकलनेन त्रयश्चत्वारिंशदधिकैकमतम्। तैल समुद्गकादयः प्रत्येकमष्टसंख्याकाः प्रदत्ताः ॥८॥

अथाष्टादशदेशोत्पन्ना दास्यः प्रत्येकमष्टसंख्याकाः प्रदत्ता इत्याह—

खुज्जा चिल्ला वामणि वडभीओ वडरी २ उ वडसिया ३।

जोणिया ४ पल्लवियाओ ५ इमिणिया ६ थोरुणिया ७ ॥९॥

तेलकोट्ट इत्यादि।

सुगन्धित तैल रखने की आठ आठ कुपियाएँ, सुगन्धित चूर्ण की आठ आठ कुपियाएँ, पान रखने की आठ आठ डिवियाएँ, चोअ-गंध द्रव्य विशेष रखने की आठ आठ डिवियाएँ, तगर रखने की आठ आठ डिवियाएँ, इलायची रखने की आठ आठ डिवियाएँ, इसी तरह हरिताल, हिंगुल, मनः शिल और सरसों के रखने की भी आठ आठ डिवियाएँ दीं। ये सब भी स्वर्णादिक के भेद से ३-३ प्रकार होती हैं। इसलिये १४३ तक की संख्या यहां तक हो जाती है। अब सूत्रकार यह कहते हैं कि १८ देशों की जो दासियाँ दी गईं—सो वे इस प्रकार हैं।

खुज्जा चिल्ला वामणि—इत्यादि। किरात देश की, कूबडी दासियाँ ८, ८ वर्षरदेश की दूस्व शरीर वाली तथा एक पार्श्व से हीन दासियाँ

‘तेल कोट्ट इत्यादि।’

सुगन्धित तेल भाटे आठ आठ कूपीओ, सुगन्धित चूर्ण (पावडर)नी आठ आठ कूपीओ, पान भूकवानी आठ आठ डाणलीओ, (चोअ) गंधद्रव्य विशेषने भाटे आठ आठ डाणलीओ, तगर भाटेनी आठ आठ डाणलीओ, ऐलची भूकवानी आठ आठ डाणलीओ, आ प्रमाणे ४ हरिताल; हिंगुल, मनःशिल अने सरसव भूकवा भाटे आठ आठ डाणलीओ आपी. आ अधी पणु सुवर्ण वगेरेना बेदधी तणु तणु प्रकारनी थाय छि, ऐटवे अही सुधीनी संख्या १४३ सुधी पडोचि छि. हुवे सूत्रकार अदार देशोनी दासीओ विशेष स्पष्टता करे छि—ते आ प्रमाणे छि—

‘खुज्जा चिल्ला वामणी’ वगेरे आठ आठ किरात देशनी कूबडी दासीओ आठ आठ जर्जर देशनी हींगणु शरीरवाणी तेमज अक पार्श्वहीन दासीओ यौन-

लावि०८ लउसिय० दामिका१० सिंदि११ तह आरवी१२ पुलिंदी य१३।
पकणि१४ बहलि१५ मुंरंडी१६ सवरीओ य १८। ॥१०॥

‘खुजा’ कुजाः ‘चिन्दा’ किरानिकाः=किरानदेशोत्पन्ना दास्यः १,
‘वामणि’ वामनाः हूस्व चरीराः, ‘वडमोओ’ वडभ्यः=एकपाश्वर्दीनाः एतादृशः
‘वर्वरी’ वर्वर्यः=वर्वरदेशोत्पन्नाः २, ‘वउसिया य’ वकुशिकाः=वकुशदेशोत्प-
न्नाश्च ३, ‘जोणिय’ योनिकाः=योनदेशोत्पन्नाः ४, ‘पह्लविगाओ’ पह्लविकाः=
पह्लदेशोत्पन्नाः ५, ‘ईसिणिग्या’ ईमिरिकाः इसिननामकदेशोत्पन्ना ६, ‘धोरु-
इणिया’ धोरुकिनिकाः=देशविशेषोत्पन्नाः, अस्य देशस्य ‘वासिणिग्या’ वासि-
निक इति नामान्तरम् ७, ‘लासिका’=लासक देशोत्पन्नाः ८, ‘लउसिय’
लकुशिकाः=लकुशदेशोत्पन्नाः ९, ‘दमिली’ द्रविडयः=द्रविडदेशोत्पन्नाः १०,
‘सिहलि’ सिंहल्यः=सिंहलदेशोत्पन्नाः ११, आरवी=आरवदेशोत्पन्नाः १२,
‘पुलिंदी’ पुलिन्द्यः=पुलिन्ददेशोत्पन्नाः १३, ‘पकणि’ पकण्यः=इतिदेशीयशब्दः-
पकणदेशोत्पन्नाः १४, ‘बहलि’ बहल्यः=बहलनामको भारतवर्षस्योत्तरीयोदेश-

आठ आठ, वकुशदेश की दासियां आठ आठ, योनदेश की दासियां आठ-
आठ, पह्लवदेश की दासियां आठ-आठ ईसिन नामके देश की
दासियां आठ आठ, धोरुकिनिक देशकी दासियां आठ आठ (इस देशका
दूसरा नाम वासिनिकभी हैं) लासक देश की दासियां आठ आठ, लकुश
देश की दासियां आठ आठ, द्रविडदेश की दासियां आठ आठ, सिंहल-
देश की दासियां आठ आठ, अरवदेश की दासियां आठ आठ, पुलिन्द-
देश की दासियां आठ आठ, पकणदेश की दासियां आठ आठ, भारत
वर्ष की उत्तर दिशाकी और बहल नाम के देश से उत्पन्न हुई दासियां
आठ आठ, मुंरंडदेश की दासियां आठ आठ, शबरदेश की दासियां
आठ आठ, पारसदेश की दासियां आठ आठ,

देशनी दासीओ, आठ आठ पह्लव देशनी दासीओ, धिशन नामना देशनी आठ
आठ दासीओ, धोरुकिनिक देशनी आठ आठ दासीओ, (आ देशनुं गीनुं नाम
वासनिक पणु छे) आठ आठ लासकदेशनी दासीओ, आठ आठ लकुशदेशनी दासीओ,
आठ आठ द्रविडदेशनी दासीओ; आठ आठ सिंहलदेशनी दासीओ, आठ आठ
आरव देशनी दासीओ, आठ आठ पुलिंद देशनी दासीओ आठ आठ पकणुदेशनी
दासीओ, भारतवर्षना उत्तर आवेला बहल नामना देशमां उत्पन्न थयेली आठ आठ
दासीओ, आठ आठ मुंरंडदेशनी दासीओ, आठ आठ शबरदेशनी दासीओ, आठ
पा-स देशनी दासीओ,

अनगरधर्माभूतवर्षाटीका अ. १ सू. २३ मेघकुमारपालनाद्विनिरूपणम्

२९७

स्तत्रोत्पन्नाः १५, 'मुरुंडी' मुरुण्डयः=मुरुण्डदेशोत्पन्नाः १६, 'सचरीओ' सचरीयः=सचरीदेशोत्पन्नाः १७ 'पारसी' पारस्यः- पारसदेशोत्पन्नाः १८, (१४४-१६१) एताः किरातिकादिकाः अनार्यदेशोत्पन्ना अष्टादाशदास्यः प्रत्येकमष्टसंख्यका इति भावः ॥१०॥

छत्तधरी चेडीओ, चामरधर तालियंटयधरीओ।

स करोडिया धरीओ, खीराई पच धाईओ ॥११॥

'छत्तधरी' छत्रधारिण्यः 'चेडीओ' चेटयः-दास्यः (१६२), 'चामरधर' चामराधराः-चामरधारिण्यो दास्यः (१६३), 'तालियंटयधरीओ' तालवृन्तकधराः=तालपत्रनिर्मितव्यजनधारिण्यः (१६४), 'सकरोडिया धरीओ' सकरोटिकाधराः=करोटिकाः=स्थगिताः 'गनदानी' इति प्रसिद्धाः तासां धराःधारिकास्ताभिः सह, सकरोटिकाधराः=स्थगिकाधारिण्योऽपि तत्रामन्वित्यर्थः (१६५), खीरा-ई 'चधाईओ' क्षीरादि पञ्चधन्यः-क्षीरधान्यः १, मण्डनधान्यः २, मंजनधान्यः ३, क्रीडनधान्यः ४, अङ्गधान्यः ५ (१६६-१७०) छत्रधरादयः सर्वाः प्रत्येकमष्टसंख्यकाः ॥११॥

छत्तधरी चेडीओ इत्यादि।

छत्र धारण करने वाली दासी आठ आठ, चामर धारण करनेवाली दासी आठ आठ, ताडपत्र निर्मित बीजना ढोरने वाली दासी आठ आठ, पानी दानी लेने वाली दासियां आठ आठ, क्षीर धात्री आठ आठ, मंजन धात्रियां आठ आठ, क्रीडनधात्रियां आठ आठ; अंक धात्रियां आठ आठ, मंडनधात्रियां आठ आठ.

अट्टंगमद्वियाओ उम्मदियाउ इत्यादि

सामान्य रूप से अंग का मर्दन करने वाली दासियां आठ आठ,

'छत्तधरी' इत्यादि।

आठ आठ छत्र धारण करनेवाली दासीओ, आठ आठ चमर धारण करनेवाली दासीओ, आठ आठ ताडपत्रना धरनेवाली पंचा नाचनेवाली आठ आठ पाणी आपनेवाली दासीओ, आठ आठ क्षीरधात्रीओ, आठ आठ मंजन धात्रीओ, आठ आठ क्रीडन धात्रीओ आठ आठ अंक धात्रीओ,

अट्टंगमद्वियाओ इत्यादि।

आठ आठ सामान्यरूपे अंग मर्दन करनेवाली दासीओ, आठ आठ स्नान करावनेवाली दासीओ, आठ आठ मंडन करावनेवाली दासीओ, वषुंके अन्दन धसनारी

अट्टंगम हयाओ, उम्मदियाउ उम्मज्जिम मंडियाओ य ।

वण्णय-चुण्णय-पीसिय, -कीलाकारी य दवगारी ॥१२॥

‘अट्टंगमदियाओ’ अष्टाङ्गमर्दिकाः=अष्टावङ्गमर्दिकाः सामान्यतोऽङ्गमर्दन-
कारिण्यो दास्यः (१७१) ‘उम्मदियाउ’ उम्मर्दिकाः विशेषतोऽङ्गमर्दनकारिण्यः
(१७२) ‘उम्मज्जिग’ उम्मज्जिकाः-स्नायिकाः (१७३) ‘मंडिया’ मण्डिकाः=
मण्डनकारिण्यः ‘वण्णय चुण्णय पीसिय’ वर्णकचूर्णकपेषिकाः, तत्र वर्णक-
पेषिकाः-चन्दनपेषणकारिण्यः (१७५) चूर्णकपेषिकाः=चूर्णोन्मिश्रद्रव्य तस्य
पेषिकाः (१७६) ‘कीलाकारीय’ क्रीडाकारिकाः (१७७) ‘दवगारी’ द्रवका-
रिकाः=हास्यकारिण्यः (१७८) अङ्गमर्दिकादयः प्रत्येकमष्टसंख्यकाः दास्यः ॥१२॥

उत्थावियाउ तह नाडइल कोडुविणी महाणसिणी ।

भंडारि अज्जधारी, पुण्णधरी पाणीयधरी य ॥१३॥

‘उत्थाविया’ उत्थापिकाः-उत्थापनं=जागरणं तस्य कारिकाः (१७९)
तथा-‘नाडइल’ नाटकनी=नाट्यकारिण्यः (१८०) कोडुविणी’ कौडुविन्यः-
कर्मचारिण्यः (१८१) ‘महाणसिणी’ महानसिन्यः=पाकसंपादिकाः (१८२)
‘भंडारि’ भण्डारिण्यः-कोशाध्यक्षाः (१८३) ‘अज्जधारी’ अज्जधारिकाः=
क्रीडार्थकमन्त्रधारिण्यः (१८४) ‘पुण्णधरी’ पुण्णधारिकाः=क्रीडार्थं पुष्पधारिण्यः
(१८५) ‘पाणीयधरी य’ पानीयधारिकाश्च ‘झारी’ इति प्रसिद्धस्य जलपात्रस्य
धारिका इत्यर्थः (१८६) उत्थापिकादयः प्रत्येकमष्टसंख्यकाः ॥१३॥

विशेष रूप से अंग का मर्दन करने वाली दासियां आठ आठ, स्नान
कराने वाली दासियां आठ आठ, मंडन कराने वाली दासियां आठ आठ,
वर्णक-चन्दन घिसने वाली दासियां आठ आठ, चूर्ण-गंध द्रव्य विशेष-
पीसनेवाली दासियां आठ आठ, और हँसी मझाक करने वाली दासियां
आठ आठ, -उत्थावि-सोते से उठाने वाली दासियां आठ आठ, नाट्य
करने वाली दासियां आठ आठ, घर का काम काज करने वाली दासियां
अठआठ रसोई का काम करने वाली पाचिकाएँ आठ आठ, क्रीडा के
निमित्त कमल लेकर खड़ी रहने वाली दासियां आठ आठ, क्रीडा के
निमित्त पुष्प लेकर खड़ी रहने वाली दासियां आठ आठ, पानी से भरी

आठ आठ हासीओ, चूर्ण-गंध द्रव्य विशेष घसनारी आठ आठ हासीओ, आठ
आठ अनेक जातनी डीओ करनारी हासीओ, हास्य विनोद करनारी आठ आठ
हासीओ, उत्थावि-आठ आठ सूतेवाने जगाडनारी हासीओ, आठ आठ धरनुं काम
करनारी हासीओ, रसोई घरभां काम करनारी आठ आठ परिचारीओ, अंडारभां
काम करनारी आठ आठ हासीओ, डीडाने भाटे काम लुथभां लुथने डेली रहेनारी
आठ आठ हासीओ, डीडाने भाटे पुष्प लुथने डेली रहेनारी आठ आठ हासीओ,

बलकारिय सेजाकारियाओ अब्भंतरीउ बाहिरिया ।

पडिहारी मालारी, पेसणकारीउ अट्ठ ॥१४॥

‘बलकारिय’ बलकारिकाः=व्यायामकारिण्यः (१८७) सेजाकारियाओ’ शय्याकारिकाः=पुष्पादिभिः शय्या रचनाकारिण्यः (१८८) ‘अब्भंतरीउ बाहिरिया पडिहारी’ आभ्यन्तरिकाः प्रतिहारिकाः, बाह्याः प्रतिहारिकाः तत्राभ्यन्तरिका प्रतिहारिकाः आभ्यन्तरे माहरिकाः (१८८) बाह्याः प्रतिहारिकाः—बहीप्रदेशे माहरिकाः (१९०) ‘मालारी’ मालाकारिकाः—(१९१) ‘पेसण कारीउ’ प्रेषणकारिकाः=कार्यसम्पादनार्थं बाहिर्गन्तुं नियोजनं प्रेषणं तस्य कारिकाः (१९२) बलकारिकादयः प्रत्येकमष्टसंख्यकाः ।

एवं तासामष्टानां राजकन्यकानां मध्ये प्रत्येकस्याः मातापितरौ (१९२) द्विनवत्यधिकशतपदार्थान् प्रत्येकमष्टसंख्यकान् संकलनया (१५३६) षट्षिंशदधिकपञ्चदशशतात्मकान् मेघकुमाराय यौतुके ‘दहेज’ इति प्रसिद्धे करमोचनसमये दत्तवन्तौ तेषामष्ट संख्या गुणनेन सर्व संकलनया ते पदार्थाः (१२२८८) द्वादशसहस्राणि अष्टाशीत्यधिकं शतद्वयं च भवन्ति ॥१४॥

हुई झारी को लेकर उपस्थित होने वाली दासियां आठ आठ—बलकारि—व्यायाम करने वाली दासियां आठ आठ, पुष्पादिक द्वारा शय्या की रचना रचने वाली दासियां आठ आठ, भीतर और बाहर पहरा देने वाली दासियां आठ, आठ, माला बनाने वाली दासियां आठ आठ, किसी काम के लिये बाहर भेजने के काम में नियुक्त हुई दासियां आठ आठ, इस प्रकार ८ (आठ) कन्याओं के माता पिताने कुल ये १९२, चीजें प्रीति दान में मेघकुमार को दीं। ये सब चीजें आठ आठ की संख्या में प्रत्येक कर से मिली—ईस तरह १९२, को ८ से गुणित करने पर १५३६, चीजें उस मेघकुमार को दहेज में उनकी ओर से प्राप्त हुई। ये

आठ आठ पाछी बरेली जरीयो लछने छानर रहनारी दासीयो, बलकारिय—व्यायाम करनारी आठ आठ दासीयो, पुष्प वगेरेथी शय्यानी रचन करनारी आठ आठ दासीयो, बलहार अने अंदर थोड़ी करनारी आठ आठ दासीयो आठ आठ भाणायो बनावनारी दासीयो, कोछ पछु कभने माटे बलहार मोकलवामां आवनारी आठ आठ दासीयो, आ प्रभाञ्जे आठ कन्यायोना माता पिताये बधी बछने १६२ वस्तुयो मेघकुमारने प्रीतिदान (दहेज) मां आपी. आठ आठनी संप्यामां हरेक वस्तु तेने आपवामां आवी. आ रीते १६२ने आठनी साथे गुण्या करीयो तो १५३६ वस्तुयो मेघकुमारने प्रीतिदानमां तेभना तरङ्गथी भली, आ संप्या ओक न मातापिता द्वारा ओक कन्याने माटे

‘અન્ન ચ’ અન્યચ્ચ વિપુલં-પ્રભૂતં, ‘ધનકળગરયણમણિમોત્તિય સંલસિલપ્પવાલરત્તરયણ સંતસારસાત્તેજ્જં’ ધન કનકરત્નમણિમૌક્તિકશ્ચલ્લસિલા-પ્રવાલ-ક્તરત્નરત્તમારસ્વાપત્તેયં, ધન-મણિમધરિમમેય પરિચ્છેદ્ધરૂપં, કનકં=સુવર્ણ રત્નનિ ચ= કર્કેતનાદીનિ, મણયઃ=ચન્દ્રકાન્તાદયશ્ચ મૌક્તિકાનિ ચ, શંભાઃ=દક્ષિણાવર્તાદયઃ, શિલાપવાલાનિ=વિદ્ધિમાણિચ ‘મુંગા’ इति भाषायां, યદ્વા-શિલા-રાજપદ્મા ગંધ પેષણશિલા, પ્રવાલાનિ ચ= વિદ્ધિમાણિ, રક્ત રત્નનિ= પદ્મારાગપ્રભૃતીનિ, સત્ત્વિદ્યમાનં યત્ત સારં=પ્રધાનં સ્વાપત્તેયં=દ્રવ્યં, તદપિ ‘અલાહિં’ અલં-પરિપૂર્ણં ‘દલેતિ’ દત્તઃइत्यन्वयः, દત્તવન્તા તિત્યર્થઃ । તત્પરમા-ગમ્, ‘આસત્તમાઓ’ આમસમાન્ ‘કુલવંસાઓ’ કુલવંશયા -કુલલક્ષણે વંશે ધવઃ કુલવંશયઃ આમાણિ સમ્પુરુષપર્યન્ત इत्यर्थः, તેભ્યઃ સમ્પુરુષેભ્યઃ ‘પકામં-દઉં’ પ્રકામં દાતુમ્=પ્રત્યન્તં દાતુ સાધર્મિક વાત્સલ્યપ્રમાવનાડનાથાદિભ્યો

एक कन्या के माता पिता द्वारा प्रदत्त वस्तुओं की संख्या का जोड़ है। हमें ८ से और गुणा करने पर (१२२८८) इन सब का जोड़ आ जाता है।

(अन्नं च विपुलं धनकणगरयणमणिमोत्तिय संलसिलप्ववाल रत्तरयण संतसारसात्तेज्जं) ईन सब के सिवाय और भी बहुत सा गणिधरिम. मेय तथा परिच्छेद रूप द्रव्य, कनक-सुवर्ण, रत्न, चन्द्रकान्त आदि मणि समूहभुक्ता समूह, दक्षिणावर्त्त आदि शंख, शिला प्रवाल- मूंगा, पद्मराग अ हि रक्तरत्न, सत्सारभूत द्रव्य (अलाहिं) खूब-परिपूर्ण (दलेति) दिया। (जात्र)। इतना दिया कि (आ मत्तमाओ कुलवंसाओ) मेघकुमार की मात पीढी तक वह समान न हो सकें। (पकामं दाउ पकामं भोत्तुं परिमाणउं) वे उसे साधर्मिक वात्सल्य में जैन धर्मकी प्रभावना में और अनाथ आदि

આપેલી વસ્તુનો સ વાળો છે. એને આઠથી ગુણીએ તો ૧૨૨૮૮ આ બધાનો સર-વાળો થઈ બાક છે.

(અન્નં ચ વિપુલં ધનકળગરયણમણિમોત્તિયસંલસિલપ્પવાલ રત્તરયણમંતસારસાત્તેજ્જં)

આના સિવાય બીજા પણ બહુ પ્રમાણમાં ગણિમધરિમ, મેય તેમજ પરિચ્છેદ્ધ-રૂપ દ્રવ્ય, કનક, (સુવર્ણ) રત્ન, ચન્દ્રકાન્ત વગેરે મણિસમૂહ, દક્ષિણાવર્ત વગેરે શંખ, શિલા પ્રવાલ, -મૂંગા, પદ્મરાગ વગેરે લાલ રંગના રત્નો, સત્સારભૂત દ્રવ્ય (અલાહિં) બહુજ-પરિપૂર્ણરૂપે (દલેતિ) આપ્યાં (જાત્ર) આટલું આપ્યું કે (આ-સત્તમાઓ કુલવંસાઓ) મેઘકુમારની સાત પેઢી સુધી તે સમાપ્ત ન થાય. (પકામં દાઉ પકામં ભોતું પરિમાણઉં) તે ધનને તેઓ સાધર્મિક વાત્સલ્યમાં જૈન ધર્મની પ્રભાવનામાં, એને અનાથ વ્યક્તિઓના પોષણ વગેરેમાં ઇચ્છા મુજબ ખર્ચ કરી શકે,

अनगरधर्मासृतवर्षाटीका. अ १ सू २३ मेघकुमारपालनादितिरूपणम् ३०१

दानार्थम् एवं 'एकामं भातुं' प्रकामं भक्तुं एव भागार्थं 'पारेभाउं' परिजायतुं= दायादादोनां आत्रादीनां विभागश्च. पदानार्थं तत्परिमाणं द्रव्यं दत्तवन्तौ इति सम्बन्धः । एवं राजकन्यकाः परिणीय ताभिः सह मेघकुमारः स्वकं भवन-मागतः।

ततःखलु स मेघकुमारः 'एगमेगाए भरियाए' एकैक्यै भाग्यै 'एग-मेगं' एकाम् एकां 'हिरणकोडिं' हिरण्यकोटीं रौप्यकोटीं 'दलयइ' ददाति. । एवम्- एकैकां सुवर्णकोटिं यावत् एकैकां प्रेषणकारिणीं ददाति, । अन्यच्च विपुलं धनकनकादिकं परिभाजयितुम् 'यावत्-आसप्तमात् कुलवंश्यात् प्रकामं' दानार्थं भागार्थं परिभजनार्थं च ददाति । ततःखलु सः मेघकुमारः 'उप्पि पासायवरगए' उपरिपासादवरगतः=उत्तमराजभवनोपरिभूमौ स्थितः, 'फुटमाणेहिं

व्यक्तियों के पोषण आदि में, इच्छानुसार खर्च कर सकें। अपने भोग में उसे अच्छी तरह व्यय कर सकें और हिस्सेदार अपने भाईयों में उसका उचित रीति से उसे विभक्त कर सकें। इस तरह दहेज प्राप्त कर वह मेघकुमार उन नवीन परिणीत वधूओं के साथ अपने भवन पर आ गया।—(तएणं से मेहेकुमारे एगमेगाए भरियाए एगमेगं हिरण कोडिं दलयइ जाव एगमेगं पेसणाकारिं दलयइ अण्णं च विपुलं धणकणग जाव परिभाएउं दलयइ) बाद में उस मेघकुमारने एक एक अपनी पत्नी के लिये उस समस्त सामग्रीमें से एकर हिरण्य की कोटि दी। इसी तरह भेतने वाली पर्यन्त अपने उन उनवस्तुओं का उनके लिये विभाग कर वितरण कर दिया। धन, कनक आदि सबका भी विभाग कर वितरण कर दिया। कि जिससे वे अच्छी तरह उसे अपनी इच्छानुसार दानादि में लगाती रहें। (तएणं से मेहे कुमारे उप्पिपासायवरगए फुटमाणेहिं मुईग-

पोताना भाटे सारी रीते अर्थ करी शके अने लागीहार पोताना लाभयेने पणु थोअ्य रीते वढेअ्यी शके आ रीते प्रीतिदान भेजवीने मेघकुमार नवी वधूओनी साथे पोताना लवनभां आओयो. (तएणं से मेहेकुमारे एगमेगाए भरियाए एग मेगं हिरणकोडिं दलयइ जाव एगमेगं पेसणाकारिं दलयइ अण्णं च विपुल धणकणग जाव परिभाएउं दलयइ) त्यागणाह मेघकुमार पोतानी दरेक पत्नी भाटे अधी सामग्रीभांथी ओक करेड हिरण्यनी मुद्राओ आपी. आ प्रभाणु दहेजभां प्राप्त थयेली अधी वस्तुओनो समलोग करीने उनक, धन वगेरे अधी वस्तुओने वढेअ्यी दीधी. जेथी तेओ पणु पोतानी धन्य भुज्ज दान वगेरेभां आपी शके. (तएणं से मेहेकुमारे उप्पि पासायवरगए फुटमाणेहिं मुईगमत्थएहिं वरत-

सुहृन्मत्थएहि' स्फुटद्धिरिव मृदङ्गमस्तकैः, अतिरभसात् ताडयमानै र्मर्दलमुख
पुटैः= वादितमृदङ्गमधुरध्वनिभिः, 'वरतरुणिसंपउत्तेहिं' वरतरुणी संपयुक्तैः=
वर रमणीभिः संपयुक्तैः=कृतैः द्वात्रिंशद्विधैर्नाटकैः, 'उवगिज्जमाणे' उ-गीय-
मानः२ वीर्यादिगुणैः पुनःपुनः स्तूयमानः 'उवज्जलिज्जमाणे' उपलाल्यमानः२
पुनः पुनः प्रसाद्यमानः-ईप्सितार्थसंपादनेन स्नेहपूर्वकं पाल्यमानः२ इत्यर्थः
'सदफरिसरसरुवगंधे' शब्दस्पर्शरसगंधार्थान् तद्रूपान् 'विउले' विपुलान् मानु-
ष्यकान्=मनुष्यसम्बन्धिनः कामभोगान् 'पच्चणुभवमाणे' प्रत्यनुभवन्=भुञ्जानः
उद्यानादि क्रीडां कुर्वाणः राजकुमारपदवीमनुभवन् विहरति=आस्ते सुखेन
कालं गमयतिस्मेत्यर्थः ॥ सू० २३॥

मूलम्—तेणं कालेणं तेण समय णं समणे भगवं महावीरे पुच्चाणुपुठ्वि
चरमाणे गामाणुगामं दूइज्जमाणे सुहंसुहेणं विहरमाणे जेणामेव राय-

मत्थएहि वरतरुणि संपउत्तेहिं वतीसविहेहिं नाडएहि उवगिज्जमाणे२ उवल-
लिज्जमाणे सदफरिसरसरुवगंधे विउले माणुस्सए कामभोगे पच्चणु
भवमाणे विहरइ) इसके बाद वह मेघकुमार महल के ऊपर रहकर बाजों
की मधुर ध्वनियों से तथा उत्तमर उत्तम मणीयों द्वारा किये ३२ प्रकार
के नाटकों से वे कि जिनमें अपने ही शौर्य आदि गुणों का प्रदर्शन
किया जाता था स्तूयमान होता हुआ, ईप्सित अर्थ के संपादन से पुनःपुनः-
प्रसाद्यमान होता हुआ विपुल शब्दरूप गंध, रस, स्पर्श मनुष्य भव
सम्बन्धी काम भोगों को भोगने लगा। इस तरह उद्यान आदि की क्रीडा
का अनुभवन करता हुआ वह मेघकुमार राजकुमार पदवी में रहकर
सुख पूर्वक अपने समय को व्यतीत करने लगा। ॥सूत्र॥२३॥

रुणि संपउत्तेहिं वतीसविहेहिं नाडएहि उवगिज्जमाणे ? उवलालिज्जमाणे
सदफरिसरसरुव गंधे विउले मणुस्सए कामभोगे पच्चणुभवमाणे विहरइ)

त्यारणाद मेघकुमार भडेलना उपरना भागभां रडीने वालाओंना मधुर ध्वनिओ
तेमज्ज उत्तम-उत्तम २ मणुओ द्वारा करवा-ना आवेला ३२ प्रकारना नाटकीय-के जेभां
शौर्य वज्जे गुणो प्रकट करवाभां आवे छे, स्तूयमान थतो, ईप्सित अर्थना संपादनथी
वारंवार प्रसाद्यमान थतो, पुच्छणु प्रमाणुभां ३२, गंध, रस, स्पर्श अने मनुष्य
भव संपर्षी कामभोगो लोगववा लाग्यो, आ प्रमाणु उद्यान वगेरेनी क्रीडाने अनु-
भवतो मेघकुमार राजकुमारना पहने शोभावतो सुपेथी पोताना समयने पसार
करवा लाग्यो, ॥सूत्र २३॥

अनगारधर्माभूतवर्षिणी टीका अ.२ सू. २४ मेघकुमारपालनादिवर्णनम्

३०३

गिहे नयरे गुणसिलए चेइए जाव विहरइ। तएणं से रायगिहे न-
यरे सिंघाडग तिग चउक्कचच्चर चउम्मुहमहापहपहेसु बहुजणस-
हेइवा जाव बहवे उग्गा जाव रायगिहस्स नयरस्स मज्झंमज्जेणं-
एगदिसिं एगाभिमुहा निग्गच्छंति। इमं च णं मेहे कुमारे उप्पि
पांसायवरगए फुट्टमाणेहिं मुयंगमतथएहिं जाव माणुस्सए कामभोगे
भुंजमाणे रायमग्गं च ओलोएमाणे२ एवं च णं विहरइ। तएणं से
मेहे कुमारे ते बहवे उग्गे जाव एगदिसिं एगाभिमुहे निग्गच्छमाणे
पासइ, पासित्ता कंचुइपुरिसे सद्दवेइ, सद्दावित्ता एवं वयासी—किण्णं
भो देवाणुप्पिया! अज्ज रायगिहे नयरे इंदमहेइ वा खंदमहेइ वा
एवं रुदसिववेसमणनागजक्खभूयनईतलायरुक्खवेइ य पव्वय उज्जाण-
गिरिजत्ताइ वा, जओ णं बहवे उग्गा जाव एगदिसिं एगाभिमुहा
णिग्गच्छंति। तएणं से कंचुइपुरिसे समणस्स भगवओ महावीरस्स
गाहियागमणपवत्तिए मेहं कुमारं एवं वयासी—नो खलु देवाणुप्पिया !
अज्ज रायगिहे नयरे इंदमहेइ वा जाव गिरिजत्ताइ वा, जन्नं एए
उग्गा जाव एगदिसिं एगाभिमुहा निग्गच्छन्ति, एवं खलु देवाणु
प्पिया। समणे भगवं महावीरे आइगरे तित्थकरे इहमागए इह
संपत्ते इह समोसढे इह चेव रायगिहे नयरे गुणसिलए चेइए
अहापडिरूवं जाव विहरइ ॥सू० २४॥

टीका—‘तेणं कालेणं’ इत्यादि। तस्मिन् काले तस्मिन् समये भ्रमणो

‘तेणं कालेणं तेणं समएणं’ इत्यादि

टीका—(तेणं काले णं तेण समएणं) उस काल में और उस समय में

‘ते णं कालेणं तेणं समएणं’ इत्यादि ॥

टीका—(तेणं कालेणं तेणं समएणं) तेकाले अने ते समये (समणे भगवं

भगवान् महावीरः पूर्वानुपूर्व्या=तीर्थंकर परम्परया 'चरमाणे' चरन्, ग्रामा-
नुग्रामं 'दूइजमाणे' द्रवन्-सुखं सुखेन निरावाधसंयमयात्रानिर्वाहपूर्वकं विहरन्
यत्रैव राजगृहं नगरं गुणशिलकं चैत्यम्-उद्यानं, तत्र यावद्-यावच्छब्देनेदं
द्रष्टव्यं-तत्र वनपालस्याग्रहमादाय संयमेन तपसाऽऽत्मानं भावयन् विहरति=
आस्ते। ततः खलु 'से' इदमव्ययं पदं प्रस्तुतवस्तुनः परामर्शेऽर्थे वर्तते तेन 'से'
इत्यस्य तन्मिन्नित्यर्थः, राजगृहे नगरे यत्र 'सिंघाडग० महया बहुजणमहेइ
वा' शृङ्गाटक० महान् बहुजनशब्दः=शृङ्गाटकत्रिकचतुष्कचत्वर चतुर्मुख महा-
पथ पथेषु महान् बहुजनशब्दः परस्पर भाषणादिरूपः 'इ' इत्यलंकारार्थः वा शब्दः
समुच्चयार्थकः 'जाव' यावत् अत्र यावत्करणादिदं बोध्यम्-? 'जणवूहेइ वा'
जनव्यूहः-जनसमूहः 'जणबोलेइवाः जनबोलः-जनानां परस्पर कथनरूपः

(समणे भगवं महावीरे) श्रमण भगवान् महावीर (पुन्वाणुपुर्वि चरमाणे)
तीर्थंकर की परंपरा के अनुसार विचरते हुए तथा (ग्रामाणु ग्रामं दूइ
जमाणे) ग्राम से दूसरे ग्राम विचरते हुए (सुहं सुहेणं विहरमाणे) एवं
सुख पूर्वक-बिना किसी विघ्न बाधा के अपनी संयम यात्रा का निर्वाह
करते हुए विहार कर (जेणामेव रायगिहे णगरे) जहां राजगृह नगर था और
(गणसिलए चेइए) गुण शिलक चैत्य-उद्यान था उस में (जाव विहरइ) तप
और संयम से अपनी आत्मा को भावित करते हुए वनपालक की आज्ञा
प्राप्त कर उतर गये। (तएणं रायगिहे णगरे सिंघाडगतिगचउक्कचच्चर
चउम्मुह महापहपहेसु महया बहुजणमहेइ वा इसके बाद उस राजगृह नगर में
शृङ्गाटक, त्रिक, चत्वर, चतुर्मुख, महापथ एवं पथ में बहुत बड़ा अनेक
मनुष्यों का परस्पर भाषणादिरूप शब्द हुआ। 'जाव' पदसे इस पाठ

महावीरे) श्रमण भगवान् महावीर (पुन्वाणुपुर्वि चरमाणे) तीर्थंकरानी परंपराने
अनुसरीने विचरणु करता तेमज्ज (ग्रामाणुग्रामं दूइजमाणे) ओके ग्रामथी
जीजग्राम विचरणु करता (सुहं सुहेणं विहरमाणे) अने सुअथी कोष पणु अतना
विघ्न बाधाओ वगर पोतानी संयम यात्रा करता करता विहार करीने (जेणामेव
रायगिहे णगरे) ज्थां राजगृहनगर હતું અને (गुणसिलए चेइए) गुणशिलक
चैत्य હતું, तेभां (जाव विहरइ) वनपालकनी आज्ञा लधने वस्तीभां उतर्या अने
ते तप अने संयम द्वारा पोताना आत्माने लावित करता विचरवा लाज्या.
(तएणं रायगिहे णगरे सिंघाडगतिगचउक्कचच्चरचउम्मुह महापहपहेसु महया
बहुजणमहेइ वा) त्यारआह राजगृह नगरभां शृङ्गाटक, त्रिक, चत्वर चतुर्मुख,
महापथ अने पथभां अहुज मोटा प्रमाणभां अनेक माणुसोना परस्पर बातचीतने
घोषाट थयो. 'जाव' शब्दद्वारा आ पाठने संश्रद्ध थयो छे-(जणवूहेइवा) धणु

अनगरभ्रमामृतवर्षिणीटीका. अ १ सू. २४ महावीरसमवसरणम्

२०५

‘जणकलकलेइवा’ जनकलकलः—जनानामव्यक्तवर्णात्मको ध्वनिः जनोर्मिः—
तरङ्ग इव मनुष्याणां समूहः ‘जणुकलियाइ वा जनोत्कलिका—जनानाम् अल्पः
समूहः ‘जणसन्निवाइवा’ जनसन्निपातो वा अपरापरस्थानेभ्यः समागत्य एकत्र-
मीलनं, तत्र बहुजनोऽन्योन्यं=परस्परम् एवं=वक्ष्यमाणस्वरूपेण ‘अक्खाइ’
आरूपाति=आकस्मिकभगवदागमनजनितहर्षातिशयेन समद्गदकण्ठतया
सामान्यतोवदतीत्यर्थः। ‘भासइ’ भाषते=व्यक्तवचनैर्वदतीत्यर्थः। ‘पन्नवेइ’ पञ्चा-
पयति=भगवदागमनरूपमर्थं प्रतिबोधयति। ‘परूवेइ’ प्ररूपयति=भगवन्नामगोत्र
स्वरूपादिकं बोधयन् कथयतीत्यर्थः। किंकथयतीत्याह—‘एवं खलु’ इत्यादि। एवं

का संग्रह किया गया है—(जणबूहेइवा) अनेक जनों का व्यूह (जणबोलेइवा)
अनेक जनों के बोल (जणकलकलेइवा) अनेक जनों का कलकलरव उस
समय उन पूर्वोक्त श्रृंगाटक आदि मार्गों में प्रकट हुआ। उस समय
(जणुम्मीइवा) मनुष्यों का जमघड़ उन मार्गों में तरङ्ग की तरह इधर उधर
अतराता हुआ दृष्टि पथ होने लगा। (जणुकलियाइवा) कहीं२ मनुष्यों का
समूह अधिक भी नहीं था—अल्प था (जणसन्निवाइवा) कहीं२ से
आकर जनता एकट्ठी हो गई थी। ये सब के सब मनुष्य परस्पर
में पहिले आकस्मिक भगवान् के आगमन से जनित हर्षातिशय के वश से
गदगद कंड होकर (अक्खाइ) स्पष्ट रूप से एक दूसरे से कहने लगे (भासइ)
बाद में व्यक्त वचनों द्वारा कहने लगे (पन्नवेइ) बाद भगवान्
पधारे हैं ऐसा उच्चारण करने लगे। (परूवेइ) भगवान् का अमुक नाम है
अमुक गोत्र है उनका इस प्रकार का स्वरूप आदि है ऐसा समझ कर सबको
समझाने लगे। कहने लगे—हे देवानुप्रियों? भ्रमण भगवान् महावीर जो

भाणुसोना समूह, (जणबोलेइवा) धणु भाणुसोना अवाज, (जणकलकले इवा)
धणु भाणुसोना शैरणकेर ते वणते पूर्वोक्त श्रृंगाटक वगेरे रस्ताओमां शुरु थये. ते समये
(जणुम्मीइवा) भाणुसो ते मार्गमां हरियाओना भोण्णोनी जेम आभतेम जता
हेआता हता. (जणुकलियाइ वा) कोछ कोछ जग्याओ भाणुसोना समूह ओछा
प्रभाणुमां हतां. (जणसन्निवाइ वा) कोछ कोछ स्थाने अण्डार गामथी जनता ओकडी
थछ गछ हती. आ अछा भाणुसो पछेलां तो भगवानना आकस्मिक आगमनथी हर्षा-
तिरेकने वश गणगणा कठे (अक्खाइ) अस्पष्टरूपे ओकणीजनने कछेवां लाग्या, (भासइ)
पछी स्पष्ट वचनोथी कछेवां लाग्या, (पन्नवेइ) थोडी क्षणो पछी ‘भगवान पधायो
छे, जेम कछेवां लाग्या, (परूवेइ) भगवाननुं अमुक नाम छे, अमुक गोत्र छे,
तेमनुं स्वरूप अमुक प्रकारनुं छे, आम नानुनि अधाने समभववा लाग्या. तेओ

खलु भो देवानुप्रियाः ! श्रमणो भगवान् महावीरः आदिकरस्तीर्थकरो याचतु
सिद्धिगतिनामधेयस्थानं संप्राप्तुकामः पूर्वानुपूर्व्यां चरन् ग्रामानुग्रामं द्रवन्
इहागतः, इह-अस्मिन् मगधदेशे आगतः, इह संप्राप्तः इह=अस्मिन् राजगृहे
नगरे संप्राप्तः, इह समवसृतः=अत्रास्मद्भाष्योदयेन समागतः, इहैव अस्मिन्नेव,
राजगृहे नगरे गुणशिलके चैत्ये यथाप्रतिरूपमवग्रहमवगृह्य संयमेन तपसाऽऽ
त्मानं भावयन् विहरति, तन्महाफलं खलु भो देवानुप्रियाः ! तथा रूपाणा-
मर्हतां भगवतां नामगोत्रस्यापि 'सवणयाए' श्रवणतया=श्रवणेन आपत्त्वात्
स्वार्थे तत् । किमहं ! पुनः 'अभिगमणवंदणणमंसणपडिपुच्छणपज्जुवासणयाए'
अभिगमनं=सम्मुखं गमनं, वन्दनं=गुणकीर्तनम्, नमस्यनं=पञ्चाङ्ग सयत्ननम-
नपूर्वकनमस्करणं, प्रतिपुच्छनं=शरीरादि वार्ताप्रश्नः, पर्युपासना=सावद्ययोग-
परिहारपूर्वकनिरवद्यभावेन सेवाकरणम्, एतेषां समाहारस्ततस्तत्-प्रत्यये

आदिकर हैं तीर्थकर हैं और जो सिद्धि गति नामक स्थान को प्राप्त करने
वाले हैं वे आज तीर्थकर परम्परा के अनुसार विचरते हुए और एक ग्राम
से दूसरे ग्राम विचरते हुए राजगृहनगर में गुणशिलक नामक उद्यान में तप
संयम से आत्माको भावित करते हुए विचरते हैं तो हे देवानुप्रियो ? जब
तथा रूप अर्हंत भगवान के नाम गोत्र के सुनने से शुभ परिणामरूप महा
फल प्राप्त होता है तो फिर साक्षात् रूपमें (अभिगमण, वंदण, णमंसण पडि-
पुच्छण, पज्जुवासणयाए) उनके सन्मुख जाने से, उनके गुणों का कीर्तन
करने से पांचो अंगों को झुकाकर उन्हें नमस्कार करनेसे, उनके
शरीरादि की सुखशाता पूछने से, सावद्ययोगका परिहारपूर्वक निरवद्योग
से उनकी सेवा करने से जो महाफल प्राप्त होता है उसे दर्शन करने

કહેવા લાગ્યા કે-હે દેવાનુપ્રિયો ! શ્રમણ ભગવાન મહાવીર-ને આદિકર છે, તીર્થકર
છે, અને સિદ્ધિગતિ નામકસ્થાન ને મેળવનાર છે, તેઓ આને તીર્થકર પરંપરા અનુ-
સાર વિચરણ કરતા, અને એક ગામથી બીજા ગામ વિચરતા રાજગૃહ નગરમાં ગુણ-
શીલક નામના ઉદ્યાનમાં તપ અને સંયમ દ્વારા આત્માને ભાવિત કરતા વિચરણ કરી
રહ્યા છે. તો હે દેવાનુપ્રિયો ! તથા રૂપ અર્હંત ભગવાન નામ અને ગોત્રના
શ્રવણથી તેના શુભ પરિણામમાં મહાફળ પ્રાપ્ત હોય છે તો પછી સાક્ષાત્ રૂપે
(અભિગમણ, વંદણ, ણમંસણ, પડિપુચ્છણપજ્જુવાસણયાએ) તેમની સામે
જવાથી, તેમના ગુણકીર્તનથી, પાંચઅંગોને નમાવીને તેમને નમસ્કાર કરવાથી, તેમના
શરીરની સુખચાંતી પૂછવાથી, સાવધયોગના પરિહાર પૂર્વક નિરવધયોગથી તેમની
સેવા કરવાથી જે મહાફળ પ્રાપ્તિ થાય છે તેનું વર્ણન કરવાનું સામર્થ્ય કેણુ ધરાવી

अनंगारधर्मास्तुतवर्णिणीटीकाः अ १९. २४ महावारसमवसरणम्

३०७

कृते तृतीयैकवचनम् । भगवांतां नामगोत्रश्रवणेनापि शुभपरिणामरूपं महाफलं भवति, अभिगमनादिभिस्तु यत् फलं भवति, तद् वर्णयितुं कः समर्थः ? इति भावः । तथा एकस्यापि 'आरियस्स' आर्यस्य=आर्यप्रणीतस्य धार्मिकस्य=श्रुतचारित्र-लक्षणधर्म-प्रतिबद्धस्य, 'सुवयणस्स' सुवचनस्य=सर्वप्राणिहितकारकवचसः, 'सवणयाए' श्रवणतया=श्रवणेन सम्यग्दर्शनादि-मोक्षमार्गरूपं महाफलं भवति किमङ्ग ! पुनः, 'विउलस्स' विपुलस्य=प्रभूततरस्य 'अट्ठस्स' अर्थस्य=भगवद्वचन प्रतिपाद्यविषयस्य श्रुतचारित्रलक्षणस्य, 'गहणयाए' ग्रहणेन यत् फलं कर्मनिर्जरारूपं तत् केन वाच्यमिति भावः । 'ते' तत्=तस्माद् गच्छामः खलु हे देवानुप्रियाः ! श्रमणं भगवन्तं महावीरं 'वंदामो' वन्दामहे=मनः प्रणिधानपूर्वकं 'वाचा' स्तौमि, 'नमंस्सामो' नमस्यामः=सत्यनपञ्चाङ्ग नमनपूर्वकं नमस्कुर्मः 'सक्कारेमो' सत्कुर्मः=अभ्युत्थानादि निरवधक्रियासंपादनेन आराधयामः 'सम्माणेमो' संमानयामः=मनोयोगपूर्वकमहर्दुचितवाक्यप्रयोगादिना समाराधयामः । 'कल्लाणं' कल्लवाणं=कलयं=नीरुजत्वं भवरोगरहितत्वं सकल-

के लिये कौन समर्थ हो सकता है । तथा एक भी आर्य प्रणीत धार्मिक श्रुतचारित्ररूप धर्म से युक्त सुवचन का सर्व प्राणी हितकारक वाणी का-श्रवण जब जीव के लिये सम्यग्दर्शन आदि मोक्षमार्ग रूप महाफल का दाता होता है तो फिर भगवान् के द्वारा प्रतिपादित हुए श्रुतचारित्र रूप धर्म के ग्रहण से जो कर्म निर्जरा रूप फल प्राप्त होगा-उसके लिये क्या कहा जा सकता है । इस लिये हे देवानुप्रियो ? भगवान् श्री महावीर की चलो हम सब मनः प्रणिधानपूर्वक उनकी वन्दना करें-वचन से उनकी स्तुति करें-यतना से पंवाङ्गनमनपूर्वक उन्हें नमस्कार करें "सक्कारेमो"-अभ्युत्थानादिरूप निरवध क्रिया के योग्य वचन प्रयोग द्वारा उनकी समाराधना करें । "कल्लाणं देवयं चेइयं पज्जुवासामो"

शुके ? तेभन् ओकन् आर्यप्रणीत धार्मिक (श्रुत चारित्रिधर्मयुक्त सुवचनतुं सर्व प्राणिहितकारक) वाणीतुं श्रमण न्याये लुपने भाटे सम्यग्दर्शन वगेरे मोक्षमार्गधर्म महाक्षण आपनाइं होय छे, तो पछी भगवान् द्वारा प्रतिपादित थयेला श्रुतचारित्र-धर्मना अड्डुथी ने कर्मनिर्जरा रूप फल प्राप्त थये, तेना भाटे शुं कही शकय ? ओथी छे देवानुप्रियो ! श्री भगवान् महावीरनां दर्शन करवा बालो, अमे पछा मनः प्राणिधान पूर्वक (ओक चित्त थधने) तेमनी वन्दना करीये, वचनथी तेमनी स्तुति करीये, यतनाथी पयांगनमन पूर्वक तेमने नमस्कार करीये. 'सक्कारेमो' अभ्युत्थानरूप निरवध क्रियाना योग्य वचन प्रयोग द्वारा तेमनी सम्यक् रीते आराधना करीये. 'कल्लाणं देवयं चेइयं पज्जुवासामो' ने लव्य लुपाने भाटे लव-

કર્મક્ષયલક્ષણં મોક્ષરૂપમ્, આજયતિ=પ્રાપયાત મધ્યાન્ આત કલ્યાણસ્તં, મહ્નલં= હિતકરં 'દેવયં' દેવતં=દેવતૈવ દૈવતં સ્વાર્થેઽણ્ ધર્મદેવમિત્યર્થઃ 'ચૈદ્યં' ચૈત્યં= સર્વથા વિશિષ્ટજ્ઞાનવન્તં 'પર્યુવાસામો' પર્યુવાસ્મહે=નિરવધભાવેન આરાધયામઃ, 'અયં' એતત્=પર્યુવાસનં 'નો' નઃ=અસ્માકં, 'પેચ્ચભવે' પ્રેત્યભવે પરભવે 'હિયાઈ' હિતાય=પથ્યાહાર ઇવ, 'મુહાઈ' મુહાય, ભવભ્રમણવિરમણજનિતશાન્તયે, 'સ્વમાઈ' ક્ષમાય=મોક્ષમાર્ગારાધનક્ષમતા ાસયે, 'નિસ્સેયસાઈ' નિઃશ્રેયસાય= મોક્ષાય, 'અણુગામિત્તાઈ' અણુગામિકત્વાય=ભવપરસ્પગમુશ્વાનુબંધિસુખાય મવિવ્યતીતિ કૃત્વા-ઇતિવહવઃ 'ઉગ્મા' ઉગ્રાઃ=ઋષભદેવેન આરક્ષકપદે નિયુક્તાઃ કોટપાલારક્ષકવંશજાઃ, જાવ યાવત્, અત્ર યાચ્છન્દન-ઇદં દ્રષ્ટવ્યમ્ 'ઉગ્માપુત્તા' ઉગ્રપુત્રાઃ 'મોગા' મોગાઃ=ઋષભદેવાવસ્થાપિતગુરુવંશજાઃ-ગુરુસ્થાનિયા ઇત્યર્થઃ, 'મોગપુત્તા' 'મોગપુત્રા', એવં 'રાઙ્ના' રાજન્યાઃ-મગવદંશજાઃ, 'સ્વત્તિયા'

જો ભવ્ય જોવોં કે લિયે ભવરોગ રહિતત્વરૂપ કલ્પ કી કિ જો સકલ કર્મ ક્ષયરૂપ હૈ મોક્ષકી પ્રાપ્તિ કરાને મેં નિમિત્તભૂત હોતા હૈ એસે કલ્યાણ રૂપ તથા મંગલરૂપ, ધર્મદેવ કી જો ચૈત્ય રૂપ સર્વથા વિશિષ્ટ જ્ઞાનશાલી હૈ ચલો પર્યુવાસના કરે-નિરવધભાવ સે ડનકી આરાધના કરે। 'અયંનો પેચ્ચભવે હિયાઈ, મુહાઈ, સ્વમાઈ, નિસ્સેયસાઈ, અણુગામિત્તાઈ'। ઇસ તરહ કી ગઈ પર્યુવાસના હમ લેગોં કો પરભવ મેં હિત કે લિયે ભવભ્રમણ કે વિરમણ સે જનિત શાન્તિ કે લિયે, મોક્ષમાર્ગ કે આરાધન કી ક્ષમતા પ્રાપ્તિ કે લિયે મોક્ષ કે લિયે તથા ભવ પરસ્પરામે મુશ્વાનુબંધી સુખ કે લિયે હોગા. ઇસ ભાવના સે (બહવે) અનેક (ઉગ્મા) રક્ષક વંશજ પુરુષ કિ જિઃહેં ઋષભદેવને આરક્ષક (કોટપાલ) પદ પર નિયુક્ત કિયા થા વે તથા યાવત્ શબ્દ દ્વારા (ઉગ્માપુત્તા) મોગા, મોગપુત્તા ઙ્ઙાના સ્વત્તિયા,

રોગ રહિતત્વરૂપ 'કલ્પ'ની-કે જે સકલ કર્મક્ષય રૂપ મોક્ષની-પ્રાપ્તિ કરાવવામાં નિમિત્ત ભૂત હોય છે, તેનું નામ કલ્યાણ છે. એવા કલ્યાણરૂપ તેમજ મંગળરૂપ ધર્મદેવની- કે જે ચૈત્યરૂપ સર્વથા વિશિષ્ટ જ્ઞાનશાળી છે-આલો આપણે પર્યુવાસના કરીએ. નિરવધ ભાવે તેમને આરાધીએ. અયં નો પેચ્ચભવે હિયાઈ, મુહાઈ, સ્વમાસ, અણુ-ગમિત્તાઈ' આ પ્રમાણેની પર્યુવાસના, અમને પરભવમાં હિતના માટે, ભવભ્રમણના વિરમણથી જનિત શાંતિના માટે, મોક્ષ માર્ગના આરાધનના સામર્થ્યને માટે, મોક્ષના માટે તેમજ ભવ પરંપરામાં મુશ્વાનુબંધી સુખના માટે થશે. આ ભાવના દ્વારા (બહવે) ઘણા (ઉગ્મા) રક્ષકવંશજ પુરુષો-કે; જેમને ઋષભદેવે આરક્ષક (કોટપાલ) પદે નિયુક્ત કર્યા હતા તેઓ તેમજ 'યાવત્' શબ્દ દ્વારા (ઉગ્માપુત્તા મોગા, મોગપુત્તા,

३१०

ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रे

प्रत्यय-समानहेतोः, 'कोउहल्ल वत्तिं' कौतुहल्लप्रत्यय=अपूर्ववस्तु दर्शनार्थ-
मिति भावः। केचन 'असुयाइ' अश्रुतानि, 'सुणिस्सामो' श्रोष्यामः इति हेतोः
इत्यत्र, ऽवोध्यम्। 'सुयाइ' श्रुतानि, 'निस्संकियाइ' निःशङ्कितानि, 'करिस्सामो'
करिष्यामः, 'अप्पेगइया' अप्येके=केचन, मुंडा' मुण्डाः 'मवित्ता' भूत्वा
आगाराओ अगारात्=गृहात्, 'अणगारियं' अनगारितां=साधुतां 'पव्वइस्सामो'
पव्वजिष्यामः=प्राप्यामः अप्पेगइया' अप्येके=केचन 'पंचाणुवइयं' पञ्चाणुव-
निकं, 'सत्तसिक्खावइयं' सप्तशिक्षाव्रतिकम्, एवं 'दुवालसविहं' द्वादशविधं
गिह्धिधम्मं' गृह्धिधम्मं 'पडिवज्जिस्सामो' प्रतिव्रजिष्यामः=स्वीकरीष्यामः इति
हेतोः, तथा अप्पेगइया' अप्येके=केचन 'जिणभत्तिरागेणं' जिनभक्तिरागेण=

आराधना करना इसका नाम पूजा है। (अप्पेगइया सक्कारवत्तिं) कितनेक उनका
सत्कार करने के लिये कितनेक (अप्पेगइया सम्माणवत्तिं) सम्मान करने के लिये
कितनेक (अप्पेगइया कोउहल्लवत्तिं) अपूर्व वस्तु के देखने की उत्कण्ठा की निवृत्ति
करने के लिये, कितनेक (असुयाइ) अश्रुत वस्तुका (सुणिस्सामो)
श्रवण करना प्रभु के पास प्राप्त होगा इसके लिये कितनेक (सुयाइ
निस्संकियाइ करिस्सामो) महात्माओं के मुखसे पहले सुनी गई बात
प्रभुके निकट शंका रहित हो जायगी इसके लिये (अप्पे गइया)
कितनेक (मुंडा मविता आगाराओ अणगारियं पव्वइस्सामो) इस
भावना से प्रेरित होकर कि मुंडित होकर प्रभुके पास गृहस्थ से अ-
मुनिपद धारण करेंगे इसके लिये (अप्पे गइया पंचाणुवइयं सत्त सि-
क्खावइयं दुवालसविहं गिह्धिधम्मं पडिवज्जिस्सामो) कितनेक पंच अणुव्रतों
को सात शिक्षाव्रतों को इस तरह १२ प्रकार के गृहस्थ धर्म को प्राप्त
करेंगे इसके लिये, (अप्पे गइया) कितनेक, (जिणभत्ति रागेण) केवल

करवा भाटे, डेटलाक (सम्माणवत्तिं) सम्मान करवा भाटे, डेटलाक (कोउहल्लवत्तिं)
अदृष्ट वस्तुने जेवानी डिट्ठाना उपशमन भाटे, डेटलाक (असुयाइ) अश्रुतवस्तु
(सुणिस्सामो) श्रवण प्रभु पास प्राप्त थ्ये, अर्थात् अपूर्व तत्त्व सांलणवामां डेटलाक
(सुयाइ निस्संकियाइ करिस्सामो) जीव महात्माओंनी पासथी सांलणेनी
वात् प्रभुनी पास शंका रहित थ्ये भाटे, (अप्पेगइया) डेटलाक (मुंडा मविता)
आगाराओ अणगारियं पव्वइस्सामो) आ भावनाथी प्रेरणने डे मुंडित थयने
प्रभुनी पास गृहस्थ भटीने हवे सुनिपद धारण करीश थ्ये भाटे, (अप्पेगइया-
पंचाणुवइयं सत्त सिक्खावइयं दुवालसविहं गिह्धिधम्मं पडिवज्जिस्सामो)
डेटलाक पांच अणुव्रतोंने सातशिक्षा व्रतोंने आ रीते १२ प्रकारना गृहस्थधर्मे
धारण करीने श्रावकधर्म स्वीकरीशु. थ्ये भाटे (अप्पेगइया) डेटलाक (जिणभत्ति रागेण)

जिनसेवानुरागेण 'अप्येगइया' अप्येके-‘जीयमेयंति कट्टु’ जातमेतत्-जात परम्परागत आचारः, आस्माकमतिकृत्वा ‘ण्हाया’ इत्यादि, स्नाताः कृत्वा बलिकर्माः कृतकौतुहमङ्गलप्रायश्चित्ताः शिरसा कण्ठे मालकृताः=कण्ठे परिधृतमालाः आविद्धमणिसुवर्णाः कल्पितहागार्द्धहारत्रिसरिकपालाम्बपलम्बमानकटिमूत्रकाः पुकृतशोभाभरणाः प्रवरवस्त्रपरिहिताः परिहितप्रवरवस्त्राः, चन्दनावलिममानशरीराः=चन्दनवर्धितसर्वाङ्गः, एतादृशाः सन्तः, तथा अप्येके=केचन हयगताः, एवं गजरथशिबिकास्यन्दमानीगताः, अप्येके पादविहारचारिणः पुरुषवृन्दयुक्ताः महता उन्कृष्टमिहनादबोलकलकलरवेण समुद्रावभूतमिव=

जिन भक्ति के अनुराग से (अप्ये गईया) और कितनेक (जियमेयंति कट्टु) मनुष्य यह हमारा परंपरागत आचार है इसकी परिपालना के निमित्त प्रभु के पास जानेको कटिबद्ध हुए! सो उन्होंने “ण्हाया” स्नान किया। स्नान कर बलिकर्म किया अर्थात् वायस आदि पक्षियोंको अन्नादि का भाग दिया। कौतुह मंगल एवं दुःस्वप्न आदि जनित अशुभ की निवृत्ति के लिये प्रायश्चित्त किया। कंठमें मालाएँ धारण की। मणि एवं सुवर्णों के हार अर्धहार आदि पहिरे। कानोंमें लंबे लंबे लटकते हुए कुंडल आदि धारण किये। कटिमें कन्दोरे पहिरे। वेश कीमती वस्त्र पहिरे। चंदन आदि सुगंध द्रव्यों से शरीर को चीर्षित किया। इस प्रकार सज धज कर कितनेक मनुष्य तो घोड़ों पर सवार हुए कितनेक हाथियों पर, कितनेक रथों पर, कितनेक शिबिकाओं (पालखियों) पर, कितनेक स्यन्दनों (तामजानों) पर और कितनेक पैदल ही मनुष्य समूह से युक्त होकर चल दिये। भिन्न २ प्रकार के

इसत जिन लडितना अनुरागथी (अप्येगइया) अनेकेटलाक (जीयमेयंति कट्टु) भाणुसोथो ओ समलने के आ अभासे परंपरागत सदाचार छे. ओना पावन भाटे प्रभुनी पासो जवा तैयार थया. तेओथो ‘ण्हाया’ स्नान कथुं. स्नान कनीने बलिकर्म कथुं ओटले के हाग वगेरेने अन्न वगेरेना लाग आथ्यो. कौतुक मंगल तेमज दुःस्वप्न वगेरेथी जनित अशुभनी निवृत्तिने भाटे प्रायश्चित्त कथुं. कंठमां भाणाओ पछेरी कानोमां लांणा लाणा जूलता कुंडल वगेरे पछेयां केडे कन्दोरा पछेयां. किमती वस्त्रां धा एउ कथीं. चंदन वगेरे सुगंधित द्रव्य द्वारा शरीरने सुवासित कथुं. आ प्रभाणु सुसज्ज थधने केटलाक भाणुसो घोडा उपर सवार थया, केटलाक हाथी उपर, केटलाक रथ उपर, केटलाक पालखीओ उपर, केटलाक स्यन्दनो (तामजानो) उपर, अनेकेटलाक पैदल ज भाणुसोना टोणाओमां भणीने आद्या. अनेक जतना शब्दो उच्यो-

समुद्रवाकुलमिव राजगृहं कुर्वन्तः' इति। रायगिहस्स नयरस्स' राजगृहस्य नगरस्य 'मज्झं मज्झेणं' मध्यमध्येन 'एगदिसिं' एकस्यांदिशि, 'एगाभिमुहा' एकाभिमुखः=एकं भगवन्तं अभि=अभिगतं मुखं येषां ते तथा=भगवदभिमुखा इत्यर्थः, निर्गच्छन्ति, 'इमं च णं' अस्मिन् समये च खलु मेघकुमारः 'उप्पि-पासायवरगए' उपरिप्रासादवरगतः प्रासादचरोपरिभूमिकस्थः 'फुट्टमाणेहिं' फुट्टद्भिः=गद्यमानैः 'सुयंगमत्थएहिं' मृदङ्गमस्तकैः यावद् मानुष्यकान् भोगान् भुञ्जानः 'रायमग्गं च' राजमार्गं च 'ओलोएमाणे' अवलोकमानः२ एवं च खलु विहरति=आस्ते। ततः खलु स मेघकुमारस्तान् बहुनुग्रान् एकस्यां दिशि-

शब्द करते हुए ये सब चल रहे थे। उनके उन शब्दों से राजगृह नगर ऐसा मालूम हो रहा था कि मानो वह समुद्र के ध्वनि से ही आकुल वाकुल सा हो रहा है। इस तरह होते हुए वे सब (रायगिहस्स नयरस्स मज्झंमज्जेणं एगदिसि एगाभिमुहा निर्गच्छन्ति) राजगृह नगरके ठीक बीचों बीच से होकर एक ही दिशा की ओर एकाभिमुख होकर चल दिये। (इमंच णं मेहेकुमारे उप्पि पासायवरगए फुट्टमाणेहिं सुयंगमत्थएहिं जाव माणुसए कामभोगे भुंजमाणे रायमग्गं च ओलोए २ एवं च णं विहरइ) इस समय मेघकुमार अपने महल के उपर बैठा हुआ था। उसका समय जैसा पहले बतलाया गया है कि बाजोंकी मधुर ध्वनियों के श्रवण से तथा उत्तम २ ३२ प्रकारके नाटकों के कि जिनमे अपने ही शौर्य आदि गुणों का प्रदर्शन रहता था अवलोकन से व्यतीत होता था। इस प्रकार मनुष्य भव संबंधी कामभोगों को भोगता हुआ वह अपना समय आनंद के साथ व्यतीत कर रहा था। उस मेघ-

रता तेजो भधा ऋं रक्षा हुता. तेमना धोंधाटथी राजगृहनगर नाले के समुद्रनी जेम शब्दित थधं रक्षुं हुतुं. आरीते ते भधा (रायगिहस्स नयरस्स मज्झं मज्झेणं एगदिसिं एगाभिमुहा निर्गच्छन्ति) राजगृह नगरनी वर्ये थधंने ऐकज दिशा तरइ ऐकाभिमुख थधंने ऋं रक्षा हुता. (इमे मेहे कुमारे उप्पि पासायवरगए फुट्टमाणेहिं सुयंगमत्थएहिं जाव माणुसए कामभोगे भुंजमाणे रायमग्गं च ओलोएमाणे? एवं च णं विहरइ) ते वण्ठे मेघकुमार पोताना भडेलनी उपर भेठे हुते. तेना वण्ठ जेम पडेलीं वण्ठुंन करवाभां आव्थुं छे तेम-गण्ठोनी मधुर ध्वनिओना श्रवण्थी, तेमज उत्तमोत्तम प्रकारना नाटकेना-के जेमां पोताना ज शौर्य वगेरेनुं प्रदर्शन रहे छे-अवलोकन करता ज पसार थतो हुते. आ प्रभाणे मनुष्यलयना कामभोगे भोगवतो ते पोतानो वण्ठ सुणेथी पसार करता

અનગારધર્મામૃતવર્ષિણી ટીકા. અ.૧ સુ. ૨૪ મહાવીર સમવસરણમ્

૩૧૩

एकाभिमुवान निर्गच्छतः पश्यति, दृष्ट्वा 'कंचुइपुरिसं' कञ्चुकिपुरुषं= अन्तःपुरमादरिकं शब्दयति, शब्दयित्वा एवमवादीत्—किं खलु भो देवानु- प्रिय ! अथ राजगृहे नगरे 'इंद महेइ वा' इन्द्रमहः=इन्द्रोत्सवः 'इ' इत्यलं- कारार्थः वा शब्दः समुच्चयार्थकः, 'खंदमहे इवा' स्कन्दमहः=स्कन्दः=शिवपुत्रः कार्तिकेयः इ इन्द्रो वा शब्दश्च पूर्ववद् व्याख्येयः। एवं—'रुदसिव वेसमणनागजक्खभूयतलायक्खवेइयपन्वय उज्जाणगिरिजत्ताइवा' रुद्रः=एकाद- शसु रुद्रेषु कश्चिद् रुद्रविशेषः, शिवः—प्रसिद्धः, वैश्रमणः यक्षराजः—कुबेरः नागः= भवनपतिविशेषः, यक्षभूतौ=व्यन्तरविशेषौ, नदी=प्रसिद्धा, तडागः=जलाशयः

કુમારને उस समय राजमार्ग की ओर देखा। (तएणं से मेहेकुमार ते बहवे उग्गे जाव एगदिसि एगाभिमुहे निगच्छमाणे पासइ) तो उसे ज्ञान हुआ कि ये सब उग्र आदि के वंश के मनुष्य आज जो एक ही दिशा की तरफ एक लक्ष्य बांधकर जो जा रहे हैं सो क्या कारण है? इस प्रकार विचार कर आते ही उसने उसी समय (कंचुइपुरि से सदावेइ) कंचुकी को बुलवाया—और (सदाविता) बुलाकर (एवं वयासी) उससे ऐसा कहा—(कि णं भो देवानुप्पिया अज्जरायगिहे नगरे इंदमहेइवा खंदमहेइ वा एवंरुदसिववेसमणनागजक्खभूय नइतलाय सक्खवेइय पन्वय उज्जाण गिरिजत्ताइवा) भो देवानुप्रिय? क्या आज राजगृह नगर में इन्द्र महोत्सव है अथवा कार्तिकेय का कोई उत्सव है, अथवा ११ रुद्रोंमें से किसी एक रुद्रका उत्सव है अथवा शिव का उत्सव है? या यक्ष राजका उत्सव है? या किसी भवन पति देव विशेष का उत्सव है? या कि किसी यक्ष का या भूत का उत्सव

હોતો. તે સન્યે મેઘકુમારે રાજમાર્ગ તરફ જોયું. (તણં સે મેહે કુમારે તે બહવે ઉગ્ગે જાવ એગદિસિ એગાભિમુહે નિગચ્છમાણે પાસઈ) કે આજે ઉગ્ર વગેરે વંશના બધા માણસો એક લક્ષ્ય સળીને એક જ તરફ જઈ રહ્યા છે તેનું શું કારણ છે? આમ વિચાર થતાં જ તેણે તરત (કંચુઇપુરિસે સદાવેઇ) કંચુકીને બોલાવ્યો અને (સદાવિતા) બોલાવીને (એવં વયાસી કિણં ભો દેવાણુપ્પિયા? અજ્જ રાયગિહે નગરે ઇંદમહેઇવા સ્વંદહેઇવા એવં રુદસિવવેસમણનાગ જક્કલ ભૂયનઇતલાયક્કલવેઇયપન્વય ઉજ્જાણગિરિજત્તાઇવા)

હે દેવાનુપ્રિય! શું આજે રાજગૃહનગરમાં ઇન્દ્ર મહોત્સવ છે, અથવા કાર્તિકેયનો કોઈ ઉત્સવ છે અથવા અગિયાર રૂદ્રમાંથી કોઈ એક રૂદ્રનો ઉત્સવ છે, અથવા યક્ષ-રાજનો (કુબેર) ઉત્સવ છે, અથવા કોઈ ભવનપતિ દેવ વિશેષનો ઉત્સવ છે. અથવા

‘गालोव’ इति भारा प्रसिद्धः, ‘रुक्ख’ वृक्षः=पर्वतः, ‘चेइय’ चैत्यः=स्मारक
 चिह्नविशेषः मभावृक्षो वा, ‘पव्वय’ पर्वतः उज्जान’ उद्यानम्, ‘गिरिजत्ता’
 गिरियात्रा, एषां रुद्रादीनामुत्सवः किम्? ‘जओणं’ यतः खलु बहव उग्रा
 यावद् एकस्यांदिशि एकाभिमुखा निर्गच्छन्ति । ततः खलु स कञ्चुकिपुरुषः
 श्रमणस्य भगवानो महावीरस्य ‘गहियागमणपवत्तिए’ गृहीतागमनप्रवृत्तिकः=
 आगमनवृत्तान्तज्ञः, मेघकुमारमेवमवदत्—नो खलु हे देवानुप्रिय । अद्य राज-
 गृहे नगरे इन्द्रमहोवा यावद् गिरियात्रा वा, यत खलु एते उग्रा यावद्
 एकस्यां दिशि एकाभिमुखा निर्गच्छन्ति, एवं खलु हे देवानुप्रिय ! श्रमणो
 हे कदा किम्ता उत्सव है—कथा किसी नदी का, या जलाशय को, या
 किसी चैत्य वृक्ष का, या किसी के स्मारक का, पर्वत का, उद्यान का,
 या किसी गिरिका उत्सव है क्या ? (जओ णं बहवे उग्रा जाव एगदिसि-
 एगामिमुहा निगच्छन्ति) जो ये सब के सब उग्र आदि वंश वाले व्याक्त
 एक ही तरफ एक लक्ष्य बांधकर चले जा रहे हैं । (तएणं से कंचुइ
 पुरिसे समणस भगवओ महावीरस गहियागमणपवत्तिए मेहकुमार
 एवं वयासी) इस प्रकार मेघकुमार की बात सुनकर उस कंचुकी ने हि
 जिसे श्रवण भगवान महावीर के आनेका वृत्तान्त पहिले से ज्ञान हो
 चुका था मेघकुमार से ऐसा कहा—(नो खलु देवानुप्रिया ! अज्जं गय-
 गिरिणपरे इन्द्रमहेइता जा गिरिजत्ताइवा) भी देवानुप्रिय ? आज
 राजगृह नगरमे इन्द्र महोत्सव आदि कुछ नहीं है और न कोई नदी
 से लेकर गिरिपर्यन्त कोई उत्सव ही है (जन्ने एएउग्रा जाव एगदिसि एगा-
 मिमुहा निगच्छन्ति) फिर भी ता ये सब उग्र आदि वंश के जन एक
 कोय वक्ष या लुत्तनो उत्सव छे, अत्तावो केनो उत्सव छे ? गुं कोय नदी जलाशय,
 कोय चैत्य वृक्ष, कोय स्मारक, पर्वत उद्यान अथवा कोय गिरिनो उत्सव छे ?
 (न आ णं बहवे उग्रा जाव एगदिसि एगामिमुहा निगच्छन्ति) हे आ जथा
 उग्र वज्जेरेना वंशवणा व्यक्तियेओ ओकए तरफ ओक लक्ष्य राणीने याव्या जय
 छे, (त एणं से कंचुइ पुरिसे समणस भगवओ महावीरस गहियागमण
 पवत्तिए मेहकुमार एवं वयासी) आ दीतो मेघकुमारनी बात आंलणीने ते कंचु-
 कीने, ते नेने श्रमण भगवान महावीरना पधारवाना समाचार पहिलेथी न उता-
 तोले देवावज्जेने कहुं छे—(नो खलु देवानुप्रिया ! अज्जं गयगहनपरे इन्द्र
 महोवा जा गिरिजत्ताइ वा) हे देवानुप्रिय ! राजगृह नगरमां आजे इन्द्र
 महो सब वज्जेरे कोय नथी अथवा नदीथी भांडीने गिरि सुधीने कोय उत्सव पणु नथी
 (जन्ने ए ए उग्रा जाव एगदिसि एगामिमुहा निगच्छन्ति) छतां पणु जे

अनगाग्धर्मास्तवर्षिणीटीका. अ १ सू. २४ महावीरसमवसरणम्

३१५

भगवान् महावीर आदिकरस्तीर्थकरः 'इह-अस्मिन् मगधदेशे आगतः=आया
नुग्रामं विहरन् समागतः इत्यर्थः. इह संपत्ते' इह अस्मिन् राजगृहे नगरे
संघातः 'इह समोसढे' इह-अत्र समवसृतः-अस्मद्भाग्योदयेन समागत इति भावः।
इहैव राजगृहे नगरे गुणशिलके चैभ्ये=उद्याने यथा प्रतिरूप यावद्-अवग्रह-
मवग्रह साधेन तत्रवाऽऽत्मानं भावयन् विहरति=विराजते ॥सू० २४॥

श्लोक-तएणं से मेहे कंचुइज्जपुरिस्स अंतिए एयमट्ठं सोच्चा
णिसम्महट्ठुट्ठे कोडुंघिय पुरिसे सदावेइ सदावित्ता एवं वयासी-खि-
प्पामेव भो देवाणुप्पिया ! चाउग्घंटं आसरहं जुत्तामेव उवट्ठुवेह, तहत्ति
उवणति । तएणं से मेहे ण्हाए जाव सव्वालंकारविभूसिए चाउग्घंटं
आसरहं दूरूढे समणे सकोरंटमह्दामेणं छत्तेणं धारिजमाणेणं
महया भडचडगरविंदपरियालसंपरिवुडे रायगिहस्स नगरस्स

दिशा की ओर एक ही लक्ष्य बांध कर जा रहे हैं (एवं खलु देवाणुप्पिया)
उसका कारण है देवानुप्रिय ? यह है कि (समणे भगवं महावीरे आइकरे
तिन्थकरे इहमागए इह संपत्ते, इह समोसढे इह चेव रायगिहे नगरे गुण-
मिलए चेइए अहापडिख्वे जाव विहरइ) श्रमण भगवान् महावीर जो
आदिकर, एवं तीर्थकर हैं यहाँ पधारे हुए हैं और ग्रामानुग्राम विहार
करते हुए वे आज इस राजगृहनगर में हमलोंगों के भाग्योदय से आ
पहुँचे हैं। यहाँ के गुणशिलक नामक उद्यान .. यथा प्रतिरूपक यावत् अवग्रह
ग्रहण कर तप और संयम से आत्मा को भावित करते हुए विराजे हैं ॥सू. २४॥

आ गंधा उअ वगेरेना वंशज्जेना अेक दिशा तरइ अेक ज लक्ष्य शणीने जअ रह्या छे.
(एवं खलु देवाणुप्पिया) छे देवानुप्रिय ! तेनुं कारणु अे छे छे (समणे भगवं
महावीरे आइकरे तिन्थकरे इहमागए इह संपत्ते, इह समोसढे इह चेव
रायगिहे नगरे गुणासिलये चेइए अहा पडिख्वे जाव विहरइ)
श्रमणु भगवान् महावीर-केजेअो आदिकर (स्वशासननी अपेक्षाअे धर्मनी आदि
करनारा) अने तीर्थकर छे-अर्ही पधार्यो छे. अेक गामथी भीजे गाम विहार
करता तेअो आजे राजगृह नगरमां अमारा सौभाग्यना उदयथी आअ्या छे. अर्हीना
गुणशिलक नामना उद्यानमां यथा प्रतिरूपक यावत् अवग्रह ग्रहणु करीने तप
अने संयम द्वारा आत्माने भावित करता तेअो विराजे छे ॥ सू० २४ ॥

मज्झं मज्झेणं निगच्छिइ, निगच्छत्ता जेणामेव गुणसिलए चेइए तेणामेव उवागच्छइ, उवागच्छत्ता समणस्स भगवओ महावारस्स छत्ताइछत्तं पडागाइपडागं विजाहरचारणे जंभएय देवे ओवयमाणे उप्पयमाणे पासइ पासित्ता चाउग्घंटाओ आसरहाओ पच्चोरुहइ, पच्चोरुहित्ता समणं भगवं महावीरं पंचविहेणं अभिगमेणं अभिगच्छइ, तंजहा—सचित्ताणं दव्वाणं विउसरणयाए१, अचित्ताणं दव्वाणं अविउ सरणयाए२, एगसोडिए उत्तरा संग करणेणं३, चक्रुप्फासे अंजलिपग्गहेणं४, मणसो एगत्ती करणेणं५, जेणामेव समणे भगवं महावीरे तेणामेव उवागच्छइ, उवागच्छत्ता समणं भगवं महावीरं तिकखुत्तो आयाहिणं पयाहिणं करेइ करित्ता वंदइ णमंसइ, वंदित्ता णमंसित्ता समणस्स भगवओ महावीरस्स नच्चासन्ने नाइदूरे सुस्सूसमाणे नमंसमाणे अंजलिउडे अभिमुहे विणएणं पज्जुवासइ, तएणं समणे भगवं महावीरे मेघकुमारस्स तीसे य महइ महालियाए परिसाए मज्झगए विचित्तं धम्ममाइककखइ जहा जीवा वज्झंति मुच्चंति जह य संकिलिस्संति धम्मकहा भाणियठ्वा जाव परिसा पडिगया ॥सू० २५॥

टीका—‘तएणं से मेहे’ इत्यादि, ततः खलु स मेघकुमारः ‘कंचुइज्ज पुरिसस्स’ कंचुकीय पुरुषस्य=अन्तःपुरप्रयोजननिवेदकद्वारपालस्य ‘अंतिए’ अन्तिके समीपे तन्मुखवादित्यर्थः ‘एयमट्ठं’ एतमर्थ=‘श्रीमहावीरः स्वामी समा

‘तएणं से मेहेकुमारे’ इत्यादि

टीका—(तएणं) इसके बाद (से मेहे) उस मेघकुमारने कंचुइज्जपुरिसरूप कंचु की पुरुष के (अंतिए) पास से (एयमट्ठं सोच्चा) इस बात

‘त एणं से मेहेकुमारे’ इत्यादि ।

टीका—(तएणं) त्थाशब्दाद (से मेहेकुमारे) मेघकुमारे (कंचुइज्जपुरिसस्स कंचुकी पुरुषनी (अंतिए) पासिथी (एयमट्ठं सोच्चा) आ वात सांक्षणीने (णिसम्म)

अनगरधर्माभूतवर्णिणीटीका अ १ सू २५ मेघकुमारस्यभगवद्दर्शनान्द्रिनिरूपणम् ३१७

गतः' एतद्वृणुं श्रुत्वा निश्चय्य हृष्टतुष्टः कौटुम्बिक पुरुषान्=राजसेवकान् शब्द-
यति, शब्दयित्वा एवमवदत्=एवमाज्ञापयत्-क्षिपमेव भो देवानुप्पियाः 'चाउ-
ग्यंटे' चाउग्यंटे=चतस्रो घंटालंचमाना यस्मिन् तं 'आसरहं' अश्वरथं=अश्ववाहो
रथस्तं 'जुतामेव' युक्तमेव=अश्वैरुपेतं, उवद्वेह' उपस्थापयत सज्जीभूतं कृत्वा-
ऽत्र समानयत ते च 'तहत्ति उवणेति' तथेति=भवदाज्ञानुसारेण कार्यं सम्पाद-
यिष्यामः इत्युक्त्वा तथैव उपनयन्ति रथमानयन्तीत्यर्थः। ततः खलु स मेघ-
कुमारः स्नोतः यावत्सर्वालंकारविभूषितः चाउग्यंटेम्, अश्वरथं 'दुरूढे समाणे'
दुरूढः=भारुढः सन् सकोरंटेमालयदाम्ना छत्रेण ध्रियमाणेन=भृत्यघृतेन
'महया भडचडगरविंदपरियालसंपरिवुडे' महाभटकारवृन्दपरिवारसंपरिवृतः-

को सुनकर (गिसम्म) और उसका अच्छी तरह विचार कर (हट्टुट्टे)
बहुत अधिक हर्षित होता हुआ संतुष्ट हुआ। पश्चात् उसने (कोडुंभिय-
पुरिसे सदावेइ) राज सेवकों को बुलवाया (सदावित्ता एवं वयासी) बुलाकर
उनसे ऐसा कहा (खिप्पामेव भो देवानुप्पिया) हे देवानुप्पियों? तुम शीघ्र
ही (चाउग्यंटे आसरहं जुतामेव उवद्वेह) चारघंटे वाले रथ को-घोड़े
जोत कर ले आओ (तहत्ति उवणेति) वे भी 'तथेति' आप की आज्ञानुसार
हर कार्य संपादित करेंगे' कहकर रथ को तैयार कर ले आओ। (तएणं
मेहे प्हाए जाव सव्वालंकारविभूसिए चाउग्यंटे आसरहं दुरूढे समाणे)
जब सज्जी भूत होकर रथ आकर उपस्थित हो गया-तब मेघकुमार
चार घंटों से सुशोभित उस रथ पर मनानादि से निवृत्त कर और समस्त
अलंकारों से सुसज्जित हो कर रथमें बैठ गये (कोरंटे मल्लदामेणं छत्तेणं धरि-

अने तेनो सारी पेडे विचार करीने (हट्टुट्टे) अहुण प्रसन्न थतो, संतुष्ट थयो.
त्यार पाढ तेणे (कोडुंभिय पुरिसे सदावेइ) राजसेवकाने बोलाव्या. (सदा-
वित्ता एवं वयासी) बोलावीने तेभने क्छुं डे (खिप्पामेव भो देवानुप्पिया)
डे देवानुप्पिय! तभे सत्तरे चाउग्यंटे आसरहं जुतामेव उवद्वेह) चार घं-
टावाणा रथने घोडा जेतरी लावो (तहत्ती उवणेति) तेओ पाणु तथेति-कडीने
रथ सज्जीवीने लछ आव्या (त एणं से मेहे प्हाए जाव सव्वालंकारविभू-
सिए चाउग्यंटे आसरहं दुरूढे समाणे) न्यारे सज्ज थयेवो रथ आवी
गयो त्याहे मेघकुमार चार घंटाओधी सुशोभित रथ उपर स्नान वगेरे कार्यधी
निवृत्त थधने अने समस्त अलंकारधी सुसज्जित थधने जेसी गया. सकोरंटेमल्ल-
दामणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं) जेसतांनी साथे नोकरे तेभना उपर कोरंटे
पुप्पेनी भाणावाणो छत्र ताण्णी दीधो. (महया भडचडगरविंदपरियालसंपरि

મહામટાનાં=મહાયોધાનાં ચટકરવૃન્દ વિસ્તીર્ણ સમૂહ; નદૂપોયઃ પરિવારઃ તેન સંપરિવૃત્તઃ=સંયુક્તઃ રાજગૃહસ્ય નગરમ્ય મધ્યમધ્યેન નિર્ગચ્છતિ, નિર્ગત્ય યત્રૈવ ગુણશિલકં ચૈત્યં તત્રૈવોપાગચ્છતિ, ઉપાગત્ય શ્રમણસ્ય ભગવતો-મહાવીરસ્યાતિશયમહિમ્ના 'છત્તાઈછત્તે' છત્રાતિછત્રં-છત્રોપરિછત્રં 'પડાગાઈપડાગં' પતાકાતિપતાકાં છત્રમતિક્રમ્ય સ્થિતમિત્યતિછત્રં છત્રં ચાતિછત્રં ચેતિ છત્રાતિછત્રં છત્રોપરિછત્રમિત્યર્થઃ एवं પતાકોપરિપતાકામ, 'વિજ્ઞાહરચારણે વિદ્યાધરચારણાન્ તત્ર ધરન્તોતિધરાઃ, વિદ્યથા ધરા વિદ્યાધરાઃ=વૈતાદ્યપુરાધિપતયઃ, ચારણાઃ-ચરણમ્=આકાશે ગમનાગમનં તદ્વિધેયે યેષાં તે ચારણાઃ=વિદ્યાચારણા જંઘા-ચારણામુનિવિશેષાસ્તાન્, 'જંમણ્યદેવે' જંમ્મકાંશ્ચ દેવાન્=વ્યંતરવિશેષાન્ 'ઓવચમાણે' અવપતતો=ગગનાદવતરતઃ 'ઉપ્પચમાણે' ઉત્પતતઃ=ભૂતલાદુત્પતતઃ 'પાસઈ' પસ્યતિ 'પાસિત્તા' દૃષ્ટ્વા ત્યાગિનો વીરાગસ્ય મર્યાદામચગમ્ય ચાતુ-

જ્ઞમાણેણ) મવાર હોને હીમૃત્યને અનેકે ઉપર કોરંટ પુણ્પો વી માલા સે યુક્ત છત્રતાન લિયા। (મહયા મહચહગરચિદપરિયાલસંપરિવુડે) હસ તરહ મહામટોં (યોધાઓ)ં કે વિસ્તીર્ણ સમૂહ રૂપ પરિવાર સે સંયુક્ત હોકર વે મેઘકુમાર (રાયગિહસ્સ નયરસ્સ મજ્ઞં મજ્જેણં નિગચ્છઈ) રાજગૃહ નગર કે ઠીક વીચો વીચ સે હોકર નિકલે। (નિગચ્છિત્તા જેનામેઽ ગુણ મિલે વેઈણ તેનામેઽ ઉવાગચ્છઈ) નિકલ કર જહાં ગુણ શિલક ચૈત્ય થા વહાં ગયે। (ઉવાગચ્છિત્તા સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ છત્તાઈછત્તે પડા-ગાઈપડાગં વિજ્ઞાહરચારણે જંમણ્યદેવે ઓવચમાણે ઉપ્પચમાણે પાસઈ) જાકર ઉન્હોંને ભગવાન મહાવીર કે અતિશય કિ મહિમા સે છત્ર કે ઉપર છત્રકો ધ્વજા કે ઉપર ધ્વજા કો, વિદ્યાધરોં કો તથા ચારણ ઋદ્ધિ કે ધારક મુનિયોં કો एवं જંમ્મક દેવોં કો આકાશ સે નીચે ઉતરતે હુણ તથા ભૂમિ

વુડે) આ પ્રમાણે મહાભટો (યોદ્ધાઓ) ના વિશાલ સમૂહ ૩૫ પરિવાર યુક્ત મેઘકુમાર (રાયગિહસ્સ નયરસ્સ મજ્ઞં મજ્જેણં નિગચ્છઈ) રાજનગરની ઠીક વચ્ચે થઈને નીકળ્યા. (નિગચ્છિત્તા જેનામેઽ ગુણમિલે વેઈણ તેનામેઽ ઉવા-ગચ્છઈ) નીકળીને જ્યાં ગુણશીલક ચૈત્ય હતું ત્યાં ગયા. (ઉવાગચ્છિત્તા સમ-ણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ છત્તાઈછત્તેપડાગાઈપડાગં વિજ્ઞાહરચારણે જંમણ્ય દેવે ઓવચમાણે ઉપ્પચમાણે પાસઈ) જઈને તેમણે ભગવાન મહાવીરની અતિશય મહિમાથી છત્રની ઉપર છત્ર ને, ધ્વજાની ઉપર ધ્વજા ને, વિદ્યાધરને, તેમજ ચારણ ઋદ્ધિને ધારણ કરનારા મુનિઓને અને જંમલક દેવોને આકાશમાંથી નીચે ઉતરતા તેમજ ભૂમિથી ઉપર જતા જોયા. (પાસિત્તા ચાઉગંઘંટાઓ ખાસર

अनगरधर्माभूतवर्षा टीका अ. १ प्र. २५ मेघकुमारः स्यादभगवद्दर्शनादितिरूपणम् २१९

घण्टकात् अश्वरथात् 'पञ्चोरुहड्' प्रत्यवरोहति=अवतरति 'पञ्चोरुहत्ता' प्रत्य
वरुह=अवतीर्थ श्रमणं भगवंतं महावीरं पञ्चविधेन अभिगमेन अभिगच्छति,
तत्राभिगमः=सावध्यादिव्यापार परिहारपूर्वकमविनयं त्यागिनः समीपे गमन,
तेन 'तं जहा' तथा तेऽभिगमा यथा-'सचित्ताणं दव्वाणं विउसरणयाए'
सचित्तानां दव्वाणां=सचित्तापुष्पताम्बूलादीनां दव्वाणां=वस्तूनां 'विउसरणयाए'
व्युत्सर्जनया=परिहरणेन १ 'अचित्ताणं दव्वाणं अविउसरणयाए' अचित्तानां
दव्वाणां=स्खालंकारादीनां अव्युत्सर्जनया=अपरित्यागेन, तत्रापि छत्र, खड्ग-
वाहन-मुकुट-चामर-लक्षणाणि राजचिह्नानि तु परिहर्तव्यान्येवेति नियमः२,
'एगमाडिय उत्तरासंगकरणेण' एकशाटि द्योत्तरासंगकरणेन, तत्र एका=स्युत
रहितैरुपलब्धका 'साडिया' शाटिका=वस्त्रं तथा उत्तरासंगकरणं यतनार्थं मुखो-
परिधारणं तेन३, 'चक्खुप्फासे अंजलिपग्गहेणं' चक्षुःस्पर्शे=दर्शने सति 'अंज-
लिपग्गहेणं' अञ्जलि प्रग्रहेण करद्वय संयोजनेन ४, 'मणसो एगत्ती करणेणं'

से जाते हुए देखा। (पावित्ता चाउर्घंटाओ आसरहाओ पञ्चोरुहड्)
देखते ही मेघकुमार अपने चातुर्घट रथ से वीतरागप्रभु की विनय की
भावना से नीचे उतरे (पञ्चो रुहत्ता समणं भगवं महावीरं पञ्चविहेणं अभिगमेणं
अभिगच्छड्) नीचे उतर करवे श्रमण भगवान् महावीर के सन्मुखसा पांच प्रकार
के अभिगमनसे निरवध व्यापार परिहार पूर्वक बड़ी विनय के साथ गये। सावधव्या
पार परिहारपूर्वक विनय के साथ त्यागी के पास जाना रूप जो अभिगम है
वह पांच प्रकार का है- (तं जहा) वे पांच प्रकार इस तरह से हैं- (सचि-
त्ताणं दव्वाणं विउसरणयाए१, अचित्ताणं दव्वाणं अविउसरणयाए२, एग
माडिय उत्तरासंगकरणेण३, चक्खुप्फासे अंजलिपग्गहेणं४, मणसो एगत्ती
करणेण५) सचित्ता पुष्प ताम्बूल आदि पदार्थों का परिहार करना१, वस्त्र

हाओ पञ्चोरुहड्) जेतां ज मेघकुमार जेताना चातुर्घट रथ उपरथी वीतराग
प्रभुनी सामे विनयनी लावनाथी नीचे उतरी पड्या। (पञ्चोरुहत्ता समणं भगवं
महावीरं पञ्चविहेणं अभिगमेणं अभिगच्छड्) नीचे उतरिने तेज्या श्रमण
भगवान् महावीरनी सामे सावध व्यापार परिहार पूर्वक णहु ज विनयनी साथे
गया। सावध व्यापार परिहार पूर्वक विनय सहित यधने त्यागीनी पासो जवुं ३पं
जे 'अभिगम' छे, ते पांच प्रकारनो छे- (त जहा) ते आ प्रमाणे छे- (सचि-
त्ताणं दव्वाणं विउसरणयाए १, अचित्ताणं दव्वाणं अविउसरणयाए २,
एग साडिय उत्तरासंगकरणेण ३, चक्खु फासे अंजलि पग्गहेणं ४,
मणसो एगत्ती करणेण ५,) सचित्त पुष्प ताम्बूल वगेरे पदार्थोने त्यज्वा १,
वस्त्र अलंकार वगेरे जे अचित्त द्रव्य छे तेभनो त्याग करवो नहि, आ अध्यामां

મનસ એકત્રીકરણેન=ચિત્તૈકાગ્રત્વવિધાનેન અભિગચ્છતીત્યનેન સમ્યચ્ચન્ધઃ, યત્રૈવ શ્રમણો ભગવાન્ મહાવીરસ્તત્રૈયોપાગચ્છતિ ઉપાગત્ય શ્રમણં ત્રિકૃત્વઃ આદક્ષિણ પ્રદક્ષિણં કરોતિ કૃત્વા વન્દતે નમસ્યતિ, વન્દિત્વા નમસ્યિત્વા શ્રમણસ્ય નાત્યાસન્ને નાતિદૂરે શુશ્રૂષમાણઃ નમસ્યન્ અંજલિપુટે કૃત્વા વિનયેન પશુપામ્તો તતઃસ્વલ્લ શ્રમણો ભગવાન્ મહાવીરઃ મેઘકુમારસ્ય તસ્યાશ્ચ 'મહૈમહાલયાઈ'

અલંકાર આદિ જો અચિત્તા દ્રવ્ય હૈ ઉમ્મકા પરિત્યાગ નહી કરના, इनमें भी जो छत्र स्वर्ण बाहन मुकुट चोमर, आदिरूप जो राज्य भूति है उसका तो त्याग ही करना कहा गया है। विना सीढ़ हुई एक शाटिका से उत्तरासंग करना भगवान को देखते ही दोनों हाथ जोड़ना, और चित्त की एकाग्रता करना। (जेणामेव समणे भगवं महावीरे तेणामेव उवागच्छइ) उस तरफ जाकर जहां भगवान् महावीर विराजमान थे वहां पहुँचो। (उवागच्छित्ता समणं भगवं महावीरं तिवसुत्तो आयाहिणं पयाहिणं करेइ) पहुँच कर उन्होंने श्रमण भगवान् महावीर को तीन बार आदक्षिण प्रदक्षिण पूर्वक नमस्कार किया। (करित्ता वंदइ, णमंसइ) नमस्कार करके उनकी वंदना की पुनः नमस्कार किया। (वंदित्ता णमंसित्ता) वंदना नमस्कार करके (समणस्स भगवओ महावीरस्स नाहदूरे नच्चासन्ने सुस्सुसमाणे नमंसमाणे अंजलिउडे अभिमुहे विणएणं पज्जुवासइ) फिरवे भगवान महावीर के न अधिक पास और न अधिक दूर बडे विनय के साथ दोनों हाथ जोड़ कर सनमुख बैठ गये। (तएणं समणे भगवं महावीरे मेघकुमारस्स

પણ જે છત્ર, ખર્જી, વાહન, મુકુટ, ચોમર વગેરે જે રાજ્ય બિભૂતિ છે, તેમનો તો ત્યાગ કરવો જ કહેવામાં આવ્યો છે. વગર સીવેલી એક શાટિકાથી ઉત્તરાસંગ કરીને ભગવાનને જોઈને બંને હાથ જોડવા, અને ચિત્ત એકાગ્ર કરવું. (જેણામેવ સમણે ભગવ મહાવીરે તેણામેવ ઉવાગચ્છઈ) ત્યાં જઈને જ્યાં ભગવાન મહાવીર વીરાજતા હતા ત્યાં પહોંચ્યા. (ઉવાગચ્છિત્તા સમણં ભગવં મહાવીરં તિવસુત્તો આયાહિણં પયાહિણં કરેઈ) પહોંચીને તેમણે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને ત્રણવાર આ દક્ષિણપ્ર દક્ષિણા પૂર્વક વારંવાર નમસ્કાર કર્યા. (કરિત્તા વંદઈ, ણમંસઈ) નમસ્કાર કરીને તેમની વંદના કરી અને ફરી નમસ્કાર કર્યા. (વંદિત્તા ણમંસિત્તા) વંદન અને નમસ્કાર કરીને (સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ નાહદૂરે નચ્ચાસન્ને સુસ્સુ સમાણે ણમંસમાણે અંજલિઉડે અભિમુહે વિણણં પજ્જુવાસઈ) પછી તેઓ ભગવાન મહાવીરની વધારે નજીક પણ નહિ અને વધારે દૂર પણ નહિ; વળી બહુ જ નમ્ર ભાવે બંને હાથ જોડીને સામે બેસી ગયા. (તણં સમણે ભગવં

अनगारधर्मासूत्रवर्णिणीटीकाः अ. १ सू. २६ मेघकुमारस्य भगवद्दर्शनादितिरूपणम् ३२१

अतिमहत्याः परिषदः विवित्रं धर्मं श्रुतचारित्र्यरूपं 'आइक्खइ' आख्याति= कथयति- 'यथा जीवा वज्जन्ते मुच्चन्ते यथा च संकल्लिस्सन्ति दुःखमनुभवन्ति' धर्मकथा भाणितव्या यावत् परिषत् परिगता विस्तरव्याख्यानं तु मत्कृतोपासकदाङ्गसूत्रस्यागारधर्मसंजीवनीयां टीकायां विलोकनीयम् ॥सू० २५॥

मूलम्—तएणं से मेहे कुमारे समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए धम्मं सोच्चा णिसम्म हट्ठतुट्ठे समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो आयाहिणं पयाहिणं करेइ, करित्ता वंदइ, नमंसइ, वंदित्ता नमंसित्ता एवं वयासी—सद्दहामिणं भंते! निग्गंथं पावयणं, एवं पत्तियामि णं भंते! रोयामि णं भंते! अब्भुट्ठेमि णं भंते! निग्गंथं पावयणं, एवमेयं भंते! तहमेयं भंते!, अवितहमेयं भंते! इच्छियमेयं भंते! पडिच्छियमेयं भंते! इच्छियपडिच्छियमेयं भंते! से जहेव तं तुब्भे

तीसे य महइमहालियाए परिसाए मज्झगए विचित्तधम्ममाईक्खइ) इसके बाद श्रमण भगवान महावीरने बड़ी परिषद् में श्रुतचारित्र्यरूप धर्म का उपदेश दिया। (जहा जीवा वज्जंति मुच्चंति जहय संकल्लिस्सन्ति धम्म कहा भाणियव्वा जाव परिसा पडिगया) प्रभुने उपदेश बात कहा कि जीव किस प्रकार कर्मों का बंध करते हैं और किस प्रकार मुक्त होते हैं तथा वे किस प्रकार से दुःखों का अनुभव करते हैं। इस प्रकार धर्मकथा की व्याख्या सुन कर वह आई हुई परिषदा अपने स्थान पर गई? इस विषय का विस्तृत व्याख्यान मेरे द्वारा कृत उपासकदर्शांग सूत्र को आगार धर्म संजीवनी टीका से जान लेना चाहिये। ॥सू. २५॥'

महावीरं मेघकुमारस्स तीसे य महइमहालियाए परिसाए मज्झगए विचित्त धम्ममाईक्खइ) त्थार आद श्रमणु भगवान महावीरे मोटी परिषद् (सभा) मां श्रुत चारित्र्यरूप धर्मनो उपदेश आप्थो. (जहा जीवा वज्जंति मुच्चंति जहय संकल्लिस्सन्ति धम्मकहा भाणियव्वा जाव परिसा पडिगया) प्रभुओ उपदेशमां कळुं डे लव डेवी रीते कर्मनो बंध करे छे अने डेवी रीते मुक्ति भणवे छे, तेभज तेओ डेवी रीते दुःख अनुभव छे, आ रीते धर्मकथानी व्याख्या सांभणीने ते पश्चिद् पोतपोताना स्थाने जती रडी. आतुं सविस्तृत व्याख्यान भारी उपासक दर्शांग सूत्रनी अगार धर्म संलुवनी टीकाथी जाली लेवुं नेछ्यो. ॥ सूत्र २५॥

वदह जं नवरं देवाणुप्पिया ! अम्मापियरो आपुच्छामि, तओपच्छा मुंडे भवित्ता णं पव्वइस्सामि, ! अहासुहं देवाणुप्पिया ! मा पडि-
 बंधं करेह । तएणं से मेहेकुमारे समणं भगवं महावीरं वंदइ, नमंसइ
 वंदित्ता नमंसित्ता जेणामेव चाउग्घंटे आसरहे तेणामेव उवागच्छइ
 उवागच्छित्ता चाउग्घंटे आसरहंदूरुहइ, दूरुहित्ता महया भडच्चडगरपहकरेणं
 रायगिहस्स नगरस्स मज्झं मज्झेणं जेणामेव सए भवणे तेणामेव
 उवागच्छइ, उवागच्छित्ता चाउग्घंटाओ आसरहाओ पच्चोरुहइ, पच्चो-
 रुहित्ता जेणामेव अम्मापियरो तेणामेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता
 अम्मापिउणं पायवंदणं करेइ, करित्ता एवं वयासी—एवं खलु अम्म-
 याओ ! मए समणस्स भगओ महावीरस्स अंतिए धम्मे णिसंते, से वि
 य मे धम्मे इच्छिए पडिच्छिए अभिरुइए । तएणं तस्स अम्मापियरो
 एवं वयासी—धन्नोस्स तुमं जाया !, कयत्थोसितुमं जाया !, कयल-
 क्खणोसितुमं जाया ! जन्नं तुमे समणस्स भगवओ महावीरस्स
 अंतिए धम्मे णिसंते, से विय ते धम्मे इच्छिए पडिच्छिए अभि-
 रुइए ! तएणं से मेहेकुमारे अम्मापियरो दोच्चंपि तच्चंपि एवं
 वयासी—एवं खलु अम्मयाओ ! मए समणस्स भगवओ महावीरस्स
 अंतिए धम्मे निरुंते से विय मे धम्मे इच्छियपडिच्छियअभिरुइए तं
 इच्छाणि णं अम्मयाओ ! तुब्भेहिं अट्ठभण्णाए समाणे समणस्स
 भगवओ महावीरस्स अंतिए मुंडे भवित्ता अगाराओ अणगारियं
 पव्वइत्तए सू० २६॥

अनगारधर्मासृतवर्षिणी टीका अ.१सू. २६ मेघकुमारस भगवद्दर्शनादिनिरूपणम् ३२३

टीका—‘तएणं से’ इत्यादि । ततः खलु स मेघकुमारः श्रमणस्य भगवतो महावीरस्यान्तिके धर्मं श्रुत्वा निशम्य हृष्टतुष्टः श्रमणं भगवन्तं महावीरं ‘तिष्ठस्वुतो अयं देशी शब्दः वारत्रयम् ‘आयाहिणपयाहिणं’ आदक्षिणंप्रदक्षिणम्—आदक्षिणम्—आदक्षिणतः पार्श्वान्तं, दक्षिणपार्श्वद्वारभ्य प्रदक्षिणं=स्वाङ्गलिपुटस्य परिभ्रमणपूर्वकं ललाटे स्थापनं, ‘करेइ’ करोति, कृत्वा वन्दते, वन्दित्वा नमस्यति, वन्दित्वा नमस्यित्वा एवमवदत्—‘सदहामि णं भंते ! निगमं पावयणं’ श्रद्धामि=‘यथार्थमिदमस्ती’त्येवं विश्वसिमि, खलु हे भगवन नैर्ग्रन्थं=निर्ग्रन्थ-

‘तएणं से मेहेकुमारे’ इत्यादि

टीका—इसके बाद से मेहेकुमारे वह मेघकुमार (समणस्स) श्रमण (भगवओ) भगवान् के (अंतिण) मुखारविंद से (धम्मं सोच्चा) श्रुतचारित्ररूप धर्म का व्याख्यान सुनकर (णिस्सम्म) और उसे हृदय में अवधारण कर (हृष्टतुष्टे) बहुत अधिक हर्षित हुआ संतुष्ट हुआ। बाद में (समणं भगवं महावीरं) श्रमण भगवान् महावीर को तीन बार उसने आदक्षिण प्रदक्षिण पूर्वक वंदना की। अर्थात् दक्षिण पार्श्व से आरम्भ कर बाये तरफ ले जाना और फिर अंजलिपुट को घुमाते हुए जो ललाट पर स्थापित किया जाता है इसका नाम आदक्षिण प्रदक्षिण है। इस किया पूर्वक की उसने प्रभु महावीर को (वंदइ) वंदना की (नमंसइ) नमस्कार किया। (वंदिता नमंसिता) वंदना नमस्कार करके (एवं वयासी फिर उसने इस प्रकार निवेदन किया। (सदहामिणं भंते) हे भदंत? मैं श्रद्धा करना हूं आपके (निगमं पावयणं)

‘तएणं से मेहे कुमारे’ इत्यादि

टीका—(तएणं) त्वार जाह (से मेहेकुमारे) मेघकुमार (समणस्स) श्रमण (भगवओ) भगवान् (अंतिण) मुखारविंद [धम्मं सोच्चा] श्रुत आचार्य धर्म का व्याख्यान सांख्यिकीने (णिस्सम्म) अने तेने हृदयमां अवधारण करीने (हृष्ट तुष्टे) बहुत प्रसन्न थयो अने संतुष्ट थयो. त्वार पछी (समणं भगवं महावीरं) श्रमण भगवान् महावीरनी त्रण वणत तेभण्णे आदक्षिण प्रदक्षिण पूर्वक वंदना करी अेटले के नमस्स जाणुथी श्रद्ध करीने जाणी जाणु तरइ लब्ध जणुं अने पछी अंजलिपुटने डेरवता जे ललाट उपर स्थापित करवामां आवे छे तेणुं नाम आदक्षिण प्रदक्षिण छे. आ विधिथी न तेभण्णे प्रभु महावीरनी (वंदइ) वंदना करी, (नमंसइ) नमस्कार करी (वंदिता नमंसिता) वंदन अने नमस्कार करीने (एवं वयासी) पछी तेभण्णे आ प्रभाण्णे कहुं के (सदहामि णं भंते) हे भदंत! हूं श्रद्धा करे छुं, तभार (निगमं पावयणं) आ निर्ग्रन्थ प्रवचन उपर (एव

૩૨૪

જ્ઞાતાધર્મિકથાજ્ઞેરે

સમ્યન્થપ્રવચનમ્, 'એવં પાંત્યામિણં મંતે ! એવં પ્રત્યોમ=સ્વલુ હે ભગવાન્'યથા
મતા પ્રતિબોધયતે : તથૈવ જીવાદિસ્વરૂપ મસ્તી'તિ પ્રતીતિં કરોમિ । રોયામિ-
ણં મંતે ! રોચ્યામિ સ્વલુ હે ભગવાન્ પીયૂષધારાવદ્ વાઙ્છામિ । 'અભ્યુદ્દેમિણં
મંતે ? નિર્ગમ્યં પાવયણં' અભ્યુત્તિષ્ઠામિ=સમારોધનાર્થમુદ્યતો ભવામિ, સ્વલુ
હે ભગવાન્ ! નૈર્ગમ્યં પ્રવચનમ્, 'એવમેયં મંતે !' 'એવમેતદ્ ભગવાન્ ! એતત્
પ્રવચનમ્, એવમ્-એકાન્તેન સત્યમિત્યર્થઃ, 'તદમેયં મંતે । તદ્યદ્=નપ્રમાણમ્,
એતત્ પ્રવચનં હે ભદન્ત ! 'અવિતહમેયં મંતે !' અવિતર્થ=

ઇત્ય નિર્ગમ્ય પ્રવચન પર । (એવં પાંત્યામિ મંતે) પ્રતીતિ કરતા હું આપકે
ઇત્ય નિર્ગમ્ય પ્રવચન પર । ભગવાન્ ? આપને જેસ પ્રકાર જીવાદિતત્ત્વ કા
સ્વરૂપ સમજાયા છે ઉસી તરહ સે વહ યથાર્થ છે ઇસ તરહ કી મેરે હૃદય મેં
પૂર્ણ શ્રદ્ધા છે ઓર ઇમી તરહ કી મેરેં ચિન મેં પૂર્ણ પ્રતીતિ હો ચુકી છે ।
વહ અન્યથા નહીં હેં ઓર ન અન્ય થા હી હો સકતા છે । (રોયામિણં મંતે)
જિન પ્રકાર સંતસ પ્રાણી અમૃત ધારા કી ચાહના કરતા છે ઉસી તરહ
હે ત્યા ? મેં બી સંસાર તસ આપકે ઇસ નિર્ગમ્ય પ્રવચન કી ચાહના
કરતા હું । (અભ્યુદ્દેમિણં મંતે નિર્ગમ્ય પાવયણં) અતઃ હે ભદન્ત ? મેં આપકે
ઇસ નિર્ગમ્ય પ્રવચન કી સમ્યક પ્રકાર સે આરાધના કરને કે લિયે ઉદ્યત
હોતા હું (એવમેયં મંતે) કારણ-આપકા યદ્ નિર્ગમ્ય પ્રવચન એકાન્તતઃ સત્ય છે ।
(તદમેયં મંતે) કારણ-આપકા યદ્ નિર્ગમ્ય પ્રવચન એકાન્તતઃ સત્ય છે ।
(તદમેયં મંતે) હે ભદન્ત ? ઇસ નિર્ગમ્ય પ્રવચન મેં એકાન્તતતઃ સત્યતા
કી પ્રત્યુપક કોરી મેરી શ્રદ્ધા આદિ નહીં છે કિન્તુ ઇસમેં પ્રમાણોં કા
સ્વલુ છે । (અવિતહમેયં મંતે) કારણ પ્રત્યક્ષાદિ પ્રમાણોં સે કિસી બી પ્રકાર

પાંત્યામિણં મંતે) તમારા આ નિર્ગમ્ય પ્રવચન ઉપર પ્રતીતિ (વિશ્વાસ) કરેં છું.
હે ભગવાન્ ! તમે જે રીતે છવ વગેરે તત્ત્વોનું સ્વરૂપ સમજાવ્યું છે, તે જ પ્રમાણે
તે સત્ય છે. આની મારા હૃદયમાં પૂર્ણ શ્રદ્ધા છે. અને આ પ્રકારની માન ચિત્તમાં
પૂર્ણપણે પ્રતીતિ પણ થઈ ગઈ છે. તે અન્યથા નથી અને તે અન્યથા થઈ શકે
પણ નહિ. (રોચ્યામિ મંતે) જેમ સંતસ પ્રાણી અમૃતધારાની ઇચ્છા કરે છે, તેમ
હે ત્યા ! સંસાર તસ હું પણ આપના આ નિર્ગમ્ય પ્રવચનની ઇચ્છા કરેં છું.
(અભ્યુદ્દેમિણં મંતે નિર્ગમ્ય પાવયણં) તેથી હે ભદન્ત ! તમારા નિર્ગમ્ય પ્રવચ-
નની આવી પેઠે આરાધના કરવા માટે હું ઉદ્યત થયો છું. (એવમેયં મંતે) કેમકે
આપનું આ નિર્ગમ્ય પ્રવચન એકાન્તતઃ સત્ય છે. (તદમેયં મંતે) હે ભદન્ત !
આ નિર્ગમ્ય પ્રવચનમાં એકાન્તતઃ સત્યતાને કહેનારી દ્રઢત મારી શ્રદ્ધા વગેરે જ
નથી પણ આમાં પ્રમાણોનું ગણ છે. (અવિતહમેયં મંતે) કેમકે પ્રત્યક્ષ વગેરે

અનગારધર્મામૃત-પિંટીકા અ. ૧ સુ. ૨૬ મેઘકુમાર-૬૧ મગવર્દશનાદિનિરૂપણમ્ ૩૨૫

પ્રત્યક્ષાદિપ્રમાણૈરબાધિતં, एतत् प्रवचनमाराधयितुं वाञ्छितमित्यर्थः। 'पडि-
च्छियमेयं भंते' प्रतीष्टमेतद् हे भदन्त ! = हे भगवन् ! एतन्निरतिचारमाराधयितुं
वाञ्छितमित्यर्थः। 'इच्छियपडिच्छियमेयं भंते ! इष्ट प्रतीष्टमेतद् भदन्त ! हे
भगवन् ! घोरपरिषद्दोषसर्गे संप्रसेऽणि निरतिचारमाराधयितुं सर्वथावाञ्छितमि-
त्यर्थः। 'से जहेव तं तुब्भे वदह जं' अथ यथैव तद्युयं वदथ यत् हे भग
वन् ! यद् यूयं यथैव वदथ तत् तथैव, जीवाः यथा कर्मनिर्वध्यन्ते यथावा-
मुच्यन्ते' इत्यादि यद् वदथ तत् तथैवास्ति। अथ मोक्षोपायभूतां प्रवज्यां
ग्रहीतुमिच्छामि, नवरं=केवल हे देवानुप्रियाः ! मातापितरौ आपृच्छामि,
तत्रो पच्छा' ततः पश्चात् 'मुढे भविता' मुण्डो भूत्वा खलु प्रव्रजिष्यामि।

કી યાધા નહીં શ્રાંતી છે। (इच्छियमेयं भंते) અતઃ મૈને આપકે ઇસ
નિર્ગ્રન્થ પ્રવચન કી આરાધના કરને કી પૂર્ણ વાઙ્છા કરલો હૈ। (पडिच्छि-
यमेयं भंते) મેરી ઇસ ઇચ્છા કો કોઈ રોક નહીં સકતા હૈ અતઃ મૈને ઇસ
નિર્ગ્રન્થ પ્રવચન કી આરાધના અવિચાર રહિત હો કર હી કરને કી ભાવના
કી હૈ। (इच्छियपडिच्छियमेय भंते) મૈ ઇસકી આરાધના નિમિત્ત ચાહે જિતને
ભી ઘોર પરીષદ ઉપસર્ગ આવે તો ભી ઉન્હેં સહન કરને કો તૈયાર હૂં।
(से जहेव तं तुब्भे वदह जं) જિસ પ્રકાર આપ કહતે હૈં વહુ ઇસી પ્રકાર હૈ-
અર્થાત્ જીવ જિસ તરહ કર્મોં સે બન્ધતે હૈં ઓર જિસ તરહ વે ઉનસે મુક્ત
હોતે હૈં યદ વ્યવસ્થા જૈસીં આપને નિર્ગ્રન્થ પ્રવચન મેં પ્રકટ કી હૈ વહ
ઠીક વૈસી હી હૈ। ઇસલિયે અબ મૈ મોક્ષોપાયભૂત પ્રવજ્યા ગ્રહણ કરના
ચાહતા હૂં। (नवरं) પરન્તુ (देवाणुप्पिया) હે દેવાનુપ્રિય ? (अम्मापियरो-

પ્રમાણોથી આમાં કેઇ પણ બતનો વાંધો આવતો નથી. (इच्छियमेयं भंते)
એથી મેં આપના નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનની આરાધના કરવાની ઇચ્છા કરી છે. (पडि-
च्छियमेयं भंते) મારી ઇચ્છાને કેઇ શેકી શકે એમ નથી. એટલા માટે મેં
આ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનની આરાધના અવિચાર રહિત થઇને જ સંપૂર્ણપણે આરાધના
કરવાની ભાવના કરી છે. (इच्छियपडिच्छियमेयं भंते) આ આરાધનામાં ગમે
તેટલા ઘોર પરિષદ અને ઉપસર્ગ આવે તો પણ હું તેમને સહન કરવા માટે તૈયાર
હું. (से जहेव तं तुब्भे वदह जं) જેમ તમે કહો છો તે તેજ પ્રમાણે છે-
એટલે કે જીવ જેમ કર્મોથી બંધાય છે, અને જેમ તેઓ કર્મોથી મુક્ત થાય છે,
આની વ્યવસ્થા જેવી તમે નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનમાં બતાવી છે, તે હીક છે. એટલે હું
મોક્ષના ઉપાય માટે પ્રવજ્યા ગ્રહણ કરવા આહું છું. (नवरं) પણ (देवाणु-
प्पिया) હે દેવાનુપ્રિય ! (अम्मा पियरो आपृच्छामि) આ વિષે મારા માતા

तदनु मेघकुमारं प्रति भगवानाह 'अहामुहं देवाणुप्पिया' इत्यादि । हे देवानु-
प्पिय ! यथामुखं=यथामुखं भवेत् तथा कुरु, प्रतिबन्धं=विलम्बं मा कुरु ।
श्रेयसि कार्ये प्रमादो न कर्तव्य इति भावः । ततः खलु स मेघकुमारः श्रमणं
भगवन्तं महावीरं वन्दते नमस्यति, वन्दित्वा नमस्यित्वा यत्रैव चातुर्घण्टाऽश्व-
रथ स्तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य चातुर्घण्टमश्वरथं दूरोहति=आरोहति, दूरुह्य=
आरुह्य महता भटचटकरपहकरणे (परिलिप्तः) राजगृहस्य मध्यमध्येन यत्रैव
स्वकं भवनं तत्रैवोपागच्छति । उपागत्य चातुर्घण्टादश्वरथात् प्रत्यवरोहति,

आपुच्छामि) मातापिताको इस विषय में पहिले पूछलू । (तओ पच्छा) इसके
बाद (मुंडे) मुडित (भविता) होकर (णं पव्वइस्सामि) प्रव्रजित हो जाऊंगा
(अहामुयं देवाणुप्पिया ?) मेघकुमार की ऐसी बात सुनकर भगवान्ने उससे
कहा--देवानुप्पिय ? जिससे तुम्हे सुख हो वैसा करो । (मा पडिवंधं करेह)
विलम्ब मत करो । अच्छे कार्य में प्रमाद नहीं किया जाता है (तएण से
मेहेकुमारे समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ) इसके बाद मेघकुमार ने
पशु को वंदना की और नमस्कार किया । (वंदिता नमसित्ता जेणामेव चाउ-
ग्घंटे आसरहे तेणामेव उवागच्छइ) वंदना नमस्कार करके फिर वे जहां
अपना चातुर्घट अश्वरथ रखा था उस ओर गये (उवागच्छित्ता चाउ-
ग्घंटं दूरुहइ दूरुहित्ता महया भडचडगरपहकरेण रायगिहरस्स नगरस्स मज्झं-
मज्जेण जेणामेव सए भवणे तेणामेव उवागच्छइ) वहां जा कर वे उस
पर आरुढ़ हुए--और आरुढ़ होकर महाभटों के वित्तीर्णरूप परिवार समूह
से युक्त हो कर राज गृह नगर के ठीक मध्यमार्ग से होकर अपने भवन

पिताने पहुँचां पहुँची लड़ें. (तओ पच्छा) त्थार जाह (मुंडे) मुंडित (भविता)
थइने (णं पव्वइस्सामि) निश्चितपहले प्रव्रजित थइ जइथ. (अहामुहं देवा-
णुप्पिया) मेघकुमारनी आ बात सांखणीने लखवाने तेने कहुं--हे देवानुप्पिय !
जेम तमने सुण थाय तेम करे. (मा पडिवंधं करेह) मोडुं न करे. साश
क्रममां गइलत करवी नहि. (त एण से मेहे कुमारे समणं भगवं महावीरं वंदइ
नमंसइ) त्थार जाह मेघकुमारे प्रबुनी वंदना करी अने नमस्कार करी. (वंदिता
नमसित्ता जेणामेव चाउग्घंटे आसरहे तेणामेव उवागच्छइ) वंदना अने
नमस्कार करीने पहुँची ज्थां तेज्जोअे थातुर्घट थार घंटडीवाणे अथ रथ भूकथे
हुतो ते त्यां गया. (उवागच्छित्ता चाउग्घंटं दूरुहइ दूरुहित्ता महया भड-
चडगरपहकरेण रायगिहस्स नगरस्स मज्झं मज्जेण जेणामेव सए भवणे
तेणामेव उवागच्छइ) त्यां जइने तेज्जो तेना उपर जेडा अने जेसीने भडालेठाना
विशाण परिवारथी युक्त थइने राजगृहनगरना मध्य मार्गथी राजमार्गथी पसार थइने

अनंगारधर्मासूत्रवर्णिणीटीका अ १ सू २५ मेघकुमारस्य भगवद्देशनादिनिरूपणम् ३२७

प्रत्यवरुद्ध यत्रैव मातापितरौ तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य मातापित्रोः पादवन्दनं करोति, कृत्वा एवमवदत्-एवं खलु हे मातापितरौ ! मया श्रमणस्य भगवतो महावीरस्यान्तिके धर्मे 'गिसंते' निशान्तः=श्रुतः, 'से वि य मे धम्म' सोऽपि च मम धर्मः 'इच्छिण्' इष्टः-इष्टसाधकत्वेन मतः 'पडिच्छिण्' प्रतीष्टः=आराध्यत्वेन विज्ञातः, 'अभिरुड्ण्' अभिरुचितः=आत्मप्रदेशोऽस्वाद्यतामुपगतः। ततः खलु तस्य 'मेहस्स' मेघकुमारस्य मातापितरौ, एवं=वक्ष्यमाणप्रकरणेन अत्रादिष्टान्=उक्तवन्तौ, 'धन्नोसि णं तुमं जाया !' हे जान ! धन्नोसि=

पर गये। (उवागच्छित्ता चाउग्घंटाओ आसरहाओ पच्चोरुह्ण्) आने ही वे उससे नीचे उतरे और (पच्चोरुह्ण्) उतरते ही (जेणामेव अम्मापियरोतेणामेव उवागच्छइ) जहाँ अपने मातापिता थे वहाँ पहुँचे (उवागच्छित्ता अम्मापिऊणं पायवंदणं करेइ) पहुँचते ही उन्होंने पहिले माता पिता के चरणों में नमन किया (करित्ता एवंवयासी) नमन करके फिर उनसे ऐसा कहा-(एवं खलु अम्मयाओ मए समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए धम्म' गिसंते) हे माता पिता ! मैंने श्रमण भगवान महावीर के मुख से धर्मका श्रवण किया है (से वि य मे धम्म' इच्छिण् पडिच्छिण् अभिरुड्ण्) सुनकर मुझे वह इष्टका साधक है ऐसा मुझे मान्य हुआ है। आराध्यत्वेन विज्ञात हुआ है और आत्मप्रदेशों द्वारा वह आस्वाद्यता को प्राप्त हुआ है (तएणं तस्स मेहस्स अम्मापियरो एवं वयासी) मेघ कुमार की इस बात को सुनकर उनके मातापिता ने उनसे ऐसा कहा-(धन्नोसि तुमं जाया संपुन्नोसि तुमं जाया, कयत्थोसि

पितांना लवन तरई गया. (उवागच्छित्ता चाउग्घंटाओ आसरहाओ पच्चोरुह्ण्) त्यां पडोन्हीने रथ उपरथी नीचे उतर्या अने (पच्चोरुह्ण्) उतररीने (जेणामेव अम्मापियरो तेणामेव उवागच्छइ) न्यां तेमना मातापिता हुतां त्यां पडोन्च्या. (उवागच्छित्ता अम्मापिऊणं पायवंदनं करेइ) पडोन्हीने तेमणे पडेलां मातापितांना अरुणेमां वारंवार नमस्कार कर्या. (करित्ता एवं वयासी) नमन करीने पछी तेमणे कहुं (एवं खलु अम्मयाओ मए समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए धम्म' गिसंते) हे मातापिता ! में श्रमण भगवान महावीरना मुणारविंढथी धर्मानुं श्रवण कहुं छे. (से वि य मे धम्म' इच्छिण् पडिच्छिण् अभिरुड्ण्) सांलणीने भने आम थयुं के ते भास छट्टिनो साधक छे. आराध्यत्वेन भने विज्ञात थयुं छे अने आत्मप्रदेशो द्वारा ते आस्वाद्यताने प्राप्त थयुं छे. (तएणं तस्स मेहस्स अम्मापियरो एवं वयासी) मेघकुमारना

ભાગ્યવત્ત્વસિ સ્વલુ ત્વમ્, 'સંપુન્નોઽસિ' સંપૂર્ણોઽસિ સમસ્તગુણસંવૃતોઽસિ ધર્મ-
ધ્યવસાયવત્ત્વેન સકલગુણગરિષ્ઠોઽસિ, 'કયત્યોઽસિ' કૃતાર્થોસિ=કૃતઃ અર્થઃ
સ્વાત્મકલ્યાણરૂપો યેન સ તથાઽસિ, 'કયલક્ષ્ણોઽસિ તુમં-જાયા !' હે જાત !
ત્વં કૃત લક્ષ્ણોઽસિ=કૃતાનિ=સફલીકૃતાનિ, લક્ષણાનિ=શરીરવર્તિ મશતિલકાદિ
ચિહ્નાનિ યેન સ તથાઽસિ, 'જન્નં' યત્=યસ્માત્ સ્વલુ ત્વયા શ્રમણસ્ય ભગવતો
મહાવીરસ્યાન્તિકે ધર્મો નિશાન્તઃ=શ્રુતઃ, સોઽપિ ચ 'તવ ધર્મઃ' દૃષ્ટઃ પ્રતીષ્ઠોઽ-
મિરુચિતઃ। તતઃ સ્વલુ સ મેઘકુમારો માતાપિતરૌ 'દોચ્ચંપિ' દ્વિતીયવારમપિ
'તચ્ચંપિ' તૃતીયવારમપિ એવં-વશ્યમાણપ્રકારેણ અવાદીત્ એવં સ્વલુ હે માતા-
પિતરૌ મયા શ્રમણસ્યઽ અન્તિકે ધર્મો નિશાન્તઃ=શ્રુતઃ, સોઽપિ ચ મમ ધર્મઃ

તુમં જાયા, કયલક્ષ્ણોસિ તુમં જાયા) હે પુત્ર ! તુમ બહુત બડે ભાગ્ય
શાલી હો તુમ સમસ્ત ગુણોં સે ભરે હુણ હો, તુમ કૃતાર્થ હો, તુમને
અપને શરીર વર્ત્તો સમસ્ત શુભલક્ષ્ણોં કો સફલિત કર લિયા હૈ
(જન્નં તુમે સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિણ ધમ્મે નિસંતે) જો
તુમને ભગવાન મહાવીર કે મુલસે શ્રુતચરિત્ર રૂપ ધર્મ કા શ્રવણ કિયા
હૈ। (સે વિ ય તે ધમ્મે ઇચ્છિણ પઢિચ્છિણ અભિરુહણ) ઓર ઉસે તુમને અપને
ઇષ્ટ કા સાધક બને અંગીકાર કિયા હૈ આરાધ્યરૂપ સે ઉસે જાના હૈ
તથા વહતુમ્હે અભિરુચિત હુઆ હૈ। તણં સે મેહે કુમારે અમ્માપિયો
દોચ્ચંપિ તચ્ચંપિ એવં વયાસી) મેઘ કુમારને અપને માતાપિતા સે દુવારા
ઓર તિવારા મી એસા હી પૂર્વોક્તરૂપ સે કહા કિ-એવં સ્વલુ અમ્મયાઓ
મણ સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિણ ધમ્મે નિસંતે સે વિય મે ધમ્મે

આ વચનો સાંભળીને માતાપિતાએ કહ્યું કે—(ધન્નેસિ તુમં જાયા, કયત્યોસિ
તુમં જાયા, કયલક્ષ્ણોસિ તુમં જાયા) હે પુત્ર ! તમે બહુ ભાગ્યશાળી છો,
તમે સકળ ગુણ સંપન્ન છો, તમે કૃતાર્થ છો, તમે પોતાના શરીરવર્તી બધા શુભ-
લક્ષણોને સકળ બનાવ્યાં છે. (જન્નં તુમે સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ
અંતિણ ધમ્મે નિસંતે) કેમકે તમે ભગવાન મહાવીરના મુખથી શ્રુત ચારિત્રરૂપ
ધર્મનું શ્રવણ કર્યું છે. (સે વિ ય તે ધમ્મે ઇચ્છિણ પઢિચ્છિણ અભિરુહણ
અને તેને તમે પોતાના ઇષ્ટ સાધકરૂપે સ્વીકાર્યો છો, આરાધ્યરૂપે તે ધર્મને બાણ્યો
છો તેમ જ તે તમને ગમી ગયો છે. (તણં સે મેહેકુમારે અમ્માપિયરો દોચ્ચંપિ
તચ્ચંપિ એવં વયાસી) મેઘકુમારે પોતાના માતાપિતાને બીજી અને ત્રીજી વખત
પણ આ પ્રમાણે જ કહ્યું—(એવં સ્વલુ અમ્મયાઓ મણ સમણસ્સ ભગવઓ
મહાવીરસ્સ અંતિણ ધમ્મે નિસંતે સે વિય મે ધમ્મે ઇચ્છિણ, પઢિચ્છિણ

अनगारधर्मासृतवर्षिणीटीका अ १ सू २७ मेघकमारस्य भगवद्देशनादिनिरूपणम् ३२९

इष्टः प्रमीष्टोऽभिरुचितः, 'तं' तत्=तस्मात् इच्छामि खलु हे मातापितरौ ! युष्माभिरभ्यनुज्ञातः सन् श्रमणस्य भगवतो महावीरस्यान्तिके मुण्डो भूत्वा 'अगाराओ' अगाराद्=गृहान्नःसृत्य अनगारितां=साधुतां पव्वइत्तए'= प्रव्रजितुं=स्वीकर्तुम्, प्रव्रज्यां ग्रहीतुमिच्छामीत्यर्थः ॥सू० २६॥

मूलम्—तएणं सा धारिणी देवी तमणिट्ठं अकंतं अप्पियं अमणुन्नं अमणामं अस्सुयपुव्वं फरुसं गिरं सोच्चाणिसम्म इमेणं एया-
रूवेणं मणोमाणसिएणं महया पुत्तदुक्खेणं अभिभूया समाणी
सेयागयरोमकूव पगलंत विलीणगाया सोयभरपवेवियंगी णित्तेया
दीणविमणवयणा करयलमलियव्वकमलमाला तद्वखणओलुग-
दुव्वलसरीरा लावन्नसुन्ननिच्छायगय सिरीया पसिढिलभूसण पडं-
तखुम्मियसंचुन्नियधवलवलपव्वभट्टउत्तरिज्जा सूमालविकिन्नकेस-
हरथा मुच्छवसणट्ठ चेयगरुई परसुनियत्तव्वचंपकलया निव्वत्तम-
हिमव्व इंदलट्ठी विमुक्कसंधिवंधणा कोट्टिमतलंसि सव्वंगेहि धसत्ति

इच्छिष्ट, पडिच्छिष्ट, अभिरुष्ट तं इच्छामि णं अम्मयाओ ? तुम्हेहिं अब्भ-
णुन्नाए समाणे समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए मुंडे भवित्ता
अगाराओ अणगारियं पव्वइत्तए) हे माता पिता ? मैने श्रमण भगवान्
के मुण्वसे धर्मे सुना है—और वह मुझे इच्छित हुआ है, प्रतीच्छित हुआ है
तथा अभिरुचित हुआ है। इस लिये हे माता पिता ? मैं आपसे आज्ञा-
पित होकर अब श्रमण भगवान् महावीर के पास घर छोड़ कर अनगार
अवस्था धारण करना चाहता हूँ । “सू० २६”

अभिरुष्ट, तं इच्छामि णं अम्मयाओ ? तुम्हेहिं अब्भणुन्नाए समाणे
समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए मुंडे भवित्ता अगारओ अणगा-
रियं पव्वइत्तए) हे मातापिता ! मैं श्रवणु लगवान महावीरना मुझेभी धर्म
सांलज्यो छे, अने तेने हुं थाहुं छुं, ते भने छिच्छित थयो छे, प्रतीच्छित थयो
छे तेभज् अभिरुचित थयो छे. ओटला माटे हे माता पिता ! हुं तमारी आसा
भेणवीने हवे श्रमणु लगवान महावीरनी पासे घर छोडीने अनगार अवस्था धारण
करवा थाहुं छुं. ॥ सूत्र-२६ ॥

पडिगया। तएणं सा धारिणी देवी ससंभमोवात्तियाए तुरियं कंचण-
भिगारमुह विणिग्गयसीयल जलविमलधाराए पणिसिंचमाणा निव्वा-
वियगायलहुं उक्खेवणतालविंठ वीयणगजणियवाएणं सफुसिएणं
अंते उरपरिजणेणं आसासिया समाणी मुत्तावलि सन्निगासपवडंस
अंसुधारोहि सिंचमाणा पओहरे कलुणविमण दीणारोयमाणी कंदमाणी
तिप्पमाणी सोयमाणी विलवमाणी मेहं कुमारं एवं वयासी॥सू० २७॥

टीका—‘तएणं सा’ इत्यादि। ततः खलु सा धारिणी देवी ‘तमणिट्टं’
ताम् अनिष्टाम्=इष्टविरहकारिकाम्, ‘अकंतं’ अकान्ताम्=अवाञ्छिताम्, ‘अप्पियं’
अप्पियां=दुःखोत्पादिनीम्, ‘अमणुन्नं’ अमनोर्ज्ञां=पुत्रवियोगसूचकत्वेन आर्त-
ध्यानजनिकाम् ‘अमणामं’ अमनोर्मां=मनः प्रतिकृत्याम् ‘अस्सुयपुव्वं’ अश्रुत-
पूर्वम्=पूर्वकदाचिदपि न श्रुतां, ‘फरुसं’ परुषां वज्रपातवत् कठारां गिरं=वाचं
श्रुत्वा निश्चम्य अनेन ‘एयारुवेण’ एतद्रूपेण ‘मणोमाणसिएणं’ मनोमानसिकेन=

‘तएणं सा धारिणीदेवी’ इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (सा धारिणी देवी) वह धारिणीदेवी (तं अणिट्टं)
उस अनिष्ट (अकंतं) अवाञ्छित, (अप्पियं) दुःखोत्पादक, (अमणुन्नं) पुत्र
वियोगकी सूचक होने के कारण आर्तध्यानजनक (अमणामं) मनकी
अरुचिकारक, (अस्सुयपुव्वं) अश्रुतपूर्व ऐसी (फरुसं) वज्रपात के समान
कठोर (गिरं मोच्चा) सेव कुमार की बात सुनकर (णिसम्म) और उसे
हृदय में अवधारितकर ‘इमेणं एयारुवेणं’ इस वियोगरूप (महयापुत्त
दुक्खेणं) बहुत बड़े पुत्र के दुःखसे जो केवल (मणोमाणसिएणं) मनः

‘तएणं सा धारिणी देवी’ इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) त्थार बाद (सा धारिणी देवी) धारिणी देवी (तं अणिट्टं)
अनिष्ट (अकंतं) अवाञ्छित, (अप्पियं) दुःखद (अमणुन्नं) पुत्र वियोगने सूच-
नकारी होवाथी आर्तध्यान जनक (अमणामं) मनने अशुचिकर, (अस्सुयपुव्वं)
अश्रुत पूर्व ऐसी (फरुसं) वज्रपातनी जैम कठोर, (गिरं मोच्चा) मेघकुमारनी
बात आंखणीने (णिसम्म) अने तेने हृदयमां अवधारित करीने (इमेणं एयारुवेणं)
आ वियोगरूप (महया पुत्तदुक्खेणं) बहुत मोटा पुत्ररूप दुःखी—डे जे इकत
(मणोमाणसिएणं) मन जम्य डतुं—वचनथी तेने अहार प्रकट न करी थकाय
तेथुं डतुं—(अभिधूया समाणि) दुःखी थती (सेयागयरोमकूटपगजत्त विलीण

अनगारवर्मासूतवर्णिनी टीका अ.१सू.२७ मेघकुमारस्य भगवद्दर्शनादिनिरूपणम् ३३१

=मनसि-मनस्येव वतमानं यन्मानसिकं तन्मनोमानसिकं तेन, वचनैर्बहिर-
प्रकाशितेन मनोमात्रवर्तिनेत्यर्थः, महता पुत्र दुःखेनाभिभूता=आकान्तासती,
'सोयागयरोमकूवपगलंतविलीणगाया' स्वेदागत रोमकूपगलद् विलीनगात्रा=
स्वेदा आगताः संजाताः रोमकूपेभ्यः पगलन्तः=पस्रवन्तः, अतएव विली-
नाश्च गात्रेषु यस्याः सा तथा 'सोयभरणपवेवियंगी' शोकभर प्रवेपिताङ्गी=शोका-
धिक्येन प्रकम्पितशरीरा, 'णित्तैया' निस्तेजाः 'दीणविमणवयणा' दीनविमनो
वदना, दीनस्येव विमनस इव वदने यस्याः सा 'करयलमलियव्वकमल-
माला' करतलमलितेवकमलमाला-करतलमर्दितकमलमाला सदृशी, अतिम्लाने-
त्यर्थः, 'तक्खणओलुगदुव्वलसरीरा' तत्क्षणवरुणदुर्बलशरीरा=तत्क्षणमेव=
'भवतिनुमिच्छानोनिवचनप्रवणप्रण ए। अवरुणं=रोगग्रस्तमिवम्लानं दुर्बलं
च शरीरं यस्याः सा, 'लावन्नसुन्ननिच्छायगयसिरीया' लावण्यशून्यनिच्छाय-
गम्य था-वचन से जिसका बाहर प्रकट किया जाना एकतरह से
अशक्य था (अभिभूया समाणी) दुःख से व्याप्त होती हुई (सोयागयरो-
मकूवपगलंत विलीणगाया' पसीने से तर हो गई (सोयभरणपवेवियंगी)
शोक की अधिकता के कारण उसका समस्त शरीर कपने लगा। (णि
त्तैया, दीण विमणवयणा करयलमलियव्व कमलमाला) वह विलकुल तेज
रहित बन गई। दीन दुःखी प्राणी की तरह तथा विमनस्क व्यक्ति की
तरह उसका मुख हो गया करतल से मलित हुई कमल माला की
तरह वह कुमट्टाई हुई दिखलाई देने लगी। 'तक्खणओलुग दुव्वल सरीरा'
में दीक्षा लेना चाहता हूँ ऐसा जब मेघकुमार ने कहा-तब से ही-उसी
क्षण से ही उसका शरीर रोगग्रस्त की तरह-म्लान एवं दुर्बल हो गया
(लावन्न सुन्ननिच्छायगयसिरीया, पसिहिल भूषण पउंत खुम्मिय, संचुन्निघ

गाया) परसेवाथी तरओण थर्ध गध. (सोयभरणपवेवियंगी) शोका धिकयथी
तेनुं आपुं शरीर ओकहम धूणवा मांडथुं. (णित्तैया, दिणविमणवयणा
करयलमलियव्वकमलमाला) ते ओकहम निस्तेज थर्ध गध. दीन दुःखी
प्राणीनी जेम तेमज विमनस्क व्यक्तित्वी जेम तेनुं में थर्ध गधुं. इथेणीथी महित
थओली कमणनी भाणानी जेम ते चिमणाओली देणावा दाणी. (तक्खण ओलुग
दुव्वलसरीरा) 'भारे दीक्षा लेवी छे' ओपुं ज्यारे मेघकुमारे कहुं त्यासथी, तेज
वणतथी-तेमनुं शरीर रोग ग्रस्तनी जेम म्लान अने हूणथुं थर्ध गधुं. (लावन्न)
सुन्न निच्छायगय सिरीया, पसिहिल भूषण पउंत खुम्मियसंचुन्निघवल

गन त्रीका=लावण्यरहिता, निच्छाया=प्रकाशहीना अतएव गतत्रीका-शोभाच-
जिता, 'पसिद्धिभूषणपङ्कजसुम्भिय संचुन्निय भवत्वलयपद्मद्व उत्तरिज्जा'
प्रशिथिलभूषणा=शोकेन कृशाङ्गत्वाद् आदौ प्रशिथिलानि भूषणानि यस्याः सा,
ततःशोकाधिक्येनातिकृशत्वात् कतिपयाः पतन्तः, कतिपयाः सुम्भिया' वक्त्री-
भूताः, 'सुम्भिय' इति देशीयः शब्दः, तथा कतिपयाः-संचूर्णिताः=वृटिताः
स्फुटिता इत्यर्थः भवत्या यस्याः सा, प्रभ्रष्टं शरीरात् पृथग्भूतम् उत्तरीय
शरीराच्छादनवस्त्रं यस्याः सा, ततः कर्मधारयः। 'सूमालविकिन्नकेसहस्ता'
मुकुमार-विकीर्णकेशहस्ता मुकुमारः=मुकुमलः, विकीर्णः-पसृतःकेशहस्तः=
केशपाशो यस्याः सा, केशशब्दादग्रे वर्तमानो हस्तशब्दः समूहार्थकः। 'मुच्छा-
वसणद्वयेयगरुई' मूर्च्छावशनष्टचेतोमूर्च्छा=मूर्च्छावशेन नष्टे चेतसि सति मूर्च्छा-

भवत्वलयपद्मद्व उत्तरिज्जा) शरीर का लावण्य न मालूम कहाँ चला
गया। प्रकाश से विहीन हुई वह बिलकुल शोभा से विहीन बन गई।
शोक से वह इतनी अधिक कृशाङ्ग हो गई कि जो आभूषण उसने अपने
शरीर पर धारण कर रखे थे वे कितनेक तो शिथिल हो गये-तथा
शांकी और अधिक वृद्धि होने से शरीर पर से कितनेक गिरने लगे,
कितनेक वक्त्रीभूत हो गये, कितनेक नीचे गिर कर चूर्णित-टूट-फूट-
गये। उत्तरीय वस्त्र जो हमने धारण कर रक्खा था वह भी शरीर पर
से खिसकने लग गया। उसे भी संभालने की हिम्मत इसमें नहीं रही।
(सूमालविकिन्नकेसहस्ता) माथे का मुकुमार केश समूह इतनतनः बिखर
गया (मुच्छावसणद्वयेयगरुई) मूर्च्छा भी आने लगी इस से चित्तमें जो
समय-समय पर रुचि जगती थी वह भी नष्ट हो चली-अथवा मूर्च्छा
के वश जबर यह चेतना रहित सी बन जाती थी तब इसका शरीर

बलपद्मद्व उत्तरिज्जा) शरीरमें लावण्य डाले जल्ले क्याय अदृश्य थछ गयुं ?
निस्तेज थछने छे अकटम शोभारहित थछ गछ। शोडथी ते अटडी जथी दुर्भण
थछ गछ के छे धरेणुंओ तेणु पछेयां छतां तेमांथी डेटलांछ तो हीलां थछ गयां,
अने शोडनी वृद्धि थतां शरीर उपरथी डेटलांछ नीचे जथी पडयां, डेटलांछ वड
थछ गयां, डेटलांछ नीचे पडीने टुडडे टुडडां थछ गयां, तेनु उत्तरीय वस्त्र-छे तेणु
शरीर उपर धारणु कथुं छतुं-ते पणु शरीर उपरथी जसवा मांछथुं. तेने सायव-
वानी पणु ताकात तेमां रही नछि. (सूमालविकिन्नकेसहस्ता) माथाना मुकु-
मण वाण अ भतेम अस्तव्यस्त थछ गया. (मुच्छावसणद्वयेयगरुई) ते
मूर्च्छित थवा लागी, तेथी वणतौ वणत छे तेने छिट वस्तु भेणववानी छच्छ थती
ते पणु साव नाश पानी. अथवा मूर्च्छावश थछने ते चेतना विहीन थछ जती

अनगारधर्मासूतवर्षिणीटीका. अ. १ सू. २७ मेघकुमारस्य भगवद्दर्शनाद्विरूपणम् ३३३

भारसंभृतगात्रा, 'परमुनियत्तवचंपकलया' परमुनिकृतेव चम्पकलता=परधुना छिन्ना चम्पकलतेव 'निव्वत्तमहिमव्वइंदलट्ठी' निवृत्तामहेवेन्द्रयष्टिः, निवृत्तो महः=उत्सवो यस्या सा इन्द्रयष्टिः=उत्सवस्तम्भ इव, 'विमुक्कसंधिबंधणा' विमुक्त-सन्धिवन्धना, विमुक्तं=श्लथीभूत सन्धिवन्धन=करचरणाद्यवयवसंधानं यस्याः सा तथा, अतएव 'कोट्टिमतलंसि' कुट्टिमतले=मणिरत्नजटित भवनाङ्गणे, 'सव्वंगेहिं' सर्वाङ्गेः 'धसत्ति' धसइति शब्देन 'पडिया' पतिता। ततः खलु सा धारिणी देवी 'ससंभमोवत्तियाए' ससंभ्रममपवर्तितया, अकस्मात् 'किं जात'मिति सभयम् अपवर्तितया=क्षिप्तया, 'तुरियं' त्वरितं शीघ्रं कंचणभि, गारमुहविणिग्गयसीयलविमलधाराए' काञ्चनभृङ्गार मुखविनिर्गत शीतलजलविमल धारया=काञ्चनभृङ्गारः=सुवर्णमयभृङ्गारः 'झारी' इति प्रसिद्धः, तन्मुखाद् विनिर्गता=निःसृता शीतलजलस्य या निर्मलधारा अविच्छिन्न धारातया 'परिसिचमाणा'

विशेष वजनदार बन जोता था। (परमुनियत्तवचंपकलया) इसकी शागीरिक स्थिति कुछ ऐसी बन गई कि जैसी परधु से कटि हुई चम्पकलता हो जाती है। (निव्वत्त महिमव्वइंदलट्ठी) जिस प्रकार इन्द्रयष्टि उत्सवस्तम्भ-उत्सव के समाप्त होने पर शोभा से विहीन हो जाता है उसी प्रकार यह भी प्रतीत दिखलाई देने लगी। (विमुक्क संधिबंधणा) संधिवन्धन शरीर भर के अवयव इसके ढीले पड़ गये। इस कारण यह कोट्टिमतलंसि सव्वंगेहिं धसत्ति पडिया) मणिरत्न जटित भवनाङ्गण में ढीले हुए श्रंगों से एक दम धब से गिर पड़ी। (तएणं सा धारिणी देवी ससंभमोवत्तियाए तुरियं कंचणभिगारमुहविणिग्गयसीयलविमलजलधाराए परिसिचमाणा) इसके बाद जब दामी जनोंने उसकी यह यह हालत देखी-तो वे बहुत जल्दी सुवर्ण की झारीमेंशीतल जल भरकर ले आईं। उस झारी के मुख से विनिर्गत वह शीतल विमल जल धारा

त्यारे तेनुं शरीर वधारे लारे थधं जतुं डतुं. (परमुनियत्तवचंपकलया) कुहाडीथी उपायेली यम्पकलता जेवी तेना शरीरनी हालत थधं गधं डती. (निव्वत्त महिमव्व इंदलट्ठी) जेम इन्द्रयष्टि अटले डे उत्सव स्तंभ उत्सव पूरा थतां शोभा वगर थधं जय छे तेवीज ते पणु देआवा लागी. (विमुक्कसंधिबंधणा) आआ शरीरनां अधां अंगो ढीलां थधं गथां तेथी धारिणीदेवी (कोट्टिमतलंसि सव्वंगेहिं धसत्ति पडिया) मणिरत्नो जडेला लवनना आंगणुमां ढीलां थधने अकदम धडम करी ते पडी गथां. (तएणं सा धारिणीदेवी ससंभमोवत्तियाए तुरियं कंचणभिगारमुहविणिग्गयसीयलविमलजलधारणपरिसिचमाणा) त्यारणाड दासीओअे तेमनी आ हालत जेधने जलदीथी सोनानी जरीमां डंडु पाण्डी लरीने लावी. अने ते जरीनी शीतण जलधारा तेना उपर छांटवामां

परिषिच्यमाना, अतएव 'निव्वावियगायलट्ठी' निर्वापित गात्रयष्टिः—निर्वापिता शीतलीकृता गात्रयष्टिः=शरीरं यस्याः सा=तथा, 'उक्खेवणतालविट वीयणगजणियवाएणं' उत्क्षेपणतालवृन्तवीजनकजनितवातेन='उत्क्षेप्यते' इति उत्क्षेपणं, कर्मणि ल्युट् आहुलकत्वात्, योज्यमानमित्यर्थः यत् तालवृन्तं—तालपत्रनिर्मितं—व्यजनकं तज्जनिनेन वातेन=पवनेन, 'सफुसिएणं' सस्पृष्टता=सोदक-विन्दुना जलप्लावितव्यजनकवीजनजनितपवनेनेति भावः, 'अतेउरपरिजणेणं' अन्तःपुर-परिजनेन=सखीवर्गेण, 'आसासिया समाणी' आश्वासिता=गतमूर्च्छा-लब्धचेतनसंज्ञा सती, 'मुक्तावलि सन्निगासपवडंतअंसुधाराहिं' मुक्तावली संनिकाश-पतदश्रुधाराभिः, नयन शुक्तिभ्यां मुक्तापङ्क्तय इव प्रपतन्त्यो या अश्रुधारा=नेत्रजल विन्दुपरंपरा स्ताभिः 'सिंचमाणीपओहरे' सिञ्चन्ती पयोधरौ, 'कलुणविमलदीणा' करुणविमलोदीना=करुणा=दुःखिता, विमलाः=शोकाकुलचित्ताः, दीना=सतप्ता, 'रोयमाणी' रुदती=अश्रुपातां कुर्वती, 'कंद-

उस पर छोड़ी गई उससे (निव्वावियगायलट्ठी) उस के शरीर में शान्ति आई। (उक्खेवणतालविटवीयणगजणियवाएणं) उसी समय पंखा करने वाली दासियोंने उस पर तालपत्र निर्मित पंखा ढोरना प्रारंभ कर दिया—उसकी हवा से (सफुसिएणं) जो जल की छोटीर विन्दुओं से युक्त थी तथा (अते उर परिजणेणं) अंतःपुर की सखी वर्ग के (आसासिया समाणी) अनेक विध आश्वासनों से उस की मूर्च्छा नष्ट हो गई और प्रकृतिस्थ होकर—अर्थात् लब्ध चेतना वाली बन कर (मुक्तावलिसन्निगासपवडंत अंसुधाराहिं) वह मुक्तावली के जैसे निकलते हुए आंसुओं की धारा से (सिंचमाणी पओहरे) अपने स्तनों को सिञ्चित करने लगी—(कलुण-विमलदीणा) और दुःखित शोकाकुल चित्त एवं तप्त होकर (रोयमाणी)

आयी। तेथी (निव्वावियगायलट्ठी) तेनां शरीरे शान्ति वणी। (उक्खेवणताल-विटवीयणगजणियवाएणं) पंजा करनारी दासीओओ तालपत्रथी जनेले। पंजा करवा मांडये। तेना पवनथी (सफुसिएणं) के जे पाणीना नाना नाना कण युक्त हु तो तेम ज (अतेउरपरिजणेण) रणवासनी अनेक सणीओना (आसासियासमाणी) अनेक विध आश्वासनोथी तेमनी मूर्च्छा हर थई अने तेओ प्रकृतिस्थ थया—अर्थात् तेमले इसी चेतन भेगव्यु अने पछी (मुक्तावलि सन्निगासपवडंत अंसुधाराहिं) तेओ मोतीओनी जेम टपकतां आंसुओनी धाराओ (सिंचमाणी पओहरे) पोताना स्तनोने सिञ्चित करवा लाग्यां। (कलुण विमल दीणा) अने दुःखी शोकाकुलचित्त अने संतप्त थईने (रोयमाणी) रुडवा

अनगरधर्माभूतवर्षिणीटीका. अ १ सू. २८ मेघकुमारस्य भगवदर्शनादिनिर्घणम् ३३५

माणी' क्रन्दन्ती उच्चैःस्वरेण, 'तिप्पमाणी' तेममाना=स्वेदलाजादि निःसारयन्ती 'सोयमाणी' शोचन्ती=हृदयेन शोकं कुर्वती, 'विलवमाणी' विलपन्ती आर्तस्वरेण, मेघं कुमारम् एवं=वक्ष्यमाण प्रकारेण अवादीत=उक्तवती ॥सू. २७॥

मूलम्—तुमंसि णं जाया ! अम्हं एगे पुत्ते इट्ठकंते पिए मणुण्णे मणामे धिज्जे वेसासिए सम्मए बहुमए अणुमए भंडकरंडग-समाणे रयणे रयणभूए जीविय उस्सासए, हिययाणंदजणणे उंवर पुप्फंवदुल्लहे सवणयाए किमंगपुण पासणयाए ? णो खलु जाया ! अम्हे इच्छामो खणमवि विप्पओगं सहित्तए तं भुंजाहि ताव जाया ! विपुले माणुस्सए कामभोगे जाव ताव वयं जीवामो, तओ पच्छा अम्हेहिं कालगएहिं परिणयवए वार्द्धियकुलवंसतंतुकज्जमि निरावयवखे समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए मुंडे भवित्ता अगाराओ अणगारियं पव्वइस्ससि। तएणं से मेहकुमारे अम्मापिउहिं एवं वुत्ते समणे अम्मापियरो एवं वयासी—तहेव णं तं अम्मयाओ ! जहेव णं तुम्हे ममं एवं वदह—‘तुमंसि णं जाया ! अम्हं एगे पुत्ते तं चेव जाव निरावयवखे समणस्स भगवओ महावीरस्स जाव पव्वइस्स

रोने लगी (कदमाणी) बहुत जोरसे आक्रंदन करने लगी (तिप्पमाणी) उसके शरीर से पसीना निकलने लगा—मुख से इधर—उधर लार बहने लग गई, (सोयमाणी) इस तरह शोक करती और (विलवमाणी) आर्त स्वर से विलाप करती हुई (मेहं कुमारं एवं वयासी) मेघकुमार से इस प्रकार कहने लगी ॥सूत्र २७॥

मांख्यां (कदमाणी) अहु भोट्थी आड्डं कश्वा लाज्यां. (तिप्पमाणी) तेमना शरीरेथी परसेवेा वडिवा लाज्ये, भोंभांथी लाण टपक्वा लागी. (सोयमाणी) आ प्रमाणे दुःखी थलां अने (विलवमाणी) आर्त्त स्वरे विलाप कश्लां धारिष्ठी देवी (मेहंकुमारं एवं वयासी) मेघकुमारने आ प्रमाणे वडिवा लाज्यां. “सूत्र “२७”

सि' एवं खलु अम्मयाओ ! माणुस्सए भवे अद्भुवे अणियए असासए
वसणसभोवद्वाहिभूए विज्जुलया चंचले अणिच्चे जलबुब्बुयसमाणे
कुसग्गजलविंदुसण्णिमे संझब्भरागसरिसे सुविणदंसणोवमे सडण-
पडणविद्धंसण धम्मे पच्छापुरं च णं अवस्स विप्पजहणिज्जे से केणं
जाणइ अम्मयाओ ! के पुब्बिगमणाए ? के पच्छा गमणाए तं इच्छामिणं
अम्मयाओ ! तुब्भेहिं अब्भणुण्णाए समाणे समणस्स भगवओ महावीर-
स्स अंतिए मुंडे भवित्ता अगाराओ अणगरियं पव्वइत्तए ! तएणं तं मेहं-
कुमारं अम्मापियरो एवं वयासी-इमाओ ते जाया ! सरिसियाओ सरि-
ससत्तयाओ सरिसव्वयाओ सरिसलावण्णरूव जोव्वणगुणोववेयाओ
सस्सिहंती रायकुलेहिंती आणियल्लियाओ भारियाओ तं भुंजाहि
णं जाया ! एयाहिं सद्धिं विपुले माणुस्सए कामभोगे तओ पच्छा
भुत्तभोगे समणस्स भगवओ महावीरस्स जाव पव्वइस्ससि।
तएणं से मेहेकुमारे अम्मापियरं एवं वयासी-तहेव णं एम्मयाओ !
जण्णं तुब्भे ममं एवं वदह-‘इमाओ ते जाया ! सरिसियाओ जाव
समणस्स३ पव्वइस्ससि’ एवं खलु अम्मयाओ ! माणुस्सगा काम-
भोगा असुई असासया वंतासवा पित्तासवा खेलासवा सुक्कासवा
सोणिग्गसवा दुरुस्सासा दुरूवमुत्तपुरीसपूयबहुपडिपुण्णउच्चार
पासवणखेलजल्लसिंघाडगवंतपित्तसुक्कसोणियसंभवया अधुवा अणि-
इया असासया सडणपडणविद्धंसणधम्मा किपागफलोवमा पच्छा
पुरंच णं अवस्सं विप्पहणिज्जा से केणं अम्मयाओ ! जाणइ के
पुब्बिगमणाए ? के पच्छा गमणाए ? तं इच्छामिणं अम्मयाओ
जाव पव्वइत्तए ॥सू० २८॥

अनवारधर्मासृतवर्षिणी टीका अ.१सू.२ मातापितृभ्यां मेघकुमारस्य संवादः ३३७

टीका—‘तुमंसि णं’ इत्यादि। ‘जाया’ इ. नातः=इ पुत्र. स्वामी खलु अस्माकमेकः पुत्रः, यथा-इष्टः=इच्छारूरकः, कान्तः=हृदयाङ्गीरकः, प्रियः-विनयशीलत्वात्, मनोज्ञः=मनः प्रसादकः, मनोऽमः=मनस्यवस्थितः सकलकुटुम्बहितकरत्वात्, ‘धिज्जे’ धैर्यः-धैर्यगुणवान्, अर्शआदेत्वादच्, घोरः ऽपि कष्टे समुपस्थितेसत्यविकृतचित्तः, यद्वा कठिन कार्यसंपादनेऽपि उद्वेगवर्जित इत्यर्थः, ‘वेसासिए’ वैश्वामिकः कपटरहितत्वात्, ‘सम्मए’ संमतः-अनुकूलकार्यकरणात्, ‘बहुमए’ बहुमतः सर्वथा मनोनुकूलवर्तित्वात् ‘अणुमए’ अनुमतः-अत्रोरपि हितकरत्वात्, ‘भंडकरंडगसमाणे’ भाण्डकरण्डकस-

‘तुमसि णं जाया’ इत्यादि।

टीकार्थ—(जाया) हे पुत्र (तुमंसि णं अम्हे एगे पुत्ते) तुम हमारे एक ही पुत्र हो तुमही (इष्टे) हमारी इच्छाओं की पूर्ति करने वाले हो (कंते) तुमही हमारे हृदय को आनन्दित बनाने वाले हो (पिए) हमें सांसारिक समस्त विभूतियों की अपेक्षा अधिक प्यारे हो (मणुण्णे) तुमही हमारे चित्त को प्रसन्न करने वाले हो, (मणामे) सकल कुटुम्बजनों का हित तुम से होने वाला है इस लिये तुम ही हमारे मन में अवस्थित हो-आना घर कि ये हो-(धिज्जे) घोर कष्ट आदि के उपस्थित होने पर भी तुम उससे विकृत चित्त नहीं बन सकते हो ऐसी हमें तुम से पूर्ण आशा लगी हुई है अतः तुम धैर्य गुणशाली हो (वेसासिए) तुम पर कपट चित्त रहित होने के कारण हमारा पूर्ण विश्वास है (सम्मए) अनुकूल कार्यकर्ता होने से तुम ही हमें संमत हो, (बहुमए) सर्वथा तुम हमारे मन के माफिक चल रहे हो इसलिये हमें बहुत कर संमत हो (अणुमए)

‘तुमंसि जाया’ इत्यादि

टीकार्थ—(जाया) हे पुत्र ! (तुमंसि णं अम्हे एगे पुत्ते) तमे अमान् अकेना ओक पुत्र छै, तमे ज (इष्टे) अमारी इच्छाओंनी पूर्ति करनार छै, (कंते) तमेज अमारा हृदयने आनंद प्रसादनार छै, (पिए) तमे ज अमारा भाटे सांसारना समस्त वैभव करतां बहु प्रिय छै, (मणुण्णे) तमे ज अमारा चित्तने प्रसन्न करनार छै, (मणामे) आ आणाओ कुटुम्बनं खलु तमाराथी ज थसे ओटवे तमे ज अमारा मनमां अवस्थित छै, (धिज्जे) लयंकर कष्टनां वण्णते पणु तमे सहेजे विचलित नहि थाओ ओवी तमारी भासेथी अमने आशा छै, तमे धैर्य गुणवाणा छै, (वेसासिए) तमे निष्कपट छै ओटवे ज तमारा उपर संपूर्ण विश्वास छै, (सम्मए) अनुकूल कारनार करनार होवाथी तमे ज अमने संमत लागे छै, (बहुमए) तमे ओकदम अमारा मत भाक्ष वतीं रखा छै, तेथी अमने तमे जई संमत छै, (अणुमए) तमे तमारा शत्रुनं पणु हित करे छै,

માનઃ, આળંડે=રત્નાભરણ, તસ્ય કરણકં=મઠજ્વાળરક્ષણભાજનં તત્સમાનઃ=તત્સ દશઃ—પ્રશસ્તગુણગણધારક इत्यर्थः ‘रयणे’रत्नं-रत्नमिव श्रेष्ठः, ‘रयणभूए’ रत्नभूतः, चिन्तामणिरत्नसदृशः सकलजनवाञ्छा पूरकत्वात् ‘जीवियउरसासए’ जीवितोच्छ्वासकः जीवितं=जीवनं तस्मिन् उच्छ्वासकः=प्राणवायुस्वरूपः जीव- नाधारत्वात्, ‘हिययाणंदजणणे’ हृदयाननन्दन जननः-अन्तःकरणपरमाह्लादजनकः, ‘उंवरपुष्कंदुल्लहे सवणयाए’ किमंगपुणपासणयाए’ ? उदुम्बरपुष्पमिव दुर्लभः श्रवणतया किमङ्ग ! ‘पुनर्दर्शनतया यथा-उदुम्बर वृक्षस्य पुष्पं दृष्टमिति वचनं न कस्यापि श्रुतं मया, किं पुनस्तद्दर्शनं तथा तव स्वरूपं परेणोच्यमानं श्रोतुमपि दुर्लभं किं पुनस्तवदर्शनं, प्राप्तनजन्मार्जितपुण्यप्रभावादेव तवदर्शनं लभ्यते मयेति भावः, हे अङ्ग ! इति मत्प्राणस्वरूपोऽस्मि, इति भावेन स्नेहपूर्वकं सम्बोधनं कृत्वा जनन्या निगदित मित्याशयः, नो खलु हे जात ! वयमिच्छामः क्षणमपि तव ‘विष्ण-

તુમ અપને શત્રુકા મિ હિત કર દેતે હો મુઝે અનુમત હો । (મંડવરંડગ- સમાણે) પ્રશસ્ત ગુણો કે ધારણ કરને વાલે હોને સે તુમ મુઝે રત્નાભરણ વાલે કરંડક કે સમાન હો (રયણે રયણભૂએ) રત્ન કે સમાન શ્રેષ્ઠ હો તથા સકલ જનો કી વાંછા કી પૂર્ણ કરને સે તુમ મુઝે ચિન્તામણિ જૈસે હો (જીવિયઉરસાસએ હિયયાણંદ જણણે સવણયાએ ઉંવરપુષ્કદુલ્લહે) મેરે જીવન મેં એક પ્રાણવાયુ કે સંચારક હો એક તુમ હી મેરે જીવન કે આધાર બૂત હો—મેરા અન્તઃકરણ તુમસે હી પરમ આહ્લાદ (આનન્દ) કો પ્રાપ્ત કરતા હૈ । જિસ પ્રકાર ઉદુંબર વૃક્ષ કા પુષ્પ ‘મૈને દેલી’ એસી વાત કિમ્ની સે મૈને નહીં સુની હૈ—તબ ફિર ઉસકે દેખને કી વાત હી કયા હો સકતી હૈ—ઉસી પ્રકાર હે પુત્ર ! તુમ્હારા સ્વરૂપ મી મૈને દેખા હૈ એસી વાત દુસરે કે દ્વારા કહી ગઈ જવ મુઝે સુનની દુર્લભ હો રહી હૈ તો ફિર (વિમંગ

એથી અને અનુમત છે, (મંડવરંડગસમાણે) તમે પ્રશસ્ત ગુણને ધારણ કર- નારા છે તેથી રત્નાભરણના કરંડિયાની જેમ તમે અમારે માટે છે, (રયણે રયણ ભૂએ) તમે રત્નની જેમ શ્રેષ્ઠ છે અને બધા માણસોના મનોરથ પૂર્ણ કરનારા છે, એટલે તમે અમારે માટે ચિન્તામણિ જેવા છે, (જીવિયઉરસાસએ હિયયા ણંદજણણે સવણયાએ ઉંવરપુષ્કદુલ્લહે) મારા જીવનમાં પ્રાણવાયુના સંચારક તમે જ છે, તમે જ અમારા જીવનના આધાર છે, અમારું અન્તઃકરણ તમારાથી જ આનંદિત થઈ રહ્યું છે. જેમ ‘ઉદુંબર વૃક્ષ’ પુષ્પ અમે જોયું છે’ આ જાતની વાત અમે કોઈના મોંથી સાંભળી નથી ત્યારે તેને જોયાની વાત જ શી કરવી ? તે જ રીતે હે પુત્ર ! ‘તમારું સ્વરૂપ અમે જોયું છે’ એવી વાત બીજાના મોંથી કહેવાએલી અમારે માટે સાંભળવામાં દુર્લભ થઈ પડી છે તો પછી (વિમંગ

અનંગારાધમાંમૃતવર્ષિનીટીકા. અ, ૧ સૂ. ૨૮ માતાપિતૃભ્યાંમેઘકુમારસ્ય સંવાદ : ૩૩૯

જોગં=ગરહં 'સહિત્તૃ' સોદુમ્ । 'ત' તત્-તસ્માત્ 'મુંજાહિ'મુદ્ધવ માનુષ્ય-
કાન્ કામભોગાન્ તાવન્=તાવત્કાલપર્યન્તં યાવત્=યાવત્ કાલં વયં 'જીવામો'
જીવામઃ=માણાન્ ધાર્યામઃ તતઃ પશ્ચાત્ 'પરિણયવૃ' પરિણતવયસ્કઃ=વૃદ્ધઃ
સન્ 'વદિઠ્યકુલવંસતંતુકજ્જમિ' વર્ધિતકુલવંશતન્તુ કાર્યે=વર્ધિતઃ-કુલવંશ-
તન્તુઃ=કુલવંશરૂપસ્તન્તુસ્તદ્વૃં યત્ કાર્યં તસ્મિન્ સંપન્ને સતિ-પુત્રપૌત્રાદિભિઃ
કુલવંશરૂપં સન્તાનં વધેયિત્વેત્પર્યઃ । અતએવ--'નિરાવયક્ષે' નિરપેક્ષઃ-કૃત-

પુણ પામળયાૃ) તુમ્હારે દર્શન—દેખને કી વાત હી વ્યા હો સક્તી
હે—મનલય દેખને કો વાત તો દૂર રહી—બેટા તુમ્હારા દર્શન મી બડા
દુર્લભ હૈ—જિમને પૂર્વભવ મેં પુણ્ય કા ઉપાર્જન કિયા હૈ એસે ભાગ્યશાળી
કો હી તુમ્હારે જૈસે બેટે કે દર્શન હો સક્તે હૈં તો—ફિર ક્યોં બેટા
મુજે દર્શન દેઠર અવ ઉસસે વંચિત કરના ચાહતે હો । (જો સ્વલુ-
જાયા અમ્હે ઇચ્છામો સ્વળમવિ વિષ્ણભોગં સહિત્તૃ) હમલોગ તો એક
ક્ષણ મી તુમ્હારા વિયોગ સદન નહીં કર સક્તે હૈં (તં મુંજાહિ તાવ
જાયા વિપુલે માણુસ્સૃ કામભોગે જાવ તાવ વયં જીવામો) ઇસલિયે
હે પુત્ર ! તુમ વિપુલ ઇન મનુષ્ય ભવ સંબન્ધી કામભોગોં કી જવતક
હમ લોગ જીતે હૈં આનન્દ કે સાથ ભોગો (તઓ પચ્છા અમ્હે હિં
કાલગર્હિં પરિણયવૃ વદિઠ્યકુલવંસતંતુકજ્જમિ) વાદ મેં જવ
તુમ્હારી ઝમર ઢલ જાવે ઔર જવ કુલ વંશ તન્તુ રૂપ કાર્ય તુમ્હારા
સંપન્ન હો જાવે—અર્થાત્—પુત્ર પૌત્ર આદિ દ્વારા જવ કુલ વંશ રૂપ સંતાન
પરંપરા વઢ જાવે—તવ તુમ (નિરાવયક્ષે) નિરપેક્ષ હોકર—નિશ્ચિત્ત હોકર

પુણપામળયાૃ) તમારા દર્શનની વાત જ શી થઈ શકે ? મતલબ એ છે કે
જેવું તો હીક પણ બેટા ! તમારું દર્શન પણ ઉદ્ગંભરના ફૂલની જેમ બહુ જ દુર્લભ
છે. જેણે પૂર્વ જન્મમાં પુણ્યોપાર્જન કર્યું છે, એવા ભાગ્યશાળીને જ તમારા જેવા
પુત્રના દર્શન થઈ શકે છે તો બેટા ! અમને દર્શન દેખને શા માટે તે લાલથી
વંચિત કરવા ચાહો છો. (જો સ્વલુ જાયા અમ્હે ઇચ્છામો સ્વળમવિ વિષ્ણ
ભોગં સહિત્તૃ) અમે તો એક પણ પણ તમારો વિયોગ ખમી શકીએ એમ
નથી. (તં મુંજાહિ તાવ જાયા વિપુલે માણુસ્સૃ કામભોગે જાવ તાવ
વયં જીવામો) એટલા માટે હે પુત્ર ! અમે જ્યાંસુધી જીવીએ છીએ ત્યાંસુધી
તમે બહુ જ મનુષ્યલવના કામોપભોગ ભોગવીને આનન્દ પામો. (તઓ પચ્છા અમ્હે
હિં કાલગર્હિં પરિણયવૃ વદિઠ્ય કુલવંસતંતુ કજ્જમિ) પછી તમે
ધરડા થાઓ અને તમારું કુળ-વંશ, તન્તુ રૂપ કાર્ય જ્યારે પુરું થઈ જાય એટલે
પુત્ર-પૌત્ર વગેરેથી તમારો વંશ વૃદ્ધિ પામે ત્યારે તમે (નિરાવયક્ષે) નિશ્ચિત્ત

कृत्यत्वात्तदपेक्षा रहितो भूत्वा श्रमणस्य भगवतो महाविरस्यान्तिके मुण्डो भूत्वा अगाराद्नगारितां प्रव्रजिष्यसि। ततः स मेघकुमारो मातापित्रभ्या मेघमुक्तः सन् मातापित्ररामेवमवदत्-तथैव खलु हे मातापितरौ ! यथैव खलु यूयं मामेवं वदत,-'त्वमस्मि खलु हे जात ! अस्माकमेकः पुत्रः तं चेव' तदेव जाव यावत् निरपेक्षः श्रमणस्यै यावत् प्रव्रजिष्यसि, अयं भावः- अस्माकमेकएवपुत्रः प्राणसमस्त्वमसि, त्वद्विरहं सोढुमसमर्थो न्यम् तस्माद् भुङ्क्ष्व मानुष्यकान् कामभोगान् अस्माकं जीवितावधि, ततःपश्चाद् वृद्धत्वे कुलवंशसन्तानं वर्धयित्वा कृतकार्यः सन् मुण्डो भूत्वा प्रव्रजिष्यसीति। एवं

-(समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए मुंडे भवित्ता अगाराओ अणगारियं पव्वइस्ससि) श्रमण भगवान् महावीर के पास मुंडित होकर गृहस्थास्था से मुनि अवस्था धारण कर लेना। तएण से मेहे कुमारै अम्मा पिऊहिं एवं वुत्ते समाणे अम्मा पियरो एवं वयासी) इस प्रकार माता पिता द्वारा इस प्रकार समझाये गये उस मेघकुमारने उन माता पिता से ऐसा कहा--(जहेव णं तुम्हे ममं एवं वदह तहेव णं तं अम्मयाओ) आप जैसा मुझ से कहते हैं वह ठीक है कि "तुमसि णं जाया अम्हं एगे पुने तं चेव जाव निरावयक्खे समणस्स भगवओ महावीरस्स जाव पव्वइस्ससि) तुम मेरे एक ही पुत्र हो-प्राणसम हो-हम तुम्हारे विरह को सहन करने के लिये असमर्थ हैं-इसलिये जब तक हम लोग जीवित हैं तबतक मनुष्यभवं सम्बन्धी काम भोगों को तुम आनंद के साथ भोगो-उस के बाद वृद्धावस्था में कुल वंश संतान बढ़ाकर जब तुम कृतकार्य हो जाओ तो मुंडित होकर

वावे-निश्चित थकीने- (समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए मुंडे भवित्ता अगाराओ अणगारियं पव्वइस्ससि) श्रमण भगवान् महावीरनी पास मुंडित थकीने गृहस्थ भरीने मुनि अवस्था धारण करीने। (त एणं से मेहे कुमारै अम्मा पिऊहिं एवं वुत्ते समाणे अम्मा पियरो एवं वयासी) माता-पिता द्वारा आ प्रभाण्णे समज्जवाण्णेल्लो भेघदुभारे माता-पिताने उल्लु डे- (जहेव णं तुम्हे ममं एवं वदह तहेव णं तं अम्मयाओ) तमे भने के उल्लो छे ते ठीक छे-डे (तुमं सि णं जाया अम्हं एगे पुने तं चेव जाव निरावयक्खे समणस्स भगवओ महावीरस्स जाव पव्वइस्ससि) तमे भारा ओकना ओक न पुत्र छे, प्राण सम छे, अमे तभारा विरहने सहन करवाभां तद्वहन असमर्थ छीये, ओटले न्यांसुधी अमे छविओ छीये त्यां लगी मनुष्यसंवनना कामभोगीने तमे आनंदपूर्वक लोगेवा, त्थारणाद घउपण्णभां दुणवंधनी वृद्धि करीने न्याये तमे गृहस्थानी संपूर्ण कर

અનગારધર્મામૃતવર્ષિણીટીકા. અ.૧ સુ.૨૮ માતાપિતૃભ્યાં મેઘકુનાસ્ય સંવાદઃ ૩૪૧

खलु हे मातापितरौ ! 'माणुस्सए भवे' अयं मानुष्यको भवः—'अधुवे' अधुवः=अस्थिरः—यथाप्रतिनियत—समये सूर्योदयोऽवश्यंभावी न तथाऽयमिति भावः। 'अणियए' अनियतः=परिवर्तनशीलः यथा एकस्मिन् क्षणे राजा स एव द्वितीयक्षणे रङ्गो भवतीति भावः। 'असासए' अशाश्वतः=स्वल्प कालवर्ती, 'वसणसओवद्वाहिभूए' व्यसनशतोपद्रवाभिभूतः, व्यसनानि—आधिव्याधिकृतानि दुःखानि तेषां शतम्, उपद्रवाश्च राजतस्करादिकृता नानाविधास्तैरभिभूतः=पराभवं प्राप्तः, 'विज्जुलया चंचले' विद्युलता चंचलः=विद्युलताव

भगवान महावीर के पास मुनि दीक्षा धारण कर लेना सो (एवं खलु अम्मयाओ ! माणुस्सए भवे अधुवे अणियए असासए वसणस उपद्वाहिभूए विज्जुलयाचंचले अणिच्चे जलबुब्बुयसमाणे कुसग्गजलविंदुमणिभे संज्झब्भरागसरिसे सुविणदंसणोवमे सडणपडण विदंसणधम्मे पच्छा पुरं च णं अवस्स विप्पजहणिज्जे) हे माता पिता ! यह मनुष्यभव अधुव है—स्थिर नहीं है। जिस प्रकार प्रति नियत समय पर सूर्योदय अवश्य भावी होता है उसी प्रकार यह नहीं है। अनियत है—परिवर्तन शील है—जैसे एक माणी एक क्षण में राजा हो जाता तो वही द्वितीय क्षण में रंक हो जाता है। आशा स्वल्प है—स्वल्प कालवर्ती है—व्यसन शत के उपद्रवों से अभिभूत है—आधि, व्याधि आदि अनेक दुःखों से तथा राजा कृत तस्कर आदि कृत सैकड़ों प्रकार के उपद्रवों से यह भव पराभूत है—विजली के जैसा चंचल है—क्षण

બળવી દો ત્યારે મુંડિત થઈને ભગવાન મહાવીરની પાસે મુનિદીક્ષા ધારણ કરી લેજો તો (एवं खलु अम्मयाओ ! माणुस्सए भवे अधुवे अणियए असासए वसणसउपद्वाहिभूए विज्जुलया चंचले अणिच्चे जलबुब्बुयसमाणे कुसग्गजलविंदुमणिभे संज्झब्भरागसरिसे सुविणदंसणोवमे सडण पडणविदंसणधम्मे पच्छा पुरं च णं अवस्सविप्पजहणिज्जे) हे माता पिता ! આ મનુષ્યજન્મ અધૂવ છે—સ્થિર નથી. જેમ દરરોજ નિયત સમયે સૂર્યોદય થાય છે, તેમ આ મનુષ્ય જન્મ નિયત નથી—આ તો અનિયત છે, પરિવર્તનશીલ છે, જેમ કેઈ માણસ એક ક્ષણમાં રાજગાદીએ બેસી બાથ છે, અને તે બીજી ક્ષણે કંગાળ થઈ બાથ છે, આશા સ્વલ્પ છે—અલ્પકાલીન છે—સેકંડો વ્યસનોના ઉપદ્રવથી યુક્ત છે, આધિ, વ્યાધિ વગેરે અનેક દુઃખોથી તેમજ રાજા અને ચોર વગેરેના સેકંડો બાતની ઉપાધીઓથી આ મનુષ્ય જન્મ હબાએલ છે. વીજળીની જેમ અંચળ

ત્ક્ષણમૈરઃ, 'અણિચ્ચે' અનિત્યઃ=નશ્વરઃ, 'જલબુબુદસમાણે' જલબુદબુદસમાનઃ=પાનીય મસ્ફોટકતુલ્યઃ, 'કુસગ્ગજલવિન્દુસન્નિમે' કુશાગ્રજલવિન્દુસન્નિમઃ=દર્માગ્રમાગસ્થિતજલવિન્દુવત્ સ્ફટિતિપતનશીલ इत्यर्थः। 'સંધ્યામ્રાગસરિસે' સન્ધ્યામ્રરાગસદૃશઃ=સાયંકાલિકો યોઽમ્રરાગઃ=આકાશસ્ય રક્તોર્વર્ણસ્તદ્વદ્ દૃષ્ટનદૃષ્ટ इत्यर्थः। 'લુલિગદંસગોવમે' સ્વપ્નદર્શનોપમઃ=સ્વપ્નદૃષ્ટતુલ્યઃ 'સડણપડણવિદ્વંસણધમ્મે' શટનપતનવિધ્વંસનધર્મઃ, તત્ર શટનં=કુષ્ટાદિનાઽર્જુલ્યાદે વિશરણં, પતનં= સ્વર્જાદિના છેદનેન યુજાદે ભૂમૌ પતનં, વિધ્વંસનં=ક્ષયઃ एते धर्माः=સ્વભાવા यस્ય સ તથા, પશ્ચાત્ પૂર્વતશ્ચ અવશ્યં વિપ્રહાણીયઃ=અવશ્યં ત્યાજ્ય इत्यर्थः। અથ કો જાનાતિ? હે માતાપિતરૌ કઃ પૂર્વ-

મંશુર હૈ--। અનિત્ય હૈ--નશ્વર (નાશવાન) હૈ જલકે બુબુદ સમાન દેખતે ૨ નષ્ટ હો જાતા હૈ। જિસ પ્રકાર કુશ કે અગ્રમાગ મેં રહી હુઈ ઓસ કી વિન્દુ કે સ્થિર રહને કા કોઈ મરોસા નહીં હોતા હૈ उसी प्रकार इसके स्थिर रहने का कोई मरोसा नहीं है। संध्याकाल का राग जिस तरह देखते २ नष्ट हो जाता है उसी प्रकार यह मनुष्यभव भी है। स्वप्न में देखे गये पदार्थ जैसे क्षण स्थायी होते हैं--वैसे ही यह है। यह शटन पतन एवं विध्वंसन स्वभाव वाला है--। कष्ट आदि रोग द्वारा शरीर के अंगुली आदि अवयवों का गिराना उसका नाम शटन, तलवार आदि के द्वारा युजा आदि का कटकर नीचे गिराना इसका नाम पतन है। क्षय का नाम विध्वंसन है--और वह पर्याय से पर्यायान्तरित रूप होता है। आगे पीछे यह अवश्य परिहरणीय है (से के ण जाणइ अम्मयाओ के पुंनिव गमणाए के पच्छा गमणाए)

છે, ક્ષણ ભંશુર છે, અનિત્ય છે, નશ્વર છે. પાણીના પરપોટાની જેમ જોતજોતાં નષ્ટ થઈ જવાવાળો છે. જેમ દાહના અગ્રભાગમાં રહેલી આકળની સ્થિરતાની સંભાવના નથી તેજ પ્રમાણે આની સ્થિરતાનો પણ વિશ્વાસ નથી. સંધ્યાકાળનો રંગ જોતજોતામાં હ્રસ્ત થઈ જાય છે, તેમજ આ મનુષ્યભવ પણ છે. સ્વપ્નમાં જોયેલા પદાર્થોની જેમ આ ક્ષણભંશુર છે. આ સંસાર શટન, પતન અને વિધ્વંસન સ્વભાવ ધરાવે છે. કષ્ટ વગેરે રોગ દ્વારા શરીરની આંગળી વગેરે અંગોનું ખરી પડવું તેનું નામ 'શટન', તલવાર વગેરેના ઘા થી હાથ વગેરે કપાઈને નીચે પડે છે તેનું નામ 'પતન' છે. ક્ષયનું નામ વિધ્વંસન છે. તે પર્યાયથી પર્યાયાન્તરિતરૂપ હોય છે. કોઈ ન કોઈ વખતે તે ચોક્કસ પરિહરણીય છે. (સે કે ણ જાણइ अम्म-

અનગારધર્મામૃતવર્ષિणीटीका अ १ सू २८ मातापितृभ्यां मेघकुमारस्य संवादः ३४३

गमनाय=पित्रोः पुत्रस्य च मध्ये पूर्वमृत्युवशगतः परलोके गमनाय कः प्रवर्तिष्यते, कः पश्चाद् गमनाय, इति को जानाति ? न कोपीति भावः । 'तं' तत्-तस्माद् इच्छामि खलु हे मातापितरौ ! युष्माभिरभ्यनुज्ञातः सन् श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य यावत् प्रवर्जितम् ।

ततः खलु तं मेघकुमारं मातापितरावेवमवदताम् हे जात ! इमास्ते तव सदृश्यः सदृशत्वचः सदृशवयस्काः सदृशलक्षण्यरूपयौवनगुणोपपेताः सदृशे

તથા યહ કૌન જાનતા હે કિ હમ તુમસે પઢિલે કૌન પરભવ જાયગે ઔર કૌન પીઢે । (તં ઇચ્છામિ અમ્મયાઓ તુમ્હેઈ અબ્બગુણાણ સમાણે સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિણ મુંઢે ભવિત્તા અગારાઓ અણગારિઅં પવ્વહત્તણ) ઇસલિયે હે માતા પિતા । મૈં આપસે યહ આજ્ઞા ચાહતા હુ કિ મૈં શ્રમણ ભગવાન શ્રી મહાવીર કે સમીપ મુઢિન હોકર ઉનસે ઇસ ગૃહસ્થાવસ્થા સે અનગાર અવસ્થા ધારણ કરલું । (તણં સે મેહં કુમારં અમ્માપિયરો एवं वयासी) મેઘકુમાર કી યહ આજ્ઞા પ્રાપ્ત કરને કી વાત સુનકર માતા પિતાને ડસસે પેસા કહા-(ઈમાઓતે જાયા । સરિસિયાઓ સરિસત્તયાઓ સરિસન્નવાઓ સરિસલાવળ્ણરૂવજોઽવળ્ણ-ગુણોવ્વેયાઓ સરિસેહિતો રાયકુલેહિતો અણિહિયાઓ મારિયાઓ ઇયાહિં સદ્ધિં તં સુંજહિ) હે પુત્ર ! યે સ્ત્રિયાં જો સદૈશ રાજકુલોં સે તુમ્હારા વિવાહ કરકે લાઈ હુઈ હૈં ઔર જો તુમ્હારે સદૈશ હૈં, તુમ્હારે અનુરૂપ જિનકા શરીર હૈ, તુમ્હારી જૈસી જિનકી ડમર હૈ-તથા તુમ્હારે

યાઓ કે પુત્રિવં ગમણાણ કે પચ્છા ગમણાણ) તેમ જ એ ડોણ બંણે છ કે અમારા અને તમારામાંથી ડોણ પહેલાં મરણને ભેટશે, અને ડોણ પછી તં ઇચ્છામિ અમ્મયાઓ તુમ્હેઈ અબ્બગુણાણ સમાણે સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિણ મુંઢે ભવિત્તા અગારાઓ અણગારિઅં પવ્વહત્તણ) એટલા માટે હે માતાપિતા ! હું તમારી આજ્ઞા આહું છું કે હું શ્રમણ ભગવાન મહાવીરની પાસે મુઢિત થઈને તેમનાથી આ ગૃહસ્થાવસ્થાથી અનગાર અવસ્થા ધારણ કરી લઉં. (તણં સે મેહં કુમારં અમ્માપિયરો एवं वयासी) મેઘકુમારની આ આજ્ઞા મેળવવાની વાત સાંભળીને માતાપિતાએ તેમને કહ્યું કે- (ઈમાઓ તે જાયા ! સરિસિયાઓ સરિસત્તયાઓ સરિસન્નવાઓ સરિસલાવળ્ણરૂવજોઽવળ્ણ-ગુણોવ્વેયાઓ સરિસેહિતો રાયકુલેહિતો અણિહિયાઓ મારિયાઓ ઇયાહિં સદ્ધિં તં સુંજહિ) હે પુત્ર ! આ તમારી સ્ત્રીઓ-જે તમારા જેવા રાજ-કુળમાંથી લાવ્ણ કરીને લાવવામાં આવી છે, અને જે તમારા જેવી છે, તમારા અનુરૂપ જેમનું શરીર છે, જેમની ઉંમર તમારા જેટલી છે, તમારા થોડા લાવણ્ય,

મયો રાજકુલેભ્યઃ ‘આણિપલ્લિયાઓ’ આનીતાઃ-સમાનીતાઃ, ‘તં’ તત્-તસ્માદ્ મુદ્ધસ્વ સ્વલુ હે જાત ! ‘एयार्हि सद्धि’ एताभिः सार्धं विपुलान् मानुष्यकान् कामभोगान्, ततः पश्चात्-भुक्तभोगः श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य यावत् प्रवर्जिष्यसि ,

તતઃ સ્વલુ સ મેઘકુમારો માતાપિતરામેવમવદત્-તથૈવ સ્વલુ હે માતા-પિતરો ! યત્ સ્વલુ યુયં મામેવંવદથ-इमास्ते=તવ હે જાત ! સદૃશ્યો યાવત્

લાયક લાવણ્ય, રૂપ યૌવન एवं सदगुणों से जोयुक्त हैं उनके साथ तुम पहिले मनुष्यभव संबंधी विपुल काम भोगों को भोगो (तओ पच्छा भुक्तभोगे समणस्स भगवओ महावीरस्स जाव पव्वइस्ससि) पश्चात् जब तुम भुक्तभोगी बन चुको तब श्रमण भगवान् महावीर के पास मुडित होकर इस आगार अवस्था का परित्याग करते हुए मुनि दीक्षा धारण कर लेना ! (तएणं से मेहेकुमारे अम्मापियरं एवं वयासी) माता-पिताकी ऐसी बात सुनकर मेघकुमार ने उनसे ऐसा कहा (तहेव णं अम्म-याओ) हे मातापिताओ ! बात तो यह ठीक है (जणं तुब्भे ममं एवं वदह) जो आप मुझ से कह रहे हैं कि (इमाओ ते जाया ! सरिसियाओ जाव समणस्स पव्वइस्ससि) हे पुत्र ! ये स्त्रियाँ जो राजकुलों से विवाह कर लाई गई हैं और जो तुम्हारे अनुरूपशरीरादिवाली हैं-उनके साथ पहले तुम मनुष्यभव सम्बन्धी विपुल काम भागों को भोगों । पश्चात् भुक्तभोगी हो कर तुम श्रमण भगवान् महावीर के पास केशोंका तुंचन कर के इस गृहस्थ अवस्था को छोडकर अनगार अवस्था धारण कर लेना

इय, यौवन અને જે સદૃશ્યોથી સંપન્ન છે તેમની સાથે પહેલાં તમે મનુષ્યલવ સંબંધી બધા કામભોગોને ભોગવો. (તઓ પચ્છા ભુક્તભોગે સમણસ્સ ભગ-વઓ મહાવીરસ્સ જાવ પવ્વહસ્સસિ) ત્યારબાદ બ્યારે તમે સંસારના બધા ભોગો ભોગવીલો ત્યારે ભગવાન મહાવીરની પાસે મુડિત થઈને આગાર અવસ્થા ત્યજીને મુનિ દીક્ષા લેજો. (તएणं से मेहेकुमारे अम्मापियरं एवं वयासी) માતાપિતાની આ રીતે વાત સાંભળીને મેઘકુમારે તેમને કહ્યું (तहेव णं अम्म-याओ) હે માતાપિતા ! વાત તો સારી છે, (जणं तुब्भे ममं एवं वदह) જે તમે કહી રહ્યા છો કે- (इमाओ ते जाया ! सरिसियाओ जाव समण-स्स पव्वइस्ससि) “હે પુત્ર ! આ સ્ત્રીઓ-કે જેઓ લગ્નવિધિથી રાજકુળોમાંથી અહીં લાવવામાં આવી છે, જેઓ શરીર, રૂપ વગેરેથી તમારા લાયક છે-ની સાથે પહેલાં તમે મનુષ્યલવના બધા કામભોગો ભોગવો, ત્યારબાદ ભુક્તભોગી થઈને તમે ભગવાન મહાવીરની પાસે કેશતુચન કરીને ગૃહસ્થ મટીને અનગાર અવસ્થા ધારણ

अनगार्भमांमृतवर्षिणीटीका. अ १ सू. २८ मातापितृभ्यां भोगकुमारस्य संवादः ३७५

श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य प्रजाजन्मसि, एवं खलु हे मातापितरौ! मानुष्यकाः कामभोगा अशुचयोऽपवित्राः—औदारिकं शरीरं तावदशुचि-स्थानत्वादशुचि रमरुचिरमांसमेदोऽस्थिशुक्रमज्जाभ्यं, श्लेष्ममलमूत्रादिपूरितं स्नायुजालपरिवेष्टितं, सर्वदा कृमिरुजादि संकुलं तत्त्वबुद्ध्या विचार्यमाणं परमाशुचि शरीरे द्वौ कर्णौ, द्वौ चक्षुषी, द्वौ घ्राणे, मुखं, पायुरुवस्थश्चेति, नवद्वाराणि मलवाहकानि सन्ति। अशाश्वताः=अल्पकालस्थायिनः, 'वंतामवा'

'मो (एवं खलु अम्मयाओ) हे मातापिता ! इस विषय में मेरी ऐसी धारणा है कि (माणुस्म गा कामभोगा अमुई असामया, वंतामवा पित्तामवा खेलामवा, मुक्कामवा, सोणियामवा,) ये मनुष्य भव संबंधी कामभोग अशुचि हैं—अपवित्र हैं। औदारिक शरीर के द्वारा इनका सेवन किया जाता है। जब यह औदारिक शरीर ही अशुचि का स्थान होने के कारण अशुचि है, रस १, रुधिर २, मांस ३, मेद ४, अस्थि ५, शुक्र ६, और मज्जा ७, इन सप्तधातुओं से बना हुआ है, श्लेष्म, मल मूत्रादि से भरा हुआ है, स्नायु जाल से परिवेष्टित है, सर्वदा कृमि, रोग आदि से संकुल है और इन नौ अंगों से जो दो कानों, दो आँखों, दो नासिका के छिद्रों मुख, लिङ्ग एवं वायु द्वारा सदा मल बहाता रहता है—तो तत्त्व-दृष्टि से विचार करने पर यही निश्चित होता है कि इस अपवित्र औदारिक शरीर से भोगे गये कामभोग शुचि कैसे हो सकते हैं। अशुचि पदार्थ का ही भोगना संभवित होता है। इस लिये हे माता पिता ! आप यह

करी लेंगे” तो (एवं खलु अम्मयाओ) हे मातापिता ! आ जायतमां भारी जेवी मान्यता छे हे (माणुस्मगा कामभोगा अमुई असामया वंतामवा पित्तामवा खेलामवा मुक्कामवा सोणियामवा) मनुष्यत्वना कामभोगो अशुचि छे, अपवित्र छे. औदारिक शरीर वटे तेभनुं सेवन कराय छे. ज्यारे ते औदारिक शरीर न अशुचिनुं घर होवाथी अशुचि छे, रस १, रुधिर २, मांस ३, मेद ४, अस्थि ५, शुक्र ६, अने मज्जा ७, आ सात धातुज्योथी आ शरीर जनेलुं छे. ते श्लेष्म, मलमूत्र वजेश्ठी युक्त छे, स्नायुना समूहोथी वींठणाजेलुं छे, उमेशाने माटे कृमि, रोग वजेश्ठी व्याप्त छे, अने जे कान, जे आँखो, जे नासिका छिद्रो, मुख, लिङ्ग अने पायुद्वार आ नव अंगोथी सतत भण वडेतो रहें छे, तो जेना उपर तान्विक द्रष्टिजे विचार करीजे त्यारे जे न निश्चय उपर अवाय छे. हे आ अपवित्र औदारिक शरीर द्वारा भोगववामां आवेदा कामभोग शुचि केवी रीते

વાન્તાસ્રવા:-વાન્તં વમનં તદાસ્રવન્તીતિ વાન્તાસ્રવા:=વમનોદ્ગારિણ:, 'પિત્તાસ્રવા' પિત્તાસ્રવા:-પિત્તમાસ્રવન્તીતિ પિત્તાસ્રવા:=પિત્તોદ્ગારિણ:, 'ખેલાસ્રવા' ખેલં=શ્લેષ્માણમાસ્રવન્તીતિ ખેલાસ્રવા:=શ્લેષ્મનિ:સ્રવણશીલા: 'કફ' કફ-આધાર, 'શુક્રાસ્રવા' શુક્રાસ્રવા:-વીર્યક્ષરણશીલા:, 'સોણિયાસ્રવા' સોણિયાસ્રવા:-રક્તક્ષરણશીલા: 'દુરુસમાસનીસાસા' દુરુચ્છવાસનિ:શ્વાસા:-વાહવાયો-ગ્રંથણમુચ્છવાસ:, દેહાન્ત:સંચારિવાયોર્નિર્ગમનં નિ:શ્વાસપ્રવૃત્તિનિવૃત્તિનિશ્ચયા-ભાવાત્ તયોર્દુ:સ્વહેતુત્વમિતિ ભાવ: । 'દુરુચ્છમુત્તપુરિસપૂયબહુપટિપુન્ના' દુરુપ-મૂત્રપુરીષપૂયબહુપતિપૂર્ણા:-દુરુપાણિ=કુત્સિતરૂપાણિ મૂત્રપુરીષપૂયાનિ, તે:સર્વથા પ્રતિપૂર્ણા:, 'ઉચ્ચારપાસવળસ્વેલજલ્લસિધાણગવંતપિત્તસુકસોણિયસંભવા' ઉચ્ચારપ્રસવળસ્વેલજલ્લસિધાણગવંતપિત્તશુકસોણિતસંભવા: તત્ર ઉચ્ચાર:=પુરીષ, પ્રસ-

વ્રુવ નિશ્ચય સમક્ષિયે કિં યે મનુષ્ય ભવ કે કામભાગ અપવિત્ર હી છે-। અશાશ્વત છે-અલ્પકાલ સ્થાયી છે। વાન્તાસ્રવ છે-વમનોત્પાદક છે। પિત્તાસ્રવ છે-પિત્તોદ્ગારી છે। ખેલાસ્રવ છે- કફ કે ઉત્પાદક છે। શુક્રાસ્રવ છે-શુક-વીર્ય-ધાતુ કો વહાને વાલે છે। સોણિયાસ્રવ છે-રુક્ત કો સોચને વાલે છે। (દુરુસમાસનીસાસા) વુરીતરહ સે ઉચ્છ્વાસ ઓર નિ:શ્વાસ કે સંચાલક છે। ઇન્કો મોગતે સમય જો શ્વાસોચ્છવાસ કી ક્રિયા કી અધિક રૂપ સે પ્રવૃત્તિ ઓર નિવૃત્તિ હોતી છે ઉસકા યહ નિશ્ચય નહી હો સ્વતંત્ર છે કિં જો શ્વાસ નિકલ કર બાહર જા રહા છે વહ પુન: વાપિસ આવેગા હી। સંભવ છે નહીં મી આવે । (દુરુચ્છમુત્તપુરિસ પૂયબહુપટિપુન્ના) કુત્સિત રૂપ જિન કા છે એસે મૂત્ર, પુરીષ, પૂય-પીપ, સે યે સર્વથા યુક્ત રહતે થે

ધર્મ શકે છે? અશુચિ પદાર્થવડે અશુચિ પદાર્થનો ભોગ જ શક્ય અને છે. એટલે હે માતાપિતા! મનુષ્યભવના કામભોગ અપવિત્ર છે, આ તમે નિશ્ચિતપણે જાણીલો. આ મનુષ્યભવના કામભોગો અશાશ્વત છે-એટલે કે અલ્પકાલીન છે, વાન્તાસ્રવ છે-એટલે કે વમનોત્પાદક છે. પિત્તાસ્રવ છે-પિત્તોદ્ગારી છે. ખેલાસ્રવ છે-કફના ઉત્પાદક છે. શુક્રાસ્રવ-શુક-વીર્ય-ધાતુ વહેવડાવનારા છે-લોહીને વહેવડાવનારા છે. (દુરુસમાસનીસાસા) ઉચ્છવાસ અને નિ:શ્વાસના ભયંકર રીતે સંચાલક છે. આ સંસારના ભોગો ભોગવતાં જે વધારે પડતી શ્વાસોચ્છવાસની ક્રિયા અંદર બહાર આવળા કરે છે, તેના માટે આપણે નિશ્ચિતરૂપે એમ ન કહી શકીએ કે જે શ્વાસ બહાર નીકળી રહ્યા છે, તે ફરી પાછા આવશે જ. એ પણ શક્ય ધર્મ પડે કે તે પાછા ન પણ આવે. (દુરુચ્છમુત્તપુરિસપૂયબહુપટિપુન્ના) આ સંસારના કામભોગો મૂત્ર, પુરીષ, પૂય, પીપ, જેવા સાવ કુત્સિત પદાર્થોથી યુક્ત રહે છે. (ઉચ્ચારપાસવળસ્વેલજલ્લસિધાણગવંતપિત્તસુકસોણિયસંભવા) આમાં ઉચ્ચાર

अनगमधर्मासनवर्णिणीकीका अ १ स २८ मातापितृभ्यां मेघकमारस्य संवादः ३४७

चणं=मूत्रं, खलः=मलमा, जलः=शरीरमलं, 'जल' इति देशीयशब्दः। सिङ्घानक=नासिकाकमलं, वान्तं=वमनम्, पित्तं=प्रतीतम्, शुक्रं=वार्ध, शोणितं=रक्तम्, तेषां संभवः=उत्पत्तिर्येषु ते, तथाः अधुवा=अस्थिराः, अनियताः, अशाश्वताः, शटनपटनविध्वंसनधर्माः, तथा किपाकफलोपमाः—यथा किपाकवृक्षस्यफलानि भक्षणकालएवमधुराणि, भक्षणानन्तरं तु तत्काल एव मरणप्रदानि भवन्ति, तद्वदिमे कामभोगा भोगकालएव सुखरूपाः परंतु तत्परिणामो दुर्गतिप्रद इति भावः। तथा-पश्चात् पुरतश्च खलु भवश्यं विप्रहाणीयाः=परित्याज्याः अथ कः खलु हे मातापितरौ ! जानाति 'केपुर्वि गमणाए के पच्छा गमणाए' पित्रोः

(उच्चारपासचणखेलजल्लसिंघानगवंतपित्तसुक्सोणियसंभवा) इन में उच्चार पेशाब, श्लेष्म-पित्त, जल-शरीर का मैल नाक का मैल वमन, पित्त, शुक्र और रक्त इनकी ही उत्पत्ति होती है। अतः जब (अधुवा) ये काम भोग-अस्थिर (अणिइया) अनियत (अमासया) अशाश्वत हैं (सडनपडनविध्वंसनधर्मा किपाकफलोपमा) शटन पटन, एवं विध्वंसन धर्मवाले हैं और किपाकफल के समान हैं—जैसे भोगकाल मधुर किपाक फल भक्षण करने के बाद ही प्राणवहाक होता है—उसी तरह भोगते समय रुचिकर प्रतीत होने वाले ये काम भोग भी परिणाम में दुर्गति के ही देने वाले होते हैं। (पच्छा पुरं च णं अवस्स विप्पजहिणिज्जा) और जो अवश्य ही आगे या पीछे छोड़े जायेंगे ऐसे हैं तो (से के णं अम्मयाओ जानह के पुर्वि गमणाए के पच्छा गमणाए?) तो फिर हे माता

भूत. श्लेष्म, पित्त, जल, शरीरको मैल, नाकको मैल वमन, पित्त, शुक्र और रक्त ओमनी व उत्पत्ति शक्य छि. ओटवे त्यारे आ कामलोगो (अधुवा) अस्थिर (अणिइया) अनियत और (अमासया) अशाश्वत छि. (सडनपडन विध्वंसनधर्मा किपाकफलोपमा) शटन, पटन, और विध्वंसन धर्मवाणा छि. और किपाकक्षणी जेम छि जेमके उपलोगना सभये किपाकक्ष भधुर स्वादवाणुं होय छि, और ओना उपलोग ओटवे के लक्षण कया पछी भृत्य पमा-उत्तर छि, तेज प्रमाणे उपलोगना सभये रुचिकर लागता आ कामलोगो अते दुर्गति कर्तास व छि. (पच्छापुरं च णं अवस्सं विप्पजहिणिज्जा) और वडला भोडा जमे त्यारे आ कामलोगोना त्याग तो करवो व पडशे त्यारे (से के णं अम्म याओ जानई के पुर्वि गमणाए के पच्छा गमणाए?) हे मातापिता !

पुत्रस्य च मध्ये कः पूर्वं मृत्युवशगतः परलोके गमनाय प्रवर्तिष्यते, कः पश्चाद् गमनाय इति को जानाति ? न कोऽपीत्यर्थः 'तं' तत् तस्माद् इच्छामि खलु हे मातापितरौ यावत् पन्नजितुम् ॥२८॥

मूलम्—तएणं तं मेहं कुमारं अम्मपियरो एवं वयासी-इमेणं ते जाया ! अज्जयपज्जयपिउपज्जयागए सुवहुहिरण्णे य सुवण्णे य कंसे य दूसे य मणिमोत्तियसंखसियप्पवालरत्तरयणसंतसारसावइज्जे य अलाहि जाव आसत्तमाओ कुलवंसाओ पगामं दाउं पगामं भोत्तुं पकामं परिमाउं, तं अणुहिति ताव जाव जाया ! विपुलं माणुस्सगं इड्डिसक्कैरसमुदयं तओ पच्छा अणुभूय कल्लोणे समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए पव्वइस्ससि । तएणं से मेहेकुमारे अम्मपियरं एवं वयासी-तहेवणं अम्मयाओ ! जणं तं वयह-इमे ते जाना ! अज्जग पज्जग पिउपज्ज-यागए जाव तओ पच्छा अणुभूयकल्लाणे पव्वइस्ससि' एवं खलु अम्मयाओ ! हिरण्णे य सुवण्णे य जाव सावते ए य अगिसाहिए चोर साहिए रायसाहिए दाइयसाहिए मच्चुसाहिए अगिसामन्ने जाव मच्चुसामन्ने सडणपडणविद्धं-सगधम्मे पच्छा पुरं च णं अवस्सविप्पजहणिज्जे से केणं जाणइ

पिता ! यह कौन जान सकता है कि आप और हममें से पहिले और पीछे कौन परलोक जाने वाले हैं इस लिये जब यह नहीं जाना जा सकता है (तं इच्छामि णं अम्मयाओ जाव पव्वइत्तए) तो मैं चाहता हूँ कि आप मुझे आज्ञा दें ताकि मैं श्रवण भगवान् महावीर के समीप मुंडित होकर उनसे मुनिदीक्षा ले लूँ ॥सूत्र २८॥

केलु कळी शके के तमार अने अमारामाथी पहिलां परलोक ज्वानी तैयारी केलु करे ? ओटला माटे न्यारे आ वात आपणे न्दणी शकता नथी त्यारे (तं इच्छामि णं अम्मयाओ जाव पव्वइत्तए) हुं बाहुं छुं के तमे मने मुंडित थडने श्रमेलु भगवान् महावीरनी पासो मुनि दीक्षा लेवानी आज्ञा आपो. ॥ सूत्र " २८ " ॥

अनगारधर्माभूतवर्षिणी टीका अ.१सू.२९ मातापितृभ्यां मेघकुमारस्य संवादः ३४९

अम्मयाओ ! के पुढं गमणाए के पच्छा गमणाए तं इच्छमिणं जाव पव्वइत्तए ॥ सू० २९ ॥ ॥

टीका—‘तएणं तं इत्यादि । ततः खलु तं मेघकुमारं मातापितरा वेवमवादिष्टाम्=उक्तवन्ती, ‘उमं च णं ते जाया !’ इदं च खलु ते जात ! हे जात ! = हे पुत्र ! इदं च खलु ते-तत्र ‘अज्जय पज्जय पिउपज्जयागए’ आर्य-यकप्रार्यक पितृप्रार्यकागतं=तत्र आर्यकः-पितामहः ‘दादा’ इति भाषायाम् प्रार्यकः-प्रपितामहः, ‘परदादा’ इति भाषायाम्, पितृप्रार्यकः-पितुः प्रपितामहः-तेभ्यः समागतं, सुबहु=प्रभूतं ‘हिरण्येय’ हिरण्यं=जतं च, ‘सुवण्णे य’ सुवर्णं च, ‘कंसेय’ कांस्यपात्राणि च, ‘दूसे य’ दूश्यं=चीनांशुकादीनि श्रेष्ठस्त्राणि, ‘मणिमोत्तिय संख सिलपवालरत्तरयण संतसारसावतेए’ मणि मौक्तिकशङ्खशिलाप्रवालरत्नसंसारस्वापतेयं=तत्र मणयः=चन्द्रकान्तादयः, मौक्तिकानि=मुक्ताफलानि, शङ्खाः=दक्षिणाधर्तादयः, शिला स्पर्श-सणिः-यस्य स्पर्शमात्रेण लोहः सुवर्णं भवति, प्रवालानि=विद्रुमाः, रक्त-रत्नानि=पद्मरागादीनि, तथा-अन्यच्च यत्-सत्=विद्यमानं, सारं=सारभूतं

‘तएणं तं मेहं कुमारं’ इत्यादि ।

टीका—(तएणं) इसके बाद (तं मेहं कुमारं) उस मेघकुमार से (अम्मपियरो) माता पिताने (एवं वयासी) ऐसा कहा (इमेणं ते जाया ! अज्जय पज्जय पिउपज्जयागए) हे पुत्र ! यह दादा, परदादा तथा पिताके प्रपिता मह से चला आ रहा (सुवण्णहिरण्णे य सुवण्णे य कंसेय दूसे य मणिमोत्तिय संख सिलपवालरत्तरयण संतसारसावइज्जे य) हिरण्य-चांदी सुवर्ण, कांसा, चीनांशुक आदि श्रेष्ठ वस्त्र, चन्द्रकान्त आदि मणियो, मुक्ता फल (मोती) शंख-(दक्षिणवर्त शंख) जिसके स्पर्श से लोहा सुवर्ण

‘तएणं तं मेहं कुमारं’ इत्यादि ।

टीका—(तएणं) त्वाराद (तं मेहं कुमारं) मेघकुमारने (अम्मपियरो) मातापितायो (एवं वयासी) कहुं डे—इमे णं ते जाया ! अज्जय पज्जय पिउपज्जया गए) डे पुत्र ! दादा, परदादा तेभज् पिताना परदादाना समयथी ज (सुबहु हिर-ण्णे य सुवण्णे य कंसेय दूसेय मणिमोत्तिय संख सिलपवालरत्तरयण संतसारसावइज्जे य) हिरण्य (चांदी), सुवर्ण, कांसु, चीनांशुक वगेरे उत्तम वस्त्रो, चन्द्रकान्त वगेरे मणियो, मोती, शंख (दक्षिणवर्त शंख) जेने स्पर्शवाथी लोहांड सुवर्णभां परिवर्तित थई नथ छे—तेवो स्पर्श मणि, भूगो, पथीराज

स्वापत्तेयं=द्रव्यं-धनं, यानासनशय्याभवनोद्यानादिकं तेषां समाहारः, तत्तथा, 'अलाहि' अलं=प्रतिपूर्णं यावत् आसप्तमात् कुलवंशात् प्रकामं दातुं, प्रकामं भोक्तुं, प्रकामं परिभाजयितुम् 'ते' तदधनम् 'अणुहोहि' अनुभव=मुह इवेत्यर्थः, तावत् यावत् हे जात ! हे पुत्र ! विपुलं मानुष्यकम् 'इड्डि' सक्कारसमुदयं' ऋद्धिमत्कारसमुदयम्-तत्र ऋद्धिः=महापुण्योपाजित संप्राप्तः, सत्कारः=सकलजनादरः, तासां यः समुदयः-भाग्योदयः, तम् अनुभव । ततः पश्चात्-'अणुभूयकल्लाणे' अनुभूतकल्याणः=कृतसंसारसुखानुभवः, श्रमणस्य भगवतो महावीरस्यान्तिके प्रव्रजिष्यसि ।

ततः खलु स मेघकुमारो मातापितरादेवमवादीत् तथैव खलु हे

घन जाता है ऐसा स्पर्शमणि, मृंगा, पञ्चराग आदिलाल रत्न तथा और भी मौजूद जो सारभूत द्रव्य यान, आसन शय्या भवन तथा उद्यान आदिक हैं कि जो अपनी [अलाहिं] सात पीढ़ी तक आगे चलता रहेगा और जिसका तुम मनमाना दान करो तो भी समाप्त नहीं हो सकता है मनमाना जिसका भोग करो मनमाना सगे संबंधियों में भी जिसको दो फिर भी कम न हो कि कितना और रखा है-ऐसे इस अक्षय द्रव्य का तुम [अणुहोहि] स्वीकार कर आनन्द के साथ भोग करो। (ताव जाव जाया विपुलं मानुस्सगं इड्डि सक्कार समुदयं) तथा मनुष्य भव संबंधी काम भोगों को भोगो। एवं ऋद्धि तथा सत्कार से जो तुम्हारा यह भाग्योदय हो रहा है बेढा उसे भोगो। (तओ पच्छा कल्लाणे अणुभूय समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिण् पव्वइस्ससि) बाद में जब कि तुम संसार के सुखों का खूब अनुभव कर चुका-तब-श्रमण भगवान महावीर के पास दीक्षा लेना। (तएणं से

वगेरे दादा रंगना रत्नो तेमज्ज णीळां पणु धणुं सारभूत द्रव्यो-जेमडे यान, आसन, शय्या, भवन तेमज्ज उद्यान वगेरे छे, जे (अलाहिं) आपण्णी सात सात पीढ़ी सुधी आगण कायम रहेशे अने तमे पौतांनी छच्छा सुजण दान आपो तो पणु ते भूटेशे नडि, तमे जेधये तेदलुं सगांवडावाने आपो तो पणु ते अणुट रहेशे, ओवा आ अक्षय द्रव्यने तमे (अणुहोहि) स्वीकारे अने आनंदनी साथे ओना उपभोग करे। (ताव जाव जाया विपुलमानुस्सगं इड्डिसक्कारसमुदयं) तेमज्ज मनुष्यलवना कामलोगो लोगवो. आ रीते ऋद्धि तेमज्ज सत्कार वडे जे तमाशे लाओहय थछ रह्यो छे, तेने लोगवो. (तओ पच्छा कल्लाणे अणुभूय समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिण् पव्वइस्ससि) पछी न्यारे तमे संसार सुखोना सारी पेछे उपभोग करी दो तयारे श्रमण भगवान महावीरनी पासे जधने

अनगारधर्माभूतवर्षिणीटीका. अ. १ सू. २० मातापितृभ्यां मेघकुमारस्य संवादः ३५२

मातापितरौ ! यत् खलु तद् युयं वदथ—‘इदं च खलु ते हे जान ! आर्यक
मार्यक पित्र्यार्यकामतम् इत्यादि यात् अनुभव ऋद्धिसत्कारमपुद्गलम्,’
ततः पश्चाद् अनुभूतकल्याणः प्रवर्जिष्यसि’ इति एवं खलु=हे मातापितरौ !
हिरण्यं च सुवर्णं च यावत् स्वापतेयं ‘अग्निं साहिण्’ अग्निस्वाहितम् अग्नेः
स्वाहितं=सुष्ठुआहितम्=आयतम् अधीनमित्यर्थः, यथा स्वामिनस्तथा अग्नेरपि
योग्यमिदं हिरण्यादिकम्, अग्नौ भस्मी भवतीति भावः । ‘चौरसाहिण्’
चौरस्वाहितं चौराधीनं चौरैरपहृतं भवतीति भावः, ‘रायसाहिण्’ राज-
स्वाहितं राजाऽऽयत्तं राजा करदण्डादिभिर्गृहीतं भवतीति भावः ‘दाइयसा

मेहे कुमारे अम्मापियरं एवं वयासी) माता पिता के ऐसे बचन सुनकर
मेघकुमारने उनसे ऐसा कहा—(तहेणं अम्मयाओ जणं तं वयह) बान नां
ठाक है—जैसी आप लोग कह रहे हैं कि (इमे ते जाया अज्जगपज्जग
पिउपज्जयागए जाव तओ पच्छा अणुभूय कल्लाणे पव्वइस्ससि) हे पुत्र तुम
दादा, परदादा तथा पिता के भी प्रपितामह से चला आ रहा इस हिरण्य—सुवर्ण
आदि द्रव्य का मनमाना भोग करो—खाओ पिओ और मौज करो—ऋद्धि
सत्कार से उदित हुए अपने भाग्योदय की आनन्द के साथ भोगो ॥
फिर दीक्षा धारण कर लेना इत्यादि (एवं खलु अम्मयाओ हिरण्णे य
सुवण्णे य जाव सावतेएय अग्निं साहिण् चौरसाहिण् रायसाहिण् दाइय
साहिण् मच्चुसाहिण् अग्निं सामण्णे जाव मच्चुसामण्णे सडणपडणविदंस-
णधम्मे पच्छापुरं चणं अवस्सं विप्पजहणिज्जे से केण जाणइ अम्मयाओ !
केपुव्वं गमणाए के पच्छा गमणाए तं इच्छामि णं जाव पव्वइत्तए) सो इस

दीक्षा लेलो. (तएणं से मेहेकुमारे अम्मापियरं एवं वयासी) मातापितानां
आ वयनो सांलणीने मेघकुमारो तेभने कहुं के (तहेव णं अम्मयाओ जणं तं
वयह) ने बात तमे कही रह्या छै ते अशेअर छै. (इमे ते जाया अज्जग
पज्जग पिउ पज्जयागए जाव तओ पच्छा अणुभूयकल्लाणे पव्वइस्ससि)
हे पुत्र ! दादा, परदादा तेभज पिताना पणु परदादाना समयथी संअडु करेलुं आ
द्रव्य पोतानी छिछा मुज्जल लोगवो, भूय आओ पीओ, अने भोजभन करे,
ऋद्धि सत्कार वडे उदय पामेला पोताना लाग्येइयने सारी पेठे लोगवो. त्थारआइ
दीक्षा लेलो. ” (एवं खलु अम्मयाओ ! हिरण्णे य सुवण्णे य जाव सावते
ए य अग्निं साहिण् चौरसाहिण् राय साहिण् दाइय साहिण् मच्चु
साहिण् अग्निं सामण्णे जाव मच्चुसामण्णे सडणपडणविदंसणधम्मे
पच्छा पुरं च णं अवस्सं विप्पजहणिज्जे सेणं ण जाणइ अम्मयाओ ! के
पुव्वं गमणाए के पच्छा गमणाए तं इच्छामि णं जाव पव्वइत्तए)

દિષ્ટ, દાયાદસ્વાદિતે-દાયાદાઃ=આત્માદયસ્તેનાં સ્વાદિત=સ્વાયત્ત તોયંમા-
જિને ભવતીતિ ભાવઃ, 'મચ્ચુસાદિષ્ટ' મૃત્યુ સ્વાદિતં=મૃત્યોરધીનં=નાજ્ઞાધાનં
દુર્ઘતપુત્રાદિભિર્નાશિતં ભવતીતિ ભાવઃ। ઉક્તેચ—

દાયાદાઃ સ્પૃહયન્તિ તત્સ્કરગણા મુષ્ણન્તિ ભૂમિભુજો મૃદ્ધન્તિ સ્વચલં
પદર્શ્ય હૃતભુગ્ ભમ્પીકરોતિ ક્ષણાત્। અમ્ભઃ પ્લાવયતે ક્ષિતૌ વિનિદિતં ય
ક્ષાદરન્તે દટાત્, દુર્ઘૃતાસ્તનયા નયન્તિ નિધનં ભિગ્ દુઃસ્વદં તદ્દનમ્ ॥ ૧ ॥

પર મેરા આપસે એસા કહના હૈ કિ યે સવ દિરખ્ય સુવર્ણ આદિ દ્રવ્ય
જિનકે અક્ષય હોને આદિ કે વિષય મેં આપ મુક્ષ સે કહ રહે હો વે
જૈસે અપને સ્વામી કે આધીન હોને હૈ—વૈસે હી વે અગ્નિ કે ભી આધીન
બન સકતે હૈ। ચૌરોં કે આધીન બન સકતે હૈ। દૂસરે રાજા લોગ ઇન્હે
કરાદિ દ્વારા અપહરણ કર સકતે હૈ। માઈ આદિ દાયાદ ઇન્હે અપને આધીન
બના સકતે હૈ। દુશ્વરિત્ર પુત્રાદિ દ્વારા યે વિનષ્ટ કિયે જા સકતે હૈ। યહી
વાંત કિમી કવિને ઇસ શ્લોક દ્વારા પ્રકટ કી હૈ—

(દાયાદાઃ સ્પૃહયન્તિ, તત્સ્કરગણાઃ મુષ્ણન્તિ इत्यादि)-તાત્પર્ય ઇમકા
યહ હૈ—કિ ધનાદિ દ્રવ્ય હે માતાપિતાઓ। ઇમ જીવ કો સુખદ ત્રિકાલ
મેં ભી નહીં હો સકતા હૈ। યહ તો મોહ વશવર્તી જીવ કા હી કેવલ
એક માત્ર કલ્પના હૈ—અદિ એમા હો માના જાવે તો અનગાર અવસ્થા કે
ધારી સકલ સંયમી જીવ હૈ વે ઇસકે અભાવ મેં અત્યંત દુઃખી માને
જાને ચાહિયે—પરન્તુ એસા નહીં હૈ કારણ વે ઇસકે સદ્ભાવ મેં જો નાના
પ્રકારકી વિન્યાઓ સે કદર્થના હોતી હૈ ઝમસે સર્વથા રહિત હૈ—દાયાદ લોગ

તો મારું કહેવું એવું છે કે આ બધા આદી સોતું વગેરે દ્રવ્યો-એના માટે તમે
અખુટ હોવા વિશેની વાત રજુ કરી રહ્યા છો-તે એમ પોતાના સ્વામીની પાસે રહે
છે, તેથી પ્રતિકૂળ (તે દ્રવ્યો) અગ્નિને પણ ભેટે છે, ચોરોને સ્વાધીન બને છે,
અને બીજા સજ્જ કર વગેરેના રૂપમાં એને લઈ શકે છે. ભાઈ વગેરે કુટુંબીઓ
એને અધિકાર બતાવીને હરી શકે છે. કુપુત્રો વગેરેથી એનો નાશ થઈ શકે છે.

કોઈ કવિએ કહ્યું છે—“દાયાદાઃ સ્પૃહયન્તિ, તત્સ્કરગણાઃ મુષ્ણન્તિ”

કહેવાનો હેતુ એ છે કે ધન વગેરે દ્રવ્યોતું આ જીવને માટે સુખ સ્વરૂપ થવું
તે ત્રિકાળમાં પણ શક્ય બની શકે તેમ જાણતું નથી. આ તો ફક્ત મોહનાવશમાં
સપડાએલા જીવની એક વ્યર્થ કલ્પના છે. જે દ્રવ્યથી જ બધા સુખી થતા હોય
તો અનગાર અવસ્થા ધારી બધા સંયમી જીવો આ દ્રવ્યના અભાવે દુઃખી હોવા
જોઈએ. પણ એમ કંઈ જાણતું નથી. કેમકે દ્રવ્ય-ધન-ની હયાતીયાં અનેક પ્રકાર
ની ચિંતાઓ અને ઉપાધિઓ ઊભી થાય છે તેમનાથી તે અનગાર મુનિઓ સંપૂર્ણ-

अनगारधर्माभृतवर्णिटीका प्र. १ सू. २२ मानाविदुर्भर्षा मेधकुमारस्य संवादः ३५३

‘अग्निस्वामन्ने’ अग्निस्वामान्यम् अग्निसदृशं यथाऽग्निः सर्वं भस्माकरोति, तथैव धनं सर्वानात्मगुणान्नाशयति मदप्रमादादिजनकत्वात्, ‘जाव मच्चुसामन्ने’ यावत्-मृत्युमाप्सामन्यम् अत्र यावच्छब्देन चौरसामान्यं, राजसामान्यं, दायद-
इम द्रव्य को देख कर इसकी चाहना किया करते हैं चोर हमेशा चोराने को तैयार रहते हैं, राजालोग अपने बलका प्रदर्शन कर इसे जवर्दस्ती हर लिया करते है। एक क्षण में भी अग्नि इसे अपना आहार बना सकती है। जमीन में गाढ़े गये द्रव्य को पानी अपने प्रवाह द्वारा नदय नदय कर देता है। यह हालत इस द्रव्य की है। फिर सु-दायक कैसे हो सकता है। (अग्निस्वामन्ने) इस द्रव्य को जो ऐसा मानते हैं कि इसके होने पर आत्मगुणों का विकास होता है सो वे भूल में हैं-कारण अग्नि जिस प्रकार जो भी उसमें डाला जाता है उसे यह भस्म कर देती है उसी प्रकार यह द्रव्य भी आत्मा के समस्त उत्तम गुणों को एवं विषय कषाय आदिका जनक होने से नष्ट कर देता है। (जाव मच्चुसामन्ने) इसी तरह यह द्रव्य मृत्यु जैसा है। मृत्यु जैसे प्राणों की अपहारक होती है उसी प्रकार यह भी अपने स्वामी के प्राणों का अपहारक होता है इसी धन की वजह से कई प्राणियों के प्राण नष्ट होते देखे जाते हैं। डाकू आक्रम धन वालों को मार डालते हैं यह बात सभी जानते हैं। (यावत्) पद में “चौर सामान्य, राजसामान्य, दायदसामान्य,” इन पदों का

पक्षे सुकत છે. વારસ તરીકેનો ભાગ લેવાનો હકક ધરાવનારા બધા કુટુંબીઓ આ દ્રવ્યને ભેંધને એને મેળવવાની કામના કરે છે; ચોર એને ચોરી જવાની તક શોધતા રહે છે. રાજાઓ પોતાની શક્તિનો પ્રયોગ કરીને આ દ્રવ્યને બળબળરીથી જીતવી લે છે. અગ્નિ ભેતભેતામાં એનું, ભક્ષણ કરી શકે છે. જમીનમાં દાટેલા દ્રવ્યને પાણી પોતાના પ્રવાહથી નષ્ટ કરી નાખે છે. આ દ્રવ્યની એ જ સાચી હાલત છે. પછી તે સુખદ કેવી રીતે થઈ શકે. (અગ્નિસ્વમન્ને) આ દ્રવ્યને જે લોકો આત્મશુદ્ધિ ન વિકસાવનારૂં માને છે, તે પોતાની બતને છેતરી રહ્યા છે, કેમકે જેમ અગ્નિમાં જે કંઈ પણ તેમાં નાંખાય છે, તેને રાજ બનાવી દે છે, તેમ જ આ દ્રવ્ય પણ આત્માના બધા ઉત્તમ ગુણોનો વિષય કષાય વગેરેને ઉત્પન્ન કરનારૂં હોવાથી વિનાશ કરે છે. (જાવ મચ્ચુસામન્ને) આ રીતે દ્રવ્ય મૃત્યુ જેવું છે. મૃત્યુ જેમ પ્રાણ હરે છે, તેમ જ આપણા પોતાના સ્વામીના પ્રાણ હરણ કરે છે. આ દ્રવ્યને કારણે જ કેટલાક માણસોના પ્રાણ નષ્ટ થતા બેઝાય છે. ધનિક માણસોને ડાકુઓ ભારી નાખે છે, આ વાત બધા બાણ છે. (યાવત્) પદથી “ચોર સામાન્ય રાજ સામાન્ય દાયદ સામાન્ય” આ પદોનો સંગ્રહ થયો છે. અથવા તો

સામાન્યમ્. ઇતિબોધ્યમ્ । ચૌરાદિસર્વેશં ધનમ્ આત્મગુણાપહારકત્વાત્. અપિચ પ્રાણાન્ મૃત્યુરિવાત્મગુણાન્ ધનમપહરતીતિ ભાવઃ । પુનઃ કીર્ત્ત્વં ધનમિત્યાહ-
'સઢ્ઢગપઢ્ઢગવિદ્ધંસનધર્મમે' શટનતતનવિધ્વંસનધર્મકં શટનં=વસ્ત્રાદે
ર્જીર્ણત્વં પ્રાપ્તસ્ય તન્ત્વાદ્યવયવાનાં વિનાશઃ પતનં-વર્ણાદિ વિનાશઃ, વિધ્વંસન-
ચ=મૂલોચ્છેદઃ સં ધર્મો यस્ય તત્તથા પશ્વાન્ પુરતશ્ચ સ્વલુ અવશ્યવિપ્રદાણીયમ્
અવશ્યં ત્યાજ્યમ્, અથ કઃ સ્વલુ જાનાતિ હે માતા પિતરૌ ! કો યાચદ્ ગમનાય

સંગ્રહ હુઆ હૈ। અથવા ચૌરાદિ સામાન્ય હસે હમલિયે મી કહા ગયા હૈ
યહ આત્મા કે ગુણોં કા વિનાશક હોતા હૈ। યહ આત્મા મેં અનેક અનેક
દુર્ગુણોં કો ઉત્પન્ન કર દેતા હૈ। હિંસા શૂઠ, ચોરી વ્યસન, સમી નિન્દિત
કાર્ય હસી ધન કે બલ પર મનુષ્ય કરતે હૈ। અતઃ આત્મા કે સદ્ગુણોં
કા વિનાશ હનકે સઢ્ઢાવ મેં અવશ્ય હોતા હૈ। (સઢ્ઢગપઢ્ઢગવિદ્ધંસનધર્મમે)
પૌદ્ગલિક પર્યાય હોને સે હસ દ્રવ્ય કા મી શટન પતન એવં વિધ્વંસન સ્વભાવ
હૈ। યહ તો હર એક કોઈ જાનતા હૈ કિ પૌદ્ગલિક વસ્તુઓં મેં સદા એક
રૂપતા નહી રહતી હૈ। વે જીર્ણ હો જાતી હૈ-નષ્ટ હો જાતી હૈ
વર્ણાદિક રૂપ મી ડનકા પરિવર્તિત હો જાતા હૈ। યદ્યપિ પૌદ્ગલિક પદાર્થોં
કા દ્રવ્ય દૃષ્ટિ સે મૂલતઃ વિનાશ નહીં હોતા હૈ પરન્તુ પર્યાય કી અપેક્ષા
ડનકા મૂલતઃ મી વિનાશ હો જાતા હૈ। હસલિયે ધન કો યહાં શટન,
પતન એવં વિધ્વંસન ધર્મ ચાલા પ્રકટ કિયા ગયા હૈ। (પચ્છાપુરં ચ ણં
અવસ્સવિપ્પજહણિજ્ઞે સે કે ણં જાણહિ અમ્મયાઓ! કે પુવ્વં ગમણાણ કે
પચ્છા ગમણાણ ઇત્યાદિ) અતઃ હે માતા પિતા ! હસ દ્રવ્ય કા જબ એક ન એક

આ દ્રવ્યને ચૌરાદિ સામાન્ય એટલા માટે કહેવામાં આવ્યું છે કે, આ આત્મગુણોને
નષ્ટ કરનારું છે. આત્મામાં આ દ્રવ્ય ઘણા હુણ્ણો ઉત્પન્ન કરે છે. હિંસા, અસત્ય,
ચોરી, વ્યસન એ બધા નિન્દિત કર્મો આ ધનના બળે જ માણસો કરતા હોય છે.
એટલે દ્રવ્યની હયાતીમાં ચોક્કસપણે આત્મગુણો નાશ પામે છે, આમાં લગીરે
શંકા નથી. (સઢ્ઢગપઢ્ઢગવિદ્ધંસનધર્મમે) પૌદ્ગલિક પર્યાયના લીધે આ
દ્રવ્યનું પણ શટન, પતન, અને વિધ્વંસન સ્વભાવ છે. પૌદ્ગલિક વસ્તુઓમાં સદા
એકરૂપતા નથી, આ વાત તો બધા જાણે જ છે. તે છુણું થઈ જાય છે, નષ્ટ થઈ
જાય છે, રંગરૂપ પણ તેમનું બદલાઈ જાય છે. જો કે દ્રવ્યની અપેક્ષાએ મૂલતઃ
આ પૌદ્ગલિક પદાર્થો નાશ પામતા નથી, પણ પર્યાયની દૃષ્ટિએ મૂળ રૂપે તેમને।
(પદાર્થોને) વિનાશ થાય છે. એટલા માટે ધનને અહીં શટન, પતન અને વિધ્વં-
સન ધર્મોવાળું કહેવામાં આવ્યું છે. (પચ્છા પુરં ચ ણં અવસ્સવિપ્પજહણિજ્ઞે
સે કે ણં જાણહિ અમ્મયાઓ કે પુવ્વં ગમણાણ કે પચ્છા ગમણાણ ઇત્યાદિ)

अनगारधर्मावृत्तवर्णिणीटीका:अ.१सू. ३० मातापितृभ्यां मेघकुमारस्य संवादः ३५५

मातापित्रोः पुत्रस्य च मध्ये कः पूर्व परलोकं गमिष्यतिकः पश्चाद् गमिष्यतीति न कोऽपि जानातीत्यर्थः । 'तं' तत् तस्माद् इच्छामि खलु यावत् प्रव्रजितुम् ॥ सू० २९ ॥

मूलम्—तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स अम्मापियरो जाहे नो संचाएइ, मेहं कुमारं बहूहि विसयाणुलोमाहिं आघयणाहिं य, पन्नवणाहि य, सन्नवणाहि य, विन्नवणाहि य, आघवित्तए वा पन्नवित्तए वा, सन्नवित्तए वा, विन्नवित्तए वा, ताहे विसयपडिकूलाहिं संजमभउव्वेयकारियाहिं पन्नवणाहिं पन्नवेमाणा एवं वयासी—एसणं जाया ! निग्गंथे पावयणे सच्चे अणुत्तरे केवल्लिए पडिपुण्णे

दिन विनाश अवश्य है—तो ऐसी स्थिति में मोक्षाभिलाषी का यह कर्तव्य है कि वह इसका अवश्य ही परित्याग कर अपने कल्याण की साधना कर लेवे। इसे ध्रुव मान मान कर जो आत्मकल्याण से वंचित रहते हैं—वे अज्ञान हैं। कौन इस बात को कह सकता है कि इनका भोक्ता पहिले नष्ट हो जावेगा और बाद में ये नष्ट होंगे अथवा पहिले ये नष्ट होंगे और भोगने वाला बाद में नष्ट होगा। इसलिये ममता का परित्याग कर हमें आप दीक्षा लेने की आज्ञा प्रदान की जिये। यह मत कहिये कि हमारे परलोक जाने पर ही तुम दीक्षा लेलेना—कारण जीवन का कुछ भरोसा नहीं है कौन पहिले जावे और कौन बाद में इसका निर्णय कैसे किया जा सकता है ॥ सूत्र २९ ॥

એથી હે માતાપિતા ! આ દ્રવ્યનો કેઇ દિવસ વિનાશ થોકકસ થશે જ તેા એવી સ્થિતિમાં મોક્ષાભિલાષી માણસનું આ કર્તવ્ય છે કે આનો અવશ્ય ત્યાગ કરીને પોતાના કલ્યાણ માટે તૈયાર થઇ બાથ. આ વાતને નહિ સ્વીકારતા જે માણસ આત્મ-કલ્યાણથી વચિત રહે છે, તે અજ્ઞાની છે. આ વાત કોણ બતાવી શકે છે કે આ દ્રવ્યના ભોક્તા પહેલાં નાશ પામશે, અને ત્યારબાદ આ દ્રવ્યો નષ્ટ થશે, અથવા પહેલાં આ નષ્ટ થશે અને ભોક્તા પછી નષ્ટ થશે એટલા માટે મમતા ત્યજીને મને તમે દીક્ષા લેવાની આજ્ઞા આપો. તમે એમ ન કહેતા કે અમારા મૃત્યુ પછી તમે દીક્ષા લેજો, કેમકે આ ક્ષણભંજર જીવનનો શો વિશ્વાસ ? અહીં કોણ પછી અને કોણ પહેલાં જશે એ વાત કોણ બતાવી શકે છે ? ॥ સૂત્ર “ ૨૯ ” ॥

णेयाउए संसुद्धे सल्लगतणे सिद्धिमग्गे मुत्तिमग्गे निज्जाणमग्गे निव्वा-
णमग्गे सव्वदुक्खप्पहीणमग्गे अहीव एगंत दिट्ठीए, खुरो इव एगंत-
धारोए, लोहमया इव जवा चावेयव्वा, बालुयाकवले इव निर-
स्साए, गंगा इव महानदी पडिसोयगमणाए, महासमुदो इव भुयाहिं
दुत्तरे, तिकखं चंकमियव्वं, गरुअं लंबेयव्वं, असिधारव्व संचरियव्वं,
णो य खलु कप्पइ जाया ! समणाणं निग्गंथाणं आहाकम्मि एवा
उद्देसिए वा कीयगडे वा ठवियए वा, रइयए वा, दुब्बिक्खभत्ते वा
वंतारभत्ते वा बद्दलियाभत्ते वा गिलाणभत्ते वा मूलभोयणे वा कंद-
भोयणे वा फलभोयणे वा वीयभोयणे वा हरियभोयणे वा भोत्तए वा
पायए वा तुमं च णं जाया ! सुहसमुच्चिए णो चेव णं दुहसमुच्चिए
णालं सीयं णालं उण्हं णालं खुहं णालं पिवासं णालं वाइयपित्तिय-
सिंभिय सन्निवाइए विविहे रोगायंके उच्चावए गामकंटए बावीसं
परीसहोवसग्गे उदिन्ने सम्मं अहियासित्तए, भुंजाहि ताव जाया !
माणुस्सए कामभोगे तओ पच्छा भुत्तभोगी समणस्सइ जाव पव्व-
इस्ससि। तएणं से मेहे कुमारे अम्मापिऊहिं एवं वुत्ते समाणे अम्मा-
पियरं एवं वयासी-तहेवणं तं अम्मयाओ ! जणं तुब्भे ममं एवं
वयह-एसणं जाया ! निग्गंथे पावयणे सच्चे अणुत्तरे० पुणरवि तं
चेव जाव तओ पच्छा भुत्तभोगी समणस्सइ जाव पव्वइस्ससि'
एवं खलु अम्मायाओ ! निग्गंथे पावयणे कीवाणं कायरणां कापु-
रिसाणं इहलोक पडिवद्धाणं परलोक निप्पिवासाणं दुरणुचरे पायय
जणस्स णो चेवणं धीरस्स निच्छियस्स ववसियस्स एत्थकिं दुक्करं
करणयाए ! तं इच्छामिणं अम्मयाओ ! तुब्भेहिं अब्भणुण्णाए
समाणे समणस्स भगवओ जाव पव्वइत्तए ॥सू० ३०॥

अनगरधर्मासृतवर्षिणीटीका अ ६सू. ३० मातापितृभ्यां मेघकुमारस्य संवादः ३५७

टीका—‘नएणं’ इत्यादि । ततः खलु तस्य मेघस्य कुमारस्य माता पितरौ ‘जाहे ना संचाएत’ यदा न शक्नुतः=न समर्थौ भवतः मेघं कुमारं वशीकर्तुम्, कैरुणायैः ? इत्याह—‘बहूहि’ इत्यादि । बहूभिः=अनेकप्रकाराभिः—‘विसयाणुलोमाहिं’ विषयाणुलोमाभिः विषयाणां शब्दा दीनाननुलोमाः—तत्र विषयेषु प्रवर्तकत्वेनानुकूलाः, ताभिः, विषभोगएव मनुष्यलोके सारांशस्तदर्थमेव सर्वे जनाः प्रवर्तन्ते, उक्तंच—

“यदि रामा यदि च रमा, यदि तनयो विनयथी गुणोपेतः ।

तनयेतनयोत्पत्तिः, सुरस्वनगरे किमाधिक्यम् ॥१॥ इति,”

“अर्थागमो नित्यमरोगिता च, प्रिया च, भार्याप्रियवादिनी च ।

चक्षश्च पुत्रोऽर्थकरी च विद्या पर्द्धजीवलोकस्य सुखानि राजन् ॥२॥ इति॥

इत्यादिरूपाभिः ‘आधवणाहिं य’ आख्यापनाभिश्च बहूविधैराख्यानैः=सामान्यतः कथनैश्च, ‘पन्नवणाहिं य प्रज्ञापनाभिश्च=विशेषतः कथनैश्च ‘सन्नवणाहिं य’ संज्ञापनाभिश्च=संबोधनाभिः ‘हे पुत्र ! हे जात ! हे अङ्ग !’ इत्यादिवाग्भिः संबोध्य कथनैश्च, ‘विन्नवणाहिं य विज्ञापनाभिश्च=‘त्वमेवास्माकमस्यां वृद्धावस्थायामाधारोऽसि अवलम्बनमसी’ त्यादिरूपेण सप्रेम-

‘नएणं तस्म मेहस्स कुमारस्स’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(नएणं) इस तरह (तस्म मेहस्स कुमारस्स) उस मेघकुमार के (अम्मापियरो) माता पिता (जाहे) जब (मेहंकुमारं) मेघकुमार को (बहूहिं विसयाणुलोमाहिं आधवणाहिं य, पन्नवणाहिं य, सन्नवणाहिं य, विन्नवणाहिं य, आधवित्तए वा, पन्नवित्तए वा सन्नवित्तए वा, विन्नवित्तए वा,) शब्दादि विषयों में प्रवृत्ति कराने वाले होने के कारण अनुकूल ऐसे अनेकविध सामान्य कथनों से विशेष कथनों से तथा संबोधनपूर्वक किये गये कथनों से, तुमही हमारी इस वृद्धावस्थामें एकमात्र आधारभूत हो इत्यादि

‘त एणं तस्म मेहस्स कुमारस्स’ इत्यादि

टीकार्थ—(नएणं) आ प्रभाणु (तस्म मेहकुमारस्स) मेघकुमारना (अम्मा पियरो) मातापिता (जाहे) न्यारे (मेहंकुमारं) मेघकुमारने (बहूहिं विसयाणुलोमाहिं आधवणाहिय, पन्नवणा हि य, सन्नवणाहिय, विन्नवणा हिय, आधवित्तए वा, पन्नवित्तए वा सन्नवित्तए वा विन्नवित्तए वा) शब्द वगैरे सांसारिक विषयोंमें प्रवृत्ति करावतार डोवाथी विषयोंने अनुकूल एवा धन्या सामान्य कथनोथी विशेष कथनोथी, संबोधनवाणा कथनोथी, बारं बार प्रेम अने हैन्य प्रकट करनारा आवा कथनोथी कहुं डेहे मेघकुमार ! तमे अ एकनी एक अमारी घडपणुनी लाकडी छि,

દીનવચ્ચનેન પુનઃપુનઃવિજ્ઞપ્તિપૂર્વકકથનૈશ્ચ, અત્ર વિષયાનુકૂલાભિરાહ્યાનાદિ-
રૂપામિશ્રતુર્વિધામિર્વાગ્મિરિતિ ભાવઃ, 'આગ્રચિત્તૈવા' આહ્યાતું વા, 'પન્નચિત્તૈ
વા' પ્રજ્ઞાપયિતું વા, 'સન્નચિત્તૈ વા' સંજ્ઞાપયિતું વા, 'વિન્નચિત્તૈ વા' વિજ્ઞા-
પયિતું વા, ન શક્નુતઃ' : इति पूर्वेण सम्बन्धः । यदा मातापितरौ=धारिणी देवी
श्रेणिको राजा च स्वपुत्रं विषयानुकूलाभिराह्यानादिभिः प्रतिबोधयितुं=प्रव-
ज्यातो निवर्तयितुं न शक्नुतः स्मेतिसंक्षिप्तार्थः ताहे' तदा 'विसयपडिकूलाहिं'
विषयपतिकूलाभिः=विषयभोगविरोधि-तपःसंयमसंबन्धिनीभिः 'तपः=
संयमपालनं सुदुष्कर' मित्यादिभिर्वाग्मिरित्यर्थः, 'संजमभउव्वेयकारियाहिं'
संयमभयोद्वेगकारिकाभिः=संयमपालने परीपहोपसर्गसहनप्राधान्येन तत्कृत
क्लेशसंभावितभयोद्वेगप्रदर्शनीभिरित्यर्थः, 'पन्नवणाहिं पन्नवेमाणा' प्रज्ञा
पनाभिः प्रज्ञापयन्तौ, एवं=वक्ष्यमाणप्रकारेण, अवादिष्टाम्=उक्तवन्तौ-इदं खलु

રૂપ પ્રેમ પૂર્વક કિયે-પુનઃપુન દીન વચ્ચનો સે અથવા બાર ૨ વિજ્ઞપ્તિપૂર્વક
કથનો સે (આગ્રચિત્તૈ વા) કહને કે લિયે (પન્નચિત્તૈ વા) પ્રજ્ઞાપના
કરને કે લિયે (સન્નચિત્તૈવા) અચ્છી તરહ સમજાને કે લિયે (વિન્ન
ચિત્તૈવા) નિવેદન-કરને કે લિયે (નો સંચાણંતિ) સમર્થ નહીં હુણ-અર્થાત્-
ધારિણીદેવી ઓર રાજા શ્રેણિક વિષયાનુકૂલ કરનેવાલી આહ્યાનાદિરૂપ
વાણીયોદ્વાતા મેઘકુમાર કો જબ પ્રવજ્યાગ્રહણ કરનેકી ભાવના સે વિચલિત
કરને કે લિયે સમર્થ નહીં હો સકે (તોહ) તવ વે (વિસયપડિકૂલાહિં)
વિષયભોગ વિરોધી એસી (પન્નવણાહિં) તપ સંયમ સંબંધી વાણીયો દ્વારા
તપઃ સંયમ કા આરાધન વહુત હી દુષ્કર હૈં ઇત્યાદિરૂપ વચ્ચો દ્વારા-
(સંજમભउव्वेयकारियाहिं) કિ જો ઉસે સંયમ મેં ભય તથા ઉદ્વેગ ઉત્પન્ન
કરાને વાલી થી (પન્નવેમાણા) સમજાતે હુણ (એવં વગાસી) હિસ પ્રકાર

તેમ જ વારંવાર અનેક પ્રકારથી વિજ્ઞપ્તિ પૂર્વક કથનથી, (આગ્રચિત્તૈ વા) કહેવામાં
(પન્નચિત્તૈ વા) પ્રજ્ઞાપના કરવામાં (સન્નચિત્તૈ વા) સારી રીતે સમજા-
વવામાં, (વિન્નચિત્તૈ વા) નિવેદન કરવામાં (નો સંચાણંતિ) તેઓ અન્તે
સક્ષ્ણ ન જ થયા, એટલે કે ધારિણીદેવી અને રાજા શ્રેણિકની સંસારના ક્ષણભંશુર
વિષયો તરફ વાળનારી વાણી મેઘકુમારને પ્રવજ્યા ગ્રહણ કરવાની ભાવનાથી ચલિત
કરવામાં સમર્થ ન થઈ શકી. (તાહે) ત્યારે તેઓ (વિસયપડિકૂલાહિં)
વિષય ભોગ વિરોધી એવી (પન્નવણાહિં) તપ-સંયમની વાણી દ્વારા તપ અને
સંયમની આરાધના અત્યન્ત કઠણ છે, વગેરે વચ્ચે દ્વારા (મંજમભउव्वेय
कारियाहिं)-કે જે મેઘકુમારના સંયમમાં ભય અને ઉદ્વેગ ઉત્પન્ન કરનારી હતી-
(પન્નવેમાણા) સમજાવતાં (એવં વગાસી) આ પ્રમાણે કહેવા લાગ્યાં-

અનગારઘર્મામૃતવર્ષિણીટીકા અ.૧૨. ૩૦ માતાપિતૃભ્યાં મેઘકુમારસ્ય સઘાદઃ ૩૫૨

હે જાત ! = હે પુત્ર ! 'નિર્ગંથે' નૈર્ગ્રંથં = પ્રન્થાદ્ વાઙ્માખ્યન્તરૂપાદ્ નિષ્કાન્તાઃ, નિર્ગ્રન્થાઃ તેષામિદં નૈર્ગ્રંથં, 'પાવયણં' પ્રવચનમ્ આગમઃ (મૂઝાઠે દીર્ઘઃ પ્રાકૃતત્વાત્) 'સચ્ચે' સત્યં યથાવસ્થિતરૂપનિરૂપકત્વાત્, 'અણુત્તરે' અણુત્તરં ન વિશ્વતે ઉચ્ચારં શ્રેષ્ઠં યસ્માદિત્યનુચારં સકલહિતકરત્વાત્ । અન્યેર્વા પ્રવચનં ન સર્વજ્ઞપ્રણીતમસ્તીત્યાહ-ઈદં નૈર્ગ્રંથં પ્રવચનં 'કેવલિયં' કેવલિકં કેવલં = સમ્પૂર્ણજ્ઞાનં તદસ્યાસ્તીતિ કેવલી તેન પ્રોક્તં કેવલિકં, 'પઙ્કિપુન્ને' પ્રતિપૂર્ણં સમ્પૂર્ણં સકલ-વસ્તુ નિરૂપકત્વાત્, 'ળેયાઉણ' ન્યાયોપેતં યથાર્થપદાર્થ નિર્ણાયકત્વાત્ 'સંસુદ્ધે' સંશુદ્ધં સંશયાદિ દોષવર્જિતત્વાત્ 'સહગત્તળે' શલ્યકર્તનં = માયાદિશલ્યકર્તનં હેદકમિત્યર્થઃ, 'સિદ્ધિમળે' સિદ્ધિમાર્ગઃ - સેધનં સિદ્ધિઃ = આત્મ કલ્યાણં, તસ્ય માર્ગઃ દિતાર્થપાપકત્વાત્, 'મુત્તિમળે' મુક્તિમાર્ગઃ કર્મવન્ધનમોચનં મુક્તિઃ, તસ્યા માર્ગઃ કર્મરહિતાવસ્થાકારકત્વાત્, 'નિજ્ઞાણમળે' નિર્ણાણમાર્ગઃ -

કહને વગે - (એસ જાં જાયા) હે પુત્ર ! યહ (નિર્ગંથે પાવયણે) નિર્ગ્રંથ પ્રવચન (સચ્ચે અણુત્તરે કેવલિયં પઙ્કિપુન્ને ળેયાઉણ સંસુદ્ધે સહગત્તળે સિદ્ધિમળે મુત્તિમળે) યથાવસ્થિત સ્વરૂપકા નિરૂપક હોને સે સત્ય હૈ જિસસે દુનિયા મે સમસ્ત પ્રાણિયોં કા હિતકર્તી હોનેકે કારણ ઓર દૂસરા કોઈ પદાર્થ શ્રેષ્ઠ નહીં હો સકતા હૈ એસા હૈ, કેવલી ભગવાન દ્વારા પ્રરૂપિત હુઆ ! સમસ્ત વસ્તુઓં કા નિરૂપણ કરને વાલા હોને કે કારણ જો સમ્પૂર્ણ રૂપ સે અપને મેં પૂર્ણ હૈ યથાર્થપદાર્થ કા નિર્ણાયક હોને સે જો ન્યાયો પેત હૈ, સંશય વિપર્યય એવં અનધ્યવસાય આદિ દોષોં સે વર્જિત હોને કે કારણ જો સર્વથા શુદ્ધ હૈ, માયા મિથ્યા, એવંનિદાન ઈન ત્રીન શલ્યોકોં જો વિનાશક હૈ, હિતાર્થકી પ્રાપ્તિ કરાને વાલા હોને સે જો આત્મકલ્યાણ રૂપ સિદ્ધિ કા માર્ગરૂપ હૈ, કાર્ય રહિત અવસ્થા જીવોંકી ઈસીકી આરા-

(એસ જાં જાયા) હે પુત્ર ! આ (નિર્ગંથે પાવયણે) નિર્ગંથ પ્રવચન (સચ્ચે અણુત્તરે કેવલિયં પઙ્કિપુન્ને ળેયાઉણ સંસુદ્ધે સહગત્તળે સિદ્ધિમળે મુત્તિમળે) યથાવસ્થિત સ્વરૂપને પ્રતિપાદિત કરનાર હોવાથી સત્ય છે, જગતના બધા જીવોનું હિત કરનાર હોવાથી એના કરતાં બીજા કોઈ પદાર્થ શ્રેષ્ઠ નથી, આ કેવળી ભગવાન દ્વારા પ્રરૂપિત થયેલું છે, સકળ વસ્તુઓનું નિરૂપણ કરનાર હોવાથી આ સંપૂર્ણપણે પોતાની મેળે પૂર્ણ છે, યથાર્થ પદાર્થોના નિર્ણાયક હોવાથી આ ન્યાયોપેત છે; સંશય, વિપર્યય, અને અનધ્યવસાય વગેરે દોષ વળ્યું હોવાથી આ સંપૂર્ણ રૂપમાં શુદ્ધ છે. માયા, મિથ્યા અને નિદાન આ ત્રણ શલ્યોનો આ વિનાશક છે. હિતપ્રાપ્તિ કરાવનાર હોવાથી આ આત્મરૂપ કલ્યાણનો સિદ્ધિનો માર્ગ છે, જીવોની અર્થ રહિત અવસ્થા એની આરાધનાથી જ થાય છે, એટલા માટે જે મુક્તિના

નિર્વાણ=કર્મતો વહિર્ભવનં, તસ્યમાર્ગઃ=પુનગાદૃત્યા=ગમનરહિતત્વાત્ યત્ર ગત્વા
 ન કદાચિદપિ પુનઃ સંસારે સમાયાતિ ભાવઃ । 'નિઘ્વાણમર્ગે' નિર્વાણમાર્ગઃ—
 નિર્વાણ=નિરાધાધલુચ્ચ સમસ્તકર્મ કૃતાર્થિકારરહિતત્વાત્, તસ્ય માર્ગઃ 'સત્ત્વ-
 દુઃસ્વપદ્વીણમર્ગે' સર્વે દુઃસ્વપદ્વીણમર્ગઃ—સર્વાણિ=શારીરિકમાનસિકાનિચ
 દુઃસ્વાનિ ઇતિ સર્વદુઃસ્વાનિ, તેભ્યઃ પ્રદ્વીણઃ=પ્રક્ષીણઃ ચાસૌમાર્ગઃ સકલચલેક્ષ-
 યકારકત્વાત્ તથા, 'અદીવર્ણમંતદિદ્વીષ' અહિરિવ એકાન્તદૃષ્ટિકમ્ આમિષ પ્રવ્રણં
 પ્રતિ અહિરિવ સર્પે ઇવ ચારિત્રપાલનં પ્રતિ, એકાન્તા એકાગ્રા દૃષ્ટિ વુદ્ધિ
 યમ્મિન્ ધ્યચ્ચને તત્, એકાગ્રનાથાઃ દુષ્કરત્વાત્ તથા સાદૃશ્યમિતિ ભાવઃ ।
 તથા 'શુરો ઇવ ઇમંતધારાણ' શુરો ઇવ એકાન્તધારકં, શુરમ્ભ્યઃ=શક્તિવિશેષમ્ભ્ય
 ચ એકાન્તા અદ્વિતીયા ધારાયસ્ય તન્ અપવાદ ક્રિયા વર્જિતૈકધારમિત્યર્થઃ,
 'લોહમયા ઇવ જ્વાલા ચાવેયત્વા' લોહમયા ઇવ યથાચર્ચયિતવ્યાઃ લોહમય

ધના સે હોતી હૈ ईसलिये जो—मुक्ति का मार्ग रूप है, जो (निज्जाण मग्गे)
 जिवके लिये कार्य से अलग होने रूप निर्णय का—मार्ग है (निघ्वाणमग्गे)
 निर्वाण का मार्ग है—निराधाध सुख का नाम निर्वाण है क्योंकि यह सुख
 कर्मकृत विकार से रहित होता है—ऐसे (सत्त्वदुःस्वपद्वीणमग्गे) सकल
 कर्मजन्य चलेखों का क्षयकारक होने के कारण यह शारीरिक एवं मान-
 सिक-दुःखों से रहित एक अद्वितीय मार्गरूप है । (अदीवर्णमं तदिद्वीष)
 जैसे सर्प की दृष्टि आमिषप्रव्रणकी तरफ एकाग्ररूपसे होती है उसी तरह
 चारित्रपालन के प्रति जिसमें एकान्तरूप दृष्टि है—निर्ग्रन्थ प्रवचन कि भी
 भी अवधामें चारित्र अंगिकार करनेवाले को यह उपदेश नहीं देता है
 कि तुम उमचारित्र में शिथिलता प्रदर्शित करो । (शुरोर् इव एमंतधाराण)
 जैसे शूरा की धारा एकान्तरूपसे तीक्ष्ण रहा करती है—उसी तरह

માર્ગ જેવો છે, જે (નિઝ્જાણમગ્ગે) જીવને માટે કાર્યથી જુદું થવા રૂપ
 નિર્ણય—માર્ગ છે. (નિઘ્વાણમગ્ગે) નિર્વાણનો માર્ગ છે, નિરાધાધ સુખનું નામ
 નિર્વાણ છે, કેમકે આ સુખ કર્મજન્ય વિકારથી રહિત હોય છે, એવા અવ્યાધાધ
 સુખનો માર્ગ નિર્ગ્રંથ પ્રવચન જ છે. (સત્ત્વદુઃસ્વપદ્વીણમગ્ગે) સમસ્ત કર્મ-
 જન્ય કલેશોનું વિનાશક હોવાથી નિર્ગ્રંથ પ્રવચન શારીરિક અને માનસિક દુઃખ
 વિહીન એક અપૂર્વ માર્ગરૂપ છે. (અહિવર્ણમંતદિદ્વીષ) જેમ સાપની નજર
 માંથી ગ્રહણ કરવા તરફ યોગીને રહે છે, તેમ જ ચારિત્ર પાલન પ્રત્યે એકાન્તરૂપ
 દૃષ્ટિ જે વ્યક્તિમાં છે, નિર્ગ્રંથ પ્રવચન કોઈ પણ સંજોગોમાં ચારિત્ર સ્વીકારનાશને
 આ ઉપદેશ નથી આપતા કે તમે ચારિત્ર્યમાં શૈથિલ્ય અતાવો. (શુરો ઇવ ઇમંત
 ધારાણ) જેમ છશની ધાર એકાન્તરૂપે તીક્ષ્ણ હોય છે, તે જ પ્રમાણે આમાં પણ

અનગાર્ધમામૃતવર્ષિणीटीका. अ.१ सू.२९ मातापितृभ्यां मेघकुमारस्य संवादः ३६१

यव चर्वणमिव चारित्रं दुष्करमित्यर्थः, मिथ्यकदन्तैः 'मेण-‘भोम’ इतिप-
सिद्धद्रव्यनिर्मिते दन्तैर्लोहमय चणक चर्वणमि। चारित्रपालनं दुष्करमिति
भावः ‘बालुया कवले इव निरस्साए’ बालुका कवल इव निःसारकं=बालुका
ग्रास इव निरास्वादः-विषयास्वादवर्जितमित्यर्थः। पुनः कीदृशं प्रवचनम् गंगा
इव महानदी पडिसोयगमणाए’ गङ्गेव महानदी पतिस्रोतो गमनेन-प्रतिस्रोतसा-
गमनेन=प्रवाहामिमुखगमनेन गङ्गेव दुस्तरं प्रवचनमनुपालयितुमित्यर्थः,
अनुकूलप्रतिकूलपरीषदोपसर्गसम्भृतं चारित्रपालनमतीव दुष्करमितिभावः,
‘महासमुद्रो इव भुयाहिं दुत्तरे’ महासमुद्र इव भुजाभ्यां दुस्तरं, भुजाभ्यां

इसमें भी क्रिया आचार आदिरूप धारे बड़ी तीक्ष्ण है।—(लोहमयाइव-
जवा चावेयव्वा) जिस तरह मोम (मेण) के जिस के दांत बने हों, वह लोहे के
चनें नहीं चबासकता है-उसी तरह सकल संयम रूप चारित्र का-
पालन भी बड़ा कठिन कार्य है (बालुयाकवलेइव निरस्साए) बालुका का
ग्राम जिस प्रकार निस्सार-स्वाद रहित-होता है-उसी तरह विषय सुख
से वर्जित होने के कारण निर्ग्रन्थ प्रवचन भी-निस्सार है (गंगाइव महानदी
पडिसोय गमणाए) जिस तरह प्रवाहकी प्रतिकूल दिशा तरफ चलने वाला-
व्यक्ति गंगा नदी को पार नहीं कर सकता उसी-तरह विषय कषायों
से प्रतिकूल होकर इस निर्ग्रन्थ-प्रवचन का पालन करना भी बड़ा ही
दुष्कर कार्य है क्योंकि इसके पालन करने में जीवोंको बड़ी २ अनुकूल
प्रतिकूल परिषर्हें और उपसर्ग-समय २ पर टक्करें दिया करते हैं। अतः
चारित्रकी परिपालना ऐसे समय बड़े दुष्कर हो जाती है-महासमुद्रोइव
भुयाहिं दुत्तरे) भुजाओं जैसे समुद्र का पार करना अशक्य होता है-

ક્રિયા આચારરૂપ ધાર બહુ જ તીક્ષ્ણ હોય છે. (લોહમયા ઇવ જવા ચાવેયવ્વા) જેમકે જેના દાંત મીણના બનેલા હોય તો તે લોખંડના ચણા ચાવી શકતો નથી, તે જ રીતે સકળ સંયમરૂપ ચારિત્ર્યનું પાલન બહુ જ કઠણ કામ છે. (બાલુયા કવલે ઇવ નિરસ્સાએ) જેમ રેતીનો કોળિયો ઘેસ્વાદ હોય છે, તેમ જ વિષય સુખ રહિત હોવાથી આ નિર્ગ્રંથ પ્રવચન પણ નિસ્સાર છે. (ગંગાઈવ મહાનદી પડિ સોયગમણાએ) જેમ પ્રવાહની પ્રતિકૂલ દિશામાં જનાર માણસ ગંગા નદીને પાર થઈ શકતો નથી, તેજ રીતે વિષય કષાયોથી પ્રતિકૂળ થઈને આ નિર્ગ્રંથ પ્રવચનનું પાલન કરવું પણ અતીવ કઠણ કામ છે, જેમકે એનું પાલન કરવામાં જીવોને ઘણા બચકર અત્યુગ્ર પ્રતિકૂળ પરિષદો અને ઉપસર્ગો વળતોવળત ૩ હાર કરતા જ રહે છે. એટલે ચારિત્ર્યનું પાલન આવા સમયે બહુ જ કપરું થઈ પડે છે. (મહા-સમુદ્ર ઇવ ભુયાહિં દુત્તરે) માણસને જેમ પોતાના બાહુઓથી તરીને અસુદ્રને

સમુદ્ર તરણમિવદુસ્તરં 'તિક્ત્વં ચંકમિયઞ્વં' તીક્ષ્ણં ચઙ્ક્રમિતદ્યમ્=તીક્ષ્ણં કુન્તાદિ શઙ્કં ચઙ્ક્રમિતવ્યમ્=આક્રમણીયં કુંતાપ્રક્રમણમિવ મોક્ષમાર્ગગમનં 'ગરુડં લંબેયઞ્વં' ગુરુકો લમ્બયિતવ્યઃ, ગુરુશબ્દસ્ય સકલપર્વતાપેક્ષયા ગુરુત્વ વિશાલત્વાદિ ગુણત્વાત્ મેરૌ લક્ષણયા ગુરુકો=મેરુઃ સ લમ્બયિતવ્યઃ=અલંબનીયઃ મેરુભારોદ્વહનવૃર્વહં પ્રવચનમિતિભાવઃ, 'અસિધારવ્વસંચારિયઞ્વં' અસિધારે વ સંચરિતવ્યમ્, યથા સ્વર્ગધારોપરિ સંચરણીયમ્. इत्येवं रूपं वर्तते । कस्मादेतस्य दुष्करत्वं ? मित्याह—'णो खलु कप्पइ' इत्यादि हे पुत्र ! नो खलु कल्पने श्रमणानां निर्ग्रन्थानां आह्लाकम्मिए वा' आधाकर्मिकवा आधानम्—आधा, साध्वर्थ संकल्पः, तत्पूर्वकं-कर्म-आधाकर्म, तत्र भवं साध्वर्थ षट्कायोप

उसी तरह इसका पार करना भी कठिन है (तित्क्वं चंकमियञ्वं) मोक्ष मार्ग पर चढ़ना मानों भालों की अनी पर चलना है (गरुडं लंबेयञ्वं) जैसे सुमेरु पर्वत का भार वहन करना सर्वथा अशक्य है उसी तरह यह निर्ग्रन्थ प्रवचन भी बड़ा दुर्बल है । (आसिधारव्व संचारियञ्वं) तलवार की धार पर जैसे चलना है—उसी तरह इसका पालना है मानों तलवार की धार पर चलना है । कोई साधारण बात नहीं है । (णो खलु कप्पइ जाया समणाणं निर्ग्रन्थाणं आह्लाकम्मिए वा उद्देसिएवा कीयगडे वा ठवियए वा रइयए वा दुब्भिक्खभत्ते वा कंतारभत्तेवा बहलिय भत्तेवा । गिलाणभत्तेवा मूलभोगेणे वा कंदभोगेणे वा फलभोगेणे वा बीयभोगेणे वा हरियभोगेणेवा भोत्तएवा पायए वा तुमं च णं जाया) कारण साधु के निमित्त जो आहारादिक बनाया जाता है वह इस अवस्था में उसे कल्पित नहीं होता है । क्योंकि उसके लेने में षट्काय के जीवों

પાર કરવો મુશ્કેલ છે, તેમજ એતું પાર ઉતરવું પણ કઠણ છે. (તિક્ત્વં ચંકમિયઞ્વં) મોક્ષ માર્ગે ચાલવું તે જાણે ભાલાઓની આણી ઉપર ચાલવું છે. (ગરુડં લંબેયઞ્વં) જેમ સુમેરુ પર્વતનો ભાર વહન કરવો એકદમ અસંભવ છે, તેમ જ આ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચન પણ સર્વથા દુર્બલ છે. (અસિધારવ્વ સંચારિયઞ્વં) તલવારની ધાર ઉપર ચાલવાની જેમ આ નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનનું પાલન પણ ખૂબ જ કપરું કામ છે. આ કોઈ સામાન્ય વાત નથી. (ણો खलु कप्पइ जाया समणाणं निर्ग्रन्थाणं आह्लाकम्मिए वा उद्देसिएवा कीयगडेवा ठवियए वा रइयएवा दुब्भिक्ख भत्तेवा कंतारभत्ते वा बहलिया भत्तेवा गिलाणभत्ते वा मूलभोगेणे वा कंदभोगेणे वा फलभोगेणे वा बीयभोगेणे वा हरियभोगेणेवा भोत्तए वा पायएवा तुमं च णं जाया) કારણ કે સાધુને માટે જે આહાર વગેરે યનાબવામાં આવે છે, તે સાધુ ગ્રહણ કરતા નથી—કેમકે તેને ગ્રહણ કરવામાં ષટ્કાયણ્યોની વિરાધનાનો દોષ સાધુને લાગે

अनगरधर्माभूतवर्णिणीटीका अ १ स २८ मातापितृभ्यां मेघकुमारस्य संवादः ३६३

मर्दनपूर्वकं निष्पादितमाहारादिकमित्यर्थः। 'उद्देश्ये' वा 'उद्देश' वा 'उद्देशः' तत्र भवम् औद्देशिकं-कर्मण्येकं साधुमुद्दिश्य कृतं, कीयगडे वा' क्रीत-क्रीतं=साधुनिमित्तं मूल्येन गृहीतं, 'ठविये' वा' स्थापितं वा='अमुकस्मै साधवे दास्यामीति संस्थापितं, रदिये वा' रचितं=मोदकचूर्णादि पुनर्मोदकतया रचितं, 'दुर्भिक्षभक्ते वा' दुर्भिक्षभक्तं वा, यद्दुर्भिक्षे भिक्षुकार्यं निष्पादितं, के विराधना का दोष साधु को लगता है। आधः का अर्थ साधु के लिये किया गया संकल्प है। इस संकल्प पूर्वक जो आरंभ किया जाता है वह आधः कार्य है। और इस संकल्प में जो होता है वह आधा-कर्मिक--आहारादिक वस्तु है। इसी तरह किसी एक साधु के उद्देश से जो आहार आदिक किया जाता है वह औद्देशिक है। वह भी इस अवस्था में साधु के लिये कल्पित नहीं माना गया है। क्रीत क्रीत दाता यदि पैसा देकर उसे कहीं से खरीद कर ले आता है और साधु को आहार में दे देता है तो वह भी साधु के लिये लेना योग्य नहीं है। स्थापित में यह आहारादिक वस्तु अमुक साधु के लिये दंगा इस भावना से दाता उसे अपने यहां रखकर यदि किसी दूसरे साधु के लिये कि जिस के लिये उसे उसने संकल्पित नहीं किया है, दे देता है तो वह भी साधु को अकल्पित है। रचित--मोदक चूर्ण आदि जब पुनः मोदक रूप से बना दिये जायें तो वे भी साधु के लिये आहार में लेना कल्पित नहीं हैं। दुर्भिक्ष भक्त--अकाल के समय जो अन्न आदि सामग्री साधु के लिये दाताने बनाइ हो, वह भी साधु के लिये छे। 'आधः' ने अर्थ साधुना भाटे करवाभां आवेदोसंकल्प छे आ संकल्पने लाउने के काम शुरु करवाभां आवे छे, ते आधः कार्य छे, अने आ संकल्पभां के होय छे ते आधाकर्मिक आहारादिक वस्तु छे. आ प्रमाणे न कोर पणु अेक साधुने उद्देशीने के आहार वगेरे जनाववामां आवे छे, ते औद्देशिक छे. आ स्थितिमां ते पणु साधुने भाटे कल्पित इपे मानवामां आव्युं नथी.-क्रीत-क्रीत-दाता जे पैसा आपीने लेना भाटे क्यांकथी भरीह करीने लावे छे, ते पणु साधुने भाटे स्वीकार्य नथी. स्थापित-कोर आपनार (दाता) "हुं आ आहार वगेरे वस्तु अमुक साधुने आपीश" आ लावनाथी दाता लेने पोतानी पासे सँग्रहीने राखे अने कोर पीज न साधुने-के लेना भाटे लेखे संकल्प सरपोखे कथी नथी-आपे तो ते पणु साधुने अकल्पित छे. रचित-लाउवाना बूरा वगेरेने करीथी लाउवाना इपमां जनाववामां आवे तो ते पणु साधुने भाटे आहारइपे स्वीकार्य नथी-दुर्भिक्ष भक्त-हुकाणना वणते दाताखे बिपारीने भाटे के अन्न सामग्री तैयार करानी होय

‘કંતારભક્તેવા’ કાન્તારભક્ત વા, કાન્તાર=નિર્જનનન તત્રાગતજનાર્થ પાવિત્ર
 ‘વદલિયામતે’ વર્દલિકા=વૃષ્ટિઃ, તન્નિમિત્ત યાચકાર્થ નિષ્પાદિત, મિત્રાણ-
 મત્તે વા’ ગ્લાનમત્ત ગ્લાનાર્થ નિષ્પાદિત, મૂલભોયણે વા’ મૂલભોજન વા
 મૂલ્લાનિ=કસેરુકાદીનિ, તેષાં ભોજન વા, ‘કંદભોયણે વા’ કન્દભોજન વા-
 કન્દાઃ=મૂરણાદયઃ, તેષાં ભોજન, ‘ફલ ભોયણે વા’ ફલભોજન વા, ફલ્લાનિ=
 આમ્રાદીનિ તેષાં ભોજન, વીયમોયણે વા’ વીજભોજન વા=વીજાનિ=શાલ્યા-
 દીનિ, તેષાં ભોજન, ‘હરિયમોયણે વા હરિનભોજન વા=હરિતાનિ=હશ્વમૃ-
 તીનિ તેષાં ભોજનમ્ એતદ્સર્વ સચિત્તં સદોષં ‘મોક્ષે વા’ મોક્ષ વા ‘પાયણ

અકલ્પ્ય છે. કાન્તાર ભક્ત-અટવી કે લિયે જો ભક્ત કિયા જાતા હૈ
 વહ સાધુ કે લિયે આહારાર્થ લેના દોષાવહ હૈ. વર્દલિકા ભક્ત-વૃષ્ટિ
 કા (વર્ષાત) નિમિત્ત લેકર યાચક જનોં કે લિયે બનાયા ગયા આહાર
 સાધુ કો કલ્પિત નહીં હૈ. ગ્લાનભક્ત-રોગી કે લિયે બનાયા ગયા
 આહાર સાધુ કે લિયે લેના યોગ્ય નહીં હૈ, મૂલ ભોજન કસેરુકાદિ
 (કંદવિશેષ) કા ભોજન મી સાધુ કો લેના દોષપ્રદ હૈ. કન્દ ભોજન મૂરણ આદિ
 સચિત્ત કન્દોં વા ભોજન કરના સાધુ કે લિયે વર્જિત હૈ, હસી તરહ શાલ્ય
 આદિ સચિત્ત વીજોં કા આહાર, હશ્વમૃત આદિ સચિત્ત દરે પદાર્થોં કા
 આહાર તથા આમ્ર આદિ સચિત્ત ફલોં કા આહાર મી સાધુ કે લિયે
 લેના વર્જિત બતલાયા ગયા હૈ. કારણ યે સબ મૂલ આદિ પદાર્થ સચિત્ત
 હોતે હૈ. સચિત્ત વસ્તુ કા આહાર સાધુ અવસ્થા મેં લિયા નહીં જાતા
 હૈ. હસ લિયે સાધુ હન્નેં ન તો આહાર મેં કામ લે સકતા હૈ ઓર
 ન ડનકે રસ કો મી પી સકતા હૈ યહી વાત “મોક્ષે પાયણ” હન પદોં

તે પશુ સાધુને માટે અકલ્પ્ય છે. કાન્તારભક્ત-અટવી (જંગલ) માં લઈ જવા
 માટે તૈયાર કરેલો આહાર પશુ સાધુના માટે સ્વીકાર્યો નાથ્યુકત છે વર્દલિકાભક્ત-
 વર્ષાના નિમિત્તે યાચકોને માટે બતાવવામાં આવેલો આહાર પશુ સાધુને માટે
 કલ્પિત નથી. ગ્લાનભક્ત બીમાર માણસને માટે બતાવવામાં આવેલો આહાર પશુ
 સાધુને માટે સ્વીકાર્ય ન હોવો જોઈએ. મૂળ ભોજન કસેરુક (કંદ વિશેષ) વગેરેનો આહાર
 પશુ સાધુને માટે દોષરૂપ ગણાય છે. કન્દભોજન-સૂણ વગેરે સચિત્ત કન્દોનો આહાર
 પશુ સાધુના માટે વર્જ્ય બનાય છે. આ પ્રમાણે જ શાલ્ય વગેરે સચિત્ત બીજોનો
 આહાર શેરડી વગેરે સચિત્ત લીલા પદાર્થોનો આહાર તેમ જ આમ્ર વગેરે સચિત્ત
 ફળોનો આહાર સ્વીકાર્યો સાધુને માટે નિષિદ્ધ માનવામાં આવ્યો છે. કેમકે આ
 બધા મૂળ વગેરે પદાર્થો સચિત્ત હોય છે. સચિત્ત વસ્તુઓનો આહાર સાધુ અવ-
 સ્થામાં સ્વીકાર્ય ગણાતો નથી. એટલા માટે સાધુ આવા પદાર્થોને આહાર રૂપમાં
 સ્વીકારી ન શકે અને એમના રસનું પાન પણ ન કરી શકે એ જ વાત ‘મોક્ષે પાયણ’

अनगारधर्मासृतवर्षिणोटीका अ १सू.३० मातापितृभ्यां मेघकुमारस्य संवादः ३९५

वा' पातुं वारसादिकं न कल्पते, इत्यनेन सम्बन्धः 'तुमं च णं जाया ! त्वं खलु हे जात ! 'सुहसमुच्चिण' 'सुखसमुचितः=सुख योग्यः सुखहेतुकमात्रमेव तव जीवनमित्यर्थः 'नो चेवणं दुहसमुच्चिण' नैव खलु दुःख समुचितः=दुःखयोग्यो नैवामि, कदापि, दुःखं त्वया न दृष्टमिति भावः। खलु=वाक्यालंकारे 'नालं सीयं' नालं शीतं, 'अलं' शब्दोऽत्र समर्थार्थकः तेन शीतं 'अहियासित्तण' अध्यासितुं=सोढुं, इत्यन्तिमपदेन सम्बन्धः, न समर्थः, एवं 'उण्हं' उष्णं 'खुहं' क्षुधां पिवासं' पिपासां 'वाइयपित्तियसिंभिय सण्णिवाइयविविहरोगायंके' वातिक पैतिकश्लेष्मिक सान्निपातिकविविधरोगातंकान्, तत्र वातिकाः=वातविकार-समुद्भवाः आमवातादयः, पैतिकाः=पित्तविकारसमुद्भवाः मूर्छादयः, श्लेष्मिकाः=कासश्वासादयः, सान्निपातिकाः=वातपित्तकफ संयोजका उन्माद मलापादयः,

द्वारा प्रदर्शित की गई है तथा-हे पुत्र ! तुम (सुहसमुच्चिण) इस श्रवस्था के लायक नहीं हो-तुम्हारा जीवन तो केवल एक मात्र सुख हेतुक ही है—मर्ब प्रकार के सांसारिक सुख भोगो—इसलिये तुम्हारा यह मनुष्य जीवन है। (णो चेव णं दुहसमुच्चिण) दुःखों को भोगने के लिये नहीं है। (नालं सीयं नालं उण्हं नालं खुहं नालं पिवासं नालं वाइय पित्तिय सिंभियसन्निवाइए विविहे रोगायंके उच्चावए गामकंटे बावीसं परिसहोवसग्गे उदिने सम्मं अहियासित्तण) तुम शीत को सहन करने में समर्थ नहीं हो, उष्ण को सहन करने में समर्थ नहीं हो क्षुधा को सहन करने में समर्थ नहीं हो तृषा को सहन करने में समर्थ नहीं हो, वात से उत्पन्न हुए रोगों को पित्तसे उत्पन्न हुए रोगों को श्लेष्म से उत्पन्न हुए रोगों को, तथा वात, पित्त-कफ के संयोग से उत्पन्न हुए अनेक विध रोगों को आतंकों को, तुम सहन करने में समर्थ

आ बहो बड़े दर्शाववाभां आवी तेर न छे पुत्र ! तमे (सुहसमुच्चिण) आने योग्य पणु नथी. तमाडुं छवन तो इकत संसारना सुभ-लोगो भाटे न छे. संसारना अधा सुणो तमे लोगवी शके अेटला भाटे न आ तमाडुं शरीर छे, आ तमाडे मनुष्य न-भ छे. (णो चेव णं दुहसमुच्चिण) दुःख लोगववा भाटे आ मनुष्य न-भ नथी; (नालं सीयं नालं उण्हं नालं खुहं नालं पिवासं नालं वाइय-पित्तिय-सिंभिय सन्निवाइए विविहे रोगायंके उच्चावए गामकंटे बावीसं परिसहोवसग्गे उदिने सम्मं अहियासित्तण) तमे ठंडी सहन करी शकथो नछि, गरमी सहन करी शकथो नछि, तरस सही शकथो नछि, वातथी उत्पन्न रोगोने, पित्तथी उत्पन्न थयेला रोगोने, श्लेष्मथी उत्पन्न थयेला रोगोने तेम न वात, पित्त कइना संयोगथी उत्पन्न थयेला अनेक जातना रोगोने तमे सहन करवा लायक नथी. आ प्रभावे धन्दिथोना प्रतिकूल अनेक

विविधा-अनेकप्रकाराः रोगातङ्काः-तत्र रोगाः श्वास१ कास२ ज्वर३ दाह४ कुक्षिशूल५ भगंद६ रोगोऽऽजीर्ण८ दृष्टिशूल९ मस्तकशूला१० ऽरोचका११ क्षिपेदना१२ कर्णवेदना१३ कण्डूवेदनोदर१४ पीडा१५ कुष्ठादयः१६ प्रतिक्षणघोरवेदनाजनकाः, आतंकाः=सद्योघातिनः हृदयशूलदयः, तान् सोढुं न समर्थोऽसीत्यर्थः। 'उच्चावए' उच्चावचान्=नानाविधान् 'ग्रामकंटए' ग्रामकंटकान् इन्द्रियसमूहप्रतिकूलान् 'बावीसंपडिसहोवसभगे' द्वाविंशतिपरीषहोपसर्गान्, तत्र परि=समंतात् सुषुक्षुभिः सस्यन्ते कर्मनिर्जरार्थं इति परीषहाः=क्षुधादयः, उपसर्गाः=देवादि कृता उपद्रवास्तान् 'उदिण्णे' उदीर्णान् उदया वल्लिका प्रविष्टान् 'सम्मं' सम्यक् प्रकारेण 'अधियासित्तए' अध्यासितुं=सोढुं नालं=न समर्थः, तस्माद् 'भुंजाहि' भुंक्ष्व तावत् हे जात ! मानुष्यकान् कामभोगान् ततःपश्चात्=भुक्तभोगीसन् श्रमणस्य३ यावत् प्रव्रजिष्यसि। ततः

नहीं हो। इसी तरह इन्द्रियों के प्रतिकूल अनेक प्रकार के २२ (बावीस) परिषह और उपसर्ग जन्य दुःखों को उदय में आने पर तुम सहन करने में समर्थ नहीं हो। प्रतिक्षण धार वेदनों को उत्पन्न करनेवाले श्वास, कास, ज्वरदाह, कुक्षि, शूल, भगंदर, अर्श, अजीर्ण, दृष्टिशूल, मस्तकशूल, अरुचि' अक्षिपेदना, कर्णवेदना, कण्डूवेदना, उदरपीडा और कुष्ठ आदि ये सब रोग हैं, तथा जिनके होने पर जीवन का ही शोभ अंत हो जाता है ऐसे हृदयशूल आदि आतंक हैं। कर्मों की निर्जरा करने के लिये मोक्षामिलायी जन जो क्षुधा आदि के कष्टों को सहन करते हैं वे परीषह हैं और देवादिक द्वारा जो उन्हें कष्ट दिये जाते हैं वे उपसर्ग हैं। (भुंजहि ताव जायामाणुस्सए कामभोगे) इस लिये हे पुत्र ! हमारी बात मानों पहिले तो तुम मन माने मनुष्यभव संबन्धी

जातना बावीस (२२) परिषदें, अने उपसर्गजन्य दुःखो उदय थसे त्यारे तमे तेमने सही थकशो नही दरेक क्षणे लयंकर वेदना जनक श्वास, कास, ज्वर दाह, कुक्षिशूल, भगंदर, अर्श; अपथो, दृष्टिशूल, मस्तकशूल, अरुचि, अक्षिपेदना, कर्ण, वेदना, कण्डूवेदना, उदरपीडा अने कुष्ठ वगेरे आ गधा रोगो तेमज नेमना उत्पन्न थवाथी एवन अेकदम मृत्यु पथ थछ मर छि अेवा हृदयशूल वगेरे आतंकारी रोगो छि. कर्मोनी निर्जरा करवा भाटे मोक्षालिलापी लोको लूप वगेरेना कण्टो सहन करे छि, ते परीषदो छि, अने देवता वगेरेथी ने तेमने कण्ट आपवाभां आवे छि, ते उपसर्ग छि. (भुंजहि ताव जायमाणुस्सए कामभोगे) अेटला भाटे छे पुत्र ! हमारी बात मानो. तमे पहेलां तो भ्रष्टा भुज्ज मनुष्यलवना समस्त

अन्तर्गारधर्माभूतवर्णितोका अ. १ सू. २२ मातापितृभ्यां मेघकुमारस्य संचादः ३६७

खलु स मेघकुमारो मातापितृभ्यामेवमुक्तः सन् मातापितरौ एवमब्रूत्—हे माता-
पितरौ ! तथैव खलु तत् यत् खलु यूयं मामेवं वदथ—‘इदं खलु हे जात !
नैर्ग्रन्थं, सत्यम् अनुत्तरम्० पुनरपि तदेव यावत् ततः पश्चाद् भुक्तभोगी
श्रमणस्य३ यावत् प्रव्रजिष्यसि’=एवं खलु हे मातापितरौ ! नैर्ग्रन्थं प्रवचनं
कीचाणं क्लीवानां मदसंह ननवतां पुरुषार्थं हीनानामित्यर्थं ‘कायराणां’ कातराणां=
परीवढोपसर्गभीरूणाम्, ‘कापुरिसाणं’ कापुरुषाणां=उत्साहवर्जितानाम्,
‘इहलोगपडिबद्धाणं’ इहलोकप्रतिबद्धानां=ऐहिकविषयास्वादिनिमग्नचित्तानां,
‘परलोगनिप्पिवासाणं’ परलोकनिःपिपासानां=परलोकपराङ्मुखानां, नास्तिकानां
स्वर्गादि श्रद्धारहितानामिति भावः, ‘दुरणुच्चरं’ दुरनुचरम्=दुष्करम्, आव-

कामभोगी को भोगी (तओ पच्छाभुत्तभोगी समणस्सइ जाव पव्व-
इस्ससि) पश्चात् भुक्त भोगी होकर तुम श्रमण भगवान् महावीर के
पास मुनि दीक्षा धारण कर लेना। (तए णं से मेहे कुमारे अम्मापिहं
हि एवं वुत्तो समाणे अम्मापियरं एवं वयासी) इस तरह माता पिता
ने जब मेघकुमार से ऐसा कहा तो उसने अपने माता पिता से इस प्रकार
कहा (तहेव णं तं अम्मयाओ। जणं तुब्भे ममं एवं वयह) हे माता
पिता ! बात तो वैसी ही है जैसी आप मुझ से यह कह रहे हैं कि
(एस णं जाया णिग्गंथे पावयणे सच्चे अणुत्तरे पुणरवि तं चेव तओ पच्छा
भुत्तभोगी समणस्सइ जाव पव्वइस्ससि) यह निर्वर्थ प्रवचन सत्य है
अनुत्तर है आदिरे, तथा भुक्तभोग, बनकर तुम श्रमण भगवान्
महावीर के पास मुनि दीक्षा धारण कर लेना ! (एवं खलु अम्मयाओ
णिग्गंथे पावयणे कीचाणं कायराणां कापुरिसाणं इहलोकपडिबद्धाणं

कामभोगो आनन्दधी भोगयो. (तओ पच्छा भुत्तभोगी समणस्सइ जाव पव्व-
इस्ससि) अनेक लोगो लोगवीने तमे श्रमण भगवान् महावीरनी पासे मुनि
दीक्षा स्वीकारथो. (तएणं से मेहेकुमारे अम्मापिहं एवं वुत्तो समाणे
अम्मापियरं एवं वयासी) मेघकुमारने न्यारे तेभनां मातापिताओ आ प्रभाण्णे
कहुं त्थारे ज्वाणमां मेघकुमारै कहुं के (तहेव णं तं अम्मयाओ ! जणं तुब्भे
ममं एवं वयह) हे मातापिता ! जे बात तमे कहे छि ते जशेअर ज छि के
(एस णं जाया णिग्गंथे पावयणे सच्चे अणुत्तरे पुणरवि तं चेव तओ
पच्छा भुत्तभोगी समणस्सइ जाव पव्वइस्ससि) आ निर्वर्थ प्रवचन सत्य
छि, अनुत्तर छि वगेरे, तेभ ज सारी पेडे संसारना लोगो लोगवीने तमे मुनि दीक्षा
अद्धथ करथो. (एवं खलु अम्मयाओ णिग्गंथे पावयणे कीचाणं कायराणां

રિતુમશવ્યમિત્યર્થઃ, કસ્યેત્યાહ 'પાયયજ્ઞણસ્મ' પ્રાકૃતજનસ્ય=મનોબલરહિતસ્ય નૈવ લ્હુ ધીરસ્ય=મનોબલસહિતસ્ય પરીષદોપસર્ગપ્રાસાવપિ કષાયવર્જિતચિત્તસ્યેત્યર્થઃ, 'નિચ્છયસ્મ' નિશ્ચિતસ્ય=જીવાદિ નવતત્ત્વનિશ્ચયયુક્તસ્ય, 'વવસિયસ્મ' વ્યવસિતસ્ય=ઉદ્યમયુક્તસ્ય 'एत्थ किं दुक्करं' અત્ર કિં દુષ્કરં, અત્ર=

પરેલોગનિપ્પવાસાણં દુરણુચરે કાયયજ્ઞણસ્મ ણો ચેવ ણં ધીરસ્મ નિચ્છયસ્મ વવસીયસ્મ एत्थ किं दुक्करं करणयाए) સો યહ તો મૈ મી માનતા હૂં કિ યહ નિર્ગથ પ્રવચન જો મંદ સંદનન વાલે હૈં-પુરુષાર્થ સે રહિત હૈ-પરીષદ્દ એવં ઉપસર્ગ કે સદન કરને મેં જો મીરુ હૈ, ઉત્સાહ જિનકા ચિલકુલ ઢીલા પર ચુકા હૈ। જિનકા ચિત્ત ઇહલોક સંબન્ધી-વિચયોં કે સુખ કે આસ્વાદન કરને મેં હી મગ્ન હૈ ઓર જો પરલોક કી પિપાસા સે હક-દમ પરાહમસ્ય હૈં એસે દેવલોક આદિ કી શ્રદ્ધા સે રહિત નાસ્તિકોં કે દ્વારા હી દુરણુચર હૈ-આચરિત કરને કે લિયે સર્વથા અશક્ય હૈ। તથા જો પ્રકૃત જન હૈં-મનોબલ સે રહિત હૈં-વે મી ઇસ્કા આચરણ નહીં કર સકતે હૈં-કિન્તુ જો ધીર હૈં મનોબલ જિનકા વડા હૈ-પરીષદ્દ એવં ઉપસર્ગોં કે આને પર મી જો કષાય રહિત બને રહતે હૈં-જીવાદિ નવ તત્ત્વોં કે દૃઢ નિશ્ચય સે જો યુક્ત હૈ તથા આત્મસુધાર મેં વ્યવસાય કરના હી-જિનકા ધ્યેય હૈ ઉનકે લિયે યહાં વ્યા દુષ્કર હો સકતા હૈ। અર્થાત્ જો ચારિત્ર ધર્મ કે આરાધના કરને મેં ધીરત્વાદિ ગુણોં સે યુક્ત

કાપુરિસ્થાણં ઇહલોકપટિષ્ઠદ્વાણં પરેલોગનિપ્પવાસાણં દુરણુચરે કાયય જ્ઞણસ્મ ણો ચેવ ણં ધીરસ્મ નિચ્છયસ્મ વવસિયસ્મ एत्थ किं दुक्करं करणयाए) આટલું તો હું પણ જાણું છું કે આ નિર્ગથ પ્રવચન ઓછી સહન શક્તિ ધરાવનારા છે, પુરુષાર્થ રહિત છે. પરિષદ અને ઉપસર્ગને સહન કરવામાં જે બીકણ છે, ઉત્સાહ જેમનો સાવ મંદ પડી ગયો છે જેમનું મન મનુષ્યભવના વિષય સુખ ભોગવવામાં થાંટી રહ્યું છે, અને જે પરલોકની ઉપેક્ષા કરીને તેનાથી પરાહમુખ છે અને જેઓ દેવલોક વગેરેની બાબતમાં નાસ્તિક ભાવ ધરાવે છે, તેવા નાસ્તિકો માટે જ તે નિર્ગથ પ્રવચન દુરણુચર છે. એટલે કે તેનું આચરણ નાસ્તિકોને માટે અશક્ય છે. તેમજ જે પ્રાકૃતજન છે, મનોબળ રહિત છે, તે પણ આનું આચરણ કરવામાં અસમર્થ છે, પણ જે ધીર છે, જે દૃઢ મનોબળવાળા છે, પરીષદ અને ઉપસર્ગોની હયાતીમાં પણ જે કષાય રહિત થઈને રહે છે-જીવાદિનવ તત્ત્વોના દૃઢ નિશ્ચયથી જે યુક્ત છે, તેમજ આત્મસુધાર માટે જ જે પ્રયત્નશીલ છે; તેમના માટે અહીં શું કઠણ છે. એટલે કે જે ચારિત્ર ધર્મની આરાધના કરવામાં ધીરત્વ

અનગારધર્મામૃતવર્ષિનીટીકા:અ.૧૫. ૩૧ માતાપિતૃભ્યાં મેઘકુમારસ્ય સંવાદઃ ૩૬૯

નૈર્ગ્રન્થપ્રવચને કિં દુષ્કરં 'કરણયા' કરણતાયાં=કરણે=ચારિત્રધર્મારાધને, શીર્સ્વાદિગુણયુક્તસ્ય ન કિમપિ દુષ્કરમિત્યર્થઃ, 'તં' તત્=તસ્માદ્ ઇચ્છામિ સ્વલ્પ હે માતાપિતૃૌ ! યુષ્માભિરભ્યનુજ્ઞાતઃ સન્ શ્રમણસ્ય ભગવતો મહાવીરસ્ય યાવત્ પ્રવ્રજિતુમ્ ॥મૂ૦ ૩૦॥

મૂલ્ય—તણં તં મેહં કુમારં અમ્માપિયરોજાહે નો સંચાપેંતિ વહૂહિં વિસયાણુલોમાહિ ય વિસયપડિકૂલાહિ ય આઘવણાહિ ય પન્નવણાહિ ય સન્નવણાહિ ય વિન્નવણાહિ ય આઘવિત્તણ વા પન્નવિત્તણ વા સન્નવિત્તણ વા વિન્નવિત્તણ વા, તાહે અકામણ ચેવ મેહં કુમારં એવં વયાસી—ઇચ્છામો ત.વ જાયા! એગદિવસમવિ તે રાયસિરિં પાસિત્તણ । તણં સે મેહે કુમારે અમ્માપિયરમણવત્તમાણે તુસિણીણ સંચિટ્ટુહિ ।

હૈં એસે મનુષ્ય કો इसकी आराधना में क्या कठिन्ता आ सकता हैं । कुछ नहीं । (तं इच्छामि णं अम्मयाओ तुव्मेहिं अब्भणुणाए समाणे समणस्स भगवओ महावीरस्स जाव पव्वइत्तण) इसलिये हे माता पिता ! मैं आपसे श्रमण भगवान महावीर के पास संयम लेने के लिये आज्ञा चाहता हूँ । आप मुझे आज्ञा दीजिये ।—बाह्य और आभ्यन्तर रूप परिग्रह से जो सर्वथा रहित होते हैं वे निर्ग्रन्थ कहलाते हैं—उन निर्ग्रन्थों द्वारा जिसका उपदेश किया जाता है—अथवा उनका जो अभिमत होता है वह नैर्ग्रन्थ कहलाता है ।—टीका में जो “ यदि रामा ” “ यदि चरमा ” इत्यादि—इलोकद्वय लिखे हुए हैं उनका अर्थ स्पष्ट है ।—॥सूत्र ३०॥

વગેરે ગુણોથી યુક્ત છે; એવા માણસને આમાં શું મુશ્કેલી નડી શકે છે. (તં ઇચ્છામિ ણં અમ્મયાઓ તુવ્મેહિં અબ્ભણુણાણ સમાણે સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ જાવ પવ્વઇત્તણ) એટલા માટે હે માતાપિતા ! હું તમારી પાસેથી શ્રમણ ભગવાન મહાવીર પાસે સંયમ લેવાની આજ્ઞા ચાહું છું. તેમને મને આજ્ઞા આપો. બાહ્ય અને અભ્યન્તર રૂપ પરિગ્રહથી જે સંપૂર્ણ રીતે રહિત હોય છે, તે નિર્ગ્રન્થ કહેવાય છે. તે નિર્ગ્રન્થો દ્વારા જેનો ઉપદેશ કરવામાં આવે છે અથવા તેો તેમને જે મળે હોય છે, તે નૈર્ગ્રન્થ કહેવાય છે. ટીકામાં જે “ યદિ રામા ” “ યદિ ચરમા ” વગેરે જે શ્લોકો લખેલા છે, તેમનો અર્થ સ્પષ્ટ જ છે. ॥ સૂત્ર ૩૦ ॥

तएणं से सेणिए राया कोडुंबियपुरिसे सदावेइ सदावित्ता एवं व-
यासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! मेहस्स कुमारस्स महत्थं महग्गं-
महरिहं विउलं रायाभिसेयं उवट्ठवेह । तएणं ते कोडुंबियपुरिसा
जाव तेवि तहेव उवट्ठवेति । तएणं से सेणिए राया बहूहिं गण-
णायग दंडणायगेहि य जाव संपरिवुडे मेहं कुमारं अट्ठसएणं सोव-
न्नियाणं कलसाणं एवं रूपमयाणं कलसाणं सुवण्णरूपमयाणं
कलसाणं मणिमयाणं कलसाणं सुवण्णमणिमयाणं० रूपमणिम-
याणं० सुवण्णरूपमणिमयाणं० भोमेज्जाणं० सव्वोदएहिं सव्वमट्ठि-
याहिं सव्वपुप्फेहिं सव्वगंधेहिं सव्वमल्लेहिं सव्वोसहिहि य सिद्धत्थ
ऐहि य सव्विह्वीए सव्वज्जुईए सव्वबलेणं जाव दुंदुभिणिग्घोस-
नाइयरवेणं महया महया रायाभिसेएणं अभिसिचइ । तएणं ते
गणणायगपभियओ करयल जाव कट्ठु एवं वयासी—जय जय णंदा !
ज जयभद्दा जय नंदा जय भद्दा भदंते, अजियं जिणाहि, जियं पालेहि,
जियमज्जे वसाहि अजियं जिणाहि सत्तुपक्खं, जियं च पालेहि मित्तपक्खं,
जाव भरहो इव मणुयाणं रायगिहस्स नगरस्स अण्णेसि च
बहूणं गामागर जाव सन्निवेसाणं आहेवच्च जाव विहराहि—
त्तिकट्ठु जय जय सइं पउंजंति ॥सू० ३१॥

टीका—‘तएणं तं’ इत्यादि । ततः खलु तं मेघकुमारं मातापितरौ न
शक्नुतः बहुभि विषयानुलोमाभिः=विषयानुकूलाभिश्च विषयेषु प्रवृत्तिजन-

‘तएणं तं मेहं कुमारं अम्मापियरो’ इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (तं मेहं कुमारं) जब कि मेघकुमार को (अम्मा
पियरो) माता पिता (बहूहिं विषयानुलोमाहि य विषयपडिकूला

‘त एणं तं मेहं कुमारं अम्मा पियरो’ इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) त्पारभाइ (तं मेहं कुमारं) न्याइ मेघकुमारने (अम्मा पियरो)
मातापिता (बहूहिं विषयानुलोमाहि य विषयपडिकूलाहि य आश-

अनगरधर्माभ्युत्पत्तिविणीटाका अ १ सू. ३१ मातापितृभ्यां मेघकुमारस्य सवादः ३७१

काभिः, तथा विषयप्रतिकूलभिश्च=तपः संयमाराधनं दुष्करमिति बोधनेन-
विषयप्रतिकूल तपः संयमसम्बन्धिनीभिः आख्यापनाभिः प्रज्ञापनाभिः
संज्ञापनाभिर्विज्ञापनाभिश्च=आख्यानादिरूपाभिश्चतुर्विधाभिर्वाग्भिरित्यर्थः, आ-
ख्यातुं वा, प्रज्ञापयितुं वा संज्ञापयितुं वा विज्ञापयितुं वा, न शक्नुत इति
पूर्वेण सम्बन्धः। यदा माता पितरौ=धारिणी देवी श्रेणिको राजा च=स्वपुत्रं
मेघकुमारं विषयानुकूलभिश्चतुर्विधाभिर्वाग्भिस्तथा विषयप्रतिकूलभिश्चतुर्विधा-
भिर्वाग्भिः प्रतिबोधयितुं=गृहे स्थापयितुं न शक्नुतः, 'ताहे' तदा 'अकामए
चेव' अकामावेव 'भोगान् भुत्त्वा पश्चाद् वृद्धावस्थायां पत्रज्यां गृह्णातु' इति
स्वमनोरथमप्राप्तवन्तौ, मातापितरौ मेघकुमारमेवमवादिष्टाम्- 'इच्छामो ताव
जाया!' इच्छामस्तावत् हे जात ! एक दिवसमपि ते=तव राजश्रियं द्रष्टुम्,
राज्याभिषेकं प्राप्य राजपदालङ्घितं राजासनवरोपरि समासीन राजचिन्है-
र्निभूषितं त्वामेकदिवसमपि द्रष्टुं मनोरथोऽस्माकं वर्तते, एकमपि मातापि-

द्वि य आधवणा द्वि य पन्नवणा द्वि य सन्नवणा द्वि य विन्नवणा द्वि य आधवित्तए वा
पन्नवित्तए वा सन्नवित्तए वा विन्नवित्तए वा) इन पूर्वोक्त
विषय प्रवृत्तिजनक तथा विषय प्रतिकूल प्रदर्शक बहुविध आख्यापना रूप,
प्रज्ञापना रूप, संज्ञापना रूप, और विज्ञापना रूप चार प्रकार की वाणियों द्वारा
कहने के लिये प्रज्ञापित करने के लिये, संज्ञापित करने के लिये विज्ञापित
करने के लिये समर्थ नहीं हो सके (ताहे) तब (अकामए चेव मेहं कुमारं एवं वयासी)
(नहीं इच्छा होने पर भी इस प्रकार मेघकुमार से कहने लगे-
(इच्छामो ताव जाया एग दिवसमपि ते रायसिरिपासित्ताए) हे पुत्र !
हम यह चाहते हैं कि हम लोग कम से कम एक दिन भी तुम्हारी
राजशोभा देखें। (तए णं से मेहे कुमारे अम्मापियरवणुवत्तमाणे

वणा द्वि य पन्नवणा द्वि य सन्नवणा द्वि य विन्नवणा द्वि य आधवित्तए वा
पन्नवित्तए वा सन्नवित्तए वा विन्नवित्तए वा) आ ज्ञातना पूर्व कहेला
विषयोभां प्रवृत्ति करानारा तेम ज विषयोथी प्रतिकूल जेवा धज्जा आख्यापना इय,
प्रज्ञापना इय, संज्ञापना इय अने विज्ञापना इय आ चार प्रकारनी वाणीज्जे द्वारा कहे-
वाभां, प्रज्ञापित करवाभां, संज्ञापित करवाभां अने विज्ञापित क वाभां सङ्ग थया नहि
(ताहे) ज्यारे (अकामए चेव मेहं कुमारं एवं वयासी) छिछा नहि होवा
छतांजे मेघकुमारने तेज्जेजे कहुं (इच्छामो ताव जाया एग दिवसमपि ते राय-
सिरि पासित्ताए) हे पुत्र ! अभांरी छिछा छे के वधारे नहि तो जेक दिवसने
भाटे तो तभारी राजश्रीने जेछे दछिजे. (तए णं से मेहे कुमारे अम्मापियर-

त्रोर्वचन राज्याभिषेकस्वीकारलक्षणं अनुसरन् संमानयन् तं मनारथं सफलयेति भावः। ततः खलु स मेघकुमारः मातापितरावनुवर्तमानं स्तूष्णीकः संतिष्ठते।

ततः खलु स श्रेणिको राजा कौटुम्बिकपुरुषान् शब्दयति, शब्दयित्वा एवमवादीत्—क्षिप्रमेव भो देवानुमिष्याः ! मेघस्य कुमारस्य 'महत्थं' महार्थं—महान् राज्यवैभवादिरूपोऽर्थो यत्र तं, 'महग्धं' महार्घं=महामूल्यं, 'महरिहं' महार्हं=महतां योग्यं, 'विउलं' विपुलं=विस्तीर्णं, 'रायाभिसेयं' राजाभिषेकं=राजसम्बन्धिकमभिषेकं राज्याभिषेकसामग्रीमित्यर्थः 'उवद्वेह' उपस्थापयत, संघटयत—संपादयत। ततः खलु ते कौटुम्बिकपुरुषाः यावत्

तुसिणीए संचिद्वइ) इम प्रकार मेघ कुमार से जब उसके माना पिताने कहा तो इस पर उसने कुछ भी प्रतिवाद नहीं किया—और उनको इच्छा पूर्ति निमित्त मौन पूर्वक रह गया। अर्थात्—मातापिता की इच्छा का विरोध न करते हुए उसने उनकी एक दिन को राजा बनने की बात स्वीकृत करली (तएणं से सेणिएराया कोडुंविपुलिसे सदावेइ सदाविप्ता एवं वयासी) मातापिता ने जब यह देखा तो श्रेणिक राजाने उसी समय कौटुम्बिक पुरुषों को बुलवाया और बुलवाकर उनसे ऐसा कहा—(विप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! मेहस्स कुमारस्स महत्थं महग्धं महरिहं विउलं रायाभिसेयं उवद्वेह) हे देवानुमिष्यो ! तुम लोग शीघ्र ही मेघकुमार के निमित्त विस्तृत रूप में राज्याभिषेक की सामग्री इकट्ठी करो। जिसमें लोगों को राज्य वैभववादि रूप अर्थ स्पष्ट रूप से ज्ञात हो, तथा जो महामूल्य वाली हो, एवं बड़े पुरुषों के

मणुवत्तमाणे तुसिणीए संचिद्वइ) मेघकुमारने न्यारे आ प्रमाणे तेभनां माता पिताआओ कहुं त्यारे तेओ जरापणु प्रतिवाद कयां विना तेभनी छिछा पूर्तिने भाटे मौन सेवीने जेसी रह्या. ओटवे के मातापितानी छिछानि विरुद्ध कंठ पणु कइया वगेर तेभनी ओक दिवसनी राजा बनाववानी बात स्वीकारी लीधी. (तएणं से सेणिए राया कोडुंविपुलिसे सदावेइ सदाविप्ता एवं वयासी) मातापिताओ न्यारे आ जेयुं त्यारे तरत ज श्रेणिक राजाओ कौटुम्बिक पुरुषोने ओलाव्या अने ओलावीने तेभने कहुं के (विप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! मेहस्स कुमारस्स महत्थं महग्धं महरिहं विउलं रायाभिसेयं उवद्वेह) हे देवानुमिष्यो ! तमे जलदी मेघकुमारना भाटे राज्याभिषेकनी अधी वस्तुओ लेगी करे, जेथी बोडोने राज्य वैभव वगेरे इय अर्थ स्पष्ट इपे भावूम थछं जय. ते वस्तुओ अहु किंमतवाणी अने भाटा माणुसोने भाटे लायक होवी जेछओ. (तए णं ते कोडुं

अनगरधर्माश्रितवर्णिणी टोका अ.१सू.३१ मातापितृभ्यां मेघकुमारस्य संवादः ३७३

तथाऽस्तु इतिकृत्वा तदाज्ञां स्वीकृत्य तेऽपि तथैव=श्रेणिकनृपाज्ञानुसारेण उपस्थापयन्ति राज्याभिषेकवस्तुजातं संघटयन्ति। ततः खलु स श्रेणिको राजा बहुभिः गणनायकै दण्डनायकैश्च यावत् संपरिवृतः मेघं कुमारं अष्टशतेन= अष्टाधिकशतेन सौवर्णिकानां सुवर्णमयानां, कलशानां, एवं रूप्यमयानां कलशानां, सुवर्णरूप्यमयानां कलशानां तथा-मणिमयानां कलशानां, सुवर्णमणिमयानां कलशानां तथा-रूप्यमणिमयानां कलशानां, सुवर्णरूप्यमणिमयानां कल-

शो योग्य हो। (तए णं ते कोडुवियपुरिसा जाव तेवि तहेव उवट्ट वेति) इस प्रकार राजा के कथनको सुनकर “महाराज ! आपकी जैसी आज्ञा है वैसा ही काम हम करेंगे, इसप्रकार राजा की आज्ञा स्वीकार कर समस्त राज्याभिषेक योग्य सामग्री बहुत अधिक परिमाण में उन लोगोंने एकत्रित करली (तएणं से सेणिए राया बहूहिं गणनायगदण्डनायगेहिं य जाव संपरिवुडे) इस के बाद उस श्रेणिक राजाने दंडनाय को एवं गणनायकों के साथ परिवृत होकर (मेहं कुमार) मेघ कुमार का (अट्टसएणं सोवन्नियानं कलसाणं एवं रूप्यमयाणं कलसाणं सुवण्ण रूप्यमयाणं कलसाणं मणिमयाणं कलसाणं सुवण्णमणियाणं रूप्यमणिमयाणं सुवण्णरूप्यमणिमयाणं कलसाणं अभिसिंचइ) १०८, सुवर्ण के कलशों से, १०८, चांदी के कलशों से, १०८, सुवर्ण रूप्यमय कलशों से, तथा १०८, मणिनिर्मित कलशों से, १०८, सुवर्ण मणिभय कलशों से, १०८, रूप्यमणिभय कलशों से, १०८ सुवर्ण रूप्यमणिभय कलशों से, १०८ मिट्टी के कलशों से, सर्वोदक से, समस्त

वियं पुरिसा जाव ते वि तहेव उवट्टवेति) आ रीते राज्ञानी आज्ञा सांभलीने “महाराज आपनी जेवी आज्ञा छि, तेज प्रमाणे अमे काम करीशु” आ रीते राज्ञानी आज्ञा स्वीकारी ने तेजोअये मोटा प्रमाणुमां राज्याभिषेकने भटेनी समस्त सामग्री लेगी करी लीधी. (तएणं से सेणिए राया बहूहिं गणनायगदण्डनायगेहिय जाव संपरिवुडे) तयार जाइ श्रेणिक राज्ञाये दंडनायक आने गणनायकानी साथे भणीने (मेहं कुमारं) मेघकुमारने (अट्टसए णं सोवन्नियानं कलसाणं एवं रूप्यमयाणं कलसाणं सुवण्णमणियाणं रूप्यमणिमयाणं सुवण्ण रूप्यमणिमयाणं कलसाणं अभिसिंच इ) ऐकसे आठ सोनाना कणशोथी ऐकसे आठ चांदीना कणशोथी, ऐकसे आठ सुवर्ण आने चांदीना कणशोथी, ऐकसे आठ भल्लि निर्मित कणशोथी, ऐकसे आठ सुवर्ण भल्लिभय कणशोथी, ऐकसे आठ चांदीना आने भल्लिभय कणशोथी, ऐकसे आठ सुवर्ण रूप्य भल्लिभय कणशोथी,

शानां, 'भौमेज्जाण' भौमेयानां=मृगयानां कलशानाम् अष्टात्तन्तनात
मत्येकमभिसंबध्यते। 'सर्वोदएहि' सर्वोदकैः=जलैः, 'सर्वमद्वियाहि' सर्व,
मृत्तिकाभिः, सर्वपुष्पैः, सर्वगन्धैः, सर्वमाल्यैः, 'सर्वोसहिह य' सर्वोष
पधीभिश्च 'सिद्धत्थएहि य' सिद्धार्थकैश्च=भवेत्सर्पपैश्च 'सरसु' इति प्रसिद्धे
'सर्व्विह्वीए' सर्वद्रव्यां, 'सर्व्वजुईए' सर्वद्युत्या=सर्ववलेन यायत् 'दुंदुभिनिग्घाम-
णादियारवेण' दुन्दुभिनिर्घोषनादितरवेण महता महता राज्याभिषेकेण
'अभिसिच्च' अभिषिञ्चति, राज्याभिषेकं करोति 'तए' ततः खलु ते गण-
नायकमभृतयः करतलपरिगृहीतं दशनखं शिरावर्तं मस्तकेऽञ्जलिं कृत्या
एवमवदन्--'जयजयणंदा' हे नन्द ! हे समृद्धिमन ! जय, जय, त्वं जयं
लभस्व, 'जय जयभदा भद्रं कल्याणमस्यास्तीति भद्रः, तत्संबोधने हे भद्रा !
हे कल्याणकारिन जय जय, 'जयणंदा' हे जगन्नन्द ! जगदानन्दकारक !

पुष्पों से, समस्त सुगंधिक द्रव्यों से, सर्व मालाओं से, सर्व औषधियों
से, भवेत् सर्पों से, सर्व ऋद्धि पूर्वक समस्त धुति पूर्वक दुंदुभि आदि
गाजे बाजों के शब्दों से समस्त दिग्विभाग को गुंजाते हुए बड़े उत्सव
के साथ राज्याभिषेक किया। (तएणं ते गणनायगपभियओ कर-
यल जाव कट्ट एवं वयासी--जय जय णंदा ! जय जय भदा ! जय
जय णंदा जय भदा भदंते) इसके बाद उन गणनायक आदि समस्त
जनोंने मस्तक पर अंजलि रखकर इस प्रकार आशीर्वाद रूपमें कहा कि
हे नंद--समृद्धि शालिन। आप सदा विजय प्राप्त करें, हे भद्र--कल्याण
कारिन्। आपकी सदा विजय हो। हे जगदनंद--जगदानंद कारक। आपका

येकसे आठ भाटीना कणशोथी सर्व प्रकारना उदक (पाणी) थी, अधी नतनी
भाटीथी, अधी नतना दूवोथी, अधी नतना सुगंधित द्रव्योथी, अधी नतनी भाणा-
ओथी, अधी नतनी औषधीओथी, सईह सरसवथी, सर्व ऋद्धि अने समस्त
धुतिपूर्वक, दु दुलि वगेरे वान्तओथी अधी दिशाओने शण्डभय करता अहु षठ
अने उत्सवनी साथे सन्ध्याभिषेक कथे। (तएणं ते गणनायगपभियओ कर-
यल जाव कट्ट एवं वयासी जय जय णंदा ! जय जय भदा ! जय जय
णंदा जय जय भदा भदंते) त्थार आठ अधा गणनायको वगेरे समस्त उप-
स्थित लोकओ मस्तक उपर अंजलि भूरीने आशीर्वाद इपे आ प्रभाणु कहुं के हे
नंद !--समृद्धि शालिन ! तमे सदा विजय भेणवो. हे भद्र ! कल्याणु कारिन् !
तमारी सदा विजय आओ. हे जगनंद ! जगदानंद कारक ! तमाई सदा कल्याणु

अनगारभमांमृतवर्षिणीटीका. अ १ सू. ३१ मातापितृभ्यांमेघकुमारस्य संवादः ३७५

‘भवंते’ ते=तव भद्रं-कल्याणं भूयात्, ‘अजियं जिणाहि’ अजितं जय, अजितं देशादिकं जय स्ववशं कुरु ‘जियं पालयाहि’ जितं पालय, जितं देशादिकं पालय, ‘जियमज्जे वसाहि’ जितमध्ये वस, वशीकृतमध्ये वस, जितपक्षे निवासेन सुरक्षितो भवेत्यर्थः ‘अजियं जिणाहि’ अजितं जय विजयस्व ‘सत्तुपक्खं’ शत्रुपक्षम्. जितं च पालय ‘मित्तपक्खं’ मित्रपक्षं, मित्रं सर्वदा हितोपदेशकं हितचिन्तकं च, तस्य, पक्षः=समूहः, तमपि पालय अजितशत्रुजयेन, जित मित्ररक्षणेन च राजशासनं सुदृढं भवतीति भावः ‘जाव भरहो इव मणुयाणं’ यावद् भरत इव मनुजानां=मनुष्याणां मध्ये भरतभूप इव, यावच्छब्देन देवानां इन्द्र इव, असुराणां चमर इव, नागानां धरणेन्द्र इव. ताराणां चन्द्र

सदा कल्याण हो, आप (अजियं जिणाहि) अजित को सदा जीतने वाले रहें जिन देशादिकों को अभीतक आपने नहीं जीता हो उन्हें जीत कर अपने आधीन करें (जियं पालयाहि) तथा जिन्हें जीतकर आपने अपने वश में कर लिया हो उनकी आप सदा रक्षा करते रहें (जियमज्जे वसाहि) आप सदा जीतने वालों के ही मध्य में बसे रहें कारण जीतने वालों के पक्ष में रहनेवाला व्यक्ति सदा सुरक्षित बना रहता है। (अजियं जिणाहि) आप अजितों को जीते—उनपर विजय पावें—(सत्तुपक्खं जियं च पाले हि) शत्रु पक्ष की तथा जीत व्यक्ति की आप सदा रक्षा करते रहें। (मित्तपक्खं) इसी तरह आप अपने मित्र पक्ष की भी सदा संभाल करते रहें। अजीत शत्रु के जीतने से और अपने मित्र पक्ष की रक्षा करने से राजा का राजशासन सदा सुदृढ बना रहता है। (जाव भरहो इव मणुयाणं रायगिहस्स नगरस्स अण्णे

थाय्यो. तमे (अजियं जिणाहि) हमेशां अजित उपर जय भेजवन्तार थाय्यो. जे देशेने तमे इत्थ सुधी इत्था नथी तेमने इत्तीने पोताने स्वाधीन भनावो. (जियं पालयाहि) अने जे देशेने तमे इत्था छे, तेमनी हमेशां रक्षा करता रहेजे. (जियमज्जे वसाहि) तमे सदा विजयी पुडुपोनी वय्ये जे वसो, केमडे विजयी माणुसोना पक्षमां रहेनार व्यक्ति हमेशां सुरक्षित अनी रहे छे. (अजियं जिणाहि) तमे अजितोने इतो, तेमना उपर विजय भेजवो. (सत्तुपक्खं जियं च पाले हि) शत्रु पक्षनी तेमज्ज विजित व्यक्तिनी तमे सदा रक्ष करता रहे. (मित्त पक्खं) आ रीते तमे पोताना मित्र पक्षनी पण संभाल राखता रहेजे. अजित शत्रुने इतवाधी तेमज्ज पोताना मित्र पक्षनी रक्षा करवाधी रक्षितुं राज्य-शासन हमेशां सुस्थिर रहे छे, (जाव भरहो इव मणुया णं रायगिहस्स

इव, बोध्यम्, राजगृहस्य नगरस्य 'अण्णेमिं च बहुणं' अन्येषां च बहूनां, गामा-
गरनगरं जाय सन्निवेसाणं' ग्रामाकर-नगर-खेट-कर्बट-द्रोणमुख-मडम्ब-
पत्तन-संवाधसन्निवेशानाम् इति यावच्छब्देन बोध्यते, तत्र-ग्रामः=सामान्य-
जनसतिः, आकरः=स्वर्णादिखनिः, नगरं=करवर्जितं, खेटं=धूलीप्राकारयुक्तं,
कर्बटं=कुत्सितनगरं, द्रोणमुखं=जलस्थलमार्ग युक्तनगरं=जलस्थलमार्गाभ्यां वस्तु
समानीयते यत्र, तद् द्रोणमुखमित्यर्थः, मडम्बः=ग्रामविशेषः यस्य चतुर्दिक्षु
योजनैकपर्यन्तं ग्रामो नास्ति स मडम्बः, पत्तनं= समस्तवस्तुप्राप्तिस्थानम्,

सि चं बहुणं गामागरनगर जाय सन्निवेसाणं आहवच्च जाय निह-
राहिति कट्टु जय जय सहं पउंजंति) मनुष्यों के बीच में भरत राजा
की तरह देवों में इन्द्र की तरह तारों में चन्द्र की तरह असुरों में चमर
की तरह, नागां में धरणेन्द्र की तरह, तुम राजगृह नगर का तथा अन्य
बहुत से ग्राम आकर, नगर, खेट, कर्बट, द्रोण, मुख, मडम्ब, पत्तन,
संवाध का आधिपत्य, पुरोवर्तित्व, स्वामित्व, भर्तृत्व, महनरकत्व और
आज्ञेश्वर सेनापतित्व अन्य नियुक्त पुरुषों द्वारा कराते हुए तथा प्रजा-
जनों की स्वयं रक्षा करते हुए जयवंता बनों, इस प्रकार उन गणनाय
कादिकोंने उसे जयविजय शब्दों द्वारा वधाई दी। सामान्य जनोका
निवास स्थान जिसमें होता है वह ग्राम, स्वर्ण आदि की खानों का
नाम आकर, अठारह प्रकार के टेक्स से जो रहित होता है वह नगर
जिस में धूली का कोट होता है वह खेट, उबड़ खावड़ जमीन वाला
जो कुत्सित गांव होता है वह कर्बट, जिसकी चारों दिशाओं में

नगरस्स अण्णेमिं चं बहुणं गामागरनगर जाय सन्निवेसाणं आहवच्चं
जाय विहराहिति कट्टु जय जय सहं पउंजंति) भाष्यसोभां ल-त राजनी जेम,
देवताओभां धन्द्नी जेम, ताराओभां अन्द्नी जेम, अशुरोभां चमरनी जेम, नागोभां
धरणेन्द्रनी जेम तमे राजगृह नगर तेम न जीव्वा धण्वा आभ, आकर, नगर, भेर,
कर्बट, द्रोणमुख, मडम्ब, पत्तन, संवाधनो आधिपत्य, पुरोवर्तित्व, स्वामित्व,
भर्तृत्व, महत्तरकत्व अने आज्ञेश्वर सेनापतित्व जीव्वा भाष्यसो द्वा-न करावतां तेमज
प्रजाजनोनी अते रक्षा करतां विजयी थाओ, आ रीते ते गणनायक वगेरे भाष्य-
सोओ न वैधद्रुमारने जय विजय शब्दों द्वारा वधाओ. साधारण भाष्यसोना निवास
स्थानने आभ सुवर्ण वगेरेनी भाष्यसुं नाम आकर, अठार ज्यतना कर (टेक्स) थी
रहित जे होय छे ते नगर, जेने आरे भाष्य भाटीना कोट होय छे ते खेट,
भरभरडी उंची नीची जमीनवाणुं जे कुत्सित गाम होय छे, ते कर्बट, आरे तरङ्ग
ओक ओक योजन सुधी जेनी पासे जीव्वा कोठ गाम न होय ते मडम्ब कडेवाय

अनगारधर्मासृतवर्णिटीका अ. १सू. ३१ मातापितृभ्यांमेवकुमारस्यसंबाधः

३७७

तद्विधा-नलपत्तनं स्थलपत्तनं च, तत्र जलपत्तनं-यत्र जलेन भाण्डान्याम-
च्छन्ति, यत्र तु स्थलेन तत् स्थलपत्तनम्, संवाधः-अन्यत्र समतलभूमौ कृषी-
बलाः कृषिं कृत्वा, वणिजो वाणिज्यं कृत्वा यत्र पर्वतादि दुर्गस्थानविशेषे
रक्षार्थं संवहन्ति कणादिक समुह्य कोष्ठागारादौ च प्रक्षिप्य वसन्ति स संवाधः,
यद्वा-संवाधः=बहुप्रकारलोकसंकीर्णस्थानविशेषः-सन्निवेशः-सार्थादिस्थानम्,
तेषाम्-'आहेवच्चं' अधिपत्यं, जाव विहराहि' यावद्विहर, स्वामित्वं अत्र यावच्छ-
ब्देन'पौरेवच्चं' पुरोवर्तित्वम् अग्रेसरत्वमित्यर्थः-'सामिसं'= स्वामित्वं नायकत्वं
'भट्टिनं' भर्तृत्वं पोषकत्वम्, 'महत्तारगणं' महत्तारकत्वम्=उत्तमत्वम्, आणार्ह-
सरसेणावच्चं' आज्ञेश्वरसेनापत्यम्-आज्ञाया ईश्वर आज्ञेश्वरः=आज्ञापयानः,
सेनायाःपतिः=सेनापतिः=सैन्यनायकः, आज्ञेश्वरश्चासौ सेनापतिश्चेति आज्ञे-
श्वरसेनापतिः, तस्य कर्म आज्ञेश्वरसेनापत्यं, तत्. 'कारमाणे' कारयन=
अन्यैर्नियुक्तपुरुषैः 'पालमाणे' पालयन=नियुक्तपुरुषकार्यनिरीक्षणेन
प्रजार्क्षणं विहर इतिकृत्वा=इत्युक्त्वा 'जयजय' इति शब्दं 'पउंजंति'
प्रयुज्जते ते गणनायकोदयो जयविजयशब्देन वर्धयन्ति ॥ सू० ३१ ॥

एक एक योजन पर्यंत कोई ग्राम नहीं होता है वह सड़भ्य है। जिसमें
आने जाने के जल मार्ग और स्थल मार्ग ऐसे दोनों मार्ग होते हैं वह
नगरद्रोण मुख, समस्त वस्तुओं की प्राप्ति जिस नगरमें होती है वह
पत्तन, जहां समतल भूमि में किसान खेती करके व्यापारी जन व्या-
पार करके पर्वत आदि दुर्गम स्थान विशेष में अपनी रक्षा के निमित्त
कणादिकों को कोष्ठागार आदि में रखकर वसते हैं वह संवाध है।
अथवा अनेक प्रकार के जनों से जो स्थान वसा हुआ होता है वह भी
संवाध कहलाता है। जिसमें साहूकार आदि जन रहते हैं वह सन्निवेश
कहा जाता है। जल पत्तन और स्थल पत्तन के भेद से पत्तन दो प्रकार

छे, जेमां अपर अपर भाटे जणभार्ग अने स्थणभार्ग आ प्रभाण्णे जने भार्ग
होय छे, ते नगर द्रोणमुख, जे नगरमां अधी वस्तुओ भण्णती होय ते पत्तन
ज्यां समतल भूमिमां जेउतो जमीन जेडीने, बेपारीओ बेपार करीने, पर्वत वगेरे
दुर्गमस्थान विशेषमां पोतानी रक्षा भाटे अनाज वगेरेने डोडाशेमां भूक्रीने निवास
करे छे, ते 'संवाध' छे. अथवा तो अनेक जतना भाण्णसे जे स्थानमां वसता
होय छे ते पण 'संवाध' नामे ओणभाय छे. जेमां साहूकार (वाणिज्या) वगेरे
रहे छे, ते सन्निवेश कहोवाय छे. जण पत्तन तेमज स्थण पत्तन आ रीते पत्त-
नना जे प्रकार होय छे. ज्यां जणभार्ग वस्तुओ वगेरे पडोवाडवामां आवे छे.

મૂલમ્—અણં સે મેહે રાયા જાણ મહયા જાવ વિહરઈ ।
 તણં તસ્સ મેહસ્સ રત્તો અમ્માપિયરો એવં વયાસી—ભણ જાયા !
 કિં દલયામો કિં પયચ્છામો કિં વા તે હિયઈચ્છિણસામત્થે । તણં
 સે મેહેરાયા અમ્માપિયરો એવં વયાસી—ઈચ્છામિ ણં અમ્મયાઓ! કુત્તિ-
 યાવણાઓ રયહરણં પડિગ્ગહં ચ ઉવણેહ કાસવયં ચ સદાવેહ । તણં
 સે સેણિણ રાયા કોહુવિય પુરિસે સદાવેઈ સદાવેત્તા એવં વયાસી—ગચ્છહ
 ણં તુબ્ભે દેવાણુપ્પિયા! સિરિઘરાઓ તિન્નિસયસહસ્સાઈં ગહાય
 દોહિ સયસહસ્સેહિં કુત્તિયાવણાઓ રયહરણં પડિગ્ગહં ચ ઉવ-
 ણેહ, ઇગસયસહસ્સેણં કાસવયં સદાવેહ ! તણં તે કોહુવિયપુરિસા
 સેણિણં રન્ના એવં ઘુંત્તા સમાણા હટ્ટુટ્ટા સિરિઘરાઓ તિન્નિ સય-
 સહસ્સાઈં ગહાય કુત્તિયાવણાઓ દોહિં સયસહસ્સેહિં રયહરણં પડિ-
 ગ્ગહં ચ ઉવણેતિ, ઇગસહસ્સેણં કાસવયં સદાવતિ, તણં સે કાસ-
 વણે તેહિં કોહુવિયપુરિમેહિં સદાવિણ સમાણે હટ્ટુ જાવ હિયણ પહાણ
 કયવલિકમ્મે કયકોઉયમંગલપાયચ્છિત્તે સુદ્ધ પ્પાવેસાઈ વત્થાઈં મંગ-
 લાઈં પવરપરિહિણ અપ્પમહગ્ગાભરણાલંકિયસગીરે જેણેવ સેણિણ રાયા
 તેણામેવ ઉવાગચ્છઈ ઉવાગાચ્છિત્તા સેણિયં રાયં કરયલઅંજલિ કઠ્ઠે
 એવં વયાસી—સંદિસહ ણં દેવાણુપ્પિયા! જં મણ કરણિજ્જં । તણં સે
 સેણિણ રાયા કાસવયં એવં વયાસી—ગચ્છાહિ ણં તુમં દેવાણુપ્પિયા!
 કા હોતા હૈ । જહાં જલમાર્ગ સે ખાંડ આદિ વસ્તુએ આતી જાતી હૈ
 વહ જલપત્તાન ઓર જહાં સ્થળ માર્ગ સે યે વસ્તુએ આતી જાતી હૈ વહ
 સ્થળ પત્તાન હૈ । “ સૂત્ર “ ૩૧ ”

તે જળ પત્તાન અને જ્યાં સ્થળમાર્ગે આ બધી વસ્તુઓ અંદર લઈ જવામાં આવે
 છે. તેમ જ બહાર લાવવામાં આવે છે, તે સ્થળ પત્તાન છે. ॥ સૂત્ર “ ૩૧ ” ॥

अनगारधर्माभूतवर्णिनी टीका अ.१सू.३२ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिरूपणम्

३७९

सुरभिणा गंधोदेणं णिक्क हत्थपाए पक्खालेहं सेयाए चउप्फालाए
पोत्तीए सुहं वंधेत्ता मेहस्स कुमारस्स चउरंगुलवजे णिक्खमणपाउगे
अग्गकेसे कप्पेहि ॥ सू० ३२ ॥

टीका—‘तएणं से मेहे राया’ इत्यादि । ततः खलु स मेघो राजा जातः।
महा यावद् विहरति=अवतिष्ठते । ततः खलु तस्य मेघस्य राज्ञो मातापितरौ
एवमवादिष्टाम्-भण-कथय, हे जात ! ‘किं दलयामो’ किं ददः=किं तव स्वायत्तं
कुर्मः, ‘किं पयच्छामो’ किं प्रयच्छामः किं तव प्रियतरं वितरामः, ‘किं वा ते हिय
इच्छिणं’ किं वा ते हृदि इष्टं किं तव पुण्यवतो मनोभिलषितं ‘सामत्थे’ सामर्थ्यं
मंत्रणापर्यालोचनं विचार इति यावत् ‘सामत्थे’ इति देशीयः शब्दः यन्मनसि
वर्तते तन्निःसङ्गं ब्रूहि इत्यर्थः। ततः खलु स मेघो राजा मातापितरौ एवमवदत्-
हे मातापितरौ इच्छामि खलु ‘कुत्तियावणाओ’ कुत्रिकापणतः कूनां स्वर्ग-

‘तएणं से मेहे राया’ इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं से मेहे राया) राज्याभिषेक होजाने के बाद मेघकु-
मार अब राजा बन गये । (तएणं तस्स मेहस्स रन्नो अम्मापियरो एवं
वयासी) तब मेघकुमार राजा के माता पिताने उनसे ऐसा कहा—
(भण जाया किं दलयामो किं पयच्छामो किं वा ते हियइच्छिणं सामत्थे)
हे पुत्र ! कह तुम्हें क्या देवें । तुम्हें ऐसी कौनसी प्रियतर वस्तु है जिसे
हम तुम्हें वितरित करें । कहो तुम्हारे मन में क्या इष्ट है—शंका मत
करो—निःसंकोच होकर हमें कहो (तएणं से मेहे राया अम्मापियरो एवं
वयासी) माता पिता की इस बात को सुनकर मेघकुमार राजाने उनसे
ऐसा कहा—(इच्छामि णं अम्मयाओ कुत्तियावणाओ रयहरणं पडिग्गहं

‘तएणं से मेहे राया’ इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं से मेहेराया) राज्याभिषेकना उत्सव पछी ज्यारे मेघकुमार राजा
बन गया । (तएणं तस्स मेहस्स रन्नो अम्मापियरो एवं वयासी) तब मेघ-
कुमार राजाना मातापिताये तेमने कहुं के (भण जाया किं दलयामो किं पय-
च्छामो किं वा ते हियइच्छिणं सामत्थे) हे पुत्र ! जेवना अमे तमने शुं
आपीये, जेवी कथं सौथी प्रिय वस्तु छे के जे अमे तमने आपीये, जेवना
तमारा मनमां शुं छुं छे, शंका न करो, निःसंकोचपक्षे अमने कडो । (तएणं
से मेहेराया अम्मापियरो एवं वयासी) मातापितानी आ बात सांलणीमे
मेघकुमार राजाये तेमने कहुं के (इच्छामि णं अम्मयाओ कुत्तियावणाओ

મર્ત્યપાતાલભૂમીનાં ત્રિકં, કુત્રિકં “તાત્સ્થ્યાત્ તદ્વ્યપદેશઃ” इति कृत्वा तत्र स्थितं वस्त्वपि-कुत्रिकमुच्यते। कुत्रिकस्य आपणः कुत्रिकापणः। देवाधिष्ठितत्वेन स्वर्गमर्त्यपाताललोकत्रयं संभविचस्तुसंपादकहृ इत्यर्थः ‘कुंतियापण’ इति भाषायां, तस्मात् ‘रयहरणं’ रजोहरणं-द्रव्यभाव रजोहरतीति रजोहरणं, तत्र द्रव्यतो धूलिप्रभृति, भावतः कर्मरजः इत्यर्थः ‘पडिग्गह च’ प्रतिग्रहं च-मतिगृह्णाति अशनादिकमस्मिन्निति प्रतिग्रहं=पात्रं पात्रत्रयं, चतुर्थ-मुन्दकं चेत्यर्थः। अत्र ‘रयहरणं पडिग्गहं च’ इत्युपलक्षणम्-अन्येषामपि साधूपकरणानां तथा हि-च उवणेह कासवयं च सदावेह) हे माता पिता ! मैं कुत्रिकापण से रजोहरण और पात्र चाहता हूँ आप लाकर दीजिये” कुत्रिकापण को भाषा में “कुंतियापण” कहते हैं। कुत्रिकापण का च्युत्पत्तिलभ्य अर्थ इस प्रकार है- कूनां-त्रिकं=कुत्रिकं-देवलोक मर्त्यलोक एवं पाताललोक ये तीन कुत्रिक कहलाते हैं “तात्स्थ्यात् तद्व्यपदेशः” इस नियम के अनुसार इन तीनों लोकों में रही हुई जो वस्तुएँ हैं वे भी कुत्रिक शब्द के वाच्यार्थ हो जाती हैं। इस कुत्रिक की जो दुकान होती है वह कुत्रिकापण है। तात्पर्य इसका यह है कि जिस दुकान में त्रिलोक सम्बन्धी समस्त वस्तुएँ ग्राहकजनों को मिला करती हैं वह कुत्रिकापण जो धूली वगेरह द्रव्यरज और कर्म रूप भाव रज को दूर करता है वह रजोहरण का वाच्यार्थ है। जिस में अशनादिक वस्तुएँ रखी जाती हैं वे प्रतिग्रह हैं। प्रतिग्रह शब्द का इस प्रकार अर्थ पात्र होता है। सूत्र में “रयहरण और पडिग्गह” ये दो पद अन्य साधुओं के उपकरणों के

रयहरणं पडिग्गहं च उवणेહ કાસવયં ચ સદાવેહ) હે માતાપિતા ! હું કુત્રિકાપણથી રજોહરણ અને પાત્ર ચાહું છું. તમે મંગાવી આપો. કુત્રિકાપણને ભાષામાં “કુત્તિયાપણ” કહે છે. કુત્રિકાપણનો વ્યુત્પત્તિ લભ્ય અર્થ આ પ્રમાણે છે કે- “કૂનાં ત્રિકં કુત્રિક” દેવલોક, મૃત્યુલોક અને પાતાલલોક આ ત્રણે કુત્રિક કહેવાય છે. “તાત્સ્થ્યાત્ તદ્ વ્યપદેશઃ” આ નિયમ મુજબ ત્રણે લોકોની બધી વસ્તુઓ પણ કુત્રિક શબ્દના અર્થમાં સમાવિષ્ટ થઈ જાય છે. આ કુત્રિકની જે દુકાન હોય છે. તે ‘કુત્રિકાપણ’ કહેવાય છે. મતલબ એ છે કે જે દુકાનમાં ત્રણ લોકની બધી વસ્તુઓ ગ્રાહકોને મળે છે, તે કુત્રિકાપણ છે. જે માટી વગેરે દ્રવ્ય રજ અને કર્મરૂપી ભાવ રજને દૂર કરે છે તે રજોહરણ છે. જેમાં આહાર વગેરેની વસ્તુઓ મૂકવામાં આવે છે, તે પ્રતિગૃહ છે. આ રીતે પ્રતિગૃહ શબ્દનો અર્થ પાત્ર થયો છે. સૂત્રમાં “રયહરણ અને પડિગ્ગહ” આ બે શબ્દો સાધુઓના બીજા ઉપકરણોને બતાવનારા છે. સાધુઓના આ બીજા ઉપકરણો આ પ્રમાણે

(३) शाटकत्रयम्	(१०) पात्राणामञ्चलत्रयम्,
(४) चौलपट्टकः	(११) भिक्षाधानी,
(५) आसनं च, ।	(१२) माण्डलक वस्त्रम्,
(६) सदोरकमुखवस्त्रिका,	(१३) दोरकसहितं रजोहरणदण्डावरकवस्त्र
(७) प्रमार्जिका,	‘निषद्या’ इतिप्रसिद्धं
	(१४) धावनजलादिगालनवस्त्रम्, इत्यादि ।

एतानि रजोहरणादीन्युपकरणान्येकैकस्य साधोः कल्पन्ते, इति भावः, ‘उवणेह’ उपनयत=समानयत, ‘काश्यपकं च’ काश्यपकं=नापितं च शब्दयत । ततःखलु स श्रेणिको राजा कौटुम्बिकपुरुषान् शब्दयति शब्दयित्वा एवमवादीत् गच्छत खलु यूयं हे देवानुप्रियाः । ‘सिरिघराओ’ श्रीगृहात्=भाण्डागारात् उपलक्षक हैं । साधुओं के वे अन्य उपकरण ये हैं-- शाटकत्रय(३) तीन चदर चौल पट्टक(४) आसन(५) सदोरकमुखवस्त्रिका,(६) प्रमार्जिका(७) तीन पात्रों के तीन अंचल(१०) भिक्षाधानी(११) माण्डलक वस्त्र(१२) दोरक सहि रजोहरण दंडावरक वस्त्र निषद्या(१३) तंडुलादिका जल को छानने का वस्त्र(१४) इत्यादि । ये सब रजोहरणादिक उपकरण एक एक साधु के लिये आवश्यक है । अतः मेघकुमार राजाने अपने माता पिता से कहा कि यदि आपकी भावना हमें कुछ देनेकी है तो आप कुत्रिकापण से इन साधुजनों के उपकरणों को लाकर हमें दीजिये । तथा काश्यपक--नाईको भी बुलवा दीजिये । (तएणं से सेणिए राया कौटुंबिय पुरिसे सदावेइ सदावेत्ता एवं वयासी) मेघकुमारके इस प्रकार याचना वचन सुनकर राजाने उसी समय कौटुम्बिक पुरुषों को बुलाया-और बुलाकर इस प्रकार कहा--(गच्छह णं तुव्भे देवाणुप्पिया ।

छे-(३) शाटकत्रय, त्रय आदरे, (४) चौलपट्टक, (५) आसन, (६) सदोरक मुखवस्त्रिका, (७) प्रमार्जिका, (१०) त्रय पात्राणां त्रय अंचल (११) भिक्षाधानी (१२) माण्डलकवस्त्र (१३) दोरक सहित रजोहरण दंडावरक वस्त्र निषद्या (१४) तंडुल वगेरेना पाणीने (आसामणुने) गाणवानुं वस्त्र वगेरे. आ अथा रजोहरण वगेरे उपकरणे हरेके साधुने भाटे आवश्यक छे. ओटला भाटे मेघकुमार राजाये पोताना मातापिताने कछु के तमाही छिछि भने कंछि आपवानी छे तो तमे कुत्रिकापण (हुकान) भांथी आ साधु-जनोचित उपकरणे लावीने भने आपो. तेभज काश्यपक-ओटले के हुकानभने पण ओलावो. (तएणं से सेणिए राया कौटुंबियपुरिसे सदावेइ सदावेत्ता एवं वयासी) मेघकुमारनी छिछिनी वत सांभणीने राजाये तरत न कौटुम्बिक पुरुषाने ओलाव्या अने ओलावीने आ प्रमाणे कछु--(गच्छह णं तुव्भे देवाणुप्पिया ! सिरिघराओ

‘तिणिसयसहस्सा’ त्रीणिशतसहस्राणि लक्षवयसिना राणि गृहीत्वा द्वाभ्यां शतसहस्राभ्यां लक्षद्वयदीनारेण कुत्रिकापणात् रजोहरणं प्रतिग्रहं च उपनयत । दीक्षासमये दोक्षार्थिना समानीतानि रजोहरणादीन्युपकरणानि अन्यभ्यापि साधोर्लब्धितुं कल्पन्ते इति भावः । एकेन शतसहस्रेण काश्यपकं=नायितं शब्दयत । ततः खलु ते कौटुम्बिक पुरुषाः श्रेणिकेन राज्ञा एवमुक्ताः सन्तः हृष्ट-तुष्टाः श्रीगृहात् त्रीणिशतसहस्राणि गृहीत्वा कुत्रिकापणात् द्वाभ्यां शतसहस्राभ्यां रजोहरणं प्रतिग्रहं च उपलक्षणत्वादभ्यानि साधूपकरणानि च उपनयन्ति एकेन शतसहस्रेण काश्यपकं शब्दयन्ति । ततः खलु स काश्यपकः तैः कौटुम्बिकपुरुषैः ‘सद्दा

सिरि धराओ तिन्निसयसहस्साई गहाय दोहिं सयसहस्सेहिं कुत्तियावणाओ रयहरणं पडिग्गहं च उवणेह) हे देवानुप्रियो ! तुम जाओ और भांडागार से तीन लाख दीनारें लेकर दो लाख दीनारों की रजोहरण एवं प्रतिग्रह पात्र ये वस्तुएँ कुत्रिकापण से लेआओ । (एगसयसहस्सेणं कासवयं सदावेह) और १ लाख दीनार से नाईको बुला लाओ । (तएणं ते कौटुंबियपुरिसा सेणिएणं रन्ना एवं वुत्ता समाणा हट्ठतुट्ठा सिरीधराओ तिन्निसयसहस्साई गहाय कुत्तियावणाओ दोहिं सयसहस्सेहिं रयहरणं पडिग्गहं च उवणेति) श्रेणिक राजा के द्वारा इस प्रकार आज्ञापित हुए वे कौटुम्बिक पुरुष बहुत अधिक हर्षित एवं संतोषित होते हुए भांडागार से तीन लाख दीनारें लेकर दो लाख दीनारों से रजोहरण और पात्रवय ले आये । (एगसयसहस्सेणं कासवयं सदावेति) तथा १ लाख दीनार से काश्यपक (नाई) को बुलाने के लिये चले गये । (तएणं से कासवए तेहिं कौटुंबियपुरिसेहिं सदाविए समाणे हट्ठजाव हियए ण्हाए

तिन्निसयसहस्साई गहाय दोहिं सयसहस्सेहिं कुत्तियावणाओ रयहरणं पडिग्गहं च उवणेह) “ हे देवानुप्रियो ! तमे ज्ञेयो अने लांडागारभांथी तणु लाण दीनार लधने भे लाण दीनारानी न्नेहरणु अने प्रतिग्रहपात्र कुत्रिकापणुथी लावो. (एगसयसहस्सेणं कासवयं सदावेह) अने ओक लाण दीनारथी हुज्जमने भेलावो. (तएणं ते कौटुंबियपुरिसा सेणिएणं रन्ना एवं वुत्ता समाणा हट्ठ तुट्ठा सिरीधराओ तिन्निसयसहस्साई गहाय कुत्तियावणाओ दोहिं सयसहस्सेहिं रयहरणं पडिग्गहं च उवणेति) श्रेणिक राजा वडे आ सीते आज्ञापित थयेला कौटुम्बिक पुरुषो जहु ज हर्षित अने संतुष्ट थया. अने त्यांथी लांडागारभां गया अने तणु लाण दीनार लधने भे लाण दीनारथी रजोहरण पात्रवय लध आवा. (एगसयसहस्सेणं कासवयं सदावेति) तेभ ज ओक लाण दीनारथी काश्यपक (हुज्जम) ने भेलाववा गया. (तएणं से कासवए तेहिं कौटुंबियपुरिसेहिं

अनगार्धमांस्त्रिवर्षिणीटाका. अ.१ सू.३२ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिरूपणम्

३२३

विण समाणे' शब्दितः= भाहूतः सन् हृष्टतुष्टो यावत् 'द्विषण' हृदयः—
चिन्तानन्दित=चित्तः दर्शवशविसर्पद् हृदयः, स्नानः कृतबालिकर्मा कृतकौतुक-
मङ्गलप्रार्थितः, 'सुदृप्पावेसाइं' शुद्धपावेश्यानि-शुद्धानि=पवित्राणि पावेश्यानि=
राजसभाप्रवेशयोग्यानि 'वत्थाइं' वत्थाणि मङ्गलानि=शुभानि, 'पवरपरिद्विण'
पवरपरिपमिधृतः—पवरं—अप्यक् प्रकारेण परिधृतः, अप्यमहम्भारणालंकिय-
मरीरे' अप्यमहार्णभरणालङ्कृतशरीरः, अल्पानि=म्लोकभारयुक्तानि, महा-
र्थाणि=बहुमूल्यानि आभरणानि तैरलंकृतं शरीरं यस्य सः, यत्र श्रेणिको
राजा तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य श्रेणिकं राजाने 'करयल' करतल=करतल
परिगृहीतं शिर आरतं मन्त्रके 'अंजलि कट्टु' अंजलि कृत्या=संयोज्य, एवम-
वदन्—'संदिपह णं देवाणुप्पिया !' हे देवानुप्पियाः ! सन्दिपत=निदेशं कुरुत,
'जं मए करणिउजं' यन्मया करणीयं=मया यत् कार्यं करणीयं भवेत् तत्

कयवलिकम्मे कयकाउयमंगलपायच्छित्ते सुदृप्पावेसाइं वत्थाइं मंग-
लाइं पवरपरिद्विण अप्यमहम्भारणालंकियमरीरे जेणेव सेणिए
राया तेणामेव उवागच्छइ) जब उन कौटुम्बिक पुरुषोंने उस नापित को
बुलाया तो वह मनमें बहुत ही अधिक हर्षित एवं संतुष्ट हुआ। उसने
उस समय स्नान किया। बालिकर्म—(काक आदि पक्षियोंको अन्नादि का
भाग) किया। कौतुक मंगल तथा दुःस्वप्न आदिका प्रायश्चित्त किया।
और राजसभा में पहिरने योग्य शुद्ध भांगलिक वस्त्रों को अच्छी तरह
पहिरकर तथा अप्य भार वाले वह मूल्य आभरणों से अलंकृत शरीर होकर
जहां राजा श्रेणिक थे उस ओर गया (उवागच्छित्ता सेणियं रायं करयल
अंजलि कट्टु एवं वयासी) वहां जाकर उसने श्रेणिक राजा को दोनों
हाथ जोड़कर नमस्कार किया और बोला—(संदिपह णं देवाणुप्पिया।

सहावेण समाणे इदं जाव द्विषण ण्हाण कायवलिकम्मे कयकोउय-
मंगलपायच्छित्ते सुदृप्पावेसाइं वत्था मंगलाइं पवरपरिद्विण अप्यमह-
म्भारणालंकियमरीरे जेणेव सेणिए राया तेणामेव उवागच्छइ)
ज्याइ कौटुम्बिक पुरुषोष्णे हुज्जमने जोलाओ त्यारे ते अहुज हर्षित अने संतुष्ट
थयो. तेणे तरत स्नान कयुं. बालिकर्म—(कागडा वगेरे पक्षीओने अन्न वगेरेना
लाभ आप्यो.) कयुं. कौतुक मंगल तेमज दुःस्वप्न वगेरेने भाटे प्रायश्चित्त कर्म
कयुं. राजसभामां पडेखा लायक शुद्ध भांगलिक वस्त्रो सारी रीते पडेरीने तेमज
ओड लाखाणा किमती धरेणुओशी अलंकृत थधने ज्यां ब्रह्मिक गज इता त्यां गयो.
(उवागच्छित्ता सेणियं रायं करयलअंजलि कट्टु एवं वयासी) त्यां जयने

कथयत । ततः खलु स श्रेणिको राजा काश्यपक=नापितम् एवमवदत् गच्छ खलु त्वं हे देवानुप्रिय ! 'सुरभिणा गंधोदणं' सुरभिणा गन्धोदकेन निके-हस्थपाए पक्खालेह' सम्यक् हस्तपादान् प्रक्षालय 'निके' इति सम्यगर्थ वाचको देशीयः शब्दः, 'सेयाए चउप्फालाए पोत्तीए' श्वेतया चतुष्पुट्या पोत्तिकया=मुखवस्त्रिकया, 'मुहं बंधित्ता' मुखं बद्ध्वा मेघकुमारस्य 'चउ-रंगुलवज्जे' चतुरंगुलवर्जान् चत्वारि अर्जुलानि प्रमाणं येषां ते तथा-चतुर-र्जुलप्रमाणाः दीर्घास्ते वर्ज्यन्ते इति चतुरंगुलवर्जाः, तान् 'निकखमणपाउग्गे' निष्क्रमणप्रायोग्यान, तत्र निष्क्रमणं द्रव्यभाव संगत निष्क्रान्तिरूपा प्रवज्या तस्य 'पाउग्गे' प्रायोग्यान 'अग्गकेसे' अग्रकेशान् चतुरंगुलप्रमाणतोऽधिक वर्द्धितान् अग्रभूतान् केशान् 'कप्पेहि' कर्तय=क्षौरकर्म कुरु इत्यर्थः ॥ सू ३२ ॥

जं मए करणिज्जं) हे देवानुप्रिय ! आज्ञा दीजिये-जे मेरे लायक-करने योग्य कार्य हो उसकी । (तएण से सेणिए राया कासवयं एवं वयासी) नापित की ऐसी बात सुनकर श्रेणिक राजाने उससे ऐसा कहा-(गच्छा-हिणं तुम देवानुप्पिया) हे देवानुप्रिय ! तुम जाओ और (सुरभिणा गंधोदणं निके हस्थपाए पक्खालेह) पहिले सुरभित गंधोदक से अपने हाथ पैरोंको अच्छी तरह साफ करो (सेयाए चउप्फालाए पोत्तीए मुहं बंधेना मेहस्स कुमारस्स चउरंगुलवज्जे निक्खमण पाउग्गे अग्गकेसे कप्पेह) बाद में श्वेत चार पुटवाली मुंहपत्ती से अपना मुंह बांधकर मेघ-कुमार के चार अंगुल छोड़कर बालों को दीक्षा के योग्य कर दो । अर्थात् मेघकुमार के बाल चार अंगुल प्रमाण छोड़कर बाकी के सब बना दो । अर्थात् हजामत कर दो ॥ सूत्र ॥ ३२ ॥

तेण्ण श्रेणिक राजाने अन्ने हाथ नेडीने नमस्कार कया अने कहुं (संदिसह णं देवानु-प्पिया ! जं मए करणिज्जं) हे देवानुप्रिय ! आज्ञा आपो, भारे येअ्य शुं काम छे ? (तएण से सेणिए राया कासवयं एवं वयासी) हुजमनी बात सांलणीने श्रेणिक राजाने तेने कहुं के-(गच्छाहिणं तुमं देवानुप्पिया) हे देवप्रिय ! तमे नये अने (सुरभिणा गंधोदणं निके हस्थपाए पक्खालेह) पडेवां सुवा-सित पाणीथी हाथ भग सारी रीते स्वयं अनापो. (सेयाए चउप्फालाए पोत्तीए मुहं बंधेता मेहस्स कुमारस्स चउरंगुलवज्जे निक्खमणपाउग्गे अग्गके से कप्पेह) त्थार भाह थार पडवाणी सुभवसिकाथी पोतानुं सों आंधीने मेघकुमारना वाण थार आंगण छेडीने दीक्षा येअ्य अनापी हो. येठवे के मेघकुमारना वाण थार आंगण नेटला रडेवा दधने पीण कापी नापो. येठवे के हुजमत करी आपो. ॥ सूत्र, ३२ ॥

अनगरधर्माभूतवर्णनीटीका. अ १ सू.३३ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिरूपणम्

३८५

मूलम्—तएणं से कासवए सेणिएणंरन्ना एवंवुत्ते समाणे
हट्ठ जाव हियए जाव पडिसुणेइ पडिसुणित्ता सुरभिणा गंधोदएणं
हत्थपाए पक्खालेइ, पक्खालित्ता सुद्धवत्थेणं मुहं बंधइ बधित्ता
परेण जत्तेणं मेहस्स कुमारस्स चउरंगुलवज्जे णिक्खमणपाउग्गे
अग्गकेसे कप्पेइ। तएणं तस्स मेहस्स माया महरिहेणं हंसलक्ख-
णेणं पडसाडएणं अग्गकेसे पडिच्छइ, पडिच्छित्ता सुरभिणा गंधो-
दएणं पक्खालेइ, पक्खालित्ता गोसीसचंदणेणं चच्चाओ दलयइ,
दलित्ता सेयाए पोत्तीए बंधेइ. बधित्ता रयणसमुग्गयंसि पक्खिवइ,
पक्खिवित्ता मंजूसाए पक्खिवइ, पक्खिवित्ता हारवारिधारसिंदुवार-
छिन्नमुत्तावलिपगासाइं अंसूइं विणिम्मुयमाणीर रोयमाणीर कंद-
माणीर विलवमाणीर एवं वयासी—एसणं अम्हं मेहस्स कुमारस्स
अव्भुदएसु य उस्सवेसु य पव्वेसु य तिहीसु य छणेसु य जन्नेसु
य पव्वणीसु य अपच्छिमे दरिसणे भविस्सइ' त्तिकहुं उस्सीसामूले
ठवेइ। तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स अम्मापियरो उत्तरावक्कणंसीहा-
सणं रयावेति,, मेहं कुमारं दोच्चंपि तच्चंपि सेयपी एहिं कलसेहिं
ण्हावेति ण्हावित्ता पम्हलसुकुमालाए गंवकासाइयाए गायाइं
लूहेति, लूहित्ता सरसेणं गोसीसचंदणेणं गायाइं अणुलिपति, अणु-
लिपित्ता नासानीसासवायवोज्झं जाव हसलक्खणं पडगसाडगं नियं-
सेति नियंसित्ता हारं पिणद्धंति पिणद्धित्ता अद्धहारं पिणद्धंति पिण-
द्धित्ता एगावलं मुत्तावलं कणगावलं रयणावलं पालंबं पायावलंबं
कडगाइं तुडियाइं केऊराइं अंगपाइं दसमुदियाणंतयं कडिसुत्तयं कुड-

लाइ चूडामणि रय पुकड मउडं पिणइति, पिणाद्वेत्ता दिव्य सुमणदामं
पिणइति, पिणइत्ता दुरिमलयसुगंधिए गंधे पिणइति। तएणं तं
मेहं कुमारं गंठिमवेढिमपुरिमसंघाइमेण चउविहेणं महेणं कप्पर-
कखगंपिव अलंकिय विभूंसयं करेति ॥सू० ३३॥

टीका—‘तएणं से’ इत्यादि। ततः खलु स ‘कामवण’ कावचकः=
नापितः श्रेणिकेन राजा एवमुक्तः सन् ‘हट्ट जाव हियए’ हट्टो यावत् हृदयः,
‘पडिसुणेइ’ प्रतिश्रुणोति=‘तथाऽस्तु’ इति कृत्वाज्ञां स्वीकरोति, प्रतिश्रुत्य=स्वी-
कृत्य सुरभिणा गन्धोदकेन हस्तपादौ प्रक्षालयति, प्रक्षाल्य शुद्धवस्त्रेण ‘मुहं’ मुखं
‘बंधइ’ बध्नानि, बध्ना ‘परेण प्रकृष्टेन’ जत्तेणं यत्नेन मेघकुमारस्य चतुर

‘तएणं से कामवण’ इत्यादि।

टीकार्थ—(तएणं से कामवण सेणिएणं रन्ना एवं वुत्ते समणे हट्टे जाव
हियए जाव पडिसुणेइ) श्रेणिक राजाने जय नापित से प्रसा कहा तो
बह बहुत अधिक हर्षित हुआ तथा संतुष्ट हुआ—और बोला—महाराज !
जैसी आपकी आज्ञा है मैं उसी के अनुसार कार्य करूँगा इस प्रकार
(पडिसुणिता) राजा की आज्ञा स्वीकार कर उसने (सुरभिणा गन्धोदकेण
हस्तपादौ प्रक्षालेइ) सुरभी गन्धोदक से अपने दोनों हाथ पैरों को धो लिया
(प्रक्षालित्ता शुद्धवस्त्रेण मुहं बंधइ बधित्ता परेण जत्तेणं मेहस्म कुमा-
रस्म चउरंगुलवज्जे निक्खमणपाउगो अगगकेमे कपेइ) धोकर फिर
उसने शुद्ध वस्त्र से अपने मुखको बांध लिया। बान्धने के बाद फिर
उसने मेघकुमार के चार अंगुल प्रमाण केशों को छोड़कर बाकी के सब

‘त एणं से कामवण’ इत्यादि

टीकार्थ—तएणं से कामवण सेणिएणं रन्ना एवं वुत्ते समणे हट्टे जाव
हियए जाव पडिसुणेइ) श्रेणिक सन्ताने न्याये जन्मने आ प्रमाणे कहुं त्यारे
ते बहुत हर्षित तेम संतुष्ट थयो, अने तेणे कहुं—महाराज ! मेरी अपनी
आज्ञा हुं तमारी आज्ञा मुज्ज काम करीश. आ प्रमाणे (पडिसुणिता)
सन्ताने आज्ञा स्वीकरीने तेणे (सुरभिणा गन्धोदकेण हस्तपादौ प्रक्षालेइ)
सुवासित पाणीथी पोताना अने हाथ पां धाई लीधा. (प्रक्षालित्ता शुद्धवस्त्र-
एणं मुहं बंधइ बधित्ता परेण जत्तेणं मेहस्म कुमारस्म चउरंगुलवज्जे
निक्खमणपाउगो अगगकेमे कपेइ) धाईने तेणे शुद्ध वस्त्र वडे पोतानुं
मो बांध्युं. बांध्या पथी जन्मने मेघकुमारना चार आंगण प्रमाणे छेटीवा पाण रहेवा

कुलार्जुन निष्क्रमणपायोभयान् अग्रकेशान् कर्तयति । ततः खलु तस्य मेघकुमारस्य माया 'महरिहेणं' महार्हेण=बहुमूल्येन 'हंसलक्षणेणं' हंसलक्षणेन=हंसस्य लक्षणं स्वरूपं यस्य, यद्वा-हंसानां लक्षणं चिह्नं यत्र तेन, अत्युज्ज्वलेन 'पडमाडणं' पडशाटकेन उत्तरीयवस्त्रेण अग्रकेशान् 'पडिच्छइ' प्रतीच्छति=तान् कर्तितान् अग्रकेशान् गृह्णातीत्यर्थः । प्रतीप्य सुरभिणा गन्धोदकेन प्रक्षालयति, कर्तितकेशान् गृहीत्वा तान् केशान् सुगन्धिजलेन धावयतीत्यर्थः, प्रक्षालय मरसेन गोशीर्षचन्दनेन 'चच्चाओ दलयइ' चर्चा ददाति=अभिषिञ्चति, चर्चा दत्त्वा 'सेयाए पोत्तीए' श्रेयस्या शुभतरया, श्वेतया वा पोटिकया=वस्त्रेण चर्चयेत् चक्ष्णाति, अथवा 'रयणमसुग्गयंसि' रत्नसमुगदके=रत्नजटितं संपुटके 'रत्न-डवूसा' इति भाषायाम्, 'पक्खिवइ' प्रक्षिपति=निदधाति, केशों का हजामत कर दिया । (तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स माया महरिहेणं हंसलक्षणेणं पडमाडणं अग्रकेशे पडिच्छइ) कटे हुए मेघकुमार के उन केशों के उनकी मानाने बहुमूल्यवाले तथा हंसों के जैसे उज्ज्वल अथवा हंस चिह्नवाले अपने उत्तरीय वस्त्र में ले लिया । अर्थात् उन अग्रकेशों को उसने अपने उत्तरीय वस्त्र के अंचल में रख लिया । (पडिच्छत्ता सुरभिणा गंधोदणं पक्खालेइ) रखलेने के बाद फिर उसने उन्हें सुरभिन्त गंधोदक से साफ किया । (पक्खालित्ता गोसीमचंदणेणं चच्चाओ दलयइ, दलित्ता सेयाए पोत्तीए बंधेइ) साफ करके फिर उसने गोशीर्ष चंदन से उन्हें सिंचित किया । सिंचित करने के बाद उसने उन्हें एक सफेद वस्त्र गांठ से धड़ने गांधी अथवा बाण गांधी नाथ्या. (तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स माया महरिहेणं हंसलक्षणेणं पडमाडणं अग्रकेशे पडिच्छइ) क्यायेला मेघकुमारना बाणेने तेमनी माताये जहु डीमती. डसोना जेवा उन्नववत् तथा डसोना थिह्वाणा पोताना उत्तरीय वस्त्रमां लछ दीधा. ओटवे डे ते अग्रकेशोने तेमणे पोताना उत्तरीय वस्त्रना पालवमां भूडी दीधा. (पडिच्छत्ता सुरभिणा गंधोदणं पक्खालेइ) भूडी दीधा पछी तेमणे सुवासित गंधोदक वडे स्वच्छ जनाय्या. (पक्खालित्ता गोसीमचंदणेणं चच्चाओ दलयइ, दलित्ता सेयाए पोत्तीए बंधेइ) स्वच्छ जनायीने तेमणे गोशीर्ष चंदन वडे तेमने सिंचित क्यो. सिंचित करीने तेमणे तेमने ओक सद्धेइ वस्त्रनी गांसडीमां जंधायी दीधा. (बंधित्ता रयण-मसुग्गयंसि पक्खिवइ, पक्खवित्ता मंजूसाए पक्खिवइ) जांधीने पछी तेमने ओक रत्नजटित दाण्डाभां भूक्या जने पछी ते दाण्डाणे ओक मंजूषा (पेटी) मां

प्रक्षिप्य मञ्जूषायां प्रक्षिपति=स्थापयति, प्रक्षिप्य=संस्थाप्य 'हारवारिधार सिन्दुवारच्छिन्नमुक्तावलिपगासाइं' हारवारिधारसिन्दुवारच्छिन्नमुक्तावली-प्रकाशानि=तत्र हारः=स्फटिकहारः, वारिधारा=जलधारा, सिन्धुवारो=श्वेत-पुष्पा निर्गुण्डी, छिन्नमुक्तावली=त्रुटित-मौक्तिकमाला तत् सदृशानि, अमृः' अश्रूणि नयननीराणि 'विणिम्मुयमाणी २' विनिर्मुञ्चन्ती २=पुनःपुनः पातयन्ती, 'रोयमाणी २' रुदन्ती २ आर्तध्यानातिशयादव्यक्तस्वरेण, 'कंदमाणी २' क्रन्दन्ती २ सुपुत्रस्य वियोगं कथं सदृश्ये, इत्यादि वचनैरार्तस्वरेण क्रन्दन्ती विलव-माणी २' विलपन्ती २ 'अस्मान् विहाय कथं गन्तुमिच्छसि' इत्यादिवचनैर्विलापं कुर्वतीत्यर्थः 'एवं वयासी' एवमवदत्-एतत् दर्शनं खलु अस्माकं मेघकुमारस्य 'अब्भुदएसु य' अब्भुदयेषु च=राज्यलक्ष्म्यादिलाभप्रसंगेषु 'उस्स-वेसु य' उत्सवेषु च=प्रियसमागमादिरूपपरमानन्देषु 'पव्वेसु य' पवेषु च=बांध दिया। (बंधित्ता रयणसमुगायंसी पक्खिवइ, पक्खिवित्ता मंजूसाए पक्खिवइ) बांधकर फिर उसे एक रत्नमय डब्बेमें रख दिया रखने के बाद फिर उसने उस डब्बे को एक मंजूषा-पेटी में— स्थापित कर दिया (पक्खिवित्ता हारवारिधारसिन्दुवारच्छिन्नमुक्तावलिपगासाइं अंमृइं विणिम्मुयमाणी २ रोयमाणी २ कंदमाणी २ विलवमाणी २ एवं वयासी) स्थापित करके फिर वह, एक स्फटिकहार जलधारा, निर्गुण्डी, और त्रुटित मौक्तिक माला के समान आंसुओं को बार २ बहाती हुई, आर्तध्यान के अतिशय से अव्यक्त वर में बार २ रोती हुई—सुपुत्र के वियोग को अब मैं कैसे सहन करूंगी—इत्यादि वचनों का उच्चारण रूप आक्रन्दन करती हुई, हमको छोड़कर हे पुत्र। तुम जाने की इच्छा कर रहे हो इस तरह बार २ विलाप करती हुई। इस प्रकार बोली—(एसणं अम्हं मेहस्स कुमारस्स अब्भुदएसु य उस्सवेसु य पव्वेसु य तिहीसु य छणेसु य भूडी दीधो. (पक्खिवित्ता हार-वारिधार-सिन्दुवार-च्छिन्नमुक्तावलिपगा-साइं अंमृइं विणिम्मुयमाणी २ रोयमाणी २ कंदमाणी २ विलवमाणी २ एवं वयासी) भूडया आह धारिणीदेवी स्फटिकहार, जलधारा, निर्गुण्डी तेभव त्रुटित मोतीझोनी भाजाना जेवा सतत आंसुओं पड़ावती तेना ज ध्यानभां अव्यक्त स्वरभां सतत रहन करती "पुत्र वियोगने हुं केवी रीते सहन करीश?" वगेरे पयनो जेसती 'हे पुत्र! तमे जयानी छिछा केम करी रह्या छे।' आ जतनो विसाय करती आ प्रभाछे कहेवा लागी. (एसणं अम्हं मेहस्स कुमारस्स अब्भु

अनगारधर्मासृतवर्षिणोटीका अ १सू.३३ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिरूपणम्

३८९

जन्मदिवसादिमहोत्सवलक्षणेषु, पाक्षिकादि पौषधोपवासधारणापारणादिरूपेषु वा 'तिहीसु य' तिथिषु च=अक्षयतृतीयादिषु, 'छणेषु य' क्षणेषु=इन्द्रमहोत्सवादिषु 'जन्नेसु य' यज्ञेषु च=दयारूपेषु, अभयदानादि साधर्मिक वात्सल्यादि लक्षणेषु, प्रश्नव्याकरणसूत्रे दयायाः षष्ठिनामसु पञ्चचत्वारिंशत्तमं 'जन्न' इति नाम, यावत् 'पव्वणीसुय' पर्वणीषु च=कार्तिक्यादि कौमुदी महोत्सवेषु एतेषु सर्वेषु हे पुत्र ! तव 'अपच्छिमे दरिस्सणे' अपश्चिमं दर्शनं-न विद्यते पश्चिमो यस्मादिति अपश्चिमम्=अन्तिसं चक्षुषः सप्तात्करणमित्यर्थः 'भविस्सइत्तिकट्टु भविष्यतीति कृत्वा उत्तवा धारिणी देवी तां मञ्जूयां 'उस्सीसामूले ठवेइ' उच्छोर्षिमूले-उपधानसमीपे स्थापयति । ततः तस्य मेघकुमारस्य मातापितरौ=धारिणी श्रेणिकश्च, मेघकुमारार्थं 'उत्तरावक्कमणं' उत्तरापक्रमणं=उत्तरस्थां दिशि अपक्रमणम्=अवतरणं यस्मात् तत्, उत्तराभिमुखमित्यर्थः 'सीहासणं रयावेति' सिंहासनं रचयतः=कारयतः, तत्पश्चात् मेघकुमारं 'दोचंपि तच्चंपि'

जन्नेसु य पव्वणीसु य अपच्छिमे दरिस्सणे भविस्सइत्तिकट्टु उस्सीसामूले ठवेइ) अथ हम लोगों को मेघकुमार का यह दर्शन राज्य लक्ष्मी आदि की प्राप्ति के प्रसंगों में प्रियसमागम आदि रूप उत्सवों में, जन्म दिवसादि के महोत्सव रूप पर्व दिनों में, अथवा पाक्षिक आदि पौषधोपवास धारणापारणा के दिवसों में, अक्षय तृतीया आदि तिथियों में, इन्द्रमहोत्सवादि रूप क्षणों में, अभयदानादि रूप तथा साधर्मिकवात्सल्य आदि रूप यज्ञों में एवं कार्तिकी आदि कौमुदी महोत्सवों में 'अपश्चिम हाउ' में पुनः होनेवाला नहीं होगा इस प्रकार कहकर उस धारिणीदेवीने उस मंजूषा को अपने शिरहाने-तकिये के पास रख लिया, (तएव तस्म मेहस्स कुमारस्स अम्मापियरो उत्तरावक्कमणं रयावेति) बाद में

दणमु य उस्सवेसु य पव्वेसु य तिहीसु य छणेषु य जन्नेसु य पव्वणीसु य अपच्छिमे दरिस्सणे भविस्सइत्तिकट्टु उस्सीसामूले ठवेइ) "मेघकुमारनुं दर्शनं हुवे राज्य लक्ष्मी वगेरेनी प्राप्तिना समये, प्रियसमागम वगेरे इय उत्सवोभां, जन्मोत्सव जेवा महोत्सवना शुभ दिवसोभां, अथवा पाक्षिक वगेरे पौषधोपवास धारणा पारणा दिवसोभां, अक्षय तृतीया वगेरे तिथियोभां, इन्द्रमहोत्सवोभां, अभयदान वगेरे तेमज साधर्मि वात्सल्य वगेरे इय यज्ञोभां अने कार्तिकी वगेरे कौमुदी महोत्सवोभां अने आ तमाइं अन्तिम दर्शन छे"—आम कहीने धारिणीदेवीअे भञ्जूपाने ओशिकानी पासो भूखी छीधी. (तएव तस्म मेहस्स कुमारस्स अम्मापियरो उत्तरावक्कमणं सीहासणं रयावेति) त्याग्याह मेघ-

उस मेघकुमार के माता पिताने उसके लिये उत्तर दिशा में हे मुख
निसका ऐसे उत्तराभिमुखवाले मिहामन की रचना करवाई। (मेहं कुमारं
दोच्छीपं तच्छीपं मेघपीयणं हि कलसेहि पहावेति) उस पर मेघकुमार
को बैठाकर उन दोनों ने उसका दो बार तीनबार श्वेत पीत कलशों
से—चांदी मोने की कलशों से—अभिषेक किया (पहावित्ता पम्हलमुकु
मालाए गंधकासादयाए गायडं लूहेति) बाद में जब अच्छी तरह स्नान
क्रिया हो चुकी—तब पक्षमल, सुकुमार एवं गंध प्रधान कषाय रंगवाली
तैलिया से उसके शरीर का लेपन किया। (लूहिता सरसेणं गोसीस
चंदणेणं गायडं अनुलिपेति, अनुलिपित्ता, नास्नीसासवायवेरं
जाव हंसलकन्वणं पडमपाडणं नियसेति) शरीर अच्छी तरह जब पुँछ
गया—तब सारस गोशीर्ष चंदन का उसके शरीर पर अनुलेपन किया—
अनुलेपन करने के पश्चात् नार्मिका की श्वाप से भी कंपित हो उठने

કુમારનાં માતાપિતાએ તેમના માટે ઉત્તર દિશા તરફ મોં વાળું, સિંહાસન બનાવડાવ્યું.
(મેઢ કુમારંદોઞ્વંપિ નરુઞ્વંપિ સેયપિયર્દિં કચસેર્દિં ણ્ઢાવેતિ) તે સિંહાસન ઉપર મેઢકુમારને બેસાડીને માતાપિતાએ બેવાર ત્રણવાર સફેદ અને પીળા કળશોથી-ચાંદી અને સોનાના કળશોથી-અભિષેક કર્યો. (ણ્ઢાવિત્તા પમ્હલ સુકુમાલાઈ ગંધ કાસા-
ઈયાઈ ગાયંડં લૂદેતિ) ત્યારબાદ ત્યારે અભિષેક કર્મ સારી રીતે થઈ ગયું,
ત્યારે પદ્મલ સુકુમાર અને ગંધપ્રધાન કષાય રંગવાળા દુવાલથી તેમનું શરીર લૂંછ્યું.
(લૂહિત્તા મરસેળં ગોસીસઞ્વંદેણં ગાયંડં અણુલિપતિ અણુલિપિત્તા નાસા-
નીમાસવાયવોઞ્ઞં જાવ હંસ લક્ષ્ણં પહ્ગમાહગં નિયંસેતિ) શરીરને લૂંછીને પછી સ્નાન ગોશીર્ષ ચંદનનું તેના શરીરે અનુલેપન કર્યું. અનુલેપન કર્યા પછી નાકના શ્વાસથી પણ કંપિત થઈ જનારું બહુ જ સુંદર, સુવર્ણની જેમ કેમળ સ્પર્શવાળું, ઘોડાની લાળ જેવું સફેદ અને મૃદુ, જેની કિનારી ચાંદી અને સોનાના

अनगारधर्मासृतवर्णिणीटीका अ १ सू. १३ मेघकुमारदीक्षात्सवनिरूपणम् ३९१

शस्फटिः समद्वयनिर्मलं हंसलज्जयाटकं 'नियंसेति' निवामयनः 'यम् आच्छा-
दने जिघ्रि परिधायतः परिधायनं कारयन् इत्यर्थः 'नियंसेत्ता' निवाम्य हारं
'पिण्डंति' पिनादयतः=अर्धधायतः पिनाह अर्धहार पिनाहयतः=परिधाययतः,
हारोऽप्यादयस्रिकः, अर्धहारो नवस्रिकः, पिनाह=एकावलीम् एकस्रिकहारं,
मुक्तावलीं, कनकावलीं=म्वजमावलीं रत्नावलीं=रत्नमावलीं, 'पालंबं' पालम्ब=
कण्ठाभरणं 'पायपलंबं' पादप्रलम्बः कण्ठादारभ्य चरणपर्यन्तं लम्बमानोऽलंकार-

वाला अति सुन्दर सृष्टि के समान कोमल स्पर्शवाला अश्व की लार के
समान मृदु गुणोपेत, चाँदी और सोने के नारों से जिसकी कोर बनाई
गई है तथा आकाश और भट्टिक के समान जो अति निर्मल है तथा
हंस के चिह्नों से जो विराजित है ऐसा अघोवस्त्र उसे पहिराया। (निय-
सिता हारं पिण्डंति, पिण्डिना अर्धहारं पिण्डंति, पिण्डिना एगावलीं मुक्ता-
वलिं कण्ठावलिं रयणावलिं पालंबं पायपलंबं कडगाइं तुंडियाइं केऊ-
गाइं अंगयाइं दममुद्धियाणं तयं कडिसुत्तयं कुंडलाइं चूडामणि, रयणुकडं
मउउं पिण्डंति) पहिराने के बाद फिर उन्होंने उसे हार पहिराया,
अर्धहार पहिराया, एगावली, मुक्तावली, कनकावली, रत्नावली पालंब
पाद पालंब कटक, तुटित, केयूर, अंगद, दशमुद्रिकाएँ, कटिभूष, कुंडल,
चूडामणि रत्नजटित मुकुट, ये सब आभूषण और पहिराये। १८ लरें
जिसमें होती हैं वह हार, नवलरें जिसमें होती हैं वह अर्धहार, एक
ही लर जिसमें होती है वह एकावली है। पालंब कण्ठाभरण का नाम है।

तारे वडे वनाववाभां आवी छे तेवुं आकाश, अने रश्मिकना जेवुं अतीव निर्भय
तेमज डंसना चिह्नोंथी शोखतुं जेवुं अघोवस्त्र मेघकुमारने पहिराव्युं. (नियंसिता
हारं पिण्डंति, पिण्डिना अर्धहारं पिण्डंति, पिण्डिना एगावलीं मुक्ता-
वलिं कण्ठावलिं रयणावलिं पालंबं, पायपलंबं, कडगाइं तुंडियाइं केऊगाइं
अंगयाइं दममुद्धियाणं तयं कडिसुत्तयं कुंडलाइं, चूडामणि रयणुकडं
मउउं पिण्डंति) वस्त्र पहिराव्या पछी तेमजे मेघकुमारने हार पहिराव्यो, अर्ध-
हार पहिराव्यो जेकावली, मुक्तावली, कनकावली, रत्नावली, पालंबवाह, पालंबकटक,
तुटित, केयूर, अंगद, दश वीटीज्यो, कटोरो, कुंडल, चूडामणि, रत्नजटित मुकुट
आ अथां घरेणुंज्यो पहिराव्यां. अहार सेरो जेभां होय छे, ते हार, नव सेरो
जेभां होय छे, ते अर्धहार, इक्का जेका जे सेरो जेभां होय छे ते जेकावली कड-
वाय छे. कडगाइरखतुं नाम पालंब छे. कंठथी भांडीने पण सुधी लटकतो रहे छे

विशेषः तं, कडगाई' कटकानि=करभूषणानि रत्नजटितसुवर्णवलयान् 'कंडा' इति भाषायां 'तुडियाई' तुटिकाः बाहुरक्षिकाः दृष्टिदोषनिवारक बाहुरक्षक भूषणानि, 'केऊराई' केयूराणि बाहुभूषणानि 'वाजूचन्द इति भाषायां, 'अंगयाई' अङ्गदानि—'वाजूचन्द' 'केहुटा' इति भाषायाम्, केयूरादङ्गगोर्वाहु-भूषणतया न भेदस्तथाप्याकारभेदोद्भेदो बोध्यः, 'दसमुद्दिघाणंतयं' दशमुद्रिका नन्तकं=कराङ्गुलि सम्बन्धि मुद्रिका दशकं 'कडिसुत्तयं' काटमुत्रक=मखलां 'कन्दोरा' इतिभाषायां, 'कुडलाई' कुण्डले, चूडामणि=शिरोभूषणं, 'रयणुकड' रत्नेत्कट रत्नजटितं 'मउडं मुकुटं पिनाहयतः', पिनाह्य दिव्यं=सुन्दरं, 'सुमणदामं' सुमनोदाम=पुष्पमालां पिनाहयतः, पिनाह्य, 'दहरमलयसुगंधिण-गंधे' दर्दर मलयसुगंधीन् गंधान् दर्दरो घृष्टोमयश्चंदनवापतं तस्य सुगुं गंधो येषु तान् गंधान्=गन्धद्रव्याणि घृष्टचंदनानीत्यर्थः पिनाहयतः=धारयतः। ततः खलु तं मेघकुमारं 'गंडिमवेदिमपूरिमसंघाइमेण' ग्रन्थिम वेष्टिमपूरिमसंघातिमेन, तत्र ग्रन्थिम=ब्रवादिना ग्रथितं, वेष्टिमं=पद ग्रथितं

कण्ठे से लगाकर जो पैरोंतक लटकता रहता है वह पाद प्रालंब कहलाता है। रत्नजटित सुवर्ण के वलयों का नाम जिसे घोलचाल की भाषामें कडा कहते हैं कटक है। दृष्टि दोष को दूर करने के लिये जो बाहुओं में आभूषण पहिने जाते हैं उनका नाम घुटिक है। बाजूचंदो—को संस्कृत में केयूर कहते हैं। अंगद भी इसी तरह के होते हैं। परन्तु केयूर और अंगद के आकार में भेद होता है। शिरोरत्न का नाम चूडामणि है। (पिणद्धित्ता दिव्वं सुमणदामं पिणद्धन्ति पिणद्धित्ता—दहरमलय सुगंधिण, गंधे पिणद्धन्ति—तएणं तं मेहं कुमारं गंडिम वेदिमपूरिम, संघाइमेणं चउन्निवहेणं मल्लेणं कप्परुक्खगंपिब अलंक्रियविभूसियं करेति) ये सब पूर्वोक्त आभूषण जब पहिराये जा चुके तब बाद में मेघकुमार को उन्होंने

ते पादप्रालंबं कडेवाय छे. रत्नो जडेला सोनाना वलयने भाषामां कडुं कडेवामां आवे छे, तेनुं नाम 'कटक' पणु छे. दृष्टिदोषथी रक्षा भाटे बाहु-ओमां जे आलूषणु पहिराय छे तेनुं नाम घुटिक छे. बाहुअधुने संस्कृतमां केयूर कडे छे. अंगद पणु आ प्रकारनुं जे डोय छे. पणु अनेना आकारमां तक्षवत रह छे. शिरोरत्ननुं नाम चूडामणि छे. (पिणद्धित्ता दिव्वं सुमणदामं पिणद्धन्ति पिणद्धित्ता दहरमलय सुगंधिण गंधे पिणद्धन्ति तएणं तं मेहं कुमारं गंडिम—वेदिमपूरिम—संघाइमेणं चउन्निवहेणं मल्लेणं कप्परुक्खगंपिब अलंक्रियविभूसियं करेति) आ जथा पूर्वोक्त धरेणुंओ पहिराव्यां जाह मातापिताओ मेघ-

अनंगारघर्मासृत्वर्षिटीका अ. १. स ३४ मेघकुमारदीशोत्सवनिर्माणम्

३९३

सद् वेष्टयते, पूरिमं=यत्पुष्पादिभिः पूर्यते तत्, संघातिमं=परम्परं जाल-
संघनेन संघाप्यते संयोज्य ते यत्तत्, ग्रन्थिमादिरूपे[॥] एतेन चतुर्भि-
र्माल्येन 'कल्पवृक्षगंधिव' कल्पवृक्षमिव 'अलंकियविभूषियं' अलंकृत विभूषितं
सालंकारं विभूषितं च कुरुत ॥सू० ३३॥

मूलम्—तएणं से सेणिए राया कोडुंबियपुरिसे सदावेइ-
सदावित्ता एवं वयासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! अणेगखंभस-
यसन्निविट्ठं लील्लुट्ठियसालभंजियागं ईहामिग उसभतुरयनरमगर त्रिहग
वालगकिन्नर—रुरुसरभ चमर कुंजर वणलय पउमलय भत्तिचित्तं घंटा-
वल्लिमहुरमणहेरसरं सुभकंतदरिसजिज्जं निउणोवचियमिसिमिसित-
मणीरयणघंटियाजालपरिक्खित्तं अब्भुगयवइरवेइणापरिगयाभिर, मं
विज्जाहरजमलजंतजुत्तं पिव अच्चीसहस्समालणीयं रूवगसहस्स-
कलियं भित्तमाणं भिब्भसमाणं चक्खुल्लोयणलेस्सं सुहफासं
सस्सिरीयरूवं सिग्धं तुरियं चवलं वेइयं पुरिससहस्सवाहिणि
सीयं उवट्ठवेह तएणं ते कोडुंबियपुरिसा हट्ठुट्ठा जाव उवट्ठवेत्ति,
तएणं से मेहे कुमारे सीयं दूरूहइ दूरूहत्ता सीहासणवरगए पुर-
त्थाभिमुहे सन्निसन्ने, तएणं तस्स मेहस्स माया पहाया कयवल्लि-
कम्मा जाव अप्पमहग्घाभरणाअलंकियसरीरा सीयं दूरूहइ दूरूहत्ता मेह-

ने दिव्य पुष्पों की माला पहिराइ, इसके पश्चात् धृष्टमलय चंदन की गंध
विशिष्ट द्रव्यों को लगाया बाद में ग्रन्थिम, वेष्टिम, पूरिम और संघातिम
के भेद से चार प्रकार की मालाएँ उसे और पहिरायी। इस प्रकार उसे साक्षात्
कल्पवृक्ष के समान उन्होंने अलंकारों से विभूषित कर दिया। “सूत्र ३३”

कुमारने दिव्य पुष्पोनी भाणा पडेशवी त्यारणाह धसवामां आवेला मलय यन्दन
जेवा विशिष्ट सुगन्धि द्रव्ये द्वारा सुवासित करीने ग्रन्थिम, वेष्टिम, पूरिम अने
संघातिम आम बार जतनी भील भाणाओ पडेशवी. आ प्रकारे मेघकुमारने तेमना
मातापिताओ कल्पवृक्षनी जेम अलंकारे द्वारा सुशोभित जनाओया. ॥ सूत्र “ ३३ ” ॥
५०

स्स कुमारस्स दाहिणे पासे भद्दासणं सि निसीयइ। तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स अंबधाई रयहरणं च पाडग्गहं च गहाय सीयं दूरुहइ दुरू-
हिता मेहस्स कुमारस्स वामे पासे भद्दासणं सि निसीयइ। तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स पिट्ठो एगावरतरुणी सिगारागारचारुवेसा
संगयगयहसियभणियचेट्ठियविलाससंलावुल्लावानउणजुत्तोवयारकु-
सला आमेलगजमल जुयलवट्ठिय अब्भुन्नयपीणग्गइसंठितपओहरा
हिमरययकुंदेदुपगासं सकोरंटमल्लदामधवलं आयवत्तं गहाय सलीलं
ओहारेमाणी२ चिट्ठइ। तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स दुवे वरतरु-
णीओ सिगारागारचारुवेसाओ जाव कुसलाओ सीयं दूरुहं। त दुरूहिता
मेहस्स कुमारस्स उभओ पासिं नाणामणिकगगरयणमहरिहंतवणि-
ज्जललविचित्तदंडाओ चिल्लियाओ सुहुमवरदीहवालाओ संखकुंददग-
रय-अमयमहियफेणपुंजसन्निगासाओ चामराओ गहाय सलीलं
ओहारेमाणीओ२ चिट्ठंति। तएणं तस्स मेहकुमारस्स एगावरतरुणी
सिगारा जाव कुसला सीयं जाव दूरुहइ दुरूहिता मेहस्स कुमारस्स
पुराओ पुरत्थिमेणं चंदप्पभवइरवेरुलियविमलदंडं तालविटं गहाय
चिट्ठइ। तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स एगा वरतरुणी जाव सुरूवा'-

‘तएणं से सेणिय राया’ इत्यादि

टीका—(तएणं) इस के बाद (सेणिय राया) श्रेष्ठिक राजावे
(कोडुंविग्र पुग्गिसे सदावेइ) कौटुम्बिक पुरुषों को बुलवाया—(सदाविच्चा
एवं वयासी) बुलाकर उनसे ऐसा कहा—(स्वप्पामेव भो देवाणुप्पिया)

‘तएणं से सेणिय राया’ इत्यादि।

टीका—(तएणं) त्याख्याद (सेणिय राया) श्रेष्ठिक राजावे (कोडुंविग्र
पुरिसे सदावेइ) कुटुम्बिका पुरुषोंने बोलाव्या। (सदाविच्चा एवं वयासी) बोला-
वीने तेभने कहुं के—(स्वप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! अणेगयंभसयसन्निविटं)

अनगरधर्मावृतवर्षिणीटीकाः अ १९. ३४ मेघकुमारदीक्षोत्सर्वानरूपणम्

३२५

सीयं दुरुहइ दुरुहिता मेहस्स कुमारस्स पुव्वदक्खिणेणं सेयं ग्यया-
मयं विमलसलिलपुत्रं मत्तगयमहामु हाकिइसलाणं भिंगारं गहाय
चिट्ठइ ॥सू० ३४॥

अथ शिविकादिकं वर्ण्यते

टीका—‘तण्णं से’ इत्यादि । ततः खलु स श्रेणिको राजा कौटुम्बिक
पुरुषान् शब्दयति, शब्दयित्वा एवमवदत्—क्षिप्रमेव भो देवानुपियाः! ‘अणेगखंभ
मयमन्नविट्ठं’ अने कस्तम्भशतसेनिष्ठाम्=अनेकशतस्तम्भयुक्तां ‘लिलद्वियसाल-
भंजियागं’ लीलास्थितशालभञ्जिकां—लीलास्थित शालभञ्जिकां लोलाया स्थिता=मयी
वर्तमाना शालभञ्जिका=पुत्तलिका यस्यां सा तथोक्ता तां ‘ईहामिग उसभतुरगनरनगर
वहग वालगकिन्नर—रुरु—सरभचमर—कुंजर—वणलय—पउमलयभत्तिचित्तं’ ईहा-
मृग—मनुष्य—मकर—घ्राह, विहग—पक्षी, व्यालक—सर्प
किन्नर—व्यन्तर देव विशेष, रुरु—एक जातिका मृग विशेष, शरभ—
अष्टापद, चमर—चमरी गाय, कुंजर हाथी, वनलता—एक शाखावाला वृक्ष

अणेगखंभमयमन्नविट्ठं) हे देवानुपियो ! तुम शीघ्र ही अनेक-सैकड़ों
स्तम्भों से युक्त, (लीलद्वियसालभंजियागं) लीलाकरती हुई पुत्तलियों
से गिराजित (ईहामिगउसभतुरगनरनगरविहगवालगकिन्नर रुरुसरभचमर
कुंजरवणलयपउमलयभत्तिचित्तं) ईहा मृग—भेडिया ऋषभ—वृषभ
तुरग—अश्व मनुष्य, मकर—घ्राह, विहग—पक्षी, व्यालक—सर्प
किन्नर—व्यन्तर देव विशेष, रुरु—एक जातिका मृग विशेष, शरभ—
अष्टापद, चमर—चमरी गाय, कुंजर हाथी, वनलता—एक शाखावाला वृक्ष

हे देवानुप्रेय ! तमे सत्त्वरे सेकड़ो थांललाओवाणी, (लीलद्वियसाल-
भंजियागं) कंडा करती पूतणीओथी सुशोभित, (ईहामिग-उसभ-तुरग-नर मगर-
विहग-वालग-किन्नर-रुरु सरभ-चमर-कुंजर-वणलय-पउमलय-भत्ति-
चित्तं) भेडामृग, वरु, वणल, घोडे, माणुस, मगर, पक्षी, साप, किन्नर (येक
व्यन्तर देवता विशेष) रुरु (येक जतने मृग विशेष) शरभ, (येक आठे पज
वाणुं प्राणी विशेष) चमर, (चमरी गाय), कुंजर, (हाथी) वनलता, (येक शाखा

वृषभः, तुरगः= अश्वः, नरः=मनुष्यः, मकरः=ग्राहः, विहगः=पक्षी, व्यालकः= सः, किन्नरः=व्यन्तरदेवविशेषः, रुरुः=मृगविशेषः शरभः=अष्टापदः, चमरः= चमरीगौः, कुञ्जरः=हस्ती, वनलता=एक शाखावान् वृक्षः, पद्मलता=पद्माकार-वतीवल्ली, एतेषां ईदामृगादीनां भक्तयः=रचनाः, ताभिःचित्रां=चित्रयुक्तां। 'घंटावलिमहुरमणहरसरं' घंटावलिमधुर मनोहरस्वरां-घंटावलीनां घंटापंक्तीनां मधुरः=श्रवणप्रियः मनोहरः=चित्ताकर्षकः स्वरः=शब्दो यत्र सा तथा ताम् 'सुभक्तंदरिसणिज्जं' शुभकान्त दर्शनीयां-शुभां=मनोहरा, कान्ता=कमनीयाः अत एव दर्शनीया=द्रष्टुं योग्या, ताम् 'निउणोवच्चियमिसितमणिरयण-घंटिया जालपरिखितं' निपुणोपचितदेदीप्यमानमणिरत्नघंटिकाजालपरिखिसां-तत्र निपुणैः=कुशलैः, उपचिता=रचिता निर्मिताः अतएव मिसिमिसितं=देदीप्यमानाः चाक्यचिक्ययुक्ताः याः मणिरत्नघंटिकाः, तासां जालं=समूहः तेन परिक्षिप्तां= वेष्टिताम्, 'अब्भुग्गयवइयवेइया परिगयाभिरामं' अभ्युदगत वज्रवेदिका परिगता-भिरामाम्, अभ्युदगता=उन्नता या वज्रवेदिका=वज्ररत्नखचिता या वेदिका= स्तूपिका सिंहासनाधारभूता तथा परिगता=युक्ता, अतएव अभिरामा मनोरमा, ताम् 'विज्जाहरजमलजंतजुत्तं पिब' विद्याधरस्य यमलयन्त्रयुक्तामिव, तत्र विद्या धर्मश्च विद्याधराश्च इति विद्याधराः, तेषां यमलानि=द्वन्द्वानि, तेषां यन्त्रेण

पद्मलता-पद्माकारवाली वल्ली इन सबके चित्रों की रचना से विशिष्ट (घंटावलिमहुरमणहरसरं) घंटावलिओं के श्रवणप्रिय शब्दों से मनोहर, (सुभक्तंदरिसणिज्जं) शुभ कान्त अतएव दर्शनीय (निउणो-वच्चियमिसिमिसितमणोरयणघंटियाजालपरिखितं) कुशल कारीगरों के द्वारा रचित चाक्यचिक्य युक्त मणि रत्न घंटिकाओं के समूह से वेष्टित (अब्भुग्गयवइयवेइयापरिगयाभिरामं) उन्नत वज्र वेदिका से युक्त होने के कारण चित्ताकर्षक, (विज्जाहरजमलजंतजुत्तं पिब) विद्या-धर और विद्याधरी के युगल की चेष्टाओं से चित्रित (अचिसहम्म

वाणुं वृक्ष विशेष), पद्मलता, (पद्माकान्वाणी ज्येष्ठ लता) आ अधाना चित्राथी युक्त, (घंटावलिमहुरमणहरसरं) घंटियोंवाली मधुर शब्दों युक्त, (सुभ क्तंदरिसणिज्जं) शुभ, कान्त ज्येष्ठता भाटे ४ दर्शनीय (निउणोवच्चिय मिसिमिसितमणिरयणघंटियाजालपरिखितं) कुशल कारीगरों द्वारा रचित अणुअणु भाँति रत्ननी घंटियोंवाली युक्त, (अब्भुग्गयवइयवेइया परि-गयाभिरामं) अर्थी हीरानी वेदिकाओंवाली युक्त होवा पहल मनोहर, (विज्जा हरजमलजंतजुत्तं पिब) विद्याधर अने विद्याधरीना युगलनी चेष्टाओंवाली चित्रित

अनगारधमांमृतवर्षिणीशका. अ. २ म. ३४ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिरूपणम्

३९७

युक्ता=इव चेष्टितविद्याभरयुगलसंयोजितेव ताम्, 'अचिसहस्रमालणीयं'
अचिः सहस्रमालनीयाम्-अचिषां=किरणानां सहस्रैः=सूर्याकिरणैरित्यर्थः. माल-
नीया=परिवारणीया सेवनीया विविधरत्नखचितत्वात्सूर्यकिरणाधिक काशयुक्ता,
तामित्यर्थः। 'रुक्मसहस्रकलियं' रूपकसहस्रकलितां-रूपकाणि=सुन्दरचित्राणि
तेषां सहस्रः कलिनो=पुक्तां 'भिसमाणं' भाममानां=रत्नादिप्रकाशयुक्तां 'भिम्बि-
समाणं' विभासमानाम्=अतिशयेन दीप्यमानां विविध शिल्पकलारचितत्वात्
'चक्रवर्त्यलोचनलेखं' चक्रवर्त्यलोचनलेख्यां-चक्रुः कर्तृक लोकने=विलोकने सति चक्रु-
र्लिखतीव=इल्लिखतीव यत्र मा चक्रुर्लोचनलेख्या दर्शनीयत्वातिशयात्तां पश्य-
चक्रुर्न निवर्ततेइति भावः। 'सुहृदासं' सुखस्पर्शा सुखजनकस्पर्शयुक्तां 'मस्ति-
रीयरुक्मं' सश्रीकरूपाम्=अपूर्वशोभासंपन्नां, 'सिम्भं' शीघ्रम्=आलस्यरहितं 'तुरियं'
त्वरितं=कार्यान्तरवर्जितं, 'चवलं' चपलं=द्वैततरं, 'वेगितं'=सहवेगं सर्वथा मनो-
वाक् काय व्यापारयुक्तं यथास्यात्तथा 'पुरिससहस्रवाहिणिं' पुरुषसहस्रवाहिनीं=

मालणीयं) विविध प्रकार के रत्नों से खचित होने के कारण सूर्य किरणों
से भी अधिक प्रकाश युक्त, (रुक्मसहस्रकलियं) सहस्र सुन्दर
चित्रों से विराजित, (भिसमाणं) रत्नादिकों के प्रकाश से चमकीली,
(भिम्बिसमाणं) विविध शिल्पकलाओं से अतिशय रूप से देदीप्यमान
(चक्रवर्त्यलोचनलेखं) देखने पर मानो आँखों को खेंचती सी हो ऐसी
(सुहृदासं) सुखजनक स्पर्शमाली (मस्तिरीयरुक्मं) अपूर्व शोभा से
संपन्न, ऐसी (सिम्भं) शिविका को-पालखीको (सिम्भं) शीघ्र आलस्य
रहित होकर (तुरियं) किसी और कार्य को न करते हुए (चवलं)
जल्दी से जल्दी (वेगितं) मन, वचन, काय को एकाग्रता पूर्वक (उवट्ट-
वेह) उपस्थित करो। याद रहे यह पालखी (पुरिससहस्रवाहिणिं)

(अचिसहस्रमालणीयं) अनेक प्रकारना रत्नो जडेली डोवाथी सूर्य डिरखोथी
पणु बहु प्रकाश युक्त, (रुक्मसहस्रकलियं) डल्लेरे सुन्दर चित्रोथी युक्त,
(भिसमाणं) रत्नो वगेरेना प्रकाशथी यमकती, (भिम्बिसमाणं) अनेक नतनी
शिल्पकलाओथी रचित डोवाने दीधे अतीव प्रदीप्त थती, (चक्रवर्त्यलोचनलेखं)
(सुहृदासं) वीअर स्पर्शवाणी, (मस्तिरीयरुक्मं) अदभुत शोभा संपन्न,
ओवी (सिम्भं) शिविका-पालखी-ने (सिम्भं) जल्दी आणस छडीने, (तुरियं) वीअ
डोड पणु काम तरङ्ग ध्यान आआ वगर (चवलं) सत्वर (वेगितं) मन, वचन अने
कामथी ओकाग्रता भेजवीने (उवट्टवेह) लावे पालखी (पुरिससहस्रवाहिणिं)

पुरुषद्वैसैरुद्धनयोग्यां 'सियं' शिविकां 'पालखी' इति भाषा पसिद्धाम्, तए 'उवट्टवेह' उपस्थापयत=समानयतेत्यर्थः। ततः खलु ते कौटुम्बिकपुरुषाः हृष्टतुष्टा यावत् उपस्थापयन्ति। ततः खलु स मेघकुमारः शिविकां दूरोदति=आरोदति, दूरुह्य=आरुह्य सिंहासनवरगतः=वज्ररत्नखचित वेदिकोपरिस्थापितवरसिंहासनसमालङ्घः इत्यर्थः, पूर्वाभिमुखः सन् संनिपण्णः=उपविष्टः। ततः खलु तस्य मेघकुमारस्य माता धारिणी देवी स्नाता कृतबलिकर्मा यावत् अल्पमहर्घाभरणालङ्कृतशरीरा शिविकां दूरोदति=आरोदति दुरुह्य मेघकुमारस्य दक्षिणपार्श्वे भद्रासने निवीदति=उपविशति। ततः खलु तस्य मेघकुमारस्य हजार पुरुष जिसे उद्धहन कर सकें ऐसी हो (तएणं ते कौटुम्बियपुरिसा हट्ट तुट्ट जाव उवट्टवेति) इस प्रकार राजा का आदेश प्राप्त करते कौटुम्बिक पुरुष बहुत ही अधिक हर्ष से संतुष्ट हुए और जिस प्रकार की पालखी उपस्थित करने की बात राजाने कही थी—उसी प्रकार की पालखी लाकर उन्होंने उपस्थित कर दी। (तएणं से मेहे कुमारे सीयं दुरुह्ह) पालखी के आतेही मेघकुमार उस पर सवार हो गये। (दुरुह्हित्ता सींहासनवरगए पुरत्थाभिमुहे सन्निसन्ने) वहां पर जो वज्र रत्न खचित वेदिका के उपर उत्तम सिंहासन रखा था उस पर पूर्व दिशा की ओर मुख करके वे मेघकुमार राजा बैठ गये। (तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स माया ण्हाया कयवलिकम्मा जाव अप्पमहग्घाभरणालंकिरसरी। सीयं दुरुह्ह) उस के बाद मेघकुमार की माता धारिणी देवी स्नान करके काक आदि को अन्नादिका भाग रूप बालिकर्म अदि करके वजन की अपेक्षा अल्प, मूल्य की अपेक्षा बहुत कीमती आभरणों

हजार भाषुसे उच्यते शके येवी होवी जेधये (तएणं ते कौटुम्बिय पुरिसाँ हट्ट तुट्टा जाव उवट्टवेति) आ रीते राजनी आज्ञा भेजवीने कौटुम्बिक पुरुषो अतीव प्रसन्न अने संतुष्ट थया अने राजये जे जतनी पालणी तयार करीने लाववा भाटे हुकम क्योँ हुतो तेवी ज पालणी जलही जधने लठ आव्या. (तएणं से मेहे कुमारे सीयं दुरुह्ह) पालणी आवतां ज मेघकुमार तेमां सवार थया (दुरुह्हित्ता सींहासनवरगए पुरत्थाभिमुहे सन्निसन्ने) तेमां हीरा अने रत्ना ज उकी वेदिकाओ पर भूझयेला उत्तम सिंहासन उपर पूर्वाभिमुख थधने मेघकुमार राज भेसी गया. (तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स माया ण्हाया कयवलिकम्मा जाव अप्पमहग्घाभरणालंकिरसरी। सीयं दुरुह्ह) तयारभाट मेघकुमारनी माता धारिणीदेवी स्नान करीने, कागडा वगेरेने अन्न वगेरेनी जलि आपीने

अम्बाधात्री रजोहरणं प्रतिग्रहं=पात्रं सदोरकमुखवस्त्रिकादिकं च सर्वं साधुप-
करणं गृहीत्वा वामपार्श्वे भद्रासने निषीदति उपविशति। ततः खलु तस्य मेघकुमारस्य
पृष्ठतः एकावरतरुणी 'सिंगारागारचारुवेसा' शृङ्गारागारचारुवेसा-शृङ्गारस्य
अगागमिव=गृहमिव चारु=रमणीया वेषो यस्या सा तथा 'संगयगयहसियभणिय
चेट्टिय विलाससंलावुल्लावनिउणजुत्तोवयारकुसला' संगतगतहसितभणित
चेष्टितविलाससंलापाल्लावनिपुणयुक्तोवयारकुसला 'तत्र संगतम्=उचितं गतं=
गमनं राजहंसीगत्या गमनामत्यर्थः, 'हसितं' हसनं=हर्षवशेन मुख विकसनं,

से अलंकृत शरीर होकर उस पालखी में बैठ गई। (दुरुहित्ता मेहस्स
कुमारस्स दाहिणे पासे भद्रासणंसि णिसीयइ) वह मेघकुमार के दक्षिण
पार्श्व में भद्रासन पर जाकर बैठ गई। (तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स
अंबघाई रयहरणं पडिग्गहं च गहाय सीयं दुरुहइ) इसके बाद मेघकुमार
अंबाधात्री रजोहरण पात्र तथा सदोरकमुखवस्त्रिका आदि समस्त साधु
अवस्था के उपकरणों को लेकर पालखी पर चढ़ी (दुरुहित्ता मेहस्स
कुमारस्स वामे पासे भद्रासणंसि निसीयइ) चढ़कर वह मेघकुमार
के वाम पार्श्व तरफ भद्रासन पर बैठ गई। (तएणं तस्स मेहस्स
कुमारस्स पिट्ठो एगावरतरुणीसिंगारागारचारुवेसा संगयगयहसिय
भणियचेट्टियविलाससंलावुल्लावनिउणजुत्तोवयारकुसला) बादमे मेघ-
कुमार के पीछे एक उत्तम तरुणी कि जिसका वेष श्रृंगार के घर
समान रमणीय था, तथा जिसका गमन राजहंसी की गति जैसा था

ओटले के अलिकम विधि पतापीने, वजननी अपेक्षाओे डलका पणु किमतनी
द्रष्टिओे अडु न किमती आलश्लोथी श्रंगार सल्लने ते पालणीमां ओसी गयां.
(दुरुहित्ता मेहस्स कुमारस्स दाहिणे पासे भद्रासणंसि णिसीयइ) ते मेघ-
कुमारनी नमणी तरइ भद्रासन उपर ओहां डतां. (तएणं तस्स मेहस्स कुमा-
रस्स अंबघाई रयहरणं पडिग्गहं च गहाय सीयं दुरुहइ) त्यारभाद मेघकु-
मारनी अंबाधात्री रजोहरण, पात्र तेमअ सदोरकमुखवस्त्रिका वगेरे अधां साधुजनो
चित उपकरल्लो लधने पालणीमां अढयां. (दुरुहित्ता मेहस्स कुमारस्स वामे
पासे भद्रासणंसि निसीयइ) अढीने ते मेघकुमारनी अणी तरइ भद्रासन उपर
ओसी गयां. (तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स पिट्ठो एगा वरतरुणी
सिंगारागारचारुवेसा संगयगयहसियभणियचेट्टियविलाससंलावुल्लाव
निउणजुत्तोवयारकुसला) त्यार पछी मेघकुमारनी पाछण ओक उत्तम
तरुणी नेने वेष श्रंगारना आकारनी नेम रमणीय, तेम न नेनी गति राजहं-

મણિતં=મરુપનં, ચેષ્ટિતં=ચેષ્ટા દીક્ષાસમયોચિતકાર્યતત્પરતારૂપા, વિલાસઃ=પરસ્પરં સંભાષણં, હલાપઃ=કાકુવચનમ્, ણ્ણુ સર્વેષુ નિપુણાચાસૌ યુક્તોપચાર કુશલા=યથાવસરોચિતવ્યવહારચતુરા ‘આમેલગજમલજુયલવદિયઅબ્ધુન્નયપીળરડયસંઠિયપ્પઓહરા’ આમેલકયમલયુગલવર્તિતાભ્યુક્ષતપોનરતિ-દસંમ્થિતપયોધરા-તત્ર આમેલકૌ=આપીડકૌ શેસ્વરૌ અગ્રભાગૌ તન્મધાનો. યદ્વા આક્ષલકૌ-પરસ્પરમીષન્મિલિતૌ=સમશ્રેણિસ્થિતૌ યુગલૌ=દ્વૌ, ‘વદિય’ વર્તિતૌ=વર્તુચ્ચૌ ગોલાકારૌ, અભ્યુન્નતૌ=ઉચ્ચૌ, પીનૌ=સ્થૂર્લૌ, રતિદૌ=સુખદૌ=સંસ્થિતૌ વિશિષ્ટસંસ્થાનવન્તૌ, પયોધરૌ=સ્તનો યસ્માઃસા, અત્ર--તારૂણ્યવર્ણનેન દીક્ષાસમયો-

और जो हंसने में, बोलने में दीक्षा समयोचित कार्य करने में, स्फूर्ति में परस्पर संभाषण में काकु वचन बोलने में बड़ी निपुण थी और अवसर के अनुसार व्यवहार साधन में बड़ी चतुर थी (आमेलगज-मलजुयलवदीयअब्धुन्नयपीणरडयसंठियप्प ओहरा) और जो सुसंस्थान से उन्नतपयोधरवाली थी इत्यादि प्रकार जो उसकी जवानी अवस्था का यहां वर्णन किया गया है उससे यह भाव ध्वनित होता है कि वह छत्र धारणादिक अपने कार्य करने में विशेष रूप से ममर्थ थी। (हिम-रययकुंदेन्दुपगासं सकोरेंटमल्लदामधवलं आयवत्तं गहाय सलीलं ओहारे माणी २ चिट्ठइ) वह तुषार, रूप्य, कुन्द, पुष्प, एवं शरत्कालीन चंद्रकी प्रभाके समान प्रभावाले तथा कोरण्टक पुष्प के गुच्छे से युक्त

સિની જેવી હતી, અને જે હસવામાં બોલવામાં, દીક્ષા સમયોચિત કાર્ય કરવામાં સ્ફૂર્તિમાં એક બીજાની સાથે વાતચીત કરવામાં, વ્યંજન વચન બોલવામાં બહુ જ કુશળ હતી, અને જે અવસરને અનુકૂળ વ્યવહાર કરવામાં અતિ નિપુણ હતી.

(આમેલગજમલજુયલવદિયઅબ્ધુન્નયપીળરડયસંઠિયપ્પઓહરા) જેના બંને સ્તનો શિષ્ટ, સમાનાકારવાળા, ગોળા, ઉન્નત, પુષ્ટ, રતિમુખ આપનારા તેમજ વિશિષ્ટ શોભા ધરાવનારા હતા. (આ રીતે તેની યુવાવસ્થાનું વર્ણન અહીં કરવામાં આવ્યું છે, તેનાથી ધ્વનિત થાય છે કે છત્રધારિણી પોતાના કામમાં સર્વિશેષ સમર્થ હતી. (હિમરચયકુંદેન્દુપગાસં સકોરંટમલ્લદામધવલં આયવત્તં ગહાય સલીલં ઓહારેમાણી ૨ ચિટ્ઠઇ) જે તુષાર, રૂપ્ય, કુંદ, પુષ્પ અને શરત્કાલીન ચન્દ્રના જેવી પ્રભાવાળા તેમજ કોરંટક પુષ્પના ગુચ્છથી યુક્ત પુષ્પમાળાવાળા સફેદ, ઉજ્જ્વ-

अनगारधर्मावृत्तवर्णिणीटीकाः अ. १ सू. ३४ मेघकुमारदीक्षोत्सवानल्लेखनम्

४०१

चित्तच्छत्रधारणादिककार्यकरणसामर्थ्यं संपन्नेति सूचितम् । 'हिमरययकुण्डेदुप-
गासं' हिमरजतकुन्देन्दुप्रकाशं, तत्र-हिमं=तुषारः 'यर्ष' इति भाषायां,
रजतं=रूप्यं, कुन्दः=कुन्दनाम्ना प्रसिद्ध श्वेतपुष्पम्, इन्दुः=शरच्चन्द्रः, एतेषामिव
प्रकाशः=प्रभा यस्य तत्, 'सकोरेण्टमल्लदाम' सकोरेण्ट माल्यदाम-कोरेण्टक-
पुष्प गुच्छ युक्तानि माल्यदामानि=पुष्पमालाः, तैः सह वर्तते इति तद्, 'धवलं'
धवलं=उज्ज्वलं 'आयवत्तं' ओतपत्रं=छत्रं, गृहीत्वा 'मलीलं' लोलया सहितं स
क्रीडमित्यर्थः, 'ओहारेमानी २' अवधारयन्ती २=हरते धारयन्ती २ 'चिट्ठि'
तिष्ठति । ततः खलु तस्य मेघकुमारस्य द्वे वरतरुणी शृङ्गारागारचारुवेषे यावत्
कुशलं शिबिकां 'दुरुहंति' दूरोहतः=आरोहतः, दुरुह मेघकुमारस्य 'उभओ
पासि' उभयोः पार्श्वयोः 'नाणामणिकणगरयणमहरिहतवणिज्जुज्जल विचित्त
दंडाओ' नानामणिकनकरत्नमहार्हतपनीयोज्ज्वलविचित्रदण्डे-तत्र 'नाना-
मणयः=अनेकविधा मणयः पद्मरागादयः, कनकं=स्वर्णं, रत्नानि=कर्केतना-
दीनि च ययोः तौ, अतएव महाहौं=बहुमूल्यौ तपनीयौज्ज्वलौ-तपनीयं=

पुष्प माला वाले धवल-उज्ज्वल आतपत्र-छत्र को लेकर बैठों हुई थी ।
(तपणं तस्स मेहस्स कुमारस्स दुवे वरतरुणीओ सिंगारा गारचारुवेसाओ जाव
कुसलाओ सीयं दुरुहंति) इसके बाद दो और वरतरुणीयां की जिनका
वेष शृंगार के घर जैसा रमणीय था तथा जो अपने कार्य संपादन
करने में कुशल थे मेघकुमार की उस पालखी पर चढ़ो--(दुरुहिता
मेहस्स कुमारस्स उभओ पासि नाणामणिकणगरयणमहरिहतवणिज्जु-
ज्जलविचित्तदंडाओ चिल्लियाओ सुहुमवरदीहवालाओ संख-कुंदद गरय
अमयमहियफेण पुंजमन्निगामाओ चामराओ गहाय सलीलं ओहारे
सागीओ २ चिट्ठंति) चढ़कर वे मेघकुमार के दोनों तरफ नाना नील
वैडूर्य आदि मणियोंवाले, स्वर्ण एवं कर्केतनादि रत्नोंवाले होने के कारण
जो बहुत मूल्यवान है, तथा तपो हुए स्वर्ण के समान जो विशेष

वल छत्रने लधने--जेठी हत्ती. (तपणं तस्स मेहस्स कुमारस्स दुवे वरतरु-
णीओ सिंगारागारचारुवेसाओ जाव कुसलाओ सीयं दुरुहंति) त्या पाद जे
थील उत्तम तरुणीओ--जेभने वेष श्रंगारना घर जेवेल रमणीय हतो तेमज
जे पोताना जभने पुं ३ करवासां कुशल हत्ती--मेघकुमारनी पालखी उपर चढी,
(दुरुहिता मेहस्स कुमारस्स उभओ पासि नाणामणिकणगरयणमह-
रिहतवणिज्जुज्जलविचित्तदंडाओ चिल्लियाओ सुहुमवरदीहवालाओ
संखकुंददगरयअमयमहियफेण पुंजसन्निगामाओ चामराओ गहाय सलीलं
ओहारेमानीओ २ चिट्ठंति) यहीने मेघकुमारनी अपने पालखी-अनेक
नील वैडूर्य वगेरे मणियोंवाणा, सुवर्ण अने कर्केतन वगेरे रत्नोंवाणा तपावेला

तापिनस्वर्णं तद्वत् उज्ज्वलौ चाक्यचिक्चयुक्तौ, विविचौ=विविधशोभासंपन्नौ
 दण्डौ ययोःते नानामणिरत्नखचितकनकदण्डयुक्त इत्यर्थः, अतएव 'चिल्लि-
 याओ' देदीप्यमाने-रमणीयशोभासम्पन्नत्वात् 'सुहृमवरदीहवालाओ' सूक्ष्म
 दीर्घवाले-सूक्ष्माः=प्रतलाः=श्रेष्ठाः, दीर्घाः=आयता 'वालाः' केशा=ययोस्ते
 तथा, 'सखकुंददगरयअमयमहियफेणपुनसन्निगासाओ' शङ्खकुन्ददकरजो-
 ऽमृतमथितफेनपुञ्जवदुज्ज्वले चामरे गृहीत्वा, मन्थीलं 'ओहारेमाणीओर'
 अवधारयन्त्यौर तिष्ठतः। ततःखलु एकावरतरुणी श्रृंगारागार० यावत्
 कुशला, शिविका यावद् 'दुरुहइ' दुरोहति=आरोहति, दुरुह=आरुह्य, मेघ-
 कुमारस्य 'पुरओ' पुरतः=अग्रे 'पुरात्थमेण' पौरस्त्ये पूर्वदिग्भागे खलु 'चंदप्प-
 भवडर वेरुलियविमलदंडं' चन्द्रप्रभवज्रवैडूर्यविमलदण्डं-चन्द्रप्रभः चन्द्रप्रभा-
 वत् वज्रवैडूर्यरत्नैः स्वांचतो निर्मलो दण्डो यस्य तत् 'तालविटं' तालवृत्तं=

उज्ज्वल हैं--चमकीले हैं--तथा जिनकी शोभा विविध
 प्रकार की है ऐसे दण्डों से जो मण्डित हैं--युक्त हैं--और इसी कारण
 जो विशेष रूप से रमणीय शोभा संपन्न बने हुए हैं। तथा जिनके बाल
 सूक्ष्म श्रेष्ठ और दीर्घ-लंबे २ हैं--और जो शङ्ख, कुंद पुष्प, जलरज,
 मथित अमृतके फेन पुज के समान उज्ज्वल हैं ऐसे चामरों को
 लाला सहित लेकर बैठ गई। (तएणं तस्स मेहस्स एगावरतरुणी
 भिंगारा जाव कुसला भीयं जाव दुरुहइ, दुरुहिता मेहस्स कुमारस्स पुरओ
 पुरात्थमेण चंदप्पभवडरवेरुलियविमलदंडं तालविटं गहाय चिट्ठइ) इसके
 बाद एक उत्तम तरुणी कि जिसका आकार श्रंगार के निकेतन जैसा
 विशेष शोभास्पद था और जो अपने कार्य संपादन करने में विशेष
 पटु थी मेघकुमार की उस पालखी पर चढ़ी और चढ़कर वह मेघकु-
 मार के समक्ष पूर्व दिग्भाग की ओर चन्द्रप्रभा के समान वज्र वैडूर्य

सुवर्णनी नेत्र विशेष उज्ज्वल प्रकाशधी अणुलुणता, अेवी अनेकविध शोलाओ
 धरावता दंडोधी युक्त, विशेष रमणीय अने शोला संपन्न, नेमना वाण जीणु
 श्रेष्ठ अने लांग्ठा छे अेवाअने छे शंग्ग कुंदपुष्प, पाणीना रज्जुओ , अमृतना
 मथाओला शीणुना समूहना अेवा उज्जवण--अमरोने विलास पूर्वक धाणु करीने--
 जेसी गछि. (तएणं तस्स मेहस्स एगावरतरुणी भिंगारा जाव कुसला
 सीयं जाव दुरुहइ दुरुहिता मेहस्स कुमारस्स पुरओ पुरात्थमेण चंदप्प-
 भवडरवेरुलियविमलदंडं तालविटं गहाय चिट्ठइ) त्थारणाइ अेक उत्तम
 तरुणी--छे जेनो आकार श्रंगार निकेतननी जेम सविशेष शोला संपन्न हतो,
 अने जे पोताना कामने पुइं करवामां विशेष अतुर हती--मेघकुमारनी पालणी
 उपर चढ़ी अने चढ़ीने मेघकुमारनी सामे पूर्व दिशा तरक्क अन्द्र प्रलानी जेम हीरा

अनगारधर्माभूतवर्षिणी टीका अ.सू.३४ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिरूपणम् ४०३

व्यजन गृहात्वा तिष्ठति, ततः खलु तस्य मेघकुमारस्य एकावरतरुणी यावत्
सुरूपा शिबिकां दूरोदति=आरोहति, दूरुह्य=आरुह्य, मेघकुमारस्य 'पुण्ड-
द्विखणेणं' पूर्वदक्षिणे खलु आग्नेयकोणे 'सेयं रययामयं' श्वेतरजतमयं=रूप्य
निर्मितं, 'विमलसलिलपुन्नं' विमलसलिलपूर्णं=निर्मलजलसंभृतं 'मत्तगयमहामुहा-
किडसमाणं' मत्तगजमहासु वाकृतिसमानम्=उन्मत्तगजविशालमुखवाकृति सदृशं
विशालमित्यर्थः 'भिगारं' भृङ्गारं 'झारो' इति प्रसिद्धं गृहीत्वा तिष्ठति। ३४।

मूलम्—तस्स मेहस्स कुमारस्स पिया कोडुंबियपुरिसे सद्दा-
वेइ सद्दावित्ता एवं वयासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! सरिसयाणं
सरिसवयाणं सरिसत्तयाणं एगाभरणवसणगहियनिज्जोयाणं कोडु-
बियवरतरुणाणं सहस्सं सद्दावेह, जाव सद्दावेति । तएणं कोडुबिय
वरतरुणपुरिसासेणियस्स रन्नो कोडुंबियपुरिसेहिं सद्दाविया समाणा
हट्टा णहाया जाव एगाभरणगहियणिज्जोया जेणामेव सेणिए राया तेणा

रत्नों से खचित दंडवाले एक पंखे को लेकर बैठ गई । (तएणं तस्स
मेहस्स कुमारस्स एगा वरतरुणी जाव सुरूवा सीयं दूरुहइ दूरुहित्ता पुव्व
दक्खिणणेणं सेयं रययामयं विमलसलीलपुन्नं मत्तगय महा मुहाकिड-
समाणं भिगारं गहाय चिट्ठइ) उस के बाद उस मेघकुमार की पालखी
पर एक और सुन्दरी की जिसका रूप भृङ्गार के गृह जैसा विशेष
सुन्दर था और जो अपने कार्य करने में विशेष निपुणाथी चढी और
चढ़कर मेघकुमारके अग्नि कोण में श्वेत रजतमय निर्मल जल से
पूर्ण, तथा मत्त गजराज के विशाल मुख के जैसा एक भृङ्गार (झारी)
को लेकर बैठ गई । सूत्र “ ३४ ”

वैयर्थ्य अने रत्न जडेदी हांडीवाणा पण्णाने लधने भेसी गछ । (तएणंतस्स मेहस्स
कुमारस्स एगा वरतरुणी जाव सुरूवा सीयं दूरुहइ दूरुहित्ता पुव्व
दक्खिणणेणं सेयं रययामयं विमलसलिलपुन्नं मत्तगय महा मुहाकिड-
समाणं भिगारं गहाय चिट्ठइ) त्थार पछी मेघकुमारनी पालखी उपर ओक
सुन्दर स्त्री—डे जेतुं इय भृङ्गारना घर जेतुं विशेष सुन्दर हतुं अने जे पोताना
काममां विशेष शण हती—चढी, अने चढीने मेघकुमारना अग्निडोणु तरइ उज्जव-
यांडीना, तेमज्ज निर्भण पाण्णीथी लरेला महभत्त हस्तिशयना मां जेवे। ओक
भृङ्गार (झारी) लधने भेसी गछ ॥ सूत्र “ ३४ ” ॥

मेव उवागच्छन्ति, उवागच्छित्ता मेणियं रायं एवं वयासी—संदिसह णं
 देवाणुप्पिया ! जणं अम्हेहि करणिज्जं । तएणं से सेणिए राया तं
 कोडुंबियवरतरुणसहस्सं एवं वयासी गच्छह णं देवाणुप्पिया !
 मेहस्स कुमारस्स पुरीससहस्सवाहिणिं सीयं परिवहेह । तएणं तं
 कोडुंबियवरतरुणसहस्सं सेणिएणं रत्ता एवं वुत्तं संतं हट्टुट्टं तस्स
 मेहस्स कुमारस्स पुरिससहस्सवाहिणिं सीयं परिवहेह । तएणं तस्स
 मेहस्स कुमारस्स पुरिससहस्स वाहिणिसीयं दुरूढस्स संमाणस्स
 इमे अट्टट्टमंगलयो तप्पढमयाए पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्टिया,
 तं जहा सोवत्थिय^१, सिरिवच्छ^२, णंदियावत्त^३, वद्धमाणग^४, भदा-
 सण^५, कलस^६, मच्छ^७, दप्पण^८, तयाणंतरं च णं पुण्णकलसभिं
 गारा दिव्वा य छत्तपडागा सचामरा दंसणरइया आलोइयदरि
 सणिज्जा वाउद्धयविजयवेजयंती य ऊसिया गयणतलमणुलिहंती
 पुरओ अहाणुपुव्वीए, संपट्टिया । तयाणंतरं च वेरुलियभिसंत
 विमलदंडं पलंबकोरेंटमल्लदामोवसोहियं चंदमंडलनिभं विमल
 आयवत्तं, पवरं सीहासणं च मणिरयणपोत्तीढं सपाउया जुयस-
 समाउत्तं बहुकिंकर—कम्मकर—पुरिस—पायत्त—परिक्खत्तं पुरओ अहाणु
 पुव्वीए संपट्टियं । तयाणंतरं च णं बहवे लट्ठिग्गाहा कुंतग्गाहा चाव-
 ग्गाहा धणुयग्गाहा चामरग्गाहा तोमरग्गाहा पोत्थयग्गाहा फलयग्गाहा
 बीढयग्गाहा कूवग्गाहा हडप्फग्गाहा पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्टिया ।
 तयाणंतरं च णं बहरवे दंडिणो मुंडिणो सिंहंडिणो पिंछिणो हासकरा
 डमरकरा चाडुकरा कीलंता य वायंता गायंताय य नच्चंता य हासंताय
 सोहंता य सावंता य रक्खंता य आलोयं च करेमाणा जयजयसदं च
 पउंजमाणा पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्टिया । तयाणंतरं च णं जच्चा-
 णंतरमल्लिहायणाणं थासगअहिलाणाणं चामरगंडपरिमंडिय-

अनगरधर्माश्रितवर्षटीका अ. १. स ३५ मेहेकुमारदीक्षोत्सवनिर्गणम्

४८५

कडीगं अट्टसयं वरतुरगाणं पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्ठियं। तथाणं-
तरं च णं ईसिदंताणं ईसिमत्ताणं ईसिउच्छंगविसालप्पवलदं-
ताणं कंचणकोसिपविट्ठदंताणं अट्टसयं गयाणं पुरओ अहा-
णुपुव्वीए संपट्ठियं। तथाणंतरं चणं सछत्ताणं सज्झयाणं सघंटाणं
सपडागाणं सतोरणवराणं सनंदिघोसाणं सखिखिणीजालपरिक्खि-
त्ताणं हेममयचित्तिगिसकणगनिज्जुत्तदास्याणं, कालायससुकय
नेमिजंतकम्माणं सुसिलिट्ठवित्तमंडलधुराणं आइण्णवरतुरगसंप-
उत्ताणं कुसलनरछेयसारहिसुसंपरिग्गहियाणं वत्तीसतोणपरिमंडियाणं
सकंकडवडंसकाणं सचावसरणपहरणावरणभरियजुद्धसज्जाणं अट्टसयं
रहाणं पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्ठियं। तथाणं च णं असि
सत्तिकान्ततोमरसूललउडभिडिमालधणुपाणिसज्जं पायत्ताणीयं पुरओ
अहाणुपुव्वीए संपट्ठियं। तएणं से मेहेकुमारे हारोत्थयसुकयरइय-
वच्छे कुंडलुज्जोइयाणणे मउडदित्तसिरए अब्भहिय रायतेयलच्छीए
दिप्पमाणे सकोरेंटमल्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं सेयवरचाम-
राहिं उद्धुव्वमाणीहिं हयगयपवरजोहकलियाए चाउरंगिणीए सेणाए
समणुगम्ममाणगे जेणेव गुणसिलए चेइए तेणेव पहारेत्थ गमणाए।
तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स पुरओ महा आसा आसधरा उभओ
पासे नागा नागधरा करिवरा पिट्ठओ रहा रहसंगेल्ली। तएणं से
मेहेकुमारे अब्भुगयभिगारे पग्गहियतालियंटे उसविय सेयच्छत्ते-
पवीजियवालवियणीए सत्विट्ठ्ठीए सव्वज्जुईए सव्वबलेणं सव्वस-
मुदएणं सव्वादरेणं सव्वविभूर्इए सव्वविभूसाए सव्वसंभमेणं सव्व-
गंधपुप्फमल्लालंकारेणं सव्वतुरियसइसन्निनाएणं महया इट्ठ्ठीए

४०६

ज्ञाताधर्मकथामैश्वरे

महया जुईए महया वलेणं महया समुदणं महया वरुडिय जम-
गसमगपवाएणं संखपणवपडह—भेरिझल्लरिखरमुहिहुडुकमुखमुइंग
हुंदभिनिग्घोसनाइयरवेणं रायगिहस्स नगरस्स मज्झमज्झेणं
णिग्गच्छइ ॥ सू० ३५ ॥

टीका—‘तएणं तस्स’ इत्यादि । ततः खलु मेघकुमारस्य पिता श्रेणिकः
कौटुम्बिक पुरुषान् शब्दयति, शब्दयित्वा एवमवदत् भिषमेव भो देवानुप्रियाः !
सदृशवयस्कानां सदृशानां सदृशन्वगृधारिणां ‘एगाभरणवसनगदियनिज्जो-
याणं’ एकाभरणवसनगृहीतनिर्योगानां, तत्र एकानि=सजातीयानि आभरणानि=
भूषणानि, वसनानि=वस्त्राणि येषां ते एकाभरणवसनाः, गृहीताः=परिधृता
निर्योगाः=समाना उष्णीषाः ‘पगडी’ ‘कुन्देल’ इति भाषायां यैस्ते गृहीत
निर्योगाः, ततः पदद्वयस्य कर्मधारयः, तेषां ‘कौटुम्बियवरतरुणाणं’ कौटु-
म्बिकवरतरुणानां=राजसेवकश्रेष्ठयूनां सदृशं शब्दयति, यावत् ते शब्दयन्ति।
ततः खलु कौटुम्बिकवरतरुणपुरुषाः श्रेणिकस्य राज्ञः कौटुम्बिकपुरुषैः शब्दिताः

‘तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (तस्स मेहस्स कुमारस्स पिया) उस मेघकुमार
के पिता श्रेणिकने (कौटुम्बियपुरिसे महावेइ) कौटुम्बिक पुरुषों को
बुलाया—(सहावित्ता) बुलाकर उनसे ऐसा कहा—(खिप्पामेव भो देवाणु
पिया सरिस्सयाणं सरिस्सत्तयाणं सरिस्सवयाणं एगाभरणवसनगदिय
निज्जोयाणं कौटुम्बियवरतरुणाणं सदृस्सं सदावेइ जाव सदावेइनि) भो
देवानुप्रियो ! तुम लोग शीघ्र ही समान धर्मवाले समान सुकुमार जारीर
वाले, समान उमरवाले, समान आभूषणवाले, समान वस्त्र पहिनेवाले
तथा समान पगड़ी लगानेवाले, ऐसे हजार श्रेष्ठ जवान राजसेवकों को

‘तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) त्वारणाद (तस्स मेहस्स कुमारस्स पिया) मेघकुमा-
रना पिता श्रेणिके (कौटुम्बियपुरिसे महावेइ) कौटुम्बिक पुरुषोंने बोलाव्या।
(सहावित्ता) बोलावीने तेभने क्खुं के (खिप्पामेव भो देवाणुपिया सरिस्स-
याणं सरिस्सत्तयाणं सरिस्सवयाणं एगाभरणवसनगदियनिज्जोयाणं कौटु-
म्बियवरतरुणाणं सदृस्सं सदावेइ जाव सदावेइनि) हे देवानुप्रियो ! तमै सवरे
समान धर्मवाणा, समान सुकुमार शरीरवाणा, समान उमरवाणा, समान आभूषणो
धारणु करनारा, समान वस्त्रो पहिरनारा, तेभज समान पाधडी ओधनारा श्रेष्ठ ओके
हुन्दर राजसेवकेने बोलावो. तेभण्णे राजनी आत्ता प्रभाण्णे तरत ज श्रेष्ठ ओके हुन्दर

अनगरधर्मांमृतवर्णिणीश्रीका. अ. १ सू. ३९ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिरूपणम्

४०७

सन्तः हृष्टाः स्नाता यावत् एकाभरणवस्त्रनगृहीतनिर्योगाः यत्रैव श्रणिका राजा तत्रैवोपागच्छन्ति, उपागत्य श्रेणिकं राजानमेवमवदन्-संदिशन्तु खलु हे देवानु-प्रियाः यत् खलु भस्माभिः करणीयम् । ततः खलु स श्रणिको राजा तत् कौटुम्बिकवर-तरुण सहस्रमेवमवदत् गच्छत खलु हे देवानुप्रियाः यूयं मेघकुमारस्य

बुलाओ ! राजा की इस प्रकार आज्ञा पाकर उन लोगोंने शीघ्र ही ऐसे राज पुरुषों को बुलाया (तएणं कौटुम्बिकवरतरुणपुरिसा सेणियस्सरन्नो कौटुम्बिकपुरिसेहिं सदाविया समाना हटतुट्ट जाव हियया प्हाया जाव एगाभरणगहिय णिज्जोय जेणामेव सेणिए राया तेणामेव उवागच्छन्ति) इसके बाद वे कौटुम्बिक अष्ट तरुण पुरुष श्रेणिक राजा के मामने उन कौटुम्बिक पुरुषों के द्वारा बुलाये जाने पर बहुत अधिक हर्षित हुए और संतुष्ट हुए। उसी समय उन्होंने स्नान किया काक आदि पक्षियों के लिये अन्नादि देने रूप बलिकर्म आदि क्रियाएँ की। बाद में एक से आभरण एक से वस्त्र पहिन कर और एक जैसी पगड़ी बांधकर जहां राजा श्रेणिक थे वहाँ आये। (उवागच्छत्ता सेणियं रायं एवं वयासी) आकर उन्होंने श्रेणिक राजा से इस प्रकार कहा (संदिमह णं देवाणुप्पिया ! जणं अम्हेहिं करणिज्जं) महाराज ! आज्ञा कीजिये- जो कार्य हमारे करने लायक हो उसकी। (तएणं से सेणिए राया तं कौटुम्बिकवरतरुणसहस्रं एवं वयासी) इस के बाद श्रेणिक राजाने उन हजार युवा कौटुम्बिकपुरुषों से ऐसा कहा (गच्छहणं देवाणु-राजसेवकेने ओलाव्या. (तएणं कौटुम्बिकवरतरुणपुरिसा सेणियस्सरन्नो कौटुम्बिकपुरिसेहिं सदाविया समाना हटतुट्ट जाव हियया प्हाया जाव एगाभरणगहिय णिज्जोय जेणामेव सेणिए राया तेणामेव उवागच्छन्ति) त्थार आह ते कौटुम्बिक अष्ट तरुण पुरुषो श्रेणिक राजनी सेवा भाटे कौटुम्बिक पुरुषो द्वारा ओलावाता न्हाणीने अहुं न प्रसन्न अने संतुष्ट थ्या. तेअ्थेअ्थे तन्त न स्नानं कथुं. काणडा वजेरे पक्षीअ्थेने अन्न अर्पणरूप अन्निकर्म कथुं. त्थार पछी अेक जेवा आभरण अेक जेवा वस्त्र पहिनीने, अने अेक जेवी पाधडीअ्थे आंधीने श्रेणिक राजनी पासे गया. (उवागच्छत्ता सेणियं रायं एवं वयासी) त्यां न्धने श्रेणिक रा ने तेभण्णे क्खुं के- (संदिसह णं देवाणुप्पिया ! जणं अम्हेहिं करणिज्जं) हे महाराज ! हमारे लायक कामनी आज्ञा आपो. (तएणं से सेणिए राया तं कौटुम्बिकवरतरुणसहस्रं एवं वयासी) त्थार आह श्रेणिक राजअ्थे उन्नर कौटुम्बिक युवान पुरुषेने क्खुं के (गच्छहणं देवाणुप्पिया ! मेहस्स कुमा

सहस्रवाहिनीं शिविकां 'परिवहेह' परिवहत ततः खलु तत् कौटुम्बिक-
वरतरुणसहस्र श्रेणिकेन राजा एवमुक्तं सत् हृष्टतुष्टं तस्य मेघ-
कुमारस्य पुरुषसहस्रवाहिनीं शिविकां परिवहति । ततः खलु तस्य
मेघकुमारस्य पुरुषसहस्रवाहिनीं शिविकां 'दुरूढस्स' दुरूढस्य-समारूढस्य सतः
'इमे' इमानि=पुरतो वक्ष्यमाणानि 'अद्भुतमंगलया' अष्टाष्टमंगलकानि अष्टाष्टा-
विति वीप्सायां द्वित्वे, प्रत्येकं वस्तु अष्टसख्यकं विज्ञेयम् अष्टाष्टौ मंगलानि
मङ्गलकारकाणि वस्तूनि अष्टाष्टमंगलकानि 'तप्पढमयाए' तत्प्रथमतया तेषु मध्ये
प्रथमता तथा=प्रथमामत्यर्थः पुरतः=शिविकायाग्रतः, 'अहाणुपुण्वीए' यथा
नुपुण्वी=अनुक्रमेण 'संपट्टिया' सम्प्रस्थितानि=पचलितानि, 'तं जहा' तद्यथा तान्य
मूनि-सोवत्थिय' सौवस्तिकः=चतुष्कोणमाङ्गलिकचिह्नविशेषः, 'श्रीवत्सः' 'णंदियावत्तं'=
नन्द्यावर्तः=प्रतिदिङ् नवकोणकः=स्वस्तिकविशेषः, 'वद्धमा-

पिया ! मेहस्स कुमारस्स पुरिससहस्स वाहिणी सीयं परिवहेह) हे
देवानुप्रियो ! तुम सब जाओ और मेघकुमार की पुरुष सहस्र वाहिनी
पालखी को उठाओ । (तएणं तं कौटुम्बिकवरतरुणसहस्रं सेणिएण
रन्ना एवं वुत्तं संतं हुदुत्तं तस्स मेहस्स कुमारस्स पुरिससहस्रवा-
हिणिं सीयं परिवहेह) इस प्रकार श्रेणिक राजा द्वारा आज्ञापित हुए
उन हजार युवा कौटुम्बिक पुरुषोंने बड़े अधिक हर्ष से संतुष्ट होते
हुए मेघकुमार की उस पुरुष सहस्र वाहिनी पालखी को उठाया (तएणं
तस्स मेहस्स कुमारस्स पुरिससहस्रवाहिणिं सीयं दुरूढस्स समाणस्स
इमे अद्भुतमंगलया तप्पढमयाए पुरओ अहाणुपुण्वीए संपट्टिया) इसके
बाद पुरुष सहस्रवाहिनी पालखी पर बैठे हुए उस मेघकुमार के आगे
• सर्व प्रथम यथा क्रम से ८-८ मंगलकारी वस्तुएँ प्रस्थित हुईं । (तंजहां)
वे ये हैं--(सोवत्थिय)-स्वस्तिक चार कोणों वाला एक मांगलिक चिह्न
विशेष (मिरिवच्छ) श्री वत्स (णंदियावत्त) नन्दिकावर्त) प्रत्येक

रस्स पुरिससहस्रवाहिणी सीयं परिवहेह) हे देवानुप्रियो ! तमे अधा न्दयो
अने मेघकुमारनी पुरुष सहस्र वाहिनी पालखीने उठावो. (तएणं तस्स मेहस्स
कुमारस्स पुरिससहस्रवाहिणी सीयं दुरूढस्स समाणस्स इमे अद्भुत मंगलया
तप्पढमयाए पुरओ अहाणुपुण्वीए संपट्टिया) त्पार आठ पुरुष सहस्र वाहिनी
पालखी उपर गेडेला मेघकुमारनी आगण सौ पहेलां अनुक्रमे आठ आठ मंगल-
कारी वस्तुओ राजवासां आवी डती. (तंजहा) ते आ प्रमाणे छे--(सोव-
त्थिया) स्वस्तिक चार भूषावाणुं ओके मांगलिक चिह्न विशेष, (मिरिवच्छ)
श्रीवत्स, (णंदियावत्त) नन्दिकावर्त-दरेके दिशाभां नव भूषावाणुं स्वस्तिक चिह्न

अनगारधर्मासृतवर्षिणीटीका. अ. १ सू. ३५ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिरूपणम् ४०९

णग' वर्धमानकः=शरावविह्वविशेषः, ४, 'भद्रासन' भद्रासनम्=आसनविशेषः, 'कलस' कलशः=कुम्भः, 'मच्छ' मत्स्यः=मीनं युग्मं, 'दप्पण' दर्पण, 'तयाणंतरंच णं' इत्यादि-तदनन्तरं च खलु 'पुण्णकलसभिगारा' पूर्णकलश-भृङ्गाराः-जलपूर्ण कलशाः, तथा जलपूर्ण भृङ्गाराः, दिव्याः छत्रपताकाः च-मरैः सहिताः, तथा 'दंसणरइया' दर्शनरतिदा=दृष्टिमुखप्रदा 'आलोइयदरिसणिज्जा' आलोकदर्शनीया=आलोक=दृष्टि विषये क्षेत्रे स्थिता अत्युच्चत्वाद्दूर-तोऽपि दर्शनीया 'वाउडूयविजय वैजयंतीय' वातोद्धृतविजयवैजयन्ती च-वायुना प्रचालिता विजयसूचिका वैजयन्ती=पताकाविशेषः, सा वैजयन्ती कीदृशी-इत्याह 'उसिया' उच्छिन्ना, ऊर्ध्वीकृता तथा-'गगणतलमणुलिहन्ती'-गगनतलमणुलिहती=गगनतलस्पर्शिनी पुरतः यथानुपूर्वा=क्रमेण संपट्टिया

दिशा में नौ कोणों वाला स्वस्तिक विशेष (वद्धमाणग) वर्धमानक एक शराव रूप चिह्न विशेष (भद्रासन) भद्रासन-आसन विशेष, (कलस) कलश-कुम्भ (मच्छ) मत्स्य--मीनयुग्म, (दप्पण) दर्पण (तयाणंतरं इस के बाद (पुण्णकलसभिगारा) जलपूर्णकुम्भ तथा जल पूर्ण झारा (दिव्यछत्रपटागा सचामरा दंसणरइया आलोयदरिसणिज्जा) चामर सहित दिव्य छत्र पताकाएं,--दृष्टि को सुखप्रदान करने वाली तथा दृष्टि के योग्य विषयभूतक्षेत्र में स्थित होने के कारण दूर से दिखलाई पड़ने वाली (वाउडूयविजयवैजयंती) ऐसी वायु से कल्पित हुई विजय सूचक वैजयन्ती, जो (उसिया गगणतलमणुलिहन्ती पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्टिया) बहुत उन्नत थी और इसी कारण जो आकाशतल को छू रही थी। इस प्रकार ये ८ मंगलकारी वस्तुएं यथाक्रम से उस मेघकुमार के आगे प्रस्थित हुई। (तयाणंतरंच) उनके बाद

विशेष, (वद्धमाणग) वर्धमानक-एक शराव रूप चिह्न विशेष, (भद्रासन) भद्रासन-आसन विशेष, (कलस) कलश-कुम्भ (मच्छ) मत्स्य चिह्न-मीन युग्म, (दप्पण) अरीसा, (तयाणंतरं) तयार पछी (पुण्णकलसभिगारा) पाछी लरेखो कणश तेमज पाछी लरेली अरी, (दिव्याय छत्रपटागा सचामरा दंसण रइया आलोयदरिसणिज्जा) चमर सहित दिव्य छत्र अने ध्वज्यो, आंभोने सुभ पभाउनारी तेमज योग्य स्थाने जोडवायेली होवाथी दूरथी पछु नजरे पडती (वाउडूय विजयवैजयंती) पवनथी लहेराती विजयन्ती सूचक वैजयन्ती ध्वज हती के जे (उसिया गगणतलमणुलिहन्ती पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्टिया) बहुत उंचे अने आकाशने स्पर्श करी रही हती. आ प्रभाण्णे आ आठ मंगल-कारी वस्तुओ मेघकुमारनी आगण प्रस्थापित करवाभां आवी हती. (तयाणं

संप्रस्थिता=प्रचलिता तदनन्तरं च 'वेरुलियभिसंतविमलदंडं' वैडूर्यभासमान
विमलदण्डं 'पलंबकोरेंटमल्लदामोवसोदियं' पलंबकोरेंटमाल्यदामोप-
शोभितं-पलम्बमानकोरेंटमाल्यदामोपशोभितं 'चंदमंडलनिभं' चन्द्र-
मंडलसदृश विमलं=निर्मलं 'आयवत्तं' आतपत्रं=छत्रं, पुनः 'पवरं' पवरं
सिंहासनं च मणिरत्नपादपीठं-मणिरत्नव्यवहितं पादपीठं यस्य सिंहास-
नस्य तत्तथा. सपाउया जुयसमाउत्तं' स्वपादुकायुगसमायुक्तं, तत्र स्वेन=
स्वकीयेन मेघकुमारसम्बन्धिना पादुका-युगेन सपायुक्तं=संज्ञितं तथा 'बहु-
किंकरकम्मकरपुरिसपायत्तपरिवित्तां' बहुकिंकरकर्मकरपुरुषपादात्परिक्षिप्तं,
तत्र बहवः किंकराः=दासीदासादयः कर्मकरपुरुषाः=सैवैतनिकभृत्याः,
पादात्तं=पदानिसमूहःशस्त्रधारिपुरुषाः, एतैःसर्वैः परिक्षिप्तं=युक्तं, पवर-
सिंहासनं पुरतो यथानुपूर्व्या संप्रस्थितं=प्रचलितम्। तदनन्तरं च बहवः
'लट्ठिग्गाहा' लट्ठिग्गाहाः=यष्टिधारिणः 'चोपदार' इतिभाषाया 'कुंतग्गाहा'

(वेरुलियभिसंतविमलदंडं पलंबकोरेंटमल्लदामोवसोदियं चंदमंडल-
निभं विमलं आयवत्तं पवरं सीहासनं च मणिरत्नपादपीठं सपाउयाजुय
समाउत्तं बहुकिंकरकम्मकरपुरिसपायत्तपरिवित्तां) वैडूर्यमाणियों से
जिसका दंड भासमान है, पलंब कोरेंट पुष्पों की माला से जो शोभित
हो रहा है एवं चन्द्र मंडल के समान जिसकी कांति निर्मल है ऐसा
छत्र, मणिरत्न व्यवहित पाद पीठवाला पवर सिंहासन, जो मेघकुमार संबंधी
पादुका युग से युक्त था और अनेक दासी दाम्पत्यादि किंकरों से
सवैतनिक भृत्यों से, शस्त्रधारी पुरुषों से जो व्याप्त था (पुरओ) मेघ-
कुमार के आगे (अट्टाणुपुवीप संपट्टियं) अनुक्रम से पाम्यत हुए।
(तयाणंतंरंच णं बहवे लट्ठिग्गाहा कुंतग्गाहा चावग्गाहा धणुग्गाहा.

तरंच) त्थार ग्गाह (वेरुलियभिसंतविमलदंडं पलंबकोरेंटमल्लदामोव-
सोदियं चंदमंडलनिभं विमलं आयवत्तां पवरं सीहासनं च मणिरत्नपा-
दपीठं सपाउयाजुयसमाउत्तं बहुकिंकरकम्मकरपुरिसपायत्तपरि-
वित्तितां) जेनी हांती वैडूर्यं भल्लिओथी शोली रही छे, अने अंद्रभंउणनी जेम
जेनी हांति निर्माण छे जेवुं छत्र तेभज्ज मेघकुमारनी पादुका-युग्मथी शोलेतुं,
अनेक भल्लिरत्नोवाणुं, अनेक हासी हासी वगेरे डिंकेरे, सवैतनिक सेवके, शस्त्रथी
सङ्गं थयेला पुडोथी व्याप्त जेवुं पाद पीठवाणुं उत्तम सिंहासन हतुं. (पुरओ)
आ मेघकुमारनी सामे (अट्टाणुपुवीप संपट्टियं) अनुक्रमे शोड्यवामां आव्यां.
(तयाणंतंरंच णं बहवे लट्ठिग्गाहा कुंतग्गाहा चावग्गाहा धणुग्गाहा,
चामरग्गाहा, तोमरग्गाहा, पोत्थयग्गाहा, फलयग्गाहा पीडय-

अनगरभूमिस्तुतर्वाणि गोटीका अ १५.३५ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिखिणम्

४११

कुन्तग्राहाः=मलधारकाः, 'चोवग्गाहा' चापग्राहः=धनुग्राहाः, चामरग्राहाः
'तोमरग्राहा' तोमरग्राहाः=बाणविशेषधारिणः 'पोत्थयग्गाहा' पुष्पकग्राहाः=
काष्ठपट्टाद्युपरिविधिविधिवारिणः 'फलग्गाहा' फलकग्राहाः फलकधारिणः
'पीठग्गाहा' पीठकग्राहाः='वाजोद' इति भाषायां तद्वारकाः, वीणाग्राहाः
'कूवग्गाहा' कूपग्राहाः=तैलपात्रधारिणः 'ममालची' इति भाषायां, 'दडप्फग्गाहा'
आभरणकाष्ठकधारिणः, पुरतः यथानुपूर्व्याः यथाक्रमं संपस्थिताः । तदनन्तरं
च चट्टो दण्डिनः=दण्डधारिणः, मुण्डिनः=मुण्डिताः, 'सिंहंडिणो' सिंहंडिनः
सिंहंडिन इत्यर्थः 'पिंछिणो' पिच्छिणः=मयूरपिच्छधारिणः, हासकराः भांड इति

चामरग्राहा, तोमरग्राहा, पोत्थयग्गाहा, फलग्गाहा पीठग्गाहा,
वीणाग्राहा, कूवग्गाहा, दडप्फग्गाहा पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्टिया)
इसके बाद अनेक यष्टिधारी, (चोपदार) भालाधारी, धनुधारी, चामर
धारी, बाण विशेष धारी कालपट्ट पर अनेक प्रकार के चित्रधारी, फलक
धारी वाजोदधारी, वीणाधारी, तैलपात्रधारी (ममालची) और आभरणों के
पिटाओं के धारी ये सब जन यथाक्रम से उस मेघकुमार के आगे
चले । (नयानंतरं च णं बहवे, दंडिणो मुंडिणो सिंहंडिणो पिंछिणो हास-
करा, डमरकरा, चाडुकरा, कीलता य वायंता य गायंता य नच्चंता य
हासंताय सोहंताय सावंताय रक्खंताय आलोयंच करेमाणा जय २
सइं च पउंजमाणा पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्टिया) इनके बाद अनेक दंड-
धारी पुरुष अनेक मुंडिन व्यक्ति अनेक चोटीवाले जन अनेक मयूर
पिच्छिकावाले मनुष्य अनेक हँसी मजाक करनेवाले भांडजन, अनेक

ग्गाहा, वीणाग्राहा, कूवग्गाहा, दडप्फग्गाहा पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्टिया)
त्यार पट्टी अनेक यष्टिधारी, (छडीदार), भालावाणा, धनुषवाणा, चमरवाणा, बाण
विशेष धारण करनारा, काष्ठ पट्ट उपर अनेक नतना चित्रो धारण करनारा, फलक-
वाणा, मालवाणा, वीणावाणा, तेलना पात्रने धारण करनारा ओटले के ममालचीओ
अने वरेणुओनी पेटीओ लहने उला रछेनारा जथा बाणुसो यथाक्रमे मेघकुमारनी
आगण आगण आलवा लाया. (नयानंतरं च णं बहवे दंडिणो, मुंडिणो सिंह-
ंडिणो, पिंछिणो, हासकरा, डमरकरा चाडुकरा, कीलंताय वायंताय गायंताय,
नच्चंताय हासंताय सोहंताय सावंताय रक्खंताय आलोयंच करेमाणा
जय २ सइं च पउंजमाणा पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्टिया) त्यार बाद अनेक
दंडधारी पुरुषो, अनेक मुंडित पुरुषो, अनेक चोटीवाणा बाणुसो, अनेक मोरनां
पीछांवाणा बाणुसो, अनेक हंसी मजाक करनारा लांडनो, अनेक कशरतबाज पछे-

प्रसिद्धाः, डमरकराः=व्यायामकारिणः 'चाडुकरा' चाडुकराः=यिं वदाः, 'कीडंता य' कीडंतः=कुतूहलकराश्च 'वार्यंता य' वादयन्तश्च वीणादिकं वादयन्त गायन्तश्च नृत्यन्तश्च हास्यन्तश्च 'सोडंता य' शोभमानाश्च=शोभां दधानाः 'सावंता य' श्रावयन्तश्च=मंगलवचनानि श्रावयन्तः, 'रक्खंता य' रक्षन्तश्च=विघ्नतो रक्षां कुर्वन्तः, 'आलोयं च करेमाणा' अलोकं च कुर्वाणाः, दीक्षोत्सवसम्बन्धि समृद्धिं प्रेक्षमाणाः, जय जय शब्दं च कुर्वाणाः पुरतो यथाक्रमं संप्रस्थिताः=प्रचलिताः। तदनन्तरं च खलु 'जच्चाणं' जात्यानां जातिमतं 'तरमल्लिहायणाणं' तरमल्लिहायनानां—तत्र तरो=वेगो बलं वा तस्य मल्ली=धारको=वेगादिसंपन्नः, हायनः=संवत्सरो वर्तते येषां ते तथोक्ता, तेषां वेगादियुक्त यौवनसंपन्नानां, 'थासम अहिलाणं' स्थासकाहिलानानां, तत्र स्थासकोऽश्वाभरणविशेषः, अहिलानां मुखबन्धनं=लगाम इति भाषाप्रसिद्धं येषां ते तथा तेषां, 'चामरमंडपरिमंडियकडीणं' चामरमंडपरिमण्डितकटीनां तत्र

कसरती पहलवान, अनेक मिय बोलने वाले चाडुकारी मनुष्य अनेक कौतूहल प्रदर्शित करने वाले पुरुष अनेक वीणा आदिको बजाने वाले अनेक गान करने वाले अनेक नृत्य करने वाले, अनेक दूसरों को हँसाने वाले, अनेक विविध प्रकार की अपने शरीर की शोभा बनाने वाले, अनेक दूसरों को मुख मांगलिक लोग मंगल वचन सुनाने वाले अनेक विघ्नों से रक्षा करने वाले अनेक दीक्षा उत्सव संबन्धी समृद्धि को देखने वाले व्यक्ति जय जय शब्द करते हुए यथाक्रम से उस मेघकुमार के आगे चले। (तथाणंतरं जात्याणंतरं मल्लिहायणाणं थासक अहिलालाणं चामरमंडपरिमंडियकडीणं) इसके बाद जातिमान वे गादिसंपन्न आयुवाले—अर्थात् विशिष्ट वेग युक्त यौवन अवस्था वाले, आभरण विशेष और

लवानो, अनेक भीड़ें ओलनारा आपलूस भाणुसो, अनेक कौतूहल प्रदर्शित करने वाले पुरुषो, अनेक वीणा वगेरेने बजाउनारा पुरुषो, अनेक गानार अनेक नृत्य करने नारा, अनेक भीज्जोने हसाउनारा, अनेक नतनी पोतानी शरीरनी शोभा बनानारा, अनेक भीज्ज भाणुसोने मांगलिक प्रवचनो संलग्गानारा, अनेक विघ्नोधी रक्षा करने नारा, अनेक दीक्षा-उत्सव संघंधी समृद्धिने जेनारा भाणुसो, 'जय, जय' शब्द उच्चारता यथा-क्रमे मेघकुमारनी आगण आसवा लाया। (तथाणंतरं चणं जच्चाणंतरं मल्लिहायणाणं थासक अहिलालाणं चामरमंडपरिमंडियकडीणं) त्थार आह जाति, मान, वेग वगेरेनी द्रष्टिजे संपन्न आयुष्य धरावता ऐटखे के विशेष गतिवाणा, युवावस्थावाणा, धरेणुंओधी सन्नओला, लगामवाणा, अभरेशी

अनगारधर्मान्तवर्णिणीटीका अ १ सू ३५ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिरूपणम्

४१३

चामराणि एव मण्डाः मण्डनानि इति चामरमण्डाः तैः परिमण्डिताः क्यः
येषां तथा तेषाम्, 'अट्टसयं' अष्टशतम्-अष्टाधिकशतं 'वरतुरगाणं' प्रशस्ताश्वानां
पुरतो यथानुपूर्विकमेण संप्रस्थितं-प्रचलितम् । तदनन्तरं खलु 'ईसिदंताणं'
ईषदन्तानां ईषदल्पा लघवो दन्ता येषांते तथा तेषां 'इसिमत्ताणं' इषन्मत्तानां
स्वल्पनां, 'ईसिउच्छंगविसालधवलदंताणं' ईषदुत्सङ्गविसालधवलदन्तानाम् उत्सङ्गा
इय उत्सङ्गाः=पृष्ठप्रदेशाईषद्विशालाः, धवला दन्ताश्च येषां ते तथा तेषां
'कचणकोसपविट्टदंताणं' काञ्चनकोपप्रविष्टदन्तानां-कांचनस्य कोषी कोथली
इति प्रसिद्धा काञ्चनकोषी तत्र प्रविष्टादन्ता येषां ते तथा तेषां गजानामष्ट-
शतम् अष्टाधिकशतं पुरतो यथानुपूर्विकं संप्रस्थितम् । प्रचलितं तदनन्तरं च
खलु सच्छत्राणं=छत्रसहितानां, सध्वजानां=ध्वजासहितानां, सघण्टानां=
घण्टासहितानां, सपताकानां=पताकासहितानां, सतोरणवराणां=प्रवरतोरण-
सहितानां सनन्दिघोषाणां=नन्दिघोषसहितानां वादित्रवादयुक्तानां 'सखिविणी-
जालपरिक्खत्ताणं' सकिङ्किणीजालपरिक्खितानाम्, किङ्किणीजालसहितानां

लगाम वाले, चामरो से मंडित कटि प्रदेश वाले, ऐसे (वरतुरगाणं अट्टसयं)
सुन्दर घोड़े १०८ की संख्या में (पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्टियं) आगेर
यथाक्रम से चले । (तयाणं तरं च णं ईसि दंताणं ईसिमत्ताणं ईसिउच्छंगविसाल-
धवलदंताणं कंचन कोसि पविट्टदंताणं अट्टसयं गयाणं पुरओ अहाणुपुव्वीए
संपट्टियं) इसके बाद जिनके दांत बहुत छोटे हैं, और जिनकी मत्ता
वस्थास्वरूप में प्रकट हो चुकी है, जिनका पृष्ठ भाग कुछ विशाल
है और दांत जिनके धवल हैं, तथा सुवर्ण की थैली में जिनके दांत पिरोये
हुए हैं ऐसे १०८, हाथी आगेर यथाक्रम से चले । (तयाणंतरं च णं
सच्छत्ताणं सज्झयाणं सघंटाणं सपडागाणं सतोरणवराणं सनन्दिघोसाणं
सखिविणीजालपरिक्खत्ताणं) इसके बाद छत्र सहित ध्वजा, घंटा
सहित, पताका सहित, प्रवर तोरण सहित नन्दिघोष सहित अर्थात्

शोभित डेउवाणा (वरतुरगाणं अट्टसयं) सुन्दर १०८ ऐकसे आठ घोडाओ
(पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्टियं) आगेर यथा-क्रमे आलवा लाय्या. (तयाणं-
तरं च णं ईसिदंताणं इसिमत्ताणं इसिउच्छंगविसालधवलदंताणं कंचन
कोसिपविट्टदंताणं अट्टसयं गयाणं पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्टियं) त्थार
आठ नाना सुन्दर दांतवाणा, प्रकट थथेली रूप मत्तावस्थावाणा, थोडा पीठने लाज
नेनो विशाण छे ओवा सईह दांतवाणा तेभण सुवर्ण भंडित दांतवाणा १०८ ऐक
से आठ हाथी अनुक्रमे आगेर आलवा लाय्या. (तयाणंतरं च णं सच्छत्ताणं
सज्झयाणं स घंटाणं सपडागाणं सतोरणवराणं सनन्दिघोसणाणं सखि

શુદ્રઘટિકામાલાયુક્તાનાં 'હેમમયચિત્તિનિશકળકર્મનિજ્જુત્તદારુયાળં' હેમમય-
ચિત્તિનિશકળકર્મનિર્મુક્તદારુયાળં તત્ર હેમમયાનિ હિમગિરિ સમુદ્રવાનિ ચિત્રાણિ
નાનાવર્ણાણિ તિનિશ્ચય વૃક્ષવિશેષમયસંચન્ધીનિ કનકનિયુક્તાંનિ સુવર્ણચિત્તિ-
તાનિ દારુણિ કાષ્ઠાણિ યેષુ તે તથા તેષાં 'કાલાયસસુકયનેમિજંતકમ્માણં'
કાલાયસસુકયનેમિયન્ત્રકર્મણાં-કાલાયસેન લોહેન સુદુકૃતં નેમિયન્ત્રમય
ચક્રોપરિભાગસ્ય કર્મે યેષુ તેષાં 'સુમિલિટ્ટવિત્તમંડલધુરાણં' સુશ્લિષ્ટવૃત્તમંડલ-
ધુરાણાં-તત્ર સુશ્લિષ્ટે સુસંગમે વૃત્તમંડલે ગોળાકારે ધુરો યેષુ તેષાં, 'આહ્ન
વર તુરગસંપવૃત્તાણં' આકીર્ણવર તુરગસમ્પ્રયુક્તાનાં, તત્ર આકીર્ણાઃ યે વર તુરગાઃ
શ્રેષ્ઠ તુરંગમાઃ તે સમ્પ્રયુક્તાઃ સંયોજિતાઃ. યેષુ તેષાં 'કુસલતરજ્ઞેયમારહિ
સુમંસપરિગદ્ધિયાણં' કુસલતરજ્ઞેયમારહિસુમંસપરિગદ્ધિતાનાં-અત્યન્તકુશલાઃ
હેકાઃ ચતુરા સારથયઃ તૈયે સુસમ્પરિગદ્ધિતા મંયુક્તાઃ તેષાં, 'વત્તીસતોળ-
પરિમંડિયાણં' દ્વાવિશત્ તૂળપરિમંડિતાનાં-દ્વાવિશત્ તૂળીરાઃ=શરભસ્રાઃ તૈઃ
પરિમંડિતાનાં યુક્તાનાં 'સકંકટકલ્પકાણં' સકંકટાચત્તંસકાર્નાં-કઙ્કટૈઃ

વાજોં કી ધ્વનિ સહિત, શુદ્રઘટિકાઓં કી પંક્તિ સહિત તથા (હેમમય
ચિત્તિ નિશકળકર્મ નિજ્જુત્તદારુયાળં) હિમગિરિ પર ઉત્પન્ન હુણ, નાના વર્ણ
યુક્ત, એસે સુવર્ણ ચ્ચિત્તિ તિનિશ્ચય વિશેષ કી લકડિયો કે બને હુણ તથા
(કાલાયસસુકયનેમિજંતકમ્માણં) કાલાયસ-લોહ સે અછ્છી તરહ કિ ગર્હ
ચક્ર કે ઝપરી ભાગ મેં નાના કલા ચાલે (સુમિલિટ્ટ વિત્તમંડલધુરાણં) સુસં
ગત ગોળાકાર ધુરા ચાલે (આહ્નવરતુરગસંપવૃત્તાણં) તથા જિન મેં શ્રેઠ
ઘોડા જોતે મયે હૈં એસે ઓર (કુસલતરજ્ઞેયમારહિસુમંસપરિગદ્ધિયાણં)
અત્યન્ત કુશલ તથા ચતુર સારથિજન જિનકા સંચાલન કર રહે હૈં
(વત્તીસતોળપરિમંડિયાણં) એવં જિન મેં ૩૨, માથે-વાળોં કે-તૂળીર-રસે
સ્ત્રિળીગાત્રપરિક્ષત્તાણં) ત્યાર બાદ છત્ર, ધ્વજ, ઘંટ, પતાકા, પ્રવરતોરણ,
નદિધોષ (વાન્તઓની ધ્વનિ), અને ધુધરીઓની પંક્તિ સહિત તેમજ (હેમમય
ચિત્તિનિશકળકર્મનિજ્જુત્તદારુયાળં) હિમાલય ઉપર ઉત્પન્ન થયેલા,
અનેક વર્ણવાળા, સુવર્ણ મંડિત અને તિનિશ્ચય વૃક્ષ વિશેષના કાષ્ઠથી બનાવવામાં
આવેલા, તેમજ (કાલાયસસુકયનેમિજંતકમ્માણં) પૈડાના ઉપરના ભાગનાં
લોખંડથી બનાવવામાં આવેલી વિવિધ કળાઓવાળા, (સુમિલિટ્ટવિત્તમંડલ-
ધુરાણં) સુસંગત ગોળાકારવાળી ધરીવાળા, (ધૂસરીવાળા) (આહ્નવરતુરગ-
સંપવૃત્તાણં) જોતરાએલા ઉત્તમ ઘોડાવાળા અને (કુસલતરજ્ઞેયમારહિસુ-
મંસપરિગદ્ધિયાણં) ખૂબ જ કુશળ અને ચતુર સાથીઓ જેમને હાંકી રહ્યા છે એવા
(વત્તીસતોળપરિમંડિયાણં) અને બત્રીસ મૂકાએલા ભાથાઓ (તૂળીર) વાળા

नगरधर्माभूतचषिणीटोका अ.१ सू. ३५ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिरूपणम्

३१५

कवचैः अवतंसकैः शिरोभूषणैश्च सह वर्तन्ते इति तेषां 'सचावसरप्रहरणावरण-
भरियजुद्धसज्जाणं' सचापशरप्रहरणावरणभूत युद्धसज्जाणं तत्र सचापा धनुर्युक्ताः
गराः प्रहरणानि=वज्रादीनि लोहमयशिरोवेष्टनानि तैर्भूताः युक्ताः युद्धस-
ज्जाश्च ये, तेषां स्थानाम् अष्टशनम् अष्टोत्तरशतं पुरतो यथानुपूर्वि=क्रमेण-
संप्रस्थितम्=प्रचलितं तदनन्तरं च चलुः 'अमिमतिकौततोममल्ललउडभि-
डिमालधणुपाणिसज्जं' असिशक्तिकुन्ततोममल्ललकुटभिदिपालधनुःपाणिसज्जं-
तत्र अमिः श्वङ्गः, शक्तिः शस्त्रविशेषः, कुन्तः=मल्लः, तोमरः=बाणविशेषः
शूलं लोहमयसुतीक्ष्णकटकं लकुटः यष्टिः बिदिपालः शस्त्रविशेषः गोफण
इति भाषायां, धनुः चापः एतानि पाणौ इति सज्जाणि सज्जीभूतानि यस्य
तत्, पादातानीकं पदाति समूहसैन्यं पुरतः संप्रस्थितं यथानुपूर्वि प्रच-
लितं=नतः चलुः स मेघकुमारः, हारोत्थयसुकयरइयवच्छे हारावस्तुन रातद
वक्षाः तत्र हारस्य हृदि अवभृतेन धारणेन सुष्ठु कृतं सुचलितं अतएव रतिदम्
आनन्दजनकं वक्षः=वक्षःस्थल यस्य सः, तथा 'कुंडलोज्जोइयाणणे' कुण्डलो धोति-

हुर है-(सकंकडमडिसकाणं) और जो कवचों एवं शिरोभूषणों से भरे
हुए हैं (सचावसरप्रहरणावरणभरियजुद्धसज्जाणं) धनुष तलवार
आदि प्रहरण तथा लोह मय शिरोवेष्टन रूप आवरणों से जो युक्त हैं एवं
जो युद्ध के योग्य हैं ऐसे (रहाणं अद्रसयं पुरओ अद्याणुपुव्वीए संपट्टियं)
१०८. रथ उस मेघकुमार के आगेर यथाक्रम से चले। (तयाणंतरं च
णं असिसन्तिकौततोममल्ललउडभिडिमालधणुपाणिसज्जं पायत्ताणीयं
पुरओ अद्याणुपुव्वीए संपट्टियं) इसके बाद तलवार, शक्ति, भाला, तोमर
(बाण विशेष) लोहमय, सुतीक्ष्ण कटक रूप लकुट, यष्टि, (याष्टि) बिदि-
पाल, गोफण) और चाप-धनुष ये सब जिनके हाथों में हैं ऐसा पैदल
सैन्य उस मेघकुमार के आगेर यथाक्रम से चले (तएणं से मेहेकुमारे-

(सकंकडमडिसकाणं) अने जे कवचो अने शिरो भूषणथी भरेला छे.
(सचावसरप्रहरणावरणभरियजुद्धसज्जाणं) धनुष, तलवार वगैरे प्रहरण
तेभन्जोअडना शिरोवेष्टन इय आवरणथी युक्त अने युद्ध योग्य. (रहाणं
अद्रसयं पुरओ अद्याणुपुव्वीए संपट्टियं) ओकसो आठ रथ मेघकुमारनी
आगण यथाक्रमे आथ्या. (तयाणंतरं च णं असिसन्तिकौततोममल्लल
उडभिडिमालधणुपाणिसज्जं पायत्ताणीयं पुरओ अद्याणुपुव्वीए
संपट्टियं) त्यार आठ तलवार, शक्ति, भाला, तोमर (बाण विशेष) लोहमय आ अथा
सुतीक्ष्ण कटक इय शस्त्र, लकुट (लाकडी) बिदिपाल (गोफण) अने चाप (धनुष)
शस्त्रथी सन्नज थयेली पायदल सेना यथाक्रमे मेघकुमारनी आगण आलवा लागी.
(तएणं से मेहेकुमारे हारोत्थय सुकयरइयवच्छे कुंडलोउज्जोइयाणणे,

ताननः=कुण्डलपरिचारणेन प्रकाशितमुग्र. मउडदित्सिरए' मुकुटदीप्तसिर-
स्कः=मुकुटशोभितमस्तकः, 'अब्भहिगयरायतेयलच्छीए' अब्भधिकराजतजो-
लक्ष्म्या-अभ्यधिकं सातिशयं राजतेजः पूर्वोर्गजितपाप्माधिकारस्य तेजःप्रभावः
तस्य लक्ष्मोः शोभा तथा 'दिप्पमाणे' दीप्यमानःशोभमानःसकोरंटमाल्यदाम्ना,
कोरण्टपुष्पमालायुक्तेन 'धरिज्जमाणेणं' ध्रियमाणेन भृत्येनेति भावः। 'छत्तेण'
छत्रेण युक्तः 'सेयवरचामरेहिं' श्वेतवरचामराभ्यां 'उद्धवमाणेहिं' उद्धव-
मानाभ्यां-वोज्यमानाभ्यां युक्तः 'हयगयपवरजोहकलियाए' हयगजपवर-
योधकलितया, चतुरङ्गिण्या सेनया 'समणुगम्ममाणमग्गे' समनुगम्यमानमार्गः-
सम्=सम्यक्प्रकारेण अनुपश्चात् गम्यमानो मार्गो यस्य स मेघकुमारः यत्रै-
वगुणशिलकं चैत्यम्=सुद्यते=। उद्यानं तत्रैव 'पहारेत्थगमणाए' गमनाय प्रधा-

हारोत्थ य मुकयरइयवच्छे कुंडलोज्जोइयाणणे, मउडदित्सिरए, अब्भहिग
रायतेयलच्छीए दिप्पमाणे सकोरंटमल्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं से
यवरचामराहिं उद्धवमाणीहिं हयगयपवरजोहकलियाएहिं चाउरंगिणीए
सेणाए समणुगम्ममाणमग्गे) इसके बाद वह मेघकुमार कि जिसका वक्ष-
स्थल धारण किये गये हार से आनन्द प्रद हो रहा है मुख पहिरे हुए
कुण्डल से प्रकाशित हो रहा है, मस्तक धारण किये हुए मुकुट से दीप्-
प्यमान हो रहा है, और जो स्वयं अभयादिक राजतेज की शोभा से विशेष
प्रभावशाली बना हुआ है-तथा जिसके ऊपर कोरंट पुष्प की माला से युक्त
छत्र नौकर के द्वारा धारण किया गया है, और जिस पर श्वेत उत्तम
दो चामर ढोरे जा रहें हैं तथा जो हय-गज एवं बहुत अधिक बलिष्ठ
योद्धाओं से युक्त चतुरंगिणी सेना से अनुगम्यमान मार्ग वाला है (जेणेव
गुणसिलए चेइए तेणेव पहारेत्थगमणाए)जहाँ गुणशिलक उद्यान था उस और

मउडदिनामिरए अब्भहिगयरायतेयलच्छीए दिप्पमाणे सकोरंटमल्ल-
दामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेण सेयवरचामराहिं उद्धवमाणीहिं हयगय-
पवरजोहकलियाए चाउरंगिणीए सेनाए समणुगम्ममाणमग्गे)
त्यार प्पाद धारणु करेला हारथी शोभित वक्ष स्थल वाणो, पडेरेला कुण्डलोथी सुशोभित
भों वाणो धारणु करेला मुकुटथी प्रदीप्त मस्तकवाणोअलयादिक राज तेज नी शोलाथी
स्वयं सविशेष प्रभावशील, नोकरे ताखेला कोरंट पुष्पनीभाणा युक्त छत्रवाणो, उत्तम
सङ्केत जे यमशेथी वीजित थतो अने घोडा हाथी, रथ वगेरेनी अलवान योद्धाओवाणी
चतुरंगिणी सेना जेनी पाछण थाली रही छ ओयो मेघकुमार (जेणेव गुणसिलए
चेइए तेणेव पहारेत्थ गमणाए) गुणशीलक उद्यान तरङ्ग जवा तैयार थयो.

अनगारभ्रमांमृतवर्षिणीटीका. अ १ सू. ३५ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिरूपणम् ४१७

रितवान् गन्तुमुद्यतः ततः खलु मेघकुमारस्य पुरतः 'महा' महान्तः 'आसा' अश्वाः 'आसधरा' अश्वधराः ये अश्वान् धारयन्ति ते अश्वधराः अश्वारोहा इत्यर्थः, उभयोः पार्श्वयोः 'नागा' हस्तिनः 'नागधरा' हस्त्यारोहाः 'करिवरा' मत्तगजाः, पृष्ठतः—पश्चाद्भागे 'रहा' रथाः, रहसंगेली' रथमालाः प्रचलन्ति। ततः खलु स मेघकुमारो 'निर्गच्छति' इत्यनेन अग्रतः सम्बन्धः, कीदृशः सन् निर्गच्छति—इत्याह—'अब्भुगयभिगारे' अभ्युदगतभृङ्गारः अभि—अभिमुखम् अग्रे उदगताः=प्रचलिताः भृङ्गाराः भृङ्गारधारिणो यस्य तथा 'पग्गहियतालिंयंटे' प्रगृहीततालवृन्तः प्रगृहीतानि तालवृन्तानि यस्मै स तथा 'उसवियसेयच्छत्ते' उच्छेत्तश्वेतच्छत्रः उच्छतं परिधृतं—श्वेतं छत्रं यस्मै स तथा 'पवीजियवालवियणीए' प्रवीजितवालव्यजनः प्रवीजिते बालव्यजने श्वेतचामरे यस्य स

जाने के लिये उद्यत हुआ। (तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स पुरओ महाआसा-आसधरा उभयो पासे नागा नागधरा करिवरा पिट्ठओ रहा रहसंगेली) इस के बाद उस मेघकुमार के आगे बड़े छोड़े तथा अश्वारोही, दोनों तरफ नाग (गज) तथा गजारोही (हाथी सवार) एवं मदोन्मत्तहाथी, और पीछे रथ और रथों की पंक्ति चली (तएणं से मेहकुमारे अब्भुगयभिगारे पग्गहियतालिंयंटे उसविय सेयच्छत्तेपवीजियवालवियणीए) इसके बाद वह मेघकुमार कि जिसके साथ भृंगार को लेकर भृंगारधारी लोग चल रहे हैं, श्वेत छत्र को लेकर श्वेत छत्रधारी लोग चल रहे हैं, श्वेत चामरों को लेकर श्वेतचामर धारी लोग चल रहे हैं (सव्विड्ढीए सव्वजुईए) सर्व ऋद्धि से, सर्व कान्ति से, (सव्वबलेणं सव्वसमुदएणं

(तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स पुरओ महा आसा आसधरा उभयो पासे नागधरा करिवरा पिट्ठओ रहा रहसंगेली) त्थार जाह मेघकुमार नी ज्ञाण भोटा भोटा घोडाओ अने घोडे स्वारे, अन्ने तरङ्ग हाथीओ अने हाथी स्वारे तेमज महमत्त हाथीओ आत्था जता हुता अने पाछा रथ अने रथनी डारमाणा आदी जाती हुती. (तएणं से मेहकुमारे अब्भुगयभिगारे पग्गहियतालिंयंटे उसवियसेयच्छत्ते पवीजियवालवियणीए) त्थार जाह जेनी साथे लंगार धारी (पाछीनी आरीओने धारणा करनारो) भाणुसो लंगार (आरी) ने लथ ने जठ रह्या छ. सङ्केद यमरोने लथने यमरधारी भाणुसो जठ रह्या छ. (सव्विड्ढीए सव्वजुईए) सर्व ऋद्धि अने सर्व कान्तिओथी, (सव्वबलेणं सव्वसमुदएणं सव्वादरेणं सव्वविभूईए सव्वविभूसाए सव्व

तथा, सर्वकृद्व्या=सर्वसंपत्त्या, सर्वधुन्या=सर्वकान्त्या, सर्वव लेन=सर्वेणामर्थ्येन, सर्वसमुदयेन=सर्ववैभवेन, सर्वादरेण=सर्वसत्कारसन्मानेन, सर्वविभूत्या=उत्कृष्टसंपत्त्या, 'सर्वसंभमेण' सर्वसम्भमेण=सर्व प्रमोदवृत्तौत्सुक्येन सर्वहर्षातिशयेन इत्यर्थः सर्वगन्धपुष्पमालालङ्कारेण=सर्ववृत्तित-शब्दसन्निनादेन सर्ववाद्यनिनादेन सर्ववाद्य मनोहरमहाझङ्कारशब्देन इत्यर्थः, 'महया इड्' महत्या कृद्व्या, महत्या धुत्या महता बलेन महता समुदयेन महता 'वरतुडियजमगसमगपावाइएणं' वरवृत्तितयमगसमगप्रवादितेन तत्र वरं श्रुत्वा वृत्तित=वादित्रं 'जममसमग' इति युगपद् वाचकमव्ययपदं तेन एककालावच्छेदेन जायमान 'पवाइय' प्रवादितं तेन एककालावच्छिन्नसकलजनप्रमोदजनकमहाध्वनियुक्तेन इत्यर्थः 'संखपणवपटहभेरिझल्लरिखरमुहिहुडुकमुखमुइंगदुंदुभिनिग्योसनाइयरवेणं' संखपणवपटहभेरिझल्लरिखरमुवीहुडुकमुखमुइंगदुंदुभिनिग्योसनादितरवेण, तत्र संखः प्रसिद्धः 'पणवः महाभेरी 'नगारा' इति भाषायां, पटहः 'ढोल' इति भाषायां, भेरी=वाद्यविशेषः, झल्लरि='झालर'

सर्वादरेणं सर्वविभूतए सर्वविभूसाए सर्वसंभमेणं सर्व गंधपुष्पमलालकारेणं सर्वतुरियसहसन्निनाएणं) सर्व सामर्थ्ये से, अपने सर्व वैभव से, सर्व प्रकार के सत्कार सन्मान से उत्कृष्ट संपत्तिसे, सर्व प्रकार के हर्षातिशय से, सब तरह के गंध, पुष्पमाला एवं अलंकारोंसे, सब तरह के बाजों के निनाद से (महया इड् महया जुईए महया बलेण महया समुदएणं महया वरतुडियजमगसमगपावाइएणं संखपणवपटहभेरिझल्लरिखरमुहिहुडुकमुखमुइंगदुंदुभिनिग्योसनाइयरवेणं रायगिहस्स नगरस्स मज्झमज्झेणं णिग्गच्छइ) महती क्रुद्धि से, महती धुति से, महान बल से महान् समुदाय से तथा एक ही साथ बजाये गये श्रेष्ठ बाजों के ध्वनि से कि जो निनाद सकलजनों की

संभमेणं सर्वगंधपुष्पमलालकारेणं सर्वतुरियसहसन्निनाएणं) अधी ज्ञातना सामर्थ्य थी पोताना समग्र वैभवथी सर्व प्रकारना सत्कार अने सन्मानथी, उत्तम संपत्तिथी सर्वप्रकारना हर्षातिशेकथी अधी ज्ञातना गंध, पुष्प, माला अने अलंकारे थी अधी ज्ञातनां वाजज्योना अवाजथी, (महया इड् महया जुईए महया बलेण महया समुदएणं महया वरतुडियजमगसमगपावाइएणं संखपणवपटहभेरिझल्लरिखरमुहिहुडुकमुखमुइंगदुंदुभिनिग्योसनाइयरवेणं रायगिहस्सणं मज्झमज्झेणं णिग्गच्छइ) समुद्ध क्रुद्धिथी अपूर्व धुतिथी महान ज्ञातथी, विशाल समुदायथी तेमज्झ ज्येडी साथे वगाडवाभां आवेक्षां

अनगरधर्मांशुतवर्धिणीटीका अ १ सू ३६ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिरूपणम्

४१९

इति भाषायां, खरमुखी=महाढका चर्मवाद्यविशेषः, हुडुक्=‘विगुल’ इति भाषायां, मुरज=महामर्दलः लघुमर्दङ्ग, हुडुभिः=वाद्यविशेषः, एतेषां निर्घोषः=महाशब्दः तेन नादितः प्रतिध्वनिरूपतां प्राप्नो यो रवः=शब्दः, तेन, एतैः सर्वैः सह, राजगृहस्य नगरस्य मध्य-मध्येन सोत्सवं ‘निग्गच्छइ’ निर्गच्छति दीक्षार्थं निःसरति ॥सू० ३५॥

मूलम्—तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स रायगिहस्स नगरस्स मज्झं मज्झेणं निग्गच्छमाणस्स बहवे अत्थत्थिया कामत्थिया लाभत्थिया किच्चिसिया करोडिया कारवाहिया संखिया चक्रिया लंगलिया मुहमंगलिया पूसमाणवा वद्धमाणगा ताहिं इट्ठाहिं कंताहिं पियहिं मणुत्ताहिं मणामाहिं मणाभिरामाहिं हिययममणिज्जाहिं वग्गूहिं ति, अणवरयं अभिणंदंता य जमिथुणंता य एवं वयासी-जयर णंदा ! जयर भदा ! भइते अजियं जिणाहि इदियं जियं च पालेहि समं धम्मं जियविग्घोऽवि य ! वसाहि तं देव ! सिद्धिमज्जे निहणाहि रागदोसमल्ले । तवेणं, धितिधणिए बद्धकच्छे मदाहिय अट्टकम्मसत्तू ज्ञाणेणं उत्तमेणं सुक्केणं अप्पमत्तो पावय विर्तिमिरमणुत्तरं केवलं नाणं गच्छ य मोक्खं परमपयं सासयं च अयलं हंता परीसहचमुणं अभीओ परीसहोवसग्गाणं, धम्मे ते अविग्घं भवउत्तिकट्टु पुणोऽ मंगलं जयर सइ पउंजंति, तएणं से मेहे कुमारे रागिहस्स नगरस्स मज्झंमज्जेणं निग्गच्छइ निग्गच्छित्ता जेणेव

प्रमोद जनित मदा ध्वनि से, युक्त था, शंखों, नगारों ढालों भेरियों झालरों, खरमुखियों, विगुलों, तबलों तथा हुंहुभियों के नादित रव से, युक्त होता हुआ राजगृह नगर के बीचोंबीच होकर निकला । “ सूत्र ” ३५ ”

अथा उत्तम वाद्य यंत्राणां अवाज्ज्थी अथा माणुसेना प्रमोद अन्य महाध्वनि (सादे घोघाट) थी युक्त तेभज शब्दो, नगारा ढालो बेरीयो, जालरो, भरमुखीयो, प्युगलो, तण्ढांयो अने हुंहुषीयोना अवाज्ज्थी युक्त मेघकुमार राजगृह नगर ना मध्य भागे (धारीभागे) अन्ने नीकल्यो. ॥ सूत्र “ ३५ ” ॥

गुणसिलए चेइए तेणामेव उवागंछइ उवागच्छित्ता पुरिससहस्स-
वाहणिओ सीयाओ पच्चोरुहइ ॥सू० ३६॥

टीका—‘तएणं’ इत्यादि। ततः खलु तस्य मेघकुमारस्य राजगृहस्य नगरस्य
मध्यमध्येन निर्गच्छतः ‘बहवे अत्थत्थिया’ बहवोऽर्थार्थिनः=द्रव्यार्थिनः ‘कामत्थिया’
कामार्थिनः स्वेच्छा पूर्णार्थिनः यद्वा—रुद्धरूपार्थिनः, ‘भोगत्थिया’ भोगार्थिनः—
गंधरसस्पर्शार्थिनः, ‘लामत्थिया’ लाभार्थिनः=पारितोषिकादि प्राप्त्यर्थिनः,
‘क्विव्विसिया’ क्विव्विषिका—क्विव्विषं पापमस्ति येषां ते पापवन्तः अनाथान्ध-
पङ्गवादयः, ‘करोडिया’ करोटिकाः=कापालिकाः स्वपरधारिणः
इत्यर्थः ‘कारवाहिया’ कारवाहिकाः करं— राज्ञे देयं द्रव्यं वहन्तीति,

‘तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स’ इत्यादि।

टीका—(तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स) इसके बाद जब वे मेघ-
कुमार (रायगिहस्स नगरस्स मज्झं मज्झेणं) राजगृह नगर के ठीक बीचों-
बीच होकर (निगच्छमाणस्स) निकल रहे थे उस समय उन्हें (बह वे
अत्थत्थिया) अनेक अर्थभिलाषियोंने (कामत्थिया) अनेक कामा-
र्थियोंने—स्वेच्छा पूर्णार्थियोंने—अथवा शरूप के अर्थियोंने (भोगत्थिया)
अनेक भोगार्थियोंने—गंधरस स्पर्श के अभिलाषियोंने—(लाभत्थिया)
अनेक लाभार्थियोंने—पारितोषिक आदि की प्राप्ति की कामनावालोंने—
(क्विव्विसिया) अनेक अनाथ, अन्धे और पण आदि व्यक्तियोंने (करोडिका)
अनेक स्वपरधारियोंने स्वपर धारण करने वाले मिश्रुओंने, (कार-
वाहिया) अनेक कारवाहिकोंने—जिन पर राज्य का टेकम बकाया था

‘तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स’ इत्यादि

टीका—(तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स) तयारणाद मेघकुमार (राय-
गिहस्स नगरस्स मज्झं मज्झेणं) राजगृह नगरनी ठीक वर्ये वर्य थधने
(निगच्छमाणस्स) पसार थध रह्या हुता ते वण्णते तेभने (बहवे अत्थत्थिया)
धण्णा अर्थभिलाषीओओ (कामत्थिया) धण्णा कामार्थीओओ पोतानी धंओओने पूणुं
करवानी अबिलाषा सणनारा भाणुओओ (भोगत्थिया) धण्णा भोगार्थीओओ, ओटले
डे गंधरस ओने स्पर्शना अबिलाषीओओ, (लाभत्थिया) धण्णा लाभ भेणव-
वानी धंओओ सणनारा भाणुओओ—लाम वगेरेने भेणववानी धंओओवाणाओओ,
(क्विव्विसिया) धण्णा अनाथ, आंधणाओओ, तेभन अपंग वगेरे भाणुओओ (करो-
डिका) धण्णा अपपरधारी भिभारीओओ, (कारवाहिया) धण्णा कारवाहिकेओओ ओटले

‘संखिया’ शाङ्खिकाः—शङ्खवादनपूर्वकभिक्षाकारणः ‘चक्रिया’ चाक्रिकाः कुम्भकारतैलिकादयः, चक्र प्रदर्श्य याचका वा, लंगलिया’ लाङ्गलिका=हलिका हल वाहकाः—कृषीवलाः. ‘मुहमंगलिया’ मुखमंगलिकाः मुखे मङ्गलमस्ति येषां ने, आशीर्वाददायका इत्यर्थः। ‘पूसमाणवा’ पुष्पमानवाः=मागधा मंगल पाठकाः, ‘वर्द्धमाणगा’ वर्द्धमानकाः स्कंधारोपितपुरुषाः, क्रियाविशेषकारकाः ‘ताहिं’ ताभिः इष्टाभिः इष्टार्थ निरूपिकाभिः, कान्ताभिः=हृदयाऽऽह्लादिकाभिः पियाभिः=प्रीतिजनकाभिः=मनोज्ञाभिः=मनोहराभिः, मनोऽमाभिः मनसा अम्यन्ते गम्यन्ते इति मनोमाः ताभिः, अन्तःकरणहराभिरित्यर्थः मनोभिः=रामाभिः मनोज्ञाभिः हृदयगमनीयाभिः, परमप्रमोदजनकाभिः, ‘वग्गूहिं’ वाग्भिः ‘अणवरय’ अणवरत-विरामरहितं ‘अभिणंदंताय’ अभिनंदन्तश्च जय-

ऐसे मनुष्योंने—(संखिया) अनेक शंख बजानेवाले व्यक्तियोंने—शंख बजाकर भिक्षा मांगने वाले भिक्षुकोंने (चक्रिया) कुम्भकार तेली आदिकोंने, अथवा चक्र दिखाकर याचना करने वालोंने (लंगलिया) अनेक कितानोंने, (मुहमंगलिया) अनेक आशीर्वाद देनेवाले मुखमंगलिकोंने, (पूसमाणगा) अनेक मंगल पाठकोंने, (वर्द्धमाणगा) अनेक वर्द्धमानकोंने जिन्होंने अपने कंधों पर पुरुषों को चढ़ा रखा है ऐसे क्रियाविशेषकारक पुरुषोंने (ताहिं इष्टाहिं कंताहिं पियाहिं मणुन्नाहिं मणामाहिं मणाभि रामाहिं हियगमणिज्जाहिं वग्गूहिंति) उन इष्टार्थ निरूपक, हृदयाह्लादक, प्रीतिजनक, मनोहर अन्तःकरणहारी, परम प्रमोद जनक वाणियों द्वारा (अणवरयं अभिणंदंताय अभियुणंताय एवं वयासी) विराम रहित जय विजयादि शब्दोच्चारण से बधाते हुए इस प्रकार शुभाशीर्वाद दिये

के वे भाणुसोने राज्यामां लखाने ठेकस जाडी हुतो जेवा भाणुसोने (संखिया) धण्ण शंख वगाडनारा भाणुसोने जेटवे के शंख वगाडीने भिक्षा मागनारा बिजारीजोने, (चक्रिया) कुंभार तेली वगेरे भाणुसोने अथवा तो यके अतावीने लीज-मागनारा बिजारीजोने, (लंगलिया) धण्ण जेइतोने, (मुहमंगलिया) धण्ण आशीर्वाद आपनारा सुभमंगलिकेजोने, (पूसमाणगा) धण्ण मंगलपाठकेजोने, (वर्द्धमाणगा) धण्ण वर्द्धमानकेजोने—जेभण्णे पोताना जेला उपर भीज्ज भाणुसोने जेसाडी राज्या छे—जेवा भाणुसोने—(ताहिं इष्टाहिं कंताहिं पियाहिं मणुन्नाहिं मणामाहिं मणाभिरामाहिं हियगमणिज्जाहिं वग्गूहिंति) मेघकुमारने छंटाथं प्रइयके हृदयने आह्लादित करनारा, प्रीति उत्पन्न करनारा, मनोहर, अंतःकरणने वशमां करनारी, अत्यन्त आनंद पमाडनारा, वयने द्वारा (अणवरयं अभिणंदंताय अभियुणंताय एवं वयासी) सतत जय विजय वगेरे वयनेंथी वधावता

विजयादि शब्देन वर्धयन्तः, 'अभिधुणंता य' अर्थात्पुनश्च=विशिष्टगुणोत्कीर्तनेन स्तुतिं कुर्वन्त एवमवदन् जयनन्दा जय नन्दयति आनन्दयति सर्वानिति नन्दः तत्सम्बोधने हे नन्दः हे महापुरुष ! जय जय=सर्वथा विजयशालीभव, जय-जयभद्र=हे भद्र ! हे जगत्कल्याणकारिन् ! त्वं जय जय=सर्वोत्कर्षेण वर्धयस्व, 'भद्रं ते' ते तव भद्रं कल्याणं भवतु सर्वोपकारित्वात्, 'अजियं जिणाहि' अजितं जय=अजितम् अवशीकृतम् 'इन्दियं' इन्द्रियम् इन्द्रो जीवः तत्पाज्जानम् इन्द्रियं श्रोत्रादिकं जय वशीकुरु, 'जियं च पालेहि' जितं पालय=जितमिन्द्रियग्रामं पालय=परिरक्ष, वशीकृतेन्द्रियो भवेति भावः। 'समणधम्मं जिय विग्घोविय' श्रमणधर्मजितविघ्नोऽपि च पालयेति सम्बन्धः। अपि च-श्रमणधर्मं क्षान्त्यारूपि दशविधं जितविघ्नं=परीषदोसर्गजयोभूत्वा पालयेत्यर्थः। 'वसाहि तं देव ! सिद्धिमज्जे' वस=त्वं हे देव ! शाश्वतं निवासं कुरु, सिद्धिमध्ये=तिष्ठन्ति-कृतार्था भवन्ति यत्र गन्वेतिसिद्धिः-मुक्तिः,

(जय रणंदा जय २ भद्रा भद्रंते, अजियं जिणाहि, इन्दियं जियं च पालेहि समणधम्मं जिय विग्घोविय वसाहि तं देव ! सिद्धिमज्जे) हे नन्द हे महा पुरुष तुम । सर्वथा विजयशाली बनो हे भद्रजगत्कल्याण कारिन्। तुम सर्वोत्कर्षतासे बढो सर्वोपकारिहोने से तुम्हारा कल्याण हो। अवशीकृत इन्द्रियों पर तुम विजय प्राप्त करो। जित की रक्षा करो जित इन्द्रियों की सब तरफ से रक्षाकरो। विघ्नों को जीनने पर भी तुम श्रमणधर्म को अच्छी तरह पालो। सिद्धि के मध्य में तुम शाश्वत निवास करो। सिद्धि नाम मुक्ति का है। जिसमें जीव कृतार्थ हो जाते हैं उसका नाम सिद्ध है ऐसी सिद्ध मुक्ति है अथवा जबतक चार अध्यातिया कर्म बाकी रहे तबतक तुम देव के मध्य में रहो और जब ये चार अध्यातिया कर्म भी नष्ट हो जावे तब तुम सिद्ध के मध्य में

अविशेष शुष्ण कीर्तनधी स्तुति करता आ प्रमाणे शुभाशीर्वादा आपी रह्या हुता के (जय जय णंदा जय जय भद्रा भद्रंते, अजियं जिणाहि, इन्दियं जियं च पालेहि समणधम्मं, जिय विग्घोविय ! वसाहि तं देव ! सिद्धिमज्जे) हे नन्द ! हे महापुरुष ! तमे अधी रीते विजयी थाओ, हे भद्र जगतः कल्याणकारी तमे अधी रीते तमाशे उत्कर्ष साधो, तमे सर्वोपकारी छि भाटे तमाई कल्याण थाओ, अवशीकृत इन्द्रियों उपर तमे काणु भेजवो। जितनी रक्षा करो-जित इन्द्रियोंनी अधी रीते रक्षा करो। विघ्नोने छुतवान्नी साथे साथे तमे श्रमण-धर्मतुं पालन सारी पेटे करो। शाश्वत रूपे तमे सिद्धिनी वस्त्रे निवास करो। सिद्धिने अर्थ मुक्ति थाय छे अथवा न्यासुधी आर अध्यातिया कर्मों बाकी रहे त्यासुधी तमे देवना मध्यमां निवास करो अने न्यारे आ आर अध्यातिया कर्मों पणु नाश पावे त्यारे

अनगारधर्माभूतवर्णिटीका अ. १. म ३५ मेघकुमारदीप्तोत्सवनिर्गुणम्

४२३

तन्मध्ये । यद्वा-देवसिद्धिमध्ये-कपशेषे देवमध्ये, कर्मणः क्षये सिद्धिमध्ये चम' इत्यर्थः । 'निहणाहि रागदोसमल्ले' निजहि=नाशय रागद्वेषमल्लौ, रागद्वेष-रूपौ मल्लौ, 'तवेणं' तपसा 'धितिधणिण' धृतिधनिकः-धृतिरूपधनवान्, 'बद्धकच्छे' बद्धकच्छः-बद्धः-कच्छः-कटिप्रदेशो येन स र्वं सोत्साहः सन् 'महाहि य-अट्टकम्मसत्तू' मर्दय=क्षयय च अष्टकर्मशत्रून् कर्माणि शत्रव इव आत्मगुण-विघातकत्वान्, इति कर्मशत्रवस्त्वान्, 'झाणेणं उक्केणं सुक्केणं अप्पमत्तो' ध्यानेन उत्तमेन शुक्लेन अप्रमत्तः=निद्राविकथादि प्रमादवर्जितः सन् 'पावय' प्राप्नुहि 'वितिमिरमणुत्तरं केवलं नाणं' वितिमिरम्-विगतं तिमिरम्-अज्ञानान्धकारो यस्मात् तत्, 'अनुत्तरं-नास्त्युत्तरं-प्रधानं यस्मात् तत्, केवलं-केलालं ज्ञानं, प्राप्नुहि, इति पूर्वेण सम्बन्धः । 'गच्छ य मोक्खं परमपयं सासयं च अयलं' गच्छ च मोक्षं=परमपदं शाश्वतं सकलकर्मक्षयलक्षणं, कीदृशं मोक्षम् इत्याह- 'परमपयं' इत्यादि । परमपदं-दुःखरहितत्वात् सर्वोत्कृष्टं स्थानं शाश्वतं प्रति-क्षणमन्तारमथानात् द्रव्यार्थतया नित्यम् । अचलं=स्थिरं ततो निवृत्त्यभावात्, बसो । (निहणाहिरागदोसमल्ले) तुम रागद्वेष रूपी मल्लों को हटाओ (तवेणं धितिधणिण बद्धकच्छे महाहि य अट्टकम्मसत्तू) तुम तपस्या के द्वारा धृतिरूप धन को धारण करते हुए बड़े उत्साह के साथ आठ कर्म रूप आत्म शत्रुओं को नष्ट करो । झाणेणं उत्तमेणं सुक्केणं अप्पमत्ता वितिमिरमणुत्तरकेवलनाणं पावय) उत्तम शुक्ल ध्यान के प्रभाव से तुम निद्रा विकथा आदि प्रमाद से वर्जित होते हुए जिस से अज्ञान रूप अन्धकार नष्ट हो जाता है और जो अनुत्तर है--सर्व प्रधान है ऐसे केवल ज्ञान को प्राप्त करो । (अयलं सासयं च परमपयं मोक्खं गच्छह) तथा अचल-स्थिर शाश्वत-द्रव्यार्थिकनय की अपेक्षा से प्रतिक्षण सद्भाव रूप ऐसे दुःखवर्जित सर्वोत्कृष्ट स्थान रूप मुक्तिपद को प्राप्त करो ।

तमे सिद्धनी वच्चे वास करो (निगणाहि रागदोसमल्ले) तमे रागद्वेष इपी भणे ने नष्ट करो (तवेणं धितिधणिण बद्धकच्छे महाहि य अट्टकम्मसत्तू) तमे तप द्वारा धृति इपी धनने धारण करतां षड्गु उत्साहनी साथे आठ कर्म इय आत्म शत्रुओंको विनाश करो (झाणेणं उत्तमेणं सुक्केणं अप्पमत्ताविति-मिरमणुत्तरं केवलं नाणं पावय) उत्तम शुक्लध्यानना प्रभावथी तमे निद्रा-विकथा वगेरे प्रमाद रहित यद्यने अज्ञान इपी आधारने नष्ट करनाश अनुत्तर सर्व प्रधान केवलज्ञानने भेगवो. (अयलं सासयं च परमपयं मोक्खं गच्छह) तेमअ अयण (स्थिर) शाश्वत द्रव्यार्थिकनयनी अपेक्षाथी प्रतिक्षण सद्भाव इय

‘હંતા પરીસદ્ધચમુળં’ પરીસદ્ધચમું-પરીસદ્ધસેનાં સ્વલુ ‘હંતા’ વિનાશકો વિજેતા મત્ત। કિંમૂતઃ સ્તન ઇત્યાદ્-‘અમીઓ પરીસદ્ધોવસગાળં’ અમીતઃ-મયરહિતઃ પરીસદ્ધોવસર્ગાણામ્, તત્ર પરીપદ્ધાઃ-શુધાદયો દ્વાર્ત્તિશિલ્પક્ષણાઃ, ઉપસર્ગાઃ દેવ-દિકૃતા-ઉપદ્રવાઃ તેષામ્, હે સ્વામિન ! ‘ધમ્મે’ ધર્મે શ્રુતચારિત્રલક્ષણે, ‘તે’ તત્ર ‘અવિગ્ધં’ અવિગ્ધં વિગ્ધોભાવો ભવતુ ‘ત્તિકદ્’ ઇતિકૃત્વા એવમુક્ત્વા પુનઃપુનઃ વારં વારં ‘મંગલ જય ૨ સદં’ મંગલમયજયજયશબ્દં ‘પરંજંતિ’ પ્રયુજ્જતે। તતઃસ્વલુ સ મેઘકુમારઃ રાજગૃહસ્ય નગરસ્ય મધ્યમધ્યેન નિર્ગચ્છતિ નિર્ગત્ય યત્રૈવ ગુણશિલ્પકં ચૈત્યં તત્ર ઉવાગચ્છતિ ઉવાગત્ય પુરુષસદ્ધચવદિન્યાઃ શિવિકાતઃ પ્રત્યવરોહતિ=અવતરતીત્યર્થઃ । સૂ. ૩૬॥

(પરીસદ્ધચમુળં હંતા, પરીસદ્ધોવસગાળં અમીઓ, ધમ્મે તે અવિગ્ધં મત્ત) તુમ પરીપદ્ધોં કી સેના, કે વિજેતા વનો, પરીપદ્ધોં શુધા આદિ ૨૨ પરીપદ્ધોં કે ઓર દેવાદિ કૃત ઉપદ્રવરૂપ ઉપસર્ગોં કે મય સે તુમ સદા નિર્મુક્ત રહો-શ્રુતચારિત્રરૂપ ધર્મ મેં તુમ્હેં કિસી ખી પ્રકાર કા વિગ્ધ ન આવે (ત્તિ કદ્દુ પુણો ૨ મંગલ જય ૨ સદં પરંજંતિ) ઇસ પ્રકાર કહકાર ઉન સવને મંગલમય જય ૨ શબ્દોં કા પ્રયોગ ક્રિયા (તણં સે મેહે કુમારે રાયગિહસ્સ નગરસ્સ મજ્ઞં મજ્ઞેણં નિગચ્છહ) ઇસ પ્રકાર લોગોં કે આશીર્વાદોં સે સજાયા ગયા વહ મેઘકુમાર રાજગૃહ નગર કે ઠીક બીચોબીચ હોતા હુઆ નિકલા। ઓર (નિગચ્છિત્તા) નિકલકાર (જે જેવ ગુણશિલ્પ ચેદ્દે તેણામેવ ઉવાગચ્છહ) જહાં ગુણશિલ્પ ચૈત્ય ઉચ્ચાન થા વહાં પર પહૂંચા। (ઉવાગચ્છિત્તા પુરિસસદ્ધચવદિન્યાઓ એવા દુઃખ રહિત શ્રેષ્ઠ મુકિત પદને મેળવો. (પરીસદ્ધચમુળં હંતા પરીસદ્ધોવસગાળં અમીઓ ધમ્મે તે અવિગ્ધં મત્ત) તમે પરીપદ્ધ ઇમી સેનાના વિજેતા થાઓ, ભૂખ વગેરે બાવીસ પરીપદ્ધો અને દેવ વગેરેના ઉપદ્રવ-ઉપસર્ગોના ભયથી તમે સદા મુક્ત રહો. શ્રુત ચારિત્ર ૩૫ ધર્મમાં તમને કોઈ પણ બાતનાં વિગ્ધો ન નડે. (ત્તિ કદ્દુ પુણો પુણો મંગલ જય જય સદં પરંજંતિ) આ પ્રમાણે કહીને તે બધાઓએ મંગલમય જય જય શબ્દો ઉચ્ચાર્યા. (તણં સે મેહેકુમારે રાયગિહસ્સ નગરસ્સ મજ્ઞં મજ્ઞેણં નિગચ્છહ) આ પ્રમાણે લોકોના આશીર્વાદો મેળવતો મેઘકુમાર રાજગૃહનગરની ઠીક વચ્ચે થઈને પસાર થયો અને (નિગચ્છિત્તા) પસાર થઈને (જે જેવ ગુણશિલ્પ ચેદ્દે તેણામેવ ઉવાગચ્છહ) જ્યાં ગુણશિલ્પ ચૈત્ય હતું ત્યાં પહોંચ્યો. (ઉવાગચ્છિત્તા પુરિસ

अनगरधर्मावृत्तवर्णिणीटीकाःअ.१९. ३७ मेघकुमारदीक्षोत्सर्वानरूपणम्

४२५

मूलम्—तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स अम्मापियरा मेहं
कुमारं पुरओ कट्ठ जेणामेव समणे भगवं महावीरे तेणामेव उवाग-
च्छंति उवागच्छिता समणे भगवं महावीरं तिग्गुत्तो आयाहिण-
पयाहिणं केति करित्ता वंदंति नमंसंति वंदित्ता नमंसित्ता एव
वयासी एसणं देवाणुप्पिया ! मेहे कुमारे अम्हं एगे पुत्ते इहे कंते
जावजीवियोसासिए हिययणंदजणए उंवपुप्फंपिव दुल्लहे सवण-
याए किमंग पुण दरिसणयाए ? से जहा नामए उप्पलेति वा पउ-
मेति वा कुमुदेति वा पंके जाए जले संवर्द्धिए नोवलिप्पइ पंकर-
एणं णोवलिप्पइ जलएणं, एवामेव मेहे कुमारे कामेसु जाए भोगेसु
संवुद्धे नोपलिप्पइ कामएणं नोवलिप्पइ भोगएणं, एसणं देवाणु-
प्पिया ! संसारभउव्विग्गे भीए जम्मणजर मरणाणं इच्छइ देवाणु-
प्पियाणं अंतिए मुंडे भवित्ता अगाराओ अणगारियं पव्वइत्तए, अम्हे
णं देवाणुप्पियाणं सिस्सभिकखं दलयामो, पडिच्छंतु णं देवाणुप्पिया !
सिस्सभिकखं, तएणं से समणे भगवं महावीरे मेहस्स कुमारस्स
अम्मापिउएहिं एवंवुत्ते समाणे एयमट्ठं सम्मं पडिसुणेइ, तएणं से
मेहे कुमारे समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतियाओ उत्तरपुरत्थिमे
दिसिभागे अवक्कमइ, अवक्कमित्ता सयमेव आभरणमल्लालंकारं ओमु-
यइ, तएणं मे मेहकुमारस्स मायाहंसलक्खणेणं पडसाड्ढणं आभ-

सीयाओ पच्चोरुहई) वहां पहुँच कर वह उस पुरुषसहस्रवाहिनी
पालखी से नीचे तुरत उतरा । सूत्र “ ३६ ”

सहस्रवाहिणीओ सीयाओ पच्चोरुहई) त्यां पहुँचीने मेघकुमार पुत्र
सहस्र वाहिनी पालखीओभांथी तरत नीचे उतयो ॥ सूत्र “ ३६ ” ॥

४२६

हाताधर्मकथाज्ञसूत्रं

रणमालंकारं पडिच्छइ पडिच्छित्ता हारवरिधारसिंदुवारछिन्मुत्ता-
वलिपगासाइं अंसूणि विणिम्मुयमाणी२ गे२माणी२ कंदमाणी२
विलवमाणी२ एवं वयासी—जइठवं जाया ! घडियव्वं जाया पक्खिमि-
यव्वं जाया ! अस्सि च णं अट्टे नौ वमाएयव्वं अम्हंपि णं एमेव मग्गे
भवउत्तिकट्टे मेहस्स कुमारस्स अम्मापियरो समणं भगवं महावीरं
वंदंति नमंसंति वंदित्ता नमंसित्ता जामेव दिसिं पाउब्भूया तामेव
दिसिं पडिगया ॥ सू० ३७ ॥

टीका—‘तएणं तस्स मेहकुमारस्स अम्मापियरो’ इत्यादि । ततः खलु
तस्य मेघकुमारस्य मातापितरौ मेघकुमारं पुरतःकृत्वा यत्रैव श्रमणो भगवान्
महावीरस्तत्रोपागच्छति, उपागत्य श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिकृत्यः—
आदक्षिणप्रदक्षिणां कुरुतः, कृत्वा वन्देते नमस्यतः वंदित्वा नमस्यित्वा एव-
मवदताम् एष खलु हे देवानुपियाः! मेघकुमारोऽस्माकः पुत्रः इष्टः कान्तः

‘तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स’ इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (मेहस्स कुमारस्स) मेघकुमार के माता
पिता (मेहं कुमारं पुरओ कट्टे) मेघकुमार को आगे करके (जेणामेव
समणे भगवं महावीरे तेणामेव उवागच्छइ) जहाँ पर श्रमण भगवान्
महावीर थे वहाँ गये (उवागच्छित्ता समणं भगवं महावीरं तिवखुत्तो आयाहिणं
पयाहिणं करेइ) जाकर उन्होंने श्रमण भगवान् महावीर के आदक्षिण
प्रदक्षिणा पूर्वक सविधि वदनाकि (करित्ता वंदंति नमंसंति) उनके वंदना नमस्कार
किया। (वंदित्ता नमंसित्ता) वन्दना नमस्कार करके (एवं वयासी) फिर उन्होंने

‘तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स’ इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) त्थार आह (मेहस्स कुमारस्स) मेघकुमारना माता-
पिताये (मेहं कुमारं पुरओ कट्टे) मेघकुमारने आगण करीने (जेणामेव समणे
भगवं महावीरे तेणामेव उवागच्छइ) ज्थां श्रमणु लगवान् महावीर इत्ता
त्थां गथा (उवागच्छित्ता समणं भगवं महावीरं तिवखुत्तो आयाहिणं
पयाहिणं करेइ) ज्धने तेज्जाये आदक्षिणु प्रदक्षिणु पूर्वक श्रमणु लगवान्
महावीरने (करित्ता वंदंति नमंसंति) वारंवार वन्दन अने नमस्कार करीने
(एवं वयासी) तेभणु क्खुं (एसणं देवाणुपिया ! मेहे कुमारे) हे देवाण-

યાવદ્ 'જીવિયોસાસિ' જીવિતોચ્ચાસકઃ=જ વિતં પ્રાણધારણં ઉચ્ચાસયતિ
વર્ધયતિ इति सः अस्माकं प्राणधारक इत्यर्थः 'ह्रिययाणंदजण' हृदयानन्द-
जनकः अन्तःकरणप्रसोदकारकः किं बहुना उद्वरपुष्पमिव श्रवणेऽपि
दुर्लभः किं पुनः हे अङ्ग ! दर्शने हे प्रभो ! 'से जहानाम' अथ यथानामकम्-
यथाहृष्टान्तम्, 'उप्पलेति वा' उत्पलं-नीलकमलं, 'पउमेतिवा' पद्म-सूर्यवि-
काशिकमलं, 'कुमुदेति वा' कुमुदं चन्द्रविकाशी श्वेतकन्दर्विशेषः, 'पंकेजाए'
पङ्के जातं-उत्पन्नं 'जले संवर्द्धिण' जले संवर्द्धितं-वृद्धिमुपागतं किन्तु 'क
रण' पंकरजसा पंकएव रजः पंकरजः तेन कर्दमेन 'नोवलिप्पइ' नोवल्लिप्यते,
एवं 'जलरण' जलरजसा 'नोवलिप्पइ' नोवल्लिप्यते 'एवामेव' एवमेव अनेनैव

एसा कथा-(एव णं देवाणुप्पिया । मेहे कुमारे) हे त्वानुप्रिय ! यह मेघ-
कुमार (अम्हं एगे पुने) हमारे यहां एक ही पुत्र है--(इहे कंते जाव
जीवियोसासि) इसलिये यह हमें इष्ट है और कांत है यावत् जीवितो
च्छवासभूत है । अर्थात् हमारे प्राणों का आधारभूत है । (ह्रिययाणंद-
जण) हृदय को आनन्द पहुँचानेवाला है । (उव्वरपुष्पमिव दुल्लहे सव-
णयाए किमंगपुणदरिस्सणयाए) हे नाथ जिस प्रकार उद्वर के पुष्प
के दर्शन की तो बात दूर रही उसका नामश्रवण भी जैसे दुर्लभ
है उसी तरह प्रभो हमें भी इसका नाम श्रवण दुर्लभ है । (से जहाना
मए उप्पलेइ वा कुमुदेइ वा पंके जाए जले संवर्द्धिण नोवलिप्पइ पंकरएणं
नोवलिप्पइ जलरणं) जिस प्रकार नील कमल, सूर्य विकाशी पद्म और
चन्द्र विकाशी कुमुद कीचड़में उत्पन्न होते हैं, जलमें बढते हैं किन्तु
पंकजरूप रज से तथा जलरूप रज से वे उपलिप्त नहीं होते हैं (एवामेव

પ્રિય ! આ મેઘકુમાર (અમ્હં એગે પુત્તે) અમારો એકનો એક જ પુત્ર છે (ઇહે
કંતે જાવ જીવિયોસાસિ) એટલા માટે આ અમને ઇષ્ટ છે અને કાંત છે
યાવત્ જીવિતોચ્ચવાસ ભૂત એટલે આ અમારા પ્રાણોનો આધાર છે (હ્રિયયાણંદ-
જણ) હૃદયને આનંદ પ્રમાણનાર છે, (ઉવ્વરપુષ્પમિવ દુલ્લહે સવ-
મંગપુણદરિસ્સણયાએ) હે નાથ ! જેમ ઉદુભરના(ઉમરડાના)પુષ્પની જોવાની વાત તો
દૂર રહી પણ તેનું નામ સાંભળવું પણ દુર્લભ છે, તેમજ હે પ્રભો ! અમને પણ
આ મેઘકુમારનું નામ સાંભળવું પણ દુર્લભ હતું. (સે જહા નામએ ઉપ્પલેઇ
વા કુમુદેઇ વા પંકેજાએ જલે સંવર્દ્ધિણ નોવલિપ્પઇ પંકરણં નોવલિપ્પઇ
જલરણં) જેવી રીતે નીલ કમલ, સૂર્ય વિકાશી પદ્મ, અને ચન્દ્ર વિકાશી
કુમુદ કાદવમાં ઉદભવે છે, પાણીમાં વધે છે છતાં એ કાદવ રૂપ રજથી તેમજ પાણી
રૂપ રજથી તેઓ અલિપ્ત રહે છે (એવમેવ મેહે કુમારે કામેસુ જાએ મોગેસુ

૬૦૬-તેન મેઘકુમારોડપિ 'કામેસુ' કામેસુ-વિષયાભિલાષલક્ષણેષુ જાતઃસમુત્પન્નઃ
'ભોગેસુ' ભોગેસુ-ગન્ધરસસ્પર્શલક્ષણેષુ સંવાદ્ધિતઃ, કામે જાતો ભોગૈ-
ર્દ્ધિગતઃ इत्यर्थः, ન પુનઃકામરજસા ભોગરજસા ઉપલિપ્યતે પરમવૈરાગ્યવત્ત્વાત,
નામૈ વિષયા રોગાન્ત ન ચપિ ભોગાઃઈતિ ભાવઃ । एषः मेघकुमारः खलु हे
देवानुप्रियाः ! 'સંસારમહાવિગો' સંસારમયોદ્ધિગ્નઃ સંસરણં ચતુર્ગતિષુ પરિભ્ર-
મણં સંસારઃ તસ્માદ્વયં-ભીતિઃ તેન ઉદ્ધિગ્નઃ વિન્નઃ તથા 'મીષ' ભીતઃ-
વસ્તઃ 'જન્મજરમરણાણં' જન્મજરામરણેભ્યઃ, તસ્માત્ ઇચ્છતિ દેવાનુપ્રિયા-
ણામન્તિકે દ્રવ્યભાવતો મુઢો ભૂત્વા 'અગારાઓ' અગારાત્ મૃઢાત્ 'અણગારિયં'
અનગારિતાં 'પન્વહત્તણ' મત્રજિતું પ્રાપ્તુમિચ્છતીતિ પૂર્વેણ સંબન્ધઃ । वयं खलु देवानु-
प्रियाणां शिष्यभिक्षां ददमः, તત્ 'પહિચ્છંતુ' પ્રતીચ્છન્તુ સ્વીકુર્વન્તુ खलु हे
मेहेकुमारे कामेसु जाए भोगेसु संवाद्धिं नोवलिप्पइ कामरणं नोवलिप्पइ
'ભોગરણં') उसी तरह मेघकुमार विषयाभिलाष रूप काम में उत्पन्न
हुआ है गंध रस स्पर्श रूप भोगों से संवर्द्धित हुआ है--तो भी वह
परम वैराग्य से संपन्न होने के कारण कामरूप रज से उपलिप्त हुआ
नहीं है और न भोगरूप रजसे ही उपलिप्त हुआ है । (एसण देवाणु-
प्पिया संसारमहविगो भीष जम्मणजरमरणाणं इच्छइ देवाणुप्पि-
याणं अंतिण मुंडे भविता अगाराओ अणगारियं पन्वइत्तण) हे देवानु
प्रिय । यह चतुर्गतियों में परिभ्रमण रूप संसार के भयसे विन्न है
और जन्म, जरा एवं मरण से वस्त हैं । इसलिये यह आप देवानुप्रिय
के पास द्रव्य और भाव रूप से मुडित होकर अगार से अनगारिता को
प्राप्त करना चाहता है । (अम्हेणं देवानुप्पियाणं सिस्सभिवस्सं दलयामो

સંદ્ધિં નોવલિપ્પઈ કામરણં નોવલિપ્પઈ ભોગરણં) તેમજ મેઘકુમાર પણ
વિષયાભિલાષ રૂપ કામમાં ઉદ્ભવ્યો છે અને ગંધ રસ સ્પર્શ રૂપ ભોગોમાં વૃદ્ધિ
પામ્યો છે છતાં એ તે સાચા વૈરાગ્ય યુક્ત થઈને કામરૂપ રજથી અને ભોગરૂપ
કામરૂપથી લિપ્ત થયો નથી (એસણં દેવાણુપ્પિયા સંસારમહાવિગો મીષ જન્મજ-
રમરણાણં ઇચ્છઈ દેવાણુપ્પિયાણં અંતિણ મુઢે ભવિતા અગારાઓ અણ-
ગારિયં પન્વહત્તણ) હે દેવાનુપ્રિય ! આ ચતુર્ગતિઓમાં પરિભ્રમણ રૂપ-સંસા-
રના ભયથી ગમગીન છે અને જન્મ ઘડપણ અને મૃત્યુથી ભયભીત છે એટલા
માટે આ તમારી પાસે દ્રવ્ય અને ભાવ રૂપથી મુડિત થઈને અગારથી અનગારિતાન
મેળવવાની ઇચ્છા રાખે છે. (અમ્હેણં દેવાણુપ્પિયાણં સિસ્સમિવસ્સં દલયામો

देवानुप्रियाः ! शिष्यभिक्षाम्, ततः खलु स श्रमणो भगवान् महावीरः मेघ-
कुमारस्य मातापितृभ्यामेवमुक्तः सन् 'एयमद्वं सम्मं पडिसुणेः' इमं अर्थं सम्यक्
प्रतिशृणोति—सर्वं विरनिलक्षणं प्रवज्या दानरूपं सम्यक् प्रकारेण प्रतिशृणोति—
स्वीकरोति। ततः खलु स मेघकुमारः श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य भक्तिकाद
उत्तः पौरस्त्यं दिग्भागम् ईशानकोणम्, अवकामति=गच्छति, अपक्रम्य=गत्वा
स्वयमेव आभरणमाल्यालङ्कारम् 'ओमुयइ' अवमुञ्चति=त्यजति ततः खलु तस्य
मेघकुमारस्य माता हंसलक्षणेन पञ्चाटकेन आभरणमाल्यालङ्कारं प्रतीच्छति।

पडिच्छंतु णं देवाणुप्पिया विस्सभिवत्वं) अतः इम आप देवानुप्रिय
को शिष्य को भिक्षा देते हैं। आप इस शिष्य भिक्षा को स्वीकार करें।
(तएणं से समणं भगवं महावीरं मेहस्स कुमारस्स अम्मापिऊएहिं एवं
वुत्ते समणे एयमद्वं सम्मं पडिसुणेइ) इसके बाद वे श्रमण भगवान्
महावीर मेघकुमार के माता पिता से इस प्रकार कहे जाने पर मेघ-
कुमार के लिये इय अर्थ की स्वीकारता प्रदान कर देते हैं—अर्थात्
दे देते हैं—(तएणं से मेहे कुमारे समणस्स भगवओ महावीरस्स अंति-
याओ उत्तरपुरत्थिमे दिसिभागे अवक्कमइ) इसके बाद वह मेघकुमार
श्रमण भगवान् महावीर के पास से ईशानकोण की ओर गया (अवक्क-
मिच्चा समयमेव आभरणमल्लालंकारं ओमुयइ) वहाँ जाकर उसने अपने
आप ही आभरण माला तथा अलंकारों को अपने शरीर से उतार दिया
(तएणं से मेहस्स कुमारस्स माया हंसलक्षणेण पडसाडएणं आभरण

पडिच्छंतु णं देवाणुप्पिया विस्सभिवत्वं) ऐसी तमने अमे आ शिष्यनी भिक्षा
आपीअे छीअे तमे आ भिक्षाने स्वीकार करो (तएणं से समणे भगवं महा-
वीरे मेहस्स कुमारस्स अम्मापिऊएहिं एवंवुत्ते समणे एयमद्वं सम्मं
पडिसुणेइ) त्थार आइ मेघकुमारना माता पिता द्वारा आ प्रभाणु कडेवाम
आमेला श्रमणु लगवान् महावीर मेघकुमारने स्वीकारे छे ओटवे के सर्वविरति
इय प्रवज्यानुं दान अमे अने आपीशुं आ प्रभाणु पोतानी अनुमति दशवे छे.
(तएणं से मेहेकुमारे समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतियाओ उत्तर
पुरत्थिमे दिसिभागे अवक्कमइ) त्थार आइ मेघकुमार श्रमणु लगवान्
महावीर पासेथी ईशानकोणु तरइ गया. (अवक्कमिच्चा समयमेव आभरण
मल्लालंकारं ओमुयइ) त्यां अधने मेघकुमारे पोतानी भेजेअ आबरणु, भाणा तेमअ
अलंकारोने शरीर उपरथी डितारी दीधा. (तएणं से मेहस्स कुमारस्स माया हंस

गृह्णाति प्रतीक्य द्वारवारिधारसिन्दुवारछिन्नमुक्तावलिपकाशानि—तत्र सिन्दुवार इति निर्गुह्य पुष्पं,—शेषं प्रसिद्धम् । अश्रूणि विनिर्मुञ्चन्तीर रुदतीर क्रन्दन्तीर विलपन्तीर एवमवादीत—‘जडयव्वं जाया !’ हे जात ! हे पुत्र । यत्नितव्यं=प्राप्तेषु संयमयोगेषु यत्नः कार्यः । ‘घडियव्वं जाया’ घटितव्यं हे जात ! अप्राप्तानां संयमयोगानां प्राप्ते घटना कार्या चेष्टा कर्तव्या ‘परिकमियव्वं मलालंकारं पडिच्छइ पडिच्छित्ता द्वार वारिधारसिन्दुवारछिन्नमुक्तावलिपकासाइं अंसुणी विणिम्भुयमाणी २ रोयमाणी २ कंदमाणी २ विलवमाणी २ एवं वयासी) उतारें गये वे आभरण माला और अलंकार मेघकुमार की मानाने अपनी हंस-लक्षण वाली पट्टमाटिका से रख लिये और रख लेने के बाद द्वार वारि-धारा सिन्दुर, छिन्नमुक्तावली के समान प्रकाश वाले आंसुओं को वार २ बहाती हुई वार २ रोती हुई वार २ आक्रंदन करती हुई और वार २ विलाप करती हुई वह फिर इस प्रकार करने लगी—(जडयव्वं जाया ! घडियव्वं जाया ! परिकमियव्वं जाया ! अस्सि च णं अट्ठे नो पमाएयव्वं अम्मं पि णं एमेव भवउत्ति कट्टुं मेहस्स कुमारस्स अम्मापियरो समणं भगवं महावीरं वंदति नमंसंति वंदित्ता नमंसित्ता जामेव दिसं पाउब्भया तामेव दिसं पडिगया) हे जात पुत्र ! तुम प्राप्त संयममार्ग में यत्न करते रहना, हे जात ! अप्राप्त संयमयोगों की प्राप्ति के सदा सचेष्ट रहना, हे जात । तप संयम में सदा पराक्रम करना हे पुत्र । ज्ञानादि रत्नत्रयरूप अर्थ में तुम लक्ष्मणों पडमाडुणं आभरणमलालकारं पडिच्छइ पडिच्छित्ता द्वारवारि धारसिन्दुवारछिन्नमुक्तावलिपकासाइं अंसुणी विणिम्भुयमाणी २ कंद माणी २ विलवमाणी २ एवं वयासी) उतारेला आभरण भाणा अने अलं-कारोने मेघकुमारनी माताये पोतानी छंसना जिहोवादी पट्टसाटिकाभां भूरी दीधा अने त्वार पाह छार, वारिधारा, सिन्दुवार, तूटीगयेलां मातीओनी भाणानी जेम शैलता आंसुओने वारंवार वडेवडावती अने वारंवार विलाप करती छडेवा लागी—(जडयव्वं जाया ! घडियव्वं जाया परिकमियव्वं जाया ! अस्सि च णं अट्ठे नो पमाएयव्वं अम्मं पि णं एमेव भवउत्ति कट्टुं मेहस्स कुमारस्स अम्मा पियरो समणं भगवं महावीरं वंदति नमंसंति वंदित्ता नमंसित्ता जामेव दिसं पाउब्भया तामेव दिसं पडिगया) हे जात पुत्र ! तमे संयम मार्गभां यत्न करता रहेजे, हे जात ! अप्राप्त संयम योगोनी प्राप्ति भाटे हुमेशां सचेष्ट रहेजे, हे जात ! तप अने संयमभां हुमेशां पराक्रम करता रहेजे, हे जात ! ज्ञान वगेरै रत्न त्रय रूप अर्थभां तमे छोई दिवस प्रभादने वश थशा नहि आभारे

अनगरधर्माभूतवर्षाणीष्टीका अ.सू. ३८ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिरूपणम् ४३१

जाया' पराक्रमितव्यं हे जात । तप, संयमेषु पराक्रमः कर्तव्यः हे पुत्र
'अस्मि व णं अहे नो पमाएयव्वं अस्मिअ त्वल्ल अर्थे ज्ञानादिरत्नत्रये, न
प्रमादयितव्यं, प्रमादो न कर्तव्यः, अहं पि णं एवेव मग्गे भवउ' अस्माकमपि
स्यल्ल एवमेव मार्गो भवतु 'एमेव' एवमेव अमुना प्रकारेणैव 'मग्गो' मार्गः
कर्मरजः प्रक्षालनलक्षणो भवतु जायतां 'त्तिकुट्टे' इति कृत्वा एवमुक्त्वा माता-
पितरौ भगवन्तं वंदित्वा नमस्यित्वा स्वस्थानं गतौ ॥सू० ३७॥

मूलम्—एएणं से मेहे कुमारे सपमेव पंचमुट्ठियं लोयं करेइ
करित्ता, जेणामेव समणे भगवं महावीरे तेणामेव उवागच्छइ उवा-
गच्छित्ता समणं भगवं महावीरं तिकखुत्तो आयाहिणं पयाहणं करेइ
करित्ता वंदइ नमंसइ वंदित्ता नमंसित्ता, एवं वयासी-आलित्तेणं भंते !
लोए पलित्तेणं भंते ! लोए, आलित्तपलित्ते णं 'ते ! लोए, जराए मर-
णेण य, से जहाणामए केई गाहावई अगारंसि झियायमाणंसि जे
तत्थ भंहे भवइ अप्पभारे मोल्लगुसंए तं गहाय आयाए एगंतं अव
क्रमइ, एस मे णित्थारिए समाणे पच्छापुरा हियाए सुहाए खेमाण

कभी प्रमाद के आधीन मत बनना । हमलोगों के लिये भी यही मार्ग
होवे । हमलोग भी इसी प्रकार से कर्मरज प्रक्षालन रूप इस दोनों ही
मार्ग के अनुयायी बनें । ऐसा कहकर माता पिता श्रमण भगवान को वंदना
नमस्कार कर अपने स्थान की चले गये ॥सूत्र ३७॥

भाटे पल्लु येअ भागं शेष लुवन भाटे प्रशस्त आयेअ, येअले हे अमे पल्लु अ
प्रमाल्ले अ 'कर्मरजप्रक्षालन' इय आ भागंने अनुसरनारा थअये. आअ कल्लिने मातापिता
अन्ने सजवानने वंदन अने नमस्कार करीने पाताना स्थाने पाछां इयो. ॥सूत्र ३७॥

गिस्सेयसाए अणुगामियाए भविस्सइ एवामेव मम वि एगे आया-
भडेइट्टे कंते पिए मणुन्ने मणामे एस मे नित्थारिए समाणे संसार
चोच्छेयकरे भविस्सइ, तं इच्छामि णं देवाणुप्पियाहिं सयमेव मुंडाविउं
सेहाविउं सिक्खाविउं सयमेव आचारगोयरविणयवेणइयचरणकरण
जायामायावत्तियं धम्ममाइक्खिउं तएणं समणे भगवं महावीरे मेहं
कुमारं सयमेव पव्वावेइ सयमेव मुंडावेइ सयमेव आचार जाव
धम्ममाइक्खइ एवं देवाणुप्पिया ! गंतव्वं चिद्धियव्वं णिसीइयव्वं
तुयट्ठियव्वं भुंजियव्वं भासियव्वं एवं उट्ठाए उट्ठाय पाणेहिं भूतेहिं
जीवेहिं सत्तेहिं संजमेणं संजमियव्वं, अस्सि च णं अ एणे पमाएयव्वं,
तएणं से मेहे कुमारे समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए इमं
एयारुव्वं धम्मियं उवएसं णिसम्म सम्मं पडिवज्जइ, तमाणाए तहग-
च्छइ तहचिट्ठइ जाव उट्ठाए उट्ठाय पाणेहिं भूतेहिं सत्तेहिं संजमइ । सू. ३८

टीका—‘तएणं से मेयकुमारं सयमेव’ इत्यादि । तदनु सर्वाभरणपरि
मोचनानन्तरं परित्यक्तगृहस्थवेपः परिधृतमुनिवेषः सदोरकमुखचस्त्रिकोप-

‘तएणं से मेहे कुमारे’ इत्यादि ।

टीकार्थ—इसके बाद (से मेहे कुमारे) उन मेयकुमारने (सयमेव) अपने
आप ही (पंचमुद्रियं लोयं करेइ) पंचमुष्टी लोच किया—अर्थात्—जब वे अपने

‘तएणं से मेहेकुमारे’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) त्थार आइ (से मेहे कुमारे) मेयकुमार (सयमेव)
पोतानी मेणे ५ (पंचमुद्रियं लोयं करेइ) पंच भूडी लुंथन उयुं ओट्ठे डे
आरे मेयकुमार अथा धरेणुंओ वणेरे उतारीने गृहस्थना वेपेओ त्याग कर्यो आने

અનગારધર્મામૃતવર્ષિणीटीका अ१ सू ३८ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिरूपणम्

૪૨૩

શોભતમુખઃ કક્ષાચલમ્વિતરજોહરણઃ અન્યાન્યપિ સાધુપકરણાને ચયાકલ્પં
પાત્રાદીનિ ગૃહીત્વા મેઘકુમારઃસ્વયમેવ 'પંચમુષ્ટિકં'પંચમુષ્ટિકં લોચં-નત્ર પશ્ચમુ
ષ્ટયો યસ્ય સ પંચમુષ્ટિકઃ તં લોચં=શિરઃ કેશોત્પાટનં 'કરેદ્'કરોતિ-પશ્ચમિર્મુષ્ટિભિઃ
કરણભૂતાભિઃ શિરસિ પશ્ચથા વિમક્તાનાં લુશ્ચનોય કેશાનામુત્પાટનં ન તુ પશ્ચમિ
ર્મુષ્ટિભિઃ પશ્ચનારૈરેવ સમગ્રકેશોત્પાટનસમ્ભવ इति भावः। લાચં કૃત્વા
યત્રૈવ શ્રમણો ભગવાન્ મહાવીરત્રતૈર્વોપાગચ્છતિ, ઉપાગત્ય શ્રમણં ભગવન્તં
મહાવીરં ત્રિકૃત્વઃ આદક્ષિણપદક્ષિણાં કરોતિ કૃત્વા વન્દતે નમસ્યતિ, વન્દિત્વા
નમસ્યત્વા એવમવદત । 'અલિત્તેજં મંતે ! લોએ' હે મદન્ત ! હે મગવન !
આદંસઃ=દુઃસ્વાગ્નિના જ્વલિતઃ સ્વલુ અયં લોકઃ વાલ્યે આધિવ્યાધિ પર-

સર્વાભરણાદિ ઉતાર કર, ગૃહસ્થવેષ કા પરિત્યાગ કર મુનિવેષ અંગીકાર કર
મુ વ વસ્ત્રિકા બાંધકર કક્ષા મેં રજોહરણ અવલંચિત કર તથા ઔર મી સાધુ
કે ગોમ્ય પાત્રાદિ ઉપકરણ લેકર અચ્છાં તરફ મુનિ દીક્ષા સે યુક્ત હો ગયે તથ
અન્હોંને અપને કેશોંકા અપને આપ અર્થાત્ અપને હાથોં સે પંચ મુષ્ટિ લોચ કિયા
(કરિત્તા જેગામેવ સમણે મગવં મહાવીરે તેણામેવ ઉવાગચ્છડ) કેશ લુંચન
કર ફિર વે જહાં શ્રમણ મગવાન મહાવીર વિરાજમાન થે વહાં મયે(ઉવા-
ગચ્છિત્તા સમણં મગવં મહાવીરં તિવસ્તુતો આયાહિણં પયાહિણ કરેદ્) વહાં
જા કર અન્હોંને અનકી-શ્રમણ મગવાન મહાવીર કી-તીન વાર આદક્ષિણ
પદક્ષિણા કરકે અન્હેં સત્રિધિ વંદના નમસ્કાર કિયા । વંદના નમસ્કાર કરને કે
બાદ ફિર વે પ્રશુ સે ઇસ પ્રકાર કહને લગે (અલિત્તેજં મંતે લોએ) હે મદન્ત ।
યદ લોક દુઃસ્વરૂપી અગ્નિ કી જ્વાલા સે જલ રહા હૈ-વાલ્યાવસ્થા મેં યદાં

મુનિવેષ સ્વીકારીને મોં ઉપર સદોરકમુખવસ્ત્રિકા બાંધી કાબ બગલામાં રજોહરણ
ધારણ કર્યું, તેમજ બીજી પણ સાધુઓને માટે યોગ્ય એવા પાત્ર વગેરે ઉપકરણો
લઈને સારી રીતે મુનિ દીક્ષાથી યુક્ત થઈ ગયા ત્યાર બાદ તેમણે પોતાના કેશોત્
પાટાની મેળે જ પંચ મુષ્ટિ લુંચન કર્યું. (કરિત્તા જેગામેવ સમણે મગવં મહા-
વીરં તેણામેવ ઉવાગચ્છડ) કેશ લુંચન પછી મેઘકુમાર ન્યાં શ્રમણ ભગવાન
મહાવીર હતા ત્યાં ગયા. (ઉવાગચ્છિત્તા સમણં મગવં મહાવીરં તિવસ્તુતો આયા-
હિણં પયાહિણં કરેદ્) ત્યાં જઈને મેઘકુમારે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરની ત્રણ
વખત આ દક્ષિણ પ્રદક્ષિણા પૂર્વક તેમને સત્રિધિ વંદન અને નમસ્કાર કર્યા. વંદના અને
નમસ્કાર કર્યા બાદ તે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને કહેવા લાગ્યા કે (અલિત્તેજં લોએ)
હે ભદ્રંત ! આ સંસાર દુઃખ રૂપી અગ્નિની જ્વાળાઓમાં સળગી રહ્યો છે. બાલ્ય
અવસ્થામાં અહીં બધા આધિ, વ્યાધિ, પરવશતા વગેરે દુઃખોનો અનુભવ દરેક
પ્રાણી કરે છે. (પલિત્તેજં મંતે લોએ) જવાનીમાં આ જગત ભોગતૃષ્ણા અને પ્રિયના
પપ

आधि, व्याधि, परवशता आदि दुःखों का अनुभव हर एक प्राणी करते हैं। (पलित्तेजं भंते लोए) तरुण अवस्थामें यह लोक भोगों की तृष्णा से और प्रिय के विरह आदि से चाल्यकाल के दुःखों की अपेक्षा भी अधिक दुःखों का अनुभव करता है इसलिये हे भदंत यह लोक प्रकर्षण क्षीप्त दुःखाग्नि द्वारा पञ्ज्वलित हो रहा है। (अलित्तपलित्तेजं भंते लोए-जगए मरणेण य) हे भदंत ! जरा और मरण से यह लोक आदिप्त इसलिये हो रहा है कि वृद्धावस्था में भोग्य विषयों के समुपस्थित होने पर भी यह प्राणी उन विषयों को भोगने में असमर्थ रहता है तथा स्त्री पुत्र आदि भी इस अवस्था में इसे अपमानित किया करते हैं कास-श्वास, आदि प्रबल रोग रात दिन इस अवस्था में इस जीव को पीड़ा देते रहते हैं तथा चिरसंचित धन के वियोग आदि की संभावना से कर्चरण आदि अंगों की शिथिलता से, मरण के भय से उद्भूत हृदय कंपन से इस अवस्था में सतत-दुःखों का अनुभव होता रहता है तथा मरण समय

રિયોગ વગેરેથી બાલ્ય અવસ્થાના દુઃખો કરતાં પણ વધારે પડતા દુઃખોનો અનુભવ કરે છે, એટલા માટે હે ભદ્રંત ! આ જગત ભયંકર સળગતા દુઃખાગ્નિમાં બળી રહ્યું છે. (આલિન્નપલિન્નેણ મંતે લોષ જરાણ મરણેણ ચ) હે ભદ્રંત ! ઘડપણ અને મૃત્યુથી આ જગત સમગ્ર રૂપમાં એટલા માટે ભભૂકી રહ્યું છે કે ઘડપણમાં ઉપભોગની વસ્તુઓ સામે હોવા છતાં એ આ જગતના પ્રાણીઓ તે વિષયોને ભોગવવામાં અસમર્થ રહે છે તેમજ સ્ત્રી પુત્ર વગેરે પણ વૃદ્ધાવસ્થામાં તેમને અપમાનિત કરે છે. કાસ, શ્વાસ વગેરે પ્રબળ રોગો રાત દિવસ આ અવસ્થામાં આ જીવને કષ્ટ આપતા રહે છે, તેમજ ચિર કાળ સંગ્રહેલા ધનને નષ્ટ થવાની સંભાવનાથી હાથપગ વગેરે અંગોના શૈથિલ્યથી, મૃત્યુભયથી, ઉદ્ભવેલા હૃદયના કંપનથી આ વૃદ્ધાવસ્થામાં સતત દુઃખોનો અનુભવ થતો જ રહે છે, તથા આ જીવને મરણ

अनगारधर्मासितवर्षिटीका अ. १. स ३८ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिर्घणम्

४३५

तीतदुःखानुभवःप्रत्यक्ष एवेति कस्य हृदयं न भीषयति । 'से जहानामए' तद् यथानामकं यथादृष्टान्तं दृष्टान्तमनुसृत्य वर्णने इत्यर्थः, कोऽपि गाथापतिः— धनसमृद्धो गृहस्थःअगारे 'अगारंसि झियायमाणंसि' अगारे-गृहे ध्यायति धातूनामनेकार्थत्वात् प्रज्वलिते सतीत्यर्थः 'जे' यत् तत्थ' तत्र 'भंडे' भाण्डो भवति 'अप्पभारे' अल्पभारः 'मोल्लगुरुए' मूल्यगुरुकः—बहुमूल्यः, तं गृहीत्वा 'आयाए' आत्मना—स्वयम् 'एगंतं' एकान्तं निरूपद्रवस्थानं 'अवक्कमइ' अपक्रामति—गच्छति, एवं च चिन्तयति 'एस मे णित्थारिए समाणे' एषःमूल्यगुरु को भाण्डः' मम निस्तारितःसन् 'पच्छा' पश्चात् भविष्यति काले, 'पुरा' विवक्षित कालात् पूर्वस्मिन् काले संततिपरम्परायां स्व सत्तायां चेत्यर्थः 'हियाए' इत्याय जीवनादि निर्वाहजनकाय 'सुहाए' सुखाय भोक्तृसंपाद्यानंदोय 'खेमाए' क्षेमाय समुचितसुखसमर्थाय 'णिस्सेयसाए' निश्चयसाय भाग्योदयाय

मं प्राणोत्क्रमणकालिक दुरन्त अनन्त वेदनाओं से उद्भूत सूक्ष्म के सद्भाव से वर्णनातीत दुःखों का अनुभव इस जीव को प्रत्यक्ष में ही होता है—इस लिये यह जरा और मरण से आदीप्त एवं प्रदीप्त—हो रहा है। अतः इस तरह की इस की यह स्थिति किस समझदार प्राणी के हृदयको भयान्वित नहीं करती है। (से जहानामए) इसी बात को दृष्टान्त द्वारा समर्थित किया जाता है—(कोई गाहावई अगारंसि झियायमाणंसि-जे तत्थ भंडे भवइ अप्पभारे मोल्लगुरुए तं गहाय आयाए एगंतं अवक्कमइ) जैसे कोई धन समृद्ध गृहस्थ घर में आग लग जाने पर उममें की अल्प-भारवाली वस्तुओं को जिनकी कीमत बहुत भारी होती है लेकर स्वयं निरूपद्रव स्थान में चला जाता है और ऐसा विचार करता है (एस मे णित्थारिए समाणे पच्छापुरा हियाए सुहाए खेमाए णिस्सेयसाए अणुग्गामियाए-

प्राणोत्क्रमण कालिक दुरन्त अनन्त वेदनाओंकी, भूखोंवस्थाकी, जेभनुं वलुंन पणु अशक्त्ये छे आवा दुःखोना अनुभव प्रत्यक्ष इपे थाय छे. जेटला माटे आ जगत वृद्धावस्था अने मृत्युकी आदीप्त अने प्रदीप्त थई रह्युं छे. जेथी जेवी आ जगतनी लयंकर स्थिति कथा समजु भाणुसना हुहयने कंघावी न भूके. (से जहानामए) जेभन्वर्तिने दृष्टान्त द्वारा वधारे पुष्ट कस्वामां आवे छे. (कोई गाहा वई अगारंसि झियायमाणंसि जे तत्थ भंडे भवइ अप्पभारे मोल्लगुरुए तं गहाय आयाए एगंतं अवक्कमइ) जेभ केछ पैसापात्र समृद्ध गृहस्थ घर सजगी छे तेत्यारे तेमाथी थोडा वजनवाणी भारी किमती वस्तुने लहने पोते निरुपद्रव स्थानमां पछांये अने ते विचारे के—(एस में णित्थारिए समाणे पच्छा पुरा हियाए सुहाए खेमाए णिस्सेयसाए अणुग्गामियाए भविस्सइ) आ किमती वस्तु भारी

‘પરંપરાનુચિન્ધિ મુલ્યાય મવિવ્યતિ, ‘એવામેવ’ એવામેવ અમુનૈવ દટ્ટાન્તેન હે
મદન્ત ! હે-મગવન્ ! ‘મમ વ’ મમાપિ ‘એ’ એકઃ અદ્વિતીયઃ શ્રેષ્ઠઃ ‘આયા
મંહે’ આત્મમાણ્ડઃ=આત્મરૂપોમાણ્ડઃ રત્નકરણ્ડકમિવ ‘હંદે’ હંદુઃ આત્મ-
નિદિલક્ષણઃ સર્વેષ્ટસિદ્ધિપૂરકત્વાત્ ‘કંતે’ કાન્તઃ કમનીયઃ આત્મગુણપ્રકાશ-
કત્વાત્ ‘પિ’ પ્રિયઃ-વલ્લભઃ આત્મનોડક્ષયપદ પ્રાપકત્વાત્ ‘મણુન્ને’ મનોજ્ઞઃ=
મુન્દરઃ સકલમાણિગણદુર્લભાક્ષયશાંત્યાદિ ગુણપ્રકાશકત્વાત્-‘મળામે’

મવિસ્સઈ) કિં યદ્દ ચહુમૂલ્ય વસ્તુ મેરે નિમ્તાર કે લિયે હોતી હુઈ
મી મવિવ્યત્ કાલ મેં વિવક્ષિત કાલ સે પૂર્વકાલ મેં સંતાન પરંપરા મેં તથા
મેરી મૌજૂદગી મેં જીવન નિર્વાહ કે લિયે મોગજનિત આનન્દ કે લિયે.
મમ્પ્રચિત મુલ્ય સમ્પાદન કે લિયે, તથા પીઢી દર પીઢી કે લિયે સુલ્લ-
સાધન કે નિમિત્ત હો જાવેગી (એવામેવ મમ વિ એગે આયા મંહે હંદે કંતે
પિં મણુન્ને એસ મે જિત્થારિં સમાણે સંસારવોચ્છેદકરે મવિસ્સઈ) ઉસી
ત દ કીમતિ મેરી આત્મારૂપી યદ્દ વસ્તુ રત્નકરણ્ડ કી તરહ મુજે મી હંદુ
હે. કાન્ત હૈ, વલ્લભ હૈ, મનોજ્ઞ હૈ, મનોમ હૈ-અતઃ યદ્દ આદીપ્ત પ્રદીપ્ત
હુપ્ત ઇસ સંસાર સે પૃથક્કૃત હોતી હુઈ મેરે લિયે સંસાર કી ઉચ્છેદ કારિકા
હોગી। મુજે યદ્દ આત્મારૂપી વસ્તુ હંદુ ઇસલિયે હૈ કિં યદ્દ સમસ્ત હંદુ
પદાર્થોં કી સિદ્ધિ કી પુરક હોતી હૈ। કાંત ઇસલિયે હૈ કિં યદ્દ આત્મા
ગુણોં કી પ્રકાશિતા હોતી હૈ। પ્રિય ઇત્ત લિયે હૈ કિં યદ્દ આત્માકો
અક્ષય પદ કી પ્રાપ્તિ કરા દેતી હૈ। મનોજ્ઞ ઇસ લિયે હૈ કિં સકલ-

ભ ણુ પોષણ માટે તે પર્થાસ થશે જ પણ ભવિષ્યમાં, વિવક્ષિત કાલથી પૂર્વકાલમાં,
સંતાન પરંપરામાં તેમજ મારી હયાતીમાં જીવન નિર્વાહ માટે, ઉપભોગ અને આનંદ
માટે સારી રીતે સુખ મેળવવા માટે પેઢી દર પેઢીના સુખ સાધન માટે પર્થાસ થશે.
(એવામેવ મમ વિ એગે આયા મંહે હંદુ કંતે પિં મણુન્ને મળામે એમ
મે જિત્થારિં સમાણે સંસારવોચ્છેદકરે મવિસ્સઈ) તેના જેવી કિંમતી
મારા આત્મા રૂપી આ વસ્તુ રત્ન કરંડકની જેમ મને પણ હંદુ છે. કાન્ત છે, વલ્લભ
છે, મનોજ્ઞ છે, મનોમ છે એટલા માટે આ આત્મારૂપી કિંમતી વસ્તુ આદીપ્ત પ્રદીપ્ત
થતાં એટલે કે સમગ્ર રૂપમાં સંગતા આ સંસારથી પૃથક્ થઈને મારા માટે સંસાર
ને જડ મૂળથી ઉઝાડી નાખનારી થશે. મને આત્મારૂપી આ વસ્તુ હંદુ એટલા
માટે છે કે આ સઘળા હંદુ પદાર્થોની સિદ્ધિ મેળવનારી છે. આત્માને અક્ષયપદ
પ્રમાડનારી હોવાથી આ આત્મા રૂપી વસ્તુ ‘પ્રિય’ છે. સઘળા પ્રાણીઓ ને માટે
દુર્લભ શાશ્વત શાંતિ વગેરે શુભોવાળી છે, તેમની આ આત્મારૂપી વસ્તુ પ્રકાશિત કર-

સર્વજ્ઞૈઃસિદ્ધસ્વરૂપતયા પ્રતિપાદિતત્વાત્ 'એસ' એષઃ પ્રત્યક્ષઃ જ્ઞાનાદિગુણરત્ન સંધૃતો મમાત્મખાણ્ડઃ 'મે' મયા 'નિત્યારિણ સમાણે' નિસ્તારિતઃ સન્ આદી-
મપદૈસ સંસારાત્પૃથક્ કૃતઃ સન્ 'સંસારવોચ્છેયકરે ભવિષ્યત્' મંસારવ્યુ-
ચ્છેદકરો ભવિષ્યતિ સંસારઃ જન્મજરામરણજનિતઘોરમહાદુઃસ્વપરિપૂર્ણચતુ-
ર્ગતિભ્રમણલક્ષણઃ તસ્ય વિચ્છેદકરો વિનાશકો ભવિષ્યતિ સંસારપરિત્યાગો
હિ અક્ષયહિતાય અક્ષયસુખાય અક્ષયસામર્થ્યાય અક્ષયકલ્યાણાય સાધનન્ત-
ર્પર્યવસાનાય ભવતિ ઇતિ ભાવઃ । તદિચ્છામિ તસ્માત્ કારણાદ્ભિલ્ષામિ
સ્વલુ હેમદન્ત, 'દેવાણુપિગાર્હિ' દેવાનુપ્રિયૈઃ સ્વયમેવ=પ્રવ્રાજયિતું સર્વવિરતિ-
રૂપેણ દીક્ષયિતું મુંડયિતું દ્રવ્યતો લુઙ્ગિતકેશેણ ભાવતો રાગદ્વેષરાદિત્યેન,
'સેઠાવિઝ' સેઠયિતું માર્ઙ્ગિઃ સૂત્રાર્થગ્રાહયિતું, 'સિક્કલાવિઝં' શિક્ષયિતું પ્રન્યુપે

પ્રાણિ ગણે કો દુર્લભ જો અક્ષય જ્ઞાત્યાદિ ગુણ હૈં ઉનકી યહ પ્રકાશક
હોતી હૈં । મનોમ્ ઇસ લિયે હૈં કિ સર્વજ્ઞ ભગવાનને ઇસકા સ્વરૂપ સિદ્ધ
અવસ્થામય કહ્વા હૈં । યહ સંસાર ચતુર્ગતિ ભ્રમણ રૂપ હૈં યે ચા ।
ગતિયોં જન્મ, જરા, એવં મરણ સે જનિત ઘોર મહા દુઃખોં સે ખરી
હૈં અર્થાત્ ઇસ સંસાર કા પરિત્યાગ ઇસ જીવ કો અક્ષય હિત કે
લિયે અક્ષય સૂત્ર કે લિયે, અક્ષય સામર્થ્ય કે લિયે, અક્ષય કલ્યાણ કે
ઑર આદિ અનન્ત તથા અર્પર્યવસાન પદ કે લિયે હોતા હૈં (તં ઇચ્છામિ
ણં દેવાણુપિગાર્હિં સયમેવ પવ્વવિઝં સયમેવ મુંડાવિઝં સિક્કલાવિઝં
સયમેવ આચારગોચરવિણયવેણઇય ચરણકરણજાયામાયાવત્તિયં
ધમ્મમાઙ્ગિક્કલઝં) ઇસ લિયે મેં આપ દેવાનુપ્રિય સે સર્વ વિરતિ રૂપ
દીક્ષા પ્રાપ્ત કરને કે લિયે દ્રવ્ય ઑર ભાવ કો અપેક્ષા મુંડિત હોને કે

નારી હોય છે એટલા માટે આ 'મનોમ્' છે. સર્વજ્ઞ ભગવાને એનું સ્વરૂપ સિદ્ધ
અવસ્થામય કહ્યું છે, એથી એ આત્મારૂપી વસ્તુ 'મનોમ્' છે. આ સંસાર ચતુર્ગતિ
ભ્રમણરૂપ છે. એ ચારે ચાર ગતિઓ જન્મ જરા (ઘડપણ) અને મૃત્યુના ભયંકર
કળ્થથી યુક્ત છે. તાત્પર્ય એ છે કે આ સંસારને પરિત્યાગ આ છુવને અક્ષય
હિતને માટે, અક્ષય સુખને માટે, અક્ષય સામર્થ્યને માટે, અક્ષય કલ્યાણને માટે
અને આદિ અનન્ત તેમજ અર્પર્યવસાન પદને માટે હોય છે. (તં ઇચ્છામિ ણં
દેવાણુપિગાર્હિં સયમેવ પવ્વવિઝં સયમેવ મુંડાવિઝં સેઠાવિઝં સિક્કલા
વિઝં સયમેવ આચારગોચરવિણયવેણઇયચરણકરણજાયામાયાવત્તિયં
ધમ્મમાઙ્ગિક્કલઝં) એટલા માટે હું દેવાનુપ્રિય પાસેથી સર્વ વિરતિરૂપ
દીક્ષા મેળવવા માટે, દ્રવ્ય અને ભાવની અપેક્ષાએ મુંડિત માટે, સૂત્ર અને અર્થ

ક્ષયાદિ શિક્ષાં ગ્રાહયિતું સ્વયમેવ 'આચારગોચરવિનયવેળવ્યચરણકરણ-
જાયામાયાવતિયં' આચાર ગોચરવિનયવૈનયિકચરણકરણયાત્રામાત્રાવૃત્તિકં.
આ-મર્યાદાયાં, ચરણં આચારઃ, જ્ઞાનાદિપંચવિધઃ, ગોચરઃ ગૌમિવ ચરણં
ગોચરઃ-ભિક્ષાટનં, વિનયઃ વિનયતિ-અભિવાદનાદિના નાશયતિ સકલકલે
શકારકમષ્ટ પ્રકારં કર્મ સઃ, વૈનયિકં વિનયે ભવં વૈનયિકં, તત્કલં મર્મક્ષયાદિ
નિરૂપણં ચરણં મહાવ્રતાદિ, કરણં પિંડવિશુદ્ધ્યાદિ યાત્રા-તપોનિયમસંયમા-
દિષુ પ્રવૃત્તિઃ યાત્રા-સંયમ યાત્રાનિર્વાહાર્યમાહારાદિ પરિમાણજ્ઞાનમ્ એતેર્ણાં
આચારાદીનાં વૃત્તિ વર્તનં યસ્મિન્નસૌ આચારાદિ વૃત્તિકસ્તં 'ધર્મં
ધર્મ' આદિક્ષિવૃત્તં આરુપ્યાપયિતુમ્ ઇચ્છામીતિ પૂર્વેણ સમ્બન્ધઃ॥ તતઃસ્વલુ શ્રમણો મગ

લિયે, મુત્ર ઓર અર્થ કો આપસે ગ્રહણ કરને કે લિયે પ્રતિ લેસનાદિ
રૂપ શિક્ષા ગ્રહણ કરને કે લિયે, તથા આચાર ગોચર, વિનય, વૈનયિક
ચરણ, કરણ, યાત્રા ઓર યાત્રા વાલે ધર્મ કી પ્રરૂપણા કરને કે લિયે,
ચાહ રહા હૂં । મર્યાદા મેં વિચરણ કરના ઇસ કા નામ આચાર હૈ ।
યહ પાંચ પ્રકાર કે જો જ્ઞાન આદિ હૈ ઊન રૂપ પડતા હૈ । ગાય કે સમાન
ચરણ કા નામ ગોચર હૈ । ગોચર શબ્દ કા અર્થ ભિક્ષાદન હૈ । અભિ-
વાદન આંદિ ક્રિયાઓ દ્વારા આત્મા સકલ કલેશ કારક અષ્ટ પ્રકાર કે
કર્મોં કા જિસ સે નાશ કરના હૈ વહ વિનય હૈ । ઇસ વિનય કે હોને
પર જો કર્મ ક્ષયાદિ કા નિરૂપણ હોતા હૈ વહ વૈનયિક હૈ । મહાવ્રતાદિ
કા નામ ચરણ પિંડવિશુદ્ધ્યાદિ કા નામ કરણ તપ, નિયમ, સંયમ
આદિ મેં પ્રવૃત્તિ કા નામ 'યાત્રા' તથા સંયમયાત્રા, કે નિર્વાહ કે લિયે
જો આહાર આદિ કે પ્રમાણ કા જાનના હોતા હૈ ઊસ કા નામ યાત્રા

ગ્રહણ કરવા માટે, પ્રતિવેળના વગેરે ઇપ શિક્ષા ગ્રહણ કરવા માટે તેમજ આચર,
ગોચર, વિનય વનયિક, ચરણ, કરણ, યાત્રા અને યાત્રાવાળા ધર્મના નિરૂપણ માટેની
ઈચ્છા રાખીને આવ્યો છું. મર્યાદામાં રહેલું આવું નામ આચાર છે. આ આચાર
પાંચ પ્રકારના જ્ઞાન વગેરેના રૂપમાં છે—ગાયના જેવા ચરણનું નામ ગોચર છે.
ગોચર શબ્દનો અર્થ ભિક્ષાટન છે. અભિવાદન વગેરે ક્રિયાઓ વડે આત્મા બધા
દુઃખજનક આઠ પ્રકારના કર્મોના જેના વડે નાશ કરે છે, તે વિનય છે. આ વિન-
યશ્રી જે કર્મક્ષય વગેરેનું નિરૂપણ હોય છે, તે વૈનયિક છે. મહાવ્રત વગેરેનું નામ
ચરણ પિંડ વિશુદ્ધ્યાનું નામ કરણ, તપ નિયમ અને સંયમ વગેરેમાં પ્રવૃત્તિનું
નામ યાત્રા, તેમજ સંયમ યાત્રાના નિર્વાહને માટે જે આહાર વગેરેનું પ્રમાણ
જાણવામાં આવે છે, તેનું નામ યાત્રા છે. (તર્ણ સમણે મગવં મહાવીરે મેહ-

वान् महावीरा मेघकुमारं सयमेव प्रव्रजयति, तत्रादौ पञ्चपरमेष्ठिनमस्कारं
 श्रावयति, तदनु-‘इच्छाकारेण’ इत्यादि पठित्वा ‘तस्मत्तरीकरणेण’ इत्या-
 दिपाठेन क्षेत्रशुद्धयार्थं कायोत्सर्गं कारयति। तत्र मेघकुमारः कायं स्थिरीकृत्य
 ‘इच्छाकारेणं लोगस्स द्वयं च’ समौ मनसि चिन्तयति। तत्पश्चात् ‘नमोअरि-
 हंताणं’ इत्यादि पठेनपूर्वकं कायोत्सर्गं पारयति। तदनन्तरं श्री भगवान्
 महावीरःस्वामी ‘लोगस्स’ इत्यादिपाठं श्रावयति, ततः-‘करेमि भंते’ इत्यादि
 पाठेन-दीक्षां ग्राहयति इति भावः। तदनु पार्श्वे उपवेश्य ‘सयमेव मुण्डावेड’
 स्वयमेव मुण्डयति-द्रव्यभावतः तदनु-‘नमोऽत्थुणं’ इति पाठं वामजान्ध्वीकृत्य

है। (तएणं समणे भगवं महावीरे मेहं कुमारं सयमेव पग्वावेड, सयमेव
 मुण्डावेड, सयमेव आगार जाव धम्ममाइक्खइ) इस प्रकार मेघकुमार
 का निवेदन सुनकर श्रमण भगवान् महावीर ने उन मेघकुमार को स्वयं
 प्रव्रजित किया इस में सर्व प्रथम उन्होंने पंच परमेष्ठी का नाम उन्हें
 सुनाया। बाद में “इच्छा कारेणं” इस पाठ को पढ़कर “तस्स उत्तरी
 करणेणं” इत्यादि पाठ के द्वारा उन्होंने क्षेत्र विशुद्धि के लिये उनसे
 कायोत्सर्ग करवाया। मेघकुमारने शरीर को स्थिर करके “इच्छाकारेणं
 लोगस्स द्वयंच” इत्यादि पाठ का मन में चिन्तन किया और बाद
 में “नमो अरिहंताणं” इत्यादि पढ़ते हुए कायोत्सर्ग की समाप्ति की।
 इस के बाद श्री भगवान् महावीर स्वामीने “लोगस्स” इत्यादि पाठ
 उन्हें सुनाया। “करेमिभंते” इत्यादि पाठ को पढ़कर उन्हें दीक्षित
 किया। दीक्षा अंगीकार कर चुकने के बाद प्रभुने उन्हें अपने पास
 बैठाकर स्वयंमुंडित किया। और “नमोत्थुणं” पाठ को वाम जानु

कुमारं सयमेव पग्वावेड, सयमेव मुण्डावेड, सयमेव आगार जाव धम्ममाइक्खइ)
 आ प्रभाण्णे मेघकुमारनी विनंती संलणीने श्रमण भगवान् महावीरे
 मेघकुमारने जत्ते प्रव्रजितं क्खीं प्रव्रजितं करतां सो पडिवां
 तेमण्णे पंचपरमेष्ठीना नामो मेघकुमारने संलणाव्या त्थार आह “इच्छा
 कारेणं” आ पाठने लणीने “तस्स उत्तरी कारणेणं” वगेरे पाठ द्वारा तेमण्णे
 क्षेत्र विशुद्धिने भाटे मेघकुमारथी कायोत्सर्गं करावडाव्या मेघकुमारने शरीरने
 स्थिर करीने “इच्छाकारेणं लोगस्स द्वयंच” वगेरे पाठुं मनमां चिंतनं क्खुं,
 अने त्थार आह “नमो अरिहंताणं” वगेरे गोलतां कायोत्सर्गं पूरो क्खीं त्थार
 पछी श्री भगवान् महावीर स्वामीने “लोगस्स” वगेरे पाठ मेघकुमारने संल-
 णाव्या त्थार पछी “करेमि भंते” वगेरे पाठ द्वारा मेघकुमारने दीक्षित क्खीं
 दीक्षा स्वीकारं क्खीं आह प्रभुने तेमने पोतानी पासं भेसाडीने जत्ते मुंडितं क्खीं अने
 “नमोत्थुणं” पाठने अणी जनुं (घूंटण्णुं) क्खीं करावडावीने तेमना वडे अ

डिवारं पाठयति, स्वयमेव आचार यावद् धर्ममाख्याति। एवं खलु हे देवा-
नुग्रिय ? उपर्युक्तमुनिधर्मनिर्वाहार्थं 'गंतव्यं' गन्तव्यं-युगमात्र-भूमिन्यस्त
दृष्टिना चलितव्यं, 'चिद्विषयं' स्थातव्यं निरवद्यभूमौ उर्ध्वस्थानेन,
'निसीद्व्यं' निपन्नव्यं भूम्यादिकं प्रमाज्यं उपवेष्टव्यम्, 'तुयद्विषयं'
त्वग्वर्तितव्यं शयनीयं शय्यासथारकशरीरचामदक्षिपार्श्वौ च प्रमाज्यं शयि-
तव्यं 'भुंजियव्यं' भोक्तव्यं क्षुधावेदनीयवैयावृत्येयां संयमं प्राणिदयाधर्म-
चिन्तापञ्चविधकारणैः अंगारादिदोषरहितं अभ्यवहर्तव्यं 'भासियव्यं' भाषितव्यं
हितमितनिरवद्यभाषया वक्तव्यम् 'एवं'अमुना प्रकारेण 'उट्टाए उट्टाय' उत्थ

ऊंची करवा कर उनसे दो बार पढ़वाया। पश्चात् आचार आदि अंगोंवाले
धर्म का उन्हें उपदेश दिया उस में उन्होंने उन्हें समझाया—कि मुनि
धर्म का निर्वाह करने के लिये (गंतव्यं चिद्विषयं, निसीद्व्यं, तुय-
द्विषयं भुंजियव्यं, भासियव्यं, एवं उट्टाए उट्टाय, पाणेहिं भूएहिं जीवेहिं
सत्तेहिं, संजमेण संजमियव्यं) साधु का कर्तव्य है कि वह युगमात्र आगे
को भूमि का अच्छी तरह निरीक्षण कर चले निरवद्य भूमि पर ऊँचा
होकर बैठते समय वह भूमि का प्रमाजन अवश्य करें, मोते समय
जब वह करवट बदलते तो शय्या का वामपार्श्व और दक्षिपार्श्व प्रमा-
जित करे तभी सोवे। तथा शरीर के भी दोनों पार्श्वों को प्रमाजित
करे। क्षुधा वेदनीय, वैयावृत्य, ईर्ष्या, संयम, प्राणिदया, तथा धर्म चिन्ता
इन ही कारणों को लेकर साधु जो आहार ग्रहण करता है वह उसे
अंगारादि दोषों से रहित ही करना चाहिये। हितमित और निरवद्य भाषा

वपत्त भोखावअव्युं. त्थार आह आचार वगेरे अणोवाणा धर्मो तेमने उपदेश
आप्थो. उपदेश आपतां तेमणे क्खुं के मुनिधर्मोना पावन भाटे (गंतव्यं चिद्वि-
षयं, निसीद्व्यं, तुयद्विषयं, भुंजियव्यं भासियव्यं एवं उट्टाए उट्टाय पाणेहिं
भूएहिं, जीवेहिं सत्तेहिं, संजमेण संजमियव्यं) साधुनी इरण छे के ते युगमात्र
आगणना भाजने सारी पेठे नेधने चाहे, निरवद्य भूमि उपर जाये धधने भेसे,
भेसती वपत्ते ते भूमिनुं थोळसपण्णे प्रमाज्जन करे, सती वपत्ते न्थारे ते पासुं
इरवे त्थारे शय्या न वाम पार्श्व (डाणी भाजु) अने दक्षिण पार्श्व (जमणी
भाजु) प्रमाज्जित करीने सूवे. तेमज शरीरना पणु अन्ने पार्श्वोनुं प्रमाज्जन करे.
क्षुधा वेदनीय, वैयावृत्य, ईर्ष्यासंयम, प्राणिदया, तेमज धर्म चिन्ता आ छं कारणोने
वधने साधु ने आहार ग्रहण करे छे, ते तेमने—अंगार वगेरे दोष रहित न
करवे नेधये. हित, मित अने निरवद्य वाणीना न व्यवहार साधुने करवे नेधये

अनगारधर्माभूतवर्षिणीटीका अ १ म ३८ मेघकुमारदीक्षोत्सवनिरूपणम्

४४१

या उत्थाय नीनद्रादि प्रमादत्यागपूर्वकम् उत्थानशक्त्या उत्थाय प्राणिषु द्वित्रिचतुरिन्द्रियलक्षणेषु 'भूएहि' भूतेषु वनस्पतिषु 'जीवेहि' पंचेन्द्रिय स्वरूपेषु 'सत्तेसु' पृथ्वय्ये तेजोवायुषु अर्पत्वात् तृतीया 'संयमेण' संयमेन मनोवाक्काय विशुद्ध्या सर्वथा विराधनोपरमेण 'संजमितव्वं' संगमितव्यम्. एवं रक्षण व्यापारेण प्रवर्तितव्यं 'अस्मि च णं अट्टे अस्मिश्च खल्वर्थे मोक्षप्राप्तिलक्षणे णो यमाएयव्वं' नो प्रमदितव्यम्-प्रमादो न कर्तव्यः सोत्साहं सततमुद्यमः कर्तव्य इत्यर्थः। ततः खलु स मेघकुमारः श्रमणस्य भगतो महावीरस्यान्तिके समीपे इममेतद्रूपं धार्मिकं श्रुतलक्षणं 'उवएसं' उपदेशं णिसम्मं' निशम्य=हृद्य धार्य, सम्मं पडिवज्जइ' सम्म्यक् प्रतिव्रजति=स्वीकरोति। 'तमाणाए' तमाज्ञया

का ही साधु को प्रयोग करना चाहिये। इस तरह निद्रादिप्रमादों के परित्याग पूर्वक उत्थानशक्ति से उठ कर द्विन्द्रिय, त्रिन्द्रिय और चतुरिन्द्रिय प्राणियों में वनस्पतिरूप एकेन्द्रिय भूतों में पंचेन्द्रियरूप जीवों में, और पृथिवी, अग्नि, तेज, एवं वायुरूपसत्त्वों में मन, वचन और काय की विशुद्ध से सर्वथा विराधना से उपरमित हो कर साधु को प्रवृत्ति करना चाहिये। (अस्मि च णं अट्टे णो यमाएयव्वं तएणं से मेहे कुमारे समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए इमं एयाख्वं धम्मियं उवएस णिसम्म सम्मं पडिवज्जइ) मोक्ष प्राप्तिरूप इस अर्थ में साधु को कभी प्रमाद नहीं करना चाहिये। किन्तु सोत्साह सतत उद्यम ही करते रहना चाहिये। इस के बाद उन मेघकुमार ने श्रमण भगवान्-महावीर के सुन्वारविन्द से इस प्रकार का यह धार्मिक उपदेश सुनकर-अर्थात् श्रुतचारित्ररूपधर्म का व्याख्यान श्रवण कर और उसे अच्छी तरह से हृदय में अवधारित

आ प्रमाणे निद्रा वगेरे प्रमादोने त्यज्जने उत्थान शक्तिवडे जेला थधने ये छिन्द्रियो पणु छिन्द्रियो अने चार छिन्द्रियोवाणा, प्राणीओमां वनस्पति जेवा येक छिन्द्रियवाणा भूतोमां पंचेन्द्रिय रूप लोकांमां अने पृथ्वी अप्, (पाणी) तेज अने वायु रूप सत्त्वो, मा मन, वचन अने कायानी विशुद्धिथी, सर्वथा विराधनाथी उपरमित थधने साधुओ प्रवृत्ति करवी जेधओ. (अस्मि च णं अट्टे णो यमाएयव्व, तएणं से मेहेकुमारे समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए इमं एयाख्वं धम्मियं उवएसं णिसम्म सम्मं पडिवज्जइ) मोक्ष भेणववानी जाणतमां साधुने डेअ पणु दिवस प्रमाद (आणस) नहि करवी जेधओ, पणु सतत उत्साह राणीने उद्यम करता ज, रहेवुं जेधओ. त्यार जाह मेघकुमारि श्रमणु भगवान् महावीरना सुन्वारविंदथी आ प्रमाणे धार्मिक उपदेश सांलणीने जेठवे डे श्रुतचारित्र रूप धर्म देखना सांलणीने अने ते देखना सारी पेडे हृदयमां अवधारित करीने स्वीकारी.

४४२

ज्ञाताधर्मकथाईवने

‘भगवदाज्ञया ‘तद्गच्छइ’ तथा गच्छति संयममार्गे प्रचलात, तथा तिष्ठति यावद् उत्थाय=प्रमादं विहाय, प्राणेषु भूतेषु जीवेषु सत्त्वेषु ‘संजमइ’ संय-
तते-सम्यक् यतनां करोति ॥सू० ३८॥

मूलम—ज दिवसं च णं मेहे कुमारे मुंडे भवित्ता अगाराओ
अणगारियं पव्वइए तस्स णं दिवसस्स पच्छवरण्हकाल
समयंसि समणाणं निग्गंथाणं अहाराइणियाए सेज्जासंधारएसु विभ-
ज्जमाणेसु मेहकुमारस्स दारभूले सेज्जासंधारए जाए यावि होत्था।
तएणं समणा णिग्गंथा पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि वायणाए पुच्छ
णाए परियट्ठणाए धम्माणुजोगचित्ताए य उच्चारस्स य पासवणस्स
य अइगच्छमाणा य निग्गच्छमाणा य अप्पेगइया मेहं कुमारं हत्थेहिं
संघट्टंति, एवं पाएहिं, सीसे, पोटे, कायंसि, अप्पेइया ओलंडति
अप्पेगइया ओलंडति अप्पेगइया पायरयेणुगुंडियं करेति, एवं महा-
लियं च णं रयणि मेहे कुमारे णो संचाएइ खणमवि अच्छि निमी-
लित्तए। तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स अयमेयारूवे अज्झत्थिए
जाव समुपजित्था—एवं खलु अहं सेणियस्स रन्नो पुत्ते धारिणीए

कर स्वीकार कर लिया (तमाणाए तह गच्छइ तह चिट्ठइ, जाव उट्ठाए,
उट्ठाए पाणेहिं भूएहिं, जीवेहिं, सत्तेहिं संजमइ) अथ वे भगवान की आज्ञा
से संयममार्गे में उसी तरह से चलने लगे—उसी तरह से उठने बैठने लगे
यावत् प्रमाद को छोड़कर प्राणियों के ऊपर भूतों के ऊपर जीवों के ऊपर और
सत्त्वों के अच्छी तरह यतनाचार पूर्वक अपनी प्रवृत्ति करने लगे। ॥सूत्र ३८॥

(तमाणाए तह गच्छइ तह चिट्ठइ जाव उट्ठाए, उट्ठाए पाणेहिं भूएहिं
जीवेहिं सत्तेहिं संजमइ) त्थार आह ते भगवान्नी आज्ञा भूएण तेण प्रमादो
संयम मार्गंभां आसवा आसवा, तेण सीसे उट्ठावे आसवा आसवा. प्रमाद (आणस)
ने त्यल्लने प्राणीओना उपर भूतोना उपर, लोकोना उपर अने सत्त्वोना उपर,
आरी सीने जतनथी (आयवीने) तेमनी रक्षा करता विचारवा आसवा. ॥ सूत्र “३८” ॥

अनगारभयमपन्नवर्णेणीटीका. अ १ सू. ३१ मेघमुनेरात्तध्यानप्रकरणम्

४४३

देवीए अत्तए मेहे जाव सवणयाए तं जया णं अहं अगारमज्झ
वसामि तयाणं मम समणा णिग्गंथा आढायंति परिजोणंति सक्कारेति
सम्माणेति, अट्ठुइं हेऊइं पासिणाइं कारणाइं आइक्खंति, इट्ठाहिं
कंताहिं वग्गूहिं आलवेति संलवति, जप्पभिइं च णं अहं मुंडे भवित्ता
अगाराओ अणगारियं पव्वइए तप्पभिइं च णं मम समणा नो
आढायंति जाव नो संलवंति, अदुत्तरं च णं मम समणा णिग्गंथा
राओ पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसिवायणाए पुच्छणाए जाव महालियं
च णं रत्तिं नो संचाएमि अच्छि णिमिलावेत्तए, सेयं खलु मम कल्लं
पाउप्पभायाए रयणीए जाव तेयसा जलंते समणं भगवं महावीरं
आपुच्छित्तो पुणर वि अगारमज्झे वसित्तए त्तिकट्ठु एवं संपेहेइ, संपे-
हित्ता अट्ठदुट्ठवसट्ठमाणसगए णिरयपडिरूवियं च णं तं रग्गणि
खवेइ खवित्ता कल्लं पाउप्पभायाए सुविमलाए रयणीए जाव तेयसा
जलंते जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणामेव उवागच्छइ उवाग-
च्छित्ता त्तिकखुलो आयाहिणपयाहिणं करेइ करित्ता वंदइ नमंसइ
वंदित्ता नमंसित्त. जाव पज्जुवासइ ॥सू० ३९॥

टीका—‘जं दिवसं च णं’ इत्यादि । यं दिवसं च=यस्मिन् दिवसे खलु मेघकुमारः
मुण्डो भूत्वा अगारात्=गृहात् अनगारित्तां प्रव्रजितः—प्राप्तः, तस्स णं दिवसस्स’

‘जं दिवसं च णं मेहे कुमारे’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(जं दिवसं) जिस दिन (मेहे कुमारे मुंडे भवित्ता अगाराओ
अणगारियं पव्वइए) मेघकुमार ने मुंडित होकर आगार अवस्था से अनगार

‘जं दिवसं च णं मेहे कुमारे’ इत्यादि ॥

टीकार्थ—(जं दिवसं) ७ दिवसे (मेहे कुमारे मुंडे भवित्ता अगाराओ अण-
गारियं पव्वइए) मेघकुमारे मुंडित थछने आगार अवस्था त्यछने अनगार अवस्था

तस्य खलु दिवसस्य 'पच्छावरणकालसमयसि' पश्चादपराह्णकालसमये दिनस्य चतुर्थप्रहरलक्षणे 'समये' चतुर्थभागे भण्डोपकरणप्रतिलेखनानन्तरं परिष्ठापनाय सप्तविंशतिमण्डलप्रतिलेखनावसाने च आवश्यककरणसमीपगमादसरे सूर्यास्तसमये, श्रमणानां निर्ग्रन्थानाम् 'अहाराइणिया' यथा रात्रिर्नक्तं=यथा ज्येष्ठं, पर्यायज्येष्ठक्रमेण इत्यर्थः। 'सेज्जासंथारएसु' शय्या-संस्तारकेषु तत्र शय्या=शयनं तदर्थसंस्तारकाः शयनीयस्थानानि, यद्वा शय्याः=शरीर प्रमाणाः, संस्तारकाःसार्धद्वस्तद्वयप्रमाणानि आसनानि तेषु 'विमज्जमाणेसु' विभज्यमानेषु पृथक् पृथक् संस्तुतेषु मेघकुमारस्य द्वागमूले द्वारसमीपे शय्या संस्तारको जातश्चाप्यभवत्। ततः खलु श्रमणान्निर्ग्रन्थाः 'पुव्वरत्तावरत्तकालसमयसि' पूर्वरात्रापररात्रकालसमये पूर्वरात्रापररात्रश्च पूर्वरात्रापररात्रौ तद्वृत्तः-कालः सएव समयः इति पूर्वरात्रापररात्रकालसमयः, तस्मिन् रात्रेःपूर्वभागे पश्चादभागेचेति भावः 'अवर' इत्यत्र सूत्रत्वात् रेफस्य लोपः, 'वायणाए' वाचनायै-वाचनं वाचना गुरुसमीपे सूत्राक्षराणां ग्रहणं तदर्थं

अस्थाधारण की (तस्स णं दिवसस्स पच्छावरणकालसमयसि समणाणं निग्गंथाणं अहाराइणियाए सेज्जासंथारएसु विमज्जमाणेसु मेघकुमारस्स दारमूले सेज्जासंथारए जाए याविहोत्था) उस दिन पश्चात् अपराह्णकाल समय में-दिन के चतुर्थ पहर चतुर्थ भाग में-श्रमण निर्ग्रन्थों का दीक्षा पर्याय के कालक्रमानुसार शय्या संथारक पृथक् विछ जाने पर मेघकुमारने अपना शय्यासंस्तारक द्वार के समीप में बिछाया। (तएणं समणा निग्गंथा पुव्वरत्तावरत्तकालसमयसि वायणाए पुच्छणाए परियट्ठणाए धम्मणुजोग चिंताए य उच्चारस्स य पासवणस्स य अइगच्छमाणा य निगच्छमाणा य) इसके बाद श्रमण निर्ग्रन्थ पूर्वरात्रि और अपररात्रि के समय में-अर्थात् रात्रि के पूर्वभाग में और पश्चात् भाग में गुरु के समीप सूत्राक्षरों के ग्रहण

मेगवी. (तस्स णं दिवसस्स पच्छावरणकालसमयसि समणाणं निग्गंथाणं अहाराइणियाए सेज्जासंथारएसु विमज्जमाणेसु मेघकुमारस्स दारमूले सेज्जासंथारए जाए याविहोत्था) ते दिवसे पाछला पडार पछीना समयमां श्रमणु निर्ग्रन्थाना दीक्षा पर्यायना कालक्रमानुसार शय्या संस्तारक पृथक् पृथक् पाथयां जाइ मेघकुमारने पोतानो शय्या संस्तारक द्वारनी पासो पाथयो. (तएणं समणा निग्गंथा पुव्वरत्तावरत्तकालसमयसि वायणाए पुच्छणाए परियट्ठणाए धम्मणुजोग चिंताए य उच्चारस्स य पासवणणास्म य अइगच्छमाणा य निगच्छमाणाय) त्यार जाइ श्रमणु निर्ग्रन्थ पूर्व रात्रि अने अपर रात्रिना समये ओटवे के रात्रिना पछेला भागमां अने पाछला भागमां गुरुनी पासो

अनगारधर्मासृतवर्षिणीटाका. अ.र.सू.३९ मेघमुनेरार्त्तध्यानप्रकरणम्

४४९

‘पुच्छणाण’ प्रच्छनायै प्रच्छना=पठितमूत्रादौ शङ्कायां गुरुसमीपे प्रश्नः, तदर्थं ‘परिघट्टणाण’ परिघट्टनायै-परिवर्तना=पूर्वाधीतस्य सूत्रादे कालान्तरेषु अविस्मरणार्थमावृत्तिकरणं तदर्थं, ‘धम्माणुजोगर्हिताण्य’ धर्मानुयोगचिन्ता यैच, तत्र धरति दुर्गतौ पतन्तं पाणिनं इति धर्मः=भुतचारित्रलक्षणः तस्य अनुयोगो=व्याख्या तस्य चिन्ता=विचारः तस्यै च पुनः ‘उच्चारस्स’ उच्चाराय मलोत्सर्जनाय ‘पासवणस्स’ प्रसवणाय-प्रसवण=लघुशङ्कातस्मै ‘अग्गच्छमाणा’ अतिगच्छन्तः=प्रविशन्तः ‘निग्गच्छमाणा’ निर्गच्छन्तः=निःसरन्तः ‘अप्पे-गइया’ अप्पेके केचन साधव इत्यर्थः ‘अवि’ अपि निश्चयेन मेघकुमारं ‘हत्थेहि’ हस्तैः ‘संघट्टंति’ संघट्टयन्ति परस्परं वाचनादि करणावसरे हस्तसंचालनेन संघट्टं कुर्वन्ति, एवं ‘पाएहि’ पादैः=चरणैः संघट्टयन्ति ‘सीसे’ शीर्षे=मस्तके

करने के निमित्त पठित सूत्र आदि के विषय में उपस्थित हुई शंका की निवृत्ति के निमित्त पूर्वाधीत सूत्रादिक की कालान्तर में विस्मृति न हो जावे इसलिये उसकी आवृत्ति करने के निमित्त, दुर्गति से पड़ते हुए जीवों की रक्षा करने वाले धर्म की व्याख्या का विचार करने के निमित्त, उच्चार करने के निमित्त, तथा लघुनीत करने के निमित्त आने जाने लगे। (अप्पेगइया) इन में से कितनेक साधुजन उस मेघकुमार को परस्पर वाचनादि करने के अवसर पर (हत्थेहि संघट्टयन्ति) हाथों से छू लेते (पाएहि) कितनेक पैरों से छू लेते, कितनेक (सीसे पोटे कायंमि) उसे मस्तक में कितनेक पेटमें और कितनेक शरीर में छू लेते। अर्थात् जब वहां हो कर वे साधुजन निकलते और आते तो कितनेक साधुओं के हाथों का उससे संघट्टन हो जाता कितनेक के पैरों का उसके मस्तक में पेट

सूत्राक्षरेने अडणु करवा भाटे, लण्णुला सूत्र वगेरेनी आणतमां उट्टलवेली शंका-ओनी निवृत्ति भाटे, पडेल्लां लण्णुलां सूत्र वगेरेनी कालान्तरमां पण विस्मृति न थाय ओटवे तेनी आवृत्ति करवा भाटे, अराण डासतमां भूडाळ गयेला लुवोनी रक्षा करनार धर्मनी व्याख्याना विचार करवा भाटे, उच्चार करवा भाटे तेमण लघुनीत करवा भाटे आवण्ड करवा लाय्या.-(अप्पेगइया) आमांथी केटलाक साधुओ मेघकुमारने वांयन वगेरे करवाना वण्णते (हत्थेहि संघट्टयंति) हाथे वडे स्पर्श करता, (पाएहि) केटलाक पण वडे स्पर्श करता, केटलाक (सीसे पोटे कायंमि) साधुओ तेने माथानो केटलाक पेटना अने केटलाक शरीरने स्पर्श करता हत्ता. ओटवे के त्यां थधने ते अथा साधुओ अहार नीकणता अने अहारथी अन्दर आवता ते वण्णते केटलाक साधुओना हाथे तेनी साथे अथडाता हत्ता. केटलाक साधुओना पण तेना माथानी साथे, पेटनी साथे अने शरीरनी साथे अथडाता हत्ता. (अप्पे

‘પોટ્ટે’ ઉદરે ‘કાયંસિ’ કાયે=શરીરે, एतेषु सर्वेषु संघट्टादकं विज्ञयन्, અપ્યેકે ‘ઓલંહેતિ’ ઊલંઘયન્તિ એકવારં, અપ્યેકે ‘પોલંહેતિ’ મોલંઘયાન્ત વારંવારં, અપ્યેકે ‘પાયરયરેણુગંડિયં’ પાદરજારેણુગુણ્ઠિતં=વરણધૂલિઝ્ઞેન ગુણ્ઠિતમ્ સંલિપ્તં કુર્વન્તિ ‘एवं महालियं च णं रयणिं’ एवं महत्यां च खलु रजन्यां મેઘકુમારઃ ‘णो संचाएइ’ નો શન્કોતિ ‘खणमवि’ क्षणमपि ‘अच्छि’ अक्षि-નેત્રં ‘निमीलितए’ निमीलितुं=સંયોજયિતુમ્ । તતઃ खलु तस्य मेघकुमारस्य ‘अयमेयारूवे’ अयमेतद्रूपः ‘अज्झत्थिए’ आध्यात्मिकः=આત્મનિ જાયમાનઃ ‘जाव’ यावदशब्देन ‘चितिए पत्थिए कप्पिए मणोगए संकप्पे’ इत्येतेषां संग्रहः-चिन्तितः प्रार्थितः कल्पितः, मनोगतः संकल्पः, तत्र चिन्तितः=एवं करणरूपेण

और शरीर में संघट्टन हो जाता (अप्येगइया ओलंहेति) कितनेक उसके ऊपर से होकर निकल जाते (पोलंहेति) कितनेक बार बार उसके उपा से निकल जाते । (अप्येगइया पायरयरेणुगंडियं करेंति) कितनेक अपने पैरों की धूलि से उसे धूसरित कर देते। (एवं महालियं चणं रयणिं मेहे कुमारे णो संचाएइ खणमवि अच्छि निमीलितए) इस प्रकार वह कुमार एक क्षण भी उस महती रात्रि में निद्राधीन नहीं बन सका (अएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स अयमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुपपज्जित्या) तब उस मेघ-कुमारको इस प्रकार का यह आध्यात्मिक, चिन्तित, प्रार्थित, कल्पित, मनोगत संकल्प उत्पन्न हुआ । आध्यात्मिक शब्द का अर्थ आत्मा में हुआ ऐसा है । चिन्तित आदि जो ये संकल्प के और अन्य विशेषण यहाँ टीकाकारने लिखे वे सूत्र में यावत् शब्द से गृहीत किये हुए हैं । ‘मैं इस प्रकार कहूँगा’ इस तरह जो-ऐसा करूँ इस रूप से हृदय में स्थापित किया जाता है वह

गइया ओलंहेति) કેટલાક તેને ઓળંગીને નીકળી જતા. (પોલંહેતિ) કેટલાક વારંવાર તેને ઓળંગીને ઉપર થઈને પસાર થઈ જતા હતા. (અપ્યેગइया पायरयरेणुगंडियं करेंति) કેટલાક સાધુઓ તેને પોતાના પગની ધૂળથી મલિન કરતા હતા. (एवं महालियं च णं रयणिं मेहे कुमारे णो संचाएइ खणमवि अच्छि निमीलितए) આ પ્રમાણે મેઘકુમાર એક ક્ષણ પણ તે લાંબી રાત્રિમાં નિદ્રાવશ નહિ થઈ શક્યો. (तएणं तस्स मेहस्स कुमारस्स अयमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुपपज्जित्या त्थार पछी मेघकुमारने आ प्रभाण्णे आध्यात्मिक, चिन्तित, प्रार्थित, कल्पित अने मनोगत संकल्प (विचार) उद्भूतयो કે—(आध्या-आत्मिक शब्दनेो अर्थ आत्माમાં उत्पन्न થયેલો એવો થાય છે. चिन्तित वगैरे ने आ संकल्पने भाटे बीज विशेषणो अह्नी टीकाकारे टांक्यां छ ते सूत्रमां ‘यावत्’ शब्द द्वारा गृहीत थयां छ. “हुं आ प्रभाण्णे करीश!” आ रीते ने ऐम करेना

अनगरधर्माभूतवर्षिणीटीका:अ.१९. ३९ मेघमुनेरार्त्तध्यानप्रकरणम्

४४७

हृदि स्थापितः, प्रार्थितः=अभिलाषा विषयीकृतः, कल्पितः=विविधकल्परूपः
मनोगतः संकल्पः निश्चयरूपेण स्मृतिपथे निर्धारितः एतादृशो विचारः
'समुत्पज्जित्था' समुदपन्नन=समुत्पन्नः-एवं खलु अहं श्रेणिकस्य राज्ञः पुत्रः
भारिण्या देव्या आत्मजः मेघः=मेघकुमार-नामाम्भि यावद् उदुम्बरपुष्पवत्
'सक्वणाए' श्रवणेऽपि दुर्लभः किंपुनर्दर्शने, 'तं' तत् 'जया' यदा 'णं' खलु
अहम् अगारमध्ये=गृहमध्ये वसामि=न्यवसें तदा खलु 'मम' मां श्रमणा
निर्ग्रन्थाः 'आढायंति' आद्रियन्ते 'कृतपुण्येय' मितिमन्यमाना मामादत्तवन्तः,
परिजानन्ति=धर्मपरायणोऽयमिति परिज्ञातवन्तः, 'सकारेति' सत्कुर्वन्ति=चिनी-

संकल्प चिन्तित तथा जो अभिलाषा का विषय भूत होता है वह संकल्प
प्रार्थित, और जो विषय कल्पना रूप होता है वह संकल्प कल्पित कहलाता
है निश्चयरूप से स्मृति पथ में निर्धारित किया गया जो संकल्प होता है
वह मनोगत संकल्प कहलाता है। (एवं खलु अहं सेणियस्स रत्तो पुत्ते
भारिणीए देवीए अत्तए मेहे जाव सक्वणाए) मैं श्रेणिक राजा का पुत्र एवं भारि-
णीदेवी का आत्मज हूँ-मेरा नाम मेघकुमार है मैं उन्हें नाम से भी
उदुम्बर पुष्प के समान सुनने के लिये जब दुर्लभ था-तो फिर मेरे दर्शन
की बात ही क्या थी। (तं जयाणं अहं अगारमज्झे वसामि तथा णं मम
समाणा णिग्गथा आढायंति, परिजाणंति, सक्कारेति सम्माणेति) मैं जिस
समय घर में रह रहा था उस समय श्रमण निर्ग्रन्थ 'यह बहुत पुण्यात्मा है'
इस तरह से मेरा आदर करते थे। 'यह धर्म सेवन में बहुत परायण है'

३५मां हृदयमां धारणु करवामां आवे छे, ते संकल्प चिन्तित, तेमज्जे अभिला-
षानो विषय होय छे ते संकल्प प्रार्थित अने जे घण्टी कल्पनाओना ३५मां उत्पन्न
होय छे, ते संकल्प कल्पित कहवामां आवे छे. स्मृतिमां निश्चितपण्णे धारणु करेवो
संकल्प मनोगत संकल्प कहवाय छे. (एवं खलु अहं सेणियस्स रत्तो पुत्ते
भारिणीए देवीए अत्तए मेहे जाव सक्वणाए) हुं श्रेणिकराजानो पुत्र अने
भारिणी देवीनो आत्मज छुं. माइं नाम मेघकुमार छे. हुं न्यारे उदुम्बरना पुष्पनी
जेम तेमना भाटे नामथी पण्णे सांजणवामां दुर्लभ होता-त्यारे भारा दर्शननी तो
वात जे शी करवी ? (तं जयाणं अहं अगारमज्झे वसामि तथा णं मम समाणा
णिग्गथा आढायंति परिजाणंति, सक्कारेति सम्माणेति) हुं न्यारे धरमां
रहेतो होता त्यारे श्रमणु निर्ग्रन्थ "आ मोटो पुण्यात्मा छे" आ रीते भारो आदर
करता होता. "आ धर्म सेवामां अहु जे परायण छे" आ रीते अने आशुता होता.
"आ अहु जे नम्र छे" आम आशुनी भारो सत्कर करता होता. "आ सद्गुणोपेथी

તોડ્યમિતિ સત્કૃતવન્તઃ, 'સમ્માર્ણેતિ' સમ્માનયન્તિ=સદ્ગુણસમ્પન્નાડ્ય' મિતિમત્વા સમ્માનિતવન્તઃ, 'અદ્વાર' અર્થાન્=મોક્ષકારણીભૂતાન્ સમ્યગ્દર્શનાદીન્ 'હેઝઈ' હેતૂન્, તત્ર હેતવઃ=પ્રતિજ્ઞાહેતુદૃષ્ટાંતોપનયનિગમનરૂપપંચાવયવ-વાક્યરૂપાઃ તથાહિ-સંયમગ્રહણં સમુચિતાંમાત પ્રતિજ્ઞા, 'સકલકર્મક્ષયકારક હેતુત્વા'દિતિહેતુઃ, 'તીર્થકરાદિચ'દિતિ દૃષ્ટાન્તઃ, યદ્ યન્મોક્ષહેતુત્વં તત્તન્મોક્ષાર્થિભિરાચરણીયં યથા પ્રશામસંવેગાદિકં, તથા ચ 'ભવતઃ સંયમગ્રહણ-મુચિત' મિત્યુપનયઃ, તસ્માત્ મોક્ષહેતુત્વાદ્ ભવતઃ સંયમગ્રહણમાવશ્યકામાત-

હસ પ્રકાર સે મુક્તે જાનતે થે 'યહ વહા વિનાત હૈ' એમા જાન કર મેરા મત્કાર કરતે થે। યહ સદ્ગુણો સે સંપન્ન હૈ 'એમા માન કર મેરા સન્માન કરતે થે(અદ્વાઈ હેઝઈ પસિનાઈ કારણાઈ વાગરણાઈ આહ ક્ષંતિ ઇદ્વાહિ કંતાહિ વગ્મહિ આલવેતિ, સંલવેતિ) અર્થોકોં હેતુઓકો, પ્રશ્નોકોં, કારણોકોં વ્યાકરણોકો, સ્પષ્ટ કરતે થે ઓર ઇષ્ટ, કાંત વાણિયો સે મુક્તસે આલાપ કરતે થે સંલાપ કરતે થે। મોક્ષ કે કારણભૂત સમ્યગ્દર્શન આદિગુણ યહાં અર્થપદ સે ગ્રહણ કિયે ગયે હૈ। તથા પ્રતિજ્ઞા હેતુ ઉદાહરણ ઉપનય એવં નિગમન યે અનુમાન કે પંચાવયવહેતુપદ સે। મતલબ હસકા યહ હૈ કિ મેઘકુમાર અપને મનમેં યહ વિચાર કર રહે હૈ કિ મેં ગૃહસ્થાવસ્થા મેં જવ થા તો સાધુજન મુક્ત સે યહ કહા કરતે થે કિ 'તીર્થકરાદિકો કોતરહ આપકો સંયમકા ગ્રહણ કરના સકલકર્મોં કે ક્ષયકા કારક હોને સે ઉચિત હૈ। જોર સકલ કર્મોં કે ક્ષય કરાને મેં હેતુભૂત હોતા હૈ વહર મોક્ષાર્થિયોં દ્વારા આવશ્ય આચરણીય હોતા હૈ જૈસે પ્રશામસંવેગ આદિ માવ

યુક્ત છે" આમ બાણીને મારું સન્માન કરતા હતા. (અદ્વાઈ હેઝઈ પાસિનાઈ કારણાઈ વાગરણાઈ આહક્ષંતિ ઇદ્વાહિ કંતાહિ વગ્મહિ આલવેતિ સંલવેતિ) અર્થોનું, હેતુઓનું, પ્રશ્નોનું, કારણોનું, સારી રીતે સ્પષ્ટીકરણ કરતા હતા. ઇષ્ટ અને કાંત વચ્ચેનાથી મારી સાથે આલાપ કરતા હતા, સંલાપ કરતા હતા. (મોક્ષના કારણભૂત સમ્યગ્ દર્શન વગેરે ગુણ અહીં અર્થપદ વડે અહણ કરવામાં આવ્યા છે) તેમજ પ્રતિજ્ઞા, હેતુ, ઉદાહરણ અને નિગમન અનુમાનના આ પંચાવયવ હેતુપદ વડે મતલબ એ છે કે મેઘકુમાર પોતાના મનમાં-આ પ્રમાણે વિચાર કરી રહ્યા છે કે હું ગૃહસ્થ અવસ્થામાં બ્યારે હતો ત્યારે સાધુજનો મને કહેતા હતા કે "સઘળા કમોનો વિનાશ (ક્ષય) કરનાર હોવાથી તીર્થકર વગેરેની જેમ તમારે સંયમ પાળવો ઉચિત છે. જે સઘળા કમોને ક્ષય કરવવામાં કારણભૂત હોય છે. તે મોક્ષની અભિલાષા રાખનારાઓ દ્વારા ચોક્કસ રીતે આચરણ કરવા યોગ્ય હોય છે. જેમ પ્રશમ

नगरधर्माभ्युत्थवर्णिका अ. १ सू. ३९ मेघमुनेरात्तध्यानप्रवर्णनम्

४४१

निगमनम्, तान 'पासणाई' प्रश्नान्-तत्वाजज्ञाया पारज्ञानलक्षणाः प्रश्नाः यथा 'किमाहबंधनं भगवान् किं ज्ञात्वा ओडते' इति तान्, अत्र-अर्थहेतु प्रश्नसंज्ञानामार्पत्वात् नपुंसकत्वं, 'कारणाई' कारणानि=कार्याऽऽद्यवद्विहितपूर्वक्षणवृत्तिरूपाणि तानि, चतुर्दशगुणस्थानवर्त्ययोगिकेर्वलितानां मोक्षगमनं प्राप्तैरेलेइयवस्था स्वरूपादीनि 'वागरणाई' व्याकरणानि=व्याक्रियन्ते प्रश्नान्-तन्मुत्तरतयाभिधीयन्ते निर्णयरूपेण इति व्याकरणानि कृतप्रश्नस्थान्तररूपाणि तानि 'आइ-कर्मणि' आख्यान्ति=मां कथयन्तिस्म, इष्टाभिः कान्ताभिः वार्गभिः 'आलवेति'

उसी तरह सकल संयम भी ऐसा ही है-अतः यह आपको ग्रहण करना उचित है। इस प्रकार के इस कथन में प्रतिज्ञादि पंचावयवों का स्पष्टीकरण किया है कारण और प्रश्नों का अच्छी तरह से स्पष्टीकरण करते थे। 'संयम' भाव इस प्रकार है-जब मुझे किसी तत्त्व को जानने की इच्छा होती थी-अथवा-यह किस तरह से जानकर करना चाहिये ऐसा उस तत्त्व को जानने का भाव उत्पन्न होता था- 'जैसे भगवान् ने बंध का क्या स्वरूप कहा है, और उसे मोक्षमिलायी को किस तरह जानकर अपनी आत्मा से हटाना चाहिये' तो इस रूप के प्रश्नों का तथा कार्य के अव्यवहित पूर्वक्षणवर्ती कारणों का-जैसे चौदहवें गुणस्थान में रहे हुए अयोग केवलियों को मोक्षगमन के प्रति शैलेयी अवस्था कारण होती है तथा प्रश्नों के बाद उनके निर्णीतरूप से दिये गये बड़ा समाधान से जो स्पष्टीकरण थे वे बड़े सुन्दर और मधुर भाषा में होते थे।

संयोग वगेरे भाव छे, तेमज सकल संयम पणु ओवेो न छे. ओटला भाटे तमारि आ संयम स्वीकारवेो उचित छे. आ रीते आ कथनमां प्रतिज्ञा वगेरे पंचावयवोने स्पष्ट करवामां आख्या छे. कारण अने प्रश्नोना सारी रीते स्पष्टीकरण करता हुता. ओनो अर्थ ओ छे के न्यारे भने कोइपणु तत्त्वने ज्ञानवाणी इच्छा थनी हुती अथवा आ केवी रीते ज्ञाणीने करवुं जेछओ. ओवेो ते तत्त्वने ज्ञाणवानो भाव उत्पन्न होय छे. "दाणला तरीके भगवाने ज्ञानुं स्वइय शुं गताव्युं छे. अने मोक्षनी इच्छा सणनारा भाणुमने केवी रीते ज्ञाणीने पोताना आत्माथी कर्म दूर करवा जेछओ" आ जतना प्रश्नोना, तेमज कार्यना अव्यवहित पूर्वक्षणवर्ती कारणोना जेम के चौदहमा गुणस्थानमां रहला अयोग केवलीओने मोक्ष भणववा भाटे शैलेयी अवस्था कारण होय छे, तेमज प्रश्नो पछी तेमना निर्णीत इपे आपवामां आवेला समाधान इपमां व्याकरणोना उत्तरि तेमना तरकशी जहु न सरस मधुर भाषामां भज्या हुता. न्यारे कोइ बात भने समजती न हुती अथवा समजओला

આલપન્તિ સદ્ધત્, 'સંલંબંતિ' સંલંબંત પુનઃ પુનઃ, 'જપ્પભિઙ્ગં ચ ણં' યત્પ્રભૃતિ
 ચ સ્વલુ, યદા-યસ્મિન્ સમયે અહં મુઢે મૂઢ્વા અગારાદનગારિતાં પ્રવ્રજિતઃ,
 તત્પ્રભૃતિસ્વલુ માં શ્રમણા નિર્ગમ્થાઃ નાદ્રિગન્તે યાવન્નો સંલપન્તિ 'અદુત્તરં
 ચ ણં' અનન્તરં ચ સ્વલુ અધુના પૂર્વરાત્રાપરરાત્રકાલસમયે વાચનાધર્થે ગચ્છતાં
 નિર્ગચ્છતાં શ્રમણનિર્ગમ્થાનાં ત્રીવ્રદુઃસ્વજનકૈઃ સ્તાદિ સંપટ્ટાદિભિશ્ચ યાવન્ન-
 શક્કામિ નેત્રં નિમીલયિતું, 'તં સેય સ્વલુ' તચ્છ્રેયઃ સ્વલુ મમ 'પાઉપ્પભમાયાણ'

અથ મેં નહીં સમજતા થા-અથવા સમજાયે હુણ ચિપય કો મૂલ જાતા થા
 તો વે મુઢે વારર સમજાયા કરતે થે । (જપ્પભિઙ્ગં ચ ણં અહં મુઢે મૂઢ્વા અગારાઓ
 અગારાઓ અગારિયં પવ્વહણં તપ્પભિઙ્ગં ચ ણં મમ સમણા નો આઢાયંતિ જાવ નો
 સંલંબંતિ) પરન્તુ અથ તો વહ વાત નહી રહી છે-મેં જિસ દિન સે મુંઢિત હો
 કર અગાર અવસ્થા સે ઇસ અનગાર અવસ્થા મેં દીક્ષિત હુઆ હૂં ઇસ
 દિન સે યે સમસ્ત શ્રમણ જન ન મેરો આદર કરતે હૂં, ન ચોલતે હૂં-
 ન સંલાપ કરતે હૂં (અદુત્તરં ચ ણં મમ સમણા નિર્ગમ્થા) તથા દુસરી વાત
 એક ઓર મેરે લિયે યદ્દ હુઈ હૈ કિ યે શ્રમણ જન (રાઓ પુવ્વરત્તાવરત્ત
 કાલ સમયસિ) જવ રાત્રિ કે પૂર્વ ભાગ મેં ઓર પશ્ચાદ્ધાગ મેં (વાયજાણ
 પુચ્છણાણ) વાવના પૂચ્છના (જાવ મહાલિયં ચ ણં રત્તિ નો સંવાપમિ અચ્છિ-
 નિમીલાવેત્તાણ) આદિ કે લિયે યદ્દાં સે દોકર નિકલતે હૂં ઓર આતે હૂં
 તો ડનકે ત્રીવ્રતર દુઃસ્વજનક દમ્પ્તાદિ કે સંપટ્ટન સે મેરી ઇતની વડી
 યદ્દ રાત્રિ વિના નિદ્રા કે દી નિકલ જાતી છે-મેં ઇસ સ્થિતિ મેં એક
 પલમર કે લિયે મી આંચ કી પલક નહી અપા સકતા હૂં । (તં સેયં

નિપથને હું લૂહી જતો હતો ત્યારે તેઓ મને વારંવાર સમજાવતા રહેતા હતા.
 (જપ્પભિઙ્ગં ચ ણં અહં મુઢે મૂઢ્વા અગારાઓ અગારિયં પવ્વહણં તપ્પ
 ભિઙ્ગં ચ ણં મમ સમણા નો આઢાયંતિ જાવ નો સંલંબંતિ) પરન્તુ હવે તે વાત
 ક્યાં રહી. હું જે દિવસથી મુંઢિત થઈને અગાર અવસ્થાથી આ અનગાર અવસ્થામાં
 દીક્ષિત થયો છું તે દિવસથી આ બધા શ્રમણજન મારો આદર કરતા નથી, મારી
 સાથે બોલતા નથી કે સંલાપ પણ કરતા નથી. (અદુત્તરં ચ ણં મમ સમણા
 નિર્ગમ્થા) તેમજ બીજી વાત મારે માટે આ પણ થઈ છે કે શ્રમણજન (રાઓ
 પુવ્વરત્તાવરત્તકાલસમયસિ) જ્યારે રાત્રિના પૂર્વભાગમાં અને રાત્રિના પાછલા ભાગમાં
 (વાયજાણ પુચ્છણાણ) વાવના અને પૂચ્છના (જાવ મહાલિયં ચ ણં રત્તિ નો સંવાપમિ
 અચ્છિ નિમીલાવેત્તાણ) વગેરેને માટે અહીં થઈને બહાર નીકળે છે અને બહાર
 રથી અંદર આવે છે ત્યારે તેમના હાથપગની કઠણ સંપટ્ટન (અથકામણ) થી મારી
 આટલી બધી મોટી રાત્રિ નિદ્રા વગર જ પસાર થઈ જાય છે. આવી પરિસ્થિતિમાં
 એક મિનિટ માટે પણ હું નિદ્રાવશ થઈ શકતો નથી. (તં સેયં સ્વલુ મમ કલ્લં

अनगारभर्माभृतवर्षिणीटीका. अ १ सू. ३२ मेघमुनेरात्तध्यानप्रकरणम्

४५१

प्रादुःप्रभातायां=किञ्चित्प्रकाशयुक्तायां रजन्यां यावत्तेजसा ज्वलति=उदिते सूर्ये
इत्यर्थः, श्रमणं भगवन्तं महावीरमापृच्छ च पुनरपि अगारमध्ये वस्तुमिति-
कृत्वा=इति मनसि अवधार्य एव संप्रेक्षते=पर्यालोचयति विचारयतीत्यर्थः,
संप्रेक्ष्य 'अट्टदुहृद्वसट्टमाणसगए' आर्ते दुःखार्ते-वशात्मानसगतः, तत्र-भर्तम्=
आर्तध्यासगतं दुःखार्तं दुःखपीडितं, वशात् नवीदीक्षितत्वेन साधुहस्तसंग्रहना-
दिरूपन् परीषद्धानं सोढुमरुमर्थत्वात् खेदवशेन आर्तं व्याकुलं मानसं-चिन्तां
गतः=प्रसन्नः, संयमपालने विचलितचित्तवान् इत्यर्थः, अतएव 'निरयपडिरु-
वियं' निरयपतिरूपिकां=नरकसदृशीं संयमारतिजनिनदुःखसाधर्म्यात् तां
'रयणिं' रजनीं=रात्रिं क्षपयति=व्यत्येति क्षपयित्वा 'कल्लं' कल्पे, द्वितीयदिवसे,
'पाउप्पभायाए' प्रादुःप्रभातायां=संजातप्रभातायां सुविमलायां=सुप्रकाशवत्यां
रजन्यां=रात्र्यवसानसमये इत्यर्थः, यावत् तेजसा ज्वलति=उदिते सूर्ये सकल-

खलु मम कल्लं पाउप्पभायाए रयणीए जाव तेयसा जलंते समणं भगवं महा-
वीरं आपुच्छित्ता पुनरपि अगारमज्झं वसित्तए) अतः मुझे अब इसी में
अच्छा है कि मैं रजनी के प्रभात प्रायः होने पर और सूर्य के उदित
होने पर श्रमण भगवान् महावीर से पूछ कर पुनः अपने घरमें रहूँ। (ति
कट्टु एवं संपेहेइ) इस प्रकार मेघकुमारने अपने मन में विचार किया।
(संपेहिता अट्टदुहृद्वसट्टमाणसगए) विचार करके आर्तध्यान से युक्त
दुःख से पीडित और नवीन दीक्षित होने के कारण साधुओं के हस्तादि
संग्रहण से उत्पन्न परीषद्धान को सहन करने में असमर्थता की वजह से
खेद व्याकुल मन वाले उस मेघकुमारने (निरयपडिरुवियं च णं तं रयणिं
खवेइ) संयम में अरति भाव को उत्पन्न करने के कारण नरक जैसी
उस रात्रि को जिस किसी प्रकार से समाप्त किया। (खवित्ता कल्लं

पाउप्पभायाए रयणीए जाव तेयसा जलंते समणं भगवं महावीरं आपुच्छित्ता
पुनरपि अगारमज्झं वसित्तए) ओहो भाउं डित भने आभां न देणाय
छे छे रात्रि पसार थाय भने लगवान सूर्य उदय पाये त्थारे लगवान महावीरने
पूछीने करी पोताना घरमां रहुं. (तिकट्टु एवं संपेहेइ) आ रीते मेघकुमार
पोताना मनमां विचार कर्यो. (संपेहिता अट्टदुहृद्वसट्टमाणसगए) विचार
करीने आर्तध्यानथी युक्ता, दुःखथी पीडाओलो, नवीन दीक्षित होवाने दीधि साधु-
ओना हाथ वगेरेनी अथडाभाणुथी उत्पन्न परीषडोने सहन करवाभां अस्सामर्थने
दीधि ओह युक्ता तेमज्झ व्याकुण मनवाणा मेघकुमार (निरयपडिरुवियं च णं
तं रयणिं खवेइ) संयममां अरतिभाव उत्पन्न करवा गदह नरक ओवी ते रात्रिने

४५२

ज्ञाताधर्मवत्थाज्ञे

भाण्डोपकरणं गृहीत्वाऽस्तौमेघमुनिर्यत्रैव श्रमणो भगवान् महावीरस्तत्रैवोपागच्छति
श्रमणनिर्यन्तद्वस्तसंग्रहादिजनितखेदेन विचलितसंयमागमननिश्चयं पुनरपि गृह-
स्थावासनिवासाङ्गीकारविचारं च निवेदयितुं समायतीत्यर्थः । उपागत्य त्रि-
कृत्यः आदक्षिणां करोति कृत्वा वन्दते=भगवन्तं स्तौति नमस्यति=पञ्चाङ्ग
नमनपूर्वकं प्रणमति, वन्दित्वा नमस्यित्वा यातुं पृथुपास्ने=सेवते ॥सू० ३९॥

मूलम्—तएणं मेहाइ समणे भगवं महावीरे मेहं कुमारं एवं
वयासी से णूणं तुमं मेहा ! राओ पुठवरत्तावरत्तकालसमयंसि सम-
णेहिं निग्गंथेहिं वायणाए पुच्छणाए जाव महालियं च णं राइं णो
संचाएसि मुहुत्तमवि अच्छिं निमिलावेत्तए, तएणं तुच्चं मेहा !
इमे एयारुवे अज्झत्थिए समुपज्जित्था—जया णं अज्झत्थिए समु-
पज्जित्था—जया णं अहं अगारमज्जे वसांम तथा णं मम समणा
निग्गंथा आढायंत्ति जाव परियाणंति, जप्पभिइं च णं मम समणा णो
आढायंति जाव नो परियाणंति अदुत्तरं च णं मम समणा णा आ-
ढायंति जाव परियाणंति, पठवइए, तप्पभिइं चणंमुंडे भवित्ता अगा-
राओ अणगारियं पठवइए, तप्पभिइं च णं मम समणा णो आढा-

पाउप्पभायाए सुविमलाए जाव तेयसा जलंते जेणेव समणेभगवं
महावीरे तेणामेव उवागच्छइ) समाप्त कर फिर वे प्रातः कालः होते हा
सूर्य के उदित होने पर जहाँ श्रमण भगवान् महावीर थे वहाँ गये ।
(उवागच्छित्ता तिवसुत्तो आयाहिणपायाहिणं करेइ, करिन्ता वंदइ नमंसइ
वंदित्ता नमंसित्ता जाव पज्जुवासइ) जाकर उन्होंने तीन बार प्रभु का
आदक्षिण पदक्षिण पूर्वक वंदना कर नमस्कार किया—वंदना नमस्कार करके
फिर उनकी सेवा करने लगे । ॥सूत्र ३९॥

७६ भुशुदेवीथी पसार करी. (स्ववित्ता कलं पाउप्पभायाए सुविमलाए रय-
णीए जाव तेयसा जलंते जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणामेव उवा-
गच्छइ) पसार करीने सवार थतां ७ सूर्योदय थतां त्यां श्रमणु भगवान् महावीर
हुत्ता, त्यां गथा. (उवागच्छित्ता तिवसुत्तो आयाहिणपायाहिणं करेइ, करिन्ता
वंदइ नमंसइ वंदित्ता नमंसित्ता जाव पज्जुवासइ) त्यां ७६ने तेणु त्रणु
वणत्त प्रभुनी आदक्षिणु प्रदक्षिणु पूर्वक वंदना करी अने नमस्कार कया. वंदना अने
नमस्कार करीने पछी तेमनी सेवा करवा लाय्या. ॥ सूत्र “ ३९ ” ॥

सू. ४० मेघसुनेर्हस्तिश्रववर्णनम्

४१३

यंति जाव नो परियाणंति अदुत्तरं च णं समणा निग्गथाराओ अप्पेग-
 इया वायणाए जाव पायरयरेणुगुंडियं करेति, तं सेयं खलु मम कल्लं
 पाउप्पभायाए रयणीए समणं भगवं महावीरं आपुच्छित्ता पुणरवि
 अगारमज्जे आवसित्तए त्तिकट्टु एवं संपेहेसि, संपेहित्ता अट्टदुहट्ट-
 वसट्टमाणसे जाव रयणिं खवेसि, खवित्ता जेणामेव अहं तेणामेव
 हव्वमागए ! से णूणं मेहा ! एस अट्टे समट्टे !, हंता अट्टे समट्टे, एवं
 खलु मेहा ! तुमं इओ तच्चे अईए भवग्गहणे वेयङ्गिरिपायमूले
 वणयरेहिं णिव्वत्तिय णामधेज्जे, सेते संखतलविमलनिम्मलदहि-
 घणगोखीरफेणरयणियरप्पयासे सत्तुस्सेहे णवायए दसपरिणाहे सत्तं-
 गपइट्ठिए, सोमे, सुसुंठिए संमिए सुरूवे पुरओ उदग्गे समूसिय-
 सिरे सुहासणे पिट्ठओ वराहे अइयाकुच्छी, अच्छिदकुच्छी अलंब-
 कुच्छी पलंबलंबोयराहरकरे धणुपट्ठागिइ विसिट्ठपुट्टे अल्लीणपमाण-
 जुत्तवट्टयपीवरगयावरे अल्लीणपमाणजुत्तपुच्छे पडिपुन्न सुचा-
 रुकुम्मचलणे पंडुगसुविसुद्धनिद्धणिरुवहयविसइणहे छदंते सुमेरु-
 प्पभे नामं हत्थिराया होत्था, तत्थ णं तुमं मेहा ! बहूहिं हत्थीहिय
 हत्थीणियाहि य लोट्टएहि य लोट्टियाहि य कलभेहि य कलभियाहि
 य सद्धिं संपरिवुडे हत्थिसहस्सणायए देसए पागट्ठी पट्टवए जूह-
 वई विंदपरिवए अन्नेसिं च बहूणं एकल्लाणं हत्थिकलभाणं आहेवच्चं
 जाव विहरसि, तएणं तुमं मेहा ! णिच्चप्पमत्ते सइ पललिए कंदप्परई
 मोहणसीले अवितण्हे कामभोगतिसिए बहूहिं हत्थाहि य जाव संपरि-
 वुडे वेयङ्गिरिपायमूले गिरीसु य दरीसु य कुहरेसु य कंदरासु य उज्झ-
 रेसु य निज्झरेसु य विवरेसु य गड्ढासु य पल्ललेसु य चिल्ललेसु य
 कडयेसु य, कडयपल्ललेसु य, तडीसु य वियडी सु य टकेसु य कूडेसु

४५४

ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रं

य, सिहरेसु य पटभारेसु य मंचेसु य काणणेश य वणेसु वण-
संडेसु य वणराईसु य नदीसु नदीकच्छे सु जूहेसु संगमेसु
य वावीसु य पोक्खरिणीसु य दीहियासु य गुंजालियासु य सरेसु
सरपंतियासु य सरसर पंतियासु य वणयरएहिं दिन्नवियारे वट्टहिं
हत्थीहिं य जाव सद्धि सपरिवुडे बहुविहतरुपल्लवपउरपाणियतले
निवभए निरुव्विगगे सुहं सुहेणं विहरसि ॥सू० ४०॥

टीका—‘तएणं मेहाइ’ इत्यादि। ततस्तदनन्तरं खलु ‘मेहाइ’ हे
मेव ! इति कोमलसंवाधनं कृत्वा श्रमणो भगवान् महावीरः मेघकुमारम् एवं=
वक्ष्यमाणप्रकारेण अवादीत्—‘से’ अथ नूनं—निश्चयेन त्वं हे मेघ ! ‘राओ’
रात्रौ पूर्वरात्रापररात्रकालसमये=रात्रिमध्ये श्रमणैर्निर्गन्थैर्वीचनार्थं प्रच्छन्नार्थं
परिवर्तनार्थं धर्मानुयोगचिन्तार्थं यावत् ‘महालियं च णं राइं’ महत्यां च
रात्रौ ‘णो संचाएसि मुहुत्तमवि अच्छि निमिलावेत्तए’ नो शङ्कोति मुहूर्त-

‘तएणं मेहाइ समणे इत्यादि।

टीकार्थ—(तएणं) इस के बाद (मेहाइं) हे मेघकुमार ! इस प्रकार
कोमल आमंत्रण करते हुए (समणे भगवं महावीरे) श्रमण भगवान् महा-
वीरने (मेहं कुमारं) मेघकुमार से (एवं वायासी) इस प्रकार कहा (से णूणं
तुमं मेहा। राओ पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि) हे मेघ ! तुम रात्रि के पूर्व
भाग में और पश्चाद्भाग में (समणेहिं णिमंथेहिं) श्रमणनिर्गन्थों द्वारा (वाय-
णाए पुच्छणाए जाव महालियं च णं रा णो संचाएसि मुहुत्तमवि अच्छि
निमिलावेत्तए) वाचना पृच्छना आदि के निमित्त आने जाने पर उनके

टीकार्थ—(तएणं) त्थार णाह (मेहाइं) “हे मेघकुमार !” आ ज्ञातना
भदुर संवाधनशी (समणे भगवं महावीरे) श्रमण भगवान् महावीरे (मेहं
कुमारं) मेघकुमारने (एवं वायासी) आ प्रमाणे उहुं डे (से णूणं तुमं मेहा !
राओ पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि) हे मेघ ! रात्रिना पूर्व भागभां अने
पछणना भागभां (समणेहिं णिमंथेहिं) श्रमण निर्गन्थे द्वारा (वायणाए
पुच्छणाए जाव महालियं च णं राइं णो संचाएसि मुहुत्तमवि अच्छि नि-
मिलावेत्तए) पृच्छना वगेरेना भाटे आपवा जवाथी तेमना हाथपग वगेरेना

अनगारधर्मसूतवर्षिणीटीका अ.२ सू. ४० मेघमुनेर्हस्तिभववर्णनम्

४५५

मपि अस्मिन्नेत्रे निमोक्षितुम्, क्षणमात्रमपि निद्रां प्राप्तुमसमर्थो जातोऽसी-
त्यर्थः, ततः खलु तव हे मेघ ! अयमेतद्रूपः आध्यात्मिकः यावत् मनोगतः
संकल्पः समुत्पद्यत कीदृशः स संकल्प इत्याह—‘जयाणं’ इत्यादि—यदा खलु
अहं अगारमध्ये=गृहमध्ये=वसामि, तदा खलु मम श्रमणा निर्ग्रन्था
आदायंति जाव परियाणंति’ आद्रियन्ते यावत् परिजानन्ति, यत् प्रभृति—खलु
मुण्डो भूत्वा अगारतोऽनगारितां प्रव्रजितः, तत्प्रभृति च खलु ‘मम’ मां श्रमणा
निर्ग्रन्थाः ‘णो आदायंति जाव तो परियाणंति’ नो आद्रियन्ते यावत् नो परि-
जानन्ति । ‘अदुत्तरं च णं’—अनन्तरं च खलु ‘अदुत्तरम्’ इति—अव्ययं, देशीयः
शब्द आनन्तर्यार्थकः । श्रमणानिर्ग्रन्था रात्रौ ‘अप्येगइया’ अप्येकके—केचन,
वाच्यनार्थं यावत् पादरमोरेणुगुण्ठितं=चरणधूलिपुञ्जनं संश्लिप्तं कुर्वन्ति, ‘तं’ तत्

कर चरण जन्य संघटन आदि से एक सुहृत् भी आस्र झपकाने के
लिये समर्थ नहीं हो सके हो । (तएणं तुब्भं मेहाः इमेयारूवे अज्झ-
न्थिए समुपज्जित्था) इस लिये तुम्हें इस प्रकार का आत्मगत विचार उत्पन्न
हुआ है (जया णं अहं आगारमज्झे वसामि तथा णं मम समणा निग्गन्था
आदायंति जाव परियाणंति) कि जब मैं घरमें रहता था तब श्रमण
निर्ग्रन्थ मेरा आदर करते थे—सत्कार करते थे—मुझे जानते थे आदि ।
(जप्पमिइं च णं मुंडे भवित्ता आगाराओ अणगारियं पव्वइए) परन्तु जब
से मैं मुण्डित होकर गृहस्थावस्था से साधु अवस्था में दीक्षित हुआ हूँ
(तप्पमिइं च णं मम समणा णो आदायंति जाव नो परियाणंति) तब से य
श्रमण न तो मेरा आदर करते हैं और न मुझे जानते हैं । (अदुत्तरं च णं
समणा निग्गन्था राओ अप्येगइया वायणाए जाव पायरयेणुगुण्ठियं करेति)

संघटन वगेरैथी ओक क्षण पणु निद्रावश थया नथी. (तएणं तुब्भं मेहा ! इमे
एयारूवे अज्झन्थिए समुपज्जित्था) ऐटला भाटे तमने आ जतनो विचार
उत्पन्न थयो छे. (जायाणं अहं आगारमज्झे वसामि तथा णं मम समणा
निग्गन्था आदायंति जाव परियाणंति) के ब्यारे हुं घेर रहैतो छतो त्यारे
श्रमणु निर्ग्रन्थ भारो आदर करता छता, भारो सत्कार करता छता, मने ज्ञाणुता छता
वगेरे (जप्पमिइं च णं मुंडे भवित्ता आगाराओ अणगारियं पव्वइए)
परन्तु ब्यारथी हुं मुंडित थधने गृहस्थ भटीने साधु अवस्थाभां दीक्षित थयो छुं.
(तप्पमिइं च णं मम समणा णो आदायंति जाव नो परियाणंति) त्यारथी
आ श्रमणो भारो आदर करता नथी, अने मने ज्ञाणुता नथी. (अदुत्तरं च णं
समणा निग्गन्था राओ अप्येगइया वायणाए जाव रयरयेणुगुण्ठियं करेति)

૫૫૬

જ્ઞાતાધર્મકથાત્રૈસૂત્ર

એયઃ સ્વલુ મમ કલ્પે=ત્રિતીયદિવસે પ્રાદુઃપ્રભાતાયાં રજન્યાં શ્રમણ ભગવન્તં મહાવીરમ્ આપૃચ્છગ પુનરપિ અગારમધ્યે આવસ્તુમ્=નિવાસં કર્તુમ્, इति कृत्वा, एवं संपेक्षसे=विचारयसि संपेक्ष्य 'अट्टदुहट्वसट्टमाणसे' आर्तं-दुःखार्तम्-आर्त-ध्यानोपगतं, दुःखार्तं=दुःखपोडितं, वशार्तं-नवदीक्षितत्वेन साधुहस्तसंपट-नादिरूपान् परीषहान् सोढुमममर्थत्वात् खेदवशेन आर्तं-व्याकुलं मानसं यस्य सः, संगमपालने विचलितविरा इत्यर्थः, यावद् रजनीं क्षपयसि, क्षप-यित्वा प्रभाते जाते सूर्योदयानन्तरं यत्रैवाहं तत्रैव हव्यं=शीघ्रम् आगतःअसि, अथ नूनं हे सेष ! एष अर्थःसमर्थः ? 'हन्त' इति उक्तार्थस्वीकारबोधकमव्ययम्, हे भगवन् ! अयमर्थः समर्थः, इत्युत्तरमदायि मेघેન । अथ યેષમુનિ સંગમાર ધને સ્થિરીકર્તુ તસ્ય પૂર્વતૃતીય ભવં વર્ણયન્ ભગવાનાહ-‘એવં સ્વલુ મેહા’ इत्यादि । हे

પ્રત્યુત યે શ્રમણ નિર્ગ્રન્થ રાત્રિ મેં વાચના આદિ કે નિમિત્ત જવ આતે જાતે હેં તો इनमें से कितनेक साधुजन मुझे अपने चरणों की धूलि से धूसरित करते हैं (तं सेयं स्वलु मम कल्लं पाउप्पमयाए रयणीए समणं भगवं महावीरं आपुच्छित्ता पुणरपि अगारमज्झे आवसित्तए त्ति-कर्तु एवं संपेहेसि) तो अथ मैं रजनी के प्रभात प्राय होने पर श्रमण भगवान् महावीर से पूछकर पुनः अगारावस्था संपन्न हो जाऊँ-इसी में मेरी भलाई है इस प्रकार तुमने विचार किया है और (संपेहित्ता अट्टदुहट्वसट्टमाणमाणसे जाव रयणिं खवेसि--खवित्ता जेणामेव अहं तेणा येव हव्वमागए) ऐसा विचार कर आर्तं दुःखार्त एवं वशार्त मन होकर तुमने रात्रि को समाप्त किया है और प्रभात होते ही तुम जल्दी से मेरे पास आये हो--(से णूनं मेहा ! एस अट्टे समट्टे, हन्ता अट्टे समट्टे,

પ્રત્યુત (ઉલટા) આ શ્રમણુ નિર્ગ્રન્થ રાત્રિમાં વાચના વગેરેને માટે અવર જવર કરે છે, તો એમનામાંથી કેટલાક સાધુઓ અને પોતાના પગની ધૂળથી ધૂળ ચુકત કરે છે. (તં સેયં સ્વલુ મમ કલ્લં પાઉપ્પમયાએ રયણીએ સમણં ભગવં મહાવીરં આપુચ્છિત્તા પુણરપિ અગારમજ્જે આવસિત્તએ ત્તિકર્તુ એવં સંપેહેસિ) તો હવે સવાર થાય ત્યારે શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરની આજ્ઞા મેળવીને ફરી હું અગારાવસ્થા સંપન્ન થઈ જાઉં આમાં જ મારું હિત છે. આ રીતે તમે વિચાર કર્યો છે અને (સંપેહિત્તા અટ્ટદુહટ્વસટ્ટમાણમાણસે જાવ રયણિં સ્વવેસિ--સ્વવિત્તા જેણામેવ અહં તેણામેવ હવ્વમાગએ) આ રીતે વિચાર કરીને આર્ત, દુઃખાર્ત અને વશાર્ત મનવાળા થઈને તમે રાત્રિ પસાર કરી છે. અને પહેલ થતાં જ જલદી તમે મારી પાસે આવ્યા છો. (સે ણૂનં મેહા ! એસ અટ્ટે સમટ્ટે, હંતા અટ્ટે

अनगरधर्मासुतवर्षिणी टीका:अ.र.सू. ४ मेघमुनेर्हस्तिभयवर्णनम्

४५७

मेघ 'खलु' निश्चयेन 'एवं' वक्ष्यमाणरीत्या त्वम् 'इओ तच्चे अईए भवग्गहणे' इतस्तृतीये अतीते भवग्रहणे इतः अस्माद्वर्तमानभवात् तृतीयेऽतीते=गते भवग्रहणे=गजजन्मनि 'वेयड्डुगिरिपायमूले' वैताढ्यगिरिपादमूले=वैताढ्य गिरिरेधोभागस्य समीपे 'वनयरेहिं' वनचरैः=भिल्लप्रमुखैः, 'णिव्वत्तिय णामधेज्जे' निर्वर्तितनामधेयः-निर्वर्तितं=कृतं 'सुमेरूप्रभ' इति नामधेयं यस्य स तथा, स सुमेरूप्रभनामको हस्ती, कीदृश इत्याह-'से ते' इत्यादि। श्वेतवर्णकः, 'संखतलउज्जलविमलनिम्मलदहिधण-गोखीरफेणरयणियरप्पयासे' शंखतलोज्ज्वलविमलनिर्मलदधिघनगोक्षीरफेनरजनिकरप्रकाशः, तथा पुनः कीदृशः 'सत्तुस्सेहे' सप्तोत्सेधः ससहस्तप्रमाणोच्छ्रितशरीरः

एवं खलु मेघा तुमं इओ तच्चे अईए भवग्गहणे वेयड्डुगिरिपायमूले वणयरेहिं णिव्वत्तिय--णामधेज्जे) हे मेघ ! यही बात है न ? तब मेघ-कुमारने कहा--हां भगवान् ! यही बात है। अब भगवान् मेघकुमार को संयम में स्थिर करने के लिये उसके पूर्व के तीसरे भव का वर्णन करते हुए कहते हैं हे मेघकुमार ! तुम आज से अतीत तीसरे भवमें हाथों की पर्याय में था। और वैताढ्यगिरि के नोचे भाग के समीप में रहता था। वहां वनचरों में तुम्हारा नाम सुमेरूप्रभ था। (सेते संख-तल - विमल - निम्मल - दहिधण - गोखीरफेणरयणीयरप्पयासे - सत्तुस्सेहे णवारए दसपरिणाहे सत्तंगपइट्टिए सोमे सुसंठिए संमिए) तुम्हारा वर्ण सफेद था शंखतल के समान, उज्ज्वल, विमल, निर्मल दधों के समान शरत्कालीन मेघ के समान गाय के दूध के फेन के समान. तथा चन्द्रमा की किरणों के समान तुम्हारा प्रकाश था सात हाथ की ऊंचाई का

समझे, एवं खलु मेघा तुमं इओ तच्चे अईए भवग्गहणे वेयड्डुगिरिपाय-मूले वणयरेहिं णिव्वत्तिय णामधेज्जे) हे मेघ ! ये न बात छिने ? त्थारे मेघकुमारु कळुं "छा लगवन् ! ये न बात छि " त्थार गाह भ्रमणु लगवान भड्डा-वीर मेघकुमारने संयममां स्थिर करवा भाटे तेना पड्डेलांना त्रीळ लवतुं वणुंन करतां कडेवा लाय्था के हे मेघकुमार ! तमे आगना पूवे त्रीळ लवमां छाथीना पयायमां डता, अने तमे वैताढ्यगिरिनां नीयला लागनी पासे रहेता डता त्यां वनयरोमां तमाइ नाम सुमेइप्रल डतुं. (सेते संखतलविमलनिम्मलदहि-धणगोखीरफेणणियरप्पयासे सत्तुस्सेहे, णवारए दस परिणाहे सत्तंगय पइट्टिए सोमे सुसंठिए संमिए) तमारो रंग सईह डतो, शंभतलनी जेम उज्ज-ल विमल, निर्मल, दड्डीनी जेम, शरत्कालना मेघनी जेम गायना दूधना क्षीणुनी जेम तेमज यन्त्रना किरणुनी जेम तमारो प्रकाश डतो. सात छाथनी छियाडना

‘નવાયણ’ નવાયતઃ=નવહસ્તપ્રમાણાઽઽયોમઃ ‘દસપરિણાહે’ દશપરિણાહઃ
 દશહસ્તપ્રમાણો મધ્યભાગે इत्यर्थः ‘સત્તંગપદ્મિણ’ સપ્તોઽંગપ્રતિષ્ઠિતઃ, તત્ર
 સપ્તોઽંગાનિ=ચત્ત્વારશ્ચરણાઃ, શુંડાદણ્ડઃ, પુચ્છો, જનનેન્દ્રિયં ચ, एतानि प्रति
 ष्ठितानि शुभानि यस्य स तथा ‘સોમે’ સૌમ્યઃ=મદ્રાકૃતિઃ ‘સુસંઠિણ’
 સુસંસ્થિતઃ=પ્રશસ્તસંસ્થાનયુક્તઃ, તથા ‘સંમિણ’ સમ્મિતઃ=પ્રમાણોપેતાઙ્ગઃ
 ‘સુરુવે’ સુરુપઃ=શોભનશરીરઃ ‘પુરો’ પુરતઃ અગ્રતઃ અગ્રભાગે ‘ઉદગ્મે’ ઉદગ્રઃ
 ઉચ્ચઃ ‘સમૂસિયસિરે’ સમુદ્ધિતશિરસ્કઃ ઉન્નતમસ્તકઃ ‘સુહાસણે’ શુભાસનઃ
 શુભાનિ આસનાનિ=સ્કંધાદીનિ यस्य सः ‘પિટ્ઠો વરાહે’ પૃષ્ઠતો વરાહઃ પૃષ્ઠતઃ
 पश्चाद्भागे वराह इव=મૂકર इव पृष्ठप्रदेशे अवततः, ‘અહ્યાકુચ્છી અજિ-
 काकुक्षिःअजएव अजिका तद्वत्कुक्षिरुदरं यस्य सः उन्नतोदर इत्यर्थः,
 ‘અચ્છિદ્ધકુચ્છી’ અછિદ્રકુક્ષિઃ=છિદ્રવર્જિતોદરઃ માંસેન પરિપુષ્ટન્વાત ‘અલંબ

તુમ્હારા શરીર થા, નૌ હાથ કા તુમ્હારા આયામ (લંબા) થા, દશ હાથ પ્રમાણ
 તુમ મધ્ય ભાગમેં થે, તુમ્હારે સાતોં હી અંગ સુપ્રતિષ્ઠિત થે—ચારોં ચરણ,
 સૂંડ, પૂંછ, एवं जननेन्द्रिय ये सातो अंग बडे अच्छे थे—તુમ્હારી આકૃતિ
 મદ્ર થી તુમ્હારા સંસ્થાન—પ્રશસ્ત થા (સુરુવે) પ્રમાણ મેં જિમ્મ અંગ
 કી શરીર કે અનુસાર જૈસી રચના હોની ચાહિયે વૈસી હી રચના તુમ્હારે
 પ્રત્યેક અંગ કી થી। इसलिये तुम्हारा शरीर बहुत ही मृदौल था।
 (પુરો ઉદગ્મે) અગ્ર ભાગ તુમ્હારા ઉન્નત થા, (સમૂસિયસિરે) મસ્તક
 વિશાલ થા, (સુહાસણે) કંધ આદિ બઠને કે સ્થાન તુમ્હારે બડે
 મનોહર થે, (પિટ્ઠો વરાહે) વરાહ કે જૈસા તુમ્હારા પૃષ્ઠ પ્રદેશ ઝુકા
 હુઆ થા। (અહ્યા કુચ્છી) અજા કે ઉદર સમાન તુમ્હારા ઉદર થા—
 अर्थात् उन्नत था (अच्छिद्वकुच्छी) वह छिद्र से वर्जित था—

પ્રમાણુ જેટલું તમારું શરીર હતું. નવ હાથનો તમારો આયામ (વિસ્તાર) હતો.
 તમારો મધ્યભાગ દશ હાથ જેટલો હતો. તમારા સાતે અંગ સુપ્રતિષ્ઠિત હતા. એટલે
 કે ત્યારે પણ, સૂંડ, પૂંછડું અને જનનેન્દ્રિય આ સાતે અંગો બહુ જ સારાં હતાં.
 તમારી આકૃતિ ભદ્ર હતી. તમારું સંસ્થાન પ્રશસ્ત હતું. (સુરુવે) પ્રમાણુ જે
 અંગની રચના શરીર મુજબ જેવી હોવી જોઈએ, તેવીજ રચના તમારા દરેકે દરેક
 અંગની હતી. એટલા માટે તમારું શરીર બહુજ સુલેખ હતું. (પુરો ઉદગ્મે)
 તમારો આગળનો ભાગ ઉન્નત હતો. (સમૂસિયસિરે) માથું વિશાળ હતું.
 (સુહાસણ) કંધ વગેરે એસવાની જગ્યાઓ બહુ જ સરસ હતી. (પિટ્ઠો વરાહે)
 વરાહ (મૂકર) ની જેમા તમારી પીઠનો ભાગ નમેલો હતો. (અહ્યા કુચ્છી)
 બકરીના પેટ જેવું તમારું પેટ હતું—એટલે કે ઉન્નત હતું. (અચ્છિદ્ધકુચ્છી)

अनगारधर्मासृतवर्षिणीटीका अ. १ सू. ४० मेघमुनेर्हस्तिमवचनम्

४५९

कुच्छा' अलम्बकुक्षः=ह्रस्वादरःसकुचतत्वात् 'पलबलंबोदराहरकरे' पलम्ब
लम्बोदराहरकरः. तत्र पलम्बं=अधः पलम्बितं लम्बं=लम्बितं च उदरम्
अधरः-अधरोष्ठः, करः शुण्डादण्डश्च यस्य सः अधः पलम्बेनोदराधरोष्ठ-
शुण्डादण्डवान् इत्यर्थः, 'धनुषद्वागिद्विसिद्धपुष्टे' धनुषपृष्ठाकृतिविशिष्टपृष्ठः-
धनुषः पृष्ठं धनुः पृष्ठं तस्या कृतिवद् विशिष्टं प्रशस्तं पृष्ठं यस्य सः सुंदर
पृष्ठवान् इत्यर्थः 'अल्लिणपमाणजुत्तवट्टियापीवरगत्तावरे' आलीनप्रमाण-
युक्तवृत्तकपीवरगात्रापरः, तत्र आलीनानि=सुसंघटितानि प्रमाणयुक्तानि
प्रमाणोपेतानि वृत्तकानि=गोलाकाराणि पीवराणि=पुष्टानि गात्राणि अपराणि
दन्तकपोलकर्णादीनि यस्य सः तथा, 'अल्लिणपमाणजुत्तपुच्छे' तत्र आलीन-
प्रमाणयुक्तपुच्छः, तत्र आलीनः=सुसंघटितः प्रमाणयुक्तः पुच्छो यस्य स तथा
'पडिपुल्लसुचारुकुम्भचलणे' प्रतिपूर्णसुचारुकूर्मचरणः, प्रतिपूर्णाः सुचारवः
=सुंदराः कूर्मवत् चरणा यस्य सः, सम्पूर्ण सुंदर कूर्मपृष्ठवदुन्नतचरण-

अर्थात् मांसल था--पुष्ट था--(अलंबकुच्छि) तथा ह्रस्व था। (पलब
लंबोदराहरकरे) नीचे की ओर लंबा लटकता था। इसी तरह के
तुम्हारे अधरोष्ठ और शुण्डा दंड थे। (धनुषद्वागिद्विसिद्धपुष्टे) तुम्हारा
पृष्ठ प्रदेश धनुष के पृष्ठ प्रदेश की आकृति के समान विशिष्ट रूप
से प्रशस्त था। (अल्लिणपमाणजुत्तवट्टियापीवरगत्तावरे) तुम्हारा दंत
कपोल, कर्ण, आदि रूप अपर शरीर सुसंघटित था, प्रमाणोपेत था,
गोल था, और परिपुष्ट था। (अल्लिणपमाणजुत्तपुच्छे परिपुणसुचारु
कुम्भचलणे पंडुरसुत्रिसुदणिद्वणिरुवह्वविसंगहे छदंते सुमेरुपमे
हत्थिराया होत्था) तुम्हारी पुंछ भी प्रमाणोपेत और सुसंघटित थी।
तुम्हारे चारों चरण प्रतिपूर्ण, सुंदर और कच्छप के पृष्ठ भाग के समान
ते छिद्र रहित હતું એટલે કે માંસલ હતું, પુષ્ટ હતું. (અલંબકુચ્છિ) તેમજ હ્રસ્વ
(લઘુ) હતું. (પલંબલંબોદરાહરકરે) નીચેની તરફ લાંબું હતું. આવોજ તમારો
નીચેનો હોઠ અને સૂંઠ હતી. (ધનુષદ્વાગિદ્વિસિદ્ધ પુષ્ટે) તમારી પીઠનો ભાગ
ધનુષના પીઠ પ્રદેશની આકૃતિની જેમ સર્વિશેષ પ્રશસ્ત હતો. (અલ્લીણપમાણ-
જુત્તવટ્ટયાપીવરગત્તાવરે) તમારા હાંત, કપોલ, કાન વગેરે તેમજ શરીરના
અવયવો સુડોળ હતા, સપ્રમાણ હતા, અને પરિપુષ્ટ હતા. (અલ્લીણપમાણજુત્ત
પુચ્છે પરિપુણસુચારુકુમ્ભચલણે પંડુ સુત્રિસુદણિદ્વણિરુવહ્વ વિસંગહે
છદંતે સુમેરુપમે હત્થિરાયા હોત્થા) તમારું પૂંછડું પણ સપ્રમાણ અને
સુસંઘટિત હતું. તમારા ચારે પગ પ્રતિપૂર્ણ, સુંદર અને કાચળાની પીઠની જેમ

वान् इत्यर्थः 'पंडुरसुविमुद्धनिद्धनिरुवहयविसृष्टणहे' पांडुर-सुविशुद्ध
स्निग्धनिरुपहतविंशतिनखः-तत्र पाण्डुराः=श्वेताः सुविशुद्धाः निर्मलाः
स्निग्धाः=चिकणाः निरुपहताः=स्फोटकादिरहिताः विंशतिनखा यस्य सः श्वेत
निर्मलचिकणस्फोटकरहितनखधारीत्यर्थः छद्मन्ते=पट्टदन्तः=पट्टदन्तधारी
सुमेरुप्रभनामा हस्तिराजस्त्वमापीरिति सम्बन्धः। 'तत्थणं तुमं मेहा' तत्र खलु
त्वं हे मेघ ! बहुभिर्हस्तिभिर्हस्तिनीभिश्च 'लोट्टएहि य' लोट्टकैश्च=कुमारावस्था-
पन्न हस्तिबालकैः 'लोट्टियाहि य' लोट्टिकाभिश्च=कुमारावस्थापन्नहस्ति बालि-
काभिश्च 'कलमेहि य' कलमैश्च=अतिलघुवयस्कहस्तिशिशुभिश्च 'कलमियाहि य'
कलमिकाभिश्च 'सद्धिं' सार्धं संपरिवुडे' सम्परिवृतः' हत्थिसहस्रणायए'
हस्तिसहस्रनायकः- हस्तिनां सहस्रहस्तिसहस्रं, तस्य नायकः= 'देसए' देशकः=
मार्गादिदर्शकः 'पागट्टी' प्राकर्षी अग्रगामित्वात्, 'पट्टवए' प्रस्थापको=विविधकार्येषु

उन्नत थे। तुम् श्वेत, सुविशुद्ध (निर्मल) चिकने, स्फोटक आदि से
रहित ऐसे बीस नख थे। छह तुम्हारे दांत थे। इस प्रकार तुम वहां
हस्तिगणों के राजा थे। नाम तुम्हारा सुमेरुप्रभ था। (तत्थणं तुमं मेहा)
वहां तुम हे मेघ ! (बहुहिं हत्थिहिं य हत्थीणियाहिं य लोट्टएहि य लोट्टिया
हि य कलमेहि य कलमियाहि य सद्धिं संपरिवुडे) अनेक हस्तिगणों से अनेक
हत्थिगणों से, कुमारावस्थापन्न अनेक हस्ति बालकों से कुमारावस्थापन्न
अनेक हस्ति बालिकाओं से अति लघुवयस्क हस्ति शिशुओं से अनेक
हाथियों की छोटी २ बच्चियों से सदा घिरे रहने थे। तुम (हत्थिसह
स्रणायए) एक हजार हाथियों के स्वामी थे। (देसए) उन्हें मार्गादिक
के प्रदर्शक थे (पागट्टी) अग्रगामी होने के कारण तुम उन्हें हर एक
काम स्वीचते रहते थे। (पट्टवए) अनेक कार्यों में उनको नियोजित

उन्नत होता। तमारा श्वेत सुविशुद्ध (निर्मल) बीकण्ठा, स्फोटक (स्फोटा) वगैरेथी
रहित थेवा बीस नख होता। तमारे छ दांत होता। आ रीते तमे त्यां हाथीओना
राज होता। सुमेरुप्रभ तमाइं नाम हुतुं। (तत्थणं तुमं मेहा) हे मेघ ! त्यां तमे
(बहुहिं हत्थीहिं य हत्थीणियाहिं य लोट्टए हि य लोट्टियाहि य कलमेहि य कलमि
याहि य सद्धिं संपरिवुडे) धण्णा हाथीओथी, धण्णी हाथीओथी, कुमार अव-
स्थावाणा धण्णा हस्तिआलोथी कुमारवस्थावाणी धण्णी हस्तिआणाओथी धण्णी नानी
उभरना हाथीना शिशुओथी धण्णी हाथीओनी नानी अन्धीओथी उभेशां वीटणा-
ओला रहेता होता। तमे (हत्थिसहस्रणायए) ओक हजार हाथीओना स्वामी होता
(देसए) तेमना मार्ग वगैरेना प्रदर्शक (अतावनार) होता, (पागट्टी) त मे
सौना आगेवान होता तेथी तमे भील अधाने काममां नियुक्त करता होता।

अनगरधर्माभूतवर्षिणी टीका सू. ४० मेघमुनेर्हृतिभववर्णनम्

४६१

नियोजकः 'जूहवई' यूथपतिः=हस्ति समूहनायकः 'विंदपरिवर्द्धे' वृन्दपरिवर्धकः= निजपरिवारवृद्धिकारकः त्वं हे मेघ ! अन्येषामपि बहूनाम् 'एकल्लाणं' एकाहिनाम् 'एकविहारिणां' हत्थिकलभाणं हत्थिकलभानां=हस्तिशाकानां च 'आहेवच्चं' आधिपत्यं=स्वामित्वं यावत् कुर्वन्=पालयन् बिहरसिस्म । ततः खलु हे मेघ ! त्वं 'निच्चप्पमत्ते' नित्यप्रमत्तः=विषयादिषु नित्यप्रमादीमन् 'सइपलल्लिए' सदा मल-लितः प्रकीडितः क्रीडारसिकः 'कंदप्परई' कंदर्परतिः=कामक्रीडापरायणः मोह-णसीले' मोहनशीलः=विषयासक्तः 'अवत्तण्हे' अवितृष्णाः=कामभोगेषु अविरक्तः 'कामभोगतिसिए' कामभोगवृषितः, कामभोगाः=पंचेन्द्रिय विषया-स्तत्र प्रसक्तः बह्वीभिर्हस्तिनीभिर्यावत्संपरिवृतः वैताड्यगिरिपादमूले वैताड्य-

किया करते थे। कारण (यूथपति) तुम हस्ति समूह के नायक कहे जाते थे। (विंदपरिवर्द्धे) वहां तुम अपने परिवार की वृद्धि करने में लगे रहते थे। (अन्नेसिं च बहूणं एकल्लाणं हत्थिकलभाणं आहेवच्चं जाव बिहरसि) समय २ पर अन्य और भी अनेक एकलविहारी हस्ति-शावकों का तुम आधिपत्य आदि करते रहते थे। (पसणं तुमं मेहा णिच्चप्पमत्ते) इस के बाद हे मेघ ! तुम विषयादिकों में नित्य प्रमदोन्मत्त होते हुए (सइपलल्लिए) क्रीडा करने में बड़े रसिक बन गये (कंद-प्परई) और काम क्रीडा में परायण होकर (मोहणसीले) विषयों में तुम्हारी अधिक आसक्ति हो गई थी (अवत्तण्हे) यहां तक वह आसक्ति बढी कि कामभोग तृष्णा तुम्हारी कभी शांत ही नहीं होती रही (काम भोगतिसिए) अतः तुम कामभोगों में वृषित होकर (बह्वीं हत्थीहि

(पशुवर) घण्टा कामोमां तेमने नियुक्त करता हुआ, केभके (यूथपति) तमने डाथी-ओना टोणाना नायक कहेवाभां आवता हुआ. (विंदपरिवर्द्धे) त्यां तमे पोताना परिवारनी वृद्धि करवाभां परेवाओला रहेता हुआ. (अन्नेसिं च बहूणं एकल्लाणं हत्थिकलभाणं आहेवच्चं जाव बिहरसि) वणतो वणत पीण पणु घण्टा ओकला वियरणु करनारा डाथीनां अओयाओ उपर शासन वगेरे करता रहेता हुआ. (तएणं तुमं मेहा णिच्चप्पमत्ते) त्थार णाड डे मेघ ! तमे विषय वगेरे कामभोगोभां डमेथां महमत्त थधने (सइपलल्लिए) क्रीडा करवाभां पूणण रसिक थधं गया. (कंदप्परई) रति क्रीडाभां कुथण थधने (मोहणसीले) विषयोभां तमारे वधारे पडती आसकित (मेह) थधं पडी. (अवत्तण्हे) आ विषयोभां आसकित तमारी आटली डडे पछांथी डे ओथी तमारी कामतृष्णा डेअ द्विपस शांत नहि थध. (काम भोगतिसिए) ओटला भाटे तमे विषय भोगोनी तीव्र छिछ धरावता दुषित तरस्था थधने (बह्वीं हत्थीहिं जाव संपरिवुडे वेयडगिरिपायमूले)

नामकपर्वतसमीपे, 'गिरासु य' गिरासु= पर्वतसु 'दरासु' दरासु=गुहासु कुहरसु च-
पर्वताःतरालभागेषु 'कंदरासु य' कंदरासु च केन इति जलेन दीर्यते विदीर्यते
इति कंदराः, तासु जलयोगेन स्फुटितभूमिषु इत्यर्थः 'उज्जरेसु य' उज्जरेसु च=
पर्वततटप्रदेशात् पतितजलेषु 'निज्जरेसु य' निर्जरेसु च=पर्वततटात् निपत्य
स्पंदमानेषु जलेषु 'विवरेसु' विवरेषु=नदीतटप्रदेशात् स्पंदमानेषु 'गड्ढासु य'
गड्ढासु च 'पल्लेसु य' पल्लेसु च=सकमञ्जस्वल्पजलाशयेषु 'चिल्लेसु य'
चिल्लेसु च कर्दममिश्रितजलेषु 'कडयेसु य' कटकेषु=पर्वतटेषु च, 'कडय-
पल्लेसु य' कटकपल्लेसु=पर्वतस्थितजलाशयेषु च, 'तडीसु य' तटीषु=
नदीतटेषु च, 'वियडीसु य' वितटीषु-छिन्नभिन्नतटेषु च, 'टंकेसु य'
टङ्केषु=एकदिशिछिन्नपर्वतेषु 'कडेसु य' कूटेषु महाशिखरेषु च, 'सिहरेसु
य' शिखरेषु च, पर्वतमस्तकेषु च 'पद्भारेसु य' प्राग्भारेषु=ईषदवनत-

यजाव संपरिवृढे वेद्यङ्गगिरिपायमूले) उनके हथिनियों के साथ (गिरिसु
य, दरीसु य, कुहरेसु य, कंदरासु य, उज्जरेसु य, निज्जरेसु य, विव-
रेसु य, गड्ढासु य, पल्लेसु य,) कभी पर्वतों के ऊपर कभी गुफाओं
के भीतर की पर्वतों के अन्तराल भागों के अन्दर कभी कन्दराओं के
भीतर--जल के योग से विदारित हुई भूमि के भीतर, कभी पर्वत
के तट प्रदेश से पतित उज्जरों में, कभी निर्जरी में -झरनों में कभी
कभी विवरों में--नदी के तट प्रदेश से बहते हुए जल में कभी गतों
में, कभी कमल युक्त स्वल्प (कडयेसुय) सरोवरों में (चिल्लेसुय)
कभी कर्दममिश्रित जल में, कभी कटकों में (कडयपल्लेसु य,) कभी
पर्वत स्थित जलाशयों में, (तडीसु य) कभी नदीयों के तटों पर
(वियडीसुय) कभी २ छिन्न भिन्न तटों पर (टंकेसु य कूडेसु य सिहरेसु

वैताढ्यगिरिनी तणेटीमां धल्ली छाथीलीओथी वीटणाधने (गिरिसु य दरीसु य
कुहरेसुय, कंदरासु य, उज्जरेसु य, निज्जरेसु य, विवरेसु य, गड्ढासु य,
पल्लेसु य) क्यारेक पर्वत उपर, क्यारेक गुहाओनी अंदरना पर्वतोना अन्तराल
भागोमां, क्यारेक कंदराओनी अंदर-पाणीथी विदीर्ण थयेली पृथ्वीनी अंदर, क्यारेक
पर्वतना तटप्रदेशथी पडता उज्जरेमां क्यारेक निर्जरे (अरणाओ) मां, क्यारेक
विवरेमां, क्यारेक नदीना किनारा पासेना वडेटा पाणीमां, क्यारेक गतोमां, क्यारेक
कमणवाणा नाना (कडयेसु य) सरोवरेमां, (चिल्लेसुय) क्यारेक कादव वाणा
पाणीमां, क्यारेक कटके (पर्वतोना वर्येनी जग्गा) मां, (कडयपल्लेसुय)
क्यारेक पर्वत उपरना जणाशयोमां, (तडीसुय) क्यारेक नदीओना किनाराओ उपर
(वियडीसुय) क्यारेक छिन्न भिन्न (सांगी तूटी गयेला) थयेला किनाराओ उपर

अनगरधर्मास्तवर्षिणी टीका अ. २ स. ४० मेघमनेर्द्रन्तिभयवर्णनम्

४९३

भागेषु च, मंचसु य' मञ्चेषु=पाषाणस्तम्भापांस्थिताशिलाफलकेषु च 'मालसु य' मालेषु=धान्यादि क्षेत्रादौ स्थापदादि जनितविघ्नतः परिरक्षार्थनिर्दिष्टेषु मञ्चविशेषेषु च, 'काणणसु य' कानणेषु नगरादारभ्य वनपर्यन्त सजातीयान्नादि वृक्षयुक्तप्रदेशेषु च 'वणसु य' वणेषु=नगरादूरस्थगहनप्रदेशेषु च 'वनसंडेसु' वनषंडेषु=अनेक जातीयोत्तमवृक्षसमुदायभूमिषु च, 'वनराईसु य' वनराजीषु=वनपंक्तिषु च 'नईसु य' नदीषु=सारत्सु च 'नईकच्छेसु य' नदीकच्छेषु=नदी जल परिवेष्टितवृक्षादिमत्प्रदेशेषु च 'जूहेसु य' यूथेषु=वानरादिसमूहाश्रित प्रदेशेषु च, 'संगमेसु य' सङ्गमेषु च=अनेक नदी मिलितप्रदेशेषु, 'वावीसु य'

य, पञ्चारेसु य, मंचेसु य, मालेसु य, काणणसु य, रणेषु य, वणसंडेसु य, वनराईसु य, नदीसु य, नदीकच्छेसु य,) कभी एक दिशा में कटे हुए पर्वतों के ऊपर कभी उनकी महाशिखरों के पर उनकी चोटियों पर कभी उनके कुछ कुछ झुके हुए भागों पर कभी मंचों पर—पाषाणस्तम्भों के ऊपर स्थित शिला फलकों पर कभी मालों में—धान्यादिक के खेतों में जानवरों की रखवाली के लिये निर्मित किये हुए मंच-विशेषों में कभी काननों में—नगर से लगाकर वनतक एक जाति के वृक्षों से समन्वित प्रदेशों में कभी वनषंडो में—नानी जाति के वृक्ष समुदायवाली भूमियों में वनराजियों में कभी नदियों में कभी कभी नदी कच्छो में—नदी के जल से परिवेष्टित हुए वृक्षादि युक्त प्रदेशों में कभी (जूहेसु) यूथों में वानरादि के समूह से युक्त स्थलों में कभी (संगमेसु य) संगमों में—अनेक नदियों से मिलित स्थानों में, (वावीसु)

(टंकेसुय, कूहेसुय, वणेषुय, वणसंडेसुय, वनराईसुय, नदीकच्छेसुय) क्यारेक अेक दिशा तरक् कपायेला पर्वतोना उंपर, क्यारेक पर्वतोना (महा) जंथ्या शिअरेना उंपर अने तेमनी टेंथ उंपर, क्यारेक तेमना थोडा नमेला लागो उंपर क्यारेक मंथो उंपर—पाषाणु स्तलोना उंपर स्थित शिलाओ उंपर—क्यारेक भाजाओमां—ओटले डे धड वगेरेना जेतरोने पाणीओथी रक्षवा भाटे जनाववाभां आवेला अेक विशेष प्रकारना मंथो उंपर, क्यारेक काननोमां—नगरथी मांदिने वन सुधी अेक विशेष जतिना वृक्षवाणा प्रदेशोमां, क्यारेक वनअडोमां—धण्डी जतिना वृक्षाना समूहवाणी ज्य्याओमां, वनना सुंदर शोलायुक्त स्थानोमां, क्यारेक नदीओमां, क्यारेक नदीना कच्छोमां—नदीना पाणीथी वीटमायेला वृक्ष वगेरेथी युक्त प्रदेशोमां, (जूहेसु) टोणाओमां वानर वगेरेना समूहवाणा स्थानोमां, क्यारेक (संगमेसुय) संगमोमां—धण्डी नदीओनो ज्य्या संगम थतो छाय ओवा स्थानोमां (वावीसु)

૬૬

જ્ઞાતાધર્મકથાસૂત્રે

વાર્ષાણુ=ચતુષ્કોણયુક્તાસુ 'પોક્ષ્વરિણીસુ ય' પુષ્કરિણીણુ=કમલયુક્તગોલા-
કારાસુ 'દોહિયાસુ ય' દીર્ઘિકાસુ ચ=દીર્ઘાકારવાપીણુ, 'ગુંજાલિયાસુ ય' ગુંજા-
લિકાસુ ચ=વક્રાકારવાપીણુ 'સરેસુ ય' સર:સુ ચ=તટાગેષુ, 'સરપંતિયાસુ ય'
સર:પંતિકાતેષુ ચ=સર: શ્રેણીણુ, 'સરસરપંતિયાસુ ય' સર:સર: પંતિકાસુ
ચ=પરસ્પર સંલગ્નેષુ વહુષુ તટાગેષુ-एकस्मात्सरसोऽन्यस्मिन् सर्गसि जलाग-
मयुक्तासु सर: पंक्तिषु 'वणयरर्हि' वनचरैः-भिल्लादिभिः'दिन्नवियारे' दत्तवि-
चारः=दत्तविवरणमार्गः मरणभयादित्यर्थः बहुभिर्हस्तिनीभिश्च यावत् सार्धं संपरि-
वृतः=स्वपरिवारयुक्तः इत्यर्थः 'बहुविह तरुपल्लवपउरपाणियतणे' बहुविधतरुपल्लव-
प्रचुरपानीयतृणः, तत्र-बहुविधाः तरुपल्लवाः=वृक्षपत्राणि प्रचुराणि पानीय
तृणानि यस्य सः, भक्षणाद्यपानाय प्रचुरपल्लवतृणजलसम्पन्नः इत्यर्थः 'निम्भए'
निर्भयो चीरत्वात् 'निरुच्चिग्गे' निरुच्चिग्गः=उद्वेगवर्जितः अनुकूलविषयप्राप्त
त्वात् सुखं सुखेन विहरसि ॥ ૪૦ ॥

કમ્પી ચતુષ્કોણ યુક્ત વાવડિયોં મે (પોક્ષ્વરિણીસુ ય) કમ્પી કમલ યુક્ત
ગોલાકારવાલી પુષ્કરિણીયોંમે, (દોહિયાસુ) કમ્પી દીર્ઘ આકારવાલી વાવ-
ડિયોં મેં કમ્પી (ગુંજાલિયાસુ ય) વક્ર આકારવાલી વાવડિયોંમે, (સરેસુ ય)
કમ્પી તટાગોંમે (સરપંતિયાસુ) કમ્પી સરોવરોં કી શ્રેણીયોં મેં (સરસર
પંતિયાસુ) કમ્પી ૨ પરસ્પર સંલગ્ન હુણ અનેક તાલાવોં મેં (વણયરેર્હિ
દિન્નવિયારે વહર્હિં હત્થિર્હિં ય જાવ સર્દિં સંપરિવુહે) વનચરોં સે
વિના રોકટોક હુણ તુમ અનેક હથનિયોં આદિકોં કે સાથ રહકર (વહુવિ-
હતરુપલ્લવપરપાણિયતલે નિમ્ભણ નિરુચ્ચિગ્ગે સુહં સુહેણં વિહરઈ)
અનેક પ્રકાર કે વૃક્ષોં કે પત્તોં કો ઘાસ કો સ્વાતે હુણ ઓર પાની
પીતે હુણ વિના કિસી ભય કે ઉદ્વેગ રહિત હોકર સુખ પૂર્વક અપના
સમય વ્યતીત કર રહે થે । ॥ સૂત્ર ॥ ૪૦ ॥

ક્યારેક આર ખૂણાવાળી વાવોમાં (પોક્ષ્વરિણીસુ ય) ક્યારેક કમળ યુક્ત ગોળ
આકારવાળી પુષ્કરિણીઓમાં, (દોહિયાસુ) ક્યારેક મોટા આકારવાળી વાવોમાં,
ક્યારેક ગુંજાલિયાસુ ય) વક્ર (વાંકા) આકારની વાવોમાં, (સરેસુ ય) ક્યારેક
તળાવોમાં, (સરપંતિયાસુ) ક્યારેક સરોવર શ્રેણીઓમાં, (સરસરપંતિયાસુ ય)
ક્યારેક એક બીજાથી સંલગ્ન થયેલા ઘણા તળાવોમાં, (વણયરેર્હિં દિન્નવિયારે
વહર્હિં હત્થિર્હિં ય જાવ સર્દિં સંપરિવુહે) વન્ય પ્રાણીઓથી નિર્ભય થયેલા
તમે ઘણી હાથણીઓની સાથે રહીને (વહુવિહતરુપલ્લવપરપાણિયતલે
નિમ્ભણ નિરુચ્ચિગ્ગે સુહં સુહેણં વિહરઈ) અનેક પ્રકારના વૃક્ષોના પાંદડાંઓ
અને ઘાસને ખાતા અને પાણી પીતાં સુખેથી પોતાનો વખત પસાર કરી રહ્યા
હોતા. ॥ સૂત્ર “ ૪૦ ” ॥

अनगरधर्मासृतवर्षिणीटीका अ १ म ४१ मेघमुनेर्हस्तिभववर्णनम्

४६५

मूलम्—तएणं तुमं मेहा ! अन्नया कयाइ पाउसवरिसारत्त-
 सरयहेमंतवसंतेसु कमेण पंचसु उऊसु समइकंतेसु गिम्हकालसम-
 यंसि जेट्टामूलमासे पायवघंससमुट्ठिएणं सुकतणपत्तकयवरमारुयसं-
 जोगदीविणं महाभयंकरेणं हुयवहेणं वणदवजाला संपलित्तेसु वणेसु
 धूमाउलासु दिसासु महावायवेगेणं संघट्टिएसु छिन्नजालेसु आवय-
 माणेसु पोल्लस्खेसु अंतोः झियायमाणेसु मयकुहियविणट्ठकिमिय
 कइम नईवियग्गखीणपाणीयंतेसु वणंतेसु गिरिगदीणकंदियर-
 वेसु, खरफरुस अणिट्ठरिट्ठरूवाय विट्ठुमग्गेसु, दुमेसु तण्हावसमुक्क-
 पक्खपयडिय—जिब्भताल्लय—असंपुडिय—तुंडपक्खिसंघेसु ससंतेसु-
 गिम्हउम्हउण्हावायखरफरुसचंडमारुयसुकतणपत्तकयवरवाउलीभमं-
 तदित्तसंभंतसावयाउलमिगतण्हाबद्धचिधपट्टेसु गिरिवरेसु संवट्टि-
 एसु तत्थमियपसय सरीसिवेसु अवदालियवयणविवरणिह्वालियग्ग-
 जीहे महंततुंबइ य पुन्नकन्ने संकुचियथोरपीवरकरे ऊमिअलंगूले
 पीणाइयविरसरडियसदेणं फोडयंतेव अंबरतलं पायदद्वरेणं कंपयं-
 तेव मेइणितलं विणिम्मियमाणे य सीयरं सव्वओ समंता वल्लि-
 वियाणाइं छिंदमाणे, स्खसहस्साइं तत्थ सुवट्ठणिणोल्लयंते, विण-
 ट्ठरट्ठेव्व नरवरिदे, वायाइच्चेव्वपोए, मंडलवाएव्व परिब्भमंते अभिक्खणं
 लिंडणियरं पमुंचमाणेः बट्ठहिं हत्थिणीहिं य जाव साद्ध दिसोदिसिं
 विपलाइत्था। तत्थणं तुम मेहा ! जुन्ने जराजज्जरियदेहे आउरे
 झंझिए पिवासिए दुब्बले किलंते नट्ठुइए मूढदिसाए सयाओ
 जूहाओ विप्पट्ठेणे वणदवजालापरच्चे उण्हेण तण्हाए य लुहाए य

परब्भाहए समाणे भीए तत्थे तसिए उडिग्गे संजायभए सव्वओ
समंता आधावमाणे परिधावमाणे एगं च णं महं सरं अप्पोदयं
पंकवहुलं अतित्थेणं पाणियपाएउं ओइन्ने। तत्थ णं तुमं मेहा !
तीरमइगए पाणियं असंपत्ते अंतराचेव सेयंसि विसन्ने। तत्थ णं
तुमं मेहा ! पाणियं पाइस्सामि त्तिकट्टु हत्थं पसरेशि, से। वय ते
हत्थे उदगं न पावइ। तएणं तुमं मेहा ! पुणर व कायं पञ्चुधरिस्सामि
त्तिकट्टु वलियतरायं पंकंसि खुत्ते। तएणं तुमं मेहा। अन्नया कयाइं एगे
चिरनिज्जूढे गयवरजुवाणए सयाओ जूढओ करचरणदंतमुसलप्पहा-
रेहिं विप्परद्धे समाणे तं चेव महइहं पाणीयं पोएउं समोयरेइ। तएणं
से कलभए तुमं पासइ पासित्ता तं पुव्ववेरं समरइ, समरित्ता आयु
रुत्ते रुट्ठे कुविए चंडिकिए मिसिमिसे माणे जेणेव तुमं तेणेव उवा-
गच्छइ उवागच्छित्ता तुमं तिकखेहिं दंतमुसलेहिं तिकखुत्तो पिट्ठओ उच्छु
भइ उच्छुभित्ता पुव्ववेरं निज्जएइ, निज्जाइत्ता हट्ठ तुट्ठ पाणियं पियइ
पिवित्ता जामेव दिसिं पाउव्वभूए तामेव दिसिं पडिगए। तएणं तव
मेहा ! सरीरं सि वेयणा पाउव्वभवित्था उज्जला विउला तिब्बा कम्बडा
जाव दुरहियासं पित्तजरपगियसरीरे दाहवकंतिए यावि विहरित्था।
तए णं तुमं मेहा ! तं उज्जलं जाव दुरहियासं सत्तराइंदियं वेएणं
वेएसि, सवीसं वाससयं परमाउं पालइत्ता अट्टुहट्टवसट्टे कालमासे
कालं किच्चा इहेव जंबुदीवेरं भारहेवासे दाहिणइभरहे गंगाए महा-
णईए दाहिणे कूले विंझगिरिपायमूले एगेणं मत्तवरगंधहत्थिणा
एगाए गयवरकरेणूए कुच्छिसि गयकलभए जणिए। तए णं सा

अनगात्त्वर्मावृत्तवर्षिणीटीका. अ १ सू. ३१ मेघमुनेर्हस्तिभ्रववर्णनम्

४६७

गयकलभिया णवण्हं मासाणं बहुवृडपुठ्ठाणं वसंतमासंमि तुमं पया-
ना। तए णं तुमं मेहा ! गव्भवासाओ विप्पमुक्के समाणे गयकलभए
यावि होत्था, रत्तुप्पलरत्तसूमालए जासुमणारत्तपारिजत्तयल-
क्खारससरसकुंकुमसंझब्भरागवन्ने इट्ठे नियस्स जूहवइणो गणिया
यारकरेणुं कोत्थहत्थे अणेगहत्थिणिसयसंपरेवुडे रम्मेसु गिरिकाणणेषु
सुहंसुहेणं विहरसि ॥सू० ४१॥

टीका—‘तएणं तुमं मेहा !’ इत्यादि ! ततः खलु हे मेघ ? ‘त्वम्’ त्व-
मित्यस्य ‘बहुहिं हत्थिणीहिं य जाव सद्धिं दिसोदिसिं विप्पलाइत्था’ इत्य-
ग्रेण सम्बन्धः, ‘अन्नया’ अन्यदा अन्यस्मिन् ‘कयाइं’ कदाचित्=कस्मिंश्चि-
दवसरे ‘पाउस-वरिसारत्त-सरय हेमंत वसंतेसु’ प्रावृट् वर्षा रात्र शरद् हेमन्त-वसं-
तेषु—प्रावृट्—आषाढश्रावणौ वर्षा रात्रः=भाद्रपदाश्विनौ, शरत्=कार्तिकमार्ग
शीर्षो, हेमन्तः=पौषमाघौ, वसन्तः=फाल्गुन-चैत्रौ, एतेषु ‘क्रमेण’ क्रमेण=
अनुक्रमात् ‘पंचसु उऊसु’ पञ्चसु ऋतुषु ‘समइक्कंतेसु’ समतिक्रान्तेषु ग्रीष्म-
कालसमये=ज्येष्ठामूलमासे ज्येष्ठा. मूलं वा पौर्णमास्यां यत्र स ज्येष्ठामूलः,

‘तएणं तुमं मेहा’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) इस के बाद (मेहा) हे मेघ ! (तुमं) तुम (अन्नया
कयाइं) किसी एक समय (पाउस, वरिसारत्त, सरय हेमंत, वसंतेसु-
क्रमेणं पंचसु उऊसु समइक्कंतेसु) आषाढ श्रावण रूप प्रावृट् ऋतु के
भाद्रपद अश्विन रूप वर्षा रात्र के, कार्तिक मार्गशीर्ष रूप शरदऋतु
के पौष माघ रूप हेमंत ऋतु के तथा फाल्गुन एवं चैत्र रूप वसंत
ऋतु के क्रमशः समाप्त हो जाने पर (गिम्हकालसमयंसि) ग्रीष्म काल
के समय में (जेष्ठा मूलमासे) ज्येष्ठामूलमास में—ज्येष्ठ महिने में—

टीकार्थ—‘तएणं तुमं मेहा’ इत्यादि

(तएणं) त्थार आह (मेहा) हे मेघ ! (तुमं) तमे (अन्नया कयाइं)
कौं अेक वप्पते (पाउसवरिसारत्त, सरय, हेमंत, वसंतेसु क्रमेणं पंचसु
उऊसु समइक्कंतेसु) आषाढ श्रावण मासेनी प्रावृट्-ऋतु, आषाढो अने अश्विन
मासनी वर्षाऋतु, कार्तिक अने मार्गशीर्ष मासनी शरदऋतु, पौष अने माघ
मासनी हेमंत ऋतु तेभज्झ इणेषु अने चैत्र मासनी वसंत ऋतु न्थाये अनुक्रमे
पसार थं गं (गिम्हकालसमयंसि) अने उताणानी ऋतु आवी त्थारे (जेष्ठा

स चासौ मासश्चेति कर्मधारयः, तस्मिन् ज्येष्ठमासे इत्यर्थः 'पायवधंस समुद्रिणं' पादपघर्षसमुत्थितेन, तत्र पादपाः वृक्षाः, तेषां घर्षः=घर्षणं तेन वंशजालादीनां परस्परं पवनजनिततिसघर्षणेन समुत्थितः=समुत्पन्नः, तेन, 'सुकृतणपत्तकयवरमारुयसंजोगदीविणं' शुष्कतृणपत्रकचरमारुतसंयोगदीवि-
तेन, तत्र शुष्कतृणपत्ररूपः कचवरः मारुतः=पवनः, तयोः संयोगः संमीलनं तेन दीपितः=प्रज्वलितः, तेन, 'महाभयंकरेण' महाभयङ्करेण=महाभयजनकेन, 'हृयवहेण' हृतवहेन वह्निना 'वणदवजालासंपलितेषु' वनदवज्वालासं-
दीप्तेषु—तत्र वनदवो=वनग्निरिति, तस्य ज्वालाः, ताभिः सम्प्रदीप्तेषु 'वणेषु' वनेषु 'धूमाउलासु' धूमाकुलासु=धूमव्यासासु 'दिसासु' दिशासु=चतुर्दिक्षु 'महावायवेगेण' महावातवेगेन=भयंकरपवनाघातेन 'संघट्टिणसु' संघट्टितेषु=
संयुक्तेषु 'छिन्नजालेषु'=छिन्नज्वालेषु=वृटितज्वालासमूहेषु 'आवयमाणेषु' आपतत्सु=सर्वतःसमापतत्सु 'पोल्लरुक्खेषु' शुषिरवृक्षेषु=सज्जिद्रवृक्षेषु 'अंतो २'

(पायवधंसमुद्रिणं) वृक्षो को गड़ से उत्पन्न हुई अर्थात्—पवन से हिलते हुए वंश आदि की परस्पर घर्षणा से पैदा हुई (सुकृत तृण पत्त—कचवर— मारुयसंजोगदीविणं) और शुष्क पत्र तथा तृणरूप कूड़े में पवन के संयोग से उद्दीपित हुई एसी (महाभयंकरेण) महा विकराल (वणदवजाला) जंगल की अग्नि से (वणेषु संपलितेषु) वन के प्रदीप्त होने पर (दिसासु धूमाउलासु) दिशाओं को धूम से व्याप्त होने पर तथा (अंतो २ झियायमाणेषु) भीतर ही भीतर जले हुए (पोल्लरुक्खेषु) पोले वृक्षों के (महावायवेगेण) प्रचल वायु के वेग से (संघट्टिणसु) संघट्टित होकर (आवयमाणेषु) जमीन पर गिर जाने पर तथा उनसे लगी हुई (छिन्नजालेषु) अग्नि ज्वाला के

मूलभासे) ज्येष्ठा मूलभासभां—जेठ महिनाभां— (पायवधंससमुद्रिणं) वृक्षोना परस्परभां अथवावाधी उत्पन्न थयेली ओटले के पवनथी लालता वांस वगेरेना परस्पर घर्ष-
णुथी उत्पन्न थयेली (सुकृततृणपत्तकयवरमारुयसंजोगदीविणं) सूझा पांढां तेमज धास वगेरेना क्यसभां पवनना संयोगधी विशेषइपथी उद्दीप्त थता येवा (महाभयंकरेण) मझा प्रयंड (वणदवजाला) वननी अग्निथी (वणेषु संप-
लितेषु) आभुं जंगल न्यारे सणगी उड्युं (दिसासु धूमाउलासु) दिशाओ धुमाउथी व्याप्त थई जई तेमज (अंतो २ झियायमाणेषु) अन्दर सणगता (पोल्लरुक्खेषु) पोलां वृक्षो (महावायवेगेण) लयंकर पवननी अथवाभयुथी (संघट्टिणसु) अथवाअने (आवयमाणेषु) जमीनहोस्त थई गया तेमज ते

अनगरधर्मासूतवर्णिणीटाका अ.१ सू. ४१ मेघमुनेर्हस्तिभयवर्णनम्

४६९

अन्ताऽन्तः=मध्यमध्ये 'क्षिप्रायमाणे' ध्यायमानेषु=दक्षमानेषु 'मयकुहियविण्ड
किमियकदमनईवियरगक्षीणपाणीयंतेसु' मृतकुथितचिनष्टकृमिकर्दमनदीचिवरक
क्षीणपाणीयान्तेषु, तत्र मृतैः शशकमृगादिभिः कृथिताः=दुर्गन्धिताः चिनष्टाः=
विगतस्वभावाः-मलिनतां प्राप्ता इत्यर्थः, कृमिकर्दमाः=कृमियुक्तकर्दमाः
कृमिव्यासपङ्काः, नदीनां तथा चिवरकाणां=गर्तानां च 'क्षीणपाणीयंतेसु' क्षीणपा-
नीयाः शुष्कजलाः अन्ताःपर्यन्तभागाः येषु तादृशेषु 'वणंतेसु' वनान्तेषु=
वनप्रदेशेषु 'भिगारिगदीणकंदीयरवेसु' भृङ्गारिकादीनक्रन्दितरवेषु=भृङ्गारिकाः=
झिल्लिकाः, झिल्लीनामककीटविशेषाः, तासां दीनाः=दुःखयुक्ताः=क्रन्दितरवाः=
रोदनशब्दा यत्र तेषु तथा-स्वरफरुस अणिट्टरिट्ठाहियविदुमग्गेसु' स्वरफरु-
षा नष्टरिष्टव्याहृतविदुमाग्गेसु-स्वरपरुषम्=अतिकर्कशम्, अनिष्टमप्रियं रिष्ठानां=
=काकानां व्याहृतं=शब्दितं, यत्र ते तथा, विदुमाणीव=मवालानीव-
रक्तानि अग्नियोगात् अग्राणि अग्रभागाः येषां तादृशेषु 'दुमेसु=दुमेसु=वृक्षेषु=
सम्प्रतिगिरिदक्षा वर्ण्यते-'तण्हावसमुक्कपक्खपयडियजिम्भतालुयअसंपुडियतु'

शांत हो जाने पर (मयकुहियविण्डकिमियकदमनईवियरगक्षीणपाणीयंतेसु
वणंतेसु) तथा मृत स्वरगोश हिरण आदि जानवरों के कलेवर के
पड़े रहने के कारण दुर्गन्धित बने हुए और इसी लिये पहिले से भी
अधिक मलिन हुए नदियों के कर्दमों से तथा पानी के सूक जाने से
कठिन प्रान्तवाले खडों से युक्त वन प्रदेश के होने पर (भिगारिग
दीणकंदीयरवेसु) तथा भृंगारकों के : झिलियों के) दीन आक्रंदन के
शब्दों से (स्वरफरुसअणिट्टरिट्ठाहियविदुमग्गेसु) अति कर्कश, अप्रिय
कौवों के काँव काँव शब्दों से, एवं अग्नि की आभा से प्रवाल के समान
लाल हुआ पत्तों से युक्त (दुमेसु) वृक्षों के होने पर (तण्हावसमुक्कपक्ख

पृक्षोनी (छिन्नजालेसु) अश्लिषाणाओ शांत तथा शाद (मयकुहियविण्ड
किमियकदमनई वियरगक्षीणपाणीयंतेसु वणंतेसु) तेभञ्ज भरषु पामेलां
ससलां, दुःखु वजेरे प्राणीओना अधं दग्ध शरीरथी दुर्गन्ध युक्त थयेला अने
ओथी पडेलां करतां पणु वधारे मलिन थयेला नदीओना काहोथी तेभञ्ज पाणी
सुकाडंजवाथी कडणु थयेला तटवाणा गाओओवाणा वन प्रदेशो तथा त्यारे (भिगा-
रिगदीणकंदीयरवेसु) तेभञ्ज भृंगारकोना (झिलियोंके) दीन कंदन
स्वरोथी (स्वरफरुसअणिट्टरिट्ठाहियविदुमग्गेसु) अतीव कर्कश अप्रिय का-
ओनी काओथी अने अग्निनी प्रलाथी प्रवाल जेवा लालरंगना पांढरांओवाणा
(दुमेसु) पृक्षो तथा त्यारे (तण्हावसमुक्कपक्खपयडियजिम्भतालुयअसं-

હર્પાશ્વસંધેસુ' તૃણાવશમુક્તપક્ષમકટિતજિઘ્ઠાતાલુકાડસંપુટિત તુણ્ડપશિસંધેસુ,
 તૃણાવશેન=પિપાસાવશેન મુક્તપક્ષાઃ=શિથિલીકૃતપક્ષાઃ અતएव-મકટિત-
 જિઘ્ઠાતાલુકાઃ=બહિર્ભૂતજિઘ્ઠાતાલુકાઃભતएव અસંપુટિતતુણ્ડાઃ=વ્યાટૃતમુગ્ધાઃ
 પશિસંધાઃ=પક્ષિસમૂહા યત્ર તેષુ 'સસંતેસુ' શ્વસત્સુ પ્રતિક્ષણં શ્વાસં મુચ્ચત્સુ.
 ' ગિમ્હ ઉમ્હ ઉઠ્ઠવાયસ્વરફરુસચંડમારુયમુક્તતણપત્તકચવરવાતલોભમંતદિત્તસંમંત
 સાવયાતલમિગતળ્હાવદ્ધચિષપટ્ટેસુ ગિરિવરેસુ' ગ્રીષ્મોષ્મોષ્ણવાતસ્વરફરુષચંડ
 મારુતશુષ્કતણપત્રકચવરવાતોલીભ્રમદ્દીપસંભ્રાન્તિશ્વાપદાકુલમૃગતૃણાચદ્ધચિહ્ન-
 પટ્ટેસુ ગિરિવરેસુ, તત્ર ગ્રીષ્મસ્ય ઉષ્મા=ઉષ્ણતા, ઉષ્ણપાતઃ=ચણ્ડરવિકિરણજનિત
 સતાપઃ, સ્વરપરુષચંડમારુતઃ=અતિકઠોરપચ્ચંડપવનઃ શુષ્કતણપત્ર કચવરૈર્વ્યાપ્તા
 વાતોલ્યઃ વાત્યા इत्यर्थઃ 'ભૂતાલ્યા' इतिभाषायां, તામિઃ ભ્રમન્તઃ=ઇતસ્તતઃ
 પ્રચલન્તઃ હસા=વસ્તાઃ, અત एव સમ્ભ્રાન્તિમુપગતાઃ=ભ્રાન્તિમુપગતાઃ યે શ્વા-
 પદાઃ=સિંહાદયસ્તૈઃ, આકુલાઃ=વ્યાપ્તાઃ, તથા મૃગતૃણાવદ્ધચિહ્નપટ્ટાઃ, તત્ર મૃગ-
 તૃણા=મરીંછિકા તદ્દૂષો ચદ્ધચિહ્નપટ્ટઃ=ધ્વજાપટ્ટો યેષુ તે તથા. તતઃપદદ્વય-
 સ્ય કર્મધારયઃ, તાદૃશેષુ ગિરિવરેસુ=મહાપર્વતેષુ 'સંવટ્ટિપેસુ' સંવર્તિતેષુ=એકવ

પગડિયજિઘ્મતાલુય અસંપુટિયતુંડપક્ષિસંધેસુ) તથા પાની કે
 અભાવ સે પિપાસા કે વશ સે શિથિલ પંચવાલે, પ્રકટિત તાલુ
 ચિહ્નવાલે ઓર શુષ્ક જિનકા કડા હુઆ હૈ એસે પક્ષિયોં કે સમૂહ કે
 (સસંતેસુ) પ્રતિક્ષણ શ્વાસ છોડને પર (ગિમ્હ ઉમ્હ ઉઠ્ઠવાયસ્વરફરુસ
 ચેડમારુયમુક્તતણપત્તકચવરવાતલોભમંતદિત્તસંમંતસાવયાતલમિગતળ્હાવદ્ધચિ-
 ષપટ્ટેસુ) તથા ગ્રીષ્મ કી ઉષ્ણતા સે, પ્રચ્ચંડ મૃય
 કી કિરણોં સે જનિત સંતાવ સે, અતિ કઠોર પ્રચ્ચંડ પવન સે, શુષ્ક તણ
 ઇવં પત્તોં સે, વ્યાકુલ ઠોકર, ઇતસ્મન્તઃ ફિરતે હુએ વિકરાલ સિંહાદિક
 જાનવરોં સે આકુલ તથા મૃગતૃણા રૂપ ચિહ્નપદ સે યુક્ત (ગિરિવરેસુ)

પુટિયતુંડપક્ષિસંધેસુ) તેમજ પાણીના અભાવે તરત્યા, શિથિલ સુખ-
 વાના બહાર દેખાતા તાલુ અને છલવાળા અને જેના મોં ખુલ્લા જ છે
 એવા પક્ષી સમૂહો (સસંતેસુ) પ્રતિક્ષણ શ્વાસ છોડવા લાગ્યા ત્યારે
 (ગિમ્હ ઉમ્હ ઉઠ્ઠવાયસ્વરફરુસચંડમારુય-મુક્તતણપત્તકચવરવાતલોભમંતદિત્ત
 સંમંતસાવયાતલ મિગતળ્હાવદ્ધચિષપટ્ટેસુ) તેમજ ઉનાળાની ગરમીથી પ્રખર
 સૂર્યના કિરણોના સંતાપથી, અત્યંત કઠોર પ્રચ્ચંડ પવનથી સૂકાએલા તૃણ
 અને પાંદડાઓથી વ્યાપ્ત વ્યાકુળ થઈને, આમતેમ વિચરતા લયંકર સિંહ વગેરે વન્ય
 પ્રાણીઓથી ત્રસ્ત તેમજ મૃગતૃણા રૂપ ચિહ્નપદથી યુક્ત (ગિરિવરેસુ) મહાપર્વતો

અનગારધર્મામૃતવર્ણિણી ટીકા અ. ૧ સ. ૪૧ મેઘમુનેર્હસ્તિભવવર્ણનમ્

૪૭૧

સંમિલિતેષુ. કેષુ એકત્રસંમિલિતેષુ इत्याह—‘तत्थमियपमय सरीसिवेसु व्रस्त-
मृगप्रमयासरीसृपेषु, तत्र व्रस्ताः=भयाकुलाः ये मृगाः, प्रमयाः=अन्यचतुष्पदाः,
सरीसृपाः=गोधानकुलभुजङ्गमादयः तेषु संवर्तितेषु इति पूर्वेषान्वयः। सम्पनि-
हस्त्यधिकारो वर्ण्यते—‘अवदालियवयणविवरणिछालियग्गजीहे’ अवदारितव-
दनविवरानिर्लालिताग्रजिह्वः, तत्र—अवदारितम्=उद्धाटितं वदनविवरं=मुखविलं
येन सः तथा, निर्लालिता प्रसारिता अग्रजिह्वी येन सः, अत्र पदद्वयस्य
कर्मधारयः, तथा, ‘महंततुंवइयपुन्नकन्ने’ महातुम्भकितपूर्णकर्णः=महान्तौ
विशालौ तुम्भकितौ अरघटतुम्भाकारौ कृतौ भयव्याकुलत्वात् निश्चलौ पूर्णौ=
सम्पूर्णौ कर्णौ यस्य सः तथा, ‘संकुचियथोरपीवरकरे’ संकुचितस्थूलपीवर-
करः—संकुचितः=संमोदितःस्थूलःपीवरः=पुष्टः करः=शुण्डादण्डो येन सः,
‘ऊसियलंगूले’ उच्छिन्नलार्जूलः—उच्छिन्नम्=उर्ध्वीकृतं लार्जूलं=पुच्छं येन सः,
‘पीणाइयविरसरडियसहेणं’ पैनायिकविरसरटितशब्देन, तत्र पीनाया=बला-

મહાપર્વતોં કે હોને પર (તત્થમિયપમયસરીસિવેસુ સંવટ્ટિણસુ) તથા
વ્રસ્ત હુણ મૃગોં કે અન્ય અપર જંગલી જાનવર પ્રસેયોં કે એવં ગોધા
નકુલ ભુજંગમ આદિ રૂપ સરીસૃપો (સર્પો) કે એકત્ર સંમિલિત હોને
પર (અવદાલિયવયણવિવરણિછાલિયગ્ગજીહે) તુમ મુંદ ફાડકર
જીમ નિકાલ કર (મહંતતંવઇય પુન્નકન્ને) અપને દોનોં કાનોં કો
અરઘટ કી તુંબડી કે આકાર જેવા કર, અર્થાત્ ભય સે વ્યાકુલ હોકર
અન્હે નિશ્ચલ કર (સંકુચિય થોરપીવરકરે) સ્થૂલ ઓર પીવર શુણ્ડા
દંડ કો સંકુચિત કર (ડ્રસિયલંગૂલે) પૂંછ કો ડૂંચી કર (પીના-
ઇય વિરસરડિયસહેણં) પૈનાયિક—દાવાનલ કે ભય સે આકુલ હોને
કે કાળ અપને સમસ્ત બલ કો એકત્રિત કર કિયે ગયે વજ્ર કે નિર્વોપ

થયા ત્યારે (તત્થ મિયપમયસરીસિવેસુ સંવટ્ટિણસુ) તેમજ લયબીત થયેલા મૃગો
બીજા જંગલી પ્રાણીઓ પ્રસેયો (મૃગ વિશેષ) અને ઘો, નકુલ, સાપ વગેરે સરી
સૃપો એક સ્થાને એકઠા થયા ત્યારે (અવદાલિયવયણવિવરણિછાલિયગ્ગજીહે)
તમે (અહીંથી મેઘકુમાર—હાથીના પર્યાયમાં હોતે તેનું વર્ણન શરુ થાય છે)
માં ફાડીને, છુલ બહાર ફાડીને, (મહંતતંવઇયપુન્નકન્ને) પોતાના બન્ને
કાનને અરઘટ (રેંટ) ની તૂંબીના આકાર જેવા બનાવીને એટલે કે લયથી વ્યાકુળ
થઈને કાનોને નિશ્ચલ કરીને (સંકુચિયથોરપીવરકરે) સ્થૂલ અને સુડાળ સૂંઢને
સંકોચી (ડ્રસિયલંગૂલે) પૂંછડીને ડાંચી કરીને (પીનાઇય વિરસરડિયસહેણં)
પૈનાયિક—વનના અગ્નિથી લય પામેલા વ્યાકુળ થઈને પોતાના સમૂહના બધા હાથી-

स्कारः—बलप्रयोगः तथा निवृत्तां पैनायिकं—दावानलभयाकुलत्वात्स्वकीयसम-
स्तबलमाश्रित्य कृतं वज्रनिर्घोषवन् महास्थूलम् अतएव चिरसम्=अप्रियं यद्
रटितं=भाषितं तदेषो यः शब्दः, तेन भयंकरमहाशब्देन 'फोडयंतेव—
अंवरतलं' स्फोटयन्निव अम्बरतलं=गगनतलं विदारयन्निव, 'पायददरेण वयं-
तेव मेङ्गितलं' पाददर्दरेण कम्पयन्निव मेदिनीतलं, तत्र पादददरेण=पादप्रहारेण
मेदिनीतलं भूमण्डलं कम्पयन्निव 'विणिम्मुयमाणेय सीयरं' विनिर्मुञ्चन् शीकरं
शुद्धादण्डेन जलकणं निःसारयन्, 'सव्वओ समंता' सर्वतः समन्तान् सर्वतो-
भावेन 'वल्लिवियाणाइ छिंदमाणे' वल्लीवितानानि=वृक्षाविस्तारान् छिन्दन् 'रुक्ख-
महस्साइ' वृक्षसहस्राणि, तत्र 'सुवहूणि' सुवहूनि णोलयंते' नोदयन्=कम्पयन्,
'विणट्टरट्टेव नरवरिंदे' विनष्टराष्ट्र इव नरवरेन्द्रः 'विणट्ट रट्ट' विनष्टराष्ट्रः विनष्टं
'रट्टं' राष्ट्रं देशो यस्य सः शोचन् 'नरवरेन्द्रः' श्रेष्ठभूप इव पुनः 'वाया इद्धे
पोए' वाताब्जिद्ध इव पोतः प्रचण्डपवनप्रेरितः नौरिच 'मंडलवाएव्व' मण्डल-
वात इव=गोलाकारवायुरिव 'परिभमंते' परिभ्रमन् 'अभिकवणंर' अभि-
क्षणंर=पुनःपुनः 'लिङ्गियंर पमुं वमाणे' लिङ्गनिकरं पमुञ्चन् २ लिङ्गानि कुर्व-

के समान महा भयंकर अप्रिय—विधाररूप शब्द से (फोडयंतेव अंवर
तलं) मानो—आकाशतल को फोडते हुए से (पायददरेण मेङ्गितलं कंप-
यंतेव) पाद प्रहार से भूमण्डलको कंपाते हुए से (सीयरं विणिम्मुयमाणे य)
शुद्धादंड से जलकणों को छोडते हुए (सव्वओ समंता वल्लि वियाणाइ
छिंदमाणे) सब ओर से वल्लोविताना को उखाडते हुए (रुक्खसहस्साइ
तत्थ सु वहूनि णोलयंते) हजारों वृक्षों को कंपाते हुए (विणट्टरट्टेव्वनर-
वरिंदे) जिसका देश नष्ट हो गया है, ऐसे श्रेष्ठ राजा की तरह (वाया
इद्धेव्व पोए) वायुसे आहत नाव की तरह (मंडलवाएव्व) गोलाकार रूप
मंडल वायुकी तरह—वणूरे की तरह—(परिभमंते) इतस्ततः परिभ्रमण

ओने ओकडा करीन वज्जना ध्वनिनी जेम मड्डा प्रयंड, डडोर थीसोथी (फोडयं-
तेव अंवरतलं) ओथे डे आकाशतलने थीरता (पायददरेण मेङ्गितलं कंपयंतेव
पगना प्रहारोथी पृथ्वीने ध्वनयता होय तेम (सीयरं विणिम्मुयमाणेय) सुंठथी
पाणीना छांटाओ उछाणता (सव्वओ समंता वल्लिवियाणाइ छिंदमाणे)
आरे आशुना वतावितानोने उणाउता, (रुक्ख सहस्साइ तत्थ सुवहूणि णोलयंते)
हजारो वृक्षोने ध्रुवयता (विणट्टरट्टेव्व नरवरिंदे) जेनो देश नाथ पाओ छे,
ओया उत्तम राजनी जेम (वाया इद्धेव्वपोए) पवनथी आघात पाओथी छोडीनी
जेम (मंडलवाएव्व) गोणआकारवाणा वटोणियानी जेम (परिभमंते) आभ-

अनगारधर्मांमृतवर्षिणी टीका: अ. १९. ४१ मेघमुनेर्हस्तिभववर्णनम्

४७३

न२ बहुसीमिहस्तिनामिश्च यावत् सार्धं, दिशोदिशि=दिशि विदिशि च 'विप्ला इत्या'
विप्लायन=प्लायनं कृतवान्। तत्र खलु हे मेघ ! त्वं 'जुन्ने' जोर्णः=कृशः
व्यर्ताधिकवयस्कः, 'जरा जज्जरियदेहे' जरा जर्जरितदेहः=वृद्धावस्थया जीर्ण
शरीरः 'आउरे' आतुरो=विविधदुःखाक्रान्तः अस्वस्थमनस्को वा, 'झंझिए'
झंझितः=क्षुधापीडितः, पिवासितः=तृषितः, 'दुब्बले' दुर्बलः=खिन्नः 'किलंते'
क्लान्तो=ग्लानः 'नट्टसुइए' नष्टस्मृतिकः, नष्टा विनष्टा स्मृतिः=स्मरणशक्ति' यस्य
स तथा 'कोऽहं=काहमिति विचारहीनः, अतएव 'मूढदिशाकः=दिशाज्ञान-
शून्यः, 'सयाओ जूहाओ' स्वस्मात् यूथात् 'विप्लहूणे' विप्रहीनः=रहितः, वण-
दव जालापरद्धे' वनदवज्वालापराद्धः=वनवह्निज्वालाति तीव्रताप संतप्तः, 'उण्हेण
उण्णेण, 'तण्हाए य' तृष्णया च 'छुहाए य' क्षुधया च उष्णादिभिः 'पर-

करते हुए (अभिव्यक्तरं लिङ्गणियरं पमुचमाणे २) और बार २ लिङ्गे
करते हुए (बह्वर्हि ह्यिणीर्हि य जाव सद्धिं दिमोदिसि विप्ला इत्या)
अनेक हाथी हथिनियों आदि के साथ एक दिशा से दूसरी दिशा में
भागने फिरे लगे। (तत्थणं तुमं मेहा ! जुन्ने जराजज्जरियदेहे आउरे
झंझिए पिवासिए दुब्बले किलंते, नट्ट सुइए, मूढ दिसाए सयाओ जूहाओ
विप्लहूणे वणदवजालापरद्धे उण्हेण तण्हाए य छुहाए परवभाहए समाणे
भीए तत्थे तसिए उव्विग्गे संजायमए सव्वओ समंता आधावमाणे परिधाव-
माणे एगं च णं महं सरं अप्पोदयं पंकवहुलं अतिस्थेणं पाणियं पाउं
ओइन्ने) हे मेघ ! तुम उस समय अधिक अवस्था संपन्न हो चुके थे
इसलिये शरीरमें कृशता आगइ थी। वृद्धावस्था से तुम्हारा शरीर

तेम परिभ्रमण करता (अभिव्यक्तरं २ लिङ्गणियरं पमुचमाणे २) अने
बार-बार लींड़ा करता, (बह्वर्हि ह्यिणीर्हि य जाव सद्धिं दिमोदिसि विप
ला इत्या) धनुष हाथी अने हाथीओं वगेरिनी साथे आभथी तेम नासवा लाया.
तत्थणं तुमं मेहा ! जुन्ने जराजज्जरियदेहे आउरे झंझिए पिवासिए दुब्बले
किलंते नट्टसुइए मूढदिसाए सयाओ जूहाओ विप्लहूणे वणदवजाला
परद्धे उण्हेण तण्हाए य छुहाएय परवभाहए समाणे भीए तत्थे तसिए
उव्विग्गे संजायमए सव्वओ समंता आधावमाणे परिधावमाणे एगं च णं
महं सरं अप्पोदयं पंकवहुलं अतिस्थेणं पाणियं पाउं ओइन्ने) हे मेघ !
तमे ते वधते वधारे ठंभरना थध गया हुता. ओटला भाटे तभारा शरीरमां कृशता
आवी गध हुती. धउपणुथी तभारुं शरीर एणु थध रहुं हुतुं. धणु शारीरिक
तेमअ भानसिक दुःखेथी तमे आकांत थध रह्या हुता. तमे आभतेम नासता इस्ता
हुता तेथी तभारा आहारनेो केधपणु अतनेो यथेयित अटोणस्त हुतो नहि, तेथी

‘आहाण समाने’ पराभ्याहनः=पराभूतः=गोडितः सन्, भीतः, त्रस्तः, त्रासितः, उद्विग्नः, संज्ञातभयः, सर्वतःसमन्तात् ‘आधावमाणे परिधावमाणे पलायमानःप्रपलायमानः एकं च खलु महत् सर=तडागं ‘अल्पोदयं’ अल्पोदकं स्वल्पजलं ‘पंकवहुलं’ पङ्कवहुलं=कदमप्रचुरम् ‘अतिथेणं’ अतीर्थेन=उन्मार्गेण पाणियं पाएउं’ पानीयं पातुं=पानीयपानार्थं ‘ओइन्ने’ अवतीर्णः=गतवान् । ततः खलु हे मेघ ! त्वं तीरमङ्गणं तीरमतिगतः=तटमतिक्रान्तः ‘पाणियं असंपने’ पानीयमसंपाप्तः ‘अंतरां चैव’ अन्तरा चैव=मध्य एव ‘सेधंसि’ तमिन्=सरावरस्य महापङ्क ‘विसन्ने’ विषण्णःनिमग्नः । तत्र खलु हे मेघ ! त्वं

जर्जरित हो रहा था । अनेक प्रकारके शारीरिक या मानसिक दुःखों से तुम आक्रान्त हो रहे थे । इधर उधर भागते फिरने से खाने पीने का तुम्हारा कोई यथोचित प्रबंध नहीं था इस लिये तुम सदा क्षुधा सेपीडित रहा करते थे—प्यास से आकुलित बने रहते थे । बल भी क्षीण हो गया था—इसलिये अधिक दुर्बल दिखलाई पड़ने लगे थे, नाना चिन्ताओं से सदा तुम व्याप्त बने हुए थे, स्मृति शक्ति भी तुम्हारी क्षीण हो गई थी मैं कौन हूँ कहाँ घूम रहा हूँ इसका भान तुम्हें नहीं रहा था । इसलिये दिशाओं का ज्ञान तुम्हारा जाता रहा और अपने यूथ रहित होकर तुम वन की दबडवाला के तीव्र ताप से सँतप्त होते हुए उष्णतृष्णा क्षुधा पीडित होते हुए बहुत भयभीत बन गये, त्रस्त हो गये, उद्विग्न हो गये । अतः भय से इधर उधर २ बार दौड़ते हुए तुम एक बड़े भारी तालाब में कि जिस में जल कम था और पंक बहुत था उन्मार्ग से होकर पानी पीने के लिये उतरा । (तत्थ णं तुमं मेहा ।) वहाँ हे मेघ । तुम(तीरमङ्गण पाणीय असं-

हमेशों तमे भूषथी पीडयोवा अने तरसथी व्याकुण रहेता हत्ता. तमारुं भग पणु नाथ पाभ्युं हतुं तेथी तमे वधारे हूणणा लागता हत्ता. धल्ली जलनी शिंता-ओधी तमे हेशान हत्ता. तमारी याद-शक्ति पणु नाथ पाभी हत्ती. “हुं कोणु छुं? क्थां इरी रह्यो छुं?” आ जलनी सूध पुध तमारामां रही न हत्ती. ओटला भाटे तमाइं दिशाज्ञान नष्ट थधं गयुं अने यूथ भ्रष्ट थधने तमे वनना अजिजवाणाओना तीम तापथी संतप्त थधने गरमीथी तरस्या अने भूषथी पीडित थधने भूष लयत्रस्त थध गया. लयलीत थध गया अने उद्विग्न थध गया तेथी जीकथी आभ तेम बारवार नासता इरता तमे ओछापाणीवाणा अने भूषण कादव युक्त ओछे भाटा तण्णवमां जाधे नस्ते (उन्मार्ग) थी पाणी पीवा भाटे उतर्या. (तत्थणं तुमं मेहा ।) हे मेघ ! त्वां तमे (तीर

अन्तराजमोमनवर्षिणीटीका अ.१सू.४१ मेघमनेर्हन्तिप्रवर्णनम्

४७१

‘पाणीयं पास्यामाते कृत्वा=चिन्तायत्वा ‘हृत्थं’ हस्त=शुण्ड प्रसारयास, अथा-
पिच ‘ते हृत्थे’ ते तव हस्तः=शुण्डादण्डः उदकं जलं प्राप्नोति, ततः खलु
हे मेघ ! त्वं पुनरपि ‘कायं’ स्वशरीरं ‘पञ्चुद्धरिस्सामि’ प्रत्युद्धरिष्यामि=निष्का-
शयिष्यामीति कृत्वा=विचार्य ‘बलियतरायं’ बलिकतरं गाढतरं-‘पंकसि’ पङ्क्तिं=
महाकर्म ‘खुत्ते’ निमग्नः, ‘खुत्ते’ इति देशीय शब्दः, त्वं परिवारवियोग
प्राणनाशशंकाशरीरकष्टाद्यसह नानाविधवेदनामनुभवन्नासीरितिभावः। ततः
खलु हे मेघ ! ‘तमे’ त्वया तस्मिन्नेवभवे ‘अन्नया कयहं’ अन्यदाकदाचित्=
अन्यस्मिन् कस्मिंश्चित् समये पूर्वमिदं काले इत्यर्थः, कामभोगासक्त्या
‘एगे’ एकः कश्चिदेकः कलभः चिरनिज्जुहे’ चिरनिर्युद्धः-चिराद्=बहुका-
लात् निर्युद्धः=निष्कासितः, ‘गयवरजुवाणए’ गजवरयुवा=तक्ष्णो महागजः,
पते अंतरा चैव सेयसि विसन्ने। तीरसे भिन्न स्थान पर वर्तमान होने
के कारण पानी को नहीं पी सके और बीच में ही उस सरोवर के महा-
पंक में तुम निमग्न हो गये। (तत्थ णं तुमं मेहा। पाणियं पास्सामि तिकट्टु
हृत्थं पप्पारेसि) वहां पर हे मेघ ! तुमने इस विचार से कि मैं पानी
प्राप्त कर पीलूंगा अपने शुण्डादण्ड को फैलाया-(से वि य ते हृत्थे उदगं-
पावड्) परन्तु वह शुण्डादण्ड पानी नहीं पा सका-अर्थात् पानी तक नहीं पहुंच
सका। (तएणं तुमं मेहा। पुणरवि कायं पच्चुद्धरिस्सामित्ति वट्टु बलियत-
रायं पंकसि खुत्ते) इसके बाद हे मेघ ! तुमने इस विचार से कि मैं यहां
से कैसे हुए अपने शरीर को निकाल लूंगा ज्यों ही उठने का प्रयत्न
किया कि वैसे ही तुम गाढतर कीचड़में और अधिक फस गये।
(तएणं तुमं मेहा। अन्नयाकाइं एगे सयाओ जुहाओ करवरण दंतमुसल-

मद्गए पाणीयं असंपत्ते अंतरा चैव सेयसी विसन्ने) किनाशथी जुहा स्थाने
छोवाना कारणे तमाहे भाटे पाष्ठी पीवुं अशक्य थछ गयुं डतुं। तमे त्यां सरोवरना
काढवभां, इसाई गया डता। (तत्थणं तुमं मेहा। पाणियं पास्सामित्ति कट्टु
हृत्थं पप्पारेसि) हे मेघ ! त्यां काढवभां, पूं पायेला तमे पाष्ठी भेगववाना प्रयत्नभां
सूढने लंभावीने (से वि य ते हृत्थे उदगं न पावड्) पण तमासी सूढ पाष्ठी
भेगववाभां असमर्थ न रही. ओढले डे पाष्ठी सुधी तमासी सूढ पडेांची शक्ती नडी
(तएणं तुमं मेहा ! पुणरवि कायं पच्चुद्धरिस्सामित्ति वट्टु बलियतरायं पंकसि
खुत्ते) त्यार पष्ठी डे मेघ ! तमे काढवभां पूंयी गयेला पोताना शरी ने ळहार
काढवानो विचार करीने न्यारे काढवभांथी सुकत थवा प्रयत्न क्यो त्यारे तमे काढ-
वभां पडेलां कस्तां वधाई पूंथाई गया। (तएणं तुमे मेहा ! अन्नया कयाई

४७६

ज्ञाताया 'कथमस्त्रे

स्वकाद् यूथात् करचरणदन्तमुशरूपद्वारेः। विप्परद्धे समाणे। विप्परद्धः सन् = विशेषेण पीडितः सन् 'विप्परद्ध' इति देशीयशब्दः 'तं चेव' तदेव 'महद्दहं' महाहृदं 'द्रह' इति भाषाप्रसिद्धं, 'पाणीयं पाएउं' पानीयं पातुं 'समोयरेइ' सम वतरति = समागच्छति। अयं भावः—हे मेघ ! त्वमेकं कलभं करचरण-दन्तादिप्रहारैर्विशेषतः पीडितं कृत्वा स्वयूथाच्चिरं निष्कासितवान् स एव कलभ-स्तरुणमहागजो भूत्वा तस्मिन्नेव महाहृदे आगमनमार्गेण पानीयपानार्थमुपागतः। यत्र पङ्कनिमग्नस्त्वमासीरिति। ततः खलु स कलभः यस्त्वया स्वयूथाच्चिरं निष्काशितः कलभः, संप्रति तरुणावस्थां प्राप्तः स इत्यर्थः त्वां पश्यति दृष्ट्वा तत् पूर्ववैरं स्मरति। स्मृत्वा 'आसुरत्ते' आशुरत्तः = आशु शीघ्रं कोपपरिमृद-बुद्धिः क्रोधपरायणः, 'रुठे' रुष्टः = प्रकटितकोपः 'कुविए' कुपितः = नदिवारि-पूरवत्क्रमशः प्रवृद्धकोपः 'चंडिकिए' चाण्डिक्रियतः = प्रकटितरौद्रस्वरूपः 'मिसि-मिसेमाणे' देदीप्यमानः क्रोधाग्निना जाज्वल्यमानः यत्रैव पङ्के छुडितः पूर्व

पप्रहारहिं विप्परद्धे समाणे चिरनिज्जूटे गयवर जुवाणए) इसके बाद ही हे मेघ। एक-गज कलभ (हाथी का बच्चा) कि जिसे तुमने बहुतपहिले किसी समय अपने संघ से कर, चरण एवं दंत रूप मुसल के प्रहारों से विशेष रूप में दुःखित करके बाहर निकाल दिया था वही कलभ (हाथीका बच्चा) तरुणावस्थापन्न हो कर (तं चेव महद् पाणीयं पाएउं समोयरेइ) उसी तालाब पर पानी पीने के लिये उतरा-आया। (तएणं से कलभए तुमं पासइ) उसने वहाँ कीचड़ में फंसे हुए तुम्हें देखा-(पासित्ता तं पुव्व वेरं समरइ) देखकर उसे अपने पहिले का वैरभाव स्मृत हो आया (समरित्ता आसुरत्ते रुठे कुविए चंडिकिए मिसिमिसेमाणे जेणेव तुमं तेणेव उवागच्छइ) पूर्व वैर के स्मृत होने ही वह शीघ्र ही कोप से

एगे सयाओ जूहाओ करचरणदंतमुसलप्रहारैहिं विप्परद्धे समाणे विर निज्जूटे गयवरजुवाणए) त्थार आढ डे मेघ ! धल्ला वधत पढेलां डोछ सभथे पोताना थूथमांथी कर-चरण अने दंत इप भूखणना प्रहारोथी सविशेष पीडित करीने तमे पडार डोढी भूकेलुं ओवुं ओक डोथीतुं अन्धुं (गज कलभ) के जे अत्थारे गुथान थछ गथुं छतुं. (तं चेव महद् पाणीयं पाएउं समोयरेइ) तेज अरो वरमां पाथी पीवा आन्धुं. (तएणं से कलभए तुमं पासइ) तेले डोढवमां भुंथा-ओला तभने ओया. (पासित्ता तं पुव्ववेरं समरइ) जेतानी साथे ज तेने पढेलांना वे-सावनी वात करी याढ आनी गछ. (समरित्ता आसुरत्ते रुठे कुविए चंडिकिए मिसिमिसेमाणे जेणेव तुमं तेणेव उवागच्छइ) पढेलांना वेरनी

अनगारधर्मासृतवर्षिणी टीका अ. १ सू. ४१ मेघमनेर्हन्तिभववर्णनम्

४७३

त्वमासाःतत्रवापागच्छात्, उपागत्य त्वां तीक्ष्णैः दन्तमुश्लेः त्रिकृत्वः= त्रिवारं पिष्टो' पृष्ठतः पृष्ठप्रदेशे 'उच्छुभ्र' अपक्षिपति प्रहरति=विधपति अपक्षिप्य, प्रहारं कृत्वा पुनर्वारं निज्जाएइ' निर्यातयति=समापयति 'निज्जाइत्ता' निर्याय=समाप्य हृष्टतुष्टः 'पाणियं पिबइ' पानीयं पिबति 'पिबित्ता' पीत्वा यस्या एव दिशः प्रादुर्भूतस्तामेव दिशं प्रतिगतः ततः खलु हे मेघ ! तव शरीरे वेदना प्रादुर्भूता सा वेदना कीदृशीत्याह 'उज्जला' उज्जला=नीव्रदुःखरूपतया जाज्वल्यमाना, विउला=सकलशरीरव्याप्ता 'तिव्वा' तीव्रा=दुःसहा,

मूढ हो गया रुष्ट हो गया-अपना कुपित भाव उसने प्रकट कर दिया। नदी के प्रवाह की तरह धीरे-धीरे उसका क्रोध बढ़ गया। अपना रौद्रस्वरूप उसने स्पष्ट कर दिया-और मिसमिसाता हुआ-क्रोधरूप अग्नि से जाज्वल्यमान होता हुआ-जहाँ तुम पहिले से ही कीचड़ में फसे थे वहाँ आया। (उवागच्छित्ता तुमं त्रिकृत्वैर्हि दंतमुसलेर्हि, त्रिकृत्वो पिष्टो उच्छुभ्र) आकर उसने तुम पर तीन बार तीक्ष्णदन्तरूपमुसल के प्रहारों से पीठ के भाग में प्रहार किया (उच्छुभित्ता पुनर्वारं निज्जाएइ) प्रहार करके उसने अपना पूर्वका वैर लिया (निज्जाइत्ता हृष्टतुष्टे पाणियं पिबइ) इस प्रकार अपने पूर्व के वैर का बदला लेने पर वह विशेष आनन्द मग्न बन गया और फिर उसने शांति के साथ वहाँ पानी पिया (पिबित्ता जामेवदिसि पाउब्भूए तामेव दिसि पडिगए) पानी पी कर वह जिस दिशा की ओर से आया था उसी तरफ वापिस चला गया। (तएणं तवमेहा ! सरीरगंसि-वेयणा पाउब्भवित्था) बाद में हे मेघ ! तुम्हारे शरीर में बड़ी भारी वेदना

स्मृति यथाञ्च ते जलद्वी कोधाविष्ट अने रुष्ट थछ गयुं. पोतानो कोधावेश तेहे प्रकट कथी. नदीना प्रवाहनी जेम तेनो कोध वधी गयो. पोतानुं डूर स्वइय अता-वतां वीक्षरीने कोधइपी अग्निनी ज्वालाओधी सगगतुं यथां तमे कादवभां भूपाओला इता त्यां आओयुं. (उवागच्छित्ता तुमं त्रिकृत्वैर्हि दंतमुसलेर्हि, त्रिकृत्वो पिष्टो उच्छुभ्र) आधीने त्रलु वणत तभारा पाछणना भागभां तीक्ष्ण दंतइपी भूसणना प्रहारो कथां. (उच्छुभित्ता पुनर्वारं निज्जाएइ) प्रहार करीने तेहे पोतानुं पडेलानुं वेर वाओयुं. (निज्जाइत्ता हृष्टतुष्टे पाणियं पिबइ) आ प्रभाहे वेर वाणीने ते सविशेष आनंदित थछ गयुं, अने तयार आइ तेहे सुओधी पाणी पीधुं. पिबित्ता जामेव दिसि पडुब्भूए तामेव दिसि पडिगए) पाणी पीधा आइ जे तरइथी ते आओयुं इतुं ते ज तरइ पाओयुं गयुं. (तएणं तव मेहा ! सरीरगंसी वेयणा पाउब्भवित्था) तयार आइ हे मेघ ! तभारा शरीरभां अत्यन्त वेदना

‘कक्खडा’ कक्का=कठोरा क्षुरप्रधारावद् असह्य यावत्—इह यावच्छब्देनमागाढा=महती, चण्डा=रौद्रा, दुःखा=दुखरूपा इति बोध्यम्। ‘दुरहियासा’ दुरध्यासा=सोढुमशक्या, ‘पित्तज्जरपरिगयसरीरे’ पित्तज्वरपरिगतशरीरः पित्तज्वरपरिक्रान्तदेहः, ‘दाहवक्कंतिण यावि विहरित्था’ दाहव्युत्क्रान्तिकश्चापि व्यहरत्, तत्र दाहस्य तापस्य व्युत्क्रान्तिरूपतिर्यस्य सः दाहव्युत्क्रान्तिकः=माप्तप्रबलोष्मकः व्यहरत्=व्यचरत्। ततः खलु हे मेघ ! त्वं तामुज्ज्वलां यावत् दुरध्यासां सत्तराईदियं सप्तरात्रि दिवं=सप्ताऽहोरात्रं यावत् वेदनां ‘वेएसि’ वेदयसि=अनुभवसि, ‘सवीसं वाससयं’ सर्वशतिवर्षशतं=विंशत्युत्तरं शतं वर्षाणि परमायुः पालयित्वा ‘अट्टदुहट्टवसट्ठे’ आर्ते दुःवार्तं वशार्तः, आर्तो=मनमादुःखितः, दुःखार्तो देहेन, वशार्तः=इन्द्रियवशेन पीडितः कालमासे कालं कृत्वा ह वै मध्यजम्बूद्वीपे ‘भारहे वासे’ भारते वर्षे दक्षिणार्धभारते गङ्गामहा-

उत्पन्न हुई। (उज्जला विउलतिट्ठा कक्खडा, जाव दुरहियासा पित्तज्जरपरिगयसरीरे दाहवक्कंतिण यावि विहरित्था) वह वेदना तीव्रदुःखरूप होने से समस्त शरीर को जला रही थी, सकल शरीर में तिलमें तैल की तरह व्याप्त थी तीव्र थी-दुःसह थी क्षुरे की धार के समान असह्य हो रही थी। बहुत अधिक रूप में थी, रौद्र स्वरूप थी तथा दुःखरूप थी। सहन करने के लिये अशक्य थी। तुम उस समय पित्तज्वर से आक्रान्त शरीर बन गये थे प्रबल दाह तुम्हारे शरीरभर में पड़ रही थी। (तएणं तुमं मेघ। तं उज्जलं जाव दुरहियासं सत्तराईदियं वेयणं वेएसि) हे मेघ !

मने उस उज्ज्वल विपुल यावत् दुरध्यास वेदना को सात दिन रात तक सहन किया (सवीसं वाससयं परमाउं पालइत्ता : अट्टदुहट्टवसट्ठे कालमासे थवा भांडी. (उज्जला विउलतिट्ठा कक्खडा जाव दुरहियासा पित्तज्जरपरिगयसरीरे दाहवक्कंतिण यावि विहरित्था) ते वेदना अत्यन्त कष्टदायक હતી. તેથી તમારા અંગેઅંગ એટલે કે આખા શરીરમાં બળતરા થઈ રહી હતી. જેમ તલમાં તેલ સંપૂર્ણપણે વ્યાપ્ત હોય છે તેમજ વેદના પણ તમારા આખા શરીરમાં વ્યાપ્ત હતી. તીવ્ર વેદના છરાના ધારની પેઠે તમારા માટે અસહ્ય થઈ પડી હતી. તે બળતે તમારું શરીર પિત્તજ્વરથી આક્રાંત થઈ ગયું હતું તેથી પ્રબળ બળતરાથી તમારું અંગેઅંગ વેદના અનુભવી રહ્યું હતું. (ત એણં તુમં મેઘ ! તં ઉજ્જલં જાવ દુરહિયાસં સત્તરાઈદિયં વેયણં વેएसि) હે મેઘ ! તે અત્યંત દાહ ઉત્પન્ન કરનારી એવી અસહ્ય વેદના તમે સાત દિવસ અને રાત સુધી સહન કરતા રહ્યા. (સવીસં વાસસયં પરમાઉં પાલइत्ता अट्टदुहट्टवसट्ठे काल

भनगारधमामृतवर्षिणी टीका अ. १ सू. ४१ मेघमुनेहस्तिभववर्णनम्

४७९

नद्याः दक्षिणे कूले 'विंशगिरिपायमूले' विन्ध्यगिरिपादमूले=विन्ध्यपर्वतसमीपे 'एगेण' एकेन मत्तवर गन्धहस्तिना एकस्याः गजवरकरेणुकायाः=वरहस्तिन्याः कुक्षी=गर्भे गजकलभक 'जणिण'—जनितः=उत्पादितः—त्वं हस्तिनीगर्भे समुत्पन्न इति भावः। ततः खलु सा 'गयकलभिया' गजकलभिका=वरहस्तिनी पूर्णेषु नवमु मासेषु वसंतमासे 'तुमं पयाया' त्वां प्राजनयत्। ततः खलु हे मेघ ! त्वं गर्भवासात् 'विष्पमुक्के' विप्रमुक्तः=निस्सृतः सन् गजकलभकश्चाप्यभवः=त्वं हस्ति बालकः संजातः। कीदृशस्त्वमासीरित्याह—'रुप्पलरत्तमुमाल' रक्तोत्पल रक्त-सुकुमारकः तत्र रक्तोत्पलं रक्तकमलं तद्वत् रक्तः=रक्तशरीरः सुकुमारः=सुकुमलः=यः

कालं किञ्चा इहेव जंबूदीवे २ भारहे बासे दाहिणह्णं भरहे गंगाए महानदीए दाहिणे कूले विंशगिरिपायमूले एगेण मत्तवरगंधहस्तिणा एगाए गयवरकरेणूए कुच्छिसि गयकलभए जणिण) पश्चात् १२०, वर्ष की अपनी उत्कृष्ट आयु को समाप्त कर मन से दुःखित, देह से दुःखित, इन्द्रियों से दुःखित बने हुए तुम वहीं पर मर गये और मरकर इस मध्य जंबूदीप में भारतवर्ष में, दक्षिणार्ध भरत में, गंगा महा नदी के तट पर विन्ध्यगिरि के समीप एक मत्तवरगन्धहस्ती के द्वारा गजवरकरेणु का के गर्भ में गजकलभरूप से उत्पन्न हुए। (तएणं सा गजकलभिया णवण्हं मासाणं वसंतमासंमि तुमं पयाया), जब ठीक नौमास का समय व्यतीत हो चुका—तब उस गज कलभीकाने वसंत के महिना मे तुम्हें जन्म दिया। (तए तुमं मेहा। गम्भवासाओ विष्पमुक्के समाणे गयकलभए याविहोत्था) इस तरह हे मेघ ! तुम गर्भवास से निकल कर हस्ती

मासे कालं किञ्चा इहेव जंबूदीवे २ भारहे बासे दाहिणह्णं भरहे गंगाए महानदीए दाहिणे कूले विंशगिरिपायमूले एगेण मत्तवरगंधहस्तिणा एगाए गयवरकरेणूए कुच्छिसि गयकलभए जणिण) त्थार णाह ओकसेा वीथ (१२०) वर्षं तुं पोतातुं लांणु आयुष्य सोणयीने भन, देह अने इन्द्रियोधी दुषित थधने तमे त्यांज भरणु पाभ्या अने त्यार पछी आ मध्यजंबूदीपना दक्षिणार्ध भरतक्षेत्रमां महानदी गंगाना कांठे विन्ध्यगिरिनी पासो ओक भदमत्तवर गन्ध हाथी द्वारा गजवर करेणुका (हाथीणी) ना गर्भमां हाथीना कल्ल (अभ्या) ना रूपे तमे उत्पन्न थथा. (त एणं सा गयकलभिया णवण्हं मासाणं वसंतमासंमि तुमं पयाया) न्यारे भराभर नवमास पूरा थथा त्यारे ते गजवर कलभिका (हाथिणी) ओ वसंत मासमां तभने जन्म आप्थो. (त एणं तुमं मेहा गम्भवासाओ विष्पमुक्के समाणे गयकलभए याविहोत्था) आ भभावे गर्भवासमांथी मुक्त थधने

४८०

शाताधर्मकथासूत्र

सः, अत्रपदद्वयस्य कर्मधारयः। 'जामुमगारत्तपारिजत्तयलक्खारससरसकुंकुमसं-
जम्भरागवन्ने' जपामुमनोरक्तपारिजातकलाक्षारस सरसकुंकुमसंध्याभ्ररागवर्णः,
जपानामकं रक्तपुष्पं रक्तपारिजातकं च पुष्पं, तथा-लाक्षारसश्च, सरसकुंकुमं
च सन्ध्याभ्ररागश्चेति द्वन्द्वः, एषां वर्ण इव वर्णो यस्य स तथा, तथा 'इट्ठे'
इष्टः=प्रियः, 'नियगज्जुहवइणो' निजक यूथपत्तेः=स्वकीय यूथस्यामिनः, "गणि-
यायारकरेणुको त्थ हत्थे" 'गणिकाकारकरेणुकोत्थहस्तः, तत्र 'गणियायार'
गणिकाकाराः=गणिकास्वरूपाः रूपरमणीयत्वात् याः करेणवो=हस्तिन्यः
तासां कोत्थेषु' उदरप्रदेशेषुहस्तः=बालस्वभावात् शृण्डो यस्य सः अनेक
हस्तिनीशतसंपरिवृतः 'रम्मेणु' रम्मेणु 'गिरिकाणणेषु' पर्वतवनेषु सुखं सुखेन
विहरसि ॥ सू० ४१।

के बच्चे के रूप में उत्पन्न हुए (रत्तुप्पलरत्त मूमालए जामु मगारत्त पारि-
जत्तयलक्खारससरसकुंकुमसंजम्भरागवन्ने) तुम्हारा शरीर उम्र समय
लालकमल के समान रक्त था, और सुकोमल था। वर्ण जवाकुसुम के
समान, रक्त पारिजातक पुष्प के समान, लाक्षारस के समान सरस
कुंकुम के समान, और संध्या राग के समान था। (इट्ठे नियस्स जुहव-
इणो गणियायारकरेणु कोत्थे अणेगहत्थि णिसय संपरिबुडे रम्मेसु गिरिकाण-
णेषु सुहं सुहेणं विहरसि) तुम अपने यूथपति को बहुत प्यारे थे। गणिकारूप
हस्तिनियों के उदर प्रदेश पर बाल स्वभाव से तुम अपना शृण्डाड्ड रखे
रहते थे सैंकड़ों हथिनियों से तुम सदा घिरे रहते थे। और उन्हीं के साथ
अपना समय मनोहर पर्वतों में घूमते हुए सुख पूर्वक व्यतीत करते
रहते थे। ॥ सूत्र ४१॥

हे मेध ! तमिे हाथीना भन्थाना रूपमां उत्पन्ना थया. (रत्तुप्पलरत्त मूमालए जामु-
मगारत्तपारिजत्त य लक्खारससरसकुंकुमसंजम्भरागवन्ने) तमांशु शरीर
लाल कमलनी पेठे लाल रंगनुं हत्तुं अने सुकोमल हत्तुं. तमांशे वणुं जपाकुसुम
लाल पारिजातना पुष्प, लाक्षारस, सरस कुंकुम अने संध्याकाणना रंग जेवे हत्तो.
इट्ठे नियस्स जुहवइणो गणियायारकरेणुकोत्थे अणेगहत्थिणिसय-
संपरिबुडे रम्मेसु गिरिकाणणेषु सुहं सुहेणं विहरसि) तमे तमांशु यूथपतिना
भूमज्ज लाडकवाया हत्ता. गणिका रूप हाथीभ्याना पेठ उपर सहज भाणभावथी
प्रेराधने तमे पीतानी सूदं भूरी राभता हत्ता. सैंकडो हाथीभ्याथी तमे वीटणाभेला
रहेता हत्ता अने तेभनी साथे ज वनवगःमां अने मनोहर पर्वतो उपर विहरता
पीतानो वभत सुभेथी पसार करता हत्ता. ॥ सूत्र " ४१ " ॥

मूलम्—तए णं तुमं मेहा ! उम्मुक्कवालभावे जोव्वणगम-
 णुपत्ते जूहवइणा कालवम्मुणा संजुत्तेणं तं जूहं सयमेव पडिवज्जसि,
 तएणं तुमं मेहा ! वणयरेहिं निव्वत्तियनामधेजे जाव चउदंते-
 मेरुप्पमे हत्थिरयणे होत्था । तत्थ णं तुमं मेहा ! सत्तंगपइट्ठिए तहेव
 जाव पडिरुवे । तत्थ णं तुमं मेहा सत्तसयस्स आहेवच्चं जाव अभिर
 मेज्जा । तए णं तुमं मेहा ! अन्नया कयाइं गिम्हकालसमयंसि जेठ्ठ-
 मूले वणदवजालापलित्तेसु वणंतेसु धूमाउलासु दिसासु जाव मंडल
 वाएव्व परिब्भमंते भीते तत्थे जाव संजायभए बहूहिं हत्थीहि य
 जाव कलभियाहिय सद्धिं संपरिवुडे सव्वओ समंता दिसोदिसिं
 विपलाइत्था । तए णं तव मेहा ! तं वणदवं पासित्ता अयमेया-
 रूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पजित्था—कहिण्णं मन्ने मए
 अयमेयारूवे अग्निसंभवे अणुभूयपुव्वे ? तव मेहा ! लेस्साहिं
 विसुज्झमाणीहिं अज्झवसाणेणं सोहणेणं सुभेणं परि-
 णामेणं तयावरणिज्जाणं कम्माणं खओवसमेणं ईहावूह
 मग्गणगवेसणं करेमाणस्स सन्निपुव्वजाइसरणे समुप्पजित्था
 तएणं तुमं मेहा ! एयमट्ठं सम्मं अभिसमेसि—एवं खल्ल मया अईए
 दोच्चे भवग्गहणे इहेव जंबूदीवेर भारहे वासे वेयड्ढिगिरिपायमूले जाव
 तत्थणं महया अयमेयारूवे अग्निसंभवे समणुभूए । तए णं तुमं
 मेहा ! तस्सेव पच्छावरणहकालसमयंसि नियएणं जूहेणं सद्धिं सम-
 न्नागए योवि होत्था । तएणं तुमं मेहा अयमेयारूवे अज्झत्थिए जाव
 समुप्पजित्था—तं सेयं खल्ल मम इयाणिं गंगाए महानईए दाहिणि-

४८२

बाताधर्मकथाज्ञेसूत्रे

ल्लंसि कूलंसि विज्ञगिरि पायमूले दवगिसंताण कारणट्ठा सएणं जूहेणं
 महइमहालयं मंडलं धाइत्तए त्तिकट्टु एवं संपेहेसि संपेहिता सुहं-
 सुहेणं विहरसि। तएणं तुमं मेहा ! एन्नया कयाइं पढमपाउसंसि
 महावुट्टिकायंसि सन्निवाइयंसि गंगा महानईए अदूरसामंते बहूहि
 हत्थिणीह जाव कलभियाहिय सत्तहिय हत्थिणीसएहिं संपरिवुडे एगं
 महं जोयणपरिमंडलं महइमहालयं मंडलं घाएसि, जं तत्थ तणं वा पत्त
 वा कट्ठं वा कंटए वा लया वा वल्ली वा खाणू वा स्वखे वा सुखे वा, तं सव्वं
 तिकखुत्तो आहुणियर उट्ठवेसि, हत्थेणं गिणहसि, गिणिहत्ता एगंते
 एडेसि एडित्ता, तएणं तुमं ! मेहा ! तस्सेव मंडलस्स अदूरसामंते
 गंगाए महानईए दाहिणिह्ते कूले विज्ञागिरिपायमूले गिरिसु य जाव
 ि हरसि। तए णं तुमं मेहा ! अन्नया कयाइं मज्झिमए वरिसार-
 त्तं से महा वुट्टिकायंसि सन्निवाइयंसि जेणेव से मंडले तेणेवं उवा-
 गच्छसि, उवागच्छित्ता दोच्चंपि मंडलं घाएसि, एवं चारमे वासा-
 रत्तंसि महावुट्टिकायंसि सन्निवाइयंसि जेणेव से मंडले तेणे उवा-
 गच्छसि, उवागच्छित्ता तच्चंपि मंडलघायंकरेसि जं तत्थ तणं वा
 जाव सुहं सुहेणं विहरसि ॥सू० ४२॥

टीका—‘तएणं तुमं मेहा’ इत्यादि, हे मेघ ! ततः=इस्तिनो द्वितीय-
 भवे मुखपूर्वकं शिशुकीडानुभवानन्तरं खलु ‘उम्मुक्कवालभावे’ उन्मुक्तबाल

‘तए णं तुमं मेहा’ इत्यादि ।

टीकार्थ—इस प्रकार अपनी इस दायी की दूसरी पर्याय में मुख-
 पूर्व क्रीडा सुखों का अनुभव करने के बाद (तुमं मेहा ।) हे मेघ ।

‘तए णं तुमं मेहा !’ इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) आ प्रभाणे छाथीना पोताना आ भीता पर्यायभां सुभेथी
 कीडा सुभो अनुभवता (तुमं मेहा ।) हे मेघ ! तमे धीमे धीमे उम्मुक्कवाल

जननास्त्वर्मासुतवर्षिणी टीका अ. १ सू. ४१ मेघमुनेर्हस्तिभयवणनम्

४८३

भावः=परित्यक्तबाल्यावस्थः 'जोव्वणगमणुपत्ते' यौवनकमनुप्राप्तः=संप्राप्त-
तरुणावस्थः 'जूहवइणा' यूथपती 'कालधम्मणा' कालधर्मेण कालो=मरणं तल्ल-
क्षणोधर्मः= पर्यायस्तेन कालधर्मेण मृत्युना 'संजुत्तेणं' संयुक्ते गजपती मृते-
सतीत्यर्थः 'सूत्रे समस्यर्थे तृतीया विज्ञेया, तं यूथं स्वयमेव 'पडिवज्जसि'
प्रतिपद्यसे=स्वीकरोषि,। ततःखलु हे मेघ ! त्वं वनचरैः निवृत्तियनामधेज्जे'
निर्वर्तितनामधेयः भिलादिभिः निर्वर्तितं=निष्पादितं नामधेयं=नाम यस्य सः,
यावत्-चतुर्दन्तः=चतुर्दन्तधारी मेरुप्रभः=मेरुप्रभ नामको हस्तिरतनं 'होत्था'
आसीः। कीदृशोऽसौ हस्तीत्याह-'सत्तंगपइट्टिए' इत्यादि। सप्ताङ्गप्रतिष्ठितः=
सप्ताङ्गानि-चत्वारश्चरणा, शुण्डः, पुच्छं, लिङ्गंवेति, एतानि प्रतिष्ठितानि=
यस्य स, तथा, 'तद्देव जाव पडिरूवे' तथैव यावत् प्रतिरूपः=इह यावत्करणेन

तुमने धीरे २ (उम्मुक्कयालभावे जोव्वणगमणुपत्ते) बाल्यावस्था का परि-
त्याग कर यौवन अवस्था धारण की बाद में (जूहवइणा कालधम्मणा
संजुत्तेणं तं जूहं सयमेव पडिवज्जसि) यूथपति के कालकवलित होने पर
तुमने अपने आप उस यूथ को स्वीकृत कर लिया-अर्थात् तुम उस यूथ
के मनोनीत मालिक बन गये। (तए णं तुमं मेहा)। वणयरेहि निवृत्तियनाम-
धेज्जे) इसके बाद हे मेघ ! वनचरों ने वहाँ तुम्हारा नामसंस्कार किया
(जाव चउदंते मेरुप्पभे इत्थियणे होत्था) उसमें तुम चतुर्दन्तधारी मेरुप्रभनाम के
हस्तिरतनरूपापित किये गये। (तत्थणं तुमं मेहा ! सत्तंगपइट्टिए तद्देव जाव
पडिरूवे) हे मेघ उस पर्याय में तुम्हारे सातों अंग-चारों पैर, शुण्डदण्ड,
पुच्छ और लिङ्ग-प्रशस्त थे। यहाँ 'यावत्' शब्द से' सुमेरुप्रभ हाथी का
जैसा वर्णन ४० वें सूत्र में किया है वैसा ही वर्णन इसका भी जानना

भावे जोव्वणगमणुपत्ते) आणपल्लु बटावीने गुवान थया अने त्यार पछी (जूह-
वइणा कालधम्मणा संजुत्तेणं तं जूहं सयमेव पडिवज्जसि) यूथपतिना मृत्यु
आद तमे पोतानी भेगे न ते यूथने स्वीकार कथी अेटवे के ते यूथना तमे मनोनीत
स्वामी थल्ल अया. (तए णं तुमं मेहा ! वणयरेहि निवृत्तियनामधेज्जे) त्यार
आद हे मेघ ! वनप्राणीओओ तमारे नाम संस्कार कथी. (जाव चउदंते मेरुप्पभे
इत्थियणे होत्था) तेभल्ले तमने अतुहंत धारल्लु करनारा भेइप्रल न भना हस्ति-
रत्तना इपमां प्रसिद्ध कथी. (तत्थणं तुमं मेहा ! सत्तंगपइट्टिए तद्देव जाव पडिरूवे)
हे मेघ ! ते पर्यायमां तमारा साते सात अंगो-चार पंग, सूँढ 'पूँछडु' अने लिङ्ग-
प्रशस्त हुता. अहाँ "यावत्" शब्दथी आलीसभा (४०) सूत्र प्रभाल्ले न सुभेइप्रल
नामके आलीना ओपुं वरुण आल्लुपुं ओधओ. इकत अहाँ श्वेत वरुणी न गराओ

પૂર્વેકો દાસ્તર્ણકઃ શ્વેતતાણકવર્જિતા દ્રષ્ટવ્યઃ, इह रक्तस्य वर्णितत्वात् ।
 प्रतिरूपः—सुन्दररूपधारी । तत खलु हे मेघ ! त्वं 'सत्तसहस्रजूहस्स'
 सप्तशतसंरूपकस्य यूथस्य=हस्तिनी वृन्दस्य 'आहेवच्चं' आधिपत्यं यावत्-
 कुर्वन् 'अभिरमेज्जा' अभिरमसे सुखेन क्रीडन्नासीः । ततः खलु हे मेघ ! त्वं
 अन्यदा कदाचित् ग्रीष्मकालसमये 'जेठामूले' ज्येष्ठामूलं ज्येष्ठा, मूलं वा
 पौर्णमास्यां यत्र स्यात् स ज्येष्ठामूलो मासः, ज्येष्ठमास इत्यर्थस्तस्मिन् वन-
 दवज्वालापल्लोषु—'वणेसु' वनेषु धूमाउलासु दिसासु यावत् 'मंडलवाण्व'
 मण्डलवातइव=गोलाकार वायुरिव परिभ्रमन्, भीतः, व्रस्तः यावत् संजात-

चाहिये—सिर्फ श्वेतता का वर्णन इसमें छोड़ देना चाहिये क्यों कि इसका
 वर्ण लाल था, यह बात सूचित की गई है। तुम प्रतिरूप थे—सुन्दररूपधारी
 थे। (तत्थ णं तुमं मेहा ! सत्तसहस्रजूहस्स आहेवच्चं जाव अभिरमेज्जा) वहाँ
 तुम हे मेघ ! सातसौ हथिनियों के, यूथ का आधिपत्य आदि करते हुए
 सुख पूर्वक क्रीड़ा किया करते थे। तए णं तुमं मेहा । अन्नया कयाई
 गिम्हकालसमयंसि जेठामूले वणदवज्वालापल्लोसु वणतेसु धूमाउलासु दिसासु
 जाव मंडलं वाण्व परिभ्रमंते भीते तत्थे जाव संजायभए बहुहिं हत्थीहिं
 जाव कलभियाहि य सद्धिं संपरिवुडे सव्वओ समंता दिसोदिसि विपलाइत्था)
 एक समय की बात है कि हे मेघ ! वहाँ ग्रीष्म कालमें जेठ मासमें
 वावाग्नि प्रज्वलित हुई । उससे समस्त वन जलने लगा । दिशाए
 धूम से व्याप्त हो गई । उस समय तुम मंडलाकार वायु की तरह इधर
 से उधर घूमने फिरने लगे । भीत, व्रस्त बने हुए तुम भयभीत होकर

લાલ વર્ણુનું વર્ણુન બાણી લેવું જોઈએ. તમે પ્રતિરૂપ હતા. સુંદર રૂપધારી હતા.
 (તત્થણં તુમં મેહા ! સત્તસહસ્રજૂહસ્સ આહેવચ્ચં જાવ અભિરમેજ્જા) હે
 મેઘ ! ત્યાં તમે સાતસો હાથીઓના યૂથપતિ થઈને સુખેથી ક્રીડાઓ કરતા હતા.
 (તए णं તુમં મેહા ! અન્નયા કયાઈ ગિમ્હકાલસમયંસિ જેઠામૂલે વણદવ
 જાલાપલ્લોસુ વણતેસુ ધૂમાડલાસુ દિસાસુ જાવ મંડલં વાણ્વ પરિભ્રમંતે
 બીતે જાવ સંજાયભए बहुहिं हत्थीहिं જાવ કલભિયાહિ ય સદ્ધિં સંપરિવુડે
 સવ્વઓ સમંતા દિસોદિસિ વિપલાહિત્થા) હે મેઘ ! એક વખત ત્યાં ઉનાળાના
 જેઠ મહિનામાં દવાગ્નિ પ્રગટથો. તેથી આખુંય વન પ્રજ્વલિત થઈ ગયું. બધી
 દિશાઓ ધૂમાડાથી વ્યાપ્ત થઈ ગઈ. તે સમયે તમે વટોળિયાની જેમ આમતેમ ફરવા
 લાયા. ભયવ્રસ્ત બનેલા તમે હાથાણીઓ અને કલાલિકાઓની સાથે દિશાવિદિશા-

अनगारधर्माभूतवर्णिणीटीका अ २ सु ४२ मेघमुनेर्हस्तिप्रवर्णनम्

४८५

भयः, बहुभिर्हस्तिनोभिश्च यावत् कलभिकाभिश्च मार्धं सपरिवृतः=सर्वतःसम-
न्तात् दिसोदिमि=दिशि विदिशि 'वि पलाइत्था' विह्वलयत=ह्वयनं कृतवान् ।
ततःखलु हे मेघ ! तं वनदवं=वनग्निं दृष्ट्वा तत्र 'अयमेयारूवे' अयमेतद्रूपः
अज्जत्थिए' आध्यात्मिकः आत्मन्तर्गतः यावत्-मनोगतः संकल्पः=विचारः
'समुपज्जित्था' समुदपद्यत । कीदृशः स मनोगतः संकल्पः ? इत्याह—'कहिणं
मन्ने' इत्यादि । कुत्रापि खलु 'मन्ने' मन्ने=जानामि मया अयमेतद्रूपोऽग्नि-
संभवः अनुभूतपूर्वः ?=दृष्टपूर्वः ? इति । हे मेघ ! तत्र 'लेस्साहिं' लेश्याभिः—
तेजः पद्मशुक्लरूपाभिः, 'विसुज्झमाणीहिं' विशुध्यमानाभिः, तेजः प्रभृतिषु निरुधु
कयाचिदेकया विशुध्यमानया लेशयेत्यर्थः, 'अज्जवसाणेणं' अध्यवसानेन—
अध्यवसानं=मानसीपरिणतिः, तेन, कीदृशेनाध्यवसानेन ? इत्याह—'सोहणेणं'
इति शोभनेन=शुद्धिजनकेन, तथा—'सुभेणं' शुभेन=विशुद्धेन परिणामेन=जीव
परिणत्या, 'तयावरणिज्जकम्माणं' तदावरणीयानां कर्मणां=जातिस्मरणा-

अनेक हाथनियों एवं कलभिकाओं के साथ दिशा विदिशा की और इत-
स्ततः परिभ्रमणा करने लगे । इस सूत्रमें जो ३ जगह यावत् पद आया
है वह ४० वे सूत्रमें इस प्रसंग पर किये गये वर्णन का बोधक है ।
(तएणं तव मेहा ! तं वणदवं पासित्ता) बादमे हे मेघ ! उस वन दवाग्नि
को देवकर तुम्हें (अयमेयारूवे अज्जत्थिए जाव समुपज्जित्था) इस प्रकार
का यह आध्यात्मिक-मनोगत-विचार उत्पन्न हुआ । (कहिणं मन्ने मए
अयमेयारूवे अग्निसंभवे अणुभूयपुण्वे) मुझे स्मरण आता है कि मैंने
कहीं पर इस प्रकार का यह अग्नि का उपद्रव पूर्वमें देखा है । (तत्र
मेहा ! लेस्साहिं विसुज्झमाणीहिं) इस प्रकार के विचार से हे मेघ ! तुम्हारी
विशुद्ध लेश्यासे-(सोहणेणं अज्जवसाणेणं) शुद्धि जनक मानसिक परिणति से
(तयावरणिज्जकम्माणं खओवसमेणं) तदावरणीय कर्मों के क्षयोपशमसे

आमां आभतेय इत्था दाज्या. आ सूत्रमां ले त्रयु नज्याजे “यावत्” पद आव्या
छे, ते आलीसमां सूत्रमां आवेल वण्णिने सूखवनां छे. (त एणं तुमं मेहा !
तं वणदवं पासित्ता) त्थार भाद छे मेघ ! दावाग्निने लेधने तभने (अयमेयारूवे
अज्जत्थिए जाव समुपज्जित्था) आ प्रमाणे आध्यात्मिक-मनोगत-विचार
उद्भवन्थे (कहिणं मन्ने मए अयमेयारूवे अग्निसंभवे अणुभूयपुण्वे !) भवे
थाद आवे छे के पडेलां केछ वणत भे आवे प्रयउ अग्निदाद लेथे छे. (तत्र
मेहा ! लेस्साहिं विसुज्झमाणीहिं) आ भतना विचारथी छे मेघ ! तभारी केछ
पणु ओक विशुद्ध लेश्याथी (सोहणेणं अज्जवसाणेणं) विशुद्धजनक (मानसिक
परिणतिथी सुभेणं परिणामेणं) विशुद्धजनक परिणतिथी (तयावरणिज्ज कम्माण

વરણીયાનિ યાનિ કર્માણિ=કર્મદલિકાનિ મતિજ્ઞાનાવરણીયભેદરૂપાણિ તેષાં
 'સ્વઓવસમેણ' ક્ષયોપશમેન, તત્ર ક્ષયોપશમઃ, ઉદયાવલીપ્રવિષ્ટાનાં ક્ષયઃ,
 અનુદિતાનામ્ ઉપશમઃ=પ્રતિરુદ્ધોદયત્વમ્, તેન 'ઈહાવૂહમગ્ગણગવેસણં કરેમા-
 નસ્સ' 'ઈહાપોહમાર્ગણગવેષણંકુર્વતઃ', તત્ર ઈહનમ્-ઈહા=સદર્થાભિમુખો વિતર્ક
 હતિ, અપોહઃ=અપોહનં અપોહો=નિશ્ચયઃ સામાન્યજ્ઞાનોત્તરકાલં વિશેષનિશ્ચયાર્થ
 વિચારણારૂપઃ, માર્ગણમ્=અન્વેષણં=યથાવસ્થિત સ્વરૂપાન્વેષણં, 'ગવેષણ' માર્ગ-
 ણાનન્તરમુપલભ્યસ્ય સ્વરૂપસ્ય સર્વતો નિર્ણયાભિમુખવિચારપરંપરાલક્ષણમ્,
 એતચ્ચતુષ્ટયંકુર્વતઃ, 'સન્નિપુન્ને' સંઙ્ગિપૂર્વ=સંઙ્ગિ પૂર્વભવો યત્ર તત્ સંઙ્ગિ-
 પૂર્વમ્ એતાદૃશં 'જાહસરણે' જાતિસ્મરણં' સ્વસ્ય સંજ્ઞિનઃ પૂર્વભવસમ્બન્ધિ જ્ઞાનં
 'સમુપ્પજ્જિત્થા' સમુદપ્પચત=સમુત્પન્નમ્ । મૂત્રે સંજ્ઞીતિ ગ્રહણં સ્વરૂપજ્ઞાપનાર્થ

જાતિસ્મરણ જ્ઞાન, કો આવૃત કરને વાલે મતિજ્ઞાનાવરણ કે ભેદરૂપ
 કર્મ દલિલોં કે ક્ષય તથા ઉપશમ સે-(ઈહાવૂહમગ્ગણગવેસણં કરેમાણસ્સ
 સન્નિ પુન્ને જાહસરણે સમુપ્પજ્જિત્થા) ઈહા અપોહ માર્ગણ ઓર ગવેષણ
 કરને વાલે તુમ્હે" મૈ પૂર્વભવ મૈ સંજ્ઞી થા" ઇસ પ્રકાર કા અપને
 સંજ્ઞિ ભવ કા જાતિ સ્મરણ જ્ઞાન ઉત્પન્ન હો ગયા । ક્ષયોપશમ કા ખાસ
 ઇમ પ્રકાર હૈ-ઉદયાવલિમેં પ્રવિષ્ટ હુએ કર્મદલિલોં કા ક્ષય હોના, તથા
 જો અભીતક ઉદયમે નહીં આયે હૈ એસે કર્મદલિલોં કા ઉપશમ હોના
 સત્તામે મીજુદ રહના-ઉદયરૂપ મે નહીં રહના-સદર્થ કો તરફ વિચાર
 ચલતા હૈ ઇસકા નામ ઈહા જ્ઞાન હૈ । સામાન્ય જ્ઞાન કે બાદ વિશેષ
 નિશ્ચયરૂપ જ્ઞાન કે લિયે જો વિચારણા હોતી હૈ ઇસકા નામ અપોહ હૈ ।
 યથાવસ્થિત વસ્તુ સ્વરૂપ કા જો અન્વેષણ હોતા હૈ ઇસકા નામ માર્ગણ

સ્વઓવસમેણ) તદાવરણીય કર્મોના ક્ષયોપશમથી જાતિ સ્મરણ જ્ઞાનને આવૃત
 કરનારા મતિજ્ઞાનાવરણના લેદરૂપ કર્મદલિકોના ક્ષય તેમજ ઉપશમથી (ઈહાવૂહ
 મગ્ગણગવેસણં કરેમાણસ્સ સન્નિપુન્ને જાહસરણે સમુપ્પજ્જિત્થા) ઈહા,
 અપોહ, માર્ગણ અને ગવેષણ કરનારા તમને "હું પૂર્વભવમાં સંજ્ઞી હતો." આ
 જાતનું સંજ્ઞી થવાનું જાતિ સ્મરણ ઉત્પન્ન થયું. ક્ષયોપશમનો ભાવ આ પ્રમાણે
 છે—ઉદયાવલિમાં પ્રવિષ્ટ થયેલા કર્મદલિકોનો ક્ષય થવો, તેમજ જે આજ સુધી
 ઉદયમાં આવેલા નથી એવા કર્મદલિકોનો ઉપશમ થવો. સત્તામાં હયાત રહેવું-
 ઉદયરૂપમાં રહેવું નહિ સદર્થને માટે જે વિચાર થાય છે તે ઈહા જ્ઞાન છે. સામાન્ય જ્ઞાન
 બાદ વિશેષ નિશ્ચયાત્મક જ્ઞાન માટે જે વિચાર પરંપરાઓ ઉદ્ભવે છે તે અપોહ છે.
 યથાવસ્થિત વસ્તુના સ્વરૂપનું જે અન્વેષણ થાય છે તે માર્ગણ છે. માર્ગણ બાદ ઉપ-

अनगरधर्माभूतवर्षिणीष्टोका अ.१ सू. ४२ मेघमुनेर्हस्तिभववर्णनम्

४८७

तेन 'पूर्वसंज्ञि भवस्यैव स्मरणं जायते नत्वसंज्ञिभवस्योति भावः । ततः खलु त्वं हे मेघ ! 'एयमट्टं' एतमर्थं=पूर्वभवसम्बन्धिज्ञानलक्षणं 'सम्मं' सम्यक् यथावस्थं 'अभिसमेसि' अभिसमेसि=अभिजानासि- 'एवं' उक्तप्रकारेण खलु मया 'अईए' अतीते=गते 'दोच्चे' द्वितीये 'भवग्गहणे' जन्मोपादाने जन्म-नीत्यर्थः, इहेव=अस्मिन्नेव जम्बूद्वीपे द्वीपे भारते वर्षे वैताढ्यगिरिपादमूले यावत् तत्र खलु महान् अयमेतद्रूपः अग्निसंभवः अग्निजनितोपद्रवः 'सम-णुभूए' समनुभूतः=सम्यग् अनुभवविषयीकृतः । ततः खलु हे मेघ ! त्वं तस्यैव दिवसस्य 'पच्छावरण्हकालसमयंसि' पश्चादपराह्णकालसमये-सायंकाले इत्यर्थः, 'नियणं जूहेणं सद्धिं' निजकेन=स्वकेन यूथेन साथे 'समन्नागए यावि होत्था' समन्वागतश्चाप्यभवत्-एकत्रस्थाने दावानलभयात् हस्तिनी यूथेन

है । मार्गण के बाद उपलभ्य स्वरूप की सर्व प्रकार से निर्णय के अभि-मुख्य हुई जो विचार परंपरा है उसका नाम गवेषण है । (तएणं तुमं मेहा एयमट्टं सम्मं अभिसमेसि-एवं खलु मया अईए दोच्चे भवग्गहणे इहेव जंबूद्वीपे २ भारदे वासे वेयड्ढिगिरि पायमूले जाव तत्थणं महया अयमेया रूवे अग्निसंभवे समणुभूए) इसके बाद हे मेघ ! तुम इस विषय को अच्छी तरह जानने लगे के मैंने इससे पहिले के अपने द्वितीय भव में (इससे पहिले की हाथी पर्यायमें) इसी जंबूद्वीप के भारत वर्ष में वैताढ्यगिरि के नीचे भाग में यावत् इस प्रकार का यह अग्निसंभव अग्निजनित उपद्रव--अनुभवित किया है । (तएणं तुमं मेहा ! तस्सेव दिवसस्स पच्छावरण्हकालसमयंसि नियणं जूहेण सद्धिं समन्नागए यावि होत्था) इसके बाद हे मेघ ! तुम उसी दिन सायंकाल के समय अपने हथिनियों के यूथ के साथ दावानल के भय से एक स्थान पर

लब्ध स्वप्ननी जधी रीते निर्लुथ तरक्ष वणती जे विचार परंपरा छे ते गवेषण छे. (तएणं तुमं मेहा ! एयमट्टं सम्मं अभिसमेसि-एवं खलु मया अईए दोच्चे भवग्गहणे इहेव जंबूद्वीपे २ भारदेवासे वेयड्ढिगिरि पायमूले जाव तत्थणं महया अयमेवारूवे अग्निसंभवे समणुभूए) त्थार आह छे मेघ ! तभने सारी रीते आ विषयनी जालु थवा भांडी के हुं आना पड़ेलांना जीज लवभां आज ज'ज्जुद्वीपना भारत वर्षभां वैताढ्यगिरिनी तणेटीभां रहतेो हतो त्थारे आवो ज दावासि प्रकोप अनुलब्धो हतो. (तएणं तुमं मेहा ! तस्सेव दिवसस्स पच्छा वरण्हकालसमयंसि नियणं जूहेण सद्धिं समन्नागए यावि होत्था) त्थार पछी छे मेघ ! तभे तेज दिवसे साथ'काणना वणते पोताना हाथणीआना यूथनी साथे

सार्धं संमिलितो भूत्वा स्थितः । ततः खलु हे मेघ ! 'तुज्झं' तव श्रय-
मेतद्रूपः आध्यात्मिको यावत् मनोगतः संकल्पः=विचारः 'समुत्पज्जित्था'
समुदपद्यत=समुत्पन्नः- 'त' तत=तस्मात् श्रेयः खलु मम इदानीं गङ्गाया
महानद्याः 'दाहिणिल्लसि कूलंसि' दाक्षिणात्ये कूले दक्षिणस्यां दिशि भवे-तटे
विन्ध्यगिरिपादमूले=विन्ध्याचलसमीपे, 'दावाग्निस्तानाकारणट्ठा' दावाग्नि
संत्राणकारणार्थं=दावाग्नेः=वनान्निनः, संत्राणं=संरक्षणं तदेव कारणं=
निमित्तं तदर्थं स्वकेन यूथेन सार्धं 'महइमहालयं' महातिमहत=अत्यन्तं विशालं,
'इमहई' अस्य : संस्कृतं- 'महाति' इति, अतिमहत इत्यस्मिन्नर्थे
'महालयं' इत्यस्य संस्कृतं- 'महत' इति । मण्डलं=गोलाकार निरुपद्रवस्थानं
निर्मातुं वृक्षादीन् 'धाइत्तए' उपहन्तुं-त्रोटयितुं धातूनामनेकार्थत्वात्, इतिकृत्वा-
मनसि निधाय, एवं 'संपेहेसि' संप्रेक्षसे=विचारयसि, संपेहिना=विचार्य सुखं
सुखेन विहरसि । ततःखलु त्वं हे मेघ ! अन्यदा कदाचित् 'पढमे पाउमंसि'

मिलजुल कर बैठ गये । (तएणं तुज्झं मेहा ! अयमेयारूवे अज्झत्थिए
जाव समुत्पज्जित्था) इसके बाद हे मेघ ! तुम्हें इस प्रकार का यह मनो-
गत संकल्प उत्पन्न हुआ (तं से यं खलु मम इयाणिं गंगाए महानईए
दाहिणिल्लसि कूलंसि विन्ध्यगिरिपायमूले दवाग्निस्तानाकारणट्ठा एएणं
जुहेणं महइमहालयं मंडलं धाइत्तए त्तिकहु एव संपेहेसि) कि इस
समय गंगा महा नदी के दक्षिण दिशावर्ती तटपर विन्ध्यगिरि के पास
दावाग्नि से रक्षा पाने के निमित्त अपने यूथ के साथ महातिमहत एक
गोलाकार निरुपद्रव स्थान बनाने के लिये वृक्ष आदि का उखड़वाना
सुझे श्रेयकर हैं । (संपेहिता सुहं सुहेणं विहरसि) इस प्रकार का विचार
कर तुम वहां आनंद के साथ रहने लगे । (तएणं तुम मेहा ! अन्नया
कयाह पढमपाउसंसि) इसके बाद हे मेघ ! तुमने किसी समय जब

दावाग्निना लयथी ओक अज्जावे लेया भणीने भेसी गया. (तएण तुज्झं मेहा ! अय-
मेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुत्पज्जित्था) त्थार आह हे मेघ ! तमने आ प्रभाण्णे
मनोगत संकल्प उद्बलन्थे. (तं सेयं खलु मम इयाणिं गंगाए महानईए दाहिणिल्लसि
कूलंसि विन्ध्यगिरिपायमूले दावाग्निस्तानाकारणट्ठाएएणं जूहेणं महइमहालयं मंडलं
धाइत्तएत्तिकहु एवं संपेहेसि) के अत्यारे गंगाभट्टा नदीना दक्षिण दिशा तरङ्गना
डिनारा उपर विन्ध्यागिरिनी पासे दावाग्निथी रक्षाय पाभवा भाटे पोताना यूथनी
साथे भूष विशाग ओक गोण आकारतुं निरुपद्रवस्थान अनाववा भाटे वृक्षो वगेरे
उपाउतुं सारुं छे. (संपेहिता सुहं सुहेणं विहरसि) आ प्रभाण्णे विचार करीने
मेघ त्यां सुभेथी पोतानो समय पसार करवा दाव्या. (तएणं तुम मेहा ! अन्नयां
कयाह पढमपाउसंसि) त्थार आह हे मेघ ! तमे कौड वण्ठे प्रथम वषाकाणम

अनन्तारधर्मासुतवर्षिणी टीका अ. १ सू. ४२ मेघमुनेर्हन्तिभववर्णनम्

४८२

प्रथमप्रावृष=प्रथमान्वय वर्षा काले, 'महावृष्टिकायांसि' महावृष्टिकायां 'सन्नि-
वर्षांसि' सन्निपतिते जाते सति गङ्गाया महानद्या अदूरसामन्ते समीपे
बहुमिहस्तिनीभि र्यावत् कलभिकाभिश्च सप्तभिश्च हस्तिनीशतैः संपरिवृतः एकं
महत् योजनपरिमण्डलं 'महद्महालयं' महातिमहत् मण्डलं घाएसि' मंडलं-
कर्तुं वृक्षादीन् घातयसि=त्रोटयसि, 'जं' 'तत्थ' तत्र-तस्मिन् स्थाने तणं
वा पत्रं वा काण्ठं वा कण्टकं वा 'लया वा' लता वा=भूमौ प्रसृताः 'वल्ली वा'
वल्ली वा=वृक्षाधारोदणशीला वा, खाणू वा' स्थाणुर्वा=उपरिभागतश्चुटितो वृक्षः,
'रुक्खे वा' वृक्षो वा=आम्र जम्बूपनसादिकः 'खुवे वा' क्षुवो वा=द्रुवशिश्वो
वृक्षः तत् सर्वं 'तिक्खुत्तो' त्रिकृत्वः=त्रिवारम् 'आहुणियरः' आधूयरः=कम्प-
यित्वारं विचारय २ 'पाएण उवट्ठवेसि' पादेन उत्थापयसि-तृणादिकं चरण संघ-

प्रथम वर्षा काल में बहुत अधिक वर्षा गिरने लगी तब (गंगाए महा
नईए अदूरसामन्ते बहूहिं हत्थिणीहिं जाव कलभियाहिय सत्तहि ग
हत्थिणी सएहिं संपरिवुडे एगं महं योजनपरिमंडलं महद्महालयं मंडलं
घाएसि) गंगा महा नदी के समीप अनेक हथिनियों आदि से लगाकर
कलभिकाओं और सात सौ अपने यूथ की हथिनियों से युक्त होकर एक
योजन प्रमित विस्तार वाला महातिमहत् मंडल बनाने के लिये वृक्षा
दिक उखाड़ना प्रारंभ कर दिया (जं तत्थ) जो भी वहां (तणं वा पत्तं वा
कट्टं वा कंटण वा लयावा वल्लीवा खाणूवा रुक्खे वा खुवे वा) तृण थे
पत्र थे काण्ठ थे, कण्टक थे भूमि में फैली हुई लताएं थी या वृक्षों पर
चढ़ी हुई वेले थी स्थाणु थे आम्र पनस आदि के बड़े २ वृक्ष थे, या
छोटे २ वृक्ष थे (तं सर्वं तिक्खुत्तो आहुणिय २ उवट्ठवेसि) वे सब
तुमने तीनचार हिला हिलाकर उखाड़ दिये तथा तृण आदिकां को

भूज्ज वधारे वर्षा पडवा लागी त्थारे ('गाए महानईए अदूरसामन्ते बहूहिं हत्थि
णीहिं जाव कलभियाहिय सत्तहियहत्थिणीसएहिं संपरिवुडे एगं महं योजन
परिमं उलंमहद्महालयं मंडलं घाएसि) गंगामहा नदीनी पासो धण्णी हाथणीओ
कलभिकाओ अने सातसो पोटाना यूथनी हाथणीओनी साथे भणीने ओक योजन प्रमा-
णुना विस्तारवाणुं मोटाभां मोटुं भंडण बनाववा मोटे वृक्षो वगेरे उगाडवा लाओ.
(जं तत्थ)ओ कंठ पणु त्यां (तणं पत्तं वा कट्टं वा कंटण वा लया वा वल्लीवा
खाणू वा रुक्खे वा खुवे वा) तृण, पत्र, काण्ठ, कंटक, पृथ्वी उपर प्रसरेली लताओ
अथवा वृक्षो उपर चढेली लताओ, स्थाणूओ आम्रइनस वगेरेनां मोटां मोटां
वृक्षो अथवा नाना वृक्षो लतां. (तं सर्वं तिक्खुत्तो आहुणियर उवट्ठवेसि)
ते जधाने तमे त्रणु त्रणुवार हुलावी हुलावीने उपाडी वीधां तेभज तृणु वगेरेने

द्वनसंघर्षणादिना प्रध्वंसयसि इत्यर्थः 'हत्थेण' हस्तेन=शुण्डेन 'गिण्हसि' गृह्णासि लतावृक्षादिकमिति भावः, 'एगंते एडेसि' एकान्ते त्यजसि-मण्डलाद् दूरं नीत्वा प्रक्षिपसीति भावः; ततःखलु हे मेघ ! त्वं तस्यैव मण्डलस्या दूरसामन्ते गङ्गाया महानद्या दाक्षिणात्ये कूले विन्ध्यगिरिपादमूले गिरिषु च यावद् विहरसि, अत्र यावच्छब्देन-दरीकुहरादिषु इति बोध्यम्। ततःखलु हे मेघ ! अन्यदा कदाचित् 'मज्झिमए' मध्यमे 'वरिसारत्तंसि' वर्षांरात्रौ 'महावुट्टिकायंसि' महावृष्टिकाये-'सन्निपत्तिते सति यत्रैव 'से' तत्, मण्डलं तत्रैवोपागच्छति 'उपागत्य 'दोच्चंपि' द्वितीयवारमपि 'मंडलं घाएसि' मण्डलं निरुपद्रवस्थानं कर्तुं तृणलतादिकं घातयसि=प्रध्वंसयसि। अत्र 'जं' तत्थ

चरणां से रगड दिया बाद में (हत्थेण गिण्हसि) तुमने उन्हें अपनी मूँड से पकड़ा और (गिण्हत्ता एगंते एडेसि) पकड़ कर उन सब को अपने मंडल रूप स्थान से दूर लेजाकर डाल दिया। (तएणं तुमं मेहा ! तस्सेव मंडलस्स अदूरसामंते गंगाए महानइए दाहिणिल्लं विंध्यगिरि पायमूले गिरिसु जाव विहरसि) इसके बाद हे मेघ ! तुम उस मंडल के पास गंगा महा नदी के दक्षिण दिशावर्ती तटपर विन्ध्य पर्वत के नीचे भाग में पर्वतों के ऊपर गुफा आदि के भीतर घूमने लगे। (तएणं तुमं मेहा ! अन्नया कयाइं मज्झिअ वरिसारत्तंसि महावुट्टिकायंसि सन्नि वाइयंसि जेणेव से मंडले तेणेव उवागच्छसि) जब किसी समय हे मेघ ! मध्यम वर्षा रात्र में महावृष्टि होने लगती--तो तुम जहाँ अपना मंडल था वहाँ आ जाते (उवागच्छत्ता दोच्चंपि मंडलं घाएसि) और आकर वहाँ जो घास तृण लता आदि उत्पन्न हो जाते उन्हें दुबारा भी अपने

पगथी हवावी दीधां. त्थार पथी (हत्थेण गिण्हसि) तेमने सूँडभां लीधां अने (गिण्हत्ता एगंते एडेसि) लधने तेमने पाताना मंडणइए स्थानथी हर लधं लधने ईंधी दीधां. (तएणं तुमं मेहा ! तस्सेव मंडलस्स अदूरसामंते गंगाए महानइए दाहिणिल्लं विंध्यगिरिपायमूले गिरिसु जाव विहरसि) त्थार आइ डे मेघ ! तमे ते मंडणनी पास महुा नदी गंगाना दक्षिण दिशा तरइता कंडे विंध्य पर्वतनी तणे-टीमां पर्वतानी उपर अने गुफाओ वगेरेनी अंदर विचारवा लाज्या. (तएणं तुमं मेहा ! अन्नया कयाइं मज्झिअ वरिसारत्तंसि महावुट्टिकायंसि सन्निवाइयंसि जेणेव से मंडले तेणेव उवागच्छसि) डे मेघ ! न्यारे कौधं वणत वर्षांना मध्यमां सन्निना सभये भूसणधार वर्षां थती त्थारे तमे न्यां मंडण हतुं त्यां पछोंथी जता. (उवागच्छत्ता दोच्चंपि मंडलं घाएसि) अने पछोंथीनि त्यां जे घास तणु लता वगेरे उत्पन्न थछं जतां तेमने मंडणने निरुपद्रव अनाववा भाटे भील्लवार उपाडी देता

अनगारधर्मासृतवर्षिणी टीका: अ १२. ४२ मेघमुनेर्हस्तिभववर्णनम्

४९१

तणं वा जाव सुहं सुहेणं विहरसि' इत्यनेन सम्बन्धः। एवं 'चरिमे' अन्तिमे वर्षारात्रे महावृष्टिकाये 'सन्निवइयं'पि'संनिपतिते यत्रैव तन्मण्डलं तत्रैवोपागच्छसि, उपागत्य 'तच्चं'पि' तृतीयवारमपि 'मंडलघायं' मण्डलघातं=मण्डलार्थं लतावृक्षादि प्रध्वंसनं 'करेसि' करोषि 'जं' यत् तत्र 'तणं वा जाव' तणं वा यावत्, तणपत्रकाष्ठकण्टकलतावल्लयादिकं दूरे प्रक्षिप्य गङ्गाया दक्षिणकूले गिरिदरी कुहरादिषु, सुखं सुखेन विहरसि ॥सू. ४२॥

मूलम्—अह मेहा । तुमं गइंदभावंभि वट्टमाणे कमेणं नलिणि-
वणविवहणगरे हेमंते कुंदलोद्धउद्धयतुसार पउरंमि अइकंते अहि-
णवे गिम्हसमयंसि वियट्टमाणे वणेसु वणकरेणु विविहदिण्णकय-
पंसुघाए तुमं उउयकुसुमकयचामरकन्नपूरपरिमंडियाभिरामे मयवस
विगसंतकडतडकिलिन्नगंधमदवारिणा सुरभिजणियगंधे, करेणुपरि
वारिए उउसमयजणियसोहे काले दिणयकरपयडे परिसोसियतस्वर-

उस मंडल को निरुपद्रवीभूत करने के अभिप्राय से उखाड़ दिया करते !
(तणं चरिमे वासारत्तंसि महावृष्टिकायंसि सन्निवइयंसि जेणेव से मंडले
तेणेव उवागच्छसि उवागच्छिस्ता तच्चं पि मंडलघायं करेसि जं तत्थ तणं
वा जाव सुहसुहेणं विहरसि) इसी तरह अन्तिम वर्षा रात्र में जब महा
वृष्टि होने लगती तब भी तुम वहां अपना मंडल था वहां आ जाते
और आकर तीसरी बार भी उस मंडल को सुरक्षित बनाने के अभि-
प्राय से वहां जो भी लतादिक हो जाते उन्हें उखाड़ कर फेंक दिया
करते। इस तरह तुम गंगा महा नदी के दक्षिणकूल पर गिरि, दरी,
कुहरादि को मैं आनन्द के साथ घमा करते थे। "सूत्र " ४२ "

उता. (तणं चरेमे वासारत्तं'पि महावृष्टिकायंसि सन्निवइयंसि जेणेव से मंडले
तेणेव उवागच्छसि उवागच्छिस्ता तच्चं पि मंडलघायं करेसि जं तत्थ तणं वा जाव सु
सुहेणं विहरसि] आ प्रभाषे ७ वर्षांनी छेव्ही रात्रिमां ज्यारे म्हावृष्टि थती
त्यारे पणु तमे न्यां पोतातुं भंडण हुतुं त्यां पडोथी जता अने पडोथीने त्रीण
वार पणु भंडणने सुरक्षित राखवाना हेतुथी जे कंठ पणु क्षता वगेरे उत्पन्न
थई जतां तेभने उपादीने दूर ईंकी देता हुता. आ प्रभाषे तमे महानदी गंगाना
दक्षिण कंडा उपर गिरि, दरी कुहर वगेरेमां सुभेथी वियरता हुता. ॥ सूत्र ४२ ॥

सिहरभीमतरदंसणिजे भिगारखंतभेरवरवे णाणाविहपत्तकटुतणकय-
वरुद्धयपइमारुयाइद्धनहयलदुमगणे वाउलियादारुणयरे तण्हा-
वसदोसदूसियभमंतविविहसावयसमाउलेभीमदरिसणिजे वट्ठेते दारु-
णंमि गिम्हे मारुयवसपसरपसरियवियंभिण्णं अब्भहियभीमभेर-
वरवप्पगारेणं महुधारापडियसित्तउद्धायमाणधगधगंतसहुदुएणं
दित्ततरसफुल्लिगेणं धूममालाउलेणं सावयसयंतकरणेणं अब्भहिय-
वणदवेणं जालालोवियनिरुद्धधूमंधकारभीओ आयवालोयमहंत तुंब-
इयपुन्नकन्नो आकुंचियथोरपीवरकरो भयवसभमंतदित्तनयणो वेगेण
महामेहोव पवणणोल्लियमहल्लरुवो जेणेव कओ ते पुरा दवग्गि-
भयभायहियणं अवगयतणप्पएसस्वखो रुक्खादेसो दवग्गिसंताण-
कारणट्ठाए जेणेव मंडले तेणेव पहारेत्थ गमणाए, एक्को ताव एसो
गमो ॥सू०४३॥

टीका-गजक्रीडावर्णनमाह-‘अह मेहा’ इत्यादि। ‘अह’ अथ=अनन्तरं
वर्षाकालानन्तरं हे मेघ ! त्वं गजेन्द्र भावे वर्तमानः ‘क्रमेण’ क्रमेण अनु-
पूर्वागतेन ‘नलिनिवणवियहणगरे’ नलिनीवनविवधनकरे’-नलिनीवनं=
कमलिनीवनं तस्य विवधनं-विनाशः, तस्य करः, तस्मिन्, कमलिनीवनविना-
शके इत्यर्थः ‘हेमंते’ शीतकाले, ‘कुंदलोद्धउद्धततुसार-पउरंमि’ कुंदलोद्धो-
द्धततुषारप्रचुरे, तत्र-कुन्दाः पुष्पवनस्पतिविशेषाः, लोघ्राश्च=वृक्षविशेषाः
प्रायः शीतकाले पुष्पिता भवन्ति । अतएव उद्धताः=पुष्पसमृद्धया सम्पन्ना

‘अ मेहा ! तुमं गइयभवंमि वट्टमाणे’ इत्यादि।

टीकार्थ-(अह) वर्षा काल के बाद (क्रमेण) क्रम प्राप्त (हेमंते) हेमंत
काल जो (नलिनीवण विवहणगरे) नलिनी वन का विध्वंसक तथा (कुंद
लोद्ध-उद्धय-तसार-पउरंमि) कुंद वृक्ष और लोघ्र वृक्षों में पुष्पादि रूप
समृद्धि का कारक होता है और--जिस में तुषार की प्रचुरता रहती

‘अह मेहा ! तुमं गइयभवंमि वट्टमाणे’ इत्यादि

टीकार्थ--(अह) वर्षाकाल बाद (क्रमेण) अनुक्रमे (हेमंते) हेमंत-के (नलिनी
वणविवहणगरे) कमलवनने विध्वंसक तेमज (कुंदलोद्धउद्धयतसारपउरंमि)
कुंद अने लोघ्र वृक्षोंमें पुष्प वगैरेना रूपमें समृद्धि करनार होय छे अने जेभां

अनगरधर्माभूतवर्षिणीटीका. अ १ सू. ४३ मेघमुनेर्हस्तिभवनवर्णनम्

४९३

यत्र स तथा, तथा, तुषारं हिमं प्रचुरं यत्र सः, ततः पदद्वयस्य कर्मधारयः, तस्मिन् 'अङ्कते' अतिक्रान्ते=एतादृशे शीतकाले व्यतीते 'अहिणवे' अभिनवे=नूतने शीतकालसमाप्त्यनन्तरमुपागते ग्रीष्मसमये 'पत्ते' प्राप्ते समागते इत्यर्थः 'वियदृमाणे' विवर्तमानः इतस्ततो विचरन् वनेषु 'वणकरेणु-विविहदिण्णकयपंसुघाओ' वनकरेणु विविधदत्तकृतः पांशुघातः, तत्र-वनकरेणवः वनहस्तिन्यस्ताभिः विविधः अनेकप्रकारः दत्तः अत एव कृतः पांशुघातः=धूली महारः कामलीलावशात् यस्य सः तथा, 'उउयकुसुमकयचामरकन्नपूरपरिमंडियाभिरामे' ऋतुजकुसुमकृतचामरकर्णपूरपरिमंडिताभिरामः, तत्र-क्रीडार्थं ग्रीष्मऋतु जाग्रमानपाटलकमल पुष्पादिभिः कृतानि यानि चामरवत् कर्णपूराणि=कर्णभूषणानि तैः परिमंडितः अलंकृतः अतएव अभिरामः=सुन्दरः यः स तथा, 'मयवसविगसंतकडतडकिलिन्नगंधमदवारिणा सुरभिजणियगंधे' मदवसविकसत्कटतटविलग्नगन्धमदवारिणा सुरभिजनितगन्धः तत्र-मदवशेन=

है (अङ्कते) जब समाप्त हो चुका तथा (अहिणवे ग्रीष्मसमयसि पत्ते) शीत काल की समाप्ति के बाद ही जब अभिनव ग्रीष्म काल लग चुका तब (गड्ढभावमि वट्टमाणे मेहा तुमं) गजेन्द्र की पर्याय में वर्तमान हे मेघ ! तुम (वणेषु वियदृमाणे) वनों में इधर उधर घूमते हुए (वणकरेणुविविहदिण्णकयपंसुघाए) कामलीला से प्रेरित हुई वन की हथिनियों द्वारा दिये गये अनेक विध घुलि प्रहारों से युक्त होने लगे । (उउय कुसुमकयचामरकन्नपूरपरिमंडियाभिरामे) ग्रीष्म ऋतु में उत्पन्न हुए पाटलकमल पुष्पादि द्वारा चामर के समान कृत कर्णभरणों से परिमंडित होकर तुम विशेष देखने में सुन्दर बन गये । (मयवसविगसंतकडतडकिलिन्नगंधमदवारिणा सुरभिजणियगंधे) काम

पुष्पज प्रमाणुओं आकण पडेलुं होय छे. (अङ्कते) न्यारे पूरे थछ गयेो तेभज (अहिणवे ग्रीष्मसमयसि पत्ते) ङ्डीनी भोसभ पूरी थया पछी न्यारे उनाणेो भेसी गयेो त्यारे (गड्ढभावमि वट्टमाणे मेहा तुमं) गजेन्द्रना पर्यायभां विद्यमान छे मेघ ! (वणेषु वियदृमाणे) जंगलोभां आभतेभ विथरता (वणकरेणुविविहदिण्णकयपंसुघाए) कामकीडानी लावनाओथी प्रेरित वननी लाथणीओ द्वारा ईंहाओला अनेक धूना प्रहारोथी युक्त थया लाओ. (उउयकुसुमकयचामरकन्नपूरपरिमंडियाभिरामे) उनाणांभां भीडेला पाटल कमल पुष्प वगेरेथी यभरनी जेभ कर्णभरणोथी सुशोभित थछने तभे सविशेष भूषणसूत थछ गया. (मयवसविगसंतकडतडकिलिन्नगंधमदवारिणा सुरभिजणियगंधे) तभारी भदगंध कामकीडवशथी

कामक्रीडावशेन विकसतां=प्रफुल्लिते कटनटे=कपोलस्थले क्लिन्ने=आर्द्रकृते येन, तत्तथा, तथ गंधमदवारिच=गन्धयुक्तमदजलं चेति कर्मधारयः, तेन 'सुरभि-जणियगंधे' सुरभिजनितगन्धः=शोभनगन्धवान्, 'करेणुपरिवारिए' करेणु परिवारितः=हस्तिनी परिवारयुक्तः 'उउसमयजणियसोहो' कृतुसमवजनित शोभः=ग्रीष्मकृतुक्रीडासुखसम्पन्नः । अथ ग्रीष्मकायो वर्ण्यते-'काले' उष्ण-समये कीदृशे इत्याह-दिणयरकरपयंडे' दिनकरकरप्रचण्डे=प्रचण्डमार्तण्डकिरणै-रुग्रे 'परिसोसियतरुवरसिहरभीमतरदंसणिजे' परिशोपिततरुवरशिखर भीमतरदर्शनीये, तत्र परिशोपितानि तरुवर शिखराणि येन स तथा, अतएव भीमतरदर्शनीयश्च प्रचण्डतपवत्वात् दुःसहतापकरत्वाच्च, 'भिगारखंत भेरवरवे' भृङ्गारुवद् भेरवरवे-भृङ्गाराणां=झिल्लीनामककीटानां रुवतां=शब्दं कुर्वतां भैरवो=भयङ्करोरवःशब्दो यस्मिन् तथा, तत्र, 'णाणाविह पत्तणकट्टकयवरुद्धयपड मारुयाइद्धनह्यलहुमगणे' नानाविधपत्रकाष्ठतृणकचवरोद्भूतप्रतिमाहतादि-

क्रीडा के वश से प्रफुल्लित कपोल स्थली को गीला करने वाले मद जल से तुम्हारी गंध निराली बन गई । (करेणु परिवारिए) हथि-नियों के परिवार से युक्त होकर तुम (उउसमयजणियसोहो) ग्रीष्म कृतु काल संबन्धी क्रीडा सुखों का अनुभव करने लगे । (काले दिणयर-कर पयंडे) परन्तु दैव दुर्विपाक से तुम (वट्टंते दारुणमि गिम्हे) उसी वर्तमान भयंकर ग्रीष्म काल में जो सूर्य की प्रचण्ड किरणों द्वारा अति उग्र बना हुआ था (परिसोसियतरुवरसिहरभीमतरदंसणिजे) जिस में वृक्षों की शिखरों तक शुष्क हो चुकी थी और इसी से जो प्रचण्ड धूप से युक्त होने के कारण दुःसह ताप कर्ता हो रहा था (भिगारखंतभेरवरवे) शब्द करते हुए झिल्ली नामके कीटों के भय-प्रद शब्दों से जो व्याप्त था (णाणाविहपत्तणकट्टकयवरुद्धय पडमारु

प्रफुल्लित थयेला कपोल स्थलने सिंचित करनार महत्त्ववृष्टी अद्भुत थई गई હતી. (करेणुपरिवारिए) हाथेलीઓના પરિવાર સાથે તમે (उउसमयजणियसोहो) ઉનાળાની મોસમને માટે સુખદ કામક્રીડાઓમાં આસકત થઈ ગયા. (કાલે દિણયર કરપયંડે) પણ બાઝ્યની વિટંબણાથી તમે (વટ્ટંતે દારુણમિ ગિમ્હે) તે વખતના પ્રચંડ સૂર્યના કિરણોથી ઉગ્ર થઈ ગયેલા ગ્રીષ્મકાળમાં (પરિસોસિય તરુવરસિહર-મીમંતરદંસણિજે) જેમાં વૃક્ષોના છેક ઉપરિલાગ સુધાં સૂકાઈ ગયા હતા એથી તે અતિશય સંતપ્ત કરનાર થઈ પડ્યો હતો. (ભિગારખંતેભેરવરવે) તમગંઓના ભયપ્રદ શબ્દથી વ્યાપ્ત થયેલા, (ણાણાવિહપત્તણકટ્ટકયવરુદ્ધયપડમારુયાઈદ્ધનહ

अनगरधर्मासूतवर्णिं टीका अ. १ सू. ४३ मेघमुनेर्हस्तिभयवर्णनम्

४१५

गधनभस्तलद्रुमगणे, तत्र-नानाविधाः पत्रकाण्टतृणकचवराः उद्धूता ऊर्ध्व
मुक्षिसाः येन सः, अत एव 'पद्मारुय' प्रतिमारुतः=प्रतिकूलपवनस्तेन
आदिग्धं=व्याप्तं नभस्तलं द्रुमगणश्च यस्मिन् सः, प्रचण्डवायौ प्रचलतिसति
पद्मादि कचवरान्तानां पुञ्जः उड्डीयते, तेनैव गगनं द्रुमाश्च व्यासा भवन्तीति
भावः, 'वाउलिया दारुणयरे' वातोलिका दारुणतरे, तत्र वातोलिकाः=वात्याः
'भूताल्या' इति भाषायां, ताभिः दारुणतरे=महाभयंकरे, यत्र प्रतिस्थलं
चक्रवातः प्रादुर्भवतीत्यभिप्रायः 'तण्हावसदोसदूसियभमंतविविहसावयसमाउले'
तृष्णावशदोषदूषितभ्रमद्विविधश्वापदसमाकुले, तत्र-तृष्णावशेन=पिपासावशेन
ये दोषाः=वेदनादयः तैः दूषिताः=पीडिताः, अतएव भ्रमन्तः=इतस्ततो
परिभ्रमन्तो ये विविधाः स्वापदा=व्याघ्रादयस्तैः समाकुले व्याप्ते 'भीमद-
रिसणिज्जे' भीमदर्शने 'वट्टते' वर्तमाने 'दारुणमि' दारुणे=भयंकरे 'गिम्हे'
ग्रीष्मे 'दोशे ग्रीष्मकाले त्वं वनाग्निना पराभूतः, इति वक्तुं वनदवस्य विशेषणा-
न्याह-'मारुयवसपसरपसरियवियंभिण्णं' मारुतवशप्रसरप्रसृतविजृम्भितेन,
मारुतवशेन यः प्रसरः=प्रसरणं तेन प्रसृतौ-विजृम्भितः=प्रबलीभूतो यः स तथा

याइद्धनहयलद्रुमगणे) जिस में प्रचण्ड वायु के चलने से अनेकविध
पत्र, तृण, काण्ट आदि रूप कूड़ा इधर उधर उड़ता हुआ गगन और
द्रुमों को आच्छादित कर रहा था, (वाउलिया दारुणयरे) जिसने जगह
२ वधुरे उठते हुए दिखलाई दे रहे थे और उसी से जो महाभयप्रद
हो रहा था (तण्हावसदोसदूसियभमंतविविहसावयसमाउले) व्यास से
उत्पन्न वेदनादिदोषों से पीडित हुए व्याघ्रादि जानवर जिसमें इधर
उधर परिभ्रमण कर रहे थे और इसी कारण (भीमदरिसणिज्जे) जो
तीव्र दुःख का हेतु होने से वह जंगल भयजनक दिखलाई दे रहा था
(मारुयवसपसरपसरियवियंभिण्णं) प्रचण्ड हवा के वस से प्रबली

यलद्रुमगणे) जेभां प्रथंउ पवनने वीधि पुष्कण प्रमाणुभां पत्र, तृष्ण काण्ट वजेरेना
कयराथी आकाश अने वृक्षो ढंकाई गया हुता. (वाउलियादारुणयरे) जेभां
आभेर वटोणियाओ उडी रह्या हुता अने तेथी ते वधु लयंकर लागतो हुतो,
(तण्हावसदोसदूसियभमंतविविहसावयसमाउले) वरसथी उत्पन्न वेदना वजे-
रेथी पीडाता वर वजेरे प्राणुओ जेभां आभतेम विचरी रह्यां छे, अने तेने वीधि
(भीमदरिसणिज्जे) अतिशय दुःखतुं कारणु होवाथी ते जंगल लयात्पादक
लागतुं हुतुं. (मारुयवसपसरपसरियवियंभिण्णं) प्रथंउ पवनना आपातोथी

તેન, વનદવેનેતિ સમ્બન્ધઃ, પુનઃ કીદૃશેન 'અબ્મહિયમીમભૈરવરવપ્ગારેણ' અભ્યધિકમીમભૈરવરવપ્રકારેણ, તત્ર-અભ્યધિકઃ=સાતિશયઃ મીમ-ભૈરવઃ અત્યંતમયંકરો રવપ્રકારઃ=શબ્દપ્રકારો યસ્ય સ તથા તેન, 'મહુધારાપહિય-સિત્તિઉદ્ધાયમાણધમધમંતસદુદ્ધુણં' મધુધારાપતિત સિત્તોદ્ધાવમાનશબ્દો દુધૂતેન, તત્ર મધુધારાયા યત્ પતિતં=પતનં તેન ક્તિઃ=સિશ્ચિતઃ અતઃપ્ર ઉદ્ધા-વમાનઃ મવર્ધમાનઃ ધમધમાયમાનઃ=જાજ્વલ્યમાનઃ શબ્દોદુધુતઃ=શબ્દાયમાનઃ, તેન, દિત્તતરસફુલિંગેણ' દીપ્તતરસફુલિંગેન, તત્ર દીપ્તતરઃ=અત્યન્ત પ્રકા-શમાનઃ સ્ફુલિંગેન સહિતો યઃ સઃ તથા તેન, 'ધૂમમાલાકુલેન=ધુમસમૂહયુક્તેન, 'સાવયસયંતકરણેણ' શ્વાપદશતાન્તકરણેન તત્ર શ્વાપદાઃ વ્યાપ્રાદયો વન-જંતવસ્તેષાં શતાનિ, તેષામ્ અન્તકરણઃ=વિનાશક સ્તેન ઇતદ્દશેન 'અબ્મહી-યવણદવેણ' અભ્યધિકવનદવેન=પ્રવૃષ્ઠદવાગ્નિના અથ હસ્તિવિશેષાન્યાહ- 'જાલાલોવિયનિરુદ્ધધુમંધકારમીઓ' જ્વાલાલોપિતનિરુદ્ધધૂમાન્ધકારમીતઃ, તત્ર-જ્વાલાભિઃ આલોપિતઃ=કૃતાચ્છાદનઃ નિરુદ્ધો=નિવારિતો ગન્તવ્ય માર્ગમનેન, અતઃપ્ર ધૂમાન્ધકારમીતશ્ચ=ધૂમજનિતાન્ધકારાદ્ મયં પ્રાપ્તશ્ચ, યઃ સઃ 'આય-વાલોયમહંતતુંવદ્યપુન્નકન્ને' આતપાલોકમહાતુમ્બકિતપૂર્ણકર્ણઃ, તત્ર આત-

પ્રૂત હૃદ્ (અબ્મહિય મીમભૈરવરવપ્ગારેણ) તથા અત્યધિક મયપ્રદ કૌરવ રૂપ શબ્દ પ્રકારવાલી (મહુધારાપહીયસિત્તિઉદ્ધાયમાણધમધમંતસદુદ્ધુણં) મધુધારા કે ગિરને સે સિચિત્ત હોને કે કારણ મવર્ધમાન, જાજ્વલ્યમાન તથા શબ્દાયમાન (દિત્તતરસફુલિંગેણ) દીપ્તતર સ્ફુલિગયુક્ત (ધૂમમાલાકુલેણ) ધૂમમાલા સે આકુલ (સાવયસયંતકરણેણ) તથા શ્વાપદ શત કો વિનાશક એસી (અબ્મહિયવણદવેણ) પ્રવૃષ્ઠ દવાગ્નિ સે (જા-લાલોવિય નિરુદ્ધધૂમંધકારમીઓ) જ્વાલાઓ દ્વારા ગન્તવ્યમાર્ગ રુક જાને કે કારણ ધૂમ જનિત અંધકાર સે મયમીત્ત બન ગયે । (આયવાલોય-

પ્રગળ થયેલા (અબ્મહિયમીમભૈરવરવપ્ગારેણ) તેમજ બહુજ સથ પમાડનારા કેરવરવ શબ્દ વિશેષ યુક્ત (મહુધારાપહિયં સિત્તિઉદ્ધાયમાણધમધમંતસદુદ્ધુણં) મધુધારાથી સિચિત્ત હોવાને લીધે પ્રવર્ધમાન, જાજ્વલ્યમાન તેમજ શબ્દાયમાન (દિત્તતરસફુલિંગેણ) દીપ્તતર તાણુખાઓથી યુક્ત (ધૂમમાલાકુલેણ) ધૂમાડાથી આકુળ (સાવયસયંતકરણેણ) તેમજ સેંકડો શ્વાપદો (હિંસક પ્રાણીઓ) ના વિનાશ કે એવા (અબ્મહિયવણદવેણ) પ્રચંડ દવાગ્નિની (જાલાલોવિયનિરુદ્ધધૂમં-ધકારમીઓ) જ્વાળાઓવડે રોકાઈ ગયેલા માર્ગને લીધે અને ધૂમાડાથી થયેલા અંધારાથી ભયભીત થઈ ગયા. (આયવાલોયમહંતતુંવદ્યપુન્નકન્ને) તે વખતે

पालोकेन=बहितापदर्शनेन महान्तौ=विशालौ तुम्वाकनौ=अरहटुम्बसदृशौ
 भयव्याकुलत्वात् निश्चली, पूर्णौ कर्णौ यस्य सः तथा, बह्वीतापदर्शनजनित
 भयेन स्थिरीकृतकर्णयुगलः इत्यर्थः। आकुंचियथोरपीवरकरे' आकुञ्चित-
 स्थूलपीवरकरः, तत्र आकुञ्चितः संमोदितः स्थूलः पीवरः=पुष्टः करः
 शुण्डादण्डो यस्य स तथा, भयवसभमंतदिचनयणौ 'भयवशभजद् दीप्त-
 नयनः, तत्र-भयवशेन भजती=दिशः सेवमाने सर्वदिक्षु ध्यामाने दीप्ते नयने
 यस्य सः तथा, भयवशेन सर्वदिक्षु विलोकयन्नित्यर्थः, 'वेगेन महामेहोच्च'
 वेगेन महामेघइव, 'पवणणोल्लियमहल्लरुवो' पवननोदितमहारूपः=पचण्डपवन
 प्रेरितो विशालरूपो महामेघ इव त्वं दशान्निर्जनितभयप्रेरितः सन् वेगवान्
 इत्यर्थः, 'जेणेव कओ ते पुरा' यत्रैव कृतस्त्वया पुरा=यत्रैव त्वया पुरा=
 पूर्वकाले कृतः तृणवृक्षरहितो वनप्रदेश इत्यग्रे वक्ष्यमाणार्थेन सम्बन्धः। कीदृ-
 शेन त्वया इत्याह 'दवग्गिभयभीतहियएण' इति दवाग्निभयभीतहृदयेन,
 वनाग्निनो भयभीतं=भयाक्रान्तं हृदयं यस्य सः तेन, 'अवगयतणप्पएस
 रुक्खे' अपगततृणप्रदेशवृक्षाः=तृणानि च प्रदेशाश्च=तेषामेव तृणानामवयवाः
 मूलादयः, एषां द्रष्टे, अपगताः=अपस्मारितास्तृणप्रदेशवृक्षा यत्र स तथा,
 'रुक्खोद्देशः'-वृक्षोद्देशः=वनप्रदेश इत्यर्थः। किमर्थं वनप्रदेशस्य तृणाद्यपसारणं

महंतं तुंबइयपुन्नकन्ने) उस समय तुम्हारे अग्निजनित ताप के देखने
 से अरहट की घड़ी के समान विशाल दोनों कान पूर्ण रूप से निश्चल
 हो गये थे। (आकुंचिय थोरपीवरकरे) परिपुष्ट स्थूल शुण्डादंड तुम्हारा
 सिमट गया था। (भयवसभमंतदिचनयणो) भय के वश से दोनों तुम्हारे
 दीप्त नयन घूमने लग गये थे--अर्थात् सर्व दिशाओंकी ओर देखने लग
 गये थे--(वेगेन महामेहोच्च पवणणोल्लियमहल्लरुवो) दवाग्नि जनित
 भय से प्रेरित हुए तुम पवन से प्रेरित मेघ की तरह अपने विशाल रूप
 को वेग युक्त बना वहां से (जेणेव कओ ते पुरा दवग्गि भयभीय हिय-
 एण अवगयतणप्पएसरुक्ख्वा रुक्खोद्देशो दवग्गिसंताणकारणट्ठाए जेणेव

तभास रडेट्ठा ठोय्ठा जेवा मोटा वन अग्निनी जवाणाओने जेवाथी संपूर्णपक्षे
 स्थिर थड गथा हुआ। (आकुंचियथोरपीवरकरे) तभारी पुष्ट सूंड सडोयाध गड
 (भयवसभमंतदिचनयणो) लयने लीधि तभासं अने नेत्रो इरवा लाय्थां हुआं.
 ओटवे के तमे ओमेर जेवा लाय्था हुआ। (वेगेन महामेहोच्च पवणणोल्लिय-
 महल्लरुवो) दवाग्निना लयथी प्रेसओला तमे पवनथी प्रेसओला वाहणाओनी जेम
 पोताना विशाण इपने अउपी जनावीने त्यांथी (जेणेव कओ ते पुरा दवग्गिभयभिय
 हियएण अवगयतणप्पएसरुक्खो रुक्खोद्देशो दवग्गिसंताणकारणट्ठाए जेणेव मंडले

४१८

ज्ञाताधर्मकथासूत्रे

तेणेव त्वयाकृतमिति जिज्ञासायामाह—‘द्वग्गिसंताणकारणद्व्याए’ द्वाग्गिसंताण-
कारणार्थम्—‘द्वाग्गितः संताणहेतुरिदं भवतु’ इत्येतद्=, तथा—यत्रैव मण्डलं
विद्यते तत्रैव ‘पहारेत्थ गमणाए’ प्राधारयद् गमनाय गन्तुं प्रवृत्त—इत्यर्थः ।
‘एको ताव एस गमो’ एकः=प्रथमस्तावत् प्रस्तुतः एषःअयं, गमः=आला-
पकः, गजभवसम्बन्धो अधिकार इत्यर्थः ॥सू. ४३॥

पलम्—तए णं तुमं मेहा ! अन्नया कयाइं कमेणं पंचसु उऊसु
समइक्कंतेसु गिम्हकालसमयंसि जेट्टामूले मासे पायवसंघंससमुट्टिएणं
जाव संवट्टिएसुमियपसुपक्खिसरीसवेसु दिसो दिसिं विप्पलायमाणेसु
तेहिं बहूहिं हत्थिणीहिं य सद्धिं जेणेव से मंडले तेणेव पहारेत्थ गमणाए,
तत्थ णं अण्णे बहवे सीहा य, वग्धा य वियाय दीवियाय अच्छा य
तरच्छा य परासरा य सरभा य सियाला विराला सुणहा कोला ससा
कोकं तेया चित्ता चिल्लाला पुव्वप्पविट्ठा अग्गिभयविट्ठुया एगयाओ बिल
धम्मेणं चिट्ठंति । तए णं तुमं मेहा ! जेणेव से मंडले तेणेव उवागच्छ-
सिउवागच्छित्ता तेहिं बहूहिं सीहेहिं जाव चिल्ललएहि य एगयओ
बिलधम्मेणं चिट्ठसि । तए णं तुमं मेहा ! पाए णं गत्तं कंडुइस्समित्तिकट्ठ
पाए उक्खित्ते, तंसि च णं अंतरसि अन्नेहिं बलवंतेहिं सत्तेहिं पणो-
लिज्जमाणेर ससए अणुप्पविट्ठे । तए णं तुमं मेहा ! गायं कंडुइत्ता पुणरवि
पायं पडिनिक्खमिस्सामित्तिकट्ठ तं ससयं अणुपविट्ठं पाससि

मंडले तेणेव पहारेत्थ गमणाए एक्को ताव एसगमो) जहां पर तुमने अपना
पहिले द्वाग्नि से भयभीत हृदय होकर उससे त्राण रक्षण पाने के लिये
तृणरहित प्रदेश वृक्षोद्देश—वनप्रदेश—मंडल—बनाया था उस ओर चल
दिये । यह गजभव संबंधी प्रथम अधिकार है । सूत्र “४३”

पहारेत्थगमणाए एक्को ताव एस गमो) कथां पढेलां तमे दावाश्रिथी लथ पाभीने
तेनाथी रक्षण भाटे तेषु बगरनो वनप्रदेश (मंडल) बनान्यो हुतो ते तरइ थाव्या.
आ गजभव संबंधी प्रथम अधिकार छे. ॥ सूत्र “४३” ॥

पासित्ता पाणाणुकंपयाए भूयाणुकंपयाए जीवाणुकंपयाए सत्ताणुकंपयाए
 से पाए अंतराचेव संधारिए, नो चेव णं णिक्खित्ते, तएणं तुमं !
 ताए पाणाणुकंपयाए जाव सत्ताणुकंपयाए संसारे परिस्तीकए माणु-
 स्साउए निबद्धे । तएणं से वणदवे अढ्ढाइज्जाइं राइंदियाइं तं वणं
 झामेइ झामित्ता निट्ठिए उवरए उवसंते विज्झाए याविहोत्था । तएणं ते
 बहवे सीहा य जाव चिल्लला य तं वणदवं निट्ठियं जाव विज्झायं
 पासंति पासित्ता अग्निभयविप्पमुक्का तण्हाए य लुहाए य परब्भाहया
 समाणा मंडलाओ पडिनिक्खमंति, पडिनिक्खमित्ता सब्बओ समंता
 विप्पसरित्था । तएणं तुमं मेहा ! जुन्ने जराजज्जरियदेहे सिढिल-
 बलियया पिणद्धगत्ते दुव्वले किलंते जुंजिए पिवासिए अत्थामे अबले
 अपरक्कमे अचंकमणे वा टाणुखंडे वेगेण विप्पसरिस्सामित्तिकट्टु पाए
 पसारेमाणे विज्जुहए विव रयय-गिरिपब्भारे धरणितलंसि सब्बगे हय
 सन्निवइए । तएणं तव मेहा ! सरीरगंसि वेयणा पाउब्भूया उज्जला
 जाव दाहवक्कंतिए यावि विहरांस । तएणं तुमं मेहा ! तं उज्जलं जाव
 दुरहियासं तिन्निराइंदियाइं वेयणं वेएमाणे विहरित्ता एगं वाससयं
 परमाउं पालइत्ता इहेव जंबूदीवे दीवे भारहे वासे रायगिहे नयरे सेणि-
 यस्स रन्नो धारिणीए देवीए कुच्छिसि कुमारत्ताए पच्चायाए ॥सू०४४॥

टीका—‘तएणं तुमं !’ इत्यादि । ततः खलु हे मेघ ! त्वम् अन्यदा
 कदाचित् क्रमेण ‘पंचसु उउतु’ पञ्चसु=प्रावृट्-वर्षारात्रशरद्-हेमन्त-वसन्तेषु

‘तए णं तुमं मेहा-इत्यादि’

टीकार्थ—(तए णं) इसके बाद (मेहा) हे मेघ ! (तुमं) तुम (अन्नया कयाइं)
 किसी समय—अर्थात् उस समय जब कि (क्रमेणं) क्रमक्रम मे पंचसु-

‘तए णं तुमं मेहा इत्यादि’

टीकार्थ—(तए णं) त्थाए णाई (मेहा) हे मेघ ! (तुमं) तमे (अन्नया
 कयाइं) कोछ वषत ओटवे के (क्रमेणं) अनुक्रमे (पंचसु उउतु) प्रावृट्, वर्षा,

ऋतुषु 'समङ्कतेषु' समतिक्रान्तेषु=व्यतीतेषु, ग्रीष्मकालसमये=ग्रीष्मऋतुसमये, जेष्ठमूले मासे=ज्येष्ठमासे, 'पायवसंधं समुद्विष्टं' पादपसंधर्षसमुत्थितेन=वंशारण्यादि संधर्षणजनिनेन, 'जाव संवद्विष्टं' यावत् संवर्धितेषु अत्र यावच्छब्देन=शुष्कतृणपत्रकचवरमारुतसंयोगदीपितेन महाभयंकरेण हुतवहेन वनद्वज्जालासंप्रदीप्तेषु वनेषु धूमव्यासासु दिशासु महावातवेगेन संग्रहितेषु छिन्नजालेषु, आपतत्सु, सकोटरवृक्षेषु कोटराभ्यन्तरे दहमानेषु० वनपदेशेषु, भृङ्गारिका दीनक्रन्दिनरवेषु वृक्षेषु, यत्र गिरिवरेषु पक्षिस्थाः पिपासावशेन शिथिलीकृतपक्षाः बहिष्कृतजिह्वातालुकाः, व्यावृतमुखा भवन्ति, तत्रैत्यादि

उक्तं) पांच—प्रावृट्, वर्षारात्र शरद्, हेमन्त, और वसन्त ये ऋतुएँ (समङ्कतेषु) व्यतीत हो चुकी थीं और (ग्रीष्मकालसमयं) ग्रीष्मकाल का समय आ चुका था और जब (जेष्ठमूले मासे) जेष्ठ के महीनेमें (पायवसंधं समुद्विष्टं जाव संवद्विष्टं मियपमुपविषसरीसवेसु दिसोदिसं विष्पलायमाणेषु) वृक्षादिक के परस्पर संधर्षण से पैदा हुई अर्थात् पवन से कंपित हुए वंश आदि का परस्पर घर्षण से उत्पन्न हुई। यावत् ॥ शब्द से शुष्क पत्र तृण आदि रूप कूड़े में पवन के संयोग से दीपित हुई, ऐसी महा विकराल जंगल की अग्नि से वन प्रज्वलित हो रहा था तथा दिशाएँ धूम से आच्छादित हो रही थीं एवं कोटरयुक्त—पोले वृक्ष वात के वेग से संग्रहित होकर आग लगने से नीचे जमीन पर गिर गये थे तथा उनमें लगी—अग्नि ज्वाला जब शान्त हो गई थी। तथा वन के वृक्ष भृङ्गारिकों के दीन आक्रन्द शब्दों से युक्त हो रहे थे। तथा पर्वतों के ऊपर पिपासा के वश से आकुलित हुआ पक्षी शिथिल पंखवाला मर्काट तालु जिह्वा वाला तथा

शरद्, हेमन्त અને વસન્ત ઋતુઓ (સમઙ્કતેષુ) એક એક કરીને પસાર થઈ ગઈ અને (ગ્રીષ્મકાલસમયં) ઉનાળાની મોસમ આવી તે વખતે (જેષ્ઠમૂલે માસે) જેઠ મહિનામાં (પાયવસંધંસમુદ્વિષ્ટં જાવ સંવદ્વિષ્ટં મિયપમુપવિષસરીસવેસુ દિસોદિસં વિષ્પલાયમાણેસુ) પવનથી કંપિત થયેલા વાંસ વગેરેના પરસ્પર ઘર્ષણથી ઉદ્ભવેલા, “યાવત્” શબ્દથી શુષ્ક તૃણ ઘાસ વગેરેમાં પવનના સહયોગથી પ્રજ્વલિત થયેલા વનના મહા વિકરાળ અગ્નિથી બ્યારે જંગલ સળગી ઉઠ્યું હતું તેમજ એમર દિશાઓ ધુમાડાથી ઢંકાઈ ગઈ હતી, પોલાં વૃક્ષો પવનના સંઘર્ષણથી સળગીને જમીનદોસ્ત થઈ ગયાં હતાં. અને ધીમે ધીમે તેમાં સળગી અગ્નિજવાળાઓ શાંત થઈ ગઈ હતી, જંગલના વૃક્ષો ભૃંગારિકોના દીન-કંદનથી શબ્દ યુક્ત થઈ રહ્યા હતા, પર્વતોના ઉપર તરસ્યાં અને વ્યાકુળ થયેલાં

अनपारधर्मासूतवर्णिणीटीका अ.१ सू. ४४ मेघमुनेर्हस्तिभववर्णनम्

५०१

संग्रहः। संवर्तितेषु=एकत्र संमिलितेषु, केषु संवर्तितेषु? इत्याह-भियपसुप-
क्खिमरीसवेसु' मृगपशुपक्षिसरीसृपेषु, यत्र मृगाः पशवः पक्षिगः सरीसृपाः=
गोधानकुलभुजङ्गादयो भयवशादेकत्र समागत्य संमिलिता इति भावः। 'दिसो-
दिंसि विण्णलायमाणेसु' दिशिविदिशि विपलायमानेषु यदा दावानलतापार्ताः
सन्तः सर्वतः समन्तात् सर्वे मृगपशुपक्षिसरीसृपाः पलायितास्तदा, इति भावः।
ताभिर्वहृभिर्हस्तिनीभिश्च सार्धं यत्रैव तन्मण्डलं तत्रैव माधारयद् गमनाद=
त्वं गन्तुप्रवृत्तः। 'तत्थणं' तत्र खलु तस्मिन् स्वत्कृतनिरुपद्रवमण्डले 'अण्णे'
अत्ये स्वजातिभिन्नाः 'बह्वे' बह्वोऽनेके 'सीहाय' सिंहश्च 'वग्घाय' व्याघ्रश्च
'विगाय' वृकश्च 'अपवेसरा' इति भाषायां 'दीविया य' द्वीपिकाः=द्वीपिनः
'अच्छा य' रिक्ताः=मल्लिकाः, 'रीछ इति भाषायां 'तरच्छा य' तरिक्षाः=

फाड़े हुए मुखवाला बना हुआ था और प्रांतक्षण श्वास छोड़ रहा था
तथा मृग पशु पक्षी एवं सरीसृप भय के वश से एकत्रित होकर एक
जगह आकर बैठ गये थे और दावानल से संतप्त होकर वे दिशा वि
दिशा की ओर पलायमान हो रहे थे--(तेहिं बहृहिं ह्थिणीहिं य
सद्धिं जेणेव से मंडले तेणेव पहारेत्थ गमणाए) उनके अनेक हथिनियों आदि के
साथ जहाँ यह मंडल था वहाँ तुम चले जा रहे थे। (तत्थणं अण्णे बह्वे
सीहाय वग्घाय विगाय दिवियाय अच्छा य तरच्छाय परासराय सरभाय सियाला
विराला सुण्हा कोला, ससा कोकंतिया चित्ता चिल्लली, पुव्वपविट्ठा
अग्गिभयविट्ठया एगगओ बिलधम्मणेण चिट्ठंति) वहाँ तुम्हारे आने से
पहिले ही तुम्हारी जाति से भिन्न जाति के अनेक सिंह, व्याघ्र, वृक,
द्वीपि, रीछ, तरिक्ष, परासर, सरभ, मृग विशेष--शृगाल, विडाल--

पक्षीओ शिथिल पांजवाणां गडार देआता ताडु अने ललवाणां तेमज्झा ड्ढीरहेला
भों वाणां थध गथां उतां अने दरेक क्षण श्वास गडार कट्टी रह्यां उतां। डरल्लो
पशु, पक्षी, अने साप वगेरे लयत्रस्त थधने ओक स्थाने लेगां मणीने ओसी गथां
उतां, दावाग्निथी संत्रस्त थथेलां तेओ दिशा अने विदिशाओभां नास लाग करी
रह्यां उतां। (तेहिं बहृहिं ह्थिणीहिं य सद्धिं जेणेव से मंडले तेणेव पहारे-
त्थ गमणाए) ओवा सभथे तमे वण्णी डाथण्णीओनी साथे पोताना मंडण तरक्ष
जध रह्या उता। तत्थ णं अण्णे बह्वे सीहा य वग्घाय विगा य दीविया य
अच्छा य तरच्छा य परासरा य सरभा य सियाला विराला सुण्हा कोला
ससा कोकंतिया चित्ता चिल्लला पुव्वपविट्ठा अग्गिभयविट्ठया एगगओ
बिलधम्मणेण चिट्ठंति) त्यां तभारा पडोयता पडेलो ज तभाराथी जुद्धी जताना
सिंह, वाघ, वरु, द्वीपी, रीछ, तरिक्ष, परासर, सरभ (अष्टापद प्राणी

व्याघ्रविशेषाः 'परासरा य' वन्यजन्तुविशेषाः, 'सरभा य' शरभाः=मृगविशेषाः, 'सियाला' शृगालाः, 'विराला' बिडालाः=वन्यमार्जाराः, 'सुहणा' श्वानः 'कोला' मृकराः 'ससा' शशकाः 'कोकंतिया' कोकनतिकाः=लोमटकाः=लोमडी' इति भाषायां 'चित्ता' चित्रा=चित्रकाः श्वापदविशेषाः 'चित्ता' इति भाषायां, 'चिल्ला' अयं देशीयः शब्दः=वन्यरासभाः, 'पुव्वपविट्ठा' पूर्वपविष्टाः हे मेघ ! त्वदागमनात्पूर्वमेव समागताः 'अग्निभयविट्ठिया' अग्निभयविट्ठिताः=दावानल-भयात् पलायिताः 'एगयओ' एकतः=एकस्मिन् स्थाने तव मण्डले 'बिलधम्मणेण' बिलधर्मेण विलाचारेण यथा एकस्मिन् विले यावन्तो मर्कोटकादयः समान्ति तावन्तस्तिष्ठन्ति एवं तेऽपि 'चिट्ठति' तिष्ठन्ति । ततः खलु हे मेघ ! त्वं यत्रैव स्वमण्डलं तत्रैवोपागच्छसि उपागत्य तैर्वहुभिः सिंहैः यावत् चिल्ल-लैश्च 'एगयओ' एकत्र=एकस्मिन् स्थले बिलधर्मेण 'चिट्ठसि' तिष्ठसि । ततः

जंगली मार्जार—कुत्ते, सुअर, शशक, लोमडी—चित्रक—चीते और जगली गधे ये सब प्रविष्ट हो चुके थे । ये सब यहां अग्नि के भय से डरकर ही आये हुए थे । और जिस प्रकार मर्कोट्टे एक विलमें जितने समाते बनते हैं समा जाते हैं उसी प्रकार ये सब भी इसी तरह से उस तुम्हारे द्वारा निर्मित मंडल में समाये हुए बैठे थे । (तए णं तुमं मेहा ! जेणेव से मंडले तेणेव उवागच्छसि) इसके बाद हे मेघ ! तुम चलते हुए जहां अपना मंडल था वहां आये (उवागच्छिता तेहिं बहूहिं सीहेहिं जाव चिल्ललएहिय एगयओ बिलधम्मणेण चिट्ठसि) आकर तुम उन अनेक सिंहादि से लेकर जंगली गधे तक के जानवरों के साथ एक जगह बिलधर्म से बैठ गये अर्थात् जिस तरह उस में समाते बने

(विशेष) शृगाल, बिडाल-जंगली मार्जार-कुत्ता, लूंड, ससला, ढोंकडी, चित्ता अने जंगली गधेडा आ गधा प्राणीओ पेसी गया हुतां आ सवे अग्निधी लयत्रस्त थधने ज आवेलां हुतां जेभ भंडाडा ओक दरभां जेटला जनी शके तेटला पेसी जय छे तेभ आ गधा प्राणीओ आ प्रमाणे ज तमारा भंडणभां गमे तेभ डरीने पेसी गयां हुतां । (तए णं तुमं मेहा ! जेणेव से मंडले तेणेव उवागच्छसि) त्थार आह हे मेघ ! आलतां आलतां तमे न्यां पोतानुं भंडण हुतुं त्यां पडोन्थी गया । (उवाग-च्छिता तेहिं बहूहिं सीहेहिं जाव चिल्ललएहिय एगयओ बिलधम्मणेण चिट्ठसि) पडोन्थीने तमे अनेक सिंहु वगेरेही भांडीने जंगली गधेडां सुधीना प्राणीओनी साथे ओक स्थाने लेगा भणीने 'बिलधर्म' थी भेसी गया । ओटवे के गमे ते रीते भंडणभां तमे पोताना यूथनी साथे सभाविष्ट थध गया । (तएणं तुमं मेहा ! पाएणं गत्ते कंडु

अनगारधर्माभृतवर्षिणी टीका अ. १ सू. ४१ मेघमुनेहंतभववर्णनम्

१०३

खलु त्वं हे मेघ ! 'पाएणं पादेन चरणेन 'पत्तं' गात्रं-शरीरं 'कंडुइस्सामि' कंडूयित्वे=गात्रविधर्षणं करिष्यामि, 'निकटु' इति कृत्वा=इति मनसि विचिन्त्य त्वया 'पाए' पादः 'उक्खित्ते' उत्सिप्तः=उद्धर्षितः उत्थापितः 'तंसि च णं' तस्मिन् च खलु 'अंतरंसि' अन्तराले=मध्ये तस्मिन्नेवावसरे अन्यैर्बलवद्भिः सत्तैः 'पणोलिज्जमाणे' पणोधमानः २ धर्ममाणः २ वारंवारं प्रक्षिप्यमाण इत्यर्थः 'ससए' शशकः 'अणुपविट्ठे' अनुपविष्टः तस्मिन्नेव तत्पदस्यासस्थले समागत्योपविष्टः । तदनन्तरं त्वं हे मेघ ! 'गायं' गात्रं 'कंडुइत्ता' कण्डूयित्वा, पुनरपि पादं 'पडिनिक्खमिस्सामि' प्रतिनिक्षेपयिष्यामि=स्थार्ष्यामि तिकटु' इतिकृत्वा=मनसि विचार्य यावत्पादं निक्षेप्तुमिच्छसि, तावत् तं बलवद्भिरन्यैर्वन्यपशुभिरनिराकृतं शशकम् 'अनुपविट्ठे' अनुपविष्टं=चरणन्यासस्थानस्थितं 'पाससि' त्वं पश्यसि, दृष्ट्वा 'पाणाणुकंपयाए' प्राणानुकम्पया=प्राणानां सकल

समा गये—(तएणं तुमं मेहा ! पाएणं गत्तं कंडुइस्सामिति कटु पाए उक्खित्ते) इसके बाद हे मेघ ! वहां सकडाइ के साथ बैठे हुए तुमने “चरणसे शरीर को खुजाऊंगा” इस खयाल से अपना चरण ऊंचा उठाया (तंसि णं अंतरंसि अन्नेहि बलवन्तेहि सत्तेहि पणोलिज्जमाणे २ ससए अणुपविट्ठे) पैर के ऊंचा उठाने पर खाली हुए उस स्थान पर अन्य बलवान प्राणियों द्वारा बार २ इधरसे उधर धकेला गया एक शशक आकर बैठ गया । (तएणं तुमं मेहा ! कंडुइत्ता पुनरपि पायं पडिनिक्खमिस्सामिति कटु तं ससयं अणुपविट्ठं पाससि) इसके बाद हे मेघ ! तुमने अपने शरीर को खुजला कर ज्यों ही नीचे चरण रखने के लिये इच्छा की त्योंही तुमने अन्य बलिष्ठ जानवरों द्वारा निराकृत उस शशक को अपने पैर रखने के स्थान पर देखा—(पासित्ता पाणा

इस्सामिति कटुपाए उक्खित्ते) त्थार पछी डे मेघ ! त्यां संकडाशमां भेडेला तमे पगथी शरीने अंजवाणवा भाटे पोतानो पग उपाडथो. (तंसि णं अंतरंसि अन्नेहि बलवन्तेहि सत्तेहि पणोलिज्जमाणे २ ससए अणुपविट्ठे) पग उंथो थवाथी पाद्वी पडेती जग्या उपर भीन अणशादी प्राणीओथी आभतेम हुडसेवाथेलुं ओक ससलुं आवीने भेसी गथुं. (तएणं तुमं मेहा कंडुइत्ता पुनरपि पायं पडिनिक्खमिस्सामिति कटु तं ससयं अणुपविट्ठं पाससि) त्थार भाद डे मेघ ! शरीरने अंजवाणीने तमे जग्या पग नीचे टेकवानी तैथारी करी त्थारे भीन अणवान प्राणीओ द्वारा निराकृत ते ससलाने तमे पोताना पग भूकवाना स्थाने भेथुं. (पासित्ता पाणाणुकंपयाए भूयाणुकंपयाए जीवाणुकंपयाए सत्ताणुकंपयाए से अंतरावेव संधारिए)

જીવાનામનુકમ્પા પ્રાણાનુકમ્પા તત્ર-અનુકમ્પનમનુકમ્પા દયા, દુઃસ્વાક્રાન્તાનાં પ્રાણિનાં તદ રક્ષણાનુકૂલચેષ્ટાકરણમિત્યર્થઃ 'સર્વે જીવાં વિદચ્છતિ જીવિતં ન મર્તિ જિતં' इति वचनात् हे मेघ ! त्वमेवं चिन्तयामि 'सर्वे जीवाः जीवितुं वाञ्छन्ति न मर्तुं सर्वे जीवाः सुखार्थिनो दुःखनाशार्थिनश्च, तस्मात् मया त्रियमाणाः प्राणिनो मरणादि भयतो मोचनीयाः, नापि च पीडयितव्याः' इत्यादि भावनारूपा-अनुकम्पा तथा, 'भूयाणुकंपयाए' भूतानुकम्पया-अभवन्, भवन्ति, भविष्यन्तीति भूतानि सर्वदा भवनात्, तेषामनुकम्पा तथा, 'जीवाणुकंपा' जीवानुकम्पा 'अजीवन् जीवन्ति जीविष्यन्ती' ति जीवाः सदा प्राणधारणात्, तेषाणुकंपयाए भूयाणुकंपयाए जीवाणुकंपयाए रुचाणुकंपयाए से अंतरा चैव संधारिण) देखकर तुमने अपना वह पैर प्राणानुकंपासे, भूतानुकंपासे, जीवानुकंपासे और सत्त्वानुकंपासे, भावितान्तःकरण होकर बीच में ही उठाये रखा। (गोचैव ण णिविस्वत्ते) नीचे नहीं रखा। सकल जीवों की अनुकंपा का नाम प्राणानुकंपा है। अनुकंपा शब्द का अर्थ दया है—दुःस्वाक्रान्त प्राणियों की रक्षा करने के अनुकूल जो चेष्टा की जाती है उसका नाम दया है। “यह सिद्धान्त है कि जितने भी प्राणी हैं वे सब सदा जीने के ही अभिलाषी हैं—मरने के नहीं। सब प्राणी सुख को ही चाहते हैं दुःख को नहीं—दुःख का नाश जिस तरह से हो उसी तरह के उपाय में वे सचेष्ट रहते हैं—अतः मरते हुए प्राणी मुझे मरणादि भय से छुड़ाना चाहिये—उन्हे पीड़ा नहीं पहुँचानी चाहिये” इस प्रकार का जो है मेघ ! तुमने उस समय विचार किया—वही दया है। और यही प्राणानुकंपा है। जो प्राण धारण से जिये, जीते हैं, और आगे जियेंगे—उनका नाम जीव है उनकी जो अनुकंपा है—वह जीवानुकंपा

જેમને તમે પગને પ્રાણાનુકંપાથી, ભૂતાનુકંપાથી, જીવાનુકંપાથી અને સત્ત્વાનુકંપાથી અન્તઃકરણથી ભાવિત કરતા અદ્વરજ ઉચકી રાખ્યો. (ગોચૈવ ણ ણિવિસ્વત્તે) નીચે મૂક્યો નહિ. સકળ જીવો પ્રત્યે અનુકંપા બતાવવી તે પ્રાણાનુકંપા છે. અનુકંપા શબ્દનો અર્થ દયા છે. દુઃખી પ્રાણીઓની રક્ષા કરવા માટે જે યોગ્ય આચરણ કરવામાં આવે છે, તે દયા છે. “આ એક સિદ્ધાન્ત છે કે જગતમાં જેટલાં પ્રાણીઓ છે, તે બધાં હંમેશાં જીવવાની જ અભિલાષી રાખે છે, મરવાની નહિ. બધાં પ્રાણીઓ સુખ ઇચ્છે છે. દુઃખ નહિ. દુઃખનો જે રીતે વિનાશ સંભવી શકે તેના ઉપાયો તેઓ સતત કરતા જ રહે છે. એટલા માટે હું મેઘ ! “મરતા પ્રાણીને મૃત્યુ વગેરેના ભયથી મુક્ત કરવું જોઈએ” આ જાતનો વિચાર તમે તે વખતે કર્યો તેજ ‘દયા’ કહેવાય છે, અને એજ બીજી રીતે પ્રાણાનુકંપા પણ કહી શકાય જે પ્રાણ ધારણ કરીને જીવા, જીવે છે, અને જીવશે તેમનું નામ જીવ છે. તેમના પ્રત્યે જે અનુકંપા

मनुकम्पा, तथा 'सत्ताणुकंपयाए' कालत्रयऽपि सत्तायांगात् सत्त्वाः, तेषां मनुकम्पा तथा, इति शशकरक्षणनिमित्तेन सकलजीवानां रक्षणबुद्ध्या 'से पाए' स एव उद्धीकृतः पादः 'अंतराचेव' मध्यएव 'संधाणि' संधारितः नो चेव णं णिक्खित्ते' न खलु शशकोपरि निक्षिप्तः ततः खलु हे मेघ ! 'तुमं' त्वया माणानुकम्पा यावत् सत्त्वानुकम्पया 'संसारे' संसारश्चतुर्गतिभ्रमणलक्षणः 'परिती कए। परितीकृतः—परि=समन्तात् इतः=गतः इति परीतः, अपरीतः परीतः कृतः इति परितीकृतः—पश्चात्कृत इत्यर्थः, एकस्य शशकस्य परिरक्षणेन सकल प्राणिभूत जीवमत्वरक्षापरायणत्वात् स्वल्पसंसारी जात इति भावः, 'माणुस्साउए निबद्धे' माणुष्यायुष्कं निबद्धम्। ततः खलु स वनदवः=असौ वनाग्निः 'अट्टाइज्जाइ' अट्टे तृतीयानि—अर्धे तृतीयं येषां तानि अर्धं तृतीयानि साद्वैद्ययानीत्यर्थः, 'राइ' दियाइ' रात्रिं दिवानि वनं 'शामेइ' दहति=प्रज्वालयति,

है। कालत्रय में भी सत्ता का योग जिनमें रहता है वे सत्त्व हैं उनकी अनुकंपा सत्त्वानुकंपा है। इस तरह की पवित्र भावना से हे मेघ ! तुमने ऊपर उठाया हुआ वह अपना चरण नीचे शशक के ऊपर नहीं रखा।—(तएणं तुमं मेहा ! ताए पाणानुकंपयाए जाव सत्ताणुकंपयाए संसारे परिती कए माणुस्साउए निबद्धे) उसके बाद हे मेघ ! तुमने उस माणानुकंपा—भूतानुकंपा से जीवानुकंपा से सत्त्वानुकंपा के प्रभाव से अपना चतुर्गति परिभ्रमण रूप संसार अल्प बना लिया संख्यात बना लिया—अर्थात् एक शशक के परिरक्षण से सकल प्राणी, भूत, जीव और सत्त्व की रक्षा में तत्पर होने के कारण तुम स्वल्प संसारी बन गये—दीर्घ संसारी नहीं—रहे। उसी समय तुमने मनुष्यायु का बंध कर लिया। (तएणं से वणदवे अट्टाइज्जाइ राइदियाइं तं वणं शामेइ) वह वनाग्नि उस वन को अट्टाई दिन रात तक

छि, ते एवानुकंपा कडेवाय छि. जेभां त्रष्टे काणभां पणु सत्तानो योग रहि छि ते सत्त्वानुकंपा छि. आ जतनी पवित्र भावनाथी छि मेघ ! तमे उपर उपाडेवो पोतानो पग ससला उपर भूक्यो नहि. (तए णं तुमं मेहा ! ताए पाणानुकंपयाए जाव सत्ताणुकंपयाए संसारे परितीकए माणुस्साउए निबद्धे) त्थार भाइ छे मेघ ! तमे ते प्राणानुकंपा भूतानुकंपा, एवानुकंपा अने सत्त्वानुकंपांना प्रभावथी पोतानो चतुर्गति परिभ्रमण रूप संसार अल्प बनावी दीघा संख्यात बनावी दीघा. मतलब अछि छि के के ससलाना रक्षकथी समस्त प्राणी, भूत, एव अने सत्त्वनी रक्षाभां तत्पर होवो अइल तमे स्वल्प संसारी बनी गया. दीर्घकाण सुधी संसारी रह्यो नथी. ते समये ज तमेअछे मनुष्यायुअने अंध करी दीघा. (तएणं से वणदवे अट्टाइज्जा' राइ दियाइं तं वणं शामेइ) वननो अग्नि जंगलने अदी दिवस सुधी सजनावतो रह्यो

दग्ध्वा=मज्ज्वात्य 'निद्रिप्' निष्ठितः=क्षयंगतः स्वगृहीतकाष्ठतृणादीनां भस्मीभूतत्वात्, 'उपरतः=निवृत्तः नूतनकाष्ठकचवराद्यभावात्, 'उवसंते' उपशान्तः पवनान्तिशयाभावात् 'विज्झाए' विध्यातः अग्गाभुरमुराद्यभावात् सर्वथा प्रकारेण शान्तः, 'होत्था' अभवत्=जातः 'यावि' चापि, चक्ररातभूमिगतोष्णतापि शान्ता, अपि=निश्चयेन तद्वनं वह्निविघ्नरहितं जातम्। ततः खलु ते बहवः सिंहा यावत्=व्याघ्रादयः चिल्ललाभ तं वनदवं=वनान्नि 'निद्रियं जाव विज्झायं' निष्ठितं यावद् विध्यातं=शान्तं पश्यन्ति, इष्ट्वा अग्निभय-

जलाती रही। (ज्ञामित्ता निद्रिप्, उवरए उवसंते, विज्झाए, यावि होत्था) जलाकर फिर वह स्व गृहीत काष्ठ तृणादिकों के भस्मीभूत हो जाने के कारण नष्ट हो गई नूतन काष्ठ रूप कचवरादि का अभाव होने से उपरत हो गई, तथा पवनान्तिशय का सहारा न मिलने से क्षयशान्त हो गई बाद में फिर चिल्ललुल धुंध गई। यहाँतक कि उस वन में भूमिगत उष्णता भी नहीं रही। इस तरह वह अग्नि के विघ्न से रहित हो गया। (तएणं ते बहवे सीहा य जाव चिल्लियाय तं वणदवं निद्रियं जाव विज्झायं पासंति) इस के बाद जब उन सिंह आदि जानवरों से लेकर जंगली गर्दभों तक ने उस वनाग्नि को निष्ठित विध्यात आदि रूप में देखा तो (पासित्ता) देखकर (अग्निभयविष्यमुक्का) के सब के सब अग्नि के भय से विममुक्त होकर (तप्हाए छुहाए य परम्भाहया समाणा मंडलाओ पडिनिक्खमंति) कई दिनों से पिपासा और धुंध से आक्रान्त बन जाने के कारण उस मंडल से एकदम

(ज्ञामित्ता निद्रिप् उवरए उवसंते, विज्झाए याविहोत्था) अग्निने तेमां काष्ठ तृण वगेरे लस्म थर्ध गयां त्यारे पोतानी भेणे न ते ओलवाध गये, भीनं काष्ठ कथरा वगेरेना अलावने लीधे उपरत थर्ध गये, तेमन पवन वगेरेनी सहाय वगर उपशांत थर्ध गये. संपूर्णपक्षे जुआध गये अने छेवटे ते नंगलनी भूमि पक्ष इंडी थर्ध थर्ध. (तएणं ते बहवे सीहा य जाव चिल्लियाय तं वणदवं निद्रियं जाव विज्झायं पासंति) त्यार पछी न्यारेसिंह वगेरे प्राणीओथी भांडीने नंगलना अधिडां सुद्धां अधांओ नंगलना अग्निने निष्ठित विध्यान वगेरे इपमां भेयुं त्यारे (पासित्ता) भेधने (अग्निभयविष्यमुक्का) ते अधां अग्निनी भीक्षी सुकित भेणवीने (तप्हाए छुहाएय परम्भाहया समाणा मंडलाओ पडिनिक्खमंति) केटलाय दिक्खना भूय्यां अने तरस्यां अधां प्राणीओ ते भंडणी अहार नीक्ख्यां.

जननाद्यर्थादृतवर्षिणी टीका अ. १ अ. ४४ मेघमुनेहंस्तिभववर्णनम्

१०७

विममुक्ताः तृणायाः=पिपासया क्षुधया च 'परम्भाहया' पराभ्याहताः=पीडिताः क्षुधापिपासाक्रान्ताः 'समाणा' सन्तः 'मंडलाओ' मण्डलात्=तत्र स्मृतमण्डलप्रदेशात् 'पडिनिक्खमंति' प्रतिनिष्क्रमन्ति=बहिर्निःसरन्ति, प्रतिनिष्क्रम्य सर्वतः समन्तात् 'विप्पसरित्था विमासरन् सर्वदिक्षु गता इत्यर्थः। ततः खलु त्वान्वपरिवारोऽपि मंडलात् निःसृत्य दिक्षु चापदिक्षु च गतः। ततः खलु त्वं हे मेघ! 'जुन्ने' जीर्णः वृद्धवपस्कृत्वात् 'जराजज्जरियदेहे' जराजर्जरितदेहः, जराया=वृद्धावस्थया जर्जरितः=शिथिलीभूतो देहः=शरीरं यस्य सः तथा, 'सिद्धिलवलितया पिणद्धगत्ते' शिथिलवर्लित्वक् पिनद्ध गात्रः, तत्र शिथिलावलिः=वलिप्रधाना'लीलरी' इति भाषायां या त्वक्-तया पिनद्धं=आच्छादितं गात्रं यस्य सः तथा, 'दुब्बले' दुर्बलः=कृशः 'किलंते' क्लान्तः=वीर्योल्लास्ररहितः 'जुंजिए' क्षुधितः, अयं देशीयः शब्दः 'पिवासिए' पिपासितः-तृपितः 'अत्थामे' अस्थामा=शारीरिक बलरहितः 'अबले' अबलः=मनोबलवर्जितः 'अपरक्कमे' अपराक्रमः=आत्मोत्साहरहितः अतएव 'अचंक्रमणो वा' अचंक्रमणः=

बाहर निकले। (पडिनिक्खमित्ता सव्वओ समंता विप्पसरित्था) और निकल कर इधर उधर सर्व दिशाओं में फैल गए। (तएणं तुमं मेहा जुन्ने जराजज्जरियदेहे सिद्धिलवलितया पिणद्धगत्ते) इसके बाद हे मेघ! क्रमशः तुम जीर्ण शरीर तो हो ही गए थे सो जरावस्था से जर्जरित वेद होने के कारण तुम शिथिलीभूत शरीर बन गये। उस समय समस्त तुम्हारा शरीर लीलरीत्वचा से आच्छादित हो गया। (दुब्बले) बलरहित हो गया। (किलंते) वीर्योल्लास से रहित हो गया। (जुंजिए) सदा क्षुधा से युक्त रहने लगा। (पिवासिए) और प्यास से आकुलित। इस तरह तुम (अत्थामे) शारीरिक बल से विहूने बने हुए (अबले) मनोबल से भी विहूने बन गये। (अपरक्कमे) तुम्हें कहीं पर भी उत्साह

(पडिनिक्खमित्ता सव्वओ समंता विप्पसरित्था) अने नीकणीने जधां प्राणीओ आभतेम आभेर इलाध गयां. (तएणं तुमं मेहा जुन्ने जराजज्जरियदेहे सिद्धिलवलितया पिणद्धगत्ते) त्मार बाद हे मेघ! धीमे धीमे तमे शरीरथी शिथिल तो थई जा गया हुता, अने ओथीथ वधारे घडपणुने दीधे साव शिथिल शरीरवाणा थई गया. तमइं आपुं शरीर कस्यदीओथी ठंडाई गयुं हुतुं. (दुब्बले) रूपणुं थई गयुं हुतुं. (किलंते) वीर्योल्लासथी रहित थई गयुं हुतुं. (जुंजिए) ते उमेथां लूण्णुं रेडेवा लाग्युं, अने तरसथी व्याकुण थवा मांडयुं आ प्रभाणु तमे (अत्थामे) शरीरथी निर्णण थईने (अबले) मानसिक रीते यणु दुर्णण थई गया. (अपरक्कमे) अने तमने कौधियणु कामभां उत्साह रह्यो नहि. आ प्रभाणु उत्साह

चलनक्रियारहितः सकलाङ्गक्रियाशून्यत्वात् 'ठाणुखंडे' स्थाणुखण्डः—सार्ध-
दिनद्वयोर्ध्वावस्थानेन स्तम्भितगात्रः सन् त्वमेवं चिन्तितवान्—शशको गतो
मत्परिवारोऽपि गतरस्तदहमपि 'वेगेण' वेगेन शीघ्रगत्या स्वारिचारेः सह-
संमिलनाय 'विप्पसरिस्सामि' विप्पसरिष्यामि=गमिष्यामि 'सकट्टे' इति कृत्वा=
इति चित्तो निश्चित्य 'पाए' पादं 'पसारेमाणे' पसारयन् 'विज्जुहए विव'
विद्युद्धत इव=विद्युत्प्रहारेण हत=इव 'रययगिरिपम्भारे' रजतगिरिप्राग्भारः=
वैताढ्यगिरेः प्राग्भारः=ईषदवनतखण्डम् इव धरणीतले='सब्बंगेहि' सर्वा-
ङ्गैश्च=सकलावयवै, 'सन्निवइए' सन्निपतितः खलु हे मेघ ! तव शरीरे वेदना
मादुर्भूता प्रकटिता यावत् त्वं 'दाहवक्कंतिए' दाहव्युत्क्रान्तिकः दाहो=ज्वरो
व्युत्क्रान्तः=उत्पन्नो यस्य स दाहव्युत्क्रान्तः स एव दाहव्युत्क्रान्तिकः=दाह
ज्वरयुक्तः सन् विहरसि । ततः त्वं हे मेघ ! ताम् उज्जलां यावत् दुरध्यासां

नहीं रहा । इस प्रकार आत्मोत्साहवर्जित हुए तुम (ठाणुखंडेवा) स्थाणु
खंड की तरह (अचंकमणो) दलन चलन क्रिया से भी रहित हो गये ।
अतः सकलाङ्ग, क्रिया शून्य होने के कारण तुम्हारा शरीर छ्वा दिन तक
खंडे रहने से स्तम्भित हो गया । (वेगेण विप्पसरिस्सामिच्चि कट्टु पाए
पसारे माणे विज्जुहए विव रययगिरिपम्भारे धरणीतलंसि सब्बंगेहि
सन्निवइए) इस समय तुमने ऐसा विचार किया कि मैं यहाँ से शीघ्र
भागकर अपने परिवार के साथ मिलने के लिये चला जाऊँ सो इस
विचार से ज्योंही तुमने अपना चरण पसारा कि उसी समय विद्युत् प्रहारसे
आहत वैताढ्यगिरि के खंड की तरह तुम धरणीतल पर अपने समस्त
अंगों के साथ धड़ाम से गिर पड़े । (त एणं तव मेहा ! सरीरगंसि वेयणा
पाउब्भूया) इस से हे मेघ ! तुम्हारे शरीर में बेहद वेदना प्रकट हुई ।
(उज्जला जाव दाहवक्कंतिए याव विहरसि) वह वेदना तीव्र होने से

रहित थयेला तमे (ठाणुखंडेवा) लाडली नेम (अचंकमणो) डालवा आलवानी
कियाथी पणु रहित थई गया. तेथी तमारां जधां अंगो किया शून्य थई ने परि-
षुअमे अदी द्विस अेटवे के ६० कलाक सुधी जेभा रहेवाथी स्तमित थई गयां.
(वेगेण विप्पसरिस्सामिच्चि कट्टु पाए पसारे माणे विज्जुहए विव रयय-
गिरिपम्भारे धरणीतलंसि सब्बंगेहि सन्निवइए) ते वपते तमने विचार
छेदलव्यो के हुं सत्तरे अईथी मारा परिवारनी पासो अई. आ विचारथी तमे
पोतानो पम उपाडयो के तरत ज वीजणीना आधातथी वैताढ्य पर्वतना अंउनी
नेम धम करीने पृथ्वी उपर पडी गया. (त एणं तव मेहा ! सरीरगंसि वेयणा
पाउब्भूया) हे मेघ ! तेनाथी तमारा शरीरमां अतिशय वेदना थवा भांडी. (उज्जला

अनगरधर्मास्तत्रविणीटीका अ १ सू. ४१ मेघमणि प्रतिभगवपददेशः

५०१

त्रोणि रात्रि दिवानि 'वेयणं' वेदनां 'वेएमाणे' वेदयन=अनुभवन विदित्य
'एयं वाससयं' एकं वर्षशतं परमायुः पालयित्वा इहेव जम्बूद्वीपे द्वीपे भारते
वर्षे राजगृहे नगरे श्रेणिकस्य राज्ञो धारिण्या देव्याः कुक्षौ कुमारतया 'पच्चा-
याए' प्रत्यायातः=हस्तिभवात् समागतः ॥ सू० ४४॥

मूलम्—तएणं तुमं मेहा ! आणुपुव्वेणं गब्भवासाओ नि
क्खंते समाणे उम्मुक्कवालभावे जोव्वणगमणुपत्ते मम अंतिए मुंडे
भविता अगाराओ अणगारियं पव्वइए, जइ जाव तुमं मेहा ! तिरि-
क्खजोणियभावमुव्वगएणं अपडिलद्धसंमत्तरयणपडिलंभेणं से पांये
पाणाणुकंपयाए जाव अंतरा चेव संधारिए नो चेव णं निक्खित्ते
किमंग पुण तुमं मेहा ! इयाणि विपुलकुलसमुब्भवे निरुवहयसरी-

समस्त शरीर को जला रही थी, सकल शरीर में तिल में तैल की तरह
व्याप्त हो रही थी। तीव्र थी—दुःसह थी। आदि २। इस कारण तुम
दाहज्वर से भी युक्त हो गये। (तएणं तुमं मेहा। तं उज्जलं जाव दुर
दियासं तिन्नि राइंदियाइं वेयणं वेएमाणे विहरित्ता एयं वाससयं परमाउं पा
लइत्ता इहेव जंबुद्वीपे दीवे भारदेवासे रायगिहे नगरे सेणियस्स रण्णो
धारिणीए देवीए कुच्छिसि कुमारत्ताए पच्चायाए) इसके बाद हे मेघ !
तुम उस उज्ज्वल यावत् दरध्यास वेदना को तीन दिन रात तक
अनुभव करते हुए एक सौ वर्ष की उत्कृष्ट आयु समाप्त कर इसी जंबू-
द्वीप नाम के द्वीप में भारत वर्ष में राजगृहनगर में श्रेणिक राजा और धारिणी
देवीकी कुक्षि में हस्ति की पर्याय से पुत्र रूप से जन्मे ॥ सूत्र "४४"

जाव दाहवक्कंतिए यात्रि विहरसि) वेदना तीव्र होवाथी तक्षमां तेक्षनी जेम
आभा शरीरमां भणतस थवा भांडी हुती. तमे दाहज्वरथी पीडाए रह्या हुता.
(तएणं तुमं मेहा ! तं उज्जलं जाव दुरदियासं तिन्नि राइंदियाइं वेयणं
वेएमाणे विहरित्ता एयं वाससयं परमाउं पालइत्ता इहेव जंबुद्वीपे दीवे
भारदेवासे रायगिहे नगरे सेणियस्स रण्णो धारिणीए देवीए कुच्छिसि
कुमारत्ताए पच्चायाए) त्थार पछी हे मेघ ! ते दुःसह अने दरध्यास वेदना
त्रय दिवस अने रात अनुभवने ओकसो वर्षंतुं उत्कृष्ट आयुष्य पूरुं करीने ओज्
जंबुद्वीपना भारतवर्षमां राजगृहनगरमां श्रेणिक राजा अने धारिणी देवीना उदरमां
हस्तिना पर्यायथी पुत्रइये जन्म पाव्या. ॥ सूत्र "४४" ॥

दंतलक्षपंचिदिष्ट एवं उट्टुणकम्म बल वीरिय पुरिसगारपरक्कमसं-
 जुत्ते मम अंतिष्ट मुंडे भवित्ता अगाराओ अणगारियं पव्वइए समाणे
 समणाणं निग्गंथाणं राओ पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि वायणाए
 जाव धम्माणुओगचिताए त उच्चारस्स वा पासवणस्स वा अतिग-
 च्छमाणाण य निग्गच्छमाणाण य हत्थसंघट्टणाणि य पायसंघट्टणाणि
 य जाव रयरेणुगुण्डणाणि य नो सम्मं सहसि खमसि तितिकखसि
 अहियासेसि! तएणं तस्स मेहस्स अणगारस्स समणस्स भगवओ
 महावीरस्स अंतिष्ट एयमट्ठं सोच्चा णिसम्म सुभेहिं पसरथेहिं अज्झ-
 वसाणेहिं लेस्साहिं विसुज्झमाणीहिं तयावरणिजाणं कम्माणं खओ-
 वसमेणं ईहावूहमग्गणगवेसणं करेमाणस्स सन्निपुठ्वे जाइसरणे
 समुप्पन्ने, एयमट्ठं सम्मं अभिसमेइ। तएणं से मेहे कुमारे समणेणं
 भगवया महावीरेणं संभारियपुव्वजाइसरणे दुगुणाणीयसंवगे आ-
 णंदयंसुपुन्नमुहे हरिसवमेणं धाराहयकदंबपुप्फं पिव समुस्सियरोम-
 कूवे समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ वंदित्ता नमसित्ता एवं
 वयासी-अज्जप्पभिइ णं भंते! मम दो अच्छीणि मोत्तुणं अवसेसे-
 काए समणाणं निग्गंथाणं निसिट्ठेत्तिकट्ठे पुणरविसमणं भगवं महा-
 वीरं वंदइ नमंसइ वंदित्ता नमसित्ता एवं वयासी-इच्छामि णं भंते!
 इथाणि सयमेव दोच्चंपि, सयमेव पव्वाविउं सयमेव मुंडाविउं जाव
 संघमेव आचारगोयरं जायामायावत्तियं धम्ममाइक्खिउं। तएणं
 समणे भगवं महावीरे मेहं कुमारं सयमेव पव्वावेइ जाव जायामा-
 यावत्तियं धम्ममाइक्खिउं एवं देवाणुप्पिया! गन्तव्वं एवं चिद्धियव्वं

अनगारधर्मास्तुवर्णिनी टीका अ. १ सू. ४५ मेघमुनि प्रति भगवदुपदेशः ५११

एवं णिसियव्वं एवं तुयट्ठियव्वं एवं मुंजियव्वं भासियव्वं उट्ठायर
पाणाणं भूयाणं जीवाणं सत्ताणं संजमेणं संजमियव्वं । तएणं से मेहे
समणस्स भगवओ महावीरस्स अयमेयारूवं धम्मियं उव्वसं सम्मं
पडिच्छइ, पडिच्छित्ता तह चिट्ठइ जाव संजमेणं संजमइ । तएणं से
मेहे अणगारे जाए ईरियासमिए अणगारवन्नओ भाणियव्वो ।
तएणं से मेहे अणगारे समणस्स भगवओ महावीरस्स एयारूवाणं
थेराणं अंतिए सामाइयमाइयाइं एकारसअंगाइं अहिज्जइ, अहि-
ज्जित्ता बहूहि चउत्थ छट्ठदुमदसमदुवालसेहि मासद्धमासखमणेहि
अप्पाणं भावेमाणेविहरइ । तएणं समणेभगवं महावीरे रायगिहाओ
नगराओ गुणसिल्लाओ चेइयाओ पडिक्खिमइ पडिनिक्खमित्ता बांहया
जणवयविहारं विहरइ ॥सू० ४५॥

टीका—‘तएणं तुमं मेहा । इत्यादि । ततःखलु त्वं हे मेघ ! ‘आणु
पुब्बेणं आणुपूव्यां क्रमेण गर्भवासात् निष्क्रान्तः सन् धृतजन्मा सन् उन्मुक्तवा-
लभावो यौवनक्रमनुपासः समान्तिके मुण्डो भूत्वा अगाराद् अनगारितां प्रव-
जितः ‘तं जइ’ तद् यदि यावत् त्वया हे मेघ ! तिर्यग् यौनिकभावमुपागतेन=

‘तएणं तुमं मेहा’ इत्यादि

टीकार्थ—(तए णं) इसके बाद (मेहा) हे मेघ ! (तुमं) तुम (आणुपुब्बेणं)
क्रमशः (गर्भवासाओ निक्खंते समणे) गर्भवास से निकले और
(उन्मुक्तवालभावे) बाल्यावस्था का परित्याग कर (जोव्वणगमणुपत्ते)
यौवन अवस्था को प्राप्त हुए (मम अंतिए मुंडे भवित्ता) फिर मेरे पास
मुंडित होकर (अगाराओ अणगारियं पव्वइए) तुम आगारसे अनगारी

‘तएणं तुमं मेहा !’ इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) त्पार आइ (मेहा) हे मेघ ! (तुमं) तमे (आणुपुब्बेणं) अतः
क्रमे (गर्भवासाओ निक्खंते समणे) गर्भवासमांशी अडार आल्या आने (उन्मु-
क्तवालभावे) अवस्था बदलने (जोव्वणगमणुपत्ते) युवावस्था (मम अंतिए
मुंडे भवित्ता) पछी भारी पास मुंडित थानि (अगाराओ अणगारियं पव्वइए)

પ્રાપ્તગજભવેન 'અપહિલદ્વસમત્તરચળપહિલભેળ' અપ્રતિલબ્ધસમ્યક્ત્વ
 રત્નપ્રતિલબ્ધેન, તત્ર-અપ્રતિલબ્ધપ્ત=અનંતકાલાદસમ્પાપ્ત સમ્યક્ત્વરત્ન,
 તસ્ય પ્રતિલભ્નો=લાભો યસ્યસઃતેન પ્રાપ્તસમ્યક્ત્વેનેત્યર્થઃ 'સે પાયે' અસૌ
 પાદઃ=ચરણઃ=સ્ત્વયા સ્વગાત્રકણ્ઠ્યનાર્થમુક્તિષ્ણઃ પ્રાણાનુકમ્પયા યાવત્ અંતરા-
 રાચેવ ભૂમેરુર્ધ્વમેવ ત્વયા સંધારિતઃ=સ્થાપિતઃ, સ્વલુ નૈવ શશકોપરિ નિશ્ણિષ્ઠઃ
 ચકારાદન્યભૂતાનામુપરિ ચ સ્વચરણો ન શ્ણિષ્ઠઃ સકલજીવોપરિપરમકરુણાપરા-
 ચણત્વાત્ इति भावः, एवकारो निश्चयार्थकः, 'णं' वाक्यालंकारे 'किमंग पुण
 तुमं मेहा' किमङ्ग ! पुनस्त्वं हे मेघ ! अंग' इति कोमलामंत्रणे, हे मेघ !
 पुनस्त्वं 'इयाणि' इदानीं=अधुना विपुलकुलसमुद्भवे' विपुलकुलसमुद्भवं=
 विशालवंशजातः निरुवहयसरीरदंतलद्धपंचिदि' निरुपहतशरीरदान्त-
 लब्धपञ्चेन्द्रियः, तत्र-निरुपहत=उपद्रवरहितं शरीरं यस्य सः, तथा दान्तानि=
 उपशमं नीतानि प्राग्गजभवे, लब्धानि=प्राप्तानि सन्ति पञ्चेन्द्रियाणि येन सः

રૂપમેં દીક્ષિત હુણ (તં જડ જાવ તુમં મેહા ! તિરિક્તજોણિયભાવમુવ-
 ગણં અપહિલદ્વ સમત્તરચળપહિલભેળં સે પાયે પાણાનુકંપયાણ જાવ અંતરા-
 ચેવ સંધારિણ) તો યદિ હે મેઘ ! તુમને જય કિ હાથી રૂપ તિર્યઞ્ચ
 કી પર્યાયમેં વર્તમાન થે અન્તકાલ સે અપ્રતિલબ્ધ હુણ સમ્યક્ત્વ રત્ન કે
 લાભ સે વહ પૈર જો ગાત્ર કણ્ઠ્યન (શરીર સુજલાને) કે લિયે ઉઠાયા
 થા પ્રાણિ આદિ કો અનુકંપા સે પ્રેરિત હોકર વીચમેં હી ઉઠાયે રહ્યા
 (જો ચેવ જં નિવિસ્વતે) ઉસે જમીન પર નહીં ધરા ઔર ન શશક કે
 ઉપર હી રહ્યા તથા વહાં બૈઠે હુણ અન્ય પ્રાણિયોં કે ઉપર મી નહીં રહ્યા
 (કિમંગ પુણ તુમં મેહા ! ઇયાણિ વિપુલકુલસમુદ્ભવે નિરુવહયસરીરદંત
 લદ્ધપંચિદિ) તો ફિર ઉસ સમય હે મેઘ ! વિશાલકુલમેં ઉત્પન્ન હુણ

તમે અગાર મટીને અનગાર રૂપે દીક્ષિત થયા. (તં જડ જાવ તુમં મેહા !
 તિરિક્તજોણિયભાવમુવગણં અપહિલદ્વ સમત્તરચળપહિલભેળં સે પાયે
 પાણાનુકંપયાણ જાવ અંતરા ચેવ સંધારિણ) બે હે મેઘ ! તમેએ હાથીના
 તિર્યંચના પર્યાયમાં અનન્તકાળથી અપ્રતિલબ્ધ (અપ્રયાય) થયેલા સમ્યક્ત્વ રત્નના
 લાભથી શરીરને અંગવાળવા માટે ઉપાડેલા તે પગને પ્રાણી વગેરેની પ્રત્યે અનુ-
 કંપાથી પ્રેરાઈને અધવચ્ચે જ ઉપાડી રાખ્યો (જો ચેવ જં નિવિસ્વતે), તેને જમીન
 પર મૂક્યો જ નહિ તેમ સસલા ઉપર મૂક્યો નહિ અને ત્યાં બેઠેલાં અન્ય પ્રાણીયો
 ઉપર પણ મૂક્યો નહિ (કિમંગ પુણ તુમં મેહા ! ઇયાણિ વિપુલકુલસમુદ્ભવે
 નિરુવહયસરીરદંતલદ્ધપંચિદિ) ત્યાર પછી હે મેઘ ! આ વખતે તમે વિશાળ

अनगारधर्माभ्युत्थवर्षिणीटीका. अ १ सू. ४५ मेघमुनि प्रति भगवदुपदेशः

५१३

एवं 'उद्वाणकम्मबलवीरियपुरिसकारपरकमसंजुत्ते' एवमुत्थानकर्म बलवीर्यपुरुषाकारपराक्रमसंयुक्तः खलु तत्र 'एवं' अमुनैव प्रकारेण उत्थानं= चेष्टाविशेषः--उर्ध्वीभवनम्, उत्साहो वा, कर्म=क्रिया-व्यवसायः, बलं=शरीर सामर्थ्य, वीर्यं=जीवसामर्थ्य 'पुरिसकार' पुरुषाकारः=पौरुषं बलवीर्ययोर्व्यापारणं 'परकमं' पराक्रमः=परमवीर्यम्, एतैः संयुक्तः, ममान्तिके मुण्डो भूत्वा अगाराद् अनगारितां प्रव्रजितः सन् श्रमणानां 'निर्ग्रन्थानां' 'पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि' पूर्वरात्रापररात्रकाले वाचनायै यावद् धर्मानुयोगचिन्तायै च उच्चाराय वा प्रसन्नयाय वा श्रतिगच्छतां च निर्गच्छतां च हस्त संघटनानि च, पादसंघटनानि च यावद् 'रयरेणुगुण्डणाणिय' रजोरेणुगुण्डनानि च, तत्र रजः=सूक्ष्मा धूलिः, रेणुः=स्थूला धूलिः, तयोः गुण्डनानि=लेपान् 'नो सम्मं सहसि' न सम्यक्=शान्तमनसा 'सहसे' सहनं करोषि, 'खमसि' न क्षमसे तन्तणाटादि शब्दरहितं क्षमापूर्वकं शान्तभावं न करोषि 'तितिवखसि' न

और गज की पर्याय में अपनी इन्द्रियो को उपशमित करनेवाले निरुपहत शरीर तुम (एवं उद्वाणकम्मबलवीरिय पुरिसकारपरकमसंजुत्ते) उत्थान, कर्म, बल, वीर्य, पुरुषाकार और पराक्रम से संयुक्त होकर (मम अंति ए मुंडे भवित्ता अगाराओ अणगारियं पव्वइए समाणे) मेरे पास मुंडित हुए हो और अगार से अनगारी रूप में दीक्षित हुए हो तो इस तरह होते हुए तुम (समणानं निर्गन्थानं राओ पुव्वरत्तावरत्तकालसमयं वायणाए जाव रयरेणुगुण्डणाणि य नो सम्मं सहसि) पूर्व रात्रि और अपर रात्रि के समयमें वाचना आदि के लिये आते जाते श्रमण निर्ग्रन्थ साधुओं के हस्त संघटनो को पाद संघटनो को यावत् रजरेणु के लेपों को शान्त मनसे क्या सहन नहीं कर सकते हो। (खमसि, तितिवखसि, आहिया

कुण्ठां जन्म पाप्मा अने दुःखीना पर्यायमां पोतानी छन्द्रेणेने शांत करना निरुपहत शरीरवाणा तमे (एवं उद्वाणकम्मबलवीरियपुरिसकारपरकमसंजुत्ते) उत्थान कर्म, बल, वीर्य, पुरुषाकार अने पराक्रमी भवने (मम अंति ए मुंडे भवित्ता अगाराओ अणगारियं पव्वइए समाणे) तमे भारी पास मुंडित थया छि अने अगारथी अनगार इपे दीक्षित थया छि आवी स्थितिमां तमे (समणानं निर्गन्थानं राओ पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि वायणाए जाव रयरेणुगुण्डणाणि य नो सम्मं सहसि!) पूर्व रात्रि अने अपर रात्रिना वणते वाचना वगेरेने भाटे आवण्ड करता श्रमणु निर्ग्रन्थ साधुयोना दुःख अने पगनी अथशमणो तेमज धूण वगेरेनी भलीनताने शांत मनथी सही शकता नथी? (खमसि तितिवखसि अहियासेसि?) णउणअट

‘नि तक्षसे दैन्यमावरहितउपशमदर्शान भजसि ‘अहियासेसि’ अध्यास्से शुभाध्यवसायेन निश्चलकायतया नावतिष्ठसे, हे वत्स ! स्वकल्याणार्थं परीष-
दोपसर्गादिकं सर्वथा सहनीयमिन्याशयः। ततः खलु तस्य मेघस्य अनगा-
रस्य श्रमणस्य भगवतो महावीरस्यान्निके एतमर्थं श्रुत्वा निश्चय्य शुभैः
परिणामैः प्रशस्तैरध्यवसायैर्लेख्यानिविशुध्यमानाभिस्तदावरणीयानां=मति-
ज्ञानभेदरूपाणां जातिस्मरणान्तरणीयानां कर्मणां ‘स्वओवसमेणं’ क्षयोपशमेन
उदितानां क्षयः, अनुदितानां विष्कम्भितोदयत्वम्-उपशमः, तेन ‘ईहावूह
मग्गमग्गवेसणं’ ईहाऽपोहमार्गमग्गवेसणम्=ईहा=सदार्थाभिमुखो वितर्कः, अपोहः=

सेसि) तन्तनादि शब्द रहित होकर तूम क्षमा पूर्वक शान्त भाव धारण
नहीं कर सकते हो, दैन्य भाव रहित उपशम अवस्था को प्राप्त नहीं हो
सकते हो ? शुभ अध्यवसाय से निश्चल शरीर होकर नहीं ठहर सकते
हो ? हे वत्स ! अपने कल्याण के लिये श्रमण निर्ग्रन्थ साधु को आये
हुए परीषद् और उपसर्ग सब सहन करना चाहिये । (तएवं तस्स मेहस्स
अणगारस्स समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए एयमट्ठं सोच्चा णि
सम्म) इस प्रकार उस मेघकुमार को श्रमण भगवान् महावीर के सुखा-
रविन्द से इस अर्थ को सुनकर और उसे हृदयमें अवधारित कर (सुमेहिं
परिणामेहिं पसत्थेहिं अज्झवसाणेहिं लेस्साहिं विमुज्झमाणीहिं तयावर
णिज्जकम्माणं स्वओवसमेणं) शुभ परिणामों से प्रशस्त अध्यवसायों से
विशुध्यमान लेख्याओं से मतिज्ञानवरण कर्म के भेदरूप जातिस्मरणा-
वरणीय कर्मों के क्षयोपशम से (ईहावूहमग्गमग्गवेसणं) ईहा, पोह,

छाडीने क्षमाशील य्दने शान्त भाव धारण करी शकता नथी ? अने दैन्य रहित
य्दने उपशम अवस्था प्राप्त करी शकता नथी ? शुभ अध्यवसायथी स्थिरता भेज-
वीने स्थिर बनी शकता नथी ? हे वत्स पोताना कल्याण भाटे श्रमण निर्ग्रन्थ साधुने
एवमत्ता आवता परीषदु अने उपसर्ग य्दने सहन करवा जेठये. (तएवं तस्स
मेहस्स अणगारस्स समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए एयमट्ठं सोच्चा
णिसम्म) आ प्रमाणे मेघकुमार श्रमण भगवान् महावीरना मुण्डमण्डी आ
वथने साल्ज्यां अने तेभने हृदयमां सारी पेठे धारण करीने (सुमेहिं परिण-
मेहिं पसत्थेहिं अज्झवसाणेहिं लेस्साहिं विमुज्झमाणीहिं तयावरणिज्जकम्माणं
स्वओवसमेणं) शुभ परिणामोथी प्रशस्त अध्यवसायोथी विशुद्धमान लेख्याओथी,
मतिज्ञानावरण कर्मना लेद इप नति स्मरणावरणीय कर्मोना क्षयोपशमथी, (ईहावूह
मग्गमग्गवेसणं) छिडाअपोह, मार्गण, गवेसण (करेमाणस्स) कतां (सन्नि

अनगरधम त्रवार्षिणीटीका अ.१ सू. ४५ मेघमुनि प्रति भगवदुपदेशः

५१५

नश्चयः सक नोत्तमालं विशेषनिश्चयायविचारणारूपः, मार्गणम्= अन्वेषणं यथावात्थतस्वरूपान्वेषणम्, गवेषणम् मार्गणानन्तरमुपलभ्यस्य स्वरूप-स्य सर्वतो निर्णयाभिमुखविचारपरम्परालक्षणम्, एतच्चतुष्टयं कुर्वतः, 'सन्निपुण्वे जाइसरणे' संज्ञिपूर्वजातिस्मरणं=स्वस्य संज्ञिपूर्वभवसम्बन्धिज्ञानं 'समुपपन्ने' समुत्पन्नम् तेन-एतस्यै=गजभवसम्बन्धिवृत्तान्त 'सम्मं' सम्मं 'अभिसमेइ' अभिसमेति=जानाति । ततः खलु समेयकुमारः श्रमणेन भगवता महावीरेण 'संभारियपुव्वजाइसरणे' संस्मारितपूर्वजातिस्मरणः=संस्मारितं पूर्वजाति-स्मरणं=पूर्वभवज्ञानं यस्य स तथा, 'दुगुणाणीय संवेगे' द्विगुणातीत संवेगः=द्विगुणः=पूर्वकालापेक्षया षण्णः संवेगः=विषयसुखपरिहारेण मोक्षाभिलाषलक्षणो यस्य सः तथा, 'आणंदयंसुपुण्णमुहे' आनन्दाश्रुपूर्णसुखः-परमकरुणया भगवदेशनाजनितपरममोदाश्रुसंभृतसुखः 'हरिस्वसेणं' हर्षवशेन 'धाराहयकदंवपुण्णपिव' धाराहतकदम्बपुष्पमिव जलधरधारया आहतं=सिक्तं

मार्गण और गवेषण (करेमाणस्स) करते हुए (सन्निपुण्वे जाइसरणे समुपपन्ने) अपने संज्ञिभव का जातिस्मरण ज्ञान-अर्थात् पूर्वभव संबन्धी ज्ञान उत्पन्न हो गया। सो उसने एयमद्वं सम्मं अभिसमेइ) अपने हस्ति भव सम्बन्धी वृत्तान्त को अच्छी तरह जान लिया। (तएणं से मेहे-कुमारं समणेणं भगवया महावीरेणं संभारियपुव्वजाइसरणे दुगुणाणीय संवेगे आणंदयंसुपुण्णमुहे हरिस्वसेणं धाराहयकदंवपुण्णपिव समुसुय-रोमकूवे समणं भगवं वंदइ नमंसइ) इस प्रकार श्रमण भगवान् महावीर के द्वारा जिसे अपना पूर्वभव सम्बन्धी भव स्मृत कराया गया है एसा वह मेघकुमार अब पूर्व कालकी अपेक्षा मोक्षाभिलाषरूप संवेग भाव की द्विगुणित रूपमें प्राप्तकर आनन्दाश्रु से पूर्ण सुख वाला हो गया और हर्ष के वशा से गेय धाराहत कदंबपुष्प की तरह रोमाञ्चित करीर होकर

पुव्वे जाइसरणे समुपपन्ने) पीताना 'संज्ञिभवतु' जाति स्मरण ज्ञान-अर्थात् पूर्व-पूर्वभवतु' ज्ञान यथुं, तेथी ते-णे (एयमद्वं सम्मं अभिसमेइ) पीताना हस्ति पर्यायनी यधी वात जारी रीते जाणी लीधी. (तएणं से मेहेकुमारं समणेणं भगवया महावीरेणं संभारियपुव्वजाइसरणे दुगुणाणीयसंवेगे आणंदयंसुपुण्णमुहे हरिस्वसेणं धाराहयकदंवपुण्णपिव समुसुय-रोमकूवे समणं भगवं वंदइ नमंसइ) आ प्रभाणे श्रमणु लजवान् महावीरपदे जेमनाथी तेमना पूर्वजन्मतु' ज्ञान स्मरणु कशववामां आचुं छे, अवेदा ते मेघकुमार हवे पछेदेथी यमणा इयमां मोक्षाभिलाषइय संवेग लावने मेणवीनि आनन्दना आसुओथी वहेतां मां वाणा मेघकुमार हस्ति थता व्रदंण पप्पनी जेम दोमाञ्चित शरीरवाणा थधने

‘कदंबपुष्पं पिव’ कदम्बपुष्पमिव, ‘समुच्चित्तरोमकूपे’ समुच्चित्तरोमकूपः—समुच्चिता रोमकूपा यस्य सः रोमाञ्चित इत्यर्थः, श्रमणं भगवन्तं महावीरं वन्दते नमस्यति वन्दित्वा एवमवदत्—‘अज्जप्पभिइणं’ अद्यप्रभृति खलु ‘भंते!’ हे भदन्त ! मम ‘दो अच्छीणि’ द्वे अक्षिणी ‘मोत्तूणं’ मुक्त्वा ‘अवसेसे’ अवशेषः नेत्रातिरिक्तः सर्वकायो मया श्रमणानां निर्ग्रन्थानां ‘निसिद्धे’ निःसृष्टः= अधीनी कृतः शिकटु’ इति कृत्वा=इत्युक्त्वा पुनरपि श्रमणं भगवन्तं महावीरं वन्दते नमस्यति वन्दित्वा नमस्यित्वा एवमवादीत्—इच्छामि खलु हे भदन्त ! इदानीं स्वयमेव=आत्मनैव न तु परमैरणया द्वितीयवारमपि स्वयमेव=साक्षाद् भवद्भिरेव

उसने श्रमण भगवान् महावीर को वंदना नमस्का किया । (वंदित्ता नमंसित्ता एवं वयासी) वंदना नमस्कार करके कि वह श्रमण भगवान् महावीर से इस प्रकार कहने लगा—(अज्जप्पभिइणं भंते ! मम दो अच्छीणि मोत्तूणं अवसेसेकाए समणाणं निर्ग्रन्थाणं निसिद्धेत्ति कटु पुणरपि समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ वंदित्ता नमंसित्ता एवं वयासी) हे भदन्त ! आज से मैं अपने समस्त शरीर को दो आंखों के सिवाय श्रमण निर्ग्रन्थों के अधीन करता हूँ । ऐसा कहकर मेघकुमारने श्रमण भगवान् महावीर को वंदना की नमस्कार किया । वंदना नमस्कार करके फिर वह इस प्रकार कहने लगा—(इच्छामि णं भंते ! इयाणि सयमेव दोच्चंपि सयमेव पन्वाविउं सयमेव मुंडाविउं जाव सयमेव आयासगोयरजायामायावत्तियं धम्ममाइविम्वउं) हे भदन्त ! मैं इस समय अपनी आत्मा की प्रेरणा से पर की प्रेरणा से नहीं—द्वितीय वार भी साक्षात् आपसे ही दीक्षित

श्रमणु भगवान् महावीरने वंदन अने वारंवार नमस्कार कयां. (वंदित्ता नमंसित्ता एवं वयासी) वंदन अने नमस्कार करीने ते श्रमणु भगवान् महावीरने आ प्रभाणु कडेवा लाय्या. (अज्जप्पभिइणं भंते ! मम दो अच्छीणि मोत्तूणं अवसेसे काए समणाणं निर्ग्रन्थाणं निसिद्धेत्ति कटु पुणरपि समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ वंदित्ता नमंसित्ता एवं वयासी) हे भदन्त ! आज्ज्थी हुं मारा आभा शरीरने इकत जे आंणे सिवाय श्रमणु निर्ग्रन्थने अर्पणु कइं छुं आभ कडीने मेघकुमारने श्रमणु भगवान् महावीरने वंदन कयां अने नमस्कार कयां. वंदन अने नमस्कार करीने ते कडेवा लाय्या. (इच्छामि णं भंते ! इयाणि सयमेव दोच्चंपि सयमेव पन्वाविउं सयमेव मुंडाविउं जाव सयमेव आयासगोयरजायामायावत्तियं धम्ममाइविम्वउं) हे भदन्त ! अत्थारे हुं जीव्ज् मालुअथी प्रेरार्थने नहि पणु पाताना आत्माथी अ प्रेरित्थ अर्थने जीव्ज् वार पणु

अनगारधर्मावृत्तवर्णिणी टीकाः अ १९. ४५ मेघमुनि प्रति भगवदुपदेशः

५१७

प्रवाजयितुं स्वयमेव मुडयितुं यावत् स्वयमेव आचारगोवरविनयवैनयिक-
चरणकरणयात्रामात्रावृत्तिकं धर्मम् 'आइक्खितुं' आख्यापयितुम् इच्छामीति
पूर्वेण सम्यग्भक्तः, ततः खलु श्रमणो भगवान् महावीरः मेघं कुमारं स्वयमेव
प्रवाजयति, यावत् यात्रामात्रावृत्तिकं धर्ममाख्याति । हे देवानुप्रिय ! मेघ ! एवं
गन्तव्यम्, एवं 'चिद्विगच्छं' स्थानव्यम्, ऊर्ध्वस्थानेन शुद्धभूमौ, एवं निषत्तव्यं=
उपवेष्टव्यमित्यर्थः, एवं 'तुयद्विगच्छं' त्वग्वर्तितव्यं=शयितव्यम्, एवं भोक्तव्यं,
भाषितव्यम्-यतनया गमनादिकं कर्तव्यमिति भावः । उत्थाय, उत्थाय प्रमाद-

होने के लिये, मुडित होनेके लिये, यावत् आचार, गोवर, विनय, वैनयिक, चरण, करण यात्रा, मात्रा वृत्ति वाले धर्म की प्ररूपणा करने के लिये चाह रहा हूँ । (तएणं समणे भगवं महावीरे मेघं कुमारं सयमेव पव्वावेइ जाव जाया मायावत्तियं धम्ममाइक्खइ) मेघकुमार की इस प्रार्थना पर ध्यान देकर श्रमण भगवान् महावीरने उन्हें स्वयं सर्वविरति रूप मुनि दीक्षा प्रदान की-यावत् यात्रामात्रा वृत्तिवाले धर्म का उपदेश दिया । एवं देवाणुप्पिया ! गंतव्वं एवं चिद्विगच्छं एवं निषियव्वं एवं तुयद्विगच्छं एवं भुंजियव्वं एवं भासियव्वं उट्ठायर पाणाणं भूयाणं जीवाणं सत्ताणं संजमेणं संजमियव्वं) प्रभुने उन्हे समझाया-हे देवानुप्रिय मेघ ! तुम्हें इस प्रकार चलना चाहिये, इस प्रकार यतना पूर्वक बैठना चाहिये उर्ध्वस्थान से यतना पूर्वक शुद्ध भूमि पर इस आसन से बैठना चाहिये, इस प्रकार यतना पूर्वक करवट बदलनी चाहिये-यतना पूर्वक सोना चाहिये

आपथ्रीथीज् दीक्षित थवा भाटे, मुडित थवा भाटे, आचार, गोवर, विनय, वैनयिक चरण, करण, यात्रा, मात्रा, वृत्तिवाणा धर्मनी प्ररूपणा करवा थाहुं छुं. (तएणं समणे भगवं महावीरे मेघं कुमारं सयमेव पव्वावेइ जाव जायामायावत्तियं धम्ममाइक्खइ) मेघकुमारनी विनंतिने लक्ष्यमां राणीने श्रमणु लगवान भडावीरे तेने नते सर्व विरति इय मुनि दीक्षा आपी, अने यात्रा मात्रा वृत्तिवाणा धर्मनी उपदेश आप्थो. (एवं देवाणुप्पिया ! गंतव्वं एवं चिद्विगच्छं एवं निषियव्वं एवं तुयद्विगच्छं एवं भुंजियव्वं एवं भासियव्वं उट्ठायर २ पाणाणं भूयाणं जीवाणं सत्ताणं संजमेणं संजमियव्वं) अने प्रभुणे तेमने समझवतां छुं-हे देवानुप्रिय ! मेघ ! आ रीते तमारे आलहुं नेछंथे, आ रीते यतनथी तमारे नेछंथे, उर्ध्वस्थानेथी यतन पूर्वक आ रीते निर्माण भूमि उपर आ नतना आसनथी तमारे नेछंथे, आ रीते यतनाथी पायुं धेरुं नेछंथे, आ रीते यतनाथी सुयुं नेछंथे, अने आ रीते यतनापूर्वक आलार लेवा नेछंथे, आ रीते यतनाथी गमन-हलनचलन-पणेरे डियाओ करवी नेछंथे अने आ

निद्रादिपरिहारेण संयममार्गे स्थिता, प्राणानां भूतानां जीवानां सत्त्वानां संयमेन संयमो=रक्षा तेन, संयन्तव्यम् संयतितव्यमित्यर्थः। ततः समेधकुमारः श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य इममेतदूप धार्मिकमुपदेशं सम्यक् प्रतीच्छति=गृह्णाति-स्वीकरोति, प्रतीष्य तथैव=भगवदुपदेशानुसारेणैव 'चिद्वद्' तिष्ठति यावत् संयमेन संयतते। ततः खलु स मेघः-अनगारो जातः ईर्यासमितः अनगारवर्णको भणितव्यः, औपपातिकसूत्रात् सविस्तरं विज्ञेयः। ततः खलु स मेघोऽनगारः श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य तथारूपाणां स्थविराणामन्तिके सामा-

इस प्रकार यतना से आहार का सेवन करना चाहिये यतना पूर्वक बोलना चाहिये-इस प्रकार यतना से गमनादिक्रिया करनी चाहिये-और इस प्रकार सचेत हो हो कर प्रमाद निद्रा आदि प्रमादों के परित्याग से संयम मार्गमें स्थित होकर प्राणियों, भूतों, जीवों और सत्त्वोंकी रक्षा करते हुए उसमें प्रवृत्ति करनी चाहिये। (तएणं से मेहे समणस्स भगवओ महावीरस्स अयमेया रुवं धम्मियं उवएसं सम्मं पडिच्छइ) इस प्रकार श्रमणभगवान् महावीर के मुख से निर्गत इस धार्मिक उपदेश को मेघकुमारने अच्छी तरह स्वीकार कर लिया (पडिच्छिता तह चिद्वद् जाव संमेजणं संजमइ) और स्वीकार करके उसी के अनुसार अपनी प्रवृत्ति करना प्रारम्भ कादी यावत् वे संयम पूर्वक अपना प्रत्येक कार्य करने लग गये। (तएणं से मेहे अणगारे जाए ईरियासमिण अणगारवन्नओ भाणियव्वो) इस तरह वे मेघकुमार अनगार ईर्यासमिति संपन्न अनगार बन गये। इस तरह अनगार अवस्था का सविस्तरवर्णन औपपातिक सूत्र में किया गया है अतः जिज्ञासु के लिये यह वहाँ से जान लेना चाहिये। (तएणं से मेहे अणगारे

प्रमाणे सावयेत थउने प्रमइ निद्रा वगेरे प्रमादोने त्याग करीने संयम मार्गमां स्थित थउने प्राणीयो, भूतो, एवो, अने सत्त्वोनी रक्षा करवामां प्रवृत्त थवुं नेधये। (तएणं से मेहे समणस्स भगवओ महावीरस्स अयमेया रुवं धम्मियं उवएसं सम्मं पडिच्छइ) आ रीते श्रमणु लगवान् महावीरना मुणेशी नीकणता धार्मिक उपदेशने मेघकुमार आ रीते स्वीकार्यो। (पडिच्छिता तह चिद्वद् जाव संजमेणं संजमइ) अने स्वीकारने तेज प्रमाणे संयमपूर्वक पातानी प्रवृत्ति थउ करी। (तएणं से मेहे अणगारे जाए ईरियासमिण अणगारवन्नओ भाणियव्वो) आ प्रमाणे मेघकुमार अनगार ईर्यासमिति संपन्न अनगार थउ गया, अनगार अवस्थानुं विस्तृत वणुन 'औपपातिक सूत्र' मां करवामां आवुं छे। जिज्ञासुये तेमांथी नेधुं लेवुं नेधये। (तएणं से मेहे अणगारे समणस्स

भागारधर्मासुतवर्णिणीटीका अ १ सू ४५ मेघमुनि प्रति भगवदुपदेशः

५१२

यिकारीनि एकादशाङ्गानि अधीते, अधीत्य बहुभिश्चतुर्थपष्ठाष्टमदशमद्वादशैः मासार्धमासश्रमणैरात्मानं भावयन् विहरति। ततः खलु श्रमणो भगवान् महावीरो मेघानगरादिमुनिवृन्दैः सार्धं राजगृहान्नगराद् गुणशिलकाच्चैत्यात् प्रनिनिष्कामति, प्रतिनिष्क्रम्य बहिर्जनपदविहारं विहरति। सू १४५।

मूलम्—तएणं से मेहे अणगारे अन्नया कयाइं समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ वेदिता नमंसिता एवं वयासी-इच्छामि णं भंते! तुब्भेहिं अब्भणुन्नाए समाणे मांसियं भिक्खुपडिसं उवसं

समणस्स भगवओ महावीरस्स एयाख्वाणां थेराणां अंतिए सामाइयमाइयाइं इक्कारसअंगाइं अहिज्जइ) इसके बाद वे मेघकुमार अनगर श्रमण भगवान् महावीर के तथारूप स्थितियों के पास सामयिक आदि ११, ग्यारह, अंगों का अध्ययन करने लगे (अहिज्जित्ता बहूहिं चउत्थ छट्ठमदसमदुवाल सेहिं मासदमासखमणेहिं अप्पाणं भावेमाणे विहरइ) अध्ययन करके फिर उन्होंने अनेक चतुर्थ, पष्ठ, अष्टम, दशम, द्वादश, भक्तों से और मासार्ध मास आदित्पस्याओं से आत्मा को भावित किया। (तएणं समणे भगवं महावीरे रायगिहाओ नगराओ गुणसिलाओ चेइयाओ पडिनिक्खमइ) इसके बाद श्रमणभगवान् महावीरने मेघकुमार आदि अनगरों के साथ राजगृह नगर में उस गुणशिलक चैत्य से विहार किया और-(पडिनिक्खमित्ता बहिया जणवयविहारं विहरइ) विहार कर फिर वे बाहर के जनपदों में विचरने लगे। ॥सूत्र ४५॥

भगवओ महावीरस्स एयाख्वाणं थेराणं अंतिए सामाइयमाइयाइं एक्कारस अंगाइं अहिज्ज) त्थार णाढ मेघकुमार अनगर श्रमणु लगवान् महावीरना तथा ३५ स्थितियेनी पास सामयिक वणेरे अजियार अणेनो अस्यास शरु कथे। (अहिज्जित्ता बहूहिं चउत्थ छट्ठमदसमदुवालसेहिं मासदमासखमणेहिं अप्पाणं भावेमाणे विहरइ) अध्ययन कथां णाढ मेघकुमारि धणु अतुर्थ पष्ठ, अष्टम, दशम, द्वादश, लभ्ठोथी अने मास अर्धमास वणेरे तपस्याओथी आत्माने लावित कथे। (तएणं समणे भगवं महावीरे रायगिहाओ नगराओ गुणसिलाओ चेइयाओ पडिनिक्खमइ) त्थार णाढ श्रमणु लगवान् महावीरे मेघकुमार वणेरे अनगारेनी साथे राजगृहनगरना गुणशिलक चैत्यथी विहार कथे अने (पडिनिक्खमित्ता बहिया जणवयविहारं विहरइ) विहार कथां णाढ गहाराणा पील जनपदोभां विथरणु करवा लाया। ॥ सूत्र “ ४५ ” ॥

पज्जित्ताणं विहरित्तए। अहासुहं देवाणुप्पिया! मा पडिवंधं करेह,
तएणं से मेहे अणगारे समणेणं भगवया महावीरेण अब्भणुन्नाए
समाणे मासियं भिक्खुपडिमं उवसंपज्जित्ताणं विहरइ। मासियं भि-
क्खुपडिमं अहासुत्तं अहाकप्पं अहामग्गं अहातच्चं अहासम्मं काएणं
फासेइ पालेइ सोहेइ तोरेइ किट्ठेइ सम्मं काएणं फासित्ता पालित्ता
सोहित्ता तीरित्ता किट्ठित्ता पुणरवि समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ
वंदित्ता नमंसित्ता एवं वयासी इच्छामि णं भंते! तुव्वभेहिं अब्भणु-
न्नाए समाणे दो मासियं भिक्खुपडिमं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए। अहा
सुहं देवाणुप्पिया! मा पडिवंधं करेह। जहा पढमाए अभिलावो
तहा दोच्चाए, तच्चाए, चउत्थाए, पंचमाए, छम्मासियाए, सत्तमा-
सियाए, पढमसत्तराइं दियाए, दोच्चसत्तराइंदियाए, तइयसत्तगइंदियाए
अहोराइंदियाए वि, एगराइंदियाए वि। तएणं से मेहे अणगारे वारस
भिक्खुपडिमाओ सम्मं काएणं फासित्ता पालित्ता सोहित्ता तीरित्ता
किट्ठित्ता पुणरवि समणं भगवं महावीरं वदइ नमंसइ, वंदित्ता
नमंसित्ता एवं वयासी-इच्छामि णं भंते! तुव्वभेहिं अब्भणुन्नाए
समाणे गुणरयणसंवच्छरं तवोकम्मं उवसंपज्जित्ता णं विहरित्तए।
अहासुहं देवाणुप्पिया! मा पडिवंधं करेह। तएणं से मेहे अणगारे
पढमं मासं चउत्थेणं अणक्खित्तेणं तवोकम्मेणं दिया टाणुकुडुए
सूराभिमुहे आयावणभूमीए आयावेमाणे राइं वीरासणेणं अवाउडएणं
दोच्चं मासं छट्ठं छट्ठेणं० तच्चं मासं अट्ठमं अट्ठमेणं० चउत्थं मासं
दसमेणं अणक्खित्तेणं तवोकम्मेणं दिया टाणुकुडुए सूराभिमुहे

अनगारघप्रामृतवर्षिणीटीका अ.१सू.४६ मेघकुनेप्रतिमादिनयः स्वीकरणम्

५२१

आयावणभूमि ए आयावेमाणे राइं वीरासणेणं अवाउडएणं पंचमं मासं
दुवालसमं दुवालसमेणं अणिक्खत्तेणं तवोकम्मेणं दिया ठाण्कुडुए
सूराभिमुहे आयावणभूमि ए आयावेमाणे राइं वीरासणेणं अवाउडएणं
एवं खलु एएणं अभिलावेणं छट्ठे चोदसमं चोदसमेणं, सत्तमे सोल-
समं सोलसमेणं, अट्ठमे अट्ठारसमं अट्ठारसमेणं, नवमे वीसइमं विसइ-
मेणं, दसमे वावीसइमं वावीसइमेणं, एक्कारस मेचउव्वीइमेणं, वारस-
छव्वीसइमं छव्वीसइमेणं, तेरसमे अट्ठावीसइमं अट्ठावीसइमेणं,
चोदसम तीसइमं, तीसइमणं पन्नरसमे वत्तीसइमं वत्तीसइमणं,
सोलसम चउत्तीसइमं चउत्तीसइमेणं अणिक्खत्तेणं तवोकम्मेणं
दिया ठाण्कुडुए सूराभिमुहे आयावणभूमि ए आयावेमाणे राइं वीरा-
सणेण य अवाउडएण य । तएणं से मेहे अणगारे गुणरयणसंवच्छरं
तवोकम्मे अहासुत्तं जाव सम्मं कारणं फासेइं पालेइं सोहेइं तीरेइं
किट्ठेइं अहासुत्तं अहाकप्पं जाव किट्ठित्ता समणं भगवां महावीरं
वंदइं नमंसइं वंदित्ता नमंसित्ता बहूहिं छट्ठमदसमदुवालसेहिं
मासद्धमासखमणेहिं विचित्तेहिं तवोकम्मेहिं अप्पाणं भावेमाणे
विहरइ ॥सू० ४६॥

टीका—‘तएणं से मेहे अणगारे’ इत्यादि । ततः खलु स मेघोऽन-
गारः अन्यथा कदाचित् अरणं भगवन्तं महावीरं वन्दते नमस्यति, वन्दित्वा

‘तएणं से मेहे अणगारे’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (से मेहे अणगारे) उन मेघकुमार मुनि-
राजने (अन्यथा कयाइं) किसी एक समय (समणं भगवं महावीरं वंदइं

‘तएणं से मेहे अणगारे’ इत्यादि ॥

टीकार्थ—(तएणं) त्वात्वात् (से मेहे अणगारे) मुनि-राज मेघकुमार (अन्यथा
कयाइं) कदाचित् वन्दते (समणं भगवं महावीरं वंदइं नमंसइं) श्रमण भग-

नमस्यित्वा एवं=वक्ष्यमाणप्रकारेण अदादीत् इच्छामि खलु हे भदन्त ! युष्मा
भिरभ्यनुज्ञातः सन मासिकीं भिक्षुप्रतिमां उपसंपन्न=अतीकृत्य विहर्तुम् ।
भगवानाह-हे देवानुप्रिय ! यथासुखं=यथाऽऽत्मकल्याणं भवेत् तथा कुरु मा
प्रतिबन्धं कुरु-प्रमादं मा कुरु इत्यर्थः । अथ प्रतिमाधिकारो वर्ण्यते-गच्छ धारण
समर्थः असम्पूर्ण दशपूर्वश्रुतधारी जघन्यतो नवमपूर्वस्य तृतीयवस्तुधारी
भवेत्, जितकल्पित परीषद्दीपसर्ग परिषोढुं समर्थः, नानाविधाभिग्रहादि युक्तः,
धृतादिवर्जितादारादिभोगी, महासत्त्वो दृढसंहननधरः, भावितात्मा यदि

नमंसिद्ध) श्रमणभगवान महावीर को वंदना की नमस्कार किया (वंदित्ता
नमंसित्ता एवं वयासी वंदना नमस्कार करके फिर इस प्रकार निवेदन
किया-(इच्छामि णं भंते) हे भदन्त ! मैं चाहत हूँ कि (तुम्हेहिं अवज्जणुन्नाए
समाणे) आप से आज्ञापित होता हुआ-(मासियं भिक्षुपडिमं उपसंपज्जि-
त्ताणं विहरित्ताणं) मासिकी भिक्षुप्रतिमा को धारण करूँ । (अहासुहं देवाणु-
प्रिया ! मा पडिवंधं करेह) प्रभुने कहा हे देवानुप्रिय ! तुम्हारी आत्मा का
कल्याण जैसे हो वैसा करो-इसमें प्रमाद मत करो (भिक्षुप्रतिमा कैसा
प्राणी धारण कर सकता है-इसका खुदासा इस प्रकार है-ओ गच्छ के
धारण करने में समर्थ हो असम्पूर्ण दशपूर्वश्रुत का धारी हो अथवा जघन्य
से नवमपूर्व की तृतीय आचार वस्तु का धारी हो जिन कल्पी की तरह परीषद्
उपसर्ग को सहन करने वश हो, नाना प्रकार के अभिग्रह आदि से युक्त
हो धृतादिवर्जित आहार का भोगी हो, विविष्ट शक्ति संपन्न हो, दृढ संह

वान महावीरने वंदन अने नमस्कार किये. (वंदित्ता नमंसित्ता एवं वयासी)
वंदन अने नमस्कार कीने आ प्रमाणे विनंती करी. (इच्छामिणं भंते) हे भदन्त
हुं आहुं छुं हे (तुम्हेहिं अवज्जणुन्नाए समाणे) आपनी आरा भोगवीने
(मासियं भिक्षुपडिमं उपसंपज्जित्ताणं विहरित्ताणं) मासिकी भिक्षु प्रति-
माने धारण करे. (अहासुहं देवाणुप्रिया ! मा पडिवंधं करेह) प्रभुने कहुं
हे देवानुप्रिय ! वे रीते तमारा आत्मानुं कल्याणु थाय ते प्रमाणे करे. आ म-
कल्याणुना काममां जरायणु प्रमाद करे नही. भिक्षु प्रतिमा ठाणु धा लु करी शके
तेनुं स्पष्टीकरणु आ प्रमाणे छे-वे जन्मते धारणु करवामां समर्थ छे. असम्पूर्ण
दशपूर्व श्रुतधारी होय अथवा जघन्यधारी नवमा पूर्वनी आचार वस्तुने धारणु
करनार होय, जिनकल्पनी नेय परी हू अने उपसर्गने सहन करनार होय अनेक
जातना अलिग्रह वजरेद्वी संपन्न होय. विविध-धी वजरे पदार्थो इहित आहार

अनगरधर्मावृत्तवर्षिणी टीका अ.सूत्र. ४: मेघमुनेः प्रतिमादितपः स्वीकरणम् ५२३
 दृष्टव्यं न्यायोर्धनमुने समासच्छेद्युस्तदापि भवात्पदमपि नापसरति, इत्यादि
 नियमवान् गुरुणानुज्ञातः सन्नेव प्रतिमां वहति ।

ततः खलु स मेघमहामुनिः श्रमणेन भगवता महावीरेणाभ्यनुज्ञातः सन
 मामिकीं भिक्षुप्रतिमामुपसंपद्य विहरति । मामिकीं भिक्षुप्रतिमाम्=अभिग्रहवि-
 शेषरूपाम्, 'अहामुत्तं' यथा-भूतं सूत्रनिर्दिष्टविध्यनुसारं, 'अहाकल्पं' यथा-
 कल्पं-कल्पः=स्थविरादिकल्पस्तदन्तिक्रमेण, 'अहामग्नं' यथामार्गं=ज्ञानदर्शन-
 चारित्रलक्षणमोक्षमार्गान्तिक्रमेण, श्राव्योपशमिकभावान्तिक्रमेण वा अहा-
 तच्चं-यथातत्त्वं=तत्त्वान्तिक्रमेण मामिकी भिक्षुप्रतिमेति शब्दार्थान्तिलङ्घनेन
 इत्यर्थः, 'अहासम्भं' यथासाम्भं=जन्मभावान्तिक्रमेण, 'काएणं' कायेन=शरीरेण,
 पुनरभिलाषमात्रेण 'फासेइ' स्पृशति समुचितकाले सविधिग्रहणात् 'पालेइ'
 पालयति=वारंवारमुपयोगेन तत्परस्त्वान् रक्षति 'सोहेइ' शोधयति-अतिचार-

ननका धारी हो, सावित आत्मा हो, यदि वदाचित् दृष्ट हरती आदि
 जैसे जालार भी मामना करें तो भय से एक डग भी विचलित होने
 वाला न हो, इत्यादि नियमों का पालन कर्ता व्यक्ति गुरुदेव की आज्ञा से
 ही प्रतिमा धारण कर सकता है। (तएणं से मेहे अनगारे समणेणं भग-
 वया महावीरेणं अब्भणुन्नाए समाणे मामियं भिक्षुपडिमं उवसंपज्जित्ता णं
 विहरइ) इसके बाद उन मेघकुमार अनगरने श्रमण भगवान् महावीर से
 आज्ञापित होकर मामिकी भिक्षुप्रतिमा धारण कर लिया। (मामियं भिक्षु-
 पडिमं अहामुत्तं अहाकल्पं अहामग्नं अहातच्चं अहासम्भं काएणं फासेइ, पालेइ,
 सोहेइ, तीरेइ, फिहेइ) उस मामिकी भिक्षुप्रतिमा का मुनिराज मेघकुमारने
 सूत्रनिर्दिष्टविधि के अनुसार स्थविर आदि कल्पके अनुसार ज्ञानदर्शन तथा

हरनार होय, अविशेष शक्ति संपन्न होय दृढ संछन्दने धारणु हरनार होय, आवित
 आत्मा होय, ने उदाय दुष्ट हाथी वगेरे जेवा प्राणीओ सामे थाय तो लयथी
 ओके पणु पणलुं पाछण न धरनार होय, आ नतना अने भील पणु डेटलाड
 नियमोनुं पालन करनारी व्यक्ति गुरुदेवनी आज्ञाधीन 'प्रतिमा' धारणु करी शके छे.
 (तएणं से मेहे अनगारे समणेणं भगवया महावीरेणं अब्भणुन्नाए
 समाणे मामियं भिक्षुपडिमं उवसंपज्जित्ता णं विहरइ) त्थार बाद अनगर
 मेघकुमार श्रमणु लज्जान महावीरनी आज्ञा भेजथीने मामिकी भिक्षु प्रतिमा धारणु करी.
 (मामियं भिक्षुपडिमं अहामुत्तं अहाकल्पं अहामग्नं अहातच्चं अहासम्भं का
 एणं फासेइ, पालेइ, सोहेइ, तीरेइ, फिहेइ) मेघमुनिजे मामिकीभिक्षु प्रतिमातुं
 सूत्रमां अतावयामां आवेदी विधि मुज्जण, स्थविर वगेरे इत्थं मुज्जण, ज्ञान दर्शन तेभज्ज

५२४

शाताधम १३

पङ्कशालनात्, 'तीरेइ' तीरयति-पूर्णेऽपि तदन्वयो स्वल्पकालावस्थानात्, 'किट्टेइ' कीर्तयति पारणादिने सूत्रानुसारेण यत् यत् कर्तव्यं तत्तत्रैव मया कृतं मित्येवं कीर्तनात् एवं=उत्करीत्या कायेन स्पृष्ट्वा, पालयित्वा, शोधयित्वा, तीरयित्वा, कीर्तयित्वा पुनरपि श्रमणं भगवन्तं महावीरं वन्दते, नमस्यति, वन्दित्वा नमस्यित्वा एवमवदत्-इच्छामि खलु हे भद्रना ! युष्माभिरभ्यनुज्ञातः सन्

चारित्र्यरूप मोक्षमार्ग के अनुसार, अथवा क्षयोपशमिक भाव के अनुसार 'मासिकी मिश्रप्रतिष्ठा' इस शब्दरूप तत्त्व के अर्थ के अनुसार समता भाव के अनुसार केवल अभिलाषभाव से ही नहीं किन्तु काय से आराधन किया, बारंवार उपयोग पूर्वक उसका परिपालन किया संरक्षण किया-अतिचाररूप पङ्क (सीवड) को प्रक्षालन करते हुए उसका संशोधन किया अवधि समाप्त होने पर भी कुछ काल तक वहाँ और स्थिर रहने से उसके पार को प्राप्त किया उसका कर्तन किया-'पारणा के दिन जो २ कर्तव्य होते हैं वे सब मैंने किये' इस प्रकार से उसका वर्णन किया। (सम्मं काएणं फासित्ता, पालित्ता, सोदित्ता, तीरित्ता, किट्टित्ता पुनरपि समणं भगवं महावीरं वंदइ, नमंसइ) इस प्रकार 'फासित्ता' शब्दसे उसका, स्पर्श कर पालित्ता उपयोग पूर्वक उसका पालन कर सोदित्ता अनिचारों का वहाँ से संशोधन कर 'तीरित्ता' उसके पार को प्राप्त कर और 'किट्टित्ता' उसका स्तुति कर पुनः श्रमण भगवान् की मेघकुमार मुनिराजने वंदना की नमस्कार किया (वंदित्ता नमंसित्ता एवं वयासी-इच्छामिणं भवते तुमहेहिं अत्रमणुणाए

आरित्र्यरूप मोक्षमार्ग मुञ्ज अथवा तो क्षयोपशमिक मुञ्ज 'मासिकी मिश्रप्रतिष्ठा' या शब्दना अर्थरूप तत्त्व प्रमाणे समताभाव मुञ्ज, इक्षु अभिलाषाधी न नहि पणु शायथी आशोधन कथुं बारंवार उपयोग करतां तेनुं पालन कथुं, बारंवार कथुं, अतिचाररूप पङ्क (कावड) नुं प्रक्षालन करतां तेनुं शोधन कथुं, अधिनी अगाप्ति पट्टी पणु श्रोत्रो वधु वणत त्यां स्थिर रह्या तेथी तेनो पार ते पाभी शक्या, तेनुं कीर्तन कथुं. पारणाना द्विसे ने ने कर्तव्यरूप कर्म होय छे, तेणवां में कथां छे' या प्रमाणे तेनुं वणुन कथुं. (सम्मं काएणं फासित्ता, पालित्ता, सोदित्ता, तीरित्ता, किट्टित्ता पुनरपि समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ) या प्रमाणे शायथी तेने फासित्ता स्पर्शने उपयोग पूर्वक तेनुं पालन करीने 'सोदित्ता' अनिचारितुं त्यांथी संशोधन करीने 'तीरित्ता' तेने पार पाभीने अने 'किट्टित्ता' तेनुं कीर्तन करीने इरी मुनिराज मेघकुमारे श्रमण भगवान् महावीरने वंदन अने नमस्का कथा. (वंदित्ता नमंसित्ता एवं वयासी

અનગારધર્મામૃતવર્ષિણી ટીકા:અ ૧૯. ૪૬ મેઘમુને: પ્રતિમાદિતપ: સ્વોકરણમ્ ૫૬૫

દ્વેમાભિર્તીં ભિક્ષુતિગ્રામુવસંપન્ન=ચ્ચીકૃત્ય ચતુ વિદર્તુમ્ । મગયાન વદતિ-
હે દેવાનુપ્રિય ! 'અહામુહં' યથામુહં=યથાત્મકલ્યાણં મહેત્ તથા કુરુ 'મા
પહિવંધં' પ્રતિવંધં કુરુ=પ્રમાદં મા કુરુ 'જહા પદમાણ અમિલાવો તહા'
યથા પ્રથમાયા: પ્રતિમાયા: અમિલાપ: =વર્ણનં તથા દ્વિતીયાયા: પ્રતિમાયા:,
તૃતીયાયા:, ચતુર્થ્યા: પંચમ્યા: તથા ષાળ્માસિક્યા:, સપ્તમાસિક્યા:, एवं ચારત્-
દ્વાદશ્યા એકરાત્રિન્દિવાયા અપિ પ્રતિમાયા અમિલાપો વિજ્ઞેય: । અત્રાડયં
વિવેક:—પ્રથમા પ્રતિમા એકમાસિકી, દ્વિતીયા એકમાસિકી, एवं તૃતીયાયા:
સપ્તમ્યન્તા: પ્રતિમા: પ્રત્યેકવંકૈકમાસપ્રમાણા इत्यर्थ: । અયાષ્ટમી-નવમી-

સમાણે દો માસિયં ભિક્ષુપહિમં ઉવસંપજ્જિત્તા ણં વિદરિત્તણ્ વંદના નમસ્કાર
કર ફિર ઉન્હોને પ્રમુ સે સ્સ પ્રકાર કહા-મદંત: । મૈ આપસે આજ્ઞાપિત
હોકર દો માસ કો અવધિચાલી ભિક્ષુપ્રતિમા કો ધારણ કરને વી ઇચ્છા
કરતા હૂં । (અહામુયં દેવાણુપ્પિયા ? મા પહિવંધં કરેહ) મેઘકુમાર કી સ્સ
પ્રાર્થના પર ધ્યાન દેકર પ્રમુને ડનસે કહા-હે દેવાનુપ્રિય ! તુમ્હારા આત્મ
કલ્યાણ જિસ્સ તરહ દો વૈસા કરો—ઇમમેં પ્રમાદ મત કરો । (જહાપદમાણ-
અમિલાવો તહા દોચ્ચાણ, તચ્ચાણ, ચડત્થાણ પંચમાણ, છમ્માસિયાણ, સપ્ત-
માસિયાણ) જિસ્ પ્રકાર પ્રથમ ભિક્ષુપ્રતિમા કા વર્ણન હૈ ડસી પ્રકાર સે દ્વિતીય,
તૃતીય, ચતુર્થી પંચમી, ષાળ્માસિકી, સપ્તમાસિકી ચાવત્ એક રાતદિવસ કી
પ્રમાણવાળી ૧૨વીં પ્રતિમા કા મી વર્ણન જાનના ચાહિયે । તાત્પર્ય સ્સ પ્રકાર હૈ
પ્રથમ પ્રતિમા એક માસ કી હૈ, દ્વિતીય પ્રતિમા એક માસ કી હૈ સ્સી તરહ
તૃતીય પ્રતિમા સે લેકર સાતવીં પ્રતિમા તક કી પાંચ પ્રતિમાણે પ્રત્યેક યથાક્રમ

इच्छामि णं भंते तुग्मेहिं अन्नमणुन्नाणं समाणे दोमासियं भिक्षुपहिमं उव
संपज्जित्ता णं विदरित्तणं । वंदन अने नमस्कार करीने तेमण्णे भगवान् भूढावीर-
स्वामीने कहुं-के-हे सदंत ! हुं आपनी आज्ञा मेणवीने जे भासनी भिक्षुप्रतिमा
धारणु करवा आहु छं । (अहामुयं देवाणुपिपा ! मा पडिवंधं करेह) मेघकुमारनी
विनंती सांभणीने प्रबुद्धे तेमने कहुं के-हे देवानुप्रिय ! जे दीते तमाइं आत्मइच्छाणु
थाय ते प्रमाणे उहे । आत्मइच्छाणुना काममां डेहं पणु दिवस आणस नडि क वी जेइअ
(जहा पदमाण अमिलावो तहा दोच्चाण तच्चाण चडत्थाण, पंचमाण, छम्मा-
सियाण, सप्तमासियाण; पदमचक्रादियार) जे प्रमाणे पहेली भिक्षुप्रतिमानुं
वर्णन छे, ते प्रमाणे ४ जीछ, ३जीछ चोथी, पांचमी छ भडिनावाणी, सात भडि-
नावाणी अने ओइ रात-दिवसना प्रमाणे जेटली गारमी प्रतिमानुं वर्णन नण्णु
जेइअ आनुं स्पष्टीकरुण आ प्रमाणे छे-पहेली प्रतिमा ओइ भडिनानी छे.

દશમ્પઃ પ્રત્યેકં સસાહોરાત્રપ્રમાણા વચ્ચનીત્યાદ-પથમસપ્તરાત્રિન્દિવા=પથમાનિ સપ્તરાત્રિન્દિવાનિ પ્રમાણાનિ યસ્થાઃ સા તથા, અષ્ટમીપ્રતિમા સપ્તહોરાત્રપ્રમા-
ણેત્યર્થઃ। દ્વિતીયસપ્તરાત્રિન્દિવા=નવમી પ્રતિમાઽપિ સપ્તહોરાત્રપ્રમાણા।
एवं दशमी प्रतिमाऽपि सप्ताहोरात्रप्रमाणा। अहोरात्रिन्दिवापि=एकादशी प्रतिमा
अहोरात्रप्रमाणा। अत्र दिवा शब्दार्थो न विवक्षित इति भावः। एकरात्रि दिवाऽपि=
द्वादशी प्रतिमा एकरात्रप्रमाणेति। शेषकाले अष्टमासेषु द्वादशप्रतिमाः
समाराधनीयाः समापनीयाश्च, वर्षाती^१ प्रतिमावहननिषिद्धत्वादिति भावः।
एकादशाङ्गभिदो मेघमहामुनेः पूर्वधरत्वाभावेऽपि प्रतिमानुष्ठान^२ कथितं तत्
सर्वज्ञोपदिष्टत्वाच्चदोषावहमित्यभिप्रायः। ततः खलु स मेघोऽनगारो द्वादशभिस्तु

સે ૧-૧-માસકી છે, અષ્ટમી, નવમી, દશમી, એ ત્રીન પ્રતિમાઈ પ્રત્યેક
સાત સાત દિન રાત પ્રમાણ ચાલી છે। યહી વાત (૧૮મસપ્તરાત્રિન્દિવા
દોચ્ચમપ્તરાત્રિ દિવાઈ તઈઈ સપ્તરાત્રિદિવાઈ) इन सूत्रपदों द्वारा प्रतिपादित
કો ગઈ છે। યદાં 'દોચ્ચ' ઔર તઈઈ 'પદો' સે ક્રમશઃ નવમી ઔર દશમી
પ્રતિમા વર્ણિત હુઈ છે। (અહોરાત્રિન્દિવાઈ વિ એગરાત્રિન્દિવાઈ વિ) एक दिन
રાત પ્રમાણચાલી હોને પર સી ગ્યારહમી પ્રતિમા એક અહોરાત્ર પ્રમાણચાલી
છે। इसमें दिया शब्द का अर्थ विवक्षित नहीं है। एक रात्रि और
एक दिन प्रमाणवाली भी चारहवीं प्रतिमा केवल एक रात्र प्रमाणवाली है।
શેષકાલ મેં આઠ મઠીમાં ધેં એ ૧૨ પ્રતિમાઈ સમારાધનોય ઔર સમાપ્ત
કરને યોગ્ય છે। કારણ ચાતુમાસ મેં इन प्रतिमाओं का वहन करना
નિષિદ્ધ છે। यद्यपि मुनिराज मेघकुमार एक दशाङ्ग के ही जाना थे पूर्वधारी
નહીં યે ફિર સી उनके प्रतिमानुष्ठान का कथन सर्वज्ञोपदिष्ट होने से दोषा-

અને બીજી પ્રતિમા પણ એક મહિનાની છે. ત્રીજી પ્રતિમાથી માંડીને ચાતમી પ્રતિમા
મુધીની પાંચ પ્રતિમાઓ દરેકે દરેક યથાક્રમે એક એક મહિનાની છે. આઠમી નવમી,
દશમી આ ત્રણે પ્રતિમાઓ સાત સાત દિવસ રાત પ્રમાણુવાળી છે. એ જ વાત(દોચ્ચ
સપ્તરાત્રિન્દિવાઈ તઈઈ સપ્તરાત્રિદિવાઈ) આ સૂત્ર દ્વારા પૂરવાર કરવામાં આવી છે.
અહીં 'દોચ્ચ' અને 'તઈઈ' પદો વડે અનુક્રમે નવમી અને દશમી પ્રતિમાનું વર્ણન
કરવામાં આવ્યું છે. (અહોરાત્રિન્દિવાઈ વિ એગરાત્રિન્દિવાઈ વિ) અગિયારમી પ્રતિમા
એક દિવસરાત તેમજ એક દિવસ પ્રમાણુ જેટલી હોવા છતાં એક અહોરાત્ર પ્રમાણુ-
વાળી છે. આમાં દિવા શબ્દનો અર્થ વિવક્ષિત નથી. એક રાત્રિ - ને એક દિવસ
પ્રમાણુ જેટલી પણ બારમી પ્રતિમા ફક્ત એક રાત્ર પ્રમાણુવાળી છે. શેષકાળમાં આઠ
મહિનામાં આ બાર પ્રતિમાઓ સમારાધનીય અને સમાપ્ત કરવા યોગ્ય છે. કેમકે
એમાંમાં આ પ્રતિમાઓનું વહન કરવું નિષિદ્ધ છે. એ કે મુનિરાજ મેઘકુમાર
એક દશાંગના જ સાત હતા, તે પૂર્વધારી હતા. નહિ, છતાં એ તેમના પ્રતિમાનુષ્ઠાનનું આ

अनगारभमामृतवर्षिणीटीका. अ १ सू. ४६ मेघमुनेः प्रतिमास्तपः स्त्रीक णम् ५२७

प्रतिमाः सम्यक् कायेन स्पृष्ट्वा पाळयित्वा शोषयित्वा, तीरयित्वा, कीर्तयित्वा यत्रैव भगवान् महावीरस्त्रैशोपागत्य पुनरपि श्रमणं भगवन्तं महावीरं वन्दते नमस्यति वन्दित्वा नमस्यित्वा एवमवादीत-इच्छामि खलु हे भदन्त ! युष्माभिरभ्यनुज्ञातः स्मन् 'गुणरत्नसंवत्सरम्' विनयाश्रुताचारप्रभूतनिर्जरादि-गुणा एव रत्नानि यत्र स गुणरत्नः संवत्सरो यस्मिन्तस्मिन्, तद् गुण-रत्नसंवत्सरं, अथवा 'गुणरयणसंवच्छरं' इत्यस्य गुणरचन संवत्सरं इतिच्छाया, गुणानां-निर्जरा विशेषाणां रचनं=सारणं संवत्सरेण=सत्तृतीयभागवर्षेण यस्मिन्तपसि तत् तथा, तत् 'तवो कम्म' तपः कर्म 'उरसंपज्जिताणं' उप

वह नहीं है। (तएणं से मेहे अणगारे वारसमिक्खु पडिमाओ सम्मं काएणं फासित्ता, पाळित्ता, सोदित्ता, तीरित्ता, किट्टित्ता, पुणरपि समणं भगवं महावीरं वंदइ, वंदित्वा नमंसित्ता एवं वयासी) वाद में येयकुमार मुनिगजने १२ भिक्षु प्रतिमाओं की अच्छो तरह काय से आराधित करके, वार २ उपयोग पूर्वक उनका परिपालन करके, अतिचाररूप कीचड़ को उनसे दूर करके, उनके पारको प्राप्त करके उनका कीर्तन करके पुनः श्रमण भगवान् महावीर को वंदना की-नमस्कार किया-वंदना नमस्कार करके फिर वे इस प्रकार कहने लगे (इच्छामिणं भंते तुवभेहिं अब्भणुणाणं समाणे गुणरयणसंवच्छरं तवोकम्मं उवमंपज्जिताणं विहरित्तणं) हे भदन्त ! मैं आपसे आज्ञा प्राप्त कर गुणरत्नरूप संवत्सर वाले तपः कर्म को करना चाहता हूँ विनयाचार, श्रुताचार प्रभूतनिर्जरा आदि ये गुण शब्द के वाच्यार्थ हैं। ये रत्न जित्त तप में हैं वह गुणरत्नतप है। ऐसा तप हे भदन्त !

अथन सर्वज्ञोपदिष्टं होवाथी सद्दोष नथी. (तएणं से मेहे अणगारे वारसमिक्खु पडिमाओ सम्मं काएणं फासित्ता, पाळित्ता, सोदित्ता, तीरित्ता किट्टित्ता पुणरपि समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ, वंदित्ता, नमंसित्ता एवं वयासी) त्थार पछी मुनिगज मेघकुमारो डावाथी सारी पेडे गार भिक्षुप्रतिमाओने आशधित करीने वारवार उपयोग पूर्वक तेमनुं पालन करीने, अतिचार इय डादवने तेमनाथी हूर करीने, तेमनो पार पाभीने, तेमनुं कीर्तन करीने इसी श्रमण भगवान् महावीरने वंदन अने नमस्कार करी. वंदन अने नमस्कार करीने तेमणे कधुं-इच्छामि णं भंते तुवभेहिं अब्भणुणाणं समाणे गुणरयणसंवच्छरं तवोकम्मं उव संपज्जिताणं विहरित्तणं) हे भदन्त ! हुं आपनी आज्ञा मेणवीने गुणरत्नइय संवत्सरवाणा तपधर्मे करवा आहु कहुं. विनयाचार, श्रुताचार, प्रभूतनिर्जरा वगेरे आ 'गुण' शब्दने वाच्यार्थ छे, आ रत्नो के तपमां छे ते 'गुणरत्नतप' छे. हे भदन्त !

संपद्य खलु=स्वीकृत्य 'विहारण' विहर्तुम्, इच्छामीति पूर्वेण सम्बन्धः ।
 मेघमुने वचः श्रुत्वा भगवानाह—'अहामुहं' इत्यादि । हे देवानुमिय ! यथा-
 सुखं, प्रसादं माकुरु । ततः—'भगवदाज्ञावचनश्रवणानन्तरं खलु म मेघोऽ-
 नगारः प्रथममासं=प्रथमे मासे, 'चउत्थं' चउत्थेणं' चतुर्थचतुर्थेन चतुर्थं चतुर्थी
 नन्तरं चतुर्थं=चतुर्थं तेन, चतुर्थचतुर्थमस्तेन=एकौ तो वासेनेत्यर्थः, 'अणिकित्तेण
 अनिक्षिप्तेन=अविश्रान्तेन 'तवोक्कम्मेण' तपः कर्मणा, दिया' दिवा=दिवसे
 'ठाणुकुडुण' स्थानोत्कुडुक=उत्कुडुकाऽऽसनेन, 'सूरामिमुहे' सूर्याभिमुखः,
 आयावणभूमीए' आतापनभूमी, आयावेमाणे' आतापयन=आतापनां कुर्वन्
 'राहं' रात्रौ 'वीरासणेणं' वीरासनेन=सिंहासनोपविष्टस्य सुविन्यस्तपादस्या-
 पनीतसिंहासनस्येव यदवस्थानं तद् वीरासने तेन, शीतातापनां कुर्वन् व्यव-

तृतीयभाग सहित एक वर्ष में करना चाहता हूँ अथवा इसका यह भी मत-
 लव होता है कि मैं निर्जराविशेषरूप गुणों के कारण भूत तप को तृतीय
 भाग सहित १ वर्ष में (१६ मास में) करना चाहता हूँ । (अहामुहं देवानु-
 प्पिया । मा षड्विधं करेह) मेघ कुमार की इस बात को सुनकर प्रभुने उन
 से कहा कि हे मेघ ! तुम्हें जिस तरह सुख मिले-वैसा करो—१ क्षण भी
 प्रसाद मत करो । (तएणं से मेहे अणगारे पढमं मासं चउत्थं चउत्थेणं
 अणिकित्तेणं तवोक्कम्मेणं दिया ठाणुकुडुणं सूरामिमुहे आयावणभूमीए
 अवाउडणं आयावेमाणे राहं वीरासणेणं) इसके बाद उन मेघकुमार मुनि-
 राजने प्रथम मास में चतुर्थं चतुर्थमस्त निम्नतर किया । दिन में उत्कुडुका-
 सनसे आतापनभूमि पर बैठकर सूर्य की तरफ मुख करके आतापना लेते ।
 रात्रि में मुखवस्त्रिका और चोळपट के अतिरिक्त वस्त्रों को छोड़कर

अेषु' तप त्रीज्ज भाग सहित अेक वर्षमां करवा आहुं छुं. अथवा आने अर्थ आ
 प्रमाणे पणु थर थके छे के हुं निर्जरः विशेषरूप गुणोना कारणभूत तपने त्रीज्ज
 भाग सहित अेक वर्षमां सोण भडिनामां करवा आहुं छुं. अहामुहं देवानुप्पिया !

मा षड्विधं करेह) मेघकुमारनी आ बात सांजणीने प्रबुअे तेमने छुं के-छे
 मेघ ! तमने छे काममां सुण भजे ते करे अेक क्षण पणु प्रसाद करे नडि.

(तएणं से मेहे अणगारे पढमं मासं चउत्थं चउत्थेणं अणिकित्तेणं तवो-
 कम्मेणं दिया ठाणुकुडुणं सूरामिमुहे आयावणभूमीए अवाउडणं आया-
 वेमाणे राहं वीरासणेणं) त्सार बाद मेघमुनिअे पडैता भडिनांमां अतुर्थं अतुर्थं सतत

लक्षत सतत करी, दिवसमा उत्कुटुवासनथी आतापनभूमि उपर अेरीने सूर्यनी तरङ्ग मां करीने
 आतापना लेता हुता रात्रिमां मुखवस्त्रिका अेने ओळ पट सिंघायना वस्त्रो त्यज्जने

स्थितः, कथं भूतोऽसौ व्यवस्थितः? इति जिज्ञासायामाह—‘अवाउडण’ अपावृतः= ‘ण’ इति वाक्पाठकारे. मुखवर्धिताचोलहृदितिरिक्त वस्त्ररहितः, ‘दोच्चं मासं छट्ठं छट्ठेण’ द्वितीये मासे षष्ठ्यष्टेन=षष्ठभक्तानन्तरं षष्ठभक्तेन ‘अणि-क्खित्तेण’ अनिक्खित्तेन=निश्चान्तेन. तपः कर्मणा दिवा स्थानोत्कुटुकः—उत्कुटु-कासनः सूर्याभिमुख आतापनां कुर्वन् रात्रौ वीरासनेन शीतातापनां कुर्वन् अपावृतः सन् व्यवस्थितः। द्वितीयमासेऽपि अन्यत् सर्वं प्रथममासवत्, केवलं षष्ठभक्तं तपः कर्मेति विशेषः, इति भावः। एवं तृतीयमासादारभ्य षोडशमासपर्यन्तं प्रत्येकमासे अष्टभक्तादिक्रमेण षोडशमासे चतुस्त्रिंशत्तमभक्तं तपःकर्मेत्येव विशेषः, अन्यत् सर्वं प्रथममासवदिति। षोडशसु मासेषु तपसां दिवसाः सप्ताधिकचतुःशत (४०७) संख्यका भवन्ति। तेषां दिवसानां

वीरासन से स्थित होकर उन्होंने शीत की आतापनाली (दोच्चं मासं छट्ठं छट्ठेण० तच्चं मासं अट्ठमं अट्ठमेणं चउत्थं मासं दसमं दसमेणं अनिक्खित्तेणं तवो-कम्मेणं दिया ठाणुक्कुटुण मूराभिमुहे आयावणभूमिण आयावेमाणे राइ वीरासणेण अवाउडणं इत्यादि) द्वितीय मास में उन्होंने निरन्तर षष्ठ भक्त किया। दिन में उत्कुटुकासन से स्थित होकर सूर्य की तरफ मुख करके सूर्य की आतापनाली। रात्रि में अपावृत हो कर वीरासन से स्थित हो शीतातापना ली। इसी तरह तृतीयमास से लेकर सोलह महीने तक प्रत्येक मास में अष्टभक्तादिक के क्रम से सोलहवें महीने में उन्होंने चोतीमवां भक्त किया। बाकी रातदिन समस्त क्रियाएँ प्रथम मास की तरह ही वे करते रहें। इन सोलह महीनों में तपस्या के दिनोंका प्रमाण ॥४०७॥ होता है। इन दिनों के १३ महीना और ७ दिन होते हैं। पारमा

वीरासनमां जेअीने तेमण्णे शीतनी आतापना लीधी. (दोच्चं मासं छट्ठं छट्ठेणं तच्चं मासं अट्ठमं अट्ठमेणं चउत्थं मासं दसमं दसमेणं अनिक्खित्तेणं तवो-कम्मेणं दिया ठाणुक्कुटुण मूराभिमुहे आयावणभूमिण आयावेमाणे वीरासणेणं अवाउडणं इत्यादि)—णीअ महीनामां तेमण्णे सत्त ५४ ५४ भक्त कथो. दिवसमां उत्कुटुकासने स्थित थअने सूर्यनी तरइ मां राणीने सूर्यनी आतापना लीधी. रात्रिमां निर्वस्त्र थअने वीरासनमां स्थित थअने शीतातापना लीधी. आ रीते ज वीअ मडिनाथी मांडीने सोण मडिना सुधी दरेक मडिनामां अष्टम भक्त वगेणे-ना कुमथी सोणमा मडिनामां तेमण्णे ज्योत्रीस भक्त कथो. णीअ शेष रातदिवसानी गंधी क्रियाओ पडेला मडिनानी जेम ज तेओ करता रह्या. आ सोण मडिनामां तपस्याना दिवसोनुं प्रमाण “४०७” होय छे. आ गंधा दिवसानी गणुत्री कदीओ

ત્રયોદશમાસાઃ સપ્તદર્શદિનાનિ ભવન્તિ । પારણકદિવસાસ્તુ ત્રિસપ્તિ (૭૩) સંસ્કૃતકા ઇતિ બોધ્યમ્ । યસ્મિન્ માસે અષ્ટમભક્તાદિતપ્સોર્યાવન્તિ દિનાનિ ન પૂર્યન્તે, તાવન્તિ દિનાન્યગ્રેતનમાસાદ્ ગૃહીન્વા પ્રણીયાનિ, અધિકાનિ ચાગ્રેતન માસે ક્ષેપય્યાનિ । ઉક્તં ચ--

પળ્લસ ૧૫ વીસ ૨૦ ચડવીસ ૨૪ જેવ, ચડવીસ ૨૪ પળ્લવીસાય ।
ચડવીસ ૨૪ પળ્લવીસા ૨૧, ચડવીસ ૨૪ સચવીસા ય ॥૧॥
ત્રીસા ૩૦ તેત્રીસા ૩૩ વિય, ચડવીસ ૨૪ છવીસ ૨૬ અઢવીસા ય ૨૮
ત્રીસા ૩૦ બચીસા ૩૨ વિય, સોલસમાસેસુ તવ દિવસા ॥૨॥

ષોડશસુ માસેષુ પ્રથમે માસે તપસો દિવસાઃ પશ્ચદશ ૧૫
ભવન્તિ, દ્વિતીયે માસે ત્રિજતિદિવસા ભવન્તિ, તૃતીયે માસે ચતુર્વિજતિદિવસાઃ,
इत्यादि क्रमेणेति बोध्यम् ।

પળ્લસ ૧૫ દસ ૧૦ દુઠ છપ્પે ચડ ચડરં ૪ પંચસુ ય તિણિ ૩ તિણિતિ ૩ ।

પંચસુર દો દોર ય તદા, સોલસમાસેસુ પારણગા ॥૩॥

ષોડશસુ માસેષુ-પ્રથમે માસે પારણાનાં દિવસાઃ-ક્રમેણ પશ્ચદશ ૧૫,
દશા ૧૦ પ્રાપ્તાદિ ક્રમેણેતિ બોધ્યમ્ ।

તતઃ ચલુ સ મેઘોડનગારઃ ગુણરત્ન સંચન્સરં તપઃ કર્મ યથામુત્રં સમ્યક્
કાયેન સ્પૃશતિ પાલયતિ, શોધયતિ, કીર્તયતિ, યથામુત્રં યથા કલ્પં યાવત્

કે દિનોં કી સંસ્કૃત ૭૩, હોતી હૈ । જિસ મહીને મેં અષ્ટમભક્તાદિ તપસ્યા
કે જિતને દિન રહેં-વે આગે કે મહીને સે લેકર ઉતને દિનોં કી પૂર્તિ-
કર લેની ચાહિયે । અધિક હોને પર ઉન્હેં આગે કે માસ મેં સમ્મિલિત કર
દેના ચાહિયે । ‘પળ્લસવીસ’-इत्यादि ये गाथाएँ तपस्या और पारणा के
दिनों की संख्या बोधक हैं (तएणं से मेहे अणगारे गुणरगणसंवच्छरं
तवोक्कम्मं आहामुत्तं जाव सम्मं काएणं फामेइ, पालेइ, सोहेइ, तीरेइ,
किट्ठेइ, अहामुत्तं अहाकणं जाव किट्ठिता समणं भगवं महावीरं, वंदइ, नमं-

તો તેર મહિના અને સાત દિવસ હોય છે. પારણાના દિવસોની સંખ્યા તોતેર હોય
છે. જે મહિનામાં અષ્ટમ ભક્ત વગેરે તપાસ્યાના બેટલા દિવસ ચોછા હોય, તેમની
આગળના મહિનાથી માંડી તે બેટલા દિવસની પૂર્તિ કરી લેવી બોધ્ય છે. વધારે દિવસો
થઈ વત્ય તો આગળના મહિનામાં તેમને સામેલ કરવા બોધ્ય છે. ‘પળ્લસવીસ’
इत्यादि वगेरे गाथाओं तपस्या અને પારણાના દિવસોની સંખ્યા બતાવનારી છે.
(તएणं से मेहे अणगारे गुणरगणसंवच्छरं तवोक्कम्मं आहामुत्तं जाव सम्मं
काएणं फामेइ, पालेइ, सोहेइ, तीरेइ, किट्ठेइ, अहामुत्तं, अहाकणं जाव

अनगात्वन तवर्णिणीटोका अ.१ सू. ४७ मेघमुनेस्तपः शरीरवर्णनम्

५३१

कीर्तयित्वा श्रमणं भगवन्तं महावीरं वन्दते ननरयति वन्दित्वा नम्रस्थित्वा
बहुभिः षष्ठाष्टमहादशैः मासार्धमासक्षयणैः विचित्रैश्चैव कर्माभिरात्मानं
भावयन् विहरति ॥ सूत्र ४५ ॥

मूलम्—तएणं से मेहे अणगारे तेणं उगलेणं पिउलेणं
सस्सिरीएणं पयत्तेणं पग्गहिणं कट्ठाणेणं सिवेणं धन्नेणं संगहेणं
उदग्गेणं उदारएणं उत्तमेणं महानुभावेणं तवोकम्मेणं सुक्के भुक्खे
लुक्खे निम्मंसं निस्सोणिणं किडिकिडियाभूए अट्टिचम्मावणच्चे किसेधम्
णिसंतए जाए यावि होत्था । जीवं जीवेणं गच्छइ, जीवं जीवेणं चिट्ठइ,
भासं भासित्ता गिलायइ, भासं भासमाणे गिलायइ, भासं भासि-
स्सामित्ति गिलायइ । मे जहा नामए, इंगालसगडिया वा कटुसग-
डिया वा पत्तसगडिया वा तिलसगडिया वा एरंड कटुसगडिया वा
उण्हे दिन्ना सुक्का समाणा ससदं गच्छइ ससदं चिट्ठइ, एवामेव मेहे

सइ, वंदित्वा नमंसित्ता बहुहिं छट्ठमदसमदुवालसेहिं मासद्धमासत्तमणेहिं
विचित्रेहिं तवोकम्मेहिं अप्पाणं भावेमाणे विहरइ) इस प्रकार अनगार
मेघकुमारने गुणरत्न रूप संवत्सर वाले तप कर्म को अच्छी तरह काय से
स्पर्श किया पाला, क्षोभित किया, उसके पार को पाया उसका कीर्तन किया ।
यथासूत्र यथाकल्प यादत् कीर्तन करके फिर उन्होंने श्रमण भगवान्
महावीर को वंदना की उन्हें नमस्कार किया । वंदना नमस्कार करके इन
विचित्र षष्ठाष्ट अष्टम, दश द्वादश, मासार्ध मास क्षयणों से आत्मा को
भावित किया । ॥ सूत्र ४६ ॥

किट्ठित्ता समणं भगवं महावीरं, वंदइ, नमंसइ, वंदित्वा नमंसित्ता बहुहिं
छट्ठमदसमदुवालसेहिं मासद्धमासत्तमणेहिं विचित्रेहिं तवोकम्मेहिं
अप्पाणं भावेमाणे विहरइ) या प्रमाणे अनगार मेघकुमार गुणरत्न रूप संवत्सर
वाला तपकर्मने आरी दीते अग्राथी द्यक्ष्यं क्युं पाण्युं, क्षोभित क्युं तेनो पार
पाभ्या, तेनुं कीर्तन क्युं । यथासूत्र यथाकल्प अने कीर्तन करीने तेमणे भगवान्
महावीर स्वाभीने वदन अने नमस्कार करीने या अट्ठलुत षष्ठाष्ट, अष्टम, दशम,
द्वादश मासार्धमास क्षयणोत्थी आत्माने लापित क्यो । ॥ सूत्र ४६ ॥

५३२

शाताधमेकयाङ्गसूत्रे

अणगारे ससदं गच्छइ ससदं चिट्ठइ, उवचिए तवेणं, अवचिए मंस-
सोणिणं, हुयासणे इव भासरासिपरिच्छन्ने तवेणं तेणं तवतेयसि-
रीए अईव अईव उवसोभेमाणे चिट्ठइ। तेणं कालेणं तेणं सम-
एणं समणे भगवं महावीरं आइगरे तित्थगरे जाव पुव्वाणुपुव्वि
चरमाणे गामाणुगामं दूइज्जमाणे सुहं सुहेणं विहरमाणे जेणामेव राय-
गिहे नयरे जेणामेव गुणसिलए चेइए तेणामेव उवागच्छइ उवाग-
च्छित्ता अहापडिरूवं उग्गहं उग्गिण्हित्ता संजनेणं तवसा अप्पाणं
भावेमाणे विहरइ ॥सू० ४७॥

टीका—‘तएणं से मेहे अणगारे तेणं उरालेणं’ इत्यादि। ततः=
भिक्षुप्रतिमा,—गुणरत्नसंवत्सरतपः प्रभृतिसमाप्त्यनन्तरं स मेघोऽनगर=
महामुनिः, तेणं’ तेन उत्कृष्टरीत्या समाचरणेन अतएव ‘उरालेणं=प्रधानेन
इहलोकाद्याशंसावर्जितत्वात् विउलेणं’ विपुलेन बहुकालसमाचरणान् ‘सस्सिरी-
एणं’ सश्रीकेण=सशोभेन वाह्याभ्यन्तरग्लानिवर्जितत्वात् ‘पयत्तेणं’ प्रद-

‘तएणं से मेहे अणगारे’ इत्यादि।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद—अर्थात् भिक्षुप्रतिमा तथा गुणरत्नरूप
संवत्सर वाले तप आदि की समाप्ति के अनन्तर (से मेहे) वे मेघकुमार
मुनिराज (तेणं) उत्कृष्ट रीति से आराधित किये उस (तवोक्कम्मेणं) तपः
कर्म कि जो (उरालेणं) इह लोक आदि की आशंसा से वर्जित होने के
कारण उदाररूप था (विपुलेन) बहुतकाल तक आचरित होने के कारण
विपुल था (सस्सिरीएणं) वाह्य और आभ्यन्तर की ग्लानि से रहित होने
के कारण जो सश्रीक था (पयत्तेणं) गुरुद्वारा दिया गया होने के कारण

‘तएणं से मेहे अणगारे’ इत्यादि।

टीकार्थ—(तएणं) त्थारणाद्व्येष्टवेके भिक्षु प्रतिमा तेभञ्ज युष्म रत्नरूप संवत्सर
वाणा तप वगेदेनी समाप्ति पछी (से मेहे) मेघ मुनिव्हे (तेणं) उत्कृष्ट रीते
आराधवामां आवेक्षा (तवो कम्मेणं) तप कर्म ने के वे (उरालेणं) छडि बोड
वगेदेनी आशंसाथी वर्जित होवाने अरुण्णे उदार इतुं, (विपुलेणं) अहु वप्यत
सुधी आचारमां भूझायेद्व होवाथी विपुल इतुं, (सस्सिरीएणं) वाह्य अने
अभ्यन्तरनी ग्लानिथी रहित होवाने दीधि वे सश्रीक (शोभा युक्त) इतुं, (पयत्तेणं)

नेनपारवर्गमौनवर्णिजो टीहा अ१. सू. ४७ मेवमुनेस्ततः तरोरवगेतम् ॥१३३

रोन=गुरुणा प्रदत्तत्वात्—‘पगहिणं’ प्रगृहीतेन=सचिनयगृहीतेन बहुमानपूर्वकं
गृहीत्वात् ‘कल्लाणेणं’ कल्याणेन=शुभजनकेन—अग्रिमहित प्रापत्वात् ‘सिवेणं’
शिवेन=निरुपद्रवेण शिवहेतुत्वात् ‘धन्नेणं’ धन्येन=प्रशंसनीयेन निरतिचार
समापकत्वात् ‘मंगलेणं’ मंगल्येन=कुशलस्वरूपेण सकलदुरितोपशमकत्वात् उद-
ग्गेणं उदग्गेण=उत्तरोत्तरं वृद्धिमता पराक्रमशालिसमाराधितत्वात् ‘उदारणं’
उदारेण=प्रचलेन निःस्पृहत्वबाहुल्यत्वात् ‘उत्तमेणं’ उत्तमेन=श्रेष्ठेन अकामनि-
र्जरा वर्तित्वत्वात् ‘महाणुभावेणं’ महानुभावेन=महाप्रभावेण स्वर्गापवर्गादिहेतुत्वात्
‘तवोकम्मेणं’ तपः कर्मणा ‘सुक्के’ शुष्कः नीरसशरीरत्वात् ‘सुक्खे’ वुसुक्षितः
कठिनतपश्चर्यावशात् ‘लुक्खे’ रुक्षः तैलाद्यभ्यङ्गरहितत्वात् ‘निम्मंसे’ निर्ममः
तपसा दौर्बल्येन मांसोपचयरहितत्वात् अनएव ‘निस्सोणिणं’ निःसोणितः
तद्वर्चकाहाराद्यभावात् ‘किडिकिडियाभूए’ किडिकिडिकाभूतः मांसवर्जित

जो प्रदत्त था (पगहिणं) बहुमानपूर्वक गृहीत होने के कारण जो प्रगृहीत था
कल्लाणेणं) अग्रिमहित का प्रापक होने के कारण जो शुभजनकथा (सिवेणं)
शिवका हेतु होने से जो उपद्रव रहित था (धन्नेणं) अतिभागों से रहित
होकर समाप्त होने के कारण जो प्रशंसनीय था (मंगलेणं) सकल पापों
का उपशमक होने के कारण जो कुशल स्वरूप था (उदग्गेणं) पराक्रमशाली
मेघकुमार अनगार द्वारा समाराधित होने के कारण जो उत्तरोत्तर वृद्धि
से युक्त था—(उदारणं) निस्पृह की बहुलता विशिष्ट होने के कारण जो
उदार था (उत्तमेणं) अकामनिर्जरा से रहित होने के कारण जो—श्रेष्ठ था
(महाणुभावेणं) स्वर्गापवर्ग आदि का हेतु होने से जो महाप्रभावशाली था
(सुक्के सुक्खे लुक्खे निम्मंसे निस्सोणिणं किडिकिडियाभूए) भूख से युक्त

उद्देश्येन अपायेषुं होवा अहल ने प्रदत्त हुतुं ((पगहिणं) अहु न सन्मान स्वी-
कारवाभां आयुं होवा अहल ते प्रगृहित हुतुं; (कल्लाणेणं) अग्रिम हितुं
प्रापक होवा अहल ने शुभ जनक हुतुं. (सिवेणं) कल्याणुतो हुतु होवा अहल ने
उपद्रव वगरतुं हुतुं (धन्नेणं) अतिचार वगर समाप्ति सुधी पडोववा अहल ने
प्रशंसनीय हुतुं. (मंगलेणं) अधा पापोतुं उपशमक होवा अहल ने कुशल स्वरूप
हुतुं. (उदग्गेणं) मेघकुमार नेवा पराक्रमी अनगार द्वारा समाराधित होवा अहल
ने दिवसे दिवसे वृद्धि युक्त हुतुं. ‘उदारणं’ निस्पृहताना आहुत्यथी युक्त
होवा अहल ने उदार हुतुं, (उत्तमेणं) अकामनिर्जरा वगरतुं होवा अहल ने उत्तम
हुतुं. (महाणुभावेणं) स्वर्ग अने मोक्ष पगेहेतुं कारण होवा अहल ने महाप्र-
भाववाणुं हुतुं. तेने करवा लाय्या. नेनाथी (सुक्के सुक्खे लुक्खे निम्मंसे निस्सो-
णिणं किडिकिडियाभूए) मेघकुमार भूय्या थछ गया, सरीरमां रुक्षता देआवा लाणी.

५३४

ज्ञाताधर्मकथनेसू

त्वाद् उपवेशनाशौ अस्थिजनिता या किटिकिटिका=शब्दविशेषः तां भूतः=
मांसः स तथोक्तः, उपवेशनाशौ शुष्कास्थिजनितकिटिनिटिकाशब्दयान् इत्यर्थः।
'अद्विचम्मावणध्दे' अद्विचर्मावनद्धः मांसशोणित शुष्कत्वात् केवलमस्थिचर्म-
वान् इत्यर्थः। 'किसे' कृशः=दुर्बलः, 'धमणिसंतण' धमनिर्भवतः=उपस्क-
नाडीकः मांसक्षयेण दृश्यमाननाडीकत्वात्, 'जाए यावि होत्था' जातश्चाप्यभवत्
'जीवं जीवेण गच्छइ' जीवं जीवेन गच्छति=आत्मबलेन गच्छति न तु शरीर-
बलेन, एवं आत्मबलेन विष्ठति 'भासं भासिता गिलायइ' भाषां भाषित्वा
ग्लायति=भाषणानन्तरं ग्लानिमाप्नोति, 'भासं भासमाणे गिलायइ' भाषा
भाषमाणः सन्ग्लायति=भाषणममये ग्लानो भवति, तथा- 'भासं भासिस्सा-

हो गये, शरीर में रक्तता दिखलाई देने लगी। मांस के उपचय (वृद्धि) से हीन
हो गये, खूनवर्धक आहार आदि के अभाव से खून से रहित हो गये उठते
बैठते उनकी हड्डियों से मांस रहित होने के कारण किटिकिटिका शब्द
होने लगा, केवल हड्डी और चमड़ा ही उनके शरीर में अवशिष्ट रहा
कि जिस से वे बहुत अधिक दुर्बल हो गये, (धमणिसंतण जाए याविहोत्था)
नाडियां उनके शरीर में स्पष्ट दिखलाई देने लगीं। इस तरह की उनकी
स्थिति हो गई। (जीवं जीवेण गच्छइ, जीवंजीवेणं चिट्ठइ भासं भासित्ता-
गिलायइ) वे चलते तो शरीर के चल पर नहीं आत्मा के चल पर ही
चलते बैठते तो आत्मा के चलसे ही बैठते, शारीरिक चल से नहीं। बोलने के
बाद उन्हें थकावट ज्ञात होने लगती। (भासंभासमाणे गिलायइ, भासं
भासिस्समिच्छिगिलायइ) बोलते समय भी वे ग्लान होने लग जाते। मैं
बोल्ता इस विचार से भी उन्हें कष्ट का अनुभव होने लगता। मतलब

भांसना उपयथ (वर्द्धन) थी तेथो रद्धित थछ गया, उडतां गेसतां मांसं सूक्ष्मं
ज्वाथी तेमनां डाडडांभांथी कडकड शण्ड थवा लाग्था, इकत डाडडां अने यामडी ज
तेमना शरीरे रद्धीगयां, अने तेथो अत्यन्त दुभणा थछ गया. (धमणि संतण
जाए यावि होत्था) तेमना शरीरनी नसो स्पष्ट रीते हेणावा लागी. मेघकुमारनी आवी
स्थिति थछ गछ हुती. जीवं जीवेणं गच्छइ, जीव जीवेणं चिट्ठइ भासं भासित्ता
गिलायइ) तेथो यालता तो आत्मानां जणे ज, शरीरना जणे नहि, तेथो गेसता
तां आत्माना जणे ज, शरीरना जणे नहि. गोत्था पछी तेथो थक अनुभवता हुता.
(भासं भासमाणे गिलायइ भासं भासिस्समिच्छि गिलायइ) गोदवाना समये पण
तेथो ग्लान थवा लागता. 'हुं गोदीश' आभ न्यारे तेमना मनमां गोदता पडेल
विचार उद्भवतो त्यारे तेमने कष्ट थवाभांस्तुं कहेवानो मतलब ओ छे के मेघकुमार

અનગારધર્મામૃતવર્ણી ટોકા અ. ૧ સુ. ૪૭ મેઘમુનેઃ તપઃ શરીરવર્ણનમ્

૫૩૫

મિત્તગિચ્ચા' 'ભાવાં ભાષિણ્યે' इति ग्लायति=मया भाषितव्यमितिकृत्वा
कष्टमनुभवति, अर्थां सर्वांमपि क्रियामात्मबलेनैव करोति, न तु शरीरबले-
नेति भावः। 'से जहानामए' अथ यथा नामकम्-अथ दृष्टान्तः प्रदर्श्यते इत्यर्थः।
'इंगालसगडिया' वा' अङ्गारशकटिका, अङ्गाराः 'कोयला' इति भाषायां तैः
संभृताः शकटिका=गन्त्री 'गाडी' इति भाषायां, 'कट्टसगडिया' इवा' काष्ठ-
शकटिका=शुष्ककाष्ठसंभृतशकटिका 'पत्तसगडिया' शुष्कपत्रसंभृतशकटिका
तिलसगडिया' शुष्कतिलफलीसंभृतशकटिका 'एरंडकट्टसगडिया' शुष्कैरण्ड-
काष्ठसंभृतशकटिका 'उण्हे दिन्ना' उष्णे दत्ता प्रकृष्टातपे स्थापिता 'सुका स-
माणी' शुष्कासती 'ससहं गच्छइ' सशब्दं गच्छति=शब्दं कुर्वाणा मचलति
'ससहं चिट्ठइ' सशब्दं तिष्ठति=स्थिति समयेऽपि शब्दं कृत्वा तिष्ठतीत्यर्थः।
'एवामेव' अमुनैव प्रकारेण मेघोऽनगारः महामुनिः सशब्दं गच्छति सशब्दं

इसका यह है किये जितनी भी क्रियाएँ करते थे वे सब आत्माके बल
से करते थे शरीर-बलसे नहीं। (से जहानामए इंगालसगडिया वा कट्टसगडिया
वा पत्तसगडिया वा तिल सगडिया वा एरंडकट्टसगडिया वा उण्हे दिन्ना
सुक्का समाणी ससहं गच्छइ ससहं चिट्ठइ) जिस प्रकार कोयलो से भरी-
हुई गाडी शुष्ककाष्ठ से भरी हुई गाडी, शुष्कपत्रों से भरी हुई गाडी,
सुखी तिलकी फलियों से भरी हुई गाडी गन्त्री एरण्ड की लकड़ियों से
भरी हुई गाडी प्रकृष्ट आतप में रखी रहने के कारण भस्वी होने से
चलते समय 'थै' 'थै' इत्यादि शब्द करती हुई चलती है ठहरते समय भी
सशब्द हो कर ठहरती है (एवामेव मेहे अणगारे ससहं गच्छइ ससहं चिट्ठइ,
उवचिए तवेणं अर्वाचिए मांससोणिण्णं) इसी तरह महामुनि मेघकुमार
अनगार भी जब चलते थे तब उस समय उनकी हड्डीयों से चट चट

मुનિસજ બેટલી ક્રિયાઓ કરતા હતા તે બધી આત્માના બળે જ કરતા હતા શરીરના
બળે નહિ. (સે જહાનામए इंगालसगडिया वा कट्टसगडिया वा पत्तसग-
डिया वा तिल सगडिया वा एरंडकट्टसगडिया उण्हे दिन्ना सुक्कासमणी
ससहं गच्छइ ससहं चिट्ठइ) જેમ કોલસાથી ભરેલી ગાડી, સુકાએલાં લાકડાંની
ભરેલી ગાડી, સુકાં પાંદડાંથી ભરેલી ગાડી, તલની સૂકી ફળીઓથી ભરેલી ગાડી,
ચેરડાનાં સૂકાં લાકડાંથી ભરેલી ગાડી પ્રચંડ ધૂળમાં મૂકી રાખવાથી સૂકી હોવા બદલ
ચાલતી વખતે 'ચૂ' 'ચૂ' વગેરે શબ્દો કરતી ચાલે છે અને થોભતી વખતે પણ અવાજ
કરતી થાભે છે. એવામેવ મેહે અણગારે સસહં ગચ્છइ સસહં ચિટ્ઠइ, ઉવચિણ
માંસસોણિણ્ણં) આ પ્રમાણે જ મહામુનિ મેઘકુમાર પણ ન્યારે ચાલતા હતા
ત્યારે તેમના હાડકાંથી 'ચટ' 'ચટ' શબ્દ થવા માંડતો. બેસતી વખતે પણ તેમના

તિષ્ઠતિ ઉપવેશનસમયેડપિ તદસ્થીનિ શબ્દાયમાનાનિ ભવન્તિ, 'અવચિષ્ઠત્વેણ' ઉપનિતસ્તપસા=ઉત્કૃષ્ટતપસા પરિપુષ્ઠઃ 'અવચિષ્ઠં મંસસોણિણ' અપચિતો માંસશોણિતેન=માંસશોણિતાભ્યાં કૃશઃ 'હુયાસણે ઇવ ભામરાસિપરિચ્છન્ને' ભસ્મરાશિપરિચ્છન્નો હુતાશન ઇવ-યથા નિર્ધૂમો વહ્નિરુપરિભાગો ભસ્મના સમાચ્છાદિતઃ સન્નન્તર્દેદીપ્યમાનો ભવતિ તથોપરિભાગતઃ શરીરે શુષ્કો રુક્ષઃ કાન્તિરદિતોડપિ મેઘનામાનગારઃ 'તવેણં તેણં' તપસા તેજસા=તપઃ-પ્રભાવેણ, આત્મનો વીર્યગુણસમુત્કર્ષેણ 'તવતેયસિરીષ્' તપસ્તેજઃશ્રિયા=તપસ્તેજોભ્યાં જનિત્યા શ્રિયા=દીપ્ત્યા ઉત્કર્ષતપ આમર્શોપધ્યાદિ લબ્ધિ પ્રભવ તેજસા 'અઈવર' અતીવાતીવ=સાતિશય 'અવસોમેમાણેર ચિદ્વહ' ઉપશોભમાનઃ૨ તિષ્ઠતિ=શુભધ્યાનતપસાડન્તર્દેદીપ્યમાનો વિરાજતે। તસ્મિન્ કાલે તસ્મિન્ સમયે શ્રમણો મગવાનૂ મહાવીરઃ આદિકરસ્તીર્થકરો યાવત્ પૂર્વાણુ-

શબ્દ દોને લગતા। વૈઠતે સમય મી ઇસી તરહ સે ડનકી અસ્થિયાં શબ્દાયમાન હો જાતી। વધપિ માંસ શોણિત સે વે કૃશ થે ફિર મી ઉત્કૃષ્ટ-તપકો તેજ સે પુષ્ટ થે। (હુયાસણે ઇવ ભામરાસિપરિચ્છન્ને તવેણં તવતેયસિરીષ્ અઈવ અઈવ અવસોમેમાણેર ચિદ્વહ) જિસ પ્રકાર અગ્નિ રાજ સે ડપર સે અચ્છાદિત રહતી હૈ પરન્તુ મીતર ડનકે અગ્નિકા તેજ દેદીપ્ય-રહતા હૈ ડસી તરહ યે મહોમુનિરાજ મેઘકુમાર અનગાર મી ડપર સે શરીર મેં શુષ્ક રુક્ષ કાન્તિ રહિત થે તો મી તપકે તેજ સે-તપ કે પ્રભાવ સે-આત્મા કે વીર્ય શુષ્ક કે સમુત્કર્ષ સે તપ ઓર તેજ સે જનિત દોષિ સે-ઉત્કર્ષ તપ તથા

હાડકાંમાંથી શબ્દ થતો હતો- મેઘકુમાર બે કે માંસ, શોણિતની દૃષ્ટિએ દૂબળા હતા છતાંયે તેઓ ઉત્કૃષ્ટ તપના પ્રભાવથી પુષ્ટ હતા. (હુયાસણે ઇવ ભામરાસિપરિચ્છન્ને તવેણં તેણં તવ તેયસિરીષ્ અઈવ અઈવ અવસોમેમાણેર ચિદ્વહ) જેમ કે અગ્નિ ઉપરથી રાખથી ઢાંકાએલો રહે છે, પણ અંદર અગ્નિનું તે જ પ્રજ્વલિત થવું હોય છે, તે પ્રમણે જ મુનિરાજ મેઘકુમાર અનગાર પણ ઉપર ઉપરથી શુષ્ક, રુક્ષ અને કાંતિ વગરના હતા છતાંયે તપના તેજથી, તપના પ્રભાવથી આત્માના વીર્યના સમુત્કર્ષથી, તપ અને તેજની દીપ્તિથી, ઉત્કર્ષતપ તેમજ આમર્શ-ઓષધીઓ વગેરેથી મેળવવા અને તેનાથી ઉત્પન્ન થયેલા તેજથી અતિશય શોભિત થતા હતા. એટલે કે શુભધ્યાનરૂપ તપથી મેઘકુમાર અંદર હ'મેશાં પ્રકાશમાન રહેતા હતા. (તેણં કાલેણં તેણં સમણં સમણે મગવં મહાવીરે આગરે તિથ્યગરે જાવ

मनगारधर्मासुतवर्णिणीटीका. अ १ पृ. ४८ मेघमुनेः संलेखनाविचारः

५३७

पूर्व्या चरन् ग्रामानुग्रामं द्रवन् सुखमुखेन=सुखपूर्वकं सुखं तेन संयमसमाधिनेत्यर्थः, विहरन् यत्रैव राजगृहं नगरं यत्रैव गुणशिलकं चैत्थं तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य यथाप्रतिरूपं=यथाकल्पम्, अवग्रहमवगृह्य, संयमेन तपसा आत्मानं भावयन् विहरति ॥सू० ४७॥

मूलम्--तएणं तस्स मेहस्स अणगारस्स राओ पुठवरत्तावरत्तकाल-
समयंसि धम्मजागरियं जागरमाणस्स अयमेयारूवे अज्झत्थिए जाव
समुप्पजित्था--एवं खलु अहं इमेणं उरालेणं तहेव जाव भासं भासि-
स्सामीति गिलाएमि तं अत्थि तामे उट्ठाणे कम्ममे बले वीरिए पुरि-
सक्कारपरक्कमे सद्धाधिई संवेगे तं जाव तामेअत्थि उट्ठाणे कम्ममे बले-
वीरिए पुरिसक्कारपरक्कमे सद्धाधिई संवेगे जाव इमे मम धम्मायरिए धम्मो.

आमर्श-औपधी आदि लब्धियों से उत्पन्न हुए तेज से, अतिशय शोभित होने थे। अर्थात् शुभध्यानरूप तप से ये भीतर में सदा प्रकाशमान रहते थे। (तेणं कालेणं तेणं समएणं समणे भगवं महावीरे आइगरे तित्थगरे जाव पुव्वानुपुत्ति चरमाणे गामाणुगामं दूइज्जमाणे सुहं सुहेणं विहरमाणे जेणामेव रायगिहे नयरे जेणामेव गुणसिलए चेइए तेणामेव उवागच्छइ) उस काल में उस समय में श्रमण भगवान् महावीर जो आदिकर थे तीर्थकर थे यावत् पूर्वानु-पूर्वी का पालन करते हुए एक ग्राम से दूसरे ग्राम में विचरते हुए संयम का आराधन करते हुए जहाँ राजगृहनगर और जहाँ गुणशिलक नामका उद्यान था वहाँ आये। (उवागच्छित्ता अट्ठापडिरुवं उग्गहं उग्गिण्हित्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ) आ करके यथा कल्प अवग्रह लेकर संयम और तपसे आत्मा को भावित करते हुए चगीचा में विराजमान हो गये। ॥सूत्र ४७॥

पुव्वानुपुत्ति चरमाणे गामाणुगामं दूइज्जमाणे सुहं सुहेणं विहरमाणे जेणा मेव रायगिहे नयरे जेणामेव गुणसिलए चेइए तेणामेव उवागच्छइ) ते काले अने ते समये श्रमणु भगवान् महावीर के जेओ आदिकर हुता, तीर्थकर हुता, पूर्वानुपूर्वीनु पालन करता ओक गामथी पीछे गाम विचरता संयमनी आराधना करता न्यां राजगृहनगर अने न्यां गुणु शिलक नामे उद्यान हुतुं त्यां पधार्या. (उवा-गच्छित्ता अट्ठापडिरुवं उग्गहं उग्गिण्हित्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ) पधारिने यथाकल्प अवग्रह लक्ष्मि संयम अने तपथी पिताना आत्माने भावित करता उद्यानमां विराजमान थया ॥सू० ४७॥

टीका- (न एणं) त्वारपथी (तस्स मेहस्सा अणगारस्सा) अणगार भेद्युभारने
(राओ) शत्रिभां (पुव्वसत्तावरत्तकालमयस्सि) पूर्वं अत्र अने अथर अत्र काणना वपत्ते

અનગારધર્મામૃતચર્ચિણી ટીકા અ.૨સૂ. ૪૮ મેઘસુતે: સંલેખના વિચાર:

૫૩૨

જાગરિકાં જાગ્રતીધર્મધ્યાનરૂપા જાગરિકા=જાગરણાવસ્થા તાં 'સામ્પતં કો મમ કાલઃ કિંમનોચિતં? ક્ષણમર્જુર' શરીરં મીષણો મૃત્યુઃ કથા રીત્યા સાધિતવ્યં કલ્યાણ' મિત્યાદિ રૂપામિત્યર્થઃ જાગ્રતઃ=કુર્વતઃ અયમેતદ્વરૂપઃ 'અઙ્ગતિથિ' આધ્યાત્મિકઃ=આત્મગતઃ 'પતિથિ' પ્રાર્થિતઃ=વિશેષરૂપેણ અભિલષિતઃ 'ચિંતિથિ' ચિંતિતઃ=સ્ફુટરૂપેણ હૃદયે સ્થાપિતઃ 'મનોગત' મનોગતઃ=મનસિ વ્યવસ્થિતઃ, સંકલ્પઃ=વિચારઃ 'સમુપ્પજિત્યા' સમુદપદ્યત-સમુત્પન્નઃ-એવં સ્વલુ અહં અનેન ઉદારેણ તપસ્યા તથૈવ યાવત્ ભાષાં ભાષિષ્યે इति જ્ઞાયામિ, 'તં અતિથિ તા

और अपर रात्रकाल के समय में (धम्मजागरियं जागरमाणस्स) मेरा कौन सा समय है मुझे इस समय क्या करना उचित है। यह शरीर क्षणभंगुर है, मृत्यु को इसके ऊपर जरा भी दया नहीं है, वह महाभयंकर विकराल है। मुझे आत्मकल्याण किस तरह साधनीय है 'इत्यादि धर्मध्यानरूप जागरण अवस्था करते हुए (अयमेगारुवे अङ्गत्थिए जाव समुप्पज्जित्या) इस प्रकार आत्मगत, प्रार्थित-विशेषरूप से अभिलषित, चिन्तित-स्फुटरूप से हृदय में स्थापित, मनोगत-मन में व्यवस्थित, संकल्प उत्पन्न हुआ। (एवं स्वलु अहं इमेण उरालेण तहेव जाव भासं भासिस्सामीतिगिणामि तं अस्थितामे उट्ठाणे कम्मे बले वीरिए पुरिसक्कारपरक्कमे सद्धाधिई संवेगे जाव इमे धम्मायरिए धम्मोवदेसए समणे भगवं महावीरे जिणे मुहत्थो विहरइ) कि मैं इस उदार आदि विशेषणवाले तपःकर्म से शुद्ध शरीर आदि होता हुआ 'यावत्' भाषा को बोलूंगा' इस तरह के विचार पर्यन्त जब ग्यान हो जाता

(धम्मजागरियं जागरमाणस्स) મારે કયો વળત છે, હામણું મારે શું કરવું જોઈએ. આ શરીર ક્ષણિક છે. મૃત્યુને આ શરીર ઉપર જરા પણ દયા આવતી નથી, મૃત્યુ ભયંકર અને વિકરાળ છે. મારે આત્મકલ્યાણ કેવી રીતે સાધવું જોઈએ વગેરે ધર્મ-ધ્યાન રૂપ જાગરણ અવસ્થામાં (અયમેગારુવે અઙ્ગત્થિયે જાવ સમુપ્પજ્જિત્યા આ પ્રમાણે આત્મગત પ્રાર્થિત અને વિશેષરૂપમાં અભિલષિત, ચિંતિત, સ્ફુટરૂપે હૃદયમાં સ્થાપિત, મનોગત, (મનમાં અવસ્થિત) સંકલ્પ ઉદ્ભવ્યો. (એવં સ્વલુ અહં ઇમેણ ઉરારાલેણ તહેવ જાવ ભાસં ભાસિસ્સામીતિ ગિણામિ તં અસ્થિતા મેં ઉટ્ઠાણે કમ્મે બલે વીરિયે પુરિસક્કારપરક્કમે સદ્ધાધિઈ સંવેગે જાવ ઇમે ધમ્માયરિયે ધમ્મોવદેસએ સમણે ભગવં મહાવીરે જિણે મુહત્થો વિહરइ) કે હું ઉદાર વગેરે વિશેષણોવાળી તપસ્યાથી શુદ્ધ સ્વલ્પ અને કાન્તિ વગરના શરીરવાળો થઈને જ્યારે 'હું કંઈક બોલું' આ જાતના ક્ષેત્ર વિચારથી જ ગ્યાન થઈ જાઉં છું. એવી સ્થિતિમાં જ્યાં સુધી

મેં ઉદ્ધાણે કામ્મે બલે વીરિણ પુરિતકારપરકમે સદ્ધાધિદ સંવેગે' તદસ્તિ તાવન્ને ઉત્થાનં, કર્મ, બલં, વીર્યં, પુરુષકારઃ, પરાક્રમઃ, શ્રદ્ધા, ધૃતિઃ, સંવેગઃ. તદ્ અસ્તિ=વિચિત્તે, યાવત્=અધુના અસ્મિન્ કાલે, વક્ષ્યમાણમુત્થાનાદિકં 'મે' મમાસ્તીત્યન્વયઃ. કિં તદુત્થાનાદિકં? તદાહ-ઉત્થાનમ્=કર્મીમંચનરૂપ-શ્રેષ્ઠાવિશેષઃ, કર્મ=ગમનાદિક્રિયા, બલં=શરીરસામર્થ્યં, વીર્યં=જીવપરિણતિરૂપ-ઉત્સાહઃ, પુરુષકારઃ=ધર્મીડરાધને સમર્થોડસ્મી' ત્યાત્મપરિણામઃ, પરાક્રમઃ=સ્વામીષ્ટસાધનશક્તિરૂપઃ, શ્રદ્ધા=તપઃ સંયમારાધનેડમિરુચિઃ, ધૃતિઃ=પરીપહો-પસર્ગસહનશક્તિઃ, યથાર્થસ્મરણશક્તિર્વા, સંવેગઃ=વિષયેષ્વરુચિલક્ષણઃ, સકા-મનિર્જારારૂપ इत्यर्थः. 'તે' તત્-તસ્માત્, યસ્માત્ કારણાદિદાનોમુત્થાનાદિકં-મમ વર્તતે, તસ્માદિત્યર્થઃ, 'જાવતા, યાવતા યાવત્કાલેન યાવત્પર્યન્તં મે=મમ અસ્તિ ઉત્થાનાદિકમ્, તથા-યાવદયં ધર્માચાર્યો ધર્મોપદેશકઃ શ્રમણો ભગ-વાન્ મહાવીરો જિનઃ=સર્વજ્ઞઃ 'સુહૃત્યો' સુહૃસ્તી=ગન્ધહસ્તિસમાનઃ, વિહરતિ, તાવતા=તાવત્પર્યન્તંમે=મમ શ્રવઃ 'કલ્લ' કલ્લે પ્રાદુર્ભૂતપ્રમાનાપાં રજન્યાં

હૈ. તો જવતક મુજ્જ મેં ઉઠને કી શક્તિ હૈ, કર્મ-ગમનાદિ ક્રિયા કરને કી શક્તિ હૈ બલ-શરીર સામર્થ્ય હૈ, વીર્ય-જીવ કી પરિણતિરૂપ ઉત્સાહ શક્તિ હૈ, પુરુષકાર-ધર્મીરાધન મેં સમર્થ એસા આત્મપરિણામ હૈ, પરાક્રમ-અપને અમીષ્ટ કો સાધન કરને રૂપ શક્તિ હૈ-શ્રદ્ધા-તપ સંયમ કે આરાધન મેં અમિરુચિ હૈ-ધૃતિ પરીપહ ઓર ઉપસર્ગ કો સહન કરને કે લિયે ધૈર્ય હૈ-અથવા યથાર્થ સ્મરણશક્તિ હૈ, સંવેગ-વિષયોં મેં અરુચિરૂપ સકામનિર્જારા હૈ-ઔર જવ તક ગન્ધ હસ્તી કે સમાનધર્મોપદેશક શ્રમણ ભગવાન મહાવીર જિન સર્વજ્ઞ-વિદ્યમાન હૈં (તાવતા) તવતક (મેં સેયં કલ્લં પાઉપ્પમાયાણ રયણીણ જાવ-તેયસા જલંતે સૂરે) મુજ્જે યહી શ્રેયસ્કર હૈ મેં ઇસ રાત્રિ કે સમાપ્ત હોને પર તથા

માશમાં ઉઠવાની તાકાત છે, કર્મ એટલે કે ગમન બગેરે ક્રિયાઓ કરવાની શક્તિ છે, બળ-શરીરમાં સામર્થ્ય છે, વીર્ય-જીવની પરિણતિરૂપ ઉત્સાહ શક્તિ છે, પુરુષકાર-હું ધર્મની આરાધનામાં સમર્થ છું આવું આત્મપરિણામ છે, પરાક્રમ-પોતાના અભી-ષ્ટની સાધના કરવાની શક્તિ છે, શ્રદ્ધા-તપ અને સંયમની આરાધનામાં રસ પડે છે, ધૃતિ-પરીપહ અને ઉપસર્ગને સહન કરવા માટે ધૈર્ય છે, અથવા તો યથાર્થ સ્મરણ શક્તિ છે, સંવેગ-વિષયોમાં અરુચિરૂપ સકામ નિર્જારા છે, અને જ્યાં સુધી ગંધહ-સ્તીના જેવા ધર્મને ઉપદેશ આપનારા શ્રમણ ભગવાન મહાવીર જિન સર્વજ્ઞ-મોજૂદ છે. (તવતા) ત્યાં સુધી (મેં સેયં કલ્લં પાઉપ્પમાયાણ રયણીણ જાવ તેયસા જલંતે સૂરે) માશ માટે એ જ કલ્લ્યણકારી છે કે આ રાત્રિ પસાર થતાં જ તથા સૂઈને

अनंगारधर्मासुतवर्णिनीटीका अ.१सू.४६ मेघमुनेः संलेखना विचारः

५४१

यावत् तेजसा ज्वलति=उदिते, सूर्ये श्रमणे भगवन्तं महावीरं वन्दित्वा नम-
स्यित्वा श्रमणेन भगवता महावीरेणाभ्यनुज्ञातः सन् स्वयमेव पञ्चमहाव्रता-
न्यारुह्य गौतमादिकान् श्रमणान्, निर्ग्रन्थीः=साध्वीश्च 'खामेत्ता' क्षामयित्वा,
तथारूपैः 'कडाईहिं' कृतादिभिः पण्डितमरणोद्यतानां श्रमणानां निर्ग्रन्थानां
पादपोषगमनादौ सहायकैः स्थविरैः। अद्यमाशयः—ये परीषदोपसर्गजिष्णवो
वैयावृत्यकरणशीलाः पादपोषगमनादौ घोरपरीषदोपसर्गेष्वपि तत्समाप्तिपर्यन्तं
तत्कार्यं सर्वथा सम्पाद्य वैयावृत्यकार्यं विचारं परीक्षोत्तीर्णाः सन्तः, संस्तारक-
सिद्धिपर्यन्तं तत्रैव तिष्ठन्ति ते कृतादय उच्यन्ते। उक्तं च—

‘परीसहाइविजई, वेयावच्चपरायणो।

तिक्खुनो य परिक्खाए, उच्चिन्नो जो सहायणो ॥१॥

न य सिज्झइ संथारो, ताव तत्थेव चिद्धइ।

तस्स संमत्तिपेरत्तं, सो कडाइत्ति पुच्चइ ॥२॥’ इति।

छाया—परीषदादिविजयी, वैयावृत्यपरायणः।

त्रिःकृत्वश्च परीक्षायां, उत्तीर्णो यः सहायकः ॥१॥

न च सिध्यति संस्कारः, तावतत्रैव तिष्ठति।

तस्य समाप्तिपर्यन्तं, यः कृतादिरित्युच्यते ॥२॥

स्थविरैः सार्धं विउलं=विपुलनामकं राजगृहनिकटस्थितं ‘पव्वयं’ पर्वतं

सूर्य के तेज से प्रकाशित होने पर प्रातःकाल ही—(समणं ३ वंदित्ता नमंसित्ता
समणेणं भगवया महावीरेण’ अब्भणुन्नायस्स सयमेव पंचमहव्वयाइ’ आरु-
हित्ता गोयमाइए समणे निग्गंथे निग्गंथीओ य खामित्ता तहारूवेहिं कडाईहिं
थेरेहिं सद्धिं) श्रमण भगवान् महावीर को वंदन कर तथा नमस्कार कर उन्हीं
श्रमणभगतान् महावीर से आज्ञापित होता हुआ पंचमहाव्रतों पर आरुह
होकर निर्ग्रन्थ गौतमादिक श्रमणों से तथा निर्ग्रन्थी साध्वियों से अपने
अपराधों की खमतखामणा कर कृतादि साधुओं के साथ (विउलं पव्वयं सणि-

उद्य यतानी साथे ७ सवारे (समणं ३ वंदित्ता नमंसित्ता समणेणं भगवया
महावीरेण अब्भणुन्नायस्स समणस्स सयमेव पंचमहव्वयाइ’ आरुहित्ता गोय-
माइए समणे निग्गंथे निग्गंथीओ य खामित्ता तहारूवेहिं कडाईहिं थेरेहिं सद्धिं)
श्रमण भगवान् भङ्गानीरने वंदन करी तेम ७ नमस्कार करी, ते श्रमण भगवान्नी
आज्ञा मेणवीने पंचमहाव्रतो स्वीकारिने निग्रंथ गौतम वगेरे श्रमण्णोथी तेम ७ निग्रंथी
साध्वीओथी पोताना अपराधीनी भमत आभण्ण करीने कृतादि साधुओनी साथे
(विउलं पव्वयं सणियंरं दुहत्तिता सयमेव मेहघणसंनिगासं) राजगृहनगरिनी

५३२

ज्ञाताधमसूत्रे

‘सणियंर’ शनै शनै: ‘दुरुहिता’ दूरुह्य=आरुह्य स्वयमेव ‘मेघघणसन्निगासं’ मेघ-
घनसन्निकाशं=घनीभूतं मेघमदृशं इयामं ‘पुढवीसिलापट्टयं’ पृथिवीशिलारूपं पट्टकम्
आसनरूपमित्यर्थः=प्रतिलेख्य ‘संलेहणाञ्जुसणाए ङ्गुसि-
यस्स’ संलेखनाजोषणया जुष्टस्य तत्र-संलेखना-संलिख्यते कृशीक्रियते
शास्त्रविधिना शरीरकषायादिरनया इति संलेखना=तपोविशेषः, तस्याः
जोषणा=सेवा, तथा जुष्टस्य ‘भत्तपाणपडियाइक्खियस्स’ भक्तपाणप्रत्याख्यातस्य=
परिवर्जितभक्तपाणस्य ‘पायवोवगयस्स’ पादपोषणगतस्य, पादपो=वृक्षस्तत्साह-
इयमुपगतः=तद्वन्निश्चलइत्यर्थः तस्य ‘कालं अणवकंखमाणस्स’ कालमनवकाङ्-
क्षतः=मरणमनिच्छतः मम विदुते श्रेयः, इति संप्रेक्षते=विचारयति संप्रेक्ष्य=विचार्य
कल्पे प्रदुर्भूतप्रभातायां यावत्-ज्वलति=उदिते सूर्ये यत्रैव श्रमणो भगवान्
महावीरस्तत्रैवोपागच्छति उपागत्य श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिकृत्वः-

यं दुरुहिता स्वयमेव मेघघणसंनिगासं) राजगृहनगरके पास रहे हुए विपुल
नामके पर्वत पर धीरे-धीरे चढ़कर के स्वयम् मेघ के समान इयाम (पुढवि-
सिलापट्टयं) पृथिवी शिलारूप पट्टककी (पडिलेहेज्जा संलेहणा ङ्गुसणाए ङ्गुसियस्स)
प्रतिलेखना करूँ। प्रतिलेखना करके फिर मैं संलेखना को प्रीतिपूर्वक
सेवन करने के लिये (भत्तपाणपडियाइक्खियस्स) भक्तपाण का प्रत्याख्यान
करदूँ। बाद में (पायवोवगयस्स कालं अणवकंखमाणस्स विहरित्ताए)
मैं पादपोषणमन संथाराको काल की-मरण की-इच्छा न करता हुआ धारण
करूँ। (एवं संपेहेइ) इस प्रकार मेघकुमार महामुनिराजने विचार किया
(संपेहिता कल्लं पाउप्पभायाए रयणीए जाव जलंते जेणेव समणे भगवं महा-
वीरे तेणेव उवागच्छइ) विचार करके फिर वे प्रातःकाल होते ही जब
कि सूर्य प्रकाशित हो चुका था श्रमण भगवान् महावीर के पास पहुँचे

पासेना विपुल नामना पर्वत उपर धीमे धीमे चढ़ीने घनीभूत थयेला मेघनी जेम श्याम
(पुढविसिलापट्टयं) पृथ्वी शिलाइय पट्टकनी (पडिलेहेज्जा संलेहणा ङ्गुस-
णाए ङ्गुसियस्स) प्रतिलेखना करुं. प्रतिलेखना करुं जाइ संलेखनानुं प्रीतिपूर्वक
सेवन करवा भाटे (भत्तपाणपडियाइक्खियस्स) भक्तपाणनुं प्रत्याख्यान (निषेध)
करी दई. त्थार पछी (पायवोवगयस्स कल्लं अणवकंखमाणस्स विहरित्ताए)
हुं काण (भुत्थु) नी अपेक्षान राणतो पादपोषणमन संथाराने धारण करुं. (एवं संपेहेइ)
आ प्रमाणे महामुनिराज मेघकुमार विचार करी. (संपेहिता कल्लं पाउप्पभायाए
रयणीए जाव जलंते जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ)
आ प्रमाणे विचार करीने न्यारे प्रभात थयुं अने सूर्यनां दिशेला थोमेर इलावा
सांथ्यां त्थारे मुनिराज मेघकुमार श्रमण भगवान् महावीरनी पास पडोन्था. (उवा-

अनगारधर्मावृत्तवर्णिनी टीका अ. १ सू. ४८ मेघमुनेः सलेखना विचारः

५४३

आदक्षिणप्रदक्षिणां करोति, कृत्वा वन्दते नमस्यति, वन्दित्वा नमस्यित्वा नात्था सन्ने नातिदूरे=समीपे, शुश्रूषमाणो नमस्यन् अभिमुखो विनयेन प्राञ्जलिपुटः सन् पर्युपास्ते । 'मेहेत्ति' 'अयं मेघ आगतः' इति ज्ञात्वा, श्रमणो भगवान् महावीरो मेघमनगारम् एवं=वक्ष्यमाणप्रकारेण अवादीत-हे मेघ ! अथ नूनं तव रात्रौ पूर्वरात्रापररात्रकालसमये धर्मजागरिकां जाग्रतोऽयमेतदपि आध्यात्मिकः-यावन्मनोगतः संकल्पः समुदपच्यत-एवं खलु अ. अनेनोदारेण यावत्

(उवागच्छित्ता-समणं ३ तित्त्वसुत्तो आयाहिणं पयाहिणं करेइ) पहुँच कर उन्होंने श्रमण भगवान् की श्रार आदक्षिण प्रदक्षिण पूर्वक (करित्ता वंदइ नमंसइ वंदित्ता नमंसित्ता नच्चासन्ने नाइदूरे सुस्सूसमाणे नमंसमाणे अभिमुहे विणएणं पंजलिबुडे पज्जुवासइ) उन्हें वंदना किया नमस्कार किया वंदना नमस्कार करने के बाद फिर वे न अतिसमीप और न अतिदूर यथोचित स्थान पर भगवान् की शुश्रूषा करने का भाव रखते हुए उन के समक्ष विनयावनत हो दोनों हाथ जोड़ कर बैठ गये । (मेहेत्ति समणे भगवं महावीरे मेहं अणगारं एवं वयासी) मेघकुमार को आया हुआ जानकर श्रमण भगवान् महावीरने उन मेघकुमार अनगार से ऐसा कहा- (से णूणं तव मेहा । राओ पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि धम्मज्जागरियं जागरमाणस्स अयमेवारुवे अज्झत्थिए जाव समुप्पज्जित्था) हे मेघ ! तुम्हें रात्रि में रात्रि के पूर्वभाग में और पश्चाद्भाग में धर्मजागरण करते हुए इस प्रकार का आध्यात्मिक यावत् मनोगत संकल्प हुआ है। (एवं खलु अहं इमेणं ओराळेणं जाव जेणेवअहं हव्वमाणं से णूणं

गच्छित्ता-समणं ३ तित्त्वसुत्तो आयाहिणं पयाहिणं करेइ) त्यां पछेथीने तेभल्ले श्रमल्ले भगवान् महावीरनी त्रल्ले वार आदक्षिल्ले प्रदक्षिल्ले (करित्ता वंदइ नमंसइ वंदित्ता नमंसित्ता नच्चासन्ने नाइदूरे सुस्सूसमाणे नमंसमाणे अभिमुहे विणएणं पंजलिबुडे पज्जुवासइ) पूर्वक तमने वंदन अने नमस्कार कथो. वंदन अने नमस्कार कथो पछी मुनिराज मेघकुमार वधाये नल्लक पल्ले नल्लि अने वधाये हूर पल्ले नल्लि जेया स्थाने नल्लेवाये भगवाननी शुश्रूषा करवानी लावनाथी अने हाथ जेडीने सामे जेसी गया. (मेहेत्ति समणे भगवं महावीरे मेहं अणगारं एवं वयासी) मेघकुमारने आवेला जल्लुनि श्रमल्लेभगवान् महावीरे मेघकुमार अनगारने कल्लु- (से णूणं तव मेहा ! राओ पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि धम्मज्जागरियं जागरमाणस्स अयमेवारुवे अज्झत्थिए जाव समुप्पज्जित्था) हे मेघ ! तमने रात्रिमां रात्रिमां पूर्वभागमां पश्चाद् भागमां धर्मजागरण क तां आ प्रभाणेनो आध्यात्मिक यावत् मनोगत संकल्प थयो छे. (एवं खलु अहं इमेणं ओराळेणं जाव जेणेव अहं

५४४

ज्ञाताधर्मकथासिद्धि

यत्रैव अहं तत्रैव हृदयमागतः, स नूनं हे मेघ ! अर्थः समर्थः ?, मेघोऽन-
गारः प्राह हंत । भगवानाह—हे देवानुप्रिय ! यथासुखम्, आत्मनः कल्याणं
यथाभवेत् तथाकुरु, मा प्रतिबन्धं कुरु ॥सू० ४८॥

मूलम्—तएणं से मेहे अणगारे समणेणं भगवया महावी-
रेणं अब्भणुन्नाए समाणे हट्ठ जाव हियए उट्ठाए उट्ठेइ, उट्ठित्ता
समणं भगवं महावीरं तिवखुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेइ करित्ता
वंदइ नमंसइ, वंदित्ता नमस्सित्ता सयमेव पंचमहव्वयाइं आरुहित्ता
गोयमाइ समणे निगंथे निगंथीओ य खामेइ, खामित्ता य तहारु-

मेहा । अट्ठे समट्ठे ? हंता अत्थि, अहासुहं देवाणुप्पिया । मा पडिबंघं करेह) कि 'मैं इस उदार आदि विशेषणों वाले तपः कर्म से शुष्कशरीर आदि हो रहा हूँ सो अब प्रातः—काल होते ही सूर्य के प्रकाशित होने पर भ्रमण-भगवान् महावीर से आज्ञा प्राप्त कर यावत् तथा गौतमादिक मुनिराज से और यावत् सब जीवों से खमत खामणी कर विपुल नामक पर्वत पर जाऊँ और वहाँ के घनीभूत मेघ के समान श्याम पृथ्वीशिलापट्टक की प्रतिलेखना कर भक्त पान का त्याग कर पादपोषगमन संथारा धारण करूँ। ऐसा विचार कर ही तुम मेरे पास यहाँ शीघ्र आये हुए हो । कहो मेघ ! यही बात है न ? प्रभुद्वारा अपना अभिप्राय स्पष्ट किया सुनकर मेघकुमार ने उनसे कहा—हां प्रभु यही बात है। तब प्रभु ने कहा—हे देवानुप्रिय ! तुम्हें जिसमें सुख मालूम पड़े—वैसा करो प्रमाद मत करो ॥पुत्र ४८॥

तेणे व हव्वमागए से णूणं मेहा ? अट्ठे समट्ठे ! हंता अत्थि अहासुहं देवाणु
प्पिया ! मा पडिबंघं करेह) के हूँ आ उद्धार वगेरे विशेषणोवाणी तपस्थाथी
शुष्क, रूक्ष अने निरुतेज थछ गये छुं. तो हवे सवार थतां न सूर्य उदय पामशे
त्यारे श्रमणु भगवान भडावीरनी आज्ञा भेणवीने गौतम वगेरे मुनिराजनी अने
भील अधां प्राणीओनी जमत आभणु करीने विपुल नामना पर्वत उपर नडिं अने
त्यांना घनीभूत मेघनाजेवा डाणापृथ्वी शिलापट्टकनी प्रतिलेखना करी, लकृत प्रत्या-
ज्यान करीने पादपोषगमन संथारा धारणु करुं. आभ विचार करीने तमे तरत न भारी
पासे आव्या छे. गोदो मेघ ! ओ न वात छे ने ? प्रभु द्वारा पोतानो अभिप्राय
स्पष्ट करायेदो सांभणीने मेघकुमार ने तेभने कछुं— 'हा प्रभु ओन वात छे ! त्यारे
प्रभुओ कछुं हे देवानुप्रिय ! तमने जेमां सुअ थाय तेम करे प्रमाद करे नडि ॥सूत्र ४८॥

अनगारधर्माभृतवर्षिणीटीका. अ १९. ४२ मेघमुनेः संलेखनानिरूपणम्

५४१

वंहि कडाईहिं थेरेहिं सदिं विउलं पव्वयं सणियं२ दूरुहइ दूरुहिता
 सयमेव मेहघणसन्निगासं पुढविसिलापट्टयं पडिलेहेइ, पडिलेहिता
 उच्चारपासवणभूमि पडिलेहेइ पडिलेहिता दब्भसंधारगं संधरइ,
 संधरिता दब्भसंधारगं दुरुहइ, दुरुहिता पुरत्थाभिमुहे
 संपलियंकनिसन्ने करयलपरिग्गहियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं
 कट्टु एवं वयासी—नमोऽत्थुणं अरिहंताणं भगवंताणं जाव
 संपत्ताणं, नमोऽत्थु णं समणस्स भगवओ महावीरस्स जाव संपावि-
 उकामस्स मम धम्मायरियस्स वंदामि णं भगवंतं तत्थगयं
 इहगए, पासउ मं भगवं तत्थगए इहगयं—त्तिकट्टु वंदइ,
 नमंसइ, वंदिता नमंसिता एवं वयासी — पुब्बिपि य
 णं मए समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए सव्वपाणा-
 इवाए पच्चक्खाए मुसावाए अदिन्नादाणे मेहुणे परिग्गहे कोहे माणे
 माया लोहे पेजे दोसे कलहे अब्भक्खाणे पेसुन्ने परपरिवाए अर-
 इइमाया मोसे मिच्छादंसणसल्ले पच्चक्खाए, इयाणिं पि णं अहं तस्सेः
 अंतिए सव्वं पाणाइवायं पच्चक्खामि जाव मिच्छादंसणसल्लं पच्च-
 क्खामि, सव्वं असणपाणखाइमसाइमं चउव्विहं पि आहारं पच्चक्खामि
 जावजीवाए, जंपि य इमं सरीरं इट्ठं कंतं पिये जाव
 विविहा रोगायंका परीसहोवसग्गा फुसंतु । त्तिकट्टु एयंपि
 य णं चरमेहिं ऊसासनिस्सासेहिं वोसिरामितिकट्टु से
 मेहे संलेहणा झूसणा झूसिए भत्तपाणपडियाइक्खिए पायवोवगए
 कालं अणवकंखमाणे विहरइ । तएणं ते थेरा भगवंतो मेहस्स अण-

गारस्स अगिलाए वेयावडियं करेति । तएणं से मेहे अणगारे सम-
णस्स तहारूवाणं थेराणं अंतिए सामाइयमाइयाइं एक्कारसअंगाइं
अहिज्जित्ता बहुपडिपुन्नाइं दुवालसवरिसाइं सामन्नपरियागं पाउ-
गित्ता मासियाए संलेहणाए अप्पाणं झोसित्ता सट्ठिं भत्ताइं अणस-
णाए छेदित्ता आलोइयपडिक्कंते उच्चियसल्ले समाहिपत्ते अणुपुव्वेणं
कालगए ! तएणं ते थेरा भगवंतो मेहं अणगारं अणुपुव्वेणं काल-
गयं पासंति, पासित्ता परिनिव्वाणवत्तिथं काउस्सगं करेति, करित्ता
मेहस्स आचारभंडगं गिण्हंति गिण्हित्ता विउलाओ पव्वयाओ सणि-
यं२ पच्चोरुहंति पच्चोरुहित्ता जेणामेव गुणसिलए चेइए जेणामेव समणे
भगव महावीरे तेणामेव उवागच्छति उवागच्छित्ता समणं३ वंदंति नमं
संति वंदित्ता नमंसित्ता एवं वयासी एवं खलु देवाणुप्पियाणं अंतेवासी
मेहे णामं अणगारे पगइभइए जावविणीए से णं देवाणुप्पिएहिं अब्भणु-
न्नाए समाणे गोयमाइए समणे निगंथेनिगंथीओ य खामेत्ता अम्हेहिं
सच्चिंविउलं पव्वयं सणियं२ इरूहइ, इरूहित्ता सयमेव मेहघणसन्निगासं
पुढविसिलापट्टयं पडिलेहेइ, पडिलेहित्ता अत्तपाणपडिया इक्खिए पुव्वेणं
कालगए । एस णं देवाणुप्पिया ! मेहस्सअणगारस्स आचरभंडए सू. ४९॥

टीका—‘तएणं से इत्यादि । ततः खलु स मेघः अनगारः श्रमणेन भग-
वता महावीरेणाभ्यनुज्ञातः सन् इष्ट यावद्भृदयः उत्थया=उत्थानशक्त्या उत्ति-

‘तएणं से मेहे अणगारे’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (से मेहे) वे मेघकुमार (अणगारे)
अनगार (समणेणं भगवया महावीरेणं अब्भणुन्नाए समाणे) श्रमण भगवान्

तएणं मेहे अणगारे इत्यादि

टीकार्थ—(तएणं) त्पारभाद (से मेहे) मेघकुमार (अणगारे) अनगार (सम-
णेणं भगवया महावीरेणं अब्भणुन्नाए समाणे) श्रमण भगवान् भव ।

अनगरधर्मावृत्तवर्षिणी टीका अ.१सूत्र. ४९ मेघमुनेः संलेखना निरूपणम् १४७

ष्ठति, उत्थाय श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिकृत्वः आदक्षिणप्रदक्षिणां करोति कृत्वा वन्दते नमस्यति, वंदित्वा नमस्यत्वा स्वयमेव पञ्चमहाव्रतानि आगोहति= गृह्णाति, आरुह्य गौतमादीन् श्रमणान् निर्ग्रन्थान् निर्ग्रन्थीश्च क्षामयति, क्षामयित्वा तथारूपैः 'कडाईहिं' कृतादिभिः स्थविरैः साद्धे विपुलं= विपुलनामकं पर्वतं शनैः शनैः दूरोहति, दूरुह्य स्वयमेव मेघघनसंनिगासं पृथिवी शिलापट्टकं प्रतिलेखयति, प्रतिलेख्य उच्चारणस्रवणभूमिं प्रतिलेखयति, प्रतिलेख्य दर्भसंस्तारकं संस्तारयति संस्तीर्य दर्भसंस्तारकं दूरोहति दूरुह्य पौर-

महावीर से आज्ञापित होते हुए (हट्टजावहियए) बहुत अधिक आनन्द से तथा संतोष से पुलकित हृदय हुए । बाद में (उट्टाए उट्टेइ) उत्थान क्रिया से उठे और (उट्टित्ता समणं भगवं महावीरं तिवखुत्तो आयाहिणं पयाहिणं करेइ) उठकर उन्होंने श्रमण भगवान् महावीर की तीनवार विधिपूर्वक वन्दना कर (करित्ता वंदइ नमंसइ, वंदित्ता नमंसित्ता सयमेव पंचमहव्वयाइं आरुहइ आरुहिता गोयमाइसमणे निगगथे, निगंथीओ य, खामेइ, खमित्ता य तहारुवेहिं कडाईहिं थेरेहिं सद्धिं विउलं पव्वयं सणियंरदुरुहइ) वंदना नमस्कार करके फिर उनसे गौतमादिक निर्ग्रन्थ साधुओं से तथा निर्ग्रन्थी साध्वियों से स्वमत स्वामणाक्रिया । फिर तथारूप कृतादि स्थविर साधुओं के साथ विपुल नामके पर्वत पर वे धीरे-धीरे चढ़ गये । (दुरुहिता सयमेव मेघघनसन्निगासं पुढविसिलापट्टयं पडिलेहेइ) चढ़कर के वहां उन्होंने स्वयं घनीभूत मेघ के समान श्याम पृथिवीरूप शिलापट्टक की प्रतिलेखना की (पडिलेहिता-

वीरनी आशा भेषवतां (हट्ट जाव हियए) बहुत आनंद और संतोषी पुलकित થઇ ગયા. ત્યાર પછી (ઉટ્ટાણ ઉટ્ટેઈ) ઉત્થાન ક્રિયાથી ઊભા થયા અને (ઉટ્ટિત્તા સમણં ભગવં મહાવીરં તિવ્વખુત્તો આયાહિણં પયાહિણં કરેઈ) ઊભા થઈને તેમણે ત્રણ શ્રમણુ લગવાને મહાવીરની વિધિપૂર્વક વંદના કરી (કરિત્તા વંદઈ, નમંસઈ, વંદિત્તા નમંસિત્તા સયમેવ પંચમહવ્વયાઈં આરુહઈ આરુહિત્તા ગોયમાઈ સમણે નિગંથે નિગંથીઓ ય સ્વામેઈ સ્વામિત્તા ય તહારુવેહિં કડાઈહિં થેરેહિં સદ્ધિં વિઉલં પવ્વયં સણિયંર દુરુહઈ) વંદના અને નમસ્કાર કરીને તેમણે બીજા પંચવ્રતાનો સ્વીકાર કર્યો, સ્વીકાર કર્યા બાદ તેમણે ગૌતમ વગેરે સાધુઓ અને નિર્ગ્રંથી સાધ્વીઓથી ખમત ખામણા કર્યા. ત્યાર પછી તથા રૂપ કૃતાદિ સ્થવિર સાધુઓની સાથે ધીમે ધીમે વિપુલ નામક પર્વત ઉપર ચઢી ગયા. (દુરુહિતા સયમેવ મેઘઘનસન્નિગાસં પુઢવિસિલાપટ્ટયં પડિલેહેઈ) ચઢીને ત્યાં તેમણે ઘનીભૂત મેઘના જેવા શ્યામ પૃથ્વીરૂપ શિલાપટ્ટકની પ્રતિલેખના કરી. (પડિલેહિતા ઉચ્ચારણસ્રવણભૂમિં પડિલેહેઈ, પડિ

स्वर्थाभिमुखः संपर्षङ्कनिपण्णः=पद्मासनेनोपविष्टः करतलपरिवृद्धीतं । शर आर्तं
मस्तकेऽञ्जलिं कृत्वा एवमवदत्-‘नमोऽस्त्युणं अरिहंताणं भगवंताणं जाव संपाविणं
नमोऽस्त्युणं समणस्स भगवओ महावीरस्स जाव संपाविउकमस्स’ मम धम्माय-
रियस्स’ नमोऽस्तु खलु अर्हद्भ्यो भगवद्भ्यः यावद् संपाप्तेभ्यः
नमोऽस्तु खलु श्रमणाय भगवते महावीराय यावत् संपाप्ताकामाय मम धर्मा-
चार्याय । वंदे खलु भगवन्तं तत्रगतम्=तत्र गुणशिलके चैत्ये, गतं=स्थितम् इह
गतः इह=अत्र-पृथिवीशिलापट्टकेऽहंगतः=स्थितोऽस्मि, पश्यतु मां भगवान् तत्र

उच्चारपासवणभूमि पडिलेहइ, पडिलेहिचा दब्भ संथरगं संथरइ संथरिचा दब्भ
संथारगं दुरुहइ) प्रतिलेखना करके फिर उन्होंने उच्चार और प्रसवण की भूमि
की प्रतिलेखना की । इसकी । प्रतिलेखना करके फिर उन्होंने उस पर दर्भ के
संधारे को बिछाया । बिछाकर फिर वे उस पर बैठे और (दुरुहिचा) बैठकर
(पुरत्थाभिमुहे संपलियंकनिसन्ने करयलपरिगहियं सिरसावत्त मत्थए अंजलिं
वट्टु एवं वयासी) पूर्वदिशा की तरफ मुख करके पद्मासन से बैठ गये
और दोनों हाथों को जोड़ कर उसे मस्तक पर रखकर इस प्रकार बोले-
(नमोऽस्त्युणं अरिहंताणं भगवंताणं, नमोऽस्त्युणं समणस्स भगवओ महावीरस्स
जाव संपाविउकामस्स मम धम्मायरियस्स वंदाभि) अरहंत भगवन्तों को नम-
स्कार हो मेरे धर्माचार्य श्रमण भगवान् महावीर को नमस्कार हो । इत्यादि
पाठ को बोलकर (वंदामिणं भगवंतं तत्थगयं इहगए पासउ मे भगवंतत्थगए
इहगयंति कट्टु वंदइ नमंसइ) फिर उन्होंने ऐसा कहा-गुणशिलक चैत्य में
विराजमान उन भगवान् महावीर की मैं इस पृथिवी शिलापट्टक पर रहा

छेहिचा दब्भसंथारगं संथरइ संथरिचा दब्भसंथारगं दुरुहइ) प्रतिलेखना
करीने तेभण्णे उच्चार अने प्रसवणभूमिनी प्रतिलेखना करी त्थारपणी तेभण्णे तेना
उपर हलं संधारे पाथयो. पाथरीने तेण्णे तेना उपर जेसी गया अने, (दुरुहिचा)
जेसीने (पुरत्थाभिमुहे संपलियंकनिसन्ने करयलपरिगहियं सिरसावत्त मत्थए
अंजलिं कट्टु एवं वयासी) पूर्वदिशा तरफ भों करीने पद्मासनमां जेसी गया अने जने
हाथ जेडीने तेभने मस्तक उपर भूकतां आ प्रभाण्णे जेध्या-(नमोऽस्त्युणं अरिहं-
ताणं भगवंताणं नमोऽस्त्युणं समणस्स भगवओ महावीरस्स जाव संपाविउ कामस्स मम
धम्मायरियस्स वंदाभि) भगवान् अरहंतने नमस्कार, भारा धर्माचार्य श्रमण
भगवान् महावीरने नमस्कार आभ जेडीने (वंदामिणं भगवंतं तत्थगयं इहगए पासउ
मे भगवं तत्थगए इहगयंति कट्टु वंदइ नमंसइ) तेभण्णे कट्टु गुणशिलक चैत्यमां
विराजमान ते भगवान् महावीरने हुं आ पृथ्वी शिलापट्टक उपर स्थित रहेता वंदन
करुं छुं. त्यां विराजता भगवान् महावीरस्वामी अही जेठेला भने जुअे आभ कहीने

५५९

તેમણે તેમને વંદન અને નમસ્કાર કર્યા. (વદિત્તા નમમિત્તા एवं वयासी) વંદન અને નમસ્કાર કરીને તેઓ આ પ્રમાણે કહેવા લાગ્યા—(पुनिव पि य णं मए समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए सव्वे पाणाइवाए पच्चक्खाए सुसात्राए अदिन्ना-
 दाणे मेहुणे परिग्गहे कोहे माणे माया लोहे पेज्जे दोसे कलहे अब्भक्खाणे पेसुन्ने परपरिवाए अरइरइमायामોसे मिच्छादंसणमल्लે पच्चक्खाये) મેં પહેલાં ભગવાન મહાવીરની પાસે સર્વ પ્રાણુતિપાત પ્રત્યાખ્યાન કર્યું છે. મૃષાવાદ, અદત્તાદાન, મૈથુન, પરિગ્રહ, ક્રોધ માન, માયા, લોભ, પ્રેમ, દ્વેષ, કલહ, અભ્યાખ્યાન, પૈશુન્ય, પરપરિવાદ, અસતિશતિ, માયા, મૃષા, મિથ્યાદર્શન અને શલ્ય આ બધાનું પણ મેં પ્રત્યાખ્યાન કર્યું છે. (इयानिपि णं अहं तस्सेव अंतिए सव्वं पाणाइवायं पच्चक्खामि जाव मिच्छादंसणमल्लं पच्चक्खामि, सव्वं असणपाणखाइमं साइमं चउच्चिहं पि आहारं, पच्चक्खामि) અત્યારે પણ હું તેમની પાસે સર્વ પ્રાણુતિપાતનું યાવત

અશનપાનસ્વાદ્યસ્વાદ્યં ચતુર્વિધમપ્યાહરં યાવજ્જીવમ્, યદપિ ચેદં શરીરમિદં કાન્તં
પિયં યાવત્ અત્ર યાવત્પાદેન-મનોજ્ઞં મન આમં ધૈર્યં વૈશ્વસિકં સંમતમ્
અનુમતં બહુમતં માણ્ડકરણ્ડકસમાનં રત્નકરણ્ડકભૂતં, માં સ્વલુ શીતં, માં
સ્વલુ ઉષ્ણં, માં સ્વલુ ક્ષુધા, માં સ્વલુ પિપાસા, માં સ્વલુ વ્યાલાઃ, માં
સ્વલુ ચૌરાઃ, માં સ્વલુ દંશમશકાઃ, માં સ્વલુ વાતિક-પૈત્તિક-લૈપ્તિક-સાંનિ-
પાતિકાઃ ઇતિ સંગ્રાહ્યમ્ વિવિધા રોગાતઙ્કાઃ પરીવહોપસર્ગાઃ સ્પૃશન્તુ ઇતિ કૃત્વા
એતદપિ ચ સ્વલુ ચરમેહિ-કુસાસનિસ્સાસેઃ વ્યુત્સજામીતિ કૃત્વા સ મેઘઃ સંલેખના-
જોષણાજુષ્ટઃ ભક્તપાનપ્રત્યાશ્રયાતઃ પાદપોષગતઃ કાલં અનવકાંક્ષમાણો
વિહરતિ। તતઃસ્વલુ તે સ્થવિરાઃ ભગવન્તો મેઘસ્યાનગારસ્ય વૈયાટક્યં

રુચાન કરતા હું। સમસ્ત અશન, પાન સ્વાદ્ય ઓર સ્વાદ્ય इन चार प्रकार
के आधार का जीवन पर्यन्त प्रत्याश्रयान करताहूँ-(जं पि य इमं सरीरं इदं
कंतं पियं जाव विविहारोगायंका परीसहोपसग्गा फुसंतु त्तिक्कु एयं पि य णं
चरमेहि कुसासनिस्सासेहि वोसिरामि) यह जो मेरा इष्ट कान्त प्रिय
आदि विशेषणों वाला रत्नकरण्डकसमान शरीर है कि जिसे
ठंडी गरमी क्षुधा प्यास सर्प दंश मशक (डांस-मच्छर) तथा वात-
पित्त कफ संनिपात संबन्धी नाना प्रकार के रोग आतंक के तथा परीषह
और उपसर्ग स्पर्श न करे, इस प्रकार जो सुरक्षित रखा गया है.
उसे भी मैं अन्तिमश्वासों तक ममस्व भाव से रहित करता
हू। (त्तिकु मेहे सँलेहणा ब्रूसणाझूसिए भक्तपाणपडियाइक्खिए पायवोवगए
कालं अणवकं वमाणे विहरइ) इस प्रकार विचार कर उनमेघकुमार मुनिराजने
संलेखनाओं को यथाविधि प्रेमपूर्वक धारण कर लिया, चारों प्रकार के आधार
का परित्याग कर दिया और मरणाशंसासे रहित होकर पादपोषगमन संयारा

મિથ્યાદર્શન શલ્યતુ પ્રત્યાખ્યાન કરું છું, સમસ્ત અશન, પાન, ખાદ્ય અને સ્વાદ્ય
આ ચાર પ્રકારના આધારતુ યાવત્ જીવન પ્રત્યાખ્યાન કરું છું. (જં પિ ય ઇમં સરીરં
ઇદં કંતં પિયં જાવ વિવિહારોગાયંકા પરીસહોવસગ્ગા ફુસંતુ ત્તિક્કુ એયં પિ ય ણં
ચરમેહિ કુસાસનિસ્સાસેહિવોસિરામિ) ઇષ્ટ, કાંત પ્રિય આદિ વિશેષણોવાળું
અને રત્નના કરંડીયા સરખું જે આ માફં શરીર છે કે જેને ઠંડી, ગરમી, સર્પદંશ
મશક (ડાંસ મચ્છર) તથા પિત્ત કફ સંનિપાત સંબન્ધી અનેક પ્રકારના રોગ આતંક
તથા પરીષદ્ધ અને ઉપસર્ગ સ્પર્શ ન કરે એ રીતે જેને સુરક્ષિત રાખેલું છે. હું તેને
પણ છેલ્લા શ્વાસ સુધી મમતાહીન 'ખનાવું છું' (તિક્કુ મેહે સંલેહણા બ્રૂસણા
ઝૂસિયે ભક્તપાણપડિયાઈક્ખિયે પાયવોવગએ કાલં અણવકં વમાણે વિહરइ)
આ પ્રમાણે વિચારીને મુનિરાજ મેઘકુમારે સંલેખનાઓને વિધિસર ધારણ કર્યાં. ચારે
બાતના આધારને પણ ત્યાગ કર્યો અને મરણની આશ સાથી રહિત થઈને પાદપોષગમન

अनगारधर्मावृत्तवर्षिणीटीका अ.१ सू. ४९ मेघमुनेः संलेखना निरूपणम्

५५१

कुर्वन्ति। ततः खलु स मेघः श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य तथारूपाणां स्थविराणां अन्तिके सामायिकादीनि एकादशाङ्गानि अधीत्य बहुप्रतिपूर्णानि द्वादशवर्षाणि श्रामण्यपर्यायं पालयित्वा मासिकया संलेखनया आत्मानं जोषयित्वा षष्टि भक्तानि अनशनेन छेदयित्वा 'आलोइयपडिक्कंते' आलोचितप्रतिक्रान्तः=आलोचितः=गुरुसमीपे कथितो योऽतिचारः सप्रतिक्रान्तःपुनरकरणविषयीकृतो येन स तथा, 'उद्धियसल्ल' उद्धृतशल्यःमायाशल्यरहितः, 'समाहि-

धारण कर लिया। (तएणं ते थेरा भगवंतो मेहस्स अणगारस्स अगिलाए वेयावडियं करेंति) इसके बाद वे स्थविर उन भगवान अनगार मेघकुमार का अगलान भाव से वैयावृत्य करने में लग गये। (तएणं से मेहे अणगारे समणस्स भगवओ महावीरस्स तहारूवाणं अंतिए सामाइयमाइयाइं एक्कारसअंगाइं अहिज्जिता बहुपडिपुन्नाइ दुवालसवरिसाइं सामन्नपरियागं पाउणिता मासियाए संलेहणाए अप्पाणं झोसित्ता सट्ठिं भत्ताइं अणसणाए, छेदित्ता आलोइयपडिक्कंते उद्धियसल्ले समाहिपत्तेआणुपुव्वे णं कालगए) इसके बाद वे मेघकुमार कि जिन्होंने अनगार श्रमण भगवान महावीर के तथा रूप स्थाविरों के पास सामायिक आदि ग्यारह अंगों को पढ़ लिया है बहु प्रतिपूर्ण-ठीक-१२ बारहवर्ष तक श्रामण्य पर्याय को पाल कर एक मास की संलेखना से अपने आपको कृश कर साठ भक्तों को अनशन द्वारा छेद कर गुरु के समीप अपने पापों की आलोचना कर तथा उनसे प्रतिक्रान्त होकर मायादि शल्यों से रहित हो कर, संकल्प विकल्पों से वर्जित

संशयों धारण कथी। (तएणं ते थेरा भगवंतो मेहस्स अणगारस्स अगिलाए वेयावडियं करेंति) त्थारणाद ते स्थविर, भगवान अनगार मेघकुमारनी अश्वान भावथी वैयावृत्य करवाभां पशेवाछ गया। (तएणं से मेहे अणगारे समणस्स भगवओ महावीरस्स तहारूवाणं थेराणं अंतिए सामाइयमाइयाइं एक्कारस अंगाइं अहिज्जिता बहुपडिपुन्नाइ दुवालसवरिसाइं सामन्नपरियागं पाउणिता मासियाए संलेहणाए अप्पाणं झोसित्ता सट्ठिं भत्ताइं अणसणाए छेदित्ता आलोइयपडिक्कंते उद्धियसल्ले समाहिपत्ते आणुपुव्वेणं कालगए) त्थारणाद मेघकुमार डे जेमेल्ले अनगारश्रमण भगवान महावीरनी तेमज तथा इय स्थविरिनी पासे सामायिक वगेरे अजियार अजोने अभ्यास करी लीधा छे, बहु प्रतिपूर्णं पशेअर पार वर्ष सुधी श्रामण्य पर्यायने पाणीने ओक महिनानी सखेअनाथी येतानी जतने हूअणी जनावी ने साछि लउतोने अनशन द्वारा छेदीने जेमेल्ले शुअनी पासे येताना पाघोतुं स्पष्टी करण करी लीधुं छे, तेमज तेमनाथी जेओ प्रतिक्रान्त थछ गयां छे, अय वगेरे

પતે' * માધિપ્રાસઃ=સંકલ્યાવકલ્પવાર્જિતઃ-મોક્ષમાર્ગેકમાનસઃ, આનુપૂર્વ્યો=ક્રમેણ આયુઃ કર્મદલિકસમાપ્તૌ કાલં ગતઃ=મૃતઃ। તતઃ સ્વધિરાઃ ભગવન્તં મેઘમનંગારં આનુપૂર્વ્યૌ કાલગતં પશ્યન્તિ, દૃષ્ટ્વા 'પરિનિવ્વાણવત્તિયં' પરિનિર્વાણપ્રત્યયિકં, પરિનિર્વાણં==મૃતદેહપરિષ્ઠાપનં, તદેવ પ્રત્યયિકં=હેતુર્યસ્ય સ તથા, તમ્ કાપોત્સર્ગં કુર્વન્તિ, કૃત્વા મેઘસ્ય આચાર માણ્ડકમ્=આચારપરિપાલનનિમિત્તકં વસ્ત્રપાત્રાદિકં ગૃહ્ણન્તિ, ગૃહીત્વા વિપુલાત્પર્વતાત્ શનૈઃ શનૈઃ પ્રત્યવરોહન્તિ=અવતરન્તિ, પ્રત્યવરુદ્ધ યત્રૈવ ગુણશિલકં ચૈત્યં યત્રૈવ શ્રમણો ભગવાન્ મહાવીરઃ તત્રૈવોપાગચ્છન્તિ, ઉપાગત્ય શ્રમણં ભગવન્તં મહાવીરં વંદતે નમસ્યતિ, વંદિત્વા નમસ્યિત્વા એવમવદન્ એવં સ્વલુ દેવાણુ-

હોતે હુણ અર્થાત્ મોક્ષમાર્ગ મેં અપને મનકો એકાગ્ર કર તે હુણ-ક્રમક્રમ કે આયુ દલિકોં કી સમાપ્તિ હોને પર મૃત્યુ કો પ્રાપ્ત હુણ। (તર્ણં તે થેરા ભગવંતો મેહં અણગારં અણુપુવ્વેણં કાલગયં પાસેતિ પાસિત્તા પરિનિવ્વાણવત્તિયં કાઉસસગં કરેતિ) इसके अनन्तर मेघ कुमारको अनुपूर्व्येण कालगत जब उन भगवान् स्थाविरोने देखा तब उन्होंने मृतदेह के परिष्ठापना हेतुक-कापोत्सर्ग किया। (करित्ता मेहस्स आचारभङ्गं गियहंति गिण्हित्ता चिउलाओ पच्चयाओ सणीयं २ पच्चोरुहंति पच्चोरुहित्ता जेणामेव गुणसिलए चेइए जेणामेव समणे भगवं महावीरे तेणामेव उवागच्छन्ति) कापोत्सर्ग करने के बाद फिर उन्होंने मेघकुमार के आचार माण्डकको--वस्त्र पात्रादिकोंको-उठाया-उठाकर फिर वे उस विपुल पर्वत से धीरे २ नीचे उतरे और उतरकर जहां गुणशिलक चैत्य था और जहां श्रमण भगवान् महावीर थे वहां गये। (उवागच्छित्ता समणं ३ वंदन्ति नमंसन्ति, वंदित्ता नमंसित्ता

શલ્યોથી રહિત થઈ ગયા છે, સંકલ્પ વિકલ્પોથી જોએ રહિત થયેલા છે, તેઓ મોક્ષ માર્ગમાં પોતાના મનને એકાગ્ર કરતા ધીમે ધીમે આયુકર્મના દલિકોની સમાપ્તિ થતાં એવા તે મેઘકુમાર મૃત્યુ પામ્યા. (તર્ણં તે થેરા ભગવંતો મેહં અણગારં અણુપુવ્વેણં કાલ ગયં પાસેતિ પાસિત્તા પરિનિવ્વાણવત્તિયં કાઉસસગં કરેતિ) ત્યારબાદ ભગવાન સ્થવિરેએ મેઘકુમારને આનુપૂર્વ્યેણ કાળગત થયેલા જોયાં ત્યારે મૃત શરીરના પરિષ્ઠાપન માટે કાપોત્સર્ગ કર્યો. (કરિત્તા મેહસ્સ આચારભંગં ગિણ્હંતિ ગિણ્હિત્તા ચિઉલાઓ પચ્ચયાઓ સણીયં ૨ પચ્ચોરુહંતિ પચ્ચોરુહિત્તા જેણામેવ ગુણસિલણ્ છેઇએ જેણામેવ સમણે ભગવં મહાવીરે તેણામેવ ઉવાગચ્છન્તિ) કાપોત્સર્ગ પછી તેઓએ મેઘકુમારનાં આચાર લાણુક અને વસ્ત્રપાત્ર વગેરે ઉપાડ્યાં ઉપાડીને તેઓ ધીમે ધીમે વિપુલ પર્વતની નીચે ઉતર્યા અને ઉતરીને જ્યાં ગુણશિલક ચૈત્ય હતું અને જ્યાં શ્રમણ ભગવાન મહાવીર હતા ત્યાં પહોંચ્યા. (ઉવાગચ્છિત્તા

अनगारधर्माभूतवर्षिणीटीका अ १ सू ४९ मेघमुनेः संलेखनानिरूपणम्

५५३

प्रियाणामन्तेवासी मेघो नाम अनगारः प्रकृतिभद्रकः=स्वभावत एव खलु यावत्-अत्र यावच्छब्देन-‘प्रकृत्युपशान्तः, प्रकृति प्रतनुक्रोधमानमायालोभः, मृदुमार्दवसम्पन्नः,=अत्यन्तसरलभावसम्पन्नः, आलीनः=सर्वगुणैरालिङ्गितः भद्रकः=स्वच्छान्तःकरणः’ इति विज्ञेयम् । विनीतः स मेघमहामुनिः खलु देवानुप्रियैः अभ्यनुज्ञातः सन् गौतमादीन् श्रमणान् निर्ग्रन्थान् निर्ग्रन्थींश्च क्षामयित्वा अस्माभिः सार्धं विपुलं=विपुलनामकं पर्वतं शनैः शनैः दूरोहति दूरुह्य स्वयमेव मेघघनसन्निकाशं पृथिवीशिलापट्टकं प्रतिलेखयति, प्रतिलेख्य

एवं वयासी) जाकर उन्होंने श्रमण भगवान् महावीर को वन्दना की, नमस्कार किया--वंदना नमस्कार कर फिर इस प्रकार कहा--(एवं खलु देवानुप्रियाणं अन्तेवासी मेहे णामं अणगारे) देवानुप्रिय आपके अन्तेवासी मेघकुमार नामके अनगार जो (पगइभद्वए जाव विणीए) प्रकृति से भद्र थे--स्वभावतः सरल थे--प्रकृति से उपशान्त थे, प्रकृति से प्रतनुक्रोध थे, मान माया एवं लोभ भी जिनका स्वभाव सेही बहुत अधिक मंद था, अर्थात् उत्तम क्षमा, मार्दव आर्जव, शौच के जो भण्डार थे आलीन समस्त गुणों से आलिङ्गित थे भद्रक-स्वच्छ अन्तःकरण से युक्त थे । (से णं देवानुप्रियाहिं अभ्यणुन्नाए समाणे गोयमाइए समणे निग्गंथे निग्गंथीओय स्वामेत्ता अम्हेहिं सद्धिं विउलं पव्वयं सणियं २ दुरुहइ) आप देवानुप्रिय से आज्ञा प्राप्तकर गौतम आदि निर्ग्रन्थ साधुओं से और निर्ग्रन्थी साध्वियों से अपने अपने अपराध की क्षमा याचना करके हमलोगों के साथ विपुल नामके पर्वत पर धीरे २ चढ़े (दुरुहिता समयेव मेहघणसन्निगासं

समणं ३ वंदन्ति नमंसति, वंदित्ता नमंसित्ता, एवं वयासी) त्वां पछोन्तीने तेमल्ले श्रमणु लगवान् भडावीरने वंदनं अने नमस्कार कर्था. वंदनं अने नमस्कार करीने तेमल्ले कल्लुं--(एवं खलु देवानुप्रियाणं अन्तेवासी मेहे णामं अणगारे) हे देवानुप्रिय ! तमारा अन्तेवासी मेघकुमार अनगार के जेओ स्वभावथी सरण हुता, प्रकृतिथी प्रतनुक्रोधवाणा हुता, मान, माया, अने लोल पणु जेमना स्वभावथी पूण जे मंद हुता ओटवे के उत्तम क्षमा, मार्दव आर्जव. शौचना जे लंडार हुता, आलीन--समस्त गुणुथी जे आलिङ्गित हुता, भद्रक--निर्भण अन्तःकरणवाणा हुता. (से णं देवानुप्रियाहिं अभ्यणुन्नाए समाणे गोयमाइए समणे निग्गंथे निग्गंथीओय स्वामेत्ता अम्हेहिं सद्धिं विउलं पव्वयं सणियं २ दुरुहइ) देवानुप्रिय ! तमारी आज्ञा मेणवीने गौतम वगेरे निर्ग्रन्थ साधुओथी अने निर्ग्रन्थी साध्वीओथी पोताना अपराधोनी क्षमा भाणीने अमारी साथे विपुल नामक पर्वत उपर धीमे धीमे चढया. (दुरुहिता समयेव मेहघणसन्निगासं पुढविमिला

भक्तपात्र प्रत्याख्यातः आनुपूर्व्या कालं गतः, एतत्खलु हे देवानुप्रियाः ।
मेघस्यानगारस्य आचारभाण्डकं=धर्मोपकरणरूप वस्त्रपात्रादिकं वर्तते ॥सू. ४९॥

मूलम्—भंते त्ति भगवं गोयमे समणं भगवं महावीरं वंदइ,
नमंसइ, वंदित्ता नमंसित्ता एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पियाणं
अंतेवासी मेहे णामं अणगारे। से णं भंते ! मेहे अणगारे कालमासे
कालं किच्चा कहिंगए कहिं उववन्ने ? गोयमाइं समणे भगवं महा-
वीरे भगवं गोयमं एवं वयासी—एवं खलु गोयमा ! मम अंतेवासी
मेहे णामं अणगारे पगइ भइए जाव विणीए मेणं तहारूवाणं थेराणं
अंतिए सामाइयमाइयाइं एक्कारसअंगाइं अहिज्जइ, अहि-
जित्ता बारसभिवखुपडिमाओ गुणरयणसंवच्छरं तवोकम्मं कोएणं
फासित्ता जाव किट्ठित्ता म अब्भणुन्नाए समाणे गोयमाइं थेरे
खामेइ खामित्ता तहारूवेहिं थेरेहिं सद्धिं जाव विउलं पव्वयं दूरूहइ

पुढविसिलापट्टयं पडिलेहेइ) और चढ़कर—स्वयमेव उन्होंने घनीभूत
मेघ के समान श्याम पृथिवी शिलापट्टक की प्रतिलेखना की । (पडिलेहित्ता)
प्रतिलेखना करके फिर उन्होंने (भक्तपाणपडियाइविखए) चतुर्विध
आहार का परित्याग कर दिया । (अणुपुव्वेणं कालगए) बाद में वे वहाँ
से क्रम २ से आयु कर्म के दलिकों की पूर्ण निर्जरा हो जाने से काल
प्राप्त हो गये हैं (एसणं देवाणुप्पिया ! मेहस्स आयारभंडए) हे देवानु-
प्रिय ! यह आचार भंडक उन्ही मेघकुमार का है । सूत्र “ ४९ ”

पट्टयं पडिलेहेइ) અને ચઢીને પોતાની બાતેજ તેમણે ઘનીભૂત થયેલા મેઘના
જેવા શ્યામ પૃથ્વી શિલાપટ્ટકની પ્રતિલેખના કરી. (પડિલેહિત્તા) પ્રતિલેખના
કરીને તેમણે (ભક્તપાણપડિયાઈવિખए) ચાર બાતના આહારનો ત્યાગ કર્યો.
(અણુપુવ્વેણ કાલગए) ત્યાર પછી તેઓ ત્યાં ધીમે ધીમે આયુકર્મના દલિકેથી
સંપૂર્ણ થણે નિર્જરા હોવાને કારણે કાળ (મત્થુ) વથ થયા છે. (एस णं देवा-
णुप्पिया ! मेहस्स आयारभंडए) हे देवानुप्रिय ! आ आचार भंडक ते मेघ-
कुमारनाજ છે. ॥ सूत्र “ ४९ ” ॥

अनगारधर्मावृत्तवर्षिणीटीका. अ १सू. ५० मेघमुनिगतिनिरूपणम्

५५५

दुरुहिता दम्भसंथारंगं संथरइ, संथरिता दम्भसंथारोवगए सयमं व
पंचमहव्वए उच्चारेइ, बारससामणपरियागं पाउणिता मासियाए
संलेहणाए अप्पाणं झूसिता सट्ठि भत्ताइं अणसणाए छेदेत्ता आलो-
इय पडिक्कंते उद्धिय-सल्ले समाहिपत्ते कालमासे कालं किच्चा उद्ध-
चंदिमसूरगहगणणक्खत्ततारारूवाणं बहूइं जोयणसयाइं बहूइं
जोयणसहस्साइं बहूइं जोयणसयसहस्साइं बहूइं जोयणकोडीओ
बहूइं जोयणकोडाकोडीओ उद्धं दूरं उप्पइत्ता सोहंभीसाणसणंकु-
मारमाहिंदवंभलोयलंतगमहासुक्कसहस्साराणयपाणयारणच्चुए, तिणिण-
य अट्टारसुत्तरे गेवेज्जविमाणवाससए वीइवइत्ता विजए
महाविमाणे देवत्ताए उववण्णे । तत्थणं अत्थेगइयाणं देवाणं तेत्तीसं
सागरोवमाइं ठिई पणत्ता, तत्थणं मेहस्स वि देवस्स तेत्तीसं साग-
रोवमाइं ठिई पणत्ता । एसणं भंते ! मेहे देवे ताओ देवलोयाओ आउ
क्खएणं भवक्खएणं ठिइक्खएणं अणंतरं चयं चइत्ता कहिं
गच्छिहिइ ? कहिं उववज्जिहिइ ? गोयमा ! महाविदेहे वासे सिज्झिहिइ,,
बुज्झिहिइ, मुच्चिहिइ, परिनिव्वाहिइ, सव्वदुक्खाणमंतं करेहिइ ।
एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवया महावीरेणं आइगरेणं तित्थगरेणं
जाव संपत्तेणं अप्पोपालंभनिमित्तं पढमस्स नायज्झयणस्स अयमट्ठ
पन्नत्तेत्तिबेमि ॥सू० ५०॥

पढमं अज्झयणं समत्तं

टीका—‘भंतेजि’ इत्यादि । ‘भदन्तइति भगवान्भौतमः श्रमणं’ भगवन्तं
महावीरं वंदते, नमस्यति, वंदित्वा नमस्यित्वा एवमवदत्-एवं खलु देवा-

नुपियाणामन्तवासो मेघनामा अनगारः स खलु हे भदन्त ! ममाऽनगारः
कालमासे कालं कृत्वा कुत्रगतः ? कुत्र उत्पन्नः ? , 'गोयमाई' हे गौतम ! इति
संवोध्य गौतमादीन् श्रमणान् निर्ग्रन्थान् उद्दिश्य श्रमणो भगवान् महावीरः
भगवन्तं गौतमं एवमवदत्—एवं खलु गौतम ! ममाऽन्तेवासी मेघनामा अन-
गारः प्रकृतिभद्रको यावद् विनीतः, स खलु तथारूपाणां स्थविराणामन्तिके
सामायिकादीनि एकादशाङ्गानि अधीते अधीत्य द्वादशभिक्षुप्रतिमाः

भंते त्ति भगवं गोयमे इत्यादि

टीकार्थ—(भंते) हे भदन्त ! इस प्रकार कहकर (भगवं गोयमे) भगवान् गौत-
मने (समणं भगवं महावीरं वंदइ, नमंसइ, वंदित्ता नमंसित्ता एवं वयासी)
श्रमण भगवान् महावीर को वंदना की नमस्कार किया। वंदना नमस्कार
करके फिर उन्होंने इस प्रकार कहा—(एवं खलु देवानुपियाणं अंते
वासी मेहे णामं अणगारे, सेणं भंते ! मेहे अणगारे कालमासे कालंकिच्चा
कहिं गए कहिं उववन्ने ?) देवानुपिय आपके अंतेवासी मेघ नामके
अनगार थे वे मेघ अनगार कालमासमें काल करके कहाँ गये हैं कहाँ
उत्पन्न हुए हैं (गोयमाइ समणे भगवं महावीरे भगवं गोयमं एवं वयासी)
हे गौतम ! इस प्रकार से संवोधित करते हुए श्रमण भगवान् महावीरने
उन गौतम से ऐसा कहा—(एवं खलु गोयमा ! मम अंतेवासी मेहे-
णामं अणगारे पगइभइए जाव विणीए से णं तहारूवाणं थेराणं अंतिए
सामाइयमाइयाइ एक्कारसअंगाइ अहिज्जइ) सुनो मैं कहता हूँ—मेरे

(भंतेत्ति भगवं गोयमे इत्यादि ॥

टीकार्थ—(भंते) हे भदन्त ! ऐसी रीति से संबोधीने (भगवं गोयमे) भगवान्
गौतमे (समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ, वंदित्ता, नमंसित्ता एवं वयासी)
श्रमण भगवान् महावीरने वंदन अने नमस्कार कया। वंदन अने नमस्कार करीने
तेमण्हे आ प्रमाण्हे कहुं—(एवं खलु देवानुपियाणं अंतेवासी मेहे णामं अण-
गारे सेणं भंते ! मेहे अणगारे कालमासे कालंकिच्चा कहिं गए कहिं
उववन्ने ?) हे देवानुपिय ! मेघ नामका अनगार तमारा अंतेवासी हत्ता। ते अन-
गार मेघकुमार काण भासमां काणवश थधने कयां गया छे ? कयां उत्पन्न थया छे ?
(गोयमाइ समणं भगवं महावीरे भगवं गोयमं एवं वयासी) हे गौतम !
ऐसी रीति से संबोधीने श्रमण भगवान् महावीर गौतमने कहुं के—(एवं खलु गोयमा
मम अंतेवासी मेहे णामं अणगारे पगइभइए जाव विणीए सेणं तहा-
रूवाणं थेराणं अंतिए सामाइयमाइयाइ एक्कारसअंगाइ अहिज्जइ)

गुणरत्नसंवत्सरं तपः कमे कायन स्पृष्ट्वा यावत्क्रीतायत्वा मया अभ्यनुज्ञातः
सन् गौतमादीन स्थविरान् क्षामयति क्षामयित्वा तथारूपैर्गावद् विपुलं
पर्वतं दूरोहति दुरूहं दर्भसंस्तारकं सस्तरति संस्तीर्य संस्तारोपगतः स्वयमेव
पञ्चमहाव्रतानि उच्चारयति, द्वादशवर्षाणि श्रामण्यपर्यायं पालयित्वा मासिक्या

अंतेवासी जो मेघकुमार नाम के अनगार थे कि जो प्रकृति से सरल
यावत् विनीत थे तथा जिन्होंने तथा रूप स्थविरों के पास सामायिक
आदि ग्यारह अंगों का अध्ययन किया था।—(अहिज्जिता वारसभिवसु-
पडिमाओ गुणरयणसंवच्छरं तवोकम्मं काएणं फासित्ता जाव किट्ठित्ता
मए अब्भणुन्नाए समाणे गोयमाई थेरे खामेइ) और अध्ययन कर
जिन्होंने उन्हें अच्छी तरह अभिगत कर १२—भिक्षु प्रतिमाओं को तथा
गुणरत्न रूप संवत्सर वाले तप कर्म कों शरीर से स्पर्श कर शोधित
कर उनमें पारंगत आदि होकर अच्छी तरह आराधित किया था। बाद
में जिन्होंने मुझ से आज्ञा प्राप्त कर गौतमादिक निर्ग्रन्थ साधुओं आदिसे
अपने अपराधों की क्षमा याचना की थी (स्वामित्ता तदारूवेहिं थेरेहिं
सद्धिं जाव विउलं पव्वयं दुरूहई, दुरूहित्ता दब्भसंथारगं संथरइ संथरित्ता
दब्भसंथारोवगए सयमेव पंचमहव्वए उच्चारेइ) खमत खामणा करके
तथारूप कृतादि स्थविरों के साथ विपुल नाम के पर्वत पर चढ़े चढ़कर
वहाँ जिन्होंने दर्भ संथारा बिछाया। उसे बिछाकर फिर जो उसपर

सांलणो हुं कहुं छुं—अनगार मेघकुमार नामना भारा अंतेवासी के जेओ प्रकृति
सरण यावत् विनम्र हुता, अने जेभले तथाइय स्थविरानी पास सामायिक वगेरे
अगियार अंगोने अव्यास कये—(अहिज्जिता वारसभिवसुपडिमाओ गुण-
रयणसंवच्छरं तवोकम्मं काएणं फासित्ता जाव किट्ठित्ता मए अब्भ
णुन्नाए समाणे गोयमाई थेरेखामेइ) अने अव्यास करीने तेभले तेभने सारी
पेठे भेणवी गार लिखु प्रतिमाओने तेभण गुणरत्न इय संवत्सरवाणा तपकर्मने
शरीरथी स्पर्शने शोधित करीने तेमां पारंगत वगेरे थछ ते सारी रीते आराधित
क्युं हुतुं, त्थार आइ जेभले सारी आज्ञा भेणवीने गौतम वगेरे निर्ग्रन्थ साधुओ
वगेरेथी पोताना अपराधोनी क्षमा मागी हुती. (स्वामित्ता तदारूवेहिं थेरेहिं
सद्धिं जाव विउलं पव्वयं दुरूहई, दुरूहित्ता दब्भसंथारगं संथरइ संथ-
रित्ता दब्भसंथारोवगए सयमेव पंचमहव्वए उच्चारेइ) अमत खामणा करीने
तथा इय कृतादि स्थविरानी साथे विपुल नामना पर्वत उपर गइया, गइीने तेभले
दुर्ल संथारक पाथयुं. पाथरीने तेना उपर पूर्व दिशा तरइ भों करीने पञ्चासनभां

સંલેખનયા આત્માને જોપયિત્વા ષષ્ઠિ ભક્તાનિ અનશનેન છેદાયત્વા આ-
લોચિતપ્રતિક્રાન્તઃ ઉર્ધ્વેતશલ્યઃ સમાધિપાત્તઃ કાલમાસે કાલં કૃત્વા ઉર્ધ્વં ચન્દ્રમઃ
સૂર્યગ્રહગણનક્ષત્રતારારૂપાણાં બહૂનિ યોજનાનિ, બહૂનિ યોજનશતાનિ, બહૂનિ
યોજનસહસ્રાણિ, બહૂનિ યોજનશતસહસ્રાણિ, વહ્નીયોજનકોટીઃ, વહ્નીયોજન-
કોટિકોટીઃ, ઉર્ધ્વં દૂરમ્ ઉત્પત્ય, સૌધર્મેશાનસનત્કુમારમાહેન્દ્રબ્રહ્મલોક
લાન્તકમહાશુક્લમહાસારાણયપાણયારણચ્ચુત્વા ત્રીણિ ચ અષ્ટાદશોત્તરણિ

પૂર્વે દિશા કી તરફ મુલ્લ કરકે પચાસન સે વિરાજમાન હો ગયે। વહાં
પચ મહાવ્રતોં કા નિન્હોને સ્વયં ઉચ્ચારણ કિયા (વારસવાસાઈ સામણ
પરિયાગં પાઝણિત્તા માસિયાઈ સંલેહણાઈ અપ્પાણં શૂસિત્તા સદ્ધિં મત્તાઈ
અણસણાઈ છેદેત્તા આલોહ્યપડિકકંતે ઉદ્ધિયસલ્લે સમાહિપત્તે) તથા
૧૨, વર્ષ તક શ્રામણ્ય પર્યાય કા પાલન કર ૧ માસ કી સંલેખના
સે અપને આપકો કૃશ કર સોઠ ભક્તો કા અનશન દ્વારા છેદકર, આલો-
ચિત પ્રતિક્રાન્ત હોકર ઓર જો માયાદિ શલ્યોં કો દૂર કર સંકલ્પ
વિકલ્પોં સે વર્જિત હુઈ અંતમં ઓર (કાલમાસે કાઝં કિચ્ચા) જો
કાલમાસ મેં કાલ ધર્મ કો પ્રાપ્ત હો ગયે હૈં। ઇસ તરહ મૃત્યુ કે વશ
હોકર વે (ઉર્ધ્વં ચંદિમસૂરગ્રહગણવલ્લત્તતારારૂપાણં બહૂં જોયણ-
સયાઈ બહૂં જોયણસયસહસ્રાઈં બહૂં જોયણકોડીઓ બહૂં જોયણકોડા-
કોડીઓ ઉર્ધ્વં દૂરં ઉપ્પહત્તા સોહમ્મીસાણસણંકુમારમાહિંદવંમલોયલંતગ-
મહાસુવ્વકસહસ્રારાણયપાણયારણચ્ચુઈ તિણિય અદ્વારસુત્તરે મેવેજ્ઞ-

વિરાજમાન થઈ ગયા. ત્યાં પંચવ્રતોનું તેમણે બંધન ઉત્તરણ કર્યું. (વારસવાસાઈ
સામણપરિયાગં પાઝણિત્તા માસિયાઈ સંલેહણાઈ અપ્પાણં શૂસિત્તા સદ્ધિં
મત્તાઈ અણસણાઈ છેદેત્તા આલોહ્યપડિકકંતે ઉદ્ધિયસલ્લે સમાહિપત્તે)
બાર વર્ષના શ્રામણ્ય પર્યાયનું પાલન કર્યા બાદ એક મહિનાની સંલેખનાથી પોતાને
હૂબળા બનાવીને સાઈઠ ભકતોને અનશન વડે છેદીને, આલોચિત પ્રતિક્રાન્ત થઈને
અને માયા વગેરે શલ્યોને દૂર કરીને સંકલ્પ-વિકલ્પોથી રહિત થઈને અંતે (કાલ-
માસે કાલં કિચ્ચા) કાળ માસમા કાળ ધર્મને પ્રાપ્ત છે. આ પ્રમાણે મૃત્યુવશ
થયેલા મુનિરાજ મેઘકુમાર (ઉર્ધ્વં ચંદિમસૂરગ્રહગણવલ્લત્તતારારૂપાણં બહૂં
જોયણસયાઈ બહૂં જોયણસયસહસ્રાઈં બહૂં જોયણકોડીઓ બહૂં
જોયણકોડાકોડીઓ ઉર્ધ્વં દૂરં ઉપ્પહત્તા સોહમ્મીસાણસણંકુમાર
માહિંદવંમલોયલંતગમહાસુવ્વકસહસ્રારાણયપાણયારણચ્ચુઈ તિણિય

अनगरधर्मानृतवर्षिणी टीका अ.१सूत्र. ५० मेघमुनिगतितनिरूपणम्

५५९

ऋग्वेयकविमानावासशतानि, प्रथमग्रैवेयकस्यैकादशाधिकैकशतं विमानानि सन्ति, द्वितीयस्य सप्ताधिकशतं तृतीयस्य शतं विमानानि, तानि व्यतिक्रम्य विजये महाविमाने देवत्वेनोत्पन्नः। तत्र खलु अस्त्येकेषां देवानां त्रयस्त्रिंशत् सागरोपमास्थितिः पद्मसा, तत्र खलु मेघस्यापि देवस्य त्रयस्त्रिंशत् सागरोपमा स्थितिः पद्मसा। एष खलु हे भद्रन्त ! मेघो देवः तस्मादेवलोकात् 'आउक्खवण्ण'

विमाणवाससए वीइवइत्ता विजये महाविमाणे देवत्ताए उववण्णे) यहाँ से उर्ध्व लोक में विजय नाम के महा विमान में देव की पर्याय से उत्पन्न हुए हैं। यह विमान ज्योतिषचक्र चन्द्र, सूर्य ग्रह नक्षत्र तारा गणों से बहुत योजन ऊपर है। अनेक शत योजन ऊपर है बहुत हजार योजन ऊपर है। बहुत लाखों योजन ऊपर है। बहुत करोड़ योजन ऊपर है। बहुत कोटि कोटि योजन ऊपर है। तथा सौधर्म ईशान, सनत्कुमार माहेन्द्र, ब्रह्मलोक, लान्तक, महाशुक, सहस्रार, आनत, प्राणत, आरण, अच्युत इन देवलोकों के भी ऊपर है। तथा ३१८, ग्रैवेयक विमानों के ऊपर है। इनमें १११, विमान प्रथम ग्रैवेयक के हैं। १०७, विमान द्वितीय ग्रैवेयक के हैं। १००, विमान तीसरे ग्रैवेयक के हैं। सो इन सब को उल्लंघन करके ऊपर में वह विजय नामका विमान स्थित है। (तत्थण अत्थेगइयाणं देवाणं तेत्तीसं सागरोवमाइं ठिई पणत्ता) वहाँ पर कितनेक देवों की ३३ तेत्तीस सागर की स्थिति कही गई है। (तत्थणं मेहरस वि देवस्स तेत्तीसं सागरोवमाइं ठिई पणत्ता) मेघकुमार देव की भी वहाँ ३३ सागरोपमा की स्थिति कही गई है। (एस णं भंते मेहे

अट्टारसुत्तरे मेवेज्जविमाणं वाससए वीइवइत्ता विजये महाविमाणे देवत्ताए उववण्णे) अर्द्धीथी उर्ध्वलोकभां विजयनामना महाविमानभां देवना पर्यायथी जन्म पाप्मा छे. आ विमान ज्योतिषचक्र चन्द्र, सूर्य, ग्रह, नक्षत्र ताराओथी घण्टा योजन ओथुं छे. सौधर्म, ईशान, सनत्कुमार माहेन्द्र, ब्रह्मलोक, महाशुक, सहस्रार, आनत, प्राणत, आरण, अच्युत आ अथा देवलोकओथी पाणु ऊपर आ विमान छे. तेभज त्रयसो अट्टार ग्रैवेयक विमानोथी ऊपर छे. आ ग्रैवेयक विमानोभां ओकसो अजियार विमान प्रथम ग्रैवेयक छे. ओकसो सात विमान द्वितीय ग्रैवेयक छे. सो विमान त्रीन ग्रैवेयक छे. आ अथाने ओणणीने सौथी ऊपर आ विजयनामतुं विमान रहैलुं छे. (तत्थ णं अत्थेगइयाणं देवाणं तेत्तीसं सागरोवमाइं ठिई पणत्ता) त्यां केट-लाक देवानी तेत्तीस सागर जेटली स्थिति अताववाभां आवी छे. (तत्थणं मेहरस वि देवस्स तेत्तीसं सागरोवमाइं ठिई पणत्ता) मेघकुमार देवनी पाणु त्यां तेत्तीस

आयुष्कमेपुद्गलानर्जरणेन, 'भववस्वएणं' भवक्षयेण=देवभवसम्बन्धकमेणां गत्यादीनां निर्जरणेन ठिइक्खएणं' स्थितिक्षयेण=देवभवसम्बन्ध शरीरावस्थान-क्षयेण, अनन्तरं चयं=देवभवसम्बन्धशरीरं त्यक्त्वा कुत्र गमिष्यति ? कुत्रोत्पत्स्यते ? हे गौतम ! महाविदेहे वर्षे=महाविदेहक्षेत्रे सिज्झहिइ' सेत्स्यति सकलकार्यकारितया सिद्धो भविष्यति, बुज्झहिइ' भोत्स्यते=विमलकेवल-लोकेन सकललोकालोकं ज्ञास्यति, 'मुच्चिहिइ' मोक्षयति=सर्वकर्मभ्यो मुक्तो भविष्यति, 'परिनिव्वाहिइ' परिनिर्वास्यति=समस्तकर्मकृतविकाररहितत्वेन स्वस्थो भविष्यति, 'सव्वदुःखाणमन्तं करेहिइ' सर्वदुःखानामन्तं करिष्यति=समस्तक्लेशानां नाशं विधास्यति, अव्याबाधसुखभोगी भविष्यतीत्यर्थः। अथ-

देवे ताओ देवलोयाओ आउक्खएणं भवक्खएणं ठिइक्खएणं अणंतरं चयं चइत्ता कहिं गच्छहिइ कहिं उववज्झहिइ ?) इस प्रकार प्रभु के मुखारविन्द से मेघकुमार की उत्पत्ति का स्थान सुन कर गौतमने पुनः उनसे यह पूछा कि हे भदंत ! अब ये मेघकुमार देव उस देवलोकेसे आयु के क्षय से, भव के क्षय से, स्थिति के क्षय से देवभर संबन्धी शरीर का त्याग कर कहां जावेगे । कहां उत्पन्न होंगे ! (गोयमा ! महा-विदेहे वासे सिज्झहिइ, बुज्झहिइ, मुच्चिहिइ, परिनिव्वाहिइ सव्वदुःखाण मन्तं करेहिइ) इस प्रकार गौतम द्वारा पुनः पूछने पर प्रभुने उनसे कहा-गौतम ये मेघकुमार देव महाविदेह में उत्पन्न हो कर वहीं से सिद्ध होंगे विमल केवल ज्ञानरूप आलोक से समस्तलोक और आलोक का ज्ञाता होंगे। समस्त ज्ञानावरणादिक अष्ट कर्मों से रहित होंगे, कर्मकृत समस्त विकारों से

सागर जेटली स्थिति छडेवाभां आवी छे. (एसणं भत्ते महे देवे ताओ देवलो-याओ आउक्खएणं भवक्खएणं ठिइक्खएणं अणंतरं चयं चइत्ता कहिं-गच्छहिइ कहिं उववज्झहिइ ?) आ प्रभाण्णे मेघकुमारणी उत्पत्ति विषेणा स्था-नणी वात सांलणीने गौतमे इरी प्रश्न कथो-डे हे-भदंत ! मेघकुमारदेव ते देवलोकेथी आयुप्प क्षयथी, भवक्षयथी, स्थितिक्षयथी देवलवना शरीरने त्याग करीने कथां जशे ? कथां उत्पन्न थशे ? (गोयमा ! महाविदेहे वासे सिज्झहिइ बुज्झहिइ, मुच्चिहिइ, परिनिव्वाहिइ, सव्वदुःखाणमन्ते करेहिइ) आ प्रभाण्णे गौतमना प्रश्नने सांलणीने प्रभुओ तेमने कहुं डे-हे गौतम ! आ मेघकुमार देव महाविदेहमां उत्पन्न थइने त्यांथी सिद्ध थशे. विमल अने केवलज्ञानरूप आलोकथी समस्तलोक अने आ लोकना ज्ञानुनाश थशे. तेओ समस्त ज्ञानावरण वगेरे आठ कर्मों रहित थशे अने जधा विकारो रहित थइने स्वस्थता पावशे. तेओ जधां दुःखोना नाश करशे

अनगरधर्मास्तु १३३॥ श्रीजीकीका अ. १ सू. ५० मेघमुनिगतिनिरूपणम्

५६१

यनार्थमुपसहरन अ. सुधर्मास्वामी जम्बूस्वामीनमाह-एव खलु हे जम्बू !
श्रमणेन भगवता महावीरेण आदिकरेण तीर्थकरेण यावत्संप्राप्तेन आत्मोपा-
लम्भनिमित्तं-आप्तेन हितेन गुरुणेत्यर्थः, विनेयस्याविहितविधायिनः उपालम्भः-
आत्मोपालम्भः तन्निमित्तं-तदर्थः प्रथमस्य ज्ञाताध्ययनस्य अर्थः-पूर्वोक्तः-
मेघकुमारचरितरूपोऽर्थः प्रज्ञप्तः-प्रकथितः। अविधिप्रवृत्तस्य शिष्यस्य गुरुणा मोक्ष-
मार्गे स्थापनाय हितसारगर्भितवचनेन प्रतिबोधनम् उपालम्भः स दातव्यः,
यथा भगवता दत्तो मेघकुमाराय, इत्येवमर्थः प्रथममध्ययनमिति भावः ॥

रहित होकर स्वस्थ होंगे, समस्त दुःखों का नाश करेंगे अव्याबाध सुख के
भोक्ता देने में अब मुत्रकार श्री सुधर्मास्वामी इस अध्ययन के अर्थ का उपसंहार
करते हुए श्री जम्बूस्वामी से कहते हैं। (एवं खलु जंबू। समणे णं भगवता महा-
वीरेण आहगरेण तित्थगरेण जाव संपत्तेण अप्पोपालंभनिमित्तं पढमस्स नागज्झ
णस्स अयमट्ठे पन्नत्ते तिवेमि) कि हे जंबू। आदिकर तीर्थकर श्री श्रमण
भगवान् महावीरने कि जो सिद्धिस्थान को प्राप्त हो चुके हैं अविहित
विधायी शिष्य को आत्मोपालभनिमित्त यह मेघकुमार के चरित्ररूप प्रथम
ज्ञाताध्ययन का अर्थ प्रज्ञप्त (प्रकथित) किया है। अविधि में प्रवृत्त हुए शिष्य
को गुरु देव मोक्षमार्ग में स्थापन करने के लिये जो हित सारगर्भित वचनों
द्वारा समझाया है। इसी का नाम आत्मोपालंभ है। आप्तजन के द्वारा दिया
गया उपालंभ यही आत्मोपालंभ का अर्थ है। मेघकुमार के साथ यही
कार्य प्रभुने किया है। यही विषय इस अध्ययन द्वारा समझाया गया है।
अनः इस अध्ययन का नाम भी आप्तदत्त परोपालंभ है। स्वोपालंभ परोपालंभ

अने अव्याबाध सुणने लोअवनारा थसे. अहीँ हुवे सूत्रकार श्री सुधर्मास्वामी आ
अध्ययनना अर्थने उपसंहार करता जम्बूस्वामीने कहे छे. (एवं खलु जंबू ! सम-
णेणं भगवता महावीरेण आहगरेण तित्थगरेण जाव संपत्तेण अप्पोपालंभ-
निमित्तं पढमस्स नागज्झयणस्स अयमट्ठे पन्नत्ते तिवेमि) हे जम्बू. आदिकर तीर्थ-
कर श्री श्रमण भगवान् महावीर ने भेभे सिद्धिस्थानने भेणव्युं. छे-ओवा तेभे अवि-
हित विधायी शिष्यने आत्मोपालंभना भाटे आ मेघकुमारना आरित्रूप प्रथम ज्ञाताध्य-
यनने अर्थ प्रकथित कथे छे. अवधिमां प्रवृत्त थयेल शिष्यने गुरुदेव मोक्षमार्गमां
वाणवा भाटे ने हितसार युक्त वचने द्वारा समझवे छे ते आत्मोपालंभ कहेवा छे.
आप्तजन वडे आप्तमां आवेलो उपालंभ ओ ज आत्मोपालंभने अर्थ छे मेघकुमारनी
साथे पण भगवाने आ प्रभाछे ज व्यवहार कथे छे. आ अध्ययन द्वारा ओ ज
विषय समझववां आव्ये छे. ओथी आ अध्ययननुं नाम 'आप्तदत्त परोपालंभ'

સ્વોપાલમ્મો યથા—
 લઙ્ઘ્યા જનુર્માનુષમન્ન દુર્લભં,
 રે જીવ ! કલ્પદુર્ભવત્પમોદમ્ ।
 જૈનેન્દ્રધર્મ ન કરોપિ સાદરં,
 સ્વામ્યાત્મનઃ શત્રુ રહો ! પરોઽસ્તિકઃ ? ॥ ૧ ॥
 પરોપાલમ્મો યથા—
 વિશુદ્ધવંશે ચ તવાસ્તિ જન્મ,
 જિનેન્દ્રધર્મે સ્વલુ દીક્ષિતોઽસિ ।
 મદોત્તમગ્જાનગુણાદય ! વત્સ ।
 કથં ત્વમેવં સદસા પ્રવૃત્તઃ ? ॥ ૨ ॥

તથા તદુભયોપાલંભ કે ભેદ સે ઉપાલંભં પ્રકાર કા કહા ગયાઈ—સ્વોપાલંભ
 મેં જીવ અપને આપકો ઉપાલંભ દેતા હૈ—જૈસે—જવ કિસી અવિહિત કાર્ય
 મેં પ્રવૃત્તિ કરતા હુઆ જૈનેન્દ્ર ધર્મ મેં પ્રવૃત્તિ નહી કરતા હૈ—તથા અપને
 આપ અન્તરાત્મા સે જો એસી આવાજ આતી હૈ કિ હે જીવ હસ પરિભ્રમણ
 રૂપ સંસાર મેં કિમી બઢે ભારી પુણ્ય કે ઉદય સે તુજે યહ મનુષ્ય ભવ
 પ્રાપ્ત હુઆ હૈ—સો હસમેં યદિ કોઈ પ્રમોદદાયક વસ્તુ તુજે મિલી હૈ તો
 બદ એક જિનેન્દ્ર દેવ દ્વારા પ્રતિપાદિત ધર્મ હી હૈ। તું જિસ તરહ અન્ય
 સંસારિક કાર્યોં કો બઢે આદર કે સાથ કરતા હૈ ઉસી તરહ હસે વયોં
 નહીં કરતા। યાદ રાખ યદિ હસકે કરને સે તું ચંચિત્ત હો રહા હૈ તો
 તું સ્વયં નિજ કા શત્રુ હૈ દુસરા નહીં હૈ। ૧॥

છે.—સ્વોપાલંભ, પરોપાલંભ, તેમજ તદુભયોપાલંભના લેદથી ઉપાલંભના ત્રણ પ્રકાર
 કહેવામાં આવ્યા છે. સ્વોપાલંભમાં માણસ પોતાની જાતને ઉપાલંભ આપે છે. જેમકે
 છવ બ્યારે કોઈ અવિહિત (ન કરવા યોગ્ય) કાર્યમાં પ્રવૃત્તિ કરતા જૈનેન્દ્ર ધર્મમાં
 પ્રવૃત્ત થતો નથી ત્યારે પોતાની ભેળેજ અન્તરથી જે અવાજ હો છે કે હે છવ !
 આ પરિભ્રમણરૂપ સંસારમાં કોઈ મહા પુણ્યના ઉદયથી તને મનુષ્યભવ મળ્યો છે.
 આ ભવ જે કંઈ એક પ્રમોદ આપનારી વસ્તુ તને મળી છે તે ક્ષત જિનેન્દ્ર દેવ
 વડે પ્રતિપાદિત ધર્મ જ છે. તું જેમ બીજાં સંસારિક કામો બહુજ પુશીથી કરે છે તેમ
 તું આ ધર્મમાં પ્રવૃત્ત કેમ થતો નથી ? બરોબર યાદ રાખજે કે આ ધર્મમાં તું
 પ્રવૃત્તિ કરીશ નહિ તો તું પોતે પોતાની જાતને શત્રુ બની ગયો છે. તારો બીજો
 કોઈ શત્રુ નથી. ॥૧॥

તદુભયોપાલમ્ભો યથા--

અજ્ઞાનિનોડમી નિજજીવિતસ્ય,

હેતોઃ કિમર્થે બહુ જીવ કોટીઃ ।

સંસ્થાપયન્તીહ ચ દુઃસ્વર્ગર્ણે

કિં જીવનં શાશ્વતમસ્તિ તેષામ્ ? ॥ ૩ ॥

અત્ર આત્મદત્તપરોપાલમ્ભાધિકારઃ--

અયમત્રામિપ્રાયઃ--માતૃરત્નત્રયક્ષણસ્ય વિવક્ષણસ્યાપિ વિનેયસ્ય પ્રમાદ-
વશતસ્ત્વલનાયાં સત્યાં તં સન્માર્ગે સ્થાપનાય ભગવતા મેઘમુનેરિવ ગુરુજ્ઞો-
પાલમ્ભો દેય હતિ ।

પરોપાલમ્ભ મેં અવિધિ મેં પ્રવૃત્ત હુણ જીવ કો ગુર્વાદિ આત્મ જન સમ-
જ્ઞાતે હૈં-જૈસે હે વત્સ । તુમ્હારા જન્મ વિશુદ્ધ વંશ મેં હુઆ હૈ, ઔર તુમ
જિનેન્દ્ર પ્રભુ કે ધર્મ મેં દીક્ષિતહુણ હો । સદા તુમ ઉત્તમ જ્ઞાનાદિ ગુણો સે
યુક્ત હો રહે હો-તો ફિર ऐसी क्या बात है जो तुम सहसा इस प्रकार
के अवहित कार्य में प्रवृत्ति करने की ओर झुक रहे हो । यद् कार्य तुम्हें शोभा
नहीं देता है अतः इससे विरक्त होकर विहित कर्तव्य की ओर ही प्रवृत्ति करो ॥૨॥

તદુભયોપાલમ્ભમેં હમ પ્રકાર બોધ દિયા જાતા હૈ-યે અજ્ઞાની જીવ
અપને સ્વયં કે જીવન કે લિયે અનેક જોર્વોં કી કોટિયોં કો દુઃસ્વરૂપી
સ્વર્ગ મેં ન માલુમ કયોં પડકતે રહેતે હૈં । તો કયા કે અપને જીવન કો
શાશ્વત માન રહે હૈં ॥ ૩ ॥

મેઘકુમાર કો મહાવીર પ્રભુને જો યહ ઉપાલમ્ભ દિયા હૈ-વહ પરોપા-
લમ્ભ રૂપ હૈ । જિસ અપને શિષ્યને રત્નત્રયરૂપ મુક્તિ કા માર્ગ માત્ર કર

પરોપાલમ્ભ અવધિમા પ્રવૃત્ત થતા જીવને ગુરુ વગેરે આત્મજનો સમજાવે છે-
જેમકે હે બેટા ! તમારો જન્મ વિશુદ્ધ વંશમાં થયો છે અને તમે જિનેન્દ્ર પ્રભુની
દીક્ષા પામ્યા છો હુમેશાં તમે શ્રેષ્ઠજ્ઞાન વગેરે શુભોપાધી યુક્ત થઈ રહ્યા છો,
તો પછી એવું શું થઈ ગયું છે એકદમ તમે આ જાતના ન કરવા યોગ્ય
(અવિહિત) કાર્યમાં પ્રવૃત્તિ કરવા તૈયાર થયા છો. આ કામ તમને શોભતું નથી.
એટલે એનાથી વિનંકત થઈને વિહિત (ઉચિત) કર્તવ્યમાં પ્રવૃત્ત થાઓ. ॥૨॥

તદુભયોપાલમ્ભમાં આ પ્રમાણે બોધ અપાય છે-કે આ અજ્ઞાની જીવો પોતાના
જીવન માટે ઘણા જીવોને હુ બંધી ખાડામાં કેમ નાખતા રહે છે ? શું એવા માણસો
પોતાના જીવનને શાશ્વત માનીને બેઠા છે. ॥૩॥

મેઘકુમારને મહાવીર પ્રભુએ જે ઉપાલમ્ભ આપ્યો છે તે પરોપાલમ્ભ છે. જે શિષ્ય
રત્નત્રય રૂપ મુક્તિમાર્ગ મેળવ્યો છે, અને હવે પ્રમાદવશ થતાં તે મુક્તિમાર્ગથી જા

‘તિ ચેમિ’ इति=उत्तरुः तत्त्वं यथा तीर्थंकरस्य भगवतो महावीरस्य सहाशान्मया श्रुतं न तु स्वबुद्ध्या कल्पितं, यतः स्वबुद्ध्या कथने श्रुत-ज्ञानस्य चिनयो भवति, किं च छद्मस्थानां दृष्टयोऽप्यपूर्णा भवन्ति, तस्माद् यथा भगवत्प्रतिपादितमेव त्वां ब्रवीमि=उपदिशामीत्यर्थं इहार्थे चैवं संग्रहगाथा—

सुअण्णस्स अविणओ परिहरणिज्जो परिहरणिज्जो मुहाहिलासीहि ।

छउमत्थाणं दिट्ठी, पुण्णा णत्थित्ति सुइयं इइणा ॥ इति ॥ सूत्र. ५० ॥

॥ इति श्री विश्वविरूपाक्ष-जगद्गुरु-महाराज-पञ्चदशभाषाकलितललित

कलापालापक-मविश्वद्वगद्यपद्यनैकग्रन्थनिर्मापक-वादिमानमर्दक श्री

शाह छत्रपति कोल्हापुरराजप्रदत्त-‘जैनशास्त्राचार्य’-पद-

भूषित-कोल्हापुरराजगुरु बालब्रह्मचारि जैनाचार्य-

जैनधर्मदिवाकर=पूज्यश्री घासीलालव्रति-विर-

चितायां श्री ज्ञानार्धकथाकृतस्य आनगर

धर्माभूतवर्णिणी टीकायाम् उल्लिख-

सनामकं प्रथममध्ययनं

समाप्तम् ॥१॥

लिया है, और वह अब प्रमादक्षवर्ती होकर उससे स्वलित हो रहा है— या हो चुका है— तो उसे पुनः सन्मार्ग में स्थापित करने के लिये गुरु महाराज का कर्तव्य है कि वे उसे उपालंभ दें। जिस प्रकार महावीर प्रभुने मेघकुमार मुनिराज को दिया है (तिबेमि) इस प्रकार यह उक्त रूप तत्त्व जिस तरह तीर्थंकर भगवान महावीर प्रभुके पाससे मैंने सुना है, उसी तरह यह तुमसे कहा है। अपनी बुद्धिसे कल्पित कर यह नहीं कहा है। क्योंकि बुद्धिसे कल्पित कर कहनेमें श्रुत ज्ञान की आशा तना होती है दूसरी बात यह भी है कि छद्मास्थजीवों की दृष्टियां अपूर्ण होती हैं। अतः वे वस्तु का पूर्णरूप प्रतिपादित नहीं कर सका हैं। इस लिये प्रभु प्रतिपादित अर्थ ही यह तुम से कहा है। इस अर्थमें

થઇ રહ્યો છે, અથવા તો તે સુકિતમાર્ગથી બ્રહ્મ થઇ ચૂક્યો છે એવી વ્યક્તિને ફરી સન્માર્ગમાં વાળવા માટે ગુરુમહારાજની ફરજ છે કે તેને ઉપાલંભ આપે. જે પ્રમાણે પ્રભુએ મુનિ-જી મેઘકુમારને ઉપાલંભ આપ્યો છે. (તિબેમિ) આ રીતે ઉપ-રોક્ત તત્ત્વ મેં જેવી રીતે તીર્થંકર ભગવાન મહાવીરની પાસેથી સાંભળ્યું છે તેવી જ રીતે મેં તમને કહ્યું છે. મેં પે.તાની બુદ્ધિથી કલ્પના કરીને કહ્યું નથી. કેમકે બુદ્ધિથી કલ્પિતકરીને કહેવાથી શ્રૂતજ્ઞાનની આશાતના હોય છે. બીજી વાત એ છે કે છદ્મસ્થ જીવોની દૃષ્ટિઓ અપૂર્ણ હોય છે. એટલા માટે પ્રભુ પ્રતિપાદિત અર્થ જ

अनगारधर्माभिनवविष्णीटीका अ. १६. ५० उपालम्भ कथनम्

५६५

जो यह संग्रह गाथा उद्धृत की गई हैं—उसका अभिप्राय यह है—जो सुखके
अभिलाषी हैं उनका यह प्रधान कर्तव्य है कि वे श्रुतज्ञान का अविनय
न हो ऐसा सदा ध्यानमें रखें । अपने मनसे कल्पित कर आगम
की कोई बात न कहें क्यों कि छद्मस्थावस्थामे दृष्टि अपूर्ण
रहती है यही विषय (तिबेमी) इन पदों से सूचित किया
गया है ।

जैनाचार्य जैन धर्मदिवाकर पूज्य श्री घासीलालजी महाराज कृत
ज्ञाताधर्मकथागमूत्रकी अनगारधर्माभिनवविष्णीटीका के
उत्क्षिप्त नामक प्रथम अध्ययन संपूर्ण ॥ १ ॥

મેં તમને કહ્યો છે. આ અર્થ વિષે જે આ સંગ્રહગાથા ટાંકવામાં આવી છે તેનો
અભિપ્રાય આ પ્રમાણે છે કે—જે સુખની ઇચ્છા ધરાવે છે તેમની આ મુખ્ય રૂપે દુઃખ
હોય છે કે તેઓથી શ્રુતજ્ઞાનનો અવિનય થાય નહિ આ વિષયમાં હંમેશાં સાવચેત
રહે. પોતાના મનથી કલ્પીને આગમની કોઈ વાત કહે નહિ. કેમકે છદ્મસ્થાવસ્થામાં દૃષ્ટિ
અપૂર્ણ રહે છે, એજ વિષય (તિબેમિ) પદોથી સૂચવવામાં આવ્યો છે.

જૈનાચાર્ય જૈનધર્મ દિવાકર પૂજ્ય શ્રી. ઘાસીલાલ મહારાજ કૃત
જ્ઞાતા ધર્મકથા ગૃંથની અનગારધર્માભિનવવિષ્ણી ટીકાનું
ઉત્ક્ષિપ્ત નામક પહેલું અધ્યયન સમાપ્ત. ॥૧॥

अथ द्वितीयमध्ययनं प्रारम्भ्यते

व्याख्यातं प्रथममध्ययनं, साम्प्रतं द्वितीयमारम्भ्यते. अस्य पूर्वेण सहाऽयमसिसम्बन्धः—पूर्वस्मिन्नध्ययने भगवताऽनुचितमार्गप्रवृत्तस्य शिष्यस्योपालम्भः प्रोक्तः, अत्र तु अनुचितोचितमार्गप्रवृत्तानामनर्थावर्धमाप्तिपरम्परा प्रोच्यते, इत्यनेन सम्बन्धेनायातस्यास्येदमादिममूत्रम् ।

मूलम्—जइ णं भंते ! समणेणं भगवया महावीरेणं पढमस्स नयज्झयणस्स अयमट्ठे पन्नत्ते बीयस्स णं भंते ! नायज्झयणस्स के अट्ठे पन्नत्ते ? एवं खलु ! जंबू ! तेणं कालेणं तेणं समणेणं रागगिहे णामं नयरे होत्था वन्नओ तस्स णं रायगिहस्स नयरस्स बहिया उत्तरपुरस्थिमे दिसीभाए गुणसिलए नामं चेइए होत्था वन्नओ, तस्सणं गुणसिलयस्स चेइयस्स अदुरसामंते एत्थणं महं एगे जिण्णुज्जाणे यावि होत्था, विणट्ठदेवउले परिसडियतोरणघरे नाणाविहगुच्छगुलमलयावल्लिवच्छच्छाइए अणेगवालसयसंकणिजे यावि होत्था । तस्सणं जिन्नुज्जणस्स बहुमज्झदेसभाए एत्थणं महं एगे भग्गकूवए यावि होत्था, तस्सणं भग्गकूवस्स अदुरसामंते एत्थणं महं एगे मालुया कच्छए यावि होत्था, किणहे किणहोभासे जाव रम्मे महामेहनिउरंबभूए बहुहि रुक्खेहि य गुच्छेहि य गुम्मेहि य लय हि य वल्लीहि य कुसेहि य खाणुएहि य सच्छन्ने पलिच्छन्ने अंतो झुसिरे बहि गंभीरे अणेग वालस संकणिजे यावि होत्था ॥सू०१॥

टीका—‘जइणं भंते !’ इत्यादि—यदि खलु भदन्त ! श्रमणेन भगवता महावीरेण प्रथमस्य ज्ञाताध्ययनस्य, अयमर्थः प्रज्ञप्त द्वितीयस्य खलु भदन्त !

दूसरा अध्ययन प्रारम्भ

प्रथम अध्ययन संपूर्ण हो चुका है। अब द्वितीय अध्ययन प्रारंभ

भीणुं अध्ययन प्रारंभ

पडेहुं अध्ययन पुरुं धध गयुं छे डवे भीणुं अध्ययन थरु थया छे. आ

નગરધર્મામૃતઘર્ષિણીટીકા અ ર મુ. ૧ રાજગૃહ જીર્ણોદ્યાનવર્ણનમ્

૫૧૭

જ્ઞાતાધ્યયનસ્ય કોડ્ઠ્યઃ પ્રજ્ઞસઃ ૧ । શ્રી સુધર્માસ્વામી જમ્બૂસ્વામિનમાદ-

‘એવં સ્વલુ જમ્બૂ’ તિ-એવં સ્વલુ જમ્બૂ ! તસ્મિન્ કાલે તસ્મિન્ સમયે રાજગૃહં નામ નગરમાસીત્ વર્ણકઃ, તસ્ય સ્વલુ રાજગૃહસ્ય નગરસ્ય બહિરુત્તરપૌરસ્યે દિગ્ભાગે ગુણશિલકં નામં ચૈત્યમાસીત્ વર્ણકઃ, તસ્ય સ્વલુ

હસ અધ્યયન કા પહિલે અધ્યયન કે સાથ હસ પ્રકાર સંબન્ધ રહા હુઆ હૈ-કિ પહિલે અધ્યયન મેં યહ ત્રિષય સમજાયા ગયા હૈ કિ અનુચિત માર્ગ મેં પ્રવૃત્ત હૂઈ શિષ્ય કો ગુરુ કા કર્તવ્ય હૈ કિ વહ ઉસે ઉપાલંભ દેવેં । હસ અધ્યયન મેં યહ સમજાયા જાવેગા કિ મેં તથા અનુચિત માર્ગ મેં પ્રવૃત્ત હોતે હૈં ઉન્હેં અપને અપને કૃત કર્માનુસાર અર્થ તથા અનર્થ કો પ્રાપ્તિ પરંપરા ભોગની પડતી હૈ । હસી નિમિત્ત સે યહ અધ્યયન પહિલે કે વાદ પ્રારંભ કિયા ગયા હૈ હસ અધ્યયન કા યહ પ્રથમ મુત્ર હૈ ‘જહ્ણં ભંતે’ ! इत्यादि ।

ટીકા--જંબૂ સ્વામી સુધર્મા સ્વામી સે પૂછતે હૈં--(જહ) યદિ (જં) નિશ્ચય સે (મંતે) હૈ ભંતે ! (સમજેજં ભગવયા મહાવીરેજં પદમસસ નાયઝ્ઞયણસસ અયમદ્વે પળ્લત્તે) શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરને પ્રથમ જ્ઞાતાધ્યયન કા યહ પૂર્વોક્ત અર્થ પ્રદિપાદિત કિયા હૈ તો (વીયસ્સજં ભંતે ! નાયઝ્ઞયણસસ કે અદ્વે પળ્લત્તે) દ્વિતીય જ્ઞાતાધ્યયન કા ઉન્હોને કયા ભાવ અર્થ કહા હૈ ? હસ પ્રકાર જંબૂ સ્વામી કે પૂછને પર શ્રી સુધર્મા સ્વામીને ઉનસે કહા--(એવં સ્વલુ જમ્બૂ) હૈ જંબૂ સુનો--હસ પ્રકાર હૈ--(તેજં કાલેજં તેજં સમણં રાયગિહે નામં નયરે હોત્યા) ઉસ કાલ ઉસ સમય મેં રાજગૃહ નામકા નગર થા (વન્નઓ) હસકા

અધ્યયનનો પહેલા અધ્યયનની સાથે સંબંધ આ રીતે છે--કે પહેલા અધ્યયનમાં આ વિષયનું સ્પષ્ટીકરણ કરવામાં આવ્યું છે કે અનુચિત માર્ગમાં પ્રવૃત્ત શિષ્યને માટે યુરુની ફરજ છે કે તે તેમને ઉપાલંભ આપે. આ અધ્યયન વડે સમજાવવામાં આવશે કે જે અનુચિત અથવા તો ઉચિત માર્ગમાં પ્રવૃત્ત થાય છે, તેમને પોતાના કરેલાં કર્મો અનુસાર અર્થ તેમજ અનર્થની પ્રાપ્તિ પરંપરા ભોગવવી પડે છે. આ કારણથી જ આ અધ્યયન પહેલા અધ્યયન પછી આરંભવામાં આવ્યું છે. આ બીજા અધ્યયનનો પહેલું સત્ર આ છે--‘જહ્ણં ભંતે’ ! इत्यादि !

ટીકા--જંબૂસ્વામી સુધર્માસ્વામીને પૂછે છે--(જહ) જો (જં) નિશ્ચિત રૂપે (મંતે) હેભવત । (સમજેજં ભગવયા મહાવીરેજં પદમસસ નાયઝ્ઞયણસસ અયમદ્વે પળ્લત્તે) શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીર પહેલા ‘જ્ઞાતાધ્યયન’ નો અર્થ ઉપર કહ્યા મુજબ સ્પષ્ટ થયો છે, તો (વીયસ્સજં ભંતે ! નાયઝ્ઞયણસસ કે અદ્વે પળ્લત્તે) બીજા જ્ઞાતાધ્યયનનો તેમણે કઈ રીતે ભાવાર્થ સમજાવ્યો છે ? જંબૂસ્વામીનો આ પ્રકારનો પ્રશ્ન સાંભળીને શ્રી સુધર્માસ્વામીએ તેમને કહ્યું કે (એવં સ્વલુ જંબૂ) હૈ જંબૂ તમારા પ્રશ્નનો જવાબ

ગુણશિલકસ્ય ચૈવ્યસ્ય 'અદૂરસામંતે' નાતિદૂરે નાત્યાસન્ને, અત્ર સ્વત્તુ મહદેકં જીર્ણોદ્યાનં ચાપ્યાસીત્, તત્કીદશમિત્યાહ—'વિણદ્વદેવઉલે' વિનષ્ટ દેવકુલં—વિનષ્ટવ્યન્તરાયતનં, 'પરિસહિયતોરણધરે' પરિશટિતતોરણ મૃદં—પરિશટિતા નિ નષ્ટપ્રાયાણ તોગણાનિ વહિર્દ્વાગણિ મૃદાણિ, પ્રાકાર દ્વારવ્યન્તરાયતનસમ્બન્ધીનિ મૃદાણિ યત્ર તત્તથા । 'નાનાવિદ્ગુચ્છગુલ્મલયા વલ્લિવચ્છચ્છાદૈ' નાનાવિદ્ગુચ્છગુલ્મલયાવલીવૃક્ષચ્છાદિતં—નાનાવિદ્યાયે ગુચ્છાઃ=કાર્પાસી જપાકુસુમપ્રમૃતયઃ, ગુલ્માઃ=વંશજાલી પ્રમૃતયઃ, લતાઃ અશોકલતાદયઃ, વમ્બ્યઃ=વપુષીપ્રમૃતયઃ વૃક્ષાઃ=આમ્નાદયઃ તૈચ્છાદિતં યત્તત્તથા । 'અણેગવાલસયસંકણિજ્જે' અનેકગ્યાલસતશક્લનીયમ્, અનેકૈઃ=નાનાવિદ્યે ગ્યાલ-શતૈઃ=સર્પાદિ શ્વાપદશતૈઃ શક્લનીયં=મયાવહં ચાપ્યાસીત્ ।

વર્ણન પહિલે ક્રિયા ગયા હૈ। (તસ્મ જં રાયગિહસ્સ નયરસ્સ વહિયા ઉત્તર-પુરત્થિમે દિસીમાપ્પ ગુણસિલ્લપ્પ નામં ચેદ્દપ્પ હોત્થા) ઉત્તર રાજગૃહ નગર કે બાહર કો ઔર ઉત્તર પૂર્વ કે દિગ્વિભાગ મેં અર્થાત્ હૈશાનકોણમેં ગુણશિલક નામકા ઉદ્યાન થા। (વન્નઓ) હસ્કા વર્ણન પહિલે ક્રિયા ગયા હૈ। (તસ્મ જં ગુણસિલ્લપ્પ ચેદ્દપ્પ અદૂરસામંતે પત્થજં મહંપ્પે જિણુજ્ઞાણે યાવિ હોત્થા) ઉત્તર ગુણશિલક ઉદ્યાન કે ન અતિ સમીપ ઔર ન અતિ દૂર એક ઔર મી વડા મારી જીર્ણ ઉદ્યાન થા। (વિણદ્વદેવઉલે પરિસહિયતોરણધરે નાનાવિદ્ગુચ્છગુલ્મલયાવલીવચ્છચ્છાદૈ અણેગવાલસયસંકણિજ્જે યા વિ હોત્થા) હસ્મેં જો દેવકુલ થા વહ કમી કા નપ્પ હો ચુકા થા।

સાંભળો—(તેજં કાલેજં તેજં સમણં રાયગિહે નામં નયરે હોત્થા) તેજાણે અને તે સમયે રાજગૃહ નામે એક નગર હતું (વન્નઓ) તે નગરનું વર્ણન પહેલાં કરવામાં આવ્યું છે. (તસ્મ જં રાયગિહસ્સ નયરસ્સ વહિયા ઉત્તરપુરત્થિમે દિસીમાપ્પ ગુણસિલ્લપ્પ નામં ચેદ્દપ્પ હોત્થા) રાજગૃહ નગરની બહાર ઉત્તર પૂર્વ દિશામાં એટલે હૈશાનકોણમાં ગુણશિલક નામે ઉદ્યાન હતો. (વન્નઓ) આ ઉદ્યાનનું વર્ણન પહેલાં કરવામાં આવ્યું છે. (તસ્મ જં ગુણસિલ્લપ્પ ચેદ્દપ્પ અદૂરસામંતે પત્થજં મહંપ્પે જિણુજ્ઞાણે યાવિ હોત્થા) ગુણશિલક ઉદ્યાનની વધારે પાસે પણ નહિ અને વધારે દૂર પણ નહિ એવું એક બીજો બ્રહ્મ ઉદ્યાન હતું. (વિણદ્વદેવઉલે પરિસહિયતોરણધરે નાનાવિદ્ગુચ્છ ગુલ્મલયાવલ્લિવચ્છાદૈ અણેગવાલસયસંકણિજ્જે યાવિ હોત્થા) આમાં દેવકુળ વ્યંતરાયન ક્યારનું એ નાશ પામ્યું હતું. દેવકુળનો અર્થ અહીં વ્યંતરનું આયતન

तस्य खलु जीर्णोद्धानस्य बहुमध्यदेशभागे अत्र खलु महानेको भग्नकूपमीत् तस्य खलु भग्नकूपस्य अदूरसामंते अत्र खलु महानेः 'मालुया कच्छए' मालुका कक्षकः मालुकाः एकास्थिफल वृक्षविशेषास्तेषां कक्षकः=गडनं वनम् चाप्यासीत् । सकोटशः १ इत्याह—'किण्हे किण्हो भासे' कृष्णः कृष्णावभासः, तत्र-कृष्णः=कृष्णवर्ण-

देवकुल का अर्थ यहां व्यंतेर का आयतन है। इस व्यन्तरायतन संबन्धी जिनने घर थे उन सबके भी यहां बहिर्द्वार नष्टप्राय हो चुके थे। यह जीर्ण उद्धान अनेक प्रकार के गुच्छों से कपास के जपा पुष्पों आदि के गुच्छों से—वंशजाली आदि गुल्मों से अशोकलता आदि लताओं से त्रपुवी (ककड़ी) आदि बेगोंसे, आम्र आदि वृक्षों से, आच्छादित हो रहा था। हममें अनेक प्रकार के सैंकड़ों सर्प इधर से ऊपर फिरते रहते थे अतः उनके द्वारा यह विशेष भयंकर बना हुआ था। (तस्स णं जिन्नुज्जाणस्स बहुमज्झदेसभाए एत्थ णं महं एगे भग्नकूपए यावि होत्था) इस जीर्ण उद्धान के ठीक मध्य भाग में एक बड़ा भारी भग्न जीर्ण हुआ कुंभा भी था (तस्स णं भग्नकूपस्य अदूरसामंते एत्थ णं महं एगे मालुया कच्छए यावि होत्था) उस भग्न कुंए के न अति समीप और न अति दूर—पास में मालुका वृक्षों का बहुत बड़ा गहन वन था। एकास्थिरुक् वाळे वृक्ष विशेषों का नाम मालुका है (किण्हे किण्हो भासे जाव रम्मे महामेहनिउरंबभूए बह्हि रुक्खे हि य गुच्छे हि य गुम्मे

छे. आ व्यन्तरायतननां जेटलां धरुतां, ते उद्धाना गडारना इरवान् नष्टप्राय थह गया होता. जूनु उद्धान धण्णी जतना गुच्छे,—जेटले के वृक्ष अने जपापुष्प वगेरेना गुच्छे—वंशजाली वगेरे गुड्ढो अशोकलता वगेरे लताओ, त्रपुवी (ककड़ी) वगेरेनी वेवे, आम्र वगेरे वृक्षोथी टंक्षओवेला हुतो. धण्णी जतना सैंकड़ो साप आ उद्धानभां आभथी तेम विचरता रहेता हुता. जेथी आ उद्धान सविशेष लयंकर लागतुं हुतुं. (तस्सणं जिन्नुज्जाणस्स बहुमज्झदेसभाए एत्थणं एगे भग्नकूपए यावि होत्था) आ जूना उद्धाननी ठीक मज्झोवमज्झ ओके मोटो लभकूप नामे ओके लुण्ठं थयेवेला हुवेला हुतो. (तस्सणं भग्नकूपस्स अदूरसामंते एत्थणं महं एगे मालुया कच्छए यावि होत्था) ते लभ्ण हुवान्नी वधारे हूर पणु नहि अने वधारे नल्लुक पणु नहि कडेवाय जेवुं पासे मालुका वृक्षोतुं मोटुं सधन वन हुतुं. ओकास्थिरुक् वृक्ष विशेषतुं नाम मालुका छे. (किण्हे किण्हो भासे जाव रम्मे महामेहनिउरंबभूए बह्हि रुक्खे हि य गुच्छे हि य

अञ्जनवत्, कृष्णावभासः=कृष्णप्रभः स्वरूपेण कृष्णवर्णेषवावभासते, यावद्
रम्यः=सुन्दरः 'महामेहनितरंभभूए' महामेघनिकुरम्यभूतः, महामेघः=वर्षाकाल
भावि मेघस्तस्य निकुरम्बः=समूहः तथाभूतः-घनीभूतः नूतनधनोपम इत्यर्थः
नीलधर्मसाम्यात् । बहुभिर्दृष्टैश्च, गुच्छैश्च, गुल्मैश्च, लताभिश्च, वल्लीभिश्च,
कुशैश्च=दम्बैश्च, स्थाणुकैश्च=ऊर्ध्वकीलकैश्च 'ठुंठाइति भाषायाम्' संछन्नाः=
व्यासः, परिच्छन्नाः=विशेषेण समाच्छादितः 'अंतो जुसिरे' अन्तः=मध्ये
शुशिरः सावकाशत्वात् 'बाहिं गंभीरे' बां गंभीरः, अतिगहनत्वेन दण्डेरप्रसृत-
त्वात्, अनेक व्यालशतशङ्कनीयः-अनेकशतसर्पादिभिः शङ्कनीयः-भयजनकश्चा-
प्यासीत् ॥सू. १॥

मूलम्—तत्थ णं रायगिहे नयरे धण्णे नामं सत्थवाहे अक्कं दित्ते
जाव विच्छड्डियविउलभत्तपाणे, तस्स णं धणस्स सत्थवाहस्स
भदा नामं भारिया होत्था, सुकुमालपाणिपाया अहीणपडिपुण्णपंचि-

हि य लया हि य वल्लि हि य कुए हि य खाणुएहि य मच्छन्ने पलिच्छन्ने
अंतो शुसिरे बाहिं गंभीरे अणेगवालसयसंकणिज्जे यावि होत्था) यह
गहन वन कज्जल की तरह कृष्ण वर्णवाला था स्वरूप से ही इसकी प्रभा
कृष्ण थी। यावत् यह सुन्दर था। वर्षाकाल भावी मेघ के समूह जैसा
यह नीला था। अनेक प्रकार के वृक्षों से, अनेक प्रकार के गुल्मों से, अनेक
प्रकार की लताओं से, अनेक प्रकार की वल्लियों से, अनेक प्रकार के कुशों
से, अनेक विध स्थाणुओं से यह बहुत अधिक रूप में आच्छादित हो रहा था।

बीच में यह सावकाश होने से पोला था। बाहिर गहन होनेकी वजह
से गंभीर था। अनेक प्रकार के सँकड़ों सर्पों से यह भी महान भया-
नक था। सूत्र " १ "

गुम्मे हि य लया हि य वल्लि हि य खाणुएहि य मच्छन्ने पलिच्छन्ने अंतो शुसिरे
बाहिं गंभीरे अणेगवालसयसंकणिज्जे यावि होत्था) आ सधनवन भेशनी
जेम डाणा रंगत्तुं हत्तुं. आनी प्रभा स्वइपथी ज डाणी हत्ती. वषोडाणना मेघ जेवा
ते नीळा रंगत्तुं हत्तुं. धल्ली नतनां वृक्षे, धल्ली नतना शुद्धे, धल्ली नतनी लताओ
धल्ली नतनी वल्लीओ, धल्ली नतना दंभे' धल्ली नतना स्थाणुओथी आ उद्यान
सधन इपे दंकायेत्तुं हत्तो. वच्चे आली जब्बा हत्ती पत्तु आगूणागू योमेर वृक्षावली-
ने वीधि ते सधन हत्तुं. धल्ली नतना सेंदंडो सापोथी आ भूण ज लयकारी लंगत्तुं
हत्तुं. सूत्र ॥ १ ॥

अनगरभर्मासुतवर्षिणीटीका. अ २सू. २ भद्राभार्यायाःवर्णनम्

५७१

दियसरीरा लखणवंजणगुणोववेया माणुम्माणप्पमाणपडिपुन्न-
सुजायसव्वंगसुंदरंगा ससिसोमोगारा कंता पियदंसणा सुरुवा
करयल-परिमियतिवलिमज्झा कुंडलुल्लिहियगंडलेहा कोमुइ-रय-
णियर-पडिपुण्णसोमवयणा सिंगारागारचारुवेसा जाव पडिरुवा
बझा अविआउरी जाणुकोप्परमाया यावि होत्था ॥सू. २॥

टीका-‘तएणं रायगिहे’ स्ति-तत्र खलु राजगृहे नगरे धन्यनामा
सार्थवादः=जनममूहनायकः गरिम-धरिम-मेय, परिच्छेद्यरूपं क्रयाणकद्रव्य-
जातं गृहीत्वा लाभार्थमन्यदेशं व्रजन् सहामतवणिग्जनस्य योगक्षेमचिन्तया
परिपालक इति भावः अड्ढे ‘आदयः-ऋद्धयादिपूर्णः ‘दिस्से’ दीप्तः-सच्चरित्रेण
उज्ज्वलः यावत् विच्छिदितविपुलभक्तपानः। यावच्छब्देनायमर्थो ग्रहीतव्यः-
विस्तीर्णविपुल भवनशयनासनयानवाहनाकीर्णः. बहुधनयुक्तजातरूपरजनः, आयो-

तत्थ णं रायगिहे नगरे इत्यादि

टीकार्थ- (तत्थ णं रायगिहे नगरे) उस राजगृह नगरमें (धन्नेनामं सत्थवा
हे) धन्य नाम के सार्थवाह थे। जब ये गरिम धरिम मेय एवं परिच्छेद्य
रूप क्रयाणक द्रव्य समूह लेकर लाभप्राप्ति की इच्छा से परदेश जाते थे
तो इनके साथ जो और भी वर्णकजन होते उनके ये योगक्षेमकारक
होते थे। उनकी हर एक प्रकार की चिन्ता रखते थे। ये (अड्ढे)
ऋद्धयादि से परिपूर्ण थे। (दिस्से) सच्चरित्र से उज्ज्वल थे। (जाव विच्छ-
द्वियविपुलभक्तपाने) यावत् विच्छिदित विपुलभक्तपानवाले थे--
यहां यावत् शब्द से इनके विषय में इतना और समझ लेना चाहिये कि
इनके भवन बहुत विस्तीर्ण थे, शयन, आसन, यान, वाहन, भी इनके

‘तत्थणं रायगिहे नगरे’ इत्यादि ॥

टीकार्थ- (तत्थणं रायगिहे नगरे) तेसज गृह नगरभां (धन्ने नामं सत्थवाहे)
धन्य नामे सार्थवाह होता. व्यापरे तेसो गरिम, धरिम. मेय अने परिच्छेद्य रूप कल्याणक द्रव्य-
निधि धरने वालनी धृष्टिवादी विदेश जाता होता त्यारे ऐमनी साथे ते पीला वलुंकजन
रहेता तेमना भाटे तेधन्य सार्थवाह पधी रीते कुशण करनार होता. तेमनी दरेक जतनी
संभाण राभता होता होता. ऐ (अड्ढे) ऋद्धि वगेरेथी संपूर्ण पछे पूर्ण होता.
(दिस्से) सच्चरित्र्यथी उज्जवण होता, (जाव विच्छाद्वियविपुलभक्तपाने) यावत्
विच्छिदित विपुल भक्त पान वा होता. अड्ढा ते यावत् शब्द आये छे तेनो
अर्थ आ प्रमाण छे के. ऐमनां भवन अहुअ विशाल होतां. शयन, आसन, यान,

ગમયોગસપયુક્તઃ, આયોગેન દ્વિગુણાદિલિપ્સયા પ્રયોગઃ અધમર્ણાનાં સવિદે
દ્રવ્યસ્ય ચિત્તરણં, તેન યુક્તઃ। વિચ્છરિતવિપુલમ્ભકપાનઃ=યસ્ય ગૃહે ભોજના-
વશિષ્ટૈર્બહુભિરન્નપાનૈઃ ક્ષુધાર્તાનામનેકહીનદીનાનાં પરિપોષણમભૂદિત્યર્થઃ।

તસ્ય સ્વલુ ધન્યસ્ય સાર્થવાહસ્ય મદ્રા નામભાર્યાઽમ્ભવત સા કીદૃશીત્યાહ-
'સુકુમાલપાણિપાયા' સુકુમારપાણિપાદા, તત્ર સુકુમારૌ કોમલૌ પાણી ચ પાદૌ યસ્યા
સા અતિકોમલકરચરણવતીત્યર્થઃ। 'અહીળપટ્ટિપુણ્ણ પંચિદિયસરીરા' અહોન
પ્રતિપૂર્ણપંચેન્દ્રિયશરીરા, તત્ર-'અહીળ' અહીનાનિ લક્ષણસ્વરૂપાભ્યામ્ 'પટ્ટિ-
પુણ્ણ' પ્રતિપૂર્ણાનિ, 'પંચિદિય' પંચેન્દ્રિયાણિ યસ્મિન્ તાદૃશં શરીરં યસ્યાઃ
સા તર્થા'લક્ષણવંજનગુણોવવેયા' લક્ષણવ્યજ્જનગુણોપપેતા, તત્ર-'લક્ષણ' લક્ષ-
ણાનિ લક્ષ્યન્તે દૃશ્યન્તે જ્ઞાયન્તે યૈસ્તાનિ શુભચિહ્નાનિ-કરસ્થવિદ્યાધનાદિ સ્વ-

પાસ નાના પ્રકાર કે બહુત અધિક થે। ગાય ખૈમ આદિ ધન તથા ચાંદી
સોના ખી इनके पास बहुत अधिक मात्रामें था। आयोग प्रयोग से ये युक्त
थे-अर्थात् कर्जदारों के लिये ये द्विगुणित लेने की अभिलाषा से कर्ज दिया
करते थे। भोजन के बाद जो विविध प्रकार की भोजन सामग्री बचती-
थी उसे ये बुभुक्षित, भूखे अनेक होन प्राणियों में वितरित करवा दिया करते
थे। अथवा भोजन करते समय इनके यहां इतना अधिक खाना उच्छिष्ट
रूप में बचता था कि जिससे अनेक दीनहीनबुभुक्षित प्राणियों का पालन
पोषण हो जाता था (तस्स णं घण्णस्स सत्थवाहस्स भद्रा नामं भारिया होत्था)
उन धन्य सार्थवाह की भद्रा नाम की धर्मपत्नी थी। (सुकुमाल पाणिपाया
अहीणपट्टिपुण्णपंचिदियसरीरा लक्खणवंजणगुणोववेया) इनका शरीर
सुकुमार हाथ चरण वाला था लक्षण एवं स्वरूप इन दोनों से इनका शरीर

વાહન પણ એમની પાસે ઘણી ભતનાં અને પુષ્કળ પ્રમાણમાં હતાં. ગાય ભેંસ
વગેરે, પણ ધન તેમજ ચાંદી સોનું પણ તેમની પાસે પુષ્કળ પ્રમાણમાં હતું. આયોગ
પ્રયોગથી તેઓ યુક્ત હતા એટલે કે ઋણ આપતા હતા. જમ્યા પછી જે ઘણી
ભતની ભોજનની સામગ્રીઓ વધતી તે સામગ્રીને તેઓ ભૂખ્યા ઘણા હીન, દીન,
પ્રાણીઓમાં વહેંચાવી દેતા હતા. અથવા તેા એમને ત્યાં એટલું બધું ખાધા પછી
એટું વધતું કે જેથી ઘણા ગરીબ, હીન, ભૂખ્યા પ્રાણીઓનું ભરણ પોષણ થઈ
જતું હતું. (તસ્સ ણં ઘણ્ણસ્સ સત્થવાહસ્સ મદ્રા નામં ભારિયા હોત્થા) તે ધન્ય
સાર્થવાહની મદ્રા નામે ધર્મપત્ની હતી. (સુકુમાલપાણિપાયા અહીળપટ્ટિપુણ્ણ-
પંચિદિયસરીરા લક્કણવંજણગુણોવવેયા) તે સુકુમાળ હાથપગ વાળી હતી
તેમજ લક્ષણ અને સ્વરૂપ આ બનેથી તેમનું શરીર યુક્ત હતું. (લક્કણ) વિદ્યા,

કરેવારૂપાણે, 'વંજન' વ્યજ્જનનિ, વ્યજ્યન્તે-સૂચ્યન્તે ભાગ્યોદયા યસ્તાનિ
તિઝમવાદીનિ 'ગુણ' ગુણાઃ સૌશીલ્યપાતિવ્રત્યાદયમ્તૈઃ ઉચ્ચેયા' હપે ૧૧-
સમન્વિતા, તત્ર ઉપ અપદ્વિત્યુપસર્ગયોઃ 'અપ' ઇત્યત્રાઘટ કારસ્ય પૃષ્ઠોદરાદિ-
ત્વાઘોપઃ। 'માણુમ્માણપ્પમાણપહિપુન્નસુજાયસવ્વંગસુંદરંગા' માનોન્માન-
પ્રમાણમતિર્પૂર્ણસુજાતપર્વાફુન્દરાદી. તત્ર= 'માગ' માનં=જલદ્રોણપ્રમાણતા,
તથાહિ-પરિપૂર્ણજઞ્ઞકુણ્ડે યસ્ય પુરુષસ્ય યસ્યાઃ સ્ત્રિયો વા પ્રવેશે યતિ યદિ
દ્રોણપરિમિતં જલં બહિર્નિસ્મરતિ તદા સ પુરુષઃ સા સ્ત્રી વા માનપાપ્નો-
ચ્યતે, માનપાપ્માયાઃ શરીરાગ્રાહનાવિશેષો માનમિત્યુચ્યતે। 'ઉમ્માગ'
ઉન્માનમ્, અર્ધભારપ્રમાણતા સાવેત્થમ્-તુલાયામારોપિતો નરો નારી વા યદ્ય
ધેન્નારપ્રમાણા ભવન્તિ તદા સ પુરુષઃ સા સ્ત્રી વા ઉન્માનપાપ્તા નિગદ્યતે
'પનાગ' પવાણં સ્વાજ્ઞૈકૈરપ્પોત્તરણોચ્છાયઃ, ઇત્યં ચ-માનં ચોન્માનં ચ પ્રમાણં

યુક્ત થા। (લક્ષણ) સે વિદ્યા, ધન આદિ કી સૂચક કરસ્યશુભ રેસા રૂપ
ચિહ્નો સે, તથા ભાગ્યોદય સૂચક તિલમમા આદિ રૂપ વ્યંજનો સે યદ્ય
સમન્વિત થી। સુશીલતા તથા પાતિવ્રત આદિ ગુણો કા યદ્ય ધર થી।
(માણુમ્માણપ્પમાણપહિપુન્નસુજાયસવ્વંગસુંદરંગા) માન, ઉન્માન ઓર પ્રમાણ
ઇન કે અનુસાર ઇસકે સમસ્ત અંગપૂર્ણ થે। પિપૂર્ણ જઞ્ઞ કુણ્ડ મેં પ્રવેશ
કરને પર દ્રોણ પરિમિત જલ યદિ ઉસ કુંડ સે વાહર નિકલ આવે
તો વદ્ય પુરુષ અથવા સ્ત્રી માન વાલી કહી જાતી હૈ। અર્થાત્ ઇસકે શરીર
થી અગ્રાહના ઇતને માન પ્રમાણ થી। તુલા પર આરોપિત હોને પર જિમ
સ્ત્રી અથવા પુરુષ કા વજન અર્ધભાર પ્રમાણ નિકલતા હૈ। તો વદ્ય ઉન્માન
પ્રાપ્ત કહલાતા હૈ। આને અંગુલોંત્રે ૧૦૮ અંગુલ વાલી વને દૂર ઝંચાઈ

ધન વગેરેને સૂચવનારી હાથની શુભરેખાઓથી તેમજ ભાગ્યોદયના સૂચક તિલમમા
વગેરે રૂપ વ્યંજનોથી તે સંપન્ન હતી. શાલીનતા તેમજ પાતિવ્રત્ય વગેરે ગુણોનું
તે ધર હતી. (માણુમ્માણપ્પમાણપરિપુન્નસુજાયસવ્વંગસુંદરંગા) માન,
ઉન્માન અને પ્રમાણ સહિત તેનાં બધાં અંગો પૂર્ણ હતાં. સંપૂર્ણ રૂપથી ભરેલા
પાણીના કુંડમાં પ્રવેશ્યા બાદ જો દ્રોણ પરિમાણ જેટલું પાણી તે કુંડમાંથી બહાર
નીકળે તો તે પુરુષ અથવા સ્ત્રી 'માન' વાળી કહેવામાં આવે છે. એટલે કે તેમના
શરીરની અવગ્રાહના અમુક જેટલા માન પ્રમાણવાળી હતી. ગ્રાજ્યાં ઉપર ચઢીને
જે સ્ત્રી અથવા પુરુષ પોતાનું વજન કરાવતાં તેમનું વજન અર્ધભાર પ્રમાણ જેટલું
થાય તો તે ઉન્માન પ્રાપ્ત કહેવાય છે. પોતાના આંગળથી જ માપ કરવામાં આવે
અને તે પુરુષ કે સ્ત્રી એકસો આઠ જેટલા આંગળના માપ જેટલી થાય તો તે
પ્રમાણ પ્રાપ્ત કહેવાય છે. એવી રીતે માન, ઉન્માન અને પ્રમાણ યુક્ત તેમના દરેકે

વેત્યેવાં દ્વદ્વે માનાન્માનયમાણાનિ તેઃ પ્રાતપૂર્ણાનિ-સંરન્નાનિ, અતएव
'સુજાય' સુજાતાનિ યથોચિતાવયવમન્નિવેશયન્તિ 'સન્ન' સર્વાણિ સકલાનિ, 'અંગ' અઙ્ગાનિ-અઙ્ગવે વ્યઙ્ગવતે પ્રાણાં યૈસ્તાનિ મસ્ત-
કાદારમ્ય ચરણાન્તાનિ યસ્મિન્નસ્તત્, અતएव 'સુંદરંગા' સુંદરાઙ્ગી-સુંદરમઙ્ગ
વપુર્યસ્યાઃ સા તથા, 'સસિસોમાગારા' શશિમૌમ્યાકારા-શશી=ચન્દ્રસ્તદ્વત્
સૌમ્યો-રમણીય આકારઃ-સ્વરૂપં યસ્યાઃ સા 'કંતા' કાન્તા કમનીયા। 'પિય
દંસણા' પ્રિયદર્શના પ્રિયં દર્શકજનમનોહ્લાદકં દર્શનમવલોકનં યસ્યાઃ સા, અત एव
'સુરુવા' સુરુવા સર્વાતિશાયિરૂપલાવણ્યવતીત્યર્થઃ 'કરચલપરિમિય-તિ વલીય-
મઙ્ગલા' કરતલ પરિમિતત્રિવલિકમધ્યા કરતલપરિમિતઃ=મુષ્ટિગ્રાહઃ, ત્રિવલિકશ્ચ-
વલિકત્રયોપેતઃ રેલાત્રયવાન 'મઙ્ગલા' મધ્યભાગો યસ્યાઃ સા, કુશોદરી
તન્નુ કટિશ્ચેત્યર્થઃ 'કુંડલુલ્લિહિયગંડલેહા' કુંડલોલ્લિલિતગંડલેહા કુંડલાભ્યા-
મુલ્લિલિતા-ઉઘ્રદૃષ્ટાગંડલેહા-કપોલાવસ્થિતચન્દનાદિ રેલા યસ્યાઃ સા, કુંડલ
શોભાસમ્પન્નેત્યર્થઃ। 'કોમુદ-રયણિયરપટિ પુણ્ણસોમ્મવયણા' કૌમુદી=કાર્તિકી

વાલા જિસ પુરુષ અથવા સ્ત્રી કા શરીર હોતા હૈ વહ પ્રમાણ પ્રાપ્ત કહલાતા
હૈ। ઇમ તરહ માન ઉન્માન ઇવં પ્રમાણ કે અનુસાર ઇસકે સમસ્ત શારીરિક
અવયવ થે અતएव વે યથોચિત સન્નિવેશ વિશિષ્ટ થે। મસ્તક સે લેકર ચરણ
પર્યન્ત ઉપાંગ અવયવ કહલાતે હૈં। ઇસી કારણ ઇનકા શરીર ઘટ્ટુત અધિક
સુંદર થા। (સસિસોમાગારા વંતા પ્રિયદંસણા સુરુવા કરચલપરિમિય તિર્વાલય-
મઙ્ગલા) ચન્દ્રમા કે સમાન ઇસકા આકાર સૌમ્ય થા। અનઃવહુત હી કમનીય
થી। દર્શક જનોં કે મન કો ઇનકા અવલોકન આહ્લાદકારક થા। યહ સર્વાતિશાયી
રૂપ લાવણ્ય સે યુક્ત થી ઇનકા ત્રિવલી યુક્ત મધ્ય ભાગ ઇતના અધિક
પતલા થા કિ મુષ્ટિ ગ્રાહ હો જાતા થા। (કુંડલુલ્લિહિય ગંડલેહા કોમુદરયણિયર-
પટિપુણ્ણસોમ્મવયણા સિંગારાગારચારુવેસા જાવ પટિરુવા વંઙ્ગા અવિયાતરી

દરેક અવયવો સપ્રમાણ અને યોગ્ય હતા. મસ્તકથી માંડીને પગ સુધી ઉપાંગ
અવયવ કહેવાય છે. એટલા માટે જ એમનું શરીર ખૂબજ સુંદર હતું. (સસિ
સોમાગારા કંતા પ્રિયદંસણા સુરુવા કરચલપરિમિયતિર્વાલયમઙ્ગલા)
તેમની આકૃતિ ચન્દ્ર જેવી સૌમ્ય હતી. એથી તે ખૂબ જ કમનીય હતી. બેનારા
ઓ માટે તેમનું દર્શન આહ્લાદ કાન્ક હતું. તે અતિશય રૂપ અને લાવણ્ય સંપન્ન
હતી. તેમની ત્રિવલી યુક્ત કમર (મધ્ય ભાગ) એટલી બધી પાતળી હતી કે તેનો
સમાવેશ મૂઠીમાં પણ થઈ શકતો હતો. (કુંડલુલ્લિહિયગંડલેહા કોમુદ-
રયણિયરપટિપુણ્ણસોમ્મવયણા સિંગારાગારચારુવેસા જાવ પટિરુવા વંઙ્ગા

अनगारवर्षाम्निर्घणिनीटीका अ. २ सू. २ भद्रागोर्वायाःवर्जनम्

५७५

पूर्णमासी तस्याः रजनोकरश्चन्द्रस्तद्वत् प्रतिपूर्ण-सौम्यं=आर्द्धादजनकं वदनं-
मुखं यस्याः सा तथा 'मिंगारागारचारुवेसा,' शृङ्गारागारचारुवेसा, शृङ्गाराख्य
प्रथमरसस्य अगारमिव-गृहमिव चारुवेसो यस्याः सा, २६ आ शृङ्गारो
भूषणाटोपस्तत्प्रधान आकारो यस्याः सा तथा मनोहरनेपथ्या, अत्र पद
द्वयस्य कर्मधारयः। 'जाव' यावत् 'पडिरूवा' प्रतिरूपा 'वंझा' बन्ध्या-
अपत्यरुक्तापेक्षया निष्कृता, एतवार संतानसंज्ञाता ननरमपत्यमरणेनापि
'फलतो बन्ध्या भवति, अतएव 'अविद्या उरी' देशी शब्दः, अविजनगित्री
सर्वथा संतानाऽजननशिला संतानजननशक्तिरहिता, इत्यतः 'जाणु-
कोप्परमाया' जानु कूर्परमाता, 'जाणु' जानुनी चरणयोर्मध्यभागा 'कोप्पर'
कूर्परौ करयोर्मध्यभागा तेषामेव 'माया' माता-जननी चाप्यासीत् ॥सू. २॥

पलम्—तस्स णं धणस्स सत्थवाहस्स पंथए नामं दासचेडे
होत्था, सव्वंगसुंदरंगे मंसोवचिए बालकीलावण कुसले यावि होत्था,
तएणं से धण्णे सत्थवाहे रायगिहे नयरे बहूणं नयरनियगसेट्ठि
सत्थवाहाणं अट्टारसण्ह य सेणिप्पसेणीणं वुसु कज्जेसु य कुडुबेसु य
मंतेसु य जाव चक्खुभूए यावि होत्था, नियगस्स विय णं कुडुवस्स
बहुसु य कज्जेसु जाव चक्खुभूए यावि होत्था ॥सू. ३॥

जाणुकोप्परमाया यावि होत्था) उसके कपोल मंडल पर जो चन्दनादिक की
रेखा लगी रहनी थी वह दोनों कानों के कुंडलों से घेरित होनी रहता
था। कर्त्तिस्त्री पूर्णमासी के पूर्ण चन्द्र मंडल के समान इनका सौम्य-आर्द्धाद-
जनक-मुख था। इसका सुन्दर वेष शृंगाररस के घर जैसा था। फिर भी
यह इतनी त्रिभुवन सुन्दरी होने पर भी बंध्या थी। ऐसी बंध्या थी-कि
इसके प्रारंभ से ही संतान नहीं हुई थी-संतान जननशक्ति से यह बिलकुल
रहित थी। यह तो केवल जानु और कूर्पर-करके मध्यभाग देहनी की
माता थी। ॥ अत्र २॥

अविद्याउरी जाणुकोप्परमाया यावि होत्था) तेमना कपोल उपर अनाववाभां
आवेली चन्दन रेखाये, अने कानेभां पडेरैला कुंडोथी घसाती હતી. કર્તિક
પૂનમના ચન્દ્રમંડળની જેમ તેમનું મોં સૌમ્ય અને આકર્ષકજનક હતું. ત્રિભુવન
સુંદરી હોવા છતાં તે વંધ્યા હતી. શરૂઆતથી જ તેને એકે સંતાન થયું ન હતું.
સંતાન જનન શક્તિ તેમનામાં સદંતર સમૂળ રૂપે હતી નહિ. એને તો સંતાન
રૂપે ફક્ત દીવ્યજ અને કોણી જ હતાં. ॥ સૂત્ર ૨ ॥

ટીકા—‘તસ્સ ણં ઇત્ત-તસ્ય સ્વલુ ધન્યસ્ય સાર્થવાહસ્ય પંથકનામા દાસચેટકઃ—દાસપુત્ર આસીત સર્વોક્તસુન્દરાક્ષઃ, માંસોપચિતઃ—પુષ્ટશરીરઃ, ચાલક્રીડત્કુશલઃ—ચાલન્ ક્રીડયિતુ’ દક્ષશ્ચાપ્યમ્ભવત્ । તદનુ સ્વલુ મ ધન્યઃ સાર્થવાહસ્તસ્મિન્ રાજગૃહે નગરે બહૂનાં ‘નયરનિગમસેદ્ધિસત્થવાહાણં’ નગર નિગમશ્રેષ્ઠિસાર્થવાહાનામ્, તત્ર ‘નયર’ નગરસ્ય=રાજગૃહસ્ય, ‘નિગમ’ નિગમસ્ય=વણિગપ્રામસ્ય, ‘સેદ્ધિ’ શ્રેષ્ઠિનઃ—સાર્થવાહાશ્ચ, એતેર્વાં ચ પુનઃ ‘અદ્ધારસપ્પહ ય’ અદ્ધારસપ્પહ ય ‘સેણિપ્પસેણીયં’ શ્રેણિપ્રશ્રેણીનામ્, તત્ર ‘સેણિ’ શ્રેણયઃ કુમ્ભ-કારાદિજાતયઃ ‘પ્રસેગો’ પ્રશ્રેણયઃ—અવાન્તરજાતયજ્ઞાનામાં વહુવુ કાર્યેવુ—

‘તસ્સ ણં ધણસ્સ સત્થવાહસ્સ’ इत्यादि ।

ટીકાર્થ—(તસ્સ ણં ધણસ્સ) ઉસ ધન્ય સાર્થવાહ કે યહાં (પંથણામં દાસચેટે હત્યા) પંથક નામકા એક દાસપુત્ર થા (સર્વવંગસુદરંગે) યહ સર્વાંગ સુંદર થા । (મંસોપચિત્) પુષ્ટશરીર ચાલા થા । (ચાલક્રીલાવગકુમલે યાવિ હત્યા) ચાલકોં કે ચિલાને મેં વડા ચતુર થા । (તણં સે ધણે સત્થવાહે-રાયગિહે નયરે વહૂ ણં નયરનિગમસેદ્ધિસત્થવાહાણં અદ્ધારસપ્પહ ય સેણિપ્પસેણીયં વહુસુ કજ્જેસુ ય કુટુંબેસુ ય મંતેસુ ય જાવ ચક્કલુભૂણ યાવિ હત્યા) વહ ધન । સાર્થવાહ રાજગૃહ નગર મેં અનેક નગર નિવાસી વણિકનનોં કો—શ્રેષ્ઠિજનોં કો સાર્થવાહોં કો તથા અદ્ધારહ શ્રી પ્રશ્રેણિયોં કો વહુત સે કાર્યોં મેં અનેક પરિવારોં મેં અનેક મંત્રણાઓં મેં—ગુપ્ત વિચારોં મેં યાવત્ ચક્કલુભૂત થે માર્ગ દર્શક થે । કુમ્ભકાર આદિ જાતિયાં શ્રેણી શબ્દ સે ઔર અવાન્તરજાતિયાં

‘તસ્સ ણં ધણસ્સ સત્થવાહસ્સ’ इत्यादि. ॥

ટીકાર્થ—(તસ્સ ણં ધણસ્સ) તે ધન્ય સાર્થવાહને ત્યાં (પંથણામં દાસચેટે હત્યા) પંથક નામે એક દાસ પુત્ર હતો. (સર્વવંગસુદરંગે) તે સર્વાંગ સુંદર હતો. (મંસોપચિત્) સુડોળ શરીર વાળો હતો. (ચાલક્રીલાવગકુમલે યાવિ હત્યા) બાળકોને રમાડવામાં તે બહુ જ કુશળ હતો. (તણં સે ધણે સત્થવાહે રાયગિહે નયરે વહૂ ણં નયરનિગમસેદ્ધિસત્થવાહાણં અદ્ધારસપ્પહ ય સેણિપ્પસેણીયં વહુસુ કજ્જેસુ ય કુટુંબેસુ ય મંતેસુ ય જાવ ચક્કલુભૂણ યાવિ હત્યા) તે ધન્ય સાર્થવાહ રાજગૃહ નગરમાં ઘણા નગરના વણિકો, શ્રેષ્ઠિઓ, સાર્થવાહો તેમજ અદ્ધાર શ્રેણી પ્રશ્રેણીઓને ઘણા કામોમાં ઘણા કુટુંબોમાં, અનેક બાતની મંત્રણાઓમાં, ગુપ્ત વિચારોમાં યાવત્ ચક્કલુભૂત હતા એટલે કે માર્ગદર્શક હતા. કુમ્ભાર વગેરેની બાતને અહીં શ્રેણી શબ્દથી અને પેટા બાતને પ્રશ્રેણી શબ્દ દ્વારા બતાવવામાં આવી છે. (નિગમસ્સ

अनगरधर्माभ्युत्थानार्थेनोक्तं च २.५. ४ विजयतस्करधर्मेनम्

५७७

प्रयोजनेषु च कुटुम्बेषु च परिवारेषु च 'मनेषु' मन्त्रेषु-कर्तव्यानिश्चयार्थं गुप्त-
परिवारेषु यावच्चतुर्भूतो मार्गदर्शकश्चाप्यासीत् 'नियमस्ववि' निजकस्यापि-स्वकी-
यस्यापि च खलु कुटुम्बस्य बहुषु च कार्येषु यावच्चतुर्भूतश्चाप्यासीत् ॥सू० ३॥

मूलम्—तत्थ णं रायगिहे नयरे विजए नामं तकरे होत्था, पावे
चडालरुवे भीमतररुदकम्मे आरुसियदित्तरत्तनयणे खरफरुस-
महल्लविगयवीभत्थदाडिए असंपुडियउठ्ठे उद्धयपइन्नलंबंतमूद्धए
भमरराहुवन्ने निरणुक्कोसे निरणुतावे दारुणे पइभए निसंसइए
निरणुत्तं पे अहिठ्व एगंतदिट्ठिए खुरेव एंतंधारए गिद्धेव आमिस
तल्लिच्छे अगिमिव सव्वभक्खी जलमिव सव्वगाही उक्कंचण—वंच-
णमाया—नियडि—कूड—कवड—साइ—संपओग—बहुले, चिरनगर विणट्ट
हुट्टुसीलायारचरित्ते जूयपसंगी मज्जपसंगी, भोजपसंगी मंसपसंगी
दारुणे हिययदारए साहसिव संविच्छेयए उवहिए विसंभवाइ आली-
यगतित्थभेयलहुहत्थसंपउए परस्स दव्वहरणम्मि निच्चं अणुवद्धे
तिव्ववेरे, रायगिहस्स नयरस्स बहूणि अइगमणाणि य निग्गमणा-
णि य दाराणि य अव्वदाराणि य छिंडीओ य खंडीओ य नगरनिद्धम-
णाणि य संवट्टणाणि य निवट्टणाणि य जूवखलयाणि य पाणागाराणि-
वेस्सागाराणि य तदारट्टाणाणि य तकरट्टाणाणि य तकरघराणिय सिंगाड-
गाणि य तियाणि य चउत्ताणि य चच्चगणि य नागवराणि य भूयघराणि
य जक्खदेउलाणि य सभाणि य पगाणि य पणियसालाणेय सुन्न-

प्रप्रेणी शब्द से यहाँ लो गई हैं। (नियमस्ववि यणं कुटुम्बस्स बहुषु च
कज्जेसु जाव चक्खुभूए यावि होत्था) तथा अने निज कुटुम्ब के भी अनेक
कार्यआदि में चक्षुभूत थे मार्गदर्शक थे। ॥सूत्र ३॥

वियणं कुटुम्बस्स बहुषु य कज्जेसु जाव चक्खुभूए यावि होत्था) तेभ
पोत्ताना कुटुम्बाना धव्वा अभोमां तेभो मार्गदर्शन तरीके हुता. ॥ सूत्र ३ ॥

घराणि य आभोएमाणी२ मग्गमाणे गवेसमाणे बहुजणस्स छिंदेसु य
 विसमेसु य विहुरेसु य वसगेषु य अग्गुदएसु य उस्सवेसु य पत्तवेसु य
 तिहीसु य छणेसु य जग्गेसु ३ पव्वणीसु य मत्त-पमत्तस्स य विक्खि-
 त्तस्स य वाउलस्स य र हियस्स य दुक्खियस्स विदेसत्थस्स य विप्प-
 वसिस्स य मग्गं च छिदं च विरहं च अंतरं च मग्गमाणे गवेस-
 माणे एवं च णं विहरइ, बहिओ वि य णं रायगिहस्स नगरस्स आरा-
 मेसु य उज्जाणेसु य वावि पोक्खरिणा-दीहि पाणुंजालि ग सरेसु य
 सरपंतिवासु य सरसरपंतिवासु ४ जिणगुज्जाणेसु य भग्गहूवएसु य
 मालुयाकच्छएसु य सुसाणएसु य गिरेकंदाले गउवगुणेसु य
 बहुजणस्स छिंदेसु य जाव एवं च णं विहरइ ॥सू. ४॥

टीका—‘तत्थ णं’ इत्यादि । तत्र खलु राजगृहे नगरे विजयनामा
 तत्करः=चौरः होत्था=आसीत् । स कीदृशः ? इत्याह—‘पावे’ इति, पापः=
 पापकर्मा चाण्डालरूपः=चाण्डालसदृशः, भीमतरुद्रकम्मे’ भीमतरुद्रकर्मा-
 चाण्डालकर्मापेक्षयाऽपि भीमतराणि=भयङ्कराणि रौद्रकर्माणि हिंसादिकूरकर्माणि
 यस्य स तथा, ‘आरुसियदित्तरत्तनयणे’ आरुषित दीप्तरत्तनयनः, तत्र-आरुसिय’
 आरुषितम्येव ‘दित्त’ दीप्ते=विकराले ‘रत्त’ रक्ते नयने यस्य स तथा, ‘खर-

‘तत्थ णं रायगिहे नगरे विजए नामं तत्करे होत्था’ इत्यादि ।

टीका—(तत्थ णं रायगिहे नगरे) उसी राजगृह नगर में विजय नामका
 चौर था (पावे चंडालरूपे भीमतरुद्रकम्मे आरुसियदित्तरत्तनयणे, खरफरुम
 महल्लविगयवीभत्थदाट्टिए) यह पापी था । चांडाल जैसा था । इसके हिंसा
 दिक कूर कर्म चांडाल के कार्य की अपेक्षा भी बहुत भयंकर थे । इसके
 नेत्र क्रोशे पुरुष के नेत्र जैसे लाल थे, और महा विकराल थे । दाढ़ें इस

टीકાર્થ—(તત્થણં રાયગિહે નગરે) તે રાજગૃહનગરમાં (વિજયનામં
 તત્કરે હોત્થા) વિજય નામે ચોર રહેતો હતો. (પાવે ચંડાલરૂપે ભીમતર
 રુદ્રકામે આરુસિયદિત્તરત્તનયણે, રત્તરફરુમ-મહલ્લ-વિગય-વીભત્થ
 દાટ્ટિયે) તે પાપી હતો. ચંડાળ જેવો હતો. હિંસા વગેરે તેનાં કૂર કર્મો ચંડાળ
 કરતાં પણ ભયંકર હતાં. તેની આંખો ક્રોધી માણસના જેવી લાલ હતી અને તે

अनपारधमानुवर्णिणीटीका अ २ सू. ४ विजयनस्करवर्णनम्

५७९

कननउडुविगरीमन्थरादि' खरखरुषमहाविकृतबीमत्सदंष्ट्रिकः, तत्र-
'वापुरुषे=अतिकर्कशे 'महल' महत्यो=अतिविशाले 'विगय' विकृते=शोभा
वर्जिते 'बीमन्थ' बीमत्से=घृणाजनके 'दादि' दंष्ट्रिके=दादिके हनुवदितकेशगु
च्छरूपे वा यस्य सः-कर्कशविकृतघृणितदादिकायुक्तः, खरखरुषमहाविकृतबीमत्स-
दन्तो वा 'असंपुडियउट्टे' असंपुटिनौष्ठः, असंपुटिनी, असंपुटी वा परस्पर-
रासंमिलितौ स्फाटितौ ओष्ठलघुवाहशनदीर्घत्वाच्चौष्ठौ यस्य सः स्फाटित-
मुख इत्यर्थः। 'उडूयपइन्नलंबंतमुद्रए' उडूय प्रकीर्णलम्बमानमूर्धजः, तत्र-
'उडूय' उडूयः=शायुमम्पर्कप्रचलिता अत एव-पइन्न' प्रकीर्णः=इतस्ततो
विक्षिप्ताः 'लंबंत' लम्बमानाः=अथः प्रसर्पन्तः 'मुद्रए' मूर्धजाः=केशा यस्य
स तथा। 'भमरराहुवन्ने' भ्रमरराहुवर्णः-भ्रमरराहुवर्ण इव वर्णो यस्य सः-
अत्यन्तकृष्णवर्ण इत्यर्थः। 'निरणुकोसे' निरनुकोशः=निर्दयः, निरणुतावे'
निरनुताः= पापं कृत्वा पश्चात्तापरहितः अत एव 'दारुणे' दारुणः=क्रूरः। 'इ-

की अतिशय कठोर थीं, बहुत विशाल थीं, शोभा रहित थीं, तथा घृणा-
जनक थी-अथवा इस की दाढ़ी के बाल कठोर थे, बहा-
घने थे, शोभासे रहित थे और घृणा उत्सादक थे। (असंपुडिय-
उट्टे उडूय, पइन्नलंबंतमुद्रए, भमरराहुवन्ने, निरणुकोसे, निरणुतावे दारुणे
पइभए) दाँतों की दीर्घ होने के कारण इसके ओष्ठ परस्पर में मिले हुए
नहीं थे-किन्तु खुले हुए थे। इसके मस्तक पर जो केश थे-वे पवन में
इधर उधर उड़ते, इसलिये फैले हुए थे बंधे हुए नहीं थे। तथा बहुत
बड़े हुए थे। इसका शारीरिक वर्ण राहु तथा भ्रमर जैसा अत्यन्त काला
था। दया से यह सर्वथा रहित था। पाप करके भी इसके हृदय में
पश्चात्ताप का भाव उत्पन्न नहीं होता था। इसलिये क्रूर प्रकृति का था।

महालयंकर હતી. તેની દાદિ ખૂબજ કઠોર હતી, ઘણી મોટી હતી, શોભા વગરની
હતી તેમજ ઘૃણુજનક હતી, અથવા તો તેની દાદીના વાળ કઠોર હતા, સઘન હતા,
શોભા વગરના હતા અને ઘૃણુજનક હતા. (અસંપુડિયઉટ્ટે ઉડૂયપઇન્નલંબંત
મુદ્રए, ભમરરાહુવન્ને નિરણુકોસે, નિરણુતાવે દારુણે પइभए) તેના દાંત
લાંબા હતા તેથી અને એક એક બીજાના સ્પર્શ વગર દૂર જ રહેતા હતા. તે
હમેશાં ખુસ્લા જ રહેતા હતા. તેના માથાના વાળ પવનને લીધે અસ્તવ્યસ્ત થઈને
ઉડતા હતા, એથી તેઓ ફેલાઈ જતા હતા. તેના વાળ બાંધેલા રહેતા જ ન હતા
અને તે બહુ જ વધેલા હતા. તેના શરીરનો રંગ રાહુ અને ભમર જેવો કાળો
મેંથ જેવો હતો. તે તદન નિર્દય હતો. પાપ કરવા છતાં તેના મનમાં પસ્તાવો
થતો ન હતો. એટલા માટે તે ક્રૂર પ્રકૃતિનો હતો. તેને જોતાની સાથે જ પ્રાણીઓનાં

भण' प्रतिभयः=भयोत्पादकः। 'निसंसिण' नृशंसकः। 'निरनुकंपे' निरनु-
कम्पः=दयागुणवर्जितः। 'अहिंवण्गंतदिट्ठिए' अहिरिवैकान्तदृष्टिकः, भुनङ्ग-
इव क्रूरकर्मकरणे एकाग्रतालक्षणः एकान्ता=एक निश्चया दृष्टिः=विचारसरणि-
र्यस्य स तथा। खुरेव एगंतधारण'क्षुर इव एकान्तधारकः, क्षुरो=नाभितश-
स्त्रविशेषः 'उत्तरा' इति भाषायाम्, तद्वत् 'एगंत' एकान्तेन=तीव्रत्वात्सर्व
प्रकारेण परवस्तुधारणे 'धारा' धारा=परोपतापनरूपा परिणामधारा यस्य सः,
सर्वस्वापहारीत्यर्थः। 'गिद्धेव आमिस्तल्लिच्छे' गृद्ध इव-आमिष तल्लिप्सः गृद्ध
इव-गृह्यभित्तु 'आमिस्स, आमिषे=शब्दादिविषये 'तल्लिच्छे' तल्लिच्छः=
तत्परः'तल्लिच्छे' इति तत्परार्थो देशी शब्दः। अथवा आमिषे=विषयभोगादिके
सा=अत्युत्कटा लिप्सा यस्य सः-कामभागे तोत्राभिलाषोत्यर्थः। 'अग्गमिव
सव्वभक्खी' अग्निरि व सर्वभक्षी=भक्ष्याभक्ष्यसर्वभोजी गर्वजनलुण्ठको

इसे देखते ही जीवाँ के हृदयमें भय का संचार हो जाता था। (निसंसिण निरनुकंपे अहिंवण्गंतदिट्ठिए, खुरेव एगंतधारण, गिद्धेव आमिस्तल्लिच्छे)
यह स्वभावतः नृशंसक (घातक) था निरनुकंपे-दयागुण वर्जित था। सर्प
की तरह क्रूर कर्म करने में इस की विचारसरणि एक निश्चय वाली होती
थी, क्षुरा-उत्तरा के समान वह सर्व प्रकार से परकीय वस्तुओं के हरण
करने में परोपतापनरूप परिणाम धारावाला था। गिद्धपक्षी की तरह यह
शब्दादि विषयरूप आमिष में अथवा कामवासना में तत्पर रहा करता था।
(अग्गमिव सव्वभक्खी जलमिव सव्वगमाही उक्कंचण, वंचण, माया नियडि,
कूड, कवड, साड, संओग, बड्डुले, चिरणगरविणट्टुट्ट सीलायारचरित्ते,
जूयपसंगी, मज्जपसंगी, भोज्ज, पसंगी, मंसपसंगी दारुणे हिययदारण)
अग्नि के समान यह सर्व भक्षी था, अथवा लक्षण से सर्व जीवों को

भय लयसीत थी जतां हुतां। (निसंसिण निरनुकंपे अहिंवण्गंतदिट्ठिए
खुरेव एगंतधारण, गिद्धेव आमिस्तल्लिच्छे) स्वभावથી જ તે નૃશંસ અને
घातक हुतो. (निरनुकंपे) निर्दय हुतो. सापनी જેમ કૂર કર્મમાં પ્રવૃત્ત થનારા
तेना विचारो दृढ निश्चयवाणो हुता. अस्तारानी જેમ તે બધી રીતે બીજાઓની
वस्तुओंने डरी डेवाभां परोपतापन रूप परिणाम वाणो हुतो. गीधनी જેમ શબ્દ
વગેરે વિષય રૂપ આમિષમાં અથવા કામવાસના જેવી બાબતમાં તે હમેશાં તૈયાર
રહેતો હતો. (અગ્નિમિવ સવ્વભક્ષી જલમિવ સવ્વગમાહી ઉક્કંચણ, વંચણ,
માયા નિયડિ, કૂડ, કવડ, સાડસંપ્રોગ, બડ્ડુલે, ચિરણગરવિણટ્ટુટ્ટ
સીલાયારચરિત્તે, જૂયપસંગી, મજ્જપસંગી ભોજ્જપસંગી મંસપસંગી દારુણે હિયય
દારણ) અગ્નિના જેવો તે સર્વભક્ષી હતો અથવા તે બધા પ્રાણીઓને ડૂંટનાર

ચા । 'જલમિવ સવ્યગ્રાહી' જલમિવ સર્વગ્રાહી—યથા જલં સ્વવિષયમાત્રં
 સર્વં સ્વાન્તર્ગતં કરોતિ તથૈવાયીં સર્વં સર્વસ્માદવહરતિ । 'ઉત્કંચન-
 વંચનમાયાનિયટ્કૂટકવટમાદસંપ્રભોગવહુલે' ઉત્કંચનવચ્ચનમાયા-
 નિકૃતિ કૂટકપટસ્માતિસંપ્રયોગયહુલઃ, તત્ર—'ઉત્કંચન' ઉત્કંચનં=સ્વપરગુણ-
 માયેઽપિ ગુણોત્કીર્તનમ્, 'વંચન' વચ્ચનં=છલકરણં, માયા=પરવચ્ચનમ્, 'નિયટ્કિ'
 નિકૃતિઃ=માયાઽઽચ્છાદનાર્થં પુનર્માયાકરણં—ચકષ્ટત્યા મર્તઽકષ્ટત્તિધારણમ્,
 'કૂટ' કૂટં પરવચ્ચનાર્થં તુલાદેન્યુનાધિકકરણમ્, 'કવટ' કપટમ્=વેષમા-
 પાદિવિપર્યયકરણમ્, એભિરુત્કંચનાદિભિઃ સદ્ 'સાદસંપ્રભોગ' માનિસંપ્ર-
 યોગઃ—અતિશયેન યોગત્તેન યો વહુલઃ=વ્યાપ્તઃ સકલકૂટકપટાદિ ભાણ્ડાગાર-
 હન્યર્થઃ । 'ચિરનગરવિનદ્રદુડ્ડમીલાયારવરિત્તે' ચિરનગરવિનદ્રદુડ્ડમીલાચાર-

તૂટને ચાલા થા । જલ કી तरह સર્વગ્રાહી થા અર્થાત્ જલ જિસ પ્રકાર
 અપને મેં પડે હુણ પદાર્થ કો અપને મીતર લે જાતા હૈ—ઉપી પ્રકાર યહ
 મી દૂસરોં કે પાસ સે સમસ્ત ચોજોં કા અગ્રહણ કર આને પાસ રાખ
 લેતા થા । અપને મીતર જો ગુણ નહીં થે ડનકી મી યહ અપને મેં હૈં ઇસ
 તરહ કી પ્રશંસા કિયા કરતા થા । વંચના—છલ કરને મેં યહ વિશેષપદુ—વતુર થા,
 માયા પરવંચન મેં વહુત્ત હોશિયાર થા—નિકૃતિ અપને માયાવારીકો દવાને મેં
 દુષારા માયા કરને મેં વડા હી સિદ્ધહસ્ત થા । તુલ્યા આદિ કા ન્યૂનાધિક
 કરના ઇસકા નામ વ્યૂહ હૈ, વેષ આદિ કો બદલના ઇસકા નામ કપટ હૈ
 ઇન સબકે કરને મેં યહ પ્રત્યાત થા । અર્થાત્ ઇન ઉત્કંચન માયા, નિકૃતિ
 કૂટ, કપટ કા યહ ભણ્ડાર થા । ચિરકાલ સે યહ નગર સે બાહર રહતા
 થા । ઇસલિયે ઇસકા સ્વભાવ દુઘટ હો ગયા થા । આચાર—કુલ મર્યાદાલય

હતો. પાણીની જેમ તે સર્વગ્રાહી હતો—એટલે કે પાણી જેમ તેમાં પડી ગયેલા
 બધા પદાર્થો તે પોતાની અંદર લઈ લેતો છે, તે પ્રમાણે જ તે ચોર પણ બીજા
 બીજાની પાસેથી બધી વસ્તુઓ ચોરીને તેની પાસે સંગ્રહી રાખતો હતો. જે શુભો
 તેમાં હતા તેમની પણ બીજાઓની સાથે પ્રશંસા કરતો રહેતો હતો. બીજાને છિન્ન-
 રવામાં તે પાવર્ધો હતો. માયા—એટલે કે બીજાને ઠગવામાં તે ખૂબ જ કુશળ હતો.
 નિકૃતિ—એટલે કે માયા ચોરીને પરાજિત કરવામાં તે બીજા વખત માયા (પર-
 વંચન) કરવામાં બહુ જ ચતુર હતો. ગ્રાજવાં વગેરેને આલાડીથી ન્યૂનાધિક કરતું
 તેતું નામ વ્યૂહ છે. વેષભૂષા વગેરે બદલવી તે કપટ કહેવાય છે. આ માટે તે
 પ્રખ્યાત હતો. એટલે કે ઉત્કંચન, વંચન, માયા, નિકૃતિ, કૂટ, કપટનો તે ખજાનો
 હતો. લાંબા વખતથી તે નગરની બહાર જ રહ્યા કરતો હતો. એટલા માટે સ્વભાવે

चरित्रः, तत्र-‘चिर’ चिरं=बहुकालं यावत् ‘नगर’ नगरात् ‘विणट्ट’ विनष्टः=
 क्षयितः, अत एव ‘दुट्ट’ दुष्टं शीलं=स्वभावः, आचारः कुलमर््यादालक्षणः,
 चरित्रं=जीवनव्यवहाररूपं यस्य स तथा । ‘जूयपसंगी’ धूयपसङ्गी=धूयकीडा-
 सक्तः ‘मज्जपसंगी’ मयपसङ्गी=मयपायी, ‘भोजपसंगी’ भोज्यपसङ्गी=खण्ड-
 खाद्यादिरसलोलुपः । ‘भोगपसङ्गी’ इति पाठ गणिकापरायण इति । ‘मंसपसंगी’
 मांसपसङ्गी=मांसाहारी, उपलक्षणात् सप्तव्यसनसेवी । ‘दारुणे’ दारुण=कठोर
 हृदयः । ‘हिययदारण’ हृदयदारकः-अन्वेषां हृदयविदारकः । साहसिए’ साह-
 सिकः=अविचारकारी । संधिच्छेपए’ सन्धिच्छेदकः-क्षत्रवानकः=गृहादिभित्ति-
 भेदकः ‘उवहिए’ औपधिकःसमायित्वेन प्रच्छन्नचारी । ‘विसंभघाई’ विसंभ-
 घाती=विश्वसघातकः । ‘आलीयग’ आदीपकः=ग्रामाभिःप्रज्वालकः ‘लप्रमथ

व्यवहार इसका बिलकुल नष्ट भ्रष्ट हो गया था, और चरित्र इसका बिल्कुल पतित बन गया था । यह धूय संगी-जुआ खेलने में आसक्त मय पीने में प्रसक्त भोज्य प्रसंगी-मिश्रान्न आदिरस का लोलुपी, और गणिकाओं के सेवन करने में सदा तल्लीन रहता था । यह मांसाहारी था-उपलक्षण से सातों ही व्यसनों का सेवन करने वाला था । कठोर हृदय था-अन्य प्राणियों के हृदय विदारक था (साहसिए) बड़ा साहसिक था बिना विचारे हर एक काम कर डालता था । (संधिच्छेपए, उवहिए, विसंभघाई, आलीयगनित्थमेयलहुहत्थसंपउए) मकानों में सेव (खान) लगाने में उनकी भित्तिफोड़ने में-यह प्रख्यात था, औपधिक था-मायाचारी होने के कारण यह अपना वेत परिवर्तित कर इधर उधर फिरो करता था । विश्वासघातक था । आदीपक-ग्राम आदि के जलानेमें उसे कोई विचार नहीं होता था ।

ते दुष्ट थर्ध गयेो હતો. આચાર-એટલે કે કુળની મર્યાદા રૂપ તેનો વ્યવહાર સંદર્ભ નાથ પામ્યો હતો અને તેનું ચારિત્ર્ય સાવ બ્રહ્મ થર્ધ ગયું હતું. તે ધૂય પ્રસંગી જુગારમાં આસક્ત, મયપી-દારુ પીણમાં પ્રસક્ત, ભોજ્ય પ્રસંગી-મિશ્રાન્ન વગેરે ગળ્યું ખાવામાં લોલુપ અને ગણિકાઓ વગેરેના સેવનમાં તે હુમેશાં તટસ્થી રહ્યા કરતો હતો. તે માંસ ભક્ષક હતો. ઉપલક્ષણથી તે સાતે સાત વ્યસનોને આચરનાર હતો. કઠોર હૃદય વાળો હતો. બીજા માણસોના હૃદયને દુઃખી બનાવનાર હતો (માહસિય) તે ખૂબ જ સાહસિક હતો. વિવેક વગરનો થઈને તે ગમે તે કામ કરતો હતો. (સંધિચ્છેપએ ઉવહિયે વસંભઘાઈ આલીયગનિત્થમેયલહુ-હત્થસંપઉએ) ઘરમાં ખાતર પાડવામાં તે પ્રખ્યાત હતો. તે ઔપધિક હતો-એટલે કે મથા ચોરી હોવા બદલ તે પેતાનો વેત બદલીને આમ તેમ ખડ્યા કરતો હતો. તે વિશ્વાસ ઘાત કરનાર હતો. આદીપક-એટલે કે ગામ ને સળગાવતાં તેને

मानकं पदमाकृतत्वात् 'तित्थभेयलघुहस्तसंप्रयुक्तं' तीर्थभेदलघुहस्तसंप्रयुक्तः,
 'तित्थभेय' तीर्थभेदे=धर्मध्वंसने धर्मस्थानध्वंसने वा लघुहस्तसंप्रयुक्तः=
 हस्तलाघवयुक्तः अतिकुशल इत्यर्थः। 'परस्स दन्वहरणम्मि निच्चं अणुवद्धे'
 परस्य द्रव्यहरणे नित्यमनुबद्धः=आसक्तः। 'तिव्ववेरे' तीव्रवेरः= उत्कट
 विरोधवान् स राजगृहस्य नगरस्य बहूनि 'अङ्गमणाणिय' अतिगमनानि=
 च प्रवेशमार्गाः 'निग्गमणाणि' निर्गमनानि=निस्सरणमार्गाः, 'दाराणि' द्वाराणि=
 नगरद्वाराणि, 'अदाराणि' अद्वाराणि-लघुद्वाराणि गुप्तद्वाराणि वा, 'छिंडीओ'
 छिण्डाः=वृत्तिछिद्रारूपाः कण्टक प्राकारछिद्राणोत्पथः, 'खंडीओ' खण्डाः=
 दुर्गछिद्राणि, 'नगरनिद्धमणाणि' नगरनिर्द्धमनानि=नगरजलनिर्गमनद्वाराणि,
 'संवट्टणाणि' संवर्त्तनानि=अनेकमार्गसङ्गमस्थानानि, 'निव्वट्टणाणि' निर्वर्त्तनानि=
 नूतननिर्मितमार्गरूपाणि, 'जूवखलयाणि' घूनखलकानि=घुतकीडास्थानानि,
 'पाणाणि' 'पानागाराणि' मदिरास्थानानि, 'वेस्सागाराणि' वेश्यागाराणि=

तीर्थ भेद लघु हस्त संप्रयुक्त था-अर्थात् धर्मस्थान को नष्ट करने में यह
 अति कुशल था। (परस्स दन्वहरणम्मि निच्चं अणुवद्धे) दूसरों के द्रव्य
 हरण में यह आसक्त रहता था। (तिव्ववेरे) तीव्र वेर वाला था।

(रायगिहस्स नगरस्स बहूणि अङ्गमणाणि य निग्गमणाणि य दाराणि य अत्र रा-
 गिय छिंडीओ य खंडीओ य नगरनिद्धमणाणि य) यह राजगृहनगरके अनेक
 प्रवेशमार्गों को जाने के मार्गों को वहां के अनेक द्वारों को छोटेद्वारों
 को-अथवा गुप्त द्वारों को कांटों की लगी हुई बाड़के छिद्रों को जल के
 निकलने की नालियों को (संवट्टणाणि) अनेक मार्गों के संगमस्थानों को
 (निव्वट्टणाणि) नूतननिर्मित मार्गों को (जूवखलयाणि) जूवा के खेलने के
 स्थानों को (पाणागाराणि) मदिरा पीने के स्थानों को (वेस्सागाराणि)

विचार पणु उत्पन्न थतो હતો કે આ હું કેવું કૃત્ય કરી રહ્યો છું. તે 'તીર્થભેદ
 લઘુહસ્ત સંપ્રયુક્ત' હતો—એટલે કે ધર્મસ્થાનને નષ્ટ કરવામાં તે અતિકુશળ હતો.
 (પરસ્સદન્વ હરણમ્મિ નિચ્ચં અણુવદ્ધે) પારકાના દ્રવ્યને હરવામાં જ તે આસક્ત
 રહ્યો કરતો હતો. (તિવ્વવેરે) તે ભયંકર રીતે વેર (દુશ્મનાવટ) રાખનાર હતો.

(રાયગિહસ્સ નગરસ્સ વહૂણિ અંગમણાણિ નિગમણાણિ ય દારાણિય અવ-
 દારાણિય ઝિંડીઓ ય ક્ષંડીઓ ય નગરનિદ્ધમણાણિ ય) રાજગૃહ નગરના
 ધણા પ્રવેશ માર્ગોને અવર જવરના રસ્તાઓને, ત્યાં ના ધણા દરવાજાઓને, નાના
 દરવાજાઓને અથવા તે ગુપ્ત દરવાજાઓને, કેટોને, બાડના છિદ્રોને, કિલ્લાના
 છિદ્રોને, પાણીની નળીઓને. (સંવટ્ટણાણિ) ધણા રસ્તાઓ ભેગા થતા હોય તેવા
 સ્થાનોને (નિવ્વટ્ટણાણિ) નવા બનાવવામાં આવેલા રસ્તાઓને (જૂવ ક્ષલયાણિ)
 જૂઝારના અણાઓને, (પાણાગારાણિ) દારુ પીવાના સ્થાનોને, (વેસ્સાગારાણિ)

गणिकागृहाणि 'तद्दारद्वाराणि' तद्दारस्थानानि=गणिकागृहद्वाराणीत्यर्थः, 'तत्करद्वाराणि य' तत्करस्थानानि च=चोरनिवासस्थानानि, 'सिंघाडगाणि' शृङ्गाटकानि=शृङ्गाटमाकृतित्रिकोणस्थानानि, त्रियाणि' त्रिकाणि मार्गत्रयसंमीलनस्थानानि, 'चउक्काणि' चतुष्काणि=चतुष्कोणस्थानानि, चच्चराणि चच्चराणि=चतुष्पथरूपाणि. 'नागघराणि' नागगृहाणि 'भूयघराणि' भूतगृहाणि 'जम्बखदेउलानि' यक्षदेवकुलानि=यक्षायतनानि 'सभाणि' सभाः 'पवाणि' प्रपाः=पानीयशाला 'पणियमालानि' पणितशालानि=करविक्रयस्थानानि 'सुन्नघराणि' शून्यगृहाणि 'आभोएमाणेर' आभोगयन्त्र-सोपयोग प्रेक्षमाणः 'मग्गमाणे' मार्गमाणः-अन्विष्यन्। 'गवेसमाणे' गवेषमाणः, सूक्ष्मरीत्या विलोकमानः-बहुजनस्य 'छिदेसु' छिद्रेषु स्खलनारूपेषु 'विसमेसु' विषमेषु-रोगाद्यवस्था-वैश्याओं के गृहों को (तद्दारद्वाराणि) उनके दरवाजों को (तत्करद्वाराणि) चोरों के निवासस्थानों को (सिंघाडगाणि) शृंगोटक जैसे त्रिकोण वाले स्थानों को (त्रियाणि) तीन मार्ग जहाँ मिले हों ऐसे स्थानों को (चउक्काणि) चतुष्कोण वाले स्थानों को (चच्चराणि) चतुष्पथ रूप स्थानों को (नागघराणि) नागगृहों को, (भूयघराणि) भूतगृहों को, (जम्बखदेउलानि) यक्ष के देरलों को (पमाणि) सभाओं को (पवाणि) व्याकुओं को, (पणियमालाणि) करविक्रय के स्थानों को (सुन्नघराणि) शून्य घरों को (आभोएमाणेर) उपयोग देकर बारबार देखता था। (मग्गमाणे) उन्हें बारबार तलाशता। (गवेसमाणे) सूक्ष्मदृष्टि से उन की गवेषणा करता था (बहुजनस्स छिदेसु य) जब कोई किसी प्रकार के कष्ट में होता था (विसमेसु) रोगादि अवस्था संगन्त

वैश्याओंनां धरोने, (तद्दारद्वाराणि) ते वैश्याओंना दरवाजओंने, (तत्करद्वाराणि) चोरोंना अड्डाओंने (सिंघाडगाणि) शृंगोटक-ओटले के त्रिषु रस्ता लेगा थता होय तेवा स्थानोंने, (चउक्काणि) चतुष्कोणवाणा स्थानोंने (चच्चराणि) चार रस्ताओ लेगा थता होय तेवा स्थानोंने, (नागघराणि) नागनां गृहोंने, (भूयघराणि) भूतिनां धरोने, (जम्बख देउलानि) यक्षोंना देवालयेने (सभाणि) सभाओंने (पवाणि) परओंने, (पणियमालाणि) कर विक्रयना स्थानोंने, (सुन्नघराणि) आधी पडी रहेला धरोने, (आभोएमाणे) बहुत आधीने वारे धडीओ जेतो हुतो (मग्गमाणे) ते स्थानोंने बारबार तपासता रहे तो हुतो. (गवेसमाणे) सूक्ष्म दृष्टि तेभने जेतो रहेतो हुतो. (बहुजनस्स छिदेसु य) न्यारे कोइ भाणुस कोइ पक्ष जतना कष्टमां पीउतो रहे छे, (विसमेसु) रोग-वगेरेथी भुक्त रहेतो,

रूपेषु 'विहरेषु' विहरेषु व्याकुलावस्थारूपेषु 'वसणेषु' व्यसनेषु-विपत्तु
 'अब्भुदणसु' अभ्युदयेषु राज्यलक्ष्म्यादिप्राप्तिरूपेषु 'उत्सवेषु' उत्सवेषु
 विवाहादिपञ्चरूपेषु 'पपवेषु' प्रपवेषु-पुत्रादिजन्मोत्सवेषु 'तिहिसु' 'तिथिसु'-
 सांवत्सरिकादिरूपासु 'छणेषु' क्षणेषु आनन्दजनकव्यापाररूपेषु 'जन्नेसु'
 यज्ञेषु नागाद्युत्सवेषु 'पव्वणीसु' पर्वणीषु-कार्तिकपूर्णिमादिपर्वतिथिषु 'मत्त-
 पमतस्स' मत्तप्रमत्तस्य तत्र 'मत्त' उन्मत्तः 'पमत' प्रमत्तः-प्रमादवान् यः म
 नस्य 'विकिखत्तस्स' विशिष्यस्य प्रयोगविशेषेण भ्रान्तचित्तस्य 'वाउलस्स'
 वातुलस्य वातरोगयुक्तस्य अन्यमनस्कस्य वा 'सुहियस्स' सुखितस्य
 सकलेन्द्रियानुकूलविषयप्राप्तत्वात्सुखमग्नस्य 'दुक्खियस्स' दुःखितस्य इष्ट
 वियोगानिष्टसंयोगादिना दुःखनिमग्नस्य 'विदेसत्थस्स' विदेशस्थस्य परदेश-
 स्थितस्य 'विणवसियस्स' विप्रोषितस्य-इष्टजनवियोगिनः इत्यादि बहुज-

विहरेषु) व्याकुल अवस्था में होता था (वाजेसु) किसी और बिानि से
 ग्रस्त होता था उस समय में तथा (अब्भुदणसु) राज्यलक्ष्मी आदि का
 प्राप्तिरूप उत्सवों में (उत्सवेषु य पसवे सुय तिहीसु य छणेषु य जन्नेसु य
 पव्वणीसु य) विवाह आदि प्रसंगों में पुत्रादि जन्मोत्सवों में सांवत्सरिक
 तिथियों में, आनंद जनक व्यापाररूप क्षणों में नागादि उत्सवरूप यज्ञों में
 कार्तिक पूर्णिमा आदिरूप पर्वतिथियों में, (मत्त-पमतस्स विकिखत्तस्स वाउ-
 लस्स य सुहियस्स य दुक्खियस्स य विदेसत्थस्स य विणवसियस्स य) जब
 कोई जन मत्त हो जाता था प्रमादवशगत हो जाता था, प्रयोग विशेष
 से भ्रान्त चित्त बन जाता था, वातव्याधि से युक्त हो जाता था। वा
 अन्यमनस्क हो जाता था, सकल इन्द्रियों के अनुकूल विषयों की प्राप्ति
 से आनन्द युक्त बन जाता था इष्ट वियोग अनिष्ट संयोग आदि से दुःख-

(वसणेषु) भील कोष्ठ आश्रितों में क्षायको रहते, ते समये तेमज (अब्भुदणसु)
 राज्य लक्ष्मी वगेरेनी प्राप्तिरूप उत्सवों में (उत्सवेषु य पसवेषु य तिहीसु य
 छणेषु य जन्नेसु य पव्वणीसु य) लज वगेरेनी प्रसंगों में, पुत्र वगेरेना जन्मो-
 त्सवों में, सांवत्सरिक तिथियों में, आनंदनी क्षणों में, नाग वगेरेना उत्सव रूप
 यज्ञों में कार्तिक पूनम वगेरेरूप पर्व तिथियों में (मत्त-पमतस्स विकिखयस्स उवा लस्स य
 सुहियस्स य दुक्खियस्स य विदेसत्थस्स य पयत्तस्स विखयस्स विणवसियस्स य)
 न्यारे कोष्ठ भाषुस गांडो थछंजतो, प्रमादी थछंजतो, (तत्र भंत्रना) प्रयोग विशेषથી
 भ्रान्तचित्त थछंजतो, वातना रोगથી पीडित थछंजतो, शून्य मनस्क थछंजतो,
 जभी छिन्दियोने सुख प्राप्ति थाय ओवो संयोग थतां न्यारे कोष्ठ आनंद भजन
 थछंजतो, छष्ट वियोग तथा अनिष्ट संयोग वगेरेथी दुःखी थछंजतो, परदेशों में

नस्य 'मगं' मार्गम् अवसरम् 'छिहं' छिद्रम्-स्खलनारूपम् विरहं' वियोगम्
'अंतरं' स्थानान्तरगमनरूपं सायंकालादिरूपं वा 'मगमाणे' मार्गयमाणः
विलोकमानः 'गवेसमाणे' अन्विष्यन् 'एवं च णं' उक्तरीत्या 'विहरइ'
विहरति विजयतस्करोऽवतिष्ठते इत्यर्थः, चकारः समुच्चयार्थः, णं वाक्या-
लङ्कारे । 'बहिया वि य णं' बहिरपि च खलु राजगृहनगरस्य 'आरामेसु' आरा-
मेषु-पुष्पफलादि समृद्धवृक्षलतासंकुलक्रीडास्थानेषु 'उज्जाणेषु' उद्यानेषु=
पत्रपुष्पफलच्छायोपशोभितनगरासन्नवर्तिक्रीडास्थानेषु 'वावीपोक्खरिणी-
दीहियागुंजालियासरेसु' वापीपुष्करिणीदीर्घिकागुञ्जालिकासरस्सु,
तत्र 'वावी' वापी चतुष्कोणयुक्ता 'पोक्खरिणी' पुष्करिणी-कमल युक्तगो-
लाकारा 'दीहिया' दीर्घिका=दीर्घाकार वापी. 'गुंजालिया' गुञ्जालिका=चक्रा-
कारवापी 'सरः'=तडागः, 'सरपंतियासु' सरःपर्णैर्लङ्कासु=सरोवरश्रेणिसु

मग्न हो जाता था, परदेश में गये हुए जनों का, इष्ट जनों से विपुक्त
होना था-तब यह उनके (मगं च छिहं च विरहं च अंतरं च मगमाणे,
गवेसमाणे एवं च णं विहरइ) अवसर की, स्खलनारूप छिद्रको, वियोग को
स्थानान्तर गमनरूप अथवा सायंकाल आदिरूप अंतर को ताकता रहता था-
उनकी खोज में रहता था इस प्रकार से यह जब नगर में रहता था तब
अपना समय व्यतीत करता था । तथा (बहियावि य णं रायगिहस्स नयरस्स
आरामेसु य उज्जाणेषु य वाविपोक्खरिणी-दीहिया गुंजालिया-सरेसु य
सरपंतियासु य सरसरपंतियासु य जिणुज्जाणेषु य भगकूवेसु य मालुया
कच्छएसु य सुसाणएसु य गिरिकंदलेणउवट्ठाणेषु य बहुजणस्स छिहेसु य
जाव एवं च णं विहरइ) राजगृह नगरके बाहर वहाँ के आरामों में पुष्पफल

गयेला भाष्येने तेमना छष्ट्ठेनोथी वियोग थछ्ठे नतो त्यारे ते (था-) तेमना
(मगं च छिहं च विरहं च अंतरं च मगमाणे, गवेसमाणे एवं च णं विहरइ)
उपर थापती नजर राखतो. वियोग, स्थानान्तर गमन, सायंकाल वगेरना अव-
सरनी तेमनी असावधानीनी भराभर तकने लाल देवा तैयार रहेतो. आवा अवसरानी
ते तथासमां रहे तो. आ दीते नगरमां रहीने, ते पोताने वपत थसार करतो.
छतो. तेम न (बहिया वि य णं रायगिहस्स नयरस्स आरामेसु य उज्जाणेषु य

वाविपोक्खरिणीदीहिया गुंजालिया,सरेसु य सरपंतियासु य सरसा-
पंतियासु य जिणुज्जाणेषु य भगकूवेसु य मालुया कच्छएसु य सुसाण-
एसु य गिरिकंदलेणउवट्ठाणेषु य बहुजणस्स छिहेसु य जाव एवं च णं
विहरइ) राजनगरनी अहार त्यांना आरामोमां, पुष्पफली समृद्धि युक्त तथा

अनगारधर्मोन्मत्तवर्णिना टीका अ ० सू. ४ विजयतस्करवर्णनम्

५८७

‘सरसरपंतियासु’ सरःसरःपङ्क्तिःकामु=परस्परं संलग्नेषु बहुषु तडागेषु येषु सरःसु पडन्त्या व्यग्रस्थितेषु एकस्मात्सरसोऽन्वस्मिन् सरसि ततोऽन्वयः, एवं जलसंचारकपाटकेन जलं संचरति। अथवा ऊर्ध्वाधः क्रमेण पङ्क्तिरूपेण व्यग्रस्थितेषु सरसु स्वन एव सुतरां जलं संचरति, तत्रेत्यर्थः। ‘जिण्णुज्जाणेसु’ जीर्णोद्यानेषु=शुष्कप्रायतरुलतादियुक्तवनखण्डेषु ‘भगकूवएसु’ भग्नकूपकेषु=वण्डितकूपकेषु ‘मालुकाकच्छएसु’ मालुकाकच्छकेषु सुमाणएसु’ श्मशानकेषु गिरिकंदरलेणोवद्वाणेसु’ गिरिकंदरलयनोपस्थानेषु=तत्र-गिरिकन्दरेषु=पर्वतरन्ध्रेषु ‘लेण’ लयनेषु=गिरिस्थितपाषाणगृहेषु ‘उवद्वाणेसु’ उपस्थानेषु=लतादिमण्डपेषु बहुजनस्य=जनसमुदायस्य छिद्रेषु अत आरभ्य यावत्-अनन्तरं गवेषयमाणोऽसौ तस्करः एवं प्रकारेण विचरति ॥ सू० ४ ॥

मूलम्—तण्णं तीसे भद्दाए भारियाए अन्नया कयाइं पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि कुडुंबजागरियं जागरमाणीए अयमे-
यारूवे अज्झरिथिए जाव समुपज्जित्था—अहं धण्णेण सत्थवाहेण सद्धि वट्ठणि वासाणि सद्धफरिसरसगंधरूवाणि माणुस्सगाइं काम-

आदि से समृद्ध वृक्षों वाले तथा लता से युक्त ऐसे क्रीडास्थानों में—उद्यानों में नगरासन्नवर्ती ऐसे क्रीडा के स्थलों में जो पत्र पुष्प फल एवं छाया वाले वृक्षों से शोभित होते हैं, वावडियों में, पुष्करणियों में दीर्घिकाओं में गुंजालिकाओं में तालाब में सरोवरश्रेणियों में परस्पर संलग्न अनेक तालाबों में जीर्ण उद्यानों में, भग्नकुओं में, मालुकाकच्छों में श्मशानों में पर्वत की गुहाओं में पर्वत ऊपर रहे हुए पाषाणगृहों में और लतादि मंडपों में छुपर कर यह जन समुदाय के छिद्रों की विरह की अंतर आदि की तक में रहा करता था उन की गवेषणामें लगा रहता था । सू. ४।

लता वितानोत्थी दंडायेवां झीडा स्थणोभां, उद्यानोभां—नगरनी पासेना पत्र, पुष्प इण अने छायावाणा वृक्षोत्थी शोषित झीडा स्थणोभां, वावोभां पुष्करणीओभां, दीर्घिकाओभां ‘गुंजालिकाओभां, तणावोभां, सरोवरश्रेणीओभां, जेमनां पाणी ओक थर रह्यां छि. ओवां धलुं तणावोभां जूना जणीयाओभां, जूना जग्न कूवाओभां, मालुका कच्छोभां, श्मशानोभां, पर्वतनी गुहाओभां, पर्वत उपरना शिवा जडोनी वर्येना पाषाण गृहोभां अने लता मंडपोभां छुपाधने ते (थार) जन समुदायनी असावधानता तेम ज तेओ क्यारे पोताना धरथी विभूटा थाय छि तेनी शोधमां रहेतो हुतो, तेनी अरोअर तपास राअतो हुतो ॥ सूत्र ४ ॥

भोगाई पच्चणुभवमाणी विहरामि, नो चेव णं अहं दारगं वा दारिगं
 पयायामि, तं धन्नाओ णं ताओ अम्मयाओ जाव सुलद्धेणंमाणुस्सए
 जम्मजीवियफले तासिं अम्मयाणं जासिं मन्ने णियगकुच्छिसंभूयाइं
 थणदुद्धलु द्दयाइं महुरसमुद्धावगाइं मम्मंणपयंपियाइं थणमूलक-
 कखदेसभागं अभिसरमाणाइं मुद्धयाइं थणयं पिबंति, तओ य
 कोमलकमलोवमेहिं हत्थेहिं णिण्हऊणं उच्छंगे निवेसियाइं देति
 समुल्लावए पिए सुमंजुरे पुणोऽ मंजुलप्पभणिए, तं अहन्नं अधन्ना
 अपुत्ता अलकखणा अकयपुत्ता एतो एगमवि न पत्ता, तं सेयं मम
 कल्लं पाउप्पभायाए रयणीए जाव जलंते धणं सत्थवाहं आपुच्छित्ता
 धण्णेणं सत्थवाहेणं अब्भणुन्नाया समाणी सुबहुं विपुलं असण-
 पाणखाइमसाइमं उवकखडावेत्ता सुबहुं पुप्फवत्थगंधमल्लालंकारं
 गहाय बहूहिं मित्तनाइनियगसयण संबंधिपरिजणमहिलाहिं सद्धिं संप-
 रिबुडा जाइं इमाइं रायणिहस्स नयरस्स बहिया णागाणि य भूयाणि य
 जकखाणि य इंदानि य खंदाणि य रुद्धाणि य सिवाणिय वेसमणाणि
 य तत्थ णं य बहूणं नागपडिमाण य जाव वेसमणपडिमाण य मह-
 रिहं पुप्फच्चणियं करेत्ता जाणुपायवडियाए एवं वडित्तए—जइ णं अहं
 देवाणुप्पिया ! दारगं वा दारिगं वा पयायामि तो णं अहं तुब्भं
 जायं च दायं च मायं च अकखयणिहिं च अणुवड्ढेमि त्ति कट्ठु उव-
 याइयं उवयाइत्तए, एवं संपेहित्ता कल्लं जाव जलंते जेणामेव धण्णे
 सत्थवाहे तेणामेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता एवं वयासी—एवं खलु

अहं देवाणुप्पिया ! तुब्भेहिं सार्द्धं बहुइं वासाइं जाव देति समुल्ला-
 वए सुमहुरे पुणे मंजुलप्पभणिए तण्णं अहं अहन्ना अपुन्ना
 अलक्खणा एत्तो एगमवि न पत्ता, तं इच्छामि णं देवाणुप्पिया !
 तुब्भेहिं अब्भणुन्नाया समाणी विपुलं असणं ४ जाव अणुवड्ढेमि
 (त्तिकट्ठु) उवाइयं करेत्तए । तण्णं धण्णे सत्थवाहे भइं भारयं
 एवं वयासी—ममापि य णं खलु देवाणुप्पिया ! एस चेव मणोरहे
 —कहं णं तुमं दारग दारिगं वा पयाएज्जसि ? भद्दाए सत्थवाहीए
 एयमट्ठमणुजाणइ. । तए णं सा भद्दा सत्थवाही धण्णेणं सत्थवाहेणं
 अब्भणुन्नाया समाणी हट्ठुत्तु जाव हियया विपुलं असणपाण
 खाइमसाइमं उवक्खडावेइ उवक्खडावित्ता सुबहुं पुप्फगंधवत्थम-
 ल्लालंकारं गेण्हइ गेण्हित्ता सयाओ गिहाओ निग्गच्छइ, निग्गच्छित्ता
 रायगिहं नयरं मज्झं मज्झेणं निग्गच्छइ, निग्गच्छित्ता जेणेव पोक्ख-
 रिणी तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता पुक्खरिणीए तीरे सुबहु
 पुप्फजाव मल्लालंकारं ठवेइ, ठवित्ता पुक्खरिणिं ओगाहइ, ओगा-
 हित्ता जलमज्जणं करेइ जलकीडं करेइ, करित्ता ण्हाया कयबलिकम्मा
 उल्लपडसाडिगा जाइं तत्थ उप्पलाइं जाव सहस्सपत्ताइं ताइं
 गिण्हइ गिण्हित्ता पुक्खरिणीओ पच्चोरुहइ पच्चोरुहित्ता जेणमेव
 नागघरए य जाव वेसमणघरए य तेणेव उवागच्छइ उवागच्छित्ता
 तत्थ णं नागपडिमाण य जाव वेसमणपडिमाण य आलोए पणाम-
 करेइ करित्ता ईसिं पच्चुन्नमइ पच्चुन्नमित्ता लोमहत्थगं परामुसइ
 परामुसित्ता नागपडिमाओ य जाव वेसमणपडिमाओ य लोमहत्थ-

एणं पमजइ पमजित्ता उदगधाराए अब्भुक्खेइ, अब्भुक्खित्ता पम्हलसुकुमालाए गंधकासाइयाए गायाइं लूहेइ, लूहित्ता महरिहं वत्थारुहणं च मल्लारुहणं च गंधारुहणं च चुन्नारुहणं च करेइ, करित्ता जाव धूवं डहइ, डहित्ता जाणुपायवडिया पंजलिउडा एवं वयासी-जइणं अहं दारगं वा दारिगं वा पयायामि तो णं अहं आयं च जाव अणुवड्ढेमि त्तिकुट्टे उवाइयं करेइ, करित्ता जेणेव पोक्खरिणी तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता विउलं असणं४ आसाएमाणी जाव विहरइ, जिमेया जाव सुईभूया जेणेव सए गिहे तेणेव उवागया, अदुत्तर च णं भद्दा सत्थवाही चाउदसट्ठमुद्धिट्ठुपुन्नमासिणीसु विउलं असणं४ उवक्खडेइ, उवक्खडित्ता बहवे नागा य जाव वेसमणा य उवायमाणी जाव एवं च णं विहरइ ॥सू० ५॥

टीका—‘तएणं तीसे’ इत्यादि । ततःखलु तस्याः भद्राया भार्याया अन्यदा कदाचित् ‘पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि’ पूर्वरात्रापररात्रकालसमये=रात्रेः पश्चिमे भागे ‘कुडुंबजागरियं’ कुटुम्बजागरिकां=कुटुम्बसम्बन्धिविचिन्तया निद्रावयस्वरूपां जागरणम् ‘जागरमाणीए’ जाग्रत्याः=कुर्वत्याः अयमेतद्रूपः ‘अज्झत्थिए’

‘तएणं तीसे भद्दाए भारियाए’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (तीसे भद्दाए भारियाए) उस भद्रा भार्या को (अन्नया कयाइं) किसी एक समय (पुव्वरत्तावरत्तकालं समयंसि) रात्रि के पूर्वभाग के बाद पश्चाद्भाग में (कुडुंबजागरियं जागरमाणीए) कुटुम्ब की चिन्ता से निद्रा नहीं आने के कारण जगती हुई स्थिति में (अयमेया-

‘तएणं तीसे भद्दाए भारियाए’ इत्यादि ॥

टीकार्थ—(तएणं) त्वात् आद्ये (तीसे भद्दाए भारियाए) भद्रा भार्याने (अन्नया कयाइं) केषं वधते (पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि) रात्रिना पूर्वं भागानी पछी पश्चाद्भागमां (कुडुंबजागरि यं जागरमाणीए) कुटुम्बानी चिन्ताने दीधे उच्च न आवतां अथतावस्थायां (अयमेया) अयमेवास्त्वे अज्झत्थिए नाव समुपजित्था) आ जतने आध्यामिक यावत् मनोगत संकल्प उद्भूतो के (अहं) हुं (धन्नेण सत्थवाहेण मद्विं)

अनगारधर्माभृतवर्षिणी टीका. अ. २ सू. ५ धन्यासार्थवादीविचारः

५११

आध्यात्मिकः=आत्मनि विचारः यावत् समुदपद्यत—अहं खलु धन्येन सार्थ
वाहेन सार्द्धं बहूनि वर्षाणि तावत्—बहुवर्षपर्यन्तं शब्दस्पर्शरसरूपात्मकान्
माणुष्यकान् कामभोगान् 'पचचणुभवमाणी' प्रत्यनुभवन्ती=परिशुद्धाना
विहरामि=तिष्ठामि किन्तु नोचैव खलु अहं दारकं वा दारिकां वा प्रजन-
यामि, नत्—धन्याःखलु ता अम्वा यावत् सुलब्धं खलु माणुष्यकं जन्म-
जीवितफलं तासामम्बानां यासां मन्ये निजककुक्षिसम्भूताःस्तनदुग्धलुब्धा
मधुरसमुल्लापका 'मम्मणपजंपियाई' मम्मणपजल्लिताः— 'मम्मण' इति
स्खलत् प्रजल्लितं येषां ते 'तथा यणमूलकवखदेसभागं अभिसरमाणाई'
स्तनमूलकक्षदेशभागमभिमरन्तः— स्तनमूलात्=स्तनमूलभागात् कक्षदेश-

रूपे अज्जल्लितिए जाव समुपज्जित्था) इस प्रकार यह आध्यात्मिक यावत्
मनोगत संकल्प उत्पन्न हुआ कि (अहं) मैं (धन्येन सार्थवाहेन सार्द्धं) धन्य
सार्थवाह के साथ (वहूणि) बहुत वर्षों से (सदफरिसरसगंधरूपाणि माणुस्स-
गाईं कामभोगाईं पचचणुभवमाणी विहरामि) शब्द, स्पर्श, रस, गंध,
और रूप स्वरूप मनुष्यभवं संबंधी काम भोगों को भोग रही हुई हूं।
(नो चैव णं अहं दारकं वा दारिकां वा पयायामि) परन्तु अभी तक मेरे
न लडका ही हुआ है और न लडकी ही (तं धन्नाओ णं ताओ अम्म-
याओ जाव सुलदेणं माणुस्सए मण्णे जम्मजी वियफलेतासि अम्मयाओ)
अतः मैं उन माताओं को धन्य मानती हूं, उन्हीं का जीवन सफल
समजती हूं, और यह मानती हूं कि उन्हींने अपने मनुष्य भवं सन्वयी
जन्म का और जीवन का फल पाया है। (जासि णियगकुच्छिसंभूयाईं-
यणदुद्धलुद्धयाईं मधुरसमुल्लावगाईं मम्मणयं पियाईं यणमूलकवखदेसभागं

धन्य सार्थवाहनी साथे (वहूणि वासाणि) बहुत वर्षोंथी (सदफरिसरसगंध-
रूपाणि माणुस्सगाईं कामभोगाईं, पचचणुभवमाणी विहरामि।
शब्द, स्पर्श, रस, गंध अने इधना मनुष्यभावना कामभोगे भोगवी रही छुं.
(नो चैव णं अहं दारकं वा दारिकां वा पयायामि) पक्ष अन्तार सुधी भारे पुत्र के,
पुत्रीकेधन थयुं नथी. (तं धन्नाओ णं ताओ अम्मयाओ जाव सुलदेणं माणुस्सए
मण्णे जम्मजीवियफले तासि अम्मयाओ) हूं ते माताओने धन्य समजुं
छुं, तेमना एवनने न सक्ष्ण मातुं छुं, के नेमने मनुष्यभावना न-म
अने एवननां सक्ष्ण इण मज्झां छे (जासि णियगकुच्छिसंभूयाईं यण दुद्धलुद्धयाईं
मधुरसमुल्लावगाईं मम्मणपयं पियाईं यणमूल-कवखदेसभागं अभिसरमाणाईं

મામમ્ અભિસરન્તઃ=મમ્સુખ સશ્વરન્તઃ સન્તઃ 'મુદ્ધયાઈ' મુખ્યાઃ=મનોહરાઃ
 શિશવઃ 'થળયં' પિવંતિ, સ્તનજં=દુગ્ધં પિવન્તિ સ્તન્યપાનં કુર્વન્તીત્યર્થઃ ।
 તતથ તે 'કોમલકમલોવમેદિં' કોમલકમલોપમાભ્યાં=સુકુમાલકમલ-
 સદૃશાભ્યાં હસ્તાભ્યાં મૃદીત્વા 'ઉચ્છંગનિવેસિયાઈ' ઉત્સન્નનિવેશિતાઃ=મઢે
 સ્થાપિતાઃ સન્તઃ સ્તનન્ધયા માતૃભ્યઃ 'દે'તિ' દદતિ, કિમિત્યાહ—'સમુ-
 લાવે' સમુલાવકાન્, સંજલ્પાન્ કીદશાન ? इत्याह—'પિ' પ્રિયાન્ પ્રીતિ-
 જનકાન્ 'સુમહુરે' સુમધુરાન્=કર્ણસુખજનકાન્ 'પુણો પુણો મંજુલપ્પમણિ'
 પુનઃ પુનર્મંજુલપ્પમણિતાન્=વારંવારં કોમલાક્ષરમયુક્તજલ્પિતાન્ દદતિ પ્રિયમ-
 જુલભાષયા ભાષન્તે ધન્યા इत्यर्थः । 'તં' તન્-કિન્તુ અહં સ્વલ્પ 'અધન્ના'
 અધન્યા=અકૃતાર્યા 'અપુણ્ના' અપુણ્યા=પુણ્યહીના, 'અલક્ષણા'='અલક્ષણા
 =કુલક્ષણા 'અકયપુણ્ના' અકૃતપુણ્યા=ન કૃતં પૂર્વમવે પુણ્યં યયા સા પૂર્વમવાઽ

અભિસરમાણાઈ મુદ્ધયા ધળયં પિવંતિ) કિ જિનકી કુક્ષિમે ઉત્પન્ન સ્તન
 કે દૂધ મેં લુબ્ધ, મીઠી રતોતલી ઘોલતે હુણ ચાલક શિશુ સ્તન કે
 મૂલ ભાગ સે કક્ષ દેશ પર્યન્ત સરક કર દૂધ પીને હૈં । (તઓ ય
 કોમલકમલોવમેદિં હત્યેદિં ગિણ્ઠિઝ્ઞં ઉચ્છંગે નિવેસિયાઈ) ઓર માતા
 ઝન્હેં અપને સુકુમાર તથા કમલ જૈસા દોનોં હાથોં સે પકડ કર ઉત્સંગ
 મેં વૈઠાતી હૈ । ઓર વે સ્તનન્ધય-ચાલક (સમુલાવણ દેતિ) ઝન અપની
 માતાઓં કો હસ પ્રકર કે આલાપોં કો દેતે હૈં (પિ' સુમહુરે પુણોર
 મંજુલપ્પમણિ) જો પ્રીતિ જનક હોતે હૈં, કર્ણ સુખજનક હોતે હૈં
 ઓર જિનમેં વારં વારં કોમલ અક્ષરવાલી વાણી હોતી હૈ । (તં અહન્નં અધન્ના
 અપુન્ના અલક્ષણા અકયપુન્ના ઇત્તોણમવિ ન પત્તા) કિન્તુ મૈં તો અધન્ય
 હું, પુણ્યહીન હું-કુલક્ષણા હું અકૃત પુણ્યા હું પૂર્વમવ મેં પુણ્યજિસને નહીં દિતા

મુદ્ધયાઈ ધળયં પિવન્તિ) એવું માનું છે કે જેમના ઉદરે જન્મેલું, સ્તન પાન
 માટે ઉલ્કંઠિત, મીઠું મીઠું અને તોતડું બોલતું બાળક સ્તનો સુધી—પડાયા સુધી
 ધસી આવીને દૂધ પીવે છે. (તઓ ય કોમલકમલોવમેદિં હત્યેદિં
 ગિણ્ઠિઝ્ઞં ઉચ્છંગે નિવેસિયાઈ) અને માતા તેને કમળ જેવા બંને હાથોમાં
 ઉચ્છીને બોળામાં બેસાડે છે. તે બાળકો પશુ (સમુલાવણ દેતિ) માતાઓની
 સામે એવી રીતે કાલુ કાલુ બોલે છે કે (પિ' સુમહુરે પુણોર મંજુલપ્પમણિ)
 જે અત્યન્ત પ્રેમ જનક હોય છે, કાનોને સુખકર હોય છે. તેની વાણી કોમલ
 અક્ષરોથી યુક્ત હોય છે. (તં અહન્નં અધન્ના અપુન્ના અલક્ષણા
 અકયપુન્ના ઇતો ઇમવિ ન પત્તા) પશુ હું તો અભાગી છું, પુણ્ય હીન છું,
 કુલક્ષણ છું, અકૃત પુણ્ય છું, જેણે પૂર્વભવ જન્મમાં પુણ્યો કર્યો જ નથી એવી

मनगारधर्मास्तवर्षिणीटीका अ २ म. ५ धन्यमार्थवाहीविचारः

५९३

सञ्चितपुण्याऽग्नि 'एतो' इतः पूर्वमद्यावधि=एषां मध्याद् एकमपि शिशुं
चेष्टनकलापादेकमपि चेष्टनमेकमपि शिशुं वा न प्राप्ता 'तं तत्=तस्मात्कार-
णात् 'सेयं' श्रेयः=श्रेयस्करं शोभनं मम कलये पादुष्प्रभातायां रजन्यां
यावत् 'जलन्ति' ज्वलन्ते'=सूर्योदये सति धन्यं सार्थवाहमापृच्छथ धन्येन सार्थवाहेन
'अम्भणुन्नाया' अभ्यनुज्ञाता=माप्तिनिदेशा सती 'सुबहुं'=प्रकारबहुलं 'विउलं'
त्रिपुलं=पचुरम् अशनपानखाद्यस्वाद्यम् 'उक्खवावेत्ता=उपस्कार्यं चतुर्विध-
माहारं निष्पाद्य 'सुबहु' सुबहुम्=बहुप्रकारकं पुष्पवस्त्रगन्धमाल्यालंकारं गृहीत्वा
बहुभिर्भित्तज्ञातिनिजकस्वजनसम्बन्धिपरिजनमहिलाभिः सार्द्धं संपरिवृता

है ऐसी हूं जो अभी तक इस प्रकार की चेष्टा संपन्न बालों में से एक भी चेष्टा
विशिष्ट और मीठी तोतली बाणी बोलने वाले शिशु को नहीं पा सकी हूं। (तं सेयं
मम कलं पाउप्पभायाए रयणीए जाव जलन्ते धणं सत्थवाहं आपुच्छित्ता
धण्णेणं सत्थवाहेणं अम्भणुन्नाया समाणी सुबहुं विपुलं असणपाण-
खाइमसाइमं उक्खवावेत्ता) तो अब सुझे यही श्रेयस्कर है कि मैं कल
प्रभात होते ही— सूर्यके उदित होने पर धन्यमार्थवाह से पूछकर और
उनकी आज्ञा प्राप्त कर अशन, पान, खाद्य और स्वाद्य इस तरह चार
प्रकार का आहार निष्पन्न करा कर (सुबहुं पुष्पवस्त्रगंधमल्लालंकारं गहाय
बहूहिं मित्तनाइ-नियग-सयण-संबंधि-परिजनमहिलाहिं सद्धिं संपरिवुडा-
जाइं इमाइं रायगिहस्स नयरस्स बहिया णागाणि य भूयाणि य जक्खाणि य
इंदाणि य खंदाणि य रुदाणि य) और पुष्प, वस्त्र, गंध, माला, एवं
अलंकार को लेकर अपने अनेक मित्र, ज्ञाति निजक, स्वजन संबंधी

हुं छुं, केमके ६७७ येवी जाण येष्ठाये करनार जाणडोभांथी भे' येक पणु जाणक
भेणु' नथी. (तं सेयं मम कलं पाउप्पभायाए रयणीए जाव जलं
ते धणं सत्थवाहं आपुच्छित्ता धण्णेणं सत्थवाहेणं अम्भणुन्नाया समाणी
सुबहु विपुले असणपाणखाइमसाइमं उक्खवावेत्ता) येवी स्थितिभां
मने येन उचित लागे छे के आवती डावे सवारे सूरज उदय प्रभातां धन्य
सार्थवाहने पूछीने तेमनी आज्ञा भेणवीने अशन, पान आद्य अने स्वाद्य आ रीते
आर जातने आहार तैयारकरावडीने (सुबहुं पुष्पवस्त्रगंधमल्लालंकारं
गहाय बहूहिं मित्तनाइनियगसयणसंबंधिपरिजनमहिलाहिं सद्धिं
संपरिवुडा जाइं इमाइं रायगिहस्स नयरस्स बहिया णागाणिय भूयाणि य
जक्खाणि य दाणि य खंदाणि य रुदाणि य वेसमणाणि य) अने पुष्प वस्त्र,
गंध भाणा अने धरेष्ठांये साथे लहने अनेक मित्र, ज्ञाति, निजक स्वजन संबंधी

યાનીમાનિ રાજગૃહસ્ય નગરસ્ય બહિઃ 'નાગાણિ ચ' નાગાનિચ-નાગગૃહાણી-
ત્યર્થઃ, એવં સર્વત્ર વિજ્ઞેયમ્: ભૂતાનિ ચ-ભૂતગૃહાણિ, યક્ષાણિ ચ યક્ષગૃહાણિ,
ઇન્દ્રાણિ ચ-ઇન્દ્રગૃહાણિ, સ્કન્દાનિ ચ-સ્કન્દગૃહાણિ, રુદ્રાણિ ચ-રુદ્રગૃહાણિ
શિવાનિ ચ-શિવગૃહાણિ, વૈશ્રમણાનિ ચ-વૈશ્રવણગૃહાણિ સન્તિ, તત્ર સ્વલુ વહૂનાં
નાગપ્રતિમાનાંચ યાવત્ વૈશ્રવણપ્રતિમાનાં ચ 'મહરિહં' મહાર્હાં
વહુમૂલ્યાં 'પુષ્પચ્ચણિયં' પુષ્પાર્ચનિકાં=કુમુમસેવાં કૃત્વા 'જાણુપાયવહિયાણ્'
જાણુપાદપતિતાયાઃ—પાદયોઃ પતિતા-પાદપતિતા. જાણુભ્યાં પાદપતિતા જાણુ-
પાદપતિતા=જાણુની ભૂમી વિન્યસ્ય પ્રણતેત્યર્થઃ, તસ્યા મમ એવં વક્ષ્યમાણ-
પ્રકારેણ ચક્તું=માર્થયિતું શ્રેયઃ 'શ્રેયઃ' इति पूर्वेण सम्बन्धः। તદેવ દર્શ-
યતિ—'જઇ ણં અહં' इत्यादिना,—यदि खलु अहं देवानुपियाः ! 'દારગં
દારકં=નિજકુક્ષિસંજાતં પુત્રં દારિકાં વા=પુત્રીં વા 'પયાયામિ' પ્રજનયામિ
પ્રજનયિष्यामीત્યર્થઃ 'તો ણં' तर्हि खलु अहं युष्मभ्यं 'जायं' यायां=सेवां

પરિજનોં કી મહિલાઓં કે સાથ મિલકર રાજગૃહનગર કે બાહર જિતને
ભી નાગઘર હૈં, જિતને ભી ભૂત ઘર હૈં, જિતને ભી યક્ષ ઘર હૈં,
જિતને ભી ઇન્દ્ર ઘર હૈં, જિતને ભી સ્કન્દ ઘર હૈં, જિતને ભી રુદ્રઘર
હૈં, જિતને ભી શિવઘર હૈં, જિતને ભી વૈશ્રમણઘર હૈ— ઓર
(તત્થણં વયણં નાગપહિમાણ ય જાય વેસમણપહિમાણ ય) उनमें जिननी
नाग देव की प्रतिमाएँ हैं यावत् वैश्रवण देव प्रतिमाएँ हैं उन सबको
(महरिहं पुष्पचचणियं करिना) बहुमूल्य पुष्पों से अर्चा करके (जाणुपाय-
वहियाए एवं वइत्तए) उनके पैरों में दोनों घुटने झुकाकार पड़जाउँ और
उनसे ऐसी प्रार्थना करूं (जइणं अहं देवानुपिया ! दारगं वा दारिगं वा
पयायामि तो णं अहं तुब्भं जायं च दायं च मायं च अक्खयणिहिं च

પરિજનોની મહિલાઓની સાથે રાજગૃહ નગરની બહાર જેટલાં નાગ ઘરો છે, જેટલાં
ભૂતઘરો છે, જેટલાં યક્ષ ઘરો છે, જેટલાં રુદ્ર ઘરો છે, જેટલાં ઇન્દ્ર ઘરો છે,
જેટલાં યક્ષ ઘરો છે, જેટલાં રુદ્ર ઘરો છે, જેટલાં શિવઘરો છે, અને જેટલાં
વૈશ્રમણ ઘરો છે તેમજ (તત્થણં વહૂણં નાગપહિમાણ ય જાય વેસમણ
પહિમાણ ય) તેઓમાં જેટલાં નાગ દેવથી માંડીને વૈશ્રમણ દેવ સુધીની પ્રતિમાઓ
છે, તે બધી પ્રતિમાઓની (મહરિહં પુષ્પચ્ચણિયં કરિત્તા) બહુમૂલ્ય પુષ્પોથી પૂજા કરીને
(જાણુપાયવહિયાણ્ એવં વહિત્તણ્) તેમના ચરણોમાં બંને ઘૂંટણ ટેકીને પડી
બેઠાં અને તેમને વિનંતી કરું કે (જઇણં અહં દેવાણુપિયા ! દારગં વા
દારિગં વા પાયાયામિ તો ણં અહં તુબ્ભં જાયં ચ દાયંચ માયંચ અક્ક-

‘दायञ्च’ दायं-दानम् अभयदानादकं, पञ्चदिवसादिदानं वा, ‘भायञ्च’ भागं वर्द्धयामि-प्रभूतद्रव्यमर्पयिष्यामीत्यर्थः, ‘तिवद्भु’ इति कृत्वा=इत्युक्त्वा ‘उवाइयं’ उपयाचितम्=अपत्यप्राप्तिप्रार्थनारूपां मान्यतां ‘मनौती’ इति प्रसिद्धाम् ‘उवायइत्तर’ उवायचितुं=कर्तुं ‘ययः’ इति पूर्वण सम्बन्धः । एवं सम्प्रेक्षते, सम्प्रेक्ष्य कल्ये यावज्ज्वलति यत्रैव धन्यः सार्थसाहस्रतौवोपा-गच्छति, उपागत्य एवमवादीत—एवं खलु अहं देवानुप्रियाः ! युष्माभिः

अणुवद्भुमि) यदि मैं हे देवानुप्रियों ! अपनी कुक्षिसे पुत्र या पुत्री का जन्म दूंगी तो मैं आपकी सेवा करूंगी—आपके निमित्त अभय-दानादिकका वितरण करूंगी, अथवा पूर्व दिनों में दान आदि बांटने की व्यवस्था करदूंगी । अपने हिस्सेमें आपके लिये विभाग अलग तथा आपके अक्षय कोष की वृद्धि करवादूंगी—तात्पर्य इसका यह है कि मेरी मनो कामना पूर्णहोने पर मैं प्रभूत द्रव्य आप सबके लिये अर्पित करूंगी । (त्ति कु उवाइयं उवायइत्तर) इस तरह की मुझे उनके पास मनौती—मानता—मनाने में मेरी भलाई है । (एवं संपेहेइ) इस प्रकार का उसने विचार किया । (संपेहिता) और विचार कर (कल्ल-जावज्जते जेणामेव धण्णे सत्थवाहे तेणामेव उवागच्छइ) वह दूसरे दिन (उसी दिन) प्रातः काल होते ही सूर्य के प्रकाशित होने पर जहाँ अपने पति धन्य सार्थवाह ये वहाँ गई । (उवागच्छिता एवं वयासी) वहाँ जाकर उसने उनसे ऐसा कहा—(एवं खलु अहं देवानुप्रिया !

याणिहि च अणुवद्भुमि) हे देवानुप्रियों ! जो मेरा उत्तरीय पुत्र के पुत्री जन्मसे तो हुं आपनी पूज करीश. आपना निमित्त अभयदान वगैरे करीश, अथवा तो पंडेलाना दिवसोंमें दान वगैरे वहेयवानी व्यवस्था करीश. मेरा हिस्सेमें जे कंठ आवसे तेमांथी तमारे भाग कुछो भूषावडीश. तेमज तमारा अक्षय निधिनी पछु हुं वृद्धि करीश. मतलब ये छे के जे मेरी मनोकामना पूरी थसे तो हुं प्रभूत द्रव्य तमारा खरखेमां लेट इपे अर्पणु करीश. (त्तिकट्टु उवाइयं उवाय इत्तर) आ जतनी मान्यतामां जे मने हुवे माउं श्रेय जणुय छे. (एवं संपेहेइ) आ प्रमाणे तेखे विचार करी. (संपेहिता) अने विचार करीने (कल्लं जाव जलंते जेणामेव धण्णे सत्थवाहे तेणामेव उवागच्छइ) भीजे दिवसे सवारे सूथीद्वय थतां जे जयां पोताना पति धन्य सार्थवाह हुता त्यां गंध. (उवागच्छिता एवं वयासी) त्यां जधने तेने आभ कछुं— (एवं खलु अहं देवानुप्रिया !

સાદ્ બહૂનિ વર્ષાણિ યાવદ્ દદતિ સમુલ્લાપકાન્ સુમધુરાન્ પુનઃપુનર્મઞ્જુલ-
પ્રમણિતાન્ તત્ સ્વલ્લ અહમધન્યા, અપુણ્યા, અકૃતલક્ષણા, इत एकमपि न
પ્રાપ્તા, તદ્ ઇચ્છામિ સ્વલ્લ દેવાનુપ્રિય ! યુષ્માભિરભ્યનુજ્ઞાતા સતી વિપુલ-
શનં ४ યાવદ્ અનુવદ્ધ્યામિ, (તિવદ્ધુ) ઇતિકૃત્વા=ઈત્યુક્ત્વા ઉપચારિતં

તુભેહિં સદ્ધિં ચહૂર્હિં વાસા જાવ દેતિ સમુલ્લાવણ સુમહુરે) હે દેવાનુ-
પ્રિય ! આપકે સાથે બહુત વર્ષોં સે મેં મનુષ્ય ભવસંબન્ધી કામ ભાગ
ભોગ રહી હું પરન્તુ અમી તક મેરે યહાં ન કોઈ લડકા હુઆ હૈ ઓર
ન કોઈ લડકી વે માતાઈ ધન્ય હૈં જો સંતાન સે યુક્ત હૈં એવં ડનકી
તોતલી મધુર વોલી સે જો અપને કો પસન્ન રાવતી હૈં—ઈત્યાદિ કહ
કર ફિર ઉસને કહ્યા (અહં અહન્નાઅપુણ્યા અલક્ષ્વણા એતો એગમચિ ન પત્તા)
મેં અધન્યા હું અપુણ્યા હું પૂર્વ મેં મેંને કોઈ મી એસા પુણ્ય નહીં ક્રિયા
હૈ, જિસસે મેરે યહાં તો લડકા લડકી મેંસે કોઈમી નહીં હૈ—
(તં ઇચ્છામિ ણં દેવાણુપ્પિયા ! તુભેહિં અબ્ભણુન્નાયા સમાણા વિપુલં
અસણં ४ જાવ અણુવદ્ધેમિ તિવદ્ધુ ઉવચાઈયં કરેત્તણ) ઇસલિએ હે દેવાનુ-
પ્રિય ! મેં આપસે આજ્ઞાપિત હોકર યહ ચાહતી હું । કી ચારોં પ્રકાર
કા આહાર વિપુલ માત્રા મેં તૈયાર કરાકર તથા ગંધ પુષ્પાદિલેકર
અનેક માત્રાદિક મહિલાઓં કે સાથે યહાં કે જિતને મી ઇન્દ્રાદિકોં કે
ઘર હૈં ડન સબ કી પુષ્પાર્ચાકર ડન કે ચરણોં મેં પડકર સંતાન હોને
કી મનોતી (માનતા) મનાઈ— । ઇસ ઇચ્છા કે પૂર્ણ હોને પર ફિર મેં

તુભેહિં સદ્ધિં ચહૂર્હિં વાસાઈ જાવ દેતિ સમુલ્લાવણ સુમહુરે)
હે દેવાનુપ્રિય ! તમારી સાથે બહુ લાંબા વખતથી હું મનુષ્યલવના કામભોગો
ભોગવી રહી છું. પણ હજી મારે પુત્ર કે પુત્રી માંથી કંઈ થયું નથી. આ સંસારમાં
સંતાનવાળી માતાઓ જ લાગ્યથાળી ગણાય છે. કે જેમનાં નાનાં નાનાં બાળકો
તોતડી મધુર વાણી દ્વારા તેમને ખુશ રાખે છે. (અહં અહન્ના અપુણ્યા
અલક્ષ્વણા એતો એગમચિ ન પત્તા) હું તો અભાગી છું, પાપિણી છું, પૂર્વલવમાં
મેં સંતાન થાય આવું કંઈ પુણ્ય કાર્ય કર્યું નથી. (તં ઇચ્છામિ ણં દેવાણુપ્પિયા !
તુભેહિં અબ્ભણુન્નાયા સમાણા વિપુલં અસણં જાવ અણુવદ્ધેમિ તિ કહુ
ઉવચાઈયં કરેત્તણ) હું તમારી આશાથી પુષ્કળ પ્રમાણમાં ચારે બતના આહાર
બનાવડાવીને તેમજ ગંધ પુષ્પ વગેરે લઈને અનેક મહિલાઓની સાથે અહિંયાં
જેટલાં ઇન્દ્ર વગેરે દેવોના ઘરો છે તે બધાંની પુષ્પ વગેરેથી પૂજા કરી તેમના
ચરણોમાં પડીને સંતાનવતી થવાની માનતા રાખું. બ્યારે મારી આ મનોકામના

अनगारधर्माभूतवर्षिणीटीका अ. २ स. ५ धन्यसार्थवाहीविचारः

५९७

कर्तुं श्रेयः । ततः खलु धन्यः सार्थवाही भद्रा भार्यामोषेमवादात्-ममापि च खलु हे देवानुप्रिये ! एष एव मनोरथः' यथा-‘कहं णं’ कथं खलु केनोपायेन त्वं दारकं वा दारिकां च प्रजनयिष्यसि ? इति कथयित्वा सार्थवाह्यः ‘एयं’ एतम्=मनोरथरूपम् अर्थम् ‘अणुजाणइ’ अनुजानाति=अनुमोदयति । ततः खलु सा भद्रा सार्थवाही धन्येन सार्थवाहेन अभ्यनुजाना सती ‘हट्ठतुट्ठा जाव हियया’ हट्ठ तुष्ट यावत्-हट्ठतुष्ट चिन्तानन्दिना हर्षवशविसर्प-दहदया विपुलमशनपानखाद्यस्वाद्यमुपस्कारयति, उपस्कार्य सुबहुं

अभयदानादिक का वतरण करूं इत्यादि । इस तरह उपयुक्त सब अपनी भावना उस भद्रा भार्याने धन्य सार्थवाह से निवेदित की । (तए णं धन्ने सत्थवाहे भदं भारियं एवं वयासी) इस प्रकार धन्य सार्थवाह ने अपनी भद्राभार्या की भावना सुनकर उससे ऐसा कहा-(ममपि णं खलु देवानुप्पिया ! एस चेव मणोरहे) हे देवानुप्रिये मेरा भी ही मनोरथ है कि (कहं णं तुमं दारगं दारियं वा पयाएज्जसि) तुम किस उपाय से दारक या दारिका को जन्म दोगी ! इस प्रकारकहकर (भद्राए सत्थवाहीए एयमट्ठमणुजाणइ) धन्य सार्थवाहने उस भद्रा सार्थवाही के इस मनोरथरूप अर्थ को स्वीकार कर लिया उसकी अनुमोदना की । (तए णं सा भद्रा सत्थवाही धन्नेणं सत्थवाहेणं अब्भणुन्नाया समाणी हट्ठतुट्ठा जाव) इसके बाद भद्रा सार्थवाहीने अपने पति धन्य सार्थवाह से आज्ञा प्राप्त कर बहुत अधिक हर्षित एवं सन्तुष्ट चित्त होते हुए (विपुलं असणं पाणं खाइमं साइमं उवक्खवावेइ) विपुलमात्रा में अशन पान खादिम और

सङ्ग अथ अथ त्थारे हुं अलथदान वगेरे वडेयुं आ प्रभाणु लद्रा लार्थोये तेना पति धन्यसार्थवाहने विनंती करी. (तए णं धन्ने सत्थवाहे भदं भारियं एवं वयासी) आ प्रभाणु धन्य सार्थवाहे तेमनी लद्रा लार्थोनी वात सांलणीने तेने आ प्रभाणु कल्लुः— ममपि खलु देवानुप्पिया ! एसचेव मणोरहे) हे देवानुप्रिये भारी पणु धम्मो अवी अ छे के (कहं णं तुमं दारगं दारियं वा पयाएज्जसि) केवी रीते तमे पुत्र के पुत्रीने जन्म आपी शके ? आ रीते कडीने (भद्राए सत्थवाहीए एयमट्ठमणुजाणइ) धन्यसार्थवाहे तेमनी लद्रा लार्थोनी वात स्वीकारी अने तेने अनुमति आपी. (तए णं सा भद्रा सत्थवाही धन्नेणं सत्थवाहेणं अब्भणुन्नाया समाणी हट्ठ तुट्ठा जाव) त्थारणाह लद्रासार्थवाहीये तेमना पति सार्थवाहनी आज्ञा मेणवीने अत्यंत प्रसन्नता अनुभवीने अने सन्तुष्ट थडिने तेणु (विपुलं असणं पाणं खाइमं साइमं उवक्खवावेइ) पुष्कण प्रभाणुमां अशन, पान, आदिम स्वादिम आहार तैयार करावडाव्ये

પુષ્પગન્ધવસ્ત્રમાલ્યાલંકારં મૃદ્ધિતિ, મૃદીત્વા સ્વકાદ મૃદાન્નિર્ગચ્છતિ. નિર્ગત્ય રાજગૃહે નગરં મધ્યમધ્યેન નિર્ગચ્છતિ, નિર્ગત્ય યથૈવ પુષ્કરિણી નૈવૌપાગચ્છતિ, ઉપગત્ય પુષ્કરિણ્યાસ્તીરે સુવહું પુષ્પગન્ધવસ્ત્રમાલ્યાલંકારં સ્થાપયતિ, સ્થાપયિત્વા પુષ્કરિણીમવગાહતે, અવગાહ્ય જલમજ્જનં કરોતિ, કૃત્વા જલક્રીડાં કરોતિ, કૃત્વા સ્નાતા કૃત્વલિકર્મા 'ઉલ્લપડસાહિયા' આર્દ્રપટશાટિકા=જલાવગાહનેન આર્દ્રે પટશાટિકે=ઉત્તરીયપરિધાનવસ્ત્રે યસ્યાઃ સા તથ, તાદૃશી સા યાનિ તત્ર 'ઉપ્પલાઈ' ઉત્પલાનિ=કમલનિ 'જાવ સહસ્સપત્તાઈ' યાવત્સહસ્રપત્રાણિ=સહસ્રદલકલિતાનિ મહાપત્રાણિ સન્તિ તાનિ

સ્વાદિમ આહાર તૈયાર કરાયા—(ઉવકલ્પહાચિત્તા સુવહું પુષ્પગન્ધવસ્ત્રમલ્લાલંકારં ગેઝ્હઈ) ઘાદ મેં પુષ્પ ગંધ વસ્ત્ર માલા અલંકાર કો લિયા ઓર (ગેઝ્હિત્તા) લેકર (સયાઓ ગિહાઓ) અપને ઘર સે (નિગચ્છઈ) વહ (નિકલી નિગચ્છિત્તા રાયગિહં નયરં મજ્જં મજ્જણં ણિગચ્છઈ) નિકલ કર રાજગૃહ નગર કે ઠીક બીચોબોચ માર્ગ સે હો કર વહ ચલી (નિગચ્છિત્તા જેણેવ પોક્કલ્પરણીતેણેવ—ઉવાગચ્છઈ) ચલતેર વહ વહાં પહુંચી જહાં પુષ્કરિણી થી। (ઉવાગચ્છિત્તા પુક્કલ્પરણીતીરે સુવહું પુષ્પજાવમલ્લાલંકારં ઠવેઈ) પહુંચતે હી ઉમને ઉમ પુષ્કરિણી કે તીર પર વહ ચારોં પ્રકાર કે આહાર કો સામગ્રી તથા પુષ્પ આદિ મઘ વસ્તુએ સ્વ દી (ઠવિત્તા પુક્કલ્પરિણિ ઓગાહઈ) સ્વ કર ફિર ઉસને ઉસ મેં અવગાહન કિયા (ઓગાહિત્તા જલમજ્જણં કરેઈ) અવગાહન કર સ્નાન કિયા (જલક્રીડા કરેઈ) જલ ક્રીડા કી (કરિત્તા પ્હાયા કયલિકમ્મા ઉલ્લપડસાહિયા જાઈ તત્થ ઉપ્પલાઈ જાવ સહસ્સપત્તાઈ તાઈ-

(ઉવકલ્પહાચિત્તા સુવહું પુષ્પગન્ધવસ્ત્રમલ્લાલંકારં ગેઝ્હઈ) ત્યારપછી પુષ્પ, વસ્ત્ર, માળા અને અલંકારોને લીધા અને (ગેઝ્હિત્તા) લઈને (સયાઓ ગિહાઓ) પોતાના ઘેરથી (નિગચ્છઈ) તે બહાર નીકળી (નિગચ્છિત્તા રાયગિહં નગરં મજ્જં મજ્જણં ણિગચ્છઈ) નીકળીને રાજગૃહ નગરની ઠીક વચ્ચે વચ્ચે રસ્તેથી તે ચાલી (નિગચ્છિત્તા જેણેવ પોક્કલ્પરણી તેણેવ ઉવાગચ્છઈ) ચાલતાં ચાલતાં જ્યાં પુષ્કરિણી હતી ત્યાં પહોંચી. (ઉવાગચ્છિત્તા પુક્કલ્પરણીતીરે સુવહું પુષ્પ જાવ મલ્લાલંકાર ઠવેઈ) ત્યાં પહોંચીને તેણે પુષ્કરિણીના કાંઠે ચારે બતના આહારની સામગ્રી વગેરે બધી વસ્તુઓ મૂકી દીધી. (ઠવિત્તા પુક્કલ્પરિણિ ઓગાહઈ) મૂકીને તે પુષ્કરિણીમાં ઉતરી (ઓગાહિત્તા જલમજ્જણં કરેઈ) ત્યાં ઉતરીને તેણે સ્નાન કર્યું (જલક્રીડાં કરેઈ) જળક્રીડા કરી (કરિત્તા પ્હાયા કયલિકમ્મા ઉલ્લપડસાહિયા-જાઈ તત્થ ઉપ્પલાઈ જાવ સહસ્સપત્તાઈ તાઈ ગિહઈ) ત્યાર પછી જ્યારે તેણે

अंगारधर्ममृतवर्णिणी टीका अ. सू. ५ धन्यासार्थव द्विविचारः

११९

गृह्णाति, गृहीत्वा पुष्करिणीतः प्रत्यवरोहति, प्रत्यवरुह्य तं सुबहुं पुष्पगन्ध-
वत्त्रमालयालङ्कारं गृह्णाति, गृहीत्वा यत्रैव नागगृहं च यावद् वैश्रमण-
गृहं च तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य तत्र खलु नागप्रतिमानां च यावद्
वैश्रमणप्रतिमानां च. 'आलोए' आलोके=दृष्टिपथमागतं सति प्रणामं
करोति, कृत्वा 'ईसि पच्चुन्नमइ' ईपत्पत्युन्नमति=स्तोकं प्रणमति, प्रत्युन्नम्य
'लोमहत्थगं' लोमहस्तकं=मयूरपिच्छप्रमार्जनकं 'परामुसइ' परामुसति=गृह्णाति

गिण्हइ) वाद में जब वह अच्छी तरह स्नान कर चुकी और काकादि
पक्षी को अन्नादि को दिया तब गीली पटझाटिका पहिने हुए ही उसने
वहाँ जितने कमल थे यावत् सहस्रपत्र युक्त महाकमल थे उन सबका उस
पुष्पकरिणी से लिया और (गिह्हिता पुष्करिणीओ पच्चोरुहइ, पच्चोरुहिता
त सुबहुं पुष्क गंधवत्थमल्लालंकारं गेण्हइ, गिण्हि । जेणामेवनागघरण
य जाव वेसमणवरणं तेणेव उवागच्छइ) लेकर वह उस पुष्करिणी से
बाहर निकली-निकल कर उसने समस्त उन पुष्प, गंध वस्त्र, माला,
अलंकार आदि को लिया-और लेकर जहाँ नागघर यावत् वैश्रमण का घर
था वहाँ गई (उवागच्छिता तत्थणं नागपडिमाणं य जाव वेसमणपडिमाणं य
आलोए पणामं करेइ वहाँ पहुँच कर उसने वहाँ नाग प्रतिमाओं को यावत्
वैश्रमण प्रतिमाओं को दृष्टिपथ होते ही प्रणाम किया। (करिता ईसि पच्चु-
न्नमइ) प्रणाम कर फिर वह कुछ सुकी-(पच्चुन्नमिता लोमहत्थगं परामुसइ-
परामुसिता नागपडिमाओ य जाव वेसमणपडिमाओ य लोमहत्थणं पम-

सारी रीते स्नान करी लीधुं' अने आगडा वगेरे पक्षीओने अन्न वगेरेने। लाग
आये। त्यारआद बीनी साडी पड़ेरीने न तेहे त्यां जेटवां कमणो, सडुख पत्रवाणा
मडा कमणो हुतां ते अधाने पुष्करिणीभांथी लध लीधां अने (गिह्हिता पुष्करि-
णीओ पच्चोरुहइ, पच्चोरुहिता तं सुबहुं पुष्कगंधवत्थमल्लालंकारं गेण्हइ-
गिह्हिता जेणामेव नागघरणं य जाव वेसमणवरणं य तेणेव उवागच्छइ)
लधने ते पुष्करिणीनी अहार नीकणी-नीकणीने तेहे अधां पुष्प वस्त्र, गंध, भाणा
अलंकार वगेरे लीधां अने लधने न्यां नागघर वैश्रमण घर वगेरे हुतां त्यां गध-
(उवागच्छिता तत्थणं नागपडिमाणं य जाव वेसमणपडिमाणं य आलोए पणामं
करेइ) त्यां पडिमांने तेहे नाग अने वैश्रमण वगेरेनी प्रतिमाओने जेतां न प्रणाम क्यो।
(करिता ईसि पच्चुन्नमइ) प्रणाम करीने ते नीची नभी (पच्चुन्नमिता लोम
हत्थगं परामुसइ परामुसिता नागपडिमाओ य जाव वेसमणपडिमाओ य

परामृश्य नागप्रतिमाश्च यावद् वैश्रमणप्रतिमाश्च लोभहस्तकेन प्रमार्जयति रजोऽपनयति, प्रमार्ज्य उदकधाराया 'अम्भुक्खेइ' अभ्युक्षति=अभिषिञ्चति, अभ्युक्ष्य 'पम्हलसुकुमालाए' पक्ष्मलसुकुमारया=पक्ष्मवती सुकुमारा तथा 'गंधकामाइयाए' गन्धकापायिकया= गन्धप्रधानकपायरागेण रक्ता शाटिका= लघुवस्त्रं तथा 'गायाइ' गात्राणि 'लूहेइ' रक्षयति प्रोच्छति, रक्षयित्वा 'महरिइं महारिइं=बहुमूल्यं 'वत्थारुहणं वत्थारोहणं च वस्त्रसमर्पणम्, एवं 'मल्लारुहणं' माल्यारोहणं च=पुष्पसमर्पणं, गन्धारुहणं' गंधारोहणं च=चन्दनादिगन्धसमर्पणं, 'चुन्नारुहणं' चूर्णारोहणं च=अगरतगरादिगन्धद्रव्यचूर्णसमर्पणं, 'वन्नारुहणं' वर्णारोहणं च=विलेपनद्रव्यसमर्पणं च करोति यावद्

जई) झुक कर वहां रखी हुई उसने मयूर पिच्छ की प्रमार्जनी को उठाया—उठा कह नागप्रतिमाओं का यावत् वैश्रमण प्रतिमाओं का उम प्रमार्जनी से प्रमार्जन किया। (पमज्जिता उदगधाराए अम्भुक्खेइ) प्रमार्जन कर फिर उसने उनके ऊपर पानी की धारा छोड़ी—(अम्भुक्खित्ता पम्हलसुकुमालाए गंधकासाइयाए) पानी की धारा से सिञ्चित कर के फिर उसने उनका पक्ष्मल, सुकुमार गंध कषाय से रंगी हुई वस्त्र से (गायाइ लूहेइ) उनके शरीर को पोंछा (लूहिन्ना) पोंछ कर (महरियं वत्थारुहणं च मल्लारुहणं च गंधारुहणं च चुन्नारुहणं च वन्नारुहणं च करेइ) फिर उभने उन पर वस्त्र का आरोपण किया— माल्य का आरोपण किया, गंध द्रव्य का आरोपण किया चूर्ण का आरोपण किया, विलेपन द्रव्य का आरोपण किया अर्थात् जब वह उनके शरीर को पोंछ चुकी तब बाद में उसने उनको वैश्वकीमती—बहुमूल्य वस्त्र पहिराये—उन्हें बहुमूल्य मालाएँ पहिराई, उनके समस्त

लोमहत्थरणं पमज्जइ) नभीने तोले त्या भूकेली मोरना पीछांनी प्रमार्जनी उपाडी उपाडीने नाग वैश्रवण वगेरेनी प्रतिमाओत्रं प्रमार्जनीथी प्रमार्जनं कथुं. (पमज्जिता उदगधाराए अम्भुक्खेइ) प्रमार्जनं कथां जाह तोले ते प्रतिमाओ उपर नणधारा वडे सिंथन कथुं (अम्भुक्खित्ता पम्हलसुकुमालाए गंध कासाइयाए) नणधाराथी अभिषिक्त करीने तोले ते प्रतिमाओने पक्ष्मल, सुकुमार, गंध, कषायथी रंगाओला वस्त्रथी (गायाइ लूहेइ) तेमना शरीरने लूथुं. (लूहिन्ना) लूछीने (महरियं वत्थारुहणं च मल्लारुहणं च गंधारुहणं च चुन्नारुहणं च वन्नारुहणं च करेइ) त्थार पछी तोले प्रतिमाओ उपर वस्त्रो यढाव्यां, भाणाओ पडरावी, गंधद्रव्यो यढाव्यां, चूर्णं यढाव्युं, सुगंधित लेप यढाव्यो ओटले के न्यारे तोले प्रतिमाओने वस्त्रथी लूछी लीछी त्थार पछी तोले ते प्रतिमाओने ओहु किमती वस्त्रो पडराव्यां, ओहु मूल्य भाणाओ पडरावी तेमनी सामे यदन वगेरेना सुगंधित तोलतुं सिंथन

धूपं ददति. दग्ध्वा जानुपादपविता 'पंजलिउडा' प्राञ्जलिपुट्टा=संयोजित-
काद्वया एवमवादीत—'यदि खलु अहं दारकं वा दारिकां वा 'पयायामि=
प्रजनयामि=प्रजनयिष्यामि तदा खलु अहं यागं च यावत् अनुवर्द्धयामि
=संवर्द्धयिष्यामि ! 'त्तिकट्टु' इति कृत्वा=इत्युक्त्वा उपयाचितं करोति.
कृत्वा यत्रैव पुष्करिणी तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य विपुलमग्नानं पानं खाद्यं
स्वाद्यमास्वादयन्ती यावद् विहरति। तदनन्तरं सा 'जिमिया' जिमिता=
भुक्ता यावद् 'सुईभूया' शुचीभूता=प्रक्षालितहस्तमुखा सती यत्रैव स्वकं

चंदनादि गंध द्रव्यों को रखा अथवा उनके ऊपर चन्दनादि तेल को छिड़का
अगरतगर आदि सुगंधिद्रव्यों का उन्हें समर्पण किया विलेपनद्रव्य उन पर
लगाया। (करिन्ता जाव धूवं डहइ डहिन्ता जाणुपायपडिया पंजलिउडा एवं वयासी)
इन सब वस्तुओं का समर्पण करने के बाद फिर उसने वहां धूप
को जला कर फिर वह उनके समक्ष दोनों घुटने टेक कर नीचे जमीन
पर झुक गई और दोनों हाथ जोड़ कर इस प्रकार प्रार्थना करने लगी
(जइणं अहं दारगं वा दारिगं वा पायायामि तो णं अहं जायं च जाव अणुवड्ढेमि
त्तिकट्टु उवाइयं करेइ) यदि मैं पुत्र अथवा पुत्री को जन्म दूंगी तो
आपकी सेवा पूजा करूंगी यावत् आपके कोष की वृद्धि करूंगी—इस
प्रकार उसने प्रार्थना रूपमें मनौती मानता मनाई (करिन्ता जेणेव पोक्खरिणी
तेणेव उवागच्छइ उवागच्छित्ता विउलं असणं ४ आसाएमाणी जाव विहरइ)
मनौती मना कर फिर वह उस पुष्करिणी पर आई आकर वहां उसने
उस विपुल खाने पीने की सामग्री का आहार किया (जिमिया जाव सुई-
भूया जेणेव सएगिहे तेणेव उवागया) आहार कर के फिर उसने हाथ

कथुं. अगरतगर वगेरे सुगंधित द्रव्यो अर्पण कथां. अने सुगंधित वेषोना वेष कथो.
(करिन्ता जाव धूवंडहइ डहिन्ता जाणुपायपडिया पंजलिउडा एवं वयासी)
आ अधी वस्तुओनुं समर्पण करीने तेणे धूपसणी सणगावी अने सणगावीने ते तेमनी
सामे अने भूटणे टेडीने नीचे पृथ्वी उपर नभी अने अने हाथ जेडीने आ प्रभाणे
प्रार्थना करवा लागी (जइणं अहं दारगं वा दारिगं वा पायायामि तोणं अहं जायं
च जाव अणुवड्ढेमि त्तिकट्टु उवाइयं करेइ) जे हुं पुत्र के पुत्रीने जन्म आपीश
तो आपनी सेवा-पूजा करीश अने आपना निधिनी अलिबृद्धि करीश. आ रीते तेणे
प्रार्थना करतां मानता सभी. करिन्ता जेणेव पोक्खरिणी तेणेव उवागच्छइ उवा-
गच्छित्ता विउलं असणं ४ आसाएमाणी जाव विहरइ) मानता मानीनीने ते
पुष्करिणीना कांठे आवी अने जथां तेणे पूज ४ सारी पेठे लोअन कथु. (जिमिया
जाव सुईभूया जेणेव सए गिहे तेणेव उवागया) आहार वगेरे करीने तेणे हाथ

गृह तत्रैवापागता । अदुत्तरं=अदनन्तरं 'देशी शब्दाऽयम्, गृहगमनानन्तरं च खलु सा भद्रा सार्थवाही 'चाउदसद्वमुद्दिष्टपुण्यमासिणीसु' चतुर्दश्यष्टम्युद्दिष्टपूर्णा मासीषु 'उद्दिष्ट' उद्दिष्ट'-इत्यमावास्या, चतुर्दश्यादिदिवसेषु विपुलमशन-पानखाद्यस्वाद्यमुपस्करोति, उपस्कृत्य बद्धुन् नागांश्च यावद् वैश्रवणांश्च 'उवायमाणी' उपयाचमाना यावद् एवं च खलु 'विहरइ' विहति=तिष्ठति । म० ५ ॥

मूलम्--त एण सा भद्रा सत्थवाही अन्नया कयाइं केणइ कालंतरेणं आवन्नसत्ता जाया यावि होत्था, तएणं तीमे भद्राए सत्थवाहीए दोसु मासेसु वीइकंतेसु तइए मासे वट्टमाणे इमेयारूवे दोहले पाउब्भूए धन्नाओ णं ताओ अम्मयाओ जाव कयलक्खणाओ णं ताओ अम्मयाओ जाओ णंविउलं असणं ४ सुवहुणं पुक्कवत्थगधमल्लाकारं गहाय मित्तनाइनियगसयणसंबंधिपरियणमहिला हि य सद्धिं संपरिखुडाओ रागिहस्स नयरस्स मज्झ मज्झेणं निगंछंति, निगच्छित्ता जेणेव पुक्खरिणी तेणेव उवागच्छंति, उवा-

यगैरह का प्रक्षालन किया इस प्रकार शुचोभूत होकर फिर वह वहां से जहां अपना घर था वहां आगई। (अदुत्तरं भद्रा सत्थवाही चाउदसद्वमुद्दिष्ट-पुण्यमासिणीसु) विउलं असणं ४ उवक्खडेइ-उवक्खडित्ता बहवे नागा य जाव वेसमणा य उवायमाणी जाव एवं च णं विहरइ इसके बाद वह भद्रा-सार्थवाही चतुर्दशी अष्टमी अमावस्या और पूर्णमासी के दिनों में विपुल चारों प्रकार के आहार बनाती और चनाकर उन अनेक नाग यावत् वैश्रवण की पूजा सेवाकरती हुई उनसे मनौती मनाती रहती। ॥सूत्र ५॥

मां धायां आ प्रभाणु शुद्ध थछने ते त्यांशी पोताने वेर आवी। (अदुत्तरं च णं भद्रा सत्थवाही चाउदसद्वमुद्दिष्टपुण्यमासिणीसु विउलं असणं ४ उवक्खडेइ-उवक्खडित्ता बहवे नागाय जाव वेसमणाय उवायमाणी जाव एवं च णं विहरइ) त्यारणाए भद्रा सार्थवाही योद्ध, आहम, अमास्य अने पूनमना द्विसोमां पुण्य प्रभाणुमां आरे जतना आहार जतावअवती अते जतावअवीने नाग अने वैश्रवणु वगेरे अथा देवोनी पूजा करती अने मानता राખती हुती ॥ सूत्र. ५ ॥

गच्छिता पोक्खरिणीं ओगाहंति, ओगाहिता ण्हायाओ कयबलिक-
 म्माओ सव्वालंकारविभूसियाओ विपुलं असणं ४ आसाएमाणीओ
 जाव परिभुंजेमणीओ दोहलं विणेइ । एवं संपेहेइ संपहिता कहं
 जाव जलंते जेणेव धण्णे सत्थवाहे तेणेव उवागच्छइ उवागच्छिता
 धण्णं सत्थवाहं एवं वयासी-एवं खलु देवाणुप्पिया ! मम तस्स
 गव्वस्स जाव विणेइ तं इच्छामि णं देवाणुप्पिया ! तुब्भेहिं अब्भ-
 णुन्नायासमाणी जाव विहरित्ते, अहा सुहं देवाणुप्पिया ! मा पडिवधं
 करेह, तएणं सा भद्दा सत्थवाही धण्णेणं सत्थवाहेणं अब्भणुन्नाया
 समाणी हट्ठुत्तु जाव विपुलं असणं ४ जाव ण्हाया जाव उल्लपड
 साडिया जेणेव नागघरण जाव धूवं डहइ, डहिता पणामं करेइ
 पणामं करित्ता जेणेव पोक्खरिणी तेणेव उवागच्छइ । तएणं ताओ
 मित्तनाइ जाव नगरमहिलाओ भदं सत्थवाहिं सव्वालंकारविभूसियं
 करेति, तएणं सा भद्दा सत्थवाही ताहिं मित्तनाइ नियगसयणसं-
 बंधिपरिजणणगरमहिलाहिं सद्धिं तं विपुलं असणं ४ जाव परिभुंज-
 माणी य दोहलं विणेइ विणेइत्ता जामेव दिसिं पाउवभूया तामेव दिसिं
 पडिगया । तएणं सा भद्दा सत्थवाही संपुन्नदोहला जाव तं गव्वं
 सुहं सुहेणं परिवहइ, तएणं सा भद्दा सत्थवाही णवण्हं मासाणं
 बहुपडिपुन्नाणं अद्धट्ठमाण राइंदियाणं सुकुमालपाणिपायं जाव दारगं
 पयाया, तएणं तस्स दारगस्स अम्मापियरो पढमे दिवसे जाय-
 कम्मं करेति करित्ता तहेव जाव विपुलं असणं ४ उवक्खडावेति
 उवक्खडावित्तां तहेव मित्तनाइ निजकसयणसंबंधिपरिजणे भोयावेइ

भोग्यावेत्ता अयमेयारूवं गोणं गुणानिष्फन्न नामधेज्जं करेति जम्हाणं अम्हं इमे दारए बहूणं नागपडिमाण य जाव वेसमण— पडिमाण य उवाइयलद्धे, तं होउ णं अम्हं इमे दारए देवदिन्ने नामेणं, तएणं तस्स दारगस्स अम्मापियरो नामधिज्जं करेति देवदिन्नेत्ति। तएणं तस्स दारगस्स अम्मापियरो जायं चदायं च मायं च अक्खयनिहिं च अणुवड्ढेति ॥सू ६॥

टीका—‘तएणं सा’ इत्यादि—ततः खलु सा भद्रा सार्थवाही अन्यदा कदाचित् ‘केणइकालंतरेण’ केनापि कालान्तरेण=किंयता कालान्तरेण ‘आवन्नसत्ता जाया’ आपन्नसत्त्वा जाता, आपन्नः=उत्पन्नः सत्त्वः=जीवो गर्भे यस्याः सा तथा गर्भवती जाता चाप्यासीत्। ततः खलु तस्याः भद्रायाः सार्थवाहा द्वयोर्मासयोर्व्यतिक्रान्तयोः सनोः तृतीये मासे वर्तमानेऽयमेतद्रूपो दोहदः प्रादुर्भूतः—धन्याः खलु ता अम्बाः यावत् कृतलक्षणाः खलु ता अम्बाः, याः

‘तएणं सा भद्रा सत्थवाही’ इत्यादि।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (सा भद्रा सत्थवाही) वह भद्रा सार्थवाही (अन्नया कयाइं) किसी समय (केणइकालंतरेण) कितने काल के अनन्तर (आवन्नसत्ता जाया यावि होत्या) गर्भवती हुई। (तएणं तीसे भद्राए सत्थवाहीए) इससे उस भद्रासार्थवाही के (दोसु मासेसु वीइक्कंतेसु) दो मास व्यतीत होने पर (तइए मासे वट्टमाणे) जब तीसरा मास प्रारम्भ हुआ तब (इमेयारूवे दोहले पाउब्भूए) इस तरह का यह वक्ष्यमाण दोहला उत्पन्न हुआ—(धन्नाओ णं ताओ अम्मयाओ) वे माताएँ धन्य हैं (जाव कयलक्खणाओ णं ताओ अम्मयाओ) यावत् वे माताएँ कृत लक्षणा हैं

‘तएणं सा भद्रा सत्थवाही’ इत्यादि।

टीकार्थ—(तएणं) त्थार पछी (सा भद्रा सत्थवाही) भद्रा सार्थवाही (अन्नया कयाइं) डोई वण्ण/केणइ कालंतरेण/केलाउट समय बाद (आवन्नसत्ता जाया यावि होत्या) गर्भवती थई। (तए णं से भद्राए सत्थवाहीए) सगर्भावस्थाभां व न्यारे भद्रा सार्थवाहीने (दोसु मासेसु वीइक्कंतेसु) जे भडिना पूरा थया (तइए मासे वट्टमाणे) अने त्रीन्ने भडिने जेडा त्थारे (इमेयारूवे दोहले पाउब्भूए) आ प्रभाण्णे दोहद थयुं के—(धन्नाओ णं ताओ अम्मयाओ) ते माताओ ने धन्य ते (जाव कयलक्खणाओ णं ताओ अम्मयाओ)

અનનાસ્થમાનૃત્વ ઘર્ષિણી ટોકા અ. ૨ મુ. ૬ મદ્રાસાર્થવાહી દોહનવર્ણનમ્ ૯૦૫

સ્વલુ વિપુલમશન પાનં સ્વાથં સ્વાથં, સુબહુકં પુષ્પવસ્ત્રગન્ધમાલ્યાલંકારં ગૃહીત્વા
મિત્રજ્ઞાતિનિજકસ્વજનસમ્બન્ધિપરિજનમહિલામિશ્ર સાદૈ સંપરિવૃતા રાજગૃ-
રસ્ય નગરસ્ય મધ્યમધ્યેન નિર્ગચ્છન્તિ, નિર્ગત્ય યત્રૈવ પુષ્કરિણી તત્રૈવોપાગચ્છન્તિ,
ઉપોગત્ય પુષ્કરિણીમવગાહન્તે, અવ ગાહ્ય સ્નાતા કૃત્વલિકર્માણઃ સર્વાલંકારવિભૂ-
ષિતાઃ તદ્ઃ વિપુલમશનપાનસ્વાથસ્વાથમાસ્વાદયન્ત્યઃ યાત્ત પરિભુજ્ઞાના દોહદં વ્યપ-

(જાઓ ણં વિડલં અસળ ૪ સુબહુયં-પુષ્પ-વસ્ત્ર-ગંધ-મલ્લાલંકારં ગઘાય
મિત્તનાઈ-નિયગ-મયળ-સંબંધિપરિયળમહિલાહિ ય સદ્ધિ સંપરિબુડાઓ
રાયગિહસ્ત નયરસ્સ મઝ્ઞં મઝ્ઞેણં નિગ્મચ્છન્તિ) જો માતાપ વિપુલ અશ્ન
પાનાદિ ૪ પ્રકાર કે આહાર કો ઔર ષહુત અધિક પુષ્પ વસ્ત્ર ગંધ, માલા
અલંકાર કો લેકર મિત્રજ્ઞાતિ, નિજક, સ્વજન, સંબન્ધી-પરિજન કી મહિલાઓ
કે સાથર ધિરી હુહ હોકર રાજગૃહ નગર કે ઠીક વીચો વીચ કે માર્ગ
સે નિકલતી હૈં. (નિગ્મચ્છિત્તા જેણેવ પુષ્કરિણી તેણેવ ઉવાગચ્છિત્તિ ઉવા-
ગચ્છિત્તા પુષ્કરિણી ઓગાહન્તિ, ઓગાહિત્તા ળ્હાયાઓ કયવલિકર્મમાઓ
સન્વાલંકારવિભૂષિયાઓ વિડલં અસળં આસાપમાણોઓ જાવ પરિભુજે-
માણીઓ દોહલં ઘિણેહ) ઔર નિકલ કર જહાં પુષ્કરિણી હૈ વહાં જાતી હૈં
જા કર ઉસમેં અવગાહન કરતી હૈં, અવગાહન કર સ્નાન કરતી હૈં-સ્નાત
હોકર લલિકર્મ વાયસાદિ કો અન્નાદિ કા ભાગ દેકર સમસ્ત અલંકારોં
સે શરીર કો વિભૂષિત કરતી હૈં ઔર ફિર ઉસ વિપુલ માત્રા મેં નિષ્પન્ન

તે માતાઓનાં જ સામુદ્રિક શાસ્ત્ર પ્રમાણેના શારીરિક લક્ષણો સફળ થયાં છે,
(જાઓ ણં વિડલં અસળં ૪ સુબહુયં પુષ્પવસ્ત્રગંધમલ્લાલંકારં ગઘાય
મિત્તનાઈ-નિયગ-મયળ-સંબંધિપરિયળમહિલાહિ ય સદ્ધિ સંપરિબુડાઓ
રાયગિહસ્ત નયરસ્સ મઝ્ઞં મઝ્ઞેણં નિગ્મચ્છન્તિ) જે માતાઓ પુષ્કળ પ્રમાણમાં
અશન પાન વગેરે ચાર જાતનો આહાર અને ખૂબ જ પુષ્પ, વસ્ત્ર, ગંધ, માળા
અને અલંકારોને લઈને મિત્ર, જ્ઞાતિ, નિજક, સ્વજન સંબંધી પરિજનની મહિલા
ઓની સાથે રાજગૃહ નગરના વચ્ચે વચ્ચે માર્ગમાં થઈને પસાર થાય છે.
(નિગ્મચ્છિત્તા જેણેવ પુષ્કરિણી તેણેવ ઉવાગચ્છિત્તિ ઉવાગચ્છિત્તા,
પુષ્કરિણી ઓગાહન્તિ, ઓગાહિત્તા ળ્હાયાઓ કયવલિકર્મમાઓ સન્વા-
લંકારવિભૂષિયાઓ વિડલં અસળં આપાપમાણોઓ જાવ પરિભુજે
માણીઓ દોહલં ઘિણેહ) અને પસાર થઈને જ્યાં પુષ્કરિણી છે ત્યાં જાય છે.
ત્યાં જઈને તેમાં ઉતરે છે, ઉતરીને નહાય છે. નહાઈને કાગડા વગેરે પક્ષીઓને
અન્નનો ભાગ અપીને બલિકર્મ કરે છે, અને શરીરનાં બધાં અંગોને ઘરેણાંઓથી
અલંકૃત કરે છે. અને ફરી તે પુષ્કળ પ્રમાણમાં તૈયાર કરવામાં આવેલા અશન

નયન્તિ । एवं संप्रेक्षते, संप्रेक्ष्य कल्पे यावज्ज्वलति यौव धन्यः सार्थवाहस्तत्रोवागच्छति, उपागत्य धन्यं सार्थवाहमेवमवादीत=एवं खलु देवानुप्रियाः । मम तस्य गर्भस्य (प्रभावेण) यावत् व्यपनयन्ति, तद् इच्छामि खलु देवानुप्रियाः ! भवद्भिरभ्यनुज्ञाता सन्तो यााद् विहर्तुम् । यथा सुखं देवानुप्रिये! मा प्रतियन्धं कुरु ततः खलु स

હુણ અજ્ઞાન પાનાદિક ચારી પ્રકાર કે આહાર કરતી હૈં—દૂમરી કો કરાતી હૈં—ઇમ તરહ જો અપને દોહલે કી પૂર્તિ કરતી હૈં । (एवं संप्रेक्षे) इम प्रकार उस दोहले में उसने विचार किया (संप्रेक्षित्वा कल्लं जाव जलन्ते जेणेव सत्थवाहे तेणेव उवागच्छइ) विचार करके फिर वह प्रातः होने ही जब सूर्य चमकने लग गया—तब जहां धन्य सार्थवाह था वहां गई । (उवागच्छिता घर्णा सत्थवाहं एवं वयासी) जाकर उसने धन्यसार्थवाह से इस प्रकार कहा (एवं खलु देवानुप्रिया ! मम तस्स गम्भस्स जाव विणेइ—तं इच्छामि णं देवानुप्रिया तुम्हेहि अब्भणुन्नाया समाणी जाव विहरित्तए) हे देवानुप्रिय ! मुझे उस गर्भ के प्रभाव से इम प्रकार का दोहला उत्पन्न हुआ है कि जो माताएं ऐसा २ करती हैं और अपने गर्भके मनोरथ की पूर्ति करती हैं वे धन्य हैं कृत लक्षणाहैं इत्यादि । अतः मैं आपके द्वारा आज्ञापित हो कर इसी रूप से अपना दोहलापन्न करना चाहती हूँ (इम प्रकार उसने अपना सब विचार धन्य सार्थवाह से निवेदित कर दिया) । धन्य सार्थवाहने उसका ऐसा अभिप्राय सुनकर उससे कहा—

પાન વગેરે ચારે ભાતને આહાર પોતે કરે છે. અને બીજાઓને કરાવે છે આ પ્રમાણે જે માતાઓ પોતાના દોહડની પૂર્તિ કરે છે તે માતાઓને ધન્ય છે (एव संप्रेक्षे) આ પ્રમાણે તેણે પોતાના દોહડ માટે વિચાર કર્યો. (संप्रेक्षित्वा कल्लं जाव जलन्ते जेणेव सत्थवाहे तेणेव उवागच्छइ) વિચાર કરીને તેણે સવારમાં ન્યારે સૂરજ પૂર્વ દિશામાં પ્રકાશિત થયો ત્યારે ન્યાં ધન્યવાર્થવાહ જ્યાં હતો ત્યાં ગઈ. (उवागच्छिता घर्णा, सत्थवाहं एवं वयासी) ત્યાં જઈને તેણે ધન્ય સાર્થવાહને આ પ્રમાણે કહ્યું—(एवं खलु देवानुप्रिया ! मम तस्स गम्भस्स जाव विणेइ—तं इच्छामि णं देवानुप्रिया तुम्हेहि अब्भणुन्नाया समाणी जाव विहरित्तए) હે દેવાનુપ્રિય ! ગર્ભાવસ્થાને લીધે મને દોહડ થયું છે. જે માતાઓ આ ભાતનું પોતાનું દોહડ પુરું કરી શકે છે. પોતાની ગર્ભેચ્છા પૂરી કરે છે તે માતાઓ ખરેખર ધન્ય છે. અને કૃતલક્ષણા છે વગેરે વગેરે. એટલા માટે હું આપની આજ્ઞા મેળવીને આ રીતે જ મારું દોહડ પુરું કરવા ઇચ્છું છું. (આ રીતે તેણે પોતાની ઇચ્છા ધન્ય સાર્થવાહની સામે પ્રકટ કરી). ધન્ય સાર્થવાહે તેની વાત સાંભળીને કહ્યું કે (अदासुइं देवानुप्रिया ! मा पडि

अनगरधर्मासृतवर्णिगीटीका अ. २ सू. ६ भद्रासार्थवाहीदोहनवर्णनम्

१०५

भद्रा सार्थवाही धन्येन सार्थवाहेनाभ्यनुज्ञाता सती हृष्टतुष्टा यावद् विपुलम् अशनं
 पानं स्वाद्यं स्वाद्यं यावत् स्नाना यावत् आर्द्रपटशाटिका यत्र च नागवृद्धं
 यावत् धूपं दहति, दग्ध्वा प्रणामं करोति, प्रणामं कृत्वा यत्रैव पुष्करिणी
 तत्रैवोत्तामच्छति। ततः खलु ता मित्रज्ञाति यावत् नगरमहिला भद्रां सार्थ
 वाहीं सर्वालंकारविभूषितां कुर्वन्ति। ततः खलु सा भद्रा सार्थवाही ताभिर्मित्रज्ञाति
 भिजकस्वजनसम्बन्धिपरिजननगरमहिलाभिः सार्धं तद् विपुलमशनं पानं स्वाद्यं
 स्वाद्यं यावत् परिभुञ्जाना च दोहदं व्यपनयति, व्यपनीय यस्या दिशः पादु-
 (अदामृद्धं देवानुप्पिया ! मा पडिवंशं करेह) हे देवानुप्पिये ! तुम्हें जैसे सुख
 हो वैसा करो इसमें देरी मत करो (तएणं सा भद्रा सत्थवाही धन्नेणं
 सत्थवाहेणं अब्भणुत्ताया समाणो हट्ट तुट्ठा) उसके बाद उस भद्रा सार्थ-
 वाहीने धन्य सेठ से अनुमति प्राप्त कर बहुत ही अधिक हर्षित और
 मन्तुष्ट चित्त हो (जाव) यावत् (विपुलं असणं ४ जाव ण्हाया) विपुलमात्रा
 में चारों प्रकार का आहार तैयार किया—यावत् उसने पुष्करिणी में स्नान किया
 (जाव उल्लपडमाडिया जेणेव नागवरणं जाव धूपं डहइ) यावत् गीली साड़ी
 पहिने हुए ही फिर उसने उस पुष्करिणी से कमलों को लिया और जहाँ
 नागधर आदि थे वहाँ गई—बहुमूल्य पुष्पांशु कर उनके समक्ष धूप दिवाई।
 इस प्रकार यहाँ पाँचवें सूत्र में जो वर्णन है वह समझ लेना (उडित्ता पणामं
 करेइ—पणामं करित्ता जेणेव पावसरिणी तेणेव उतामच्छइ) धूप दिखा चुकने
 पर उसने उन्हें प्रणाम किया प्रणाम कर फिर वह पुष्करिणी पर वापिस
 आ गई (तएणं ताओ मित्तनाइ निथगसणसंबंधिपरियणनगरमहिलावर्णि
 वंधं करेह) छे देवानुं प्रिये ! तमने जेम सुअ थाय तेम करे, भोटुं करे नडि.
 (तए णं सा भद्रा सत्थवाही धन्नेणं सत्थवाहेणं अब्भणुत्ताया समाणो
 हट्ट तुट्ठा) त्थार आद ते लद्धा सार्थवाही धन्य सार्थवाहीनी पासेथी आत्ता भेणवीने
 पूअ अ प्रसन्न अने संतुष्ट थथ. (जाव) यावत् (विपुलं असणं ४ जाव ण्हाया)
 पुष्कण प्रमाणमां थारे प्रकरेना आहार जनावराज्ये. अने थार पछीं तेछे पुष्करि-
 णीमां स्नान कथुं (जाव उल्लपडमाडिया जेणेव नागवरणं जाव धूपं
 डहइ) बीना लुगडे अ तेछे पुष्करिणीमांथी कमणो वीधां अने नागधर वगेरेना
 देवस्थानमां गछ. पूअ अ डिंमति पुण्णे वगेरेथी ते जध्वा देवानी पूअ करी तेमनी
 सामे धूपसणी सणगावी. आगणनुं वरुण पाडोअये पांथमां सूत्र प्रमाणे अ
 जण्णुवुं जेअये. (उडित्ता पणामं करेइ पणामं करित्ता जेणेव पोस्वरिणी ते-
 णेव उतामच्छइ) धूप क्यो आद तेछे तेमने प्रणाम कया. प्रणाम कयां आद
 करीने पुष्करिणीना किनारे आवी गछ. (तए णं ताओ मित्तनाइ निथगमयण

भूता तामेव दिशं प्रतिगता । ततः खलु सा भद्रा सार्थवाही सम्पूर्ण दोहदा यावत् तं गर्भं सुखं मुखेन परिवहति । ततः खलु सा भद्रा सार्थवाही नवसु मासेषु बहुपतिपूर्णेषु अर्द्धाष्टमेषु रात्रिन्दिवेषु (व्यतीतेषु) सुकुमारपाणिपादं यावत् दारकं प्रजनिता । ततः खलु तस्य दारकस्य अम्मापितरौ प्रथमे दिसे जातवर्म कुरुतः कृत्वा तथैव यावत् विपुलमशनं पानं स्वाद्यं स्वाद्यमुपस्कारयतः, उपस्कार्य

य सद्धिं तं विपुलं असणं ४ जाव परिभुजमाणी य दोहलं विणेइ) इसके बाद उन मित्र ज्ञाति निजक, स्वजन, संबन्धी, परिजन की नगर महिलाओं के साथ २ उस ४ चारों प्रकार के आहार को किया कराया—और अपने दोहले की पूर्ति की । (विणिइत्ता जामेव दिस्सि पउब्भूया तामेव दिस्सि पडिगया) दोहले की पूर्ति कर वह फिर जिस दिशा से प्रकट हुई थी—आई थी उसी दिशा की ओर चली गई । अर्थात् अपने घर पहुँच गई (तएणं सा भद्रा सत्यवाही संपुनडोहला जाव तं गव्वं सुहं सुहेणं परिवहइ) इसके अनन्तर उस भद्रा सार्थवाहीने कि जिसका गर्भ मनोरथ अच्छी तरह परिपूर्ण हो गया है यावत् अपने गर्भ को भलीभाँति से सुख पूर्वक परिवहन किया । (तएणं सा भद्रा सत्यवाही णवण्हं मासाणं बहुपडिपुण्णाणं अद्धइराइंदियाणं सुकुमालपाणिपायं दारगं पयाया) बाद में जब गर्भ के ठीक नौ मास ७। साढ़े सात दिन समाप्त हो चुके तब उसने सुकुमार कर चरणवाला पुत्र को जन्म दिया । (तएणं तस्स दारंगस्स अम्मापियरो पढमे दिवसे जाय कम्मं करेति, करिन्ता तहेव विउलं असणं ४ उवक्खडावेति) इसके बाद

संबन्धिपरिणणगरमहिलाहिं य सद्धिं तं विपुलं असणं ४ जाव परिभुजमाणी य दोहलं विणेइ) त्थार आह तेण्हे पोतान्ना सणंधीनी नगरनी श्रीअो साथे थारे नतने आहार कथां, अने करावडाव्थे, आ रीते तेण्हे पोतान्ना दोहदनी पूर्ति करी. (विणेइत्ता जामेव दिस्सि पाउब्भूया तामेव दिस्सि पडिगया) दोहद पूर्ति कथां आह ते न्यांथी आबी छती. त्यां आदी गर्भ अेटदे ते तेना घेर थोडोथी गर्भ. (तए णं सा भद्रा सत्यवाही संपुनडोहला जाव तं गव्वं सुहं सुहेणं परिवहइ) त्थार पछी पूण दोहदा भद्रा सार्थवाही सुभेथी पोतान्ना गर्भने परिवहन करती रहेवा लागी. (तए णं सा भद्रा सत्यवाही णवण्हं मासाणं बहुपडिपुण्णाणं अद्धइराइंदियाणं सुकुमालपाणि पायं दारगं पयाया) आ प्रभाण्णे गर्भं न्यारे अराअर नव भास अने साडा सात दिवस रातने थये. त्थारे भद्रासार्थवाडीअे सुकैमण हाथ पग पाणा पुत्रने जन्म आप्थे (तए णं तस्स दारंगस्स अम्मापियरो पढमे दिवसे जायकम्मं करेति करिन्ता तहेव जाव विउलं असणं ४ उवक्खडावेति) त्थार पछी

अनगारधर्मानुतवर्धिणीटीका अ. २ सू. ६ भद्रासार्थवाहीदोहदाखिणंनम

६०९

तथैव मित्रज्ञातिनिजकम्बजनसम्यन्धिपरिजनान् भोजयित्वा इममेतद्रूपं 'गौणं' गौणं=गुणैर्निर्वृत्तं गौणं=यथार्थ, 'गुणनिष्कन्नं' गुणनिष्पन्नं=गुणसञ्जातं नामधेयं कुरुतः-यस्मात् खलु आवयोरयं दारको बहूनां नागप्रतिमानां च यावत् वैश्रवणप्रतिमानां च 'उवाऽयलद्धे-य' उपवाचितलब्धः=प्रार्थनया प्राप्तः तद् भवतु खलु आवयोरयं दारकः 'देवदिन्ने नामेण' देवदत्तो नाम्ना । ततः खलु तस्य दा'कस्याम्बापितरौ नामधेयं कुरुतः 'देवदत्तः' इति । ततः खलु तस्य दारकस्याम्बापितरौ यागं च दायं च भागं च अक्षयनिधिं चानु-वर्द्धयतः ॥ सूत्र ६ ॥

बालक के माता पिताने प्रथम दिन बालक का जात कर्म किया करके उसी तरह यावत् विपुल मात्रा में अशन आदिचारों प्रकार का आहार तैयार किया (उवम्बलडावित्ता तद्देव मित्रनाइनिजकमयणसंबंधिपरिजणे भोयावेत्ता अयमेयारूवं गौणं गुणनिष्कन्नं नामधेज्जं करेति) आहार तैयार करके फिर उन्होंने उसे मित्र, ज्ञाति, निजक, स्वजन संबंधिजन और परिजनों को खिलाया-खिलाकर उन्होंने वच्चे का नाम यथार्थरूप में गुणों से निष्पन्न होने के कारण इस तरह वक्ष्यमाणरूप से रक्खा ! (जम्हाणं अम्हं इमे दारए बहूणं नागपडिमाण य जाव वेसमणपडिमाण य उवइयलद्धे तं होउणं अम्हं इमे दारए देवदिन्ने नामेणं) यह हमारा पुत्र-नाग प्रतिमा यावत् वैश्रवण प्रतिमाओं की मनौती से उत्पन्न हुआ है इसलिये इसका नाम देवदत्त हो। (तएणं तस्स दारगस्स अम्मापियरो नामधेज्जं करेति) इस प्रकार कहकर उस दारक के माता पिताने उसका नाम देवदत्त रख दिया। (तएणं तस्स दारगस्स अम्मापियरो जायं च दायं च

आणकनां मातापिताये जन्मना पड़ेला दिवसे पुष्कण प्रमाणुमां अशन वगेरे यारे यार प्रकारेना आहार तैयार कराये। (उवम्बलडावित्ता तद्देव मित्रनाइ-निजकमयणसंबंधिपरिजणे भोयावेत्ता अयमेयारूवं गौणं गुणनिष्कन्नं नामधेज्जं करेति) आहार तैयार करायेने तेभने मित्र, ज्ञाति, निजक, स्वजन संबंधिजन अने परिजनोने जमाउयां जमाडीने तेमणे आणकनुं नाम तेना शुणे। प्रमाणे राण्थुं (जम्हाणं अम्हं इमे दारए बहूणं नागपडिमाण य जाव वेसमणपडिमाण य उवइयलद्धे तं होउणं अम्हं इमे दारए देवदिन्ने नामेणं) लोकानी सामे आणकनां मातापिताये कहुं के आ अमाशे। पुत्र नाग वैश्रमण्य वगेरे देव प्रतिमाओनी भानता राणवाथी थये छे, ज्येथी आनुं नाम देवदत्त राणवाभां आण्थुं छे। (तए णं तस्स दारगस्स अम्मापियरो नामधेज्जं करेति) आ प्रमाणे आणकनां मातापिताये भणीने आणकनुं नाम देवदत्त पाण्थुं। (तए णं तस्स दारगस्स अम्मापियरो जायं च

मूलम्—तएणं से पंथए दासचेडए देवदिन्नस्स दारगस्स
 बालग्गाही जाए, देवदिन्नं दारयं कडीए गेण्हइ, गेणिहत्ता बहूहिं डिंभ
 एहि य डिंभयाहि य दारएहि य दारियाहि य कुमारएहि य कुमारियाहि य
 सद्धि संपरिवुडे अभिरमइ। तए णं भद्दा सत्थवाही अन्नया कयाइं देव-
 दिन्नं दारयं ण्हायं कयवलिकम्मं कयकोउलपायच्छित्तं सव्वालंकार-
 विभूसियं करेइ, करित्ता पंथयस्स दासचेटयस्स हत्थयंसि दलइ। तएणं
 से पंथए दासचेडए भद्दाए सत्थवाहीए हत्थाओ देवदिन्नं दारगं
 कडिए गिण्हइ, गिणिहत्ता सयाओ गिहाओ पडिनिक्खमइ, पडिनि-
 क्खमित्ता बहूहिं डिंभएहि य डिंभियाहि य कुमारएहि य कुमारियाहि
 य सद्धि संपरिवुडे जेणेव गयमग्गे तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता
 देवदिन्नं दारगं एगंते ठावेइ, ठावित्ता बहूहिं डिंभएहि य जाव
 कुमारियाहिय सद्धि संपरिवुडे पमत्ते यावि विहरइ। इमं च णं विजए तक्करे
 रायगिहस्स बहूणि दाराणि य अवदाराणि य तहेव जाव आभोएमाणे
 मग्गेमाणे गवेसेमाणे जेणेव देवदिन्ने दारए तेणेव उवागच्छइ, उवा-
 गच्छित्ता देवदिन्नं दारगं सव्वालंकारविभूसियं पासइ पासित्ता देवदिवस्स
 दारगस्स आभरणालंकारेसु मुच्छिए गट्टिए गिद्धे अज्झोववन्ने पंथयं

अक्खयनिहिं च अणुवड्ढेति) बालक के नाम संस्कार होने के पश्चात् मातापिताने
 उन नागवादि क प्रतिमाओं की खूब सेवा की—दान दिया—अपने हिस्से में से खूब
 द्रव्य का वितरण किया और उनके कोष की खूब वृद्धि की ॥ सूत्र ६ ॥

दायं च भाय च अक्खयनिहिं च अणुवड्ढेति) भाग्यकनां नाम संस्कार भाद
 भाग्यकनां मातापिताये नाग वगेरे प्रतिमाओंनी पूज्य ज सारी, पेटे पूज्य करी,
 पुष्पज्य प्रमाणुमां दान आय्युं, पीताना भागना द्रव्यनुं गहु ज प्रमाणुमां वितरण
 क्युं अने देवताओंना कोषनी पूज्य अभिवृद्धि करी ॥ सू ६ ॥

दासचेडं पमत्तं पासइ, पासित्ता दिसालोय करेइ करेत्ता देवदिन्नं
 द्वारगं गेण्हइ, गेण्हित्ता कक्खंसि अल्लियावेइ अल्लियावित्ता उत्तरिज्जेणं
 पिहेइ, पिहित्ता सिग्धं तुरियं चवलं चेइयं रायगिहस्स नगरस्स अव-
 हारेणं निग्गच्छइ, निग्गच्छित्ता जेणेव जिण्णुज्जाणे जेणेव
 भग्गकूवए तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता देवदिन्नं दारयं जीवि
 याओ ववरोवेइ, ववरोवित्ता आभरणालंकारे गिण्हइ गिण्हित्ता देव-
 दिन्नस्स दारगस्स सरीरगं निप्पाणं निच्चेट्ठं जीवियविप्पज्जं भग्गकू-
 वए पक्खिवइ, पक्खिवित्ता जेणेव मालुयाकच्छए तेणेव उवागच्छइ
 उवागच्छित्ता मालुयाकच्छयं अणुपविसइ, अणुपविसित्ता निच्चले
 निष्फंदे तुसिणीए दिवसं खवेमाणे चिट्ठइ ॥सू. ७॥

टीका—‘तएणं से पंथए’ इत्यादि—‘तएणं’ ततः खलु=तदनन्तरं ‘से’
 असौ पांथकनामा ‘दासचेडए’ दासचेटकः= दासपुत्रो यो धन्यसार्थवाहस्य
 गृहे कर्मकरत्वेन स्थित आसीत्—स देवदत्तस्य दारकस्य ‘बालगाही’ बाल
 ग्राही बालं ग्रहीतुं शीलमस्यास्तीति बालग्राही=शिशुसंरक्षको जातः । असौ देव-
 दत्तं दारकं कट्यां गृह्णाति, गृहीत्वा बहुभिः ‘डिम्भएहि य’ डिम्भकैश्च,

‘तएणं से पंथए दासचेडए’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (से पंथए दासचेडए) यह पांथकनाम
 का दास पुत्र जो धन्य सार्थवाह के घर पर—नौकर—था (देवदिन्नस्स दारगस्स
 बालगाही जाए) वह देवदत्त का बालग्राही—शिशु अवस्था का संरक्षक—
 हुआ । (देवदिन्नं दारयं कडीए गेण्हइ) यह देवदत्त को अपनी कमर=गोद में
 लिये रहता था । (गेण्हित्ता) यह उसे अपनी गोद में लेकर (वहूहिं

तएणं से पंथए दासचेडए इत्यादि ॥

टीकार्थ (तएणं) त्थार पछी (से पंथए दासचेडए) पांथक नामे दास
 पुत्र—के धन्यसार्थवाहना घेर नोकर हुतो— (देवदिन्नस्स दारगस्स बालगाही
 जाए) आणक देवदत्तना संरक्षणु भाटे नियुक्त करवाभां आव्यो (देवदिन्नं दारगं
 कडीए गेण्हइ) ते देवदत्तने डेउ=भोगाभां भेसाडीने राखतो हुतो. (गेण्हित्ता) अने

डिम्भाः=अल्पकालिकाः शिशवः. डिम्भा एव डिम्भकास्तैः, डिम्भिकाभिश्च= अल्पकालिकबालिकाभिश्च, 'दारएहि य, दारकैश्च=बहुकालिकबालकैः, दारिकाभिश्च=बालिकाभिः सार्द्धं संपरिवृतः=सहितः 'अभिरममाणे' अभिरममाणः= क्रीडन् सन् 'अभिरमइ' अभिरमति=निष्ठति। ततः खलु सा भद्रा सार्थवाही अन्यदा कदाचित् देवदत्तं दारकं 'ह्वाया' स्नातं कारितस्नानं, 'कयबलिकम्मं' कृतबालकर्माणम्=अरिष्टादि निवारणाय पशुपक्ष्यादि सर्वपापानि मिश्रं कारितान्नोत्सर्गम् 'कयकोउयमंगलपायाच्छित्तं' कृतकौतुकमङ्गलपायश्चित्तं=दृष्टिदोषादिनिवारणार्थं कृतमघी तिलकादिकं सर्वालंकारविभूषितं करोति.

डिम्भएहि य डिम्भियाहि य दारएहि य दारियाहि य कुमारेहि य कुमारियाहि य सद्धिं संपरिवुडे अभिरममाणे अभिरमइ) अनेक डिम्भकों के—छोटे-बालकों के साथ अनेक छोटी-बालिकाओं के साथ, अनेक दारकों के साथ—डिम्भकों की अपेक्षा कुछ अधिक उमरवाले बालकों के साथ कुछ अधिक अनेक दारिकाओं के साथ, अनेक कुमार और कुमारिकाओं के साथ उनसे युक्त होकर क्रीडा किया करता था। अर्थात् उन सबके साथ मिलकर वह उस देवदत्त बालक को खिलाया करता था। (तएण सा भद्रा सत्थवाही अन्नया कयाइं देवदिन्नं दारयं ण्हायं कयबलिकम्मं कयकोउयमंगलपायाच्छित्तं सर्वालंकारविभूसियं करेइ) एक दिन की वान है कि उस भद्रा सार्थवाही उस देवदत्त नामके अपने पुत्र को स्नान करवा कर तथा उसके निमित्त से वायसादि पक्षियों को अन्नादि का भागरूप बलिकर्म कर एवं कौतुक, मंगल और प्रायश्चित्त विधि समा-

जोणाभां भेसाडीने (बहूहिं डिम्भएहि य डिम्भियाहे य दारएहि य दारियाहि य कुमारेहि य कुमारियाहि य सद्धिं संपरिवुडे अभिरममाणे अभिरमइ) अनेक डिम्भकों-नाना नानां धण्डां आणकेनी साथे-नानी नानी आणाओनी साथे, धण्डा दारकेनी साथे ओटवे के डिम्भकों-कतां जरा मोटी उमर वाणा आणकेनी साथे—धण्डा दारिकाओनी साथे, धण्डा कुमार अने कुमारिकाओनी साथे भणीने रमतो रमाउतो डतो. ओटवे के पांथक अधां आणकेनी साथे भणीने देवदत्त रमाउतो डतो. (तए णं सा भद्रा सत्थवाही अन्नया कयाइं देवदिन्नं दारयं ण्हायं कयबलिकम्मं कयकोउयमंगलपायाच्छित्तं सर्वालंकारविभूसियं करेइ) एक दिवस भद्रा सार्थवाहीने पोताना आणक देवदत्तने नव-अवोने ते निमित्ते काजडा वगेरे पक्षीओने अन्न वगेरेनो भाग अर्पिने, कौतुक, मंगल अने प्रायश्चित्त विधि पूरी करी अने तयार जाद आणकने सुंदर धरेणुंओथी

कृ वा पाण्थकस्य दासचेटकस्य हस्ते ददाति । ततः खलु स पाण्थको दास-
चेटको भद्रायाः सार्थवाद्या हस्ताद् देवदत्तं दारकं कट्यां गृह्णाति, गृह्णत्वा
स्वकाद् गृहात् प्रतिनिष्क्रामति, प्रतिनिष्क्रम्य बहुभिः डिम्भकैश्च डिम्भिकाभिश्च
दारकैश्च दारिकाभिश्च, कुमारकैश्च कुमारिकाभिश्च सार्द्धं संपरिवृतो यत्रैव राज-
मार्गस्तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य देवदत्तदारकमेकान्ते 'ठवेड' स्थापयति=उपवेशयति
उपवेश्य बहुभिः डिम्भकैश्च यावत्कुमारिकाभिश्च सार्द्धं संपरिवृतः 'पमते'
पमतः=तद्रक्षणे प्रमादवान् चापि 'विहरइ' विहरति=बालकबालिकादिभिः
सहान्यत्र रमते ।

चरित कर समस्त अलंकारों से विभूषित किया (करिन्ता पंथयस्स दासचेट
यस्स हत्थयंसि दलयइ) विभूषित करके बाद में उसने उसे पांथक दास
चेटय के हाथमें दे दिया ! (तएणं से पंथए दासचेडए भद्दाए मत्थवा
हीए हत्थाओ देवदिन्न दारयं कडिए गिणइ) उस पांथकदासचेटकने भद्रा
सार्थवादीके हाथ से लेकर देवदत्त को अपनी कटी=गोद में ले लिया ।
(गिण्हिन्ता सयाओ गिहाओ पडिनिक्खमइ) और लेकर वह अपने घर
से बाहर निकला । (पडिनिक्खमिन्ता बहूहिं डिम्भएहिं डिम्भयाहिं य कुमा-
रएहिं य कुमारियाहिं य सद्धिं संपरिवुडे जेणेव रायमग्गे तेणेव उवा-
गच्छइ) निकल कर वह अनेक डिम्भकों से अनेक डिम्भिकाओं से कुमार
और कुमारिकाओं से घिरा हुआ होकर जहां राजमार्ग था वहां पर गया
(उवागच्छिन्ता देवदिन्नं दारयं एगंते ठावेड, ठाविन्ता बहूहिं डिंभएहिं
जाव कुमारियाहिं य सद्धिं संपरिवुडे पमत्ते यावि विहरइ। जाकर उसने

अलंकृत कियीं. (करिन्ता पंथयस्स दासचेटयस्स हत्थयंसि दलयइ) आणकने
घरेलुओंआधी अलंकृत कयीं. आह माताओ नेने पांथक दास चेटकने सोंपी दीथो.
(तए णं से पंथए दासचेडए भद्दाए मत्थवाहीए हत्थाओ देवदिन्नं
दारयं कडिए गिणइ) पांथक दासचेटके लद्दा सार्थवादीना हाथमांथी आणकने
लधने पोताना ओणाभां लध दीथो. (गिण्हिन्ता सयाओ गिहाओ पडिनिक्ख-
मइ) अने लधने ते घरेली आहार निकल्यो. (पडिनिक्खमिन्ता बहूहिं डिम्भ
एहिं डिम्भयाहिं य कुमारयाहिं य कुमारियाहिं य सद्धिं संपरिवुडे जेणेव
रायमग्गे तेणेव उवागच्छइ) नीकणीने ते घल्ला डिलिडो-आणको-डिलि-
काओ-आणाओ, तेभज कुमार अने कुमारीओनी साथे ज्यो राज-
मार्ग हुतो त्यां गयो. (उवागच्छिन्ता देवदिन्नं दारयं एगंते ठावेड
ठाविन्ता बहूहिं डिंभएहिं जाव कुमारियाहिं य सद्धिं संपरिवुडे पमत्ते यावि

अयं च खलु विजयस्तस्करो राजगृहस्य नगरस्य बहूनि द्वाराणि च 'अवदाराणि य' अपद्वाराणि=लघुद्वाराणि च 'तद्देव तथैव=पूर्वदेवात्र सर्वस्थानानि वाच्यानि यावत् 'आभोएमाणे आभोगयन्=सोपयोगमवलोकयन् मार्गयमाणो गवेषयमाणो यत्रैव देवदत्तो दारकस्तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य देवः तं दारकं सर्वालङ्कारविभूषितं पश्यति, दृष्ट्वा देवदत्तस्य दारकस्थाभरणालङ्कारेषु 'मुच्छिष्टे' मूर्च्छितः=कर्तव्यव्यापारशून्यः 'गद्विष्टे' ग्रथितः=एकाग्रतामापन्नः, 'गिद्धे' गृद्धः=लुब्ध 'अज्ज्ञोववन्ने' अध्युपपन्नः=ममत्वबहुलः पान्थकं दाम

उस देवदत्त दारक को एकांत में छोड़ दिया और स्वयं उन दिभक्त यावत् कुमारिकाओं के साथ घिरा हुआ होकर प्रमादवान् बन गया— अर्थात् उन बालक चालिका आदिकों के—साथ अन्यत्र खेलने लग गया। (इमंच णं विजए तक्करे रायगिहस्स नगरस्स बहूणि दाराणि य अवदाराणि य तद्देव जाव आभोएमाणे मभोमाणे गवेसेमाणे जेणेव—देव दिन्ने दारए तेणेव उवागच्छइ) इतने में विजय तस्कर राजगृह नगर के अनेक द्वारों को अनेक छोटे २ द्वारों को पहिले की तरह उपयोग पूर्वक देखता हुआ उन्हें चार २ तपासता हुआ, सूक्ष्मदृष्टि से उनकी गवेषणा करता हुआ जहां वह देवदत्त दारक था वहां आया। (उवागच्छित्ता देवदिन्नं दारगं सत्वालंकारविभूसियं पासइ) आकर उसने देवदत्त दारक को समस्त अलंकारों से विभूषित हुआ देखा। (पासित्ता देवदिन्नस्स दारगस्स आभरणालंकारेसु मुच्छिष्टे गद्विष्टे गिद्धे अज्ज्ञोववन्ने पंथयं दास-षेडं पमत्तं पासइ) देखकर के वह देवदत्त के आभरण और अलंकारों में मुविहरइ) त्यां पडोन्थिने तेण्हे देवदत्तने प्रमाद पथ थडिने ओकांत जग्याओ भूरी दीया अने पोते ने जया डिल्लक, डिल्लिका कुमार अने कुमारिकाओनी साथे रमतमां पडी जये। ओटवे डे तेमनी साथे रमवा लाग्यो। (इमंच णं विजए तक्करे रायगिहस्स नगरस्स बहूणि दाराणि य अवदाराणि य तद्देव जाव आभोएमाणे गवेसेमाणे जेणेव देवदिन्ने दारए तेणेव उवागच्छइ) ओटलाभां विजय नामे ते तस्कर (चार) राजगृह नगरना अनेक दरवाजाओ, अनेक नाना दरवाजाओने पडिलांनी जेम ज येरीनी ताकमां जीणी नजरे तपासतो जेतो—ज्यां जाणक देवदत्त हुतो त्यां आओ। (उवागच्छित्ता देवदिन्नं दारगं सत्वालंकारविभूसियं पासइ) त्यां आवतांनी साथे ज तेण्हे जाणक देवदत्तने सर्वालंकारेथी अलंकृत थयेवो जये। (पासित्ता देवदिन्नस्स दारगस्स आभरणा-लंकारेसु मुच्छिष्टे गद्विष्टे गिद्धे अज्ज्ञोववन्ने पंथयं दासचेडं पमत्तं

चेष्ट 'पमत्त' पमत्तम् अन्यत्र संलग्नचित्त पश्यति, दृष्ट्वा दिशालोपं' दिशावलो-
कम्— 'अभिन्नचमरे कस्यापि गमनागमनमस्ति न वा ?' इति सकलदिशा
निरीक्षणं करोति, कृत्वा देवदत्तं दारकं गृह्णाति, गृहीत्वा 'कक्खंसि' कक्षे=
बालूमूले 'अल्लियावेइ' आलीनयति=अन्तर्धानं करोति आलीनयित्वा 'उत्त-
रिज्जेणं' उत्तरीयेण=उपरिवस्त्रेण 'दुपट्ठा' इति भाषायां, तेन 'पिहेइ' पिद-
धाति,=प्रच्छादयति, प्रच्छाद्य शीघ्रं त्वरितं चपलं वेगितं=शीघ्रातिशीघ्रमित्यर्थः
राजगृहस्य नगरस्यापद्वारेण निर्गच्छति, निर्गत्य यत्रैव जीर्णोद्यान. यत्रैव
भग्नकूपस्तत्रैवोपागच्छति. उपागत्य देवदत्तं दारकं 'जीवियाओ' जीविनात्
चिञ्चित हा गया--ग्राथत हा गया--उभयं एकाग्र बन गया, अथवा गृह--
लुब्ध हो गया--इन्हें मैं लूँ इस स्थिति से युक्त हुए उभयने साथ
में पंथक दास चेष्टक का भी अन्यत्र संलग्न चित्तवाला देवा (पासिता
दिशालोपं करेइ करिता देवदिन्नं दारयं गेण्हइ) देखकर फिर उसने दिशा-
वलोकन किया--आजू बाजू का ओर इधर उधर देखा की कहीं से कोई
आता जाता तो नहीं है, जब कोई कहीं नहीं दिखाईपडा तो उभयने
उसी समय उस देवदत्त दारक को उठा लिया। (गेण्हित्ता कक्खंसि
अल्लियावेइ, अल्लियाविता उत्तरिज्जेणं पिहेइ) उठाकर फिर उसने उसे
अपनी काँख में छुपा लिया। छुपाकर बाद में उसे दुपट्ट से ढक दिया
(पिहित्ता मिथं, तुरियं चपलं चेइयं रायगिहस्स नयरस्स अवहारेणं निगच्छइ)
ढक कर वह फिर वहाँ से शीघ्र, त्वरित, जल्दी जल्दी राजगृह नगर के
अपद्वार पिछले द्वार २ से बाहर निकला (निगच्छित्ता जेणेव जिण्णुज्जाणे जेणेव

पासइ) देवदत्तने बहुत भूख धरेणुआथी अलंघृत लेधने ते मोडवथ थध गये,
तेसुं चित्त धरेणुआथीमां न थांठी गयुं अथवा तो ते लोभाध गये। आ धरेणु-
आने हुं डरी लडं आ नतने विचार तेना मनमा रकुथी। थारे दास चेष्टक
पंथकने पणु त्यां थोडे हर रमतमां तद्धीन लेथे। (पासिता दिशालोपं करेइ करिता
देवदिन्नं दारयं गेण्हइ) पंथकने लेथे पछी तेणु थामेर लेथुं के केअ आवतुं
तो नथी ? थारे तेने केअ देआयुं नडि। थारे तेणु तरत आणक देवदत्तने उपाडी
दीधो। (गेण्हित्ता कक्खंसि अल्लियावेइ अल्लियाविता उत्तरिज्जेणं पिहेइ) उपाडीने
तेणु आणकने पडआमां छुपावीने तेने दुपट्ठाथी ढांकी दीधो। (पिहित्ता मिथं तुरियं
चपलं चेइयं रायगिहस्स नयरस्स अवहारेणं निगच्छइ) ढांकीने ते सत्वर
त्वरित गतिथी राजगृह नगरना अपद्वारथी अद्वार नीकणी गये। (निगच्छित्ता
जेणेव जिण्णुज्जाणे जेणेव भग्नकूप तेणेव उपागच्छइ) नीकणीने ते
ते जथां गयुं उद्यान अने भग्न कूपो हतो त्यां पडोआथे। (उपागच्छित्ता

૬૧૬

શાતાધર્મકથાક્રમૈરે

માણેમ્યઃ વવરોવેદ્' વપરોપયાત=પૃથક્કરાતિ મરતત્યથઃ, જોવિતા-
દ્વયપરોપ્ય આમરણાલક્ષારાન્ ગૃહ્ણાતિ, ગૃહીત્વા દેવદત્તામ્ય દારયકમ્ય શરીરં
'નિષ્પાણં' નિષ્પાણમ્=શ્વાસોચ્છ્વાસાદિ માણરહિતં 'નિચ્ચેદ્' નિશ્ચેષ્ટં=જીવનવ્યાપાર-
રહિતં 'જીવિવિપ્પજદ્' 'જીવિવિપ્પજદ્મ=આત્મપ્રદેશરહિતં દેવદત્તાદારકશરીરં ભગ્નકૂપે
પ્રાક્ષપતિ, પ્રક્ષિપ્ય યત્રૈવ માલુકાકક્ષકસ્તૈવોપાગચ્છતિ, ઉપાગત્ય માલુકાકક્ષ-
કમનુપ્રવિશતિ, અનુપ્રવિશ્ય 'નિચ્ચલે' નિશ્ચલઃ=ગમનાગમનાદિવર્જિતઃ 'નિષ્ફંદે'
નિષ્ફંદઃ=હસ્તપાદાદ્યવયવનભરહિતઃ 'તુસિળી' તૃણીકઃ=વચનવ્યાપાર-
રહિતઃ મન્ દિવસં=તદિનં 'સ્વેમાણે' ક્ષપયન્=ગમયન્ તિષ્ઠતિ ॥સૂ. ૭॥

ભગ્નકૂપ, તેણેવ ઉવાગચ્છડ) નિકલ કર વહાં ગયા કિ જહાં વહ જીર્ણ
ઉદ્યાન ઓર ભગ્ન કૂપ થા । (ઉવાગચ્છિત્તા દેવદિન્નં દારયં જીવિયાઓ
વવરોવેદ) વહાં પહુચ કર ઉસને ઉસ દેવદત્ત દારક કી માર ઢાલા ।
(વવરોવિત્તા આમરણાલંકારે ગિળ્હડ, ગિળ્હિત્તા દેવદિન્નસ્સ દારગસ્સ સરીરં
નિષ્પાણં નિચ્ચેદ્ જીવિવિપ્પજદ્ ભગ્નકૂપ પવિસ્વદ) માર કર ઉસકે
મમસ્તઆભૂષણ ઉતાર લિયે--ઓર દેવદત્ત દારક કે ઉસ નિષ્પાણ, નિશ્ચેષ્ટ
તથા આત્મપ્રદેશોં સે વિહીન બને હુણ શરીર કો ભગ્નકૂપ મેં ઢાલ દિયા ।
(પવિસ્વવિત્તા જેણવ માલુયા કચ્છણ તેણેવ ઉવાગચ્છડ ઉવાગચ્છિત્તા
માલુયા કચ્છણ અણુપવિસડ, અણુપવિસિત્તા નિચ્ચલે નિષ્ફંદે તુસિળી
દિવસં સ્વેમાણે ચિટ્ઠડ) ઢાલકર ફિર વહ જહાં માલુકા કક્ષ થા વહાં
આયા । આકર વહ ઉસમેં પ્રવિષ્ટ હુઆ--ઓગ ઉમી મે ચુપવાપ ઘુસે
ઉપને નિશ્ચલ ઓર નિશ્ચેષ્ટ હોકર વહ અપના દિન વ્યતીત--ક્રિયા । ॥સૂત્ર ૭॥

દેવદિન્નં દારય જીવિયાઓ વવરોવેદ) ત્યાં પહોંચીને તેણે બાળક દેવદત્તને મારી
નાખ્યો. (વવરોવેત્તા આમરણાલંકારે ગિળ્હડ ગિળ્હિત્તા દેવદિન્નસ્સ દારગસ્સ
સરીરં નિષ્પાણં નિચ્ચેદ્ જીવિવિપ્પજદ્ ભગ્નકૂપ પવિસ્વદ) મારીને
તેનાં બધાં ઘરેલુઓ તેણે ઉતારી લીધાં અને તેના નિષ્પ્રાણ, નિશ્ચેષ્ટ તેમજ આત્મ
પ્રદેશો વગરના શરીરને ભગ્ન કૂપમાં ફેંકી દીધું. (પવિસ્વવેત્તા જેણવ માલુયા
કચ્છણ તેણેવ ઉવાગચ્છડ ઉવાગચ્છિત્તા માલુયાકચ્છણ અનુપવિસડ
અણુપવિસિત્તા નિચ્ચલે નિષ્ફંદે તુસિળી દિવસં સ્વેમાણે ચિટ્ઠડ)
(ફેંકીને તે ન્યાં માલુકા કક્ષ હતો ત્યાં ગયો. જીને તેમાં પ્રવેશીને તેણે ચુપ
વાપ નિશ્ચળ અને નિશ્ચેષ્ટ થઈને પોતાનો દિવસ પસાર કર્યો. ॥ સૂત્ર ૭ ॥

मूलम्--तएणं से पंथए दासचेडे तओ मुहुत्तंतरस्स जेणेव देवदिन्ने दारए ठविए तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता देवदिन्नं दारगं तंसि ठाणंसि अपासमाणे रोयमाणे कंदमाणे विलवमाणे देवदिन्नस्स दारगस्स सब्बओ समंता मग्गणगवेसणं करेइ करित्ता देवदिन्नस्स दारगस्स कत्थइ सुइं वा खुइं वा पउत्तिं वा अलभमाणे जेणेव सए गिहे जेणेव धण्णे सत्थवाहे तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता धण्णं सत्थवाहं एवं वयासी--एवं खलु सामी ! भद्दा सत्थवाही देवदिन्नं दारयं ण्हायं जाव मम हत्थंसि दलयइ, तएणं अहं देवदिन्नं दारयं कडीए गिण्हामि गिण्हित्ता जाव, मग्गणगवेसणं करेमि तं न णज्जइ णं सामि ! देवदिन्ने दारए केणइ हये वा अवहिए वा अवखित्ते वा पायवडिए धण्णस सत्थवाहस्स एयमट्ठं निवेदेइ, तं णं से धण्णे सत्थवाहे पंथयदासचेडयस्स एयमट्ठं सोच्चा णिसम्म तेण य महया पुत्तसोएणाभिभूये समाणे परसुणियत्तेव चंपगपायवे धसत्ति धरणीतलंसि सब्बंगेहिं सन्निवइए, तएणं मे धण्णे सत्थवाहे तओ मुहुत्तंतरस्स आसत्थे पच्छागयपाणे देवदिन्नस्स दारगस्स सब्बओ समंता मग्गणगवेसणं करेइ देवदिन्नस्स दारगस्स कत्थइ सुइं वा खुइं वा पउत्तिं वा अलभमाणे जेणेव सए गिहे तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता महत्थं पाहुडं गेण्हइ, गेण्हित्ता जेणेव नगरगुत्तिया तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता तं महत्थं पाहुडं उवणेइ, उवणित्ता एवं वयासी एवं खलु देवाणुप्पिया ! मम पुत्ते भद्दाए भारियाए अत्तए देवदिन्ने नाम दारए इट्ठे जाव उंवरपुप्फंपिव दुल्लहे सवणयाए किमंग

पुण पासणयाए?, तएणं सा भद्दा देवदिन्नं दारयं सव्वालंकारविभू
सियं पंथगस्स हत्थे दलाइ जाव पायवडिए तं मम निवेदेइ, तं इच्छा
मिणं देवाणुप्पिया! देवदिन्नदारगस्स सव्वओ समंता मग्गणगवेसणं
काउं। तएणं ते नगरगुत्तिया धणणेणं सत्थवाहेणं एवं वुत्ता समाणा
सन्नद्धबद्धवम्मियकवया उप्पीलियसरासणवट्टिया जाव गहियाउयप-
हरणा धणणेणं सत्थवाहेणं सद्धिं रायगिहस्स नगरस्स बहूणि अइ-
गमणाणि य जाव पवासु य मग्गणगवेसणं करेमाणा रायगिहाओ
नगराओ पडिनिक्खमंति पडिनिक्खमित्ता जेणेव जिण्णुज्जाणे जेणेव
भग्गकूवए तेणेव उवागच्छंति उवागच्छित्ता देवदिन्नस्स दारगस्स
सरीरगं निप्पाणं जीवविप्पजढं पासंति, पासित्ता हो हा अहो अक-
ज्जमितिकट्ठु देवदिन्नं दारगं भग्गकूवाओ उत्तारंति उत्तारित्ता धणणस्स
सत्थवाहस्स हत्थे दलयंति ॥सू० ८॥

टीका—‘तएणं से पंथए’ इत्यादि। ततःस्वल्गु स पान्थको दासचेटकः,
‘तओ मुहुत्तंतरस्स’ ततो मुहुर्तान्तरस्य=मुहुर्तान्तरं यत्रव देवदत्तो दारकस्थापि
तस्तत्रैवोपागच्छंति, उपागत्य देवदत्तं दारकं तस्मिन् स्थाने ‘अपासमाणे’ अपश्यन्

‘तएणं से पंथए दासचेडे’ इत्यादि ।

टीकार्थ—इसके बाद (से पंथए दासचेडे) वह पान्थकदासचेटक
(तओ) वहाँ से (मुहुत्तंतरस्स जेणेव देवदिन्ने दारए ठविए तेणेवाउवग-
च्छइ) एक मुहुर्त के बाद जहाँ देवदत्त को बैठाया था वहाँ—गया
(उवागच्छित्ता देवदिन्न दारगं तंसि ठाणंसि अपासमाणे रोयमाणे कंद-

तएणं से पंथए दासचेडे इत्यादि ॥

टीकार्थ—(तएणं) त्वात्त आह (से पंथए दासचेडे) पान्थक दास चेटक (तओ
त्थांथी (मुहुत्तंतरस्स जेणेव देवदिन्ने दारए ठविए तेणेव उवागच्छइ)
ओक मुहुर्त पछी जथा देवदत्तने भेसाइथे हुतो त्यां गथे. (उवागच्छित्ता
देवदिन्नं दारगं तंसि ठाणंसि अपासमाणे रोयमाणे कंदमाणे विलम्बमाणे

‘रोयमाणे’ रुदन=साश्रुपातमार्तनाद कुर्वन्, ‘कंदमाणे’ क्रन्दन्=उच्चैः स्वरेण रुदन ‘विलवमाणे’ विलपन=‘कगतो दारकः? तमन्तरेण कीदृशोऽनर्थो भविष्यति किं करोमि? क गच्छामि?’ इति जल्पन् देवदत्तस्य दारकस्य सर्वतः समन्तान् मार्गणगवेषणां करोति कृत्वा देवदत्तस्य दारकस्य कुत्रापि ‘सुइं वा’ श्रुतिं वा=दारकवृत्तान्तं ‘खुइं वा’ क्षुतिं वा छिकाद्यव्यक्तं तच्चिह्नम्, ‘पउत्तिवा’ पवृत्तिं वा=पकटतरवार्याम् ‘अलभमाणे’ अलभमानः=अप्राप्नुवन् यत्रैव स्वकं गृहं यत्रैव धन्यः सार्थवाहस्तत्रैवोपागच्छति

माणे विलवमाणे देवदिवास्स दारगस्स सन्वाओ समता मग्गणगवेषणं करेइ) जाकर उसने उस स्थानपर देवदत्त दारक को नहीं देखा—तो रो पड़ा अश्रु पात करता हुआ आर्तनाद करने लग गया जोर २ से चिल्ला चिल्ला कर रोने लगा, विलाप करने लगा— देवदत्त दारक कहाँ गया—अब—उसके बिना कैसा अनर्थ होगा, क्या करूँ—कहाँ—जाऊँ—इस प्रकार घड़बड़ाने लगा—बाद में उसने उम् देवदत्त की वहाँ सब तरफ चारों ओर मार्गणा की गवेषणा की। (करिंत्ता देवदिन्नस्स दारगस्स कत्थइ सुइं वा खुइं वा पउत्तिं वा अलभमाणे जेणेव सए गिहे जेणेव धन्ने सत्थवाहे तेणेव उवागच्छइ) करके जब उसे उस देवदत्त दारक की कोई श्रुति नहीं सुनाई दी, छिक्कादि अव्यक्त चिन्ह भी नहीं ज्ञात हो सका तथा स्पष्ट उसकी किसी बात का पता नहीं पड़ा तो वह जहाँ अपना घर था— और जहाँ धन्य सार्थवाह थे— वहाँ आया (उवागच्छिंत्ता धण्णं सत्थवाहं एवं वयासी) आकर धन्य सार्थ-

देवदिन्नस्स दारगस्स सन्वाओ समता मग्गणगवेषणं करेइ) त्यां अधिने ते आणक देवदत्तने नहि जेतां रउवा भांडये। विलाप करवा लाग्यो. “आणक देवदत्त क्थां जेतो सस्सो? ते वगर हुवे शुं थथे? शुं कउं? हुवे क्थां जठि?” आ प्रभाओ ते दुःभी थधने विचार करवा लाग्यो. त्थार पछी तेथो येमेर आणक देवदत्तनी तपास करी अने शोध करी. (करिंत्ता देवदिन्नस्स दारगस्स कत्थइ सुइं वा खुइं वा पउत्तिं वा अलभमाणे जेणेव सए गिहे जेणेव धन्ने सत्थवाहे तेणेव उवागच्छइ) शोध करवाभां ज्थारे तेने देवदत्तनो रउवा वगेरेने अवज तेमज छींके वगेरेनी अव्यक्त ध्वनी संलगाए नहि अने आणकने कोठ पछु रीते पत्तो मेणवी शक्यो नहि त्थारे ते ज्थां तेतुं घर हुतुं अने धन्य सार्थवाह हुता त्यां आओ (उवागच्छिंत्ता धण्णं सत्थवाहं एवं वयासी)

ઉપગત્ય ધન્ય સાર્થવાહમેવમવાદીત—એવં—સ્વલુ ! સ્વામિન્ ભદ્રા સાર્થવાહી દેવદત્ત દારક સ્નાતં યાવન્મમ હસ્તે દદાતિ, તતઃ સ્વલુ અહં દેવદત્ત દારકં કટથ્યાં ગૃહ્ણામિ, ગૃહીત્વા યાવત્—માર્ગગવેષણાં કરોમિ, તન્ન જ્ઞાયતે સ્વલુ સ્વામિન્ ! દેવદત્તો દારકઃ કેનાપિ 'બીણા' નાતઃ= મિત્રાદિના કુત્રાપિ ગુપ્તસ્થાને પ્રાપિતઃ 'અવહિણ વા' અપહૃતઃ=ચૌરાદિના ચોરિતઃ 'અવશિલ્પનો વા' અવશિષ્ટઃ=અધોગતાર્તાદિપુ શ્વિસો વા ? ઇતિ પ્રોચ્ય 'પાયવઙ્કિણ' પાદપનિતઃ=ચરણલગ્નઃ સન્ ધન્યસ્ય સાર્થવાહસ્ય એતમર્થે 'નિવેદેઃ' નિવેદયતિ=દારકટુત્તાન્તં કથયતિ । તતઃ સ્વલુ સ ધન્યઃ સાર્થવાહઃ

વાહ સે ઇસ પ્રકાર કહા--(એવં સ્વલુ સામી ભદ્રા સત્થવાહી દેવદિન્નં દારયં ણ્હાયં જાવ મમ હથંસિ દલગ્ગહ) હે સ્વામિન્ ? મેરી વાત સુનિયે ભદ્રા સાર્થવાહીને દેવદત્ત દારક કો સ્નાન કરા કર તથા વેષ ખૂષા સે સુસજ્જિત કર મેરે હાથ મેં દિયો-- (તણ અહં દેવદિન્નં દારયં કઢીણ ગિણ્હામિ) મૈને ઉમે કટિ ખાગ પર લે લિયા (ગિણ્હિત્તા જાવ મગ્ગણગવેસણં કરેમિ તં ન ણજ્જહ) ઉમે લેકર મેં કોઈ કુમાર કુમારિકા-આદિકોં કે સાથ ચેલનેમેં લાગ--ગયા--ચેલને કે થોડી દેર વાદ ડયોં હી મૈને ઉમ સ્થાન પર આકાર દેવા તો મુણે વહાં દેવદત્ત દારક નહીં મિલા હૈ । (ળં સામિ ! દેવદિન્ને દારણ કેળહ હયે વા અવહિણ વા અવશિલ્પે વા પાય-વઙ્કિણ ધણસ્મ સત્થવાહસ્સ ઇયમદ્દં નિવેદેઃ) અતઃ હે સ્વામિન્ ? નહીં માલૂમ થિ--દેવદત્ત દારક કો વહાં સે કિસી મિત્રનેકહીં અન્યત્ર રમ્મ દિયા હૈ યા કિસી ચોર ને ઉમે વહાં સે હર લિયા હૈ યા કિસી ત્વહ્હે

આવીને ધન્યસાર્થવાહુને આ પ્રમાણે કહ્યું--(એવં સ્વલુ સામી ભદ્રા સત્થવાહી દેવદિન્નં દારયં ણ્હાયં જાવ મમ હથંસિ દલગ્ગહ) હે સ્વામી ! બાળક દેવ-દત્તને નવરાવીને સુંદર વસ્ત્રો તેમજ ધરેણુઓથી અલંકૃત કરીને, ભદ્રા સાર્થવાહીએ મને સોંપ્યો હતો. (તણ ળં અહં દેવદિન્નં દારયં કઢીણ ગિણ્હામિ) મેં તેને કેડમાં લીધો. (ગિણ્હિત્તા જાવ મગ્ગણગવેસણં કરેમિ ણ જ્જહ) બાળકને લઈને હું કેટલાક કુમાર કુમારિકાઓ વગેરેની સાથે રાજમાર્ગ ઉપર ગયો. ત્યાં બાળકને એક તરફ બેસાડીને હું તે બધા બાળક અને બાળાઓની સાથે રમતમાં એક ચિત્ત થઈ ગયો. રમતાં રમતાં થોડો વખત પસાર થયો ત્યારે મેં જે સ્થાને બાળકને બેસાડ્યો હતો. ત્યાં બંધને બેથું તો મને બાળક દેવદત્ત મળ્યો નહિ. (ળં સામિ ! દેવ-દિન્ને દારણ કેળહ હયે વા અવહિણ વા અવશિલ્પે વા પાયવઙ્કિણ ધણસ્મ સત્થવાહસ્સ ઇયમદ્દં નિવેદેઃ) તેથી હે સ્વામી ! કંઈ ખબર પડતી નથી. કે બાળકને આપણા કોઈ જ મિત્રે લઈને કંઈ બીજે મૂકી દીધો છે કે કોઈ ચોરે

अतनाश्वर्वाप्रतवर्षिणीटीका अ. २ स. ८ देवदत्तचरित्रम्

६२१

पान्यकनामचेटकस्य एतमथ श्रुत्वा निशम्य तत च महता पुत्रशोकैः
(अभिभूए) अभिभूतः=आक्रान्तः सन् 'परसुणियत्तव' परशुनिकृत् इव
परशुना=कुठारेण निकृत्तः=छिन्नः 'चंपगपायवेव' चम्पकपादप इव=चम्पक
वृक्ष इव 'धसत्ति धरणीयलमि' 'धस' इति शब्देन भूमितले 'सव्वगेहि'
सर्वाङ्गैः 'संनिवइए' संनिपतितः । ततः खलु स धन्यः सार्थवाहः 'ततो
मुहुत्तंतरस्स' ततो मुहूर्तान्तरस्य=मुहूर्तस्य पश्चात् मुहूर्तानन्तरमित्यर्थः
'आसत्थे' आश्वस्थः, आश्वस्तो वा=प्राप्तचेष्टः 'पच्छागयपाणे' पश्चादाम-
तपाणः=पूर्व मृतप्राण इव भूत्वा पुनर्जागरितप्राणः सन् देवदत्तस्य दारकस्य
'सव्वओ समंता' सर्वतः समन्तात्=सर्वासु दिशासु मार्गगवेक्षणं करोति,

आदि में डाल दिया है । इस प्रकार कह कर वह धन्य सार्थवाह के
पैरोंपर गिर पड़ा । (तएणं से धन्ने सत्थवाहे पंथयदासचेडयस्स एयमट्ठं
सोच्चा णिसम्म तेणय महया पुत्तसोएणाभिभूए समाणे परसुणियत्तव चंपगपायवे
धसत्ति धरणीतलमि सव्वगेहि संनिवइए) इस प्रकार वह धन्य सार्थवाह
पांथक दासचेटक से इस अर्थ-समाचार-को सुनकर और उसे हृदय में अव-
धृतकर उस महान पुत्र शोक से युक्त होता हुआ परशु कुठार से काटे गये चंपक
वृक्षके समान समस्त अंगों से इकदम जमीन पर गिर पड़ा । (तएणं
से धन्ने सत्थवाहे तओ मुहुत्तंतरस्स आसत्थे पच्छागयपाणे
देवदिन्नस्स दारगस्स सव्वओ समंता मग्गणगवेसणं करेइ) बाद में
वह धन्य सार्थवाह १ मुहूर्त के बाद आश्वस्त हुआ ऐसा उस समय
मालुम हुआ कि मानों इसमें प्राण लौटकर पुनः आ गये हैं--
अपने पुत्र देवदत्त की सब तरफ चारों दिशाओं में मार्गणा गवेषणा
तेनुं अपहरणुं क्खुं छि. अथवा आण्ठने कोइ हुंछे आडा वगेरेमां हेइ दीघा छि.
आ रीते कोइतां ते धन्यसार्थवाहना पगे पड्यो. (तए णं से धण्णे सत्थवाहे
पंथयदासचेडयस्स एयमट्ठं सोच्चा णिसम्म तेणय महया पुत्तसोएणाभि-
भूये समाणे परसुणियत्तव चंपगपायवे धसत्ति धरणीतलमि सव्वगेहि
संनिवइए) आ प्रमाणे धन्य सार्थवाह पांथकदास चेटकना भोढेथी अधी विगत
सांलणीने तेने अराअर लुइयमां धारणुं करीने भडान पुत्रशोकथी पीडातो कुड-
डीथी अपेक्षा अंपाना वृक्षनी जेम ते पृथ्वी उपर पडी गयो, (त एणं से धण्णे
सत्थवाहे तओ मुहुत्तंतरस्स आसत्थे पच्छागयपाणे देवदिन्नस्स दार-
गस्स सव्वओ समंता मग्गणगवेसणं करेइ) त्थार आइ अेक मुहुर्त
पछी धन्य सार्थवाह आनमां आये. ते वण्ठते जल्ले इरी तेओमां प्राणुत्तं संच-
रणुं थयुं होय तेम वाण्णुं. जिलो थधने ते पोताना पुत्र देवदत्तनी ओमेर तपास

देवदत्तस्य दारकस्य कुत्रापि श्रुति वा क्षुति वा मृत्ति वा अलभमानो यत्रैव स्वकां गृहं तत्रैवोपागच्छति. उपागत्य 'महत्थं' महत्थं=बहुमूल्यं 'पाहुडं' प्राप्तम्=उपहारं गृह्णाति, गृहीत्वा यत्रैव 'नगरगुप्तिया' नगर गा'तुकाः=नगररक्षकाः कोटपाला इत्यर्थः तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य तन्महार्थं प्राप्तम् 'उवणेइ' उपनयति तेषां समीपे स्थापयति, उपनीय एवमवादीत् एवं खलु देवानुप्पियाः ! मम पुत्रो भद्राया भार्याया आत्मजो देवदत्तो नाम दारकः 'इहे इष्टः=अभिलषितः यावत् 'उंवरपुष्कंपिव' दुल्लहे सवणयाए किमंगपुणपासणयाए' उदुम्बरपुष्पमिव दुर्लभः श्रव-

करने में लग गया—परन्तु (देवदिन्नस्स दारगस्स कत्थइ सुइं वा खुं वा पउत्ति वा अलभमाणे जेणेव सए गिहे तेणेव उवागच्छइ) देवदत्तदारक की उसे कहीं पर भी कुछ भी खबर नहीं मिली, छिक्का आदि चिह्न भी उसका उसे कहीं दिखलाई नहीं दिया—और न उसकी किसी बात का ही ठीक २ उसे पता पड़ा। इस तरह निराश होकर वह अपने घर पर आ गया। (उवागच्छिता महत्थ पाहुडं गेहइ, गेहिन्ना जेणेव नगरगुप्तिया, तेणेव उवागच्छइ) घर आकर उसने बहुमूल्य प्राप्त लिया और लेकर जहाँ नगर के रक्षक कोटपाल थे वहाँ गया—(उवागच्छिता तं महत्थं पाहुडं उवणेइ, उवणिस्सा एवं वयासी)—जाकर उसने वह बहुमूल्य नगराना उन्हें भेटमें दिया—देकर फिर इस प्रकार बोला (एवं खलु देवानुप्पिया ! मम पुत्ते भद्राए भारियाए अत्तए—देवदिन्ने नामं दारए इहे जाव उंवरपुष्कंपिव दुल्लहे सवणयाए किमंग पुण

अवा लाज्यो. पणु (देवदिन्नस्स दारगस्स कत्थइ सुइं वा खुं वा पउत्ति वा अलभमाणे जेणेव सए गिहे तेणेव उवागच्छइ) आणक देवदत्त तेने क्याथ देआयो नहि. आणकना छींअ वगेरेना अन्यकत थिद्रो पणु कोअपणु स्थाने संलजाया नहि. आ रीते धन्य सार्थवाहुने आणक देवदत्त विथेनी थोरी पणु भाडिती भणी शकी नहि. अंते निराश थधने ते पोताने घेर पाछा क्यो. (उवागच्छिता महत्थं पाहुडं गेहइ, गेहिन्ना जेणेव नगर गुप्ताया, तेणेव उवागच्छइ) घेर आवीने तेखे अहुं द्रव्य बीधुं अने नगररक्षक कोटवाणनी पावे गयो. (उवागच्छिता तं महत्थं पाहुडं उवणेइ, उवणिस्सा एवं वयासी) अधने तेखे अहुकिंमती नगरायां कोटवाणने भेटमां आप्यां अने कथुं—(एवं खलु देवानुप्पिया ! मम पुत्तं भद्राए भरियाए अत्तए देवदिन्ने नाम दारए इहे जाव उंवरपुष्कंपिव दुल्लहे सवणयाए किमंगपुणपासणयाए ?) हे देवानुप्पियो ! सांभणो-

गतया किं पुनर्दर्शनतया=अयमुदुम्बरपुष्पवत् श्रवणगात्रतया दुर्लभः किं पुनर्दर्शनेन तस्य नाम श्रवणमपि दुर्लभं वर्तते दर्शनस्य का कथेति भावः । ततः खलु=एकदा सा भद्रा भार्या देवदत्तं दारकं स्नातं सर्वालङ्कारविभूषितं पान्थकस्य हस्ते ददाति यावत् पादपतितस्तन्मम निवेदयति. तत्=तस्मात् कारणात् इच्छामि खलु हे देवानुमियाः देवदत्तस्य दारकस्य सर्वतः समन्तान्मार्गगणवेषणं कर्तुम् । ततः खलु ते नगर-

पासण्याए) हे देवानुमियों ! सुनो ! भद्रा भार्या की कुक्षि से उत्पन्न हुआ देवदत्त नामक मेरा एक पुत्र है जो विशेष इष्ट यावत् उदुम्बर पुष्प के समान सुनने के लिये भी मुझे दुर्लभ था । उसके देखने को तो बात ही क्या है (तएणं सा भद्रा देवदिन्नं दारयं ण्हायं सव्वालंकारविभूसियं पंथगस्स हत्थे दलाइ) उस देवदत्त दारक को भद्रा भार्याने स्नान करा कर और समस्त अलंकारों से विभूषित कर पान्थक के हाथमें दिया । (जाव पायपडिए तं मम निवेदेइ) वह उसे गोद में लेकर क्रीडा के लिये राजमार्ग ले गया साथ में और भी कई बालक बालिकाये थीं--उसने वहाँ जाकर उसे एक तरफ एकांत स्थान में रख दिया और स्वयं उन बालक बालिकाओं के साथ खेलने लग गया । थोडा समय बाद जब वह वहाँ आया तो क्या देखता है कि वहाँ देवदत्त नहीं हैं आकर उसने मेरे पैरों में पडकर मुझसे यह समाचार निवेदित किया है । अतः (इच्छामि णं देवानुमिया ! देवदिन्नदारगस्स सव्वओ समंता मग्गणगवेसणं काउ) अतः मैं चाहता हूँ कि हे देवा

भारी पत्नी लद्धाना उदरथी जन्मेवो देवदत्त नामे भारे पुत्र इतो. जे भने जहु ज धंछ इतो. तेने जेवानी बात तो हर रही पखु उदुम्बरना पुष्पनी जेम तेनु नाम श्रवण पखु असंभव इतुं. (तएणं सा भद्रा देवदिन्नं दारयं ण्हायं सव्वालंकार-विभूसियं पंथगस्स हत्थे दलाइ) देवदत्तने लद्दाभार्याजे नवअवीने जधां धरेणुं-ओथी सुखज्ज कथो अने पान्थकने सोण्थो. (जाव पायपडिए, तं मम निवेदेइ) आणकने ते डेउमां लधने राजमार्ग उपर रभाउवा लध गयो. तेनी साथे धणुं आणके अने आणाओ इती. त्यां जधने तेणु आणक देवदत्तने ओक तरइ जेसाडी दीधो. अने अते ते ओज आणकेनी साथे रमतमां पडी गयो. थोडा वणत पडी ज्यारै ते त्यां आओ त्यारे आणक देवदत्त तेने जउयो नहि. भारी पासो आवीने तेणु आ जधी बात करी छे. (इच्छामि णं देवानुमिया ! देवदिन्न दारगस्स सव्वओ समंता मग्गणगवेसणं काउ) हुं आहुं छे डे आणक देव-

गाप्तका धन्यन सार्थवाहन एवमुक्ताः सन्तः 'मन्नद्वन्द्ववस्मियकवचा' संन
द्वन्द्वधर्मितकवचाः संनद्वः=कृतमन्नाहाः=धन्यनोपयोगिसाधनैः सज्जभूताः,
वद्धाकशाधधनेन, धर्मिताः=शरीरे परिभूताः कवचा यैस्ते तथा, 'उत्पी-
लियसरासनपट्टिया' उत्पीडितशरासनपट्टिकाः—'उत्पीलिय' उत्पीडिताः=
गुणारोपणेन नमिताः 'सरासनपट्टिया' शरासनपट्टिकाः=धनुः पट्टिका यैस्ते
तथा, यावत् 'गह्वियाउपहरणा' गृहीतायुधप्रहरणाः 'गह्विय' गृहीतानि
'भाउह' आयुधानि=धनुरादीनि 'पहरणा' पहरणानि=असिकु-
न्तादीनि यैस्ते तथा, एवम्भूताः सन्तो नगरगाप्तकाः धन्येन सार्थवाहेन
सार्द्धं राजगृहस्य नगरस्य बहूनि 'अङ्गमणाणि य' अङ्गमनानि च
प्रवेशमागोः, इत्यादि—स्थानानि तेषु यावत् प्रशसु च मार्गगवेषणं
कुर्वन्तो राजगृहान्नगरात्प्रतिनिष्क्रामति, प्रतिनिष्क्रम्य यत्रैव जीर्णोद्यानं

नुप्रियो ! आप लोक उस देवदत्त दारक को सब आर चारो दिशाओं
में मार्गणकरें गवेषण करें । (तण्णं से नगरगुत्तिया धण्णेणं सत्थवाहेणं
एवं वुत्ता समाणा सन्नद्वन्द्ववस्मियकवचा उत्पीलियसरासनपट्टिया
जाव गह्वियाउपहरणा धन्नेणं सत्थवाहेणं मद्धिं रायगिहस्स बहूणि
अङ्गमणाणि य जाव पशसु य मग्गणगवेषणं करेमाणा रायगिहाओ
नगराओ पड्डिणिवस्समंति) धन्य सार्थवाह से इस प्रकार कहे वे नगर
रक्षक जन बंधनोपयोगी साधनों से सज्ज भूत हुए कशाबंधन से बद्ध
हुए और शरीर पर कवचों को पहिन २ कर अपने २ धनुषों पर प्रत्यंचा
आरोपित कर यावत् आयुध और पहरणों को लेले कर धन्यसार्थवाह के
साथ राजगृह नगर के गमनागमनों के स्थानों की यावत् प्रया (पिशाउ)
आदि स्थलोंकी मार्गणा गवेषणा करते हुए राजगृहनगर से निकले ।

दत्तनी तमे णधा मणीने येभेर तथासं धरे. (तण्णं से नगरगुत्तिया धण्णेणं
सत्थवाहेणं एवं वुत्ता समाणा सन्नद्वन्द्ववस्मियकवचा उत्पीलिय-
सरासनपट्टिया जाव गह्वियाउपहरणा धन्नेणं सत्थवाहेणं मद्धिं रायगिहस्स
बहूणि अङ्गमणाणि य जाव पशसु य मग्गणगवेषणं करेमाणा
रायगिहाओ नगराओ पड्डिणिवस्समंति) धन्य सार्थवाहनी आ रीते वान सांलणीने
ते णधा नगर रक्षकओ येर वगेरे गुनेगारेने आंधवा येअ्य साधनो साथे लीधा,
तेमज्ज केरअओ आंध्या अने शरीरे कवओ पड्डेरीने पोतपोताना धनुओ ७५
प्रत्यंचा यदावी आ प्रमाएते तेओ णधा आयुधो तेमज्ज प्रहरणो लधने धन्य सार्थ-
वाहनी साथे राजगृह नगरना अवर अवरना स्थानोनी तेमज्ज परणो वगेरे स्थणोभां

अननगरधर्माभूतवर्णिना श्लोका अ २ सू. ९ देवदत्त वर्णनम्

६२५

यत्रैव भग्नकूपसत्तत्रोपागच्छन्ति, उपागत्य देवदत्तस्य दारकस्य शरीरकं निष्पाणं निश्चेष्टं जीवविप्रत्यक्तं पश्यति. दृष्ट्वा 'हा ! हा ! अहो ! अकज्ज' हा ! हा ! अतो अकार्यम्=अनिष्टं सञ्जातम् ? इति कृत्या=इति प्राच्य देवदत्त दारकं 'भग्नकूपात् 'उत्तारेति' उत्तारयन्ति=बहिर्निष्काशयन्ति उत्तार्य धन्यस्य सार्थवाहस्य हस्ते ददति. ॥सू. ८ ॥

मलम्—तए णं ते नगरगुत्तिया विजयस्स तक्करस्स पयमग्गमणुगच्छमाणा जेणेव मालुयाकच्छए तेणेव उवागच्छन्ति उवागच्छित्ता मालुयाकच्छयं अणुपविसन्ति अणुपविसित्ता विजयं तक्करं ससक्खं सहोढं सगेवेज्जं जीवग्गाहं गिण्हति गिण्हित्ता अट्ठिमुट्ठिजाणुकोप्परपहारसंभग्गमहियगत्तं करेति, करित्ता अवउडग बंधणं करेति कारित्ता देवदिन्नस्स दारगस्स आभरणं गेण्हति गेण्ह-

(पडिनिक्खमित्ता जेणेव जिणुज्जाणे जेणेव भग्नकूपए तेणेव उवागच्छइ) निकल कर वे फिर वहां भाये जहां वह जीर्ण उद्यान और वह भग्नकूप था । उवागच्छित्ता देवदिन्नस्स दारगस्स शरीरकं निष्पाणं निश्चेष्टं जीव विप्रजडं पासंति पामित्ता हा हा अहो अकज्जमिति कट्टुदेवदिन्नं दारगं भग्नकूपाओ उत्तारेति उत्तारिता धण्णस्स सत्थवाहस्स हत्थे दलयंति) आकर के उन लोगोंने देवदत्त दारक के शरीरको निष्पाण निश्चेष्ट और जीव से विप्रमुक्त देखा देखकर “हाय हाय यह महान् अनर्थ हुआ” इस प्रकार कहकर देवदत्त दारक को उस भग्नकूप से बाहर निकाला । बाहर निकाल कर फिर उसे धन्य सार्थवाह के हाथ में सौंप दिया । सूत्र ॥ ८ ॥

शोध करता राजगृह नगरनी जहार निकल्या. (पडिनिक्खमित्ता जेणेव जिणु-उजाणे जेणेव भग्नकूपए तेणेव उवागच्छइ) जहार निकलीने तेओ इस्ता इस्ता एण्ण उद्यान तेमज्ज भज्ज इवानी पासो आव्या. (उवागच्छित्ता देवदिन्नस्स दारगस्स शरीरकं निष्पाणं निश्चेष्टं जीवविप्रजडं पासंति पामित्ता हा हा अहो अकज्जमिति कट्टु देवदिन्नं दारगं भग्नकूपाओ उत्तारेति उत्तारित्ता धण्णस्स सत्थवाहस्स हत्थे दलयंति) त्यां तेओओ जाणक देवदत्तना शरीरने निष्पाण, निष्पव अने निश्चेष्ट जेथुं अने जेधने “अरे ! अरे !! जहुं जोहुं थयुं” आ प्रमाणे कहीने तेओओ जाणक देवदत्तना शरीरने भज्ज इवाभांथी जहार कादयुं. जहार कादीने धन्य सार्थवाहने ते शरीर सोंपी दीधुं. ॥ सूत्र ॥ ८ ॥

त्ता विजयस्स तक्करस्स गीवाए वंधंति वंधित्ता मालुया कच्छगाअ
 पडिनिक्खमंति पडिनिक्खमित्ता जेणेव रायगिहे नयरे तेणेव उवा
 गच्छंति उवागच्छित्ता रायगिहं नगरं अणुपविसंति अणुपविसित्ता
 रायगिहे नयरे सिंघाडगतियचउक्कचच्चरमहापहपहेसु कसप्पहारे य
 लयप्पहारे य छिवापहारे य निवाएमाणा २ छारं च धूलिं च कय-
 वरं च उवरिं पक्किरमाणा २ महया २ सद्देणं उम्भोसेमाणा एवं
 वयंति.—एसणं देवाणुप्पिया ! विजए नामं तक्करे जाव गिद्वे
 विव आमिसभक्खी बालघायए बालमारए, तं नो खलु देवा
 णुप्पिया ! एयस्स केइ राया वा रायपुत्ते वा रायमच्च वा अवरज्झइ
 एत्थद्वे अप्पणो सयाइं कम्माइं अवरज्झंति तिकडु जेणामेव चार
 गसाला तेणामेव उवागच्छंति, उवागच्छित्ता हडिवंधणं करेति
 करित्ता भत्तपाणनिरोहं करेति, करित्ता तिसंझं कसप्पहारे य जाव
 निवाएमाणा २ विहरंति । तएणं से धण्णे सत्थवाहे मित्तनाइ
 नियगसयणसंबंधिपरयणेणं सद्धि रोयमाणे जाव विलवमाणे
 देवदिन्नस्स दारगस्स सरीरस्स महया इड्डिसक्कारसमुदएणं नीह-
 रणं करेइ, करित्ता बहूइं लोइयाइं मयगकिच्चाइं करेइ करित्ता
 केणइ कालंतरेणं अवगयसोए जाए यावि होत्था ॥ सू. ८ ॥

टीका—‘तएणं ते’ इत्यादि । ततः खलु तदनु=सज्जीभूतानन्तरं जिगमिषवो
 ते नगरमाप्नुक्ताः=नगररक्षकाः विजयस्य तक्करस्य ‘ययमगं’ पदमार्गं=पदव्यासम्

तए णं ते नगर गुत्तिया इत्यादि ॥

टि.कार्थ—(तएणं) इसके बाद (ते नगर गुत्तिया) वे नगर रक्षक (विजयस्)

तएणं ते नगरगुत्तिया इत्यादि !

टीकार्थ—(तएणं) त्थार बाद (ते नगरगुत्तिया) नगर रक्षक (विजयस्य

अनगरधमिसृत्तवर्षिणीटीका अ २ सं. ५ देवदत्तवर्णनम्

६२७

चरणचिह्न 'अणुगच्छमाणा' अनुगच्छन्तो यत्रैव मालुकाकक्षकस्तत्रैवोपागच्छान्त,
उपागत्य मालुकाकक्षकमनुप्रविशन्ति, अनुप्रविश्य विजयं तत्करं 'ससक्खं' ससाक्ष्य
ससाक्षिकमित्यर्थः 'सहोदं' सहोदं=समोपं चौर्यापहनवस्तुमहितं देवदत्तदार-
काङ्कायुक्तमित्यर्थः, 'सगेवेज्जं' सगैवेज्जं=ग्रीवाबन्धनसहितं गलबन्धन-
बद्धं गले रज्जुं बद्धेत्यर्थः, तं 'जीवगाहं' जीवगाहं=जीवन्तं 'गिह्णंति' गृह्णन्ति
गृहीत्वा 'अट्टिमुट्टिजाणुकोप्परपहारं' सभगमदियगन्तं अस्थिमुट्टिजानुकूर्परपहार
संभग्न मथितगतम्-अस्थि च मुट्टिश्च जानुनी च कूर्परौ च-अस्थिमुट्टिजानुकूर्पराः,
तेषु तैर्वा ये प्रहारास्तैः 'सभग्गं' मम्भग्गं=चूर्णितं 'महियं' मथितं=जर्जरितम्
'गत्तं' गात्र=शरीरं यस्य स तं=भग्नसकलशरीरसन्निधानं कुर्वन्ति. कृत्वा
'अवउडगवंधणं' अवकोटकबन्धनम्-अवकोटकेन बाधोः शिरसश्च पश्चाद्वागा-

तत्करस्स पयमग्गमणुगच्छमाणा जेणेव मालुयाकच्छण तेणेव उवागच्छन्ति)
विजयतत्कर के पाद चिह्नों का अनुसरण करते हुए वहाँ पहुँचे जहाँ
वह (मालुका काच्छया उवागच्छिता मालुयाकच्छयं अणुपविसन्ति)
पहुँचकर वे उसमें घुसे (अणुपविसित्ता विजयं तत्करं ससक्खं सहोदं
सगेवेज्जं जीवगाहं गिण्णंति) घुसकर उन्होंने उसके गलेमें रस्सी बांधकर जीता
ही मसाक्ष्य देवदत्त दारक के अलंकार रूप साक्ष्य सहित पकड़ लिया। गिह्णित्ता
अट्टिमुट्टि जाणुकोप्परपहारं भग्नमदियगत्तं करेति) पकड़कर उन्होंने उसकी
हड्डियों में मुठियों में, घुटनों में, कुहनियों में, खूब प्रहार किये—इससे
उसका शरीर का चूरा हो गया—जर्जरित हो गया। तात्पर्य यह
कि उसे इतनी बुरी तरह उन लोगोंने पीटा कि जिससे उसके शरीर
की समस्त संधियां भग्न हो गईं। (करित्ता अवउडगवंधणं, करेति

तत्करस्स पयमग्गमणुगच्छमाणा जेणेव मालुयाकच्छण तेणेव उवागच्छन्ति)
विजय नाभना थोरनां पगना थिहोने अनुसरतां मालुका कक्षभां पडोअ्या.
(उवागच्छिता मालुयाकच्छयं अणुपविसन्ति अने मालुका कक्षभां पेडा.
अणुपविसित्ता विजयं तत्करं ससक्खं सहोदं सगेवेज्जं जीवगाहं
गिण्णंति) ऐसीने तेओओ विजय नाभना थोरने ससाक्ष्य ओटवे आणक देव-
दत्तना धरेणुओनी साथे न गणाभां धेरी आंधीने ओवते न पडडी दीघा.
(गिह्णित्ता अट्टिमुट्टिजाणुकोप्परपहारं सभग्गमदियगत्तं करेति)
पडडीने तेओओ थोरना लाउकां, भूठीओ, दीअणुओ अने कोणीओ उपर थूण प्रहारे
अ्यां. ओथी तेतुं शरीर थिथिल अने भूका ओपुं थड गथुं. मतलअ ओ छे तेने
ओवो अणत भार पडयो के ओथी तेना शरीरना अधा सांधाओ तूटी गया.

नयनपूर्वकं बन्धन यस्य स तं कुर्वन्ति कृत्वा देवदत्तस्य दारकस्याभरणं
गृह्णन्ति, गृहीत्वा विजयस्य तस्करस्य ग्रीवायां बध्नन्ति वन्द्या मालुका कक्षकात्
प्रतिनिष्क्रामन्ति, प्रतिनिष्क्रम्य यत्रैव राजगृहं नगरं तत्रैवावागच्छन्त, उपा-
गत्य राजगृहं नगरमनुप्रविशन्ति, अनुप्रविश्य राजगृहे नगरे श्रृङ्गाटकाच्च भूष्क-
चत्वमहापथपथेषु 'कयवरं' हारे य कशाप्रहारांश्च 'चाबुक' इति मोषायाम्,
'लयपहारे य' लताप्रहारांश्च यष्टिप्रहारांश्च 'छिवापहारे य' छिवाप्रहारांश्च=
विक्रणकशाप्रहारांश्च 'निवाणमाणा' निपायन्तः=पुनः पुनः कुर्वन्तः छारं 'क्षारं'=
भस्म धूलि=रजः, कयवरं, कचवरं=तृणधूल्यादिपुञ्जं च 'उवरिं' उपरि
तस्योपरि 'पक्किरमाणा २' प्रकीर्यमाणाः २=पुनः पुनः उत्क्षिपन्तो महता
महता शब्देन उद्घोषयन्त एवं चदन्ति एष खलु देवानुप्रियाः !

करिता देवदिन्नम्म आमरणं गेह्णंति) मार मार कर फिर उन्होंने उसके
दोनों हाथों को कमर के पीछे करके बांध लिया और बांध कर उसके
पास से देवदत्त दारक के आमरणों को ले लिया । (गेह्णित्ता विजयस्य
तस्करस्य ग्रीवाए बध्णंति बधित्ता मालुया कच्छगाओ निक्खमंति) लेबर
फिर उन्होंने उस विजय चोर को ग्रीवामें बांधा और बांधकर फिर वे
उस मालुयाकच्छक से बाहर निकले । (पडिनिक्खमित्ता जेगेव राज गेहे नयरे
तेणेव उवागच्छंति) बाहर निकल कर फिर-वे सबके सब राजगृह नगर की ओर
चल दिये (उवागच्छित्ता रायगिहे नयरं अणुणपविसंति) चलकर वे राजगृह
नगर आये ८ अणुरविसित्ता रायगिहे नयरे सिंघाडगनियचउक्कचच्चरमहा
पहपहेसु कसप्पहारे य लयप्पहारे छिवापहारे य निवाणमाणा २ छारं च
धूलि च कयवरं च उवरिं पक्किरमाणा २ महगार सगेणं उग्घोसेमाणा

(करिता अवउडगवधणं करंति, करिता देवदिन्नम्म दारगस्स आभ-
रणं गेह्णंति) आम भारी पीटीने तेना अने हाथ पाछण बांध्या अने
तेनी पासैथी आणक देवदत्तनां घरेणुंअओ पोताना कअने कथो. (गेह्णित्ता विजयस्य
तस्करस्य ग्रीवाए बध्णंति बधित्ता मालुयाकच्छगाओ पडिनिक्खमंति)
कअने करीने तेओअओ चोर विजयने थील्ल वधत गणामां बांध्यो अने पछी तेओ
मालुका कच्छथी अडार नीकल्या. (पडिनिक्खमित्ता जेगेव रायगिहे नयरे तेणेव
उवागच्छंति) त्यांश्री तेओ राजगृह नगर तरक्ष गथा (उवागच्छित्ता रायगिहे
नयरं अणुपविसंति) अने राजगृह नगरमां प्रवेश्या (मणुपविसित्ता रायगिहे
नयरे सिंघाडगनियचउक्कचच्चरमहापहपहेसु कसप्पहारेय लयप्पहारे
छिवापहारे य निवाणमाणा २ छारं च धूलि च कयवरं च उवरि पक्किरमाणा
२ महगार सगेणं उग्घोसेमाणा एवं वधंति) राजगृह नगरमां प्रवेशीने

‘वज्रयो नाम तस्करः यावद् गृध्र इवामिषभक्षी बालघातको बालमारकोऽस्मि
तत्त=तस्मात्का णात् नो खलु देवानुप्पियाः ! एतस्य कोऽर्ः राजा वा राज-
पुत्रो वा राजामास्यो वा ‘अवरज्झइ’ अपराध्यन्ति=न ‘कोऽप्यन्य एनं
पीडयतीत्यर्थः. किन्तु ‘एत्यद्दे अत्रार्थे=एतद्विषये ‘अप्पणो’ आत्मनः=
निजस्य ‘सयाइ’कम्माइ’ स्वकानि कर्माणि=स्वकृतान्येव कर्माणि ‘अवर-
ज्झन्ति’ अपराध्यन्ति=एनं पीडयन्ति, ‘उकट्ठु’ इति मोक्ष्य यत्र ‘चारगसाला’

एवं वयंति) राजगृह नगर में आकरके वहां के शृंगाटक, त्रिक यतुष्क
चत्वर और महापथ इन सब मार्गों में उन्होंने उस विजय चोर का
कोड़ों से बेलों से चिकने किये हुए कोड़ों--से बार बार और भी
बुरी तरह पीटते हुए उसके ऊपर भस्म धूली और तृण आदि रूा
कड़ा करके बार २ डालते हुए फिर इस प्रकार जोर जोर से घोषण
की--(एणं देवानुप्पिया विजण नामं तक्करे जाव गिद्धे विव आमिष-
भक्खी बालघायण बालमारण) हे देवानुप्पियों ! यह विजय नामका
चोर है। यह गृध्र पक्षी की तरह आमिष (मांस) का भक्षी है बाल
घातक है और बाल मारक है। (तं नो खलु देवानुप्पिया ! एयस्स
केइ राया वा रायपुरिसे वा रायमच्चे वा अवरज्झइ) सो हे देवानुप्पियों !
इस विषय में इनका न कोई राजा अपराधी है, न राजपुत्र अपराधी है
और न राजा का प्रधान अपराधी है। (एयमद्दे अप्पणो मयाइं कम्मइं
अवरज्झन्ति) किन्तु हमके निज कृत कर्म ही अपराधी बने हुए हैं।
(तिक्कट्ठु) ऐना कहकर (जेणामेव चारगसाला तेणामेव उवागच्छन्ति) वे

शृंगाटक, त्रिक, यतुष्क चत्वर अने महापथ आ जथा मार्गों उपर डेरडा, बेलों
अने चिकणुा करायेला डेरडायेधी सभित रीते विजयचारने भारतां अने बारंवार
तेना उपर राण, भाटी अने कयरो वगेरे नाभतां रक्षकेअये भोटेथी घोषणा (ढंढेरे)
करी (एमणु देवानुप्पिया विजण नामं तक्करे जाव गिद्धे विव आमिष
भक्खी बालघायण बालमारण) हे देवानुप्पियो ! आ विजय नामे चोर छे.
गीधनी जेम आ मांस जानासे छे, जाण घाती छे अन जाण डत्यासे छे.
(तं नो खलु देवानुप्पिया ! एयस्स केइ राया वा रायपुत्ते वा रायमच्चे
वा अवरज्झइ) ओठले हे देवानुप्पियो ! आ विषे डेहपिणु रीते राजा अपराधी
नथी, राजपुत्र अपराधी नथी, तेमज राजना प्रधान पणु अपराधी नथी.
(एयमद्दे अप्पणो मयाइं कम्मइं अवरज्झन्ति) पणु भरी रीते ऐना पोताना
कर्मो न अने अपराधी साभित करे छे (तिक्कट्ठु) आम कहीने (जेणामेव

ચારકશાસ્ત્ર=કારાગારમુદ્દં તત્રાપાગચ્છન્તિ, ઉવાગમ્ય તમ્ય 'હૃદિબંધનં' હાહ્યન્ધનં=લાઠાવિશેષવન્ધનં 'બેડી' इति भाषाप्रसिद्धे हृदियन्त्रे यन्धनं कुर्वन्ति. કૃત્વા 'મત્તપાણનિરોહ' મત્તપાણનિરોધમ્=અશનપાનપ્રતિષેધ કુર્વન્તિ કૃત્વા 'તિસંજ્ઞ' ત્રિસન્ધ્ય=પ્રાતર્મધ્યાહ્નસાંયસ્વરૂપે કાલત્રયે કશાપટ્ટારાંશ્ચ યાવદ્ નિપાતયન્તો નિપાતયન્તો વિહરન્તિ। 'તણ' તતઃ સ્વલુ=ઇતઃ મ ધન્યઃ સાર્થવાહો મિત્રજ્ઞાતિનિજકમ્વજનસમ્બન્ધિપરિજનેન સાર્દ્ધં કુદન્ યાવદ્ વિલપન્ દેવદત્તસ્ય દારકસ્ય શરીરસ્ય 'મહયા ઇડ્ડીસકારસમુદયણં' મહતા કુદ્દિગ્તકારસમુદયેન=મહતા=વિપ્તીર્ણેન કુદ્દયા=સુખાદિ સામગ્રા સત્કારઃ=મૃતશરીરમમ્માનં તેન, સમુદયેન=જનસંજ્ઞેન ચ 'નીહરણં' નિર્હરણં=શવસ્ય શ્મશાનભૂમિનયનં કરોતિ. કૃત્વા મૃતકશરીરદહનક્રિયાનન્તરં ચઢ્ઢનિ

કારાગાર (કૈદખાના) જઠાં થા। વઠાં ગયે ઉવાગચ્છિત્તા હૃદિબંધનં કરેંતિ) વઠાં જાકર વે ઉસે હૃદિયત્ર મેં બાંધ દેતે હૈં। (કરિત્તા મત્તપાણનિરોહં કરેંતિ કરિત્તા તિસંજ્ઞં કસપ્પહારેય જાવ નિવાપમાણા ૨ વિહરંતિ) વાદ મેં ઉસે જ્ઞાનાપોના દેના બંધ કર દેતે હૈં। ઓર સ્ત્રીનોં સંધ્યા કે મયથ (સુચદ્દ દો પહર તથા સાંયકાલ) ઉસે કોડે આદિ કે પ્રહારોં સે જર્જરિત શરીર કર દેતે હૈં। (તણ સે ધન્ને સત્થવાહે મિનનાઇ નિયગસગણસંબંધિપરિયણેણ સદ્ધિ રોયમાણે જાવ વિલવમાણે દેવદિ ન્નમ્મ દારગસ્સ સરીરસ્સ મહયા ઇડ્ડીસકારસમુદયણં નીહરણં કરેઇ) હમકે વાદ ઉમ ધન્ય સાર્થવાહને મિત્ર. જ્ઞાતિ, નિજક સ્વજન, સમ્બન્ધી ઓર પરિજનોં સે યુક્ત હોકર રોતે હુણ યાવત્ વિલાપ કરતે હુણ અપને દેવદત્ત દારક કે શરીરકી વડે ભારી ઉત્સવ કે સાથ અર્થી નિકાલી। --

ચારમમાત્રા તેણામેવ ઉવાગચ્છન્તિ) તેઓ જોલ તરફ ગયા. (ઉવાગચ્છિત્તા હૃદિબંધનં કરેંતિ) ત્યાં જઇને તેઓએ ચોરને હૃદિયત્ર (લાકડાની બેડી)મા બંધન કર્યો 'કરિત્તા મત્તપાણનિરોહં કરેંતિ કરિત્તા તિસંજ્ઞં કસપ્પહારેય જાવ નિવાપમાણા ૨ વિહરંતિ' ત્યાર બાદ તેઓ ચોર ને ખાવા પીવાની બધી વસ્તુઓ આપવાની બંદ કરે છે અને સવાર, બપોર અને સાંજ ત્રણે સંધ્યાના સમયે કોરક વજેરના પ્રહારોથી તેના શરીરને શિથિલ અને જર્જરિત કરી નાખે છે. (ત ણં સે ધન્ને સત્થવાહે મિણેનાઇનિયગસગણસંબંધિપરિયણેણ સદ્ધિ રોયમાણે જાવ વિલવમાણે દેવદિન્નસ દારગસ્સ સરીરસ્સ મહયા ઇડ્ડીસકારસમુદયણં નીહરણં કરેઇ) ત્યાર પછી ધન્ય સાર્થવાહે મિત્ર, જ્ઞાતિ, નિજક, સ્વજન, સંબંધી અને પરિજનોની સાથે મળીને રડતાં રડતા અને કરુણ કંઠન કરતાં બાળક દેવદત્તના શરીરની બહુ મોટા ઉત્સવ રૂપે શ્મશાનયાત્રા કરી. શ્મશા-

लौ ककानि=शोकपम्बन्धीनि 'मयगकिच्चाइं' मृतककृत्यानि=मृतकशिशुस
म्बन्धकार्याणि कराति, कृत्वा 'केणइ कालंतरेण' केनचित्कालान्तरेण=कतिप
यकालानन्तरम् 'अवगयसोए' अवगतशोकः=होकरहितो जानआप्यासोइ ॥ सू. ९ ॥

मूलम्-- तएणं धणणे सत्थवाहे अन्नया कयाइं लहूसयंसि
गयावराहंसि संपलत्ते जाए यावि होत्था, तएणं ते नगरगुत्तिया
धणणं सत्थवाहं गेणहंति गेण्हत्ता जेणेव चारगे तेणेव उवागच्छंति,
उवागच्छित्ता चारगं अणुपविसंति, अणुपविसित्ता विजएणं तकरेणं
सद्धि एगयओ हडिवंधणं करेति । तएणं सा भदा भारिया कल्लं
जाव जलंते विउलं असणं ४ उवक्खडेइ, उवक्खडित्ता भोयणपिडयं
करेइ, करित्ता भोयणाइं पक्खिबइ लंछियमुद्धियं करेइ, करित्ता
एगंच सुरभिवरवारिपडिपुन्नं दगवारयं करेइ, करित्ता पंथयं दास-
चेडं सदावेइ, सदावित्ता एवं वयासी गच्छ णं तुमं देवाणुप्पिया !
इमं विउलं असणं ४ गहाय चारगसालाए धणणस्स सत्थवाहस्स
उवणेहि, तएणं से थए दासचेडए भदाए सत्थवाहीए एवं वुत्ते
समाणे हट्टुट्टे तं भोयणपिडयं तं च सुरभिवरवारिपडिपुन्नं
दगवारयं गेणहइ, गेण्हत्ता सयाओ गिहाओ पडिनिक्खमइ,
पडिनिक्खमित्ता रायगिहे नगरे मज्झं मज्झेणं जेणेव चारगसाला

इसमें बहुत अधिक जन समूह सम्मिलित हुआ था । (करित्ता बहूई लोड-
या 'मयगकिच्चाइं' करेइ, करित्ता कालंतरेण अवगयस ए जाए यावि होत्था।)
याइ में उमने अनेक और भी लौकिक कृत्य किये । कर के, फिर
धीरे २ वह अपने पुत्र के शोक से भी रहित हो गया । सूत्र ॥ ९ ॥

नयात्राभां धणु भाणुसो ओकहा थया उता. (करित्ता बहूई लोडयाइं मयगकि-
च्चाइं करेइ, करित्ता कालंतरेण अवगयसोएजाए यावि होत्था) त्थारपछी धन्य-
सार्थवाडे पुत्रनी अन्त्येष्टी भरण पछीनी उत्तर दिया संणंधी धणु लौकिक
कर्मो कयां. अने आभ ते वणत पसार थतां धीमे धीमे पुत्र शेकने पणु लूली गयो. ॥ सू. ९ ॥

जेणेव धण्णे सत्थवाहे तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता भोय-
 णपिडयं ठावेइ, ठावित्ता उल्लंछेइ, उल्लंछित्ता भायणाइं गेण्हइ
 गेण्हित्ता भायणाइं धोवेइ, धोवित्ता हत्थसोयं दलयइ, दलयित्ता
 धण्णं सत्थवाहं तेणं विउलेणं असणं ४ परिवेसइ, तएणं मे
 विजए तकरे धण्णं सत्थवाहं एवं वयासी—तुमण्णं देवाणुप्पिया !
 मम एयाओ विउलाओ असण० ४ संविभागं करेहि, तएणं से
 धण्णे सत्थवाहे विजयं तकरं एवं वयासी अविद्याइं अहं विजया !
 एयं विउलं असणं ४ कायाणं वा सुणगाणं वा दलएज्जा उक्क-
 डियाए वा णं छुट्ठेज्जा नो चेव णं तव पुत्तघायगस्स पुत्तमारगस्स
 अरिस्सवेरियस्स पडिणीयस्स पच्चामित्तस्स एत्तो विउलाओ
 असण० ४ संविभागं करेज्जामि, तएणं से धण्णे सत्थवाहे तं
 विउल असणं ४ आहारेइ, आहारित्ता तं पंथयं पडिविसज्जेइ,
 तएणं से पंथए दासचेडे तं भोयणपिडगं गिण्हइ, गिण्हित्ता जामेव
 दिसिं पाउब्भूए तामेव दिसिं पडिगए, तएणं तस्स धण्णस्स सत्थ-
 वाहस्स तं विउलं असणं ४ आहारियस्स समाणस्स उच्चारपासवणे
 णं उठ्वाहित्था, तएणं से धण्णे सत्थवाहे विजयं तकरं एवं वयासी
 —एहि ताव विजया ! एगंतमवक्कमामो जेणं अहं उच्चारपासणं
 परिट्ठवेमि, तएण से विजए तकरे धण्णं सत्थवाहं एवं वयासी—
 तुब्भं देवाणुप्पिया ! विउलं असणं ४ आहारियस्स अत्थि उच्चारे वा
 पासवणे वा ममंणं देवाणुप्पिया ! इमेहिं बहूहिं कसप्पहारेहि
 य जाव लयापहारेहि य तण्हाए य लुहोय य परब्भवमाणस्स णत्थि
 केइ उच्चारे वा पासवणे वा तं छंदेणं तुमं देवाणुप्पिया ! एगंते

अतः गतः सर्वमन्त्रविनीचीका य. २ धन्यस्य विजयेन सह ब्रह्मिन्नादिकम् ६३३

अवक्रमित्ता उच्चारपासवणं परिट्टवेइ, तएणं से धण्णे सत्थवाहे
 विजएणं तकरेणं एवं वुत्ते समाणे तुसिणीए संचिट्टेइ, तएणं से
 धण्णे सत्थवाहे मुहुत्ततरस्म बलियतरागं उच्चारपासवणेणं उठ्वाहिज्ज-
 माणे विजयं तकरं एवं वयासी—एहि ताव विजया ! जाव अव-
 क्रमामो, तएणं से विजए धण्णं सत्थवाहं एवं वयासी—जइणं
 तुमं देवाणुप्पिया ! तओ विउलाओ असणं ४ संविभागं करेहि
 तओहं तुब्भेहिं सद्धि एगंतं अवक्रमामि, तएणं से धण्णे सत्थवाहे
 विजयं एवं वयासी—अहण्णं तुब्भं तओ विउलाओ असणं ४
 संविभागं करिस्सामि, तएणं से विजए धण्णस्स सत्थवाहस्स एय-
 मट्ठं पडिसुणेइ, तएणं से विजए धण्णेणं सद्धि एगंते अवक्रमेइ
 उच्चारपासवणं परिट्टवेइ, परिट्टवित्ता आयंते चोक्खे परमसुईभूए
 तमेव ठाणं उवसंकमित्ता विहरइ, तएणं सो भ । कल्लं जाव
 जलंते विउलं असणं ४ जाव परिवेसेइ, तएणं से धण्णे सत्थ-
 वाहे विजयस्स तकरस्स तओ विउलाओ असणं ४ संविभागं
 करेइ, तएणं से पंथए भोयणपिडयं गहाय चारगाओ पडिनिक्ख-
 मइ, पडिनिक्खमित्ता रायगिहं नगरं मज्झं मज्झेणं जेणेव सए
 गिहे जेणेव भद्दा भारिया सत्थवाही तेणेव उवागच्छइ, उवा-
 गच्छित्ता भदं सत्थवाहिणिं एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिए !
 धण्णे सत्थवाहे तव पुत्तघायगस्स जाव पच्चामित्तस्स ताओ
 विउलाओ असणं ४ संविभागं करेइ । तएणं सा भद्दा सत्थ-
 वाही पंथयस्स दासचेडयस्स अंतिएएयमट्ठं सोच्चा आसुरुत्ता रुट्ठा जाव
 मिसिमिसेमाणा धण्णस्स सत्थवाहस्स पओसमावज्जइ ॥सू. १०॥

टीका—तए णं से इत्यादि । ततः खलु स धन्यः सार्थवाहोऽन्यदा कदाचित्—एकस्मिन् कस्मिंश्चित्समये 'लहूसयंसि रायावराहंसि' लघुस्वके राजापराधे=स्तोके राजकामप्रदानरूपे भूपापराधे सति केनाऽपि पिशुनेन मूपाय 'संपलत्ते' संपलपितः=अपराधित्वेन कथितो जातश्चात्प्यासीत् । ततः खलु=पैशुन्यप्रलपनानन्तरं ते नगरगोप्तका धन्यं सार्थवाहं गृह्णन्ति, गृहीत्वा यत्रैव चारकः=कारागारस्त्रैवोपागच्छन्ति उपागत्य चारकमनुप्रवेशयन्ति, अनुप्रवेश्य विजयेन तत्करेण सार्द्धम् 'एगयओ' एकतः=एकत्र तेन सहैव एकस्मिन् हडिबन्धे 'बेडी' इति भाषाप्रसिद्धे हडिबन्धनं कुर्वन्ति । ततः खलु सा भद्रा भार्या कल्ये यावज्ज्वलति=धन्यश्रेष्ठिनी हडिबन्धनस्य द्वितीयदिवसे सूर्योदये सति त्रिपुलं=विस्तीर्णं स्वर्णभोजनार्हम् अशनं पानं स्वाद्यं म्वाद्यं=नानाविधमशनदिकम् 'उवखल्लेड' उपस्करोति=जीरकहडि-

तए णं से धणं सत्थवाहे इत्यादि ।

टीकार्थ--(तएणं) इसके बाद (से धणं सत्थवाहे) वह धन्यसार्थवाह (अन्नया कयाहं) किसी एक समय (लहूसयंसि रायावराहंसि) टेक्स न देने के छोटे अपराध में (संपलत्ते जाए यावि होत्या) राजा के पास किसी चुगल खोरने फंसा हुआ कह दिया । (तएणं ते नगरगुस्तिया धणं सत्थवाहं गेह्णंति) इसके बाद नगरक्षकीने उस धन्य सार्थवाह को पकड़ लिया । (गेह्णित्ता जेणेव चारगे तेणेव उवागच्छंति उवागच्छित्ता चारगं अणुपविसंति) पकड़ कर वे उसे जहां कारागार था वहां ले गये लेजाकर उन्होंने उसे कारागार में बन्द कर दिया । (अणुपविसित्ता विजएण तक्करेणं सद्धि एगयओ हडिबन्धणं करंति) बन्द करके उसे जहां वह विजयखोर था वहीं उसीकी बेडी से बांध दिया । (तएण सा भद्रा भारिया कल्लं

'(त एणं से धणं सत्थवाहे' इत्यादि !

टीकार्थ--(तएणं) त्थार पछी (से धणं सत्थवाहे) धन्यसार्थवाहे (अन्नया कयाहं) कुछ थोड़ा बन्धते (लहूसयंसि रायावराहंसि) कर न आपवा इंधी नाना अपराध भदल (संपलत्ते जाए यावि होत्या) कुछ थोड़ा थोड़े राजनी पास पहुँचायी दीधा. (त एणं ते नगरगुस्तिया धणं सत्थवाहं गेह्णंति) त्थार आदनगर रक्षकीये धन्य सार्थवाहने पकड़थे. (गेह्णित्ता जेणेव चारगे तेणेव उवागच्छंति उवागच्छित्ता चारगं अणुपविसंति) पकड़ीने तेथी तेने जेलभां लध गया अने तेभां पूरी दीधा. (अणुपविसित्ता विजएणं तक्करेणं सद्धि एगयओ हडिबन्धणं करंति) न्थां विजय नामे खोर हुतो त्यां व धन्यसार्थवाहने पछु भेडीथी आंधी दीधा. (तएणं सा भद्रा

जननारवमोभुनवैणादीका अ. २. धन्यस्य विजयेनसहहृदिभवननादिकम् ६३५

भादिना संस्कारपूर्वकं पचति, उपस्कृत्य 'भोयणपिडयं' भोजनपिटकं=भोजन भरणाय पिटकं=सम्पुटकस्तं 'पिटारा' 'कटोरदान' 'ढन्वा' इति. सम्प्रति काले 'टीफनबोक्स' इति च प्रसिद्धं 'करेइ' करोति=सज्जयति, कृत्वा=सज्जयित्वा तस्मिन् 'भोयणाइ' भोजनानि=खाद्यपदार्थानि 'पक्खिबड' प्रक्षिपति=स्थापति. प्रक्षिप्य 'लंछियमुदियं' लाछिछामुद्रियं लाछिछतं=रेवादिचिह्नयुक्तं, मुद्रितं=आक्ष्वादिमुद्रासाहितं 'करेइ' करोति=सज्जयति, कृत्वा एकं च 'सुरभिवरवारिपडिपुन्न' सुरभिवरवारिप्रतिपूर्णं-सुरभि=केतकीपाटलादि सुगन्धवासितं वरं श्रेष्ठं स्वच्छं वारि=जल, तेन प्रतिपूर्णं=भुतं 'दगवारयं' दकवारकं=जलपात्रविशेषं 'झारी' इति भाषा प्रसिद्धं जलपात्रं 'करेइ' करोति=सज्जयति, कृत्वा, पान्थकं दासवेटकं शब्दयति शब्दयित्वा एवमवादीत्-गच्छ-

जाव जलंते बिउलअसणं ४ उवक्खडेइ) इमके बाद उस भद्रा सार्थ-वाहीने दूसरे दिन प्रातः काल जब सूर्यप्रकाशित हो चुका तब ४ प्रकारका आहार तैयार किया--(उवक्खडित्ता भोयणपिडयं करेई--करित्ता भोयणाइ पक्खिबड, लंछियमुदियं करेइ,--करित्ता एगंच सुरभिवरवारिपडिपुन्नदगवारयं करेइ) जब आहार निष्पन्न हो चुका तब उसने उसके रखने के लिये एक कटोरदान तैयार किया। जब कटोरदान साफ सुथरं रूप से तैयार हो चुका तब उसमें उसने आहार को रख दिया--आहार रखकर फिर उसे लाख की मुद्रा से मुद्रित कर दिया। कटोरदान को मुद्रित करने के बाद फिर उसने एक सुगन्धित उत्तम जल से प्रतिपूर्ण झारी को तैयार किया। (करित्ता पंथयं दास-चेडं सदावेइ, सदावित्ता एवं वयासी) झारी तैयार कर उसने फिर पंथक दास चेटक को बुलाया--और बुलाकर उसने इस प्रकार कहा--

भरियाकलं जाव जलंते बिउलअसणं ४ उवक्खडेइ) त्थार जाइ लद्दालायां सार्थवाहीअे जीअ द्विसे सवारे सूरज उदय पाभतां थारअतने आहार तैयार करावडायो. (उवक्खडित्ता भोयणपिडयं करेई करित्ता भोयणाइ पक्खिबड, लंछियमुदियं करेइ, करित्ता एगंच सुरभिवरवारिपडिपुन्नदगवारयं करेइ) आहार न्थारे तैयार थई अथो त्थारे तेणे आहारने भूकवा भाटे उणो तैयार कथो न्थारे साइ पाणीथी उणो धावाधने साइ थई अथो त्थारे तेभां आहार भूकी दीधा. आहार भूकीने लाअ वगेरे लगावीने तेने जगअर अंध करी दीधा. उणातुं "सील" करीने तेणे ओक सुवास युक्त जणथी पूर्ण लरेवी अरी तैयार करी.(करित्ता पंथयं दासचेडं सदावेइ, सदावित्ता एवं वयासी) अरी तैयार करीने तेणे पंथकदास चेटकने ओलाओ. अने

खलु त्वं देवानुप्रिय! इदं विपुल=मचुरम् अशनं पानं स्वाद्यं स्वाद्यं गृहात्वा चारकशालायां धन्यस्य सार्थवाहस्य 'उवणेहि' उपनय=समीपे प्रापय। ततः खलु स पान्थको दासचेटको भद्रया सार्थवाहा एवमुक्तः सन् हृष्टतुष्टस्तद् भोजनपिटकं, तच्च सुरभिवरवारिप्रतिपूर्णदकवारकं गृह्णाति, गृहीत्वा स्वकाद् गृहात् प्रतिनिष्क्रामति, प्रतिनिष्क्रम्य राजगृहे नगरे मध्यमन्धेन यत्रैव चारकशाला, यत्रैव धन्यः सार्थवाहस्तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य

(गच्छ णं तुण देवाणुप्पया। विउलं असणं ४ गहाय चारगसालाए धन्नस्स मत्थवाहस्स उवणेहि) हे देवानुप्रिय! तुम इस विपुल अशन, पान, स्वाद्य और स्वाद्य--आहार का लेकर कारावास में धन्य सार्थवाह के पास पहुँचाओ। (तएणं से पंथए दासचेडए भद्राए मत्थवाहीए एवं वुत्तो समाने हट्ठवुट्ठे तं भोयणपिटयं तं च सुरभिवरवारिपडिपुत्तं दगवारयं गेह्णइ) भद्रा सार्थवाही के इस कथन को सुनकर वह पान्थक दास चेटक बहुत अधिक हर्षित हुआ और संतुष्ट हुआ। तथा उस भोजन के भरे हुए डिब्बेको एवं सुगन्धित उत्तम जल से परिपूर्ण उम झारी को उसने ले लिया। (गेह्णत्ता सयाओ गिहाओ पडिनिक्खमइ) लेकर वह अपने घर से निकला--(पडिनिक्खमिन्ना रायगिहे नयरे मज्झं मज्झेण जेणेव चारगसाला जेणेव धन्ने सत्थवाहे तेणेव उवागच्छइ) निकल कर वह राजगृह नगर के ठीक बाँचो बीच के मार्ग से हाता हुआ जहाँ वह कारावास एवं धन्य सार्थवाह था वहाँ गया--(उवागच्छिता भोयण

तेने आ प्रभाणु तेह्णु)--(गच्छ णं तुम देवाणुप्पया! विउलं असणं ४ गहाय चारगसालाए धन्नस्स मत्थवाहस्स उवणेहि) हे देवानुप्रिय! तुम आ पुष्कण प्रभाणुमां जनायेता अशन, पान, आद्य अने स्वाद्य आहारने लधने जेलमां धन्यसार्थवाहनी पास पहुँचायेतो करे। (त एणं से पंथए दासचेडए भद्राए मत्थवाहाए एवं वुत्तो समाने हट्ठवुट्ठे तं भोयणपिटयं तं च सुरभिवरवारिपडिपुत्तं दगवारयं गेह्णइ) भद्रा सार्थवाहीनी आशा सांसणीने पान्थकदास चेटक जहु ४ प्रसन्न थये--अने संतुष्ट थये। त्थार पछी तेह्णु लोक्कनथी परिपूणुं उजाने तेमज सुवासित जणथी पूणुं लरेली जरीने तेह्णु लधं बीधी। (गेह्णत्ता सयाओ गिहाओ पडिनिक्खमइ) लधने ते पोताने वेत्थी नीक्कथे। (पडिनिक्खमिन्ना रायगिहे नयरे मज्झं मज्झेण जेणेव चारगसाला जेणेव धन्ने सत्थवाहे तेणेव उवागच्छइ) नीक्कणीने राजगृह नगरनी ठीक वन्धेना मार्गथी पसार थन्नि ते जयां जेल अने धन्यसार्थवाह लतो त्यां पहुँच्ये। (उवागच्छिता भोयण

अनन्यार्थमांशुतवर्णिणीटीका अ २ म. १०धन्यस्य विजयेनसहहृदिवन्धनादिकम् ६३७

भोजनपिटकं स्थापयति, स्थापयित्वा 'उल्लंछेइ' उल्लंछयति= निर्लाञ्छितं करोति=उद्धृत्यतीत्यर्थः, उल्लंछय 'भायणाणि' भाजनानि= स्थाली कटोरकादीनि गृह्णाति, गृहीत्वा भाजनानि 'धोवेइ' धावति=प्रक्षालयति, धावयित्वा=पात्रप्रक्षालनानन्तरं 'हत्थसोयं दलयइ' हस्तशौचं ददाति, श्रेष्ठिनो हस्तौ धावयति, हस्तशौचानन्तरं धन्यं सार्थवाहं तेन विपुलेन— अशन-पान स्वाद्यस्वाद्येन 'परिवेसइ' परिवेषयति=श्रेष्ठिनो भोजनपात्रेऽशनादीनि निदधानीत्यर्थः 'तएणं' तदाखलु=श्रेष्ठिभोजनसमये स विजयस्तस्करी धन्यं सार्थवाहमेवमवादीत्-त्वं खलु देवानुप्रिय ! मम एतस्माद् विपुलाद् अशन-पान-स्वाद्य-स्वाद्यात् संविभागं कुरु । ततः खलु म धन्यः सार्थवाहस्तस्य वाक्यं श्रुत्वा विजयं तस्करमेवमवादीत्अपि 'आइ' वाक्या-

पिङ्गं ठवेइ) जाकर उसने उस भोजन के डिब्बेको वहां रख दिया । (ठविता उल्लंछेइ) रखकर फिर उसने उस डिब्बेको खोला (उल्लंछित्ता भायणाइं गेहइ गेह्लित्ता भायणाइं धोवेइ धोविता हत्थसोयं दलयइ) खोलकर उसने थाली-कटोरी आदि को उठाया-उठा कर उन्हें धोया, (दलयित्ता धणं स त्थवाहं तेणं अमणं ४ परिवेसइ) धुलाकर उस सेठ धन्य सार्थवाह के लिये वह विविध आहार परोसा (तएणं से विजए तक्करे धणं सत्थवाह एवं वयासी) इसी बीच मैं उस विजय चौरने धन्य सार्थवाह से इस प्रकार कहा— (तुमणं देवानुप्पिया मम एयाओ विउलाओ असणं ४ संविभागं करेहि) हे देवानुप्रिय ! तुम इस अशन, पान स्वाद्य, एवं स्वाद्यरूप चार प्रकार के आहार में से विभाग करो (तएणं से धन्ने सत्थवाहेविजयं तक्करं एवं वयासी) विजय चौर की इस प्रकार बात सुनकर धन्य सार्थवाहने उस विजय चौर

पिङ्गं ठवेइ) અને ત્યાં પહોંચીને ભોજનના ડબ્બાને તેણે ત્યાં મૂકી દીધો. (ઠવિતા ઉલ્લંછેइ) ત્યાં મૂકીને તેણે ડબ્બો ઉઘાડ્યો. (ઉલ્લંછિતા ભાયણાઈ ગેહઈ ગેહલિતા ભાયણાઈ ધોવેइ ધોવિતા હત્થસોયં દલયइ) ઉઘાડીને તેણે થાળી અને વાડકીને લીધી અને લઈને પાણીથી ધોઈ. ત્યાર બાદ તેણે શેઠના બંને હાથ ધોવડાવ્યા. (દલયિત્તા ધણં સત્થવાહં તેણં વિઝલેણં અમણં ૪ પરિવેસइ) ધોવડાવીને તેણે ધન્યસાર્થવાહને માટે વિવિધ ભતના આહારો પીરસ્થા. (તएणं से विजयतक्करे धणं सत्थवाहं एवं वयासी) એ જ વખતે તે વિજય ચોરે ધન્યસાર્થવાહને આ પ્રમાણે કહ્યું—(तुमणं देवानुप्पिया मम एयाओ विउलाओ असणं ४ संविभागं करेहि) हे देवानुप्रिय ! तमे आ अशन, पान पाद्य અને स्वद्य આહારમાંથી भागपणु हिस्सा કરे. (तएणं से धन्ने सत्थवाहं विजयं तक्करं एवं वयासी) विजय चोरी आ भतानी बात सांभलीने

लङ्कारे अहं हे विजय ! एतद् विपुलमशनं स्वाद्यं स्वाद्यं काकेभ्यो वा मुनकेभ्यो वा दद्याम्, 'उत्कुरुडियाए' उत्कुरुडिकायां=रुचवरपुठननिक्षेपणस्थाने वा खलु=निश्चयेन 'छडेज्जा' त्यजेयं=पक्षिपेयं किन्तु नैव खलु=तुभ्यं पुत्रघातकाय, पुत्रमारकाय, 'अरिस्स' अरये=अनिष्टकारिणं 'वेरियस्स' वैरिकाय=परिणतशत्रुभावाय, 'पडिणीयस्स' प्रत्यनोकाय=प्रतिकूलविधायिने, 'पच्चामित्तस्स' प्रत्यामित्राय=हार्दिकशत्रवे 'एत्ता' एतस्माद् विपुलाद् अशनपान-स्वाद्यस्वाद्यात् 'संविभाग' संविभागम्=अशरूपेण पृथकरणं 'करेज्जामि' कुर्वामि। अस्मादशनादिकानुभ्यं किञ्चिदपि न दास्यामीति भावः, ताः खलु=अयुक्त्वास धन्यः सार्थवाहन्तद् विपुलमशनपानस्वाद्यस्वाद्यम् आहारेद् 'आहारयति'=भुङ्क्ते, आहारयित्वा तं पान्थकं 'पडिविसज्जेइ' प्रतिविमर्जयति=गृह्णति

मे इस प्रकार कहा—(अविद्या! अहं विजया ! एवं विउलं असणं ४ कायाणं वा सुणगाणं वा दलएज्जो उत्कुरुडियाए वाणं छडेज्जा नो चेव णं तव पुत्तघायगस्स पुत्तमारगस्स अरिस्सवेरियस्स पडिणीयस्स पच्चामित्तस्स एत्तो विउलाओ असणं ४ संविभागं करेज्जामि) हे विजय चौ ! मैं चाहे इस विपुल अशन, पान, स्वाद्य स्वाद्य, रूप चतुर्विध आहार को कौओं के लिये अथवा कुत्तों के लिये दे दूंगा—या इसे उकड़े पर—कूड़ा करकट डालनेके स्थान पर—डाल दूंगा परन्तु पुत्रघातक, पुत्रमारक, अनिष्टकारी, शत्रुभाव से परिणत, प्रतिकूल विधायी तथा हार्दिक शत्रु ऐसे तुम्हारे लिये इसमें से विभाग तुम्हें नहीं दूंगा। (तएणं से धन्ने मत्थवाहे तं विउलं असणं ४ आहारेइ, आहारित्ता तं पंथयं पडिविसज्जेइ) इस प्रकार उस विजय नरर से कह कर धन्य सार्थवाहने उस विविध प्रकार के अशनादिरूप चतुर्विध

धन्यसार्थवाहे ते विजय योरने आ प्रभाण्णे कल्लुं—(अविद्या! अहं विजया ! एवं विउलं असणं ४ कायाणं वा सुणगाणं वा दलएज्जो उत्कुरुडियाए वाणं छडेज्जा नोचेव णे तव पुत्तघायगस्स पुत्तमारगस्स अरिस्स वेरियस्स पडिणीयस्स पच्चामित्तस्स एत्तो विउलाओ असणं ४ संविभागं करेज्जामि) हे विजय योर ! आ पुच्छणं प्रभाण्णमां अनावयामा आवेतां यार ज्ञातना आहारं दुं कागडाओ अथवा कूतराओने अवडववा तैयारं छुं के उकरवानी जव्वाओ नाभीश पणु तारा जेवा पुत्रना डुत्तारा पुत्र मारनारा, अनिष्ट करनार शत्रु थल अयेला, भोटुं करनार तेमज्ज डारिउं शत्रुने आभांथी डुत्तो मणी न थके, तमारा जेवा डुष्टने तो अेक कडडा पणु आभांथी मणी थके तेम नथी. (तएणं से धन्ने तं विउलं असणं ४ आहारेइ, आहारित्ता तं पंथयं पडिविसज्जेइ) आ प्रभाण्णे विजय योरने जव्वाण आभीने धन्य सार्थवाह ते अशन, पान, वगेरेना

अनगारधर्माभृतवर्षिणीटीका अ.२ सू. १० धन्यस्यविजयेनसह हृत्विबन्धनादिकम् ६६६

प्रषयति । ततः खलु स पान्यको दासचेटकस्तं भोजनपिडकं गृह्णाति, गृहीत्वा यस्या दिशः प्रादुर्भूतस्तस्यामेव दिशि प्रतिगतः, येन मार्गेणागतस्तेनैव मार्गेण गतवानित्यर्थः । ततः खलु=तदनु तस्य धन्यस्य सार्थवाहस्य तद् विपुलमशनं पानं स्वाद्यं स्वाद्यम् 'आहारियस्स' आहारितरूप=भुक्तस्य सतः 'उच्चारपासवणेण' उच्चारप्रसवणं खलु=उच्चारं=विष्टाप्रसवणं=मूत्रमित्युच्चार-प्रसवणे, ते उवाहित्या उवाधयतां गीडयतः स्मेत्यर्थः । 'तएणं' ततः खलु=तदनु स धन्यः सार्थवाहो विजयं तस्करमेवमवादीत-एहि=आगच्छ तावत्-प्रथमं हे विजय ! आवाम् 'एगंतमवक्रमामो' एकान्तमपक्रामावः=उच्चार-प्रसवणनिवृत्त्यर्थं निर्जने स्थाने गच्छावः, येनाहमुच्चारप्रसवणे 'परिट्टवेमि' परिष्ठापयामि=उच्चारप्रसवणोत्सर्गं करोमि । ततः खलु स विजयस्तस्करो धन्यं

आहार कोया-आहार कर बादमें उस पांथक को वहाँ से खाना कर दिया । (तएणं से पथए दासचेडे तं भोजनपिडकं गिह्णइ गिह्णित्ता जामेव दिस्सि पाउब्भूए तामेव दीस्सि पडिगए) खाना खाते समय उस पांथकदास चेटकने उस भोजन के डिब्बे को ले लिया और लेकर जहाँ से आया था वहीं पर चला गया (तएणं तस्स धणस्स सत्थवाहस्स तं विउलं असणं ४ आहारियस्स समाणस्स उच्चारपासवणे णं उवाहित्या) इसके बाद धन्यसार्थवाह को उस ४ प्रकार के अशन आदि खाने से बड़ी नीत और लघुनीत की बाधा उपस्थित हुई (तएणं से धन्ने सत्थवाहे विजयं तक्करं एवं वयासी) सा उस धन्यसार्थवाहने विजय चौर से इस प्रकार कहा-(एहि ताव विजया ! एगंतं अवक्रमामो जेणं अहं उच्चारपासवणं परिट्टवेमि) आओ-विजए चौर तुम और हम दोनों निर्जन एकान्त-स्थान में चले । मुझे उच्चारप्रसवण की बाधा हो रही है सो मैं वहाँ उच्चार प्रसवण से निवृत्त होऊँगा ।

थार जतना आहारने जम्मा जम्मा पछी तेले पांथकने त्यांथी जवानी आशा आपी. (तएणं से पथए दासचेडे तं भोजनपिडकं गिह्णइ गिह्णित्ता जामेव दिस्सि पाउब्भूए तामेवदिस्सि पडिगए) जम्मा पछी पांथकदास चेटके ते उमानेदीधो अने वधने ज्वां थीआव्यो डतो त्यां जतो रडो. (तएणं तस्स धणस्स सत्थवाहस्स तं विउलं असणं ४ आहारियस्य समाणस्स उच्चारपासवणे णं उवाहित्या) थार आह धन्यसार्थवाहने थार जतना आहारो जम्मा पछी दीर्घ शंका तेमज वधु शंकानी भुशेकीली जेथी थध. (तएणं से धन्ने सत्थवाहे विजयं तक्करं एवं वयासी) थारे धन्य सार्थवाहे विजय चोरने कहुं-(एहि ताव विजया ! एगंतं अव-क्रमामो जेणं अहं उच्चारपासवणं परिट्टवेमि) विजय चोर यावो आपले अने निर्जन अेकान्त स्थानमां जधये. भने उच्चार प्रसवणानी भुशेकीली जेथी

સાર્થવાદમેવમવાદીત-હે દેવાનુપ્રિયા: !-હે શ્રેષ્ઠિચર્યા: ! યુષ્માકં 'વિઝલં' વિપુલં=પ્રચુરમશનાદિકમાહારિતાનામસ્તિ-ઉચ્ચારં વા પ્રસ્રવણં વા, મમ સ્વલુ હે દેવાનુપ્રિયા: ! એતૈર્બહુભિઃ કશાપ્રહારૈશ્ચ યાવત્-લતાપ્રહારૈશ્ચ, તૃણયા ચ ક્ષુધયા ચ 'પરમ્ભવમાણસ્સ' પરામ્ભવતઃ=પીડિતસ્યાઽનાહારિતસ્ય ચ નાસ્તિ કિમપિ ઉચ્ચારં વા પ્રસ્રવણં વા, કા નામ વુસુક્ષાપ્રહાર-પીડિતસ્યોચ્ચારપ્રસ્રવણવાધે ? તિ ભાવઃ, 'તં' તસ્માત્કારણાત્ 'છંદેણં' છંદેન=સ્વેચ્છયા યુયં હે દેવાનુપ્રિયા: ! એકાન્તે ઉપક્રમ્યોચ્ચારપ્રસ્રવણે પરિ- (તણં સે વિજયતક્કરે ધણં સત્થવાદં एवं વયાસો) ધન્યસાર્થવાદ કી સ્સ ચાત કો મુનકર ઉમ વિજય ચોરને ઉનસે એસા કહા-(તુભં દેવાણુપ્પિયા ! વિઝલં અસણં ૪ આહારિયસ્સ અત્થિ ઉચ્ચારે વા પામવણે વા) હે દેવાનુપ્રિય ! સ્મ વિપુલ અશનાદિરુપ ૪ પ્રકાર કા આહાર કરને ચાલે આપ કો વડો નાન લણુનીત કી બાધા ખલે હો ગઈ હે। પરન્તુ (મમણં દેવાણુપ્પિયા ! ઇમેહિં વહૂહિં કસપ્પહારેહિય જાવ લયાપહારેહિય તણ્હાણં ય હુહાણં ય પરામ્ભવમાણસ્સ ણત્થિ કેઃ ઉચ્ચારે વાપાસવણેવા ત છંદેણં દેવાણુપ્પિયા ! તુમં એગંતં અવકકામિત્તા ઉચ્ચારપાસવણં પરિટ્ઠેવે) હે દેવાનુપ્રિય ! હન અનેક કશા કે પ્રહારોં સે યાવત્ લતા-યટ્ઠિ-કે પ્રહારોં સે તથા ક્ષુધા ઓર પ્યાસ સે પીડિત હુણ મુદ્દા અનાહારી કો ઉચ્ચાર પ્રસ્રવણ કી કોઈ બાધા હી નહીં હૈ। અર્થાત મુદ્દા પર જો માર પડી હૈ ઉમસે ધૂમ્મ ઓર પ્યાસ સ્વ જ્ઞાન હો ગઈ હૈ। ઉચ્ચાર ઓર પ્રસ્રવણ કી બાધા મુદ્દે કદાં સે હો સકતી હૈ। અતઃ હે દેવાનુપ્રિય ! આપ હી અપની હચ્છા સે એકાન્ત મેં જાકર ઉચ્ચાર ઓર

થઈ છે માટે મારે તેનાથી નિવૃત્ત થવું છે. (તણં સે વિજયતક્કરે ધણં મન્યવાદં एवं વયાસી) ધન્યસાર્થવાદની આ વાત સાંભળીને વિજય ચોરે તેને કહ્યું--(તુભં દેવાણુપ્પિયા ! વિઝલં અસણં ૪ આહારિયસ્સ અત્થિ ઉચ્ચારે વા પાસવણે વા) હે દેવાનુપ્રિય ! પુષ્કળ પ્રમાણમાં અશન વગેરે ચાર જાતના આહારને કરનાર તમને દીર્ઘ શંકા અને લઘુ શંકાની મુશ્કેલી ઊભી થઈ શકે છે, પણ (મમણં દેવાણુપ્પિયા ! ઇમેહિં વહૂહિં કસપ્પહારેહિય જાવ લયાપહારેહિય તણ્હાણં ય હુહાણં ય પરામ્ભવમાણસ્સ ણત્થિ કેઃ ઉચ્ચારે વા પાસવણે વા તં છંદેણં દેવાણુપ્પિયા ! તુમં એગંતં અવકકામિત્તા ઉચ્ચાર પાસવણં પરિટ્ઠેવે) હે દેવાનુપ્રિય ! કારણ અને લાકડીઓ વગેરેના સખત મારથી તેમજ ભૂખ્યા અને તરસ્યા મારા જેવા નિરાહારી માણસને ઉચ્ચાર પ્રસ્રવણની બાધા ક્યાંથી હોય ? એટલે કે સખત મારપીટ તેમજ ભૂખ અને તરસને લીધે દીર્ઘ શંકા અને લઘુશંકાઓ એકદમ શાંત પડી ગઈ છે. એથી ઉચ્ચાર પ્રસ્રવણની મુશ્કેલી ઉત્પન્ન થવાની સંભાવના જ દેખાતી નથી. એટલા માટે હે દેવાનુપ્રિય ! તમે જ તમારી ઇચ્છા

अनगरवर्मासुत्रार्थटीका अ. २. धन्यस्य विजयेन सह हृडिबन्धनादिकम् १४१

ष्ठापयत । ततः खलु स धन्यः सार्थवाहो विजयेन तस्करेणैवमुक्तः सन्
'तुसिणीए' तूष्णीकः= उदासीनतया वाग्म्यापारहितः सन् संतिष्ठति ।
ततः खलु=तन्पश्चात् स धन्यः सार्थवाहः 'मुहुन्तरस्स' मुहुन्तन्तरेण पुनः
'उच्चारपासवेणं' उच्चारपस्रवणाभ्यां 'बलियतरागं' बलिततरम्=अतिप्रबलम्
'उच्चाहिज्जमाणे' उच्चाध्यमानः= अतिशयेन पीडयमानो विजयं तस्करमेव-
मवादीत्—एहि तावत् हे विजय ! यावद् अपक्रामावः । ततः खलु स
विजयो धन्यं सार्थवाहमेवमवादीत्—यदि खलु यूयं देवानुप्रियाः ! तस्माद्
प्रस्रवण की बाधा से निवृत्त होइये । (तएणं से धण्णे सत्थवाहे विजएणं
तक्करेणं एवमुक्ते समाणे तुसिणीए संचिद्दह तएणं से धण्णे सत्थवाहे मुहुन्त-
तरस्स बलियतराग उच्चारपासवेणं उच्चाहिज्जमाणे विजयं तक्करं एवं वयासी)
विजय चौरने जब धन्यसार्थवाह से इस प्रकार (उलाहने के रूप में) कहा
तो वह चुप हो गया । इसके बाद पुनः थोड़ी देर में धन्यसार्थवाह को
उच्चार और प्रस्रवण की बाधा पहिले की अपेक्षा और अधिक रूपमें हुई
तब उसने विजय चौर से इस प्रकार कहा—(एहि ताव विजया ! जाव अवक्क-
मामो, तएणं से धण्णं सत्थवाहं एवं वयासी—जइणं तुम देवानुप्रिया ! तओ
विउलाओ असण ४ संविभागं करेहि तओ हं तुम्मेहिं सद्धि अवक्कमामि)
आओ. विजय—हम तुम दोनों एकान्त—निर्जन—स्थान में चले । मुझे उच्चार
और प्रस्रवण की बहुत जोर से बाधा हो रही है । इस तरह धन्य सार्थवाह
की बात सुनकर विजयने उससे कहा—यदि तुम हे देवानुप्रिय ! उस विपुल

मुज्ज्ज ओकांतमां जधने उच्चारप्रस्रवणानीं मुश्केलीथी निवृत्ति भोगे। (तएणं से
धण्णे सत्थवाहे विजएणं तक्करेणं एवमुक्ते समाणे तुसिणीए संचिद्दह
तएणं से धण्णे सत्थवाहे मुहुन्तरस्स बलियतरागं उच्चारपासवेणं
उच्चाहिज्जमाणे विजयं तक्करं एवं वयासी) विजय चोरे ओक रीते उपादांल
(उपका) ना ३५मां धन्यसार्थवाहने आ प्रमाणे कहुं—त्यारे ते थूप थधं जये। त्यार
पछी थोडा वधते धन्यसार्थवाहने पडेलां करतां वधारे सणत रीते उच्चार प्रस्रवणानीं
मुश्केली जेणी थध. त्यारे ईरी तेण्णे विजय चोरने कहुं (एहि ताव विजया !
जाव अवक्कमामो तएणं से धण्णं सत्थवाहं एवं वयासी जइणं तुम
देवानुप्रिया ! तओ विउलाओ असण ४ संविभागं करेहि तओहं
तुम्मेहिं सद्धि एगंतं अवक्कमामि) विजय चोले आपण्णे जने ओकांत
निर्जन स्थानमां जधये. उच्चार प्रस्रवणानीं सणत मुश्केली मने थवा भांडी छे.
आ रीते धन्य सार्थवाहनी वात सांलणीने विजये तेने कहुं छे देवानुप्रिय !

विपुलाद् अशनपानखाद्यस्वाद्यात् संविभागम्=अंशरूपेण पृथक्करणं कुर्याम् तदाऽहं
 युष्माभिः सार्द्धमेकान्तमपक्रामामि । ततः खलु=तदनु स धन्यः सार्थवाहो
 विजयमेवमवादीत्-अहं खलु तुभ्यं तस्माद् विपुलाद् अशनपानखाद्य-स्वाद्यात्
 संविभागं करिष्यामि । ततः खलु म विजयो धन्यस्य सार्थवाहस्यैतम्=
 संविभागस्वीकरणरूपमर्थ 'पडिसुणेइ' प्रतिश्रृणोति=स्वीकरोति । ततः खलु=
 अशनादि संविभागस्वीकारानन्तरं स विजयो धन्येन सार्द्धमेकान्तमपक्रामति,
 श्रेष्ठी उच्चारपस्रवणे परिष्ठापयति, परिष्ठाप्य 'आयंते' आचमितः=कृत-
 शुद्धिकः 'चोक्खे' चोक्षः=स्वच्छः 'परमसुईभूए' परमशुचीभूतः=प्रक्षालित-
 मुखहस्तः सन् तदेव स्थानम् 'उवसंकमिन्ता' उपसंक्रम्य=संप्राप्य 'विहरइ'
 विहरति=तिष्ठति । ततः खलु=इतश्च सा भद्रा 'कल्ल' कल्ये=द्वितीयदिवसे

अशनादिरूप चतुर्विध आहार में से विभक्त मुझे खानेको दो अर्थात्-उसमें
 मेरा विभाग रखो-तो मैं तुम्हारे साथ एकान्त में चलता हूँ । (तएणं से
 धण्णे सत्थवाहे विजयं एवं वयासी-अहणं तुब्भं तओ विपुलाओ असणं संवि-
 भागं करिस्सामि तएणं से विजए धण्णस्स सत्थवाहस्स एयमट्ठं पडिसुणेइ)
 तब धन्य सार्थवाहने उस विजय चौर से इस प्रकार कहा-हां मैं तेरे लिये
 उस विपुल आहार में से विभाग कर दूंगा । इसके बाद उस विजयने धन्य
 सार्थवाह के इस अर्थ को-कहने को मानलिया-(तएणं से विजए धण्णेणं
 सद्धि एगंते अवक्कमेइ उच्चारपासवणं परिट्टवेइ) बाद में वह विजय धन्य
 सार्थवाह के साथ एकान्त में गया-वहाँ जाकर सेठ धन्यने उच्चार और
 पस्रवण की परिष्ठापन की । (परिट्टवित्ता आयंते चोक्खे परमसुईभूए तमेव
 ठाणं उवसंकमिन्ता विहरइ) परिष्ठापना के बाद आचमन कर धन्यसार्थवाह

जे तमे हुवे तमारा भाटे आवता अशन, पान, वगेरे चार जतना
 आहारभांथी छिस्सो भने पणु आपवानी आंडेधरी आपो तो हुं तमारी साथे
 ऐकांतमां आववा तैयार छुं. (तएणं से धण्णे सत्थवाहे विजयं एवं वयासी
 अहणं तुब्भं तओ विपुलाओ असणं संविभागं करिस्सामि तएणं
 से विजए धण्णस्स सत्थवाहस्स एयमट्ठं पडिसुणेइ) जेना जवाजमा धन्य
 सार्थवाहे विजय योरेने कल्लुं-सारुं अशन, पान, वगेरे चार जतना विपुल
 आहारभांथी तने पणु भाग आपीश. त्थार पछी विजय योरे धन्य सार्थवाहनी
 वात स्वीकारी (तएणं से विजए धण्णेणं सद्धि एगंते अवक्कमेइ उच्चार-
 पासवणं परिट्टवेइ) अने ते धन्य सार्थवाहनी साथे ऐकांतमां गये। त्यां जेने
 धन्य सार्थवाहे उच्चार अने प्रस्रवणुनी परिष्ठापना करी. (परिट्टवित्ता आयंते
 चोक्खे परमसुईभूए तमेव ठाणं उवसंकमिन्ता विहरइ) परिष्ठापना पछी
 धन्य सार्थवाहे शुद्धी करी अने आ प्रभाणु तेओ शुद्ध अने निर्भण अधने इसी
 पोताना जाने आवी गया.(तएणं सा भद्रा कल्लं जाव जलंते विउलं असणं

अनगारधर्मासुतवर्षिणीटीका अ. २. धन्यस्य विजयेन सह हडिबन्धतादिकम् ६४३

'जाव जलंते' = यावज्ज्वलति = यावत्-प्रादुष्पभातायां रजन्यां = प्रभातसमये दिन-
करेज्ज्वलति मुर्योदये सति पुनर्विपुलमशनं ४ यावत्- उपम्कृत्य पान्थकाय
दामवेदाय भोजनपिटकं ददाति, स चारकशालायां गत्वा धन्यस्य सार्थ-
वाहस्य भोजनपात्रे 'परिवेसेइ' परिवेषयति = निदधति । ततः खलु स धन्यः
सार्थवाहो विजयस्य तस्करस्य तस्माद् विपुलाद् अशनपानस्वाद्यम्वाद्यात्
संविभागं करोति, स्वयं च भुङ्क्ते । ततः खलु स धन्यः सार्थवाहः पान्थकं
दासवेदं 'विमज्जेइ' विमर्जयति = गृहगमनायाऽऽदिशति । ततः खलु स
पान्थको भोजनपिटकं गृहीत्वा 'चारगाओ' चारकात् = चारागारात् प्रतिनिष्का-
मति, प्रतिनिष्क्रम्य राजगृहं नगरं मध्यमध्येन यत्रैव स्वकं गृहं यत्रैव भद्रा

चोखे हुए और परमशुचीभूत हो कर उसी अपने स्थान पर आ गये। (तएणं
मा भद्रा कलं जाव जलंते विउलं असणं ४ जाव परिवेसेइ) दूसरे दिन
जब प्रातःकाल हुआ और मुर्य प्रकाशित हो चुका तब उस भद्राने अशनादि
रूप चतुर्विध आहार को विपुलमात्रा में बनाकर उसे भोजन के डिब्बे में
रख पांथकदास चेटक के हाथ धन्यसार्थवाह के पास कारागार में भेजा-
पांथकदासचेटकने पहिलेकी ही तरह होकर उसे थालीमें भोजन के लिये
परोसा-परोस कर उमने सेठ के दोनों हाथों को धुलाया-(तएणं से धण्णे
सत्थवाहे विजयस्स तस्करस्स तओ विउलाओ अमण ४ संविभागं करेइ)
बाद में उस धन्यसार्थवाहने विजय चौर के लिये उम अपने चार प्रकार
के आहार में से विभाग कर दिये (तएणं से धण्णे सत्थवाहे पंथगं दास
चेडयं विमज्जेइ) धन्य सार्थवाहने बाद में उस पांथक दास चेटक को
वहां से वापिस कर दिया। (तएणं से पंथए भोगणपिडगं गहाय चारगाओ

४ जाव परिवेसेइ) थीजा दिवसे सवार थयुं अने सूर्य उदय पाभ्यो त्याहे
सद्रा लार्थाये पुक्कण प्रभाणुमां अशन वणेरे चार जतना आहार जनावी ते ओक
स्वच्छ उभामां भूकीने पांथकदास चेटकने जेदमां धन्य सार्थवाहनी पास पछोआउवा
आज्ञा करी, पछेलांनी जेम न पांथक दास चेटके त्यां जठने थणीमां जभवतुं
पीरस्थुं पीरसीने तेणे शेडना अने हाथ धावडाव्या. (तएणं से धण्णे सत्थवाहे
विजयस्स तस्करस्स तओ विउलाओ असण ४ संविभागं करेइ) त्यार पछी
धन्य सार्थवाहे विजय चोरने भाटे चार जतना आहारमांथी लाग करी आभ्यो.
(तएणं से धण्णे सत्थवाहे पंथगं दासचेडयं विमज्जेइ) त्यार पछी धन्य
सार्थवाहे पांथक दास चेटकने घेर पाछी वज्यो. (तएणं से पंथए भोगण-
पिडगं गहाय चारगाओ पडिनिक्खमइ) पांथक दास चेटक ओज्जनना उज्जाने

भार्या=धन्यसार्थवाहपत्नी तज्जैवोपागमच्छति, उपागत्य भद्रां सार्थवाहीमेवमवा-
दीत्-एवं खलु हे देवानुप्रिये ! धन्यः सार्थवाहस्तवपुत्रघातकस्य यावत्
प्रत्यामित्रस्य तस्माद् विपुलाद् अशनपानस्वाधस्वाद्यात् संविभागं करोति ।
ततः=तदनन्तरं खलु सा भद्रा सार्थवाही पान्थकस्य दासचेटकस्य 'अंतिए'
अन्तिके=समीपे 'एवं' एतम् पान्थककथितम् 'अट्ट' अर्थम्=धन्यसार्थवाहस्य
विजयतस्करार्थं स्वस्याशनादेः संविभागकरणरूपवृत्तान्तं श्रुत्वा 'आसुरुक्ता'
आशुरुक्ता, आशुरक्ता=आशु=शीघ्रं रुक्ता=कोपोदयाद् विमृष्टा, यद्वा आशु=शीघ्रं

पडिनिक्खमइ) वह पांथक दासचेटक भोजन पिटक को लेकर कारावास
से निकला (पडिनिक्खमिता रायगिह नयरं मज्झं मज्झे णं जेणेव सएगिहे
जेणेव भद्रा भारिया सत्थवाही तेणेव उवागच्छइ) निकल कर राजगृह नगर
के ठीक बीचों बीच मार्ग से होता हुआ जहाँ अपना घर और वह
भद्रा सार्थवाहीथी वहाँ आया—(उवागच्छिता भद्रं सार्थवाहीणि एवं वयासी)
आकर उसने भद्रा सार्थवाहीनी से ऐसा कहा—एवं खलु देवानुप्पिए
धण्णे सत्थवाहे तव पुत्तघायगस्स जाव पच्चामित्तस्म ताओ विउलाओ
असण ४ संविभागं करेइ) हे देवानुप्रिये ! धन्य सार्थवाह तुम्हारे पुत्र
घातक यावत् हार्दिक शत्रु विजय चौर को विपुल अशन आदि रूप चार
प्रकार के आधारमें से हिस्सा देते हैं । (तएणं सा भद्रा सत्थवाही
पंथयस्स दासचेडयस्स अंतिए एयमं सोच्चा आसुरुक्ता रुद्धा जाव मिस-
मिसेमाणा धण्णस्स सत्थवाहस्स पओसमावज्जइ) इस तरह पांथक

लघने जेदमांथी अडार निकळो (पडिनिक्खमिता रायगिहं नयरं मज्झं
मज्झेणं जेणेव सएगिहे जेणेव भद्रा भारिया सत्थवाही तेणेव उवागच्छइ)
नीकणीने राजगृह नगरनी ठीक वर्येना मार्गमां पसार थधने ल्यां पोताना
घर अने लद्रा सार्थवाही उती त्यां आव्यो (उवागच्छिता भद्रं सत्थ-
वाहीणि एवं वयासी) आवीने तेले लद्रा सार्थवाहीने आ प्रभाणे कळुं
(एवंखलु देवानुप्पिए ! धण्णे सत्थवाहे तव पुत्तघायगस्स जाव पच्चामित्त
स्स ताओ विउलाओ असण ४ संविभागं करेइ) हे देवानु प्रिये ! धन्य सार्थवाह
तमारा पुत्रना घातक अने शत्रु विजय चोरने अहु ४ वधारे अशन पणेरेना
चार प्रकारना आधारमांथी हिस्सा आवा भाटे आपे छे. (तएणं सा भद्रा भारिया
सत्थवाही पंथयस्स दासचेडयस्स अंतिए एयमद्वं सोच्चा आसुरुक्ता
रुद्धा जाव मिसमिसेमाणा धण्णस्स सत्थवाहस्स पओसमावज्जइ)

अनगरधर्माभूतवर्षिणीटीका अ २. सू. ११ धन्यस्य बन्धविमोचनादिकम्

६४९

रक्ता=कोपावेशाद् रक्तमुखनेत्रा. 'रुद्धा' रुद्धा=रोषयुक्ता यावत् 'मिमिमिसे-
माणा' मिसमिसन्ती=क्रोधज्वालायाऽन्तर्दाहमन्विता सती धन्यस्य सार्ध-
वाहस्योपरि 'पभोसं' पद्वेषं=प्रकृष्टद्वेषम् 'आवज्ज' आपद्यते=प्राप्नोति॥ सू० १०॥

मूलम्— से धण्णे सत्थवाहे अन्नया कयाइं मित्तनाइ
नियगसयणसंबंधिपरियणेणं सएण य अत्थसारेणं रायकज्जाओ
अप्पाणं मोयावेइ, मोयावित्ता चारगसालाओ पाडेनिक्खमइ पडि
निक्खमित्ता जेणेव अलंकारियसभा तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता
अलंकारियकम्मं कारवेइ, कारवित्ता जेणेव पुक्करिणी तेणेव उवा-
गच्छइ, उवागच्छित्ता अह धोयमट्ठीयं गेणहइ, गिण्हित्ता पोक्खरिणीं
ओगाहइ, आगाहित्ता जलमज्जणं करेइ करित्ता पहाए कयबलिकम्मे
जाव रायगिहं नगरं अणुपविसइ, अणुपविसित्ता रायगिहनगरस्स
मज्झमज्झणं जेणेव सए गिहे तेणेव पहारेत्थ गमणाए । तएणं
तं धण्णं सत्थवाहं एज्जमाणं पासित्ता रायगिहे नगरे बहवे नियग-
सेट्ठिसत्थवाहपभियओ आढंति परिजाणंति सक्कारेति सम्माणेति
अब्भुट्ठेति सरीरकुसलं पुच्छंति । तएणं से धण्णे सत्थवाहे जेणेव
सए गिहे तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता जा वि य से तत्थ
वाहिरिया परिसा भवइ, तंजहा—दासाइ वा पेस्साइ वा भियगाइ

दासचेष्टक के मुख से इस समाचार को सुनकर वह भद्रा सार्धवाही
एकदम क्रोध से लाल मुख नेत्रवाली बन गई, और रोष से युक्त होती
हुई क्रोध की तीव्र ज्वाला से भीतर ही भीतर जलने लगी । इस
तरह उसने धन्यसार्धवाह के ऊपर प्रकृष्ट द्वेष भाव को धारण कर लिया । सूत्र १०

आ रीते पांथक दासचेटकना भोथी समाचार सांलणीने लद्दा लायां येइहभ
क्रोधथी लाल थोण थधं गधं, अने ते क्रोधनी ज्वाणाओथी सणगवा लागी. आ
प्रभाण्णे तेना भनभां धन्य सार्धवाह उपर सणत रोष लाव जाये. ॥ सूत्र १० ॥

वा भाइळगाइ वा, सा वि य णं धणं सत्थवाहं एज्जंतं पासइ,
 पासित्ता पायवाडियाए खेमकुलं पुच्छंति, जावि य से तत्थ
 अब्भंतरिया परिसा भवइ तं जहा—मायाइ वा पियाइ वा
 भायाइ वा भगिणीइ वा, सावि य णं धणं सत्थवाहं एज्जमाणं
 पासंति पासित्ता आसणाओ अब्भुट्टेइ अब्भुट्ठित्ता कंठाकठियं अव-
 यासिय बाहप्पमोक्खणं करेति तएणं धण्णे सत्थवाहे जेणेव
 भदा भारिया तेणेव उवागच्छइ तएणं सा भदा धणं सत्थवाहं
 एज्जमाणं पासइ पासित्ता णो आढाइ नो परियाणाइ नो सक्कारेइ,
 नो सम्माणेइ, नो अब्भुट्टेइ नो सरीरकुसलं पुच्छइ, अणाढा-
 यमाणी अपरिजाणमाणी असक्कारेमाणी, असम्माणेमाणी, अणब्भु-
 ट्ठेमाणी सरीरकुसलं अपुच्छमाणी तुसिणीया परम्मुही संचिट्ठइ,
 तएणं से धण्णे सत्थवाहे भदं भारियं एवं वयासी—किण्णं
 तुब्भं देवाणुप्पिए ! न तुट्ठी वा न हरिसे वा नाणंदे वा जं मए
 सएणं अत्थसारेणं रायकज्जाओ अप्पा विमोइए, तएणं सा भदा
 धणं सत्थवाहं एवं वयासी—कहण्णं देवाणुप्पिया ! मम तुट्ठी
 वा जाव आणंदे वा भविस्सइ, जेणं तुभं मम पुत्तवायगस्स जाव
 पच्चामितस्स तओ विउलाओ असणपाणखाइम साइमाओ४ संविभागं
 करेसि, तएणंमे धण्णे भदं एवं वयासी—नो खलु देवाणुप्पिए !
 धम्मेत्ति वा तवोत्ति वा कयपडिकइयाइ वा लोगजत्ताइ वा घाडि-
 एइ वा सहाएइ वा सुहि वा तओ विपुलाओ असण०४ संविभागे
 कए नन्नत्थ सरीरचित्ताए, तएणं सा भदा धण्णेणं सत्थवाहेण

अनवरधम मृतवर्षिणीटीका अ. २ मं ११ धन्यस्य च धविमोचनादिकमन्त्र

६४७

एवं वृत्तः समाणी हट्ट जाव आसणाओ अब्भुट्टेइ अब्भुट्टित्ता
कंठाकंठि अवयासइ खेमकुसलं पुच्छइ पुच्छित्ता ण्हाया जाव
पायच्छित्ता विउलाइं भोगभोगाइं भुजमाणी विहरइ ॥ सू. ११ ॥

टीका—‘तएणं से धण्णे’ इत्यादि—ततः खलु म धन्यः सार्थवाहः
अन्यदा कदाचित् मित्रज्ञातिनिजकस्वजनसम्बन्धिपरिजनेन=मित्रज्ञातिप्रभृति-
द्वारा स्वकेन च ‘अत्थमारेण’ अर्थसारेण=बहुमूल्यरत्नादिना बहुमूल्यरत्नादि
समर्पणेनेत्यर्थः ‘रायकज्जाओ’ राजकार्यात्=राजसङ्कटात् आत्मानं=स्वकं
‘मोयावेइ’ मोचयति, मोचयित्वा=मुक्तो भूत्वा चारकशालायाः प्रतिनिष्का-
मति, प्रतिनिष्कम्य यत्रैव ‘अलंकारियसभा’ अलङ्कारिकसभा=नापितशाला-
शौरकर्मादिशरीरसंस्कारस्थानमित्यर्थः, तत्रैवापागच्छति. उपागत्य ‘अलंकारि-
यकम्मं’ अलङ्कारिककर्म=नखकेशमण्डनादिकर्म ‘कारवेइ’ कारयति, कारयित्वा
यत्रैव ‘पुक्खरिणी’ पुष्करिणी=वर्तुलवापी तत्रैवापागच्छति. उपागत्य-अथ

‘तए णं से धण्णे सत्थवाहे अन्नया कयाइ’ इत्यादि ॥

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (से धण्णे सत्थवाहे) उम धन्यसार्थवाहने
(अन्नया कयाइ) किसी एक समय (मित्रनाइनियमसयणसंबन्धिपरियणेणं)
मित्र, ज्ञाति, निजक स्वजन संबंधी परिजनों द्वारा (स्वकेन
अत्थमारेणं) अपने वह मूल्य रत्नादि भेट राजा को समर्पण करवा कर
(रायकज्जाओ अप्पाणं मोयावेइ) राज्य संकट से अपने आपको मुक्त करवा
लिया। (मोयावित्ता चारगसालाओ पडिणिक्खमइ) जब वह मुक्त घोषित
हो चुका—तब कारागार से बाहर निकला (पडिणिक्खमित्ता जेणेव
अलंकारियसभा तेणेव उवागच्छइ) बाहर निकल कर वह जहाँ नापित
की दुकान थी—वहाँ गया—(उवागच्छित्ता अलंकारियकम्मं कारवेइ)

‘तएणं से धण्णे सत्थवाहे अन्नया कयाइ’ इत्यादि ॥

टीकार्थ—(तएणं) त्थार पछी (से धण्णे सत्थवाहे) धन्य सार्थवाहे (अन्नया
कयाइ) कुछ एक वधते (मित्रनाइनियमसयणसंबन्धिपरियणेणं)
पोताना मित्र, ज्ञाति स्वजन, संबंधी अने परिजनों द्वारा (स्वकेन अत्थमारेणं)
अहु किंमती रत्ना वगेरे समर्पण करवावे (रायकज्जाओ अप्पाणं मोयावेइ)
राज्य संकटमांधी पोतानी नतने छुआवी (मोयावित्ता चारगसालाओ पडिणि-
क्खमइ) ज्यारे ते मुक्त थयेवो न्हिर करवाभां आव्यो, त्यारे ते जेवमांधी
अहार निक्यो. (पडिणिक्खमित्ता जेणेव अलंकारियसभा तेणेव उवागच्छइ)
अहार नीकणीने ते दुबभनी दुकान उपर ज्यो. (उवागच्छित्ता अलंकारियकम्मं

‘धोयमद्वियं’ धौतमृत्तिकां=शुद्धसुगन्धितमृत्तिकां गृह्णाति, गृहीत्वा पुष्करिणीम् ‘ओगाहइ’ अवगाहते=प्रविशति, अवगाह्य ‘जलमज्जनं जलमज्जनं=जलेन-शरीरशुद्धिं करोति, कृत्वा ‘ह्माए’ स्नातः=सर्वतः कृतस्नानः ‘कयवलिकम्मे’ कृतवलिकर्मा कृतं स्नानान्तमवश्यकरणीय-पशुपक्ष्यादिनिमित्तमन्नदानादिरूप-वलिकर्म येन सः, कृतदानकृत्य इत्यर्थः, यावद् राजगृहं नगरमनुप्रविशति, अनुप्रविश्य राजगृहनगरस्य मध्यमध्येन यत्रैव स्वकं गृहं तत्रैव ‘गमणाए’ गमनाय ‘पहारेत्थ’ प्रधारयति=विचारयति, गृहं प्रति गमनायोग्यतां भवतीत्यर्थः, गृहं गच्छतीति भावः। ततःखलु तं धन्यं सार्थवाहम् ‘एज्जमाणं’ एज्जमानम्=आगच्छन्तं दृष्ट्वा राजगृहे नगरे बहवा निजकप्रेष्ठिसार्थवाहप्रभृतयः

जाकर उसने वहां बाल बनवाये। (कारवित्ता जेणेव पुक्खरिणी तेणेव उवागच्छइ) दाढ़ी मूछ आदि के बाल बनवा कर फिर वह जहां पुष्करिणी थी वहां गया। (उवागच्छित्ता अह धोयमद्वियं गेणइ) जाकर उसने वहां से शुद्ध सुगन्धित मिट्टी को लिया—(गिहित्ता पोक्खरिणी ओगाहइ) लेकर वह बाद में उस पुष्करिणी में प्रविष्ट हुआ। (ओगाहित्ता जलमज्जनं करेइ, करित्ता ण्हाए कयवलिकम्मे जाव रायगिहं नयरं अणुप्रविसइ) प्रविष्ट होकर वहां उसने स्नान किया स्नानकर वायसादि पक्षियों के लिये अन्नादि देने रूप वलिकर्म किया। यावत् राजगृह नगरमें वह प्रविष्ट हुआ। (अणुप्रविसित्ता रायगिहनगरस्स मज्झं मज्झेणं जेणेव सए गिहे तेणेव पहारेत्थ गमणाए) प्रविष्ट होकर फिर वह ठीक राजगृह नगर के बीचो बीचवाले मार्ग से होता हुआ—जहां अपना घर था उस तरफ कारवेइ) त्यों बंधने तेण्हे वाण कथाव्या. (कारवित्ता जेणेव पुक्खरिणी तेणेव उवागच्छइ) दाढ़ी मूछ अने माथा वगेरेना वाण साक्ष करवीने ते पुक्खरिणी तरक्क गथे. (उवागच्छित्ता अह धोयमद्वियं गेणइ) त्यों बंधने तेण्हे सुवासित भाटी वीधी (गिहित्ता पोक्खरिणी ओगाहइ) भाटी बंधने तेण्हे पुक्खरिणीमां प्रवेश कथे. (ओगाहित्ता जलमज्जनं करेइ करित्ता ण्हाए कयवलिकम्मे जाव रायगिहं नयरं अणुप्रविसइ) प्रवेशीने तेण्हे स्नान कथुं. स्नान करीने तेण्हे कागडा वगेरे पक्षीओने भाटे अन्न वगेरेना लाग आपीने पालि कर्म्म कथुं. त्यार पाह ते राजगृह नगरमां आव्ये. (अणुप्रविसित्ता रायगिहनगरस्स मज्झं मज्झेणं जेणेव सए गिहे तेणेव पहारेत्थ गमणाए) नगरमां आवीने ते ठीक राजगृह नगरनी पन्थेना मार्गथी पसार थधने ज्यों तेतुं घर हुतुं त्यों गथे. (तएणं त धणं सत्थवाहं

अनगारधर्माभूतवर्णिणीटीका अ २. धन्यस्य विजयेन सह हृदिवन्धनादिकम् ६४९

‘आढति’ आद्रियन्ते हृदयेन ‘परिजांति’ परिजानन्ति=सुस्वागतं श्रेष्ठिनः’ इति नस्यागमनमनुमोदयन्ति ‘सक्कारेति’ सत्कारयन्ति मधुरवचनैः, सम्मानेति’ समानयन्ति विविधवस्तुसमर्पणेन, ‘अब्भुट्ठेति’ अभ्युत्तिष्ठन्ति विनयार्थमभिमुखमुत्तिष्ठन्ति शरीरकुशलं च पृच्छन्ति। ततः खलु=तदनन्तरं स धन्यः सार्थवाहो यत्रैव स्वकं गृहं तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य यापि च तस्य तत्र बाह्या परिषद्=गृहवर्तिर्वाजनसमुदायः, ‘तंजहा’ तथा- मयथा ‘दामाड्वा’ दासा इतिवा, दासाः=गृहदासी पुत्राः, ‘पेस्माइ वा’

चला- (तएणं तं धणं सत्थवाहं एज्जमाणं पासित्ता रायगिहे नगरे बहवे नियगसेट्ठिसत्थवाहपभियओ आढति परिजाणन्ति सक्कारेति सम्मानेति अब्भुट्ठेति शरीरकुशलं पृच्छन्ति) घर को आते हुए उस धन्य सार्थवाह को जब राजगृह नगर में निज श्रेष्ठी, सार्थवाह आदि लोगोंने देखा तो उन लोगों ने उसका हृदयसे खूब आदर किया-“आपका स्वागत हो” इस प्रकार कहकर उसके आगमन की खूब अनुमोदनाकी मधुर वचनों द्वारा उसका खूब सत्कार किया। अने वस्तुओंको भेंट में देकर खूब सन्मान किया। अपनी विनय प्रकट करने के लिये उसके सम्मुख आने पर उठ बैठे शरीर में कुशल समाचार पूछे। (तएणं से धणं सत्थवाहे जेणेव सए गिहे तेणेव उपागच्छइ) इसके बाद धन्य सार्थवाह जहां अपना घर था गया (उपागच्छित्ता) जानि य से तत्थ बाहिरिया परिसा भवइ) वहां जाकर उसका जो घर के बाहर के लोगों का समुदाय था—(तं जहा) जैसा—(दामाड्वा वा पेस्माइ

एज्जमाणं पासित्ता रायगिहे नगरे बहवे नियगसेट्ठि सत्थवाहपभियओ आढति परिजाणन्ति सक्कारेति सम्मानेति अब्भुट्ठेति शरीरकुशलं पृच्छन्ति) राजगृह नगरना निजक श्रेष्ठीओ, सार्थवाहो वगेरेओ न्यारे धन्य सार्थवाहने घर तरइ जतां जेयो त्यारे तेओ अघाओ मणीने तेमनुं हउथ पूर्वकं पूअ न सरस रीते सन्मान कयुं। “तमाइं स्वगत छे,” आ रीते तेना आगमनने अनुमोदन आभुं मधुर वचनोधी लोकोओ धन्य सार्थवाहने सत्कार कयो। तेने लोकोओ अनेक वस्तुओ लेटमां आपी। विनय अताववा भाटे न्यारे धन्य सार्थवाह लोकोनी सामे पछांओ त्यारे तेओ जिला थइ गया अने तेमणे शरीरनी कुशलता पूछी। (त एणं से धणं सत्थवाहे जेणेव सए गेहे तेणेव उपागच्छइ) त्थार भाइ जथां तेनुं घर हउं त्यां गयो। (उपागच्छित्ता जानि य से तत्थ बाहिरिया परिसा भवइ) त्यां घरनी अहार तेना घरना माणुसोना समुदाय ओकठो थयो हतो। (तं जहा)

‘સંવિભાગકરણરૂપા ધર્મઃ સ્યાત્’ ઇતિ મત્વા, ‘તવોત્તવા’ ‘ત’ ઇતિ વા=સ્વમ્યા-ડનોદારિકં તપો ભવિષ્યતિ’ ઇતિ મત્વા, ‘કયપટિકકડયાડવા’ કૃત-પ્રતિકૃતિતેતિ વા=‘કૃતસ્ય પ્રત્યુપકારોડયમ્’ ઇતિ હેતુમુપાદાય, ‘લોગજનાહ વા’ લોકયાગેતિ વા ‘લોકવ્યવહારોડયમ્’ ઇતિ મત્વા, લોકલજ્ઞયા વા, ‘નાય-ઈતિ વા’ જ્ઞાતક ઇતિ વા=‘પૂર્વાપરસમ્બન્ધિજનઃ ઇતિ જ્ઞાત્વા, ‘નાયક’ ઇતિ ઇચ્છાયાપક્ષે ‘સ્વામી’ તિ, ‘ન્યાયદઃ ઇતિ પક્ષે ‘ન્યાયદાતા’ ઇતિ ચ મત્વા ‘ઘાટિકાઈતિ વા’ ઘાટિકા ઇતિ વા=‘સહજાતમિત્રં’ ચાલમિત્રમિત્યર્થઃ, ઇતિ કૃત્વા, ‘સહાઈતિવા’ સહાય ઇતિવા, સહાયકઃ=સહચારીતિ મત્વા, ‘મુહિત્તિ વા’ મુહુદિતિ વા=પ્રિયમિત્રમયમ્, ઇતિ મત્વા મયા તસ્માદ વિપુલાદ અજ્ઞાનપાન-સ્વાધસ્વાધાત્ સંવિભાગો ન કૃતઃ, કિન્તુ ‘નન્નત્થસરીરચિન્તાઈ’ નાન્યત્રશરીર-ચિન્તાયાઃ, ઉચ્ચારપ્રસ્રવણપરિષ્કાપનરૂપશરીરચિન્તાં વિદાય ન મયા સંવિભાગઃ

રૂપ ધર્મ માનકમર નહીં દિયા હૈ. મુજે ઝનોદર તપ કી પ્રાપ્તી હોગી એસા માનકર ભી નહીં દિયા હૈ, અથવા પ્રત્યુપકાર કે રૂપમેં ભી નહોં દિયા હૈ, લોગવ્યવહાર કી દૃષ્ટિ સે ભી નહીં દિયા હૈ, લોકલાજકે રુયાલ સે ભી નહીં દિયા હૈ, યહ હમારા પૂર્વાપરસંબંધી હૈ હવ ભાવ સે ભી નહીં દિયા હૈ, અથવા યહ ન્યાય પ્રદાતા હૈ એસા જાનકર ભી નહીં દિયા હૈ, યહ હમારા ઘાટિકા હૈ ચાલ મિત્ર હૈ, એસા માનકર ભી નહીં દિયા હૈ, યહ હમે સહાયતા દેનેવાલા હૈ એસા સમજ કર ભી નહીં દિયા હૈ, યહ હમારા પ્રિય મિત્ર હૈ એસા જાનકર ભી નહીં દિયા હૈ કિન્તુ કેવલ શારિરિક ચિન્તા કે ભાવ સે હી દિયા હૈ। અર્થાત્ મુજે કારાવાસમેં ઉચ્ચાર પ્રસ્રવણ કી વાધાને સતાયા થા, સો ડમકી

પ્રેરાધને આપ્યો નથી, મને તેથી ઝનોદર તપની પ્રાપ્તિ થશે આમ બાણીને પણ મેં તેને લાગ આપ્યો નથી, પ્રત્યુપકારના રૂપમાં પણ મેં તેને લાગ આપ્યો નથી લોકલાજની દૃષ્ટિએ પ્રેરાધને પણ મેં તેને લાગ આપ્યો નથી, તે મારે પૂર્વાપર સંબંધી છે, આમ બાણીને પણ ભોજનમાંથી મેં તેને લાગ આપ્યો નથી, તે ન્યાય આપનાર છે આલું બાણીને પણ તેને લાગ આપ્યો નથી, તે અમારો ઘાટિકા છે, બાળ સખા છે, આલું બાણીને પણ તેને મેં લાગ આપ્યો નથી, તે મને સહાયતા કરે છે આમ સમજીને પણ મેં તેને લાગ આપ્યો નથી, તે અમારે પ્રિય મિત્ર છે, આ બાણીને પણ તેને ભોજનમાંથી લાગ આપ્યો નથી, પણ શારીરિક ચિન્તા દૂર કરવાના વિચારથી જ મેં તેને પોતાના ભોજનમાંથી લાગ આપ્યો છે, બેઢમાં બેઢતાં મને ઉચ્ચાર પ્રસ્રવણની મુશ્કેલી સતાવ્યા કરતી હતી તેથી તે બાધાથી

अनगात्त्वर्णमृत्तवर्णिनीटीका अ. २ धन्यस्य यिज्ञयेन सह हृदियन्धनादिकम् ६५५

कृतः, शरीरचिन्ताथमेव तस्मै सविभागः कृत इति भावः। ततः खलु सा भद्रा धन्येन सार्थवाहेन एवमुक्ता सती 'हृद् जाव' हृष्टयावत्=हृष्टतुष्टचित्तानन्दिता हर्षवशविसर्पहृदया आपनात् अभ्युत्तिष्ठति, अभ्युत्था। 'कंठाकंठि' कंठा-कण्ठि=कण्ठेन कण्ठं संमेलयेत्यर्थः 'अवयासेइ' आश्लिष्यति=आलिङ्गति, आदर-भक्तारादिकं करोति क्षेमकुशलं=कुशलवार्त्तां पृच्छति च। कुशलमक्षमोपृच्छय-
'ण्हाया' स्नाता=कृतस्नाना 'जाव' यावत् 'कयबलिकम्मा' कृतबालकम्मा=कृतं=सम्पादितं बलिकर्म=प्रियागमननिमित्तं पशुपक्ष्यादिप्राणिभ्योऽन्नादिदानरूपं यया सा तथा, 'कयकोउयमंगलपायच्छिता' कृतकौतुकमङ्गलप्रायश्चित्ता कृतं कौतुकं=दृष्टिदोषादिनिवारणार्थं मणीपुण्ड्रादिकं, मङ्गलं=दुस्स्वप्नादिफलस्याग-

निवृत्ति के भाव से उसे हमने उस चतुर्विध आधार में से विभक्त कर उसे हिस्सा दिया है (तएणं सा भद्रा धण्णेणं सत्थवाहेणं एवं बुत्ता समाणी, हृद्जाव आसणाओ अब्भुट्टेइ अब्भुट्ठिता कंठाकंठि अवयासेइ, खेमकुशलं पुच्छइ) इसके बाद धन्य सार्थवाह के द्वारा इस प्रकार कहे जाने पर हर्षित और संतुष्ट हृदय होती हुई वह भद्रा सार्थवाही भामन से उठ कर बैठी, उठकर उमका उसने कंठसे आलिङ्गन किया और दुःख प्रादिक क्षेमकुशलकी बात पूछी। (पुच्छिता ण्हाया जाव पायच्छिता विउलाइं भोगभोगाइं भुंजमाणी विहरइ) पूछकर फिर उसने स्नान किया यावत् प्रायश्चित्त किया। और विपुल भोगोंको भोगते हुए वह अपना समय आनन्द से व्यतीत करने लगी। यहाँ "जाव" पद से (कयबलिकम्मा कयकोउयमंगलपायच्छिता) "इन पदों का सूचन किया गया है। इनका भाव यह है कि—प्रिय आगमन के निमित्त को लेकर उमने पशु पक्षी

निवृत्त थावा भाटे तेने हुं पीताना चार जतना आहारभांथी आहार आपतो डतो। (तएणं सा भद्रा धण्णेणं सत्थवाहेणं एवं बुत्ता समाणी हृद्जाव आसणाओ अब्भुट्टेइ, अब्भुट्ठिता कंठाकंठि अवयासेइ, खेमकुशलं पुच्छइ) त्थार आह भद्रा सार्थवाही ओ धन्य सार्थवाहनी आ वात सांलणीने उषित अने संतुष्ट हृदया थधने तेण्णे धन्य सार्थवाहनुं आलिङ्गन कयुं अने तेनी क्षेम कुशलनी वात पूछी। (पुच्छिता ण्हाया जाव पायाच्छिता विउलाइं भोगभोगाइं भुंजमाणी विहरइ)पूछीने तेण्णे स्नान अने प्रायश्चित्त कयुं, तेमअ धन्य सार्थवाहनी साथे विपुल भोग भोगवतां तेण्णे पीताने वण्णत सुजेथी पसार करवा भांडयो, अही 'जाव' पदथी ('कयबलिकम्मा कयकोउयमंगलपायच्छिता') आ पदेनुं सूचन करवाभां आण्युं छे, ओने अर्थ आ प्रमाणे छे के तेण्णे प्रिय आगमनत

नो सत्करोति, नो सम्मानयति, नो अभ्युत्तिष्ठति, नो शरीरकुशलं पृच्छति, अनाद्रियमाणा, अपरिजानन्ती, असत्कुर्वन्ती, असम्मानयन्ती, अनभ्युत्तिष्ठन्ती, शरीरकुशलमपृच्छन्ती 'तुसिणीया' तूष्णीका=मौनावलम्बिनी 'परम्मुही' पराङ्मुखी=मतिक्वला मुखं परावर्त्य संतिष्ठतीत्यर्थः। ततः खलु स धन्यः सार्थवाहो भद्रां भार्यामेवमवादीत-किण्णं किं खलु=किमर्थं तव हे देवानुप्रिये ! न तुट्ठी वा' न तुष्टिः=सन्तोषो न वर्तते न हर्षो वा नानन्दो वा, यन्मया स्वकेन=स्वकीयेन अर्थसारेण=बहुमूल्यरत्नादि दानेन 'रायकज्जाओ राजकार्यात्=राजसङ्कटाद् आत्मा खलु विमोचितः ?।

सन्मुख नहीं गई-- उठी नहीं, और न उसने उसकी कुशल क्षेम पूछी। (अणाढायमाणी, अपरिजाणमाणी, असक्कारेमाणी, असम्माणेमाणी, अण-ब्भुट्टेमाणी, सरीरकुशलं अपुच्छमाणी तुसिणीया, परम्मुही संचिद्वड्) इस तरह अपने प्रति अनादर का भाव प्रदर्शित करने वाली अपना-- स्वागत नहीं करने वाली सत्कार नहीं करने वाली सम्मान नहीं करने वाली, उठकर अपने सन्मुख नहीं आनेवाली, शरीर की कुशल क्षेम नहीं पूछने वाली ऐसी भद्रासार्थवाही को चुपचाप मुँह-फेरकर बैठी हुई जब धन्य सार्थवाहने देखा तो (तएणं से धण्णे सत्थवाहे भद्रा भारियं एवं वयासी) उस धन्य सार्थवाह ने उस भद्रा भार्या से इस प्रकार कहा--(किण्णं तुढ्भं देवाणुप्पए ! न तुट्ठी वा न हरिसे वा, नाणं दे वा जं मए सएणं अत्थसारे ण रायकज्जाओ अप्पाणं विमोडए) हे देवानुप्रिये ! क्या तुझे सन्तोष नहीं हुआ है, हर्ष नहीं हुआ है, जो मैंने बहु मूल्य रत्नादिरूप अर्थसार देकर राज्य सकट से अपने को मुक्त करवाया है

लेटमां अनेक वस्तुओं आधीने सम्मान क्युं नहि. लद्रा लार्या तेमनी सामे गध नहि, जिली पणु न होती थध तेम ज तेणु शेठनी कुशण क्षेम विशेने प्रश्न क्यो न होतो. (अणाढायमाणी अपरिजाणमाणी, असक्कारेमाणी, असम्माणेमाणी, अणब्भुट्टेमाणी, सरीरकुशलं अपुच्छमाणी तुसिणीया परम्मुही, संचिद्वड्) आ रीते धन्य सार्थवाहे तेमना प्रत्ये अनादरने लाव गतावनारी, स्वागत नहि क नारी, सत्कार नहि करनारी, सम्मान नहि करनारी, जिली थधने सामे सत्कार माटे नहि आवनारी, तेमना शरीरनी कुशण अने क्षेमनी वात नहि पूछनारी पोताना पत्नी लद्रा सार्थवाहीने जेध त्यारे (तएणं से धण्णे सत्थवाहे भद्रा भारियं एवं वयासी) तेमणे लद्रा सत्थवाहीने कहुं (किण्णं तुढ्भं देवाणु-प्पियाए ! न तुट्ठी वा न हरिसेवा नाणं देवा जं मए सएणं अत्थसारेणं राय-कज्जाओ अप्पाणं विमोडए) हे देवानुप्रिये ! शुं तने सतोष थयो नथी, भे-रने वगेरे णहु किंमती द्रव्य आधीने रान्य संकटथी मुक्ति भेजवी छे. शुं तने

अनगारधर्मांमृतवर्षिणीटीका अ २ धन्यस्य विजयेन सह हर्षिबन्धनादिकम् ६५३

ततः खलु सा भद्रा धन्यं सार्थवाहमेवमवादीत्—कथं खलु भो देवानुप्रिय ! मम तुष्टिर्वा यावदानन्दो वा भविष्यति 'जेणं' यः खलु त्वं मम पुत्रघातकाय यावत्प्रत्यामित्राय तस्माद् विपुलाद् अशनपानखाद्य-
स्वाद्यात् संविभागं करोषि ? । ततः खलु= तदनु तच्छ्रुत्वा स धन्या भद्रामेव
मवादीत्—हे देवानुप्रिये ! नो खलु=नैव 'धम्मोत्ति वा' धर्म इति भा

(तएणं सा भद्रा सत्थवाहं एवं वयासी) इस प्रकार सुनकर भद्रा सार्थ-
वाहीने धन्य सार्थवाह से ऐसा कहा— (कहणं देवानुप्पिया ! मम तुट्ठी
वा जाव आणंदे वा भविस्सइ जेणं तुमं मम पुत्तायायगस्स जाव पच्चाभि
त्तास्स तस्मो विउलाओ असण ४ संविभागं करेसि) हे देवानुप्रिय ! मुझे तुष्टि
यावत् आनंद कैसे होगा जो तुमने (कारावत्स में) मेरे पुत्रघातक यावत् हार्दिक
शत्रु उम विजय के लिये विपुल मात्रा वाले उस चतुर्विध आहार को विभक्त
कर दिया है। (तएणं से धण्णे भइं एवं वयासी) ऐसा सुनकर धन्यसार्थ
वाहने भद्रा सार्थवाही से ऐसा कहा— (नो खलु देवानुप्पियाए ! धम्मोत्ति वा
तवोत्ति वा कयपडिकयाइ वा लोगजत्ताइ वा नायएत्ति वा घाडिए
वा सहाएइ वा सुहिइ वा तओ विपुलाओ असण ४ संविभागे
कए नन्नत्थ सरीरचित्ताए) हे देवानुप्रिये ! मैंने जो उस
चतुर्विध अशन, पान, खाद्य एवं स्वाद्य रूप चतुर्विध आहार में से विभाग
कर जो विजय चौर को हिस्सा (कारावासमें) दिया है वह संविभागकाज-

आ अधुं गम्भुं नथी ? (तएणं सा भद्रा सत्थवाहं एवं वयासी) आ रीते
धन्य सार्थवाहनी बात सांभलीने भद्रा सार्थवाहीसे तेमने कहुं—(कहणं देवानु-
प्पिया ! मम तुट्ठी वा जाव आणंदे वा भविस्सइ जेणं तुमं मम पुत्त-
घायायगस्स जाव पच्चामित्तस्स तओ विउलाओ असण ४ संविभागं करेसि)
हे देवानुप्रिय ! मने आनंद थाय न केम ? कारणु के ज्यारे तमे जेलमां भारा
पुत्तना छत्याशने ते पुच्छण प्रमाणुमां जनाववामां आवेला आहारमांथी लाग
आपत्ता इत्ता. (त एणं से धण्णे भइं एवं वयासी) त्थारे धन्य सार्थवाह
भद्रा साथीने कहुं—(नो खलु देवानुप्पिए ! धम्मोत्ति वा तवोत्तिवा कय
पडिकइयाइवा लोगजत्ताइ वा नायएत्ति वा घाडिए वा सहाएइ वा सुहिइ वा
तओ विउलाओ असण ४ संविभागे कए नन्नत्थ सरीरचित्ताए)
हे देवानुप्रिये ! में जे विजय चोरने पुच्छण प्रमाणुमां जनाववा आवेला
आर जतना अशन, पान, आद्य अने स्वाद्य रूप आहारमांथी जे कंठ पणु लाग
आभ्यो छ ते तेने लाग आपवे जेठये आ जतना संविलागकरणु रूप धर्मथी

प्रेष्या इति वा, प्रेष्याः=प्रयोजनविशेषे ये नगरान्तरादिषु प्रेष्यन्ते ते, भिय गाइ वा' भृत्यका इति वा, भृत्याः=आचालपोषिता 'माइल्लागा वा' भागिका इति वा, भागिकाः=भागवन्तः चतुर्थांशादिलामेन कृष्यादिकारिणो वा यस्यां पण्डिदि साऽपि च खलु-बाह्या परिषद् धन्यं सार्थवाहमेजमानं पश्यति, दृष्ट्वा 'पायवडिया' पादपतिता=पादसंलग्ना पादस्पर्शपूर्वकं नम्रीभूता 'खेम-कुशलं' क्षेमकुशलम्, अनर्थानुत्पत्तिः क्षेमम्, अनर्थप्रतिघातः कुशलं, तत् 'पुच्छइ पुच्छति। अग्रे अपि--च तस्य तत्र 'अब्भंतरीया' आभ्यन्तरिका=गृहाभ्यन्तरवर्तिनो परिषद् भवति=अस्ति, 'तद्यथा-तथाहि-मातेति वा पितेति वा भ्रातर इति वा भगिन्य इति वा, साऽपि च खलु मातापित्रा-

वा भियगाइवा माइल्लागाइ वा साविणं धणं सत्थवाहं एजंतं पासइ) दास-गृहदासी पुत्र-दास्य-जो काम पढने पर नगरान्तरों में भेजे जाते थे वे भृत्य-जो बालक अवस्थासे ही इस के घर पले पुसे थे--भागिक-चौथाई हिस्सा लेकर जो कृष्यादि कर्म करते थे वह सब धन्यसार्थवाह को जब आते हुए देखा--तब (पासिता पायवडियाए खेमकुशलं पुच्छंति) देखकर उसके पैरों पर गिर पड़ा और उसकी क्षेम कुशल की बात पूछने लगा। अनर्थ की निवृत्तिका नाम क्षेम, और अनर्थ के प्रतिघात का नाम कुशल है (जा वि य से तत्थ अब्भंतरिया परिसा-भवइ-तं जहा-मायाइ वा पिपाइ वा भायाइ वा भगिनेइ वा सा विणं धणं सत्थवाहं एज्जमाणं पामंति) इसी तरह उस धन्य सार्थवाह की जो भीतरी सभा थी--जसे माता, पिता, भाई, और बहिने--सो इन माता पिता भाई और भगिनी रूप सभाने जब धन्य सार्थवाह को आते हुए देखा

जेम डे--दासाइ वा पेस्साइ वा भियगाइ वा माइल्लागाइ वा साविणं धणं सत्थवाहं एजंतं पामइ) दास-धरना दासी पुत्र, दास्य-डोई पशु अतना काम भाटे भील नगरोंमें भोक्खवा भाटेना भोक्खे, नृत्य-जे नानपणुथी तेने घेर पोषणु भेजवीने भोटा थया होय, भाजिक-बोथा लाग लधने जेती वगेरे करता हुता आ अधाये धन्यसार्थवाहने आवतो जेधने (पासिता पायवडियाए खेमकुशलं पुच्छंति) तेना पगे पड्या अने तेनी कुशल क्षेम पूछवा लाय्या. अनर्थ दूर थाय ते क्षेम, अने अनर्थने प्रयत्न पूर्वक दबावुं ते कुशल छे. (जावि य से तत्थ अब्भंतरिया भवइ तं जहा-मायाइ वा पिपाइ वा भायाइ वा भगिनेइ वा सा विणं धणं सत्थवाहं एज्जमाणं पासंति) आ प्रभाणु ज धन्य सार्थवाहुना घरमां रहनेनरा कुटुंबना भाणुसे-माता, पिता, भाई अने अहेने-वगेरेये धन्य

अनगरधर्माभूतवर्षिणीटीका अ.२ धन्यस्य विजयेन सह हविर्बन्धनादिकम् १५१

दिरूपाऽऽभ्यन्तरपरिषद् धन्यं सार्थवाहमेजमानं पश्यति, दृष्ट्वा 'आसणाओ' आयनात्=स्वस्वोपवेशनस्थानात् 'अम्भुद्वेइ' अभ्युत्तिष्ठति=संमुखमूर्ध्वी भवति, अभ्युत्थाय 'कंठाकंठियं' कण्ठाकण्ठिकं=कण्ठे च कण्ठे च गृहीत्वा यत्प्रवर्तनं तत् कण्ठद्वयसंमिलनपूर्वकम् 'अवयासिय' आश्लिष्य=समालिङ्ग्य 'बाहस्पमोक्खणं' बाहस्पमोक्षणं=चिरवियुक्तप्रियसमागमजन्य-हर्षाश्रुमोचनं करोति । ततः खलु=तदनु स धन्यः सार्थवाहो यत्रैव भद्रा भार्या तत्रैवोपागच्छति । ततः खलु सा भद्रा धन्यं सार्थवाहम् 'एजमाणं' एजमानं=स्वसमीपे समायातं पश्यति, दृष्ट्वा नो आदिगते, नो परिजानानि,

(पासित्ता) तब देखकर (आसणाओ अम्भुद्वेइ अम्भुद्वित्ता कंठाकंठियं अवयासिय बाहस्पमोक्खणं करेति) वे अपने २ अधिष्ठित स्थान से उठ बैठे और उठकर परस्पर में गले से गला लगाकर मिले । सबने उससे भेंट की । आलिङ्गनकिया । तथा बहुत दिनों के बाद मिलने से उन लोगों ने आनंद जन्य हर्षाश्रुओं का मोचन भी किया अर्थात् हर्षाश्रु बरसाये (तएणं से धण्णे सत्थवाहे जेणेव भद्रा भारिया, तेणेव उवागच्छइ) इसके बाद वह धन्य सार्थवाह जहां भद्रा सार्थवाही थी वहां गया (तएणं सा भद्रा धण्णं सत्थवाहं एजमाणं पासइ, पासित्ता णो आढाह, नो परिघाणाइ, नो सक्कारेइ, नो सम्माणेइ, णो अम्भुद्वेइ, नो सरीरकुसलं पुच्छइ) भद्रा सार्थवाहीने आते हुए धन्य सार्थवाह को देखा भी परन्तु उसने उस का आदर नहीं किया उसका स्वागत नहीं किया, मधुर वचनों से उसका सत्कार नहीं किया विविध वस्तुओं के समर्पण से उसने उसका सन्मान नहीं किया । वह उसके

सार्थवाहने घर तरङ्ग आवता जेथे, (पासित्ता) जेधने (आसणाओ अम्भुद्वेइ अम्भुद्वित्ता कंठा कंठियं अवयासिय बाहस्पमोक्खणं करेति) तेथे अधा पोतपोतानी जग्याओथी जिला थया अने जिला धधने ओइ भीजना गणाथी प्रेम पूर्वक लेटया, धन्य सार्थवाहने अधा भाणुसो भल्या, अने तेनुं आसिंजन कथुं धण्ण द्विसो पछी धन्य सार्थवाहने जेथे अने मिलन थयुं ओटले अधानी आंजोभां दुर्धनां आंसुओ वरसवा लाग्यां, (तएणं से धण्णे सत्थवाहे जेणेव भद्रा भारिया, तेणेव उवागच्छइ) त्थार पछी धन्य सार्थवाह न्यां भद्रा भार्या हुती त्यां गथे, (तएणं सा भद्रा धण्णं सत्थवाहं एजमाणं पासइ, पासित्ता णो आढाह, नोसम्माणेइ, णो अम्भुद्वेइ, नो सरीरकुसलं पुच्छइ) भद्रा सार्थवाही जे धन्य सार्थवाहने आवतां जेथे पणु तेणु तेभने आदर कथी नहि, तेभनुं स्वागत कथुं नहि, मधुर वाणी वडे तेभने सत्कार्या नहि,

न्तुकारिष्ठादेश निवारणाय दध्यक्षतादिग्रहणं तदेव प्रायश्चित्तम्=अवश्यंकरणी-
यत्वेन यथा सा विपुलान् भोगभोगान् भुञ्जाना सती विहरति=आस्ते स्म॥सू० ११॥

मूलम्—तएणं से विजए तक्करे चारगसालाए तेहिं बंधेहिं वहेहिं
कसप्पहारेहिं य जाव तण्हाए य लुहाए य परब्भवमाणे कालमासे
कालं किच्चा नरएसु नेरइयत्ताए उववन्ने । सेणं तत्थ नेरइए जाए काले
कालोभासे जाव वेयणं पच्चणुभवमाणे विहरइ । से णं ताओ उव्व
ट्ठित्ता अणाइयं अणवदग्गं दीहमद्धं चाउरंतसंसारकंतारं अणुपरिअट्ठि-
स्सइ । एवामेव जंबू ! जेणं अमहं निग्गंथो वा निग्गंथी वा आय
रियउवज्झायाणं अंतिए मुंडे भवित्ता अगाराओ अणगारियं पव्व-
इए समाणे विपुलमणिमुत्तिय धणकणगरयणसारेणं लुब्भइ से
वि य एवं चेव ॥सू० १२॥

टीका—तएणं से विजय' इत्यादि ।

ततः खलु=इतश्च स विजयस्तस्करः 'चारगसालाए' चारकशालायां=
कारागारे तैः पूर्वप्रदर्शितैः 'बंधेहिं' बन्धैः रज्ज्वादिवृद्धनियन्त्रणरूपैः, 'वहेहिं'
आदि प्राणियों के लिये अन्नादि देनेरूप बलिर्कर्म किया । तथा दृष्टि दोष
आदि को निवारण करने के लिये उसने मषोपुंड आदि किये तथा
स्वप्नके फल रूप आगन्तुक अरिष्ट आदिके निवारण करने के लिये
उसने दध्यक्षत आदिक ग्रहण किया । ॥सू० ११॥

'तएणं से विजए तक्करे' इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (विजए तक्करे) विजय तस्कर—(चारग सालाए)
कारागारसमें (तेहिं बंधेहिं वहेहिं कसप्पहारेहिं य जाव तण्हाए य लुहाए
निमित्त पशु पक्षी वगेरे प्राणीओने अन्न वगेरे अपीने पक्षिकर्म कथुं. तेभज्
दृष्टि दोषथी निवृत्ति भाटे तेखे मषोपुंड' वगेरे कथो. स्वप्नना झणना इयमां
अविध्यमां थनार अनिष्ट वगेरेनी निवृत्ति भाटे तेखे दृष्टी' अक्षत दीधां. (सू. ११)

'तएणं से विजए तक्करे' इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) त्थार पथी (से विजए तक्करे) विजयओरे (चारगसालाए)
जेदमां (तेहिं बंधेहिं वहेहिं कसप्पहारेहिं य जाव तण्हाए य लुहाए य

अनगारधर्माभूतवर्षिणीटीका अ. २. धन्यस्य विज्ञेन सह हडिबन्धनादिकम् १५७

वधैः=यष्ट्यादिना ताडनरूपैः 'कसपप्रहारेदिय' कशाप्रहारैश्च दिवसेऽनेकवार
कशाघातरूपैः 'जाव' यावत् एवं लत्तादिपरिघातकरूपैश्च प्रहारैः, तृष्ण्या
च क्षुधया च 'परम्भवमाणे' परम्भवन्=परिपीडयमानो जर्जरितशरीरः
सन् कालमासे=मृत्युसमये कालं कृत्वा 'नरएसु' नरके पापकर्मिणां
यातनास्थाने 'सूत्रे प्राकृतत्वाद् बहुवचनम्' 'नेरइयत्ताए' नैरथिकतया
नारकत्वेन 'उववन्ने' उपपन्नः=उत्पन्नः। स खलु तत्र=नरके नैरथिको जातः,
कीदृशः? इत्याह— 'काले' इत्यादि, 'काले' कालः=कृष्णवर्णः 'कालोभासे'
कालावभासः=द्रष्टृणा काल इव=मृत्युरिव अवभासते, यद्वा कालः=श्यामः
अवभासः=दीप्तिर्यस्य स तथा 'जाव' यावत् यावच्छब्देन—'गंभीर
लोमहरिसे भीमे उत्तामणए परमकण्हे वण्णेण' से णं तत्थे निच्चं भीए,

य परम्भवमाणे कालमासे कालं किच्चा नरएसु नेरइयत्ताए उववन्ने)
उन पूर्व प्रदर्शित रज्ज्वादि द्वारा दहनियत्रणरूप बंधों से यष्ट्यादि द्वारा
ताडन रूप बंधों से, दिवस में अनेक बार कृत कशाघातरूप प्रहारों
से— लत्तादि परिघात रूप प्रहारों से भूख और पिशास से परिपीडित
होना हुआ—जर्जरित-शरीर होता हुआ काल अवसर काल कर
के ओर पार करों के घातवा स्थानहा नरकमें नारकी
की पर्याय से उत्पन्न हुआ। (से णं तत्थ नेरइए जाए) वह वहां
ऐसा नैरथिक हुआ कि जो (काले कालोभासे जाव वेयणं पच्चणुमावमाणे
विहरइ) शरीर में कृष्ण वर्ण वाला देखने वालों को मृत्यु जैसा प्रतीत
होता था—अथवा काली दीसिवाला। या यावत् शब्द से इस पाठ का
यहां और संग्रह किया गया है। (गंभीरलोमहरिसे, भीमे, उत्तामणए
परमकण्हे वण्णेणं से तत्थ निच्चं भीए, निच्चं तत्थे, निच्चं तत्थिए,

परम्भवमाणे कालमासे कालं किच्चा नरएसु नेरइयत्ताए उववन्ने) पड़ेलां
वर्षुन करवाभां आव्या मुग्गळ होरीओना सणत अंधेना लाकडीओ वगेरेना
भार अने दिवसभां धळीवार करवाभा आवेला डेरअओना प्रहारो, लत्ता वगेरेना
प्रहारो भूष अते तरसथी दुःखी थतो शिथिल शरीरवाणो यअने आभरे मृत्यु
पाथो अने पापअओना यातना स्थानइय नरकभां नारकीनी पर्यायभां जनभ्यो.
(से णं तत्थ नेरइए जाए) नैरथिकनी पर्यायभां ते (काले कालोभासे जाव
वेयणं पच्चणुमावमाणे विहरइ) शरीरे अकहम अणामेश जेवो अने जेनाशओ
ते मृत्यु जेवो प्रथंड लागतो इतो. अही (यावत्) शब्दथी आ पाठेना संग्रह
थयो छे.— (गंभीरलोमहरिसे भीमे उत्तामणए परमकण्हे वण्णेणं से

નિચ્ચં તત્થે, નિચ્ચં તસિણ, નિચ્ચં પરમસુહસંબદ્ધ નરગઃ' इत्येतेषां सं
ग्रहः, तत्र-‘गंभीर’ गम्भीरः=प्रचुरः ‘लोमहरिसे’ रोमहर्षः=भयजनितरोमांचो
यस्य सः, ‘भीमे’ भीमः=भयङ्करः, अत एव ‘उत्तासणाए’ उत्तासकः=
भयजनितदुःखजनकः, वर्णेन परमकृष्णः-असौ तत्र नित्यं भीतः, नित्यं ‘तसिण’
त्रसितः=परमाधर्मिभिस्त्रासं प्रापितः सन् ‘परमसुहसंबद्ध’ परमाशुभसम्बद्धाम्
=उत्कृष्टपापकर्मोपनीतां ‘नरगवेयण’ नरकवेदनां= नरकसम्बन्धिघोरयातनां
‘पञ्चणुभवमाणे’ प्रत्यनुभवन्=आत्मनः प्रतिप्रदेशतोऽनुभवन् ‘विहरइ’ विहरति=
उपतिष्ठते । स खलु=विजयतस्करजीवः ‘ताओ’ तस्मात् नरकस्थानात् ‘उव्वट्ठित्ता’
उद्दृत्य=निस्सृत्य ‘अणाइयं’ अनादिकम्=आदि रहितम् ‘अणवदग्गं’ अनवदग्रम्=
‘दीहमदं’ दीर्घाध्वानं=दीर्घमार्गं चतुर्गतिलक्षणम्, दीर्घादम्’ इति
च्छायापक्षे तु दीर्घा=अद्वा=कालः उत्सर्पिण्यवसर्पिणी लक्षणो यत्र तत् दीर्घका-
लिकमित्यर्थः ‘चाउरंतं संसारकंतारं’ चातुरन्तं संसारकान्तारं-चातुरन्तं=चतुर्गति-

નિચ્ચં પરમસુહસંબદ્ધનરગ) હન પદોં કા અર્થ હવ મકાર હૈ--इसे वहां
सदा भय रहेता है इसलिये सर्वदा इसे भयजनित रोमांच बना रहता
है-यह नरक स्वयं भयंकर है-इसलिये भय से उत्पन्न होनेवाले दुःख
का यह उत्पादक है । वर्ण की दृष्टि से यह परम कृष्ण है । यह वहां
नित्य भयशील और त्रस्त बना रहता है । परमाधार्मिक देव इसे वहां
नित्य त्रास दिया करते है । उत्कृष्ट पाप कर्म के उदय से प्राप्त हुई
नरक संबन्धी घोर यातनाओं को आत्माके प्रति प्रदेश से वह भोगता
है (से णं ताओ उव्वट्ठित्ता अणाइयं अणवदग्गं दीहमदं चाउरंतसं-
सारकंतारं अणुपरिअट्ठिस्सइ) इसके बाद वह विजय तस्कर का जीव
उस नरक स्थान से निकल कर अनादि--आदि रहित नाश रहित
-अनन्त रूप ऐसी चतुर्गति रूप भवाटची में जिसका कि चतुर्गति रूप

નિચ્ચં મીણ નિચ્ચં તત્થે, નિચ્ચં તસિણ, નિચ્ચં પરમસુહસંબદ્ધં નરગં)
આ પદોનો અર્થ આ પ્રમાણે છે— તેને નરકમાં બીક રહે છે. એથી સદા તે
ભયજનક રોમાંચ યુક્ત રહે છે. તે પોતે ભયથી ઉત્પન્ન દુઃખને તે ઉત્પન્ન કરનાર
છે. રંગે તે સાવકાળો છે. હંમેશાં તે નરકમાં ભયશીલ અને સંત્રસ્ત બની રહે છે.
પરમાધાર્મિક દેવ તેને સદા ત્યાં નરકમાં ત્રાસ આપતા રહે છે. ઉત્કૃષ્ટ પાપકર્મોને
દીર્ઘ પ્રાપ્ત થયેલી નરકની ભયંકર મુશ્કેલીઓને તે આત્માના દરેકે દરેક પ્રદેશથી
ભોગવે છે. (સે ણં તાઓ ઉવ્વટ્ઠિત્તા અણાઈયં અણવદગ્ગં દીહમદં ચાઉરંત-
સંસારકંતારં અણુપરિઅટ્ઠિસ્સઈ) ત્યાર બાદ વિજય ચારનો છવ તે ન-કસ્થાનથી
બહાર નીકળીને અનાદિ આદિરહિત નાશરહિત, અનંતરૂપ એવી ચતુર્ગતિરૂપ માર્ગ

અનગારીમાં મૃતવર્તીની ટીકા અ. ૨ ઘન્યસ્થ વિજયોત સહ હૃદયવિધગદિકર્મ

૬૧૯

રૂપં સંસાર એવ કાનતારં=મહાસરળ્યં, તત્=મહાટ્ટવીમિત્યર્થઃ, 'અણુરિયદિ-
સ્સઃ' અણુરિયદિષ્યતિ=નિરન્તરં પરિભ્રમિષ્યતિ । 'એવામેવ' એવમેવ=અનેનૈવ
પ્રકારેણ હે જન્મ્ઃ ! યઃશ્વલુ અસ્માકં નિર્ગન્થો વા નિર્ગન્થી વા આચાર્યો-
પાધ્યયાનામન્તિકે 'મુંડો' મુણુઃ, દ્રવ્યતો ભાવતશ્ચ મુંડિતો મૂત્વા અગારાત્=
અનગારિતાં દ્વજિતઃ=પાપ્તઃસન્ વિપુલમણિમૌક્તિકધનકનકરત્નસારેણ
'લુભ્મહ' લુભ્યતિ=મણિમૌક્તિકધનાદિ લુબ્ધો ભવતિ 'સે વિ ય' મોડપિ ચ
સાધુ વા સાધ્વી વા 'એવંચેવ' એવમેવ=વિજયનસ્કરવદેવ ચાતુરન્તસંસાર-
કાન્તારે ભ્રમિષ્યતીતિ ભાવઃ ॥સૂ. ૧૨॥

મૂલપ્ર—તેણં કાલેણં તેણં સમણં ધમ્મઘોસા થેરા ભગ-
વંતો જાહ સંપન્ના જોવ પુવાણુપુવિં ચરમાણા ગામાણુગામં દૂહજ્જમાણા
જેણેવ રાયગિહે નગરે જેણેવ ગુણસિલ્લે એહણ તેણેવ ઉવાગચ્છંતિ,
ઉવાગચ્છિત્તા અહાપડિરૂવં ઉગ્ગહં ઉગ્ગિણિહિત્તા સંજમેણં તવસા અ-

માર્ગં વહુત લંવા ચૌડા હૈ અથવા ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી રૂપ કાલ
ત્રિસક્કા વહુત દીર્ઘં હૈ—પરિભ્રમણ કરેગા । (એવામેવ જંબૂ । જે ણં અમ્હં
નિર્ગન્થો વા નિર્ગન્થી વા આયરિયવજ્જ્ઞાયાણં અંતિણ મુંડે ભવિત્તા
અગારાઓ અણગારિયં પઠ્ઠહણ સમાણે વિપુલમણિમુત્તયધનકળગ
રયણસારેણ લુભ્મહ સે વિ ય એવં ચેવ) ઇસી પ્રકાર સે હેજંબૂ । જો
હમારેનિર્ગન્થ અથવા નિર્ગન્થી સાધુ સાધ્વી જન આચાર્ય, ઉપાધ્યાય કે
પાપ્ત દ્રવ્ય ભાવ રૂપે મુંડિત હોકર અગાર સે અનગારી અવસ્થા કો
પાપ્ત કરતે હુણ વિપુલ મણિમૌક્તિક, ધન, કનક, રત્ન આદિ મેં
લુભા જાતે હૈ વે મો ઇસી તરહ ચતુર્ગતિરૂપ ઇમ સંસાર અટ્ટવી મેં ભ્રમણ
કરતે રહેંમે । ॥સૂ. ૧૨॥

બહુ જ લાંબો અને વિસ્તાર પામેલો છે અથવા ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી રૂપ કાળ
જેમનો બહુ દીર્ઘ છે—પરિભ્રમણ કરશે. (એવામેવ જંબૂ ! જે ણં અમ્હં નિર્ગન્થો વા
નિર્ગન્થી વા આયરિયવજ્જ્ઞાયાણં અંતિણ મુંડે ભવિત્તા અગારાઓ
અણગારિયં પઠ્ઠહણ સમાણે વિપુલમણિમુત્તયધનકળગરયણસારેણ લુભ્મહ
સે વિ ય એવં ચેવ) આ રીતે જ જંબૂ ! જે અમારા નિર્ગન્થ કે નિર્ગન્થી સાધુ
સાધ્વીજન આચાર્ય અને ઉપાધ્યાયની પાસે દ્રવ્ય ભાવ રૂપથી મુંડિત થઈને અગારથી
અવસ્થાને મેળવતાં ખૂબ જ મણિ, મૌકિક, ધન, કનક રત્ન વગેરેમાં લોહુપ
થઈ જાય છે તેઓ પણ આ વિગત તસ્કર જેવા જ છે. અને તેઓ પણ આ
પ્રમાણે જ ચતુર્ગતિરૂપ આ સંસાર રૂપી અટ્ટવીમાં પરિભ્રમણ કરતા રહેશે. સૂ. ૧૨ ।

टीका-तेषां कालेण इत्यादि तस्मिन् काले तस्मिन् सनये धर्मयोषा नाम स्थ-
चिरा भगवन्तो जातिसम्पन्ना यावत् 'पुत्राणुपुत्रि' पूर्वान् पून्या चरन्तः=तीर्थङ्कर-

टोकार्थ-(तेणं कालेणं तेणं समाएणं) उस काल, उस समय में (धम्मधोसा नामं थेरा) धर्मधोष नामके स्थविर (भगवंतो) भगवान (जाइ संपन्ना जाव

ટીકાર્થ—(તેણં કાલેણં તેણં સમરણં) તે કાળે અને તે સમયે (ધમ્મધોસા નામં
થેસા) ધર્મધોષનામેસ્થવિર (ભગવંતો) ભગવાન (જાહસંપન્ના જાવ પુત્ત્યાણુ-

मर्यादया विचरन्तः 'गामाणुगाम' ग्रामानुग्रामम्=एक ग्रामादव्यवधानेनान्य-
ग्रामं 'दृडजमाणा' द्रवन्तः=गच्छन्तः यत्रैव राजगृहं नगरं यत्रैव गुणशिलकं
'चेइए' चैत्यम्=उद्यानं तत्रैवोपागच्छन्ति, उपागम्य 'अहापडिरुवं' यथाप्रति-
रूपं=यथायोग्यं=साधुमर्यादाहंम् 'उग्गहं' अवग्रहं=रामतेराज्ञाम् 'उग्गिह्तिता'
अवग्रहं=वनपालसकाशान्मार्गवित्वा संयमेन तपसाऽऽत्मानं 'भावेमाणा'
भावयन्तः=वासयन्तो विहरन्ति=तिष्ठन्ति। परिषन्निर्गता। धर्मः कथितः।
ततः खलु तस्य धन्यस्य सार्थवाहस्य बहुजनस्यान्तिके एतमर्थं श्रुत्वा निश्चय
अयमेतद्रूप आध्यात्मिको यावत् समुदपद्यत एव खलु स्थविरा भगवन्तो

पुत्राणुपुत्रि चरमाणा गामाणुगामं दृडजमाणा जेणेव रायगिहे नयरे
गुणसिलए चेइए तेणेव उवागच्छन्ति) जो कि विशुद्ध मानवंशवाले थे
यावत् तीर्थं करों की परम्परा के अनुसार विहार करते थे। वे एक ग्राम से
दूसरे ग्राम में विहार करते हुए जहां राजगृह नगर और गुणशिलक चैत्य
था वहां आये। उवागच्छन्ता अहापडिरुवं उग्गहं उग्गिह्तिता संजमेणं तवमा
अप्पाणं भावेमाणाविहरन्ति) वहां आकर वे साधुजन की मर्यादा के अनुसार
वसति की आज्ञा वहां के वनपालक से मांग कर संयम और तपसे अपनी आत्मा
को भावित करते हुए ठहर गये। (परिसा निग्गया, धम्मो कहिओ तएणं तस्स
धण्णस्स सत्थवाहस्स बहुजणस्स अंतिए एयमहं सोच्चा णिसम्म इमेयारुवे अज्झत्थिए
जाव समुपज्जित्था) राजगृह नगर से परिषद् यहां आई-भगवान् ने उसे धर्म की
देशना दी। इसके बाद उस धन्य सार्थवाह ने अनेक जनों के मुख से इस
अर्थ-भगवदागमन रूप समाचार-को सुनकर-उसे हृदय में अवधारित

पुत्रि चरमाणा गामाणुगामं दृडजमाणा जेणेव गुणसिलए चेइए तेणेव
उवागच्छन्ति) के जेयो विशुद्ध मानवंशना हुता, अने तीर्थं करानी परंपरागत
प्रथा मुग्गण विहार करता हुता तेयो ओक गामथी थीजे गाम विहार करतां जथां
राजगृह नगर अने गुण शिलक चैत्य हुतुं त्यां आव्या. (उवागच्छन्ता अहा
पडिरुवं उग्गहं उग्गिह्तिता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणा विहरन्ति)
त्यां आवीने तेयो साधुजनेयित मर्यादाने अनुसरतां त्यांना वन पालकनी पांसेथी
वास करवानी आज्ञा भेणवीने तप अने संयमथी पोताना आत्माने लाविक करतां
त्यां रेकाथा. (परिसा निग्गया धम्मो कहिओ तएणं तस्स धण्णस्स सत्थवा-
हस्स बहुजणस्स अंतिए एयमहं सोच्चा णिसम्म इमेयारुवे अज्झत्थिए जाव
समुपज्जित्था) राजगृह नगरथी त्यां परिषद् ओकही थई. भगवाने परिषद्ने संभाधी
ओठवे के धर्म देशना आपी. त्थार पछी धन्य सार्थवाहे घण्टा भाषुसोना मोठथी
भगवाने पधारवाना समाचार सांभलीने, तेने हृदयमां अवाधरित करतां तेना

जातिसम्पन्ना इहागता, इहसम्पन्नाः, तद् इच्छामि खलु स्थविरान् भगवन्तो वन्दे नमस्यामि। स्नातः यावत् शुद्ध प्रवेशगानि माङ्गल्यानि वस्त्राणि 'पवर-परिहिण्' पवरपरिहिता=प्रवरं यथास्यात्तथा सुन्दृतयेत्यर्थः परिहितः=धृतः परिहितप्रवरवस्त्रः सन् 'पायविहारचारेणं' पादविहारचारेण=पादाभ्यां सञ्चरणेन यत्रैव गुणशिलकं चैत्यं यत्रैव स्थविरा भगवन्तस्तत्रैवोपागच्छति, उवागत्य वन्दते नमस्यति। ततः खलु स्थविरा भगवन्तो धन्यस्य सार्थवा हस्य विचित्रं धर्ममाख्याति। ततः खलु स धन्यः सार्थवाहो धर्मं श्रुत्वा एवमवादीत्-श्रद्धांमि खलु भदन्त। निर्ग्रन्थं प्रवचनं यावत् पत्रजितः यावद्

कर-इस प्रकार को यह आध्यात्मिक यावत् मनोगत संकल्प उत्पन्न हुआ। (एवं खलु थेरा-भगवन्तो जाइसंपन्ना इहमागया इहसंपन्ने, तं इच्छामि णं थेरे-भगवन्ते वंदामि नमंसांमि) स्थविर भगवन्त जो जाति संपन्न है यहाँ आये हुए हैं-यहाँ सम्प्राप्त हुए हैं। अतः मैं चाहता हूँ कि मैं उन्हें वंदू-नमन करूँ। ऐसा विचार कर उसने (ह्लाए, जाव सुद्धप्पवेसाइं मंगल्लाईं वत्थाईं पवर-परिहिण्) स्नान किया-यावत् शुद्ध प्रवेश करने योग्य, मंगल रूप वस्त्रों को पहिना (पाय विहारचारेणं जेणेव गुणसिले चेइए जेणेव थेरा भगवन्तो, तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता वंदइ नमंसइ) पहिन कर फिर वह पैदल ही जहाँ गुणशिलक चैत्य और स्थविर धर्मघोष भगवन्त विराजमान थे वहाँ गया। जाकर उसने उन्हें वंदन किया नमस्कार किया। (तएणं थेरा भगवन्तो धणस्स सत्थवाहस्स विचित्तं धम्ममाइक्खंति) इसके बाद उन स्थविर भगवन्तने धन्य सार्थवाहको विचित्र धर्म का उपदेश दिया। (तएणं से धण्णे सत्थवाहे

भनमां आ नततो आध्यात्मिक अने मनोगत संकल्प उत्पन्न होये—(एवं खलु थेरा भगवन्तो जाइसंपन्ना इहमागया इहसंपन्ने तं इच्छामि णं थेरे भगवन्ते वंदामि नमंसांमि) लाती संपन्न स्थविर भगवन्त अहुं पधारेला छि. संप्राप्त था छि. ओथी अने धच्छा थाय छि के हुं तेमने वंदु अने नमन करुं. आ प्रमाणे विचार करीने तेमणे (ह्लाए, जाव, सुद्धप्पवेसाइं मंगल्लाईं वत्थाईं पवरपरिहिण्) स्नान करुं भगवान पासो जवा थोय्य शुद्ध वस्त्रो पहियां. (पायविहारचारेणं जेणेव गुणसिले चेइए जेणेव थेरा भगवन्तो तेणेव उवागच्छइ उवागच्छित्ता वंदइ नमंसइ) पड़ेरीने तेयो पगथी आलीते न्यां गुणशिलक अत्य अने स्थविर धर्मघोष भगवन्त विराजमान हुता त्यां गया. पछोन्नीने तेयोओ भगवानने वंदन अने नमस्कार कर्यो. (तएणं थेरा भगवन्तो धणस्स सत्थवाहस्स विचित्तं धम्ममाइक्खंति) त्थार पछी ते स्थविर भगवन्ते धन्य सार्थवाहने अइलुत रीते धर्म-देशना आपी. (तएणं से धण्णे सत्थवाहे धम्मं सोच्चा

अनगारधर्माभृतवर्षिणीटीका अ. २. धन्यस्य मोक्षवर्णनम्

६६३

बहूनि वर्षाणि श्रामण्यपर्यायं पालयित्वा भक्तं प्रत्याख्याति, प्रत्याख्याय मासिक्या संलेखनया पण्टि भक्तानि अनशनेन छिनत्ति, छित्त्वा कालमासे कालं कृत्वा सौधर्मे कल्पे देवत्वेन उपपन्नः। तत्र खलु भक्त्येककानां देवानां चत्वारि पल्योपमानां स्थितिः प्रज्ञप्ता, तत्र खलु धन्यस्य देवस्य चत्वारि पल्योपमानां स्थितिः प्रज्ञप्ता। स खलु धन्यो देवस्तस्मादेवलोकात् आयुः

धम्मं सोच्चा एवं वयासी) इसके बाद उस धन्यसार्थवाहने धर्म सुनकर इस प्रकार कहा—(सद्दहामि णं भंते निग्गंथे पावयणे जाव पव्वइए जाव बहूणि वासाणि सामन्नपरियागं पाउणिच्चा भत्तं पच्चक्खाइ) हे भदंत! मैं निर्गन्थ प्रवचन को श्रद्धा करता हूँ। यावत् वह प्रव्रजित हो गया। बहुत वर्षों तक उसने श्रामण्य पर्याय का पालन किया—बाद में उसने चतुर्विध भक्त को प्रत्याख्यान कर दिया।—(पच्चक्खित्ता मासियाए संलेहणाए सट्ठि-भत्ताइं अणसणाए छेदेइ) प्रत्याख्यान करके १ एक मास की संलेखन से उसने ६० भक्तों को अनशन द्वारा छेद दिया—(छेदित्ता कालमासे कालं किच्चा-सोहम्मे कप्पे देवत्ताए उव्वन्ने) छेदकर फिर वह मृत्यु के अवसर आने पर मरा—भौर मर कर सौधर्म कल्प में देव की पर्याय से उत्पन्न हो गया। (तत्थणं अत्थेगइयाणं देवाणं चत्तारिपलिओवमाइं ठिई पणत्ता) वहां कितनेक देवों की चार पल्योवमपमाणस्थिति कही गई है सो (तत्थणं धणणस्स देवस्स चत्तारिपलओवमाइं ठिइ पणत्ता) इसमें धन्यकुमार देवकी वहां चार

एवं वयासी त्थार पछी धर्म—देशानां अवलु करीने धन्य सार्थवाहे कथुं—सद्दहामि णं भंते निग्गंथे पावयणे जाव पव्वइए जाव बहूणि वासाणि सामन्नपरियागं पाउणिच्चा भत्तं पच्चक्खाइ) हे भदंत! निर्गन्थ प्रवचनमां हुं सारी पेटे श्रद्धा धरावुं छुं, आ रीते धन्य सार्थवाह प्रव्रजित थछ गया. धणां वर्षो सुधी तेओओ श्रामण्य पर्यायनुं पालन कथुं. त्थार आह नेमणु अतुविध लकतनुं प्रत्याख्यान कथुं. (पच्चक्खित्ता मासियाए संलेहणाए सट्ठि भत्ताइं अण-सणाए छेदेइ) प्रत्याख्यान करीने ओक भड्डिनानी सलेपना वडेतेमणु साछि लकतानुं अनशन वडे छेदन कथुं. (छेदित्ता कालमासे कालं किच्चा सोहम्मे कप्पे देवत्ताए उव्वन्ने) छेदन कथां आह मृत्युने वणत न्थारे आओ त्थारे तेओ भरणु पाभ्या अने भरणु पाभीने सौधर्म कल्पमां देवनी पर्यायथी तेओ उत्पन्न थया. (तत्थ णं अत्थेगइयाणं देवाणं चत्तारि पलिओवमाइं ठिई पणत्ता) त्थां केट-लाक देवानी स्थिति थारपट्थोपम प्रमाणु केटवी छे. (तत्थ णं च धणणस्स देवस्स चत्तारिपलिओमाइं ठिई पणत्ता) आ रीते धन्यकुमार देवनी स्थिति त्थां थार

क्षयेण स्थितिक्षयेण भवक्षयेण 'अणंतरं' अनन्तरम्-अन्तररहितं व्यवधान-
रहितं चयं=शरीरं 'चइत्ता' त्यक्त्वा महाविदेहे वर्षे सेत्स्यति यावत्-यावच्छ-
ब्देन भोत्स्यते भोक्ष्यति परिनिर्वास्यति, सर्वदुःखानामन्तं करिष्यति । सू. १३।

मूलम्— जहा णं जंबू ! धण्णेणं नो धम्मो त्ति वा जाव
विजयस्स तक्करस्स तओ विउलाओ असणपाणखाइमसाइमाओ
संविभागे कए, नन्नत्थ सरीरसारक्खणट्ठाए । एवामेव जंबू ! जेणं
अम्हं निगंथे वा निगंथी वा जाव पठ्वइए समाणे ववगयणहा-
णुम्मइणपुप्फगंधमट्ठालंकारविभूसे इप्पस्स ओरालियसरीरस्य नो वन्न-
हेउं वा रूवहेउंविसयहेउं वा असणं पाणं खाइमं साइमं आहार-
माहारेइ, नन्नत्थ णाणदंसणचरित्ताणं वहणयाए, से णं इहलोए
चेव बहूणं समणाणं समणीणं सावगाण य साविगाण य अच्चणिजे
वंदणिज्ज, पूयणिजे, पज्जुवासणिजे भवइ, परलोए वि य णं नो
बहूणि हत्थच्छेयणाणि य कन्नेच्छेयणाणि य नासाच्छेयणाणि य,

पल्य की स्थिति हुई । (से णं धन्ने देवे ताओ देवलोयाओ आउक्खणं भव
क्खणं टिड्ढक्खणं अणंतरं चयं चइत्ता महाविदेहे वासे सिज्झिहिइ जाव
सव्वदुक्खानमंतं करेहिइ) वे धन्यदेव उस देवलाक से आयु के क्षय से,
स्थिति के क्षय से भव के क्षय से, अनंतर शरीर को छोड़कर महाविदेह
क्षेत्र में (उत्पन्न होकर वहां से सिद्ध पद प्राप्त करेंगे) । यहाँ यावत् पद से
'भोत्स्यते भोक्ष्यति, परिनिर्वास्यति सर्व दुःखानामन्तं करिष्यति' इस पाठका
संग्रह हुआ है । ॥ सूत्र १३॥

पल्य नेटली थड. (से णं धन्ने देवे ताओ देवलोयाओ आउक्खणं भवक्खणं
टिड्ढक्खणं अणंतरं चयं चइत्ता महाविदेहे वासे सिज्झिहिइ जाव सव्व-
दुक्खानमंतं करेहिइ) ते धन्यदेव ते दोऊथी आयुप्प क्षय, स्थिति क्षय अने लावना
क्षय थया पछी शरीरने त्याग करीने महाविदेह क्षेत्रमां उत्पन्ना भवने त्यां सिद्ध
पद भेणवसे. अड्डी 'यावत्' पदथी 'भोत्स्य ते भोक्ष्यति, परिनिर्वास्यति सर्वदुःखा
नामन्तं करिष्यति' आ पाठने संग्रह थये छे ॥ सू. १३ ॥

अनगारघर्माभृतवर्णिनीटीका अ. २. श्रमणान् प्रतिभगवदुपदेशः

६६५

एवं हियय उप्पाडणाणि य, वसणुप्पाडणाणि य, उल्लंघणाणि य
पाविहिइ, अणाइयं च णं अणवदग्गं दीहमच्चं चाउरंतसंसारकंतारं
वीइवइस्सइ जहा व से धण्णे सत्थवाहे। एवं खलु जंबू! समणेणं जाव
संपत्तेणं दोच्चस्स णायज्झयस्स अयमट्ठे पणत्ते—त्तिवेमि।सू. १४।

॥ विइयं णायज्झयणं समत्तं ॥ २ ॥

टीका—‘जहाण जंबू’ इत्यादि। ‘जहाणं’ यथा खलु=येन प्रकारेण हे
जंबूः! धन्येन सार्थवाहेन ‘नो’ न ‘धम्मोत्ति वा’ धर्मइति वा मत्वा यावत्
‘सुहृद्’ इति वा मत्वा विजयाय तस्कराय तस्माद् विपुलाद् अशनपानखा-
द्यस्वाद्यात् संविभागः कृतः, नान्यत्र शरीरसंरक्षणार्थाय—शरीरसंरक्षणं विद्याय
अशनादि संविभागो न कृत इत्यर्थः एवमेव हे जंबूः! यः खलु अस्माकं
निर्गन्थो वा निर्ग्रन्थी वा ‘जाव’ यावत्—आचार्योपाध्यायानामन्तिके मुण्डो
भूत्वा अगाराद् अणगारितां प्रव्रजितः सन् ‘ववगयह्माणुम्मदणपुप्फगंधम-

‘जहा णं जंबू!’ इत्यादि।

टीकार्थ—(जहाणं जंबू!) हे जंबू जिस प्रकार (धण्णेणं सत्थवाहेणं)
धन्य सार्थवाहने (नो धम्मोत्ति वा जाव विजयस्स तक्करस्स तओ विउलाओ
असणपाणखाइमसाइमाओ संविभागं कए) धर्म नहीं मानकर यावत् मित्र
नहीं मानकर विजय तस्कर के लिये उस विपुल अशन, पान, खाद्य स्वाद्य
रूप आहार में से विभाग किया (नन्नत्थ सरीरसारक्खणट्ठाए) केवल
अपने शरीर की रक्षा के निमित्त। (एवामेव जंबू! जेणं अम्महं निर्गन्थे
वा निर्गन्थी वा जाव पन्वइए समाणे ववगयह्माणुम्मदणपुप्फगंधमल्लालंकार-
विभूसे) इसी तरह हे जंबू! जो हमारे निर्ग्रन्थ साधु वा निर्ग्रन्थी साध्वियां

‘जहा णं जंबू!’ इत्यादि।

टीकार्थ—(जहाणं जंबू!) हे जंबू! जैसी रीते (धण्णेणं सत्थवाहेणं)
धन्यसार्थवाहे (नो धम्मोत्ति वा जाव विजयस्स तक्करस्स तओ विउलाओ
असणपाणखाइमसाइमाओ संविभागं करेइ) पोतानी इत्थं के पोतानो मित्र
अपुं कंठं न जणुतां विजय तस्करने भाटे विपुल अशन पान, खाद्य अने स्वाद्यइय
आहारमांथी खाज करी आभ्यो, (नन्नत्थ सरीरसारक्खणट्ठाए) ते इत्थं पोतानो
शरीरनी रक्षा भाटे ज (एवामेव जंबू! जेणं अम्महं निर्गन्थे वा निर्गन्थी वा
जाव पन्वइए समाणे ववगयह्माणुम्मदणपुप्फमल्लालंकारविभूसे) आ प्रभाणे
ज जंपू हे! जेअभारा निर्ग्रन्थ साधु के निर्ग्रन्थ साध्वीअो आचार्य के उपाध्यायनी

મહાલંકારવિભૂસે' વ્યપગતસ્નાનોન્મર્દનપુષ્પગન્ધમાલ્યાલંકારવિભૂષઃ, તત્ર-
'વવગદ' વ્યપગતા=પરિત્યક્તા-હાણુમ્મદળ'સ્નાનમ્=દેશતઃ સર્વતો વા શરીર
સંસ્કારરૂપમ્ ઉન્મર્દન=તૈલાદિભિઃ શરીરસંમર્દનમ્ 'પુષ્ક' પુષ્પાણિ=જપાદિ-
કુસુમાનિ. 'મહ' માલ્યં=પુષ્પમાલા 'અલંકાર' અલંકારાણિ=મણિમુક્તાધામ-
ણાનિ, તૈર્વિભૂષા=શરીરશોભા યેન સ તથોક્તઃ-પરિત્યક્તસ્નાનાદિસર્વશ્રુત્કાર-
શોભા इत्यर्थः अस्यौदारिकशरीरस्य 'वर्णहेतुं वा' वर्णहेतवे=कान्त्याद्यर्थम्,
'रूपहेतुं वा' रूपहेतवे=आकृति सौन्दर्यार्थम्, 'विसयहेतुं वा' विषयभोगार्थ-
मशनं पानं खाद्यं स्वाद्यम्, एतद्रूपं चतुर्विधमाहारं 'नो' न 'आहारेऽ' आह-
रति, औदारिकशरीरस्य वर्णादिनिमित्तमाहारं न करोतीति भावः 'नन्नत्थ-
णाणदंसणचरित्ताणं वहणयाए' नोन्यत्र ज्ञानदर्शनचरित्राणां वहनतायाः=
ज्ञानादिस्तनत्रयागधनाया अन्यत्र न, ज्ञानाधाराधनं विहायाहारं न करोति
किन्तु संयमयात्रानिर्वाहार्थमेव करोतीति तात्पर्यम् । सः खलु निर्ग्रन्थो वा
निर्ग्रन्थी वा इहलोके चैव बहूनां श्रमणानां श्रमणीनां श्रावकाणां च 'अच्च-

હે વે અ.ચાર્ય ઉપાધ્યાય કે સમીપ આગારઅવસ્થા સે અનગાર અવસ્થા
ધારણ કર સ્નાન, ઉન્મર્દન, પુષ્પ, ગન્ધ, માલા, અલંકાર इन से शारीरिक
शोभा करने का परित्याग कर (इमस्स ओरात्तियसरीरस्स नो
वन्नहेउं वा रूपहेउं वा विसयहेउं वा असणं, पाणं, खाइमं. साइमं
आहारमाहारेइ नन्नत्थ णाणदंसण चारित्ताणं वहणयाए) इस औदारिक
शरीर की कांति के निमित्त, आकृति की सुन्दरता के निमित्त, अथवा
विषयभोगों को भोगने के निमित्त अशन, पान, खाद्य और स्वाद्य रूप
चतुर्विध आहार नहीं करते हैं किन्तु ज्ञान दर्शन और चारित्र को वहन
करने के लिये करते हैं (से णं इहलोएचेव बहूणं समणाणं समणीणं साव-

પાસેથી આગાર અવસ્થામાંથી અનગાર અવસ્થા ધારણ કરીને સ્નાન, ઉન્મર્દન, પુષ્પ,
ગન્ધમાળા ઘરેણુંઓ વગેરેથી શરીરને શણગારતું છાડીને (इमस्स ओरात्तियसरी-
रस्स नो वन्नहेउं वा वहेउं वा विसयहेउं वा असणं, पाणं,
खाइमं, साइमं आहारमाहारेइ नन्नत्थ णाणदंसणचारित्ताणं वहणयाए)
આ ઔદારિકસાધને કાંતિવાળું બનાવવા માટે, આકૃતિને સુંદર બનાવવા માટે અથવા વિષય
ભોગો ભોગવવા માટે અશન, પાન, ખાદ્ય અને સ્વાદ્યરૂપ આ બીજાના આહારો કરતા
નથી, પણ જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર્યની સિદ્ધિ માટેજ જેઓ આહાર વગેરે કરે છે,
(સે ણં ઇહલોએ ચેવ બહૂણં સમણાણં સમણીણં સાવગાણય સાવિગાણય અચ્ચબિજ્જે

ણિજ્જે' અર્ચનીયઃ=માનનીયોઽધ્યુત્થનાદિના, વંદણિજ્જે' વન્દનીયઃ સ્તુતિયોગ્યો
 ગુણોત્કીર્તનાદિના, 'પૂયણિજ્જે' પૂજનીયઃ=આદરણીયશ્રવણસ્પર્શાદિના, 'પજ્જુ-
 વાસણિજ્જે' પર્યુપાસનીયઃ=સેવનીય આહાર વસ્ત્રપાત્રાદિર્નિર્ભવતિ । પરલોકે
 ડપિ ચ સ્વલુ=ભવાન્તરેડપિ 'બહૂણિ' બહૂનિ=બહુવિધાનિ 'હસ્થચ્છેયણાણિ ય'
 હસ્તચ્છેદનાનિ=કરકુન્તનાનિ, 'કણ્ણચ્છેયણાણિ ય' કર્ણચ્છેદનાનિ ચ 'નાસા
 ચ્છેયણાણિ ય' નાસાચ્છેદનાણિ ચ, एवं 'હિયયડપ્પાહણાણિ ય' હૃદયોત્પાટ-
 નાનિ ચ=હૃદયચિદારણાનિ 'વસણુપ્પાહણાણિ ય' વૃષણોત્પાટનાનિચ=અણ્ડ-
 કોષવિદારણાનિ 'ઉલ્લંબણાણિ ય' ઉલ્લંબનાનિ ચ ઉત્ત=ઝર્ધ્વપ્રદેશે વૃક્ષશોભાદૌ
 લમ્બનાનિ=વન્ધનાનિ ઉદ્ધન્વનાનીત્યર્થઃ 'નો' ન 'પાવિહિહ' પ્રાપ્સ્યતિ પૂર્વોક્ત-
 દુઃસ્વાનિ ન લપ્સ્યતહિતિ ભાવઃ । 'અણાહયં' અનાદિકમ્=આદિરદિત્તં ચ સ્વલુ
 'અણવદગ્ગં' અનવદગ્ગમ્=અનન્તમ્, દીહમદ્દં' દીર્ઘાધ્વાનં=ચતુર્ગતિલક્ષણં દીર્ઘમાર્ગમ્,

ગાળ ય સાવિગાળ ય અચણિજ્જે વંદણિજ્જે; પૂયણિજ્જે, પજ્જુનાસણિજ્જે
 ભવહ, પરલોપ વિ ય ણં નો બહૂણિ હસ્થચ્છેયણાણિ ય કણ્ણચ્છેયણાણિ ય ના-
 સાચ્છેયણાણિ ય एवं હિયયડપ્પાહણાણિય વસણુપ્પાહણાણિ ય ઉલ્લં-
 વણાણિ ય પાવિહિહ) વે નિર્ઘન્થ સાધુ ઔર નિર્ઘન્થ સાધ્વિ યા મહારાજ
 ઇસ લોકમે અનેક શ્રમણ ઔર શ્રમણીયોં કે શ્રાવક ઔર શ્રાવિકાઓં કે
 માનનીય હોતે હૈ, વંદનીય હોતે હૈ, પૂજનીય હોતે હૈ પર્યુપાસનીય હોતે
 હૈ તથા પરલોકમે વે હસ્તચ્છેદસે કર્ણચ્છેદસે, નાસિકાચ્છેદસે વચતે હૈ ।
 ડનકે હૃદય નહીં વિદારેં જાતે હૈ, અંડકોષ ડનકે નહીં વિદારે જાતે હૈ
 ન વે ઝર્ધ્વ પ્રદેશરૂપ વૃક્ષાદિકોં કી શાખા પર હી લટકાયે જાતે હૈ । ઇસ
 પૂર્વોક્ત સમસ્ત દુઃસ્વોસે વે પરે રહતે હૈ । (અણાહયં ચ ણં અણવંદગ્ગં દી

વંદણિજ્જે, પૂયણિજ્જે, પજ્જુવાસણિજ્જે ભવહ, પરલોપ વિ ય ણં નો બહૂણિ
 હસ્થચ્છેયણાણિ ય કણ્ણચ્છેયણાણિ ય માસચ્છેયણાણિ ય एवं હિયયડપ્પા-
 હણાણિય વસણુપ્પાહણાણિ ય ઉલ્લંબણાણિ ય પાવિહિહ) તે નિર્ઘન્થ સાધુ અને
 નિર્ઘન્થ સાધ્વીઓ (મહારાજ) આ જગતમાં શ્રમણ અને શ્રાણીઓના તેમજ શ્રાવક અને
 શ્રાવિકાઓની વચ્ચે સન્માન યુક્ત પદ મેળવે છે અને તેઓ વંદનીય, પૂજનીય અને
 પર્યુપાસનીય હોય છે. તથા પરલોકમાં તેવા સાધુ-સાધ્વીઓ હસ્તચ્છેદથી બચી જાય છે.
 તેમના હૃદય અને અંડકોષો વિદીર્ણ કરવામાં આવતાં નથી અને તેમને ઊંચા વૃક્ષોની
 શાખાઓ ઉપર પણ લટકાવવામાં આવતા નથી. ઉપર કહેવામાં આવેલાં બધાં દુઃખોથી
 તેઓ મુક્ત રહે છે. (અણાહયં ચ ણં અણવંદગ્ગં દીહમદ્દં ચાતરંતસંસારકંતારં

दीर्घाद्ध वा=दीर्घकालिकम्, 'चाउरंतं संसारकंतारं' चातुरन्तं संसारकान्तारं=चातुर तं=चतुर्गतिरूपं संसार एव दान्तारं=महारण्यं, तत्-अटवीमित्यर्थः 'वीड-वइस्सइ' व्यतिवृजिष्यति=व्यतिक्रमिष्यति मोक्षं यास्यतीति भावः, कथम्? यथा स धन्यः सार्थवाहः । अत्र दृष्टान्तयोजना चैवम्—

इह मनुष्यक्षेत्रं राजगृहनगररूपम्, तत्र साधुजीवो धन्यसार्थवाहस्वरूपः। शरीर शब्दादिविषयप्रवृत्तं सद्विजयचौरः। अनुपमानन्दजनकत्वेन संयमः पुत्रः। समितिगुप्तिपः शीलाभ्याभरणानि। संसारो जीर्णोद्यानम्। आसन्न-रूपो भग्नकूपः। तत्र=अवसन्नपार्श्वेष्वन्त्रादि प्रवृत्तिरूपनिकुञ्जपरिवृतो मायामृषा-दिरूपो मालुकाकक्षः। अष्टादशपापभेद प्रभेदाः सर्पाः। जीवशरीरयोरविभागे-

દમદ્દ ચાઉરંતસંસારકંતારં વીડવइस्सइ जहा व से धण्णे सत्थवाहे एवं खलु जंजू । समणेणं जाव संपत्तेणं दोच्चस्स णायज्झयणस्स अयमद्वे पण्णत्ते-त्तिबेमि) ऐसे जीव ही अनादि-धनंन इस चतुर्गतिरूप दीर्घमार्ग वाली भवाटवी को उलूंचन कर देगे । जैसे धन्यसार्थवाह करेगा । इस दृष्टान्त को योजना यहां इस प्रकार करनी चाहिये । यह मनुष्य क्षेत्र राजधानी के नगर के समान है । इसमें धन्य सार्थ की तरह ये साधुरूप जीव हैं । गन्दादिरूप विषयोंमें प्रवृत्त हुआ यह शरीर विजय चौर के स्थानापन्न हैं । अनुपम आनंद का जनक होने से संयम ही यहां पुत्र है । समिति, गुप्ति, तप तथा शील ये सब आभरण हैं । जीर्ण उद्यान की तरह यह संसार है । आसन्नही इसमें जीर्णरूप जैसा है । अवसन्न पासस्थ आदिकों की प्रवृत्तिरूप निकुंज से परिवृत हुआ मायामृषादिरूप मालुका कक्ष है । इसमें १८ पापस्थान के भेद प्रभेद ही सर्प हैं । जीव और शरीर का अविभाम

વીડવइસ્સ જહા વ સે ધણે સંથવાહે एवं खलु जंजू ! समणेणं जाव संपत्तेणं दोच्चस्स णायज्झयणस्स अयमद्वे पण्णत्ते तिबेमि) એવા છવેા જ અનાદિ અનંત રૂપ ચતુર્ગતિના દીર્ઘમાર્ગવાળા ભવાટવીને ઓળંગશે જેમ કે ધન્ય સાર્થવાહ પોતાના મહાચરણથી સિદ્ધિ મેળવશે. આ દૃષ્ટાંત અહીં આરીતે રજૂ કરવામાં આવે છે—
આ મનુષ્ય જગત પાટનગર જેવું છે આ જગતમાં ધન્યસાર્થવાહની જેમ સાધુ-રૂપ છવેા છે. શબ્દ વગેરે વિષયોમાં પ્રવૃત્ત થતું શરીર વિજય ચોરની જેમ છે. ઉત્તમ સુખ આપનાર હોવા બદલ સંયમ જ આ મનુષ્ય જગત માટે પુત્રરૂપ છે. સમિતિ, ગુપ્તિ, તપ તેમજ શીલ આ બધા આભરણો છે. જગત છણું ઉદ્યાન જેવું છે. આ જગત આસન્નધર્મો છે તે જ છણું કૂવો છે. અવસન્ન, પાસસ્થ વગેરેની પ્રવૃત્તિરૂપ નિકુંજથી વીંટળાયેલો માયામૃષાવગેરે રૂપ-માલુકાકક્ષ છે આમાં અઠાર પાપસ્થાનોમાં ભેદ અને ઉપભેદ જ સાપ છે. છવ અને શરીરનું અવિભાજ્ય રૂપે જે અવસ્થાન છે

अनगारधर्मांमृतवर्षिणीटीका अ. २ ध्रमणान्प्रति भगदुपदेशः

६६९

नावस्थानं हडिबन्धनम्, कर्मपरिणामो भूयः कर्मप्रकृत्यो रात्रपुरुषः, मनु-
ष्यायुष्कबन्धहेतवः स्वल्पापराधाः, प्रतिलेखनादि क्रिया मलमूत्रपरित्यागरूपाः,
प्रतिलेखनादि क्रियार्थं हि शरीरं प्रवर्तते, तच्चाऽऽहारादिदानं विना प्रवर्तितुं
न प्रभवति, अतो विजयचौरस्थानीयस्य शरीरस्याऽऽहारादिदानं प्रतिलेखनादि
क्रियार्थमेवेति । पन्थकदासचेटकस्थानीयः-प्रकृतिभद्रकः साधुः । यतः-स
भक्तादिकमानीय ददाति । भद्रासार्थवाहीरूपा आचार्याः । ते हि आहारा-
दिभिः शरीरपोषणपरं साधुमुपालम्भयन्ति, तदा साधुर्भोजनकारणं क्षुधावे-

रूप से जो अवस्थान है वही हडिबन्धन है । कर्मपरिणाम राजा और
कर्म की प्रकृतियां राजपुरुष हैं । स्वल्प अपराध मनुष्यायु के बन्ध के हेतु
है मलमूत्र परित्यागरूप प्रति लेखनादि क्रियाएँ हैं । प्रतिलेखनादि क्रिया
करनेके लिये शरीर ही प्रवर्तित होता है । परन्तु जबतक इसे आहारादि
न दिया जाय तबतक इसकी प्रवृत्ति उनके करने के लिये नहीं हो सकती
है । इस लिये विजयचौर के स्थानापन्न इस शरीर को जो आहारादि का
देना होता है वह उससे प्रतिलेखनादि क्रिया कराने के लिये ही होता
है । पन्थदासचेटक के जैसा प्रकृति से भद्र परिणाम वाला साधुजन है ।
क्यों कि वह भक्तादि लाकर देता है । भद्रा सार्थवाही की तरह आचार्य
महाराज है । क्योंकि वे आहारादिद्वारा शरीर के पोषणमें तत्पर हुए
साधुओंको उपालम्भ-उलहना देते हैं । उस समय साधुजन इसका कारण

वे ज 'हडिबन्धन' छे. अही 'कर्म'तुं परिणाम राजा अने कर्मनी प्रकृतियों राजपुरुष छे.
स्वल्प अपराध मनुष्यना आयुष्यना बन्धनो हेतु छे. भगभूत्र परित्यागश्च प्रतिले-
खना वगेरे क्रियाओ छे. शरीर ज प्रतिलेखना वगेरे क्रियाओ करवा भाटे प्रवृत्त थाय
छे. पण न्यां सुधी आ शरीरने आहार वगेरे अपातो नथी त्यां सुधी आ शरीर
भगभूत्रना त्याग भाटे प्रवृत्त थतुं नथी. विजयचौरना स्थाने भूकायेला आ शरीरने
जे आहार वगेरे आप्तामां आवे छे, ते प्रतिलेखना वगेरे क्रियाओ कराववा भाटे
ज आपवामां आवे छे. पन्थकदास चेटक जेवो उत्तम स्वभाववाणो भाषुस साधुज-
नना स्थाने भूही शकाय. केमके ते भोजन वगेरे लावीने आपे छे. भद्रा सार्थवा-
वाहीनी जेम आचार्य महाराज छे. केमके तेओ आहार वगेरेथी पाताना शरीरने
पुष्ट बनावनास साधुओने उपालंभ (ठपके) आपे छे. ते वपते साधुओ आहारतुं
कस्मिंश्चिदा (भूण) वेदनाथी निवृत्ति जतावे छे त्यारे तेओ (आचार्य) संतुष्ट थछं नय
छे. संयम यात्राना निर्वाड भाटे चेटके के संयमथी जवन बसार करवा भाटे ज साधुओ
आहार करे छे. आ प्रमाणे संपूर्ण जीव अध्ययननो आ निष्ठयां इपे अर्थ स्पष्ट

નાદિ નિવેદયતિ, एवं निवेदिते सन्याचार्याः परितुष्टा भवन्ति, साधवः संय-
मयात्रा निर्वाहार्थमेतद्धारं कुर्वन्तीति समग्राध्ययनस्य निष्कृष्टोऽर्थः ।

एवं खलु हे जम्बू ! श्रमणेन भगवता यावत् मोक्षं सम्पाप्तेन द्वितीयस्य=
संघाटाख्यस्य ज्ञाताध्ययनस्यायमर्थः प्रज्ञप्तः ‘त्तिबेमि’ इति ब्रवीमि, पूर्ववत् । सू. १४।

इति श्री विश्वविख्यात-जगद्गुरु-प्रसिद्धनाचकपञ्चदश भाषाक-

लितललितकलापालापक-प्रविशुद्धमध्यपन्नैकग्रन्थनिर्मापक-

नादिमानमर्दक श्री शाहूच्छत्रपति कोल्हापुर राजप्रदत्त-‘जैन-

शास्त्राचार्यपदभूषित-कोल्हापुरराजगुरु-बालद्वय

चारी-जैनाचार्य-जैनधर्मદિવાકરપૂજ્યશ્રી-

ધાસીલાલનિવિરચિતાયાં ‘જ્ઞાતાધર્મકથાજ્ઞ

સૂત્રઅનગારધર્મામૃતવર્ણિયા-

અર્થાવ્યાખ્યાયાં દ્વિતીય-

મધ્યગનં સમ્પૂર્ણમ્ ॥ ૨ ॥

શુધા વેદના આદિ હૈં એસા જવ કહ દેતે હૈં તો વે સંતુષ્ટ હો જાતે હૈં ।
સંયમ યાત્રા કે નિર્વાહ કે લિયે હી સાધુજન આહાર કરતે હૈં । ઇસ
પ્રકાર ઉસ સમગ્ર અધ્યયન કા યહ નિષ્કર્ષાર્થ નિકલતા હૈ ।

इस तरह हे जम्बू ! मोक्षमे संप्राप्त हुए श्रमण भगवान महावीरने
संघाटाख्य ज्ञाताध्ययन का यह अर्थ प्ररूपित किया है ऐसा मैं कहता हूँ ।
“त्तिबेमि” इन पदों की व्याख्या पहिले अध्ययनमे की ही जा चुकी है ।
अतः यहाँ नहीं की गई है । “सूत्र १४”

જૈનાચાર્ય-જૈનધર્મદિવાકર પૂજ્યશ્રી-ધાસીલાલજી મહારાજકૃત ‘જ્ઞાતાધ-

ર્મકથાજ્ઞ સૂત્ર કી અનગારધર્મામૃતવર્ણિની વ્યાખ્યકા

દ્વસરા અધ્યયન સમાપ્ત ॥ ૨ ॥

કરવામાં આવ્યો છે.

આ રીતે હે જંબૂ ! મોક્ષમાં સંપ્રાપ્ત થયેલા શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે સંઘાટાખ્ય
જ્ઞાતાધ્યયનનો ઉપર લખ્યા મુજબ અર્થ બતાવ્યો છે. આ હું તને કહું છું. ‘ત્તિબેમિ’
આ પદોની વ્યાખ્યા પ્રથમ અધ્યયનમાં કરવામાં આવી છે. ॥સૂત્ર ૧૪॥

જૈનાચાર્ય-જૈનધર્મદિવાકર પૂજ્યશ્રી-ધાસીલાલજી મહારાજ કૃત

‘જ્ઞાતાધર્મકથાજ્ઞ સૂત્ર ની અનગારધર્મામૃતવર્ણિની વ્યાખ્યા

નું બીજું અધ્યયન સમાપ્ત ॥ ૨ ॥

तृतीयाध्ययनमारभ्यते.

द्वितीयाध्ययने विषयकषायादावासक्तस्य दोषा, अनासक्तस्य गुणा उपदिष्टास्तेन चारित्रशुद्धिः कर्तव्येति प्रतिबोधयितुम्, अथास्मिन्नध्ययने सशङ्कनिःशङ्कयोर्दोषगुणा उपदिश्यन्ते, तेन संयमशुद्धिकारणीभूत—सम्यक्त्वशुद्धिं कर्तव्यतया प्रतिबोधयति, तत्रेदं मुपक्षेपसूत्रमाह—

मूलम्—जड़णं भंते ! समणे णं भगवया महावीरेणं विड्ढय अज्झयणस्स णायाधम्मकहाणं अयमद्वे पन्नत्ते, तइअस्स णं भंते णायज्झयणस्स के अद्वे पणत्ते ? ॥सू. १ ॥

टीका—‘जड़णं भंते !’ इत्यादि

यदि खलु भदन्त ! श्रमणेन भगवता महावीरेण द्वितीयस्याध्ययनस्य ज्ञातार्थमर्थानामयमर्थः प्रज्ञप्तः, तृतीयस्य खलु भदन्त ! ज्ञाताध्ययनस्य कोऽर्थः प्रज्ञप्तः ? । सर्वं सुगमम् ॥सूत्र १ ॥

तीसरा अध्ययन प्रारंभ

द्वितीय अध्ययनमें, विषय कषाय आदि में आसक्त हुए व्यक्ति के दोष तथा उनमें आसक्त हुए व्यक्ति के गुण उपदिष्ट हुए हैं । इससे वहां यही समझाया है कि चारित्र की शुद्धि अवश्य ही करनी चाहिये अब इस तृतीय अध्ययनमें जो शंका सहित है और जो शंका रहित है उन दोनों के दोष और गुण कहते हैं । इससे संयम की शुद्धिमें कारणीभूत जो सम्यक्त्व की शुद्धि है वह कर्तव्य है यह बात प्रतिबोधित होती है । यह बात यहां सूत्रकार समझाते हैं—इसके लिये वे इस आरंभ बोधक सूत्र को कहते हैं—जड़णं भंते ! इत्यादि

तृतीय अध्ययन प्रारंभ

બીજા અધ્યયનમાં વિષયકષાય વગેરેમાં આસક્ત થયેલા માણસના દોષો તેમજ અસક્ત થયેલા માણસના ગુણો બતાવવામાં આવ્યા છે. આ રીતે બીજા અધ્યયનમાં મુખ્યરૂપે એજ વાત સમજાવવામાં આવી છે કે ચારિત્રની શુદ્ધિ ચોક્કસ કરવી જોઈએ. આ ત્રીજા અધ્યયનમાં જે માણસો શંકાશીલ અથવા શંકા રહિત છે, તે બંનેના ગુણો કહેવામાં આવ્યા છે. એથી સંયમની શુદ્ધિ માટે કારણરૂપ જે સમ્યક્ત્વની શુદ્ધિ છે તે જ કર્તવ્ય છે, આ વાત સમજાય છે. સૂત્રકાર અહીં એજ વાત સમજાવે છે. તેઓ સમજાવતાં આરંભ બોધક પહેલું સૂત્ર કહે છે—જડ્ઢણં ભંતે ! ઇત્યાદિ ।

सुधर्मास्वामी जम्बू स्वामिनमाह—‘एवं खलु जम्बू इत्यादि—

मूलम्—एव खलु जंबू ! तेणं कालेणं तेणं समएणं चंपा-
नामं नयरी होत्था वन्नओ, तीसेणं चंपाए नयरीए बहिया उत्तर
पुरत्थिमे दिसिभाए सुभूमिभाए नामं उज्जाणे होत्था, सव्वोउय
पुप्फफलसमिद्धे सुरम्मे नंदणवणे इव सुह सुरभिसीयलच्छायाए
समणुबद्धे, तस्स णं सुभूमिभागस्स उज्जाणस्स उत्तरओ एगदेसेमि
मालुया कच्छए वन्नओ, तत्थ णं एगा वणमऊरी दो पुट्टे परि-
यागये पिडुडी पंडुरे निव्वणे निरुवहए भिन्नमुट्ठिप्पमाणे मऊरी
अंडए पसवइ पसवित्ता सएणं पक्खवाएणं सारक्खमाणी संगो-
वमाणी संविट्ठेमाणी विहरइ. ॥ सू. २ ॥

‘एवं खलु जम्बूः, इत्यादि

टीका--तस्मिन् काले तस्मिन् समये चम्पानाम नगरी आसीत्,
वर्णकः=वर्णनग्रन्थः चम्पानगर्या वणनं प्राप्तुक्तम्, ‘तीसेणं’ तस्याश्चम्पाया

टीकार्थ--(भंते) हे भदंत (जइणं समणेणं भगवया महावीरेणं) यदि
श्रमण भगवान महावीरने (पहायाधम्मकहाणं विइय अज्झयणस्स) ज्ञाता धर्म
कथा के द्वितीय अध्ययन का (अयमट्ठे पणत्ते) यह भाव--अर्थ प्ररूपित
किया है तो (तइअस्स णं भंते ! जायज्झयणस्स के अट्ठे पणत्ते) तृतीय
ज्ञाताध्ययन का क्या अर्थ प्रकट किया हैं। इस प्रकार जंबू स्वामी की
वात सुनकर सुधर्मा स्वामीने उनसे कहा कि—“ सू. १ ”

टीकाथ--(भंते) हे भदंत! (जइणं समणेणं भगवया महावीरेणं
श्रमणु भगवान महावीरे (पहायाधम्मकहाणं विइयअज्झयणस्स) ज्ञाता धर्म
कथाना पीणा अध्ययननो (अयमट्ठे पणत्ते) आ भाव-अर्थ निरूपित कथी छे, तो
(तइअस्स णं भंते ! जायज्झयणस्स के अट्ठे पणत्ते) त्रीणा ज्ञाता अध्ययननो
शे। अर्थ अताव्ये छे ? आ रीते जंभू स्वामीनी वात सांलणीने सुधर्मास्वामीये
तेभने उहुं-उं ॥ सू. १ ॥

नगर्यां यहिरुत्तरपौरस्थे दिग्भागे सुभूमिभागं नामोद्यानमासीत् तत्
 कीदृशमित्याह—‘सर्वोऽयपुष्पफलसमिद्धे’ सर्वैर्द्रुपुष्पफलसमृद्धम्—
 वसन्तादिबहुऋतुजनितपुष्पफलादिसम्पन्नम्, सुरम्यम्—अतिशयरमणीयं,
 नन्दनवनवत् ‘सुहसुरभिसीयलच्छायाए’ शुभसुरभि—शीतलछायाया—तत्र
 ‘सुह’ शुभा—शोभना ‘सुरभि’ सुगन्धिः ‘सीयल’ शीतला च या छाया
 तथा ‘समणुबद्धे’ समणुबद्धम्—युक्तम्, तस्य खलु सुभूमिभागस्वोद्यानस्य
 ‘उत्तरओ’ उत्तरतः—उत्तरदिशायामित्यर्थः ‘एग देसंमि, एकदेशे—एकस्मिन्

‘एवं खलु जंबू ! तेणं कालेणं इत्यादि ।

टीका—(जंबू ! एवं खलु) हे जंबू ! तुम्हारे मदन का उत्तर इस
 प्रकार है—(तेणं कालेणं तेणं समणं चंपा नामं नयरी होत्था) उस कालमें उस
 समयमें चंपा नामकी नगरी थी (वन्नओ) इसका वर्णन पढ़िले किया जा
 चुका है । (तीसेणं चंपाए नयरीए बहिया उत्तरपुरत्थिमे दिसिभाए सु-
 भूमिभाए नामं उज्जाणे होत्था) उस चंपा नगरी के बाहर ईशान कोणमें
 सुभूमिभाग नामका उद्यान था । (सर्वोऽय पुष्पफलसमिद्धे सुरम्ये नंदणवणे
 इव) यह समस्त ऋतुओं की शोभासे समृद्ध था—अर्थात् समस्त ऋतु
 संबंधी फलपुष्पादिकों से यह सम्पन्न था, अतिशय रमणीय था । नंदन-
 वन के समान यह (सुहसुरभि सीयलच्छायाए समणुबद्धे) शुभ, सुरभि
 और शीतल छायासे युक्त था । (तस्स णं सुभूमिभागस्स उज्जाणस्स
 उत्तरओ एगदेसंमि मालुयाकच्छए वन्नओ) उस सुभूमिभाग उद्यान की

‘एवं खलु जंबू ! तेणं कालेणं’ इत्यादि ॥

टीका—(जंबू ! एवं खलु) जंबू ! तमारा प्रश्ननो जवाब आ प्रभावे छि—(तेणं-
 कालेणं तेणं समणं चंपा नामं नयरी होत्था) ते काले अने ते समये चंपा नामे
 नगरी હતી. (वन्नओ) ते नगरीतुं वल्लुन पढेलां करवाभां आवुं छि.
 (तीसेणं चंपाए नयरीए बहिया उत्तरपुरत्थिमे दिसिभाए सुभूमिभाए नामं
 उज्जाणे होत्था) ते चंपानगरीनी બહાર ઈશાન કોણમાં સુભૂમિભાગ નામે ઉદ્યાન હતો.
 (સર્વોઽયપુષ્પફલસમિદ્ધે સુરમ્યે નંદણવણે ઇવ) તે ઉદ્યાન સમસ્ત ઋતુઓની
 શોભાથી યુક્ત હતું એટલે કે બધી ઋતુઓનાં ફળો અને પુષ્પોથી તે સંપન્ન હતું
 અને તે બહુ જ રમણીય હતું. નંદન વનની જેમ તે (સુહસુરભિસીયલચ્છાયાએ
 સમણુબદ્ધ) શુભ સુરભિ અને શીતળ છાયાવાળું હતું. (તસ્સણં સુભૂમિભાગસ્સ ઉજ્જા-
 નસ્સ ઉત્તરઓ એગદેસંમિ માલુયાકચ્છએ વન્નઓ) તે સુભૂમિ ભાગ ઉદ્યાનની
 ઉત્તર દિશાએ એક તરફ માલુકા કચ્છનામે વન હતું. તે માલુકા કચ્છનું વલ્લુન

भागे मालुकाकक्षकः आसीत्, वर्णकः वर्णनः=मालुकाकक्षकस्य वर्णन-
मत्रैव द्वितीयाध्ययनेऽभिहितम् ।

‘तत्थ णं तत्र खलु एका वनमयूरी द्वे-द्विसंख्यके ‘पुट्ठे’ पुण्टे-वर्द्धिते
‘परियागए’ पर्यायागते-पर्यायेण प्रसूतिकालक्रमेण आगते प्रसूतिकालमाप्ते
इत्यर्थः, परियागए-इत्थं यकारलोपः प्राकृतत्वात् ‘पिट्ठुं डी पंडुरे’
पिट्ठोण्डी पाण्डुरे तत्र-‘पिट्ठ’ पिष्टस्य-ताण्डुलचूर्णस्य ‘उंडी’ पिण्डो तद्वत्
पाण्डुरे धवले ये ते तथा ‘निव्वणे’ निर्व्वणे-क्षतरहिते ‘निरुवहते-उपद्रव
-रहिते ‘भिन्नमुट्ठिपमाणे’ भिन्नमुट्ठिपमाणे तत्र ‘भिन्नं’ भिन्ना मध्यरिक्ता
यां मुष्टिः सा प्रमाणं ययोस्ते तथा ‘मऊरी अंडए’ मयूराण्डके मयूरो
त्पादके अंडे ‘पसवइ’ प्रसूते-जनयति, प्रसूय-जनयित्वा ‘सएण’ पक्ख
वाएण’ स्वकेन पक्षपातेन अण्डोपरि स्वकीयपक्षाच्छादनेन ‘सारक्खमाणी’

उत्तर दिशामें एक ओर मालुक कच्छनाम का वन था । इस मालुका कच्छ
का वर्णन इसी शास्त्र के द्वितीय अध्ययनमें किया जा चुका है । (तत्थ
णं एमा वणमऊरी दो पुट्ठे मऊरी अंडए पसवइ परियागए) उस कक्षकमें एक
वन मयूरी ने दो पुष्ट मयूर उत्पादक अंड उत्पन्न किये । ये दोनों अंडे
उसने भिन्न भिन्न समयमें अर्थात् एक पहिले और एक दूसरा उनके
उसी समय बादमें प्रसुत किये थे । (पिट्ठुं डी पंडुरे) ये दोनों ही तंदुल
चूर्ण को पिठी-पिण्डी-के समान धवल थे । (निव्वणे निरुवहये भिन्न
मुट्ठिपमाणे) बिना किसी क्षत के थे । उपद्रव रहित थे । और मध्यरिक्त
पौरो मुष्टि के बराबर थे । (पसवित्ता सएण पक्खवाएण सारक्खमाणी
संगोवमाणी संवड्ढेमाणी विहरइ) प्रसव करके उसने उन दोनों मयू-
रोत्पादक अंडों की अपने पंखों के द्वारा आच्छादन करके अर्थात् उन
दोनों अंडों को अपने पंखों के नीचे रख और उन पर पंखों को पसार

हाता सूत्रना भीजा अध्ययनमां करवामां आण्युं छि. (तत्थणं एमा वणमऊरी दो-
पुट्ठे मऊरीअंडए पसवइ परियागए) ते मालुका कक्षमां ओक वननीढेले जे सुओण
भोशने उत्पन्नकरनारा ओवा जे छंडा भूक्यां. आ छंडा तेले ओक पछी अने ओटले डे
ओक पछेलां ओम जुद्धा जुद्धा वणते भूक्यां छतां. (पिट्ठुं डी पंडुरे) अने छंडाओ ओआना
बोहना पींडनी जेम धाणा छता. (निरुवहणे निरुवहये भिन्नमुट्ठिपमाणे) ते अने
छंडाओ क्षत वगरना, उपद्रव रहित अने वर्ये पोली भूहीनी बराबर छता.
(पसवित्ता सएण पक्खवाएण सारक्खमाणी संगोवमाणी संवड्ढेमाणी विहरइ)
छंडां भूक्या आइ अने भयूरोत्पादक ते देले पांओ प्रसारीने अने छंडांने पांओथी

संरक्षन्ती रक्षां कुर्वन्ती, 'संगोवेमाणी' संगोपायन्तो-उपद्रवतः परिरक्षन्ती 'संढे-
माणी' सम्बोध्यन्ती पोषयन्ती समन्तात् पक्षैरावृत्य वर्धयन्ती विहरति । सू. २ ।

मूलम्—तत्थणं चंपाए नयरीए दुवे सत्थवाहदारगा परि-
वसंति तं जहा—जिनदत्तपुत्ते य सागरदत्तपुत्ते य सह जायया सहवड्ढिय-
यया सहपंसुकीलियया सहदारदरिसी अन्नमन्नमणुरत्तया अन्नमन्नमणु-
व्वयया अन्नमन्नच्छंदाणुवत्तया अन्नमन्नहियइच्छियकारया अन्नम-
न्नेसु गिहेसु किच्चाइं करणिज्जाइं पच्चणुभवमाणा विहरंति ॥ सू. ३ ॥

'तत्थणं' इत्यादि,

टीका—तत्र खलु चम्पायां नगर्यां द्वौ सार्धवाहदारकौ परिवसतः तद्यथा
—जिनदत्तपुत्रश्च सागरदत्तपुत्रश्च, तौ विशेषयति 'सहजायया' सहजातकौ
—समानजन्मकालत्वात् 'सह वड्ढियया' सहवर्द्धितकौ—सार्धमेव वृद्धिमुपगतत्वात्
'सहपंसुकीलियया' सह पांशुकीलितकौ समानकाले धूली क्रीडाकरत्वात्
'सहदारदरिसी' सहद्वारदर्शिनौ सह द्वारदर्शिनौ सह सार्धमेव परस्परं
गृहयोर्द्वारे दृष्टुं शीलं ययोः तौ तथा—सहदारदर्शिनौ—इति छायापक्षे
समानकालकृतविवाहौ 'अन्नमन्नमणुरयया' अन्योऽन्यमनुरक्तकौ—पर-

कर रक्षा को—उपद्रवों से उन्हे बचाया चारों तरफ से उन्हे पंखों से
आवृत कर उनका पोषण किया ॥ सू. २ ॥

टीकार्थ—(तत्थ णं चंपाए नयरीए) उस चंपा नामकी नगरीमें (दुवे सत्थ-
वाहदारगा परिवसंति) दो सार्धवाह दारक रहते थे । (तं जहा) वे ये
है—(जिनदत्तपुत्ते य सागरदत्तपुत्ते य) एक जिनदत्त का पुत्र दूसरा
सागरदत्त का पुत्र (सहजायया सहवड्ढियया सहपंसुकीलियया सहदार-
दरिसी अन्नमन्नमणुरत्तया अण्णमन्नमणुव्वयया अण्णमन्नच्छंदाणुवत्तया

ढांकीने तेभनी रक्षा करी. उपद्रवोत्थी धं'डाने भय्याव्यां; ओमेर धं'डाने पांओथी ढांकीने-
यावृत्त करीने—तेओतुं पोषणुं कथुं. ॥ सूत्र २ ॥

'तत्थणं चंपाए नयरीए' इत्यादि ।

टीकार्थ—(तत्थणं चंपाए नयरीए) ते चंपा नामे नगरीमां (दुवे सत्थ-
वाहदारगा परिवसंति) ये सार्धवाह दारके (पुत्ते) रहते छत्ता. (तं जहा)
तेओ आ प्रभाणे छे—(जिनदत्तपुत्ते य सागरदत्तपुत्ते य) ओके जिनदत्तने
पुत्र अने श्रीजे सागरदत्तने पुत्र (सह जायया सह वड्ढियया सह पुंसुकीलियया
सहदारदरिसी अन्नमन्नमणुरत्तया अण्णमन्नमणुव्वयया अण्णमन्नच्छंदाणुव-

स्परं स्नेहवन्तौ 'अन्नमन्नमनुव्रजया' अन्योऽन्यानुव्रजकौ-परस्पराणुगामिनौ
'अन्नमन्नच्छंदाणुव्रजया' अन्योऽन्यच्छन्दानुवर्तकौ-परस्पराभिप्रायानुव-
र्तिनौ 'अन्नमन्नहियइच्छियकारया' अन्योऽन्यहृदयेषितकारकौ परस्पर
चित्तानुकूलकारिणौ 'अन्नमन्नेसु गिहेसु. अन्योऽन्यगृहयोः 'किच्चाइं करणि-
ज्जाइं' कृत्यानि करणीयानि कृत्यानि=उचितकार्याणि, करणीयानि=आशयकर्म-
व्यानि गृहसंबन्धीनि 'पच्चणुभवमाणे' प्रत्यनुभवन्तौ कुर्वन्तौ विहरतः । सू. ३।

मूलम्— तए णं तेसिं सत्थवाहदारगाणं अन्नया
कयाइं एगयओ सहियाणं समुवागयाणं सन्नि सन्नाणं सन्निविट्ठणं
इमेयारूवे मिहो कहासमुल्लावे समुप्पजित्था जं णं देवाणुप्पिया!
अम्हं सुहं वा दुक्खं वा पठवज्जावा विदेसगमणं वा समुप्पज्जइ-

अन्नमन्नहियइच्छियकारया अन्नमन्नेसु गिहेसु किच्चाइं करणिज्जाइं पच्चणु-
भवमाणा विहरन्ति) ये दोनों एक साथ ही उत्पन्न हुए थे । एक साथ
ही बड़े हुए थे । साथ ही साथ खेले कूदे थे । साथ ही साथ इन दोनों
का विवाह हुआ था । अतः इन्हीं सब बातों को लेकर इन दोनों का
आपसमें बड़ा अधिक स्नेह था । जहाँ कहीं भी एक जाता था तो दूसरा
भी उसके साथ जाता था । कोई किसी की इच्छा के विरुद्ध काम नहीं
करता था अर्थात् ये दोनों परस्परमें एक दूसरे के अभिप्रायानुसार वर्तन
करते थे । परस्परमें ये दोनों एक दूसरे के चित्त के अनुकूल हो पवृत्ति
किया करते थे । यहाँ तक ईन दोनों के स्नेह की अनुवृत्ति बड़ा
हुई थी कि ये आपस में एक दूसरे के घरके करने योग्य कार्यों को
भी कर दिया करते थे । सू. ३ ॥

नया अन्नमन्नहियइच्छियकारया अन्नमन्नेसु गिहेसु किच्चाइं करणि-
ज्जाइं पच्चणुभवमाणा विहरन्ति) ते अने ऐकी साथे जनम्या हुता. ऐकी साथे
मोटा थया हुता, अने ऐकी साथे रम्या हुता. तेयो अनेनां लग्न पणु साथे साथे न
थया हुतां. आ जधी वातोने लीधे ते अनेमां ऐक भीज्जा उपर णहुण प्रेम हुतो
गमे त्यां ऐकने जवानु होय त्तारे भीज्जे पणु तेनी साथे योक्कस गयो न होय. अने
मांथी-डोर्ध पणु ऐकभीज्जने विपरीत काम करता न हुता. ऐटवे के तेयो ऐक भीज्जना
मन मुज्जण वर्तता हुता. ऐक भीज्जना चिन्ने अनुकूण न तेयो काम करता हुता.
आ अनेनो प्रेम ऐटवे सुधी पडोन्थे हुतो के तेयो अने ऐक भीज्जना घरनु
करवा योग्य काम पणु करी आपता हुता. ॥सू. ३॥

अनगरधर्मावृत्तवर्गीटीका अ ३ जितदत्त-सागरदत्तवरिवर्ष

६७९

तन्नं अम्हेहि एगयओ समेच्चा णित्थरियव्व त्तिक्कु अन्नमन्न
मेयारूवं संगारं पडिसुणेति, पडिसुणित्ता सकम्मसंपउत्ता जाया
यावि होत्था. ॥ सू. ४ ॥

टीका—‘तत्थ णं इत्यादि—तत्र खलु तयोः सार्थवाहदारकयोरन्यदा
कदाचित् ‘एगयओ’ एकतः कस्मिंश्चित् एकस्मिन्स्थाने ‘सहिंयाणं’ सहितयोः
—मिलितयोः ‘समुवागयाणं’ समुपागतयोः एकतरस्य गृहे प्राप्तयोः ‘मान्नम-
न्नाणं’ सन्निवण्णयो’ उपविष्टयो ‘सन्निविट्ठाणं’ सन्निविष्टयोः एकस्मिन्
स्थले संमिलिततया स्थिरमुवासनतयाच स्थितयोः ‘इमेयारूवे’ अयमे
तूपः वक्ष्यमाणस्वरूपः ‘मिहो क्हासमुल्लावे’ मिथः कथासमुल्लापः, तत्र
‘मिहो क्हा’ मिथः कथा—परस्परकथा तस्यां ‘समुल्ला’ समुल्लापः जल्पो यस्य
स तथा ‘समुप्पज्जित्था’ समुपपद्यत अभवत् ‘जणं’ यत् खलु देवानुप्रियः
‘अम्हं’ आद्ययोः सुखं वा दुःखं वा ‘पव्वज्जा’ पव्वज्या वा पर्यटन—गमने वा-

‘तएणं तंसि सत्थवाहदारगाणं’ इत्यादि ॥

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (अन्नया कयाइं) किसी समयमें
(एगयओ सहिया णं) किसी एक स्थलमें मिले हुए (समुवागयाणं)
एक दूसरे के घरमें प्राप्त हुए (सन्निमन्नाणं, सन्नि विट्ठागइमेयारूपे
मिहो क्हासमुल्लावे समुप्पज्जित्था) अच्छी तरह बैठे हुए, अच्छी तरह
एक स्थल पर मिलकर स्वरूप से स्थित हुए । (तंसि सत्थवाहदारगाणं)
उन सार्थवाह पुरुषों को (इमेयारूवे मिहोक्हासमुल्लावे समुप्पज्जित्था) उप
रह यह वक्ष्यमाण मिथो कथा समुल्लाप उत्पन्न हुआ ।—परस्पर की गोष्ठी में
उन लोगोंने इस प्रकार विचार किया (अम्हं सुहं वा दुःखं वा पव्वज्जा
वा विदेसगमणं वा समुप्पज्जइ) अपन दोनों चाहे सुखमें रहे या दुःखमें

‘तएणं तंसि सत्थवाहदारगाणं’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) त्थार णाह (अन्नया कयाइं) डोल्क वणते (एगयओ सहि-
याणं) डोल्क ओक स्थाने संयुक्त थयेला (समुवागयाणं) ओक भीज्जना घरमां ओकहा
थया. (सन्निमन्नाणं सन्निविट्ठाणं) इमेयारूवेमिहो क्हासमुल्लावे समुप्पज्जित्था)
तेओ णंने त्यां सारी रीने ओहा अने ओकण स्थाने ओक भीज्जथी भणीने प्रसन्नता
अनुभवी (तंसि सत्थवाहदारगाणं) ते सार्थवाह पुरोने (इमेयारूवे मिहोक्हा-
समुल्लावे समुप्पज्जित्था) आ प्रमाणे ओक भीज्जनी साथे प्रेमपूर्वक वार्तालाप करतां विचार
हुइलव्यो—ओटले के तेओ णंनेओ आ प्रेमाणे विचार क्यो के—(अम्हं सुहं वा दुःखं
वा पव्वज्जा वा विदेसगमणं वा समुप्पज्जइ) अमे णंने लवे सुप्पमां ‘डीशुं

अर्थम् विदेशगमनं—व्यापाराद्यर्थं वा 'समुपपन्नं' समुत्पद्येत भवेत् 'तन्न' तत्त्वत् 'अम्हेहि' आवाभ्यां: 'एगयओ' एकतः एकत्र 'समेच्चा' समेत्य मिलित्वा कार्यं, 'णित्थरियव्वं' निस्तरितव्यम् पारयितव्यं कर्तव्यमित्यर्थः, 'निकटु' इति कृत्वा अन्योन्यं परस्परं, एतदूपं—एतादृशम् 'संगारं' मङ्केनम् 'पडिसुणेति' प्रतिशणुनः स्वीकृतः प्रतिश्रुत्य—स्वीकृत्य 'सकम्म-संपउत्ता' स्वकर्मसम्पयुक्तौ—स्वकार्यपरायणौ जातौ चाप्यभूताम्, स्व स्वकार्य करणोत्सुकौ स्वगृहं जगतुरित्यर्थः ॥ सूत्र ४ ॥

मूलम्—तत्थणं चंपाए नयरीए देवदत्ता नामं गणिया परिवसइ अट्ठा जाव अपरिभूया चउसट्ठिकलापंडिया चउसट्ठि-गणियागुणोववेया अउणतीसंविसेसे रममाणी एकवीस रइ गुणप्पहाणा बत्तीसपुरिसोवयारकुसला णवंगसुत्तपडिबोहिया अट्ठा-रसदेसीभासा विसारया सिंगारागारचारुवेसा संगयगयहसिय० उस्सियझया सहस्सलंभा विदिन्नछत्तचामर वालवियणिवाकन्नी रहप्पयाया यावि होत्था बहूणं गणिया सहस्साणं आहेवच्चं जाव विहरइ।सू. ५।

रहे, प्रव्रज्या ग्रहण करें या व्यापार आदि के लिये परदेशमें जावे (तन्नं अम्हेहि एगयओ समेच्चा णित्थरियव्वं ति कट्टु अन्नमन्नमेयारूवं संगारं पडिसुणेति) फिर भी अपने दोनों जो कुछ काम करे वह मिलकर ही करें। इस प्रकार उन दोनों ने परस्परमें संकेत स्वीकृत कर लिया। (पडिसुणिता सकम्मसंपउत्ता जाया यावि होत्था) इस तरह परस्परमें संकेत बद्ध होकर वे दोनों अपने २ कार्य करनेमें उत्कंठित बनकर वहांसे अपने २ घर को चल दिये। सू. ४ ॥

डे दुःअभां रडीशुं, प्रव्रज्या अडणु करीशुं डे वेपार माटे परदेश पेडीशुं (तन्नं अम्हेहि एगयओ समेच्चा णित्थरियव्वं ति कट्टु अन्नमन्नमेयारूवं संगारं पडिसुणेति) पणु अमे अने गमे ने कामभां पडीशुं ते भणीने न करीशुं. आ प्रभाणु तेओ अनेओ परस्पर संकेत (शरत्) स्वीकारी लीधि. (पडिसुणिता सकम्म संपउत्ता जाया याविहोत्था) आ रीते परस्पर संकेत (शरत्) बद्ध (प्रतिश्रुत्य) यधने तेओ अने पोतपोताना कामभां उत्सुक अनीने त्यांथी अने पोतपोताने घेर गया, ॥सूत्र ४ ॥

टोक—‘तत्थणं इत्यादि तत्र खलु चम्पायां नगर्यां’ देवदत्ता नाम गणिका परिवसति, सा च आदशा यावद् अपरिभूता ‘चउसट्टिकलापंडिया’ चतुष्षष्टि कला पण्डिता-चतुष्षष्टिसंख्यकाः कलाः नृत्यादि फलवृष्टि पर्यन्ताः तत्र पण्डिता-निपुणा ‘चउसट्टिगणियागुणोववेया’ चतुष्षष्टि-गणिकागुणोपवेता चतुष्षष्टिसंख्यकाः गणिकागुणाः शृङ्गारचेष्टारूपाः तैरुपपेता-युक्ता ‘अउणतीसं विसेसे रममाणी’ एकोनत्रिंशद् विशेषान् रममाणा-एकोनत्रिंशद्विशेषान् कामशास्त्रप्रसिद्धान् अधिकृत्य रममाणा-विलासं कुर्वाणा ‘एकवीसरइगुणप्पहाणा’ एकविंशति रतिगुणप्रधाना एक-विंशति सख्यकाः रतिगुणाः, ते प्रधाना ‘वत्तीसपुरिसोवयारकुसला’ द्वात्रिंशद् पुरुषोपचारकुशला द्वात्रिंशत् सख्यकाः पुरुषोपचाराः कामशास्त्रप्रसिद्धास्तेषु कुशला-दक्षा ‘णवंगमुत्तपडिबोहिया’ नवाङ्गमृत पतिबोधितानि—

‘तत्थणं चंपाए नयरीए’ इत्यादि ॥

टीकार्थ—(तत्थणं चंपाए नयरीए) उसी चंपा नगरीमें (देवदत्ता नाम गणिया परिवसइ) देवदत्ता नाम की एक गणिका रहती थी । (अड्डाजाव अपरिभूया चउसट्टिकलापंडिया, चउसट्टिगणियागुणोववेया अउणतीसं विसेसे रममाणी) यह धन संपन्न थी । यावत् अपरिभूत थी—कोई इसका तिरस्कार नहीं कर सकता था । नृत्यादि से लेकर फलवृष्टि पर्यंत की ६४ कलाओं में यह निपुण थी । शृंगार चेष्टारूप जो ६४ गणिकागुण होते हैं उनसे यह भरपूर थी । कामशास्त्र प्रसिद्ध २५ विशेषों को लक्ष्य में रख कर यह विलास करती थी । (एकवीसरइगुणप्पहाणा) २१ प्रकार के रति गुणों से यह समन्वित थी । (वत्तीसपुरिसोवयारकुसला) ३२ प्रकार के कामशास्त्र प्रसिद्ध पुरुषोपचारों में यह कुशल थी । (णवंगमुत्तपडिबोहिया)

‘तत्थणं चंपाए नयरीए’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तत्थणं चंपाए नयरीए) ते चंपा नगरीमां देवदत्ता नाम गणिया परिवसइ) देवदत्ता नामे गणिका रहती હતી. (अड्डाजाव अपरिभूया चउसट्टिकलापंडिया, चउसट्टिगणियागुणोववेया अउणतीसं विसेसे रममाणी) ते धन संपन्न હતી. अपरिभૂત હતી—એટલે કે કોઈપણ વ્યક્તિની એવી તાકાત ન હતી કે તેના તિરસ્કાર કરી શકે. નૃત્ય વગેરેથી માંડીને ફળવૃષ્ટિ સુધીની ચોસઠ કળાઓમાં તે કુશળ હતી. શૃંગારની ચેષ્ટારૂપે જે ચોસઠ ગણિકા ગુણો હોય છે, તેમના ગુણો તેમાં વિद्यમાન હતા. કામશાસ્ત્રમાં પ્રસિદ્ધ ઓગણત્રીસ (૨૬) વિશેષોને લક્ષ્યમાં રાખીને તે વિલાસ કરતી હતી. (એકવીસરઇગુણપ્પહાણા) એકવીસ જાતના રતિગુણોથી તે સુજ્ઞ હતી. (વત્તીસ પુરિસોવયારકુસલા) બત્રીસ (૩૨) જાતના કામશાસ્ત્રમાં પ્રસિદ્ધ પુરુષો પચાસમાં

નવાજ્ઞાનિ દ્વે શ્રોત્રે, દ્વે નયને, દ્વે નામિકે, જિહ્વા,સ્વા મનશ્ચેત્યેતાનિ સુપ્તા-
નોવ સુપ્તાનિ તાનિ યૌત્તનપ્રાપ્ત્યા પ્રતિબોધિતાનિ સ્વસ્વવિષયગ્રહણપદુઠાં
પ્રાપિતાનિ યથા સા તથા 'અદ્વારસદેસભાસવિસારયા' અષ્ટાદશદેશ
ભાષાવિશારદા--અષ્ટાદશદેશભાષાસુ વિશારદા-કુશલા 'સિંગારાગાર-
ચારુવેસા' શ્રૃંગારાગારચારુવેષા- શ્રૃંગારસ્યાગારમિવ ચારુ મનોહરો વેષો
યસ્યાઃ સા તથા 'સંગય-ગય-હસિય ભગિય-વેદિય વિહિય વિલાસ-સંલાલુ-
લાવનિઉણજુત્તોવચારકુસલા' સંગત-ગત હસિત-ભાણિતવેષ્ટિતવિવિધ
--વિલાસસંલાપોલાપનિપુણયુક્તોપચારકુશલા इति तु व्याख्यातपूर्वम्
'ઉસિયજ્ઞયા' ઉચ્છિન્નધ્વજા-ઉચ્છિન્ના ધ્વજા યસ્યાઃ સા તથા 'સહસ્સ-
લંભા' સહસ્રલંભા શુલ્કેન સહસ્રલંભો લાભો યસ્યોઃ સા તથા 'વિદિન્નછત્ત-
ચામરચાવિયણિયા' વિતીર્ણછત્રચામરચાલવ્યજનિકા વિતીર્ણાનિ=ધૂપેન દસાનિ
છત્રચામરાણિ ચાલ વ્યજનિકાચામરવિશેષો યજ્ઞાઃ સા તથા 'કન્નીરહપ્પયાયા'
કર્ણીરથપ્રયાતા-કર્ણીરથઃ પ્રવહનં નરવાહ્યાનવિશેષસ્તેન 'પયાયા પ્રયાતં-ગમનં

દો શ્રોત્ર, દો નયન દો નાસિકા કે છિદ્ર ૬ જિહ્વા ૭ સ્પર્શ ૮ તથા મન ૯ इन
सुप्त नवांगों की यह प्रतिबोधक थी । (अद्वारसदेसभासा विसारया) अष्टा दश
देशों की भाषामें यह विशारदा-निपुण थी । (सिंगारागारचारुवेसा संगयगय
हसिय० ऊसियज्ञया) श्रृंगार के आगार के समान इसका सुन्दर वेष था ।
संगत यावत् निपुण युक्तोपचार में यह कुशल थी । संगत, गत, हसित,
भणित इत्यादि निपुणयुक्तोपचार पर्यन्त पदों की व्याख्या पहिले की जा
चुकी है । इसकी ध्वजा फहराती थी । (सहस्रलंभा) एक हजार रुपया इम
की कीम थी (विदिन्नछत्तचामरचालवियणिया) राजाने इसके लिये छत्र,
चामर, और चालव्यजनियें वितोणे किये थे । (कन्नीरहप्पयाया गाविहोत्था)

તે નિપુણ હતી. (ગવંગસુત્તપટ્ટિવોદિયા) બે કાન, બે આંખો, બે નાકના કાણાં
છબ, સ્પર્શ અને મન આ નવ સુપ્ત અંગોની તે પ્રતિબોધક હતી. (અદ્વારસદેસ-
ભાસાવિસારયા) અદ્વાર દેશોની ભાષામાં તે પડિત હતી. (સિંગારાગારચારુવેસા
સંગયગયહસિય ઉસિયજ્ઞયા) શ્રંગારના નિવાસસ્થાનની જેમ તેનો વેષ સુંદર
હતો. સંગત અને બીજા યુક્તોપચારમાં તે નિપુણ તેમજ કુશળ હતી. સંગત, ગત,
હસિત, ભણિત, વગેરે નિપુણ યુક્તોપચાર સુધીના પદોની વ્યાખ્યા પહેલાં કરવામાં
આવી છે. તે શુભિકાની ધબલ લહેરાતી હતી. (સહસ્રલંભા) એકહજાર રૂપિયા તેની
ફી હતી. (વિદિન્નછત્રચામરચાલવિયણિયા) રાજાએ તેના માટે છત્ર, ચામર અને
બાલવ્યજનિકાઓ (વીંજણી) અપી હતી. (કન્નીરહપ્પયાયાયાવિ હોત્યા) પાલખી-

यस्याः सा तथा चाप्यभवत् गणिकासहस्रस्याधिपत्यं कुर्वन्ती यावद्विहरति॥ सू. ५ ॥

मूलम्--तएणं तेसिं सत्थवाहदारगाणं अन्नया कयाइ पुव्वा-
वरण्हकालसमयंसि जिमियभुत्तत्तरागयाणं समाणाणं आयन्ताणं
चोक्खाणं परमसुइभूयाणं सुहासणवरगयाणं इमेयारूवे मिहो-
कहासमुद्धावे समुप्पजित्था, तं सेयं खलु अम्हं देवाणुप्पिया !
कल्लं जाव जलंते विउलं असणं ४ उवक्खडावेत्ता तं विउलं असणं
४ धूव पुप्फगंधवत्थं गहाय देवदत्ताए गणियाए सद्धि सुभूमिभा-
गस्स उज्जाणस्स उज्जाणसिरिं पच्चणुभवमाणाणं विहरित्ताए तिकडु
अन्नमन्नस्स एयमट्ठं पडिसुणोति पडिसुणित्ता कल्लं पाउप्पभायाए
रयणीए कोड्ढिय पुरिसे सदावेति सदावित्ता एवं वयासी-गच्छह
णं देवाणुप्पिया ! विउलं असणं ४ उवक्खडेह तं विउलं असणं
४ धूवपुप्फवत्थं गहाय जेणेव सुभूमिभागे उज्जाणे जेणेव णंदा-
पुक्खरिणी तेणामेव उवागच्छह, णंदा पुक्खरिणीतो अदूरसामंते
थूणा मंडवं आहणह. । आसित्त सम्मज्जियोवलित्त सुगंध जाव कलियं
करेह, अम्हे पडिवालेमोणा २ चिट्ठह जाव चिट्ठति. ॥सू. ६ ॥

पालकी-तामजाम-पर बैठ कर यह चलती थी। (नरवाहयान विशेष का नाम
कर्णीरथ है) ऐसी यह गणिका (बहूणं गणियासहस्राणं आहेवच्चं जाव
विहरइ) और हजार गणिका जनों का आधिपत्य करती हुई अपने समय
को आनन्दके साथ व्यतीत करती थी। । सूत्र ४॥

‘तएणं तेसिं सत्थवाहदारगाणं’ इत्यादि ।

तामजाम-उपर सवार थकने से अवरोधपर करती, नरवाहयान विशेषतः नाम कर्णीरथ
छ. ऐसी ते गणिका (बहूणं गणियासहस्राणं आहेवच्चं जाव विहरइ) ऊपर
गणिकाओं का आधिपत्य करती पोताना व भतने से सुभेधी पसार करती होती. ॥सूत्र ५॥

टीका—‘तएणं तेसिं इत्यादि—ततः खलु तयोः सार्थवाहदारकयोरन्यदा-
कदाचित् पूर्वापराह्णकालसमये पश्चिमप्रहरे ‘जिमियभुत्तुरागयाणं’ जिमित
भुक्तं—आस्वादानेन अनुभूतम् उत्तरं—तत्पश्चात् आगतयोः ‘समाणाणं’ सतोः
‘आयंताणं’ आचमितयोः—कृतचुलुकयोः ‘चोक्खाणं’ चोक्षयोः अन्नादिछे-
पापनयनेन शुद्धयोः अतएव ‘परमसुईभूयाणं’ परमशुची भूतयोः हस्तमुखादि
प्रक्षालनेन परमपवित्रयोः ‘सुहामणवरगयाणं’ सुखासनवरगतयोः सुखा-
सनावस्थितयोः ‘इमेयारूवे’ अयमेतद्रूपो वक्ष्यमाणलक्षणः ‘मिहो कहासमुल्लावे’
मिथः कथासमुल्लापः विलासविषयकवार्ता संल्लापः ‘समुपज्जित्था’ समुदपद्यत
अभवत् तत्तुश्रेयः खलु आवयोः देवानुमिय ! कल्ये याचज्ज्वलति विपुल-
मशनं पानं खाद्यस्वाद्यमुपस्कार्य तं विपुलमशनपानखाद्यस्वाद्यं धूप—

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (अन्नया कयाइं) किसी एक समयकी
(तेसिं सत्थवाहदारगाणं) उन दोनों सार्थवाह पुत्रों को (जिमियभुत्तुरागयाणं)
जब कि वे जीम कर और खाकर कुल्ला करने के लिये अपने स्थान से
उठ चुके थे और (आयंताणं) अच्छी तरह कुल्लाभी कर चुके थे ।
(चोक्खाणं) तथा धोती आदि वस्त्रों पर खाते समय पड़े हुए अन्नादिकों के
सीतों को जब वे साफ कर शुद्ध हो चुके थे । परमसुईभूयाणं) हस्त मुख
आदि के प्रक्षालन से उनके मुख आदि अवयव जब शुद्ध हो चुके
थे तब (पुग्गावरह्णकालसमयसिं) पश्चिम प्रहर में (सुहामणवरगयाणं) जब वे
एक स्थान पर आनन्द के साथ बैठे हुए थे—(इमेयारूवेमिहोकहासमुल्लावे
समुपज्जित्था) इस प्रकार का यह बातचीत करते हुए चिचार बांधा—

‘तएणं तेसिं सत्थवाहदारगाणं’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) त्थार आह (अन्नया कयाइं) डोहं ओक वधतनी वात छे.
(तेसिं सत्थवाहदारगाणं) ते अने सार्थवाह पुत्रोने (जिमिय भुत्तुरागयाणं)—के
न्यारे तेओ नमीने पोताना नभवाना स्थानेथी डोगणा करवा भाटे उँला थछं चूक्या
हुता, अने (आयंताणं) सारी रीते तेभण्णे डोगणा पणु करी लीधा हुता (चोक्खाणं)
तेभन धाती वगेरे वस्त्रो उपर नभती वधते पडेला अन्न वगेरेना कण्णोने साक्ष करीने
शुद्ध अनी चूक्या हुता. (परमसुईभूयाणं) हाथ भों वगेरेना प्रक्षालनथी तेभना भों
वगेरे अवयवो न्यारे स्वच्छ अनी चूक्य. हुता. (पुग्गावरह्णकालसमयसिं) द्विपसना
छेला पडोरभां (सुहामणवरगयाणं) न्यारे तेओ ओक स्थाने आनंदपूर्वक भेडा हुता.
(इमेयारूवे मिहो कहासमुल्लावे समुपज्जित्था) त्थारे वातचीतने विचार उँल्लोओ

पुष्कन्ध वस्त्रं गृहीत्वा देवदत्तया गणिकया सार्द्धं सुभूमिभागस्योद्यानस्य
उद्यानश्रियम्—उद्यानशोभां प्रत्यनुभवतोः—उपवनशोभादर्शनादिना
प्रमोदयतोः विहर्तुं=विलासितुम् इति कृत्वा अन्योऽन्ययोरेतमर्थं प्रतिश्रुणुतः
प्रतिश्रुत्य निश्चित्येत्यर्थः 'कल्लं' कल्ये 'पाउप्पभाया रयणीए' प्रादुर्भवातायां
रजन्यां रात्र्यन्ते प्राच्यां दिशि प्रकाशोदये कौटुम्बिकपुरुषान् शब्दयतः
शब्दयित्वा एवमवादिष्टाम् गच्छत खलु यूयं देवानुमियाः ! विपुलमशन-

(तं सेयं खलु अहं देवानुमिया) हे देवानुमिय ! हम दोनोंका अब यह
अच्छा है कि (कल्लं जाव जलते विउलं असणं उवक्खडावित्ता तं विउलं
असणं ४ धूव, पुष्प, गंधवत्थं गहाय देवदत्ताए गणियाए सद्धिं सुभूमिभाग-
स्स उज्जाणस्स उज्जाणसिर्णि पच्चणुभवमाणणं विहरित्तए)
हम दोनों कल जब कि प्रभात हो जाय और सूर्य प्रकाश हो
जाय तब विपुलमात्रामें अशन पान, खाद्य, और स्वाद्य चारों प्रकार
का आहार निष्पन्न करा कर उस निष्पन्न हुए अशन आदि ४ चारों प्रकार
के आहारको तथा धूप, पुष्प, गंध, और वस्त्र को लेकर देवदत्त गणिका
के साथ सुभूमिभाग उद्यान की उद्यान श्री का अनुभव करते हुए विच-
रण करें। (त्तिकहुं अन्नमन्नस्स एयमट्ठं पडिसुणेति) ऐसा विचार उन दोनोंने किया
परस्पर के इस विचारको स्वीकार कर लिया (पडिसुणिता कल्लं पाउप्प-
भायाए रयणीए कोटुंबियपुरिसे सद्दावेति) विचार स्वीकृत हो चुकने के
बाद कल जब रात्रि प्रभात प्राय हो चुकी और सूर्य प्रकाशित हो चुका
तब उन दोनोंने अपने-२ कौटुम्बिक पुरुषों को बुलाया (सद्दावित्ता एवं

(तं सेयं खलु अहं देवानुमिया) हे देवानुमिये ! आपणो अपने भाटे ये बात
सुअउप थये हे (कल्लं जावजलते विउलं असणं ४ उवक्खडावित्ता तं विउलं
असणं ४ धूव, पुष्प, गंधवत्थं गहाय देवदत्ताए गणियाए सद्धिं सुभूमिभाग-
स्स उज्जाणस्स उज्जाणसिर्णि पच्चणुभवमाणणं विहरित्तए) आवती आवे न्यारे
सवार थाय अने सूर्य प्रकाशतो थाय त्यारे पुष्कण प्रमाणमां अशन, पान, आद्य,
अने स्वाद्य त्यारे प्रकारेना आहार भनावडावीने ते त्यारे जातना आहारने तेभय धूप,
पुष्प, गंध अने वस्त्रने लधने देवदत्ता गणिकानी साथे सुभूमि भाग उद्याननी
उद्यानश्रीने अनुभवता विहार करीये. (त्तिकहुं अन्नमन्नस्स एयमट्ठं पडिसुणेति)
आ विचारने अपनेये स्वीकारी दीधा. (पडिसुणिता कल्लं पाउप्पभायाए रयणीए
कोटुंबिय पुरिसे स दवेति) विचारनी स्वीकृति पाह न्यारे रात्रि पसार थय
प्रभात थयुं अने सूरजनो प्रकाश येभेर प्रसयेो त्यारे अपनेये पोतपोताना कोटुंबिक
पुरुषोने बोलाव्या. (सद्दावित्ता एवं वयासी) बोलावीने कहुं—(गच्छह णं देवा-

पानस्वाद्यस्वाद्यं 'उक्खवेहेह' उपस्कारयत उपस्कार्यं तं विपुलमशनपानस्वाद्य
स्वाद्यं धूपपुष्पगन्धवस्त्रं गृहीत्वा यत्रैव सुभूमिभागमुद्यानं यत्रैव
नन्दा पुष्करिणी तत्रैवोपागच्छत उपागत्य नन्दायाः पुष्करिण्या
अदूरसामन्ते 'थूणामंडवं' स्थूणामंडपं छादनादि स्तम्भनार्थं
बल्ली काष्ठं 'थूणा' स्थूणा, तत्प्रधानो वस्त्राच्छादितमण्डपः स्थूणा मण्डपस्तम् 'आह-
णह' आहन-निवेशयत कुरुतेत्यर्थः 'आसित्तसम्मज्जियोवलित्तं' आसित्तं
संमार्जितोपलिप्तं, तत्र-'आसित्त' आसित्तं-जलेन मिक्तं 'सम्मज्जिय'
संमार्जितं कचवरापनयनेन प्रमार्जितं 'उवलित्तं' उपलिप्तं-गोमयादिना संलि-
प्तम् सुगन्धं यावत् कलितम्--अगरवर्ति कालागुरुप्रभृतिसुगन्धिद्रव्यैः,
कलितं-युक्तम् 'करेह' कुरुत 'अम्हे पडिवालेमाणा' आवां प्रतिपालयमाना

वयासी) बुलाकर इस प्रकार कहा-(गच्छह णं देवाणुप्पिया)हे देवानुप्रियो !
तुम जाओ और (विउलं असणं ४ उक्खवेहेह) विपुल मात्रा में अशन, पान,
स्वाद्य, और स्वाद्य आहार निष्पन्न करो (तं विउलं असणं ४ धूव पुष्पवत्थं गहाय
जेणेव सुभूमिभागे उज्जाणे जेणेव णंदा पुक्खरिणी तेणामेव उपागच्छह) निष्पन्न
होने के बाद विपुल अशनादिरूप चतुर्विध आहार को धूप, पुष्प, वस्त्रको लेकर
जहाँ सुभूमि भाग नामका उद्यान है और जहाँ नन्दा नामकी पुष्करिणी है, वहाँ
जाओ-(नन्दापुक्खरिणी अदूरसामन्ते थूणामंडवं आहणह) वहाँ जाकर तुम
नन्दापुष्करिणी से न बिल्कुल पास और न बहुत दूर किन्तु उचित प्रदेश
में एक स्थूणामंडप को रचो-बनाओ-तैयार करो। (आसित्तसम्मज्जियोव-
लित्तं सुगंधं जाव कलियं करेह, अम्हे पडिवालेमाणा २ चिट्ठह जाव चिट्ठंति)
जब वह तैयार हो जावे तब उसे जल से सिञ्चित करो, कचरा बगैरह

णुप्पिया) हे देवानुप्रियो ! तमि न्त्थो (विउलं असणं ४ उक्खवेहेह) अने पुष्कण
प्रमाणुमां अशन, पान, आद्य अने स्वाद्य आहार तैयार करो. (तं विउल असणं ४
धूवपुष्पवत्थं गहाय जेणेव सुभूमिभागे उज्जाणे जेणेव णंदा पुक्खरिणी
तेणामेव उपागच्छह) अने न्यारे अशन, पान, आद्य वगेने यार न्ततने आहार तैयार
थछ नथ त्यारे अतुर्विध आहार तेभज धूप, पुष्प अने वस्त्रोने दधने न्यां सुभू-
मिभाग नामे उद्यान छे अने न्यां नन्दा नामनी पुष्करिणी (वाव) छे त्यां न्त्थो.

(नन्दा पुक्खरिणीतो अदूरसामन्ते थूणामंडवं आहणह) त्यां न्त्थने नन्दा
पुष्करिणीथी वधारे हर पणु नडि तेभज तेनाथी वधारे नल्लक पणु नडि जेवा योग्य
स्थाने तमे स्थूणा मंडप तैयार करो. (असित्त सम्मज्जियोवलित्तं सुगंधं जाव
कलियं करेह अम्हे पडिवाले माणा २ चिट्ठह जाव चिट्ठंति) स्थूणा मंडप
न्यारे तैयार थछ नथ त्यारे तमे पाणी छांटीने ते न्त्थाने सिञ्चित करो, कथरे।

२ पुनः पुनः प्रतीक्षमाणाः इत्यर्थः 'चिद्वह' तिष्ठत यावत्तौ कौटुम्बिक-
पुरुषाः तदाज्ञानुसारेण कार्यं सम्पाद्य तिष्ठन्तः ॥ सू. ६ ॥

मूलम्—तए णं ते सत्थवाहदारगा दोच्चंपि कोडुंबिय-
पुरिसे सदावेति सदावित्ता एवं वयासी—खिप्पामेव लहुकरण जुत्त
जोयं समखुरवालिहाणसमलिहियतिक्खग्गसिगएहिं रययमय-
घटसुत्तरज्जुपवरकंचणखचियणत्थपग्गहोवग्गहिण्हिं नीलुप्पलकया-
मेलएहिं पवरगोणजुवाणएहिं नाणामणिरयणकंचणघटिया जाल-
परिक्खित्तं पवरलक्खणोववेयं जुत्तमेव पवहणं उवणेह तेऽवि
तहेव उवणेति ॥ सू. ७ ॥

टीका—'तएणं ते सत्थवाहदारगा दोच्चंपि' इत्यादि—ततः खलु तौ सार्थ-
वाहदारकौ द्वितीयवारमपि कौटुम्बिकपुरुषान् शब्दयतः शब्दयित्वा एव-

वहाँ का सब अच्छी तरह साफ करो। उसे अच्छे रूपमें गोमय आदि से
लीपो। अगरवत्ती, काला गुरु आदि सुगंधित द्रव्यों से उसे वासित करो।
पश्चात् हमारी वहाँ प्रतीक्षा करो। इस प्रकार उन सार्थवाह पुत्रों की बात
सुनकर उन कौटुम्बिक पुरुषोंने जैसा उन्होंने कहाथा वैसा ही सब कार्य
संपादित कर दिया और उनकी प्रतीक्षा करते हुए वहाँ बैठ रहे। ॥सूत्र ६॥

'तएणं ते सत्थवाहदारगा' इत्यादि।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (ते सत्थवाहदारगा) उन दोनों सार्थ
वाह पुत्रोंने (दोच्चंपि) दुबारा भी कौटुंबियपुरिसे) कौटुम्बिकपुरुषों को
(सदावेति) बुलाया (सदावित्ता) बुलाकर उनसे (एवं वयासी) इस प्रकार कहा—

वगेरे त्यांथी साक्ष करी नाणे। ते स्थानने छाण्णु भाटी वगेरेथी सरस रीते वीपि
धूप सणी, कादागुरु, वगेरे सुवासित द्रव्येथी ते स्थानने सुगंधित बनावे। त्थार भाद
तमे अभासी त्यां न र्हीने प्रतीक्षा करे। आ रीते ते सार्थवाह पुत्रोनी बात सांभ-
लीने ते कौटुम्बिक पुरुषोन्हे तेमण्हे नेम आसा आपी हती तेमण्हे काम पुरु' करी
दीधुं. अने तेमनी प्रतीक्षा करता त्यां न भेसी रह्या ॥ सूत्र. ६ ॥

'तए णं ते सत्थवाहदारगा' इत्यादि।

टीकार्थ—(न एणं) त्थार भाद (ते सत्थवाहदारगा) ते अने सार्थवाह पुत्रोन्हे
(दोच्चंपि) भीलु वार (कौटुंबियपुरिसे) कौटुम्बिक पुरुषोने (सदावेति) भेलाव्या

મત્રાદિષ્ટામ્. આજ્ઞાપયતઃ 'સ્વિપ્પામેવ' ક્ષિપમેવ 'લહુકરણજુતે જોડયં' લઘુકરણયુક્તયોજિતમ્ તત્ર-લઘુકરણેન-ગમનાદિક્રિયાદક્ષત્વેન યુક્તાઃ યે પુરુષાસ્તૈઃ, યોજિતં યન્નયૂપાદિભિઃ સમ્બન્ધિતમ્. અસ્ય પ્રવહણમિત્યનેન સમ્બન્ધઃ 'સમસ્તુરબાલિહાણસમલિહિયતિસ્વગ્મસિંગર્હિ' સમસ્તુર બાલધાનસમલિહિતતીક્ષ્ણાગ્રશૃક્કાભ્યામ્. તત્ર-સમ=સમૌ-સમાનૌ સ્તુરૌ, બાલધાનો=પુત્રૌ, સમસ્તુરબાલધાનો તથા સમ=સમે-તુલ્યે, લિહિતે=શસ્ત્રા-પસારિતવાહ્યત્વચ્ચે, તીક્ષ્ણાગ્રશૃક્કે યયોઃ તૌ, તથા સમસ્તુરબાલધાનો ચ સમલિહિતતીક્ષ્ણાગ્રશૃક્કૌ ચેતિ કર્મધારયઃ તાભ્યામ્ 'રયયમયઘંટસ્તુત્તરજ્જુ પવરકંચણસ્વચિયણત્થપગ્ગહોવગ્ગહિર્હિ' રજતમયઘણ્ટામૃત્રરજ્જુપવરકાઠચન-સ્વચિતનસ્તપ્રગ્રહોપગૃહીતાભ્યામ્ તત્ર-રજતમયે=રુપ્યનિર્મિતે ઘણ્ટે=શુદ્ધઘણ્ટિકે ગલપ્રદેશે વંદે યયોસ્તૌ તથા-સ્તુત્તરજ્જૂ=કાર્પાસિક-તન્તુ નિર્મિતે રજ્જુ-મયે પ્રવરકાઠચનસ્વચિતે યે 'નત્યે' નસ્તે-તયોઃ પ્રગ્રહૌ=રમ્મીનસ્ત-

(સ્વિપ્પામેવ લહુકરણ જુત્ત જોડયં પવહણં ઉવણેહ) તુમલોગ શીઘ્ર હી લઘુકરણ યુક્ત પુરુષોં દ્વારા યંત્રયૂપાદિ સે સંબંધિત ક્રિયે હુપ્પે એક પવહણ-શકટકો લે આઓ ભાષા મેં ઇસે સેજ-ગાડી કહતે હૈં. જો (પવરગોણ જુવાણર્હિ જુત્ત મેવ) તત્ત્વણ એવં ઉત્તમ બૈલોં સે સર્વથા યુક્ત હો (સમસ્તુર બાલિહાણ સમ-લિહિયતિસ્વગ્મસિંગર્હિ) યે બૈલ મી સમાન સ્તુરોં વાલે હો એક સી પૂછોંવાલે હોં તથા શસ્ત્ર સે ઊપર કી ચાલ છિલ જાને સે જિનકે અગ્રભાગ તુકીલે વને રહે હૈં એસે એક સે સીંગોં વાલે હોં (રયયમયઘંટ, સુત્તરજ્જુપવરકંચણ-સ્વચિયણત્થપગ્ગહોવગ્ગહિર્હિ) વાંદી કે ઘંટિકાઈ જિનકે ગલે મેં બંધી હુઈ

(સદાવિત્તા) બોલાવીરે તેમને (એવં ચયાસી) આ પ્રમાણે કહ્યું (સ્વિપ્પામેવં લહુકરણ જુત્તજોડયં પવહણં ઉવણેહ) તમે સત્વરે લઘુકરણ યુક્ત પુરુષો વડે યંત્ર યૂપ વગેરેથી સંપન્ન એક પ્રવહણ-ગાડાને લાવો. ભાષામાં પ્રવહણ-શકટને 'સેજગાડી' કહે છે. (ધાડાગાડીની જેમ આવી 'સેજગાડી' પણ ચોમેર અને ઉપર એમ સરસ આવરણથી આચ્છાદિત રહે છે. માણસ આરામથી આમાં અવરજવર કરી શકે છે એટલા માટે એને 'સેજગાડી' કહે છે.) તે સેજગાડી (પવરગોણજુવાણર્હિ જુત્તમેવ) જુવાન અને ઉત્તમ બળદોવાળી હોવી હોવી બેધએ. (સમસ્તુરબાલિહાણસમલિહિય-તિસ્વગ્મસિંગર્હિ) બળદો સરખી પૂછડી વાળા તેમજ બોબ્બર વડે ઉપર ઉપરથી જેમનું આમંડુ છાંદી નાંખાયું છે અને તેથી જેમનાં શિંગડાંનાં આગળના ભાગ અણીદાર થઈ ગયા છે તેવા સરખા શિંગડાંવાળા હોવા બેધએ. (રયયમયઘંટસ્તુત્તરજ્જુપવરકંચણસ્વચિયણત્થપગ્ગહોવગ્ગહિર્હિ) ચાંદીની

संलग्न-वृषभाकर्षणरज्जुद्वयमित्यर्थः ताभ्याम् उपगृहीतौ शकटवाहकपुरुषेण स्ववशीकृतौ, रजतमयघण्टौ च तौ मूत्राज्जुप्रवरकाञ्चनखचितनस्त प्रग्रहापगृहीतौ इतिकर्मधारयः ताभ्याम् 'नीलोत्पलकयामेलर्हि' नीलोत्पल-कृतापीडाभ्याम् तत्र-नीलोत्पलैः=नीलकमलैः, कृतः आपीडः=शिरोभूषणं यथोक्तौ ताभ्याम्, 'प्रवरगोणजुवाणर्हि' प्रवरगोयुवभ्याम्-तरुणोत्तम-वशीवर्दाभ्यादम् 'जुत्तमेव' युक्तं-सर्वथा संयुक्तमेव 'नानामणिरयणकञ्चण घट्टियाजालपरिक्खितं' नानामणिरत्नकाञ्चनघट्टिकाजालपरि-क्षिप्तं-अनेकमणिरत्नखचितसुवर्णमयघट्टिकासमूहेन युक्तम्, 'प्रवरलक्ख-णोववेयं' प्रवरलक्षणोपपेतं-शुभलक्षणयुक्तं 'प्रवहणं' प्रवहणं-शकटम् सेजगाढीति भाषायाम्, 'उवणेह' उपनयत-समानयत, । ते कौटुम्बिकपुरुषा अपि नथैवोपनयन्ति, ॥ मृ. ७ ॥

हो। कपास के तन्तुओं से निर्मित रस्सी कि जो प्रवर कांचन से खचित हो जिनके दोनों नयनों में पड़ी हुई हो और इसी के बल पर जो शकट वाहक पुरुषों द्वारा वशीभूत किये गये हों (नीलोत्पलकयामेलर्हि) तथा नीलकमलों का बना हुआ शिरोभूषण जिनके मस्तक पर लगाहो (नानामणिरयणकञ्चणघट्टिया जालपरिक्खितं) जो एवं नानामणियों से तथा रत्नों से खचित ऐसे सुवर्णमय घट्टिका समूह से युक्त हों तथा जो (प्रवरलक्ख-णोववेयं) शुभलक्षणों से संपन्न हों (ते वि तदेव उवणेति) इस प्रकार उन दोनों सार्थवाह पुत्रों का आदेश सुनकर उन कौटुम्बिक पुरुषोंने जैसा उन्होंने प्रवहण लाने को कहा था-वैसा ही लाकर उपस्थित कर दिया। और उनकी ॥मृच ७॥

घट्टीया जेमना गणामां आंधवामां आवी छि जेवा, तेमज्ज सूतस्सनी प्रवर काञ्चनथी परिवेष्टित होरीनी नाथ जेमना जने नाकनां छिट्ठीमां नाथेली होय अने जेवी नाथोने लीधे ज ते जणहो गाडीने हांकनाशयो वडे वथमां रणात्ता होय, (नीलोत्पलकयामेलर्हि) तेमज्ज नीलकमणोवाणुं शिरोभूषणु जेमना मस्तके शालतुं होय (नानामणिरयणकञ्चणघट्टिया जालपरिक्खितं) जेमणु अनेक भण्डि अने रत्नो जडेली सोनानी धुधरीयो पड़ेरेली होय तेमज्ज जे (प्रवरलक्ख-णोववेयं) शुभ लक्षणोवाणा होवा जेमज्ज, (ते वि तदेव उवणेति) आ रीते जने सार्थवाह-पुत्रोनी आशा सांलणीने कौटुम्बिक पुरुषो आशा प्रमाणु ज योज्य प्रवहणु लक्ष आल्या, ॥ सूत्र ७ ॥

भूळ५—तए णं ते सत्थवाहदारगा ण्हाया जाव सरीरा पवहणं दुरुहंति दुरुहित्ता जेणेव देवदत्ताए गणियाए गिहं तेणेव उवागच्छंति उवागच्छित्ता पवहणाओ पच्चोरुहंति, पच्चोरुहित्ता देवदत्ताए गणियाए गिहं अणुप्पविसंति, तएणं सा देवदत्ता गणिया सत्थवाहदारए एज्जमाणे पासइ पासित्ता हट्टुत्तु आसणाओ अब्भु ष्ठेइ अब्भुट्ठित्ता सत्तट्ठपयाइं अणुगच्छइ, अणुगच्छित्ता ते सत्थवाहदारए एवं वयासी—सदिसंतु णं देवाणुप्पिया ! किमिहागमणप्पओयणं ? तएणं ते सत्थवाहदारगा देवदत्तं गणियं एवं वयासी—इच्छामो णं देवाणुप्पिए ! तुब्भेहिं सद्धिं सुभुमिभागस्स उज्जाणस्स उज्जाणसिंरिं पच्चणुब्भवमाणा विहरित्ते । तएणं सा देवदत्ता तौस सत्थवाहदारगाणं एयमट्ठं पडिसुणेइ, पडिसुणित्ता ण्हाया कयकिच्चा किंते पवर जाव सिरिसमाणवेसा जेणेव सत्थवाहदारगा तेणेव समागया ॥ सू. ८ ॥

टीका—‘तएणं ते सत्थवाहदारगा ण्हाया’ इत्यादि—ततस्तदनन्तरं खलु तौ सार्थवाहदारकौ स्नातौ—स्नानानन्तरं कृतवर्त्तिकर्माणीं यावदाभरणा-लङ्कृतशरीरौ परिहितशुद्धवस्त्रौ प्रवहणं दूरोहतः आरोहतः दूरुह्य यत्रैव

‘तएणं से सत्थवाहदारगा’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (ते सत्थवाहदारगा) वे दोनों सार्थवाहदारक (ह्वाया) कि जिन्होंने पहिले से स्नान कर लिया है (जाव सरीरा) स्नान के बाद वायसादि पक्षियों के लिये अन्नादिका भागरूपबलिकर्म कर जिन्होंने अपने शरीरको आभरण से अलंकृत किया है और शुद्ध वस्त्रों को पहिना

‘तएणं से सत्थवाहदारगा’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) त्थार पछी (ते सत्थवाहदारगा) अंने सार्थवाह पुरोये (ण्हाया) स्नान करीने (जाव सरीरा) अने स्नान कर्था आह कागडा वगेरे पक्षीयेने अन्न भाग अपीने बलिकर्म करीने पोताना शरीरे सुंदर आभरणे तेमज शुद्ध

દેવદત્તાયઃ ગણિકાયા ગૃહે વર્તતે તૈર્વોપાગચ્છતઃ, ઉપાગત્ય પ્રવહનાત્ પ્રત્યવ-
રોહતઃ પ્રત્યવરુદ્ધ દેવદત્તાયા ગણિકાયા ગૃહમનુપવિશતઃ તતસ્તદનન્તરં સ્વલુ
સા દેવદત્તો ગણિકા તૌ સાર્થવાહદારકૌ એજમાનો-આગચ્છન્તૌ પદ્યતિ,
દૃષ્ટ્વા દૃષ્ટતુષ્ટા=અતિશયેન પ્રમુદિતા, અથ મમ ભાગ્યોદયો જાતો યત્ એતાવિભ્ય-
પુત્રૌ મમ ગૃહે આગતાવિતિ વિચાર્ય સ્વાસનાદભ્યુત્તિષ્ઠતિ, અભ્યુત્થાય સપ્તા-
ષ્ટપદાન્યનુગચ્છતિ=અભિગચ્છતિ અનુગમ્ય, તયોઃ સંમુખં ગત્વા તૌ સાર્થવાહ-
દારકૌ પ્રત્યેવં વક્ષ્યમાણપ્રકારેણાવાદીત્ 'સંદિસંતુ ણં' સન્દિશન્તુ આદેશં

હૈ (પવહણં દુરુહંતિ) ઉસ પ્રવહણ પર સવાર હુણ. (દુરુહિત્તા જેનેવ દેવદત્તાણ
ગણિયાણ મિહં તેણેવ ઉવાગચ્છંતિ) સવાર હોકર જહાં દેવદત્તાકા ઘર થા વહાં
પહુંવે. (ઉવાગચ્છિત્તા પવહણાઓ પચ્ચોરુહંતિ) પહુંચ કર વે ઉસે પ્રવહણ સે
નીચે ઉતરે. (પચ્ચોરુહિત્તા દેવદત્તાણ ગણિયાણ મિહં અણુપવિસંતિ) નીચે
ઉતરકર દેવદત્તા ગણિકા કે ઘરમેં પ્રવેશ કિયા (તણં સા દેવદત્તા ગણિયા
સત્થવાહદારણ એજમાણે પાસહ) દેવદત્તો ગણિકાને ઉન દોનોં સાર્થવાહ પુત્રોંકો
આતે હુણ દેસા (પાસિત્તા દૃષ્ટતુષ્ટ આસણાઓ અબ્બુદ્દેહ) દેસવકર બડો
અધિક પ્રસન્ન હુઈ ઉસમે વિચારા આજ મેરે ભાગ્ય કા ઉદય હુઆ હૈ, જો
વે દોનોં ઇભ્યપુત્ર મેરે ઘર પર આયે હૈ-ઇસ પ્રકાર વિચાર કર વહ અપને
આસન સે ઉઠી-(અબ્બુદ્દિત્તા સત્તપ્પયાઈ અણુગચ્છઈ) ઉઠ કર વહ સાત
આઠ પૈર ઔર સામને ગઈ (અણુગચ્છિત્તા તે સત્થવાહદારણ એવં વયાસી)
જાકર ઉસને ઉન સાર્થવાહ દારકોં સે ઇસ પ્રકાર કહા (સંદિસંતુ ણં દેવાણ-

વત્થો ધારણુ કથાં. (પવહણં દુરુહંતિ) અને પ્રવહણુ (સેજગાડી) માં બેઠા (દુરુહિત્તા
જેનેવ દેવદત્તાણ ગણિયાણ મિહં તેણેવ ઉવાગચ્છંતિ) બેસિને તેઓ દેવદત્તાને
ઘેર પહોંચ્યા. (ઉવાગચ્છિત્તા પવહણાઓ પચ્ચોરુહંતિ) ત્યાં પહોંચીને તેઓ પ્રવ-
હણુ માંથી નીચે ઉતર્યા (પચ્ચોરુહિત્તા દેવદત્તાણ ગણિયાણ મિહં અણુપવિસંતિ)
નીચે ઉતરીને ગણિકા દેવદત્તાના ઘરમાં પ્રવિષ્ટ થયા. (તણં સા દેવદત્તા ગણિયા
સત્થવાહદારણ એજમાણે પાસહ) ગણિકા દેવદત્તાએ બંને સાર્થવાહ પુત્રોને આવતા
બોલ્યા. (પાસિત્તા દૃષ્ટ તુષ્ટ આસણાઓ અબ્બુદ્દેહ) બેઠીને તે ખૂબ જ પ્રસન્ન
થઈ અને તેને થયું કે આજે મારો ભાગ્યોદય થયો છે કેમકે આ બંને ઇભ્યપુત્રો
(શિક્ષિયાના પુત્રો) મારે ઘેર આવ્યા છે. આ રીતે વિચાર કરીને તે પોતાના આસન
પરથી ઊભી થઈ (અબ્બુદ્દિત્તા સત્તપ્પયાઈ) ઊભી થઈને તે સાત-આઠ પગલાં સામે
ગઈ. અણુગચ્છિત્તા તે સત્થવાહદારણ એવં વયાસી) સામે બંધીને તેણે સાર્થવાહ
પુત્રોને કહ્યું-- (સંદિસંતુ ણં દેવાણુપિયા! કિમિહાગમણપ્પઓયણ)

કુર્વન્તુ સ્વલુ દેવાનુપ્રિયાઃ કિં-કથમિહાગમનપ્રયોજનં જાતં? મમોપરિ ભવ-
જ્ઞયાં મહતી કૃપા કૃતા યતો મદ્યદે ભવન્તો સમાગતૌ તતસ્તદનન્તરં તૌ સાર્થવાહ-
દારકૌ દેવદત્તાં ગણિકાં પ્રત્યેવમવાદિષ્ટામ્ 'ઇચ્છામોળં' આવામિચ્છાવઃ સ્વલુ
દેવાનુપ્રિયે યુગ્માભિઃ સાર્દ્ધં સુભૂમિભાગસ્યોદ્યાનસ્યોદ્યાનશ્રિયં પ્રત્યનુભવન્તી-
વિહર્તુમ્ ત્વયા સાર્દ્ધમાવાપ્તવનદર્શનાદિસુખં કર્તુમિચ્છાવોડતસ્ત્વમાવાઘ્યાં સાર્દ્ધ-
માગચ્છ, ઇતિ ભાવઃ। તતસ્તદનન્તરં સ્વલુ સા દેવદત્તા તયોઃ સાર્થવાહદારકયો-
રેતમર્થં પ્રતિશૃણોતિ, પ્રતિશ્રુત્ય સ્નાતા સ્નાનાનન્તરં કૃતકૃત્યા 'કિં તે' કિં
તેન અલં તેન વર્ણનેન 'પવરપરિહિયા' પવરપરિહિતા=પવરં યથા સ્યાત્તથા
પરિહિતા, વસ્ત્રપરિધાનકલાઽભિજ્ઞતયા સુષ્ટુપરિધાના યાવત્ શ્રીસમાનવેષા=
વેષપ્રિયા સાક્ષાલ્લક્ષ્મીવત્ પ્રતિભાસમાના યત્રૈવ સાર્થવાહદારકૌ તત્રૈવ સમાગતા।મૂ.૮।

પ્રિયા ! કિમિહાગમનપ્રયોજનં) હે દેવાનુપ્રિયો ! કહિયે કિસ પ્રયોજન સે
યહાં આના હુઆ હૈ? (તણં તે સત્થવાહદારગા દેવદત્તં ગણિયં एवं વયાસી)
દેવદત્તાગણિકાકી એસો વાત સુનકર ઉન દોનોં સાર્થવાહ પુત્રોંને ઉસસે એસા
કહા-(ઇચ્છામોળં દેવાણુપ્પિણં ! તુમેહિં સદ્ધિ સુભૂમિભાગસ્સ ઉજ્જાણસ્સ
ઉજ્જાણસિરિં પચ્છણુભવમાણા વિહરિત્તણં) હે દેવાણુપ્રિય હમલોગ યહ વાહતે
હૈ કિ તુમ્હારે સાથ સુભૂમિભાગ ઉદ્યાન કી શોભા કા અનુભવ કરતે હુણ
વિચરણ કરેં। (તણં સા દેવદત્તા તેસિં સત્થવાહદારગાણં ઇયમદ્દં પહિસુણેંહ)
ઇસકે વાદ ઉસ દેવદત્તાને ઉન સાર્થવાહદારકોં કે ઇસ કથન રૂપ અર્થ
કો સ્વીકાર કર લિયા। (પહિસુણિત્તા હાયા કયકિચ્ચા કિં તે પવર જાવ
સિરિસમાણવેસા જેણેવ સત્થવાહદારગા તેણેવ સમાગયા) ઇસકે પશ્ચાત્
ઉસને સ્નાન કિયા સ્નાન કર વહ કૃત કૃત્ય હુઈ અથ ઇસ વિષયમેં ઔર

હે દેવાનુપ્રિયો ! આજ્ઞા કરો શા કારણથી અહીં આપ પધાર્યા છો. (તણં તે
સત્થવાહદારગા દેવદત્તં ગણિયં एवं વયાસી) ગણિકા દેવદત્તની વાત સાંભળીને
તેઓએ કહ્યું--(ઇચ્છામોળં દેવાણુપ્પિણં ! તુમેહિં સદ્ધિ સુભૂમિભાગસ્સ
ઉજ્જાણસ્સ ઉજ્જાણસિરિં પચ્છણુભવમાણા વિહરિત્તણં) હે દેવાનુપ્રિય ! તમારી
સાથે સુભૂમિભાગ ઉદ્યાનનું સૌંદર્ય પાન કરતાં કરતાં ત્યાં વિહાર કરીએ એવી અમારી
ઇચ્છા છે. (તણં સા દેવદત્તા તેસિં સત્થવાહદારગાણં ઇયમદ્દં પહિસુણેંહ)
ત્યારે દેવદત્તાએ સાર્થવાહ પુત્રોની વાત સ્વીકારી લીધી. (પહિસુણિત્તા જાયા કય
કિચ્ચા કિંતે પવર જાવ સિરિસમાણવેસા જેણેવ સત્થવાહદારગા તેણેવ
સમાગયા) ત્યાર બાદ દેવદત્તાએ સ્નાન કર્યું અને સ્નાન કર્યા પછી આ વિષે

अनगारधर्मासृतवर्णिनीटीका अ. ३. जिनदत्त-सागत्तस चरित्रम्

६२१

मूलम्—तएणं ते सत्थवाहदारगा देवदत्ताए गणियाए सद्धिं जाणं दुरुहंति दुरुहत्ता चंपाए नयरीए मज्झं मज्झेणं जेणेव सुभूमि-भागे उज्जाणे जेणेव नंदा पुक्खरिणी तेणेव उवागच्छंति उवागच्छित्ता पवहणातो पच्चोरुहंति पच्चोरुहत्ता नंदा पोक्खरिणी ओगाहंति ओगाहित्ता जलमज्जणं करेति, करित्ता जलकीडं करेति, करित्ता पहाया देवदत्ताए सद्धिं पच्चुत्तरंति पच्चुत्तरित्ता जेणेव थूणामंडवे तेणेव उवा गच्छंति, उवागच्छित्ता थूणामंडवे अणुपविसंति अणुपविसित्ता सव्वा-लंकारविभूसिया आसत्था विसत्था सुहासणवरगया देवदत्ताए सद्धिं तं विउलं असणं ४ धूवपुप्फगंधवत्थं आसाएमाणा वीसाएमाणा परिभुंजेमाणा एवं च णं विहरंति जिमिय भुत्तुत्तरागया वि य णं समाणा देवदत्ताए सद्धिं विपुलाइं माणुस्सगाइं कामभोगइं भुंजमाणा विहरंति ।सू. ९।

टीका—‘तएणं ते’ इत्यादि—ततस्तदनन्तरं खलु तौ सार्थवाहदारकौ देवदत्तया गणिकया सद्धिं यानं—रथं दूरोहतः, आरोहतः, दूरुह्य=आरुह्य चम्पा-

अधिकवर्णन क्या करें—उसने अच्छी तरह वस्त्र पहिरे यावत् अपना वेषश्री केजैसा बनाया—और जहां वे दोनों सार्थवाह पुत्र थे, वही आनंद के साथ गई । ॥मूल ८॥

‘तएणं ते सत्थवाहदारगा’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (ते सत्थवाहदारगा) वे दोनों सार्थ-वाह पुत्र (देवदत्ताए गणियाए सद्धिं) देवदत्ता गणिका के साथ (जाणं दुरुहंति)

पधारे शुं कहीअे तेणे सुंहर वस्त्रो पडेयां अने तेणे पोताने देह लक्ष्मी नेवे। सुंहर अनावीने ते न्यां अने सार्थवाह पुत्रो हता त्यांआनंद अनुभवती पडोन्नी. । सूत्र ८ ।

‘तए णं ते सत्थवाहदारगा’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) त्थार पछी (ते सत्थवाहदारगा) अने सार्थवाह पुत्रो (देवदत्ताए गणियाए सद्धिं) गणिका देवदत्तानी साथे (जाणं दुरुहंति) ते रथमां

नगर्या मध्य-मध्येन-मध्येभूत्वा यत्रैव सुभूमिभागमुद्यानमस्ति यत्रैव नन्दा नाम्नी पुष्करिणी तत्रैवोपागच्छतः, उपागत्य प्रवहणात्=रथात् प्रत्यवरोहतः=प्रत्यवतरतः वेद्यापि यानादुत्तीर्णा, ततःपश्चात्, नन्दा पुष्करिणीमवगाहंते, अवगाह=प्रवेशं कृत्वा देवदत्तया सार्द्धं जलमज्जनं-स्नानं कुरुतः स्नानं कृत्वा जलक्रीडां कुरुतः कृत्वा स्नात्वा (स्नातौ) देवदत्तया गणिकया सार्द्धमुभौ प्रत्युत्तरतः नन्दापुष्करणीतो वह्निर्निस्सरतः प्रत्युत्तीर्य यत्रैव स्थूणामण्डपो वस्त्राच्छादितमण्डपस्तत्रैवोपागच्छतः, उपागत्य स्थूणामण्डपमनुप्रविशतः,=मण्डपमध्ये देवदत्तया सार्द्धं तौ सार्थवाहदारकौ प्रवेशं कुरुत इत्यर्थः। अनुप्रविश्य सर्वालंकारविभूषितौ वस्त्रा-

उस रथ पर आरूढ हुए (दुरूहिता चंपाए नयराए) आरूढ होकर चंपा-नगरी के (मज्झं मज्झेणं) ठीक बीचोबीच से होकर (जेणेव सुभूमिभागे उज्जाणे) जहां सुभूमि भाग नाम का उद्यान और उसमें भी (जेणेव नन्दा-पुष्करिणी) जहां नन्दा नाम की पुष्करिणी (वावडी) थी (तेणेव उवागच्छंति) वहां पहुँचे। (उवागच्छित्ता पवहणातो पच्चोरूहंति) पहुँच कर फिर वे रथ से नीचे उतरे। (पच्चोरूहित्ता नन्दापोक्खरिणीं ओगाहंति) उतर कर नन्दा पुष्करिणी में प्रवेश किया (ओगाहित्ता जलमज्जनं करेंति) प्रवेश कर वहाँ उन्होंने स्नान किया (करित्ता जलक्रीडां करेंति) स्नान करके जलक्रीडा की (करित्ता ह्वाया देवदत्ताए सद्धि पच्चुत्तरंति) जलक्रीडा करके वे दोनों देवदत्ता गणिका के साथ उस पुष्करिणी से बाहर निकले (पच्चुत्तरित्ता जेणेव थूणामंडवे तेणेव उवागच्छंति) बाहर निकल कर जहाँ वह स्थूणामंडप-वस्त्राच्छादितमंडप-था-वहाँ आये-(उवागच्छित्ता थूणामंडवं अणुपविसंति)

सवार था। (दुरूहिता चंपाए नयरीए) सवार होने चंपानगरीनी (मज्झं मज्झेणं) ठीक वच्चे थधने (जेणेव सुभूमिभागे उज्जाणे) ज्थां सुभूमिभाग उद्यान तेभज (जेणेव नन्दा पुष्करिणी) ज्थां नन्दा नामे पुष्करिणी (उभण जेभां होय तेवी स्वच्छ पाणीनी नानी सुंदर वाव) डली (तेणेव उवागच्छंति) त्थां पड़ोन्था. (उवागच्छित्ता पवहणातो पच्चोरूहंति) पड़ोन्थीने तेज्था रथमांथी नीथे उतथी. (पच्चोरूहित्ता नन्दा पोक्खरिणीं ओगाहंति) उतारीने नन्दा पुष्करिणी (वाव) मां पेडा अने (ओगाहित्ता जलमज्जनं करेंति) प्रवेशीने तेज्थाअे स्नान कथुं. (करित्ता जलक्रीडां करेंति) स्नान करीने तेज्थाअे जल क्रीडाअे करी. (करित्ता ह्वाया देवदत्ताए सद्धि पच्चुत्तरंति) जल क्रीडा करीने तेज्था अने देवदत्ता गणिकानी साथे पुष्करिणीमांथी अहार नीडन्था. (पच्चुत्तरित्ता जेणेव थूणामंडवे तेणेव उवागच्छंति) अहार नीडणीने ज्थां स्थूणा मंडप (वस्त्राच्छादितमंडप) अर्थात् त'थू डतो त्थां गथी. (उवागच्छित्ता थूणामंडवं अणुपविसंति) त्थां जधने तेज्था मंडपमां प्रविष्ट था.

भरणशोभितौ, 'असत्या' आस्वस्थौ परिश्रमापनयनेन स्वस्थौ भूतौ, प्रसन्नचित्तौ इत्यर्थः
 'वीसत्या' विस्वस्थौ विशेषेण स्वस्थौ भूतौ सर्वथाऽपगतश्रमौ, सुखासनवरगतौ
 सुखप्रदपर्यङ्काद्यासनोपविष्टौ, देवदत्तया सार्द्धं तं विपुलं विस्तीर्णम् अशनं पानं स्वाद्य-
 स्वाद्यं धूपं पुष्पं गन्धं वस्त्रं च, 'असाएमाणा' आस्वादयन्तौ-ईषत्स्वादयन्तौ
 'विसाएमाणा' विस्वादयन्तौ-विशेषेण वारं वारमास्वादयन्तौ, 'परिश्रुंजेमाणा'
 परिश्रुंजानौ-परिश्रमं कुर्वानौ एवं च अनेन प्रकारेण खलु विहरतः आसाते।
 अपि च खलु 'जिमिय भुत्तुत्तरागया' जिमित भुक्तोत्तरागतौ जिमितं=खादितं,
 भुक्तम्=आस्वादितं ताम्भ्यामुत्तरं=अनन्तरम् आगतौ सुखासनं पर्यङ्कादिकं प्राप्तौ,
 जिमितमुक्तानन्तरम्-आचान्तौ शुद्धोदकेन कृताचमनौ, लेपाद्यपनयनेन चोक्षौ

आकर वे उसमें प्रविष्ट हुए (अणुप्रविसिक्ता सञ्चालंकारविभूसिया आसत्या
 वीसत्या सुहामणवरगया देवदत्ताए सद्धि) प्रविष्ट होकर सर्व अलंकारो
 से विभूषित बने हुए वे आश्वस्त-परिश्रम के अपनयन से स्वस्थचित्त हुए
 विश्वस्त हुए-सर्वथा परिश्रम से रहित हुए और सुखप्रदपर्यङ्क (पलंग) आदि
 आसन पर जाकर बैठ गये। बाद में उन्होंने उस देवदत्ता के साथ (तं
 विउलं असणं ४ धूपपुष्पगन्धवस्त्रं आसाएमाणा, वीसाएमाणा परिश्रुंजे
 माणा एवं च णं विहरंति) उस विपुलमात्रामें निष्पन्न हुए अशन, पान, स्वाद्य,
 स्वाद्यरूप चारों प्रकार के आहार को किया रुचर कर उसका स्वाद लिया-
 धूप, पुष्प, गन्ध, वस्त्र का वितरण किया-(जिमियभुत्तुत्तरागया वि य णं समाणा
 देवदत्ताए सद्धि विउलाइंमाणस्सगाइं कामभोगाइं भुंजमाणा विहरंति) जब
 वे अच्छी तरह खा पी चुके-तब देवदत्ता के साथ वे पर्यङ्क आदि आमन
 पर आकर बैठ गये वहां इतना संबन्ध और इसप्रकार जोड़ लेना चाहिये-

(अणुप्रविसिक्ता सञ्चालंकारविभूसिया आसत्या वीसत्या सुहामणवरगया
 देवदत्ताए सद्धि) प्रवेशीने सर्व अलंकारेश्च विभूषित थयेला तेज्यो आश्वस्त-थाक वगर
 स्वस्थचित्त भन्त्या. विश्वस्त थया-सर्वथा श्रम रहित थया, अने सुप्रेथी भेसाय तेवा
 पलंग (पर्यङ्क) वगेरे आसना पर भेसी गया. त्यारभाट तेमण्हे देवदत्ता गुण्डिकानी साथे
 (तं विउलं असण धूपपुष्पगन्धवस्त्रं आसाएमाणा, वीसाएमाणा परि-
 श्रुंजेमाणा एवं च णं विहरंति) पुष्कण प्रमाणमां तैयार करावीने त्यां पड्डांथा-
 डवाभां आवेला अशन, पान, आद्य अने स्वाद्य इय तार जातना आहारने यथारुचि
 भन्त्या. तेमज धूप-पुष्प, गन्ध अने वस्त्रोत्तं वितरणुकथुं. (जिमिय भुत्तुत्तरागया
 वि य णं समाणा देवदत्ताए सद्धि विउलाइं माणस्सगाइं कामभोगाइं भुंजमाणा
 विहरंति) भन्त्या पछी तेज्यो पलंग वगेरे सरस आसना पर आवीने देवदत्ता
 गुण्डिकानी साथे भेसी गया. अड्डीं आटली विगत वधाशानी जाणी लेवी जेधये हे-

स्वच्छौ, अत एव परमशुचिभूतो सुखासनं प्राप्योपविष्टौ इत्यर्थः । 'समाणा' सन्तौ देवदत्ताया गणिकया साद्ध विपुलान्-वीस्तीर्णान् मानुष्यदान-मनुष्य-संबन्धिनः कामभोगान् शब्दादीन् पञ्चेन्द्रियविषयान् भुज्जानौ विहरत आसातेस्मात् ९।

मूलम्—तएणं ते सत्थवाहदारगा पुव्वावरण्हकालसमयंसि देवदत्ताए गणियाए सद्धिं थूणामंडवाओ पडिनिक्खमंति पडिनिक्खमित्ता हत्थ संगेल्लीए सुभूमिभागे उज्जाणे बहुसु आलिघरएसु य कयलीघरेसु य लयाघरएसु य अच्छणघरएसु य पेच्छणघरएसु य पसाहणघरएसु य मोहणघरएसु य सालघरएसु य जालघरएसु य कुसुमघरएसु य उज्जाणसिरिं पच्चणुभवमाणा विहरंति ॥सू. १०॥

टीका—ततस्तदनन्तरं खलु तौ सार्थवाहदारकौ पूर्वापराह्णकालसमये-पश्चिमे प्रहरे देवदत्ताया गणिकया साद्धं स्थूणामण्डपात् प्रतिनिष्क्रामतः बहि-

‘भोजन करने के बाद उन्होंने आचमन-शुद्ध जल से कुल्ला किया। खाते समय जो अन्नादि के सीत उनके पैर आदि अवयवों पर गिर गये थे उन्हें उन्होंने दूर कर उन अवयवों को साफ किया। इस तरह परमशुचि भूत होकर सुखासन पर आकर बैठ गये’ बैठने के बाद उन्होंने उस देवदत्ता गणिका के साथ विपुल मनुष्यभव संबंधी कामभोगों को शब्दादिक पांचो इन्द्रियों के विषयों को सेवन किया। ॥सूत्र ९॥

‘तएणं ते सत्थवाहदारगा’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएण) इसके बाद (ते सत्थवाहदारगा) वे सार्थवाह दारक (पुव्वावरण्ह-काल समयंसि) पश्चिम प्रहर में (देवदत्ताए गणियाए सद्धिं) देवदत्ता

जन्मा पडी तेज्जोअे शुद्ध पाणीथी डोगणा कयां. जमती वणते अन्न वगेरेना क्खे। तेमना हाथ पण उपर पडी गया हुता तेमने तेज्जोअे साद्ध कयां. अने आ प्रभाणु पोताना अवयवोने स्वच्छ णनाव्या. शुद्ध थया. आह तेज्जो सरस सुण्ह आसन पर आवीने णेहा. जेसीने तेज्जोअे गणिका देवदत्तानी साथे पुक्कण मनुष्यभवना कामेगे। तेमज शण्ह वगेरे पांचे धन्द्रियोना विषयेनुं सेवन कथुं. ॥सूत्र. ९॥

‘त एणं ते सत्थवाहदारगा’ इत्यादि !

टीकार्थ—(तएणं) त्पराणाह (ते सत्थवाहदारगा) सार्थवाहना पुत्रो (पुव्वावर-हकालसमयंसि) पाण्ड्या पडारना वणते (देवदत्ताए गणियाए सद्धिं) देवदत्ता शु-षिकाणी साथे (थूणामंडवाओ पडिनिक्खमंति) स्थूणा मंडपनी अहार नीकल्या.

નિસ્સરતઃ પ્રતિષ્ઠિક્મ્ય 'હત્યસંગેહિના-અન્યોન્યં હસ્તાવલમ્બનેન સુભૂમિભાગે ઉદ્યાને
 बहुषु 'आलिघरएसु' आलिगृहकेषु श्रेणिबद्धगृहाकारपरिणतवनस्पतिविशेष-
 निकुञ्जेषु च-पुनः 'कयलीघरेसु' कदली गृहकेषु-कदली निकुञ्जेषु च 'लया-
 घरएसु' लतागृहकेषु-चंपकाशोकादिलतागृहेषु च 'अच्छणघरएसु'
 आसनगृहकेषु आसन-उपवेशनम् तेषां गृहेषु यदा तदा जना आगत्य सुखा-
 सिकयोपविशन्ति यत्र तत्र च 'पेच्छणघरएसु' प्रेक्षणगृहकेषु-प्रेक्षण-प्रेक्षणकं
 तस्यगृहेषु-गम्रागत्य जना नाटकदिकं कुर्वन्ति प्रेक्षन्ते च तेषु 'पसाहणघर-
 एसु य' प्रसाधनगृहकेषु प्रसाधनं मण्डपं यत्रागत्य जना स्वं परं च मण्डयन्ति तेषां
 गृहेषु 'मोहणघरएसु' मोहनगृहकेषु-विलासगृहेषु 'सालघरएसु' शाला-
 गृहकेषु शाला शाखा तासां गृहेषु वल्लगृहेषु वा 'जालघरएसु' जालगृहकेषु—
 जालिकान्वितगृहेषु यत्राभ्यन्तरस्थिता बहिः स्थितैर्न दृश्यन्ते किन्तु अन्तः

गणिका के साथ (धूणामंडवाओ पडिनिक्खमंति) उस स्थणामंडप से
 बाहर निकले (पडिनिक्खमित्ता) बाहर निकल कर (हत्थसंगेल्लीए) हाथ में
 झथ मिलाए हुए वे (सुभूमिभागे उज्जाणे बहुसु आलिघरएसुय) उस
 सुभूमिभाग उद्यान में अनेक श्रेणिबद्ध गृहाकार परिणत हुए वनस्पति
 विशेषों के निकुंजों में (कयलीघरएसु य लयाघरएसुय) कदलीगृहों में और लतागृहों में
 (अच्छण घरएसुय) यदा कदा आई हुई जनता को बैठने के लिये बनाये हुए आसन
 गृहों में (पेच्छणघरएसुय) जहाँ पर आकर के जन नाटक आदि करते हैं और देखते हैं

उन प्रेक्षण घरों में (पसाहणघरएसु य) प्रसाधन गृहों में—जहाँ आकर के
 मनुष्य अपने को और दूसरों को अलंकारों से विभूषित करते हैं ऐसे
 घरों में (मोहणघरएसुय) विलास गृहों में (सालघरएसु य) शाला घरों
 में (जालघरएसु य) जालिकान्वित घरों में—जिनके भीतर रहे हुए

(पडिनिक्खमित्ता) બહાર નીકળીને (હત્થસંગેલીએ) હાથમાં હાથ નાખીને તેઓ
 (સુભૂમીભાગે ઉજ્જાણે बहुसु आलिघरएसु य) સુભૂમિભાગ ઉદ્યાનમાં આવેલા
 ઘણા શ્રેણિબદ્ધ ઘરના આકાર જેવા વનસ્પતિ વિશેષોથી બનાવવામાં આવેલા નિકુંજોમાં
 (કયલીઘરएसु य लयाघरएसु य) કદલી ગૃહોમાં, લતાગૃહોમાં, (अच्छणघर-
 एसु य) અવારનવાર આવતા સામાજિકોને ખોસવા માટે બનાવવામાં આવેલા આસનગૃહોમાં
 (पेच्छणघरएसु य) માણસો જ્યાં આવીને નાટક વગેરે કરે છે અને જુએ છે તેવા
 પ્રેક્ષાગૃહોમાં (पसाहणघरएसु य) પ્રસાધન ગૃહોમાં એટલે કે જ્યાં માણસો પોતાની
 ભતને અને બીજાઓને શણગારે છે, તેવા ઘરોમાં, [मोहणघरएसु य] વિલાસગૃહોમાં
 (सालघरएसु य) શાળાગૃહોમાં (जालघरएसु य) જાળીઓવાળા ઘરોમાં એટલે કે

स्थितैर्बहिःस्था दृश्यन्ते तादृशेषु च 'कुसुमघरएसु' कुसुमगृहकेषु=पुष्पगृहकेषु, इत्यादिषु, स्थानेषु 'उज्जाणसिरि' उद्यानभियं, उपवनस्य शोभां सुखं च 'पञ्चणु भवमाणा' मृत्यनुभवन्तौ देवदत्ताया सार्द्धमनुभवन्तौ विहरतः=विचरतः । मृ. १०।

मूलम्—तए णं ते सत्थवाह दारया जेणेव से मालुया कच्छए तेणेव पहारेत्थ गमणाए, तएणं सा वणमऊरी ते सत्थहदारए एज्जमाणे पारुइ पासित्ता भीया तत्था तसिया उट्ठिवगा पलाया महया महया सइणं केकारवं विणिम्मुयमाणी २ मालुयाकच्छाओ पडिणिक्खमइ, पडिणिक्खमित्ता एगसि रुक्खडालयंसि ठिच्चा ते सत्थ वाहदारए मालुयाकच्छयं च अणिमिसाए दिट्ठिए पेहमाणी २ चिट्ठइ ॥सू० ११॥

टीका—'तएणं ते' इत्यादि—ततस्तदनन्तरं खलु तदुद्यानशोभासु-
खानुभवानन्तरं तौ सार्थवाहदारकौ य व स मालुकाकक्षकः पूर्वोक्त एका-
स्थिकफलानां वृक्षविशेषाणां काननं वर्तते तत्रैव 'पहारेत्थ गमणाए' प्राधार यतां

मनुष्य बाहिर रहे हुए मनुष्यों की दृष्टि में न आवे किन्तु बाहिर मनुष्य उन भीतर में रहे हुए मनुष्यों को दिखलाई पड़ते रहे ऐसे घरों में—(कुसुमघरएसु य) पुष्प गृहों (उज्जाणसिरि पञ्चणुभवमाणा विहरन्ति) देवदत्ता के साथ २ उद्यानश्री का निरीक्षण करता हुआ आनंद भोग करते हुए विचरते रहे । सूत्र १० ॥

'तएणं ते सत्थवाहदारगा' इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (ते सत्थवाहदारगा) वे दोनों सार्थवाह दारक (जेणेव मालुयाकच्छए) जहाँ वह मालुका कच्छ था (तेणेव पहारेत्थ गमणाए) उस ओर जानेके लिये उत्कंठित हुए (तएणं सा वणमऊरी ते

येवा धरोभां डे जेमनी अंदर जेडेला भाणुसोने सारी पेडे जेधं शडे पणु जडारना भाणुसो अंदरना भाणुसोने जेधनं शडे, (कुसुमघरएसु य) पुष्प गृहोभां, (उज्जाणसिरि पञ्चणुभवमाणा विहरन्ति) उद्यानश्री शोभा जेता देवदत्ताणी साथे सुअ अनुभवता विचरता रह्या ॥सूत्र १०॥

'तएणं ते सत्थवाह-दारगा' इत्यादि !

टीकार्थ—(त एणं) त्पराधा (ते सत्थवाह दारगा) अपने सार्थवाह पुत्र (जेणेव से मालुया कच्छए) जे तरइ मालुका कच्छ डतो. (तेणेव पहारेत्थ गमणाए)

गमनाय=तत्र गन्तुमुत्कण्ठितौ गतौ च, ततस्तदनन्तरं खलु सा वनमयूरी
 तौ सार्थवाहदारकौ 'एजमाणे' एजमानौ प्रत्यागच्छन्तौ पश्यति दृष्ट्वा च'
 'भीया' भीताः अकस्माद् भयजनकवस्तुदर्शनेन भयं प्राप्ता 'तत्था' वस्ता-
 भयजनितदुःखं प्राप्ता स्तब्धा वा क्षणमात्रं भयेन निश्चला जाता 'तसिया'
 अन्तर्भावितव्यर्थः, त्रासिता आत्मनः प्रतिप्रदेशं भयेन संक्रान्ता जाता 'उविग्गा'
 उद्विग्ना-त्राणशरणरहितत्वबोद्धेयं प्राप्ता 'पलाया' पलायिता-उड्डेयनोद्युक्ता
 'महया २ सदेणं' महता २ शब्देन उच्चस्वरेण 'केकारवं' मयूरशब्दं 'विणि-
 म्मुयमाणी २' विनिर्मुञ्चन्ती=पुनःपुनः कुर्वन्ती मालुकाकक्षात् 'पडिनिक्ख-
 मइ' प्रतिनिष्क्रामति-निस्सरति 'पडिनिक्खत्ता' प्रतिनिष्क्रम्य निस्सृत्य स्वस्था-
 नादुड्डेय 'एगंसि' एकस्यां वृक्षशाखायां 'ठिच्चा' स्थित्वा तौ सार्थवाहदारकौ ते

स्तथवाहदारए एजमाणे पामइ) उस वनमयूरीने उन दोनों सार्थवाह
 दारकों का उधों ही आते हुए देखा-तो (पासित्ता) देखकर (भीया तत्था
 तमिया उविग्गा पलाया) भयभीत हो गई वस्त हो गई--अकस्मात्
 भयजनक वस्तु को देखने से भय जनित दुःखको प्राप्त हुई-अथवा क्षण
 मात्र के लिये भयसे निश्चल हो गई-आत्मा के प्रतिप्रदेश में भय
 से युक्त हो गई, उद्वेग भी प्राप्त हो गई-और उस स्थान से उडी (महयार सदेणं
 केकारवं विणिम्मयमाणी २ मालुया कच्छाओ पडिनिक्खमइ) उडती २ बड़े जोर २ से
 केकारवं (शब्द) बारबार करती करती वह उस मालुका कच्छक से बाहर हो गई
 (पडिनिक्खमिता एगंसि रुक्खडालयंसि ठिच्चा ते स्तथवाहदारए मालुया-
 कच्छयं च अणिमिस्सए दिट्ठिए पेहमाणी २ चिट्ठइ) बाहर होकर एक

ते आलु जवा आगण वंध्या (तएणं सा वणमऊरी ते स्तथवाहदारए एजमाणे पासइ)
 ते ढेवे अने सार्थवाहोने जेया अने (पासित्ता) जेधने (भीया तत्था तमिया उविग्गा
 पलाया) ढरी गछ, संत्रस्त थछ गछ आशित्ता लय पमाउनारी वस्तुने जेधने ते
 दुःख पामी, अथवा तो ते लयभीत थधने थोडा वणत भाटे स्तब्ध थछ गछ, तेना
 आत्मप्रदेशोभां लय प्रसरि गयो. ते उद्विग्न थछ गछ तेनी सामे रक्षाने कोछ पछु
 नतने उपाय हुतो नछि तेथी ते व्याकुण गनी गछ अने ते स्थानेथी उडी
 (महया २ सदेणं केकारवं विणिम्मयमाणी २ मालुया कच्छाओ पडिनिक्खमइ)
 अने भोटा स्वरेथी टडुक्ती २ उडती ते मालुका कच्छथी गहार नीकणी गछ. (पडिनि-
 क्खमिता एगंसि रुक्खडालयंसि ठिच्चा ते स्तथवाहदारए मालुया
 कच्छयं च अणिमिस्सए दिट्ठिए पेहमाणी २ चिट्ठइ) मालुका कच्छनी गहार नीकणीने ते

मालुकाकक्षकं च 'अणिमिसाए' अनिमेषया निश्चलया 'दिट्ठीए' दृष्टया
'पेहमाणी २' प्रेक्षमाणी २-पुनः पुनः पश्यन्ती 'चिट्ठइ' तिष्ठति ॥सू० ११॥

भूलक्ष—तएणं ते सत्थवाहदारगा अणमणं सदावेति
सदावित्ता एवं वयासी जहाणं देवानुप्पिया ! एसा वणमऊरी अम्हे
एज्जमाणा पासित्ता भीया तत्था तसिया उव्विग्गा पलाया महया
महया सदेणं जाव अम्हे मालुया कच्छयं च पेच्छमाणी रचिट्ठइ, तं
भयियव्वमेत्थ कारणेणं तिकट्ठ मालुयाकच्छयं अंतो अणुपविसंति
अणुपविसित्ता तत्थ दो पुढे परियागये जाव पासित्ता अन्नमन्नं
सदावेति, सदावित्ता एवं वयासी-सेयं खलु देवाणुप्पिया ! अम्हं
इमे वणमऊरी अंडए साणं २ जाइमंताणं कुकुडियाणं अंडएसुअ
पक्खिवावित्तए तएणं ताओ जाइमंताओ कुकुडियाओ एए अंडए
सएणं पक्खिवाएणं सारक्खमाणीओ संगेवेमोणीओ विहरिस्संति,
तएणं अम्हं एत्थं दो कीलामणगा मऊरीपोयगा भविस्संतित्ति कट्ठे
अन्नमन्नस्स एयमट्ठं पडिसुणति, पडिसुणित्ता सए मए दासवेडए
सदावेति सदावित्ता एवं वयासी गच्छह णं तुब्भेदेवाणुप्पिया ! इमे
अंडए गहाय सयाणं जाइमंताणं कुकुडीणं अंडएसु पक्खिखवह जाव-
तेवि पक्खिखेति ॥सू. १२॥

वृक्ष की डाल पर जाकर बैठ गई और बैठी २ वहीं से उन दोनों
सार्थवाहदारकों को और मालुका कक्षक की ओर बार बार अनिमिष
दृष्टि से देखने लगी । सूत्र । ११ ।

એક આડની શાખા ઉપર બેસી ગઈ, અને ત્યાંથી જ તે બંને સાર્થવાહોને તેમજ
માલુકા કચ્છની તરફ બારંબાર એકી નજરે બોલા લાગી. ॥સૂત્ર ૧૧॥

टाका—‘तएणं ते’ ततस्तदनन्तरं—मयूषा उर्द्ध्वनान्तरं ती सार्थवाह-
दारकौ अन्योऽन्ये=परस्परं शब्दयतः=आवयतः=संमुखी कुरुतः ‘सद्वाचित्ता’
शब्दयित्वा=अन्योन्यमाहूय वक्ष्यमाणप्रकारेणावादिष्टाम् ‘जहाणं’ यथा खलु
देवानुप्रिय ! एषा वनमयूरी आवामेजमानौ आगच्छन्तौ दृष्ट्वा च भीता, व्रस्ता,
व्रसिता, उद्विग्ना पलायिता—स्वस्थानं त्यक्त्वाऽन्यस्थानं गता महता शब्देन
केकारवं मुठवन्ती मनी यावदावां मालुकाकच्छकं च पुनः पुनः प्रेक्षमाणी
तिष्ठति ‘तं’ तत्—तस्मात् ‘भवियव्वं’ भवितव्यम् ‘एत्थ’ अत्र केनापि कार-

‘तएणं ते सत्थवाहदारगा’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (ते सत्थवाहदारगा) उन दोनों सार्थवाह
दारगोंने (अन्नमणं सद्वावेति) परस्पर में विचार किया वातचीन की (सद्वा-
चित्ता) वातचीत कर के (एवं वयासी) फिर वे इस प्रकार कहने लगे—
(जहाणं देवाणुप्पिया ! एसा वणमऊरी अम्हे एज्जमणा पासित्ता भीया
तत्था तसिया उद्विग्गा पलाया महया २ सहेणं जाव अम्हे मालुयाक
कच्छयं च पेच्छमाणी २ चिट्ठइ) जिस कारण हे देवानुप्रिय ! यह वनमयूरी
हम लोगों को आता हुआ—देखकर भयभीत, व्रस्त और व्रसित होकर
उद्विग्न बनी और यहाँ से उड़ गई—उड़ती २ उसने बड़े जोर २ से के-
कारव किया—और इस मालुकाकच्छक से बाहर होकर एक वृक्ष की
डाल पर बैठी २ यह हम लोगों की ओर और मालुकाकच्छक का ओर
बार २ देख रही है (तं भवियव्वं एत्थ कारणेणं तिरुट्टु मालुयाकच्छयं अंतो
अणुपविसंति) तो इसमें कोई न कोई कारण अवश्य होना चाहिये—ऐसा

‘तएणं ते सत्थवाहदारगा’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) त्यागनाह (ते सत्थवाहदारगा) अने सार्थवाह पुत्रोके
(अन्नमणं सद्वावेति) ओकभीन साथे वातो करी (सद्वाचित्ता) वातचीत करी
(एवं वयासी) तेओ कडेवा लाया (जहाणं देवाणुप्पिया ! एसा वणमऊरी अम्
एज्जमणा पासित्ता भीया तत्था तसिया उद्विग्गा पलाया महया २ सहेणं जा
अम्हे मालुयाकच्छयं च पेच्छमाणी २ चिट्ठइ) हे देवानुप्रिय ! आठेव आपणु
आवता जेधने भयभीत संव्रस्त, व्रसित, अने व्याकुण थधने अहीथी उडी, अ
न्यारे ते उडी त्यारे तेहे मोटा अवाले केकारव कर्यो. अने ते मालुकाकच्छनी अड
नीकणीने ओक आडनी शाया उपर भेसी गछ छि अने त्यांथी पणु ते आपणुने २
मालुकाकच्छने वारवार जेध रही छि. (तं भवियव्वं एत्थ कारणेणं तिरुट्टु मालु
कच्छयं अंतो अणुपविसंति) तो ओनी पाछण कंधने कंध रहस्य थोळस छे

णेन 'तिकट्टे' इति कृत्वा इति परस्परं विचार्य मालुकाकच्छकमन्तो मध्येऽनुप
विशतः—प्रवेशं कुरुतः अंतः अनुप्रविश्य तत्र तस्मिन् स्थाने खलु वनमयूषी
द्व 'पुट्टे' पुष्टे पर्यायागते प्रसवकाञ्चनिते यावद्विन्नमुष्टिप्रमाणे अण्डके दृष्ट्वा अग्योऽन्यं
शब्दयतः वार्ताकुरुतः शब्दयित्वा एवमवादिष्टां 'सेयं' श्रेयः अस्य प्रक्षेपयितुमित्यत्र
सम्बन्धः, खलु हे देवानुप्रिय ! आवयोरिमे वनमयूराण्डके गृहीत्वा 'माणं
साणं' स्वासां स्वासां=स्वकीयानाम् २ 'जाइमंताणं' जातिमन्तानां विशिष्ट
जातिमतां कुक्कुटिकानामण्डकेषु प्रक्षेपयितुम्-स्थापयितुम्, ततस्तदनन्तरं खलु
'ताओ' ता-आवयोर्जातिमन्तः कुक्कुटिकाः 'एए' एते अस्मन्समानौने अण्डके-
मयूषी अण्डके पुनः 'सए य अंडए' स्वहानि चाण्डकानि संरक्षन्त्यः सम्यक्
पोषणादिना 'संगोवेमाणीओ' संगोपायमाना-परकृतोपद्रवतः प्रतिपाल
यन्त्यः विहरिष्यन्ति । ततस्तदनन्तरं खलु आवयोः 'एत्थं' अत्र अस्मिन्

विचार कर वे दोनों उस मालुकाकच्छक के भीतर प्रविष्ट हो गये
(अणुप्रविमिता तत्थणं दो पुट्टे परियागये जाव पासित्ता अन्नमन्नं सदावेति)
प्रविष्ट होकर वहाँ उन्होंने पुष्ट एकरी साथ क्रमशः उत्पन्न हुए भिन्न
मुष्टि प्रमाण दो अंडे को देखा देखकर फिर वे परस्पर में एक दूसरे
से कहने लगे । कहकर फिर इस प्रकार उन्होंने विचार किया कि (सेयं
खलु देवानुप्रिया ! अहं हमे वणमऊरी अंडए साणं २ जाइमंताणं
कुक्कुडियाणं अंडएसु य पक्खिवावेत्ताए) हे देवानुप्रिय ! हम दोनों के
लिये यह बड़ी अच्छी बात है कि हम दोनों इन दोनों अंडों को
अपनी २ जातिमती कुक्कुटिकाओं के अंडों में रख देवें (तएणं ताओ
जाइमंताओ कुक्कुडियाओ एए अंडए सएय अंडए सएणं पक्खिवाएणं
सारक्खमाणीओ संगोवेमाणीओ विहरिस्सन्ति) इस तरह वे विशिष्ट जाति

४ जेधंये. आभ विचारिने तेओ जने मालुका कच्छमां प्रविष्ट थया. (अणुप्रवि-
मिता तत्थणं दो पुट्टे परियागये जाव पासित्ता अन्नमन्नं सदावेति) प्रवेशिने
तेओओ ओकी साथे अनुक्रमे उत्पन्न थयेसा भूहीना जेटलां प्रमाणवाणा जे धंउ जेयां
ते जेधने तेओ ओक भीजने डडेवा लाय्या, अने आ प्रमाणे विचार करवा लाय्या डे
(सेयं खलु देवानुप्रिया ! अहं हमे वणमऊरी अंडए साणं २ जाइमंताणं
कुक्कुडियाणं अंडएसु य पक्खिवावेत्ताए) डे देवानुप्रिय ! आपणा जने भाटे ओ
साइं छ डे आपणे जने ओ जने धंउओने पोतपोतानी भरधीओना धंउओमां भूकी दधंओ
(तएणं ताओ जाइमंताओ कुक्कुडियाओ एए अंडए सएय अंडए सएणं पक्खि-
वाएणं सारक्खमाणीओ संगोवेमाणीओ विहरिस्सन्ति) आ रीते ते जुही जुही
जतिनी आपणी भरधीओ आपणा पडे लधं जवाओला देखना धंउ अने पोतानां धंउअं

स्थाने स्वगृहे एवं अ(नेन प्रकारेण) 'दो कीलावणगा' द्वौ क्रीडनकौ-क्रीडा कारकौ द्वौ मयूरीपोतकौ मयूरीशावकौ भविष्यत इति कृत्वा-इति विचार्य, अन्योऽन्यस्यैतमर्थं प्रतिश्रुणुतः मनसि धारयतः, प्रतिश्रुत्य 'सए सए' स्वकान् स्वकान्-दासचेटकान् शब्दयतः शब्दयित्वा चैवं वक्ष्यमाणप्रकारेणावादिष्टाम् हे देवानुप्रियाः गच्छत खलु यूयं इमे-एते अण्डके मयूरी अण्डके गृहीत्वा स्वकानां जातिमतीनां कुक्कुटीनामण्डकेषु प्रक्षिपत, इति वचनं श्रुत्वा यावत्ते दासा अपि तथैवाण्डके प्रक्षिपन्ति ॥ सू. १२ ॥

वाली हम दोनों की कुक्कुटिकाएं इन हम लोगों के द्वारा लाये हुए मयूरी के अंडों की अपने २ अंडों की रक्षा तथा उनकी परकृत उपद्रवों से प्रतिपालना करती हुई रक्षा और प्रतिपालना करलेगी। (तएणं अमहं एत्थं दो कीलामणगा मऊरपोयगा भविस्संति तिकट्टु अन्नमन्नस्स एयमट्ठं पडिसुणेति) इस प्रकार हम लोगों के अपने २ घर पर दो क्रीडा कारक मयूरी पोत (बच्चे) हो जावेगे ऐसा विचार कर उन दोनोंने आपसमें एक दूसरे का विचार स्वीकार कर लिया (पडिसुणिता सए सए दासचेडए सदावेति) स्वीकार कर फिर उन्होंने अपने २ नौकरों को बुलाया (सदावित्ता एवं वयासी) बुलाकर ऐसा कहा—(गच्छहणं तुभे देवानुप्रिया ! हे देवानुप्रियो ! तुम लोग जाओ और (इमे अण्डए गहाय सयाणं जाइमंतणं कुक्कुडीणं अण्डएसु पक्खिवह जाव ते वि पक्खिवेति) इन मयूरी के दोनों अंडोंको ले जाकर अपनी २ जातीवाली कुक्कुटिकाओं के अंडों में रख दो। इस प्रकार के उनके कथन को सुनकर “यावत् उन दासोंने भी उस तरह उन दोनों अंडों को ले जाकर उन कुक्कुटिकाओं के अंडों में रख दिया ॥ सू. १२ ॥

अहारना उपद्रवोत्थी रक्षणु करती ढेलना छ'डानु' पणु रक्षणु करथे अने पालन पोषणु करथे (तएणं अमहं एत्थं दो कीलामणगा मऊरपोयगा भविस्संति तिकट्टु अन्नमन्नस्स एयमट्ठं पडिसुणेति)आ रीते आपणु अनेनां धरोभां कीडामयूरना अन्थाओ थधं ज्यो. आभ तेओ अने ज्येक भीजना विचारोत्थी सडमत थथा. (पडिसुणिता सए सए दासचेडए सदावेति) सडमत थधने तेओओ पोतपोताना नोकरेने ओलाव्या (सदावित्ता एवं वयासी) ओलावीने आ प्रभाणु कळुं (गच्छहणं तुभे देवानुप्रिया ! हे देवानुप्रियो ! तमे ज्यो अने (इमे अण्डए गहाय सयाणं जाइमंतणं कुक्कुडीणं अण्डएसु पक्खिवह जाव ते वि पक्खिवेति) आ ढेलना अने छ'डाने अमारी भरधीओना छ'डओनी वर्ये भूझी हो. आ रीते तेमनी वात सांलणीने नोकरेओ अने छ'डाने लधने सार्थवाड पुत्रोनी भरधीओना छ'डओनी वर्ये भूझी दीधां सू. १२४

मूलम्—तएणं ते सत्थवाहदारगा देवदत्ताए गणियाए सद्धिं
 सुभूमिभागस्स उज्जाणस्स उज्जाणसिर्णि पच्चणुभवमाणा विहरित्ता
 तमेव जाणं दुरूढा समाणा जेणेव चंपा नयरीए जेणेव देवदत्ताए
 गणियाए गिहे तेणेव उवागच्छंति उवागच्छित्ता देवदत्ताए गिहं
 अणुपविसंति अणुपविसित्ता देवदत्ताए गणियाए विउलं जीविआरिहं
 पीइदाणं दलयंति दलयित्ता सक्कारेति सक्कारित्ता सम्माणेति सम्मा-
 णित्ता देवदत्ताए गिहाओ पडिनिक्खमंति पडिनिक्खमित्ता जेणेव
 सयाइं२ गिहाइं तेणेव उवागच्छंति उवागच्छित्ता सकम्मसंपउत्ता
 जाया यावि होत्था ॥ सू. १३ ॥

टीका—तएणं ते' ततस्तदनन्तरं तौ सार्थवाहदारकौ देवदत्तया गणि-
 कया सार्द्धं सुभूमिभागस्योद्यानस्योद्यानश्रियं प्रत्यनुभवंतौ विहत्य तदेव यानं
 प्रवह्णमारूढौ सन्तौ यत्र चंपानगरीं देवदत्तया गणिकायाः गृहं वर्तते
 तत्रोपागच्छतः उवागत्य देवदत्तया गृहमनुपविशतः—प्रवेशं कुरुतः देवदत्तायै

‘तएणं ते सत्थवाहदारगा’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (ते सत्थवाहदारगा) वे सार्थवाह दा-
 रक (देवदत्ताए गणियाए) देवदत्ता गणिकाके (सद्धिं) साथ (सुभूमिभा-
 गस्स) सुभूमिभाग उद्यान की (उज्जाणसिर्णि) उद्यानश्रीका (पच्चणुभवमाण)
 अनुभव करते हुए (विहरित्ता) धूम कर (तमेव जाणं दुरूढा समाणा) उम्मी
 रथ पर चढ़े हुए (जेणेव चंपानयरी जेणेव देवदत्ताए गणियाए गिहे तेणेव
 उवागच्छंति) जहाँ चंपानगरी में देवदत्ता गणिका का घर था—वहाँ आये

‘तएणं ते सत्थवाहदारगा’ इत्यादि !

टीकार्थ—(तएणं) त्थार पछी (ते सत्थवाहदारगा) सार्थवाह पुत्रौ (देव-
 दत्ताए गणियाए) देवदत्ता गणिकाणी(सद्धिं) साथे (सुभूमिभागस्स उज्जाणस्स)
 सुभूमिभाग उद्याननी (उज्जाणसिर्णि) शोभाने (पच्चणुभवमाणा) अनुभवता (विहरित्ता)
 विचरतु करता (तमेव जाणं दुरूढा समाणा) ते ४ रथ उपर सवार थधि (जेणेव
 चंपानयरीए जेणेव देवदत्ताए गणियाए गिहे तेणेव उवागच्छंति) चंपान-
 गरीभां न्यां देवदत्ता गणिकानुं घर हुतुं त्यां आव्या. (उवागच्छित्ता देवदत्ताए

गणिकायै विपुलं जीविकां जीविकायोग्यं प्रीतिदानं दत्तः दत्ता सत्कुरुतः
 वस्त्रादिना सत्कारं कुरुतः सम्मानयतः वचनादिना संमानं कुरुतः सत्कृत्य
 संमान्य देवदत्ताया गृहास्पतिनिष्क्रमतः निस्सरतः, प्रतिनिष्क्रम्य यत्रैव स्वकानि
 स्वकानि गृहाणि तत्रैवोपागच्छतः उपागत्य 'सकम्मसंपउत्ता' स्वकर्मसंपयुक्तौ
 जातौ चाप्पास्तास्-स्वस्व व्यापारादिकार्यं करणे सावधानी जानावित्थर्यः ॥सू. १३॥

मूलम्—तत्थणं जे से सागरदत्तपुत्ते सत्थवाहदारए सेणं कल्लं
 जाव जलंते जेणेव से वणमऊरीअंडए तेणेव उवागच्छइ उवागच्छित्ता
 तंसि मऊरी अंडयंसि संकिते कंखिते वित्तिगिच्छासमावन्ने भेय
 समावन्ने कलुससमावन्ने किन्नं ममं एत्थ किलावणमऊरी पोयए

(उवागच्छित्ता देवदत्ताए गिहं अणुपविसंति) आकर वे देवदत्ता के घर के
 भीतर—(अणुपविसित्ता देवदत्ताए गणियाए विउलं जीवियारिहं पीइदाणं
 दलयति) भीतर जाकर उन दोनोंने देवदत्ता गणिका के लिये विपुल
 मात्रा में जीविका के योग्य प्रीतिदान दिया। (दलयित्ता सक्कारेति,
 सक्कारित्ता सम्माणेति, सम्माणित्ता देवदत्ताए गिहाओ पडिनिक्खमंति)
 देकर फिर उस का वस्त्रादि द्वारा सत्कार किया, सत्कार कर के भीठे
 २ वचनों द्वारा उसका सन्मान किया—सन्मान कर बाद में वे उस
 देवदत्ता के घर से बाहर निकले (पडिनिक्खमित्ता जेणेव सयाइं २
 गिहाइं तेणेव उवागच्छति—उवागच्छित्ता सकम्मसंपउत्ता जाया यावि
 होत्था) निकलकर अपने अपने घर पहुँचे—और जाकर अपने २ व्यापार
 आदि कार्य करने में लग गये ॥ सू. १३ ॥

गिहं अणुपविसंति) घरमां प्रवेशीने ते अनेओ देवदत्ता गणिकाने लुविका माटे
 पुष्कण प्रभाणुमां उचित प्रीतिदान आयेथुं. (दलयित्ता सक्कारेति, सक्कारित्ता,
 सम्माणेति, सम्माणित्ता देवदत्ताए गिहाओ पडिनिक्खमंति) प्रीतिदान अभीने
 ते गणिकाने वस्त्रो वगेरे आपीने तेना सत्कार कथी, सत्कार करीने मधुरवाणी वडे तेहुं
 सन्मान कथुं अने सन्मान करीने तेओ देवदत्ता गणिकाना घेरथी भडार नीकल्या
 (पडिनिक्खमित्ता जेणेव सयाइं २ गिहाइं तेणेव उवागच्छति—उवागच्छित्ता
 सकम्मसंपउत्ता जायायाविहोत्था) नीकणीने तेओ पोतपोताने घेर पडोत्था अने
 पडोत्थीने पोतपोताना वेथार वगेरे कामेमां पसेवाइं गया. ॥सू. १३॥

भविस्सइ उदाहु णो भविस्सइ त्तकट्टु त मऊरी अंडयं अभिक्खणं
 अभिक्खणं उव्वत्तेइ परियत्तेइ आसारेइ आसारेइ संसारइ चालेइ
 फदेइ घट्टेइ खोभेइ अभिक्खणं अभिक्खणं कन्नमूलंसि टिट्ठियावेइ
 तएणं से मऊरी अंडए अभिक्खणं अभिक्खणं उव्वतिज्जमाणे जाव
 टिट्ठिया वेज्जमाणे पोच्चडे जाए यावि होत्था, तएणं से सागरदत्तपुत्त सत्थ
 वाहदारए अन्नया कयाइं जेणेव से मऊरी अंडए तेणेव उवागच्छइ
 उवागच्छित्ता तं मऊरी अंडयं पोचडमेव पासइ पासित्ता अहोणं
 ममं एसकिलावणए मऊरीपोयए ण जाए तिकट्टु ओहयमण जाव
 झियायइ । एवामेव समणाउओ । जो अम्हं निग्गंथो वा निग्गंथी वा
 आयरियं उवज्झयाणं अंतिए पठ्वइए समाणे पंच महव्वएसु छज्जी
 विनि काएसु निग्गंथे पावयणे संकिते जाव कलुससमावन्ने से णं इहभवे
 चेव बहूणं समणाणं बहूणं समणीणं बहूणं सावगाणं बहूणं सावि
 गाणं हीलणिज्जे निंदणिज्जे खिसणिज्जे गरहणिज्जे परिभवणिज्जे पर-
 लोएवि य णं आगच्छइ बहूणं दंडणाणिय जाव अणुपरियट्टइ । सू. १४।

टीका--‘तत्थणं’ इत्यादि-‘तत्थणं’ तत्र तयोर्द्वयोर्मध्ये ‘जे से’ योऽसौ-
 सागरदत्तपुत्रः सार्थवाहदारकः ‘से णं’ सः खलु ‘कट्टं’ कल्पे-प्रातः समये

‘तत्थ णं जे से सागरदत्तपुत्ते’ इत्यादि ।

टीकार्थ--(तत्थ) इनमें (जे से सागरदत्तपुत्ते सत्थवाहदारए) जो
 सार्थवाह दारक सागर दत्तपुत्र था (से णं कल्लं जाव जलंते जेणेव से
 वणमऊरी अंडए तेणेव उवागच्छइ) वह प्रातः समय यावत् सूर्यके प्रका-

‘तत्थणं जे से सागरदत्तपुत्ते’ इत्यादि ।

टीकार्थ--(तत्थ) तेज्जोभां (जे से सागरदत्तपुत्ते सत्थवाहदारए) जे
 सार्थवाह सागरदत्तने पुत्र छतो ते (से णं कल्लं जाव जलंते जेणेव से वणमऊरी
 अंडए तेणेव उवागच्छइ) सवारे न्यारे सूर्य उदय पाभ्यो त्यारे न्यां वनवगडानी

‘जाव जलने’ यात्तोजमा जलति मयेभ्युद्गते मति ‘जेणेव’ यत्रैव ‘से’ तद् वनमयूरी अण्डकं रक्षितमस्ति ‘जेणेव’ तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य च ‘तंमि’ तस्मिन् वनमयूरी अण्डके ‘संकिण’ संकितः—अण्डकविषये शङ्कावान्—इदमाण्डकं पकावस्थां प्राप्स्यति न वा इति ‘कंविण’ काङ्क्षितः—फलाऽऽकाङ्क्षायुक्तः—अस्मादण्डकात् कदा मयूरशावकः समुत्पत्स्यते इति, ‘वित्तिगिच्छासमावन्ने’ विचिकित्सा समापन्नः—फलं प्रति संदेहयुक्तः इतः समुद्भूतेऽपि मयूरशावके तेन मय क्रीडारूपं फलं किमुपविष्यति न वा इत्येवं फलं प्रति संशयापन्नः, ‘भेय समावन्ने’ भेदसमापन्नः. मनेर्द्वैधीभावं प्राप्तः, अस्मादण्डकाज्जातो मयूरपोतः

ज्ञित होने पर जहाँ उस वन मयूरी का अण्डक रखा था वहाँ गया (उवागच्छित्ता तंमि मऊरी अण्डयंसि संकिते वित्तिगिच्छासमावन्ने भेय-समावन्ने कलुपममावन्ने किन्नं मसं एत्थ किलावणमऊरी पोयण भविस्सइ उदाहु णो भविस्सइ तिकट्ठु) वहाँ जाकर वह उस मयूरी के अण्डे के विषय में संकित हो गया— यह अण्डा पकावस्था को प्राप्त होगा या नहीं इस प्रकार का उसे संदेह हुआ—कांक्षित हो गया—इस अण्डे से क्या मयूरी शावक उत्पन्न होगा इस प्रकार के फलके विषय में वह आकांक्षा युक्त बन गया—विचिकित्सा समापन्न हो गया—इससे मयूर पोतक होने पर भी उस से मुझे क्रीडा रूप फल प्राप्त होगा कि नहीं होगा—इस प्रकार वह फल में संशयापन्न हो गया—भेद समापन्न हो गया—इस अण्डे से उत्पन्न हुआ मयूरी पोतकजीवित रहेगा या नहीं रहेगा इस प्रकार से उसकी सत्ताके विषय में संकल्प विकल्प वाला बन कर वह मति की द्विविधता से युक्त हो गया, कलुष समापन्न हो गया

ढेलतुं धं'डुं भूकेलु डतुं त्यां गथो. (उवागच्छित्ता तंमि मऊरीअण्डयंसि संकिते कंविणे वित्तिगिच्छासमावन्ने भेयसमावन्ने कलुसममावन्ने किन्नं एत्थ किलावणमऊरी पोयण भविस्सइ उदाहु णो भविस्सइत्तिकट्ठु) लधने त्यां ढेलना धं'डा भाटे तेने शंकायुक्त विचारो थवा मांडथा. के आ धं'डु परिपक्व थशे के नडि ? आ धं'ड मांथी क्यारे भोरतुं जन्थु जन्मशे, आ रीते तेना परिणामनी तेने जिज्ञासा उत्पन्न थध. आकांक्षा युक्त जनी गथो अने विचिकित्सा युक्त जनी गथो. आमांथी भोरतुं जन्थुं जन्मशे तो पणु ते जन्थुं अमारुं मनोरंजन करशे के नडि ? आ रीते परिणाममां तेने संशय उत्पन्न थथो, खेद समापन्न थध गथो. धं'डा मांथी ढेलतुं जन्थु लवतुं रडेशे के नडि ? आ रीते तेनी सत्ताना निषे संकल्प विकल्प करतो ते सुंजवणुमां पडी गथो, कलुष युक्त थध गथो, तेनी मति भलीन थध गध. ओ ज वातने

जीविष्यति नवेत्येवं तदीयसत्ताविषये संकल्पविकल्पवान्, 'कलुषसमापन्ने' कलुषसमापन्नः मत्तेर्मालिन्यमुपगतः अंशतः पूर्वोक्तार्थमेवाह—'किन्नं' किं खलु अत्र किमिति वितर्के ममास्मिन् वनमप्यर्था अण्डके क्रीडनार्थं मयूरीपोतको भविष्यति ? 'उदाहु' उताहो—अथवा न भविष्यति, इति कृत्वा 'तं मऊरी अंडयं' तन्मयूरी अण्डकम् 'अभिवक्खणं' २, अभीक्षणम् २ पुनः पुनः 'उव्वत्तेइ' उद्वर्तयति—अथः प्रदेशमुपरिकरोति' 'परियत्तेइ' परिवर्तयति—पूर्वं यथास्थितं तथैव पुनः करोति—'आसारेइ' आसारयति यस्मिन् स्थाने स्थितमासीत् ततो मनागपसारयति 'संसारेइ' संसारयति पुनः पुनः स्थानान्तरं प्रापयति 'चालेइ' चालयति कम्पयति 'फंदेइ' स्पन्दयति—किञ्चिच्चलितं करोति 'घट्टेइ' घट्टयति हस्तेन पुनः पुनः स्पृशति 'खोभेइ' क्षोभयति भूम्यां स्वल्पतरं गर्तं कृत्वा तत्र प्रवेशयति. अभीक्षणमभीक्षणं 'कण्णमूलंसि टिट्ठियावेइ' कर्णमूले टिट्ठिया मति की मलिनता से वह व्याप्त हो गया। इसी बात की अंशतः सूत्रकार "किन्नं" इत्यादि पदों द्वारा स्पष्ट करते हैं—क्या मुझे क्रीडा के लिये इस वन मयूरीके अंडेमें से क्रीडापोतक प्राप्त होगा अथवा नहीं होगा—इस प्रकार विचार कर (तं मऊरीअंडयं अभिवक्खणं २ उव्वत्तेइ, परियत्तेइ, आसारेइ, संसारेइ, चालेइ, फंदेइ, घट्टेइ, खोभेइ, अभिवक्खणं २ कण्णमूलंसि टिट्ठियावेइ) उसने उस मयूरी के अंडे को बार २ नीचे से ऊँचा किया अर्थात् नीचे के प्रदेश को ऊपर किया परिवर्तित किया—जैसा रक्खा था पुनः वैसा ही रख दिया, बाद में जिस स्थान पर वह रक्खा था उस स्थानसे कुछ आगे सराहा दिया बाद उसे और दूसरे स्थान पर रखने लगा उसे चलाया—कपित किया, कुछ २ चलाया, हाथ से उसे पुनः धरित किया जमीन में थोड़ा सा गर्तकर (खुड्ढाकर) उसे उसमें रख दिया।

सूत्रकार 'किन्नं' वगैरे पढ़ावडे स्पष्ट करे छे—शुं मने ड्रीडा भाटे आ वननी ढेलना छ'डामांथी ड्रीडा पोतक (अरु) मणशे के नहिं. आ रीते विचारिने (तं मऊरीअंडयं अभिवक्खणं २ उव्वत्तेइ परियत्तेइ आसारेइ, संसारेइ, चालेइ फंदेइ, घट्टेइ, खोभेइ, अभिवक्खणं २ कण्णमूलंसि टिट्ठियावेइ) सार्थवाड पुत्रे ढेलना छ'डाने बारंवार उपर नीचे क्युं, ओटखे के छ'डाना नीचेना लागने उपर क्यो, अने त्यार फछी छ'डाने पडेलान्नी जेमज मूझी दीधुं. त्यार भाद तेखे छ'डुं न्यां भूकेडुं डतुं त्यांथी थोडुं आगण भसेडी दीधुं, आ प्रमाणे छ'डाने ते बारंवार ओकरथानेथी भीआ स्थाने भसेडवा लाओ, अलित अने कपित करवा लाओ, भसेडीने हाथ वडे छ'डाने स्पर्शवा लाओ, जमीनमां नानो सरजो आडो करीने तेमां छ'डाने मूझी

वेति निज कर्णान्तिके नीत्वा टिटि-ईति शब्दं कारयति । ततस्तदनन्तरं खलु तन्मयूया अण्डकमभीक्ष्णवभीक्ष्णमुद्धर्य मानं यावच्छब्दाद्यमानं क्रियमाणं सत् 'पोचडे' पोचडं निःसारं पोतोत्पादनशक्तिरहितमित्यर्थः 'जाए' जातं चा १-सीत । ततस्तदनन्तरं खलु स सागरदत्तपुत्रः सार्थवाहदारकः 'अन्नया कयाइ' अन्यदा कदाचित् एकदा 'जेणेव' यत्रैव 'से' तन्मयूया अण्डकं 'तेणेव' तत्रैव उपागच्छति, उपागत्य तन्मयूया अण्डकं 'पोचडमेव' निर्जीवमेव 'पासइ' पश्यति, दृष्ट्वा चेन्न्यचिन्तयत्. 'अहो' इति खेदे 'णं' अल कृतौ 'ममं' मम 'एस किलावणए' एष क्रीडनकः क्रीडाकरणार्थं मयूरीपोतकः, मयूयाः शिशु न जात इति कृत्वा 'ओहयमण' अवहतमनाः-निराशचित्तः, यावत् 'झियायइ' ध्यायति-आर्तध्यानं करोतीत्यर्थः ।

तथा बार २ अपने कर्ण के पास ले जाकर टि टि इस प्रकार से शब्द को करवाया (तएणं से मऊरी अंडए अभिवखणं २ उव्वत्तिज्जमाणे जाव टिट्टियावेज्जमाणे पोचडे जाए यावि होत्था) इस तरह वह मयूरी अंडक बार बार उद्धर्तित यावत् शब्दाद्यमान क्रियमाण होता हुआ निःसार बन गया-पोतोत्पादन शक्ति से रहित हो गया । (तएणं से से सागरदत्तपुत्रो सत्यवाहदारए अन्नया कयाइ जेणेव से मऊरी अंडए तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता तं मऊरीअंडयं पोचचडमेव पासइ) कुछ दिनों के बाद वह सार्थवाह दाक सागरदत्त पुत्र जहां वह मयूरी का अंडा रखा हुआ था । वहां गया-जाकर उसने उस मयूरी अंडक को निर्जीव देखा (पासित्ता अहोणं ममं एस किलावणए मऊरी पोयए ण जाए तिक्हु ओहयमण जाव झियायइ) देखकर उसे दुःख हुआ-उसने सोचा-मेरे लिये यह क्रीडा करने के योग्य मयूरी पोतकनिष्पन्न नहीं

है, अने छंडाने बार-बार पोताना जाननी पासे लई अछने 'टि टि' आभ शब्द करावअओये। (तएणं से मऊरीअंडए अभिवखणं २ उव्वत्तिज्जमाणे जाव टिट्टिया वेज्जमाणे पोचडे जाए यावि होत्था) आ रीते बार-बार हुआववाथी भसेउवाथी तेभ ज तेने शब्द युक्त जनाववाथी ते देखनुं छंडुं निःसार थई गयुं, जन्थाने उत्पन्न करवानी ताअट्ठी रहित जनी गयुं. (तएणं से सागरदत्तपुत्ते सत्यवाह-दारए अन्नया कयाइ जेणेव से मऊरी अंडए तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता तं मऊरीअंडयं पोचचडमेव पासइ) डेटलाक दिवस पछी सार्थवाह सागरदत्तने ते पुत्र देखना छंडानी पासे गये। अने त्यां तेण्हे देखना छंडाने निर्लव जेयुं. (पासित्ता अहो णं ममं एस किलावणए मऊरीपोयए ण जाए तिक्हु ओहयमण जाव झियायइ) जेधने तेने भूज ज दुःख थयुं, मनभां ते विचार वा लाओे भारी डीडा भाटे आ देखनुं छंडुं निष्पन्न थयुं नथी आ रीते विचार

ઉક્ત દૃષ્ટાન્તે દાર્ઘાન્તિકે યોજયતિ—

‘एवामेव’ एवमेव=सागरदत्तपुत्रवदेव ‘समणाउसो’ श्रमणायुष्मन्तः= अहो आयुष्मन्तः श्रमणाः ! ‘जो अम्हं’ य अस्माकं निर्ग्रन्थो वा निर्ग्रन्थोवा आचार्योपाध्यायानां चान्तिके प्रव्रजितः सन्-गृहीतदीक्षः सन् पञ्चमहाव्रतेषु प्राणातिपातविरमणादिषु पञ्चसु महाव्रतेषु यावत् षड्जीवनिकायेषु पृथ्वी कायादिषु षड्जीवनिकायेषु निर्ग्रन्थे प्रवचने-साधुमार्गे वा, ‘संकिए’ शङ्कितो भवति, एषु महाव्रतादिषु शङ्कावान एतद् महाव्रतादिकं सत्यं न वा इति, ‘जाव कलुससमावन्ने’ यावत् अत्र यावच्छब्देन-‘कंखिए, वित्तिमिच्छासमावन्ने’ भेषसमावन्ने’ इति वाच्यम् । तत्र ‘कंखिए’ काङ्क्षितः अस्य तपः संयमाराधनस्य फलं कदा भविष्यतीत्येवं काङ्क्षायुक्तः, विचिकित्सासमापन्नः-अस्य

હુઆ છે । इस प्रकार विचार कर वह निराश विन वन गया-यावत् आर्त-ध्यान में पड़ गया । इस दृष्टान्त को सूत्रकार अब दार्ष्टान्तिक के साथ योजित करते हुए कहते हैं--एवामेव समणाउसो जो अम्हं निर्ग्रन्थो वा निर्ग्रन्थी वा आयरियं उवज्झयाणं अंतिए पव्वइए समाणे पंचमहव्वएसु छज्जीव निकासु निर्ग्रन्थे पावयणे संकिते जाव कलुससमावन्ने) इसी तरह सागरदत्त पुत्र की तरह-हे आयुष्मन्त श्रमणों ! जो हमारे निर्ग्रन्थ व निर्ग्रन्थी -- साध्वी-जन हैं वे आचार्य उपाध्याय के पास प्रव्रजित होते हुए पंच महाव्रतों में छह जीवनिकार्योंमें एवं निर्ग्रन्थ प्रवचन में अथवा साधु मार्ग में शंकित होते हैं ये प्राणातिपात विरमणरूप पांच महाव्रत सत्य हैं कि नहीं हैं इस प्रकारको जो शंका करते हैं यावत् शब्द से कांक्षित होते हैं--इस तप संयम आराधन का फल कब होगा इस प्रकार को कांक्षा से युक्त होते हैं, विचिकित्सा समापन्न होते हैं--

કરીને તે હતાશ થઈ ગયો. અને આર્તધ્યાન કરવા લાગ્યો. આ દૃષ્ટાન્તને સૂત્રકાર હવે દાર્ઘાન્તિક રૂપમાં કહે છે--(एवामेव समणाउसो ! जो अम्हं निर्ग्रन्थोवा निर्ग्रन्थी वा आयरियं उवज्झयाणं अंतिए पव्वइए समाणे पंचमहव्वएसु छज्जीवनिकासु निर्ग्रन्थे पावयणे संकिते जाव कलुससमावन्ने) આ પ્રભાણે હે આયુષ્મન્ત શ્રમણો ! સાર્થવાહ સાગરદત્તના પુત્રની જેમ જે અમારા નિર્ગ્રન્થ કે નિર્ગ્રન્થી જન છે તેઓ આચાર્ય કે ઉપાધ્યાયની પાસે પ્રવ્રજિત થતા પંચમહાવ્રતોમાં, છ જીવનિકાઓમાં અને નિર્ગ્રન્થ પ્રવચનોમાં અથવા તે સાધુ માર્ગમાં શંકા કરે છે, કે આ પ્રાણાતિપાત વિરમણ રૂપ પાંચ મહાવ્રતો સત્ય છે કે નહીં, ? આ રીતે જેઓ શંકા કરે છે, કાંક્ષિત હોય છે-- આ તપ અને આરાધનાનું ફળ અમને કયારે મળશે. એવી આકાંક્ષા (ઇચ્છા) થી યુક્ત હોય છે, વિચિકિત્સા સમાપન્ન હોય છે-- આ તપ

અનગારધર્મામૃતવર્ષિણીટીકા અ ૩ જિનવ્રત-સાગરવ્રતચરિત્રમ

૭૦૯

તપઃ સંયમારાધનસ્ય ફલં મવિષ્યતિ ન વા હત્યેવં ફલં પ્રતિ શઙ્કાવાન, ભેદ સમાપન્નઃ—અસ્માદેવ નૈર્ગ્રન્થ્યપ્રવચનાદાત્મકલ્યાણં સ્યાત્ કિમુત—અન્યસ્મા-
દિત્યેવં મતેદ્વૈધીમાવં પ્રાપ્તઃ । કલુષસમાપન્નઃ=મતિમાલિન્યમુગ્ધતઃ, ચિરકાલ-
પરીષદોપસર્ગમહત્તેન કિં ફલં સ્યાદિતિ કાલુષ્યપરિણામવાન । ‘સે જં’ સ
સાધુઃસ્વલુ ‘હ્રદમ્ભવે’ અસ્મિન્નેવમ્ભવે ચૈવ નિશ્ચયેન વહૂનાં શ્રમણાનાં વહૂનોનાં
શ્રમણીનાં વહૂનાં શ્રાવકાણાં વહૂનીનાં શ્રાવિકાણાં ‘હીલણિજ્જે’ હીલનીયઃ—
ગુરુકુલાદ્યુદાયતઃ પુનઃ નિંદણિજ્જે’ નિન્દનીયઃ—કુત્સનીયઃ સ્યાત્ મનસા
‘સ્વિસણિજ્જે’ સ્વિસનીયઃ જનમધ્યે ‘ગરહણિજ્જે’ ગર્હણીયઃ સમક્ષમેવ ચ ‘પરિ-
મ્ભવણિજ્જે’ પરિમ્ભવનીયઃ અનબ્યુત્થાનાદિભિઃ ‘પરલોણ વિ ય જં’ પરલોકેઽપિ ચ સ્વલુ

इस तपसंयम की आराधना का फल मुझे प्राप्त होगा या नहीं होगा
इस प्रकार फल के प्रति शंका वाले होते हैं, भेद समापन्न होते हैं—
इसी नैर्ग्रन्थ्य प्रवचन से आत्म कल्याण होगा—या अन्य किसी और
से आत्मकल्याण होगा इस प्रकार के विचार से युक्त रहते हैं, कलुष
समापन्न होते हैं—चिरकालतक परीषद और उपसर्ग के सहन करने
से क्या लाभ है इस प्रकार कालुष्य परिणाम वाले होते हैं (सेणं ह्रद
मवे चैव बहूनां समणाणां बहूणां समणीणां बहूणां सावगाणां बहूणां सावि-
गाणां हीलणिज्जे निंदणिज्जे, स्विसणिज्जे गरहणिज्जे परिमवणिज्जे)
वे इस भव में ही अनेक श्रमणों के अनेक श्रमणियों के अनेक श्रावकों
के और अनेक श्राविकाओं द्वारा हीलनीय होते हैं निंदनीय होते हैं
जन मध्यमें स्विसणीय होते हैं—समक्ष में गर्हणीय होते हैं तथा अनभ्युत्थान
आदिसे परिमवनीय होते हैं । (परलोए वि य जं आगच्छइ बहूणां दंडणागिय

અને સંયમને આરાધવાતું ફળ મને મળશે કે નહિ આ રીતે ફળ પ્રત્યે શંકાશીલ
હોય છે, ભેદ સમાપન્ન હોય છે— આ નૈર્ગ્રન્થ પ્રવચનથી આત્મકલ્યાણ થશે કે
બીજા કોઈથી આત્મકલ્યાણ થશે આ પ્રકારના વિચારો કરવા માટે છે, કલુષ સમાપન્ન
હોય છે. લાંબા વખત સુધી પરીષદ અને ઉપસર્ગોને સહન કરવાથી શો લાભ ?
આ પ્રસાણે કાલુષ્ય પરિણામવાળા હોય છે. (સે જં હ્રદમ્ભવે ચૈવ વહૂનાં સમણાં
વહૂનાં સમણીણં વહૂણં સાવગાણં વહૂણં સાવિગાણં હીલણિજ્જે, નિંદણિજ્જે સ્વિસ-
ણિજ્જે ગરહણિજ્જે પરિમ્ભવણિજ્જે) તે આ ભવમાં ઘણા શ્રમણો ઘણી શ્રમણીઓ
વડે હીલનીય હોય છે, નિંદનીય હોય છે. સમાજમાં ખિંસણીય હોય છે, બધાની
સામે ગર્હણીય હોય છે તેમજ અનબ્યુત્થાન વગેરેથી પરિભવનીય હોય છે. (પરલોણ
વિ ય જં આગચ્છઈ, વહૂણં દંડણાગિય જાવ અણુપરિવટ્ટઈ) પરભવમાં પણ તે

આગચ્છતિપાપ્નોતિ, વહૂનિ મનોદણ્ડપમ્ભૃતીનિ 'દંડણાણિ' દણ્ડનાનિ ચ યાવત્
'અણુપરિયટ્ટહ' અણુપર્યટતિ-ચાતુર્ગતિકસંસારમણુપરિવર્તયતિ, અનાદ્યનંતકાલં
પરિભ્રમણં કરોતિ ॥ સૂત્ર ૧૩ ॥

મૂલ્ય—તણં સે જિણદત્તપુત્તે સત્થવાહદારણ જેણેવ મે
મઝરી અંડણ તેણેવ ઉવાગચ્છઈ ઉવાગચ્છિત્તા તંસિ મઝરી અંડયાંસ
નિસ્સંકિણ, જાવ સુવત્તણ ણં મમ ઇત્થ કીલાવણણ મઝરી પોયણ
ભવિસ્સઈ, ત્તિકટ્ટુ તં મઝરીઅંડયં અભિક્કલ્લણં ૨નો ઉવ્વત્તઈ જાવ
નો ટિટ્ઠિયાવેઈ । તણં સે મઝરીઅંડણ અણુવ્વત્તિજ્ઞમાણે જાવ અટિ-
ટ્ઠિયાવિજ્ઞમાણે કાલેણં સમણં ઉભિન્ને મઝરીપોયણ ઇત્થજાણ । તણં
સે જિણદત્તપુત્તે તં મઝર પોયયં પાસઈ પાસિત્તા હટ્ટુતુટ્ટ મઝર પોસણ
સદાવેઈ સદાવિત્તા ઇવં વયાસી તુભ્ભેણં દેવાણુપ્પિયા ! ઇમં મઝર
પોય, બહૂહિ મઝરપોસણપાઉગ્ગેહિં દવ્વેહિં અણુપુવ્વેણં સારક્કલ્લ-
માણા સંગોવેમાણા સંવટ્ટેહ નદુલ્લગં ચ સિક્કલાવેહ । તણં તે મઝર-
પોસગા જિણદત્તપુત્તસ્સ ઇયમટ્ટં પડિસુણેતિ પડિસુણિત્તા તં મઝર-
પોયયં ગેણ્હંતિ ગેણિહત્તા જેણેવ સણ ગિહે તેણેવ ઉવાગચ્છંતિ ઉવાગ
ચ્છિત્તાં તંમઝરપોયગં જાવ નદુલ્લગં સિક્કલાવેતિ ॥ સૂ ૧૪ ॥

ટીકા—'તણં સે જિણદત્તપુત્તે' ઇત્યાદિ—તતસ્તદનન્તરં સ્વલુ સ જિન-

જાવ અણુપરિયટ્ટહ) પરલોક મે ખી અનેક માનોં દંડો વગૈરહ કો પાસ
કરતે હૈં ઓર અનાદિ અનંત કાલ તક ઇસ ચતુર્ગતિ રૂપ સંસાર મેં પરિ-
ભ્રમણ કરતે રહતે હૈં ॥ સૂ. ૧૩ ॥

'તણં સે જિણદત્તપુત્તે સત્થવાહદારણ' ઇત્યાદિ ।

ટીકાર્થ—(તણં) ઇસકે વાદ (સત્થવાહદારણ જિણદત્ત પુત્તે) સાર્થ-

અનેક જાતની શિક્ષાને પાત્ર થાય છે એટલે કે તેને અનેક યાતનાઓ સહન કરવી
પડે છે અને અનાદિ, અનંત કાળ લગી તે આ ચતુર્ગતિ રૂપ સંસારમાં પરિ-
ભ્રમણ કરતો રહે છે. ॥ સૂ. ૧૩ ॥

'તણં સે જિણદત્તપુત્તે સત્થવાહદારણ' ઇત્યાદિ ।

ટીકાર્થ— (તણં) ત્યાર પછી (સત્થવાહદારણ જિણદત્ત પુત્તે) સાર્થવાહ

दत्तपुत्र सार्थवाहदारको 'जेणेव' यत्रैव यस्मिन्नेव स्थाने 'से' तन्मयूरी अण्डकं वर्तते 'तेणेव' तत्रैवोपागच्छति, उपागत्य च 'तंसि' तस्मिन् मयूरी अण्डके 'निस्संकिण्' निस्सङ्कितः शङ्कारहितश्चितयति, 'सुवत्तण्' सुव्यक्तकं परिपक्वत्वेन स्फुटतया विज्ञायमानं, खलु 'ममएत्थ' ममात्र क्रीडाकरणार्थं मयूरपोतको भविष्यतीति, कृत्वा तन्मयूरी अण्डकमभीक्षणं २ पुनः पुनः 'नो उव्वत्तेइ' नोद्वर्त्तयति—अथः प्रदेशं नो परिकरोति यावत् 'नो टिट्ठियावेइ' न टि टि इति शब्दयति—स्पर्कीयकर्णमूले धृत्वा न शब्दायमानं करोति. । ततस्तदनन्तरं खलु 'से' तद्, मयूरी अण्डकं 'अणुव्वत्तिज्जमाणे' अनुद्वर्त्यमानं यावत्—स्वस्थानादन्यस्मिन्स्थाने ईषदप्यचाल्यमानं, 'अटिट्ठियाविज्जमाणं' टि टि इति न शब्दायमानः 'कालेणं समएणं' काले—समये प्राप्ते सति स्वयमेवात्मनैव उन्मिन्ने' उद्भिन्नः—परिपक्वावस्थायां स्फुटितं तदा मयूरी

वाहदारक जिनदत्त पुत्र (जेणेव से मऊरी अण्डण्) जहां वह मयूरी का अंडा था (तेणेव उवागच्छइ) वहां गया (उवागच्छित्ता तंसी मऊरी अण्डयंसि निस्संकिण् जाव सुवत्तण् णं मम एत्थ कीलावणए मऊरीपोयए भविस्सइ, तिकट्ठु तं मऊरी अण्डयं अभिक्खणं २ नो उव्वत्तेइ) जाकर वह उस मयूरी के अंडे के विषय में निःशंकित आदित्यति वाला बना रहा—और विचारने लगा—यह मयूरी अण्डक परिपक्वरूप से स्पष्ट प्रतीत होने लगा—सो इसमें मुझे क्रीडा करनेका मयूर पोतक पिप्पल हो जावेगा— ऐसा विचार कर उसने उस मयूरीके अंडेको बार बार उद्वर्तित नहीं किया यावत् उसे शब्दायमान नहीं किया—अपने कान के पास रखकर उसे टी टी इस प्रकार से वाचालित नहीं किया (तएणं से मऊरी अण्डण् अणुव्वत्तिज्जमाणे जाव अटिट्ठियाविज्जमाणे कालेणं समएणं उन्मिन्ने) इस तरह वह

जिनदत्तनो पुत्र (जेणेव से मऊरी अण्डण्) जहां ते ढेलनुं धंडुं ढटुं (तेणेव उवागच्छइ) तहां गयो. (उवागच्छित्ता तंसि मऊरीअण्डयंसि निस्संकिण् जाव सुवत्तण्णं मम एत्थ कीलावणए मऊरीपोयए भविस्सइ, तिकट्ठु तं मऊरी अण्डयं अभिक्खणं २ नो उव्वत्तेइ) तहां जधने ढेलना धंडाना विषे ते निःशंक वृत्तिवाणेो गनी गयो अने विचारवा लाग्यो—आ ढेलनुं धंडुं परिपक्व थयं गयुं छे आम जलुय छे, आमांथी भारी डीडा माटे ढेलनुं गय्युं जन्मथे. आ रीते विचार करीने तेण्णे ते धंडाने सागरदत्तना पुत्रनी जेम वारंवार नीचे ठपर क्युं नडि अने तेने शब्द युक्त पण्ण क्युं नडि. ओटवे के पोताना डाननी पासे धंडाने राणीने तेने छलावीने शब्द युक्त गनाव्युं नडि (तएणं से मऊरी अण्डण् अणुव्वत्तिज्जमाणे जाव अटिट्ठियाविज्जमाणे कालेणं समएणं

पोतकः शिशुः 'एत्थ' अन्न-अस्मिन् स्थाने 'जाए' जाना। मोदुरभूत् ।
तनस्तदनन्तरं खलु स जिनदत्त पुत्रस्तं मयूरपोतकं पश्यति दृष्ट्वा च द्रष्टुं
तुष्टोऽतिशयेन द्रष्टुंस्तदा 'मऊरपोसए मयूरपोषकान्-पालकान् शब्दयात्,
शब्दयित्वैवंक्ष्यमाणप्रकारेणावादीत्, 'तुब्भेणं' यूयं देवानुप्पिया । इमं मयू-
पोतकं बहुभिः 'मऊरपोसणपाउग्गेहिं' मयूरपोषणपायोग्यैः-मयूरस्य
पोषणाय प्रायोग्यैः समर्थैः 'दब्बेहिं' द्रव्यैः-द्रव्यविशेषैः 'अणुपुब्बेणं' आनुपूर्व्या
-अनुक्रमेण 'सारक्खमाणा' संरक्षन्त्यः पोषणादिना 'संगोवेमाणा' संगोपायन्तः,
मार्जारदिकृतोपद्रवतः 'संवड्ढेह' संवर्द्धयत, वृद्धिं प्रापयत 'नद्धुल्लग' नृत्यं च

मयूरी अंडक अनुद्वर्त्यमान होता हुआ--अपने स्थान से थोडासा भी
चाल्यमान नहीं होता हुआ और टी, टी, इस प्रकार के शब्द से भी
शब्दायमान नहीं किया गया होता हुआ समय आ जाने पर अपने आप
ही उद्भिन्न हो गया--परिपक्व होकर फूट गया । (मऊरी पोसए एत्थ-
जाए) फूटते ही उस में से एक मयूरी पोतक निकला--(तएणं से जिन-
दत्तपुत्तं तं मऊरीपोययं पासित्ता हट्ठुट्ठे मयूरपोसए सदावेइ)
जिनदत्तने मयूपोत को देखा--तो देखकर वह बहुत अधिक हर्षित एवं
तुष्ट हुआ--बाद में उसने मयूरपोतको को बुलाया (सदावित्ता एवंवयासी)
बुलाकर उनसे सा कहा--(तुब्भेणं देवानुप्पिया! इमं मऊरीपोययं बहूहिं ऊर
पोसणपाउग्गेहिं दब्बेहिं अणुपुब्बेणं सारक्खमाणा संगोवेमाणा संवड्ढेह) हे देवानुप्पियो!
तुमलोग इस मयूर शिशुको अनेक मयूर पोषक प्रायोग्य द्रव्यों से क्रमशः रक्षाकरते हुए

उद्भिन्ने) आ प्रभाषे ते ढेलनुं ध'डुं वारंवार नीचे उपर परिवर्तित कर्था वगर
पोतानी ज्यथाथी सडेज पणु जसेड्या वगर अने 'टि टि' आ जलना शण्ड कराव्या
वगर ज येज्य समये पोतानी जते ज उद्भिन्न थछ गथुं ओटवे के पाक्षीने इटी
गथुं. मऊरी पोसए एत्थ जाए) अने तेभांती ओक ढेलनुं जन्थुं नीकण्ठुं.
(तएणं से जिनदत्तपुत्ते तं मयूरपोययं पासइ पासित्ता हट्ठुट्ठे मयूरपोसए
सदावेइ) जिनदत्त ढेलना जन्थ्याने ओधने भूमज हर्षित पाभ्यो अने तुष्ट थयो
त्यार पछी तेणु मोरने पाणनास भाषुसोने ओलाव्या (सदावित्ता एवंवयासी)
ओलावीने क्खुं--(तुब्भेणं देवानुप्पिया ! इमं मऊरीपोययं बहूहिं मऊरी
पोसणपाउग्गेहिं दब्बेहिं अणुपुब्बेणं सारक्खमाणा संगोवेमाणा संवड्ढेह)
हे देवानु प्रियो ! तमे आ ढेलना जन्थ्यानी अनेक मोरना पोषणु माटे थोय्य जेवा द्रव्येथी
रक्षा करे तेभज जिह्वाडा वगेरेना उपद्रवेथी पणु जन्थावता रडी तेनु पोषणु करे अने

‘सिक्खावेह’ शिक्षयत.। ततस्तःनन्नरं खलु ‘से’ ते मयूरपोषका जिनदत्तपुत्रस्य ‘एयमट्ठं’ एवमर्थं प्रणिष्ठाप्य, प्रोक्तस्य च ‘तं मऊरपोय’ तं मयूरपोषकं गृह्णन्तु गृहीत्वा च ‘जेणेव’ यत्रैव ‘सए गिहे’ स्वकीयं गृहं वर्तते तेणेव तत्रैवोवागच्छन्ति उवागत्य च तं मयूरपोषकं पोषयन्ति पालयन्ति यावत् नृत्यं च सिक्खावेति’ शिक्षयन्ति. ॥ सू. १४ ॥

मूलम्—तएणं से मऊरपोयए उम्मुक्खवालभावे विन्नाय परिणयमेत्ते जोठवणगमणुपत्ते लक्खणवंजणगुणोववेए माणुम्माण-प्पमाग पडिपुन्नमवपेइणकलावे विचित्तपिच्छे सतचंदए नील कंठए नच्चणसीलए एणाए चप्पुडियाए कयाए समाणीए अणे-गाइं नहुळगसयाइं केकारवसयाणि य करेमाणे विहाइ । तएणं से मऊरपोसया तं मऊरपोयगं उम्मुक्ख जाव करेमाणं पासइ पासित्ता तं मऊरपोयगं गेण्हंति गेण्हित्ता जिणदत्तपुत्ते सत्थवाहदारए हट्टतुइ तेसिं विउलं जीवियागिहं पीइदाणंजाव प ड विसज्जेइ, ॥सू. १५ ॥

पासइ, पासित्ता हट्टतुइ मऊरपोसए महावेइ) जिनदत्तने मयूरपोषक को देखा—तो देखका वह बहुत अधिक द्रवित एवं तुष्ट हुआ—बादमे उसने मयूरपोषकोंको बुलाया (महाविता एव वयासी) बुलाकर उनसे ऐसा कहा—नया मार्जार आदिकृत उपद्रवों से बचाते हुए बढाओ—और (नर्दुल्लगं च सिक्खावेह) नृत्य भी मिलाओ। (तएणं ते मऊरपोसया जिणदत्तपुत्तस एयमट्ठं पडिमुणेति) इस प्रकार उन मयूरपोषकोंने जिनदत्तपुत्र के इस कथन को स्वीकार कर लिया (पडिमुणिता तं मऊरपोययं गेह्णंति—गेह्णित्ता जेणेव सए गिहे तेणेव उवागच्छंति) स्वीकार कर बाद में वे उस मयूर—शिशुको ले चले—लेचक कर वे जहां आता पर था—वहां आगये। (उवागच्छित्ता तं मऊरपोयगं जाव नर्दुल्लगं सिक्खावेति) आकर उन्होंने उस मयूर शिशु को पाला यावत् उसे नृत्यकला भी सिखाई ॥ सू. १४।

(नर्दुल्लगं च सिक्खावेह) मोटुं थाय त्यरे नायत्ता शिणवाडा. (तएणं ते मऊरपोसया जिणदत्तपुत्रस एयमट्ठं पडिमुणेति) आ रीते मेरना पाण्डोअे जिनदत्तना पुत्रतुं आ कथन स्वीकार्युं (पडिमुणिता तं मऊरपोययं गेह्णंति गेण्हित्ता जेणेव सए गिहे तेणेव उवागच्छंति) स्वीकार्यो जाद तेओ देवना अन्धाने साथे लछ गया. अने लछने न्यां तेभतुं घर लुतुं. त्यां गया. (उवागच्छित्ता तं मऊरपोयगं जाव नर्दुल्लगं सिक्खावेति) त्यां अछने तेओअे ते देवना अन्धानुं पो. १५ कपुं तेमअ मोटुं थपुं त्यारे तेने नायतां पशु शीणवाड्युं सू. १४।

ટીકા—‘તણં સે મઝપોયણ’ इत्यादि—‘ततस्तदनन्तरं’ खट्टु स मयूरपोतकः ‘उम्मुक्कवालभावे’ उम्मुक्कवालभावः त्यक्तवालभावस्थः ‘विन्नाय-परिणयमेत्ते’ विज्ञातपरिणतमात्रः, विज्ञातं विज्ञानं तत् परिणतमात्रं परिपक्ववस्तु यस्य स तथा परिपक्वविज्ञान इत्यर्थः, दर्शनमात्रेण तेन नृत्यकलादि विज्ञात-मिति भावः। ‘जोव्वणगमणुव्वे’ यौवनकमनुप्राप्तः—तरुणत्वं संप्राप्तः ‘लक्ख-णवंजणगुणोव्वेए’ लक्षणव्यञ्जनगुणोपपेतः—तत्र लक्षणानि=मयूरलक्षणानि व्यञ्जनानि=मयूरसम्बन्धि शिखाचन्द्रकादीनि मयूरगुणाश्च तैरुपपेतः। ‘माणो-म्माणप्पमाणपडिपुण्णपक्खपेहूणकलावे’ मानोन्मानप्रमाणप्रतिपूर्णपक्षपिहूण-कलापः मानेन विष्कम्भतः, विस्तारतः। उन्मानेन बाहुल्यतः, उत्सर्धेन=उच्चतया प्रमाणेन आधामतः—प्रतिपूर्ण पक्षपेहूण कलापं यस्य स तथा पेहूण कलापः पिच्छसमूहः। ‘विचित्तापिच्छे’ विचित्रपिच्छः विचित्राणी=विविधरूपाणि पिच्छानि यस्य स तथा ‘सतचंदए’ शतचन्द्रकः शतसंख्यका चन्द्रका यस्य स तथा ‘नीलकंठए’ नीलकण्ठकः नीलवर्णो कण्ठो यस्य स ‘नच्चणसीलए’ नर्तनशीलकः—नृत्यकला परायणः, ‘एगाए चप्पुडियाए’

‘तणं सે મઝપોયણ ઉમ્મુક્કવાલભાવે’ इत्यादि ।

ટીકાર્થ—(તણં) इसके बाद (से मऊपओयण) वह मयूरपोतक (उम्मुक्क-वालभावे) बालभाव का परिष्ठाप कर—विन्नायपरिणयमेत्ते जोव्वणगमणुव्वे) परिपक्ववज्ञान वाला बन गया इससे वह देखने मात्र से ही नृत्यकला जानने लग गया। जब वह यौवन अवस्था को प्राप्त हुआ तो (लक्खणवंजणगुणो-व्वेए) लक्षणों से तथा मयूर संबंधी शिखा चन्द्रक आदि व्यंजनों से एवं मयूरसंबन्धी गुणों से युक्त हो गया। (माणुम्माणप्पमाणपडिपुण्णपक्खपेहूण कलावे विचित्तापिच्छे सतचंदए नीलकंठए नच्चणसीलए) मानसे (विस्तारकी अपेक्षा) उन्मान से (ऊंचाईकी अपेक्षा) और प्रमाण से (आधामकी अपेक्षा) इसका पिच्छ समूह प्रतिपूर्ण था। इसके पाँच विविध रूपवाले थे, पाँचों

‘તણં સે મઝપોયણ ઉમ્મુક્કવાલભાવે’ इत्यादि ॥

ટીકાર્થ—(તણં) त्थार पछी (से मऊपओयण) मो-नुं गच्छुं (उम्मु-क्कवालभावे) मोटुं थुं (विन्नायपरिणयमेत्त जोव्वणगमणुव्वे) त्थारे संपूर्णं ज्ञानी थं गथुं, न्थारे ते गुवान थुं, त्थारे (लक्खणवंजणगुणोव्वेए) मोरना लक्खो—कलगी, चन्द्रक पीछांओ अने मोरना अथा गुल्लोथी युक्त थं गथुं. (माणुम्माणप्पमाणपडिपुण्णपक्खपेहूणकलावे विचित्तापिच्छे सतचंदए नीलकंठए नच्चणसीलए) मानथी (विस्तारनी दृष्टिओ) उन्मानथी (ऊंचाईनी दृष्टिओ) अने प्रमाणथी (आधामनी दृष्टिओ) तेना पीछां प्रतिपूर्णां हुतां, तेनां पीछांमां सेंकओ थंद्रको हुता अने तेना कंठे लूरा रंगनो हुतो. नाथवा भाटे ते उभेसां त्थार न

एकस्यां चण्डिकायां-अर्जुनेन सार्धमङ्गुली तालिकायां, चुःकीति भाषायाम् 'कयाए सप्पणीए' कूनायां सत्तायां, 'अणेगाइ' अनेकानि 'नट्टुलगमयाइ' नर्तन शतानि 'केकारवसयाणि' केकारवशतानि च कुर्वन् विहरति-विहरति। ततस्तदनन्तरं ग्वलु ते मयूरपोषकास्तं मयूरपोतकं उन्मुक्तबालभावं यावत् नर्तनशतानि केकारवशतानि च कुर्वन्तं पश्यन्ति, दृष्ट्वा तं मयूरपोतकं गृह्णन्ति, गृहीत्वा जिनदत्तपुत्रस्य ग्रे 'उवणेंति' उपनयन्ति-अर्पयन्ति। ततस्तदनन्तरं ग्वलु स जिनदत्तपुत्रः सार्धवाहदारको मयूरपोतकम्, उन्मुक्तबालभावं यावत् नर्तनशतानि केकारवशतानि च कुर्वन्तं पश्यति दृष्ट्वा च दृष्टतुष्टः-- अतिशयेन संतुष्टः सन् 'तेसिं' तेभ्यो-मयूरपोषकेभ्यो विपुलं जीवियारिहं जीविकार्हमाजन्मनिर्वाहयोग्यं प्रीतिदानं पारितोषकं ददाति यावत् सत्कारसम्मानयुक्तं कृत्वा 'पडिविसज्जेइ' प्रतिविसर्जयति ॥ मंत्र १५ ॥

में सैकड़ों चद्रक थे। कंठ नील था। नृत्य कला में यह तत्पर रहता था। (एगाए चण्डियाए कयाए सप्पणीए अणेगाइ न लगमयाइ केकारवसयाइ य करेमाणे विहरइ) एक ही चुटकी करने पर वह सैकड़ों बार नृत्य और सैकड़ों बार केकारव कर दिया करता था। (तएणं से मऊरपोसग्गा तं मऊरपोयगं उन्मुक्क जाव करेमाणं पासइ, पासित्ता, तं मऊरपोयगं गेह्णंति गेह्णित्ता जिणदत्तपुत्तस्स उवणेंति) इसके बाद जब उन मयूर पोषकों ने उस मयूरपोतक को बाल भाव से रहित यावत् एक ही चुटकी में सैकड़ों बार नृत्य करते हुए तथा सैकड़ों बार केकारव करते हुए देखा-तो देखकर उसे जिनदत्त के पास लेकर पहुँचे। (तएणं से जिणदत्तपुत्ते सत्थवाहदारए मऊरपोयगं उन्मुक्क जाव करेमाणं पासइ, पासित्ता ददुत्तुट्ठे तेसिं विउलं जीवियारिहं पीइदाणं जाव पडिविसज्जेइ) जिनदत्तपुत्र ने ज्यों ही उसे बालभाव से

रहेतुं ङुत्तुं (एगाए चण्डियाए कयाए अणेगाइ नट्टुलगमयाइ केकारवसयाइ य करेमाणे विहरइ) ओक थपटी सांलणतांनी साथे व ते सेंकडो बार नृत्य अने सेंकडो बार दडुक्कुं ङुत्तुं (तएणं से मऊरपोसग्गा तं मऊरपोयगं उन्मुक्क जाव करेमाणं पासइ पासित्ता तं मऊरपोयगं गेह्णंति गेह्णित्ता जिणदत्तपुत्तस्स उवणेंति) त्थार आह भोरने उठ्ठेनाशओ ते गच्छाने खुवान तेभज ओक थपटीने सांलणीने सेंकडो वणत नायतुं तेभज सेंकडो वणत दडुक्कुं ओधने तेने जिनदत्तनी पासि लाव्या. (तएणं से जिणदत्तपुत्ते सत्थवाहदारए मऊरपोयगं उन्मुक्क जाव करेमाणं पासइ, पासित्ता ददुत्तुट्ठे तेसिं विउलं जीवियारिहं पीइदाणं जाव पडिविसज्जेइ) व्यापरे जिनदत्तता पुत्रे भोरना गच्छाने गच्छपणु वटावीने

मूलप—तएणं से मऊरपोयए जिणदत्तपुत्तेणं एगाए चप्पु-
डियाए कयाए समाणीए पांगोला भंगमिरोघरे सेयावंगे अवया-
रियपइन्नपक्खे उक्खित्तचंदकाइय कलावे केकाइय सयाणि विमु-
च्चमाणे णच्चइ । तएणं से जिणदत्तपुत्ते तेणं मऊरपोयएणं चंपाए
नयरीए सिंघाडग जाव पहेसु सहएहिय साहस्सिएहिय सयसाह-
स्सिएहिय जयं करेमाणे विहरइ ।

एवामेव समणाउसो जो अम्हं निग्गंधो वा निग्गंधी वा
पठवइए समाणेपंचसु महव्वएसु छसु जीवनीकाएसु निग्गंधे पावयणे
नस्संकिए निक्कंखिए निव्वित्तिगिच्छे से णं इहभवे चेव वहुणं
समणाणं वहुणं समणीणं जाव वीइ वइस्सइ ।

एवं खलु जंबू ! समणेणं जाव संपत्तेणं नायाणं तच्चस्स
अज्झयणस्स अयमट्ठे पन्नत्ते, त्तिवेमि ॥ सू. १६ ॥

टीका—‘एणं से मऊरपोयए’ इत्यादि ‘तएणं’ तत्तत्तदनन्तरं खलु
‘मे’ स मयूरपोतको जिनदत्तपुत्रेण सार्थवाहेन ‘एगाए एकस्यां’ ‘चप्पुडियाए
रहित यावत् एक ही खुट्टा में सैंतड़ों बार चढ़्य और केकाव करते हुए
देखा तो देख कर वह बहुत हर्षित एवं संतुष्ट हुआ और बाद में उसने
उन लोगों के लिये जीविका के योग्य प्रीतिदान देकर यावत् उन्हें विस-
र्जित कर दिया । । सूत्र १५ ॥

‘तएणं से मयूरपोयए’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (से मऊरपोयए) वह मयूरपोतक (जिन-
जुवान थयेलु, अने ओकअ थपटी सांखणी से कडो बार नायतु तेभअ टड्डकुतुं जेथुं
त्यारे न्दधने तेने पूअअ डर्ष थये अने ते संतुष्ट थये त्यार पछी जिनदत्तो
भोरने उछिरनःराओने योग्य प्रीतिदान आपीने तेओने जवानी आशा करी । सू. १५ ।

‘तएणं से मऊरपोयए’ इत्यादि ॥

टीकार्थ—(तए णं) त्यार पछी (से मऊरपोयए) भोरतुं गच्छुं (जिनदत्तपुत्रेणं)
जिनदत्त वडे (एगाए चप्पुडियाए कयाए समाणीए) ओकअ थपटी वगाडवा णदल

कयाए समाणीए' चप्पुटिकाए-कृतायां सत्यां 'णंगोलाभंगसिरोधरे' लाम्बुल भङ्गसिरोधरः सिंहादिपुच्छवक्त्रीकरणसदृशः शिरोधरो ग्रीवा यस्य तथा, 'सेयावंगे' स्वेतापाङ्गः=श्वेतनेत्रान्तभागः यद्वा 'सेयावण्णे' स्वेदापन्नः जात-स्वेदः 'अवयारियपइन्नपक्खे' अवतारितप्रकीर्णपक्षः तत्र-अवतारितौ-शरीराद् दूरीकृतौ प्रकीर्णौ प्रसारितौ पक्षौ यस्य स तथा 'उक्खिच्चचंदकाइय कलावे' उक्खिच्चचन्द्रकादिककलापः-तत्र, उक्खिप्तः= उर्ध्वीकृतः चन्द्रकादिकः= मयूरपक्षविशेषोपेतचन्द्रकै रचितः कलापः=शिखण्डो येन स तथा 'केकाईय-सयाणि' केकायितशतानि मयूरशब्दशतानि त्रिमुञ्चन् सन् नृस्यति। ततस्त-दनन्तरं खलु स स जिनदत्तपुत्रस्तेन मयूरपोतकेन चम्पायां नगर्यां मध्ये शृङ्गाटकत्रिकचतुष्कचत्वरमहापथेषु 'सइएहिय' शतकैः--शतसंख्यैर्द्रव्यैः 'साहस्मिएहिय' साहस्रिकैश्च सहस्र संख्यकैःद्रव्यैः 'सयसाहस्मिएहिय' शतसाहस्रिकैश्च

दत्तपुत्रेण) जिनदत्तपुत्र द्वारा (एगाए चप्पुडियाए कयाए समाणीए) एक ही चुटनी बनाई जाने पर (णंगोलाभंगसिरोधरे सेयावंगे अवयारियपइन्न-पक्खे उक्खिच्चचंदकाइयकलावे केकाइयसयाणि मुच्चमाणे णच्चइ) अपनी ग्रीवा को सिंहादिकों के पूछके समान वक्र कर लेता था। दोनों नेत्र प्रान्त भाग श्वेत हो जाते थे अथवा इसका समस्त शरीर खेद से व्याप्त हो जाता था। इसके द्वारा फैलाये गये पांख इसके शरीर से भिन्न २ हो जाते थे। मयूरांग विशेष से उपेत चन्द्रक रचित कलाशिखण्ड इसका उँचा हो जाता था। और सैंकड़ों केकाइयों को छोड़ता हुआ यह नाचने लग जाता था। (तएणं से जिणदत्तपुत्ते तेणं मऊरपोयएणं चंपाए नयरीए सिंघाडग जाव पहेसु सइएहिं साहस्मिएहिं य सयसाहस्मिएहिं य पणिएहिय जयं करेमाणे विहरइ) इसके बाद वह जिनदत्त पुत्र उस मयूरपोतकके साथ चंपानगरी के

(णं गोला भंगसिरोधरे सेयावंगे अवयारियपइन्नपक्खे उक्खिच्च चंदकाइयकलावे केकाइयसयाणि त्रिमुच्चमाणे णच्चइ) पैतानी डेकने सिंढ चनेरेनी पूछीनी जेम वांडी करतुं डतुं, तेनी अने आओना भूषाओ घाणा थध जतां डता, अने तेनुं आयुं शरीर जेह युक्ता थध जतुं डतुं, ते ज्यारे पीछाओने देवाचतुं त्यारे पीछाओ तेना शरीरथी जुहां थध जतां डता, तेनी चन्द्रवाणी क्लगी ओये (उन्नत) थध जती डती, अने सेंकडो वार टडूकतुं ते नाथवा भांडतुं डतुं, (तएणं से जिणदत्तपुत्ते तेणं मऊरपोयएणं चंपाए नयरीए सिंघाडग जाव पहेसु सइएहिं य साहस्मिएहिं य सयसाहस्मिएहिं य पणिएहिं य जयं करेमाणे विहरइ) त्यार बाह जिनदत्त पुत्र ते भारना जन्थानी साथे

લક્ષ સંખ્યે દ્રવ્યૈઃ 'પણિણિય, પણિ વ્યવહારૈર્ધૃતરૂપવ્યવહારૈઃ 'જયં કરે-
માણે' જયં કુર્વન્-પરેષાં મયપોતાનાં પરાજયં કુર્વન્ વિહરતિ-વિચરતિ ।

‘એવામેવ સમણાડસો’ હે આયુષ્યમન્તઃ શ્રમણા ! એવામેવ-જિનદત્તપુત્ર
સાર્થવાહવદેવ યોડ્મ્માકં નિર્ગન્થો વા નિર્ગન્થી વા પ્રવ્રજિતઃ સન્ પશ્ચસુ
પ્રાણાતિપાતવિરમણાદિમહાવ્રતેષુ ષટ્સુ જીવનિકાપેષુ નૈર્ગન્થે પ્રવચને ચ
નિશ્શક્તિઃ=કસ્મિંશ્ચિદેકસ્મિન્ તત્ત્વે અશ્રદ્ધાનાદિરૂપાદેશશક્ત્વા સકલતત્ત્વા-

ચીવ શ્રંગાટક, ત્રિક, ચતુષ્ક, ચત્વર, ઔર મહાપથોં મેં સૌ, હજાર, લાખ,
દ્રવ્યોં કી શર્ત લગા કર દુસરોં કે મયૂર પોતકોંકો પરાજિત કરને લગા।-
(એવામેવ સમણાડસો ! જો અમ્હં નિર્ગન્થો વા નિર્ગન્થી વા પવ્વડ્દે સમણે પંચસુ
મહાવ્રતેષુ છસુ જીવનિકાપેસુ નિર્ગન્થપાવયણે નિસ્સંકિપ્પા નિર્વકંઘિવે નિર્વ-
તિગિચ્છે સે ણં ઇહમવે ચેવં વહૂણં સમણાણં વહૂણં સમણીણં જાવં વીહ-
વડ્દસસિ) હે આયુષ્મન્ન શ્રમણો ! ઇસી તરહ જિનદત્તપુત્ર સાર્થવાહ કી તરહ
—જો હમારે નિર્ગન્થ સાધુ અથવા નિર્ગન્થ સાધ્વીજન પ્રવ્રજિત હોકા
પંચ પ્રાણાતિપાત વિરમણરૂપ-મહાવ્રતોં મેં છહ જીવનિકાપોં મેં, નિર્ગન્થ
સંવન્થી પ્રવચનમેં અથવા સાધુમાર્ગ મેં નિઃશક્તિ હોકર નિઃકાંક્ષિત, નિર્વિ-
ચિકિત્સાસંપન્ન હોકર, વિચરતે હૈં વે ઇસ ભવ મેં અનેક શ્રમણ ઔર
અનેક શ્રમણિયોં કે યાવત્ અર્ચનીય હોતે હૈં પૂજનીય હોતે હૈં । તથા
ઇસ અનાદિ અનંતરૂપ ચતુર્ગતિવાલે સંસાર કે પાર પહુંચ જાતે હૈં । અર્થાત્
ઇસ સંસાર સાગર કો પાર કર દેતે હૈં । શંકા દો પ્રકાર કી હોતી હૈ--
૧ એક દેશ શંકા ૨ દુસરી સર્વદેશ શંકા । અર્હત પ્રતિ ભાષિત
કિસી એક તત્ત્વ મેં અશ્રદ્ધાના આદિરૂપ આત્મવૃત્તિ કા નામ એક દેશ

શ્રંગાટક, ત્રિક, ચતુષ્ક, ચત્વર, અને મહાપથોમાં એકસો, હજાર, લાખ દ્રવ્યોની
શરત લગાવીને બીજા માણસોના મોરના બચ્ચાઓને હરાવવા લાગ્યો. (એવામેવ
સમણાડસો ! જો અમ્હં નિર્ગન્થો વા નિર્ગન્થી પવ્વડ્દે સમાણે પંચસુ
મહાવ્રતેષુ છસુ જીવનિકાપેસુ નિર્ગન્થપાવયણે નિસ્સંકિપ્પા નિર્વકંઘિવે નિર્વિ-
તિગિચ્છે સેણં ઇહમવે ચેવં વહૂણં સમણાણં વહૂણં સમણીણં જાવં વીહ-
વડ્દસસિ) હે આયુષ્મન્ન શ્રમણો ! સાર્થવાહ જિનદત્ત પુત્રની જેમ જે અમારા
નિર્ગન્થ સાધુ કે નિર્ગન્થ સાધ્વીજનો પ્રવ્રજિત થઈને પંચ પ્રાણાતિપાત વિરમણ રૂપ
મહાવ્રતોમાં, છ જીવનિકાપોમાં, નિર્ગન્થ સંવન્થી પ્રવચનોમાં, અને સાધુમાર્ગમાં
નિઃશક્તિ થઈને નિઃકાંક્ષિત નિર્વિચિકિત્સા યુક્ત થઈને વિચરણ કરે છે તેઓ આ
લવમાં ઘણા શ્રમણો અને ઘણી શ્રમણીઓને માટે અર્ચનીય હોય છે તેમજ પૂજનીય
હોય છે. અને છેવટે અનંત રૂપ ચતુર્ગતિવાલા સંસાર સમુદ્રને પાર પામે છે. એટલે
કે તેઓ આ સંસાર સમુદ્રને તરી જાય છે.

અહીં જે બીજી શંકાઓ ઉદ્ભવે છે— (૧) દેશ શંકા, (૨) બીજી સર્વ
દેશ શંકા અહીં તલકે આશાપિત કોઈપણ એક તત્ત્વમાં અશ્રદ્ધાના વગેરેની આત્મવૃત્તિ

શ્રદ્ધાનરૂપા સર્વશક્તોત્તરજિતઃ 'નિષ્કાક્ષિતઃ' પરદર્શનાઢમ્બરનિરીક્ષણોક્ત મિથ્યાત્વમોહનીયજનિતપરદર્શનવાઙ્છાવર્જિતઃ, નિર્વિચિકિત્સઃ—તયઃ સંયમ ફલે સંદેહવર્જિતઃ, મંદમતિતયા તદ્ વિષાચાર્યવિરહાત્ 'જ્ઞેયગહનત્વાત્, જ્ઞાનાવરણીયોદયાત્ તત્ત્વનિર્ણયેહેતુદાહરણાપ્રાપ્ત્યસંભવાચ્ચ જિનભાષિત—ભાવેષુ શ્રેષ્ઠિપુત્રોદાહરણદ્વય સમ્યગવબુદ્ધ્ય મતિમાન્ સંદેહં ન કુર્યાત્, સર્વજ્ઞ શંકા છે ।— તથા અહત પ્રતિભાપિત સમસ્ત તત્ત્વોં મેં અશ્રદ્ધાન આદિરૂપ આત્મવૃત્તિ કા નામ સર્વદેશ શંકા છે । પર દર્શન કે આઢંબર કે નિરીક્ષણ સે ઉત્પન્ન હુઆ જો મિથ્યાત્વ મોહનીય કર્મ છે—ઉસસે જનિત પરદર્શન કી જો વાઙ્છા છે ઉસકા નામ વાઙ્છા છે । તય ઓર સંયમ કે ફલમેં સંદેહ કરના ઇસકા નામ વિચિકિત્સા છે । ઉસ તરહ જિનભાષિત તત્ત્વ મેં શંકિત વૃત્તિકા અભાવ નિઃશંકિતવૃત્તિ છે । કાંક્ષા કા અભાવ નિઃકાંક્ષિતવૃત્તિ છે । વિચિકિત્સા કા અભાવ નિર્વિચિકિત્સા છે । જય કિમી મી પ્રકાર કી શંકિત આદિ વૃત્તિ ઉત્પન્ન હો તો ઉસ સમય એસા વિચાર કર ઇસે દૂર કર દેના ચાહિયે કિ મૈં તો મંદ મતિવાલા હૂં—ઔર ઇસ સમય કોઈ વિશિષ્ટ જ્ઞાની આચાર્ય હૂં નહીં—જ્ઞેય (પદાર્થ) ગહન છે, જ્ઞાનાવરણીય કા ઉદયવર્ત રહા છે—તત્ત્વ કે નિર્ણાયક જો હેતુ, ઉદાહરણ—આદિ હૂં, ઉનકી પ્રાપ્તી અસંભવ હો રહી છે । અતઃ જો કુછ જિન દેવને કહા છે વહી સર્વથા શુદ્ધ તત્ત્વ છે । ઇસમેં કિસી પ્રકાર કા સંદેહ નહીં છે । ઇસ તરહ શ્રેષ્ઠિપુત્ર કે ઉદાહરણ દ્વય કો અચ્છી

એક દેશ શંકા કહેવાય છે. તેમજ અહત પ્રતિભાપિત બધા તત્ત્વોમાં અશ્રદ્ધાન વગેરેની આત્મવૃત્તિ સર્વદેશશંકા નામે કહેવાય છે. પરદર્શનના આઢંબરના નિરીક્ષણથી ઉદ્ભવેલ મિથ્યાત્વ મોહનીય કર્મ છે. તજ્જન્ય પરદર્શનની વાઙ્છા (ધૃમ્છા) તુ' નામ તે વાઙ્છા કહેવાય છે. તય અને સંયમના રૂપમાં સંદેહ થવો તે વિચિકિત્સા કહેવાય છે. આ રીતે જિન ભગવાન જે આજ્ઞા કરે તેમાં નિઃસંશયવૃત્તિ રાખવી એટલે કે નિઃશંકપણે તે વાત સ્વીકારવી તે નિશંકવૃત્તિ છે. કાંક્ષાનો અભાવ નિઃકાંક્ષિવૃત્તિ છે. વિચિકિત્સાનો અભાવ નિર્વિચિકિત્સા છે. જ્યારે કોઈપણ બાતની શંકા ઉત્પન્ન થાય ત્યારે આ પ્રમાણે વિચાર કરવો બેઠએ કે હું તો હીન બુદ્ધિ વાળો છું. અત્યારે મારી સામે એવા કોઈ વિશિષ્ટ જ્ઞાની આચાર્ય પણ નથી. અને જ્ઞેયવસ્તુ (પદાર્થ) સમગ્રય એવી નથી જ્ઞાનાવરણીય કર્મને ઉદયવર્તી રહ્યો છે—તત્ત્વના નિર્ણય માટે જે હેતુ. ઉદાહરણ વગેરે છે તેમની પ્રાપ્તિ અસંભવ થઈ પડી છે. એથી જિનદેવે જે કંઈપણ કહ્યું છે. તે એકદમ શુદ્ધ તત્ત્વ છે આમાં કોઈ પણ બાતની શંકાને સ્થાન નથી. આ રીતે બંને સાર્થવાહ પુત્રોના

મતં સત્યમિતિ સર્વદૈવ ચિન્તયેત્, જિતરાગદ્વેષ મોહા નિઃસ્વાર્થપરાનુગ્રહપરા
યણા નાન્યથા વાદિનો ભવન્તીતિ ભાવઃ ।

સ સ્વલ્પ રૂઢ અસ્મિન્ ભવે ચૈવ=નિશ્ચયેન વહુનાં શ્રમણાનાં વહીનાં
શ્રમણીનાં શ્રાવકાનાં શ્રાવિકાનાં ચાર્ચનીય પૂજનોષો ભવતિ, યાવદનાથનાંત-
ચતુર્ગતિકસંસારસ્યાન્તં વ્યતિવ્રજિશ્યતિ-સંસારમાગરં તરિષ્યતિ ।

સુધર્માસ્વમીપાઠ--

એવમ્મુના પ્રકારેણ અનેનોપનયવચનેન સ્વલ્પ નિશ્ચયે હે જંબૂઃ શ્રમણેન
ભગવતા મહાવીરેણ યાવત્સંપ્રાપ્તેન જ્ઞાતાનાં તૃતીયસ્યાઽધ્યયનસ્યાયમર્થ-
પ્રજ્ઞસઃ । 'તિબેમિ' રૂઢ્યં વ્રત્તીમિ યથા ભગવન્મુલાચ્છૃતં તથા તત્ત્વાગ્રે વદામિ ન
તુ સ્વકીયવુદ્ધેયતિ ॥

इति श्री जैनाचार्य-जैनधर्मदिवाकर पूज्य श्री घासीलालत्र-
तिविरचितायांज्ञाताधर्मकथाङ्ग मूलस्थानगारधर्मवर्षिष्याख्यायां व्याख्यायां
तृतीयमध्ययनं समाप्तम् ॥ ३ ॥

તરહ સમજ કર બુદ્ધિમાન કો સંદેહ નહીં કરના ચાહિયે । સર્વજ્ઞ ભગ-
વાન કા મત સત્ય હૈ એસા હી સર્વદા વિચાર કરતે રહના ચાહિયે ।
જિન્હોને--રાગદ્વેષ, મોહ કો જીત લિયા હૈ ઔર જો નિઃસ્વાર્થરૂપ સે
પરાનુગ્રહ મેં પરાયણ હૈ એસે મહાપુરુષ અન્યથાવાદી નહીં હોતે હૈ ।
અવ સુધર્મા સ્વામી શ્રી જંબૂ સ્વામી સે કહતે હૈ--(એવં સ્વલ્પ
જંબૂ ! સમણેણં જાવ સંપત્તેણં નાયાણં તત્ત્વસ્સ અજ્ઞયણસ્સ
અયમદ્દે પણત્તે તિબેમિ) કિ હે જંબૂ । હમ તરહ સે શ્રમણ ભગવાન્ મહા-
વીરને કિ જો યાવન્ સિદ્ધિગતિ કો પ્રાપ્ત હો ચુકે હૈ જ્ઞાત કે હમ
તૃતીય અધ્યયન કા અર્થ પ્રજ્ઞ કિયા હૈ એસા હી મેં કહતા હૈ--અર્થાત્
ભગવાન્ કે મુગ્ધ સે જૈસા મૈને મુના હૈ વૈસાહી તુમ્હારે સામને યહ કહા
હૈ અપની બુદ્ધિ સે કલ્પિત કર નહીં કહો હૈ ॥ સૂ. ૧૬ ॥

તૃતીય અધ્યયન સમાપ્ત

એ દાખલાઓ તે સારી પેઠે સમજીને બુદ્ધિમાન માણસે શંકા કરવી જોઈએ નહિ.
સર્વત્ર ભગવાનનો મત સત્ય છે, એવો જ વિચાર હમેશાં થવો જોઈએ જેમણે
રાગદ્વેષ, મોહ ઉપર વિજય મેળવ્યો છે અને જેઓ નિઃસ્વાર્થ પણે પરાનુગ્રહમાં
પરાયણ છે. એવા મહાપુરુષો અન્યથાવાદી હોતા નથી. એવં સ્વલ્પ જંબૂ ! સમણે
ણં જાવ સંપત્તેણં નાયાણં તત્ત્વસ્સ અજ્ઞયણસ્સ અયમદ્દે પણત્તે તિબેમિ)
હે જંબૂ ! આ રીતે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે-કે જેઓ સિદ્ધિગતિ મેળવી ચૂક્યા
છે--જ્ઞાતાના આ ત્રીજા અધ્યયનનો અર્થ પ્રજ્ઞ કયો છે. આ હું તને હુંકં છું.
એટલે કે ભગવાનના મુખેથી જે મેં સાંભળ્યું છે તે તમારી સામે તે પ્રમાણે
જ વર્ણન કર્યું છે બુદ્ધિથી કોઈ પણ ભાતની દરખા કરી ને મેં કહ્યું નથી. ॥ સૂ. ૧૬ ॥

ત્રીજું અધ્યયન સમાપ્ત

અનગારવર્મામૃતવર્ષિણીટીકા ચ. ૪. મુક્તેન્દ્રિયત્વે કલ્હાશૃંગાલદ્રવ્યદાનતઃ

૭૨૧

॥ ચતુર્થાધ્યયનમ્ ॥

તૃતીયાધ્યયને મુત્તાર્થતદુભયરૂપેશ્વાગમેષુ શંકાકાંક્ષાદિયુક્તસ્ય મુનેર્દોષાસ્તથા તદ્રહિતસ્ય ગુણા વ્રતાઃ, અત્ર ચતુર્થાધ્યયને તુ અગુપ્તપંચેન્દ્રિયસ્ય મુનેર્દોષાસ્તથા ગુપ્તપઠચેન્દ્રિયસ્ય ગુણા અભિધીયન્તે, અનેન સમ્બન્ધેનાયાતસ્યૈતસ્યાધ્યયનસ્યેદમુરક્ષેરાદિપુત્રમાહ—

પૂલ્મ—જહ્ણં મંતે ! સમણેણં ભગવયા મહાવીરેણં નાયાણં તચ્ચસ્સ નાયજ્ઞયણસ્સ અયમદ્દે પન્નત્તે, ચઙ્ગત્થસ્સ ણં મંતે ! નાયજ્ઞયણસ્સ કે અદ્દે પન્નત્ત ? ॥ ૧ ॥

ટીકા—‘જહ્ણં મંતે ?’ इत्यादि । यदि खलु भदन्त ! श्रमणेन

चतुर्थ अध्ययन

તૃતીય અધ્યયન મેં “ સૂત્ર અર્થ ઓર તદુભય રૂપ આગમોં મેં શંકા કાંક્ષા આદિ દોષોં સે યુક્ત હૂણ—મુનિજન દોષોં કે ભાગી હોતે હેં ઓર અને રહિત મુનિજન ગુણોં કે ભાજન બનતે હેં ” યહ વાત પકટ કી ગઈ હૈ । અત્ર ઇમ ચતુર્થ અધ્યયન મેં યહ પ્રકટ કિયા જાયગા કિ જો મુનિજન અગુપ્ત પંચેન્દ્રિય હોતે હેં અનેકે યે દોષ હેં ઓર જો ગુપ્ત પંચેન્દ્રિય હોતે હેં અનેકે યે ગુણ હેં । ઇસી સંબન્ધ કી લેકર પ્રારમ્ભ કિયે ગયે ઇસ અધ્યયન કા યહ આદિ કા પ્રારમ્ભ સૂત્ર હૈ :—

‘જહ્ણં મંતે । સમણેણં ભગવયા’ इत्यादि ॥

ટીકા—(જહ્ણં મંતે) મુખર્મા સ્વામી સે જંબૂ સ્વામી પૂછતે હેં—કિ હે ભદંત ! यदि (समणेणं भगवया महावीरेणं) श्रमण भगवान् महा-

ચોથું અધ્યયન

ત્રીજા અધ્યયનમાં જે મુનિઓ સૂત્ર, અર્થ અને તદુભયરૂપ (સૂત્ર અને અર્થ બંને જોમાં છે એવા) આગમોમાં શંકા આકાંક્ષા વગેરે દોષોથી યુક્ત હોય છે તે દોષી કહેવાય છે તેમજ આગમોમાં કેઈ પણ જાતની શંકા કર્યા વગર તેઓમાં વિશ્વાસ ધરાવે છે. તે મુનિઓ શુભુશીલ કહેવાય છે. આ વાત સ્પષ્ટ કરવામાં આવી. છે. આ ચોથા અધ્યયનમાં એ વાત સ્પષ્ટ કરવામાં આવશે કે જે મુનિઓ ‘અગુપ્ત પંચેન્દ્રિય’ હોય છે તેઓના શું દોષો છે અને જેઓ ‘ગુપ્ત પંચેન્દ્રિય’ હોય છે તેઓના શું શુભો હોય છે. એજ વાતને લઈને પ્રારંભ થતા આ અધ્યયનનું આ પહેલું સૂત્ર છે—

‘જહ્ણં મંતે ! સમણેણં ભગવયા’ इत्यादि ॥

ટીકાર્થ—(જહ્ણં મંતે) મુખર્મા સ્વામીને જંબૂ સ્વામી પૂછે છે કે હે ભદંત ! જે (સમણેણં ભગવયા મહાવીરેણં) શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે (નાયાણં તચ્ચસ્સ નાયજ્ઞયણસ્સ

મગવતા મહાવીરેણ જ્ઞાતાનાં તૃતીયસ્ય જ્ઞાતાધ્યયનસ્યાયમર્થઃ પ્રજ્ઞપ્તઃ, ચતુર્થસ્ય
 खलु भदन्त! ज्ञाताध्ययनस्य कोऽर्थः प्रज्ञपतः, सर्वचैतन्निगदसिद्धम्. । मृ. १।

શ્રી સુધર્મા સ્વામી જમ્બૂસ્વામિનમાદ—

પૂજ્ય—એવં खलु जंबू ! तेणं कालेणं तेणं समएणं वाणा-
 रसी नामं नयरी होत्था, वन्नओ, तीसेणं वाणारसीए नयरीए
 बहिया उत्तरपुरत्थिमे दिसिभाए गंगाए महानदीए मयंगतीरइहे
 नामं दहे होत्था, अणुपुव्वसुजायवप्पगंभीरसीयलजले अच्छविम-
 लसलिलपलिच्छन्ने संछन्नपुप्फपत्तपलासे पउमकुमुयनलिणसुभग
 सोगंधियपुंडरीयमहापुंडरीयसयपत्तकेसरपुप्फोवचिए पासाईए
 दंसणिज्जे अभिरूवे पडिरूवे, तत्थणं बहूणं मच्छाण य कच्छ-
 भाण य गाहाण य मगराण य सुंसुमाराण य सइयाण य साह-
 स्सियाण य सयसाहस्सियाण य जूहाइं निब्भयाइं निरुव्विग्गाइं सुहं-
 सुहेणं अभिरममाणाइं २ विहरंति. ॥ सू. २ ॥

ટીકા—‘એવં खलु जंबू’ इत्यादि । एवं खलु जम्बू ! तस्मिन् काले
 तस्मिन् समये ‘वाणारसी नामं नयरी’ वाराणसी नाम नगरी, करेणु वारा-
 वीरने (नायाणं तच्चस्स नायज्झयणस्स अयमद्वे पन्नो—चउत्थस्स णं
 भंते ! णायज्झयणस्स के अद्वे पण्णत्ते !) ज्ञाताके तृतीय अध्ययन का
 पूर्वोक्त अर्थ प्ररूपित किया है तो हे भदन्त ! चतुर्थ ज्ञाताध्ययन का क्या
 अर्थ प्ररूपित किया है ?—इस प्रकार जंबू स्वामी के पूछने पर सुधर्मा
 स्वामी उनसे कहते हैं कि— ॥ मृ. १ ॥

‘एवं खलु जंबू !’ इत्यादि ॥

ટીકા— हे जंबू ! चतुर्थ ज्ञाताध्ययन का उन्होंने इस प्रकार अर्थ
 के अद्वेपणत्त ?) ज्ञાતાના ત્રીજા અધ્યયનનો અર્થ પૂર્વોક્ત રૂપે વર્ણવ્યો છે તો
 હે ભદ્રંત ! એથા જ્ઞાતાધ્યયનનો શો અર્થ પ્રરૂપિત કર્યો છે. આ રીતે જંબૂ સ્વામીના
 પ્રશ્નને સાબળીને જવાબમાં સુધર્મા સ્વામી તેમને કહે છે કે— ॥ સૂ. ૧ ॥

‘एवं खलु जंबू !’ इत्यादि ॥

ટીકાર્થ—હે જંબૂ ! ભગવાન મહાવીર સ્વામીએ એથા જ્ઞાતાધ્યયનનો અર્થ આ

અનગાર્ધમામૃતવર્ષિનીટીકા અ ૪ ગુપ્તેન્દ્રિયત્વે કચ્છપશ્ચુગલદ્રષ્ટાન્તઃ

૭૨૩

ળસ્યો રળોર્ચ્યત્યયઃ' (૮, ૨, ૧૧૬) ઇતિ સૂત્રેણ રેફળકારયોઃ વ્યત્યયઃ । સામ્પતં બનારસનામ્ના પ્રસિદ્ધા, 'હોત્યા' આસીત્ । 'વન્નઓ' વર્ણકઃ વર્ણનગ્રન્થઃ અસ્યા અન્યમુત્રાદ્ વિજ્ઞેયઃ । તસ્યાઃ સ્વલ્લ વારાણસ્યા નગર્યાઃ, બહિરુત્તર-પૌરસ્ત્યે દિગ્ભાગે, ईशानकोणे गङ्गायां महानद्यां मृतगङ्गातीरद्वहे नाम हूद आसीत् । स कीदृश इत्याह—'अणुपुञ्चमुजायवष्पगंभीरसीयलजले' अनुपूर्व सुजातवप्रगम्भीरशीतलजलः, अणुपुञ्च' अनुपूर्व=क्रमेण, 'सुजाय' सुजाताः=सुष्ठु स्वयं स्वभावतः समुत्पन्नाः, 'वष्प' वप्राः=तट्टाः यत्र स तथा, गम्भीरम्=अगाधं शीतलं जलं यत्र स तथा, अनुपूर्वमुजातवपश्चात् गम्भीरशीतलजल इति कर्मधारयः । 'अच्छविमलसलिलपलिच्छन्ने' अच्छविमलसलिलप्रतिच्छन्नः=अच्छं स्फटिक रत्नवत्स्वच्छं विमलं=निर्मलं यत् सलिलं=जलं तेन प्रतिच्छन्नः=प्रतिपूर्णः, 'संछन्नपत्तपुष्पपलासे' संछन्नपत्रपुष्पपलाशः तत्र पत्राणि=कमलकुमु

પ્રભુપિત ક્રિયા હૈ—(તેજં કાલેજં તેજં સમણં વાણારસી નામં નયરી હોત્યા) ડમ કાલ ઔર उस समय में वाराणसी नामकी नगरी थी (वन्नओ) इस नगरी का वर्णन अन्य दूसरे सूत्र से जान लेना चाहिये । (तीसे जं वाणारसीए नयरीए बहिया उत्तरपुरत्थिमे दिसिभाए) उस वाराणसी नगरी के बाहर ईशान कोण में (गंगाए महानदीए मयंगतीर-द्वहे नामं दहे होत्या) गंगा महानदी में मृत गंगातीर हूद नाम का हूद था । (अणुपुञ्चमुजायवष्पगंभीरसीयलजले) यह हूद क्रम २ से स्वभावतः समुत्पन्न हुए तट्टों से शोभित था, तथा गंभीर शीतल जल से परिपूर्ण था । (अच्छविमलसलिलपलिच्छन्ने) यही बात अच्छ विमल इत्यादि पद द्वारा व्यक्त की गई है । इसमें जो जल भरा हुआ था वह स्फटिक रत्न के समान स्वच्छ था—और निर्मल था । (संछन्न

પ્રમાણે નિરુપિત કયોછી—(તેજં કાલેજં તેજં સમણં વાણારસી નામં નયરી હોત્યા) તે કાળે અને તે વખતે વારણસી નામે નગરી હતી (વન્નઓ) આ નગરીનું વર્ણન બીજા સૂત્ર દ્વારા બાણી લેયું બેઠ્યું (તોસેજં વાણારસીए नयरीए बहिया उत्तरपुरत्थिमे दिसिभाए) તે વારણસી નગરીની બહાર ઇશાન કોણ માં (ગંગાए महानदीए मयंगतीरद्वहे नामं दहे होत्या) गंगा महानदीમાં મૃત ગંગાતીર હૂદ નામે એક ધરો હતો. (अणुपुञ्चमुजायवष्पगंभीर-सीयलजले) આ ધરો ધીમે ધીમે પોતાની મેળે જ બની ગયેલા કિનારાથી શોભતો હતો અને ઊંડા શીતળ જળથી પરિપૂર્ણ હતો. (अच्छविमलसलिलपलिच्छन्ने) 'अच्छविमल' 'पद्' વડે એ જ વાત સ્પષ્ટ કરવામાં આવી છે. આ ધરાનું પાણી આરસ પથ્થરની જેમ સ્વચ્છ અને નિર્મળ હતું. (संछन्नपत्तपुष्पपलासे) पत्र,

दादिदलानि पुष्पपलाशानि=पुष्पाणां पत्राणि पांखडी' इति भाषा प्रसिद्धानि, संछ-
न्नानि=आच्छादितानि जलोपरिविद्यमानत्वादावरणानि यत्र स तथा, 'बहु उत्पल-
पउम-कुमुयनलिण सुभग सोगंधिय पुंडरीय महापुंडरीय सापत्त सहस्रपत्त-केसापु-
ष्फोवचिण' बहूनाम कुमुदनलिन सुभग-सौगन्धिकपुंडरीक महापुंडरीक-
शतपत्र-सहस्रपत्र-केसरपुष्पोपचितः बहूनाम् उत्पलादि सहस्रपत्रपर्यन्तानां
केसरैः पुष्पैश्चोपचितः शोभा सुगन्धयुक्तत्वात्समृद्धः तत्रोत्पलानि-नीलकम-
लानि, पद्मानि-मूर्यविकाशीनि कमलानि, कुमुदानि कुमुदनाम्ना प्रसिद्धानि-चन्द्र-
विकाशीनि, नलिनानि-रक्तकमलानि पुण्डरीकाणि=शुक्लकमलानि, महापुण्ड-
रीकानि-विशालशुक्लकमलानि-शतपत्राणि=शतपत्रयुक्तानि कमलानि, सहस्र-
पत्राणि सहस्रपत्रममन्वितकमलानि हृदस्य पुनर्विशेषणमाह-'पासाईण' इत्यादि
प्रासादीयः, दर्शनीयः, अभिरूपः एतानि चत्वारि पदानि पूर्वं व्याख्यातानि ।
तत्र हृदे खलु बहूनां मत्स्यानां च कच्छपानां च ग्राहाणां च मकराणां च

पत्त पुष्पपलासे) पत्र-कमल-कुमुद आदि के दलों से, तथा पुष्प पलाशों
से--पुष्प की पांखड़ियों से यह आच्छादित हो रहा था । (बहुउत्पल
पउम-कुमुय-नलिण सुभग-सोगंधिय पुंडरीय-महापुंडरीय-सयपत्त-सहस्र-
पत्तकेसरपुष्फोवचिण) अनेक नीलकमलों की, मूर्य विकाशी पद्मों की,
चंद्र विकाशी कुमुदों की लालकमलों की, सफेद कमलों की, विशालशुक्ल
कमलों की, शतपत्र युक्त कमलों की, सहस्रपत्र युक्त कमलों की केपर
से और पुष्पों से समृद्ध था । (पासाईण, दंसणिज्जे अभिरूवे पडिरूवे)
यह प्रासादीय था दर्शनीय था, अभिरूप था, प्रतिरूप था । इन प्रासा-
दीय आदि पदोंका अर्थ पहिले लिख दिया गया है । (तत्थणं बहूणं
मच्छाण, य, कच्छमाणय, गाहाणय, मगराणय, सुंसुमारोण य, सइयाणय

कमण, कुमुद वगेरेना इणे तेमज पुष्प पलाशोथी (दूवोनी पांखडीओथी) दंडाओल
इत्तुं (बहु उत्पल-पउम-कुमुय-नलिण-सुभग-सोगंधिय-पुंडरीय-महापुंडरीय-
सयपत्तसहस्रपत्तकेसरपुष्फोवचिण) यण्ठां भूरां कमणो, सूर्य विकाशी पद्मो,
चंद्र विकाशी कुमुदो, लाल कमणो श्वेतकमणो, मोटा सईद कमणो, शतपत्रवाणां कमणो,
सहस्रदलवाणां कमणोना केशर तेमज पुष्पोथी आ इद समुद्ध इत्तो. (पासाईण,
दंसणिज्जे, अभिरूवे पडिरूवे) ते ॥६॥ प्रासादीय (मनने प्रसन्न करना) दर्शनीय
अभिरूप (सुंदर) अने प्रतिरूप इत्तो. आडीं प्रयुक्त थयेला प्रासादीय वगेरे पढेना
अर्थ पढेलां समजववाभां आव्या छे (तत्थणं बहूणं मच्छाणय, कच्छमाणय,
गाहाण य, मगराण य, सुंसुमारोण य, सइयाण य साहस्सियाण य-

अनारधमाभूतवर्णिनीटीका अ. ४ गुणैर्द्विगत्वे कच्छपशृगालदृष्टान्तः

७२५

सुसुमाराणां=शिशुमाराणां=जलजन्तुविशेषाणां च शक्तिकानां च साहसिकाणां च शतसाहसिकाणां यूथानि=वृन्दानि निर्भयानि निरुद्विग्नानि सुखंसुखेन अभिरममाणानि २ विहरन्ति ॥ सू. २ ॥

मूलम्—तस्मिन् मयंगतीरदहस्स अदूरसामंते एत्थणं महं एगे मालुयाकच्छए होत्था, वन्नओ, तत्थणं दुवे पावसियालगा परिवसंति, पावा चंडा रोदा तल्लिच्छो साहसिया लेहियपाणी आमिसत्थी आमिसाहारा आमिसप्पिया आमिसलोला आमिसं गवेसमाणा रत्तिं वियालचारिणो दिया पच्छन्नं चावि चिट्ठंति ॥ सू. ३ ॥

टीका—‘तस्मिन्’ इत्यादि तस्य खलु मृतगङ्गातीरदहस्यादूरसामन्ते अत्र खलु महानेको मालुकाकक्षक असीत्, वर्णकः अस्य द्वितीयाध्ययने व्याख्यातः, तत्र खलु द्वौ ‘पावसियालगा’ पाप शृगालकौ पापपरायणौ शृगालौ सयसाहसियाण य जूहाइ निब्भयाइ निरुद्विग्गाइ सुहंसुहेगं साहसियाण य अभिरममाणाइ २ विहरन्ति) उसमें अनेक ग्राहों के अनेक मकरों के अनेक शिशुमारों के, अनेक शतसाहसिकों के यूथ के यूथ निर्भय और निरुद्विग्न होकर आनन्द के साथ विचरते रहते थे। सू. १ २।

‘तस्मिन् मयंगतीरदहस्स’ इत्यादि ॥

टीकार्थ—(तस्मिन् मयंगतीरदहस्स) उम मृत गंगातीर दह के (अदूरसामन्ते) न अतिदूर और न अति समीप प्रदेश में (एत्थणं महं एगे मालुयाकच्छए होत्था) एक बड़ा भारी मालुका कच्छ था (वन्नओ) इसका वर्णन द्वितीय अध्ययन में किया जा चुका है। (तत्थणं दुवे पावसयसाहसियाणय, जूहाइ निब्भयाइ निरुद्विग्गाइ सुहंसुहेगं अभिरममाणाः २ विहरन्ति) तेमां धण्ण माछलाओत्ता, धण्ण कायणओत्ता, धण्ण आडिन्ता, धण्ण भगगेत्ता, धण्ण शिशु भोरेत्ता धण्ण सेङ्कडा, धण्ण साहुसिङ्केत्ता, धण्ण शतसाहुसिङ्केत्ता समूहो निर्भाङ्क अने निरुद्विग्न अथने सुजेथी विचरणु करता हुता ॥ सू. २ ॥

‘तस्मिन् मयंगतीरदहस्स’ इत्यादि ॥

टीकार्थ—(तस्मिन् मयंगतीरदहस्स) ते मृत गंगातीर दहना(अदूरसामन्ते) धण्णे हर पणु नडि तेभय अत्थंत नल्लक पणु नडि अथा प्रदेशमां (एत्थणं महं एगे मालुयाकच्छए होत्था) अेक बहु विशाण मालुका कच्छ हुतो. (वन्नओ) मालुका कच्छतुं वणुन पीन्न अध्ययनमां करवामां आवुं छे.

परिवसतः। किं भूतौ शृगालौ 'पावा' पापौ=पापात्मानौ, 'चंडा' चण्डौ=प्रचल-
कोपयुक्तौ, 'रोदा' रौद्रौ=भयंकरौ, 'तल्लिच्छा' तल्लिप्सा=अत्र तच्छब्देन मांसस्य
परामर्शः चण्डरौद्रविशेषणोपादानात् मांसेच्छासमन्वितौ, साहसिकौ बला-
त्कारिणौ दुष्टौ, 'लोहियपाणी' लोहितपाणी रक्ताद्रंकरौ अत्र पाणिशब्देऽग्रिम-
चरणद्वयं मुखं च बोधयति, शृगालादीनां चरणमुखस्यैव करकार्यकारि-
त्वात् अजमेघवालादिशोणितसंस्तुतमुखचरणावित्यर्थः, आमिषार्थिनौ=मांसाद्य-
भिलाषिणौ, आमिषाऽऽहारौ=मांसादिभक्षकौ, आमिषप्रियौ आमिषलोलौ=
मांसजिघृक्षया चपलौ, आमिषं गवेष्टयमाणौ=भन्वेष्टयन्तौ रात्रौ विकालचारिणौ
विकालः=वृथास्तमनकालः, तत्र चरितुं शीलं ययोस्तौ तथा, सायं रात्रौ च
मांसेच्छया भ्रमणशीलावित्याः। 'दिया पच्छन्नं चावि चिद्धंति' 'चावि'
अपि च दिवा=दिवसे पच्छन्नौ=गुप्तौ=जनैरलक्षितौ भूत्वा तिष्ठतः ॥मृ. ३॥

सियालगा परिवसंति) वहां दो पाप कर्म में परायण शृगाल रहते थे।
ये दोनों (पावा चंडा, रोदा, तल्लिच्छा, साहसिया, लोहियपाणी आमिसस्थी
आमिसाहारा आमिसप्पिया आमिसलोला आमिसं गवेष्टमाणा रत्तिं वियाळ-
चारिणो दिया पच्छन्नं चावि चिद्धंति) शृगाल पापात्मा थे, चंड थे, प्रचल
कोप से युक्त थे, रौद्र थे,—भयंकर थे, मांस की इच्छा से सम-
न्वित थे, बलात्कारी थे—दुष्ट—ये—इनके आगे के दोनों चरण और मुख
सदा रक्त से आर्द्र बने रहते थे। मांसादि के ये सदा अभिलाषी थे,
आमिष (मांस) ही इन्हें अधिक प्रिय था—मांस के जिघृक्षु होने से ये
चपल बने रहते थे। इसलिये रात और दिन ये मांस की इच्छा से
इधर उधर फिरा करते थे। कभी २ दिन में छुपकर भी बैठ जाते थे। मृ. ३।

(तत्थणं दुवे पावसियालगा परिवसंति) त्यों पापकर्मों प्रवृत्त होनेका ये
शियाणवा रहेता हुता. आ जाने (पावा, चंडा, रोदा, तल्लिच्छा. साहसिया,
लोहियपाणी, आमिसस्थी आमिसाहारा आमिसप्पिया, 'आमिसलोला'
आमिसं गवेष्टमाणा रत्तिं वियाळचारिणो दिया पच्छन्नं चावि चिद्धंति)
आपी हुता, अंड (भयंकर) हुता, अहुअ कोपी हुता रौद्र हुता, भयंकर हुता,
मांसना धृच्छु हुता, अणजेरी करना हुता, दुष्ट हुता, तेमना आगणना जाने
पण तेमअ भों डभेशा दोहीथी अरडायेलां रहेतां हुतां. मांस वगेरेना तेओ
अभिलाषी हुता, आमिष (मांस) अ तेमना आहार (भोराक) हुतो. मांस अ तेमने
वधारे पडतुं गमतुं हुतुं. मांसना जिघृक्षु होवाथी तेओ जाने डभेशा अपण
रहेता हुता रात अने दिवस तेओ मांसनी शोधमां येमेर विचरता रहेता हुता.
के धंठ वणत दिवसमां पणु शिकारनी शोधमां छुपाधने मेसी जाता हुता. ॥ सूत्र ३ ॥

अन्नगारधर्मावृत्तवर्षिणीटीका अ. ४ गुप्तेन्द्रियत्वे कच्छाश्रगालवृष्टान्तः

७२७

मूलम्—तएणं ताओ मयंगतीरदहाओ अन्नया कयाइं
सूरियंसि चिरत्थमियंसि लुलियाए संझाए पविरलमाणुसंसि णिसं-
तपडिणिसंतंसि दुवे कुम्मगा आहारत्थी आहारं गवेसमाणा सणियं
२ उत्तरंति। तस्मेव मयंगतीरदहस्स परिपेरंतेणं सव्वओ समंतो
परिघोलेमाणा २ वित्ति कप्पेमाणा विहरंति ॥ सू. ४ ॥

टीका—‘तए ण’ इत्यादि। ततः खलु तस्माद् मृतगङ्गातीरदहाद्
अन्यदा कदाचित् ‘सूरियंसि’ सूर्ये ‘चिरत्थमियंसि’ चिरास्तमिते=चिरं बहु
कालम् अस्तमिते अस्तंगते, अत एव—‘लुलियाए संझाए’ लुलितायां चलित-
याम् व्यतीतायां संध्यायां ‘पविरलमाणुसंसि’ प्रविरलमाणुषे प्रविरला अल्पाः
मानुषा नरा यत्र तस्मिन् अधिकजनसंचाररहिते इत्यर्थः, निसंतपडिणिसंतंसि’
निशान्तप्रतिनिशान्ते निशान्तानि गृहाः प्रतिनिशान्तानि सर्वथा प्रशान्तानि
शयनसमयागमने सति शब्दरहितानि—जनादिसंचाररहितानि यत्र तस्मिन्
काले स्थले वा आर्षत्वान्निष्ठान्तस्य परनिपातः। ‘समाणंसि’ सति=विद्यमाने-
वर्तमाने सतीत्यर्थः, ‘दुवे कुम्मगा’ द्वौ कर्मकौ=कच्छपौ आहारार्थिनौ आहारा-

‘तए णं ताओ मयंगतीरदहाओ’ इत्यादि।

टीकार्थ—(तएणं)इसके बाद(अन्नया कयाइं)किसी एक समय (ताओ मयंग-
तीरदहाओ) उस मृत गंगातीर दूद से (सूरियंसि चिरत्थमियंसि) सूर्य
अस्त हो जाने को बहुत समय हो जाने पर (लुलियाए संझाए) तथा
संध्याकाल व्यतीत हो जाने पर तथा शयन का समय आजाने से
(णिसंतपडिणिसंतंसि) प्रत्येक घर शब्द रहित हो जाने पर (पविरल-
माणुसंसि) एवं स्थलों को मनुष्यों के संचार से रहित हो जाने पर
अथवा उनको अत्यल्प मनुष्यों के संचार वाले होने पर दुवे कुम्मगा आ-

‘तए णं ताओ मयंगतीरदहाओ’ इत्यादि।

टीकार्थ—(तए णं) त्थार पछी (अन्नया कयाइं) डोअ ओइ वणते (ताओ
मयंगतीरदहाओ) मृत गंगातीर दहभांथी (सूरियंसि चिरत्थमियंसि) सूर्यास्त
पछी अहु वणते (लुलियाए संझाए) तेमण संध्याकाण आद सूवानो
वणत थछ गथो डोतो (णिसंतपडिणिसंतंसि) अने दरेके दरेके घरभांथी भाणु-
सोना धोधाट अंध थछ गथो (पविरलमाणुसंसि) अने आसपासनी जग्याओ
भाणुसोनी अवजणवर ओइहम अंध थछ गछ अथवा तो ओछी थछ गछ (दुवे

भिलाषिणौ आहारं गवेपयमाणाः=अन्वेपयन्तौ 'सणियं' शनैः शनैः शृगालादि-
घातकजीवभयान्मन्दं मन्दम् उत्तरतः=जलान्निःसृत्य भूमावुपरिचरतः स्मे-
त्यर्थः, तस्यैव मृतगङ्गातीरद्वहस्य 'परिपेरन्ते' परिपर्यन्ते निकटप्रदेशे तटे 'णं'
वाक्यालंकारे सर्वतः=सर्व दिग्बिदिक्षु समान्ताद्=सर्वथा 'परिघोलेमाणा २'
परिपूर्णमानौ २ पुनः पुनः परिभ्रमन्तौ 'वित्ति' वृत्तिम्=उदरपूर्ति 'कप्पेमाणा'
कल्पयन्तौ=विचिन्तयन्तौ विहरतः आस्ताम् ॥ सू. ४ ॥

मूलम्—तयणंतरं च णं ते पावसियालगा आहारत्थी जाव
आहारं गवेसमाणा मालुयाकच्छयाओ पडिनिक्खमंति, पडिनिक्ख-
मिन्ता जेणेव मयंगतीरे दहे तणेव उवागच्छंति, उवागच्छित्ता
तस्सेव मयंगतीरद्वहस्स परिपेरन्ते णं परिघोलेमाणा २ वित्ति कप्पेमाणा
विहरन्ति, तए णं ते पावसियालगा । कुम्मए पासन्ति, पासित्ता जेणेव
ते कुम्मए तेणेव पहारेत्थ गमणाए ॥ सू. ५ ॥

टीका—'तयणंतरं च' इत्यादि। तदनन्तरं च खलु तौ पाश्र्वागालौ
हारत्थी आहारं गवेसमाणा सणियं २ उत्तरन्ति) दो कच्छप आहार के अर्थी
होकर आहारकी गवेसगा में धोरे २ ऊपर आये। अर्थात् जड़ से निकल
कर बाहर ऊपर जमीन पर आये। (तस्सेव मयंगतीरद्वहस्स परिपेरन्तेणं
सर्वत्रो समन्ता परिघोलेमाणा २ वित्ति कप्पेमाणा विहरन्ति) और उसी
मृत गंगातीर द्वह के समोप दिशाओं और विदिशाओं में इधर से उधर वार
२ घूमने और अपने उदर की पूर्ति का विचार करने लगे ॥ सू. ४ ॥

'तयणंतरं च ते पावसियालगा' इत्यादि ॥

टीकार्थ—(तयणंतरं च) इस के बाद (ते पावसियालगा) वे पापिष्ठ शृगाव
कुम्मगा आहारत्थी आहारं गवेसमाणा सणियं २ उत्तरन्ति) त्याहे ये कायणाओ
ओराड भेणवानी छच्छथी ओराडनी शोधमां धीमे धीमे पाणीमांथी गहार निकणीने
जमीन उपर आओ। (तस्सेव मयंगतीरद्वहस्स परिपेरन्तेणं सर्वत्रो समन्ता
परिघोलेमाणा २ वित्ति कप्पेमाणा विहरन्ति) अने भत गंगातीर द्वहनी नल्लुना
प्रदेशमां ओटवे के किनारा उपर ओमेर दिशाओ अने विदिशाओमां आभ तेम
वारवार करवा लाओ, तेमज्ज भूणशांत करवाने विचार करवा लाओ, ॥ सूत्र ४ ॥

'तयणंतरं च ते पावसियालगा' इत्यादि ।

टीकार्थ—(तयणंतरं च) त्थार पछी (ते पावसियालगा)

अनवारवर्मासृतवर्षिणीटीका अ. ४. गुप्तेन्द्रियत्वे कच्छपश्रृंगालद्रष्टान्तः

७२९

आहारार्थिनौ यावद् आहारं गवेष्यमाणौ मालुकाकक्षकात् 'पडिनिक्खमंति' प्रतिनिष्क्रमतः=प्रतिनिर्गतौ, 'पडिनिक्खमिता' प्रनिनिष्क्रम्य= यत्रैव मृतगङ्गातीरो हृदस्तत्रैव उपागच्छतः, उपागत्य मृतगङ्गातीरहृदस्य परिपर्यन्ते तटभागे धूर्णमानौ वृत्तिं कल्पयन्तौ विहरतः । ततःखलु तौ पापश्रृंगालौ तौ कूर्मकौ पश्यतः, दृष्ट्वा यत्रैव तौ कूर्मकौ तत्रैव 'पहारेत्थ गमणाए' प्राधारयतां गमनाय गन्तुं समुत्सुकौ जातौ ॥ सू. ५ ॥

मूलम्—तएणं ते कुम्मगा ते पावसियालए एज्जमाणे पासंति, पासित्ता भीता तत्था तसिया उव्विग्गा संजायभया हत्थे य पादे य गीवाए य सएहिं २ काएहिं साहरंति, साहरित्ता णिच्चला णिप्फंदा तुसिणीया संचिट्ठति. ॥ सू. ६ ॥

(आहारार्थी) आहार के अर्थी होकर (जाव आहारं गवेसमाणा) यावत् आहार की गवेषणा करते हुए (मालुयाकच्छयाओ पडिनिक्खमंति) 'उस मालुयाकच्छ से निकले (पडिनिक्खमिता जे. व मयंगतीरे दहे) निकल कर जहां वह मृतगंगातीर हृद था (तेणेव उवागच्छंति) वहां आये (उवागच्छित्ता तस्सेव मयंगतीरहृदस्य परिपेरत्तेणं परिघोलेमाणा २ विस्सिकप्पेमाणा विहरंति) आकर वे उसी मृतगंगातीर हृद के तट पर इधरसे उधर घूमने लगे और उदरपूर्ति करने का विचार करने लगे और (तएणं ते पावसियाला ते कुम्मए पासंति) इतने में उन दोनों पापी श्रृंगालोंने उन दोनों कच्छपोंको देखा पासित्ता जेणेव ते कुम्मए तेणेव पहारेत्थ गमणाए) देखकर वे दोनों के दोनों जहां वे कच्छप थे वहां जाने के लिये उत्कण्ठित हो गये ॥ सू. ५ ॥

(आहारार्थी) आहार भोगवान्नी भुञ्छार्थी (जाव आहारं गवेसमाणा) आहारनी शोध करता (मालुया कच्छयाओ पडिनिक्खमंति) मालुका कच्छनी अंदर नीकल्या. (पडिनिक्खमिता जेणेव मयंगतीरेदहे) अंदर आवीने त्यों मृत गंगातीर हृद हतुं (तेणेव उवागच्छंति) त्यों आन्या. उवागच्छित्ता तस्सेव मयंगतीरहृदस्य परिपेरत्तेणं परिघोले माणा २ विस्सिकप्पेमाणा विहरंति) आवीने मृत गंगातीर हृदना कोठे आभ तेम आंटा भरता लूणने शांत करवाने विचार करवा लाया. (तएणं ते पावसियाला ते कुम्मए पासंति) जेव वंछते अने पापी श्रृंगालोनी नजर अने कायणाओ उपर पडी. (पासित्ता जेणेव ते कुम्मए तेणेव पहारेत्थ गमणाए) नजर पडतां व अने श्रृंगालो त्यों जवा भाटे तत्पर भइ गया. सू. ५ ।

टीका—तएणं ते' इत्यादि । ततः खलु तौ कूर्मकौ इदं कर्तृपदं तौ पापशृगालकौ एजमानौ=चरन्तौ आगच्छन्तौ पश्यतः, दृष्ट्वा (तौ कूर्मकौ) भीतौ वस्तौ, त्रसितौ उद्विग्नौ संजातभयौ भीतादिशब्दाः पूर्व व्याख्याताः भूत्वेति शेषः, इदौ च पादौ च ग्रीवां च 'सएहिं २ स्वके स्वके स्वकीये स्वकीये 'काएहिं' काये=शरीरे 'साहरन्ति' सहरतः=संकोचयतः शृगालोभयभयादात्मनस्त्राणाय स्वदेहाभ्यन्तरे प्रतिनिवेशयतः स्मेत्यर्थः॥ 'साहरन्ति' संहृत्य स्वस्वाङ्गानि शरीरान्मूर्त्तानि कृत्वा स्वाङ्गसंस्करणान्तरमिति भावार्थः, तौ कूर्मकौ 'निश्चलौ' निश्चलौ=स्थिरौ, 'णिष्फंदा' निःस्पन्दौ चलनरहितौ, तुसिणीया' तूष्णीकौ वाग्व्यापाररहितौ भूत्वा 'संचिद्वन्ति' संतिष्ठतः संस्थितौ ॥ सू. ६ ॥

मूलम्—तए णं ते पावसियालया जेणेव ते कुम्मगा तेणेव उवागच्छन्ति, उवागच्छिता ते कुम्मगा सब्बओ समन्ता उव्वत्तति,

'तएणं ते कुम्मगा' इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (ते कुम्मगा) उन दोनों कच्छपोंने (ते पावसियालए) उन पापी शृगालोंको (एज्जमाणे) आते हुए ज्यों ही (पासन्ति) देखा तो वे (पासिता) देखकर (भीया तत्था तसिया उव्विग्गा संजायभया हत्थेय, पादेय, गीवाएय, सएहिं २ काएहिं साहरन्ति) भयभीत हो गये—त्रसित हो गये, उद्विग्न हो गये, रोम २ में उनके भय व्याप्त हो गया ऐसा हो गये और हाथों को, पैरों को तथा गर्दन को अपने २ शरीर में उन्होंने संकुचित कर लिया । (साहरन्ति निश्चला णिष्फंदा तुसिणीया संचिद्वन्ति) संकुचित करके फिर वे निश्चल हो गये, चलन क्रिया से रहित हो गये और चुपचाप ठहर गये ॥ सू. ६ ॥

'तए णं ते कुम्मगा' इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) त्थार आइ (ते कुम्मगा) जेने कायभाओओ (ते पावसियालए) पापी शृगालोंने (एज्जमाणे) व्यादे आवता (पासन्ति) जेथा त्थारे (पासिता) तेभने जेधने (भीया तत्था तसिया उव्विग्गा संजायभया हत्थेय, पादेय, गीवाएय, सएहिं २ काएहिं साहरन्ति) भयभीत थइ जथा, संत्रस्त थइ जथा, व्याकुण थइ जथा, तेभना शरीरना आलु आलुमां भय व्यापी जये जेने तेओओ छेओने, पणेने तेमज्जे भोने पोताना शरीरमां सँकोथी दीधां. (साहरन्ति निश्चला णिष्फंदा तुसिणीया संचिद्वन्ति) सँकोथ्या आइ तेओ निश्चल जनी जथा स्थिर थइने तेओ चुपचाप त्थां ज पडी रह्या. सू ॥ ६ ॥

अनगारधर्मांस्तवर्षिणीटीका अ. ४. गुप्तेन्द्रियत्वे कच्छपशृंगालद्रष्टातः

७३१

परिचिन्तेति आसारेति संसारेति चालेति घट्टेति फलेति खोभेति
णहेहिं आलुपति दंतेहि य अक्खोडेति नो चेव णं संचाएति, तेसिं
कुम्मगाणं सरीरस्स आवाहं वा पवाहं वा वावोहं वा उप्पाएत्तए-
छविच्छेयं वा करेत्तए ॥ सू. ७ ॥

टीका—‘तएणं ते पावसियालया’ इत्यादि। ततः खलु तौ पापशृंगालकौ
यत्रैव तौ कूर्मकौ तत्रैवोपागच्छतः तदनन्तरं तयोः कच्छपयोः समीपे तौ
शृंगालौ गतावित्यर्थः। उपागत्य=कच्छपयोः समीपे आगत्य, तौ शृंगालौ तौ
कूर्मकौ सर्वतः समन्ताद् ‘उव्वचेति’ उद्धर्तयतः=अथः प्रदेशमुपरि कुरुतः
‘परिचिन्तेति’ परिवर्तयतः=पूर्व यथाऽवस्थितं-तथैव पुनः कुरुतः, उपरि कृतं गात्र-
मघः कुरुत इत्यर्थः। ‘आसारेति’ आसारयतः=यस्मिन्स्थाने तयोरेकैकस्य
शरीरं स्थितमासीत् ततो मनागपसारयतः, ‘संसारेति’ संसारयतः=पुनः
पुनः स्थानान्तरं प्रापयतः। ‘चालेति’ चालयतः कम्पयतः, ‘घट्टेति’ घट्टयतः

‘तएणं ते पावसियालया’ इत्यादि।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (ते पावसियालया) वे दोनों पापी
शृंगाल (जेणेव ते कुम्मगा) जहाँ वे दोनों—कच्छप थे—(तेणेव उवागच्छन्ति)
वहाँ पर आये—उवागच्छन्ता ते कुम्मगा सव्वओ समन्ता उव्वचेति) आकर
के उन्होंने उन कूर्मों को सब प्रकार से अच्छी तरह उद्धर्तित किया—
उन्हे नीचे से ऊँचा किया—पलटा—(परिचिन्तेति) परिवर्तित किया—
जिस स्थितिमें वे पहिले पड़े हुए थे उसी स्थिति में उन्हे पुनः कर
दिया (आसारेति) उनके स्थान से उन्हे कुछ २ आगे चलाया
—(संसारेति) दूसरे स्थान पर ले जाकर रख दिया
(चालेति) वहाँ उन्हे हिलाया (घट्टेति) अपने दोनों आगे के

‘तएणं ते पावसियालया’ इत्यादि।

टीकार्थ—(तएणं) त्थार भाव (ते पावसियालया) अर्थात् पापी शृंगालौ (जेणेव
ते कुम्मगा) अर्थात् ते कायभाओ उता (तेणेव उवागच्छन्ति) त्यां गया! (उवागच्छन्ता ते
कुम्मगा सव्वओ समन्ता उव्वचेति) त्यां आवीने तेओओ कायभाओने सारी
पेठे नीचे उपर कथां. (परिचिन्तेति) परिवर्तित कथां—वे स्थितिमां पड़ेवां उतां
ते व स्थितिमां इसी भूमी दीधां. (आसारेति) तेओओ न्यां पड्या उता त्यांथी
थोडा आगण भसेउथा, (संसारेति) तेओओने भीज स्थाने भूमी दीधा. (चालेति)
त्यां भूमीने तेभने डलाव्या, (घट्टेति) पोताना आगण अने पगेथी तेभने स्थ

अग्रिमचरणःभ्यां स्पृशतः 'फ'देति' स्पन्दयतः ईषच्चलितं कुरुतः, 'खोमेति' क्षोभयतः संचारं कारयितुं भयजनकचेष्टां कुरुतः, इममेवार्थं स्पष्टी कुर्वन्नाह—'णहेहिं आलुपंति, दंतैहि य अक्खोडेंति' नखैरालुम्पतः नखाघातैः, कृन्ततः, दन्तैश्चाऽऽस्फोटयतः दन्ताघातैश्च विदारयतः। किंतु नो चेवः खलु 'संचारंति' शक्नुतः तयोः कूर्मकपोः शरीरयोः 'आवाहं' आवाधाम् ईषन् पीडां, वा 'पवाहं' प्रकृष्टपीडां वा, 'वावाहं' व्यावाधां विशिष्टपीडां वा 'उप्पाएत्तए' उत्पादयितुं 'छविच्छेयं' छविच्छेदं चर्मच्छेदम्, आकृतिविकृतिं वा 'करेत्तए' कर्तुम् ।

यद्यपि तौ शृगालौ नखदन्ताघातैः कूर्मकद्वयं पीडयितुं प्रवृत्तौ तथापि कापिक्षतिस्तयो नाभूदिति संक्षिप्तार्थः ॥ सू. ७ ॥

चरणो से उन्हें छूवा । ('फ'देति) बाद में उन्हें कुछ २ अंगे सरकाया— (खोमेति) उन्हें चलाने के लिये उन्होंने वहां भय जनक चेष्टा भी की (णहेहिं आलुपंति दंतैहि अक्खोडेंति नो चेव णं संचारंति)—नखों से उन्हें विदारा भी दांतों से उन्हें काटा भी, परन्तु वे समर्थ नहीं हो सके (तेसिं कुम्मगाणं सरीरस्स आवाहं वा पवाहं वा वावाहं वा उप्पाएत्तए छविच्छेयं वा करेत्तए) उन कूर्मों के शरीर में थोड़ी सी भी पीडा पहुँचाने के लिये प्रबल पीडा पहुँचाने के लिये विशिष्ट पीडा पहुँचाने के लिये । और न उनके छविच्छेद—चर्मच्छेद—करने के लिये—आकृति को विकृत बनाने के लिये समर्थ हो सके । तात्पर्य यद्यपि वे दोनों शृगाल नख और दाँतों से उन दोनों कच्छपों के उपर प्रहार करने में जुट गये तो भी वे उनका कुछ भी विगाड नहीं कर सके ॥ सू. ७ ॥

कथो. ('फ'देति) त्थार पथी तेमने थोडा आगण भसेउवा (खोमेति) तेमने खडाववा भाटे तेओओे खयोत्पादक चेष्टाओो पणु करी (ण हेहिं आलुपंति दंतैहिं अक्खोडेंति नो चेव णं संचारंति) नजोथी झडवा भाटेनी तेमज्झ दांतोथी कापी नाभवानी केसिथ पणु तेओो व्यर्थ साणित थध. (तेसिं कुम्मगाणं) सरीरस्स आवाहं वा पवाहं वा वावाहं वा उप्पाएत्तए छविच्छेयं वा करेत्तए) ते कायभाओोना शरीरने सडेर कष्ट आपववाभां वधादे कष्ट आपववाभां, तेमना चर्मलागने झडनाभां अने आकृतिने विकृत भनाववाभां अने शृगालो शक्तिमान थध शक्या नही' कडेवानो हेतु ओ छ के अने शृगालोओे पोताना नप अने दांतोना लयंकर प्रहारो कया छतां ओ अने कायभाओोने सडेर पणु धन पडोयाउवाभां समर्थ थध शक्या नही. ॥ सूत्र ७ ॥

अनन्तरममृतवर्षिणीटीका अ. ४. गुप्तेन्द्रियत्वे कच्छपशृंगालद्रष्टान्तः

७३३

गूलम्—तएणं ते पावसियालया एए कुम्मए दोच्चंपि तच्चंपि, सव्वओ समंता उव्वत्तेति जाव नो चेव णं संचाएंति जाव करेत्तए, ताहे संता तंता परितंता निव्विन्ना समाणा सणियं २ पच्चोसक्केति, पच्चोसक्किता एगंतमवक्कमंति, एगंतमवक्कमिता णिच्चला णिप्फन्दा तुसिणिया संचिट्ठंति ॥ सू. ८ ॥

टीका—‘तएणं ते पावसियालया एए कुम्मए’ इत्यादि । ततः खलु तौ पापशृंगालकौ (इदं कर्तृपदं) एतौ ‘दोच्चंपि’ द्वितीयमपि द्वितीयवारमपि ‘तच्चंपि’ तृतीयमपि तृतीयवारमपि मुहुर्मुहुरित्यर्थः, ‘सव्वओ समंता उव्वत्तेति जाव’ सर्वतः समन्ताद् उद्वर्तयतः यावत् ‘नो चेव णं संचाएंति जाव करेत्तए’ नो चैव खलु शक्नुतः यावत् कर्तुम्, अनन्तरमत्रोक्तप्रकारेणोद्वर्तनादिभिर्मय-

‘तएणं ते पावसियालया, इत्यादि ।

टीकार्थ— (तएणं) इसके बाद—अर्थात् जब वे पापी शृंगाल उन कच्छपों के शरीर में कुछ भी क्षति नहीं पहुँचा सके तब (ते पावसियालया) वे पापी दोनों शृंगाल (एए कुम्मए) इन दोनों कच्छपों को (दोच्चंपि तच्चंपि सव्वओ समंता उव्वत्तेति जाव नो चेव णं संचाएंति, जाव करेत्तए) दुवारा तिवारा भी—अर्थात् बारंबार सब प्रकार से उन्हें उद्वर्तित करने लगे—परिवर्तित करने लगे, आसारित करने लगे, संसारित करने लगे—कम्पित करने लगे—घटित करने लगे, स्पन्दित करने लगे, क्षुभित करने लगे, और उनके पास भयजनक चेष्टा भी करने लगे इत्यादि—अनन्तर सूत्रोक्त सब प्रकार का कार्य वहाँ उन्होंने किया परंतु

‘तएणं ते पावसियालया, इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) त्थार पछी ओटखे के न्यारे तेओ अने पापी शृंगालो कायभाओना शरीरने सहेज पछु धन पछोआडी शक्या नहि त्थारे (ते पावसियालया) तेओ अने पापी शृंगालो (एए कुम्मए) अने कायभाओने (दोच्चंपि तच्चंपि सव्वओ समंता उव्वत्तेति जाव नो चेव णं संचाएंति जाव करेत्तए) भील वार अने त्रील वार ओटखे के वारवार अधी आनुओधी अने अधी शीते तेओने उद्वर्तित तेमन परिवर्तित करवा लाओ, आसारित करवा लाओ, संसारित करवा लाओ, हुलाववा लाओ, धर्षित करवा लाओ, स्पन्दित करवा लाओ, क्षुभित करवा लाओ अने तेमनी पासे लओउत्पादक ओष्टाओ पछु करवा लाओ,

जनकव्यापारैः क्षोभयितुं नखदन्ताघातैश्च पीडयितुं तत्परौस्तस्तथापि तयोः
 कूर्मकयोः कामपि पीडामाकृते वैरूप्यं वा कर्तुं न शक्नुवन् इत्यर्थः । ताहे' तदा
 (तौ अगालौ) 'संता' भ्रान्तौ शरीरतः स्थम्नौ, 'तंता' तान्तौ मनसा खिन्नौ,
 'परितंता' परितान्तौ सर्वथा खिन्नौ, अतएव 'निर्विण्णौ' निर्विण्णौ निर्वेदं
 प्राप्ता, उदासीनौ 'समाणा' सन्तौ 'सणियं २' शनैः शनैः 'पञ्चोसकंति' प्रत्यवष्व-
 क्केते=प्रत्यावृत्तौ भवतः, 'पञ्चोसकित्ता' प्रत्यवष्वक्कय=प्रत्यावृत्तौभूत्वा प्रतिनिवृत्तौ
 भूत्वेत्यर्थः, 'एगंतमवक्कमंति' एकान्तमपक्रामतः सर्वथाऽपमरतः दूरं गच्छतः ।
 'एगंतमवक्कमित्ता' एकान्तमपक्राम्य सर्वथाऽपमृत्य दूरंगत्वेत्यर्थः निश्चलौ निः-
 स्पन्दौ तूष्णीकौ (भूत्वा) संतिष्ठन्तः । निश्चलादिशब्दा अस्मिन्नेवाध्ययने
 पूर्वं व्याख्याताः ॥ सू. ८ ॥

जब वे इन उद्धर्तन आदि व्यापारों द्वारा उन्हें पीड़ित करने के लिये
 --समर्थ नहीं हो सके--उन्हें किसी भी प्रकार की पीडा पहुँचाने
 के लिये तथा उनकी विरूपावस्था करने के लिये शक्तिसंपन्न नहीं
 हो सके--(ताहे संता तंता परितंता निर्विण्णा समाणा सणियं २ पञ्चोसक्केति
 पञ्चोसकित्ता एगंतमवक्कमंति एगंतमवक्कमित्ता निश्चला निष्कंदा तुसिणीया
 संविट्ठंति) तब शरीर से भ्रान्त, मन से ह्रान्त--खेद खिन्न और परितप्त,
 सर्वथा खिन्न बने हुए वे निर्विण्ण--उस कार्य से उदासीन हो गये और धीरे
 २ वहाँ से वापिस लौट आये। वापिस लौटकर बाद में वे फिर एकान्त
 स्थान में चले गये अर्थात् दूर चले गये। दूर जाकर फिर वे निश्चल
 और निष्पंद होकर चुपचाप बैठ गये ॥ सू. ८ ॥

आ जधी क्रियाओधी उद्धर्तन वगेरे व्यापारोधी तेभने क्षुलित करवामां डे नप
 दांत वगेरेधी तेभने पीडित करवामां तेओ समर्थ थछ शक्या नहि, तेभज तेभने पीडा
 पडोयाडीने विकृत करवातुं सामर्थ्य धरावी शक्या नहि,--(ताहे संता तंता परि-
 तंता निर्विण्णा समाणा सणियं २ पञ्चोसक्केति, पञ्चोसकित्ता एगंतमव-
 क्कमंति एगंतमवक्कमित्ता निश्चला निष्कंदा तुसिणीया संविट्ठंति)
 त्यारे शरीरधी भ्रान्त, मनधी क्लान्त, जेद युक्त तेभज परितप्त--ओकदम उदास मनधी
 तेओ निर्विण्ण थछ गया अने धीमे धीमे त्यांथी पाछा इयां अने पाछा इदीने
 ओकंत स्थानमां दूर जाता रह्या। दूर जधने तेओ निश्चल अने निष्पंद थछने
 चुपचाप जेसी गया ॥ सू. ८ ॥

अनगरधर्मासृतवर्षिणीटीका अ. ४. गुप्तेन्द्रियत्वे कच्छपशृगालद्रष्टान्तः

७३५

मूलम्—तत्थ णं एगे कुम्मगे ते पावसियालए चिरंगए
दूरंगए जाणिता सणियं २ एगं पायं णिच्छुभइ ॥ सू. ९॥

टीका—‘तत्थ णं एगे’ इत्यादि, तत्र खलु एकः कूर्मकम्नौ पापशृगालकौ
चिरं गतौ बहुकालाद् गतौ, दूरं गतौ ‘जाणिता’ ज्ञात्वा शनैः शनैरेकं पादं
‘णिच्छुभइ’ निःक्षिपति बहिष्करोति. ॥ सू. ९ ॥

मूलम्—तए णं ते पावसियाला तेणं कुम्मएणं सणियं २ एगं
पायं णीणियं पासंति, पासित्ता ताए उक्किट्ठाए गईए सिग्धं
चवलं तुरियं चंडं जवियं वेगियं जेणेव से कुम्मए तेणेव उवाग-
च्छंति, उवागच्छित्ता तस्स णं कुम्मगस्स तं पायं नखेहिं आलुपंति,
दंतेहिं अक्खोडंति, ततो पच्छा मंसं च सोणियं च आहारेति, आहा-
रित्ता तं कुम्मगं सव्वओ समंता उव्वत्तंति जाव नो चेव णं संचा-
इति जाव करेत्तए, ताहे दोच्चं पि अवक्कमंति, एवं चत्तारिवि पाया
जाव सणियं २ गीवं णीणेइ, तएणं ते पावसियालगा तेणं कुम्मएणं
गीवं णीणियं पासति, पासित्ता सिग्धं चवलं ६ नहेहिं दंतेहिं कवालं
विहाडेति, विहाडित्ता तं कुम्मगं जीवियाओ ववगेवेति, ववरोवित्ता
मंसं च सोणियं च आहारेति ॥ सू. १० ॥

‘तत्थ णं एगे कुम्मगे’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तत्थ णं) वहां (एगे कुम्मगे) एक कच्छपने (ते पावसियालए)
वे झोनों पाप शृगाल (चिरंगए) बहुत समय हो चुका है (दूरंगए) बड़ी
दूर चले गये होंगे ऐसा (जाणिता) जानकर (सणियं २ एगं पायं
णिच्छुभइ) धीरे धीरे अपना एक पैर बाहर निकाला ॥ सू. ९ ॥

‘तत्थ णं एगे कुम्मगे, इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) त्वां (एगे कुम्मगे) ओक कायभाओ (ते पावसियालए)
पापी शृगालोने (चिरंगए) बहुत वधत थयो छे. (दूरंगए) तेओ अत्यार दूगी तो
अहु दूर अता रह्या दुथे आभ (जाणिता) अण्णीने (सणियं सणियं एगं
पायं णिच्छुभइ) धीमे धीमे पोताने ओक पग अहार कइथो. ॥ सूत्र ९ ॥

टीका--‘तएणं ते इत्यादि। ततः खलुतो पापशृगालकौ तेन कूर्मकेण शनैःशनैरेकं पादं, ‘णीणियं’ नीतं बहिः प्रापितं पश्यतः। कूर्मकेण शनैर्वह्निष्कृतमेकं चरणं शृगालौ पश्यतः इत्यर्थः। ‘ताए’ तथा लोकप्रसिद्धयाशृगालसंवर्धन्या, ‘उक्किट्ठाए’ उत्कृष्टया, ‘गईए’ गत्या ‘सिग्घं’ शीघ्रं, ‘चवलं’ चपलं=चंचलं, ‘तुरियं’ त्वरितं=स्वरायुक्तं ‘चंडं’ चण्डं=तीव्रं, प्रस्वरमित्यर्थः ‘जवियं’ जवितं=धावितं, वेगियं’ वेगितं=वेगयुक्तं अत्र शीघ्रादयः क्रियाविशेषणानि यत्रैव स कर्मकस्तत्रैवोपागच्छतः। उपागत्य तस्य खलु कूर्मकस्य ‘तं पायं’ तं पादं नखैः ‘आलुपंति’ आलुम्भतः=कृततः, दन्तैः ‘अक्खोडे’ति’ आस्फोटयतः=खण्डयतः, ‘तओ पच्छा’ ततः पश्चात्=तदनन्तरं मांसं च शोणितं च ‘आहारेंति’ आहारयतः=आहारं कुरुतः=भक्षयतः।

‘तएणं ते पावसियाला’ इत्यादि ।

टीकार्थ--(तएणं) इसके बाद (ते पावसियाला) उन दोनों पापी शृगालोंने (ते णं कुम्मएणं सणियं २ एणं पायं णीणियं पासंति) उस कूर्मके द्वारा धीरे २ एक चरण बाहिर निकाला हुआ देखा (पामित्ता-ताए उक्किट्ठाए गईए सिग्घं चवलं तुरियं चंडं जवियं वेगियं जेणेव से कुम्मए तेणेव उवागच्छंति) देखकर वे दोनों उस उत्कृष्ट गति से शीघ्र ही चपल-चंचल-स्वरायुक्त होकर प्रस्वर रूप से बड़े वेग से दौड़े। सो जहाँ वह कच्छप था वहाँ पहुँच गये (उवागच्छित्ता तस्स णं कुम्मगस्स तं पायं नखेहिं आलुपंति दंतेहिं अक्खोडे’ति) पहुँच कर उस कूर्म के उस पैर को नखों द्वारा छेदने लगे, दाँतों द्वारा खण्ड २ करने लगे। (तओ पच्छा मांसं च शोणियं च आहारेंति) इसके बाद उसके मांस खाने लगे और शोणित पीने लगे (आहारित्ता तं कुम्मगं सव्वओ समंता

‘तएणं ते पावसियाला’ इत्यादि ।

टीकार्थ--(तएणं) त्य २ आह (ते पावसियाला) अने पापी शृगालोंने (ते णं कुम्मएणं सणियं २ एणं पायं णीणियं पासंति) ते कायणाने एक पण पडार डाढतां जेये। (पामित्ता ताए उक्किट्ठाए गईए सिग्घं चवलं तुरियं चंडं जवियं वेगियं जेणेव से कुम्मए तेणेव उवागच्छंति) जेतानी साथे ४ अने शृगालो उत्कृष्ट गतिथी शीघ्र चपल थछ ते कायणानी तरइ धस्या अने कायणानी पासो पडोच्या। (उवागच्छित्ता तस्स णं कुम्मगस्स तं पायं नखेहिं आलुपंति दंतेहिं अक्खोडे’ति) पडोच्याने कायणाना पणने नजोथी झुवा लाग्या अने दांताथी छडे छडा करवा लाग्या। (तओपच्छा मांसं च शोणियं च आहारेंति) त्यार पछी तेभुन मांस खावा लाग्या अने दोडी पीवा लाग्या। (आहारित्ता तं कुम्मगं सव्वओ

‘आहारित्वा’ आहारयित्वा, तं कूर्मकं सर्वतः समन्ताद् उद्धर्तयतः यावत् नो चैव खलु शक्नुतः यावत् कर्तुं, तदा द्वितीयमपि अक्रामतः, तं कूर्मकमित्याद्यपक्रामन् इत्यन्तपदसमुदायस्यायं भावार्थः चरणैकभक्षणानन्तरं पुनस्तौ शृगालौ, अवशिष्टत्रितयचरणकं कूर्मकं सर्वतः समन्तादुद्धर्तनपरिवर्तनमनागपसारणादिभिर्व्यापारैः क्षोभयितुं तथा-नखदन्ताघातैश्छिन्नं खण्डितं च कर्तुं प्रयतमानौ। न शक्नुतस्तस्य कूर्मकस्य शरीरे कामपि बाधां कर्तुं, तदा भ्रान्तौ निर्वेदं प्राप्तौ तौ शृगालौ द्वितीयवारमपि परावृत्त्य दूरमपसरत इति।

‘एवं चत्वारि वि पाया जाव २ गीवं णीणेइ’ एवं चतुरोऽपि पादान् यावत् शनैः शनैः ग्रीवां नयति। एवम=उक्तक्रमेण स कूर्मकस्तौ शृगालौ दूरं उव्वत्तेति) खाकरके फिर उन्होंने उस कच्छप को सब प्रकार से और सब तरफ से उल्टा पल्टा। (जाव नो चैव णं संचाएंति करेत्तए) परन्तु वे उसके शरीर में किसी भी प्रकार की पीड़ा आदि को करने में समर्थ नहीं हो सके। (ताहे दोच्चंपि अवक्कमंति) तब दुवारा भी उन्होंने उस पर आक्रमण किया। इसका भाव यह है कि जब उन्होंने उसका एक चरण भक्षण कर लिया, तब उसके बाद अवशिष्ट तीन चरण वाले कच्छप को सर्व प्रकार से और सब तरफ से उद्धर्तन, परिवर्तन, मनागपसारण आदि व्यापारों द्वारा क्षुभित करने का तथा नखदन्तादि आघातों द्वारा छिन्न और खंडित करने का प्रयत्न किया— तो भी वे उस कच्छप के शरीर में किसी भी प्रकार की बाधा करने के लिये समर्थ नहीं हो सके। तब भ्रान्त और निर्वेद को प्राप्त होकर वे दोनों के दोनों शृगाल दुवारा भी लौटकर बहुत दूर चले गये। (एवं चत्वारि वि पाया जाव सणियं २ गीवं णीणेइ) उस कच्छपने इसी तरह

समन्ता उव्वत्तेति) आधा पछी शृगालोये ते काय्याने आभ तेभ उपर नीये परिवर्तित करवा लाया. (जाव नो चैव णं संचाएंति करेत्तए) पणु तेयो तेना शरीरने सहेज पणु पीडा पहेंयाडी थक्या नडि. (ताहे दोच्चंपि अवक्कमंति) त्यारे णीए वार पणु तेयोये काय्या उपर हुमडो कथो. कडेवानो हेतु ये छि के न्यारे तेयोयो काय्यानेो अेक पग आधा त्यारे पणु पगवाणा काय्यानेो सर्व प्रकारे योभेरथी उद्धर्तन, परिवर्तन मनागपसारण वगेरे क्थियाओ वडे क्षुब्धित करवानो तेभज नअ दंत वगेरेना प्रहारो वडे छिन्न अने अंडित करवानो प्रयत्न कथो छतांये तेयो काय्याना शरीरने कोधपणु नतनी पीडा पहेंयाडवाभां समर्थ थध थक्या नडि. त्यार पछी आंत कलांत थयेला शृगालो णीए वार पणु पाछा शरीरने दूर जता रह्या. (एवं चत्वारि वि पाया जाव सणियं २ गीवं णीणेइ)

गतौ विज्ञाय द्वितीयं पादं बहिष्करोति=ततस्तौ शृगालौ पुनरतिशीघ्रगत्या
कूर्मकान्तिकमागत्य तं पादं नखैराच्छिद्य दन्तैश्च खण्डशः कृत्वा तदीयमांस-
शोणितं भक्षयतः। एवमेव तस्य कर्मकस्य चतुरोऽपि पादान् भक्षयतः। अथो-
क्तक्रमेण पुनस्तौ शृगालौ दूरं गतौ विज्ञाय स कूर्मकः शनैः शनैर्ग्रीवां नयति बहिष्करोति।

ततः खलु तौ पापशृगालकौ तेन कूर्मकेण ग्रीवां नीतां पश्यतः, दृष्ट्वा
'सिग्धं' शीघ्रं 'चवलं' चपलं ६ नखैः दन्तैः कवालं' कपालं=कच्छपस्य पृष्ठभागं

से अपने चारों पैरोंकी भी और ग्रीवा को धीरे २ बाहर निकाला—
कहनेका हेतु—इसका इस प्रकार है। कि जब वे दोनों शृगाल वहां से लौटकर
पीछे दूर चले गये—तो—उस कच्छप ने उन शृगालों को दूरा गया—
जान कर अपने दूसरे पैर को बाहर निकाला तब बाहिर निकले
हुए उस दूसरे पैर को देखकर वे शृगाल बहुत ही शीघ्र गति से उस
कच्छप के पास आ गये और आकर उसके उसबाहिर निकले हुए पैर
को नखों से काटकर और दांतों से खण्ड २ कर उसके खून और मांस
को खाने पीने लग गये। इसी क्रम से उन्होंने उस के चारों चरणों को
खा लिया—। पूर्वोक्त क्रम के अनुसार उन दोनों शृगालों को दूर
गया जानकर उस कच्छपने धीरे २ अपनी ग्रीवा को बाहिर निकाला
(तएणं ते पापसियालगा तेणं कुम्मेणं जीणियं पासंति पासिना सिग्धं
चपलं ६ नहेहि दंतेहि कवालं विहाडेति) ग्रीवा को बाहिर निकली हुई
देखकर वे पापी शृगाल शीघ्र गति से अत्यंत—चपल होकर उस कच्छप
के पास आये—और आकर उन्होंने नखों से तथा दांतों से काटकर

पहेलांनी जेम कायभाये करी थारे पण तेमज मों जहार काढ्युं. येठवे डे न्यारे
अने शृगावो ते दूर जाता रहा थारे ते कायभाये शृगावोने दूर गयेला जालीने
पोताना पीळ पणने पणु जहार काढयो. शृगावो ये न्यारे कायभाओ पीळ पण
जहार जेयो थारे तेजो शीघ्र अने चपल गतिथी कायभाओनी पासे धसी आव्या,
अने पासे आवीने जहार नीकजेला तेना पणने नजोथी क्षीने अने हांताथी कडका कडका
करीने अने तेनुं बोली ने मांसने जावा पीवा लाया. जेवी रीते ते पापी शृगावोये ते
कायभाओ थारे पणो आधा. थोडा वजत पछी न्यारे शृगावोने दूर गयेला जालीने कायभाये
पोतानी डाक धीमे धीमे जहार काढी. (तएणं ते पावसियालगा तेणं कुम्मेणं
जीणियं पासंति पासिना सिग्धं चवलं नहेहि दंतेहि कवालं विहाडेति)
डाकने जहार नीकजेली जेधने अने पापी शृगावो सत्वर ते कायभाओनी पासे धसी
आव्या अने आवीने तेजोये नजोथी तेमज हांताथी कापीने तेमज कडके कडका करीने

अनगारधर्मावृत्तवर्णिणीटीका प्र. ४. गुप्तेन्द्रियत्वे कच्छपवृत्तगालद्वयान्तः

७३९

विहाडेंति' विघटयतः सिग्धादि विहाडेंति पर्यन्तपदसमुदायस्यायं भावार्थः
तौ शृगालौ शीघ्रगत्या कच्छपसमीपमागत्य बहिष्कृतां ग्रीवां नखैराच्छिद्य
दन्तैश्च खण्डशः कृत्वा कच्छपस्य पृष्ठभागं मस्तकं च विघटयतः=पृथक्
पृथक् कुरुतः। 'विहाडित्ता' विघटय्य कूर्मवस्य पृष्ठभागं मस्तकं च पृथक् पृथक् २
कृत्वेत्यर्थः तं कूर्मकं जीविताद् प्राणेभ्यः 'ववरोवे'ति व्यपरोपयतः वियो-
जयतः, 'ववरोवित्ता' 'व्यपरोप्य=प्राणेभ्यो वियोज्य मांसं च शोणितं च
आहारयतः भक्षयतः ॥ सू. १० ॥

दृष्टान्तप्रदर्शनार्थमगुमाङ्गस्य कूर्मकस्य कथामुपवर्ण्य भगवान् सदृष्टान्तं
धर्मोपदेशं कुर्वन्नाह—'एवामेव समणाउसो !' इत्यादि ।

मूलम्—एवामेव समणाउसो ! जो अन्हं निगंथो वा निगंथीवा
आयरियउवज्झायाणं अंतिए पव्वइए समणे विहरइ, पंच य से
इंदिया अगुत्ता भवन्ति, से णं इह भवे चेव बहूणं समणाणं ४
हिलणिज्जे ५ परल्लोगे वि य णं आगच्छइ, बहूणि दंडणाणि जाव
अणुपरियट्ठइ जहा से कुम्मए अगुत्तिदिए ॥ सू. ११ ॥

और खंड २ कर उसके पृष्ठभाग को--विघटित कर दिया । " सिग्धादि
विहाडेंति " पर्यंतपद समुदाय का यह भावार्थ है--उन दोनों शृगालोंने शीघ्रगति
से कच्छप के पास आकर के बाहर निकली हुई उसकी ग्रीवा को नख और
दांतों से काटकर तथा खण्ड २ कर उसके पृष्ठ भागको मस्तक को अलग २ कर
दिया (विहाडित्ता तं कुम्मगं जीवियाओ ववरोवे'ति ववरोवित्ता मांसं च सोणियं
च आहारेंति) अलग अलग उस कच्छपको उन्होंने प्राण रहित कर
दिया-- प्राण रहित करके उसका मांस और शोणित खूब
मनमाना खाया ॥ सू. १० ॥

तेना कपाणने वजेरी नाभ्युं. " सिग्धादि विहाडेंति " आ प४ समूहोनेो अर्थ
आ प्रमाणे छि—अने शृगालोको सत्तवे कायणानी पास आवीने तेओको नणेो अने
हांतोधी कापीने तेभज्ज कड्डे कड्डा करीने तेनी डोऊना पृष्ठ भागने अने माथाने
जुहा जुहा करी नाभ्या. (विहाडित्ता तं कुम्मगं जीवियाओ ववरोवे'ति, ववरो-
वित्ता मांसं च सोणियं च आहारेंति) आभ जुहा जुहा कड्डा करीने ते काय-
णाने चापी शृगालोको निष्प्राण अनापी दीघा अने तेना मांस अने बोहीने भूय
धराद्ध धराद्धने आधुं. ॥ सू. १० ॥

ટીકા—એવામેવ=અનેન પ્રકારેન સ્વલુ ‘સમણાસો! શ્રમણાયુષ્મન્તઃ !
અહો આયુષ્મન્તઃ શ્રમણા ! યોડ્સ્માકં નિર્ગન્થઃ=સાધુર્વા નિર્ગન્થી=સાધ્વી વા
‘આયરિયઽવજ્ઞાયાણં’ આચાર્યોપાધ્યાયાનામ્, અન્તિકે પ્રવ્રજિતઃ સન્ વિહારિતિ.
યદિ પશ્ચ ચ તસ્યેન્દ્રિયાણિ ‘અગુત્તા’ અગુપ્તાનિ વિષયસેવનાર્થં બહિઃ પ્રવર્તિ-
તાનિ ભવન્તિ, સ સ્વલુ હહ ભવે=અસ્મિન્ લોકે વહૂનાં શ્રમણાનાં ૪ શ્રમ-
ણાદીનાં ચતુર્વિધસંઘસ્યેન્યર્થઃ ૫ હીલનીયઃ ૫ હત્યનન્તરં નિન્દનીયઃ સ્વિસનીયઃ
ગર્હણીયઃ પરિભવનીયઃ इत्येषां સંગ્રહઃ ઇયાં પદાનાં વ્યારુપા પ્રાગુક્તા । પરલોકે નર-

इस प्रकार अगुप्ताङ्गवाले कर्मक की कथा प्रकट कर भगवान धर्मोपदेश करते हुए कहते हैं। ‘एवामेव समणासो’ इत्यादि ।

ટીકાર્થ—(એવામેવ इसी प्रकार से (समणासो) हे आयुष्मन्त श्रमणो !
(जो अहं निर्गन्थो वा निर्गन्थी वा आयरियउवज्ज्ञायाणं अन्ति ए पव्व-
इए समाणे विहरइ पंचय से इदिया अगुत्ता भवन्ति) जो हमरा निर्गन्थ साधु
अथवा साध्वीजन आचार्य उपाध्याय के पास प्रव्रजित होता हुआ विहार
करता है । यदि उसकी पाचों इन्द्रियां अगुप्त हैं—विषय सेवन के लिये
बहिःप्रवर्तित होती है— (से णं इह भवे चेव बहूणं समणाणं हीलणिज्जे-
परलोए वि य णं आगच्छइ बहूणि दंडणाणि जाव अणुपरियट्ठइ जहा से
कुम्माण अगुत्तिदिए) तो वह इस भव में अनेक श्रमणों द्वारा—चतुर्विध
संघ द्वारा—हीलनीय होता है, निन्दनीय होता है, स्विसनीय होता है
गर्हणीय होता है और परिभवनीय होता है । इन समस्त पदों की व्याख्या

આ રીતે અગુપ્તાંગ વાળા કાચબાની કથા કહેતા ભગવાન ધર્મોપદેશ કરતાં કહે છે.
‘એવામેવ સમણાસો’ ! इत्यादि ।

ટીકાર્થ—(एवामेव આ રીતે જ (समणासो) हे आयुष्मन्त श्रमणो !
(जो अहं निर्गन्थो वा निर्गन्थी वा आयरियउवज्ज्ञायाणं अन्ति ए पव्व-
इए समाणे विहरइ पंचयसे इदिया अगुत्ता भवन्ति) જે અમારા નિર્ગન્થ સાધુ
કે નિર્ગન્થ સાધ્વી જનો આચાર્ય અથવા ઉપાધ્યાયની પાસે પ્રવ્રજિત થઈને વિહાર
કરે છે, અને જો તેની પાંચે ઇન્દ્રિયો અગુપ્ત છે એટલે કે વિષય-સેવન માટે બહાર
પ્રવૃત્ત થાય છે. (सेणं इह भवे चेव बहूणं समणाणं हीलणिज्जे ५ परलोए
वि य णं आगच्छइ बहूणि दंडणाणि जाव अणुपरियट्ठइ जहा से कुम्माण अगु-
त्तिदिए) તો તે આ ભવમાં ઘણા શ્રમણો વડે ચતુર્વિધ સંઘદ્વારા-હીલનીય હોય
છે, નિન્દનીય હોય છે, ખિંસનીય હોય છે, ગર્હણીય હોય છે. અને પરિભવનીય

અનગાર્થમાનુવર્તિનીટીકા અ ૪ ગુપ્તેન્દ્રિયત્વે કચ્છપથગાલદ્રષ્ટાન્તઃ

૭૪૧

કનિગોદાદૌ, અપિ ચ યલ્લુ આગચ્છતિ=પ્રાપ્નોતિ વહ્નિ દૃઢનાનિ, યાવત્ અનુપર્ય-
ટતિ=પુનઃપુનઃ સંસારકાન્તારે પરિભ્રમતિ, યથા સ કૂર્મકઃ અગુપ્તેન્દ્રિયઃ। અત્ર
નિર્ગ્રન્થો મિર્ગ્રન્થોત્પલક્ષણમ્-તેન શ્રાવકઃશ્રાવિકાઽપિ વા સંગ્રાહા, તયોરપિ
દેશતઃ પચેન્દ્રિયસંગોપનાધિકારાત્ ॥ સૂ. ૧૧ ॥

પૂલમ્—તદ્દર્શનં તે પાવસિયાલગા જેણેવ મે દોચ્છણ કુમ્મણ
તેણેવ ઉવાગચ્છંતિ, ઉવાગચ્છિત્તા તં કુમ્મગં સઘ્વઓ સમંતા ઉઘ્વ-
ત્તેતિ જાવ દંતેહિં અક્ખોહેતિ જાવ કરેત્તણ, તદ્દર્શનં તે પાવસિયા-
લગા દોચ્છંપિ તચ્છંપિ જાવ નો સંચાણંતિ તસ્સ કુમ્મગસ્સ કિંચિવિ
આવાહં વા પવાહં વા વાવાહં વા જાવ હવિચ્છેયં વા કરેત્તણ, તાહે
સંતા તંતા પરિતંતા નિઠ્ઠિવિન્ના સમાણા જામેવ દિસિં પાઉઘ્મયા
તામેવ દિસિં પડિગયા ॥ સૂ. ૧૨ ॥

ટીકા—તતઃ ચલુ તૌ પાપશ્રુગાલકૌ યત્રૈવ સ દ્વિતીયઃકૂર્મકસ્તત્રૈવો-
પાગચ્છતઃ, ઉપાગત્ય તં કૂર્મકં સર્વતઃ સમન્તાદુદ્વર્તયતઃ, ‘જાવ દંતેહિં અક્ખોહેતિ

પહિલે કી જા ચુકી હૈં। તથા પરમર મેં—નરક નિગોદ આદિ મેં—
વહ અનેક દંડોં કો પ્રાપ્ત કરતા હૈં ઓર ઇસ અનાદિ અનન્ત સંસાર રૂપ
કાન્તાર મેં ભ્રમણ કરતા રહતા હૈં। જૈસે ઉસ અગુપ્ત ઇન્દ્રિય કૂર્મને અનેક
વિધ દુઃખોંકોં ભોગા હૈં। ઇસ મુર મેં નિર્ગ્રન્થ ઓર નિર્ગ્રન્થી ઇન પદોં કે
ઉપલક્ષણ સે શ્રાવક ઓર શ્રાવિકાઓં કા ભી ગ્રહણ કિયા ગયા હૈં
કયોં કી ઉન્હેં ભી એક દેશ કો અપેક્ષા ઇન્દ્રિય ગોપન કા અધિકારી
કહા ગયા હૈં ॥ સૂ. ૧૧ ॥

હોય છે. આ બધા પદોની વ્યાખ્યા પહેલાં કરવામાં આવી છે. તેમજ તે પર લોકમાં
પણ નરક નિગોદ વગેરેમાં પણ અનેક જાતની શિક્ષાને પાત્ર થાય છે, અને તે આ
અનાદિ અનન્ત સંસાર રૂપી જંગલમાં ભ્રમણ કરતો રહે છે. જેમ તે અશુભાંગ
કાયબાએ અનેક દુઃખો અનુભવ્યાં છે તે જ પ્રમાણે તે પણ અનેક કષ્ટો અનુભવે
છે. આ સૂત્રમાં નિર્ગ્રન્થ અને નિર્ગ્રન્થી આ બે પદોના ઉપલક્ષણથી શ્રાવક અને
શ્રાવિકાઓનું પણ ગ્રહણ કરવામાં આવ્યું છે. કેમકે તેમને પણ એક દેશની અપે-
ક્ષાએ ઇન્દ્રિય ગોપનના અધિકારી કહ્યા છે. ॥ સૂ. ૧૧ ॥

यावद् दन्तैरास्फोटयतः, अयं भावार्थः—उद्धर्तनानन्तरं तौ शृगालौ परिवर्तन-
मनागपसारण—पुनः पुनः स्थानान्तरप्रापण—चालन घट्टनेषचालन—क्षोभणरूप-
विविधव्यापारैः संचाल्य नखैराच्छिद्य दन्तैः खण्डशः कुरुत इति। 'जाव करेत्तए'
यावत् कर्तुम्, यद्यपि तौ शृगालौ नखदन्तापातैः कूर्मकं पीडयितुं प्रवृत्तौ।
तथापि न शक्नुतस्तस्य कूर्मकस्य कामपि बाधां चर्मच्छेदं वा कर्तुमित्यर्थः।

‘तएणं ते पावसियालगा’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) इसके बाद (ते पावसियालगा) वे दोनों पापी
शृगाल (जेणेव से दोच्चए कुम्मए तेणेव उवागच्छंति) जहाँ वह द्वितीय
कच्छप था वहाँ गये (उवागच्छिता तं कुम्मए सव्वआ समंता उव्वत्ते-
ति, जाव दंतेहिं अक्खोडेति, जाव करेत्तए) वहाँ जाकर उन्होंने उस
कच्छप को सब प्रकार से और सब तरफ से उल्टा सीधा किया—यावत्
दाँतों से उसे चोंथा (काटा) भी परन्तु वे उसके शरीर में किसी भी
प्रकार की बाधा करने में और उसके चर्म को छेदन करने में समर्थ
नहीं हो सके मतलब इसका इस प्रकार है—जब उन दोनों पापी-शृगालोंने
उस कच्छप को पल्ल-नीचे के प्रदेश को ऊँचा किया—तो वे इतना ही
व्यापार कर विरत नहीं हुए—किन्तु उद्धर्तन के बाद उन्होंने उसे परि-
वर्तित भी किया—मनाग अपसारित भी किया—बार बार उसे एक
स्थान से दूसरा स्थान पर भी रखा, उसे कंपाया भी, अपने दोनों
आगे के पैरों से घटित भी किया, कुछ आगे और भी उसे सरकाया
—वहाँ भयजनक चेष्टाएँ भी की-नखों द्वारा उसे छेदित भी किया—

‘तएणं ते पावसियालगा’ इत्यादि ।

टीकार्थ—(तएणं) त्थार आद (ते पावसियालगा) अपने पापी शृगालो
(जेणेव से दोच्चए कुम्मए तेणेव उवागच्छंति) न्यां नीचे कायओ हुते।
त्यां गया। (उवागच्छिता तं कुम्मगं सव्वओ समंता उव्वत्तेति जाव दंतेहिं
अक्खोडेति, जाव करेत्तए) त्यां जधने तेओओ ते कायआने अधी रीते थारे
आगुथी उदो सीधा क्यो, अने दातोथी तेने आपवानो प्रयत्न क्यो पणु तेओो काध
पणु रीते तेना शरीरने पीडा पडोआउवाभां अने तेनी आभओने हाउवाभां समर्थ
थरु शक्या नहि। ओटवे के ज्वारे अने पापी शृगालोओ ते कायआने ऊधो क्यो-
नीयेना आगेने उपर क्यो—आटखुं करीने ज तेओो विरम्या होय तेम नहि पणु
उव्वर्तन पछी शृगालोओ तेने परिवर्तित क्यो, थोडा आगण असेओो बारबार तेने
ओक स्थानेथी ओम स्थाने लध गया, तेने हलाओयो, अने आगणना पगथी तेने
घटित पणुक्यो, थोडा तेने आभअ असेओो त्यां भयजनक चेष्टाओो करी, नओो वडे

अतएव त्रयोविधोऽपि अ. ४ गुप्ते द्विपदे कच्छपशृगालदुष्टान्तः

७५३

ततः खलु तौ पापशृगालौ द्वितीयमपि=द्वितीयवारमपि तृतीयमपि=तृतीयवारमपि, यावत् अत्र यावच्छब्दादयमर्थो बुध्यते, तौ शृगालौ यथोक्त-प्रयासैस्तस्य कूर्मस्य शरीरे कांचिदपि बाधां चर्मच्छेदमाकृतिवैरूप्यं वा कर्तुमक्षमौ तदा पुनर्द्वितीयवारमप्युद्धर्तनादिभिः संचाल्य नखदन्ताद्यतैः पीडयितुं प्रवृत्तौ, किंतु कूर्मस्य शरीरे पूर्ववत् कांचिदपि बाधां हानिं वा कर्तुमक्षमौ, तदा पुनस्तृतीयवारमप्युद्धर्तनादिभिः संचाल्य पूर्ववन्नखैश्छेत्तुं दन्तैश्च खण्डशः कर्तुं प्रवृत्तौ, इति। यदा नो शक्नुनस्तस्य कूर्मस्य कांचिदपि आबाधां वा प्रबाधां वा व्याबाधां वा उत्सादयितुं छविच्छेदं वा कर्तुम्। एतत् सुगमम् ॥

दांतो से उसे चींथा (काटा) भी इस तरह वे इन विविध व्यापारों द्वारा उस कच्छप को पीड़ित करने के लिये प्रवृत्त हुए तौ भी वे उसका कुछ भी बिगाड़ नहीं कर सके। (तएणं ते पावसियालगा दोच्चपि तच्चपि जाव नो संचाणंति तस्स कुम्मगस्स किंचिवि आबाहं वा प्रबाहं वा वावाहं वा जाव छविच्छेयं वा करेत्तए) तब दुबारा और निबारा भी-बार बार-भी-यावत् उसके शरीर में किसी भी प्रकार की आबाधा, प्रबाधा, अथवा-व्याबाधा यावत् छविच्छेद करने के लिये वे समर्थ नहीं हो सके। अर्थात् जिस प्रकार से उन्होंने प्रथम बार उद्धर्तन आदि व्यापार किये और-बाद में वे नखों से काटनेके लिये तथा दांतों से उसे खण्ड २ करने के लिये प्रवृत्त हुए परन्तु वे उस कच्छप को कुछ भी आबाधा, प्रबाधा अथवा व्याबाधा नहीं पहुंचा सके यावत् उसके शरीर का छेदन भी नहीं कर सके-उसी प्रकार दुबारा भी इन्होंने वैसा ही

तेने झुडवानो प्रयत्न क्यो अने हांतेद्वारा तेने आपवानो प्रयास क्यो. आ रीते कायभाने पीडित करवा माटे तेओओे धणु प्रयत्नो क्यो छतांओे तेओो कायभाने सहेज पणु तुकसान पडोआडी शक्या. नहि. (तएणं ते पावसियालगा दोच्चपि-तच्चपि जाव नो संचाणंति तस्स कुम्मगस्स किंचिवि आबाहं वा प्रबाहं वा वावाहं वा जाव छविच्छेयं वा करेत्तए) त्थार आह थील वार थीलवार ओटवे के वारवार प्रयत्न क्यो छतां पणु तेना शरीरे आभाधा प्रभाधा अथवा व्याभाधा तेभज छवि-च्छेद करवाभां तेओो सामर्थ्य धरायी शक्या नहि. ओटवे के पडेलो जेम उद्धर्तन वगेरे व्यापारो द्वारा अने पछी नभोथी झुडवा माटे तेभज हांतोथी तेना कडडा करवा माटे तेओओे प्रयत्नो क्यो पणु तेओो कायभाने केह पणु जतनी आभाधा प्रभाधा अथवा व्याभाधा पडोआडी शक्या नहि. अन्ते तेना शरीरने कापी शक्या नहि. आ रीते ते पापी शृगादोओे थील वार पणु ते प्रभाओे ज कायभाने भारी

अनगारधर्माभृतवर्षिणीटीका अ. ४. गुप्तेन्द्रियत्वे कच्छपशृगालदृष्टातः

७५७

एवं हृदयोत्पादनानि च वृषणोत्पादनानि च उल्लम्बनानि च प्राप्स्यन्ति, अनादिकं च खलु अनवदग्रं दीर्घाध्वानं चातुरन्तसंसारकान्तारं व्यतिव्रजिष्यति । एतद्व्याख्या अत्रैव द्वितीयाऽध्ययने प्रागुक्ता ।

यथा स कर्मको गुप्तेन्द्रियः अत्रैवं दृष्टान्तयोजना कूर्मरूपौ मुनी. शृगाल-रूपौ रागद्वेषौ, ग्रीवासहितचरणचतुष्टयरूपाणि पञ्चेन्द्रियाणि, पादग्रीवा-पसारणरूपाः शब्दादिविषयेषु पञ्चेन्द्रियप्रवृत्तयः, शृगालाऽऽगमनस्थानीयः रागद्वेषोदयः चरणग्रीवाच्छेदनकर्ममरणरूपाणि रागद्वेषोद्भूतकर्मजनितानि चतुर्गतेषु विविधदुःखानि, पादादिगोपनस्थानीयम्—इन्द्रियसंगोपनम्, सर्वथा शृगाल परावर्तनतुल्या रागाद्यनुत्पत्तिः मृतगङ्गानदप्रवेशस्थानीया निर्वाणप्राप्तिरिति । अत्र

एवं हृदयोत्पादन वृषणोत्पादनतथा वृक्षादिशाखाओं पर बांधकर लटकाया जाना इन सब नाना प्रकार के कष्टों को नहीं पाता है और अनादि अनवदग्र—अनन्त—रूप इस चतुर्गति वाले संसार कान्तार से कि जो उत्सर्पिणी अवसर्पिणीरूप दीर्घकाल बाधा है पार हो जाता है। यहां गुप्तेन्द्रिय (कच्छपके) दृष्टान्त की योजना इस प्रकार से कर लेनी चाहिये—दो कच्छपों के समान मुनिजन हैं, राग और द्वेष ये दोनों दुष्ट शृगाल जैसे हैं, । ग्रीवा सहित चारों चरण जैसी पांच इन्द्रियां हैं । पाद और ग्रीवा का पसारण करने जैसी शब्दादि विषयों में पांचों इन्द्रियों की प्रवृत्ति है रागद्वेष रूपी दो शृगाल हैं । चरण ग्रीवाच्छेदन और कच्छपके मरण जैसे रागद्वेष से उत्पन्न हुए कर्मों से जनित चारों गतियों में अनेक प्रकार के दुःख हैं । चरणादिकों के गोपन जैसा इन्द्रिय संगोपन हैं । सर्वथा पुनः शृगालों का नही लौटना जैसी—रागादिकों की अनुत्पत्ति

वृषणोत्पादन तथा वृक्ष वगेरेनी शाखाओंमां बांधी लटकावुं आ जहां घड़ी जतनां कष्टोने ते पामते नथी अने अनादि, अनवदग्र अनन्तइय आ चतुर्गतिवजा संसार कान्तारने-के के उत्सर्पिणीइय लांजा काणवाणुं छि-पार पामे छि. अही गुप्तेन्द्रिय कायभातुं दृष्टांत जेवी रीते समजवुं जेछजे के-जे कायभाओनी जेम मुनिजो छि. राग अने द्वेष दुष्ट शृगालनी जेम छि. डोक अने चारे पग पांच इन्द्रियो छि. पग अने डोकने जहार देलावुं ते शब्द वगेरे विषयोमां पांचे इन्द्रियोनी प्रवृत्ति छि. कायभानां पग अने डोकतुं छेदन अने परिणामे मृत्यु आ जधुं रागद्वेषथी उत्पन्न अने कर्मजनित चारे गतियोमां घड़ी जतनां दुःखो छि. पग वगेरेने छुपावुं ते इन्द्रिय संगोपन छि. शृगालोनां गया जाह पाछा न आवुं ते रागद्वेष वगे-

શ્રમણો વા શ્રમણી વા ઇત્યુપલક્ષણં શ્રાવકાદીનામપિ તેષાં દેશતઃ પઠ્ચેન્દ્રિય-
સંગોપનાઽધિકારાત્ ॥ સુ. ૧૪ ॥

અધ્યયનાર્થમુપસંહરન્નાહ—‘એવં સ્વલુ જંબૂ’ ઇત્યાદિ ।

મૂલમ્—એવં સ્વલુ જંબૂ ! સમણેણં ભગવયા મહાવીરેણં ચઽ
ત્થસ્વ નાયજ્ઞયણસ્સ અયમદ્દે પપ્પણત્તે તિવેમિ ॥ સૂ. ૧૫ ॥

ટોકા—એવં સ્વલુ જંબૂ : । શ્રમણેન ભગવતા મહાવીરેણ ચતુર્થસ્થ
જ્ઞાતાઽધ્યયનસ્યાયમર્થઃ કર્મકથાદૃષ્ટાન્તપ્રદર્શનપૂર્વકપથ્ચેન્દ્રિયદમનાત્મક-
ધર્મરૂપોઽર્થઃ પ્રજ્ઞસઃ પ્રતિબોધિતઃ ઇતિ બ્રવીમિ ભગવતા યથા પ્રતિબોધિતં તથા
કથયામિ ન તુ સ્વચ્છુદ્ધિકલ્પિતમિત્યર્થઃ ॥ સુ. ૧૫ ॥

હતિશ્રી—વિશ્વચિહ્ન્યાત-જગદ્ગુહ્ય-પ્રસિદ્ધવાચક પઠ્ચદશભાષકલિતલલિતક-

લાપાલાપક-પ્રવિશુદ્ધગદ્યપદ્યનૈકગ્રન્થનિર્માયકવાદિમાનમર્દક શ્રી

શાહચ્છત્રપતિકોલ્હાપુરરાજપદત્ત “જૈનશાસ્ત્રાચાર્ય” પદ-

ભૂષિત-કોલ્હાપુરરાજગુરુ ચાલબ્રહ્મચારી-જૈનાચાર્ય-

જૈનધર્મદિવાકર પૂજ્યશ્રી-ઘાસીલાલવ્રતિવિ-

રચિતાયાં ‘જ્ઞાતાધર્મકથાઙ્ગ’ સૂત્રસ્યાન-

ગારધર્મામૃતવર્ષિણ્યરૂપાયાં વ્યાખ્યાયા

ચતુર્થમધ્યયનં સમ્પૂર્ણમ્ ॥૪ ॥

હૈ । ઔર મૃતગંગાહૃદ પ્રવેશ જૈસી નિર્વાણ પ્રાપ્તિ હૈ । યહાં શ્રમણ ઔર
શ્રમણી યે દો ઉપલક્ષણ હૈં ઇન સે શ્રાવક ઔર શ્રાવિકા કા બી
જ્ઞાણ હો જાતા હૈ । કયોં કિ- ઇનકો બી એકદેશ સે ઇન્દ્રિયગોપન કા
અધિકારી કહા ગયા હૈ । સૂત્ર । ૧૪ ।

રેની અતુત્પત્તિ છે. અને છેવટે મત ગંગાતીર હૃદમાં પ્રવેશવું તે નિર્વાણ પ્રાપ્તિ છે
મહીં શ્રમણ અને શ્રમણી આ બંને ઉપલક્ષણ છે. એમનાથી શ્રાવક અને શ્રાવિકા
જ્ઞાણ પશુ અહણ કરવામાં આવે છે. કેમકે એમને પણ એક દેશથી ઇન્દ્રિયગોપનના
અધિકારી કહેવામાં આવ્યા છે. સૂત્રકાર આગળ આ સૂત્રનો ઉપસંહાર કરતા કહે છે—સુ. ૧૪।

अनगारधर्माभूतवर्षिणीटीका अ ४. गुप्तेन्द्रियत्वे कच्छपदृष्टान्तः

७४९

अब सूत्रकार इस अध्ययन के अर्थका उपबंहार करते हुए कहते हैं कि—

‘एवं खलु जंबू’ ? इत्यादि ।

टीकार्थ—(समणेणं भगवया महावीरेणं चउत्थस्स नायज्झयणस्स अयमट्ठे पणत्ते) श्रमण भगवान् महावीरने इस चतुर्थ ज्ञाताध्ययन का यह पूर्वोक्त रूपसे कच्छप के दृष्टान्त प्रदर्शन से पंचेन्द्रियों का दमन करना रूप अर्थ प्रतिबोधित किया है (एवं खलु जंबू ? त्तिवेमि) ऐसा हे जंबू ? मैं कहता हूँ । भगवान ने जैसा कहा है— वैसा ही यह मैंने तुमसे कहा है—अपनी बुद्धि से कल्पित कर नहीं कहा हूँ ॥ सू १५ ॥

श्री जैनाचार्य जैनधर्मदिवाकर पूज्यश्री घासीलालजी महाराजकृत

“ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्र ” की अनगार धर्माभूतवर्षिणी व्याख्याका

चतुर्थअध्ययन समाप्त ॥ ४ ॥

‘एवं खलु जंबू’ ? इत्यादि ।

टीकार्थ—(समणेणं भगवया महावीरेणं चउत्थस्स नायज्झयणस्स अयमट्ठे पणत्ते) श्रमण भगवाने योथा ज्ञाताध्ययनने। पूर्वोक्त अर्थ कायमानुं दृष्टान्त आपीने समजाल्यो छे, पांचे छिन्द्रियेनुं दमन करवुं ऐज मुख्य भाव सूचित थाय छे. (एवं खलु जंबू ? त्तिवेमि) छे जंभू ! आम हुं तने कहुं छुं जेम मने कहुं छे तेमज मे तने पण कहुं छे. पेतानी बुद्धिथी कल्पना करीने मे तने जेके वात कही नथी. ॥सू. १५॥

श्री जैनाचार्य जैनधर्मदिवाकर पूज्यश्री घासीलाल महाराज कृत

“ज्ञाताधर्मकथाङ्ग सूत्र” की अनगार धर्माभूतवर्षिणी व्याख्यानुं

योथुं अध्ययन सम्पूर्ण ॥ ४ ॥

તા. ૧.૫-૭-૬૩ ના રોજ કલાસવાર

મેમ્બરોની સંખ્યા.

૨૭ આદ્ય મુરખીશ્રી, ૫૦૦૦ થી વધુ રકમ ભરનારા

૩૨ મુરખીશ્રી, ૧૦૦૦ થી વધુ રકમ ભરનારા

૧૩૩ સહાયક મેમ્બરો, ૫૦૦ થી વધુ રકમ ભરનારા

૫૮૬ લાઘ્ય મેમ્બરો, ૨૫૦ થી વધુ રકમ ભરનારા

૪૯ બીજા નંબરના જુના મેમ્બરો, ૧૫૦ થી વધુ રકમ ભરનારા

૮૨૭ કુલ મેમ્બરો.

રૂપિયા બસો પચાસ તથા રૂપિયા પાંચસો વાળા મેમ્બરો લેવાનું હવે બંધ છે. ફક્ત રૂ. ૧૦૦૧ થી મુરખીશ્રી માટે ૭૦ સીતેર જગ્યા ખાલી છે. અને આદ્ય મુરખીશ્રી રૂ. ૫૦૦૧ થી દાખલ થઈ શકે છે.

મેમ્બરોની સંખ્યા પૂરતાં જ શાસ્ત્રો છપાય છે જેથી પાછળથી દાખલ થનારને સૂત્રો મળવાં મુશ્કેલ છે માટે જણાસુ ભાઈઓ તથા બહેનોને અમારી વિનંતી છે કે તેઓ મુરખીશ્રી અથવા આદ્ય મુરખીશ્રીમાં પોતાનું નામ જલ્દી મોકલી આપે.

રાજકોટ

નમ્ર સેવક
સાકરચંદ ભાઈચંદ શેઠ
મંત્રી.

આપણા ખાતર નહીં તો આપણા લવિષ્યના પેઢી
ખાતર પણ આ કાર્ય પૂર્ણ કરવું જ પડશે.

૩૨ જૈન સિદ્ધાંતોનું સંશોધન કરી ચાર ભાષામાં પ્રસિદ્ધ કરવાનું
જે મહદ કાર્ય આ સમિતિ લગભગ બીસ વર્ષ થયાં કરી રહી છે. તે
બીના સમાજના દરેક અંગમા જગ જાહેર છે.

અત્યાર સુધીમાં પૂજ્ય આચાર્યશ્રીએ ત્રીસ શાસ્ત્રોનું સંશોધન
પૂરું કર્યું છે અને બાકીના બે સૂત્રોનું કાર્ય આ વર્ષમાં પૂરું કરી
નાખશે; તેમ અમારી ધારણા છે.

બત્રીસમાંના વીસ શાસ્ત્રો તથા તેના ભાગો પ્રસિદ્ધ થઈ ગયા
છે. બાકીનાં શાસ્ત્રો કેટલાંક છપાય છે. અને કેટલાંકના અનુવાદ
કરવાનું કાર્ય ચાલુ છે.

અસહ્ય મોંઘવારીને લીધે સમિતિએ શરૂઆતમાં ધારેલા ખર્ચ
કરતાં ત્રણ ગણો ખર્ચ થવાનો અંદાજ છે આથી બાકીના કાર્યને
પહોંચી 'વળવા' રૂપિયા ત્રણ લાખની તાકીદે જરૂર છે. અને તે માટે
વીરના લક્ષ્મીનંદન પુત્રો પાસે અમારી ટહેલ છે. તેમના તરફથી બાકીના
સૂત્રો માટે રૂપિયા ૫૦૦૧ આપનારાની અમો રાહ જોઈએ છીએ.

રાજકોટ

શ્રી અ. ભા. શ્રે. સ્થા.
જૈન શાસ્ત્રોદ્ધાર સમિતિ

શાસ્ત્રોની સંપૂર્ણ માહિતી

અઢારમા વાર્ષિક રિપોર્ટમાં ખતાવેલ ૨૪ શાસ્ત્રો પ્રસિદ્ધ થયાં પછી નીચે મુજબ વધુ કામકાજ થયેલ છે.

(૧) ભગવતી ભાગ ત્રીજો બહાર પડી ચુકયો છે અને તે મેમ્બરોને મોકલવાનું કામ ચાલુ છે.

(૨) ભગવતી ભાગ ચોથો તથા પાંચમો છપાય ગયો છે. અને તેનું બાઈન્ડીંગ કામ ચાલે છે.

(૩) જ્ઞાતા સૂત્રના કુલ ત્રણે ભાગ છપાઈ બયા છે.

(૪) ભગવતી ભાગ છઠ્ઠો તથા સાતમો છાપવાનું કામ શરૂ થઈ ગયું છે.

(૫) કુલ્લે લગભગ ૩૦ સૂત્રો પૂજ્ય ગુરૂદેવે લખીને પૂરાં કરેલાં છે. તેમાનાં છપાયા વગરના જે સૂત્રો બાકી છે તેનું અનુવાદનું તેમજ સંશોધનનું કેટલુંક કામ ચાલુ છે. અને કેટલુંક બાકી છે.

(૬) સૂર્યપત્રતી તથા ચંદ્રપત્રતી સૂત્ર, એ બે સૂત્રો લખવાનું કાર્ય અત્યારે ચાલે છે. જે દૂંક સમયમાં પૂરાં થઈ જશે.

શ્રી અખિલ ભારત યે. સ્થા.
જૈન શાસ્ત્રોદાર સમિતિ
રાજકોટ

}

નમ્ર સેવક
સાકરચંદ ભાઈચંદ શેઠ
મંત્રી.

अरुण बुक बाईन्डींग वर्क्स
डीकांटा रोड, जमदाबाद.